

స న్మా న ము

విజయవాడ వాస్తవ్యులును, వైశ్యశిఖా
మణులును అగు శ్రీమాన్ ఉదయగిరి
కృష్ణారావుగారు భక్తి “నివేదన” పత్రికకు
శ్రీ ఖరనామ సంవత్సరమున ఉగాదినాడు
రూ. 116-0-0 లు కానుకను భక్తిపురస్క
రముగ సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య భాగ్య
భోగ్య భగవద్భాగవతాచార్య నైంకర్యనిర
తులనిచ్చి శ్రీరక్షించుగాక.

—: న నేనా నా క ము లు :—

ఓ శివయఃపతీ!

దాసోహము, నీయొక్క నిర్వేతుక-
జాయమాన కళాక్షవిశేషముచే, నీవు సరికల్పించుకొని, నీవు నశిపించుచున్న, నీ
క్షైంకర్యరూపమైన నీకు సమర్పణరూపమైన భక్తి “నివేదన” ప్రతిక రెండు సంవత్స
రములు గడుప గలిగినది. మూడవ వత్సరమున ప్రవేశించుచున్నది, నీ ఈ చాజ్ఞయ
క్షైంకర్యమందీ చేతనుల ఈవిధముగ నీవు ఉపయోగించు కొనుచున్నందులకు మా
హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతా పూర్వక ధన్యవాదములు.

ఓస్వామీ! ఇక ముందుకూడ ఇతోధికముగ ఈనీదాసులచే నీ క్షైంకర్యమును
చేయించుకొనుచు కటాక్షించుమా!

దా సు లు

భక్తి “నివేదన” సంపాదకవర్గము.

స వి న య వి న తు లు

ప్రియపాతక మహాశయలారా!

మా హృదయపూర్వక ధన్యవాదములు, ఈ పత్రికా పుత్రిక ఈ రెండు వత్సరముల నుండి ఎటుల యున్ననూ శ్రీమాన్మహాపులగు తాము దీనిని ఆదరించుచున్నారు.

ఇందుల కెంతయు కృతజ్ఞులము,

ఈ మాసముతో దీనికి మూడవ సంవత్సరము ప్రారంభమగుచున్నది. ఇది అనేకానేక షేధముల అభివృద్ధి చెందవలెనని ఎంతయో ఆశించుచున్నది. భగవత్కటాక్షమున్న భాగవత యాదరణమున్న కావలయును. వానికెంతమాత్రము కొరవయుండదని నమ్ముచున్నాము.

ఈచైత్రమాసమునకు తమకు క్యాలండరు, పంచాంగములు అందజేసుకున్నాము. అయినను ప్రచారవిశేషముల తెలుపవలెనని ఈసంచికను గూడ తమకందజేయు చున్నాము. వచ్చే నెలనుండి మామూలు పత్రికారము అన్నివిషయములతోను కూడుకొని ప్రతీక తమ హస్తమలంకరించగలదు. ఆర్థికముగ ప్రతీక చాల బాధపడుచున్నది. దయయాంచి ప్రతిపాతకులు కనీసము మరి ముగ్గురు చందాదారులనైనను చేర్పించి పత్రికాభివృద్ధికి శోడ్పడ నవిసయముగ ప్రార్థించు చున్నాము.

ఇట్లు,

భక్తి “నివేదన” సంపాదకవర్గము.

679/5

శ్రీమతే రామనుజాయనమః

ది 0—4—1951 తేదీ నుండి 21—4—1951 తేదీ వరకు

రా జ మ హేం ద్ర వ ర ము న జ రి గి న

శ్రీ మహావిష్ణు కోటి తులసీ దళ పూజా మహోత్సవము

యొక్క వివరములు:

శ్రీ విశ్వతి నామ సంవత్సర పుష్య బహుళ త్రయోదశి మొదలు మూడు దినములు పాల్ గొల్లులో జరుపబడిన శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యకానికి సమితివారిచే రాజమహేంద్రవరమున ది 6—4—1951 తేదీనుండి 15 దినములు ఈసంఘాధ్వర్యమున శ్రీమహావిష్ణు కోటి తులసీ దళ పూజా మహోత్సవమును, నిష్కామ తయా, విశ్వకల్యాణార్థమై జరిపించుటకు ఈ మహోత్సవవాహ్యైన సంఘమువారి యాహ్వాన మం గీకరించబడి తదనుసారముగా జరుపబడినది.

ఈ మహోత్సవమును ఆహ్వాన సంఘము వారు అత్యంతమహానైభవముగా నిర్వహించిరి. ఇందు నిమిత్తమై వీరు బ్రహ్మాండమగు చక్కని ఏర్పాట్లు గావించిరి.

ఈ మహోత్సవమున ఇంచుమించు దక్షిణ హిందూదేశమందలి వేలకొలది భక్తులెల్లరు పాల్గొనిరి. పండితులందఱు దీక్షితులుగను, ఉపన్యాసకులుగను పాల్గొనిరి. ఇది వక అపూర్వమైన క్రమ విశేషము. ఇట్టిది ఈ ప్రాంతమందొకరివరకు ఎప్పుడును జరిగియుండలేదు.

ఈ కృతువు నిమిత్తమై రాజమహేంద్రవరమున యిన్నిసుపేటలో సుమారు 500 గజముల పొడవు 75 గజములు వెడల్పుగల పెద్ద ప్రత్యేక పందిరి నిర్మించబడెను. అందు ఉత్తరపు కొనను దక్షిణపుకొనను 4, 5, వందల మంది దీక్షితులు కూర్చొనుటకువీలగునట్టి పెద్దపెద్ద వేదికలురెండు నిర్మించబడెను. ఆవేదికలు ప్రత్యేక శిల్పులచే చిత్రవిచిత్ర శిల్పకళానిపుణతతో, తోరణ, మాలికా, వితాన, చిత్రములచే అత్యంత మనోహరముగ అలంకరించబడెను.

పందిరియంతయు విద్యుద్దీపమాలికలచే కోటి సూర్యప్రభా సమన్వితముగ అలంకరించబడెను. మరియు శబ్దవిస్తరిణీ యంత్రములు విస్తారముగ అమర్చబడెను. అర్చనమంటము, అతాభనమంట పము, హోమమంటపము, పూజామంటపము, ఉపన్యాసమంటపము, సారాయణ మంటపము, భజనమంటపము ఇత్యాదులచే పందిరియంతయు విరాజిల్లుచుండెను.

దక్షిణపు వేదికపై అర్చమూరు నుండి పేం చేసిన శ్రీ శ్రీనివాస పెరుమాళ్లును; ఉత్తరపు

వేదికపై వడికలేరునుండి వేంచేసిన శ్రీ భజే నారాయణస్వామివారున్ను వేంచేసియుండిరి.

శ్రీ వికృతి సం. రం. పాల్గుణ బ ౩౦ శుక్ర వారమునాడు సాయంకాలము అర్తమూర్తు వడికలేరు పెరుమాళ్ళ రాజమహేంద్రవరము లోని శ్రీ వేణుగోపాలస్వామివారి కోవిలలోకి భక్తబృందమంతటితో కలిసి వేంచేలి వాలయనుజ్జు తీసుకొని, గరుడవాహనారూఢులై ఛత్రచామరాదిలాంఛన లాంఛితులై ఆళ్వార్లు ఎంబెరుమానార్లు రజిత పల్లకిపై వెంటరాగా, భాగవతబృందమంతయు, భజనలు, వేద, ఉపనిషత్ పఠే ప్రబంధాధ్యయనాదులు సలుపుచుండ గామి ప్రదక్షిణముచేయుచు, మృత్సంగ్రహణము చేసుకొని రాత్రి ౧౦ ౪-౦ కు యాగశాల ప్రవేశమునరించిరి. పిమ్మట అంకురారోహణము, ధ్వజారోహణము, వాస్తుపూజ, వాస్తుహోమము పర్యగ్నికరణము, బలిప్రదానము జరుపబడెను.

శ్రీభారతామనవత్సర చైత్ర శుద్ధ పాడ్యమి శనివారము ఉదయముననే దీక్షితుల బసయగు శ్రీనాథమువారి సత్రిమున ప్రత్యేక తిరువారాధన, తీర్థవినియోగాదులు పూర్తియై, భాగవత గోష్ఠియంతయు తిరువీధ్యుత్సవముతో యాగ శాలకు వెళ్ళిరి. ఈగోష్ఠిలో రజిత ఆందోళిక యందు శ్రీనమ్మాళ్వార్లు ఉదయవర్ణ వేంచేపు చేయబడిరి. వారి కిరుపార్వములయందును, రజిత వేత్ర హస్తలు సూర్య, చంద్రులు; ఛత్ర చామరములు యుండెను. గోష్ఠికి అగ్రభాగమున నేలతాళములు, పిమ్మట భజయతిరాజ భజన,

పిమ్మట ప్రబంధగోష్ఠియు ఆళ్వారెంబెరుమనార్లకు వెనుక వేదగోష్ఠి, ఉపనిషత్ పారాయణ శ్రీవిష్ణుసహస్రనామస్తోత్ర పఠనము, భజన క్రమముగా నడచుచుండెను. ఈగోష్ఠి సమాప్తికి ఘరాంగులదూరమువరకు వ్యాపించియుండున ప్రతిదినము ఉదయమున ఈగోష్ఠియొక్క పురస్కర్తు యిటులనే జరుగుచుండెడిది.

మధ్యలో గుంటూరులోని శ్రీగామనావశేషేశ్వర కార్యకర్తలు విచ్చేసిరి. పూర్వ తమ రామనామ సంకాలక శకటమును గోష్ఠికి ముందుగ విడిచి చుచు భగవన్నామమును దశదిక్కుల ముందు మోగునట్లు జేయుచుండిరి.

యాగశాలలో శ్రీస్వామి వారు, కున్న, దీక్షితులకున్న కార్యకర్తలకున్న ప్రతి సరబంధనపురస్కరముగ, దీక్షావస్త్ర సమర్పణముతో నీక్ష యొసంగబడెను.

ఇందు 170 మంది తులసీదళ అర్చన దీక్షితులుగను, 4 గురు ఆరాధన దీక్షితులుగను, 24 శ్రీరామాయణపారాయణ దీక్షితులుగను, 8 గురు శ్రీమద్భాగవతపారాయణదీక్షితులుగను, 1 రు శ్రీవిష్ణుపురాణపారాయణ దీక్షితులుగను, 1 రు భగవద్గీతా పారాయణ దీక్షితులుగను.

12 గురు చతుర్వేద పారాయణ దీక్షితులుగను, 7 గురు ద్రావిడ వేదాధ్యాయన దీక్షితులుగను, 3 గురు మంత్రి జపదీక్షితులుగను, 1 రు ప్రత్యేక సుందరకాండ పారాయణ దీక్షితులుగను, 9 గురు ఋత్విక్ దీక్షితులుగను, 6 గురు శఖిహక్తంకర్య దీక్షితులుగను, 12

నుండి సకలకార్య నిర్వహణ దీక్షితులుగను దీక్ష దశములతో పూజల సలుపుచుండిరి, వహించిరి.

శ్రీరంగదరు నామహారి కార్యనిర్వహణకై వేరు వేరుగా నేర్పరచిన ప్రదేశములలో తమ తమ కార్యములను సకాలమున ప్రారంభించి రెండు నేలయందును సక్రమముగను, నిర్విఘ్నము గను, చివరవరకు నిర్వహించిరి.

మొదటి దశ అర్చన దీక్షితులందరు ఇరుపార్శ్వ ములయందలి రెండు ఉన్నత వేదికలయందును అచ్చటి పెరుమాళ్ళకు రెండునైపుల యందును బూజులత్తీర్చి కూర్చుని, తమముందు ఉంచబడిన ప్రతిష్ఠిత శ్రీమదస్తూత్తనీ మహాయంత్రములకు సూక్ష్మదశములతో పూజను సలుపుచుండిరి.

వీరిలో ఒకరు పెరుమాళ్ళ సన్నిధిలో శబ్ద విస్తరిగీయంత్రము ముందర కూర్చుని శ్రీమహా విష్ణు సహస్రనామములను ఒక్కొక్కదానినే సావిత్రకాళముగ గట్టిగ చెప్పగా రెండువేదికల యందును యున్నట్టి అర్చనాదీక్షితు లందరును కూడ ఆనామములను క్రమముగా అనువదించుచు ఒక్కొక్క నామమునకు ఒక్కొక్క దశము చొప్పున యంత్రముపై సమర్పించుచు చక్కగా పూజల గానించుచుండిరి.

ఈ నామములను అచ్చట యున్నట్టి భక్తు లందరు కూడ అనువదించుచుండిరి. మరియు కొంతమంది భక్తులు వేదికకింద తమ కేర్పరు పబడిన ప్రత్యేక కలమున సుఖాసీనులై తమ కివ్వబడిన ప్రతికూయంత్రముల తమచుందుం చుకొని ఈ నామములనే అనువదించుచు మొదటి

ప్రతిదినము హోమశాంత్రాని స్వాహాకార ములతోను, పారాయణమంటపమందలి పారా యణాదులతోను, సంస్కృత - ద్రావిడ వేద వేదాంత అధ్యయనాదులతోడను కలిసి పందిరి యొక్క రెండు అగములయందలి వేదికలనుండి శ్రీవిష్ణు సహస్రనామములఘోష ఈ 14 రోజులు రాత్రింబగళ్లు డిగంతముల వ్యాపించి కల్యాణ ప్రదముగావించుచుండెను. ఇది వక అపూర్వ సన్నివేశము. అత్యద్భుత సమావేశము. అనుప మాన సంఘటనము.

ప్రతిదినము ఉదయమున గం 8-00లగాయతు గం 12 వరకు ఉపన్యాస మంటపమున మొదట ఎనిమిది దినములు శ్రీరామాయణము, పిమ్మట చివరివరకు శ్రీమద్భాగవతము కాలక్షేపము జరుపబడుచుండెను. మధ్యాహ్నము గం 12లకు మహానివేదన, మంగళాసనము, చాత్తుమొలి జరుపబడుచుండెడిది. మధ్యాహ్నము గం 2-00 లగాయతు గం 4-00 వరకు శ్రీయతిరాజసేవా మహిళామండలివారిచే స్త్రీలకై ప్రత్యేకము వినుస్తీమణులచే వేదాంతోపన్యాసము విప్పించ బడుచుండెను.

సాయం గం 4-00 మొదలు గం 6-30 వరకు సుప్రసిద్ధ పండిత ప్రకాండులచే వివిధ వేదాంతోపన్యాసము లివ్వబడుచుండెను.

రాత్రి గం 6-30 నుండి గం 7-30 వరకు ఉత్తరపు నైపునయున్న

అర్చనామంటపమున పీఠీతు లందఱును అచ్చటికి విచ్చేసిన భక్తులందఱును కలిసి శ్రీ విష్ణునహృదయామృత సమిష్టిపారాయణము జరిపించుచుండిరి.

ఈకార్యక్రమము అతి విలక్షణమైనది. అదేసమయమున ఉపన్యాస మంటపమున శ్రీ కామారి విశ్వనాథశాస్త్రిగారు మున్నగువారిచే తరంగములు, అష్టపదులు, ఆధ్యాత్మ కీర్తనలు ఇత్యాదులను కాలక్షేపాదుల జేయుచుండిరి.

అదేసమయమున అర్చనామంటపములు రెండింటియందును శీలశ్రీ సహస్రనామములతో మంకుమపూజయు అది అయిన పిమ్మట సేవ కాలము అటుపిమ్మట ఆరగింపు, మంగళాశాసనము, చాస్త్రమొఱ జరుగుచుండెడిది.

చాస్త్రమొఱ సమయములో శ్రీస్వామివారి సన్నిధికి ఆనాడు జరిగిన సంస్కృత, ద్రావిడ వేదాధ్యయనములయొక్కయు, శ్రీరామాయణ శ్రీభాగవత, శ్రీవిష్ణుపురాణ, శ్రీభగవద్గీతాదుల యొక్కయు అంతిమభాగములు శాంతిపాఠములు ఆయాపీఠీతులచే విన్నవించబడుచుండెను.

పిమ్మట యజ్ఞాచార్యులచే ఊమాసార్థనా పురస్కరముగా మహాదాశీర్వాద ప్రార్థనముచేయ బడుచుండెను. పిమ్మట తీర్థప్రసాదవినియోగము జరుగుచుండెడిది. ఈపదునాలుగు దినములు రాత్రి ఒకళ్ళు ఒకలిపైమొనవిడువకుండగ భజన ముదిరమున భగవన్నామ అఖండ సంకీర్తనము జరుపబడుచుండెడిది.

ప్రతిదినము రాత్రిలందు గం. 9-10 నుండి సుప్రసన్న హరిదాసులచే హరికథాకాలక్షేపములు గావింపబడుచుండెను.

ఇందు మహారాష్ట్రమునుండి విచ్చేసిన లవ సాధుపుంగవులచే భజనరూపముగ గావింపబడిన భక్తి ప్రబోధము యపారము. టిరికాలక్షేపము పాపండులపైతము భక్త శిఖామణులుగ మార్చి వైచెను.

ప్రతిదినము తెల్లవారుఝామున గం. 4-10 లకు శ్రీ కామారి విశ్వనాథశాస్త్రిగారిచే శ్రీస్వామివారి సుపభాతోత్సవము మహావైభవముగా గావింపబడుచుండెడిది. దీనిపై భవము వర్ణనాతీతము.

ఇట్టివిధముగ 14 దినములు మహావైభవముగా 1,12,00000 తులసీదళ పూజ, శ్రీమహావిష్ణు సహస్రనామావళితో జరుపబడెను.

ఈ మధ్యలో ఆయాపారాయణ ఘట్టములు వచ్చినపుడు, శ్రీసీతాకల్యాణోత్సవము, పాదుకా పట్టాభిషేకోత్సవము, చూడామణి ప్రధానోత్సవము శ్రీరామ పట్టాభిషేకోత్సవము, చివరకు శ్రీరుక్మిణీకల్యాణోత్సవము అత్యంత వైభవముగా జరుపబడెను.

ది 21-4-51 ఉదయముననే చూర్ణోత్సవ, వసంతోత్సవానంతరమున మేళతాళములతోను భాగవతగోష్ఠితో సహా శ్రీకృతాని ఊరేగింపుతో గోదావరినదియొక్క పుష్కరముల వేవునకు జేరేపుచేసుకొనెట్టి అనన్యదోత్సవము అత్యంతనే భవముగా జరుపబడెను.

ఈ ఉత్సవములో భక్తులు పాడిన ఉత్సాహముచేత, పొందిన ఆనందమునకు కేరలేదు. సరిగా అవభృతోత్సవ సమయముననే బట్టతెనుపు చినుకులను ఆగోష్ఠియున్న ప్రదేశముందు మాత్రము కురిపించి దేవతలకూడ ఈ ఉత్సవ కైంకర్యాన్వయమును, తత్ప్రియుక్తానందమును అనుభవించిరి.

అనాటి మధ్యాహ్నముననే శ్రీరుక్మిణీకల్యాణ మహోత్సవము జరిపిరాత్రిదీక్షితుల సన్తానాదుల సమర్పణముతో ఈ మహోత్సవము ముగిసెను. యింతటి శ్రద్ధాభక్తులతోను యింతవైభవముగను నిర్వహించిన ఈ మహోత్సవ ఆహ్వాన సంఘము వారు మిక్కిలి స్తవనీయులు. ఇందులోను సంగళము నాటినందు సమాప్తి వరకు ఆహార నిద్రలు ఎరుగకుండగ విధివిరామములు లేకుండగ, తిరుప క్షేత్ర కైంకర్యము మొదలుకొని తిరునామ సం క్షేత్ర కైంకర్యము వరకు సమస్త కైంకర్యములను స్వయముగ జరిపి ఈ మహోత్సవ సఫలతకు ప్రధాన కారకులైన ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శులైన శ్రీమాన్ పినిశెట్టి ఆదినారాయణమూర్తి గారున్న ఈ ఉత్సవ ప్రబోధకులును అత్యంత సౌజన్యమూర్తులును యగు శ్రీమాన్ మాణిక్యం సుబ్బారాయణగారున్న అత్యంత స్తవనీయ తములు.

ఈ ఉత్సవనిర్వహణములో స్థానికాధికారులందరున్ను, పురపాలక సంఘము వారున్ను, పౌరులున్ను అత్యంతము తోడ్పడిరి. వాలంటీర్లు

చక్కగ తమవిధిని నిర్వహించిరి.

ప్రతిఫలమును తీసుకున్నను, శబ్దవిస్తరిణి యంత్రాధికారులున్ను, విద్యుద్దీప్త ప్రకాశకులున్న భక్తిశ్రీధలతో పనిచేసిరి.

తమ యింజనీరింగు అనుభవమును చక్కగా వినియోగించి శ్రీకృష్ణమూర్తిగారున్ను,

దగ్గరయుండి అన్ని విషయములను పరిశీలించుచు సలహాలిచ్చి తోడ్పడుచు బ్రహ్మశ్రీ రామమూర్తి శాస్త్రిల్లువారున్ను చక్కగ సేవ చేసిరి.

ఇందు దీక్షితులందరు మహాపండితులు, స్వతసిద్ధమైన జ్ఞాన, భక్తి, వైరాగ్య సంపన్నులు, నిష్కాములు. వీరందరు ఈ మహోత్సవ నిర్వహణములో బాధ్యతను స్వయముగ వహించి దీనిని చక్కగ అనుష్ఠించి ఆదర్శ పాత్రలు కావలిగిరి.

ఈ మహోత్సవమునకు గాను రాజమహేంద్రవరప్రాంతమున 5, 6 ఎకరముల పొలములలోను, పార్కులులోను, తోటలులోను, పెద్ద పెద్ద వొడ్లలోను తులసిచెట్లు పెంచబడి వాని దళములు తెచ్చి సమర్పించ బడుచుండెను. మరియు అనేకమంది గృహస్థుల యిండ్లలోను తులసి పెంచబడి వానిదళములు తెచ్చి సమర్పించబడుచుండెను. శీతానగరము, వడిశలేరు, తుమకు, పాలతోడు ఇత్యాది గ్రామములనుండి తులసీదళములు విరివిగ తెచ్చి సమర్పించబడుచుండెను. ఇవిచాలక ప్రతినీత్యము సుమారు 4, 5 లక్షలదళములు మదరాసుకుండి కొని తెప్పించబడుచుండెను.

మదరాసులో వలయు తులసిని ఖరీదుచేసియు లగు శ్రీమాన్ ముప్పపల్లి రంగనాథయ్యగారున్న
అందులకు వలయు సొమ్మును తాము కార్యదర్శులగు శ్రీమాన్ కరాళపాటి రాధా
అడ్వాన్సుచేసియు, దానినంతను ప్యాకు చేయించి కృష్ణయ్యగారున్న; మరియు శ్రీమాన్
సకాలములో ఈమహోత్సవ కార్యక్రమమునకు సంబంధయ్యగారున్న స్తవనీయులు.
అందునటుల జేసియు సహాయముజేసిన శ్రీవిశిష్టా ఇల్లు,
ద్వైత ప్రచారకసంఘ మదరాసుశాఖాధ్యక్ష శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వార్షిక విరాట్ సమావేశము రాజమహేంద్రవరము

తూర్పుగోదావరిజిల్లా రాజమహేంద్రవరమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక
సంఘముయొక్క ద్వైత వార్షిక విరాట్ సమావేశము కోరుకొండ - శ్రీరంగ
వాస్తవ్యులగు శ్రీ ఉ. పే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్లరు అయ్యవార్లంగారి
అధ్యక్షతను మహావైభవముగా జరుపబడినది.

ది 11-4-53 తేదీని కార్యకారణి సమితియొక్కయు 12, 13 తేదీలలో విషయ
నిర్ణయసమితియొక్కయు 14, 15, 16 తేదీలలో వార్షిక విరాట్ సభయొక్కయు సమావేశ
ములు జరుపబడెను.

దక్షిణ భారతదేశమందలి అన్ని ప్రాంతములనుండియు సుమారు 500 మంది
ప్రతినిధులు విచ్చేసి యిందు పాల్గొనిరి. నూతన కార్యకారణిసమితి ఎన్నుకొనబడెను.
ఈసంఘముయొక్క భావి కార్యక్రమమును గూర్చి ఆలోచించబడెను

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీయతిరాజసేవా మహిళామండలి

వార్షిక నివాల్ సభ నివేదిక, రాజమహేంద్రవరము.

భూర్బుగోపాని జిల్లా రాజమహేంద్రవర పట్టణమున
 ది 13-4-1951 తేదీ నుండి అయిదురోజులున్ను శ్రీవిశిష్టా
 దైవత పరిచారక సంఘముయొక్క ప్రీతానియగు శ్రీయతిరాజ
 సేవామహిళా మండలియొక్క వార్షిక నివాల్ సభ అత్యంత
 జయప్రదముగ జరుపబడెను.

శ్రీమతి ముదుంజై రంగనాయకమ్మగారు ఆహ్వాన
 సంపూర్ణురాలుగను. శ్రీమతి ముదుంజై రామానుజమ్మగారు
 కార్యదర్శిణిగను. శ్రీమతి సత్యవతమ్మగారు కోశాధికారిణి
 గను యుండి ఈసభను అత్యంత నిపుణతతో చక్కగా నిర్వహించిరి

నెల్లూరు. ఒంగోలు, వీరాల, బందరు, గుంటూరు.
 విజయవాడ, తెనాలి, రేపల్లె, ముక్తిపల్లి, అల్లూరు, తాడినాడ,
 కాళ్ళూరు, వీరువరం, నరసాపురం, పాలకొల్లు, రేలంగి,
 తిరుపతిపురం, కాకినాడ, పెద్దాపురం, అర్థమూరు, కాపేళ్ళరం
 మండపేట, పేరేరు, తులి, పిఠాపురం, అనకాపల్లి, విశాఖ
 పట్టణం, సింహాచలం, కోడుకొండ, శూరిపేరు, గుడివాడ,
 తిరుపూరు, జగ్గయ్యపేట, విజయనగరం, శ్రీరామతీర్థం, పద్మ
 రాశం, శ్రీహర్షం, కంగుమిట్ల, బొమ్మిలి, వరంగల్లు,
 మైదరావాడు, పనలపూడి, తండ్రికొండ, కొత్తకోట, జేగుట
 పాడు, శీతానగరము, బొడ్డిపల్లె, పెనుగొండ పెంజపాడు,
 మదరాసు, అనవరతి, వర్ధరా అనేకగామములనుండి ప్రతి
 నిధులు విచ్చేసిరి.

మొదటిదినమున మధ్యాహ్నము రెండు గంటలకు
 ప్రహ్లాదమైన బండిరిక్రింద భగవత్పూర్ణవలతో శ్రీమతి
 మరింగంటి శీతమ్మగారి (బందరు) అధ్యక్షతక్రింద సభిప్రారం
 బింపబడెను.

అనేకమంది విద్యుషీమణులు చక్కటి వేదాంత విషయ
 ములను ఉపన్యసించిరి.

మూడవనాడు శ్రీవిశిష్టాదైవత ప్రచారక సంఘ కార్య
 దర్శులు విచ్చేసి ఈసంఘముయొక్కయు, ఈమండలియొక్క
 యు ఆదర్శ, ఉద్దేశ, లక్ష్య, ఆచరణ, పరిమాణ, సభ్యత్వ
 కార్యక్రమములగుర్చి వివరముగ తెలియజేసిరి. జిజ్ఞాసువుల
 ప్రశ్నలకు సమకర్తరముల నిచ్చిరి. పృథిగ్రామమునందును ఈ

మండలికి శాఖాసంఘముల స్థాపించవలసినదిగను, ఈసంఘ
 కార్యక్రమమును ఉత్సాహముగను, విరివిగను, వటివముగను
 జరుపించవలసినదిగను, ఒక్కొక్క శాఖాసంఘమువారు,
 ఒక్కొక్కవస్త్రము చొప్పున శ్రీఅష్టాదశ రహస్యమూల
 గ్రంథములను విడివిడిగా 18 గ్రంథములుగ తమపేరున ప్రతు
 రించవలసినదిగను కార్యదర్శిగారు హెచ్చరించిరి.

ఈసభలలో ఉపన్యసించిన విద్యుషీమణులు

- 1 శ్రీమతి అమరవాచి వెంకట లక్ష్మి నరసమ్మగారు (నరసాపురము)
- 2 .. శాలిబారి చూడికొడుకమ్మగారు (నరసాపురము)
- 3 .. ముదుంజై రామానుజమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం)
- 4 .. మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు (కోడుకొండ)
- 5 .. నల్లదిమ్మో లక్ష్మీనరసమ్మగారు (బందరు)
- 6 .. మరంగంటి సీతమ్మగారు (చుదిలివట్లము)
- 7 .. మరింగంటి విరాట్టమ్మగారు (బందరు)
- 8 .. బొడ్డిపల్లె నరసమ్మగారు (బొడ్డిపల్లె)
- 9 .. బందరు సీతమ్మగారు (బందరు)
- 10 .. రామినేటి రామానుమ్మగారు (పెనుగొండ)
- 11 .. నల్లానివకళివత్తుల పెరుందేవి తాయారమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం)
- 12 .. కందాళ తాయారమ్మగారు (శ్రీరామతీర్థం)
- 13 .. కరిలక్ష్మి నరసమ్మగారు (సింహాచలం)
- 14 .. చువ్వాని సుబ్బమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం)
- 15 .. ముదుంజై బాసుమతీదేవిగారు (రాజమహేంద్రవరం)

ది 13-4-51 తేదీని వచ్చిన శుక్రవారమున ప్రీతిందరు
 కలిసి శుక్రవారోత్సవమును సమవైభవముగా జరిపిరి.

శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా మండలి వార్షిక
 నివాల్ సభయొక్క జము ఖర్చులు.

రాజమహేంద్రవరము

9-4-51 నుండి 13-4-51

అ.వి.కా.ం.ద. అయ్య.చమ్మగారు

20

100

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వైశాఖ మాస పండిత సభ

★ ఆ హ్వీ న ప త్రి క ★

(నరసాపురము — పశ్చిమగోదావరి జిల్లా.)

స్వస్తి శ్రీ ఖరనామ సంవత్సర వైశాఖ శుక్ల విదియా 'మంగళవారము (ది 8-5-51) మొదలు మూడు దినములు వరుసగా పశ్చిమగోదావరిజిల్లా నరసాపురం గ్రామములోని శ్రీ ఎంబెరుమానూర్ స్వామివారి కోవిలలో న్యాయ వేదాంత వాచస్పతి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూన్ తె. కల. రామానుజాచార్య స్వామివారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ (ఖర నంరం) వైశాఖ మాస పండిత సభ జరుపబడి అనేకమంది పండితులచే వివిధ వేదాంత విషయములు ఉదయమున గం 7-30 మొదలు గం 10-30కున్న సాయం, గం 4-0 మొదలుగం 7-0వరకున్న పరిధినము ఉపన్యసించబడును.

మరియు ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 నుండి గం 4-0 వరకు శ్రీయతిరాజాశ్రీమమున శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి వారిచే స్త్రీలకై ప్రత్యేకము వేదాంత సభలు ఏర్పాటు చేయబడి వారికై ప్రత్యేకము విడుదలములు లచే ఉపన్యసించబడును.

మరియు 1-5-51 తేదీ మొదలు 7-5-51 తేదీ వరకు ఈ కోవిలయందే తాయారు సన్నిధియందు ఉదయం గం 8-0 నుండి గం 10-0 వరకు ప్రతిదినము శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూన్ ఈయన రాఘవాచార్యులు గారిచే ప్రసన్నామృతములోని శ్రీరామానుజ చరిత్ర కాలక్షేపము గావింపబడును.

గాన భక్తులెల్లరు విచ్చేసి యిందు పాల్గొన గోరుచున్నారము.

ఇ ట్ల.

న ర సా పు ర ము }
28-4-51 }

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నరసాపురము శాఖ,
శ్రీ ఎంబెరుమానూరుస్వామివారి దేవస్థాన
కైంకర్య పరులు.

వివేచన

స న్మా స ము

విజయవాడ వాస్తవ్యులును, వైశ్యశిఖా
మణులును అగు శ్రీమాన్ ఉదయగిరి
కృష్ణారావుగారు భక్తి “నివేదన” పత్రికకు
శ్రీ ఖరనామ సంవత్సరమున ఉగాదినాడు
రూ. 116-0-0 లు కానుకను భక్తిపురస్స
రముగ సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య భాగ్య
భోగ్య భగవద్భాగవతాచార్య చైంకర్యనిర
తులనిచ్చి రక్షించుగాక.

—: స శోభా క ము లు :—

ఓ శ్రియ:పతి!

దాసాహము, నీయొక్క నిర్వేతుక
జాయమాన కటాక్షవిశేషముచే, నీవు సుకల్పించుకొని, నీవు నశిపించుచున్న, నీ
కైంకర్యరూపమైన నీకు సమర్పణరూపమైన భక్తి “నివేదన” ప్రతీక రెండు సంవత్స
రములు గడుప గలిగినది. మూడవ వత్సరమున ప్రవేశించుచున్నది. నీ ఈ వాఙ్మయ
కైంకర్యమందీ చేతనుల ఈవిధముగ నీవు ఉపయోగించు కొనుచున్నందులకు మా
హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతా పూర్వక ధన్యవాదములు.

ఓస్వామీ! ఇక ముందుకూడ ఇతోధికముగ ఈనీవాసులచే నీ కైంకర్యమును
చేయించుకొనుచు కటాక్షించుమా!

దా సు లు

భక్తి “నివేదన” సంపాదకవర్గము.

స వి న య వి న తు లు

ప్రియపాఠక మహాశయలారా!

మా హృదయపూర్వక ధన్యవాదములు. ఈ పత్రికా పుత్రిక ఈ రెండు వత్సరముల నుండి ఎటుల యున్ననూ శ్రీమాన్వరూపులగు తాము దీనిని ఆదరించుచున్నాము.

ఇందుల కెంతయు కృతజ్ఞులము.

ఈ మాసముతో దీనికి మూడవ సంవత్సరము ప్రారంభమగుచున్నది. ఇది అనేకానేక విధముల అభివృద్ధి చెందవలెనని ఎంతయో ఆశించుచున్నది. భగవత్కృపాక్షమున్న భాగవత యాదరణమున్న కావలయును. వానికెంతమాత్రము కొరవయుండదని నమ్ముచున్నాము.

ఈచైత్రమాసమునకు తమకు క్యాలండరు, పంచాంగములు అందజేసుకొన్నాము. అయినను ప్రచారవిశేషముల తెలుపవలెనని ఈసంచికను కూడ తమకందజేయు చున్నాము. వచ్చే నెలనుండి మామూలు పత్రికారము అన్నివిషయములతోను కూడుకొని పత్రిక తమ హస్తమలంకరించగలదు. ఆర్థికముగ పత్రిక చాల బాధపడుచున్నది. దయయించి పత్రికాపాఠకులు కనీసము మరి ముగ్గురు చందాదారులనై వను చేర్పించి పత్రికాభివృద్ధికి తోడ్పడ నవివయముగ ప్రార్థించు చున్నాము.

ఇట్లు,

భక్తి “నివేదన” సంపాదకవర్గము.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

ది 6-4-1951 తేదీ నుండి 21-4-1951 తేదీ వరకు

రాజమహేంద్రవరమున జరిగిన

శ్రీ మహావిష్ణు కోటి తులసీ దళ పూజా మహోత్సవము

యొక్క వివరములు:

శ్రీ విశ్వతి నామ సంవత్సర పుష్య బహుళ త్రయోదశి మొదలు మూడు దినములు పాల కొల్లులో జరుపబడిన శ్రీ విశ్వద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యకారిణి సమితివారిచే రాజమహేంద్రవరమున ది 6-4-1951 తేదీనుండి 15 దినములు ఈసంఘాధ్వర్యమున శ్రీమహావిష్ణు కోటి తులసీ దళ పూజా మహోత్సవమును, నిష్కామ తయా, విశ్వకల్యాణార్థమై జరిపించుటకు ఈ మహోత్సవాహ్వన సంఘమువారి యాహ్వాన మంగీకరించబడి తదనుసారముగా జరుపబడినది.

ఈ మహోత్సవమును ఆహ్వాన సంఘము వారు అత్యంతమహానైభవముగా నిర్వహించిరి. ఇందు నిమిత్తమై వీరు బ్రహ్మాండమును చక్కని ఏర్పాట్లు గావించిరి.

ఈ మహోత్సవమున ఇంచుమించు దక్షిణ హిందూదేశమందలి వేలకొలది భక్తులెల్లరు పాల్గొనిరి. పండితులందరు దీక్షితులుగను, ఉపన్యాసకులుగను పాల్గొనిరి. ఇది వక అపూర్వమైన క్రతు విశేషము. ఇట్టిది ఈ ప్రాంతమందొకటివరకు ఎప్పుడును జరిగియుండలేదు.

ఈ క్రతువు నిమిత్తమై రాజమహేంద్రవరమున యిన్నినుపేటలో సుమారు 500 గజముల పొడవు 75 గజములు వెడల్పుగల పెద్ద శ్రీశైవ పందిరి నిర్మించబడెను. అందు ఉత్తరపు కొనను దక్షిణపుకొనను 4, 5 వందల మంది దీక్షితులు కూర్చునుటకువీలగునట్టి పెద్దపెద్ద వేదికలురెండు నిర్మించబడెను. ఆవేదికలు ప్రత్యేక శిల్పులచే చిత్రవిచిత్ర శిల్పకళానిపుణతతో, తోరణ, మాలికా, వితాన, చిత్రములచే అత్యంత మనోహరముగ అలంకరించబడెను.

పందిరియంతయు విద్యుద్దీప్తమాలికలచే కోటి సూర్యప్రభా సమన్వితముగ అలంకరించబడెను. మరియు శబ్దవిస్తరిత యంత్రములు విస్తారముగ అమర్చబడెను. అర్చనమంటము, ఆరాధనమంటము, హోమమంటపము, పూజామంటపము, ఉపన్యాసమంటపము, పారాయణ మంటపము, భజనమంటపము ఇత్యాదులచే పందిరియంతయు విరాజిల్లుచుండెను.

దక్షిణపు వేదికపై అర్చిమూడు నుండి వేల చేసిన శ్రీ శ్రీనివాస పెరుమాళ్లును; ఉత్తరపు

వేదికపై వడిశలేరునుండి వేంచేసిన శ్రీ భజనారాయణస్వామివారున్న వేంచేసియుండిరి.

శ్రీ విక్రమేశ్వరం, రం. పాల్గుణ బ 30 శుక్రవారమునాడు సాయంకాలము అర్తమూర్తు వడిశలేరు జరుమాళ్లు రాజమహేంద్రవరము లోని శ్రీ వేణుగోపాలస్వామివారి కోవిలలోకి భక్తబృందమంతటితో కలిసి వేంచేలి వాలియనుజ్జను తీసుకొని, గరుడవాహనాదూశులై భక్తివామరాదిలాంఛన లాంఛితులై ఆళ్వార్లు సుందరమూర్తుల రజత పల్లకిపై వెంటరాగా, భాగవతబృందమంతయు, భజనలు, నేద, ఉపనిషత్ ప్రబంధాధ్యయనాదులు సలుపుచుండ గామి ప్రదక్షిణముచేయుచు, మృత్యుంగ్రహణము చేసుకొని రాత్రి ౧౦ ౩౦ కు యాగశాల ప్రవేశమొనరించిరి. పిమ్మట అంకురారోహణము, ధ్వజారోహణము, వాస్తుపూజ, వాస్తుహోమము పర్యగ్నికరణము, బలిప్రదానము జరుపబడెను.

శ్రీఖరనామసంవత్సర చైత్ర శుక్ల పాక్షమి శనివారము ఉదయముననే దీక్షితుల బసయగు శ్రీనాథమువారి సత్రిమున ప్రత్యేక తిరువారాధన, తీర్థవినియోగాదులు పూర్తియై, భాగవత గోష్ఠియంతయు తిరువీధ్యుత్సవముతో యాగశాలకు వెళ్ళిరి. ఈగోష్ఠిలో రజత ఆందోళిక యందు శ్రీనామాళ్వార్లు ఉదయవర్ణ వేంచేపు చేయబడిరి. వారి కిరుపార్వములయందును, రజత వేత్త్ర హస్తలు సూర్య, చంద్రులు; భక్త చామరములు యుండెను. గోష్ఠికి అగ్రభాగమున మేళతాళములు, పిమ్మట భజయతిరాజ భజన,

పిమ్మట ప్రబంధగోష్ఠియు ఆళ్వారెంబెరుమా నార్లకు వెనుక వేదగోష్ఠి, ఉపనిషత్ పారాయణ, శ్రీవిష్ణుసహస్రనామస్తోత్ర పఠనము, భజన క్రమముగా నడచుచుండెను. ఈగోష్ఠి సుమారు 2 ఫర్లాంగులదూరమువరకు వ్యాపించియుండెను.

ప్రతిదినము ఉదయమున ఈగోష్ఠియొక్క పురప్పొట్టు యిటులనే జరుగుచుండెడిది.

మధ్యలో గుంటూరులోని శ్రీగామనామశ్రీత కార్యకర్తలు విచ్చేసిరి. బారు తమ రామనామ సంచారిక శకటమును గోష్ఠికి ముందుగ పంపించుచు భగవన్నామమును పఠింపియు మారుమోగునముగ జేయుచుండిరి.

యాగశాలలో శ్రీస్వామి వారకున్ను, దీక్షితులకున్ను కార్యకర్తలకున్ను ప్రతి సరబంధనపురస్కరముగ, దీక్షావస్త్ర సమర్పణముతో దీక్ష యొసంగబడెను.

ఇందు 170 మంది తులసీదళ అర్చన దీక్షితులుగను, 4 గురు ఆరాధన దీక్షితులుగను, 24 శ్రీరామాయణపారాయణ దీక్షితులుగను, 8 గురు శ్రీమద్భాగవతపారాయణదీక్షితులుగను, 1 రు శ్రీవిష్ణుపురాణపారాయణ దీక్షితులుగను, 1 రు భగవద్గీతా పారాయణ దీక్షితులుగను.

12 గురు చతుర్వేద పారాయణ దీక్షితులుగను, 7 గురు ద్రావిడ వేదాధ్యాయన దీక్షితులుగను, 5 గురు మంత్ర జపదీక్షితులుగను, 1 రు ప్రత్యేక సుందరకాండ పారాయణ దీక్షితులుగను, 9 గురు ఋత్విక్ దీక్షితులుగను, 6 గురు తత్విహితైకర్ష దీక్షితులుగను, 12

నుండి సకలకార్య నిర్వహణ వీక్షకులుగను జీక్ష వహించిరి.

పేరందరు నామక కార్యనిర్వహణకై వేరు వేరుగా నేర్పించిన ప్రదేశములలో తమ తమ కార్యములను సకాలమున ప్రారంభించి రెండు వేదాలయందును సకమముగను, విద్యార్థులము గను, చివరవరకు నిర్వహించిరి.

ఇట్టి దళ అర్చన జీక్షకులందరు ఇరువార్స ములయందలి రెండు ఉన్నత, వేదికలయందును అచ్చటి పెరుమాళ్ళకు రెండు నైపుల యందును భూరులుతీర్చి కూర్చుని, తిరుమండు ఉంచుకొన నున్నతిక్కన శ్రీమద్వాక్షనీ మహాయంత్రములను సులస్వీకరములతో పూజను నలుపుచుండిరి.

పీఠలో ఒకరు పెరుమాళ్ళ సన్నిధిలో శబ్ద విస్తరిణీయంత్రము ముందర కూర్చుని శ్రీమహా విష్ణు సహస్రనామములను ఒక్కొక్కదానినే సామ్రాజ్యముగ గట్టిగ చెప్పగా రెండువేదికల యందును యన్నట్టి అర్చనాదీక్షితు లందరును కూడ ఆనామములను క్రమముగా అనువదించుచు ఒక్కొక్క సామమునకు ఒక్కొక్క దళము చొప్పున యంత్రముపై సమర్పించుచు చక్కగా పూజల గావించుచుండిరి.

ఈ నామములను అచ్చట యన్నట్టి భక్తు లందరు కూడ అనువదించుచుండిరి. మరీయ కొంతమంది భక్తులు వేదికకింద తమ కేర్పరు పబడిన ప్రత్యేక స్థలమున సుఖాసీనులై తమ కివ్వబడిన ప్రతిమాయంత్రముల తమమందుం గునించి ఈ నామములనే అనువదించుచు శులస్వీ

దళములతో పూజల నలుపుచుండిరి.

ప్రతిదినము హామేశాతలోని స్వాహాకార ములతోను, పారాయణమంటపమందలి పారా యనాదులతోను, సంస్కృత - ద్రావిడ వేద - వేదాంత అధ్యయనాదులతోడను కలిసి పండిరి యొక్క రెండు అగ్రములయందలి వేదికలనుండి శ్రీవిష్ణు సహస్రనామములఘోష ఈ 14 రోజులు రాత్రింబగళ్లు దిగంతముల వ్యాపించి కల్యాణ ప్రదముగావించుచుండెను. ఇది నక అపూర్వ సన్నివేశము. అత్యద్భుత సమావేశము, అనుప మాన సంభవనము.

ప్రతిదినము ఉదయమున గం 6-10 గాయతు గం 12 వరకు ఉపన్యాస మంటపమున మొదట ఎనిమిది దినములు శ్రీరామాయణము, కిమ్మట చివరివరకు శ్రీమద్భాగవతము కాలక్షేపము జరుపబడుచుండెను. మధ్యాహ్నము గం 12లకు మహానివేదన, మంగళాసనము, చాత్తుమొలు జరుపబడుచుండెడిది. మధ్యాహ్నము గం 2-10 లగాయతు గం 4-10 వరకు శ్రీయతిరాజసేవా మహిళామండలివారిచే స్త్రీలకై ప్రత్యేకము విదుషీమణులచే వేదాంతోపన్యాసము లిప్పించ బడుచుండెను.

సాయం గం 4-10 మొదలు గం 6-30 వరకు సుప్రసిద్ధ పండిత ప్రకాండులచే వివిధ వేదాంతోపన్యాసము లివ్వబడుచుండెను.

రాత్రి గం 6-30 నుండి గం 7-30 వరకు ఉత్తరపు నైపునయున్న

అర్చనామంటపమున నీక్షితు లందఱున్ను అచ్చటికి విచ్చేసిన భక్తులందఱున్ను కలిసి శ్రీ విష్ణుసహస్రనామస్తోత్ర సమిష్టిచారాయణము జరిపించుచుండిరి.

ఈకార్యక్రమము అతి విలక్షణమైనది. అదేసమయమున ఉపన్యాస మంటపమున శ్రీ నామూరి విశ్వనాథశాస్త్రిగారు మున్నగువారిచే తరంగములు, అష్టపదులు, ఆధ్యాత్మ కీర్తనలు ఇత్యాదులను కాలక్షేపాదుల జేయుచుండిరి.

అదేసమయమున అర్చనామంటపములురెండింటియందును శ్రీలక్ష్మీ సహస్రనామములతో కుంకుమపూజయు అది అయిన పిమ్మట సేవ కాలము అటుపిమ్మట ఆరగింపు, మంగళాశాసనము, చాత్తుమొలు జగుగుచుండెడిది.

చాత్తుమొల సమయములో శ్రీస్వామివారి సన్నిధికి ఆనాడు జరిగిన సంస్కృత, ద్రావిడ వేదాధ్యయనములయొక్కయు, శ్రీరామాయణ శ్రీభాగవత, శ్రీవిష్ణుపురాణ, శ్రీభగవద్గీతాదుల యొక్కయు అంతిమభాగములు శాంతిపాఠములు ఆయానీక్షితులచే విగ్రహ వించబడుచుండెను.

పిమ్మట యజ్ఞాచార్యులచే ఊమానార్థనా పురస్కారముగా మహాదాశీర్వాద ప్రార్థనముచేయించుచుండెను. పిమ్మట తీర్థప్రసాదవివిధాగము జరుగుచుండెడిది. ఈపనుసాలుగు దినములు గాత్రం దుష్కృ బకలిస్తయైనవిషవకుండగ భజన ముద్రమున భగవన్నామ అంకితము సంగీతము జరుపబడుచుండెడిది.

ప్రతిదినము రాత్రిలందు గం. 9-10 నుండి సుప్రసిద్ధ హరిదాసులచే హరిశ్ఠాకాలక్షేపములు గావింపబడుచుండెను.

ఇందు మహారాష్ట్రమునుండి విచ్చేసిన పద సాధువుంగవులచే భజనరూపముగ గావింపబడిన భక్తి ప్రబోధము యపారము. పీఠికాలక్షేపము పాపండులపైతము భక్త శిఖామణులుగ మార్చివైచెను.

ప్రతిదినము తెల్లవారుగూమున గం. 4-10 లకు శ్రీ నామూరి విశ్వనాథశాస్త్రిగారిచే శ్రీస్వామివారి సుపభాతోత్సవము మహావైభవముగా గావింపబడుచుండెడిది. దీనిపై భవము సర్వనాశీతము.

ఉల్లేఖముగ 14 దినములు మహావైభవముగా 1,12,00000 తులసీదళ పూజ, శ్రీమహావిష్ణు సహస్రనామావళితో జరుపబడెను.

ఈ మధ్యలో ఆయాపారాయణ ఘట్టములు వచ్చినపుడు, శ్రీసీతాకల్యాణోత్సవము, పాదుకా పట్టాభిషేకోత్సవము, మాడామణి ప్రధానోత్సవము శ్రీరామ పట్టాభిషేకోత్సవము, చివరకు శ్రీదుక్కిణీకల్యాణోత్సవము అత్యంత వైభవముగా జరుపబడెను.

ది 21-4-51 ఉదయముననే మార్గోత్సవ, వనంతోత్సవానంతరమున మేళతాళములతోను భాగవతగోష్ఠిలో సహా శ్రీశకారిని ఊరేగింపుతో గోదావరినదియొక్క పుష్కరముల పైనుండి వేచేవుచేసుకొనివెళ్ళి అవధునోత్సవము అత్యంతవైభవముగా జరుపబడెను.

ఈఉత్సవములో భక్తులు జూపిన ఉత్సాహమునకు, పొందిన ఆనందమునకు కేరలేదు, సరిగా అవభ్యసితృప్త సమయముననే బట్టలను భుజించుకులను ఆగోష్ఠియున్న ప్రజేశమందు మూతము పోసింది దేవతలకూడ ఈఉత్సవ కైంకర్యస్వయమును, తత్ప్రియుక్తానందమును అనుభవించిరి.

అనాటి మధ్యాహ్నముననే శ్రీరుక్మిణీకల్యాణ మహోత్సవము జరిపిరాత్రిదిక్షితుల స్నానముల సమర్పణముతో ఈమహోత్సవము ముగిసెను. యంతటి శ్రద్ధాభక్తులతోను యంతవైభవముగను నిర్వహించిన ఈమహోత్సవ ఆహ్వాన సంఘము వారు మిక్కిలి స్తవనీయులు, ఇందులోను పంకల్యము నాటినందు సమాప్తి వరకు ఆహార నిద్రలు ఎరుగకుండగ విధివిరామములు లేకుండగ, తిరుప కట్టె కైంకర్యము మొదలుకొని తిరునామ సం కీర్తన కైంకర్యము వరకు సమస్త కైంకర్యము లను స్వయముగ జరిపి ఈమహోత్సవ సఫలతకు ప్రధాన కారకులైన ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శులైన శ్రీమార్కా, వరదారావుగారున్న శ్రీమార్కా పినిశెట్టి ఆదినారాయణమూర్తి గారున్న ఈఉత్సవ ప్రబోధకులును అత్యంత సౌజన్యమూర్తులును యగు శ్రీమార్కా మాణిక్యం సుబ్బారాయుడుగారున్న అత్యంత స్తవనీయ తములు.

ఈఉత్సవనిర్వహణములో స్థానికాధికారులందరున్న, పురపాలక సంఘము వారున్న, పౌరులున్న అత్యంతము శోభిషిరి. వాలంటీర్లు

చక్కగ తమవిధిని నిర్వహించిరి.

ప్రతిఫలమును తీసుకున్నను, శబ్దవిస్తరిణి యంతాధికారులున్ను, విద్యుద్దీప ప్రకాశకులున్న భక్తిశ్రద్ధలతో పనిచేసిరి.

శ్రమ యింజనీరింగు అనుభవమును చక్కగా వినియోగించి శ్రీకృష్ణమూర్తిగారున్న,

దగ్గరియుండి అన్నివిషయములను పరిశీలించుచు సలహాలనిచ్చి శోభిషిషుచు బ్రహ్మశ్రీ రామమూర్తి శాస్త్రిలువారున్న చక్కగ సేవ చేసిరి.

ఇందు సీక్ష్మతలందరు మహాపండితులు, స్వతస్సిద్ధమైన జ్ఞాన, భక్తి, వైరాగ్య సంపన్నులు, విష్ణుములు. వీరందరు ఈమహోత్సవ నిర్వహణములో బాధ్యతను స్వయముగ వహించి దీనిని చక్కగ అనుష్ఠించి ఆదర్శ పాత్రలు కాగలిగిరి.

ఈ మహోత్సవమునకు గాను రాజమహేంద్రవరప్రాంతమున 5, 6 ఎకరముల పొలములలోను, పార్కులులోను, శోటలులోను, పెద్ద పెద్ద నొడ్లలోను తులసిచెట్లు పెంచబడి వాని దళములు తెచ్చి సమర్పింప బడుచుండెను. మరియు అనేకమంది గృహస్తుల యిండ్లలోను తులసి పెంచబడి వానిదళములు తెచ్చి సమర్పించబడుచుండెను. శీతానగరము, వశిశలేరు, తణుకు, పాలతోడు ఇత్యాది గ్రామములనుండి తులసీదళములు విరివిగ తెచ్చి సమర్పించబడుచుండెను. ఇవిచాలక ప్రతినిత్యము సుమారు 4, 5 లక్షలదళములు మదరాసుకుండి కొని తెప్పించబడుచుండెను.

మదరాసులో వలయు తులసిని ఖరీదుచేసియు లగు శ్రీమాన్ మట్టపల్లి రంగనాథయ్యగారున్న
అందులకు వలయు సొమ్మును తాము కార్యదర్శులగు శ్రీమాన్ కరాళపాటి రాధా
అడ్వాన్సుచేసియు, దానినంతను ప్యాకు చేయించి కృష్ణయ్యగారున్న; మరియు శ్రీమాన్
సకాలములో ఈమహోత్సవ కార్యక్రమమునకు సంబంధయ్యగారున్న స్తవనీయులు.
అందునటుల జేసియు సహాయముజేసిన శ్రీవిశిష్టా
ద్వైత ప్రచారకసంఘ మదరాసుశాఖాధ్యక్షు ఇట్లు,
శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వార్షికవిరాట్ సమావేశము

రాజమహేంద్రవరము

శూర్యగోదావరిజిల్లా రాజమహేంద్రవరమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక
సంఘముయొక్క ద్వాదశ వార్షిక విరాట్ సమావేశము కొడుకొండ - శ్రీరంగ
వాస్తవ్యులగు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టరు అయ్యవార్లంగారి
అధ్యక్షతన మహావైభవముగా జరుపబడినది.

ది 11-4-58 తేదీని కార్యకారినీ సమితియొక్కయు 12, 13 తేదీలలో విషయ
నిర్ణయసమితియొక్కయు 14, 15, 16 తేదీలలోవార్షిక విరాట్ సభయొక్కయు సమావేశ
ములు జరుపబడెను.

దక్షిణ భారతదేశమందలి అన్ని ప్రాంతములనుండియు సుమారు 500 మంది
ప్రతినిధులు విచ్చేసి యిందు పాల్గొనిరి. మాతన కార్యకారినీసమితి ఎన్నుకొనబడెను.
ఈసంఘముయొక్క భావి కార్యక్రమమును గూర్చి ఆలోచించబడెను.

శ్రీమతే రాజమహేంద్రవరము:

శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా మండలి

వార్షిక విరాట్ సభ నివేదిక, రాజమహేంద్రవరము.

భూస్పృహదాపరి జిల్లా రాజమహేంద్రవర పట్టణమున
 ౨-4-1951 తేదీ నుండి అందులోని బహు శ్రీవిశిష్టా
 ప్రైవేట్ ప్రచారక సంఘముయొక్క శ్రీకాళియగు శ్రీయతిరాజ
 సేవామహిళా మండలియొక్క వార్షిక విరాట్ సభ అత్యంత
 జయప్రథముగ జరుపబడినది.

శ్రీమతి ముదుంటై రంగనాయకమ్మగారు ఆహ్వాన
 సంపూర్ణముగాయగను, శ్రీమతి ముదుంటై రామానుజమ్మగారు
 కార్యదర్శిజీగను, శ్రీమతి సత్యవతమ్మగారు కోశాధికారిజీ
 గను యుండి ఈసభను అత్యంత విపులతతో చక్కగా నిర్వహించిరి

నెల్లూరు, ఒంగోలు, పీఠూరు, బందరు, గుంటూరు,
 విజయవాడ, తెనాలి, రేపల్లె, ముక్తిపల్లి, అల్లూరు, తాడినాడ,
 కాళ్ళూరు, వీరువరం, నరసాపురం, పాలకొల్లు, రేలంగి,
 తిరుపతిపురం, కాకినాడ, పెద్దాపురం, అర్జునూరు, తాపేళ్ళరం
 మండపేట, పేకేరు, తునీ, పిఠాపురం అనకాపల్లి, విశాఖ
 పట్టణం, సింహాచలం, కొరకొండ, శూజిపేట, గుడివాడ,
 తిరువూరు, జగ్గయ్యపేట, విజయనగరం, శ్రీరామశిర్డం, పద్మ
 నాథం, శ్రీకూర్మం, తంగుటపల్లి, బొద్దిలి, వరంగల్లు,
 హైదరాబాదు, వనలపూడి, తంటికోండ, కొత్తకోట, జేగురు
 పాడు, శీతానగరము, బొడ్డిపల్లి, పెనుగొండ పెంటపాడు,
 మదరాసు, అనపర్తి, వగైరా అనేకగ్రామములనుండి ప్రతి
 రుదులు విచ్చేసిరి.

మొదటిదినమున మహాహూమము వెండు గంటలకు
 ప్రాహ్లాదమైన బందిరిక్రింద భగవద్ప్రార్థనలతో శ్రీమతి
 మురింగంటి శివమ్మగారి (బంధు) అధ్యక్షతక్రింద సభప్రారంభం
 పొంపబడినది.

అనేకమంది విదుషీమణులు చక్కటి పేదాంక విషయ
 ములను ఉపన్యసించిరి.

మూడవనాడు శ్రీవిశిష్టాప్రైవేట్ ప్రచారక సంఘ కార్య
 వర్తులు విచ్చేసి ఈసంఘముయొక్కయు, ఈమండలియొక్కయు
 ఆదర్శ, ఉద్దేశ, లక్ష్య, ఆచరణ, పోమాణ, సత్వత్వ
 కార్యక్రమములగురి వివరముగ తెలియజేసిరి. జిజ్ఞాసువుల
 ప్రశ్నలకు సమత్వరముల నిచ్చిరి. పత్రికగ్రామమునందు ఈ

మండలికి శాశ్వతసంఘముల స్థాపించవలసినదిగను, ఈసంఘ
 కార్యక్రమమును ఉత్సాహముగను, విరివిగను, వడివడముగను
 జరుపేందువలసినదిగను, ఒక్కొక్క శాశ్వతసంఘమువారు,
 ఒక్కొక్క ప్రకము చొప్పున శ్రీఅష్టాదశ భూస్యమాల
 గృంధములను విడివిడిగా 18గ్రంథములుగ తమపేరున ప్రతి
 రించవలసినదిగను కార్యదర్శిగారు హెచ్చరించిరి.

ఈసభలలో ఉపన్యసించిన విదుషీమణులు

- 1 శ్రీమతి అచురనామి వెంకట లక్ష్మి నరసమ్మగారు (నరసాపురము)
- 2 .. శాలిబారి చూడికొడుతమ్మగారు (నరసాపురము)
- 3 .. ముదుంటై రామానుజమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం)
- 4 .. మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు (కోడకొండ)
- 5 .. నల్లంబిమ్మ లక్ష్మినరసమ్మగారు (బందరు)
- 6 .. మరంగంటి సీతమ్మగారు (మచిలీపట్టణము)
- 7 .. మరంగంటి బిర్రామ్మగారు (బందరు)
- 8 .. బొడ్డిపల్లి సత్యమ్మగారు (బొడ్డిపల్లి)
- 9 .. బందరు సీతమ్మగారు (బందరు)
- 10 .. రామినేటి రామాయమ్మగారు (పెనుగొండ)
- 11 .. నల్లనిచక్కవరల పెండుదేవి తాయారమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం)
- 12 .. కందాళ తాయారమ్మగారు (శ్రీరామశిర్డం)
- 13 .. కరిలక్ష్మి నరసమ్మగారు (సింహాచలం)
- 14 .. దువ్వూరి సుబ్బమ్మగారు (రాజమహేంద్రవరం)
- 15 .. ముదుంటై భానుమతిదేవిగారు (రాజమహేంద్రవరం)

ది 13-4-51 తేదీన వచ్చిన శుక్రవారమున శ్రీలంకకు
 కలిసి శుక్రవారోత్సవమును మహావైభవముగా జరిపిరి.

శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా మండలి వార్షిక
 విరాట్ సభయొక్క జమ ఖర్చులు,
 రాజమహేంద్రవరము

విరాళములు జూ-

శ్రీమతి ముడుంబై రంగనాయకమ్మగారు	10-0-0
- ముడుంబై రామానుజమ్మగారు	10-0-0
- రామినీడి రాయలమ్మగారు	10-0-0
- దాసరి ఆంజనేయమ్మగారు	10-0-0
- సుభద్రమ్మగారు	10-0-0
- ద్వారం చిన్నమ్మగారు	10-0-0
- ప. చ. తాయారమ్మగారు	10-0-0
- రామినీడి రాయలమ్మగారు	10-0-0
- సున్నం లక్ష్మీరాయారమ్మగారు	5-0-0
- గ్రంథి రాజ్యలక్ష్మిగారు	5-0-0
- గ్రంథి మహాలక్ష్మిమ్మగారు	5-0-0
- పేరూరి వాగరత్నమ్మగారు	5-0-0
- రా. సు-	5-0-0
- రామయ్యమ్మగారు	5-0-0
- గ్రంథి వెంకటసుబ్బమ్మగారు	5-0-0
- పోతుల సూర్యకాంతమ్మగారు	5-0-0
- సోతనకెట్టి మహాలక్ష్మిగారు	5-0-0
- చిన్నం ఆదమ్మగారు	5-0-0
- చిర్ర సుబ్బయ్యమ్మగారు	5-9-0
- తాడి గంగమ్మగారు	5-0-0
- ముడుంబై అచ్యుతవేదవల్లిగారు	4-0-0
- పెరుమాళ్ళ సూర్యకాంతమ్మగారు	3-0-0
- గ్రంథి రత్నమ్మగారు	3-0-0
- అనుమాల్ వెంకటరత్నమ్మగారు	3-0-0
- చుమ్మరిగుంట పుల్లమ్మగారు	2-0-0
- గొల్లపూడి నీలరత్నమ్మగారు	2-0-0
- నాళం సుబ్బలక్ష్మిగారు	2-0-0
- కొల్లా అప్పలనరసమ్మగారు	2-0-0
- జూపూడి ఆంజమ్మగారు	2-0-0
- వారణాశి మారకమ్మగారు	2-0-0
- ప. చ. జగన్నాథవల్లిరాయగారు	2-0-0
- ఇటికిరాల అలియమ్మగారు	2-0-0
- ఆమరవాడి మంగమ్మగారు	2-0-0
- ప. చ. చూడమ్మగారు	2-0-0
- తిరుగు కామేశ్వరమ్మగారు	2-0-0
- చికిపర్తి రత్నమ్మగారు	2-0-0
- చికిపర్తి తాయారమ్మగారు	2-0-0

- పాలకోడేటి మంగమ్మగారు	1-0-0
- చిట్టూరి సుభద్రమ్మగారు	1-0-0
- ప. చ. వెం. రామానుజమ్మగారు	1-0-0
- బూరగర్ల సూర్యకాంతమ్మగారు	1-0-0
- వెల్మూరి రామమ్మగారు	1-0-0
- వెల్మూరి లక్ష్మణమ్మగారు	1-0-0
- కొత్త కనకరత్నమ్మగారు	1-0-0
- భక్తరాంబ్రహ్మ సమర్పణము	86-0-0
మొత్తము రాబడి	221-1-0

ఖర్చులు

ఉత్తరము వ్రాయు కాగితములు	20-0-0
కాగితముల వద్ద అచ్చునకు	15-0-0
అచ్చున పత్రికల అచ్చునకు	20-0-0
పోస్టేజి	8-0-0
డిజిటైజ్మెంట్ బిళ్ళ వద్ద	5-0-0
చందాలకై అచ్చున పరిశోధనమునకు	62-0-0
ప్రయాణపు అచ్చులు	20-0-0
పాటోకు-కాకుంకు	40-0-0
నివేదిక ప్రచురణకు	25-0-0
సవైయలు వగైరా	5-9-0
అచ్చులు యాత్ర	221-1-9
కార్యదర్శియగు	
శ్రీమతి ముడుంబై రామానుజమ్మ	
గారివద్దయున్న నిల్వ	

శ్రీయతిరాజనేనా మహిళా మండలి యొక్క
రాజమహేంద్రవరపు శాఖవారు అష్టదశ రూప
స్వములలో మొదటిదియగు ముముక్షుపక్షిని తమ
సంఘము తరపున ప్రచురించుటకు వాగ్దానము
జేసిరి. ఇందు నిమిత్తమై యిప్పటికి వాగ్దానము
జేసినవారి తిరునామములు

శ్రీమతి ముడుంబై రామానుజమ్మగారు
,, ఆమరవాడి వెంకటలక్ష్మీనరమ్మగారు
,, రామినీడి రాయలమ్మగారు
,, ముడుంబై రంగనాయకమ్మగారు
ఇత్యాదులు.

ప్రజాపరిపాలన.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ప్రెస్ నామ సంక్షిప్త నిబంధనలు

★ అ హమ్మి ది మత్రి తి ★

(నరసాపురము — పశ్చిమగోదావరి జిల్లా.)

స్వక్రిశ్రీ ఖతనామ సంవత్సర వైశాఖ శుక్ల విదియా పంచమి వారము (ది 8-5-51) మొదలు మూడు దినములు వరుసగా పశ్చిమగోదావరిజిల్లా నరసాపురం గ్రామములోని శ్రీ ఎంబెరుమానార్ స్వామివారి కోవిలలో న్యాయ వేదాంత వాచస్పతి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కల. రామానుజాచార్య స్వామివారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ (ఖర సం॥రం) వైశాఖ మాస పండిత సభ జరుపబడి అనేకమంది పండితులచే వివిధ వేదాంత విషయములు ఉదయమున గం 7-30 మొదలు గం 10-30కున్న సాయం. గం 4-0 మొదలుగం 7-0వరకున్న ప్రతిదినము ఉపన్యసించబడును.

మరియు ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 నుండి గం 4-0 వరకు శ్రీయతిరాజశ్రీమమున శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి వారిచే స్త్రీలకై ప్రత్యేకము వేదాంత సభలు ఏర్పాటు చేయబడి వారికై ప్రత్యేకము విద్యుషములు లచే ఉపన్యసించబడును.

మరియు 1-5-51 తేదీ మొదలు 7-5-51 తేదీ వరకు ఈ కోవిలయందే తాయారు సన్నిధియందు ఉదయం. గం 8-0 నుండి గం 10-0 వరకు ప్రతిదినము శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఈయన్ రాఘవాచార్యులు గారిచే ప్రపన్నామృతములోని శ్రీరామానుజ చరిత్ర కాలక్షేపము గావింపబడును.

గాన భక్తులెల్లరు విచ్చేసి యందు పాల్గొన గోరుచున్నారము.

ఇ. జి.

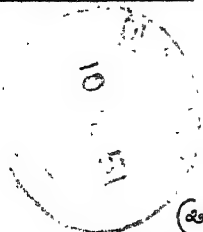
న ర సా పు ర ము

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నరసాపురము తాళి.

శ్రీ ఎంబెరుమానారుస్వామివారి దేవస్థాన

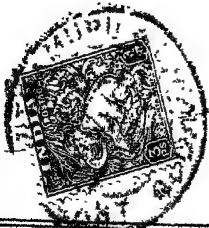
కైంకర్య పరులు.

28-4-51

శ్రీమద్వేదాంత
శ్రీమద్వేదాంత
శ్రీమద్వేదాంత

శ్రీమద్వేదాంత
శ్రీమద్వేదాంత
శ్రీమద్వేదాంత

Book-Post

భక్తినివేదన వేదాంత మాసపత్రిక అర్థమూర్తి, (వయా) ద్వారా పూర్తి చూపుకోవావరి జిల్లా.

భక్తినివేదన

(వేదాంత మాసపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ రాజములున్ను;
భక్తిప్రచార విషయమైన వార్తలున్ను.
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములున్ను ప్రచురించబడును.

చందాలు;

సాధారణ చందా సం. రం 1కి రు. 5-0-0
సహాయ చందా ,, రు. 10-0-0

విరాళములు :

పోషకులు సం. రం 1కి రు. 25-0-0
రాజపోషకులు ,, రు. 58-0-0
మహాగాజ పోషకులు ,, రు. 116-0-0

కార్యాలయము :

“భక్తినివేదన” కార్యాలయము,
అర్థమూర్తి (వయా) ద్వారా పూర్తి.
హద్దు గోదావరి జిల్లా.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ విజ్ఞప్తి

మహాశయులారా!

ఈ మన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము 14-4-1951 తేదీని మదరాసు హైదరాబాదున పాపైటిల రిజిస్ట్రేషను ఆర్డర్ XXI 1860 క్రింద రిజిస్టరు చేయబడినది. రిజిస్ట్రేషన్ నియమావళిని వచ్చే నెలలో అచ్చువేసి తమ కందజేయగలము.

ఈసంవత్సరమున ఈసంఘాభిమానులగు స్త్రీలు పురుషులు అందరూను సభ్యులుగ జేరి తమ తమ ప్రాంతములలో ఈసభ్యులనుండి సమర్థమగు కార్యకారిణి సమితిని ఎన్నుకొని దయయుంచి వెంటనే మాకు తెలియజేయప్రార్థన.

సభ్యత్వ రశీదు పుస్తకము లచ్చుపూర్తియై సిగ్గుముగా యున్నవి. కోరినవారికి పోస్టులో వెంటనే పంపగలము.

సభ్యులు విరివిగా చేరినగాని సంఘము సుఖుతితము కాజాలదు. సంఘము సుఖుతితము కానిచో ఏ పనిని చేయజాలము కదా. గాన దయయుంచి సంఘమును బలిష్ఠపరచ ప్రార్థన.

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
కార్యకారిణి సమితి.

ఈనెలలో శుక్రవారపు పూజలు చేయించినవారు.

పే కే రు,

కరిగి గంగన్న భార్య మాణిక్యం

శుక్రవారం

కర్రి వీరన్న భార్య మంగమ్మ

,,

కొప్పురి తాతయ్య భార్య శేషమ్మ

,,

సత్తి వెంకటరెడ్డి భార్య మీనాక్షమ్మ

ఏకాదశి

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి ౭

ఖర - వైశాఖమాసం

సంచిక ౨

భజయతిరాజస్తోత్రము.

5694/J

శ్లో॥ సత్యం సత్యం పునః సత్యం |
యతిరాజో జగదురుః |
స ఏవ సర్వలోకానాం |
ఉద్ధారా నాస్తి సంశయః |

భజయతిరాజం భజయతిరాజం |
భజయతిరాజం భవభీరోః ||

సంపాదమువలన భయమును చెందిచున్నవాఁడఁ యతి
రాజులను భజించుమాఁ యతిరాజులను భజించుమాఁ యతి
రాజులను భజించుమా

శ్లో॥ శ్రీరంగేశ జయశ్చయ కేతుః |
శ్రీతజన సంరక్షణ జీవాతుః |
భవభయజలధే రేష హి సేతుః |
పద్మాసేతుః పరితౌహేతుః ||భజ||

శ్రీరంగనామకవి జయమున కాశ్రియమైన జండాపై
సర్పి వాడున్నుఁ అక్రయించిన జనుల సంరక్షణలో స్రావము
పండివాడున్నుఁ సంసారమును భయంకర సముద్రమునకు అర్థ
గర్జనవాడున్నుఁ శ్రీయఃపతియొక్క సేవవిషయమున కారణ
భూతులైన సర్పి వాడున్ను ఈయతిరాజులే యుమా!

అదా జగదాధార శ్లేషః |
తదను సుమిత్రా నందన వేషః |
తదుపరి ధృతహల ముసల విశేషః |
తదనంతర మభవ ద్దురు శేషః ||భజ|| ౨

భుంక్తే నైషయికం సుఖ మన్యః |
ప్రచక్రాస్త్యేవా నశ్చ న్నన్యః |
ఇతి య స్తత్త్వం ప్రాహ వదాన్యః |
తస్మా దధికః కోను వదాన్యః ||భజ|| 3

నష్టే నయనే కస్యా లోకః |
చిత్తే మష్టే కస్య వివేకః |
క్షీణే పుణ్యే క స్సురలోకః |
కామే నిష్టే క స్తర లోకః ||భజ|| ౪

నిశి వనితా సుఖ నిద్రాలోలః |
ప్రాతః పరదూషణ పటుశీలః |
అస్తర్యాతి నిజాయుః కాలః |
కిం జానాతి నరః పశులీలః ||భజ|| ౫

కేచి స్త్రీలా లాలసగతయః |
కేచి ద్బాలా లాలిత రతయః |
కేచి ధ్వాలోలాయిత హత మతయః |
కేచి న సంత్యర్చిత యతిపతయః ||భజ|| ౬

యావా నబో జరయా దేహః |
తావా నృబలో విషయే మోహః |
ఇహసి విరక్తి స్మృతిపరివాహా |
మనసి హిత స్వప్నరోపి వివాహః ||భజ|| ౭

ఈయతిరాజలే మొదట జగత్తున కారభూతులైన అది శేషుడుగాను: విష్ణుట సుమిత్రాదేవి కుమారుడైన లక్ష్మణుని వేషముగలవాడుగను: తడవత ధరించబడిన నాగలి-కాడిగల బలరాములుగను: అటువిష్ణుట ఈ గురువుగాను అనతరించిరి

శరీరముననుచువారలలో ఒకడైన జీవాత్మ విషయ సంబంధమైన సుఖము పనుభవించుచున్నాడు: మరివకటిగు- వరమాత్మ దానిని అనుభవించకుండగనే మిక్కిలియు ప్రకాశించుచునేయున్నాడు. ఇట్టి సుద్ధారవిషయమును ఏయదాచు లగు యతిరాజులు చక్కగా అందరికి తెలిపిరో- ఆయనరంటె అధికులైనవారు ఇరచులెవరు? చెప్పుము.

నేత్రము పోయినచో ఎవనికి చూపుపుండును: చిత్తము మడించినచో ఎవనికి జ్ఞానము ఉండును: పుణ్యము క్షీణించిన న్నిర్గలోక మెట్లు రలుగును? కోరిం నగించినచో నెరుదు: కామెట్లు కలుగును?

రాత్రియందు శ్రీసుఖమందును, నిద్రయందును ఆసక్తి గలవాడగుచు: ఉదయమున ఇతరులను నిదించుటలో నేర్పరి యగుచు: తన ఆయుర్దాయకాలమును గడుపుచున్న పశువువంటి వ్యాపారముగల నరుడు ఏమి తెలుసుకొను చున్నాడు?

కొంత మంది ఆటలయందు ఆసక్తిగలవాడుగను: కొంతమంది బాలికల నాడించుటయందు ఆసక్తికలవాడుగను నందేహములచే పోగొట్టుకొనబడిన బుద్ధి గలవాడుగను ఉన్నాడు; ఎవరుకూడ యతిరాజార్చన కలవారలులేరు.

ఎంతగా ముదిమిచే దేహము బలహీనమగుచున్నదో: అంతగా విషయమలయందు మోహము అధికమగుచున్నది: వాక్కునందు వైరాగ్యముతో కూడుకున్న వేదాంత వాక్యముల ప్రవాహము: మనస్సునందైతే మరొక వివాహముహితకరము

భజసి వృథా విషయేషు దురాశాం ।
వివిధ విచిత్ర మనోరథ కోశాం ।
కియదపి లభసే న హి తత్రైకం ।
కిం తు వ్రజసి మహాంతం శోకం ॥భజ॥౧౪

శశ్చన లోకే కరపుటపాత్రః ।
పాతుం సుత మాశ్రిత మత సత్రః ।
తిస్మి న్స్పృధే సతి సకళత్రః ।
శవతి హి రండానుత ఇతి పుత్రః ॥భజ॥౧౫

మనుజపతిం వా దిగధిపతిం వా ।
జలజభవం వా జగదధికం వా ।
మమతాహంకృతి మలినో లోకః ।
నిందతి నిందతి నిందత్యేవ ॥భజ॥ ౧౬

పాపహత్యో వా పుణ్యయుత్యో వా ।
సుర నర తిర్యక్ జాతిగత్యో వా ।
రామానుజ పద తీర్థా న్ముక్తిం ।
విందతి విందతి విందత్యేవ ॥భజ॥ ౧౭

గుణగుణినో ధ్యేయః కిల నిత్యః ।
చిదచిద్యయ సర శేధ స్సత్యః ।
తస్యయ దేహో హరి రితి తత్త్వం ।
వశ్యో విశిష్టాద్వైతం తత్త్వం ॥భజ॥ ౧౮

యతిపతి పదజల కణికా సేకః ।
చతురక్షరపద యుగ్మ వివేకః ।
యస్య తు సాలనగ ర్యవలోకః ।
తస్య పదేన హానో యమలోకః ॥భజ॥ ౧౯

విషయములయందు అనేకమైన విచిత్రమైన కోరికలకు
స్థానమైన దురాశను వ్యర్థముగా నేర్పించుచున్నావు. వానిలో
ఒక్కదానినైనను కొంచమైనను పొందుటలేదు, మరి గొప్ప
దైన దుఃఖమును పొందుచున్నావు.

ఒకడు లోకమున హస్తమున పాత్ర ధరించుచున్న
వాడై కుమారుని రక్షించుటకై మతము, సత్రమునాక్రియించిన
వాడగుచున్నాడు. వాడు పృథుడు కాగా, సుక్రుడు భార్యతో
కుడుచున్నవాడై తాత్కాలికాయని అట్లుచున్నాడుకదా!

మనుజులను రాజునైనను, దేవేంద్రునైనను, బ్రహ్మ
దేవునైనను, విష్ణునైనను, ముఁగూర. అహంకారములచే
దూషితమైన జనుడు తప్పక నిందించుచునే యుండును.

పాపహీనుడైనప్పటికిన్ని, పుణ్యము గలవాడైనప్పటి
కిన్ని దేవతలయొక్క నరులయొక్క జంతువులయొక్క జాతిని
పొందినవాడైనప్పటికిన్ని, రామానుజులయొక్క పాదతీర్థము
నుండి ముక్తిని తప్పక పొందుచున్నాడు.

గుణమునరున్న-గుణముకలవానికి భేదము నిత్యమైనది.
చేతనాచేతనములనున్న, వీనిరెండింటికి పరమాత్మతోటిన్ని
భేదము సర్వమైనది. చేతనాచేతనముల రెండింటిని దేహముగా
గల విప్రువే తత్త్వము అను యధార్థమైన విశిష్టాద్వైతమును
చూడుము.

ఎవనికైతే రామానుజులవారి యొక్క పాదతీర్థ జల
పానము లభించునో, నాణగక్షరములు రెండునడములుగల
దానియొక్క జ్ఞానముకలుగునో, మిథులాపాలగ్రామపట్టణదర్శ
నము కలుగునో వానియొక్క పాదముచేత యమలోకము
పోగొట్టబడును.

చింతయ సర్వం చిదచిద్యాపం !
తను రితి తస్య హరే రమరూపం !
తస్మా త్కస్మి న్మలయసి కోపం !
వశ్యా ద్భవసి దురాపం తాపం॥భజ॥ ౨౦

య శ్చక్షురక్షర మం తి హస్యం !
నేద తమేన వృక్షే సదస్యం !
తిచ్ఛరగ ద్వయ దాస్యమువాస్యం !
తిచ్ఛివశీతం మత నుపహాస్యం ॥భజ॥ ౨౧

వైష్ణవ కులగుణ దూషణచింతాం !
మాకుగు నిజకుల శీలా హస్తం !
యతిపతి కేవ హి గురు కేతేషాం !
ఇతి జానీహి మహత్త్వం తేహం॥భజ॥ ౨౨

విద్యానిపుణా వయ నిత్యన్యే !
హృద్యా శనినో వయ నిత్యన్యే !
సత్కులశాతా వయ నిత్యన్యే !
తేషు కలిం పరిపూర్ణం మన్యే ॥భజ॥ ౨౩

ఋమంకర కర శూలే లోలే !
చితదభిఘాత విఘాతే ధాతే !
దహతి తనుం ప్రతికూలే శాలే !
సిం రమయసి తత్కాలే బాలే ॥భజ॥ ౨౪

సుమసుకుమారం శోభితమారం !
రతిసుఖసారం యుతిశిరీరం !
గతిజీవిత మతిఘోర వికారం !
దృష్ట్వా గచ్ఛతి మారం దూరం॥భజ॥ ౨౫

తేకనాచేకనాత్మకమైన సర్వమును అవిద్యమూర్తికి అను
భావమైన శరీరమని తలచుచు! గాన ఎవనియందు కోడము
జేసెదవు. అటు విష్ణుకు సౌందర్యముగాని పరితాపమును
సౌండుదువు.

ఎవడైతే నాటగక్షరములుగల మంత్రరహస్యమును
తెలుసుకొనుచున్నాడో వానినే గుఱపుగా పరించుమా ఆయన
మొక్కు పాదద్వంద్వముయొక్క నేవయే ఉపాసించతగినది.
అందులకు విడుదలమైన మతము పరిహసించతగినది.

తనయొక్క బలమును శీలములను నశింపజేయునట్లు
విప్రుభక్తుల కలమును గుణమును దూషించునట్లు అలోచనను
చేయకుమా. వీరంతు రామానుజులవారే గురువులు ఇట్టి వారి
మాహాత్మ్యమును తెలుసుకొనుమా

కొందరు మేము విద్యలలో నిపుణులమని, కొందరు
మేము అందమైన దనికులమని, కొందరు మేము గొప్పవంకో
దృష్టులమని, తలచుచు, అట్టివారలయందు కలిపోషముదాగుగా
యెన్నడని చలంపుము.

ఓచిన్నదానా యమకింకరల చేలియందలి కూలము
చలిండు చుండగా. నుమరు పరుచున్న చెక్కులచే పగులుచుం
డగా. ప్రతికూలమైన మృత్యువు శరీరమునుదహించుచుండగా.
అకాలమున నిలచుచుండువు.

పువ్వువలె కోమంపై ప్రకాశింపజేయుచున్నదనుటకు
కలిగినపై రతిసౌఖ్యమునకు సారమైయున్నట్టి శ్రీశరీరము.
ప్రాణము బోయినదికాగానే అత్యంత ఘోర వికారమైనది.
గా చూచి [లోకములో అదుకు] అత్యంతదూడముగ పారి
పోవుచున్నాడు.

నర వాహనగజ తురగా రూఢాః ।
నారీ సుత పోషణ గుణ గూఢాః ।
నానారంజక విద్యా ప్రోఢాః । ౧౬
నాగరికాః కిం యతయో మూఢాః ॥ భజ ॥

యస్య ముఖస్థా యతిపతిసూక్తిః ।
తస్య కరస్థా విలసతి ముక్తిః ।
నరకే పతితం నవనవయుక్తిః ।
హిరక్షతి నామాన్య నిరుక్తిః ॥ భజ ॥ ౧౭

శ్రుతితిరసా మత్యంత విదూష్యం ।
సూత్రా నభిమత మతివైదూష్యం ।
ప్రథమ మమంగళ మన్వత విశేష్యం ।
ప్రళపసి కిం ప్రాకృతకృత భాష్యం ॥ భజ ॥ ౧౮

తస్మిన్ జార విదూషక ధూర్తాః ।
మస్మిన్ మాని దిగంబర వృత్తాః ।
గుప్త సతీ సుత ధన మదమత్తాః ।
గురవః కిం పరవచక చిత్తాః ॥ భజ ॥ ౧౯

కాంతిమతీ సుకుమార కుమారం ।
కేశవసింహ కిశోర ముదారం ।
రామానుజ మహిరాడవతారం ।
మూకాంధానపి మోక్షయితారం ॥ భజ ॥ ౨౦

కామచూంబర కవచిత గాత్రం ।
కలితకమండలు దంశపవిత్రం ।
విఘ్నత కిఖా హరిణాజిన స్నాత్రం ।
వ్యాఖ్యాతదైవాయనస్నాత్రం ॥ భజ ॥ ౨౧

వల్లకిలమీద ఏనుగులమీదను గుర్రములమీదను ఎక్కువారలై త్రీలను పిల్లలను పోషించునట్టి గుణమును రహస్యముగా గలిగి, వివిధములైన మనోహరవిద్యలయందు నేర్పడలై యున్నట్టి, నాగరికులైన మూఢులు సన్యాసులనకగుదురా?

ఎవనికి యతిరాజులవారి ఉపదేశములు కంఠస్థములై యుండునో, వానికిమోక్షము హస్తగతమైయుండును. నరకము నందు పడినవానిని కొత్తకొత్తయుద్ధులుగల సామాన్య నిరుక్తియను గ్రంథము రక్షించకాలదు.

ఉపనిషత్తులకు మిక్కిలి విరుద్ధమైనదియు వ్యాససూత్రములకు అనుగుణముగానట్టియు, ఏమాత్రము పాండిత్యము లేనటియు ప్రార్థనభమున మంగళము లేనటియు, పామరులచే జేయబడిన భాష్యమును ఏలవదివెదవు?

చాంగలు-వ్యభిచారులు-పరిహాసకులు పొగరుమోతులు నైనః సన్యాసులయొక్కయు మనులయొక్కయు అవహేలయొక్కయు వ్యాపారముగలవారలై రహస్యముగా నుంచబడిన బాధ్య-పిల్లలు ధనములచే మదముచేమచించినవారలై; పరులను పంచించు చిత్తముగలవారు గురువులగుదురా?

కాంతిమతీదేవియొక్క సుకుమారులైన సుమారులైనట్టియు; కేశవరాజులయొక్క సుమారులైనట్టియు ఉదారులైనట్టియు, అవిశేషులయవతారమైనట్టియు, మూగివానిని అంధుని బాధ మోక్షమువకు పంపినట్టియు రామానుజులను సేవించుము

జేగురుబట్టచే కప్పబడిన కకిరము కలిగి- పరికాశించు కమండలము-త్రిదండము-పవిత్రము కలిగియున్నట్టియు-చరించబడిన శిఖయు-లేడివర్తము-యెత్తోపవీతము కలిగియున్నట్టియు వ్యాఖ్యానము చేయబడిన వ్యాససూత్రము కలిగినట్టియు రామానుజుల సేవించుము.

యామున పూర్ణ కృపాజ్వలగ్లావం |
రామాబ్జాక్ష మనీషా పాత్రం |
సోమల శతరేఖ పదయుగ మాత్రం |
శ్రీమాధవ సేనాపతి నిత్యం భజ || 32

శాలిగామే సత్య హితార్థం |
యేనాస్థాపి గురోః పదతీర్థం |
తిమ్మల దైవత మిహ పురుషార్థం |
సకలో నామూఢిక చరమార్థం భజ || 33

ప్రసవసంకెత్తః ప్రజ్ఞాయుక్తః |
పరహితసంకెత్తః పరమవిరిక్తః |
నానా దైవత భక్తో పుష్కః |
స భవతి ముక్తో స భవతి ముక్తః || భజ || 34

సంత్యజ సకల ముపాయా చరణం |
వ్రజ రామానుజ చరణౌ శరణం |
పశ్యసి తమసః పారం నిత్యం |
సత్యం సత్యం పునరపి సత్యం || భజ || 35

భగవ ద్రామానుజ షట్త్రింశత్ |
సాలగామి గురూత్త మవంశ్యః |
కౌండిన్యః కవి రామా వపిత్రం |
రంగార్యో యతిరాజ స్తోత్రం || భజ || 36

యామునాచార్యులవారియొక్క పూర్ణమైన వయోవృత్తాంశ శరీరముగలిగినట్టియు. శ్రీరామమిత్రులు పుండరీకాక్షులు అను చునుల కటాక్షమునకు పాత్రులైనట్టియు. మృదువైన సమ్మన్యాయయొక్క పాదద్వంద్వమేయైనట్టియు. శ్రీయోవతి యొక్కయు విష్వక్సేనులయొక్కయు మిత్రులైన రామానుజుల సేవించుమా.

సాలిగామ నగరమున అందరియొక్క హితముకొఱకు ఆంధ్రపూర్ణులచే గురువుయొక్క శ్రీపాదతీర్థము స్థాపించ బడెనో. ఆయనయొక్క కులదైవతమైనట్టియు. ఈలోకమున పురుషార్థముల నిచ్చునట్టియు. వస్తువైన ఉపాయములలో అతడు ఉపాయమైన రామానుజుల సేవించుమా!

సేవాధ్యయనమును క్రిగలవాడైనను, జ్ఞానముతో హుతుడున్నవాడైనను; ఇతరులకు హితము చేయుటలో ఆసక్తి గలవాడైనను; మిక్కిలి వైరాగ్యము గలవాడైనను; అనేక దేవతలకు భక్తుడని చెప్పబడువాడైనను; [రామానుజుల నాశ్రయించనిదే] ముక్తుడు ఎంతమాత్రముగాను.

నమస్త ఉపాయముల నాచరణము విరుపుము; శ్రీరామానుజులవారి పాదముల రక్షింపబడునట్టి స్వీకరించుమా; అజ్ఞానము యొక్క అంధమును ఎప్పుడీకి చూచువు. ఇది ముమ్మాటికి సత్యము.

సాలిగామమందరి ఆంధ్రపూర్ణులను గురువుల గొప్ప వంశమునందున్నవించిన కౌండిన్యగోత్రోద్భవులైనరంగాచార్యులు పూజ్యులైన శ్రీరామానుజుల విషయమై ముప్పదియారు శ్లోకములుగల పవిత్రమైన యతిరాజస్తోత్రమును చెప్పిరి.

భజ యతిరాజం భజ యతిరాజం |

భజ యతిరాజం భవభీరో ||

ఇతి శ్రీమత్సాలగామిమహాచార్య పురుషోద్ధండ వేదాంతరంగ

నాథాచార్య విరచిత భజయతిరాజ స్తోత్రం

సంపూర్ణము.

పూర్వమీమాంసాదర్శనము

కవయిత: — శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోటకొండ.

శిష్యుడు: స్వామీ నిన్న మీరు చదివిన
యతిరాజవిజయ నాటకమున వేదహాళిలో
యామునాచార్యులవారు మాట్లాడుచు

స్వస్వార్థక్షతి రిహ న క్వచి చ్యుశీహం ।
ప్రత్యక్షప్రభృతి రపి ప్రమాణవర్గః ।
స్వాక్షేప ప్రభవతి నిస్సపత్నచారీ ।
రాజం ప్రేవహతి ధురం యతీశ్వరేఽస్మిన్ ॥

అను శ్లోకమున ఓమహాగాజా! శ్రీరామా
యశుల ప్రాధానామాత్ములై రీరాజ్యభారమును
నహించియుండ వేదవాక్యములగా నొక్కదాని
కైనను స్వార్థమును విడిచి యపార్థము కల్పించు
బతుల లేదనియు, ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములు
నిర్విరోధముగ తమ తమ యర్థముల గ్రహిం
చుచున్నవనియు వెలచిచ్చినట్లు చెప్పితిరే! ఇం
తకు మునుపాయనర్థములుండెడివా? ఎందుచేత?

అచార్యులు: ఔను రామాచార్యులకు
పూర్వము వేదహాళియొక్క రాజ్యభారము
నంతినుకూడావాది వహించి రాజ్యచక్రమును
స్వేచ్ఛగా ప్రేక్షించుండెడివాడు ఆతిరుణములో

శ్లో! ఆదా భద్రపూత్రీగా మన్మథవిషయతా ।
లక్ష్మణా వైశ్యవాహం ।
దూరే తావత్ప్రహేణం ।
శనుభయఘటనా తత్పరాణాం చ వాచాం ।
ప్రత్యక్షాదిప్రమాణస్వరసగతిహతి ।
స్తర్క-బాధశ్చ భూయాన్ ।
మాచూవాదే - తదేతన్నిఖలం ।
ఇతరథా లక్ష్మణాచార్యపక్షే ॥

అనగా—నేనమున భద్రపూత్రునియు, అశేన
శుశునియు, ఘురకశుశులనియు నిట్లనేక
విధములైన వాక్యములుండును. అందు—

“కాక్షాద్భావనాపీశాసీశా (అనగా నష్టి
సర్వములకు జీవేశ్వరుని లింగపుటలో ఇంకను ఇంక
తుడును మరెయొకడు స్వతంత్రుడును అనియు,

“నిజోన్మి నిత్యానాం చేతని శ్చేతనానామేకో
బహూనాం యో విదధాతి కామాన్” (నిత్యు
లును అనేకులును నగు జీవులకు నిత్యుడును నెన్ని
తీయుడును నగు నొక పరమచేతనడు నందు
కోరికలను ప్రసాదించుచున్నాడు. అనియు

“భోక్తా భోగ్యం ప్రేక్షారం చ మత్నాన్”
(అనగా—అనుభవించు జీవుడును, అనుభవించబడు

ప్రకృతి ప్రాకృతికములును, అనుభవించశేయు సరసపురుషుడును నని వేరువేరుగా యునుం ధించి యనియు,

“పృథగాత్మానం ప్రేతారం చ మత్వా
ప్రప్త ప్రతి ప్రేరా మృతత్వ మేతి” (అనగా అనుభవించు తీవుని, అందులకై ప్రేరేపించు పరమాత్మను, వేరువేరుగా ననుసంధించి త్రియుక్త డగువాడట్టి కదానుంధానముచే మోక్షము నందుచున్నాడనియు,

“హ్యైవైర్నా నయన్ తో భూయా సమానం
నృక్షం పరివస్యతే తియో రన్యః పిప్పలం
స్వాద్వ త్త్వినశ్చ న్ననోఽభిచాకసీతి” (అనగా నఖిలును సమానగుణాదికము కలిగియున్నట్టియు రెండు పక్షాలు (జీవేశ్వరులు) ఒకేవృక్షమును (శరీరమును) ఆశ్రియించియున్నారు. అందుక ఒక్క (జీవుడు) కుచికరణాలగు కావిపండ్లను శరత్ ఫలమును) తినుచున్నది. రెండవపక్షి (పరమాత్మ) ఏమియు తినకనే. (కర్మఫలముచనుకొనించయే దేద్యమానముగ నెలుంగునుండును. అనియు నిల్లచేక శుత్రవాక్యములు స్పష్టముగా జీవేశ్వరులకు క్షణమును బోధించుచున్నను మాయా నామలు “అశ్వమే సిద్ధాంతము. క్షణము కల్పింపము, కల్పిత మేదియైనను మిథ్యాభూతము. అట్టియర్థముల బోధించు వేదవాక్యములు అత్య విషయములే యని యందును.

ఇక పోనిండు ఆజీవేశ్వరుల క్షణమును బోధించు “అహంబ్రహ్మస్మి, సోఽహంబ్రహ్మ, తత్త్వమసి” మొదలగు శుత్రవాక్యములకై నను

సరసమైన యర్థమును బెప్పక సర్వజ్ఞ కించిజ్ఞులగు జీవేశ్వరుల కై కృత్యము దుర్లుభముగుటచే జహవ జహల్లక్షణాయను (అనగా ఒకపదముచక్కములొ కొంత గ్రహించి కొంత విడుచుట- తత్త్వమసి యనునొక తచ్చబౌద్ధముగు సర్వజ్ఞత్వవిశిష్టాత్మ లోని సర్వజ్ఞత్వమును, ‘శ్చం’ శబ్దార్థముగు కించి జ్ఞత్వ విశిష్టాత్మగు ఆత్మలోని కించిజ్ఞత్వమును విడిచి ఉభయత్ర ఆత్మరూప ఏకార్థమును పరిగ్రహించుట) కొకలక్షణావృత్తిని కొత్తగకల్పించి దానిచే సర్వజ్ఞత్వకించిజ్ఞత్వముల పరిహరించి ఆత్మలకై క్షణమును ఘటించచేసిరి. ఇందువలన సరసముగు సమన్వయమును విడనాడి దుర్లుభముగు లక్షణాకల్పనా విధానము నంగీకరించ వలసివచ్చినది.

ఈ రెండువిధములగు శ్రుతులకును పైకి గోచరించు విరోధమును పరిహరించు శరీరాత్మ సంబంధ బోధకములు అనగా-చేతనాచేతనములు పరమాత్మకు శరీరములనియు పరమాత్మ వాటికాత్మయనియు ఈశరీరాత్మలకుగల నెడబాయని సంబంధముచే నని యొకేపదార్థముగా గోచరించుటచే నశ్చేదశ్రుతులును, వాస్తవముగ చేతనాచేతనములకుగల పత్యేక స్వరూప చ్యుభావములనుబట్టి క్షణశ్రుతులను చక్కగ సమన్వయముగుచుని కంతరవముతో బోధించు “యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్ పృథివ్యా ముత్తరో యవయతి” (ఏపరమాత్మ భూమిలో నంతర్యామిగా నుండినను పృథివి యాతనిని యెఱుంగ జాలనిదై యాతనికి శరీరమూతముగ నుండునో అట్టి శరీరముకు పృథివికి లోనుండి దీనిని యధేష

ముగనే పరమాత్మ వినియోగించుకొనుచు న్నాణో యట్టి పరమాత్మయగు శ్రీమన్నారాయణుడే నీకును సంతరాత్మ యనియు నిట్లే “య ఆత్మని తిష్ఠన్నాత్మనో స్తరో య మాత్మా న వేద యస్యా త్మా శరీరం, మొదలగు కాణ్వ మాధ్యందినశాఖయ శ్రుతి వాక్యములను బోధింపగా పరిత్యజించి.

మరియు ప్రత్యక్షమై ప్రమాణములు స్వాభావికముగ కొన్నివిశేషణములతో గూడిన పదార్థములను గ్రహించుటయే పరిపాటిగా గల వగుటచే భేదసాధకమై యుండ నవి సన్మాత్రమునే గ్రహించునవి యని వాటిస్వారసిక ప్రవృత్తిని భంగపరచుచున్నాను.

ఇక ప్రపంచ కల్పనకు మూలాధారమగు నవిద్యాస్వరూపమును నిర్ణయించుటలోను, దాని కాశయమును వర్ణించుటలోను, అది పరబ్రహ్మస్వరూపమును ఆవరించువిధానములోను, అవి ద్యాసాధక ప్రమాణ సన్యాసములోను, దాని యవిర్యచనీయ స్వరూపమును ఉపపాదించుటలోను, హ్వానముదానిని నిర్మూలించు విధానమును పరిపాదించుటలోను, అది నివర్తించు పక్షతిని సమర్థించుటలోను వారు ప్రదర్శించిన యుక్తులు బహుశాస్త్రానుధన విరుద్ధములుగా నున్నవి.

సత్యజ్ఞాన మనస్తంబిహ్న, పరాస్యశక్తిర్వివిధైష్ట్యవస్థాయతే, యస్మిన్మర్జ్మ సర్వవిత్, మొదలగు పరమాత్మకు కల్యాణ గుణములను బోధించు సగుణశ్రుతులు, ప్రతియోగగుణస్వరూప సమర్పకములనియు కావున వాటికి స్వార్థము

నందు తాత్పర్యము మృగ్యమనియు ఇక “నేహ నానాస్తి, నిర్గుణంగిరంజనం, ఏక మేవాద్వితీయం మొదలగు శ్రుతివాక్యములే వాస్తవములుగాన నిర్గుణమే తత్త్వమనియు వారు వాదించుదురు.

శ్రీరామానుజులు ప్రధానామాత్య యిము సలంకరించి యీయచుప పక్షుల సన్నిధిని సందర్శించి.

శ్లో. నిత్యం హేయగుణావహూననపరా ।

నైర్గుణ్యవాదా శ్చుత్తై ।

సత్యాధా సుగుణాత్తయ శ్చుభుః ।

ప్రఖ్యాపనా ద్భ్రష్టాః ।

అదైత్యశ్రుతయో విశిష్ట విషయాః ।

నిష్కృప్తవేషాశ్చయా ।

జ్ఞోక్తి, ప్రదిహాఖిల శ్రుతిమతం ।

రామానుజీయం మతం ॥

అనునట్లు వేదమునందలి నిర్గుణ వాక్యములు పరమాత్మ-గుణగుణమహత్త్వ పాపములు ముగిలినము, చావు, దుఃఖము, ఆకలి, దప్పి మొదలగు దుర్గుణములు లేని వాడని చెప్పెను. సగుణ శ్రుతులు ఆయచు గల సర్వజ్ఞత్వ, సర్వశక్తిత్వ సత్యసంకల్పత్వ ప్రభృతులగు కల్యాణ గుణములను బోధించును. జీవేశ్వర ప్రకృతుల కభేదమును బోధించు వాక్యములు అపృథక్సర్గ సంబంధముచే వాటిని విశేషణములుగా పరిగ్రహించి యున్న విశిష్టతత్వ మొక్కటియే యని బోధించును. ఆమూడు తత్వములను వేరు వేరుగా బోధించు భేదశ్రుతులు ఆతత్వముల స్వాభావిక స్వరూపములను వేరువేరుగా బోధించును. ఇట్లు

శ్రుతివాక్యముల నన్నిటిని సమంజసముగా సమన్వయించుటచే మాముగాచార్యు లట్లు సెలవిచ్చిరి.

శిష్యుడు:- న్యాసా! రామానుజరాజ్యమున మాత్రము శాస్త్రానుభవవిరుద్ధవిషయములు లేవా? కట్లాక్షింపుడు, లోకమున నేకార్యము పుట్టినను దానికుపాదాన కారణమనియు, నిమిత్తకారణమనియు మూడు విధములగు కారణము లుండును. ఉదాహరణమునకై యొకకుండను దీసికొనిన దానికి మన్ను ఉపాదాన కారణము, అనగా-మూలపదార్థము (దేవికి ఘటాదివికారములు జనించుచున్నవో ఆపస్త్రపునకు ఉపాదానమనిచేరు.) కుమ్మరి నిమిత్తకారణము, అనగా నీపస్త్రపునునే చేతునని సంకల్పించిన వాడు, కాలము మొదలగునవి సహకారి ఇట్లు ప్రతి కార్యమునకు యీమూడు కారణములును పేరువేరై యుండ శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతమున దగ్గరైన కీ మూడు కారణములును సారాయణ బోక్కజేయరుట శాస్త్రరహితమేనా?

ఆచార్యుడు:- అందుకు సందేహమా? నూడుము బ్రహ్మ సృష్టికి పూర్వావస్థయందును సృష్టియందును చేతనా చేతనములను తనకు శరీరముగా పరిగ్రహించియే యుండునని చెప్పితిని గదా! అవి యాతని నొక్కనారి యైనను విడచి యుండని విశేష సంబంధముచే నొకవిధమగు మార్పు దేని యుండునో నదియే దానికుపాదానమగును ముద్దగానున్న మన్నునకే కుండయను నవ్వవచ్చి యుండుటచే నాకుండ కామన్ను ఉపాదాన

కారణమైనది, అంతియకాని కుండకు భూమి యెన్నడునుపాదాన కారణముగాదు, దానికట్టి సంబంధముచే నాయవస్థ లేకుండుటయే యందులకు కారణము, అట్లే పరమాత్మకు శరీరములై సూక్ష్మరూపమున నున్న చేతనా చేతనములకు సూలరూపమనెడు మార్పు వచ్చినది గాన తద్వారా పరమాత్మయే యుపాదానమగుటచే నాతడే జగత్తున కుపాదాన మగుచున్నాడు, కుండను చేయుదునను సంకల్పము కుమ్మరి కుండుటచే నాతడా కుండకు నిమిత్త కారణమైనట్లే 'బహుస్యాం' అను పరిపంచ సృష్టి సంకల్పము భగవంతునకుండి యాతడు పరిపంచమును సృష్టించెను గాన నాతడు నిమిత్తకారణమయ్యెను, కాలాదులు పరమాత్మకపుధక్తిగ్ధ విశేషణములై సర్వదా యాతనిని విమనకయే యుండును, గాన నట్లు కాలాది విశిష్టతైన పరమాత్మ సహకారి కారణమగును,

శిష్యుడు:- లోకానుభవమట్లు లేదేమి?

ఆచార్యుడు:- అందులకు కారణమట్టి శరీర శరీరిభావమా నిమిత్తకారణమైన కుమ్మరికిని ఉపాదానకారణమగు మట్టిముద్దకును లేకుండుటయే, అనియొక్క పరమాత్మకే తగును,

శిష్యుడు:- లోకానుభవమునుబట్టి నిమిత్తపాదానములు పేరుపేరుగా నుండియే తీరవలెనను నియమమేర్పడియుండ దానికిది విరుద్ధము కాదా!

ఆచార్యుడు:- ఒక్కచోటనైతను తప్పని లోకానుభవమిన్నచో మనమొక నియమమును

కల్పించు కొనవచ్చును. ఈనియమమున కట్టి పుట్టిలేకు, వీలయన తార్కికుల సంప్రదాయము నారయుము, కాలమునకును ఘటమునకును సంయోగమనెను సంబంధముకటి గలదు. సంబంధ మెప్పుడును రెండింటియందుండును, కాలమునందుండి సంయోగమనెను కార్యమునకు నిమిత్త పాదానకారణము లేమని వారు నిర్ణయింపబో మాతము, ఈసంయోగము పుట్టినది గాన కార్యము, కార్యములన్నిటిని కాలము నిమిత్త కారణము, కావున నీ సంయోగమునకు నిమిత్త కారణము కాలమే. ఒక దవ్యమునకు పుట్టి నట్టి గుణములకుగాని క్రియలకుగాని యాదవ్య మే. యపాదానకారణము, కాలముకూడ ద్రవ్యమే గాన తనయందుపుట్టిన నాసంయోగమున కపాదాన కారణము కూడ నాకాలమేయగును. ఇట్లొకేకాలము తనయందు బుట్టిన సంయోగ మనెను కార్యమునకు నిమిత్తకారణమును ఉపాదానకారణమును నగుచున్నదిగాన వైవిధ్యమగు నియమమును కల్పించుటకు వీలులేదు.

శిష్యుడు:- అపూర్వముగు నొకయర్థమును సాధించవలెనన్న దానికి సర్వానుభవ సిద్ధమైన నొక దృష్టాంతమును గూడునలెను. అట్లేవిషయ మున కేదైనను దృష్టాంతము కలదా?

ఆచార్యుడు:- లేకేమీ! ప్రసిద్ధమగు దృష్టాం తమే కలదు. మనయండ్లలో మూలమూలల నాలింపగొక గూడు నల్లుచున్నది. చూచితివా? ఆగూడు నాపురుగెల్లు పుడించుచున్నది! ఆ పురుగు తానొక గూడును నిర్మించవలెనని తలంచు కొని తన శరీరములోని యొక విధమగు కగు

కుతో నాగూడు నల్లుచు. తిరిగి యొకప్పుడు దానిని మింగివేయును. ఇట్లు గూడుగా పరిణ మించు పదార్థము తన శరీరములోని యొక భాగమే గాన ఆకార్యశరీరకర్తృమును అట్లు గూడును నిర్మింపవలెననెను తలంపున్న ఉండుటచే తానే నిమిత్తపాదానము లగుటలో సంగత్యములేదు. తాను శరీర కానభోవుటచే సంకల్పము లేదు గాన యచేతనమే యగు వంతు మున్న ఉపాదానము మాత్రమే యగు చున్నది. కుమ్మరి యట్టి మట్టిని కుక్కు శరీరముగా కల వాడు కాదు గావు. నిమిత్తకారణమే యగును. ఇది గాకానందము మాత్రమేగాక శానివత్తు నందును 'యథోర్థ నాభి స్పృజతే స్పృష్టాశే చ' యని యా స్పృష్టాంశే మీయనుటచే నీసిద్ధాంతము శుభ్రీ సమ్మతమని స్పష్టమగు చున్నది.

శిష్యుడు:- స్వామీ! అభద్ర శుతులు చేతనా చేతన విశిష్టమగు వస్తువొక్కటియే యని విశిష్ట వస్తువునకభేదమునుఅనగానీకర్తృమునుచెప్పటయే గానిజీవేశ్వరులకుగాని ప్రపంచేశ్వరులకుగానియభేదమునుచెప్పనవికావనియు, ఇదశుభ్రీతులుపరమాత్మకట్లునకబాయని ఏకేమాములైన చేతనాచేతన ము యొక్క స్వాభావిక స్వరూపములను వేరు వేరుగా బోధించునవి యనియు సెలవిచ్చిరి. కాని 'కేహనానాస్తికీరణ, మృశోన్యమృత్యు మా వ్నోతి య ధమా నోవ పశ్యతి' మొదలగు భేదమును కంఠరవమతో నిషేధించు శుభ్రీ వాక్యముల సంగతిని సెలవిచ్చినారు కారేమి?

ఆచార్యుడు:- ఆవి విధి చలదిన యభేదము నకు ప్రసంగా ఏకదేసి తెలుసుకొన శక్యముగాని

సంబంధముతో - చేతనాచేతనములను శరీరముగా కలిగియుండు పరమాత్మయొక్క - చేతనను అతడనునకు) విరోధియగు స్వతంత్ర శేదమును అచగా బ్రహ్మను ఆత్మగా కలిగి యుండకయే పదార్థము లున్నవి యని చెప్పబడు నిషేధించుచున్నది.

శిష్యుడు:- అమతం మతం, అవిచ్ఛేదం విజానతాం, యో వాచో నివర్తతే ఇత్యాది శ్రుతులు పరమాత్మ తెలియబడదనియు, శబ్దములచే చెప్పబడదనియు చెప్పచున్నది గదా! అందుకు కారణము పరమాత్మకు గుణాదు లేవియు లేక పోవుటయే! బహ్యయన్నచో బృహత్సగుణము 'నారాయణ' యన్నచో సర్వాంతర్యామిత్వము, సర్వాభారత్వము మొదలగు గుణములున్న చెప్పబడుటచే నది యిట్టము లేక పోవుటచేతనే శబ్దములచే చెప్పబడుట నిషేధింపబడుచున్నది గదా?

అచార్యుడు:- ఇతర ప్రమాణములచే తెలియబడని కల్యాణగుణములు పరమాత్మకు గలవని యాదరముతో బోధించి తిరిగి యవియేమియు లేవని నిషేధించి నందకులనలె వేదము ప్రవర్తించునా? నీవు చెప్పిన వేదవాక్యములకు తాత్పర్యము పరమాత్మకు పరిచ్ఛేదము అనగా పరిమిత పరిమాణము లేదనియే గాని గుణాదులు లేకపోవుటచే తెలియబడదనియు శబ్దాదులచే చెప్పబడదనియుగాదు.

శిష్యుడు:- 'న జాయతే' అజాయమానః మొదలగు సుతి వాక్యములు పరమాత్మకు

పుట్టుక లేదనియు 'బహుధా విజాయతే' సంభవామి, తథా త్మానం సృజామ్యహం, మొదలగునవి పుట్టుక కలదనియు చెప్పచున్నవి గదా! ఈవిరోధమును రామానుజ సిద్ధాంతం లెట్లు పరిహరింతురు?

అచార్యులు:- దానికేమున్నది? పుట్టుక లేదని చెప్పెడు వాక్యములు మనవలె కర్మమూలకమగు పుట్టుక లేదనియు, పుట్టునని చెప్పెడు వాక్యములు, సజ్జనులను కాపాడుటకును, దుర్జనులను శిక్షించుటకును ధర్మమును నెలకొల్పుటకును 'ఆత్మమాయయాసంభవామి' యనుటచేతన సంకల్పము మాత్రముచేతనే యవతరించుననియు చెప్పచున్నది గాన విరోధము లేక మైనను లేదు.

శిష్యుడు:- మీరు జీవులకై కృమును చెప్పెను సుతివాక్యముల నెట్లు సమన్వయింతురు?

అచార్యుడు:- 'నిత్యోనిత్యారాం' 'నశ్చేవాహంజా నాసౌ నత్సం నేమే జనాధిపాః' మొదలగు ప్రమాణవాక్యములచే జీవులకు పరస్పర శేదము నంగీకరించి తీరవలెను. ఇక వారి కై కృమును బోధించు వాక్యముల విషయమేమనగా నవి వారందరును జ్ఞానాకారులే గాన నేకరూపులే యనగా నొకవిధమైన వారని మాత్రమే చెప్పెను. అట్లు గాక జీవులొక్కడే యైనచో నొకడు ముత్తుడనియు నొకడు బద్ధుడనియు నొకడు దూఖవంతుడు నొకడు సుఖవంతుడనియు నిట్టి తాత్పర్యము లేకుండపోవును

శిష్యుడు:- ఆచార్య! మీరిట్లు నాద్యంతము లగు తత్వములు మూడని చెప్పచున్నారే. యెన్నచో స్పృశికి పూర్వమిప్పుడున్న పదార్థము లేనియు లేవని చెప్పచు 'ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్, ఏకమేనా ద్వితీయం' ఇత్యాది వాక్యములు బ్రహ్మ యద్వితీయుడని చెప్పచున్నచే దాని యభిప్రాయమేమి?

ఆచార్యుడు చేతనా చేతనములను వేరని తెలుసుకొన శక్యముగాని సంబంధముతో శరీరములుగాకలవాడు ఆపరమపురుషునివలె వేరొకడు లేడనియే యావాక్యముల తాత్పర్యము గాని యనాద్యన స్తములై పరమాత్మ కప్పగిసిద్ధ (వేరు చేయశక్యముగాని) విశేషణములగుటచే నన్ని వేశలయందును శరీరములై యుండు చేతనాచేతనములు లేవని యర్థము కాదు.

శిష్యుడు:- రామానుజ సిద్ధాంతమున పరమాత్మ సర్వస్వతంత్రుడుగదా అయినచో జీవులారానికి పరతంత్రులే యగుదురు. అప్పుడు 'ఇదంకురు' కావలసివచ్చునే. ఆయన ప్రవర్తించజేసిన గదా యచేతనమువలె చేతనుడును ప్రవర్తించ నలసి నది?

ఆచార్యుడు:- జీవు డేపనిలోనైనను ప్రప్రథమముగ ప్రవర్తించునప్పుడు సర్వేశ్వరుడు స్వతంత్రుడు గావుననే కానిమ్ము! వాని పూర్వకర్మానుగుణముగ వాడు ప్రవర్తించుగాక యని తానునేషి గది నూనుచుండును. వాడట్లమంచి పనిలో ప్రవర్తించెనా సర్వేశ్వరు డానందించి నూపని నిర్విఘ్నముగ కొనసాగింపజేసి దానికి

తగిన సత్ఫలము నొసంగును. దుష్కర్మలో పవర్తించెనా కోపముతో వానిని కొనసాగనిచ్చి దానికి తగిన దుఃఖము నొసంగును. కాబట్టి విధినిషేధశాస్త్రములు వ్యర్థములు కావు. ఈసిద్ధాంతము నార్యులొక స్లోకమున సంక్షిప్తించి చెప్పిరి. దానినినీకు జ్ఞాపకార్థమై చెప్పచున్నాను వినుము.

ఆదా వీశ్వరదత్తయైన పురుష |
స్వాతంత్ర్యి శిష్యాస్వయం |
తత్తజ్ఞానచికిరణ ప్రియతనా |
న్యూత్నాదయ స్సర్వతే |
తతోప్రేక్ష్య తతోఽనుమత్య |
విదధత్త నిగ్రహానుగ్రహా |
తత్తత్కర్మ ఫలం ప్రియచ్ఛతి |
తత స్సర్వస్య పుంసో హాః ||

ఈవివరణము బహుగ్రంథసాధ్యము గాన గీచిని గూర్చి నీకు విపులముగ వేరొక ఉపన్యాసమున వివరింతును.

శిష్యుడు:- మహాప్రీతాదము! అట్లు కానిండు ఇట్లు చేతనుని సదకర్మఫలన సర్వేశ్వరునిగుని గహాను గ్రహములు, కోపమును, ఆనందమును) పుట్టుచున్నచో ఆయనకూడ మనవంశి పేయగుణాకరుడే యగునే. అట్టి వాడేశ్వరుడెట్లుగును? ఆయన నిర్వకారుడని బోధించు శ్రుతులు మిథ్యాార్థ బోధకము లగుటచే నప్రామాణ్యములు కావా?

ఆచార్యులు:- సర్వేశ్వరుడు నిత్యమగు నట్టియు హద్దులేనట్టియు కల్యాణగుణములు కల

వాడుకావునను, జీవుడు చేయునట్టి యాగాదుల నల్లను ఉపాసనాదులవల్లను నాతని కనుగ్రహ విగ్రహములు కలుగునని ప్రమాణములుండుట చేతను మనకున్న పరిశీమాలిన ఊద్రవికారము లాయచకు లేనని నిర్వికార సుతులకర్తము కర్తనలెను గాని మనమేమి చేసినను మన ప్రేమించు పాపాణులాయుడని చెప్పరాదు. అట్టి వాచన్నను లేడన్నను కొక్కటియే.

శిష్యుడు:- మనము చేసిన పుణ్యపాపముల నంకగ నానిగగా శియఃపతి విషమ పృష్ఠిని ప్రోచ్యత్సలుగా పృజించుటచు చేయుచున్నాడందులే. అయినచో సృష్టిశిమాల మాపుణ్య పాపములే గదా! వాటిచేతనే సర్వకార్యములు జరుగుచుండగా నిక ఈశ్వరుడే! అయినచో సర్వేశ్వరుడు కలడని బోధించు వేదవాక్కుల దానియేమి?

ఆచార్యుడు:- పుణ్యపాపముల స్వరూపము చెరిగిన నిట్లు ప్రశ్నింపవు. వినుము. పుణ్య నూనగా శాస్త్రమున చేయమని విధించిన పనిని చేయుటచే భగవంతునకు కలుగు యనుగ్రహమే ఆయనుగ్రహమువలననే స్వర్గాది సుఖము కలుగును. పాపమనగా శాస్త్రమున చేయరాదని నిషేధించిన పనినిచేయుటచే భగవంతునకు కలుగు నిగ్రహమే. దానివలననరకాది దుఃఖము లుకలుగును. కావున సర్వేశ్వరుడు లేనిచో నీ యనుగ్రహవిగ్రహరూపములు పుణ్యపాపములు మూర్ఖమొక్కడ యుండును. అందువల్లనే ప్రళయమున నింద్రాదులు నశించి పోయినను వారి

కంతర్యామిగానుండు పరమాత్మ నిత్యము గాన చేసినకర్మలు వ్యర్థముకావు.

శిష్యుడు:- ఇట్లు సర్వేశ్వరుడే స్వర్గాది సుఖ దుఃఖములను కలుగజేయు చున్నచో నిక నింద్రాది దేవతలే! సాక్షాత్తుగ బరమాత్మనే నారాధింపమని బోధింపక నింద్రాద్యంతర్యామిగ నాతని నారాధింపమని బోధించుటవ్యర్థము కాదా! ఆశ్రమాణము లక్షమాణములేయగును గదా!

ఆచార్యుడు:- ఇంద్రాదులు భగవంతునిచే నొక్కొక్క పనిని నిర్వహించుట కేర్పరచబడిన యాధికారిక పురుషులు గాన వారి యనుగ్రహముకూడ నవాంతర కారణమగుచున్నది. అందువలననే వారికంతర్యామిగనే ప్రమాత్మ నారాధింపలెను. కావుననే నింద్రాదు లారాధకులు నారాధ్యులును గూడ నగుచున్నారు. వారు స్వయముగ పరమాత్మ నారాధింతురు గాన నారాధకులును మనచే స్వర్గాది ఫలములకొరకా పరమాత్మకు శరీరభూతులుగ నారాధింప బడుచున్నారు గాన నారాధ్యులును నగుచున్నారు.

శిష్యుడు:- ఆచార్య! పరమాత్మ సర్వజ్ఞుడును సర్వశక్తియు నిరుపమదయావంతుడు నని యందురు గదా! యట్లుగనో చేతనుడు మొదట చెడుపనిలో బ్రవేశించినాడే వాడాపనిని జేయుచుండ నడుపకక దాని నంగీకరించుట తప్పు కాదా!

ఆచార్యుడు- అతడు స్వతంత్రుడు. కావున నిది యాతనికి సహజమే దోషముకాదు.

శిష్యుడు- అయిన నాస్వాతంత్ర్యమే తప్ప,

ఆచార్యుడు- కాదు కాదు చెప్పెదను వినుము అది తప్పనుటకేమి ప్రమాణము. ప్రత్యక్షమందు? ఆతడింద్రియములకు గోచరించదు గాన ప్రత్యక్ష ప్రమాణ మెట్లావిషయమున నుపకరించును? అనుమానమందువా? అయినచో నా ప్రశ్నకు సమాధాన మిమ్ము. శాస్త్రములచే దెలుపబడు భగవంతుడున్నాడనియంగీకరించియే యాతనికి స్వాతంత్ర్యముండుట తప్పని చెప్పెదవా? లేక నట్టివాని నంగీకరింపకయే సమర్థింతువా? అంగీకరించిన సమర్థింతువేని యేశాస్త్రముచే నాతని నంగీకరింతువో యాశాస్త్రమే యాతనికా స్వాతంత్ర్యము గుణమని బోధించుచున్నది. గాన నీప్రశ్న కవకాశము లేదు. లేక యట్టి భగవంతు నంగీకరింపకయే స్వాతంత్ర్యము దోషమందువేని నీవుచెప్పెడు హేతువున కాశయమేది? కావున స్వాతంత్ర్యము దోషమనుటకే ప్రమాణములును లేకపోవుటచే నది గుణమే కాని దోషముకాదు.

శిష్యుడు- అట్టి స్వతంత్రుడగుచో నికడచూచి గుణము లాతనికిలే? అని యడవిని కాసిచెన్నె యే యగుచుగదా!

ఆచార్యులు- ఎట్టి సాపాక్షాత్కారము కొంత కాలమునకు తన కృత్యములకు పశ్చాత్తప్తడై 'నేనీకెన్నడును భగవంతునకు ప్రతికూలముగ ప్రవర్తించనని నిర్ధారణ గావించినచో వారిపట్ల భగవంతుని దయాదీగుణములు నిరూపముగ

ప్రవర్తించును. కావున నవి సార్థకములే.

శిష్యుడు- స్వామీ! జ్ఞానమువలన మోక్షము లభించునని యనేక ప్రమాణములు ఘోషించుచుండ మీరు భక్తివలన మోక్షము లాభించునందులే?

ఆచార్యులు- మేమునుజ్ఞానము వలన నీ మోక్షము లభించునందుము. అయిన నాజ్ఞానము మాత్రము మతాంతరులు చెప్పునట్లు వాక్యము వలన గలుగు సాక్షాత్కార రూపమైనది మాత్రము కాదు. వారికి సంసారము త్రాటి యందు కల్పింపబడిన సామనలె పరమాత్మ యందు అవిద్యచే గల్పింపబడినది గాన తాటి యొక్క సాక్షాత్కారముచే వాము నశించునట్లే బ్రహ్మ సాక్షాత్కార జ్ఞానముచే సంసారము నశించును. కాని మాసిద్ధాంతమున సంసారము నిత్యమైచదిగాన నది కేవల వాక్యార్థ జ్ఞాన మాత్రముచే నశించదు. కింతు భగవదుపాస నాత్మకమైన జ్ఞానముచే యాతని యనుగ్రహమును బడయుటచే నాతడే యీబంధమును తొలగించి తన సాన్నిధ్యమునకు నీసికొనిపోయి తన సాయుజ్యము సంపాదును. ఇట్లు నేదమంతయు ప్రమాణముగ నంగీకరించుటచే మా రామానుజసిద్ధాంతమే "పూర్ణ మీ మాంసాదర్శనముగచున్నది."

శిష్యుడు- అయినచో నపూర్ణ మీమాంసకులు గూడ కొందరు గలరా? వారెవరు?

ఆచార్యులు- ఔను కలుగువారు గాఢమీమాంసకులనియు కేతుమీమాంసకులనియు నిరుతేరంగులు. నీవు సర్వేశ్వరుడు మోహిని

యవతారమైతి దేవతల కమృతమును పంపిన
కాశాశిక గాన కరుంగుదువా?

కర్మమును నూలకేను కెనుచు.

అనాగృహు అందు కలుచును కమృత
నానము గావించిన రాక్షసుని క్రియపటి తన
చేత చక్రముచే కంఠమును కదించగా వాని
నీరస్సు రాకంప్రగాను కెందుడెను కేతుప్రగాను
చేచదిగదా!

శిష్యుడు రాను అయినచేమి?

అనాగృహు వినుము కేరము కెందు రాగ
మును, అందు కెనుకడి కర్మభాగము ఇది కర్మ
స్థితి, అంగకర్మలు, వినుము కెనుకడు రావా
విభాగములను బోధించును గాన కవముకే
బోధించుటచే కల్పితమగును, కల్పితమైన దెల్ల
నిశ్చయ, లట్టి మిథ్యాత్వములను బోధించు వేద
పూర్వరూప మహిమాను, బ్రహ్మ సత్యము
గాన బ్రహ్మను మాత్రము బోధించు నుత్తర
భాగమందలి మొదలువంటి కిందిభాగము
(కర్మకాండ)ను తోసివేసి శిరస్సునంటి
భాగము (ఉపనిషత్తుల)ను మాత్ర మాదరించిరి
గాన వీరు రాహుమీ మాంసకు లనబడుదురు,
కర్మలను చేయునట్టి జీవస్వరూపమును కర్మలను
తత్ఫలములను మాత్రము బోధించు వేదపూర్వ
భాగమును మాత్రమునే యవలంబించి కర్మల
నిరసించు వేదాంత మంతయు నిస్సారమని
బోధించువారు కొందరు కలరు. వారు కింది
భాగమగు కర్మకాండను మాత్రమే యంగీక
రించి వైభాగమగు సునివృత్తుల నిరసించిరి
గాన వీరు కేతుమీ మాంసకులనబడుదురు,
కేతునివదా!

శిష్యుడు రామానుజయులు మాత్రము
చూర్ణమోమాంసకాల్పయిరి!

అనాగృహు వినిసిద్ధాంతమున పూర్వభాగము
భగవదాచార్య రూపమును కర్మ స్వరూపమును
సూక్ష్మము చేకగ బోధించునని లెంతుభాగము
లను కూడ ప్రమాణములుగ సంగీకరింపబడును.

మోమాంస కర్మమోమాంస యనియు
చేదతామోమాంసయనియు బ్రహ్మమోమాంస
యనియు చూచుకాంకలు వివిజింపబడినది.

అందు కెనుకటి కాంక్షయగు కర్మమోమాంస
కిర్తిస్వరూపమును విమర్శించును, కెందవది
యగు చేదతామోమాంస కర్మలచే రాగాభింప
గును బాధావియదాంతక చేదతా స్వరూప
మును విమర్శించును, ఇక మూడవదియగు
బ్రహ్మమోమాంస పరబ్రహ్మది శబ్దములచే
పిలువబడు పరదేవతయైన పరమపురుషుని స్వ
రూప స్వభావములను విమర్శించును. ఈమూడు
మోమాంసలును ఒకే శాస్త్రముగాని వేరు వేరు
శాస్త్రములు కావు.

ఇట్లు త్రివిధ మోమాంసలకును ప్రామా
ణ్యమీ రామానుజ సిద్ధాంతమందే యంగీక
రింపబడెను గాన నిది

‘పూర్ణమోమానాదర్శన’ మనబడును.

పరమకారణములగు శ్రీరామానుజులు లోక
తేమమునపేక్షించి సర్వరముగ నీవిషయముల
సన్నిటిని శ్రీభాష్యాది ప్రబంధములతో తా
మనుగ్రహించిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమున
కోటికరించిరి. ఇదియే శ్రీవ్యాసాది పరమ
బ్రుహ్మ గణాది గృహీతమైన సిద్ధాంతమునకు సర్వ
వాదము.

రాచార్యులు ఉజ్జ్వల గ్రంథముగా నమ్మి మన స్వస్థుని పరమంగా చేసుకొని ఆత్మను భద్రముగా కాపాడుకొని బద్ధాత్మలను సులభముగా కడతేర్చుచుండిరి. దీనిని పవిత్రగ్రంథముగాను భగవంతుని నాత్మత్వరీతిపక్షయగుడిగా నిశ్చయించి పెద్దలగు వారు తమ్ము నాశ్రయించిన శిష్యులకు తమ పెద్దలగు గురుజనములవలన తా మెల్లు వ్రపదేశమందిరో అట్లు వ్రపదేశించి కృతార్థులైరి.

సూర్యుడు మొదలగు దేవతలును మనువులు మొదలగు రాజులును కృతయుగ త్రేతాయుగములయందు వ్రపదేశమును పొందిరి ద్వాపరయుగమునందు శ్రీకృష్ణనివలన అర్జునుడును సంజయుడును సంజయునివలన దృతరాష్ట్రుడును గీతలనుపదేశమును పొందిరి. అటు వెనుకటి వారందరును మహాత్ములగు వ్యాసాదులవలన అంగన్యాస కరన్యాస ధ్యాన ప్రకారములతో గూడిన రీతి నాంగోపాంగముగా నుపదేశమును బొంది కృతార్థులైరి. కలియుగమునందు శ్రీశకలోపమునులు పరకాలయోగి భక్తిసారులు మొదలగు ఆకు వారులు పడుగుడును శ్రీగోదాదేవియును మధుర కవులును శ్రీశతాధ్యమునుగురును ఖముగా తెలుసుకొని అనుష్ఠించిరి. మరియు చేతనులకు తెలియు బుక్త శిశుప్రాప్త నాచ్చిమార్ తిరుమొట్టి అను చెందు బ్రబంధములను అంకాల్పు పాశురములు (పద్యములు) రూపముగా దావిడమున పాడిరి. మధురకవులును కట్టెనుతో శిరుతాంబు అను ద్రవిడబ్రబంధమును పాడి మనకు నిత్యానుసంధానులుగా కొనగిరి. శకలోపమునులు (నమ్మారవారు) తిరువాయ్మొట్టి అను నామము గల

ప్రబంధమును వెయ్యిపాశురములుగా శరణాగతి వైభవమును భక్తిభావ రసములతో గూర్చి విస్తారముగా ద్రావిడభాష యందు పాశురములుగా పాడి తామనుభవించి మధురకవులు శ్రీమన్నాథమునులు మొదలగు మహామహులకు ప్రపత్తినిష్ఠా శ్రేష్ఠత్వమును విశదీకరించిరి. పరకాలయోగులును భక్తయోగనిష్ఠులతో గూడిన ప్రపత్తినిష్ఠులు తిరుమొట్టి అను పేరుగల పాశురములును ఇంకను 5 ప్రబంధములను ద్రావిడ ప్రబంధముగా పాడిరి. అట్టి భక్తిరూపావన్నానమును భగవద్గీతాత్మముచే లభించి ముక్తులై బ్రహ్మనంద మనుభవించిరి. వారు అనుభవించిన బ్రహ్మనందమును అనుభవజనిత త్రికర్షరచే పొంగి పొరలి ప్రవాహవేగమున పద్యరూపములై వారి ముఖారవిందములనుండి బయలు వెడలి రిసవంతములగు తీర్థములై ఇప్పటికిని భక్తి ప్రపత్తులుగల అధికారులు పవిత్రముగా మనుగుటకు భోగ్యముగా పానముచేసి తృప్తి పొంది కాలక్షేపములు చేయుటకు నిత్యయోగ్యమైయున్నది. పరమాచార్యులగు శ్రీమన్నాథమునులు మొదలుకొని మన స్వాచార్య పర్యంతుము అట్టి ద్రావిడ వేదరూపములగు పాశురములను పరంపరగా గురుముఖమున ఉపదేశ బలంబుచే ఇప్పటివరకు భక్తితో ననుసంధించుచున్నారు. పాశురములనగా తెలుగున పద్యములనిపేరు ఛందోబద్ధమై ప్రాసలక్షణములతో గూడినదై సంధి సమాసములతో ననగి పెనగి పదములలుకొని భక్తిరసంబుచే చక్కగా దడసి యూరినదై అవ్యభక్తివిధులుగా పరిణమించి

రకు ప్రపత్ననుష్టానములును వివరముగా బోధించు
యీ ద్రవిడ శ్రీపాశురములు పదుగురాళ్ళార్లును
ఆండాళ్లు మధురకవులును పాడిరి. ఈపాశురముల
సంఖ్య (4000) దీనికి నాలాయుర ప్రబంధ మని
పెద్దలచే నిర్ణయముగ పేరుగలది. ఈపాశురములు
భగవంతుండగు శ్రీమన్నారాయణునితో ఆత్మ
లకు గల నవవిధ సంబంధజ్ఞానముచే విశదముగ
పాడబడినవి. ఈపాశురములు నాటి భావములు
కదలేదాగితా రసపాకములతో గూడినవి. రాగ
జ్ఞానము గలవారులనే విధములగు రాగములకు
బొందుపరచి భక్తుడైకముతో పాడుచు శాశ్వ
తమేళములకు కట్టుకట్టుముగా శాశ్వతముగా నెము
చేయుచు భజింతురు పనువారిని భక్తినుభవము
చే పరవశులై మైమరచునట్లు చేయుచు శీతార్థ
ములతో మిళితమయిన యీ నాలాయురప్రబం
ధము ప్రపన్నులగు శ్రీవైష్ణవులకు అత్యంత
ఆదరణీయమైనది పరమాచార్యుగు శ్రీమన్నాథ
ములు ఉయ్యక్కొండార్లు మణిక్కాలవంచి
వారి శిష్యులగు శ్రీయాశవదార్లు (యమునా
చార్యులు) మొదలగు పూర్వుగారు పరంపరలగు
ఆచార్యులందరును గీతల నభ్యసించి అర్థభావము
ను గురువుల వాక్కులనుండి విని అనుష్ఠించిరి.
ఆశవందారులకు శిష్యప్రశిష్యులగు పాదెరు
మానాసులు (ఉదయవల్లు) శ్రీగీతా వాక్యార్థ
లను విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతములకు మూలప్రమా
ణములుగా విశ్వశించి యంగీకరించిరి. స్వమత
సిద్ధాంతములకు శాస్త్రప్రమాణము. అన్నియో
యుండినను దానిని నెనుకద్రోసి గీతాశాస్త్ర
మనే పుత్రమొత్తను ప్రమాణముగా తమ

సూత్రీభాష్యములందు ఉదహరించిరి. శ్రీభాష్య
ములు వ్రాసిరి. సిద్ధాంతపూర్వక మతస్థాపనలు
చేసియుండిరి.

హిందూమతమునకు శ్రీభగవద్గీత ప్రాణము
వంటిది. యీ కలికాలమందుగూడ ఆస్తికులగు
పుణ్యాత్ములు కొందరు శ్రీభగవద్గీతలను ప్రతి
దినము పఠించుచు అర్థభావములను పెద్దలవలన
వినుచు చక్కగా తెలిసికొని జ్ఞానులై భక్తులై
ప్రసన్నులై ముముక్షువులై ముక్తులైయున్నారు.
మరికొందరు తాత్త్వికములను గురువుల వలన
కంతవాఙ్ముగా కేర్చుకొని ప్రాతఃకాలమున
న్నానముచేసి అనుష్టానపమయమున నిత్యముగా
పారాయణము చేయుచున్నారు మరికొందరు
అర్థములువిని పలువిధములుగా తదర్థములను
అనుష్ఠించుచున్నారు. కొందరు గీతాసారార్థము
లను విశేషార్థములకు గ్రహించి స్థిరచిత్తుతా
పత్రయములు వీడి సంసారమందుండు సంసార
స్పృహ యంటక బ్రహ్మనందమున నోలలాడు
చుచు ఎప్పుడును మరల మరల వినుచు
శ్రీగీతాభాష్యకాలక్షేపములు విని యొకసారి
తనివితీరక మొకను వినవలయునని యుష్విహృ
దును శుశూహలపడుచున్నారు. ఇంక నాస్తికు
లగు పలుజాతులవారును ఖండఖండాంతరముల
యందు వాసముచేయు విదేశీయులును మతాం
తరపరులును దేవతాంతరపరులు సకల దేశ
వాసులును శాస్త్రజ్ఞులును భూగోళ భిగోళ
వాయుగోళ అగ్నిగోళ జలగోళ శాస్త్రప్రవీణు
లును పండితులును పాఠకులును శ్రీగీతను దైవ
స్వరూపముగా భావించి పూజించుచు శాస్త్రము

లన్నిటికంటె పుత్రమశాస్త్రముగా నంగీకరించి నిర్లక్ష్యముగా మాటలాడెదరు. గీతలం దేమి యున్నారు. యీ విధముగా దేవతలును మను విశేషము గలదని ప్రశ్నించెదరు. అట్లడిగినవారు మృత్యులును మనుషటివారును యిప్పటివారును నిరక్షరకుక్షులు గనుక వారి మాటలు విద్వాం వెనుకటివారికిని గూడ పూజనీయమగు శ్రీభగవ సులకును జ్ఞానులకును లక్ష్యము చేయవలసినది దీతా గ్రంథమును సామరులగు మూఢులు గాను అట్టివారి యాత్మనాశము గానుండుటకై అజ్ఞానులునగు కొందరు జనులు చులుకనచేసి వారి నాశీర్వాదించవలసియున్నది.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నరసాపురము శాఖ

ఖర సంవత్సర కార్యనిర్వాహక వర్గము.

ఈకార్యనిర్వాహకవర్గము ది 12-5-1951 తేదీని సాయంకాలమున శ్రీయతిగానాశ్రమమున ఏకగ్రీవముగ ఎన్నుకొంటున్నది.

అధ్యక్షులు:- శ్రీమాన్ కొమాండ్వారి శేషచార్యులుగారు (ప్రీడరు)

ఉపాధ్యక్షులు:- డాక్టరు, శ్రీమాన్ కొమాండ్వారి శేషచార్యులుగారు

,, శ్రీమాన్ నడాదూరి వెంకటనరదకృష్ణమాచార్యులుగారు

కార్యదర్శులు:- శ్రీమాన్ తె. కం. వాసుదేవాచార్యులుగారు

,, శ్రీమాన్ ఈయ్యళ్ల రాఘవాచార్యులుగారు

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు:- శ్రీమాన్ మాడభూషి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు ప్రీడరు,

శ్రీమాన్ వేమాలకోనప్పాచార్యులుగారు

శ్రీమాన్ తె. కం. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు

శ్రీమాన్ భాష్యకారుల నాయుడుగారు

శ్రీమాన్ మంగు శ్రీనివాసరావుగారు

శ్రీయతిరాజు సేవా మహిళా మండలి నరసాపురం శాఖ

ఖరసంవత్సర కార్యనిర్వాహక వర్గము.

అధ్యక్షురాలు:- శ్రీమతి చిలకమర్రి రంగనాయకమ్మగారు

ఉపాధ్యక్షురాలు:- శ్రీమతి కొమాండ్వారి లక్ష్మీనరసమ్మగారు

కార్యదర్శి:- శ్రీమతి అమరవాది వెంకటలక్ష్మీనరసమ్మగారు

విజ్ఞప్తి

పంచసంస్కారములైన ప్రతివారు జీవితాంతమువరకు ప్రతినిత్యము, గురుంపరసు, మంత్ర శ్రయమును అనుసంధించుకొను చుండవలసినది, విధాయకమై యున్నది. మర్యాదపతులు సీతాది పతులు ఆచార్యపురుషులు అగు పెద్దలు తమ శిష్యులకు పంచసంస్కారముల కృపచేయుకాలమున వీటిని ఉపదేశింతురు. గాని అటు తరువాత వానిని తిరిగి శిష్యులకు కంఠస్థముగా వచ్చువరకు చెప్పటకు గురువులకు సామర్థము లేకపోవుచుండుటచేతను, వాసియిచ్చుటకు అవకాశము లేకపోవుట చేతను, అట్టి అవకాశమును లభించుకున్న శిష్యులు కొందరు తమయొక్క ఉద్యోగపు హడావిడి చేతనో లేక ఇదువుల పండ్లచేతనో లేక యితరకార్యవ్యగ్రతచేతనో వీనిని మరచిపోవుటయు లేట స్థించుచున్నది. క్రమపక్రమము సమగ్రముగ గురువులవలన ఉపదేశమును పొంది మరచిన ప్రపన్నుల వ్రపయోగార్థమై యిదివరలో మేము “గురుపరంపరాది” అను పేరుతో ఈవిషయముల పుక్తరూపమున ప్రచురించి యుంటిమి. అవి అన్నియు యిపుడు శైలవై పోయినవి.

చాలమంది వాటిని అడుగుచున్నారు. అందుచే తిరిగి వాటి నిపుడు ముద్రించుచున్నారము. ఇదివరలోని పుక్తములలో ఎవరిమట్టుకువారు స్వాచార్య తనియలను వ్యాసుకొనుటకు వీలుగా ఒకపేజీ విడిచియుంచితిమి.

చాలమంది ఆచార్యపురుషులు తమ తనయులనుకూడ తాము తిరిగి వ్యాసి యివ్వనవసరము లేకుండుగ ఇందు అచ్చువేసి యివ్వవలసినదిగ కోరుచున్నారు. అందుచే ఈపర్యాయము తమ తనయులనుకూడ ఈపుక్తములో అచ్చువేయించుకొనవలెనను అభిప్రాయముకలవారి కొరకై ఒకపద్ధతిని ఏర్పరచితిమి. ఏకపేజీలో తమ తనయులనుకూడ అచ్చువేయగోరువారు 100 పుస్తకములకు రూ. 12-8-0 చొప్పున ముందుగ మాకు పంపించినచో అట్టివారి తనియనులు ఒక పేజీలో అచ్చువేసి పంపగలము. రెండు పేజీలలో తమ తనయులను వేయగోరువారు 100 పుస్తకములకు రూ. 15-0-0 చొప్పున పంపవలయును. కాగితముయొక్కయు, అచ్చుయొక్కయు ప్రస్తుత ధరల ననుసరించి ఈరేటును ఏర్పాటు చేయడమైనది.

సూరు పుస్తకములకు తక్కువ ధరలు వేయబడదు.

పుస్తక వివరము:-

1/82 కెమిస్ట్రీపై 24 పేజీలు ఇమిటేషను అర్బు లేక మేలురకం బొండు పేపరుమీద ముద్రించబడును. మంచి రకపు అట్ట వేయబడును.

ఇందు:- (1) వాక్య గురుపరంపర, (2) శ్లోక గురుపరంపర, (3) తిరుమంత్రము, (4) ద్వయమంత్రము, (5) చరమశ్లోకము, (6) శ్రీరామచరమ శ్లోకములు, (7) శ్రీసీతాచరమ శ్లోకము, (8) శ్రీవరాహ చరమ శ్లోకములు, (9) శ్రీరంగ చరమ శ్లోకములు, (10) శ్రీసుదర్శన చరమ శ్లోకములు, (11) శ్రీపంచజన్య చరమశ్లోకములు, (12) శ్రీమణవాళ మహామునుల తినియ లగాయతు తిరువాయిమొగ్గిపిల్లె-పిల్లెలోకాచార్యులు, వడకు-తిరువీధిపిల్లె-నంబిల్లె-నంజయర్ భట్టర్-ఎంబారు-ఎంబెరుమానార్లు పెరియనంబి-శ్రీమాళవందారు-మణక్కాల్ నంబి-ఉయ్యక్కొండారు-శ్రీమన్నాథమునులు-నమ్మాళ్వార్లు-నేనమొదలి-సూరు పెరియవీరార్చియారు పెరియ పెరుమాళ్వతనయలువరకు ఉండును.

స్వాచార్యుల ఛాయాచిత్రమును అంటిచుకొనుటకు లోపలి పైటిలు పేజీలో ఏర్పాటుచేయ బడును.

వలయువారు ఈ నెలాఖరులోగా సాగుబుతోపాటు ఇందు అచ్చు వేయనలసిన విషయమును విశిషిగా చక్కగా మాకు వ్రాసి పంపగోరుచున్నారము.

N. B:- ఈవిషయములనే రస్ చేపరుమోద సాదా అట్టతో ముద్రించి అచ్చుటకు 100 పుస్తకములకు రూ. 6-4-0 మాత్రము అగును.

ఇట్లు,

భక్త "నివేదన" కాగ్గొలయము,

అర్చిమూరు-(వయా) ద్వారపూజి,

మాగుగోదానగి జిలా.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

వ్యాదళ వార్షిక విరాట్ సమావేశ తీర్మానములు

ది 15-4-1951 నుండి తేదీని మధ్యాహ్నము 2 గంటలకు శూరుగోదావరిజిల్లా రాజమహేంద్రవరమున శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శనభట్టరు అయ్యవార్లంగారి అధ్యక్షతన సమావేశమైన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ విరాట్ సమావేశ తీర్మానములు.

ఈతీర్మానములు ది 11-4-1951, 12-4-1951 తేదీలలో జరిగిన ఈసంఘ కార్యకారిణి సమితిలో ప్రవేశపెట్టబడి విషయనిర్ణయ సభలో చర్చించబడి విరాట్ సమావేశమున ప్రవేశపెట్టబడినవి.

1. ఈకింద తెలుపబడిన మహాశయాలను భరనామ సంవత్సరమునకు కార్యకారిణి సమితిగ ఎన్నుకోవడమైనది.

- అధ్యక్షులు -

1. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టరు అయ్యవార్లంగారు కోరుకొండ (వయా) రాజమహేంద్రవరము.

- ఉపాధ్యక్షులు -

2. ,, అర్చకి తిరుమల సమయోద్ధండ కోలాహల లక్ష్మీ నృసింహ కుమారు తిరువెంకట తాతదేశికాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు చీరాల గుంటూరు జిల్లా.
3. ,, నడాధూరి శతకోపాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు నూజివీడుకృష్ణాజిల్లా.
4. ,, రావుబహదూరు వేమూరి రంగనాథ శ్రేష్టిగాడు, ధర్మకర్తలు, శ్రీసార్థసారథి దేవస్థానము. 7 దక్షిణమాడ వీధి, తిరువల్లికేణి వడరాసు

20. బోయిన శీతారామయ్యగారు బేతవోలు (వయా) గుడివాడ కృష్ణాజిల్లా

21. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కలవగుంట శేషచార్యులుగారు తణుకు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా

22. కరాళపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు 147 అడ్లాపిల్లైవీధి, మదరాసు 1.

23. తె. కం. వరహాస్వామిగారు కోరుకొండ,

(వయా) రాజమహేంద్రవరం.

ఇంకను ఏడుగురు సభ్యులను అవకాశానుసారముగ ఈసమితిలో చేర్చుకొనుటకు కార్యదర్శులకు అధికార మివ్వడమైనది.

అంగీకరించడమైనది.

2. ఈక్రింది మహాశయులు ఈసంఘశాశ్వత సభ్యులుగ చేరినందున వీరిని శాశ్వతసభ్యులుగ అంగీకరించడమైనది. మరియు వీరిని సంచాలక సమితి సభ్యత్వమును అంగీకరించడమైనది.

1. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు కోరుకొండ (వయా) రాజమహేంద్రవరం.

2. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు, అర్తమూరు. (వయా) ద్వారపూడి.

3. శ్రీయశిరాజసేవా మహిళా మండలియొక్క మదరాసు శాఖను అంగీకరించడమైనది. అచ్చటి ఈశాఖ కార్యక్రమములు నడిపించుచు ఆశాఖకు సహాయకులుగ యుండుటకు ఈక్రింది వారిని ఏర్పాటు చేయడమైనది.

1. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు 4. శ్రీమాన్ మట్టపల్లి రంగనాథయ్యగారు

2. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు 3. పాతాళం వీరరాఘవులుకేప్లిగారు

3. కరాళపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు అంగీకరించడమైనది.

4. ఈసంఘమును యిప్పుడు క్రొత్తగా రెజిష్టరు చేయడమైనది. గాన యంతవరకు ఈసంఘ మునున్న ఆర్థిక బాధ్యతలను సరిచూసి బాకీలను తీర్చివేయవలసినదిగ కార్యదర్శులను కోరుచు వారికి అధికారమివ్వడమైనది.

అంగీకరించడమైనది.

5. కాంచీపురమున విశ్వకల్యాణోత్సవమును శ్రీరంగమున శ్రీభగవద్విషయ వైభవోత్సవమును, తిరుపతిలో శ్రీవెంకటేశ్వరవ్రతమును అవకాశానుసారముగ జరుపుటకు వలయు ఏర్పాటుల నన్నింటిని చేయ కార్యదర్శులను కోరడమైనది.

అంగీకరించడమైనది.

అధ్యక్షులు.

సం|| పరాశర సుదర్శన బట్టరు,

1948-1949 సంవత్సరముల జమ ఖర్చులు.

వీరికైన బహులు	1- 8-0	
శ్రీమాన్ క. శేషచార్యులుగారివలనజమ	5- 0-0	16-6-1948
వీరికైన బహులు	1- 4-0	

21—9—1949		బడిప విరాళము	100-0-0
శ్రీ పి శేషచాచ్చులకారి వలసజమ	1. 0-0	Do దీని అచ్చునకు కాగితమునట	90-0-0
వీరిత్రైవ చుచ్చు	0. 4-0	అచ్చాగ్రవతివత్తి పుస్తకముల అచ్చునకు	
శ్రీ తి పు. జగన్నాథచాచ్చులకారి వలస		1500 లకు శ్రీకవిగారిచ్చిన రు 25/లతో	
జమ	20. 0 0	కలిపి శ్రీకోలంక రాజ్ గారివలన విరాళం	110-0-0
వీరిత్రైవ చుచ్చులు	5. 0-0	అచ్చునకు కాగితమునకు	120-0-0

సీబ్బంది పోతమాలకాతా		కవిగారికి	25-0-0
జనపరి	2-0-0	ఇతర ఖర్చులు	5-0-0
పీటపత్రి	4-0-0		150-0-0

ఇందులో పుస్తకముల అమ్మకం వలన
రూ 84/ల తీసివేసి మిగత ఈకాకాను
ఖర్చు వ్యయింపజేసినది.

రెండు సంవత్సర సథల అప్పునకు

క్లాకుకు రూ 56-0-0

అప్పునకు కాకం రూ 126-0-0

సింహాచలంలో నక్ష పిర్వాల్లు చేయుటకు

సింగివాది మానిషేయునకు రెల్వీగాదులు

పెగెరా అప్పులు

ముక్తిపల్లిలో భగవద్విషయం కాలక్షేపము

నక్రైశ్రీమాన్ దేవాల తిరువెంగళాచార్యుల

గారి కిచ్చినది 2 నెలలకు

విరాళములకొరత

12-7-48

శ్రీమాన్ రా. య. వెంకటాచార్యులు

గారిచ్చిన విరాళం 20-0-0

6-1-49

పాలకొల్లు రామనక్ష వారిచ్చినది 58-0-0

10-2-49

పిలారు కాల వారిచ్చినది 58-0-0

28-7-49

ఒంగోలులో బాదరామస్వామి గారిచ్చినది 9-0-0

శ్రీకాకుళానికి కోటయ్యగారిచ్చినది 10-0-0

శ్రీమాన్ చీరాల అప్పంకిఅయ్యవార్లంగారి

వలన విరాళం 87-0-0

21-9-49

విజయవాడ శ్రీరామానుజప్రభువారిచ్చిన

విరాళం 116-0-0

18-7-49

ఒంగోలు కాదానభవారిచ్చినది 58-0-0

ఒండరు కాదానభవారిచ్చినది. 53-0-0

చీరాల కాదానభవారిచ్చినది 58-0-0

8-12-49

రాజమండ్రి సభవారిచ్చినది 58-0-0

కాకినాడ సభ వారిచ్చినది 58-0-0

శ్రీ తె. కం. కుమారరామానుజాచార్యులు

గారిచ్చినది 2-0-0

శ్రీగుడిమెళ్ళ వరదాచార్యులుగారిచ్చినది 4-0-0

ముక్తిపల్లి సభవారు శ్రీమాన్ తె. కం.

గోపాలాచార్యులు గారికివ్వగావారు సంపు

మున కిచ్చినది.

56-0-0

అర్జునాచల సమాశ్రయణముల కాల

ములో వచ్చినది శ్రీ తె. కం. గోపాలా

చార్యులు గారిచ్చినది 5-4-0

171 రూ పాలకొల్లు వారిచ్చినది 56-0-0

అన్నవోకి అచ్చునకు ఖర్చు

80-0-0

రట్నములకొరత

17-8-48

ఆ. చి. కృష్ణమాచార్యులగారి కుమార్తె

బారసాలకు 1-0-0

16-9-48

శ్రీ తి. పు. చర్మాచార్యులుగారిచ్చినది 2-0-0

20-12-49

శ్రీ తి. పు. వెం. నరసింహాచార్యులు

గారిచ్చినది తమ 4వ రుమాదుని కుభ

కాత్యమనకు 2-0-0

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు

తమ రెండవకుమారుని వివాహ కాలమున

ఇచ్చినది 118-0-0

డిబ్బీకొరత

1-1-48

శ్రీయతిరాజు చిత్తడిబ్బీ కా. 9-2-0

8-12-48

అనకాపల్లి సభలో డిబ్బీ కా. 9-1-6

28-6-49

చీరాల సభలో డిబ్బీ కా. 11-1-0

18-9-49

ఒండరు సభలో డిబ్బీ కా 9-8-0

ఒంగోలు సభలో డిబ్బీ కా. 67-0-0

రాజమండ్రి ప్రవరం డిబ్బీ కా. 12-0-0

కాకినాడ సభలో డిబ్బీ కా. 26-0-0

పాలకొల్లు సభలో డిబ్బీ కా. 15-0-0

పిలారు సభలో డిబ్బీ కా. 13-5-0

చక్లవోకి అచ్చునకు ఖర్చు 80-0-0

ప్రయాణములకొరత

19-11-48

నైకిలు అద్దెలకు

31-4-0

8-1-49

జన్మం జమీందారుగారి నిమిత్తం

ప్రయాణమునకు ఖర్చు	6-0-0
28-5-48	
చుక్కపల్లి చాచోలకు వారిచ్చినవిగాక	12-0-0
3-3-48	
అంగలకు నడు సభా ఖర్చులు	13-9-0

పుస్తకములకాతా

వావిళ్ళ రామస్వామి శాస్త్రులు & సన్సు
వారివద్ద కొన్ని శ్రీరామాయణములైన
పార్వతి చార్తా వంశినందుకు
చుక్కరామ మంత్రి రామాయణములు తిరిగి
చచ్చినందుకు రైలు R.R. తెచ్చుకోవో

పోస్టేజీ కాతా

12-2-48 పోస్టేజీ	
.. విజయవాడ నివేదిక వచ్చు	
అందుకి సంపుటకు	
30-3-48 పోస్టేజీ	
30-5-48 ..	
30-6-48 ..	
30-9-48 ..	
పాంకొల్లు చూచివేయి వచ్చుఅందుకి	
సంపుటకు	
అచార్య ప్రతిభల్ల పుస్తకములు వచ్చు	
అందుకి సంపుటకు	
6-1-48	
28-5-48 పోస్టేజీ	
31-7-48 ..	
సభల కోర్కెల వచ్చుఅందుకి సంపుటకు	
31-2-48 ..	

వ ర్గీ క్ష ల కాతా

1-1-48	
సంపుం నర్సిపేట్ల ఆచ్యుతుల కాకినాడి	
రాయల్ పెళ్ళిస్తు.	
ఆచ్యు. జైందింగు	20-0-0
కాశికము. వ్రాకు	17-8-0
సంపుం చార్తాను ప్రాంత	
పరిశీలనై ఆయాస్థాని సంస్థలుగాక	
అవసరము ఇచ్చినవి.	

28-5-48

2-0-0	తె. కం. గో. చార్తా ము. రంగనాయకమ్మ	
	గారు బహుమతులకై ఇచ్చిన విరాళము	50-0-0
12-0-0	28-6-48 Do	50-0-0
	పరిశీ వివరములు అచ్చువేయించినందుకు	
13-9-0	6 పేజీలు 3000 ప్రతులు	75-0-0

అన్నవరం ఖాతా

	అన్నవరం దివ్యస్థలం ఏర్పాటునకై రాక	
1-7-0	పోలకు 2 పర్యాయములు	19-0-0
	నభల ఏర్పాటునకై	17-8-0
3-0-0	దివ్యస్థలం వగైరా ఏర్పాటునకై	12-0-0
	ప్రెసింగునకు	5-0-0
	దివ్యస్థలం గురించి ప్రయాణమునకు	24-0-0
	యంత్రం వేయటకై వచ్చులు	39-8-0
1-4-0	ఆచ్యుతుల నభలకు అదనం ఖర్చు	48-0-0

మదరాసు సభల ఖాతా

20-0-0		
1-0-0	12-2-48	
3-0-0	క్రీమతిఆనూరి రామానుజమ్మగారివలనజమ	25-0-0
1-4-0	.. మరంగంటి రంగనాయకమ్మ గారి	
8-0-0	వలన జమ	25-0-0
	అంక వెంకటనరసయ్యగారివల్ల జమ	20-0-0
24-0-0	చా. ఆంధ్రాశ్మగారి వలన జమ	10-0-0
	శ్రీమదుంబై రామానుజమ్మగారివల్ల	5-0-0
30-0-0	సభలఏర్పాటునకై ఆ. చి. శ్రీగార్గి-ఖర్చు	132-0-0
0-12-0	ప్రీతిఖతైఖర్చు	21-0-0
2-8-0	సంపుం గడియారమునకు	22-0-0
6-0-0	న. చ. పార్థసారథి అయ్యంగారివల్ల	25-0-0
16-0-0	మదరాసు సంపుం వారివలన	58-0-0
7-8-0		

కోరుకొండ సభల కాతా

12-2-48		
	అహ్వన పత్రికలకు అచ్చునకు పోస్టేజీ	35-0-0
6-1-48		
37-8-0	రాజమండ్రిలో అహ్వన పత్రికల అచ్చు	
	వగైరాలకు	53-0-0
	మైదానాడి వగైరాలకు	0-10-0
3-0-0	అహ్వన పత్రికలు కోరుకొండకు సంపుటకు	2-0-0
28-5-48		
54-0-0	కోరుకొండ సభవారివలన జమ	18-0-0

జయవాడలో అప్పడానుగారి వలసలయ
 ఉడిన విలియాక్రింద ఆహ్వాన సత్రికల
 అచ్చుకాకిగింద జమ 30-0-0

వి జ య వా డ ఖా తా

విజయవాడ నర సిద్ధాంతం
 మొదటి పర్వాయము 13-3-0
 2వ పర్వాయము 20-0-0
 3వ పర్వాయము 10-0-0
 27-2-58 మొదటిగ్రామ 2-0-0
 ఆహ్వాన పత్రికలకు పోస్టేజీ 20-8-0
 కార్యకర్తలకు రాకపోకలకు అప్పటి
 బద్దులకు 16-12-0
 విజయవాడ కాలనూరి జమ 78-9-0
 విజయవాడలో అదనం ఖర్చులు 25-3-0
 విజయవాడ కాలనూరి జమ 45-0-0

పా ల తొ ల్ల కా తా

1-1-48
 పాలతొల్ల సభలకై బోర్డులు వ్రాయించు
 టకు 24-0-0
 యనువరేకులు 10-0-0
 రంగులు కుంచెలు 8-0-0
 వ్రాసినందుకు 0-0-0
 కేన్సాను బోర్డునకు 12-8-0
 కుట్టింది నందుకు వ్రాయించి నందుకు 4-8-0
 వద్దలకు రాకపోకలకు ఆహ్వాన సత్రికలకు 40-0-0
 ఆసంఘం వారివలస బడు 39-4-0
 17-6-18
 నివేదిక అచ్చువిమిక్తమై ఆసంఘం వారి
 వలస జమ 160-0-0
 నివేదిక అచ్చునకు కాగితమునకు ఇతర
 ఖర్చులు 165-0-0
 ఇండియను ప్యాంకులోనున్న నిరిటి
 తాలూకు వీరిచ్చినది 58-4-0
 ఈసంఘంవారిచ్చినది గాక అదనంపోస్టేజీ 8-4-0

అ న కా వ ల్లి న భ ల ఖా తా

8-12-48
 ఆహ్వాన వత్రికల అచ్చునకు 25-0-0
 పోస్టేజీ 21-0-0

అంధ్రప్రదేశ్లో పుడతలకు 8-3-6
 ప్రయాణం ఖర్చులు 71-15-0
 తడియారాదనకుపాతానులు వగైరా 137-4-0
 కళియస్సామికి 25-0-0
 భజంత్రీలు 12-8-0
 బహుమతులు 4-0-0
 అప్పటిలకు 08-0-0
 పాదాలకు 15-0-0
 అనకాపల్లివారిదనజమ 800-0-0

బ ల్లి పా డు ఖా తా

మొదటం పర్వాయము గురించి ఇల్లిపాడు
 పియారు వల్లెలకు రాకపోకలకు యివ్వ
 టికి 3 వర్షాయములు 24-0-0
 మొదలనుగారిని కొవ్వూరులో కలుసు
 కొనుదెత్త రాకపోకలకు 8-4-6

1948-1949

మొత్తము జమ ఖర్చులు

విరాళముల కాతా 721-4-0 90-0-0
 కట్టముల కాతా 121-0-0
 పరిక్షల కాతా 100-0-0 169-8-0
 పుస్తకముల కాతా 4-7-0
 పోస్టేజీ కాతా 124-4-0
 ఇల్లిపాడు కాతా 32-4-0
 అనకాపల్లి సభలకాతా 306-9-6 44-0-14-8
 డిస్ట్రికాతా 171-4-0 80-4-0
 ప్రయాణముల కాతా 69-0-0
 సిబ్బంది జీతముల కాతా 94-0-0
 సభ్యత్వం కాతా 102-6-0 24-8-0
 అన్నవరం కాతా 165-0-0
 మదరాసు సభలకాతా 166-0-0 175-0-0
 కోడుకొండ సభలకాతా 48-0-0 90-10-8
 విజయవాడ కాతా 123-9-9 150-10-0
 పల్లివారం కాతా 246-0-0 555-0-0
 పాలకొల్లు కాతా 307-8-0 327-9-9
 ఆ. చి శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు గారి
 వద్ద చేబదిలు 180-0-0

2578-9-3 2578-9-3

1948-49 వం తాలూకు లెక్కలు సరిచూడడమైనది

సంస్కృతికముగ నున్నది శ్రీ ప. నువర్సన భట్టరు 8.5.51

1949-1950

సంవత్సరము జమాఖర్చు వివరములు

ఏకాదశ విరాట్టుమావేళ కొతా

అహ్మద సంపాద్యుడైన. చా. 10.	
రంగాచార్యులు గారివద్ద విరాళము	125-0-0
Do పీఠవ్యక్తియారాధనవిమిక్తం జమ	125-0-0
అహ్మద సంపాద్యుడైన గు	
శ్రీ కొంపల్లి నరసింహారావుగారి వద్ద	
విరాళముల వలన వసూలు	30-0-0
శ్రీ గొట్టూరి నరసింహాచార్యులుగారు	
శ్రీ కొంపల్లి నరసింహాచార్యులుగారివలన	
విరాళముల వలన వసూలు	200-0-0
అహ్మద సంపాద్యుడైన ఉమ్మడిము	
అమ్మనకు	125-0-0
చెమ్మడింటింటి	30-0-0
నల్లయ్యచేరు	25-0-0
కడయారాధనకు	825-0-0
గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యుల గారి వాఙ్	
పోకలకు	20-8-0
శ్రీ గో. శేషభట్టరాచార్యులగారిప్రయాణం	
అప్పు	10-0-0
	180-0-0 1035-8-0

విరాళముల కొతా

చా. 10 గోపాలాచార్యులుగారివద్ద జమ	20-0-0
శ్రీ ఆ. పి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యుల	
గారి వలన జమ	30-0-0
శ్రీ పరార భువన భట్టరు అయ్య	
వద్దలగాక	30-0-0
శ్రీ కొంకణూరి వెంకటాచార్యులుగారివలన	30-0-0
శ్రీ డా. యి. వెంకటాచార్యుల గారివలన	30-0-0
శ్రీ న. గోపాలకృష్ణమూలదాత్యులుగారివలన	30-0-0
శ్రీ గు. వెం. నరసింహాచార్యులుగారివలన	30-0-0
శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారివలన	30-0-0
శ్రీ తి. పు. దర్శాచార్యులుగారివలన	30-0-0
శ్రీ ఆకలంకం నరసింహాచార్యులుగారివలన	20-0-0
శ్రీ ఆసురి కల్యాణిళ్ళ అయ్యంగారివలన	30-0-0

శ్రీ కో. కం. రంగాచార్యులు గారివలన	20-0-0
శ్రీ పురిగళ్ళ వెంకటనరసింహాచార్యులు	
గారి వలన	30-0-0
శ్రీ పురిగళ్ళ కోనప్పాచార్యులుగారివలన	15-0-0
శ్రీ వేదాల రంగాచార్యులుగారివలన	20-0-0
శ్రీ ఉర్బల రమణాచార్యులు గారివలన	5-0-0
శ్రీ కో. యి. శ్రీనివాసరామానుజాచార్యులు	
గారివలన	10-0-0
శ్రీ శ్రీవననభూషణం చక్రవర్తులవెంకట	
నరసింహాచార్యులుగారివలన	10-0-0
శ్రీ గొడవర్తి రంగాచార్యులుగారివలన	5-0-0
శ్రీ బూ. కం. ఆశహసింగరాచార్యుల	10-0-0
శ్రీ గోవర్ధనశేషభట్టరాచార్యులుగారివలన	10-0-0
నరసాపురం నభల అహ్మద సంఘం	
వారి వలన	58-0-0
పాలకుగు లింగయ్య గారి వలన జమ	5-0-0
15-6-50 చీరాల నభవారివలన	58-0-0
Do	50-0-0
పండిళ్ళవల్లిలో పప్పునాథుని నాగేంద్రుని	
గారి వలన జమ	5-0-0
ఒంగోలులో కొత్తపట్టంవారివలన విరాళం	9-0-0
నెల్లూరులో అనామత్తుగా శ్రీ ఆ. న. కో.	
తిరువెంగళాచార్యులు గారివలన	11-0-0
విజయవాడగవర్నరుపేట శ్రీయతిరాజ	
సేవామహిళాసంఘం వారివలన	2-8-0
నెల్లూరు నభ వారివద్ద జమ	58-0-0
10-9-50	
విజయవాడ నభ వారివలన	58-0-0
కోరుకొండ శ్రీ యి. పే. మ. సంఘము	
వలనపాలకొల్లునభవారివలన(హర్గశీర్ధం)	58-0-0
ఒండరు శ్రీ యి. పే. మ. సంఘమువద్ద	3-0-0

కట్టముల కొతా

శ్రీవాడవిల్లి నల్లపోతునీతారామదాసుగారివద్ద	1-0-0
శ్రీ ఆరవితి తిరుమలాచార్యులుగారివలన	1-0-0
శ్రీ ఉదయగిరి గోపాలకృష్ణయ్యగారివలన	
(ఒండరు)వీరికుమారుని ఉపనయన	
నందర్పమున	5-0-0
విశాఖపట్నం మధుశోర్పు వారివలన	5-0-0
శ్రీ జి. వి. యల్. నరసింహాచార్యులు	
గారివలన వారికుమారుని వివాహమునకై	4-0-0

5-8-50

శ్రీచిగురుపాటి వెంకటేశ్వరస్వామిగారి
కుమార్తె అన్నపూర్ణ సమయమున 2-0-0

7-8-50

శ్రీ గుడిమెట్ల వెంకటాద్రిగారు తమ
కుమార్తె వివాహసమయమున 10-0-0

శ్రీ ములుకూరి వెంకటాద్రిగారు తమ
కుమారుని వివాహ సందర్భమున
సమర్పించినది 5-0-0

శ్రీ స. బి. అప్పలచార్యులుగారు తమదేవ
కుమారుని ఉపనయనమునకును, తమపెద్ద
కుమారుని కుళకార్యమునకును
సమర్పించినది 5-0-0

శ్రీ ఆ. బి. శ్రీమన్నారాయణచార్యులు
గారు తమకుమార్తె కుళకార్యమునకు
సమర్పించినది 5-0-0

10-8-50

శ్రీయతిరాజు సంగమరాజు కుమార్తె
స్వామివారివలన 3-0-0

శ్రీమంత్రి అన్నపూర్ణగారివలన 1-0-0

ఆ. బి. శ్రీమన్నారాయణచార్యులుగారివలన
సమాధియైన సమయమున 5-0-0

శ్రీమతి కస్తూరి దత్తమ్మగారివలన అమ్మ
తల్లారి బిరుదధ్యయన సమయమున 5-0-0

శ్రీసతాది చిన్నరామలింగయ్యగారి
పరమపదోత్సవ సందర్భమున 10-0-0

19-2-51
శ్రీఅమరవాది నారాయణచార్యులుగారివలన 5-0-0

24-2-51
శ్రీదుర్గాలటి కే. అయ్యం గారివలన 20-0-0

10-3-50
శ్రీ జి. సూర్యనారాయణ శ్రేష్ఠిగారివలన
తమ కుమారుని వివాహ సందర్భమున 10-0-0

స భ్య త్వం కా తా

ఓంగోలులో చేర్చిన సభ్యులవలన వచ్చిన
జమ 19-8-0

నెలారాలో శ్రీయతిరాజుసేవా మహిళా
మండలి సభ్యత్వ దుస్తులు వసూలు 25-0-0
Do 1-0-0

ప్ర క్త ల కా తా

హైదరాబాదులో పరిశీలన జరపమకు
కచ్చినది 22-8-0

ఏజూరులో యచ్చిన పరిశీలన జరపమకులు 11-0-0

శ్రీమతి ముకుందై రంగనాయకమ్మ గారి
వలన పరిశీలన జరపమకుల నిమిత్తమైన 44-8-0

పరిశీలన నిధితై శ్రీమాన్ కాండూరి
జగన్నాథాచార్యులు గారిచ్చిన విరాళం 25-0-0

ఓంగోలులో చేసిన పరిశీలన విధాన తీర్మానం
అచ్చునకుకేటించి 1000 కాపీలు అచ్చు 42-8-0

ప్ర క్త ల కా తా

కాట్టలు పెర్రెలకు 4-8-0
15-4-50 Do 0-5-0
29-5-51 Do 1-12-0
1-8-50 Do 1-5-0
12-9-50 Do 3-4-0
18-9-50 Do 1-10-0

శ్రీయతిరాజుసేవా మహిళా సమితి

వార్షిక సభ కాతా

సభ యేర్పాటులకు 26-0-0
ఉత్తరములు కాగితములు పోనేటి 12-0-0
తదీయారాధన నిమిత్తమై 250-0-0
శ్రీమతి కొంపల్లె ఆంధ్రాళ్ళమ్మగారి వలన
తదీయారాధన అచ్చులకు 330-0-0
తదీయారాధనలో మిగిలిన సామానుల
అమ్మకం వలన జమ 80-0-0

గ్రంథాలయం కాతా

మైలవరంలో శ్రీరాజేగారు సమర్పించిన
పుస్తకములకోరుకొండచేర్చుటకై అచ్చు 22-8-0
ఈపుస్తకముల ప్యాకింగు వర్గరాలకు
శ్రీరాజేగారు సమర్పించినది 5-0-0

ప్రచారం కాతా

ఈసంఘమునకు నియమావళి అచ్చునకై
కాగితమునకు 38 పేజీలు 2000 కాపీలు

అచ్చనకు 80/అ కాగితం 80/అ

రైండింగు 25/అ

యతిరాజసేవామహిగా సంఘసేవపు నైవేద్యము

అచ్చనకై (నరసాపురంలో)

కంబాదారుల తిప్ప అచ్చనకు

కాండ్రపేట పంచెక్కపల్లి వగైరా గ్రామము

లలో ప్రచారముచేయుటకై వెళ్ళినందుకు

పింగోలు నభకు అప్పజేరినమి క్షమై

పనలపూడి రాకపోకలకు

పికాదరి కార్మికులను అచ్చనకు

అచ్చనకు కార్మికులను అచ్చనకు

నెలూరునక పిల్లలులకై అచ్చనకు

తిరుపతి శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రతాపాన్ని

క్రమము కైపు చేయించుటకు

విజయవాడ నభకు అచ్చనకు పిత్రికలను

గురించిన అచ్చనకు

శ్రీమతిరాజసేవామహిగా సంఘముయొక్క

కుప్రవారోత్సవ కార్డులు అచ్చనకు

పికాదరికల్పన కార్డులు అచ్చనకు

పంపిడి తరముల కాగితములు వగైరా

అచ్చనకు

మదరాసులో గీతాసంక్షేపనంపిల్లలుకై

పెళ్ళుటకు

మంగళంపాడులో శ్రీరామ క్రతువునకై

కార్మికులనులపురకు అయిన ప్రయాణం

అచ్చనకు

ఆహ్వాన పత్రికల అచ్చనకు

తిరుపతిలో శ్రీవేంకటేశ్వరప్రకంపిల్లలు

చేయుటకై రాకపోకల అచ్చనకు

తిరుపతి రేవస్థానం వారి ప్రశ్నలసమా

ధానములు పంపుటకై పోస్టేజీవ గైరాలకు

శ్రీమహిగా సంఘమునకు రక్షితు వున్న

ముల అచ్చనకు అచ్చనకుగాయిచ్చినది

శ్రీ ఆ. చి. శ్రీగారికి మదరాసు రాకపోక

లకు గీతామందిరం ఖరీదు వగైరా

పిల్లలులకు

శ్రీమతి నందూరి ఆనందమ్మగారి

పాలకొల్లులో యిచ్చిన అచ్చనకు

శ్రీఅయ్యవార్లంగారి కొరకు చీరాల

ప్రయాణంలో అచ్చనకు

పాలకొల్లులో కొన్న 2 వెండిగిన్నెలు

పెడమాళ్ళమందిరం మరమ్మత్తునకు

80-0-0

185-0-0

డి బ్లీ వ సూ లు కా తా

నెలూరునకలో డిబ్లీ వసూలు

65-8-6

పింగోలు డిబ్లీవసూలు

90-0-0

పాలకొల్లులో డిబ్లీవసూలు

11-6-0

1949 - 1950

మొత్తము జమ ఖర్చులు

కట్టములు జమ

87-0-0

డిబ్లీవసూలు

166-0-0

ప్రచారం కాతా

588-0-0

నభ్యతలం కాతా

45-0-0

గ్రంథాలయంకాతా

5-0-0 22-8-0

శ్రీ య. సే. మ. సంఘం

33-0-0 368-0-0

పికాదరికల్పనకథ

480-0-0 1035-0-0

పోస్టేజీ కాతా

12-12-0

విరాళములకాతా

885-0-0

పరిక్షల కాతా

68-8-0 87-0-0

10-12-0 నిరిటికాకి తీర్మానం

160-0-0

15-0-0 ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారి

పెలుకడి

253-1-6

2272-3-02272-3-0

శృంగేరికరముగా యున్నది. శ్రీ పరాశర నుదర్శనభట్లర్

9-5-51. అవ్వడిలు.

కాథాసంఘములు రమ గ్రామమున్నది నభలను కాము స్వయ

ముగ నిర్వహించిన విమర్శలు వారివిని ఇంచుమించుగ నిల్పి

యున్న సామ్యము - (పీని జ్ఞు బట్టలను సరిచూచి వలసి

యున్నది.)

మదరాసు కాథాసంఘమువారివద్ద యున్న

నిల్వ (కార్మికులకు, శ్రీ సి. రాధాకృష్ణయ్య

గారి వద్ద యున్నవి.)

1500-0-0

విజయవాడ కాథాసంఘము వారి వద్ద

యున్న నిల్వ (కార్మికులకు శ్రీ నందిపాటి

రామయ్యగారివద్ద యున్నవి

800-0-0

పాలకొల్లు కాథాసంఘమువారి వద్దయున్న

నిల్వ కార్మికులకు శ్రీ రేపాక రంగయ్య

గారి వద్ద యున్నవి.

350-0-0

శ్రీ నరాధి వెంకటరత్నం గారి

వద్ద యున్నవి.

125-0-0

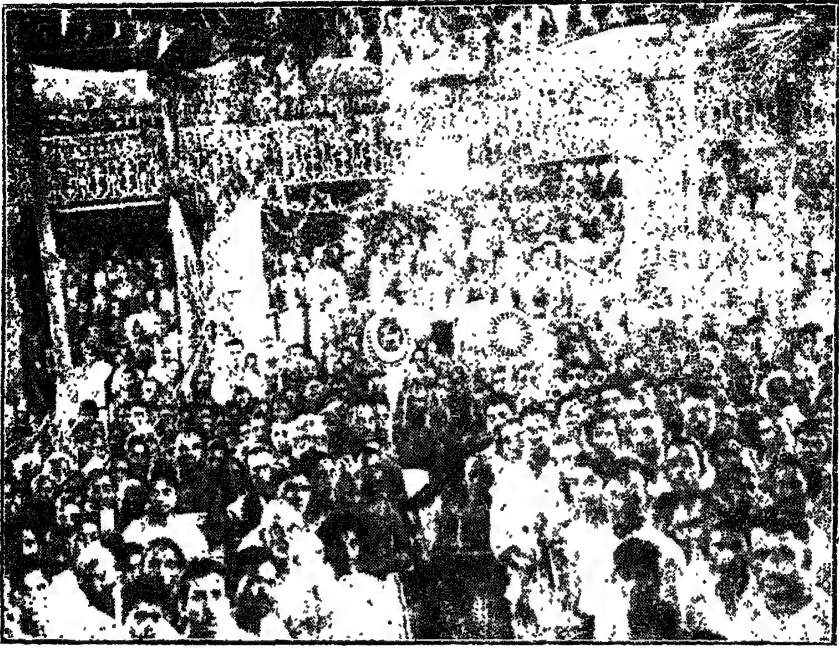
కాకినాడ కాథా సంఘమువారివద్ద యున్న
 నిల్వ (కార్యదర్శి శ్రీ కృష్ణగారం కృష్ణమా
 సుర్యులుగారి వద్ద యున్నవి) 125.0.0
 మచిలీపట్టణం కాథా సంఘము వారి వద్ద
 యున్న నిల్వ కార్యదర్శి శ్రీ కంఠియారి
 ముదావాచ్యులుగారివద్దయున్నవి 400.0.0
 కోడలకొండ కాథా సంఘము వారి వద్ద
 యున్న నిల్వ కార్యదర్శి శ్రీ కాంతియారి
 ముదావాచ్యులుగారివద్దయున్నవి 50.0.0
 చీరాం కాథా సంఘమువారివద్దయున్న నిల్వ
 (కార్యదర్శి శ్రీ భువ్వాక్ష గోపాలం గారి
 వద్దయున్నవి) 12.0.0
 ఒంగోలు కాథా సంఘము వారివద్దయున్న
 నిల్వ (కార్యదర్శి శ్రీ నూనె వెంకటేశ్వరు
 గారివద్దయున్నవి) 50.0.0
 నెల్లూరు కాథా సంఘమువారివద్ద యున్న
 నిల్వ కోదారికారి శ్రీ కనుమూరి శ్రీని
 వాసాచార్యులుగారివద్దయున్నవి 80.0.0
 ఏలూరు కాథా సంఘమువారివద్ద యున్న
 నిల్వ (కార్యదర్శి శ్రీ న. చ. రామానుజా
 చార్యులుగారివద్ద యున్నవి) 3.0.0
 సరసాపురం కాథా సంఘము వారి వద్ద
 యున్న నిల్వ కార్యదర్శి శ్రీ తిరుయ్యోజ్ఞ
 రామచార్యులు గారి వద్ద యున్నవి) 1.4.0

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

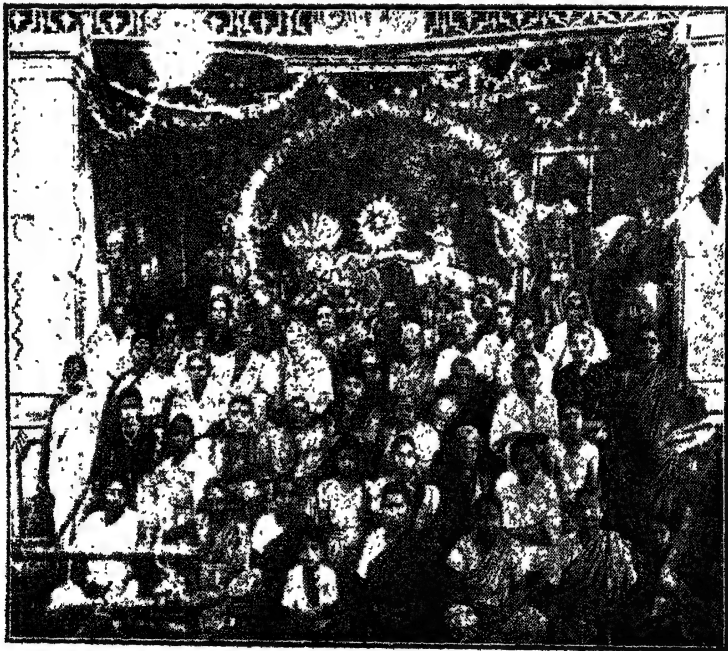
తాలూకు నిల్వ యున్న సామ

సంఘరేంద్రకార్యదర్శి యగు అ. ది.
 శ్రీమద్వారాధికాచార్యులుగారి వద్ద నిల్వ
 యున్నవి రెండు చెందిగిన్నెలు ఒకచెంది
 మామ హారతి ఒక చెంది వీణ హారతి
 పినివాసి ఒకటి 50.0.0
 శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళా మండలి
 మదరాసు కాథా కార్యదర్శిబేయగు శ్రీమతి
 ముప్పరి చంద్రమ్మారివద్ద నిల్వయున్నవి
 చెంది తిరువారాధన వాత్యంశెట్టు 1 పూర్వ
 కలశం 1 వట్టు 1 ప్రవనపాత్ర 1 దీప
 హారతి 1 మామహారతి 1 చెన్నపిళ్ళెం
 1 గండపుగిన్నె 2 పిళ్ళెముడు పిళ్ళెరా
 మొత్తము సుమారు 50 రులములు ఒకటి
 సుమారు 50.0.0
 శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి
 అర్చిమామ కాథా కార్యదర్శిబే శ్రీమతి
 చాటి గంగమ్మ గారి వద్ద నిల్వయున్నవి
 1 తిరువరతి చెన్నపిళ్ళెము 1 పిళ్ళెముడు 30.0.0

శ్రీ విఘ్నేశ్వరస్వామి వారి పూజామహోత్సవమునందు తీయబడిన ఛాయాచిత్రము రాజమహేంద్రవరము

వై సంధర్శమున యతిరాజసేవామహిళామండలివారియొక్క ఛాయాచిత్రము

ప్రకటన.

శ్రీ వైష్ణవ మహాశయుల కొక విజ్ఞప్తి

మనము 30 సంవత్సరములుగా దాసుజనుఆంధ్రదేశమునందునునట్టి శ్రీవైష్ణవబృందమునకు భోజనముగా ద్రావిడభాష యందునునట్టి తిరుమొక్కట శ్రీవచన భాషనా వ్యవేక గ్రంథముల నాంధ్రీకరించి అచ్చొత్తించి సమర్పించు కొని యున్నాడను. పస్త్రుతముభగవద్విషయగ్రంథమును సముతము 8 సంవత్సరములుగా కృషి నట్టి తెచ్చిరించి అచ్చొత్తించు చున్నాడను. ఒక్కొక్క పస్త్రును పండుభాగములుగా పంచిరించుచున్నాడను. పస్త్రుతము మొదటి పత్తును మొదటిభాగము ప్రచురింప బడినది. దీనిని రూ 4-0-0 కాగితముల ధర హెచ్చునగునందున అచ్చు పేయించుటలో ఈ న్యాయముహెచ్చు అయినందుననున్న భగవ్యము లేక 250 గ్రంథములను మాత్రమే అచ్చొత్తించినాడను. వలయువారు వెంటనే తెచ్చించుకొనుట చాలమంచిది. తరువాత గ్రంథములు దొరకచాలవు.

ఆంధ్రీకరించిన పద్ధతి 1. పాశురము, 2 పాశురముమొక్క పత్తిపదార్థ 3. అన్వయ దండాన్వయములను తెలుపునట్టి యొకప్రణాళిక 3. తెనుగున ఆరాయరప్పడి వ్యాఖ్యానము 4. ద్రావిడముననున్న, ఆంధ్రీముననున్న, ఈడు ముప్పత్రాకాయజప్పడి వ్యాఖ్యానము. 5. అరుంబదవిశేషములు, 6. ప్రమాణ త్రిజట్లు విశేషములు, ఈలాగున ఒక్కొక్క తిరువాయ్ మొగ్గిని ఆంధ్రీకరించిన పిమ్మట ఆతిరువాయ్ మొగ్గి అంతమున ఆయాతిరువాయ్ మొగ్గి నారాం శముగాను శ్రీవేదాంత దేశికులవారు సాయించిన ద్రవిడో పనిపత్తాత్పర్య రత్నావళి శ్లోకమును దాని టీకాతాత్పర్యంబులును దానికి పూర్వాచార్యులు సాధించిన వ్యాఖ్యానంబును ఆంధ్రీక రింపబడినవి అయిపైని అవ్విధముగానే శ్రీమనవాళమామునులు సాధించిన తిరువాయ్ మొగ్గి నూత్నందాది పాశురమును దాని టీకా తాత్పర్య వ్యాఖ్యానములు ఆంధ్రీకరింపబడినవి. ఈ మాదిరిగానే తిరువాయ్ మొగ్గి పదిపత్తులునుఆంధ్రీకరింపబడి ప్రచురింపబడుచున్నవి. కాగితముల ధర హెచ్చునందున కొంచముగధర హెచ్చయినను చదువరులు నన్ను జీమింపవలయునని ప్రార్థించు చున్నాడను.

భగవద్విషయము మొదటి పత్తు మొదటి భాగము రూ 4-0-0

పోస్తే ఆ ప్రత్యేకము వలయువారు ఈకింది విలాసమునకు వ్రాయుడు

కందాడై శేషాచార్యులు

వేదాంత ముద్రాక్షరశాల, బ్రాహ్మేటి, గుంటూరు.

శ్రీ ధర్మ యోగ

పాదుకాయాచన

శ్లో. భగవన్ యది తే త్రితీః వర్తతే మము సాంప్రతిమ్ ।

“సాదోస్య విశ్వాభూతాని” శృత్యా యా సంస్తుతౌ సదా ॥

శ్లో. రక్షత స్తేహి తౌ సాదా సాదుకే భక్తి-భావతః ।

భరత శ్చేన్న యాచేత రావణ స్తే లభేద్ధృవమ్ ॥

శ్లో. తత్ప్రభావా చ్చిరంజవేత్ రావణో లోకరావణః ।

ఇతి సంచింత్య ముముదే వశిష్టో యత్కృతే భృశేన్ ॥

శ్లో. తే శుభే సాదుకే నిత్యం మమ మూర్ధ్ని నివేశయ ।

యాభ్యాం సంసలితా యోభ్యాంభవ ధర్మమందిరా ॥

శ్లో. కృతా స్థానం భవిష్యామి తేన సంసారనాశనమ్ ।

ప్రార్థయేత్వాం సదారామ సఫలం కురు ప్రార్థనాన్ ॥

ఏవం

దాసః

చామర్తి కూర్మాచార్యః

కళింగపట్నం.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

వైశాఖ మాస పండిత సభ

(నరసాపురం-శ్రీ ఎం బెరుమానాగ్ సన్నిధిలో)

స్వప్రీతి భరణమ సంవత్సర వైశాఖ కు విదియా మంగళవారం (8-5-51) నాడు వశ్యమగోదావరితల్లా నరసాపుర మున వేంచేసియున్న శ్రీయంబెరుమానాథుల సన్నిధిలో ఉదయం గం 8-0లకు అంతర్వేదిపాలెంలో వేంచేసియుండే శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఈయణ్ణి శేషశింగరాచార్యస్వామివారి అధ్యక్షతక్రింద శ్రీవిష్ణాద్వైత ప్రచారక వైశాఖమాస పండిత సభ ప్రారంభమాయెను. స్థానికపండితులగు శ్రీ ఉ. వే శ్రీమాన్ ఈయణ్ణి రామచంద్రాచార్యులుగారు మంగళాక్షాంతి సందాన మును గావించి పండిత మండలికి స్వాగతమును విన్నవించిరి

డియ్యట శ్రీ అచ్యుతస్వామివారు శ్రీవిష్ణాద్వైత సిద్ధాంత వైభవమును సంగ్రహముగా సాయించి యాసిద్ధాంత ప్రచారా శక్త్యుక్తును వివరించి సంచునేవను ప్రకాశించిరి.

ప్రతిదినము ఉదయము గం 8-0 లు మొదలు గం 11-0ల వరకును మధ్యాహ్నము గం 4-0లు మొదలు గం 5-0ల వరకును పండితులచేతను మధ్యాహ్నము గం 2-0లు మొదలు గం 4-0ల వరకు విద్యుషీపణులచేతను యాక్రిందివిధముగా వేదాంతవిషయములు చిరునామములు

పండితుల చిరునామములు

ఉపన్యసించబడిన విషయములు

1 శ్రీ అచ్యుతాచార్యులు	శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత సంగ్రహము, అర్చావతారవైభవము
2 వ్యాకరణ శిరోమణి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కిలాంబి వెంకటనరశింహాచార్యులు	శ్రీవిష్ణాద్వైత మతస్వరూపము
గారు (నెల్లూరు)	
3 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఈయణ్ణి రంగాచార్యులుగారు (అంతర్వేదిపాలెం)	కష్టాన శుక్లార్థవిచారము
4 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కిలాంబి వెంకటరంగశతగోపరామానుజాచార్యులుగారు	ఇరామామళనాత్తందాది పాశురార్థము
(అంతర్వేదిపాలెం)	
5 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు (కోరుకొండ)	యతిరాజ విజయనాథకము
6 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు (మాదవరం)	"కాలత్రయేవి" అనుశ్లోకార్థోపన్యాసము
7 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు	శ్రీభాష్యకారవైభవము
8 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు (పాలకొల్లు)	రామానుజవైభవము
9 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీధరాచార్య సుధర్మవ భట్టరు అయ్యవార్లంగారు	భగవత్కర్మార్థానుబంధములు.

విద్యుషీపణులు చిరునామములు

- 1 శ్రీమతి నందూరి ఆనందమ్మగారు (ఏలూరు).
- 2 శ్రీమతి అమరవాది వెంకటలక్ష్మీవరసమ్మగారు (నరసాపురం)
- 3 శ్రీమతి శాతలూరి చూడికొడుకమ్మగారు (నకసాపురం)
- 4 శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు (కోరుకొండ)

శ్రీమతి కర్తావయారమ్మగారిచే నిర్మించబడిన శ్రీయతిరాజాశ్రమము పండితులకు విడిదిగా నేర్పరచబడెను. అచ్యుత ప్రతిదినము ఉదయము 7 గంటలలో తిరువారావి ప్రియప్రసాదగోష్ఠి వగైరాలు వైభవముగా జరుపబడెను. ఈ అశ్రమము వచ్చిన

యాత్రకులకు చాల సదుపాయముగ నున్నది, దీనిని అన్ని విధముల భక్షులందఱు దిగ్విజయమునకును నయకులైన శ్రీయంబెడమానారం ఉత్సవ మతివైభవముతో జరిగెను. దానిని సేవించవచ్చున, కమ్మలార సేవిం రద్దిశేషములను చెవులార విని మహాశంభరకులై ఓ. ఐదే సృష్టి - స్థితి - లయ

ఈనాటి నిర్వాహకులకు శ్రీమాన్ తె. కం. వాసుదేవాచార్యులుగాను శ్రీ పి. పి. దాత. వారు మొదలగు అహ్వన సంఘ సభ్యుల కృషికి మాహర్షిః ధన్యవాదులు.

సాంప్రదాయ విషయకమైన
తరములున్న ప్రచురించబడును.

చందాలు :

సాధారణ చందా సం. రం 18 రు. 5-0-0
సహాయ చందా ,, రు. 10-0-0

Book-Post

5. ఆయనకు జీవుడు శరీరభూతము; శేషభూతుడు, పరతంత్రుడు; నియామ్యుడు అనుభావ్యుడు.
6. జీవులు జ్ఞానైకాకారులు.
7. జీవులు ఆనంతములు.
8. జీవులు పరమాత్మకింటి భిన్నులు; ఈ భేదము సత్యమైనది; నిత్యమైనది.
9. జీవ-పరమాత్మలకు ప్రకృతి శరీరభూతమైనది; శేషభూతమైనది; పరతంత్రమైనది; నియామ్యమైనది; అనుభావ్యమైనది.
10. ప్రకృతి వికారస్పదమైనది. జీవ-పరమాత్మలకింటి భిన్నమైనది; ఈ భేదము సత్యమైనది; నిత్యమైనది.
11. జీవుడు ప్రకృతి వియుక్తుడై పునరావృత్తి, రహితమైన పరమాత్మ సాన్నిధ్యమును పరమైశ్వరమును పొందుటయే మోక్షము.
12. మోక్షమునకు మోక్షసాధనము.
13. మోక్షమున కైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నమైన స్మృతి పరంపర.
14. వివేక-విమోక్ష-అభ్యాస-క్రియా - కల్యాణ అనవసార-అనుద్ధర్మలు భక్తికంఠములు.
15. ఇవి సదాచార్య-సమాశ్రిత్యులభ్యములు
16. జగదురువగు శ్రీరామానుజా చార్యులు వారును; వారి యనుయాయులున్న సదాచార్యులు.

"నగుత్తైవచాక వర" భ. సం.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

పుట 3

ఖర - శ్రేష్ఠమాసము

సంచిక 3

రామానుజమాయవైద్యము - కప్పాసశుత్కర్థము

(ఆ. పి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు అర్పించుచు)

నామవేదీయ మైన ప్రాధానోపనిషత్తు చాన్దోగ్యోపనిషత్తు.

ఇందు ౧౩ బ్రహ్మవిద్యలుగలవు. అందు అంతరాదిత్య విద్యయని ఒక అపూర్వ బ్రహ్మ విద్య - గలదు. “యోగిగాం హృదయే రవౌ” అను న్యాయీనుసారముగ సూర్యమండలాంత స్థితియైన హిరణ్మయ స్వరూపుడైన శ్రీమన్నారాయణుని ఉపాసావిధి ఈఉపనిషత్తునందు గలదు.

అందు ఉపాస్యుడైన శ్రీమన్నారాయణుని స్వరూపవిగ్లాసము ఇటులగలదు. చాన్దోగ్యోపనిషత్తు ౧. ౩. ౮. ...

“అఖ య ఏకాంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే | హిరణ్మయశ్చ హిరణ్యకేశః ఆప్రిణభాత్ సర్వ ఏవ సువర్ణః |

తస్య యథా కప్పాసం పుండరీకం ఏవ మక్షిణీ | తస్మాదితి నామ స ఏష సర్వే భ్యః పాపభ్యః ఉదితః | ఉదేతి హవా సర్వేభ్యః పాపభ్యః య ఏవం వేద ||

సూర్యమండల మధ్యన ర్థియై హిరణ్మయుడైన పురుషుడొకడు చూడబడుచున్నాడు. ఆయన మీనములు బంగారువర్ణములు గలవి. కేశములు బంగారువర్ణముగలవి. శిరస్సుమొదలు కాలి గోరువరకు అంతయుకూడ బంగారువర్ణమే. ఆయననేత్రములు గంభీరాంభ స్సముద్భూత సుమృష్టనాళ రవికర వికసిత పుండరీక దళములవలె అమలములై ఆయతములై యున్నవి. ఆయనకు ‘ఉత్’ అని పేరు. ఆయన పాపముల కన్నింటికిన్ని అతీతుడు. ఈవిధముగ ఈయనను ఉపాసనచేయువాడు తన సమస్త పాపములనుండి

విడివడును. అని ఈశుక్తియొక్క అర్థము.

ఈశుక్తిలో ఉపాన్యూడైన పరమాత్ముని రూపము-నామము-వర్ణించబడినది. ఉపాసనకు ఉపాన్యూని రూపనామముల విధిగా నావశ్యకములు. అవియేకదా ఉపాసకుడు తెలుసుకొనవలసిన ప్రధానవిషయములు.

ఈరూపవర్ణనవిధిలో-

“తస్య యథా కవ్యానం పుండరీకం ఏవమక్షిణీ”

అని ఉపాన్యూని నేత్రవర్ణన గలదు. నేత్రములే వ్యక్తియొక్క రూపమున కత్యావశ్యకములు. మరియు భగవంతునిరూపమున అసాధారణములైన అవయవములు ఆయన నేత్రములే. గనుకనే ద్రావిడి తన ఆపత్కలమున చేసిన ప్రార్థనలో “శంఖచక్రగదాపాణే; ద్వారకానిలయ; అచ్యుత, గోవింద,” అని భగవంతుని ప్రార్థించెను. అందులకాయన పలుకలేదు.

చిట్టచివరకు ‘పుండరీకాక్ష’ అని ఆమె పిలిచెను. నెంటనే భగవదనుగ్రహము కలిగెను. మరియు ఆయన ఆమె కోరికను నెరవేర్చెను. దీనివలన ఏమి తెలుచున్నది. భగవంతునికి “పుండరీకాక్ష” యను తన నేత్రవర్ణనారూప ప్రార్థనమే మిక్కిలి ప్రియమైనది, అదియే ఆయన కసాధారణమైనది. అదియే ఆయన సర్వజ్ఞత్వమును, సర్వేశ్వరత్వమును, సౌలభ్యమును, వాత్సల్యమును ఉద్ఘోషించునది. మనలను ఉద్ధరించునదియున్నది. అదియే భక్తుల సాలిటి పెన్నిధి.

ఈవర్ణనలో యున్న విశేషమేమి? దీని యర్థమును పూర్తిగా గ్రహించినగాని దాని విశేషమును తెలుసుకొనజాలము. ఈఅర్థం

తావశ్యమైన భాగమునకు అనేకులు అనేక విధములుగ అర్థమును తెలుపుచుందురు.

భగవద్రామానుజులవారు యీదవ ప్రకాశులవద్ద ఈచాందోగ్యశ్రుతికి అర్థమును తెలుసుకొనుచుండిరి. అపుడు యీదవప్రకాశులు తనకు తెలిసిన అర్థములను భగవద్రామానుజులవారికి తెలిపిరి. కాని అవి అన్నియు భగవద్రామానుజులవారికి సందర్భరహితముగాను దోషభూయముగను గన్పట్టెను. వారు ఆ అసందర్భములను దోషములను శాస్త్రీయముగా గుఱువు చేసిరి. శాస్త్రజ్ఞులైన యీదవప్రకాశులు వాని నన్నింటిని అంగీకరించక నిష్పల్లము.

పిమ్మట యీదవ ప్రకాశులు భగవద్రామానుజులను ఈశుక్తికి సరియగు అర్థమును తెలుపుగోరెను. భగవదంతా సంభూతులగు భగవద్రామానుజులువారు అపుడే శ్రుతికి పరియైన అర్థమును చేసేనోశనాగ్ధమైన యీదవప్రకాశుల నిమిత్తముగ చేసుకొని స్పృహించి కలగొనించిరి.

యీదవప్రకాశులు... రామానుజు! ఏదీ, ఆ చాందోగ్య శ్రుతిని చదువుము. అందును వినరించెదను.

రామానుజులు:-

“తస్య యథా కవ్యానం పుండరీకం
ఏవం అక్షిణీ”

యీదవప్రకాశులు:- ఇది అంతరాదిత్య విద్యలో తెలుపబడిన సూర్యమండలం శరద్వయం పారణ్యం వర్ణితం ఉపాన్యూడైన సరిమాన్యుని వర్ణనము.

రామానుజులు: చిత్తము.

యాదవప్రకాశులు: 'కపి చలనే' అనిధాతు నిష్పన్నమైనది కపి శబ్దము. సర్వదా చరించుచుండు వాడు గాన సూర్యుడు కపి: అను శబ్ద వాచ్యుడగుచున్నాడు.

తే క

యాదవప్రకాశుల ఆరణ్యక ర-౨౪లో కప్పిభర్తృ తేజసం' అని కలదు. ఆచార్యుని ప్రయోగానుసారముగ 'కం పిబతీతి కపి:' తేజస్సును భరించువాడు అని అర్థముగుటచేకపి: అనగా సూర్యుడు అని అర్థము. కపి-సూర్యుని ఆనందమండలం-కప్యసం అనగా సూర్యమండలము అని అర్థము. పుండరీకము (అనగా 'పద్మకోశ ప్రతికాశం హృదయం' అను నారాయణానువాకన్యాయానుసారముగ పద్మము వంటి హృదయము అని అర్థము.

రామానుజులు: చిత్తము. ఈ వాక్యమునకు మొత్తముమీద సిద్ధించిన తాత్పర్యమును తెలుపియున్నాము.

యాదవప్రకాశులు: ఉపాసనకు పరమాత్ముని దర్శనమే ఫలము. అట్టి పరమాత్ముని ఎచ్చటెచ్చట ఏయేవిధముగా దర్శించుచున్నావో, వానిని తెలుపుటయే బ్రహ్మవిద్యల పని. ఈ బ్రహ్మవిద్యలో కూడ అటులనే ఉపాసనకనుకూలమైన పరమాత్ముని స్థానములు తెలుపబడుచున్నవి.

పరమాత్మోపాసనకు ఫలమగు పరమాత్మ దర్శనమునకు సూర్యమండలము ఒకస్థానము మరియు హృదయ పుండరీకము మరియుక స్థానము. ఇవి రెండును ఎటుల ఉపాస్య స్థాన

ములో అటులనే నేత్రములుకూడ పరమాత్మోపాసనకు స్థానములు అని ఈ శ్రుతితాత్పర్యము రామానుజులు: స్వామీ ఈ అర్థములో నాకు చాలసంశయములు కలుగుచున్నవి. మనస్సున కిది తృప్తిగ యుండలేదు.

యాదవప్రకాశులు: ఏల? ఈ అర్థమును వాక్యకారులే తెలిపినారయ్యా రామానుజులు: వాక్య కారులే తెలిపి యున్నప్పటికి నాకు మాత్రము యుక్తి యుక్తముగా తోచుటలేదు. తాము ఆజ్ఞ యిచ్చినచో నాకుగల యిందలి సంశయముల విన్నవించుకొందును.

యాదవప్రకాశులు: రామానుజా! సంశయమేల నిర్భయముగా తెలుపుము. శాంతి పాత సమయమున మొదటనే "సహనావవతు: సహనో భునక్తు: సహవీర్యం కరవావహై: తేజస్వి నావధీ తమస్తు మావిద్విహవహై" అని ప్రతిజ్ఞ, జేసుకొని యుంటిమి కదా.

రామానుజులు: చిత్తము నాసంశయమును విన్నవించును. ఈ శ్రుతియందు 'అగ్ని శ్చేంద్రశ్చ' అనునటుల అపవాద సూచకమగు 'చ' అను పదము లేదు. 'కప్యసం - పుండరీకం' అను రెండు పదములున్న సమాన విభక్త్యంతపదము లగుటచే రెండును విశేషణ విశేష్యభావాపన్నములని స్వతః తెలియుచున్నది. "ఘటః పటః" అనునటుల వీని రెండింటికిన్ని అర్థవిరోధములేదు అందుచే ఈ రెండింటికిన్ని సామానాధికరణ్యము స్వతః ప్రాప్తమగుచున్నది, తామిప్పుడు తెలిపిన వాక్యకారుల యర్థము వలన స్వతః ప్రాప్తమైన

ఈసామానాధికరణ్య స్వార్థమునకు భంగము కలుగుచున్నది.

ఒకే విశేషార్థమున అపృథక్విధ సంబంధముతో నన్వయించు విధిన్న విశేషార్థముల బోధించు సమానవిభక్తి గల బదములు సామానాధికరణము లనబడును.

యాదవప్రకాశులు:- రామానుజా! నిజమే ఈ అర్థమునా? నీవు తెలిపినటుల సామానాధికరణ్య స్వార్థ భంగమున్నదోయి ఒప్పుకొనక తప్పదు.

రామానుజులు:- అంతే కీకాదు. మరొక దోషముకూడ గలదు. “పద్మకోశ ప్రతీకాశం హృదయం” అను తైత్తిరియ నారాయణానువాకం. ర. శ్రుతిలో హృదయము పద్మకోశము వంటిది, అని ఉపమాన ఉపమేయ పదములు రెండును యున్నవి. ఇచ్చట పుండరీకం అని ఉపమాన పదము మాత్రమే యున్నది. ఈపదమునకు శక్తిచే పద్మము మాత్రమే అర్థమగును. గాని తత్సదృశమైన హృదయము అర్థముకాదు. పుండరీక సదృశమైన హృదయము అని ఈపదమునకు అర్థము చెప్పబడలేదు. తత్సదృశమైన దానియందు తచ్చబ్ధ ప్రయోగరూప గౌణార్థమే యగును గాని శక్తిర్థము కాజాలదు.

శక్తిచే చక్కని అర్థము చెప్పకొనవీలుండగా ఆ అర్థమునకు ఏవిధమైన బాధయు లేకుండగా గౌణార్థమును ఆశ్రయించుట న్యాయమా?

యాదవప్రకాశులు:- అవును రామానుజా! శక్తిర్థమునకు బాధలేకుండగ గౌణార్థము

నాశ్రయించుట న్యాయముకాదు. “ఉపమితం వ్యాఖ్యాదిభిః సామాన్య ప్రయోగే” అను వ్యాకరణ సూత్రానుసారముగ పురుషవ్యాఖ్య అను శ్లోకమునందువలె హృదయపుండరీకం అను ప్రయోగము ఉపమానోపమేయ వాచకశబ్దములున్నందువలన ముఖ్యార్థమును తెలుపును. ఈ శ్రుతియందు కేవలము పుండరీకం అను శబ్దము మాత్రమే యున్నది. దీనికి హృదయ పుండరీకార్థము ముఖ్యార్థము కాదు. ముఖ్యార్థము చెప్పకొనినట్లుగా బోధకము లేకుండు. “ఉపయాగార్థమును గాని సామాన్య ప్రయోగమునందు యనుకూడ కలదు.

యాదవప్రకాశులు:- అవును.

రామానుజులు:- ఈ శ్రుతికి అర్థమును చెప్పకొనుటలో “సూర్యపరిచయము-హృదయ పుండరీకము. అటులనే నేత్రములు.” అని కదా అర్థమనుకొంటివి. ఈపదముల కలుగు యర్థము చెప్పకొనుటచే ఇవి ఆకాంగక్షయై “గర్భావస్థాని” అగుటచే పరస్పర అవనిష్ఠింపబడి ఏకవాక్యత లేనివై, అఖండ శబ్దబోధ తో న్యాయము యున్నది. ఈసానములేమి? అని ఆకాంగక్ష కలుగుచున్నది. దానికి ఇవి “ఉపాసనాసానములు” అని పదములు అభ్యాహారము చేసుకొనవలెను. సానమునకే- అను ఆకాంగక్ష కలుగుచున్నది. తన్నిచ్చు త్తిరి “ఉపాసకునియొక్క” అను పదమును అభ్యాహారము చేసుకొనవలెను.

అనగా “ఉపాసకునియొక్క” “ఉపాసనాసానములు” అను రెండు పదములు అభ్యాహారము

చేసుకొన్నగాని ఈపదములవలన పూర్ణ శాబ్ద బోధసిద్ధించదు. గాన ఈ అర్థమునకు అధ్యాహార దోషముకూడ తలపించును.

యాదవప్రకాశులు:- అవును కాని ఈ శ్రుతి వాక్యములోని 'మొదటయున్న' "తస్య" అను పదమునకు ఉపాసకునియొక్క అని అర్థమును చెప్పకొనినచో-

రామానుజులు:- "తస్య" అను పదమునకు పరమాత్ముని యొక్క అను స్వతసిద్ధార్థమును విడిచి ఈ అధ్యాహారదోషనివృత్తికై ఉపాసకుని యొక్క అను అర్థమును చెప్పకొనుట మరింత ప్రమాద భూయిష్టము. 'తస్య' అను పదము సర్వనామము కదా. ఇతః పూర్వము తెలిపిన నామవాచక పదమును పరామర్శించుటయే దీని స్వభావము. ఈ శ్రుతిలో ఉపాసకుని తెలుపుపద మేదియు ఇతః పూర్వము తెలుపబడలేదు. అందుచే దీనికి ఉపాసకునియొక్క అను అర్థమును ఏవిధము గను చెప్పనిలలేను. "ఈవాక్యప్రారంభము ననే" అంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషః" అని తెలిపియుండుటచేతను, దానినే ఈతచ్ఛబ్దము పరామర్శించుచుండుటచేతను యిచ్చటి 'తస్య' అను పదమునకు సూర్యమండల మధ్యవర్తియైన హిరణ్మయ పురుషుడైన పరమాత్మునియొక్క అని మాత్రమే అర్థము చెప్పకొనవలెను. లేనిచో అప్రకృతపరామర్శిత్వ రూప దోషముకలుగును. మరియు, ఈ వాక్యము తరువాత తెలుపబడిన "తస్య ఉదితినామ" అను వాక్యములోని తస్య అనుపదమునకు, పరమాత్మునియొక్క అని అర్థమును చెప్పకొనుట ఎటులను తప్పదు. గాన

పూర్వాపరవిరోధముల నివారణకు ఒకే చోట తెలుపబడిన తచ్ఛబ్దములకు విరూపార్థములు సంభవించకుండుటకున్ను, తస్య అను పదమునకు ఉపాసకునియొక్క అని అర్థముగాక పరమాత్ముని యొక్క అని మాత్రమే అర్థము చెప్పకొని తీర తీరవలెను. అందుచే యిచ్చట అధ్యాహార దోషము తప్పదు.

యాదవప్రకాశులు:- రామానుజా! ఈ నీ విమర్శన చాల చక్కగ ఉన్నదోయి.

రామానుజులు:- స్వామీ! నాకు మరొక సంశయము కూడ తోచుచున్నది.

యాదవప్రకాశులు:- దానినికూడ తెలుపుము

రామానుజులు:- అసలే వాక్యము ఉపాస్మ్యుడైన పరమాత్ముని యొక్క దివ్యాంగములను వర్ణించు ప్రకరణములోనిది. అట్టి ప్రకరణము లోని తస్య అను పదమునకు ఉపాస్మ్యుడైన పర మాత్ముడే అర్థముకాని పూర్వాపర సందర్భము లేవియు లేకుండగ ఉపాసకునియొక్క అని అర్థము చెప్పకొని ఉపాసకుని అంగవర్ణనము తెలుపుచున్నదనుట ప్రకరణవిరుద్ధము, వ్యర్థ ప్రతిపాదనము, ఉపాసనా వైకల్యాపాదకము అగును.

యాదవప్రకాశులు:- రామానుజా! నీ ప్రతి పాదన బహుసమంజసమైనదయ్యా.

రామానుజులు:- మరియొక విశేషము. ఈ వాక్యములలో యథాకవ్యాసం ఇత్యాదినా మొదట ఏఉపాస్మ్యుని రూపవర్ణనము చేయబడి నదో, చివరికు ఆఉపాస్మ్యునికే తస్య ఉదితినామ అని 'ఉత్' అని నామ నిర్దేశము చేయబడినది.

నామ నిర్దేశమునకు పూర్వము రూపనిర్దేశము ఉచితమైనది కదా.

ఈనామ నిర్దేశము పరమాత్ముని దనుట నిర్వివాదము. ఆనామముచే నిర్దేశింపబడు వాని యొక్క రూపనిర్దేశకపదములలో కొన్ని ఆఉపాస్మయి తెలుపునవి, కొన్ని ప్రకరణ సందర్భముగాని పూర్వాపర సరామర్శిత్వముగాని, లేకుండగ ఉపాసకుని తెలుపునవి అని అనుట పరస్పర విరుద్ధార్థప్రసంగము కాదా?

యాదవప్రకాశులు: అవును నిజమే.

రామానుజులు: మరియొక నోవము కూడ తోచుచున్నది.

యాదవప్రకాశులు: అదేమి?

రామానుజులు: ఒకవేళ ఈ పుండరీకాక్ష త్వముతో సంబంధము ఉపాసకునిదే యన్నను, అక్షివిద్యలో అక్షిపాసనను తెలుపు ప్రతి వాక్యమున

బ్రహ్మదారణ్యకమున ౭-౫-౧ నా

'య ఏష ఏతస్మిన్ మండలే పురుషోయ

య శ్చాయం దక్షిణే ౭క్షిన్ ||

అని దక్షిణపు చేతిమొకటి మాత్రమే ఉపాసన స్థానముగ తెలుపబడినది. ప్రస్తుత శ్రుతియందు "అక్షిణే" అని ద్వివచనముచే నేత్రద్వందము నిర్దేశింపబడియున్నది. గాన ఉపాసనాత్మకమైన దక్షిణాక్షిత్వ మాత్రమునకు ఎచ్చటి ద్వివచన విధి విరుద్ధమగును.

యాదవప్రకాశులు: ఇది అక్షివిద్యయే యనకూడదా?

రామానుజులు: ఈ ఉపనిషత్తునందే అంత రాదిత్య విద్యయనియు; అక్షివిద్యయనియు రెండు బ్రహ్మవిద్యలు గలవుకదా. సూర్యమండల మధ్యవర్తియైన శ్రీమన్నారాయణుని ఉపాసించు విధానమును విధించునది అంతరాదిత్య విద్య యనియు; అక్ష్యంతగత శ్రీమన్నారాయణుని ఉపాసించు విధానమును విధించునది అక్షివిద్య యనిగదా విభాసింపబడియున్నవి. ఇప్పుడే కష్టాన శ్రుతికి ఉపాసకుని అక్షివిద్యను అర్పించుచో ఈ శ్రుతికూడ అక్షివిద్యను ప్రతిపాదించునది మాత్రమే కాగలదు. ఈ ప్రకరణముననే "య శ్చాయం దక్షిణే ౭క్షిన్" అని అక్షివిద్య ప్రత్యేకముగా ప్రతిపాదించబడియున్నది. దానిని తిరిగి ఈకష్టాన శ్రుతి వినియోగించునది అనినచో పునరుక్తనోవము సరిగవిచదా.

యాదవప్రకాశులు: అవును నీవు తెలిపిన ఆక్షేపణయుక్తమైందే గాని ఇతిరీతి తెలిపిన అక్షివిద్యా ప్రకరణమున అక్షివిద్యయొక్క సామ్యావిధి యున్నదియు, ఈ కష్టాన శ్రుతిచే ఆ అక్షివిద్యయందు జెలుపనైన ఉపాసన స్థానవిధి జెలుపబడినదియు సమాధానము చెప్పకొనిన పునరుక్తనోవము గాదేమా.

రామానుజులు: అట్లు సమాధానము చెప్పకొనుట పొగగదు. ఏలయును.

అంతరాదిత్యవిద్యయందు "య ఏషాంతరాదిత్యే" అని ఉపాసనాస్థానవిధి యున్నది. ప్రకరణాంతరమున గల అక్షివిద్యయందును కూడ "య ఏషాంతరక్షిణే" అని ఉపాసనాస్థానవిధి యున్నది. రెండుస్థలములయందునుకూడ ఉపాస

నాస్థానవిధులు విధించబడియున్నవి. అందుచే యీక స్థానవిధిని గురించిన ఆకాంక్ష ఉత్పన్నము కాజాలదు. ఆకాంక్ష ఉపశమించినపిమ్మట తిరిగి ఉపాసనాస్థానవిధిని ఈ కవ్యాసమృతి తెలుపుచు న్నదనుట అసన్నితముకాదా.

యాదవప్రకాశులు: అవునవును.

రామానుజులు: ఇంత మాత్రమే కాదు, మరొకదోషముకూడ తటస్థించగలదు.

ఈకవ్యాసమృతియందే “అంతరాదిత్యే” అని ఆదిత్యమండలము ఉపాసనాస్థానముగ విధించబడినది. అందుచే ఉపాసనాస్థానమేది యని ఆకాంక్ష ఉత్పన్నమేకాదు. అట్టిస్థితిలో “ఏవ మక్షిణీ” అని నేత్రములు ఉపాసనాస్థానముగ విధించబడినదన్నచో ఉపాసనాస్థానములు రెండు విధించబడినవగును. స్థానభేదముచే ఉపాస్థుని రూపభేదములటస్థించును. దానిచే విద్యాభేదము లటస్థించును. ఒకేవాక్యముచే రెండు బ్రహ్మ విద్యలు ఈవిధముగ విధించబడుట అసంగతము, అనావశ్యకము, అసకతప్పదు. ఒకేవాక్యముగ అన్వయించుట యుక్తి యుక్తముగ యుండగా రెండువాక్యములగుట గొయ్యయగునా?

యాదవప్రకాశులు: అయితే రామానుజా! ఈ దోషమురాకుండుటకు మరయొక ఉపాయ మాలోచింతము.

‘కవ్యాసం-పుండరీకం అను వానిని దృష్టాంతరములుగ అనువదించి “ఏవం అక్షిణీ” అని నేత్రములకు ఉపాసనాస్థానత్వము విధించబడినది అని సమాధానమును చెప్పుకొనినచో...

రామానుజులు: అట్లు చెప్పినచో ఉపక్రమ విరోధము లటస్థించును.

ఉపక్రమమున “అథ య ఏహంతరాదిత్యే” అని ఆదిత్యమండలము ఉపాసనాస్థానముగ విధించబడినది. గనుకనే ఇది అంతరాదిత్యవిద్యయని పేరుగలదైనది. అట్టి ఆ ఉపాసనాస్థానవిధిని అనువాదరూపమనినచో దీనికి అంతరాదిత్యవిద్య యను నామధేయము తగదు. అక్షి ఉపాసనాస్థానముగ విధింపబడినదనుటచే ‘అక్షివిద్య’ యనబడదగినదగుచు.

యాదవప్రకాశులు: ఖాసీ దీనిని అంతరాదిత్యవిద్య యనుటను మానివేసి అక్షివిద్య యనినచో...

రామానుజులు: మొదటికే మోసము కలుగదా! ‘అక్షివిద్య’ యనుపేరుతో మరొకబ్రహ్మ విద్య విధించబడియున్నదిగదా. దానియందలి రూపాదులు వేరు, ఉపాసనావిధానము వేరు, ఫలితము వేరు. ఈ అంతరాదిత్యవిద్యయందలి రూపాదులు వేరు, ఉపాసనావిధానము వేరు, ఫలితము వేరు. ఇట్టిస్థితిలో అంతరాదిత్యవిద్యనే అక్షివిద్యయనినచో ఇచ్చట తెలివిన రూపాద్యతి దేశములు అసలు అక్షివిద్యయందు తెలుపుట అసంగతములగును గదా.

యాదవప్రకాశులు: అవునునుమా! నిజమే.

రామానుజులు: ఇంతేకాదు. అక్షివిద్యలు రెండగును. అంతరాదిత్యవిద్య అసలే లేకుండ పోవుచు, ఒకదానినే తిరిగి చెప్పినదనుటచే పునరుక్తిదోషము లటస్థించును.

గాన ఈవాక్యము ఉపాసనాస్థానవిధి పర

పరమనుట ఎంతమాత్రము యుక్తియుక్తముగ నాకుతోచుటలేదు.

యాదవప్రకాశులు:- రామానుజా నీవు తెలిసిన ఆక్షేపణలు చాల శాస్త్రీయములై చాల యుక్తియుక్తముగ నున్నవి. వాటి నన్నింటిని అంగీకరించక తప్పదు. అందుచేతనే కాబోలు వాక్యకారులు ఈశ్వ్రాకే మరొకవిధముగకూడ అర్థమును తెలిపియున్నారు.

రామానుజులు:- చిత్తము దానిని సెలవివ్వ ప్రార్థన.

యాదవప్రకాశులు:- రెండవ యర్థమును చెప్పిన వినుము. కపి: అనగా మర్కటము (కోతి) అని అర్థము. “కపి: స్లవంగ స్లవగ శాఖా మృగవలీ ముఖాః | మర్కటో వానరః | అనిగదా నిఘంటువుకపి: మర్కటముయొక్క ఆనంద పుష్పము. కప్యసం అనగా మర్కట పుష్పము అని అర్థము అనగా మర్కటపుష్ప సదృశమైనది అని భావము పుండరీకిం అనగా తామరపద్మ సదృశమైనది అని భావము అనగా ఆ ఆదిత్యమండలాంతర్వర్తియైన పరమాత్ముని యొక్క నేత్రములు మర్కట పుష్పము వంటిది. తామరపద్మము వంటిది. అనిభావము.

రామానుజులు:-స్వామీ ఈ అర్థము మరింత సందేహముల కాస్పదమై యుండలేదా?

యాదవప్రకాశులు:- ఈ అర్థములో నీకు తోచు ఆక్షేపణ లేవియో తెలుపుముచూతము

రామానుజులు:- తమ సెలవైనచో విన్నవించును. కప్యసం - అనుపదమునకు మర్కట పుష్పము అని మాత్రము మీరు తెలిపిన నిఘం

టువు ననుసరించి శక్త్యా అర్థమగు చుండగా మర్కట పుష్పము వంటిది. అని ఏవిధమైన తాత్పర్యబాధయు లేకుండగనే శక్త్యార్థమును విడిచి లక్షణార్థమును చెప్పకొనుట న్యాయమా? యాదవప్రకాశులు:- శక్త్యార్థము కుదురవలెను గదా?

రామానుజులు:- శక్త్యార్థము ఏల కుదురుదు. చక్కగ సరిగవునే.

యాదవప్రకాశులు:- సరే దాని విషయమై తరువాత చూతము. ఇదిగాక మిగిలిన ఏమైన దోషములు నీకు తోచుచున్నవా?

రామానుజులు:- ఆహా యింకను సందేహము లున్నవి. ‘అక్షిణి’ అనుదానికి కప్యసం, పుండరీకం. అని అనునవి ఉపమానములు కదా. ఇవి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా రెండు ఉపమానములూ లేక ఒకే ఉపమానమా?

యాదవప్రకాశులు:- ప్రత్యేకప్రత్యేకముగా రెండు ఉపమానము లని నవో...?

రామానుజులు:- పరమాత్ముని ఒక్కొక్క నేత్రమునకే రెండేసి ఉపమానములను అన్వయించుట కుదురదుగదా-

యాదవప్రకాశులు:- ఏల?

రామానుజులు:- రెండు ఉపమానములను ఒకే నేత్రమున కనినచో రెండవ నేత్రమునకు ఉపమానము లేకుండబోవును. లేక తిరిగి ఈ ఉపమానములనే తిరిగి రెండవ నేత్రమునకు అన్వయించినచో ఒకపర్యాయము అన్వయించిన పదములను అవసరము లేకుండగ రెండవ పర్యాయము తిరిగి అన్వయించిన దోషము కలుగును.

లేక రెండు నేత్రములకున్న ఒక్కొక్క ఉపమానమునే విడివిడిగా అన్వయింతమన్నచో అక్షిణీ అని ద్వివచనముచే తెలుపబడిన రెండు నేత్రములకున్న ఏకవచనముచే తెలుపబడిన కప్యాసంగాని 'పుండరీకంగాని' ఉపమానమునుట తగదు. గనుక కప్యాసం మర్కటపుష్పము వంటిది, ఒక నేత్రము పుండరీకం తామరపద్మము వంటిది. మరొక నేత్రము, అని ఒక్కొక్క ఉపమానమును తెలుపవలసియుండును. ఇట్లు అర్థమును చెప్పినచో సరమాత్ముని నేత్రములలో పరస్పర దూషణేద నిరూపణంబగును. అది ఆయన కననురూపమైనదగును.

యాదవప్రకాశలు:— సరమాత్ముని రెండు నేత్రములకు కప్యాసం అనునదియు పుండరీకమనునదియు విడివిడిగా ఉపమానము లగునము.

రామానుజులు:— అటుల చెప్పినచో హీనోపమ యగును. మర్కటపుష్పము వంటిది. ఉపాస్మ్యుని సరమాత్ముని నేత్రము అని అనుట ఎంతటి నీచభావము ఎంత యాచార్యము.

యాదవప్రకాశులు:— రామానుజు నీవు చెప్పినదోషము చాల యుక్తియు క్తమైనదోయి. ఉపాసనలో ఉపాసకుడు ఉపాస్మ్యుని ముఖ్యావయవమగు నేత్రమును నీచమగు మర్కట పుష్పముతో పోల్చుట కంటే అధిక దోషమింకేమున్నది?

ఈదోషనివారణకై మరొకవిధముగ అన్వయింతము కప్యాసం అనునది పుండరీకమునకు ఉపమానము.

పుండరీకమనునది 'అక్షిణీ'కి ఉపమానము

అనగా మర్కటపుష్పమువంటిది తామరపద్మము, అట్టి తామర పద్మము వంటివి నేత్రములు అని అనినచో ఈ దోషము పోవును కదా!

రామానుజులు:— ఈఉపమితోపమానాన్వయమువలన హీనోపమ దోషము పోవును. గాని ఉపాస్మ్యుని నేత్రవర్ణనమునకు మాత్రము ఈవిధానము తగదు. ఏలయనిన సాక్షాత్తుగ హీనోపమ గాకపోయినను పరంపరయా అయినను ఇది నీచోపమానమని వచ్చుకొనకతప్పదు. ఇదియును గాక పుండరీక పదము ఏకవచనము అక్షిణీ అని ద్వివచన మున్నది. గాన ఈరెండింటికి ఉపమానోపమేయత్వము కుదురుటలేదు. ఉందుచే ముందు తెలిపిన దోషము తప్పదు.

మరియు ముందు తెలిపిన పుండరీకము వంటిది. సరమాత్ముని నేత్రములని పుండరీకపదమునకు గాఢార్థ కల్పనా దోషము తప్పనే తప్పదు.

యాదవప్రకాశులు:— అవును నీవు తెలిపిన దోషములు సరియైనవియే.

రామానుజులు:— ఇంతియే కాదు. స్వతః ప్రాప్తమైన సామానాధికరణ్య పరిత్యాగమును మొదటి అర్థములో న్యోతకమైన దోషము ఈ రెండవ అర్థములోను కూడ తటస్థించక తప్పదు.

యాదవప్రకాశులు:— నిజమే, పోని ఈరెండు అర్థములు గాక వాక్యకారులు తెలిపిన మూడవ అర్థమును పరిశీలింతము.

రామానుజులు:— చిత్తము.

యాదవప్రకాశులు:— కప్యాసం— ఈషద్వికసితమైన; పుండరీకం తామరపద్మ సదృశములై నవి

అనగా ఉపాస్యుడైన పరమ పురుషుని సేత్రములు ఈషద్వికసితమైన పుండరీక సదృశములు అని అర్థము.

రామానుజులు: స్వామీ 'కవ్యస' శబ్దమునకు ఈషద్వికసితము అను అర్థము ఎటుల కలిగినది. అవయువశక్త్యా కలిగినదా లేక రూఢిశక్త్యా కలిగినదా? ఈషదమున కీయర్థమును చెప్పటలో ప్రమాణమేమి?

యాదవప్రకాశులు: వాక్యకారులే ప్రమాణము. అంతకంటే మరేవిధముగను దీనికి ప్రమాణము కనుపించదు. మరియు అనియవశక్తిచేగాని రూఢిశక్తిచేగాని ఈషదమున కీయర్థమును చెప్పటకు సావకాశము కనుపించదు.

రామానుజులు: స్వామీ యుక్తియుక్తమై ప్రమాణ ప్రయుక్తమై యున్నదానిని ఎవరు తెలిపినను, చంటికురవాడు తెలిపినను సరియే శత్రువను కొనువాడు తెలిపినను సరియే గ్రహించవలసినదే స్వీకరించవలసినదియే యుక్తియుక్త రహితమైనదై ప్రామాణికము కానిదై యున్నదానిని ఎంతటి పెద్దలు చెప్పినను స్వీకారానర్హమైనదయ్యేగదా యందును.

యాదవప్రకాశులు: ఈవిషయము కొంత వరకు ఆంగీకరించక తప్పదు కాని పెద్దలు చెప్పినదానిని కాదనుట సాహసమేమో!

రామానుజులు: ఆ చెప్పినవారలు పామాణికులై యున్నారా! వారే పెద్దలు వారి శ్రీ సూక్తులు సర్వదా శిరసాగావ్యములై ఎవరైతే ప్రమాణపడవిని పరత్యజింతురో, అట్టి వారలు ఎట్టి వారలే కానిండు ప్రమాణముగా స్వీకరించ

దగువారలు కాజాలరు. మరొక విషయము ప్రామాణికులగు పెన్దలే ఒక్కొక్కప్పుడు పూర్వ పక్షరూపమున కొన్ని యుక్తుల తెలిపియుండవచ్చును గదా. నెనుకటి రెండర్థములు ఎలానే ఈమూడవ యర్థముకూడ శాస్త్రీయమై యుక్తియుక్తమై యున్నట్లులతోచుటలేదు. కవ్యాస శ్రుత్యర్థమునకు ఈషద్వికసితత్వార్థమును తెలుపుటలో ప్రమాణము లేకుండుట ఎక్కడి అక్షిణియని నేత్రద్వయమునకు ఏకనచనమున పుండరీకమును ఉపమానముగ పోలుపుట చక్కని గోషములుగ తోచుచున్నది.

యాదవప్రకాశులు: రామానుజులు నీవు తెలిపిన గోషములన్నియు తప్పక ఆంగీకరించి తీరవలసినదే. నీవనినటుల బహుశ ఈమూడవ ర్థములు కూడ పూర్వపక్షీయములై అయి యుండవచ్చును. ఈమూడు అర్థములకు నీవు యిన్ని గోషములను పోలుచగలిగితివే ఈగోషము జీవీయ లేకుండగ నీవు నీలే అనుచు పలుపగలవా?

రామానుజులు: చిత్తము తిరు మూర్తియైనచో అటులనే చెప్పి యిచ్చించెదను.

యాదవప్రకాశులు: చెప్పినాము.

రామానుజులు: కవ్యాసము పుండరీక పదమునకు విశేషణము. కం అనుగా జలయు. "కం శిరోంబునో" అని గదా నిఘంటువు కం పిబితికపి-సూర్య: జలమును ఆవిరూపముగ త్రాగువాడు (గ్రహించువాడు) గాన సూర్యుడు కపి: అని అనబడుచున్నాడు. తేన, అస్యతే-క్షిప్యతే-నికాస్యత ఇతి కవ్యాసం అనగా అట్టి

సూర్యునిచే వికసింప చేయబడినది అని అర్థము.

ఈ అర్థమునే వాక్యకారులు కూడ యిటుల తెలిపిరి.

“ఆదిత్యక్షిప్తం వాశీమత్వాత్” అని పుండ రీకమును సూర్యుడు తన అవయవములగు కిరణముల ద్వారా కదా వికసింపజేయును. గనుక కవ్యాసం అనగా ‘రవికరవికసితే’ అని అర్థమును తెలుపవచ్చును. ఇంతేకాదు, హాకా విధముగ కూడ అర్థమును తెలుపవచ్చును.

కం-జలం; తత్ పిబతీతి-కపి-నాథ:

రస్మిన్-నాథే, ఆస్త ఇతి కవ్యాసం

అనగా నీటిని బాగా పీల్చియున్న నాళమున కలిసియున్నట్టిది అని అర్థము. నాళము నుండి కోయబడిన పద్మము కంటెను నాళముతో కలిసి యున్న పద్మము హెచ్చుశోభకలదై యూడును ఆనాళము నీటినుండి వైకితీసివేయబడి నీగులేకుం డిన దానికంటెను నీటిలోయుండి ఆనీటి బాగా పీల్చుకొని నీటి సంబంధముకలదై మున్నచో, అట్టి నాళముతో కలిసియున్న పద్మము స్కీలి శోభాయనానమైవదై యుండును. గాన కవ్యాసం అనగా నీటియందున్న సుమృష్టనాళముగలది అని భావమును చెప్పకొనవచ్చును.

ఇతియథాక మహాక విధముగ కూడ దీనికి అర్థమును చెప్పకొనవచ్చును. కం-జలం; తస్మిన్ అప్యాస్త ఇతి కవ్యాసం

యాదవప్రకాశులు: క-అప్యాస్త ఇతి అను న్నడు కావ్యాసం అనిగదా వచ్చును. ‘కవ్యాసం’ అను రూపమెటుల సిద్ధించును?

రామానుజులు: అస-ఉపవేశనే; అస-భువి

అని ధాతువునకు అపి అను ఉపసర్గను పూర్వ మందు చేర్చగా “వష్టి వాగురిల్లోప మవాప్యోః ఉపసర్గయోః” అను వ్యాకరణ సూత్రానుసార ముగ ఉపసర్గయందలి అకారము లోపించగా కవ్యాసం అను రూపము సిద్ధించుచున్నది. అనగా “నీటి యందున్నట్టిది” అని అర్థము సిద్ధించును. దీనిని ‘గంభీరాంభస్సముద్భూతం’ అని అర్థమును చెప్పకొనవచ్చును.

దశములతో కూడుకున్న పుండరీకము అనగా ఎర్రని తామరపద్మము అని అర్థము.

యాదవప్రకాశులు: అమరకోశమున “పుండ రీకం సితాంభోజం” అని పుండరీకపదమునకు తెల్ల తామరపద్మము కదా అర్థము చెప్పబడి యున్నది. నీవు పుండరీకపదమునకు ఎర్రతామర పద్మదశమును అర్థమెటుల చెప్పచున్నావు?

రామానుజులు: స్వామీ అమరమున పుండ రీకపదమునకు తెల్ల తామరపద్మముని మాత్రము అర్థమున్నమాట నిజమే. కాని యిచ్చట ఈ అర్థమును ఆ నిఘంటువు ననుసరించి నిర్ణయించ రాదు. మీమాంసామర్యాద-న్యాయముల నను సరించి ఈ శుక్తికి అర్థమును చెప్పవలయునుగదా ఎట్లన:-

శబరస్వామిచే నవమాధ్యాయమున “మాధం చరుం నిర్వపేత్ శ్రీయై శ్రీకామః” అని విశ్వరథకాముని కొరకై విధించబడిన ఇష్టివిశేషమున “పౌండరీకాణి బహ్నింషి భవంతి” అని తరణార్థత్వేన విధి విహితమైయున్నది. దీని కతిదేశముగ

“దర్భే స్పృణేత హర్మియైః” అని తెలుపబడిన

మంత్రవిశేషమున 'దర్శ' పదస్థానమున పుండ
రీకపదమునఁగా, హరితపదస్థానమున రక్తపద్మ
మున్ను ఊహించుకొనవలసినదిగ తెలుపబడినది
గాన అటులనే యిచ్చుటను కూడ పుండరీక పద
మునకు ఎర్రతామరపద్మ దళములను అర్థముగ
చెప్పకొన వలెను.

ఈ ఆరువిధములైన అర్థములను వాక్యకారులే
తెలియున్నందునను మొదటి మూడు అర్థములు
దోషవిశిష్టములై యున్నందునను మిగత చివరి
మూడు అర్థములు యోగ్యములై యున్నందు
నను, వాక్యకారులు మొదటి మూడర్థములను
పూర్వపక్షార్థములుగ తెలిపినయి, తరువాత
పైన మూడర్థములను సిద్ధాంతార్థముగ తెలిపి
రనియు అనుకొనవలసియున్నది.

ఏతావతాః సిద్ధాంతార్థాపములైన ఈ
మూడర్థములను కలిపి చెప్పకొనినచో ఆదిత్య
మండలాంతర్వర్తయిన పురమపురుషుని నేత్ర
ములు

“గంభీరాంధ సముదూర్భత సుమృచ్ఛనాశ

రవికరవికసిత పుండరీకదళములవంటివి”

అని తెలుచున్నది. దీని ననుసరించియే

“గామః కమలపత్రాక్షః” (రామా, సు. 35.8)

“పుండరీక పలాశాభ్యాంవిప్రక్లిప్త మివోదకం”

(రామా, సు. 35.4)

“ప్రసన్నవదనం చారు పద్మ పత్యోపమేక్షణం
(వి. పు. 6 780)

“వృత్తః కమలపత్రాక్షః”

అని సర్వేశ్వరుని నేత్రమునకు పద్మపత్ర
సామ్యము సుప్రసిద్ధమై యున్నది.

యాదవప్రకాశులు... రామానుజా నీరున్ది
వైశద్యము అప్రమేయమైనది. నీచిచక్షిణాజ్ఞానము
అత్యంత సూక్ష్మము నిశితము అయి యున్నది.
ఆరుఅర్థములను వాక్యకారులే తెలిపియున్ననూ
అందు మూడర్థములను పూర్వపక్షీయార్థములుగ
విడదీసి యందలి దోషముల చక్కగా తెలిపి
మిగత మూడర్థములను సిద్ధాంతార్థములుగ తెలి
పిన నీవిమర్శనానటిమ, నీఉచితత్వత మహావిశేష
మైనది. నీవైదుష్యము విశదతమమైనది రామా
నుజా నీవు శిష్యుడవుకావు గురువుగా యుండ
యోగ్యుడవు. నీభావుకగ నీభవ్యత నీమహా
జ్వల భవిష్యత్తు చాటుచున్నవి. నీచితగి గా
కీగను కూడ జనింపజేయుచున్నది. నీసాంగత్య
ముచే నేను భవ్యుడవైతిని నీచేగు దశమారు
మోగు గాక.

భగవద్వాక్య తత్వార్థజిజ్ఞాసా

తిరుక్కోవలూర్ మహాస్వామి

శ్రీకుమార ఆదివరాహాచార్యులుగారు.

“దో”జండ భీష్మంబు, జయద్రథంబు, కర్ణం తదాన్యానమ్
యోదహీరాన్ మయాహతాం స్వంజహి”

అని భగవద్గీత విశ్వరూప సందర్శన యోగమునందు జెప్పబడియున్నది. ఇది పార్థసారథియగు శ్రీకృష్ణనివాక్యముగాక విశ్వరూపుడగు భగవంతుని శ్రీసూక్తికావున “అన్యమహతో భూతస్య నిశ్చలనీతమేతద్య ద్యుగ్యేదో యజ్ఞోద్వేద స్సామవేదో దర్శణః” ఇతి॥

ఈమహాభూతమగు భగవంతుని యాద్యులే ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, అథర్వణ వేదమునని చెప్పబడుచున్నవి. అతే వేదములకు అపౌరుషేయత్వము, పరమహిమభూతత్వము, భగవద్వాక్యము గావుననే సిద్ధించుచున్నది. మహమ్మదీయ విప్లవమునందు శ్రీమద్రామాయణము భగవద్గీత వారాయణ గ్రంథములు కావున మన యాద్యులచే సంరక్షింపబడినవి. ఆరెంటియుండు ప్రక్షిప్తములు చేరియుండలేదు, అనుట నిర్విచారము కాబట్టి ఈర్వోచులో చెప్పబడియున్న ప్రామాణ్యము, భీష్ముడు మొదలైనవారు ఆర్జునుని చేతనే జయింపబడి యుండవలెను, లేదా మరణావస్థకుదెచ్చి విడువబడి యుండవలెను, అను నీవిషయము నిందుక విచారించుము.

1 కర్ణుడు ఆర్జునునిచేతనే జయింపబడునట్లు ప్రతిజ్ఞ చేయబడియున్నాడు, ఇందు గురించి సభాపర్య కర్ణ పర్యములలో సంధిగాఁగఁగి తెలియు లేవు

2 జయద్రథుడు ద్రోణుని మూచిననాటి యుద్ధమునందు పశ్చిమ్యహమును చేరించి ప్రసేపించునభిమన్యుని వెనువెంట పొండవులను పూర్వమునందు ప్రసేపింపనీక ద్వారమునందు నిరోధించెను. తోగడ పొండవులచేత పరాభివింపబడిన వైందపుడు శివుని గురించి తపస్సుచేయగా నర్జునుని తప్ప తక్కిన వలపుర నొకనాడు గెలువగలుగుచువచ్చి శివుడిచ్చిన వరము వెంటబెన్నువలె నాడినచును సుపకరించెను కాని సాత్యకి దృష్టమ్యముచు మొదలైన వారెవ్వరిచేత నెట్లు నిరోధించబడిరో వైసులెదు. వైపెచ్చు అభిమన్యుని చేతియందు దుష్టుండగా గెలువ నలవికాదని చెప్పిన ద్రోణాచార్యుడు దామ్మిగా చంపిన కర్ణములు నుండగా పూరి మీదపీడపేడు మీద పోయినట్లు వైందపుని యుద్ధగింపు ముందుకు వచ్చినది. చైత్రం పెనుమిడి యనుపర్థుడు యను దయమరచి వైందపుని

జంప నర్జునుడు ప్రతిన వట్టినాడు. మరునాడు చంపినాడు కాబట్టి జద్రథుని గురించి విమర్శనము లేదు.

3 భీష్ముడు కాత వరము భాగవతుడు లోకోత్తరుడుననుభవ క్తితో తొమ్మిదిదినముల యుద్ధమునందర్జునుడరదిడి భీష్మునితో పోరాడియుండలేదు. హిరావంతుడు భీష్ముని చేత చంపబడినను నర్జునున కలకగలుగలేదు. కృష్ణుడు లేచిపోవ వేదన తెచ్చుకొని చక్రము గైకొని చలకోలపూని రెండు వర్యాయములు భీష్మునిపై కుతీకినను మాటలలో చూపిన పౌరుషము నర్జునుడు దాణములలో నుపయోగింపలేదు. తొమ్మిదవ నాటి రాత్రి భీష్ముని తలపడి చంపమని కృష్ణుడు వేచిదముల పురి గొల్చుగా వస్త్రైతిపెంచిన కాత నెట్లు చంపుదునని విజయుచు వాపోయినాడు. కాని కృష్ణుని ప్రేరణము చేత, పదియవనాడు భీష్మునకు కౌరవుల సహాయము రాకుండునట్లు కౌరవవీరుల సందక నర్జునిచి కింకితీ భీష్ము నొప్పగించినాడు భీష్మునిచేత ననైన్యము కావకుండునట్లు భీష్ముడె తిన దనములను సూరించిన సరికినాడు ప్రాయోపవేశమునకు నిశ్చయింకొని రథము దిగిన భీష్మునిచేతియందలి కత్తిని గడను సరికినాడు “తతోఽర్జున జహాంసయా” అని నాగరాక్షరప్రతులలో జెప్పబడిన భీష్మునిచేత ప్రయోగింపబడిన రథకత్తిని నరకినాడు. శంతనుని వరముమాట యెట్లుండగ దేవప్రత జలమునను, యోగమహాత్మమునను స్వచ్ఛందమరణుండై పరమభాగవత తస్మిద్దమగు విరంతుర బ్రహ్మోపాసనమున భగవద్భజనంపత్తి నొంది యున్నందునను, శ్రీపూర్వుడు, పేరి మొదలైనవారితో యుద్ధముచేయనని భీష్ముడు ప్రతిజ్ఞగొని యున్నందుననుఅంతో పాభ్యానము నందలి శివుని వరము, శిఖండి జలము వ్యర్థము గావున తనతెరురాని పోరాడక పెడముగమైయున్న భీష్ముని వెన్నంటి శిఖండి భీష్ముని వీపుననలుగుంగ్రచ్చినర కపాతము చేత భీష్ముడు వీరనించి పదిపోవునట్లు చెయుటచేతవిషయచ్చుడు భీష్ముని వతనమునకు కారణము కాబట్టి సర్వజ్ఞుడగుభగవంతుడట్లు వెలంబియున్నాడు. సర్వజ్ఞురాలగు గంగాదేవి నాకొరుకును చంపిన యర్జునుడు సంవత్సరములో జచ్చుకయని శపించియున్నది. దుర్యోధనుడు భీష్మునకు సేనాపతిత్వము నిచ్చినపుడే శిఖండితో సేనోహటింపనువాని నుండి నన్ను మీరే కాపాడవలెనని శాంతనవుడు చెప్పియున్నాడు. కావుననే “భీష్మమేవాభిరక్షంతు భవంతస్సర్వవిపహి” అనియుద్ధారంభ

మున దుర్యోధనుడు తన వారల ప్రబోధించి యున్నాడు. కారవవీరులు నశ్చై లోమ్యుద్ధిదినములు నడువగలిగినారు, కావున భగవద్వాక్యము శ్రోనర్థముని పీఠికాశల్యము, గంగాదేవి పుత్ర దుఃఖోన్మాదము మవపన్నములగుచున్నవి. శిఖికిని ముందు చుకొని యుద్ధముదే పీఠ్యుని గొట్టెనని తెలుగు భారతము చెప్పుచున్నది. "కథం ధీష్ణుచహంసంఖ్యే ద్రోణం మధుసూధన యిమభిః ప్రతియోక్త్యామిభూతావరిసూధన", అనిన అర్జునుడు పీఠ్యుని దలపడికొట్టలేదు. పీఠ్యుని విషయమున కృపను హితోపదేశమునేగాక "నేడు పీఠ్యుని జంపుదునిన్నుగాదు" ననిన తెచ్చికొని వీరవిహారమున హితమువీటిబుద్ధియున్నాడు.

4 ద్రోణుడు తొలుతొలుత పేరెత్తబడియున్నను ద్రోణ మరణముతో నర్జునుని కేమాత్రము సంబంధములేదు. దుర్యోధనుడు తనకు సేనాసతిత్వము నిచ్చి నపుడు పీఠ్యునివలె కొందర జంపెదనని ప్రతిజ్ఞనేయక ద్రోణుడుబిడ్డి తప్పిబిడ్డిలై పీఠ్యమరణముకావలె నడుగుచున్నను, అందుకు దుర్యోధనుడు ప్రాణములతో ధర్మరాజును బట్టి యమ్ముని కోరగా అర్జునుడు దగ్గరలేకున్నను యుద్ధిష్ఠిరుడు రథముదిగి నిరాయుధుడై నిలుచున్నను ధర్మరాజును బట్టి యచ్చెదనని వరమిచ్చినను, అర్జునుడు గురుభక్తిని మరుసలేదు, ద్రోణుని వదిలినముల యుద్ధమునందలి సర్వనాశనమున కావరమేకారణమనుట స్పష్టము అయినను అభిమన్యుని మరణమువలననేకాని జయద్రథ విరాటుల చావులవలననే కాని యుద్ధిష్ఠిరుడు నిరాయుధుడై చేతులెత్తి నిలువవలసి వచ్చినందుననే కాని దుర్యోధనున ప్రభృతవచనము "నిచ్చినందునగానేగాని నర్జునుడు ద్రోణునివల్లనయర జూనలేదు. తెలించి ద్రోణునితో తలపడలేదు. "అశ్వద్ధామా హతఃకుంజరః అని చెప్పనిషయమున కృపను ప్రేరేపణకు ధర్మరాజు కొంచెము ముందువెనుకలు పడియరకొరతతో మూర్ఖుడినాడేకాని యర్జునుడు సనేమెరావని స్పష్టముగా నిషేధించినాడు. సంస్కృతభారతము చూడుడు కౌబట్టి మాంసము నందును అంధ్రీకరణమునందును ద్రోణమరణముతో నర్జును నకు సంబంధమే లేదు. కాబట్టి శ్రీభగవద్వాక్యమునకు సమన్వయార్థము సర్వజ్ఞు లాలోచించ వలసియున్నది. భగవద్గీతకు ఎనుబది ఛాప్యములు గలవట. నామానినంతలో ఛాప్యకారులైన విదివారి కవనసరము గాన చర్చించి యుండలేదు.

ఉపసంహారము: - శ్రీమద్రామాయణము భగవద్గీతలయందు ప్రక్షిప్తములని యనుమానించు నవకాళములేదు. ఈ "ద్రోణంబ గీష్టంబ" యను భగవద్వాక్యము సత్యతమమే మహమ్మదీయుల దాటలయందు మనగ్రంథ భండారములు తగునెడు

బడి పండితులు చంపబడి నందున మన గ్రంథములు తాడు మారులైనవి.

ఇప్పటి ముద్రికములలో నాగరాక్షరప్రతులు తెలుగుప్రతులు చాలావరకు భేదించుచున్నవి. తక్కిన సోమయాజి భారతము నాంధ్రీకరించుటలో న్యతంత్రములగు భావములనుగ్గి కథాకల్ప నమునందుగూడా విషయములను జేర్చియున్నాడు కర్ణజనము సంస్కృతభారతము ఆదిపర్వము ఉద్యోగపర్వమునొకేరీతిగా నుండ తిక్కనభారతము చేరుగానున్నది. ధర్మరాజు అశ్వద్ధామ హతః యనిచెప్పిన తర్వాత గూడా చాలావరకు యుద్ధముచేసిన ద్రోణుడు విరక్తుడై ప్రాయశామము చేసి అత్తను లేపినట్లు చెప్పబడుట చాలావరకు అనుమానించ వలసిన విషయమే. భరద్వాజుని నన్నిదియందు విద్యల నేర్చిన వెంటనే పెండ్లాడి సంతానవంతుడై ద్రుపదుని చెంతకపోయి యవమానింపబడి కారవులదేరి, ధనురాధాద్యులై నాం. తన జీవితసుంతయు రాజౌపదీవనముతోగడిపినాడు. కాబట్టి లంకారాయోగ్యమున కవకాళము చాలదనుట స్పష్టము. ఇంపు గురించి గుజుగారి హిందీ బెంగాలీ మొదలైన యనువాదములలో పేయ సంవత్సరములకు మించినవెనుకటి భాషాంతరీక రణమున్న యభిజ్ఞులు పరిచించిని నత్యముతెల్పు ప్రయత్నింపవచ్చును ముఖ్యముద్రుపద విరాటుల వధానంతరము ద్రోణునితో పోరునకు కారనిలిన విజయుడు మేషయద్ధమున ముగింపజాలడు. ఏలనన మూడవ నాటి యర్జునున ధర్మరాజును ద్రోణుని నిరాయుధుని చేయుట విజయునకు తెలియకుండువచ్చును. కాని మూడవనాటి పద్మ పూహమువలన సతీసుమ్మకు చచ్చుటయున్ను, నాల్గవనాటి పోరునుండి రొలగవెంచిన సైంధవుని అశ్వపూహములతో శతకుపూహము దాటిలో సూచిపూహము పన్ని సైంధవుని యుద్ధమునందు నిచ్చి రానుకొనివంపగల్గి పండులను ఆదాత్రి ప్రత్యేకము యువముగెడి ద్రుపద విరాటుల చంపుట వర్జును నకు కోపకారణము గాదా? ద్రోణునిగుర్తుచైన ద్రుపదుని మామగదా విరటుడు వియ్యంబుడు అజ్ఞానవాసమున తమ కాశ్రయమిచ్చినవాడు యీద్రుపదవిరాటుల చావుగాని ద్రోణునితో తలపడిన నర్జునుడు ద్రోణుని మూర్ఖమునుగున్న కొట్టి యుండవచ్చును. ద్రోణుడు తెప్పరించి లేవజాలని యవస్థలో దుష్టద్యుమ్నుడు ద్రోణుని ముట్టును తిరించి యుండవచ్చును అని యూహించుటలో అసంగతమేమి యూరేదు. నాసామాన్యబుద్ధికి పొడకట్టిన యీ సామాన్య విషయము సర్వజ్ఞులగు సభిజ్ఞుల ఎదుట నుండుచున్నాను. దీనిని చర్చించి సత్యము తెలుస ప్రార్థన.

గీతా ప్రభావము

కీమతి విక్రీనివాసమ్మగాడు

ఈగీత యవతారస్థలము మనహిందూదేశము గనుక ఇతరఖండములగు ఇంగ్లండు అమెరికా జర్మనీ హోలండు మొదలగు దేశములందును బౌద్ధులుండు చైనా జపాను మొదలగు దేశములందు పుట్టిన నాస్తికమతావలంబకులు కూడా శ్రీగీతగ్రంథమును కృష్ణపరమాత్మ స్వరూపముగా నెంచి పూజించుటయే గాక హిందూదేశ మందును హిందూదేశ వాసులందును గూడ కారన ముంచి పూజనీయముగా భావించు చున్నారు. హిందువులు విదేశీయులగు విద్యార్థులు భావముగలవారై వారిని ఆత్మజ్ఞానములేనివారని అనుష్ఠానములు లేనివారని అనుష్ఠాన ధర్మక్రమములు తెలియనివారై న్యరజస్సు అనియును వారికి పేరు పెట్టిరి. కాని విదేశీయుల కమరి యుండు వేదాంతజ్ఞానమును గీతలయందు విశ్వాసమున్ను మన దేశీయులెవ్వరికిని యమరలేదు. గీతాపాఠముగాని గీతార్జునముగాని మనకు గలుగకపోయినే యను పరితాపముగూడ మనకు గలుగలేదు. అందుకై మన మెంతయు సిగ్గు పడవలసియున్నది శ్రీభగవద్గీత హిందువులమగు మనకే స్వంతమయిన నిధిగదా ఇతితయని

కొలత యిడ నలవిగాక లోతైన యర్థములుగలిగి యపారమై సర్వసాధారణముగా గ్రహించుటకు అగోచరమై అసాధ్యమై రసవంతమయి భావ పూరితమయి యున్న శ్రీగీతల మహిమలను వేదవ్యాసభగవానుడు విస్తారముగా వ్రాసిన ములతో వర్ణించి శ్లోకములుగా పొగడి సోత్రము చేసియున్నారు. యిప్పుడు నామదికి తోచినంత సంగ్రహముగా గీతామహిమనువ్యాసరూపముగా తెలుగున వ్రాయుటకు సాహసించితిని సోదర సోదరీమణులందరుదయచేసి జదువుకొని సంతసింతురు గాక.

మరియు నీకలికాలమందు ప్రీపురుషులు విదేశీయుల వేషభాషలయందపార వ్యామోహమును జెంది నవనాగరికము గలవారై వివిధములగు శృంగారములతో విధివిహారములు నాట్య నాటక సంగీత సాహిత్య కళా వినోద వీక్షణ శ్రవణములతో కాలము గడపుచు ఒడ తెరుంగక పరవశులై యుందురు. మరియు విజ్ఞానశాస్త్రము రసాయనశాస్త్రము భూతిభౌతికశాస్త్రములందు పరిశ్రమలు జేయుచు పాఠములు జదువుచు పాఠశాలలయందు బుద్ధికుశలులై విపులులై పరీక్షల

యందుపట్టభద్రులై యుత్తీర్ణులై బహుమతులు
 బిరుదులు బొందుచుండు విద్యాధుల నడుమను
 విద్యావిషయకమగు శాస్త్రవిషయక చర్చలు
 చేయుచు ప్రచండోపన్యాసములు వాగోపవాద
 ములు చేయుచు కలికోలాహలప్రేరేతులై తమ
 ఆత్మజ్ఞానమును పోగొట్టుకొని భోగోచ్ఛలతో
 భోగపరాయణులై ఇచ్చునచ్చినవెల్ల ననుభవిం
 చుచు కంటచూచినవెల్ల సంతి చవిచూచుచు
 తనివి చెందక ప్రతిక్షణమును విచిత్రస్వప్ని చేయు
 చుండు ప్రకృతికి పరవశులై కాలము వ్యర్థము
 చేయు నిర్వికలిపురుష తాండవ సమయమందు
 లగ్నమై వెనుక బడక అడుగున బడక స్వయం
 ప్రకాశమై కోటిసార్వప్రభాభాసమై యుగక్రమ
 ముగా మనుజుల నడుమనుశాస్త్రముల ముందును
 నిలిచి ప్రకాశించు లోకోత్తమ గ్రంథరాజము
 శ్రీభగవద్గీత యొకటియే. అనేక శాస్త్రములు
 గ్రంథములు గ్రంథవ్యాఖ్యానములు మూలబడి
 పూరు చేరు లేక మరుగుపడిపోయినను శ్రీగీతలు
 మాత్రము నానాటికి విమర్శనలు వివరములతో
 నిండుగా అభివృద్ధిజెంది ప్రకాశించుచున్నవి
 దీనికి సరిసాటియగు ఉపనిషత్తుగాని శాస్త్రము
 గాని లేదు. సముదాంతరంబులు ఖండఖండాంత
 రంబులు గూడ శ్రీగీతల మహిమలు వ్యాపించి
 విరిచినవీర్తిచే శోభిల్లుచున్నవి. మరియు మన
 హిందూదేశమునందు అవతరించి వేదబాహ్య
 మతములను ఖండించి పరమార్థ నిర్ణయముజేసి
 శిష్టాచారముల క్రమములను శాస్త్రరీతిగా తెలిసి
 బ్రహ్మ సూత్రములకు భాష్యములు వ్రాసి
 త్రిమతిస్థాపనలు చేసి ఆస్తిక సిద్ధాంతముచే నకల

జనులను వైదిక హిందూమతావలంబకులుగజేసి
 పరిశుద్ధమగు దేవాశుద్ధి ఆత్మశుద్ధి చిత్తశుద్ధి
 మొదలగు శుద్ధినిష్ఠలకు పేరున జనులకు సతా
 చార సంపత్తి సన్మార్గ పవిత్రత గలుగునట్లు
 బోధనలు చేసిన మతాచార్యులు శ్రీశంకరాచార్యులువారు.
 శ్రీమాన్ రామానుజాచార్యులువారు
 శ్రీమద్వాచాచార్యులువారు ఇంకను నీలకంఠ శివా
 చార్యులు, వేదాంతి దేశికులు మొదలగు మహా
 నీయులు శ్రీగీతాగ్రములను చక్కగా గ్రహించి
 వివరించి శ్రీగీతలను మొట్టమొదట పితృహాగము
 లతో గూర్చి వివరించు యాచార్యులైనవారు.
 తాము గీతాభ్యాసములందు వాసి పట్టించి
 యున్నారు. ఆమహామహులగు మతి గురువులు
 లోకమున ఆస్తికజనులకు చేసినందు మహోప
 కారము మనము జన్మ జన్మాంతములవరకును
 మరునరాదు. శ్రీగీత భరతఖండమున కురువం
 శము వారగు రాజుల పరిపాలనాకాలమున కురు
 షేత్రమునందు భగవంతుని శ్రీకృష్ణుని
 మాట్లాడి చూపకృణునందియే పురుషాచార
 మయినది. కృతయుగమునందు త్రివిక్రమాన
 తారుడగు శ్రీనివాసాయుని సాదియు నంది
 గంగానది యుద్ధవిందినట్లు ద్వారక యుగాంత
 మందు శ్రీకృష్ణునితారుండగు శ్రీమహావిష్ణువు
 ముఖపద్మమునంది శ్రీగీతామృత గంగయు
 నుద్భవించెను. అట్లుతరించిని గోపనిషత్తు
 భరతదేశముననే గాక అన్ని దేశములందును అన్ని
 కాలములందును అందరిచేత నాదరింపబడు
 చున్నది. అన్ని మతములవాణిని నిశ్చయమగు
 ఆత్మజ్ఞానమును నిశ్చల మానసమును గలిగించు

శక్తి సామర్థ్యములు గలదై సర్వదేశ సర్వకాల సర్వజనులకును మధ్యస్థమై అంగీకారమై ఆదరణీయమైయున్నది. యిట్టి గీతా ప్రభావ సంపద వలన మనహిందూదేశము మిక్కిలిగా విజ్ఞాన మహిమగలదిగా స్తోత్రము చేయబడుచున్నది. దీనిచే హిందూజనులు గర్వించి యుబ్బిపోవలసి యున్నది. మరియు శ్రీగీత జ్ఞానవేదమనియు బ్రహ్మజ్ఞానవేదమనియు చెప్పవచ్చును. శ్రీగీతలు హిందూరాజుల పరిపాలనమునందు మతిజ్ఞానాభివృద్ధియగునట్లు క్షేయగ్రంథము యెట్లుండెనో అట్లు మహమ్మదీయురాజుల పరిపాలనమునందు గూడ హిందూమతమును ప్రకాశింపజేయుచు ప్రవృద్ధిగలిగిన ఇంగ్లీషువారు పరిపాలనము నందుండు 200 సంవత్సరములుగూడ శ్రీగీతాగ్రంథ రాజము సారాధ్యములతోగూడి రక్షణములవలె ప్రకాశించుచు ఉర్బలవలనను ఆచార్యుల వలనను పండితులవలనను దేశాంతరిములందును ఖండంతరములందును ప్రచారములు చేయబడుచు నేటికాఁచున గూడ జగజ్జయంతయు నిండియుండి సకలజనుల హృదయములందును వాక్కులందును శ్రీగీతలు గీతార్థములు రుచికరముగామధురముగా ననుబంధింప బడుచున్నవి. శ్రీగీతామృతసముద్రము అర్థరసపుష్పిచే నిండి పొంగి పొరలి భావతరంగములచే సకలభూమండల మాక్రమించి వ్యాపించి చుట్టుకొని విహరించుచున్నది. ఇట్టిలోకవశీకరణశక్తికి కారణము అచ్యుతుని ముఖపద్మమునుండి జారినవచ్చినవాక్య ప్రవాహముల విశేషార్థముల గంభీరభావములే గాని వేరుగాదు. భగవద్గీతకు సాటిలేని మహిమ

ఎట్లు గలిగినదనగా చిన్న శ్లోకములు సంగ్రహముగా నుండి అర్థపూర్తిగల శబ్దములు అర్థబాహుళ్యము కలిగియుండుటయే, ఇదియే సకల జనులహృదయములను అయఃకాంతమువలె నాకర్షించుచున్నది. యీగీతలందు ప్రతిశ్లోకమును ప్రతివాక్యమును విస్తారముగా వ్యాఖ్యానము చేయదగిన అర్థభావములతో గూడినదై సత్యమునై యున్నది. మరియు ప్రమాణము ప్రమేయమును గూడ నై యున్నది సకలజనులకు నుపదేశార్థమైయున్నది. గనుకనే ఖండంతరవాసులగు విదేశీయులుకూడ తమతమ మతగ్రంథములందు అభిమానమువదలి గీతాగ్రంథమును జదివి పూజించి కీర్తించి ధన్యులగుచున్నారు. హిందూదేశము యొక్కయు హిందువుల యొక్కయు అఖండ విస్తార కీర్తినంపదలు శ్రీభగవద్గీతాపతన శ్రీవణ మనన అనుష్ఠానములవల్లనే కలిగినదని ధారాళముగా నొక్కి చెప్పవచ్చును మరియు సర్వోపనిషత్తులను గోవుగాను శ్రీకృష్ణ పరమాత్మను పాలుపిండు గొల్లవాడుగాను అర్జునుడు చేపునకు విడుచు దూడగాను గీతామృతమను మహాత్మైవ తీరమును పిత్తిక జ్ఞానులకు శ్రీకృష్ణుడిచ్చెననియు అట్టి గీతామృతమను పాలును దావి ఆత్మను పోషించుకొనువారు జ్ఞానులని శ్రీవేదవ్యాసులు “సర్వోపనిషదో గావో” అను శ్లోక రూపముగా వర్ణించి చెప్పియున్నారు మరియు నీగీతను గంగానదికంటెను పావనముగానుపవిత్రముగాను పునర్జన్మరహితముజేయుశక్తి గలదిగాను వర్ణించియున్నారు. “(గీతాగంగోదకం కీర్త్యా పునర్జన్మ న విద్యతే)” మరికొందరు వేదములను

పశువుగాను వేదవేద్యుడగు శ్రీమన్నారాయణుని ఆవేదపశువు దివ్యాత్మగాను పునవిషదర్శములు పాలుగాను దానిని సుఖముగా దాగి ఆత్మ బలము చేకూర్చు కొనువాడు యోగులుగా పరించెయ్యున్నారు. ఇంకను మహామతియగు వేదవ్యాసులు భారతమును వేదసముద్రమును తమ విశాలబుద్ధియగు శ్రీవేదకవ్యముచే చిల్చి ఎత్తిన వెన్నయే శ్రీగీతామృతమని చెప్పి యున్నారు. ఇట్టి మహత్తైన గౌరవము పొంది యుండు నది శ్రీభగవద్గీత యొక్కటియేగదా! ఈగ్రంథము ఇహపర సాధనములగు అన్ని గ్రంథములకంటె గాక మోక్షకసాధనముల యున్నది. సులభమగు మార్గమును మోక్ష కామకులకు చూపించున్నది. నీనియందు ముఖ్యమగు ఆత్మతత్వములు దాని గుణములు ఆత్మ తిరుణోపాయములు మూతమే చెప్పబడియున్నవి శ్రీగీతలు మనకు భగవంతుడు పదేశించిన వాక్య రత్నములు దీని సారతత్వార్థములు ఏమనగా నాభక్తులగు నరులు మోక్షమునకై శ్రమపడ వలసినది లేదు సంసారకర్మములకై భయపడి పాప పుణ్యములు దలంచి యడవులకు పోనక్కరలేదు. కొంద రడవులకు పోయి పంచేదియమును నిగ్రహించి యణచుటకు సాధనముల నన్వేషించి ప్రాణాయామ మాదిగాఁగల యోగమార్గముల నలవరచుకొని ననలంబించెదరు. అట్టి కఠిననియమ నిర్బంధము లేవియు లేకుండనే గృహములను గృహిణులను గూడి యుండియే నివృత్తిమార్గ మవలంబించు కొనవచ్చు నని చెప్పియున్నారు. శరీరమును ఎండ

బెట్టి అన్నపానములను వర్జించి బుద్ధిని శోషింప జేసి కాయమును కష్టపరచి ఆత్మను వ్యాకుల పరచి కఠినమగు తపస్సులచే దేహమును చిత్ర వధచేయమని చెప్పియుండలేదు. ఆత్మ సుఖము ఆత్మభోగముల నలవరచుకొమ్మనియే చెప్పి యున్నారు. ఇదియే మరొనిగ్రహము. గృహస్థా శ్రమధర్మములను శాస్త్రరీతిగాను వ్యాపకము గాను నిర్వహించుచునే మోక్షము జెందవచ్చునని చెప్పియున్నారు. అట్లేమిగా మోక్షమును గోరు ప్రతి ఆత్మయును సంసార మందుగాని సంసారుల సహవాసమందు గాని వనసు నంట నీయరాదు. సంసారము నందుండి నీవు చేయు ప్రతిపుణ్యకార్యమును నాకు సమర్పణ చేయవలయును. పుణ్యమునందు కర్మ త్వము ఫలముగాని నీవు ఆశించవద్దు. పాపకార్యములు అణచుకొనియుండు చేయకము. పుణ్య ఫలములను గోరుకము. మనస్సును నిరవరచుకొని నాయందు లయించి నన్న భానించుము. ఇట్లు అభ్యాసము చేసి నిశ్చలభక్తుడై నిరహంకారుడవై నిష్కలుప్తస్థననీవునాకు శరణాగతి చేసి నిష్కామముగా నుండుము. మోక్షమును నేనే ముప్పదనని చెప్పి యున్నాను. మరియు తామరాకున్న నీటివలె అంగకామములకు నాశి లకు అంటకుండు సకలములయందు మమతలు విడిచి స్వాభిమాననివృత్తి గలిగి యుండునెనని బోధించు యున్నాడు. తల్లి తండ్రులను భార్య పుత్రాదులను ధనధాన్య క్షేత్రమిత్రాదులను నాదాస్యమునకు నాకైంకర్యమునకు అనుకూలులగు బాధువులనున్న విడువరాదు మనయె

కన్నులు మూసుకొని ఆహారవిహారములను విస్మరించి కొండశిఖరముల నండజేసుకొని పర్వతగుహల నాశ్రయించి పాటుపడ నక్కరలేదు. ఆశాపాశములచే కట్టుబడక రాగద్వేషములచే విజృంభించక లోభమోహములచే ఆత్మదర్శములను మరువక గృహస్థాశ్రమమున నుండియే తల్లితండ్రిలను సోదర సోదరీజనులను భార్యాపుత్రాదులను తారతమ్యము తెరిగి గౌరవించుచు పెద్దలగువారిని జ్ఞానులను భక్తులను ప్రపన్నులు మొదలగు విలక్షణులగు వారినిన్ని భాగవతులను సత్కీర్తించుచు న్యాయార్జితముగా ధనము సంపాదించుచు వారల నాదరించుచు లోభగుణములేక వారి వారికి చేయవలసిన యుపకారములు శరీరముచేతను ధనముచేతనుచేయుచు యథాశక్తి తనవల్ల నైనంతవరకు నాకు ప్రీతిగా సత్కార్యములనే జేయుచు దుష్టులగు కపటవేషదారులతో చేరక శ్రీహరినగు నాయందు భక్తి శ్రద్ధలు గలిగి అర్చనాభివందన పూర్వకముగా అక్కరగల్గి సంపూర్ణముగా నన్ను నమ్మి మనఃపూర్వకముగా నేనుసంతోషించు కార్యములనే జేయుచు తాను చేసిన పాపకర్మానురూప అనుభవములగు సుఖఃకషాయములు కష్టవిఘ్నారములు పాపపుణ్యములు భోగభాగ్యములు ననుభవించుచు వాటియందు బంధములేక విముక్తుడై నాయందు స్థిరముగా నిలిపిన మనస్సు గలవాడై ఓర్పుగలిగి యుండుటయే పరమపదము చేరుటకు సులభోపాయమని ఉపదేశించియున్నారు. గనుక గీతాచార్యుల భావము ముఖ్యముగా నేది యనగా 1. మనస్సును నిర్మలముగా నుంచు

కొనుట 2. తాకిక సుఖభోగములందు తాను మునుగక సూక్ష్మముగా శరీరధారణ మాత్రమంగీకరించుట, 3. నిశ్చలముగా నన్ను ధ్యానించుట ఏకార్యము చేయుచుండినను నన్ను జ్ఞాపకముంచుకొని యే నాయాజ్ఞ అనుకొనుచునే చేయుట 4. పుణ్యఫలములను తాను గోరక నాకు సమర్పించుట యనునదియే మోక్షమార్గమని చెప్పినట్లు తెలియుచున్నది. నాయందు నిశ్చలభక్తిగలిగి నన్ను ధ్యానించుటకు అజ్ఞానులకును శాస్త్రాధికారి యోగ్యతగల అధికారులుగాని జ్ఞానులుగాని భక్తులుగాని ఏజాతివారైనను సరియే స్త్రీలుగాని పురుషులుగాని నాకు ఆత్మసమర్పణచేసి శరణాగతినిబొంది కర్మత్వము నారోపించుకొనక ఎప్పుడును పుణ్యకార్యములనే జేయుచు ఫలములను గోరక పాపకార్యములం దిచ్చలేక ఇతరదేవతలను ఇతరజనులను రక్షింపుమని గోరక నన్నొకనినే రక్షకునిగా సర్వవిధబంధువుగా నమ్మి అల్పములగు గోరికల గోరకతమ జీవితకాలములను సన్మార్గమునందు గడుపుచుండుటయే గీతార్థము అని యును ఇట్టి గీతార్థజానము జ్ఞానులకు పరమార్థమనియు మోక్షమునకు కావలసిన ముఖ్యానుష్ఠానమనియు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ గీతలందు చెప్పిరి అదిగాక నాభక్తులగు భాగవతులకు దాసానుదాసుడై సేవజేయుచు వారికిజేయు సత్కార పూజలందును కైంకర్యములందును శ్రద్ధాభక్తులు గలిగి నిత్యముగా నడచుకొనుటయే సత్యమగు మోక్షమార్గమనియు సులభమార్గమనియు చెప్పిరి. తాము స్వయముగా గీత

యందు ప్రకటించినది గాక మనకు గురువుల వలన వివరముగా దెలియునట్లు చేసియున్నారు. గనుక నే భూమియందుపుట్టినవమస్త జనులకును శ్రీభగవద్గీతావ్యాఖ్యనము శ్రీవణము మననము మిగుల ముఖ్యముగా గావలసియున్నది జ్ఞానులయినను అజ్ఞానులయినను పండితులయినను పామరులయినను ధనవంతులయినను దరిద్రులయినను విజాతివారైనను యువకులయినను వృద్ధులయినను బాలులైనను స్త్రీలయిననుపురుషులయినను శ్రీగీతాశ్లోకములను పఠించుటకుగాని గీతాధ్యాయము లన్నియును వాఖ్యానసహితముగా పఠించుటకును వినుటకును అనుష్ఠించుటకును అర్హులగుదురు. గంగానదియందు మునిగి స్నానముచేయుటకు జగతియందు సకలజనులకును అధికారము స్వతంత్రముగలదు. అటులనే భగవంతుని ప్రోత్సాహముచేసి భక్తిశ్రద్ధలతో నర్పించుటకు అన్నిమతములవారికిని సహజముగా స్వతంత్రము గలదుగదా అటులనేభగవద్గీతలు చదువుటకుగాని ప్రతిదినము నిత్యానుష్ఠానముగా పారాయణముచేయుటకుగాని గీతలవ్యాఖ్యానములు వివరముగా గురువులవలన వినుటకుగాని స్నాననియమ అనుష్ఠాన ధ్యాననియమ ఆహారనియమములు గల మమజులందరికిని యోగ్యతాధికారము గలదు. సకల ప్రాణులకు శ్రీగీతాశ్రవణమందు అర్హత గలదు. కాని గీతలను అలక్ష్యముచేయువారికిని అవమానించు వారికిని మాత్రము గీతాపఠన శ్రీవణ మననములకు అధికారము లేదు. అట్టివారికి ఎట్టిగురువులయినను గీతోపదేశము చేయగూడదనియు అర్థములు

వినిపించరాదనియు శ్రీగీతాచార్యుడు తానే స్వయముగా గీతల కడపటి అధ్యాయ కడపటి శ్లోకములందుఖండితముగా నాన్వేషించియున్నాడు అహంకార మమకారములు నిండుగా గలిగి గర్వముచే నేను నాది యను మమతాభావము గలిగి జ్ఞానులు భక్తులు మోదలగు వారియందు అనూయపగులై యుండువారికిని ఓర్పు ధైర్యము లేక చంచల చిత్తులుగువారికిని అపవీతులమగు కోపము గలిగి ఎప్పుడును కరుణను హింసించు వారికిని ఆచార్యులను పెద్దలను భగవద్భక్తులను వారి జ్ఞానానుష్ఠానములను చూచి దూషించుచు పెద్దలగౌరవమును హింసించేవారికిని గీతపుష్పదేశము చేయరాదని గురుజనులకు గూడ గీతాచార్యులు హెచ్చరించి యున్నారు. లోకమున జనులు ఖ్యాతిలాభములు పొందుటకు ఉద్యమముగా నలువేషములు వేయుచు కుయుక్తులు చేసి అబద్ధములగు అర్థములను అసంబద్ధమగు అర్థములను చెప్పగల సవటమనస్కులై నూచి మాటలు చెప్పలేంపులు అనునట్లు ప్రసహించిన కష్టమై జనులను మోసించు వంచకులకు గీతోపదేశము గూడదని గీతాంతశ్లోకములందు గీతాగురుడు గట్టిగా నొక్కి-పెట్టించి యున్నాడు, గనుక నరులమగు మనము దుష్టగుణములు ప్రాణముకొని దురినుష్ఠానములను విడిచి దుస్సహవాసములను వదిలించి మానశ్శుద్ధిగలవారై గీతామహిమలను గీతలకు విశ్వాసములగు జ్ఞానగురువులవలన చదివించి విన విూరు గీతాశ్లోకములను చెప్పకొని చదివి పాఠముచేసి ఉపదేశముపొంది ఉపదేశరీతిగా ఆత్మిక్యరూ

పము పరమాత్మస్వరూపము ప్రకృతిస్వరూపము జ్ఞాన స్వరూపము అనుష్ఠాన స్వరూపములను చక్కగా తెలుసుకొని భగవద్గీతలందు ఆనూయా బుద్ధి ద్వేషస్వభావముల విడచి అర్థములు విని ఆనందించవలయును గాని అపచారపడగూడదని అభిప్రాయము గలిగి యుండవలయును.

శ్రీభగవద్గీతలు పవిత్రములలో పరమపవిత్రము పావనములలో త్రిలోకపావనము శ్రేష్ఠములలో అత్యంతశ్రేష్ఠము ఉత్తమములలో ఉత్తమోత్తమము ప్రమాణములలో మూలప్రమాణము ఉత్తరగతములలో పరమోత్తరకము మంగళములలో అనంతమంగళప్రసము గుహ్యములలో గూఢభావములతో గూడిన గుహ్యము మరియు బ్రహ్మవిద్యలందగ్రగణ్యమైనది యోగవిద్యలకు జన్మభూమి వంటిది. శాస్త్రములకు మూలకందము, శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదమును పేర విరాజమానమై జీవాత్మ పరమాత్మలకుండు భేద గుణ తత్వములను ప్రకృతి కుండు గుణభేదములను నిరూపించుచున్నది భగవంతుడగు శ్రీమన్నారాయణు డెట్లు వేరు వేరు నామరూపములతో ప్రతియుగంబునందవతరించి దుష్టనిగ్రహ శిష్టపరిపాలనము చేయుచుండునో అట్లే శ్రీభగవద్గీతలకు యగయుగమునందు అవతరించి సకల జనులకు అజ్ఞాననివృత్తి జేసి జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్య నిష్టాకృమములు అనుష్ఠింప జేసి పరమాత్మ యందు జ్ఞానాభివృద్ధిని గలిగించి మోక్షప్రాప్తిని గలుగ జేయుచున్నది ముముక్షువులు భాగవతులు సత్పురుషు లాదరును భగవంతుని యవతారమగు శ్రీభగవద్గీతలకు శిరసాధరించి

హృదయకమల పీఠములందు ప్రతిష్ఠజేసుకొని మానసిక భక్తితో పూజించి కృతార్థులు గావలయును గీతాచార్యుల శ్రీపాదపద్మములయందు నిరంతరము భక్తిగలిగి యుండవలయును. గీతాచార్యునియందు ధృఢమగు విశ్వాసముంచి ప్రపత్తి జేసి శరణాగతుడై ధృఢముగా జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్య నిష్టలు మారకుండ స్థిరముగా జన్మ జన్మాంతరములవరకు నిలిచియుండునట్లు చేయమని భగవంతుడగు శ్రీపార్థసారథి పాండవధూతయని నామములు అనంతములుగాగల గీతాచార్యుడగు శ్రీకృష్ణదేవుని అంజలిపూర్వకముగా ప్రార్థించవలయును ఇదియే గీతాసారము శ్రీగీతలయందుండు విషయములు మిగుల ముఖ్యమయినవి. చేతనునీకి తెలియవలసిన స్వరూపానుష్ఠానము లన్నియు గీతలయందే యున్నవి అచ్యుత పంచక స్వరూపమును ఆచారత్రయముల దా అనుష్ఠానములును శ్రీగీతాచార్యులు గీతలందు స్పష్టముగా వివరించి చెప్పియున్నారు. భగవంతుడగు తనకు సమస్తాత్మలు శేష భూతములనియును కర్మజ్ఞాన భక్తి ప్రపత్తి ఆచార్యాభిమానములు ఆత్మోక్షేపనమునకు ఉపాయములనియును పలువిధముల సాటి చెప్పిరి. శ్రీగీతలందులేని యర్థము లే బ్రహ్మవిద్యయందు గాని లేవు దేహపోషణకు అన్నాదిపదార్థములు దౌషధములు ఎట్లు ముఖ్యమో అట్లే ఆత్మపోషణమునకు శ్రీగీతార్థజ్ఞానమును శ్రీగీతాశాస్త్రమున జెప్పియుండు నియమములున్న మిగుల ముఖ్యమైనది.

ఈపాశురము తిరువాయ్మొలలోని ఒక పాశురము గ్రంథవిస్తర భీతివలన నానిభావము చాలా సంకుచితముగా విన్నవించుటయినది. మన ఆళ్వారులుపాడిన నాలాయిర దివ్యప్రబంధములలో వర్ణనాతీతము ఒకపాశురమునకే ఇంతభావముయితే 4 వేల పాటలకు ఎన్నిసంధుర భావములు ఎన్నిరకముల రసానుభూతులు ఎంతభగవదనుభవానందము వ్రుండునో యీ పాశుర ఆలోచించండి. గనుక ఇకమీద ప్రతినెలా నాలాయిర దివ్యప్రబంధములలోని భావములు వ్యాసములక్రింద ప్రతికలో అచ్చుపడుచూవుంటాయి.

తిరువాయ్మొల 6 వ పదిలోని 2 వ పాశురార్థభావములు ప్రేమితి సంఘం ఆంధ్రపత్మగాధ

2 యా 20.

మిన్నిడై మడవార్ గళ్ చిన్నరుళ్ శూడువార్ | మున్ మున్ నాన్ బిరుళిగళ
మన్నుడై ఇలంగై యరణ్ కాయంద మాయవనే
ఉన్నుడయ శుండాయమన్నానరిచన్ | ఇని అదగిండు శ్రమను గో
ఎన్నుడయ పందుం కళలుం తిందు పోకు నగలి

ఆళ్వారుల నాయకి అన్న నాటికి
మొదటి రంగము ఆళ్వార్ తిరునగరియందలి పుష్పాళి

(సమాళ్వారులు భగవద్వియోగ దుఃఖముతో నాయకి అన్న పొంది చూర్చి బ్రయుండురు స్త్రీష్టులు మధురకవులు వారి అనన్తమాడలేక చెలికడై అనన్తపొంది పోకి పుష్పగారములు చేయుటకుండురు.)

ఆళ్వార్ల నాయకి:- మూర్చావస్తలో కృష్ణా! కృష్ణా అని పలువరించుచుండును.
చెలికడై:- యేమీ ఈఆళ్వార్ల నాయకి పరితాపము మొన్నతిరువణ్ పరిచూరునకు రూతలను పంపినప్పటినుంచి బొత్తిగా మనస్సుహయే లేదుగదా నేనేమి చేయుదును చూతలు నెల్లి 2 దినములై నా తిరువణ్ వంఠూరిస్వామి ఇంకనూ రాలేదే! స్వామియూ గాను మీనా గుణము విడువరు. నేనేమిచేయుదును పలుకరించి చూచెదగాక ఆళ్వార్ల నాయకి ఆళ్వార్ల నాయకి అని పిలువెను.

ఆళ్వార్ల నాయకి:- తుళ్ళిపడిలేచి యేమీ మధురం వచ్చాడో నాస్వామి! ఏమనామరిళి కృష్ణుడేడి ఇంకా రాలేదు. ఈవియోగభాద భరింపలేను మధురం!

చెలికడై:- అమ్మా అంత తొందరపడితే ఏలాగునమ్మా స్వామిని రాకుండావుండే స్వభావము కాగమ్మా “అత్తోవా యదివాదృష్టః పరేషాం శరణాంగతః” అనికదా వాని స్వభావము ఆర్తిలేనివారినేర్పరించే స్వభావము గలవాడు ఆర్తిగల మిమ్ములను విడచునూ నల్లీ! అనిగాక శుద్ధిశవకదా! ఈపాటికి మనము పంపిన దూకల వాక్యములన్ని వారు ఆలకించియే యుండును.

గజేంద్రుని మొరాలకించి “ఆర్తికులైయతలై కులైయ” అన్నట్లు బట్టజారిపోతూవుండగా జుట్టుముడి జోతూవుండగా రక్షించిన గజేంద్రవరదుడు మిమ్ములను విడిచి పెట్టనా తల్లీ!

నాయకి:- మధురం నీకేమే యేమోమో చెబుతావు! ఒక నిమిషము వేయియుగములగా వున్నది యేమిచేయనే! కొంచెము నేపు ఆలస్యమైతే సహించవు! దివ్యమంగళ విగ్రహమా వానిది ఆకార వణ్ణంతిరుమేనిని ఆనల్లని వానిని పద్మనయనంబుల వానిని నవ్వురాజులైడమోము వానిని ఇక ఒక నిమిషమాఱిస్యమైనా చూడకుండా వుండలేనే మధురం యేమిచేతా?లే వానిది “తామరై కణ్ గళిక్కొండు ఈరితిఁచూల్” అబ్బా కృష్ణా తామర చేకులవంటి నీనేత! సౌందర్యము నాఆత్మని లాగి వేస్తున్నదయ్యా భరింపలేదు కృష్ణా

చెలికత్తె:- ఆర్థార్ నాయకి అటుచూడండి ఆచింతచెట్టుమీద పక్షివలాగున కూస్తున్నదోను “పక్షిచళానిలయఃపృహృత్తః పునః పునశ్చోత్తమ సాంత్యవాదీ” లాగకూస్తున్నదే మన వేణు గోపాలుని రాక తెలుపుతూ శుభశూచకముగా వలాగ కూస్తున్నదో ఇక కొంచెము సేపటిలో వారు రాగలరు, తల్లీ ఊరడిల్లుము.

నాయకి:- ఆలోచించి మధురం వాడెలాగవస్తాడు, ముఖ్యముగా నన్ను కూడి తిరిగి ఎడ బాసి ఏడిపించడానికైనా వస్తాడు ఈసారివాడువస్తే ఆమాయ గోపాలునితో మాట్లాడాలని లేదు, మధురం వానికి మనలాంటి వారెంతమందో వాడువచ్చి నాస్తిరముగా మనవద్ద వుండకుండా ఈవియోగ దుఃఖమేకదా.

చెలికత్తె:- సరి అయితే మనమిప్పుడేమి చేయదము.

నాయకి:- అనుగో ఆపూపాదరింటిలోకిపోదాము, గోపాలుడు వచ్చినా వాని వైపు చూడ వద్దు మాట్లాడవద్దు బొమ్మలు గచ్చకాయలు బంతి ఆడుకొంటున్నట్లుగా వుండాము ఏమంటావు మధురం

మధురం:- ఏమనేటందులకు యేముండమ్మా నీవు గోపాలుడు చేరివుంటేమీడిభయలతో వుంటాము, మీకు ప్రణయరోషము కలిగి వేరుగావుంటే మీతోవుంటాను మీఅభిప్రాయమే నాఅభిప్రాయముగదా

నాయకి:- సరీ మధురం తొందరగా పోదామురా ఆపూపాదరింటిలోనికి, బొమ్మలు గచ్చ కాయలు బంతి తీసుకొనిరావూ తొందరగా వాడువచ్చే వేళ అయిపోతూంది

2వ రంగము ప్రవేశము (శ్రీకృష్ణపరమాత్మ మురళినూచుకొంటూ)

శ్రీకృష్ణుడు:- ఇంట నాలుగువైపులా కలయచూచి వీరి ఆత్మనాయకి చలికృష్ణ మధురము కనుపించుటలేదే చంద్రానాలేదే తిరిగినలువైపులా పరిశీలించి చిరునవ్వుతో అదుగో అపూపాదరింటిలో నారాకకు ఎదురుచూస్తూ నేను వచ్చుట కొంచెమాలస్యమైనదని కోపముతో ఎలాకూర్చునివున్నారో ఆహా! ఏమి ఈ ఆత్మనాయకి భక్తి, ప్రేమలు, మొన్న నేను వారిద్దర వుండగానే ప్రభాతమైనది ప్రభాతవాయువులు పక్షుల కలకలారావములు ఆలకించి ఇకనీకు జెల్లవారి నది, నీవు గోవులను మేపుటకు వెళ్ళిపోతావు పోయెదవు పోవుచున్నావు కృష్ణా అని నేను ఎన్ని విధాల జెల్లటవేదని సమాధాన పరచినా వినిపించుకోకుండా "వేయ్ మరే ఇంట్లో మెలియుమాలా" చూడు గోపాలా నీవు దూడలను మేపుటకు వెళ్ళిపోయినావు నా చేతుల్లేలాగ వాలిపోయినాయో అని చేతులు వాలిపోయిన హస్తాలుచూపిస్తే సర్వజ్ఞుడనైన నాకు నిజముగా వెళ్ళిపోయినాను కాబోలు లేకుంటే పీఠెందులకీవిధము పాలిపోయెదరని భ్రమ కలిగి నిజంగా దూడలను మేపుటకు వెళ్ళిపోయినానేమోననే భ్రమకలిగినది, "వాసుదేవ స్సర్వమితి సమహిత్యాను దుర్లభః" అని సరిత పించిన నాకోరిక నెరవేర్చుటకు అవతరించిన అవతార మాలస్యమైనదని కోపించుకొనే వారు ఎవరున్నారు, వీరిని విడిచివుండలేను, ఎట్టులైన పలుకరించి నీరి ప్రణయకోషము మాన్పెదగాక అని పూపాదరింటివద్దకు మురళిని మోయిస్తూ పోవురు గాని ఎవరూచూడరు పలుకరించరు సరి సరినేలాగునైనా సమాధాన పరచాలని ఆలోచనలతో వుండగా వీరు మరచి పోయిన బంతి గచ్చ టాయలు కాలికీ తగులును,

శ్రీకృష్ణుడు:- ఇవలో ఈబంతి గచ్చకాయలు పొగుకుట నా అన్యాయము వీటి సాధనముతో పలుకరించి చూచెదగాక! ప కాశముగా ఆత్మనాయకి ఇహిగో మీబంతి గచ్చకాయలు ఇచ్చట మరచిపోయినారు తీసుకొండి ఆత్మనాయకి

ఆత్మనాయకి:- కృష్ణా నీభ్రమచూస్తే గాకు నవ్వు సస్తున్నయ్యా పచ్చకామెరలు గలవానికీ ప్రపంచమంతా పచ్చగా కనుపించినటుల సర్వావస్థలయందు ఆబృందావన గోపికల స్వరూపమే నీహృదయములో వుండటవలన ఎచ్చట ఎవరిని చూచినా వారనే భ్రమతో వుంటావు మేము ఆబృందావన గోపికలము కామయ్యా ఆత్మనాయకినయ్యా

శ్రీకృష్ణ:- తేదు ఆత్మనాయకి నాసర్వస్వము మీరేనండీ

ఆత్మనాయకి:- కాదు "మిన్నిడై మడవార్ గళ్ నిన్నరుళ్ శూరువార్ మోక్షునాచడ వా" చూడు కృష్ణా మెరుపువంటి సన్ననినడుము అందమైన తిరుమఖమండలముగల ఆగోపమాన్యు

నీకరుణకు పాత్రభూతులుగాని మేమా కృష్ణా నీకృప లబించుటకు తగిన వైరాగ్యమా జ్ఞానమా భక్తియా ఏమినుగుణములు మాయందువున్నవని నీకృపకు పాత్రులమవుట సరే గాని నంద గోపాలా నీవు చాలాసేపు మావద్దవుంటే నీరాక ఆలస్యమైపోయినదని ఆగోపిమారులకు కోపము వస్తుంది. ఆకారణముతో వారు నీతో సరిగా మాట్లాడరు అందువలన నీతిరుముఖి మండలము వాడిపోతుంది నీతిరుముఖిమండలము వాడిపోతే నేను చూడలేను అందులకు భయపడుచున్నాను, వెళ్ళు కృష్ణా నీరాకకు ఎదురుచూస్తూ ఆయమునానది ఒడ్డున గోపిమారులు కాచుకొని వుంటారు, నిన్ను ప్రేమించిన వాడికి నీమీద భ్యాసయేగాని వేరుభావనవుండదు. వెళ్ళు కృష్ణా

శ్రీకృష్ణ:- ఆల్వార్నాయకి నాకు మీకంటే ప్రేమకీర్తన పాత్రభూతులవలెనా వున్నారా మీవంటి ఆమె కొరకే గదా రామావతారములో సేతువుకట్టి లంక ధ్వంసము చేసి అన్ని పనులు చేయుట

ఆల్వార్నాయకి:- ఆహా అదా చూడు పూర్వము అపాడభూతిగాడనే శిష్యుడు పూతిక పుల్ల ఇంటివారికిచ్చి వచ్చి గురువుగారికి నమ్మకం కలిగించి గురువుసామ్యంతా ఎత్తుకొని పారిపోయి నటుల నీవు మమ్ముల నందరినీ మోసముచేయుటకొరకు ఒక స్త్రీనిమి త్తము ఎంతపనిచేసినాడని మేము మామ్రులని చేసావు. కృష్ణా నీమాయలు నిజమని నమ్ముటకు అమాయకు రాలైన నీతాడేవినికాను, ఎన్ని అగ్నిపరీక్షలు ఎన్నిసార్లు అరణ్యవాసము ఎన్నిమాయలు అన్నిమాయలు “జనకానాంకులేర్తి మాహరివ్యతిమేసుతా” అన్న జనకకులనుండరి దగ్గర చెల్లుబడి అవునుగాని నాదగ్గర పనికిరావు కృష్ణా “ఉన్నుడయ శుండాయన్ నానరివక్” నీమాయలన్ని నాకు చెలుసును అవి ఇచ్చట ప్రయోగించుకు ప్రయోజనము లేకు కృష్ణా.

శ్రీకృష్ణ:- ఆలోచించి ఆల్వార్నాయకి మీకు నేను సమాధానము చెప్పలేను దాని కేమి గాని ఇవిగో ఈబంతి గచ్చకాయలు ఎంతబాగున్నాయో అచ్చంగా భగవత్పరము చేసిన మీ పంచేంద్రియముల మాదిరిగా ఈగచ్చకాయ లున్నాయి పరమాత్మ అనుభవమున కుపయోగ పడేమీ త్రిగుణముల మాదిరిగా ఈబంతిరంగువున్నది ఆల్వార్నాయకి కురువేరు పెట్టుకొనేవారు మట్టికడగకుండా మట్టితోనే వ్రపయోగించుకొనేటటుల జ్ఞాని ఆత్మతోపాటు వారిశరీరము ఇంది యాలు అంటే నాకెంతనో ప్రీతి ఆల్వార్నాయకి.

ఆల్వార్నాయకి:- గోపాలా పొరపాటు పడుచున్నావు భ్రమనీకు నీభావనచేత సర్వ జగత్తు గోపికలముఖిపోయి ఎవరినిచూచినా వారేననీ ఎవరి ఇంద్రియాలుచూచినా వారివనీ భ్రమ పడుచున్నావు. ఇవి మాఇంద్రియములయ్యా ఏఆత్మగుణములున్నవని మమ్ములను నీవు ప్రేమించుట

చెలికత్తె:- అన్ని తీసుకొనివచ్చాను రండి పోదాము అని ఇరువురు పూహాదరించి లోనికికి ఆడుకొంటూవుందురు.

“నీకేనేకనితైబన్నమిలే” జ్ఞానానుష్ఠానములు లేని చపలచిత్తుని ఇంద్రియాలున్వాయమి! నీకొరకు పరితపించి ప్రాణత్యాగముచేసిన చింతయంతి ఇంద్రియాలు కావు నీమురళిగానామృతపానముచే మైమరచి సర్వము త్యజించి ఇలువెడలి వచ్చిన గోపిమారుల ఇంద్రియాలుకావు. అజ్ఞానాగ్రేసరుల మైన మాఇంద్రియాలు స్వామి మాగచ్ఛకాయలు మాబంతి మాకిచ్చి సామ్యవ్యూహ బృందా వనమునకు

శ్రీకృష్ణ:- ఆళ్వార్ నాయకి నారాక కొంచె మాలస్యమైపోయినది ఇంతప్రళయ రోషముపొందుతే ఏలాగునండి నావియోగ దుఃఖము మీకెటులానో మీవియోగ భాదనాకటులనే గదా అందుకని “నిర్వదుం-ఇరప్పదుం-కిడప్పదుం ఎన్ నెజ్జి” అని కూర్చోవడము నిలబడడము పడుకోవడము నాహృదయరంగమందే అని మీశాక్తుతో మీరే చెప్పేటటుల మీహృదయ కమలమును నేను విడచి పెట్టలేదే ఆళ్వార్ లెండి మీకేమివరముకావాలి.

ఆళ్వార్ నాయకి:- అనుగ్రహింపబడితిని కృష్ణా నాకేమి కావాలయ్య “అడిచ్చి యామ్ తలమిళై నీలగియామ్” మాతలమీద నీపాదపద్మము లుంపవయ్యా “అంతసంపె వేదేమి వరము కావాలి తవామృత స్థందిని పాదపంకజే నివేశితాత్మాకథ మన్యధిచ్ఛతి” కదా

శ్రీకృష్ణ:- సరే అని ఆళ్వార్ నాయకి చెలికత్తెల శిరస్సుమీద తన పాదపద్మము లుంచును.

ఆళ్వార్ నాయకి:- పుణ్ తేనే మలగుంతిరుప్పదం శేరంజేక అప్పానీ జేనెకారునూ పున్న పాదపద్మములలో చేరిపోయినాను ఇంత కంటెయేమికావాలి ఆనంద బ్రహ్మానందం.

మధురం:- ఆహ ఏమి నాభాగ్యము “తిరితందాగిలుంజేవ విగానుడై కరియకోలం తిరు పురుక్కాణ్ బణ్ నాన్” భగవాన్ వద్దనుకున్నా వాని దివ్యమంగళ విగ్రహసేవయే కాకుండా వానిపాద పద్మములు నాశిరోభూషణమైపోయినవే ఇంత అపృచ్ఛమున్నూ, ఆళ్వారుల గ్రాహ్యమైన నాకు భగవద్విషయమెంత సులభముమోయినది ఆనందం బ్రహ్మానందం అని ఆళ్వార్ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ మధురకవి ఆళ్వార్ బ్రహ్మానందముతో వుందురు.

ప్రచార విభాగము.

శ్రీ ర మ్మ.

ప్రకటన

ప్రియపాతక మహాశయులారా !

తామత్యంతాభిమానముతో ఆనందించుచున్న భక్తి “నివేదన” పత్రిక యొక్క వికృతి సంవత్సరపు జను ఖర్చులను తమ యెదుట ఇదే యుంచుచున్నారము.

నిరుటి సంవత్సరము రాబడికంటె ఖర్చులు హెచ్చు అయి రూ 375-2-9 లు బదులు చేతిముంటిమి, అది అటుల యుండగనే ఈ సంవత్సరము రూ 1625-3-8ను బదులు చేయవలసి వచ్చినది.

నిరుడు దాదాపు 3000 మందికి పత్రికను పంపుచుంటిమి, చివరకు రూ 3325-0-0 లు మాత్రము అనగా దాదాపు 650 మంది మాత్రమే చందాను సమర్పించి యుండిరి.

ప్రచారము మాత్రమే మాప్రధానలక్ష్యమై యుండుటచే ఈసంవత్సరముకూడ నిరుటి వలెనే అందరకు కూడ పత్రికను పంప నుత్సాహపడితిమి. గాని నిరుటికంటె కాగితము ధరలు హెచ్చుటచేతను, ముద్రాణాది వ్యయములు హెచ్చుటచేతను నిరుడుచేసిన బాకీలు తీర్చివేయుటకు ఎక్కిమార్గము కానబడక పోవుటచేతను, మాకెంత యుత్సాహమున్ననుదానిని యణచుకొని నిరుడు చందాలను చెల్లించినట్టివారికిన్ని మరియు ఈసంవత్సరమైన చందాలను చెల్లించగలరను ఆశించ తగినట్టి వారికిని కొందరు మతాభిమానులకున్న కలిపి మొత్తము 1000 మందికి మాత్రమే పత్రికను పంపుచు వచ్చితిమి. సంవత్సరాంతమునకు సుమారు 350 మంది మాత్రమే చందాను సమర్పించిరి.

ఇంక ఈకరువుకాలములో పత్రికను నడుపుట ఎటులనో మాకు తోచకున్నది? భగవం నితు పైనను భాగతో త్తములమీదను భారమువైచి ఏమైననుసరియే ఈసంవత్సరము కూడ

పత్రికను పూర్తిగ ప్రచురించి తీరుటకే నిశ్చయించుకొంటిమి.

ప్రచురించుటకు ప్రచురింపవలసిన వ్యాసములకా లోటులేదు. రెండు మూడు వత్సరముల వరకు ప్రచురించుటకు సరిపోవు వ్యాసములు సిద్ధముగా నున్నవి. అవి అమూల్యములైనవియే. అయినను పెద్దవి. మాకు ఏవ్యాసమును సశేషముగ మధ్యలో నిలిపివేసి ప్రచురించుచుండుట కష్టములేదు. ఒకే పర్యాయము ప్రచురించుటకు చాల పుటలగును. అన్ని పుటలు, అగు వ్యాసముల ప్రచురించుచుండుటకు తగిన ఆర్థికస్థానముపాఠకుల ప్రోత్సహము లేదు అందుచే సరియగు వ్యాసముల ప్రచురించ జాలకున్నాము.

పత్రికాప్రచురణకై ప్రత్యేక పండితుల నొకరిని నియమించవలసియున్నది. అటులచేసిన గాని ప్రతి సర్వాంగ సుందరముగను తప్పులు లేకుండగను, సకాలములోను వెలువడ జాలదు. మాకుగల యితర ప్రచార కార్యక్రమ తొందరలో పత్రికా ప్రచురణచే గురించి తగు శ్రద్ధ వహించుటకు వీలుదిక్కడ చాల చిక్కులుగా యున్నది. మరియు సమగ్రముగ లేక నిర్ణయము మున్నగువానితో మన ఆర్థ్యార్థ యొక్కయు, పూర్వాచార్యులయొక్కయు ప్రాచీన ఆర్థ్యచీన ఆచార్య పురుషులయొక్కయు పెద్దలయొక్కయు దాక్షిణ్యము ఆధారములతో ప్రచురించవలసి యున్నది. అందులకు వలయు సాధన సామగ్రిని పొటోలను వక్షరాల నన్నింటిని చాలవరకు సమకూర్చి యుంటిమి.

మరియు యిప్పుడు మతముయొక్క ఆచార అనుష్ఠానములయొక్క సమగ్రవిషయములు మూలసిద్ధాంతములు తెలియక చాల మంది ఆ ప్రియులు మతవిషయమై ఉదాసీనభావపుటై యున్నారు. అట్టి వారికందరికి అందుబాటులో యందునటుల మతఆచార-అనుష్ఠాన కట్టుబాట్లను పూర్వ ఆధునిక కాల సమన్వయ విధానములను ప్రచురించి ప్రచారము చేయవలసియున్నది. మరియు పూర్వాచార్యులు పరమశ్రీవతో సాయించియున్న మత వాంఛిదాయ ప్రకారము యిప్పుడు దొరుకుటలేదు.

ఉదాహరణకు నిత్యానుసంధాన-అంగశిక్షణలు లేవు. గాలాదు ప్రబంధముల కోశములేలేవు. అష్టాదశ రహస్యముల గ్రంథములే ననులేవు. ముఖ్యముగనే ముఖ్యమైన వ్యాఖ్యాన గ్రంథములు లేవు. శ్రీభాష్యభగవద్గీతయాది పెద్ద గ్రంథములు అనలేలేవు. వీటన్నిటిని శిక్షి ముద్రింపవలసియున్నది. ఏవనిచేయవలసియున్నను ఆర్థికపహామునగా వలసియున్నది. శిక్షికోశము గను మానసికముగను సర్వోత్పరుడిచ్చిన శక్తివంతుడు సామసేవలో నిత్యాంతమువరికు సమర్పించుటకు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ సంచాలక సమితి సభ్యులము ప్రమాణము చేసి యున్నారము. అటుల పని చేయుచునే యున్నాము. ఆర్థికముగ కూడ అవకాశమున్నంతవరకు అర్పించుచునే యున్నాము. కాని యిది యెంతమాత్రము? సముద్రములో నీటి బొట్టులతయైనను లేదు. పదిమంది సంఘీయులు యిందులకు నడుముకట్టి తన-మన-ధనముల సమర్పణ మూలముగ పనిచేసిన గాని ఈసంఘ సేవారథము సాగునవకాదు.

ఇందులకై సహృదయ హృదయులగు సంఘసేవాభిమానుల నందరను సవినయముగ ప్రార్థించుచు మీయందరియొక్క అదరాభిమానముల సేవానిష్ఠను యాచించుచున్నారము.

మన ఈవాఙ్మయరూప ప్రచార కార్యక్రమ యుద్దేశపరిపూర్తికై సూచనగ మన ఈ భక్తి “నివేదన” పత్రికను వారపత్రిక క్రింద మార్పవలెననియు, అందు ఒకవారము కేవలము ప్రచారమునకు సంబంధించిన విషయములనే ప్రచురించు చుండవలెననియు:

రెండవవారమున మతసాంప్రదాయ ఆచార-అనుష్ఠాన-సిద్ధాంతములకు సంబంధించిన విషయములను చిన్నచిన్న గ్రంథరూపముగ ప్రచురించు చుండవలెననియు:

మూడవవారమున ఆశ్వురులు-పూర్వాచార్యులు-పెద్దలు సాయించిన మతసాంప్రదాయ పెద్దగ్రంథములను కొద్దికొద్ది భాగముల క్రింద ప్రచురించు చుండవలెననియు:

నాలుగవవారమున పెద్దలయొక్క వ్యాసములను మాత్రము ప్రచురించు చుండవలెననియు యభిలషించుచున్నారము. వీటిని ఒక్క ఆంధ్రభాషలోనేగాక అరవము, కన్నడము, హిందీ భాషలలోకూడ ప్రచురించవలెనని ఆశపడుచున్నారము. భగవంతుని సంకల్పమేమో! భాగవత మంగళాశాసనమొలున్నదో? కాలము నిర్ణయించ వలయున్నది.

ఈపత్రికా విషయమును గూర్చియు; ప్రచార కార్యక్రమమును గూర్చియు సదయ హృదయులగు పాఠక సహోదయుల రుచులు, అభిలాషలు చేయు సహాయము ఒసంగు సలహాలను తెలుసుకొనుటకై ఇందులో ఒక పోస్టుకార్డును తమకు పంపుకొనుచున్నారము. ఈవిషయమును దయయుంచి మరువకుడు.

దయయుంచి మా ఈ విజ్ఞాపిని తాము స్వయముగ సమగ్రముగ చదివియు, బంధు మిత్రులకు వినిపించియు ఈ కార్డుపై తమ ఆమూల్య సమగ్ర సలహా-సహాయములను తెలుప సవినయ ప్రార్థన.

ముఖ్యమనవి: పనిచేయుటకు సిద్ధముగా యున్నారము. పనిచేయుట మావిధి వలయు సాధన సామగ్రిని సమకూర్చి పనిచేయించుకొనుడు. ఇది మీ విధి.

ఇట్లు
సంపాదకవర్గము తరపున దాసులు
తె. కం. గోపాలాచార్యులు,
ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

మరొక పత్రికకు గత సంవత్సరపు చందా బాకీలను, ఈ ఖర సంవత్సరపు క్రొత్త చందాలను పంపిణీగాని పత్రికను వెలువరించుటకు వీలుకలుగుననియు, పత్రికచందాదారులు కనీసము ముగ్గురినైనను క్రొత్త చందాదారులును చేర్పించుట తమ విధిగా భావించి పనిజేసిన గాని పత్రిక వృద్ధి చెంద జాలదు. ఇదియు ఒక సంఘసేవయే కదా.

పాపానాం పాప ముత్తమమ్

మరింగంటి రంగనాయకమ్మ గారు, కోడలకొండ,

లోకు లొక పోక కాయను పాతి యది మొలచు వరకును యెగువల జేర్చుచు నీరుపోయుచు దాని చెంత నొక గుడిశనై చుకొని యహన్నాశములు దానిని గాచుచు పదిపన్నెండు వత్సరములు గడుచు చివరకది ప్రసాదించునది సుస్సారముగు వక్క యొక్కటియే.

అట్లుగాక హేయమగు సంసారమును బాపి విలక్షణమగు పరమపదమును ప్రసాదించు భగవద్విషయమును ప్రసాదించు నాచార్యుల కిసుమంతయైనను కృతజ్ఞతనుజూపని సంసారుల యవివేకమునకేమనవలెనని శిరుమాతై యాండాన్ సాయించిరి. నిజమారయ “కృతఘ్నేనాస్తి నిష్క్రతిః” యని

ప్రాకృతద్రవ్యముల నుపకరించువారిని మనచిహ్నవాదోపాసకులకే ప్రాయశ్చిత్తము లేదని నిర్ధాక్షిణ్యముగా శాస్త్ర ముగ్ధోషించుచుండ నప్రాకృతిమై నిరతిశయ వైలక్షణ్యము గల ఆత్మవస్తు పనాదికాలము నుండియు ‘అనన్తేన పథవతి’ యని శ్రుతిచే పెడమొగముపెట్టి తిట్టబడి నిరసింపబడియు, నేడాచార్యుల యనుగ్రహము వలన ఆత్మజ్ఞాన సమృద్ధమై : ‘సంత మేనం తతో విదుః రితి యచ సత్త్వా శ్రుతియే యోగిలో నిమగ్నాని తన తిట్టిన నోటితో గాక ‘విదుః’ అని పుష్కల ముఖాని ప్రసంగింప దునట్లొనర్చిన యాచార్యులపట్ల కృతఘ్నులగుట ‘పాపానాం పాపము త్తమమ్మయట’ నిర్వివాదము గాదా!

౧

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

వృందాంతమౌనపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర - ఆవాళమాసము

సంచిక ౪

5728/7

శ్రీయతిరాజవిజయనాటకము.

శ్రీ క. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులు, కోడలకొండ.

భగవద్రామానుజులకు పూర్వాశ్రమము నందు శ్రీవత్సకులలిలకులైన మహాపండితులగు సుదర్శనులను పేరుగల మేనల్లు లొకరుండిరి. రామానుజులు వారి వైదుష్యమునకు ముగ్ధులై తమ శ్రీభాష్యసింహాసనాది కారమును వారి కర్పించిరి. వారికి పుత్రప్రకాశకాది గ్రంథకర్తలకు గూడ నాచార్యస్థానము నలంకరించిన వేదాంత కూటస్థులైన వరదాచ్యులను పోషింప నామధేయముగల పోత్తులొండిరి. ఆవరతాచ్యులకు నాలవ తరమున శ్రీకాంచీపురమునందు శ్రీమతికాశత సుదర్శనాచార్యులను నొక మహా పండితులుదయించిరి. ఆసుదర్శనాచార్యుల కచ్చుటనే వరదాచ్యులనెడు పుత్రులు జన్మించిరి. వారు తమ యప్రధృష్ట పాండిత్య ప్రకర్ష చే

జగద్విఖ్యాతిని గాంచి దర్శన స్థాపకులగు వేదాంతాచార్యుల పట్లను రామానుజాచార్యుల పట్లను అపారశ్రద్ధాభక్తిసమన్వితులై కవిపుంగవులై యలరాదుచుండిరి. 'అమ్మాళాచార్యు'లని యపరనామధేయము కలదు. వీరు శ్రీవ్యవ్రబంధములకంటే దృశ్యప్రబంధములచే నెట్టి వారికైనను గంభీరముగ వేదాంతవిషయములు కూడ హృదయంగములు కాగలవను సంకల్పముచేష్ఠాంతరమును అంగిగను రశాంతరములను అంకములుగని జేసి ప్రమాణమూర్ఖస్యమగు నుపనిషత్తులను 'వేదమాళి'యను పేరులో ధీరశాంత నాయకునిగ జేసి ప్రత్యక్షుడి ప్రమాణాంతరములను ఇతిహాస పురాణాద్యుపబృంహణములను సకలవైదికావైదిక మతములను

తత్తదనుకూలపాత్రలుగా కల్పించి యత్వద్భుత మగు నొక వేదాంత నాటకమును కల్పించిరి. ఇదియే 'యతిరాజవిజయము' అనునాటకము.

ఈనాటకమున మతాంతరము లన్నిటి కం టెను అంకును శ్రీరామానుజావతార సమయ మున దేశమంతట నల్లుకొనియున్న శంకర యాదవ భాస్కర మతముల కంటెను భగవ దామానుజ సిద్ధాంతమే సకలప్రమాణ సమన్వితంబగు సుత్తమసిద్ధాంతమని స్థాపించుటయే వీరి ముఖ్యశయము. శుష్కవేదాంతార్థముల నింత రసవంతముగ పాఠకుల కందిచ్చినవి. ఎవరో చంద్రోదయము సంకల్పసూర్యోదయము యతి రాజవిజయమునెడు నీమూడుగ్రంథములే. ముప్ప టికి పండితలోకమున ప్రసిద్ధికెక్కి యున్నవి. ఈకవిపుంగవుల రచనా కౌశలము నొకింత సప్రా దయ హృదయములయందు ప్రకాశింపజేయుటకై యీనాటక కథా సంవిధానము నిచ్చట సంగ్రహముగా పొందుకొనుచున్నాను. ఇందు గల బాహ్యార్థములను స్వాపదేశము లనుబడు సక్రమత ఆంతరాథ్యములను ప్రాజ్ఞులూహించు పొందుకుగాక!

: కథాశరీరము :

పూర్వము వేదహిత యనునొకరాజుండెను. ఈతడు సర్వదా సకల ప్రజానీకమునకు హితముగ మాటలాడు స్వభావముకలవాడు. సమస్త సమయాచారములను సంగ్రహము కాకుండునట్లు స్థిరముగ కాపాడుచుండెను. మాయచే జీవించు వంశకుల నీతడెంతమాత్రమును సహించువాడు కాదు. మానప్రతాపములతో నీతనికి సాటియే మృగ్యము, సకల నీతులలో నీతడొదరించదగిన

వాడు. పుష్కలమైన శారీరమాసనిక బలములు గల యువకుడు నాయకులలో నీతనికి సాటియే లేకుంటు యతిశయోక్తి గానేరదు. ఇట్టి సద్గుణ రాశియగు నీరాజు దివచిదీశ్వరుల నెడమ తత్వ త్రియోపేతమైన ఎదునాలుగు బ్రహ్మాండముల నేకభృత్యాభివర్తిముగ నీయించుడు. ననన్య వాదులగు శంకరాదుల వలన నెక్కిన గుహదేవ కన్య భార్యలచే ఎక్కిన శుభాశుచి కిమాన్యులై ఐక మచ్ఛినులతో రాజ్య పరిణామమునుండి. వీరేగాక ఎక్కిన వాహునూర్పులుగూడ సమహారాజునకు వానోపేక్ష పుట్టించుచుండి. వీరం గొయ్యిచును మహారాజునకు ముక్తి లిచ్చివాని లులి ముచ్చెడి. ఇట్లుండ శంకరాదులమున భోధాయనము లభింపకును కాలభగ్నమునందరి. ప్రత్యక్షుని మహామాత్యుల కుటుంబములలో కొందరు విశలాంగులు జన్మించి దుర్మాగులై రాజ్యభివృద్ధి గావించుపడిరి. వారు మెల్లగ పోలి మేరిలయందుననుయవా న్నక పొందియున్న పాపగుణలతో క్షీణి వానిని సోగ్యహించివారిలో గలసి మహారాజు విషయములన్నిటిని వ్యాకుల పరిచుకొనిరి. రాజ్యమును చక్కని మార్గమున నడిపించుటకు మంత్రీపుంగవులకు లేకుండుటం జేసి యీ పాపగుణులతో విచ్చనింపక కృపామణి యగు నొక మాయావి వివాహవేషముతో రాజు చెంతకురచించి యీమిదిక తాను పరిమిపైదికు డను విశ్వాసము ను బుట్టించి కౌమముగ ప్రధాన మంత్రీపదవి నధిరోపించెను. యాదవభాస్కరులుపమంతులైరి. రాజునకు ప్రధానమాత్యుని ప్రేరణచే మిథ్యావిషము తలకెక్కిన. యథా రాజా న్యాయముగ నిశిహాస పురాణములు తం దాన తాన యనబొచ్చును. మెల్ల మెల్లగ ప్రధా

నామాత్యుడు రాజునకు దుత్సాధగావించి తన కుమార్తెయగు విభాద్యుష్టి నాతని కప్పగించి ప్రాంతానఖయగు సునీతితో రాజమహిషియగు సుమతిని బహిష్కరింపజేసెను. గాని సుమతి సఖులగు సద్విద్యా గీతాదేవులను మాత్రమొక రీతిగా చేబట్టెను. సమాహుడను సేనానాయకుని తీసికైచి కుమారాహున కాయధికార మొప్పగించెను. సుమాహుడు రామానుజుల నాశ్రయించి ప్రభాగామాత్యుని యున్నాటించు ప్రియత్నము గావించుచుండెను. వేదవిచారుడను పూర్వమీ మాంసాశాస్త్రము) నాశనోదరునిపై రాజుతో నేరములు వేసి యాతనిని రాజ్యము నుండి వెడలగొనించెను.

ధర్ముల కిరువురకును రాజ్యమున తాదాశేషుండజేసెను. పవిత్రుత్తి భర్తయగు ధర్ముడు వేదవిచారుని చేబట్టెను. పాపమా ధర్ముని చార్వాకుడు మాయావాది పాగత దిగంబరులతో (దౌర్బల్యములతో, గూడి యుండ దొడంగెను. అనుకూలులుగా నాభాసించు కపిల వంశజుల కపాలభతు ఓపాదులు “వీనికింతయు శాస్త్ర కావల” నని వెనుకటి తిరోధముల దలంచి మూచుచు హరికుండిరి. పాపమా దీనుడు వంటరిగ నేమిచేయును. ఇక పవిత్రుత్తి భర్తయగు ధర్ముడు వెడలగొట్టబడి రామానుజుల చెంత జేరెను. చార్వాకుడు ప్రభాగామాత్యునకుకొంత భయపడు చుండెను గాని వాని మిత్రుడగు బౌద్ధుడా భయమును తీర్చివేసెను.

ఈదుర్మడత నంతను రాజరింగి తనప్రియ మిత్రులగు యామునాచార్యుల రావించి త్తగిన యుపాయ మూలోచించెను. వారి యాదేశాను

సారము తగిన మంత్రుని లభించువరకే మాయావాదిని చెండనాడిన తన శత్రువులు తన విషయముల నాకమింతురని భయపడి యొరిమి పట్టి యుండెను.

అచ్చట సుమతి దుఃఖార్ణవ నిమగ్నమాన సయై సునీతితో గూడి యీ మాయామంత్రుని నశించి సన్మంత్రులగువుడు లభింపవలెనని యిష్టమై వమును శ్రీధాభ క్తులతో పూజించు చుండెను. గీతా సద్విద్యలు గూడ నామెకు వలయునంత చేవోడగుచుండిరి.

ఇట్లు విభాద్యుష్టి వశంగతుడై తెలివి మాలిన రాజును గాపాడుటకై యాతని సన్నిత్రులగు యామునలు రామానుజుల ప్రోత్సహించగా వారెల్ల రాజసాన్నిధ్యమును సంపాదించి యారాజు వంటరిగా నున్నతరి యాతనికి జారిణియగు నావిభాద్యుష్టి వృత్తము నంతను సవిశ్రమముగ బోధించి యామెపై యాతనికి కసహ్యమును బుట్టించి సుమతి సునీతులు లేని రాజ్యము చేయనని మొల్లగా రాజమహిషిపై యాతని మహస్సును మరలించెను.

ఈసంఘటనచే రాజునకు రామానుజుల బుద్ధి కౌశల మచ్చెరువొనరించి వారినే మంత్రుగా పరిగ్రహింపవలెనను సంకల్పము జనించెను. మాయావాది దానిని కనిబెట్టి రామానుజులను రాజద్వారమున నడుగిడకుండగ జేసివేసెను. దాన రామానుజుల కాగ్రహము జనించెను. ఈ దౌష్ట్యమును పోగొట్టినగాని నిద్రాహారము లంటనని శపథము గావించి తన ప్రియశిష్యులరువురితో కాంచీపురి కేగెను.

యామునాచార్యులు మాత్రము రాజును వీడక యాతని హితమునే యన్వేషించుచు

వెన్నంటి యుండిరి. మాయావాది మాత్రము కూలంకషాశంద తరంగపరంపరల తానోల లాడుచు రాజు నోలలాడించుచుండెను. కాని వీనియభి వృద్ధిని భాస్కరయాదవులు సహింప జాలక వీని యవమాన సుముహూర్తమునకు మీనమేషములు లెక్కించుచునే యుండిరి. రాజిదియుంతయు నెఱింగియు సన్మంతిపుంగవ లాభమునకై భగవదనుగ్రహము నవేక్షించు చుండెను.

ఇట్లుండ నొకనాడు రాజు యామునాచార్యులతో గూడి కొలువుతీర్చియుండెను. శ్రీవరద రాజ పెరుమాళ్ళ వేరణచే కాంచీపుగమునుండి శ్రీయామునాచార్యులకు కాంచీపూర్ణులు సత్ర రూపమగు సందేశమును పంపిరి. దానినిశిరసావహించి వాధూలులగు దాశరథులును, నాత్మ్యులగు వరదవిష్ణువులును రంగప్రియ ప్రియరంగ నామములతో నైతాళిక వేషధరులై సభారంగమున ప్రవేశించిరి. వారు కొనినచ్చిన యాపుత్రమును గైకొని రాజు స్వయముగ చదివెను. అందు శ్రీవరదరాజు పెరుమాళ్ళు కాంచీపూర్ణులకు పత్రికమై 'మాయావాది విప్లవముచే మహారాజు కుదృష్టకుహనాముఖమున కూలి నాహు నశిష్టుడై కుందుచున్నాడు గాన రాక్షసుజులను తగిన మతి నీతి సత్య సముత్సాహాది సహాయ సంఘల నొసంగి పుంపుచున్నాను గాన నీవును ఏమరక రాజును గాపాడవలెనని యామునాచార్యుల నాదేశించుచుండెను. రాజుండుల కపరి మితావంద కందళితాంత రంగుడాయెను. మంత్రులు మండిపడ జొచ్చిరి. నైతాళిక వేషదారులగు నారామానుజ శిష్యులుగవులు తమ శీతల యుక్తిధారా సంపాతములచే నామంటల నాప్ప

తమబుద్ధికౌశలముచేతను పరమతఖండన నైపుణి చేతను నొక్కసారిగా త్రీయ్యంత సిద్ధాంతము ప్రక్కకు త్రిప్పి వేసిరి. మంత్రులు పరాజితులై తలవంచుకొని లేచిపోయిరి. పిమ్మట రాజును నైతాళికుల తత్వమెరింగి వారి మూలమున ప్రకటితమైన రామానుజుల నైదువ్యమునకు మహా శృర్యంబు గొంది వారి పెభాగమన హుహూర్తమునకై యెదురు జూచుచుండెను.

ఇంతలో శ్రీవరదరాజు పెరుమాళ్ళచే ప్రేరేపించబడిన శ్రీకాంచీపూర్ణులు యానము శిరసావహించి శ్రీరామానుజావ్యులు వేదమూర్తి నాశ్రయించి మూలచేత బహుధంగుల సన్మాది సజ్జడి ప్రధానమంత్రి శత్రువు నధిరోపించిరి. వారి బోధనాకౌశలముచే క్రమశః యావేదమాళి తిరిగి తన పట్టమహిమియగు సుమతియందు సాభిలాషుడయ్యెను. సునీతిరేయిక్క దౌత్యచాతుర్యముచేసిను, గీతామాతయొక్క సదుపదేశముచేతను సుమతి వేదమాధు లేక మున్నులై సంశ్లేషించిరి.

ఇట్లు వేదమూర్తి రాజ్యమంతయు ప్రధానామావ్యులగు రామానుజులచే నిష్కలంకముగ నేలబడుచుండ నీర్వాకమాత హృదయుండగు నా నిష్కాసిత ప్రధానామావ్యులగు మాయావాది శింకరుని పురస్కరించుకొని కేరళదేశీయులతో గూడి యొక రహస్య ప్రదేశమున దుర్గ నారాధించి యామె యనుగ్రహబలమున వివిధ మాయాశక్తి సమన్నితుడై రామానుజ విజయ కాంక్ష ప్రేరేపింప నింద్రజిహ్వులవడి విజృంభింప నారంభించెను. భాగ్యన నిష్ప్రపంచ నియోగ వాదులు వృద్ధులైనను మాయావాదికి తోడ్పడుట తమ కర్తవ్యమని నిశ్చయించుకొని

రామానుజులతో తలపడదొడంగిరి గానిశంకరుని జూడగనే నెఱుకకు మరలిరి. శంకర శిష్యులగు జీవైక నానాత్వవాదులగు శాక్యార్జునవాదులు వీరికి తోడ్పడుటకు మారుగా పరస్పరము కలహించుచు నెచ్చటికోపోయిరి. యామున రామానుజ సుమతి సునీతులతో రాజు కొలువుకూటమున నిష్ఠాగోష్ఠిని జరుపుచుండగ శంకరునూతగా గొని మాయావాది రామానుజ విజయాటోపముతో నాయన సచ్చేష్ఠించుచు నేతెంచి తన పాండిత్య ప్రకర్షనాతమ యుంక్యుమానుతము పండి వీవ దొడంగెను గాని తగిలెనాటను గామాంతరమాతో మహారాజు సన్నిధిలో సేనాధిపతిగానున్న సదాచూడను శ్రీరామానుజాచ్యుల శిష్యుని సమీపిన తర్కభారాచాతములచే శమించి నేలయంటి పడియుండుతరి మిథ్యావృత్తిచే బ్రోతాహితులై యోగాచార మాధ్యమికులు ఘరాంకుశులారయక రంగమునకురికి శంకరున కంక్షగ నిలిచిరి. గాని తక్షణమే సేనాపతిచే నిరుత్తరులు గావింపబడిరి. సరిగ నిజే సమయమునకు పరాంకుశ పరకాలాదులు సభకేళించిరి అంత రామానుజులు పరాంకుశులను సగౌరవముగ తన శైంత నిడుకొని యవధిష్ఠ శత్రునిరశనార్థమై పరకాలాదుల నాదేశించిరి. యోగాచార మాధ్యమికులు పరాంకుశులచే లెస్సగ దండింపబడి పిక్కబలమును జూపిరి. మిథ్యావృత్తి వారి ననుగమించి శతన్ధాః కూపం ప్రవిశంతికి పాత్రమయ్యెను.

ఇంతలో సుపమంతులగు యాదవభాస్కరులందుకొనిరి. సేనాపతిచే నొక్కొక్కయై శరముచేతనుమాత్రమే నిరుత్తరులుగావింపబడి శ్రీయామునాచార్యుల హితోపదేశమునాడిరించి

భగవద్రామానుజుల చరణారవిండ శరణాగతిచే శంకరక్షింపబడిరి. శంకరుడు మాత్రము తన కాపట్యము నంగీకరించి శ్రీయతిరాజయామున ప్రభృతులవద్ద సెలవు గైకొని పర్యంక విద్యోపాసనకై యనంతపురమున కేగెను.

పిమ్మట సోదరులును నగు వేదమాలి వేదవిచారుల కనాత్మజులగు దుర్మంతలుచే గల్పింపబడిన విరోధము నుపశమింప జేయుటకై యతిరాజులు భారతపురాణముల సంపి వేదవిచారుని గల్పించెను. పూర్వప్రీతికూల్యమును స్మరించి వేదవిచారుడు రాజుకంట బడుటకు జంకుచుండ భారత మాతనికి కర్తవ్యమును సయక్తికముగ నుచదేశింప దానిని నాతడు శిరసావహించి కైర్లమవలంబించి భారతపురాణముల పురస్కరించుకొని రాజు మోఱులచెను. అంత శ్రీయతిరాజ పురుషకారముచేయావరాజ్యాధికారమును బడసి రాజుచే నాజ్ఞాపితుడై సేనాధిపతియగు సదాచూని పురస్కరించుకొని బౌద్ధాదులవిజయమునకై యేతెంచెను. ఇంతవరకు నితిహాసపురాణములు గావించిన నిష్కల్మష సేపకు ప్రసంసించి యిట్లే మీపనిని మీరు జాగరూకులై నిర్వహించుచుండుడని శాసించి యతిరాజులు వారి సంపివేసిరి. అట్లే యితరరాజ్య కార్యనిర్వహణదక్షులగు ధర్మము, శబ్దము మొదలగు నిధి కారులందర రావించి వారికి సత్ప్రవాక్యమును విధించి ప్రధానామాత్యులగు రామానుజులు వారివారి పనులకై వారిని పంపివేసిరి.

మహారాజు సుమతి సునీతులతో గూడి శ్రీయతిరాజులు గావించిన దిగ్విజయమునకు వారిని వేచోళ్ళ గొనియాడుచుండ సేనాపతి యేతెంచి దిగ్విజయ వృత్తాంతము వంతను సవి

స్తరముగ నర్పించి దిగ్విజయోత్సవమును మహా వైభవముతో జరిపించ యనుమతివేడెను. రాజు చేత శ్రీమత్పరాంకుశ పరకాలనాథ యామున శ్రీవత్సాంక దాశరథి ప్రభృతులచే నాయుత్సవ మతివైభవోపేతముగ జరుపబడెను. ఆయుత్సవ సందర్భమున మహారాజు వైభవమున కంతకును కారణమైన పియంగ నామధేయముతో వైతాళిక వేషమున వచ్చిన వాత్స్యవంశోద్భవులగు సుదర్శనులకు యతిరాజులచే కోశాధికార పదవినిప్పించబడెను. అంత మహారాజు సుమతి సునీతులతో గూడి యా యుత్సవమునంతను సానందముగ సేవించి భుజంగరాజు పర్యవేక్షణమునకు శ్రీరంగరాజుల ప్రాణముల బహు భంగుల నుతించెను. చివరకు “రామానుజార్య దివ్యాత్మా వర్ణతా మభివర్ణతా” మృత్యు భరత వచనముతో నాటకము శుభాంతముగా ముగిసెను.

ఇట్టి మహద్వైభవోపేతమై యప్రతిమమగు నీ నాటకరత్న మేనోయొక మూల ముగించుచుండీని మమ్మును దులిపి నిజప్రకాశముతో పండిత హృదయ సింహాసనము నధిరోపింప జేసిన న్యాయవేదాంత వాచస్పతి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె.కం.రామానుజార్యస్వామివారికి శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక పక్షితమణ్డలి తరపునను శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము తరపునను పరశ్వత ప్రణామ పరంపరల సమర్పించుచున్నాడ.

ఇకముందీనాటక రచనా కైలియు, ఈకవి పుంగవుని బుద్ధికౌశలమును రసజ్ఞుల యనుభవము కొంతకై యచ్చటచ్చట కొన్నికొన్ని ఘట్టములు

సాంధ్యానువాదముగా నీవత్తికలో ప్రకటింపబడగలవు.

ఈనాటకమునందలి పాత్రల పరిచయము

పురుషులు

(సన్నివేశము)

1. వేదమూర్తి- (ఉపనిషద్విచారిము) నాయకుడు
2. వేదవిచారుడు- (కర్మవిచారిము) రామానుజ సోదరుడు- చార్వాక శాస్త్రాదులకు ప్రబల శత్రువు.
3. (చిన్న)ధగ్గుడు- (కామగ్రస్తులు) సన్నివేశ భర్త-వేదవిచారుని మిత్రుడు.
4. (పెద్ద)ధగ్గుడు- (నిష్కామగ్రుడు) సన్నివేశ భర్త-యతిరాజుల యనుచరుడు.
5. యామునాచార్యులు- (రామానుజులకు ఆచార్యులు) నాయకుని హితైషి.
6. యతిరాజు2 వేదమూర్తి సన్నివేశపుంగవుడు (శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతప్రవర్తకుడు) వీరేశ రామానుజులు.
7. ప్రియరంగుడు- వాత్స్యవంశీయుడు సుదర్శనుడనువరదవిష్ణువు. వైతాళిక వేషముతో నాయకునివద్దనున్న శ్రీయామునాచార్యులకు శ్రీగాంచీపూర్ణుల శ్రీముఖమును గొని వచ్చి సభారంగమున మాయావాదిని నిరుత్తరునిగ జేసిన ప్రోడయగు రామానుజ శిష్యుడు.
8. రంగప్రియుడు- వాఘాల వంశోద్భవుండు- దాశరథుడు-రెండవ వైతాళికుడు రామానుజుల శిష్యుడు- మొదటివైతాళికునకుతోడ నవాడు.

9. సమాహుడు- వేదమాళి సేనానాయకుడు
మాయావాది ప్రధాన మంత్రిత్రములో
శబదవిభిక్తుడు గావింపబడి రామానుజుల నాశ్రి
యించి సకలమతముల ఖండించి రామానుజు
లకు విజయము చేకూర్చినదిట్లు ఈతడే తంత్ర
పాలుడను రామానుజుల ప్రధానయోధుడు.
పియశిష్యుడును.

10. పరాంకుశుఁ ప్రధానమంత్రిత్రయగు రామా
నుజ పక్షీయులు శ్రీయామున రామానుజులు
వింసించు శీతలను శత్రువులపై నమలుజరుపు
చున్దోగులు.

11. దివ్యపురుషుడు- ఉరిశిక్షనంతః కఠినశిక్షలను
లుచుచు ఉన్దోగి భాస్కరుని పారద్రోలెను.

12. పరకాలుడు-ఈతఁడొక పైన్యాధికారి-ఈత
నికి రంగమునందంతగా ప్రవేశము లేదు.

స్త్రీలు

1. సుమతి-నాయిక పట్టమహిషి
2. సునీతి-నాయికకు ప్రియసఖి అతిమేధావతి
3. గీతా-సుమతిసఖి-జనకునిమిత్ర గొప్ప విష్ణు
భక్తురాలు.
4. సద్విద్య- సుమతిసఖి-మాయావాదికి అను
కూలురాలవలె నటించుచు ఆతని కొలువు
కూటముననుండెడిది. అంతరంగమనసుమతి
సునీతి గీతలకు ప్రియసఖి

అనల్పక్షీయ పురుష పాత్రలు

1. మాయావాది- అద్వైతసిద్ధాంత కూటస్థుడు.
వేదమాళికిపట ప్రధానామాత్యుడు-గూఢ
రాజ దోహి.
2. యాదవుడు } ప్రధానామాత్యుని పక్షీయులే
3. భాస్కరుడు } యైనను ఆతనితోగాని తమలో
తాముగాని అంతగా

కలియని వేదమాళి కపట శిష్యమంత్రులు
స్వార్థపరులు గూఢ రాజదోహులు

మాయావాదికి అంతరంగ

4. చార్వాకుడు } మిత్రులు రాజకులమునకు
5. జౌనుడు } సహజబద్ధవిరోధులు పరస్పర
6. దిగంబరుడు } సహకారులై ప్రతిపక్షితో
నెదుర్కొనుమిత్రులు.

7. కపిలుకు, పతంజలుడు, కణభుక్కు, అక్షపా
దుడు, వీరు మాయావాదితో నంతగా కలి
యకు జనంశమునకు మిత్రులువలె నాభా
సింతురు గాని వారికంత అనుకూలులుగారు
తమచే రాజ్యమునేలవలెనను సంకల్పముతో
నుండెడివారు.

8. శంకరుడు- మాయావాదికి చేయుతయైన
మహాభైరవ సిద్ధిగల ప్రధానమిత్రుడు.

9. ధ్యాననియోగవాది } వీరు
10. నిష్కామచీరణ నియోగవాది } వృద్ధులు.

మాయావాదికి సహచరులేగాని శంకరుడన్న
వీరికి గిట్టదు.

11. సుక్లపటుకు-బహుజీవవాదీ ఉభయులును

12. సన్యాసీ - ఏకజీవవాదీ } వ్యాకర్షణ జ్ఞాన
వాదులే మాయావాదిమిత్రులే వీరిలో వీరికి
మాత్రము పడదు.

13. యోగాచారుడు } శంకరునకు ప్రియమిత్రులు

14. మాధ్యమికుడు } బుద్ధశిష్యులలో నొకరు.

ఈ పక్ష స్త్రీ పాత్రలు

మిథ్యాదృష్టి- మాయావాది కుమార్తె.
జారిణి. మాయావాదిచే వేదమాళి కప్పగింపబడి
సుమతి సునీతులను వెడలగొట్టించెను. ప్రాకృత
మును గానముచేసి భరతశాపముచే నంతర్రాస
మయ్యెను.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

వేదాంతవిలాసము (అనంత)

యతిరాజవిజయనాటకము

నందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు.

(పదమాంకారంభమందు)

1. శ్లో. పద్యే త్వన్నయనే స్మరామి సతతం భావో భవత్కుస్తుతే |
నీలే ముహ్యతి కిం కరోమి మహితైః శ్రితోః ౨. స్మి తే ని భ్రాతృః |
ఇత్యు త్స్వన్నవచో నిశమ్య సరుహ నిర్బుద్ధిహో రాధయా |
కృష్ణ స్తుతిర మేవ త దగ్గపదితన్ శ్రీహావిటః పాశు నః ||

తా|| ఓ లక్ష్మీ! నేనెల్లప్పుడును నీ నేత్రములనే తలంచుకొనుచున్నాను. ఓ సీదాదేవీ! శామనోవృత్తి నీ ముంగురులయందే మోహమును జెంది యుండును. ఓభూదేవీ! (మహి = తైః) అని పదచ్ఛేదము) సుప్రసిద్ధములగు నీవిలాసలచే కొనబడిపోతివి ఏమిచేయుదును? అని శ్రీకృష్ణుడు నిద్రలో పలకరించుటకు నీని రాధ కోపముతో భావమొనగా క్షీడావిటుడుగాన నా స్రీలాపము నుతిను ఆ రాధపరిమళనే నమస్కరించిన శ్రీకృష్ణుడు మిమ్ము రక్షించుగాక. (రాధాః ౩నుగు సమన్వయము)

రాధా! నేనెల్లప్పుడును నీనేత్రములను తామకపువ్వులని తలచుచున్నాను. నన్నగు నీముంగురులయందే నామనస్సు సమ్మోహమును చెంచుచున్నది. పూజ్యములగు నీవిలాసలచే కొనబడిపోతివి నేనేమిచేతును?

మొదటి యోజనలో 'పద్యే నీలే మహి' అనుపదములు మూడు శ్రీనీవా భూదేవుల సంభోదనలు.

రెండవ యోజనలో 'పద్యే యనునది నయనమునకును నీలే' అనునది పాదాలములకును మహితైః అనునది విభ్రమములకును నిశేషములు.

2. శయ్యా యస్య దృశా శృణోతి భవతి ఛగ్ధాంసి యద్వాహనం |
లీలా యస్య జగత్తి కాలకలనామూలం చ యగ్ధోచనం |
నిదా జాగ్రత్ ఏవ యస్య నిగమస్తామో ౨.వతిం నోత్పలం |
దేవః పువ్యశు రజమజ్జనిధిః శ్రీయాంసి భూయాంసి నః ||

తా|| ఏ శ్రీరంగనాథునివాన్ను కండ్లతో వినునో (ఆదిశేషువు చక్షుశ్రవము) వేదము తెవ్వని వాహనమో (వేదాత్తావిహగేశ్వరః) జగములెననిలీలయో కాములను లెక్కించుటకు మూలములగు జగద్రసూర్యులెవని నేత్రములో ఎవనికి మేల్కొనియుండగనో నిదయో (ఆతనిది యోగనిద్ర)-జగద్రక్షిణులలో చన) వేదాంతసముదాయ మెవ్వనికి తలపువో, అట్టి శ్రీవంగళుభరాశియును దేవుడు మన కపరిమితములగు శుభము లొనగూర్చుగాలె!!

(ఆదిశేషునకు కన్ను లేచెవులు. గరుత్మంతుడు వేదమూర్తి అతని వాహనము లోకముల సృష్టిస్థితిలయాదులు భగవంతునకు ఆటలు సూర్యచంద్రులొకటి కండ్లు. జగద్రక్షిణు చింతయే ఆయనకునిద్ర) వేదశిరస్సులగు ఉపనిషత్తులచేతనే ఆయన తెలుపబడును.)

శ్రీభగవద్గ్రామానుజాచార్య సన్యాస స్వీకార కారణము.

విద్యారణ్య సంవాసన విద్యావాదస్పతి శ్రీమాన్ విక్రం రామచంద్రాచార్యులవారు.

ఉదయవర్ భార్యను త్యజించు విషయమున గ్రంథములలోని శ్లోకములూ చూడెద.

1. నివ్యసూరిచరితములో ఘటముల మేళనముచే గురుపత్నిని అగౌరవించుట
2. ప్రపన్నామృతములో

I అభ్యంజనము చేయువారికి అన్నములేదనుట చూడగా చదవెన్న ముందుట.

II బాపిలోనీళ్ళను చేదునపుడు పెరియనంబిగారి భార్య కుండలోని నీళ్లు యీమె కడవలోకి చిందగా ఆమెను నీచమైన మాటలాడుట.

III ఒకపండితుడు ఆకలిని అడుగగా యింటికి పంపి అన్నమడుగ మనగా ఆమె అన్నములేదు బియ్యము లేవు నీచిచటకుండతవు పోపో నిన్నెవరు పంపివారో వారిని పోయి అడుగు అని తలుపుఁడియపేనుకొని నివ్వరముల పలుకుచుండెను. ఆయన రామానుజునికి ఈనైనమును తెలిపెను. అంత ఒకజాబు తనమామ తనకొడుకు పెండ్లియనియు నీవురావలసినదనియు రాశి యిచ్చి పసుపుకుంకమ చిత్రవస్త్రమును యిచ్చి పంపినట్లుగా ఈవైష్ణవుని చేతనే పంపెను. ఆయన పోయి ఆమెకు యీవస్త్రపులను యిచ్చి జాబు చదివించి వినిపించెను. అంతట ఆయనకు ఆమె వండి అన్నమిడెను. ఆయన సాపాటుచేసి యుండగా రామానుజాచార్యులు వచ్చి తెలియనట్లుగా ఆవైష్ణవునివల్ల యావత్తుకనుగొని భార్యతో నీకు కావలసిన వస్త్రా భరణములను తీసుకొని ఈవైష్ణవుతోడ పుట్టింటికి పొమ్మని నేను అయదుదనాలు తాళి వస్తాను అని చెప్పగా దానదాసి బంధుజనులతోడ బయలుదేరి పుట్టింటి కరిగెను. అంత వెంటనే సన్యాసమును దీసికొనెను.

3. గురుపరంపరా ప్రభావములో

I తలంటువానికి చదవెన్నము లేదనుట వెతకగా నిండా వుండుట.

II గురుపత్నికి అమెకు బిందె తగువులు అంగట సవ్యసించినారు.

4. పెరియ తిరుముడి యడవులో భార్యమీద నెపము చెప్పబడలేదు.
5. పరమయోగి విలాసములో భావిలో నీళ్లు చేదునపుడు ఇరువురిభిగదలతాకుడుచేనిరువురికితగవు.
6. ఆచార్య సూక్తి ముక్తావళిలో అభ్యంజనము చేయువానికి అన్నము లేదనుట అన్నము వెతకగా నుండెను. దానిని వానికి పెట్టెను. గురుపత్ని ఘటాంబుబిందువులు గాలిచే నీకుండలో చెదిరి పడినందున నిరువురికి గలిగిన తగవు. కాంచీపూర్ణునికి సాపాటుబెట్టి ఆయన యెంగిలాకు యెత్తివేసి సచేల స్నానము చేయుట.

నీకు యావజ్జీవనమునకు కావలసినంత ద్రవ్యమిచ్చెద పుట్టింటనుండుమని చెప్పిపంపించి వరద

రాజుచే నివ్వబడ్డ కాషాయత్రిదండములతో సన్యసించెను.

భగవద్గీతానుజాచార్యులవారు సన్యసించుటకు కారణము భార్య విధేయురాలు కాకబోవుటయని చరిత్రలయందు దెలిపియున్నారు. ఆవిషయమై ఇంచుకంత విచారించి సత్యమును గ్రహింపవలసినది శిష్యకృత్యమై యున్నది.

భగవద్గీతానుజాచార్య శిష్యవర్గము ఇటీవల తెంగల నడగలయని రెండు తెగలుగ వీడియున్నది. ఆరెండు సంఘములవారునూ ఆచార్యచరిత్రములను రచించియున్నారు. వాటిని బట్టి ఆచార్య విషయములను గుర్తెరుంగవలయును. ఆగ్రంథము లెవ్వియన

1. దివ్యసూరిచరితము ఇది సంస్కృతము శ్లోకరూపము భగవద్గీతానుజాచార్య కాలములోని వారగు గురుశవాహన పండితునిచే రచింపబడినది.

2. ప్రజన్నామృతము ఇదియు సంస్కృతశ్లోకరూపము అనంతాచార్య రచితము.

3. గురుపరంపరా ప్రభావము ఇది ద్రావిడభాష వాక్యరూపము ఇది పిన్నగోరియ పెరుమాళ్ జీయర్ సాదించినది.

4. పెరియతిరుముగియడవు.

5. పరమయోగివిలాసము ఇది ఆంధ్రభాషా పద్యకావ్యము. తిమ్మసృచితము.

6. ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి. ఇది ఆంధ్రసీస పద్యాత్మకము. నంబూరి కేశవాచార్య విరచితము.

ఈయైదుగ్రంథములున్నూ భగవద్గీతానుజాచార్యులవారి వెరుక చాలా సంవత్సర శతాబ్దములు గడచిన పిమ్మట రచింపబడినవి. ఈ యారు గ్రంథములు తెంగలవారు రచించినవి.

1. ఆంధ్రపూర్ణ విరచితముయతిరాజ వైభవము ఇది సంస్కృత శ్లోకరూపము.

2. తృతీయబ్రహ్మతంత్రీ స్వతంత్రీస్వామి రచితము మువ్వూరు గురుపరంపరా ప్రభావము ఇది ద్రావిడభాషా వాక్యరూపము. ఈరెండునూ వడగలవారిచేవిరచితములు. ఆంధ్రపూర్ణము భగవద్గీతానుజాచార్యులవారి కాలములోనున్న వారికన్న ఈయతిరాజవైభవకర్త వేరుగ నుండవచ్చును. కావున నీరెండు గ్రంథములు గూడ భగవద్గీతానుజాచార్యులవారికి బహుకాలాంతరము రచింపబడినవి. మరిన్ని వడగలవారిచే రచింపబడిన గ్రంథములు కొన్ని గలవు, అవి యెవ్వియనిన

1. ప్రబంధనిర్వాహము తిరుమలై శ్రీనివాసాచార్య కృతము దేశికశిష్యులు.

2. నాలాయిరత్తనియన్ వ్యాఖ్యానము.

3. పన్నీరాయిరప్పడి గురుపరంపరా ప్రభావము ఇది ద్వితీయ బ్రహ్మతంత్ర స్వతంత్రీ స్వామి రచితము. ద్రావిడభాషాగద్యరూపము.

4. రామానుజ చరిత్రము కంచి శ్రీశైలతాతాచార్య విరచితము. ఈనాలుగు గ్రంథములున్నూ నాళ్ళ దొరకలేదు. నేను చూచిన నీయెనిమిది గ్రంథములలోను భగవద్గీతానుజాచార్యులవారి

చామ్యులవారు భార్యను త్యజించుటకు ఆమెయందు మూడు తప్పులున్నట్లులను వాట్లను సహింప లేక ఆమెను విడచి సన్యసించినట్లును దెలుపబడియున్నది. ఈచరిత్రములన్నియు ఒక్క తీరుననే యుండినచో తప్పైన నొప్పైన సమ్మతలనేవచ్చును. వాట్లలో విరోధము జూపట్టిన సమ్మతము త్యపోవును. అట్లుగాక నొకదానికన్న మరొకగ్రంథములో వింతవింతయగు కారణములను దెల్పిన యడల కొందరు కొన్నిమట్టుకు దెల్పినారనియు మరికొందరు మరికొన్నిటిని దెల్పినారనియు దలువ నగును. అవి ప్రమాణాంతర బాధితములుగానిచో అందుకై ఆగ్రంథములలోని తాత్పర్యములం దెల్పడను. జెరియతిరుమణి యథువులో యేమికారణమున్నా చెప్పబడి యుండలేదు. యతిరాజు వైభవములో ఘటవిషయము లేదుగాని గురుపత్నిని అధిక్షేపించినట్లున్నది.

1. ఘటవిషయము ఇంచుకంత భేదముగ మిగత నన్ని గ్రంథములందును దెలుపబడి యున్నది.

2. అభ్యంతరముచేయువానికి చద్దెన్నము విషయము ప్రపన్నామృతము గురుపరంపరా ప్రభావము ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి వడగల గురుపరంపరలోను ఈషద్వైషమ్యముతో దెలుపబడి యున్నది. ఎబలనైన నెదురుతప్పులను వచ్చిన గ్రంథములు ఈ మూడును.

3. మూడవతప్పును దెల్పిన గ్రంథములు మూడునూ మూడు దోవలగ నున్నవి.

ఆకలిగొన్న పండితునికి అన్నములేదని తన పుట్టింటనుండి శుభలేఖ తెచ్చిన నాపండితు నకే అన్నమును పెట్టుటయని ప్రపన్నామృతమున దెలుపబడియున్నది. తిరుక్కచ్చినంబిగారు భుజించిన విస్తరిని యెత్తివేసి సచేలస్నానము చేసినదియని ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి యందుగలదు ఒకభాగవతుడు పున్నచోటును నీచముగ దలంచి శుద్ధిచేసి స్నానము చేసినదియని మువ్వాయీర గురుపరంపర యందున్నది.

ఈమూడవ తప్పును దెల్పిన గ్రంథములీమూడే మూడుదోవలగ నున్నవి. ఇకమీద నెవరైన గ్రంథమును చేయనడ మూడువోట్ల దెల్పిన మూడు విధములైన మూడు తప్పులను మూడుగ నెన్ని ఆయమ్యమీద నైదుతప్పులుగ చెప్పెదరేమో? కవులు నిరంకుశులుగదా, వారి హక్కుకు అడ్డమేమిగలదు. ఈ ప్రకారము భార్యస్థితిని కలిగించి భర్తకు యెట్టి గౌరవమును దెల్పిరో చూడుడు. పుట్టింటనుండి తన తమ్ముని పెళ్ళియని శుభలేఖ వచ్చినట్లు భగవద్రామానుజాచార్యుల వారు భోర్జరీచేసి అన్నములేదని అనిపించుకొని వచ్చిన పండితునిచేతికి యిచ్చి మరల నీజవాబును ఇయ్య అన్నమును పెట్టుతుందని ఆపండితుని పంపినట్లు ప్రపన్నామృతములో దెలుపబడినది.

ఇట్లు ఒకరు వ్రాసి పంపినట్లు వృత్తరమును వ్రాసి పంపుట అసత్యము మోసము గదా? ఇట్లు భగవద్గోమానుజాచార్యుల వారు చేసిరి యన్నవారికేమి గౌరవము సంపాదించినట్లు అబల యైన యువిదను విడనాడుటకు ఇంత అసత్యము మోసము చేయవలయునా? నాకిష్టము లేదు. పొమ్మనిన పోదా? కర్కశురాలు గనుక నేను పోను నీవే పొమ్ము అని యెదురు తిరిగితగవులాడునని ఇట్లు చేసిరనవచ్చును. అట్లుగనుక భగవద్గోమానుజాచార్యులవారు దలంచి యుండినచో యెట్లైన

పుత్తరక్షణమున సన్యసించి మనమే యిల్లువెడలి పోబోవుచున్నాము దీనితోయేల యావాదులాట యని తనే పలకకుండపోయి సన్యసించెను. అయితే సన్యసించినట్లు విని ఆమె వీరవద్దకు వచ్చి ఎట్లు సన్యసించినావు ఇది చెల్లదు విడిచివేసి రమ్మని తగవు పెట్టనేమా? యని అసత్యము మోసముచేసి దూరముగనుండు పుట్టింటికి పంపి మరల రావనే భైర్యముతో సన్యసించుట నీటుల చేసినదని దలవ నగును. దూరమైనను మహాచండియగు దానికి దూరమేమి అప్పుడైన విని వచ్చి తను నని తను చెనుచుగదా? ఎప్పటికైన తప్పదని యేల యోచించి యుండురని గ్రంథకర్తలు దలవవలె. ఇట్టి అసత్యము వంచనము చేయువారిని గురువును దెల్పుట చండి కలహస్థియనని నిఘ్నరభాషికి యని ఆచార్యులైనది దెలుపుట యేమి అన్యాయమో యోచించుట.

ఈభరణిజాబే భగవద్రామానుజాచార్యులవారు వ్రాసిన పంపి మో.బుచ్చి నీవు మీ పుట్టింటినుంచి పిలవవచ్చిన వారితోడ పొమ్మ. నేను గి. దినములు తా. వచ్చెదను అని అన్యాయమును పలికినదే నిజమైనచో నీవిషయము రామపత్ని త్యాగమును వ్యాసవిధ వాసుదనును యధిష్టిరా సత్యవచనమును మీమాంసకులు విచారించి తీర్మానముచేసినట్లు విచారించదగిన గొప్ప యంశము దీనిని మిగత చరిత్రకారులు వదలియుండురా. వారిందరు వదలినది వీరకేటు. దెలిసెనో స్వప్నమున తెలిసినది కాబోలు. మూడవలిప్పు నంగీకరించిన మరొక గ్రంథమును ఆచార్యునూత్తి ముక్తావళియందు భగవద్రామానుజాచార్యులవారు భార్యయందు మూడు దప్పల నిరూపించి ఇక నీవు యాశంజీవమునకు కావలసినంత దీప్యమును తీసుకొని నీపుట్టింటికి పొమ్మ అని చెప్పి తన భార్యను ప్రయాణము చేసి పంపి సన్యాసమును దీసికొనెనని యేలచెప్పెను అట్లు దెల్పుట వారి సమ్మతము లేదేమోయన్న ఇట్లు దెల్పవలెనని వీరికి ముచ్చటయేమో?

ఈగ్రంథమును బట్టి భగవద్రామానుజాచార్యులవారి యోగ్యతయు వారి ధర్మపత్ని యొక్క యోగ్యతయు యెట్లని మనము కనుగొనుట సముద్రమున కొస్తుభమణిని పొందినట్లున్నది మతాంతర గ్రంథములందు భగవద్రామానుజాచార్యులవారి యందీవచనగూర్చి ప్రశ్నికూల కళ త్రాడులు గలిగినట్లుల ఎచ్చోటయున్నూ చెప్పబడియుండలేదు. అట్లు మతాంతరులు చెప్పట గలదు. ఒకటి రెండు దృష్టాంతరమనకై దెల్పెదరు. శంకరుడు పరకాయ ప్రవేశముననూరుడుండి రాజస్త్రిలతో రమించి కళాశాస్త్రమును చక్కగ అనుభవమునకు దెచ్చుకొనెననియు ఒక సమయమున శంకరునికి భగంధరవణము గలిగినట్లును అద్వైతులు శంకరవిషయమున దెల్పియున్నారు. ఆవిషయములను మధ్యలు యెత్తుకొని పరకాయ ప్రవేశమున అనుభవములు జ్ఞాపకముండునెడల నిదివరకటి జన్మములో ననుభవించిన రతులన్నియు జ్ఞాపకముండి మంశనమిశ్నని భార్యను జయింప రాదా? అదికల్ల ఈశరీరముతోనే రమించెను గాన నీశరీరమునకే భగంధరవణమును గలిగినదియని వేడుకగ జెప్పుదురు. మరిన్ని వల్లభభాష్యవ్యాఖ్యానములో శైవభాష్యకర్తయగు నీలకంఠునిగూర్చి శస్త్రుతచోరస్తు, అని వ్రాసెను. అంతకుముందు రామానుజ భాష్యమునుగూర్చి దెలిపి ఆరామానుజ భాష్యమును చొర్యముచేసినవాడు నీలకంఠుడని వ్రాసెను. అనగా శ్రీభాష్యములోని గొప్పవిచార

శ్లోకముల నెత్తివేసి విష్ణునాచకములకు బదులు శివనాచకములను పెట్టి చేసిన గ్రంథమువలన కనుపించు తుంది గనుక అట్లు కాసెను. ఈ ప్రకార మెవ్వరున్నా భగవద్రామానుజాచార్యుల వారిని గూర్చి వ్రాయలేదు. గాన వారిరువురియందు సద్గుణములే నిండియుండును. అయితే ఈ యర్థము చరిత్ర లందు నెల్లడిగ దెలుపబడలేదుగదా స్ఫురించునట్టి పదములైన గలవా యోచింతము. భగవద్దా మానుజాచార్యులవారి సమకాలములో బుట్టిన దివ్యసూరిచరితమున మహాపూర్ణః/గూఢాధ్యక్షుడు 'విద్యాకృష్ణదర్శనస్య వ్యాకాశ్చిదగ్ధ గృహిణీ సఖాయ తస్మైః ౬౭' గృహిణీసఖాయ రామానుజాయ యని విశేషణముగోడగూడ దెలుపబడినందున భార్యభర్తల కిరువురికినీ తనయాచార్యులగు భగవద్దాత్మున ముచ్చుపడి పరమాస్థాంధముల నుపదేశించునట్లు యేర్పడును. లేకపోయినచో గృహిణీసఖాయ యనువిశేషణము వ్యర్థమగును కావున నీద్రావణులకు అన్యోన్యము లక్ష్మీనారా యఃపలకువలె సద్భక్తి యనియు మహాపూర్ణులు (పెరియనంబిగారి) యందు ఆయమృకుం గూడ నెక్కువ ఆచార్యభక్తి కలిగి యున్నదనియు దెలియును. పెరియనంబికింగూడ యువతి సుఖః అని విశేషణము వేసినందున వారునూ తమ భార్యయందత్వంత క్రియముతులనియు అట్టి ఆచార్య పత్ని నెడ ఇంచుకంత అవచారము చేసినను ఆచార్యనిగ్రహము గలుగునని యెల్లరకుం దెలియును గాన నట్టి ఆచార్యపత్ని వెడ భగవద్దామానుజాచార్య పత్ని ద్వేషించి యుండదు. అట్లుగానియెడ గృహిణీసఖాయ, యువతిసఖః అను విశేషణములనునచినది జూడగా పితా పితృవ్యో భ్రాతావా నైనా మథ్యాపయే త్వరః అను ధర్మతాత్త్వముంబట్టి శ్రీ పరపురుషునివద్ద విద్య నేర్చుకునరాదు గాన మహాపూర్ణులు (పెరియనంబి) గారి భార్యవద్ద భగవద్రామానుజాచార్యులవారి ధర్మపత్ని రహస్యాంధములం గ్రహించుచుండెనను అర్థము నిచ్చుటయని దోచును. అయితే బావిలో నీళ్లు చేదులేరి ఇరువురి ఘటములు మెలితబడినందున నిరువురు కోపించిరి. "కూపాంబు గ్రహణవిధౌ మిధః కదాచి త్కూప్యోర్లోర్లుటమిశనేన లక్ష్మణశృంగేహిన్యా సపదివి మానితావరోధః అని ఆదివ్యసూరి చరితముననే యున్నందున ఈవిషయము లేదనుటకులేదు. అయినను ఒకరు స్నానము చేయక యుండి నీళ్లు చేసుకొనుటకు అవసరముగ భానిలోకి చేదలకు వేసెయ్యుదురు. అప్పుడు ఆరెండు ఘటములు మేళనము అనగా పెరియవేసుకొని ఆలస్యమైయుండును. దానిచే కాలహరణ మైయ్యెను ఒకరితో నొకరు చచ్చించుకొనియుండవచ్చును. కావుననే కుశ్యంత్యోః అని ద్విపదము ప్రయోగించబడి యున్నది. ఆవిషయమరుపురయందునూ తుల్యమే అయినను మహాపూర్ణుల భార్య ఈర్ష్యనిషయమును తన భర్తతో దెప్పుకు నెను. ఈకనకమృగారో గొప్పమనస్సు గలది గనుక తనభర్తతో జెప్పకయుండె అంతట నాయాచార్యులగు మహాపూర్ణులు శ్రీరంగమునకు భార్య తోడ పోయి. వారి ప్రమాణమునకు ఈయిరువురి కలహము కారణమని దలంచి ఈతగవు యెంతయో బ్రహ్మాండముగ జరిగియుండును. అని భగవద్దామానుజాచార్యులవారికి దోచునట్లయ్యెను. వారు శ్రీరంగమునకు వెళ్ళినందున నిది పెద్దదిగ నలవబడినదేగాని లేనిచో ఆడవార్లమాటల క్రింద నెన్నబడి యుండదగినది. అయితే నీవు మీయాచార్యులకు యేదో గొప్ప గౌరవమును సంపాదించు

దలంచి అవిమర్శిత కృత్యములను చేసితివే యనిన నిది యవిమర్శిత కృత్యముగాదు.

మహాపూర్ణుల (పెరియనబి) గారు భగవద్గోపానుజాచార్యులవారికి స్వాచార్య భగవద్గోపానుజాచార్యోపదిష్ట రహస్యార్థముల నుపదేశించుట పూర్తి అయ్యె కావుననే విరక్తిగలిగి సన్యాసము కొరకు బంధ్యాదులను మతికొరకు భగవద్గోపానుజాచార్యులవారు స్వజన్మ గ్రామమును శ్రీ పెరుంబూదూరునకు వేంచేసిరి. ఆమరునాడు మహాపూర్ణులున్నా వచ్చిన కార్యమైనందునవారు శ్రీరంగమునకు విచ్చేసిరి. ఈరెంటి మధ్యకాలములో జరిగిన నీకథ కావతాళియముగ నున్నదే కాని ఇది కారణము గాదు. వారిభార్య ఇట్టి మర్గుణములు గలదే అయినచో నిట్టివి ఇదినరకెన్ని సన్యాసములై యుండదు. అప్పుడంతయు నిట్లు సన్యాసమునకు యత్నముచిరా లేదు. కావున ఆచార్యోపదిష్ట రహస్యార్థగ్రహణముచే విరక్తిగలిగి స్వగ్రామమునకు బోయి తన బంధుమిత్రులను వప్పించి బంధువులతో మనుమోదయత్వాంతును శుశ్రూషము నాచరించి నెండునె కంచికి వేంచేసి భార్యకు యావజ్జీవనమునకు శరీరయాత్రకు కావలసినంత పుష్కలవ్యయము నొసంగి ఆమె పుట్టింటికి ఆమెను వప్పించిపంపించి 'యదహారేవ విరజేత దహారేవ ప్రసృజేత్' అనుశుక్తినిబట్టి స్వస్థునించిరి. ఇది జరిగిన యథార్థము. ఇది దీనిమీద కవులు ఎంతైన బెంచెనరు. కావున భగవద్గోపానుజాచార్యులవారునూ వారి ధర్మపత్నియు సీతారాములవలె సుచరిత్రులు సీత కన్యకైవల ఈయాచార్య పత్నికీన్ని అతికించిరి కాని అది వాస్తవము గాదు వేసువేల ప్రతివాదులను జూచించి వశ్యము చేసి కొను శక్తిగలవారికి యింటిలోని యానుదానిని వశపరచుకునే అసత్యము ప్రతారణము చేసి కొంప కోలుపోవలయునా? యోచింపుడి.

శ్రీ య తి రా జ భ జ న తీ ర్త న లు

ఃకీతావతంప, గానఃకానిపుణ, హరిఃకానిపుణ, 50 గాయత్రీపాద్య : గాయత్రీ

"జయభారతమాలి" అనుదానినలె, కిన్నడ—ప్రసంగితే

ప! జయ ! కాంతిమజేయా ! జయ ! కరుణానిలయా !

సువిశాః హృదయఃసంసారామూ ! బహుపరాత్ !

|| ౩ ||

1. సీదుమతము, నీతియుతము నిఖలవిదితము

వేదనుతము, విశ్వహితము, విగ్రహమరితము

విపులజగదభిమతియుతము వినయధరితము బహుపరాత్ ! || జయ ||

2. భావ్యకార ! మానివర్య ! విజయభవ ! భో !

వేంకటేశ శరణుచక్ర వితరణచణ ! భో !

శుభప్రద ! నారాయణార్యసుకవినుకపదా ! బహుపరాత్ || జయ ||

చక్రాంకనామ

శ్రీ. పే. శ్రీమాన్ తిరుమల కందుకూరి తాతాచార్యులయ్యవార్లగారు

కాంచీపురం.

—o—o—o—

తత్తచక్రాంకనము గృహస్తులచే చేయించు కొనుట శ్రేష్ఠమా? లేక సన్యాసాశ్రమస్తులచే చేయించుకొనుట శ్రేష్ఠమా? అను విషయమున సన్యాసాశ్రమస్తులకు అగ్నిప్రతిష్ఠాపనాది కార్యములయందు అధికారములేదు గనుకను సన్యాసాశ్రమస్తులకు భగవద్రామానుజాలు మున్నగు పూర్వాచార్యులు తాము స్వయముగ గృహస్తులవద్దనే తత్తచక్రాంకనములగుట మాత్రమే గాక యితరులు తత్తచక్రాంకన పఠులగుటకు గారు గృహస్తులనే ఆచార్యపీఠస్థులుగ నేర్పరచి యుండుటచే తత్తచక్రాంకనమును చేయుటకు గృహస్తులే శ్రేష్ఠులనియు, సన్యాసాశ్రమస్తులు గౌణాక్షియలనియు ఈవ్యాకర్తగారి యభిప్రాయము. సన్యాసాశ్రమస్తులు తమ నాశ్రయించిన శిష్యులకు తత్తచక్రాంకనము చేయకూడదని లేదు. వారికిది తగనిదియు కాదు. సన్యాసాశ్రమస్తులు అగ్ని ప్రతిష్ఠాదులు చేయకూడకూట శాస్త్రీయమే-శిష్టాచారస్థితమే అందుచే నారు యితరులచే అగ్నిప్రతిష్ఠాచిహ్నములు చేయించి అంకనమును మూఱము స్వయముగ చేయుచుండుట కలదు. ఇదియు శాస్త్రీయమే-శిష్టసమ్మతమే ఇంతకు గృహస్తులు-సన్యాసులు-అని భేదమును కారణముగాగాని పీఠో పీఠో శ్రేష్ఠశ్చ-అశ్రేష్ఠత్వమును ఆరోపించునని కులక్రమాగతులైన యోగ్యులైన స్వాచార్యులను విడిచి క్రొత్తగా మరొకరిని ఆశ్రయించుట ఎవరికిన్ని ఎంత మాత్రము తగదు.

వైదికమగు శ్రీవైష్ణవ సాంప్రదాయములో ఎల్ల ఆశ్రమముల బట్టిగాక జ్ఞానానుమానముల బట్టి మాత్రమే యోగ్యత వీర్పడును.

సంపాదకుడు.

చక్రాంకనమునది రోగనివారణార్థమై పశ్చాదులకు చురకలు వేయుటవంటిదికాదుగదా? అగ్నిప్రతిష్ఠాపనచేసి అందు సుదర్శన హోమాదులనుచేసి అట్టి సంస్కారాన్ని యందే తత్తముచేసి సమాశ్రయమును చేయుట శాస్త్రీయము. ఇప్పటి సన్యాసులు అట్లు చేయుట కానరాదు. అట్లు చేయుటయూ కూడదు. పశ్చాదులకు చురకలువేయుట వాతాదిరోగ నివృత్తి ప్రత్యక్షఫలము. ఇది అట్టిదికాదు. ఇది అపవర్గ సాధనము గాన ఇందునకు శాస్త్రమే ప్రమాణము.

శ్లో॥ తస్మా చ్చాత్రం ప్రమాణం తే కార్యకార్య వ్యవస్థితౌ॥

కార్యకార్యవ్యవస్థితే శాస్త్రమే ప్రమాణమగదా? యేశాస్త్రము వలన పంచసంస్కారమావశ్యకమనెదమో అట్టి శాస్త్రము వలననే అధికారి నిర్ణయముకూడ చేయుట యుక్తము.

శ్లో॥ పుర రోగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య స్వగృహోక్తవిధానరః॥

ఇత్యాదిపంచములవలన అగ్నియందడికాదులే పంచసంస్కారములు చేయుట కదికాదులని యేర్పడుచున్నది.

మరియు

శ్లో॥ ఆచార్యకలశోదైవ్య వర్ణయే దధిషేవితం ।

తద్యఃశనంభవం వపి సారంవర్యక్రమాగతం।

అన్యథా నకలం కర్మ యథా శూద్రోక్యతం భజేత్,।

అనియును ఆచార్యవక్షాదిపిక్కులైన వారినిగాని అట్టివారి నంబులనుగాని ఆశ్రయించుట ముఖ్యమనియును సుదర్శన హోమాదులనుచేసిన అగ్నియందే తత్తముచేసి ప్రయవలయుననియు ఇందునకు భిన్నముగ వ్రేలిన సంస్కారము అపవర్గ సాధనము కాదనియును వృద్ధముగ నేర్పడుచున్నది.

శ్లో॥ అహతాగ్నా పంచయత్వా వరతోకం న వినతిః

ఆచార్యో గర్హణం యోనిం విశేచ్ఛిష్యేషి తాద్రుశిం॥

పూర్వోక్త విధిప్రకారముగజేయి ఆచార్యులును అట్లు చేయించుకొనని శిష్యుడును, గర్హణయోనియందు జనించునని చెప్పియున్నది. సన్యాసులకు విశేషవిధియున్నదని అన్నచో

అవి మువ్వములుగావు. గొణకుని భాషింపతగినవి గనుకనే నవ్యానుభవంపై “తస్మాద్దేవో గృహీత్రమి” అని యున్నందున గృహీత్రుడు శ్రేష్ఠుడని చెప్పియున్నాడు.

“గౌణ ముభ్యయో ద్యుత్యే కార్యసంప్రత్యయః” అని యుండుటంబట్టి గృహస్థుడే శ్రేష్ఠుడు యిచ్చుట సామాన్య విశేషన్యాయము ప్రవర్తించదు. శ్రేష్ఠత్యాస్వారస్యమువలన అచార్యుడంతగ విపరీతబుద్ధుడే అన్యథా ఆశ్రయింప చేయుటయు అట్లు ఆశ్రయించుటయు మిక్కిలి పాపావహము ఈవిషయము

శ్లో. నాన్యై రుపాపై ర్వివిధై ర్యంత్రాషర పురస్కరైః ।

మవ్యథే మమభో మూఢో సర్వదుర్మతిభాజినః ॥

సర్వదుర్మతిభాగ్యులగలవని చెప్పియున్నది గన ఆస్తిబలగు వారు పునరము నవలంబించుటకన్న సత్పరము నవలంబించుచో మొత్తమోదాదాయకమో యోచించుడు. గనుక ఇవి యన్నియు యోచించి కాత్తకారులు

శ్లో. తస్మాత్సర్వాత్మనా బ్రహ్మాన్ కులాచార్యం

ప్రభాజయేత్ ॥

అనేక సాధకభారకములను యోచించు కులాచార్యుల నాశ్రమింపమని విధించియున్నది. శిష్యులనుజ్ఞీవింపజేయ నాచార్యులు పునః పునరుపదేశముచేయుట వారి కృత్యము.

“దీర్ఘబ్రహ్మం రయోజం” అని ఆచార్యులను దీర్ఘబ్రహ్మగా జెప్పబడియున్నది అనగ ఎంతచెప్పిననూ మళ్ళని శిష్యుని విషయమై ప్రాతికూల్యనివృత్తికొరకు భగవత్సన్నిధియందు ప్రసత్తిచేయవలయునని తాత్పర్యము. అన్యథా పిల్లకొరకై కలిగి పర్యమచేసినచో పిల్లలొగము మొట్టతీరునో అట్లు శిష్య ప్రాతికూల్యమును పోగొట్టునని అభిప్రాయము. అట్లాచార్యులారంభించినచో “శిష్యపాపం గురో రపి” యనువచనము చొప్పున శిష్యులయొక్క పాపమాచార్యులకు సిద్ధించును తన్ని వృత్తికొరకు ఆచార్యులు చెప్పక తప్పదు. అప్పటికి మళ్ళనిచో వారి బలవత్తరహాసమనే నిశ్చయించవలయును (రావణునికి విశిషహాసవేశమువల) మణవాళమాయునులును.

“తన్ గురువీన్ తాశ్చైగ్గ తన్నిలస్సాన్నిల్లాదార్ అమృతస్సార్ తైదాదు మస్సుయకోన్ ఇవ్వమిగు విజ్ఞాసు తానశిక్షు వేండియిరాన్ ఆదర్శాల్ నజ్జర వరోగ్గ తిరునాడు॥

తన కులక్రమాచార్యుల పాదపద్మములందు భక్తిజేయక విన్నితశింబులు జేసిననూ పర్యేక్షకుడు అన్యవృద్ధుడైన మోక్షమునొనంగడు.

ఇచ్చట “తన్ గురువీన్” అని సాయించుటవలన కలగుదు

వని అర్థము. ఇట్లు చెప్పినచో ఆశ్రీవచనమీషణవాక్యవిరోధము

నంటిండును.

ఇత్తి మహాపాతకావహా కార్యములయందు ప్రవృత్తింపక విరమింతురని నమ్మెదము. ఉదయవరుణమొదలగువారు అచరించియున్నారని వారనుష్ఠానములు తునుకువహాసములుగా భావించతగను. ఏలన “శేషాంశం మామ భామరం” సాక్షి దీక్షరావతారమై లోకోజ్ఞీవనార్థముగ “ఓం శ్రీ నృసింహాయ నమః” అని అవతరించి లోకోజ్ఞీవనమును అనేక విధములుగాదేసి న్యవృద్ధావమును అనేక ప్రకారములుగా బహిరంగపరచుచూ అనే కుంతుమోక్షము నిచ్చించుచూ ఇచ్చుచూ

శ్లో. పరీక్షితవిపరీధాంబః ప్రుఃటీర్పరవైదహః ।

విషమిన్ద్రీపానాడులవలన సర్వవికారములచేతప్రఃటీర్పర వైదహము కలిగి

శ్లో. జ్ఞానాన్ని సర్వకర్మాణి భస్మ సామ్యుతే తదా ॥
యనియధాత్త తత్సజ్ఞానాన్నిచే సర్వదురితములను నశింప చేయుచూ జ్ఞానీశ్వార్యైవ మే మరం. అని సర్వేశ్వరుననుం గూడ నాత్మభూమిపై యుండెడి వారి చరిత్రలు మనకు సామ్యత్వావహములు కానేరవు. గృహస్థులవలన హరద్రక్ష అన్నియందే చేసి యుండురనే నిశ్చయించుటయు ప్రము.

శ్లో. అహతాగ్నా వంకణుత్వా పరభోకం న వింకతి ॥
యను వచనవిరుద్ధముగచేసి యున్నారనుటకు కారణము కానరాదు. ఉదయవరుణ మణవాళమహామునులు మొదలగు యతి పరులును గృహస్థకృష్ణులేగదా మరయు. నన్యసులకు శ్రంశముకలిగినయడల వారికి శుద్ధికరప్రాయశ్చిత్తము కానరాదు. శ్రీవగవద్రామానుజాంబాదే తమూతాచికరణమున

“న చాధికారిక మపి పతనానుమానా త్తదయోగాత్”

వైష్ణికాదీనాం పరీక్షితానాం పతనస్మృతే స్తస్య

ప్రాయశ్చిత్తం చంభవత్.

శ్లో. ఆయాదో నైష్ఠికం రర్థం యస్తు ప్రవ్యవతే రు యః
ప్రాయశ్చిత్తం న వశ్యామి యేన కుర్వే త్స ఆత్మహా
ఆతః అధికారికక్షణో స్త ప్రాయశ్చిత్తం ఇతర బ్రహ్మచారి
విషయంఅదియూ ఉపపాతకంవా మహాపాతకంవా. బహిష్కారకర్తవ్యః అనియూ ఆయాధులైన వైష్ఠిక వైఖానస ప్రవ్రాజ కాశ్రమప్రస్తులైనచో వారికి ప్రాయశ్చిత్తము లేదు. ఆయాదపండితులగుటంబట్టి వీరు ఆత్మహంతులు వీరికి కుర్చికరప్రాయశ్చిత్తములు ఎవ్వరును కనపడదు. వీరికి స్థూలర్య మత్వంకము సులభతరము వంపభక్షవరమాన్నాదులను నిర్వముఖజించుచూ స్థిరమభివాసమై కరొనిపోతే పునఃస్థాముగ నుండు నన్యసులకు ఇద్దరియనిగ్రహము మూసివేయుగి నైనను తటస్థించదనుట అనుభవప్రబంధము అధ్యక్షోదాయభక్షః అనెడివిశ్వామిత్ర ప్రభృతులచే చెప్పించుచోతేహార్యోల్లంఘ

ఏమిచెప్పవచ్చునుగనుక నే“కష్టాప్యేష్టోగృహాశ్రమి”యని చెప్పిరి. ఇందుకు పూర్వదాగమును పూర్వదాగముననే అచ్చు వేసియున్నామగాన అందున చూచుకొనవలయును.

ఆచార్యకుటుంబస్థుల నాశ్రయించుటవలన అచ్చిరాలేదనుట మిక్కిలి వెర్రితనము వారినాశ్రయించిర కమ్మల కందరికి అచ్చిరాలేదాడకరికి మాత్రమే అచ్చిరాలేదా అందరికి అచ్చి రాలేదనుట ప్రిత్యక్షమనవచ్చుచున్నది ధనకనకపుత్రవాహనాదు లతో సంకోషముగనే యున్నాడు. ఒకరికి మాత్రమే అచ్చి రాలేదనుటతో అర్హుడేమి వారివారిర్హముల ననువలించు కాంచున ఆచార్యుల కోపమేమియున్నది.

“...మహావైద్యహాపేష పశువృత్తునుతాలయా”

యనునటుల ముదాను స్త్రహాపముగః కుపత్వానులు సంభవించుచు. ఇది అందరికి సామాన్యమై బ్రహ్మాది స్తంభ వర్మంతము ఇంతే గనుక అందుని గురించి యోచించవలసిలేదు. అదవా ఒక ఆచార్యులు ఒకరికి సమాశ్రయణమును చేసినంతమాత్ర మున తన ధారాక్షయోగము కలిగిన వీనికి సమాశ్రయణము చేయుట హేయవగునా నన్యాయ నాశ్రయించినమా అట్టి ఆప

త్తులు సంభవించుటగాని ఇంతకన్న అడిమగునట్లుగాని సంభ వించినచో అప్పుడేమి చేయవచ్చును.

సాచారణముగ నన్యాయనినాశ్రయించుటగృహస్థునికియు క్త మాయను దానిని యోచించవలెను లోకములో

“పుణ్యః పుణ్యేన కర్మణా భవతి పాపః పాపేన కర్మణా”

ఈశ్వరివలన పుణ్యకర్మముచేయువాడు పుణ్యవలము ననుభ వించును. పాపకర్మము చేయువాడు పాపవలముననుభవించును పుణ్యపాపములు రెండును మారిమారి ఒకవ్యక్తికి కత్తెత్తా లానుసారముగ అనుభవమునకు వచ్చుచుండును, అట్టిదానికి ఆపరమార్గ విషయమును జతపరచుట మిక్కిలి అనుచితము వెర్రితనము ఇందువలన కులక్రమాగతాచార్యులను తప్ప ఇత రుల నాశ్రయించుట కావ్యవహితమనియూ పూర్వాచార్యులచే నిర్దేశించబడినవారి కిదవంక్ష్యులనే ఆశ్రయించవలయుననియూ సన్యాసులకన్న గృహస్థులే ముఖ్యులనియూ ఇవి మన్నియ అర్హులు వృత్తేతాదుల వలన స్పృహగ న్రతిపాదితమయ్యె.

శ్రీమద్రామానుజ భజన స్తోత్రము.

శ్రీమాన్ శ్రీమత్రిచమలై నల్లార్చక్రవర్తి సంపత్కమార జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారిచ్చి రచింపబడినది

ఉ॥ మానకమోహమింతయుర మాపశిపాదపయోజయుగ్మరు॥

క్రాంతదశ్యమున్ దృఢము గాదలపోసిననాగురుండున ॥

మూనితీర్తి శైశాలియస మానదయైకసయోధియైరరా ॥

మానుజపాదముల్ శరణ మంచుదలంచినుతించి మొక్తెదన్ ॥

1 కీర్తన భేగడ-తిశ్రగతి.

ప॥ విరాప్రభావమప్రమేయము స్వామియతీంద్రీ ॥మీ॥

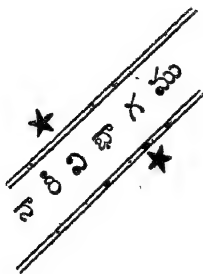
అ॥ మీపదాబ్జరజముసోక బాకుములకు దావులేక ॥

శ్రీవతిసాన్నిధ్యంబు జేరుకొనుటనిశ్చయంబు ॥మీ॥

చ॥ కారుణికోత్తముటుమీరలు లోకముననింక గలరెమిమ్ముభోలువారలు ॥

కూరపతికినరుడుగాగ గొంటిరటగదయ్యుమాగ ॥

ధారుణినిదివిన్నవారు ధన్యులుగాకుండభోటి ॥మీ॥౧॥

గీతా

శ్రీమతి వి. శ్రీనివాసమ్మగారు

1. గీత వేదసాగరమందు పుట్టిన చంద్రుడని చెప్పవచ్చును. పాలసముద్రము తరచినప్పుడు పుట్టిన చంద్రునివలె కాంతియుతమగు శాంతి ప్రభలీనుచున్నది.

2. శ్రీభగవద్గీత శ్లోకరసపుష్పలమను జలముతో అర్థభావములను అమృతజలతరంగములతో పొంగి పొరలుచు సముద్రమువలె గంభీరముగను స్వచ్ఛముగను ప్రకాశించుచున్నది. ఇదియే గీతా సముద్రము.

3. శ్రీగీత సూర్యమండలమువలె తేజఃపూర్ణమై తేజరిల్లుచు దేవీప్రకాశమై వెలుగుచున్నది. సకలాత్మజులందును అజ్ఞానమును చీకటిని బోగొట్టి ఆత్మస్వరూపసాక్షాత్కారమును జ్ఞానమును ప్రకాశింపజేయుచున్నది. మరియు గాస్తికమతములను ఎంకింపజేసి కాల్చివేయుచున్నది. పుట్టుగడ్డివానికి సూర్యప్రకాశ మెట్లు తెలియనో అట్లే నాస్తికులకు తెలియనలవిగాని యర్థభావములుగవి.

4. భగవద్గీత మేఘమువంటిది. మేఘమెట్లు చల్లదనము నిచ్చి తాపమాను బోగొట్టునో అట్లే శ్రీభగవద్గీతామేఘము తాపత్రయములను

బోగొట్టి చిత్తవిశ్రాంతి కలుగజేసి ఉదారముగా పరమార్థములను వర్షించును. మరియు ఆత్మలనెడు ధాన్యమును పండించి సత్కలుగునట్లు చేయును.

5. శ్రీగీత చంద్రునివంటిది. పూర్ణచంద్రుడెట్లు ఆకాశమున 16 కళలతో గూడి ప్రకాశించుచున్నాడో అట్లే శ్రీగీత 18 కళలతో గూడి భూమండలమంతయు తన శీతలామృత కిరణములచే నడుపుచు అజ్ఞానులనెడు ఎండిపోయిన మారులను చిగిరింపజేసి జ్ఞానపుష్పములనెడు పుష్పములను పుష్పించి ఆనందనామ కంబై యున్నది. మరియు ధనభరతరంభైయుండు వెన్నెలలు గాయుచు హృదయకమలమును పరిసదృశముగా కాంతియుతముగా జేయుచున్నది. మరియు చంద్రుడెట్లు చంద్రకాంతశిలలను కరిగించి తన యమృత కిరణముల స్పర్శచే ద్రవీభూతముగా జేయుచున్నాడో అట్లే శ్రీగీతా చంద్రుడును తన స్వచ్ఛభావార్థచంద్రికలచే భక్తుల హృదయములను కరిగించి భక్తిచే నివి భూతమగునట్లు చేసి ముగ్ధునిగా జేయుచున్నది. సత్త్వగుణప్రియు క్రమగునట్లు ముగ్ధులు సాత్త్విక

జ్ఞానముతో పరిశుద్ధముగా నుండునట్లు జేయుచున్నది.

6. శ్రీభగవద్గీత ఆత్మలకు అన్నమువలె పోషకమై తీర్థమువలె ధారకమై న్యూహాలు పెరుగు పప్పువలె భోగ్యమై కాయకూరలు పండ్లు వలె రుచికరమై ఆత్మలకు ఆరోగ్యవర్ధకమై బుద్ధికి జాన్యము లంఘియక బలమునిచ్చునదై మధుర ఫలరసములతో గూడిన రసాయనమువలె భక్తి రసమును పానముచేయించి మనస్సునకు సద్గుణ పుష్టి గలుగజేసి జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యము మొదలగు సాత్వికానుష్ఠానముచే అధికారులగునట్లు జేయును, శ్రీగీతాన్నభోజనము ఆత్మలను తృప్తిపరచును.

7. శ్రీభగవద్గీత గంగా ప్రవాహమువలె విస్తారమై పరమపావనమై జీవాత్మల కాలపక్వ డశలందు పూర్వజన్మ సంచితములను పాపకర్మలను పోగొట్టి వెంటపచ్చుచున్న ఆగామి సంచిత ప్రారబ్ధములను రూపుమాపుచేయ సమర్థమై పవిత్రమై ఒకసారి చదివినంత మాత్రముననే ఆత్మ శుద్ధిచేసి నిర్మలనిగా జేయుచున్నది. ఇదియే గీతాగంగోదకము ఈగంగోదకమును దాగిన వారికి మరలజన్మమెత్త వలసినదిలేదు.

8. శ్రీగీత యరటిపండువలె మృదుపాకము గలిగి రుచికరముగా పలుకుటకు సుఖముగా నుండుచు అన్నిపండ్లయందును పారవేయవలసిన గింజలుగలవు. కదలిఫలములందు పారవేయదగిన గింజలులేవు అట్లే శ్రీగీతా కదలిఫలమందు త్యాజ్యగునునట్లుగాని కఠినముగాగాని ఏయర్థమున్ను లేదు.

9. శ్రీభగవద్గీత ద్రాక్షపండ్లవలె అర్ధరస పుష్టిగల శ్లోకములు భావములు గలిగియున్నది. వినుటకు మధురమై చదువుటకు ఇంపుగలిగి నవరసపూరితమై యున్నది.

10. శ్రీభగవద్గీత పుష్పమువంటిది. ఈగీతా పుష్పము పరమాత్మస్వరూపమైన వేదకల్పవృక్షమునందు పుట్టినది. ఈకల్పవృక్షము ఉపనిషదర్థములనెడు శాఖలచే నలరారి శబ్దములనెడి ఆకుల నడమ శ్లోకజ్ఞానభావములనెడు కొమ్మలచే వ్యాపించి విశేషజ్ఞానమనెడి చిగురుపెట్టి భక్తి నిష్ఠలనెడి మొగ్గలుగా బయటికివచ్చి భగవత్కటాక్షమనెడు శీతలవాయుస్పర్శచే చక్కగా పుష్పించి ప్రపత్తియను జ్ఞానపరిమళముతోగూడి శేషత్వసారథిత్ర్యజ్ఞానమనుమకరందసారముతో పూరితమై జ్ఞానులు, భక్తులు, ప్రపన్నులు అనెడు తుమ్మెదలకు దేహపోషణకు జీవనమై తన జ్ఞాన పరిమళవ్యాప్తిచే జగత్తంతయు స్వభావ సుగంధ సారభ మిళితంబుగా జేయుచు గీతాధ్యయన పరులకు సౌఖ్యదాయకమైన పుష్పరాజముగా నున్నది. ఇదియే గీతాకల్పపుష్పము.

11. శ్రీభగవద్గీత నందనవమువంటిది. వనమునందు పుష్పవృక్షములును ఫలవృక్షములును తీగపందియలును పూపొదరిండ్లును తామర తేటాకములును అట్టి తామరకొలనులందు తామరారులు మొగ్గలు తామరపూవులు గలిగి మనోహరముగా నుండును. అట్టి తామరతేటాకములందు హంసపక్షులు, కొంగలు నీరుకోళ్ళు మొదలగు పక్షులు నిర్భయముగాను సుఖముగాను విహరించుచు కూయుచుండును. అట్టి తామర

పుష్పములందు తేనె నాస్వాదించుచు గండు తుమ్మెదలు తుమ్మెదలు మైమరచి గానము చేయుచుండును. ఫలవృక్షములందు సాగసైన చిలుకలు, కోకిలలు, నెమళ్ళు, పావురములు మొదలగు పలువిధములగు విహంగములు పంచ విధములగు చిత్రీనర్తములచే చిత్రించినట్లుండు రెక్కలు ముక్కులుగలిగి ఈశ్వరునిచే సృష్టింప బడిన నానావిధ అండజములు పాటల నాటలచే ఎగురుచు తిరుగుచుండును. అట్టి నందనవనమున తిరుగాడుచు విహరించు జనులకు నానందదాయకమైయుండును. అటులనే ఈగీతానందనవనము గూడ వేదవృక్షములు, శాస్త్రవృక్షములు, సమన్వితార్థపుష్పములు ప్రమాణార్థప్రమేయార్థఫలములుగలిగియున్నది. తటాకములవలె ప్రమేయ నిర్ణయార్థములతోనింకినదై నిరూపణశ్లోకములు సమృద్ధిగాగలదు. ఈగీతావనమున సర్వకాలము లందు విహరించుచు అర్థరస తటాకములందు సదామునిగి తేలి ఈదులాడుచు రసపానము చేయుచు పరమహంసలగు యతీశ్వరులు బ్రహ్మ నంగానుభవము ననుభవింతురు. మరియు ముచలు, ఋషులు, యోగులు, సిద్ధులు, అవసూతలును కర్మయోగులు, జ్ఞానయోగులు, భక్తియోగులు, ప్రపన్నులు (భక్తియోగులనగా ఆత్మార్తు, ప్రతినిష్ఠులనగా పూర్వాచార్యులు) మొదలగు పక్షులు ఈగీతావనము నాశ్రయించి నిత్యవాసము చేయుచు శ్రీగీతాచార్యులను శరణాగతిపొంది కడతేరుచున్నారు. ఆదిగురు పరతపరలు మొదలు మన స్వాచార్యపర్యంతము గీతా చరమశ్లోకార్థమును చరమోపాయమునుగా నమ్మి తాననుష్ఠించి తమతమ శిష్యుల ననుష్ఠింప

జేసి తాము జీవించి యితరులను జ్ఞప్తిపజేసి యప్పటికిని ఆత్మోజ్జ్వలనము చేయుచునేయున్నారు పక్షులు, తుమ్మెదలు అనగా స్వాపదేశమునకు భక్తులు ప్రపన్నులు అని యర్థము తటాకము లనగా భగవద్గుణానుభవ రసములతో నిండి యుండు స్వరూప ప్రకాశకగ్రంథములు వీనినే గీతావనమందును.

12. శ్రీ భగవద్గీత సింహమువంటిది. నాస్తి కులకు పాపండ్ల, బాద్ధమతావలంబగులకు భయం కరమై భయము గొలుపుచున్నది. సింహమెట్లు గ.భీరమగు నాకారము గలిగి తీక్షణ రూక్షములు గలిగిన కన్నులతోకూడిన ముఖమున దంష్ట్రాకరాళములు గలిగినదై గర్జించుచుండునో అట్లే శ్రీగీతాసింహమున్న బాహ్య కుదృష్టి వాదులను తన విభూతి విశ్వరూపములను జూపించి భయమును కలిగించుచు శ్లోకరూప గర్జనలను గర్జించుచున్నది.

మరియు సింహము పర్వత శిఖరములందుండు గుహలయందు వాసముచేయుచునాగులు మొదలగు పెద్ద పెద్ద జంతువులను అణగదొక్కి తనబలముతోనీళ్ళి చంపునో అట్లే శ్రీగీతాసింహముగూడ జ్ఞానులగు విద్వాంసుల హృదయ గుహలందును వాటి శిఖరము లందును వాసము చేయుచు నాస్తిక అనైదిక బాహ్య కుదృష్టి మతములను తన వాక్యార్థములను నోళ్ళతో చీల్చి భావార్థములను కోరలతో గుచ్చి యెత్తి విసరి పారవేయును (కోరలనగా శృతి స్మృతులు దానిభావములు నామాన్యులకు గోచరించక వినుటకుగాని తలచుటకుగాని ధైర్యము చాలక భీతిపొంది కపించుచు) చేసి అహంకారపరు

అటు గడగడలాడించి వణకునట్లు చేయును ఇదియే గీతాసింహము.

13. శ్రీగీత కామధేనువు నాటిది. కామధేనువు పాపముగ్రామి చండు పుష్కలజై దేవేంద్రునకు దేవతలకు శివుహాదివ్యువుచే యివ్వబడి దేవలోకము లో చండు ఆవు దీనికి దేవసురభియును దాహించునను గలియున్నది. పశిష్టాది మహర్షులు సహమకేళులను ఈధేనువును పిడికి హస్తమును బొందుదురు. అటులనే ఈగీతా దేవసురభియును కామధేనువు జ్ఞానులగువారికి భగవదారాధన రూపమగు కైంకర్య హవిస్సు నిచ్చి నిత్యానుస్థాపనలను ఆత్మయజ్ఞమును పూర్తి చేయును. ఇట్టి గీతా కామధేనువు శ్రీమన్నారాయణుని కల్యాణగుణములను పాలనముద్రమున పుట్టి ప్రపన్నులను ధారక పోషక భోగ్యములుగా నున్నది యిదియే గీతా కామధేనువు.

14. శ్రీగీత కల్పవృక్షము వంటిది. కల్పవృక్షము పాలరముద్రమున పుట్టి దేవలోకమున నుండునది కోరినవారికి కోరునట్టి రిత్నాభరణములను పరిమళముతోగూడి ఎప్పుడును వాడకుండు దివ్యపుష్పములు దివ్యవస్త్రములు స్వర్ణములు మొదలగునవన్నియు కోరిన వారికి కోరిన ప్రకారం యిచ్చును మరియు నీవృక్షము తన సీత నాశ్రయించిన వారికి ఎంకవానల తగుల సీయక చల్లదనమునిచ్చి కాపాడును. అటులనే శ్రీగీతాకల్పవృక్షమున్నా ఎవరెవరికి ఏయేఅర్థములు గావలసియున్నవో వారి వారి బుద్ధికి కోరికకు తగినంత అర్థభావముల కొంగు తృప్తిపొంది చి ఆనందింపజేయును. మరియు నీగీతావృక్షము

ముక్తింద నుండు వారికి చిత్తశాంతియును సీత నిచ్చి సుఖదుఃఖములు అజ్ఞాన అన్యభాజ్ఞాన విపరీత జ్ఞానములను పాపపుణ్యములను అహంకార మమకార నరకములు మొదలగు ఎంక వానల భాధల నంటసీయక ఆత్మలను గమ్యస్థానము (అనగా భగవంతుని)ద్వకు చేర్చి శాంతి నిచ్చి ఆనందింపజేయును మరియును నిత్యభోగము లనుగలిప జేయుచున్నది. ఇదియే గీతా కల్పవృక్షము.

15. శ్రీగీత వేదమువంటిది. శ్రీగీతావేదము సాక్షాత్ వేదమువలె నిర్దోషమై నిత్యమై అక్షరమై యున్నది పురుషోత్తమ వాక్మయమై సకలలోక వ్యాప్తమైఅగోచరమై అగాధమయినసముద్రము వలె బ్రహ్మాండమంతయు చుట్టుకొని అర్థములను అలలతో పొంగుచు పరిభ్రమించు చున్నది 14 లోకములందును ఈగీతలు స్మరింపబడుచున్నది. ఇదియే గీతావేదము.

16 శ్రీభగవద్గీత హంసపక్షివంటిది హంస పక్షి ఎట్లు పాలు నీరు వేరుజేయు సామర్థ్యము గలిగి యున్నదో అట్లే భగవద్గీతా హంసయు పరమాత్మ జీవాత్మలను వేరుజేసి వారి తారతమ్యములను వేరువేరుగా జూపి యున్నది.

17 శ్రీభగవద్గీతా శాస్త్రము ధర్మశాస్త్రములవలె ఆత్మధర్మము వర్ణాశ్రమధర్మము రాజనీతి దండనీతి మొదలగు లౌకిక ధర్మములను అనేకములగు మతాచార ధర్మసంప్రదాయములు ఆశ్రయధర్మములను సమరపించి దేహధర్మములును అన్నిటిని వివరముగా బోధించి యున్నది.

18 గీత సీతశాస్త్రము, శ్రీభగవద్గీత సీతి

శాస్త్రమువలె న్యాయములను తర్కశాస్త్రము వలె వాదోపవాద ప్రశ్నోత్తరములును మీమాంసాశాస్త్రమువలె స్పర్థలు సమాధానములును జ్యోతిశ్శాస్త్రమువలె భూతభవిష్యద్వర్తమాన కాలములను కాలచక్ర విధములు యుగ ధర్మములు కాల యుగ పరిమితి సంఖ్యలు బ్రహ్మాదుల దినసంఖ్యలు సంవత్సర యుగముల గణితములు బ్రహ్మాదుల ఆయువుపరిణామములు గూడ గణించి వివరించి యున్నది.

19 వ్యాకరణ శాస్త్రమువలె శ్రీగీత ఛందో బద్ధమై ప్రాకటణ పాద బద్ధాక్షర సంఖ్య నియమములు గల వృత్త భేదములతో గూడి యున్నది.

20 శ్రీగీతలు మంత్రశాస్త్రమువలె ప్రణవ

మంత్రముయొక్క గొప్పదనము తెలుపుచున్నది ఇది అజ్ఞాన ఆశాపితాచ గ్రస్తమైన వ్యాధిని బోగొట్టు మంత్ర రాజమై ఆత్మసంజీవనియై యున్నది.

ఇట్టి పరమోత్తరకమగు గీతామంత్రమును మనుజులగువారు తమతమ హృదయకోశములు నిర్మలములై జ్ఞానప్రకాశమై ఆత్మ పరమాత్మల సాక్షాత్కారములంది మోక్షము లభించుట్లై సమస్తజనులును శ్రీభగవద్గీతలగురుముఖముగా తెలుసుకొని పలువిధములగు అభిప్రాయము గల వారై జ్ఞాన నిష్ఠలు గలిగి పలువిధములగు భాషలచే గీతాభాష్యము వ్రాసి జనులకుపకరించి నేటివరకు ఉపన్యాసములు చేయుచున్నారు యిదియే గీతామంత్రము.

స్వస్వరూప వైశద్యదశ యనగా నేమి !

పరస్వరూప విషయమున స్వీకరింపవలసిన వాటినిగురించియు, త్యజించవలసిన వాటినిగురించియును జాగరూకతగల వాడుగానుండుట, అని శ్రీగామానుజులవారు సాయించిరి.

ఇతరసంగమములను త్యజించి అటుపిమ్మట భగవంతుని ఆశ్రయించునది అని కూరతాత్పర్య సాయించిరి.

పర్యేత్వదుని ఆశ్రయించి అటుపిమ్మట మితరసంగమములను వదలుకొనునది యని ముదలి మాండూక్ సాయించిరి.

అజ్ఞానముతో జ్ఞానము కలవాడగుట యని ఆండూక్ సాయించుదురు.

(శ్రీమాన్ ఈయజ్ఞే శేషాచార్యులుగారు)

1. కా. శ్రీరంజనగ బహు సంభవహయ - గ్రీవామరాచార్య భాషాకేందుమునీపజీర్ణులు వాచాచాతురీమాచురీ సారస్వారత సుధరించు మన-స్సమోదరముంజూని పెం పారన్ వైష్ణవసంఘము బృహివిశిష్టాద్వైతలుప్సాంగగన్
2. ఉ. ఎంచువైష్ణవోత్తములొ యెందలుచర్యగుజానువర్తనో యెందలు వుజ్యవర్తనలొ-యెందలు భూతదయాపలాసులొ యెందలు సర్వమొప్పించి-యెందడిదన్యలొ వీరిబోధనలొ ఘొంచుగ భర్తలొవినుచె-పుజ్యము సద్భాగిగాదెహాదగన్.
4. ఉ. స్వప్నచేత నారతమ-హీనతస్థాపనమె చరించెనో యెవ్వరిచేత పెంపుగన-యెక్రియద్రాకెనొ దేశదేశమం దవ్విజుదాగ్ర గణ్యుల మ-హత్తరకార్యములెల్ల భూసురులొ నివ్వెఱవోవ చెల్పినని-నిర్మలచిత్తులువారి కంజలలో
5. సీ. ఎవ్వని మనదండ మిహలోక పరలోక వాంఛల కనువుగా-వరలుచుండె నెవానిహేమంపు-నెల్లయెనకలలో కములకు ద్రాజమైత్రాలుచుండె నేవానిసద్యకం-వీరేడులోకాల క్గల వ్యాప్తమె-యలరుచుండె నెవాని మతరాజ-మీదేశమున బాజ నీయమై శోభతో-నెగడుచుండె
- గీ. నెవరిమనతను స్మరియించి-రెడదయంచు ననిశమాన్యరులందఱు-నాశతోడ నడ్డరామానుజాత్ముల-హర్నిశముల వరవిశిష్టసంఘముఁగాచి-పరగుగాత
6. సీ. సంపూర్ణచంద్రుని-దాయల నిరసించు మోమునఁజిలునవ్వు-మొలకలెత్త కమనీయ గాంభీర్య-కల్పాణయతచర్య వైభవోపేతమై-వరలుచుండ బుస్తకరక్షాల-హస్తంమ్ములదరించి యజ్ఞానతిమిరంబు-నణచుచుండ మార్గవాంఛితమగు మధురదాషణములు కపటపండిత చుతిప్పుములుగాగ
- గీ. వంగమంతంతకునుజాల-పొంగుచుండ నొయ్యనొయ్యన పాదంబు-బురియమీద నిజులు సుయ్యారమలరగ-నడచివచ్చు వైష్ణవోత్త ములకెనాదు వందనంబు

శ్రీమాన్ ఆరవిర్ని శోభనాన్వినరసింహాచార్యులుగారు

- ఉ|| భావననేయరేమి? భగవంతుడెవండు? మరెవ్వరుండు? యా పాపనమూర్తిరూపమేది? పాన్పదియెవ్వరు? భారయెవ్వరో? మేవనమందునుండు? నట యెవ్వరున్నేహితులంతశిష్యమే కావులు నేవకుండగిన ధన్యులయెవ్వరు? భృత్యులెవ్వరో?
- ఉ|| ఎందుకుజన్మనిచ్చెమన కెందుకునీకువియందుసార్థకం బంచుగలేని మూఢభవ జంతునిజేసెనకండదేమి? నం బందమదేమివానికిని జడ్డులకున్ సమదృష్టిలేని, యీ మందునిజేసే నేమి? పున చూయలనేమి? యటంచుదల్పలే
- ఉ|| శ్రీసత్యదైవమంటపరి నేవకులే సురలందరంట శ్రీ కామరమావరంపదము కానఁగమంగరూపమంట, నం కావముదీర్చుకేపుడట తద్దయసాన్పట, పాలసంక్రమం దావరమాత్ముఁడాడునట నారయ యోగరుణ గొల్పుచుండినన్.
- చ|| కన వేణభంగురంబయిన కాయమునిత్యమటంచుదల్చిగ ర్జనలను జేసిన్వర్ణమన సౌఖ్యముకొందెడమందుఁజును? అమం దనమత నామరూపులయి నాశనమందఁగనేల కృష్ణునిన్ మననముజేసి మోక్షమును మందతజ్ఞానమునందు బొందరే.
- గీ|| “దుష్టచింతలునామది దోఁగనీఁక కుజనన్నేహంబునెవ్వడు గోరనీఁక సర్వవేళలహృదయంబు సరసిజాత నీదుస్మరణంబునేయంగ నెరవు” మనరె.

భక్తి “ని వే ద న” ప త్రి క

సంవత్సర చందా రూ. 5—0—0 లు

మాత్రమే. వెంటనేచేరండి

ప్రేమకే రామానుజాయ నమః

అచార్య తిరుమేనివైభవము

[మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు కోరుకొండ]

తిరుక్కోట్యూర్ నందిగారు శ్రీరంగమున తిరునాళ్ళ మహోన్నతమునిని సేవించి తిరిగి పేంచేయించుడగా నెంబెరుమానారు వారిననువర్తించి స్వామిగా! నాకు రక్షకమగు నొక శ్రీసూక్తిని సామించి కృపచేయు'డని ప్రార్థించగా నానంది గారు కొంచెమాలోచించి 'మాయాచార్యులగు శ్రీత్రళవందారులు నీటిలోనిలిచి యఘమర్షణ మంత్రమును జపించునపుడు వారిపుష్పభాగము బోర్లించిన కాగువలె నుండును. నేనదియే రక్షించుటకు తగినదని నమ్మియుంటిని. మీరు వల్లె నమ్మి యుండుడని సాయింబిరి.

ఒకతరి యుడయవరులొక మూగభక్తినిపట్ల తమకుగల కృపాతిశయముచే నాతని నుజ్జీవింపజేయనెంచి యాతనినొక యేకాంతస్థలమునకు గొంపోయి తనశరీరము నాతనికింజూపి యిదియే రక్షకమని నమ్మియుండుమని సంజ్ఞజేసిచూపిరి. దీనిని తలుపు రంధ్రమునుండి నూచిన కూరత్తాల్వాడు మూర్ఖుల్ని కొంతతడవునకు తెప్పిలి 'అయ్యో! నేనంత పాపిని! శాస్త్రము నధిగమించి మహాపాపివైతినే! ఏమియు వెఱుంగని మూగనై పుట్టిన నీచుగుహమును ఉడయవరులు కవికరించి నాకుగూడ ప్రసాదించి యుండురుగదా! హా! దైవమా! కూరత్తాల్వాడునై శాస్త్రములను విస్తారముగా జదివెయుండుటచే గదా నాకు నాకులదైవము తమ దివ్యమంగళవిగ్రహమును దిక్కుగా నొసంగక ప్రకృతి రుపదేశించిరి' అని మిక్కిలి విలపించిరి.

ఇందుచే నాచార్యుల దివ్యమంగళవిగ్రహమే తిమ్మనకు సంతిశయపుగుహార్థ సాధన మని పెద్దల విశ్వాసమని సిహంతికరించబడుచున్నది.

ప్రచార విభాగము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

గుడిచావులలో వెనాల్గి తాళూకా శ్రీరంగం, బృం అగ్రహారం గ్రామంలో శ్రీశివస్వామి వ్రాసిన ప్రచారకసంపుటాన్ని దర్శించి, శ్రీశ్రీ వే, శ్రీమాన్ ఆ.చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు సేవచేసిన సందర్భములో శ్రీమోహనరాజుగారు కన్యామివారి సన్నిధిలో శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ తిరుమల తాతాచార్యులుగారి అధ్యక్షతన జరిగిన సభా సందర్భములో శ్రీన్నామివారు “మానవుని నిర్మోహితములో మతముయొక్క ఆవశ్యకత” అను శీర్షికను గురించి యుపన్యసించినారు.

అందర్నములో ఈక్రింది కార్యనర్తముతో ప్రైసంఘము యొక్క శాఖ ప్రకటించబడినది.

డి 11-6-51

శ్రీ రంగపురము

అధ్యక్షులు:- శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ తిరుమలచినవెంకటరంగాచార్యులు
కార్యదర్శి:- వేదాల సుందరరాజగోపాలాచార్యులు

సభ్యులు

1. గుడిమెళ్ళ తిరుమల వెంకటలక్ష్మణాచార్యులు
2. గుడిమెళ్ళ తిరుమల తాతాచార్యులు
3. వేదాల వెంకటప్పలాచార్యులు
4. పంచాంగం శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు
5. సముద్రాల చూడాచార్యులు
6. ఉత్పల వెంకటనరసింహాచార్యులు
7. వేదాల తిరుమల రంగరామానుజాచార్యులు
8. మద్దూరి హనుమరెడ్డిగారు బి. ఎ.
9. తాళ్ళూరి బసవపున్నయ్యగారు, గ్రామమునను.

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

527/T.

వేదాంతమౌనపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర ఆషాఢమాసము

సంచిక ౪

శ్రీయతిరాజవిజయనాటకము.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోడకొండ.

భగవద్దామానుజులకు పూర్వశ్రమము నందు శ్రీనాథకులతిలకులైన మహాపండితులగు సుదర్శనులను పేరుగల తుల్యు లొకరుండిరి. రామానుజులు వారి వైదుష్యమునకు ముగ్ధులై తమ శ్రీభావ్యసింహాసనాది కారమును వారి కర్పించిరి. వారికి శుత్రప్రకాశకాది గ్రంథకర్తలకు గూడ నాచార్యస్థానము నలంకరించిన వేదాంత కూటస్థులైన వరదాచ్యులను పోషింప నామధేయముగల పాత్రులొండిరి. ఆవరణార్యులకు నాల్గవ తరమున శ్రీకాంచీపురమునందు శ్రీఘటికాశత సుదర్శనాచార్యులను నొక మహా పండితులుడయిచిరి. ఆసుదర్శనాచార్యుల కచ్చుటనే వరదాచ్యులనెడు పుత్రులు జన్మించిరి. వారు తమ యువధృవ్య పాండిత్య ప్రకర్షచే

జగద్విఖ్యాతిని గాంచి దర్శన స్థాపకులగు వేదాంతాచార్యుల పల్లను రామానుజాచార్యుల పల్లను అపారశ్రద్ధాభక్తిసమన్వితులై కవిపుంగవులై యలరాచుమండిరివీరికి 'అమ్మాలాచార్యు'లని యపరనామధేయము కలదు. వీరు శ్రీవ్యవ్రబంధములకంటే దృశ్యప్రబంధములచే నెట్టి వారికైనను గంభీరముగ వేదాంతవిషయములు కూడ హృదయంగములు కాగలవను సకల్పముచేష్టశాంతరసమును అంగిగను రశాంతరములను అంకములుగను జేసి ప్రమాణమూర్ధన్యముగు నుపనిషత్తులను 'వేదమాలి'యను పేరులో భీరశాంత నాయకునిగ జేసి ప్రత్యక్షాధి ప్రమాణాంతరములను ఇతిహాస పురాణాద్యుప బృంహణములను సకలవైదికావైదిక మతములను

త త్తదనుకూలపాత్రలుగా కల్పించి యత్యద్భుతముగ నొక వేదాంత నాటకమును కల్పించిరి. ఇదియే 'యతిరాజవిజయము' అనునాటకము.

ఈనాటకమున మతాంతరము లన్నిటి కంటెను అందును శ్రీరామానుజావతార సమయమున దేశమంతట నల్లుకొనియున్న శంకరయాదవభాస్కర మతిముల కంటెను భగవద్దామానుజ సిద్ధాంతమే సకలప్రమాణ సమన్వితంబగు సుత్తమసిద్ధాంతమని స్థాపించుటయే వీరి ముఖ్యశయము. శుష్కవేదాంతార్థముల సంత రసవంతముగ పాఠకుల కందిచ్చినవిషయోధచందోదయము సంకల్పసూర్యోదయము యతిరాజవిజయమనెడు సీమాదుగ్రంథములే. ఎప్పటికి పండితలోకమున ప్రసిద్ధికెక్కి యున్నవి. ఈకవిపుంగవుల రచనాకౌశలము నొకింత ప్రహేళికాపాదయములయందు ప్రకాశింపజేయుటకై యీనాటక కథా సంవిధానము నిచ్చట సంగ్రహముగా పొందుపరచుచున్నాను. ఇందు ముఖ్య బౌద్ధార్థములను స్వావదేశము లనుబడు ప్రకృతి ఆంతరార్థములను ప్రాజ్ఞలూహించుకొందురుగాక!

: కథాశరీరము :

పూర్వము వేసవూలి యనునొకరాజుండెను. ఈతడు సర్వదా సకల ప్రజాసేవకు హితముగ మాటలాడు స్వభావముకలవాడు. సమస్త సమయాచారములను శంకరము కాకుండునట్లు స్థిరముగ కాపాడుచుండెను. మాయచే జీవించు వంశకుల నీతడెంతమాత్రమును సహించువాడుకాదు. మానప్రతాపములతో నీతనికి సాటియే ఘృగ్యము. సకల నీతులలో నీతడదరించదగిన

వాడు. పుష్కలమైన శారీరమానసిక బలములుగల యువకుడు నాయకులతో నీతనికి సాటియే లేడనుట యతిశయోక్తి గానేరదు. ఇట్టి సద్గుణరాశియగు నీరాజు చిదచీశ్వరులనెడనెత్త తత్వత్రయోపేతమైన పదునాలుగు బ్రహ్మాండముల నేకచ్ఛత్రాధిపత్యముగ నేలుచుండెను. ససత్వవాదులగు బోధాయన టలక ద్రమిడ గుహదేవకపర్థి భారుచి ప్రభృతులీతని కమాత్యులై ఐకమత్యముతో రాజ్యచక్రము నేలించుచుండిరి. వీరేగాక ప్రత్యక్షమైన మహామాత్యులుగూడ నీమహారాజునకు వానోదై నిలిచియుండిరి. వీరందరియందును మహారాజునకు మిక్కిలి సమానబుద్ధి యుండెడిది. ఇట్లుండ కాల్కాశిమమున భోధాయనాదు లందఱును కాలభక్తమునొందిరి. ప్రత్యక్షమైన మహామాత్యుల కుటుంబములలో కొందరు వికలాంగులు జన్మించి దుర్మాగులై రాజ్యభగ్నులు గావించబడిరి. వారు మెల్లగ పొలిమేరలయందుసమయమునకై బొందియున్న పాపండులతో జేరి వారిని ప్రోత్సహించివారిలోగల సీ మహారాజు విషయములనన్నిటిని వ్యాకులపరచబోడంగిరి. రాజ్యమును చక్కని మార్గమున నడిపించకగు మంత్రీపుంగవులకు లేకుండుటకే జేసి యీపాపండులతో విదగ్ధవంచక శిఖామణియగు నొక మాయావి విరాగివేషముతో రాజుచెంతకరుదెంచి యాతనికి తాను పరమమైదికుడను విశ్వాసమును బుట్టించి క్రమముగ ప్రధానమంత్రిపదవి నధిరోహించెను. యాదవభాస్కరులుపమృతులైరి. రాజునకు ప్రధానామాత్యుని ప్రేరణచే మిథ్యావిషము తలకెక్కినను, యథారాజాన్యాయముగ నితిహాస పురాణములు తంబాన తాన యనజొచ్చెను. మెల్ల మెల్లగ ప్రధా

నామాత్యుడు రాజునకు దుశ్శోధగావించి తన కుమార్తెయగు మిథ్యాదృష్టి నాతని కప్పగించి పాశ్చాత్యులగు సునీతితో రాజమహిషియగు సుమతిని బహిష్కరింపజేసెను. గాని సుమతి సఖులగు సద్విద్యా గీతాదేవులను మాత్రమొక రీతిగా చేబట్టెను. సదూహుడను సేనానాయకుని తీసివైచి మరూహున కాంక్షాకార మొప్పగించెను. సుదూహుడు రామానుజుల నాశ్రయించి పృథ్వీరామాత్యుని యున్మాదించు పయత్నము గావించుచుండెను. వేదవిచారుడను (పూర్వమీ మాంసాశ్రయము) రాజుపోవరునిపై రాజుతో నేరములు జెప్పి యాతనిని రాజ్యము నుండి వెడలగొట్టెను.

ధర్ముల కిరువురకును రాజ్యమున తావు లేకుండజేసెను. పవృత్తి భర్తయును ధర్ముడు వేదవిచారుని చేబట్టెను. పాపమా ధర్మని చార్యాకుడు మాయావాది సౌగత దిగంబరు లతో (పాదజైనులతో) గూడి డొడంగెను. అనుకూలులుగా నాభాసించు కపిల పతంజల కపాలభతు. క్షపాదులు “పీనికింతయు శాస్తి కావలె” నని వెనుకటి తిరోధముల దలంచి చూచుచు చూరకుండిరి. పాపమా దీనుడు వంటరిగ నేమిచేయును. ఇక పవృత్తి భర్తయును ధర్ముడు వెడలగొట్టబడి రామానుజుల చెంత జేరెను. చార్యాకుడు పృథ్వీరామాత్యునకుకొంత భయపడు చుండెను గాని వాని మిత్రుడగు పాద్మిని భయమును తీర్చివేసెను.

ఈదుర్మడత నంతను రాజెరింగి తనపీయ మిత్రులగు యామునాచార్యుల రావించి తగిన యుపాయ మాలోచించెను. వారి యాదేశాను

సారము తగిన మంత్ర లభించువరకీ మాయా వాదిని చెండనాడిన తన శత్రువులు తన విషయ ముల నాకమింతురని భయపడి యోరిమి పట్టి యుండెను.

అచ్చట సుమతి దుఃఖార్ణవ నిమగ్నమాన సయై సునీతితో గూడి యీ మాయామంత్రీ నశించి సన్మంత్రపుంగవుడు లభింపవలెనని యిష్ట దైవమును శ్రీధాభ క్తులతో పూజించు చుండెను. గీతా సద్విద్యలు గూడ నామెకు వలయు నంత చేవోడగుచుండిరి.

ఇట్లు మిథ్యాదృష్టి వశంగతుడై తెలివి మాలిన రాజును గాపాడుటకై యాతని సన్ని తులగు యామునలు రామానుజుల ప్రోత్స హించగా వారెట్లో రాజసాన్నిధ్యమును సంపాదించి యారాజు వంటరిగా నున్నతరి యాతనికి జాలిణియగు నామిథ్యాదృష్టి వృత్తము నంతను సవిస్తరముగ బోధించి యామెపై యాతనికి కసహ్యమును బుట్టించి సుమతి సునీతులు లేని రాజ్యము చెడునని మెల్లగా రాజమహిషిపై యాతని మహస్సును మరలించెను.

ఈసంఘటనచే రాజునకు రామానుజుల బుద్ధి కౌశల మచ్చెరువొనరించి వారినే మంత్రీగా పరిగ్రహింపవలెనను సుకల్పము జనించెను. మాయావాది దానిని కనిజెట్టి రామానుజులను రాజద్వారమున నడుగిడకుండగ జేసివేసెను. దాన రామానుజుల కాగ్రహము జనించెను. ఈ దౌష్ట్యమును పోగొట్టినగాని నిద్రాహారము లంటనని శపథము గావించి తన ప్రియశిష్యు లిరువురితో కాంచీపురి కేగెను.

యామునాచార్యులు మాత్రము రాజును వీడక యాతని హితమునే యన్వేషించుచు

వెన్నంటి యుండిరి. మాయావాది మాత్రము కూలంకషాశంద తరంగపరంపరల తానోల లాపచు రాజు నోలలాడించుచుండెను. కాని వీనియభి వృద్ధిని భాస్కరయోధవులు సహింప జాలక వీని యనమాన సుముహూర్తమునకు మీనమేషములు లెక్కించుచునే యుండిరి. రాజదియంతయు నెఱింగియు సన్మంతిపుంగవ లాభమునకై భగవదనుగ్రహము నపేక్షించు చుండెను.

ఇట్లుండ నొకనాడు రాజు యామునాచార్యులతో గూడి కొలువుత్తీర్చియుండెను. శ్రీవరద రాజ పెరుమాళ్ళ పేరణచే కాంచీపురమునుండి శ్రీయామునాచార్యులకు కాంచీపూర్ణులు పత్ర రూపముగ సందేశమును పంపిరి. దానినిశిరసావహించి వాధూలులగు దాశరథులును, చాత్యులగు వరదవిష్ణువులును రంగప్రియ ప్రియరంగ నామములతో వైతాళిక వేషధరులై సభారంగమున ప్రవేశించిరి. వారు కొనినచ్చిన యావృతమును గైకొని రాజు స్వయముగ చదివెను. అందు శ్రీవరదరాజుపెరుమాళ్లు కాంచీపూర్ణులకు ప్రత్యక్షమై 'మాయావాది విస్లవముచే మహారాజు కుదృష్టమహానామఖమున కూలి నామా వశిష్టుడై కుందుచున్నాడు గాన రామానుజులను తగిన మతి నీతి సత్య సముత్సాహాది సహాయము తల నొసంగి పుంపుచున్నాను గాన నీవును ఏమరక రాజును గాపాడవలెనని యామునాచార్యుల నాదేశించుచుండెను. రాజందుల కపరిమితానంద కంఠభితంత రంగుడాయెను. మంత్రులు నుండిపడ జొచ్చిరి. వైతాళిక వేషదారులగు నారామానుజ విష్ణుపుంగవులు తమ శీతలముక్తి భారా సంపాతములచే నామంటల నాన్ని

తమబుద్ధికౌశలముచేతను పరమతఖండన నైపుణి చేతను నొక్కసారిగా త్రయ్యంత సిద్ధాంతము ప్రక్కకు తిప్పివేసిరి. మంత్రులు పరాజితులై తలవంచుకొని తేదిపోయిరి. పిమ్మట రాజును వైతాళికుల తత్వమెరింగి వారి మూలమున ప్రకటితమైన రామానుజుల వైదుష్యమునకు మహాశ్చర్యంబు నొంది వారి శుభాగమన మాహూర్తమునకై యెదురు జూచుచుండెను.

ఇంతలో శ్రీవరదరాజు పెరుమాళ్ళచే ప్రేరేపించబడిన శ్రీకాంచీపూర్ణుల యానను శిగసావహించి శ్రీరామానుజార్యులు వేదమాలి నాశ్రియించి యాతనిచే బహుభంగుల సన్మానింపబడి ప్రథానమంత్రి శత్రుము కధిరోహించినా. వారి బోధనాకౌశలముచే క్రమశః యావేదమాలి తిరిగి తన పట్టమహిమియగు సుమతియందు సాభిలాషుడయ్యెను. సునీతియొక్క దౌర్జన్యాతుర్యముచేతను, గీతామాతయొక్క సనుసదేశముచేతను సుమతి వేదమహాళ లేక మున్నులై సంక్లేషించిరి.

ఇట్లు వేదమాలి రాజ్యమంతయు ప్రధానామాత్యులగు రామానుజులచే నిష్కరింపకముగ నేలబడుచుండ నీర్భ్యాకమామిత హృదయుడగు నా నిష్కాంత ప్రధానామాత్యుడగు మాయావాది శింకరుని పురస, రించుకొని కేరళదేశీయులతో గూడి యొక రహస్య ప్రదేశమున దుర్గ నారాధించి యామె యనుగ్రహబలమున వివిధ మాయాశక్తి సమన్వితుడై రామానుజ విజయకాంక్ష ప్రేరేపింప నిద్రాజిత్తుకైవడి విజృంభింప నారంభించెను. ధ్యాన నిష్ప్రపంచ నియోగ వాదులు వృద్ధులైనను మాయావాదికి తోడ్పడుట తమ కర్తవ్యమని నిశ్చయించుకొని

రామానుజులతో తలపడదొడంగిరి గానిశంకరుని జూడగనే వెనుకకు మరలిరి. శంకర శిష్యులగు జీవైక నానాత్వవాదులగు శాక్యార్థజ్ఞానవాదులు వీరికి తోడ్పడుటకు మారుగా పరస్పరము కలహించుచు నెచ్చటికోపోయిరి. యామున రామానుజ సుమతి సునీతులతో రాజు కొలువుకూటమున నిష్ఠాగోష్ఠిని జరుపుచుండగ శంకరునూతగా గొని మాయావాది రామానుజ విజయాటోపముతో నాయన నశ్చేషించుచు నేతెంచి తన చాంకిత్య ప్రకర్షన తన కురుంగుమామారతము పది వీవ దొడంగెను గాని తంత్రిపాలుడను నామాంతరిమూఠో మహారాజు సన్నిధిలో సేనాధిపతిగానున్న సదాశుబ్దను శ్రీరామానుజాచ్యుల శిష్యుని సమీచిన తర్కధారాపాతములచే శమించి కేలయంటి పడియుండుతరి మిథ్యాదృష్టిచే బ్రోతాహితులై యోగాచార మాధ్యమికులు ఘుండు వెనుక లాఠయక రంగమునకురికి శంకరున కండగ నిలిచిరి. గాని తక్షణమే సేనాపతిచే నిరుత్తరులు గావింపబడిరి. గరిగ చిదే సమయమునకు పరాంకుశ పరకాలాదులు సభ కేళించిరి. అంత రామానుజులు పరాంకుశులను సగౌరవముగ తన చెంత నిడుకొని యవశిష్ట శత్రునిరశనార్థమై పరకాలాదుల నాదేశించిరి. యోగాచార మాధ్యమికులు పరాంకుశులచే లెప్పుగ దండింపబడి పిక్కబలమును జూపిరి. మిథ్యాదృష్టి వారి నశుగమించి శతన్ధాః కూపం ప్రవిశంతికి పాత్రమయ్యెను.

ఇంతగా నుపమంతులగు యాదవభాస్కరులందుకొనిరి. సేనాపతిచే నొక్కొక్కయొక్క శరముచేతనుమూతమే నిరుత్తరులుగావింపబడి శ్రీమామునాచార్యుల హితోపదేశమునాదరించి

భగవద్రామానుజుల చరణారవింద శరణాగతిచే శంరక్షింపబడిరి. శంకరుడు మాత్రము తన కాపట్యము నంగీకరించి శ్రీయతిరాజయమున ప్రభృతులవద్ద సెలవు గైకొని పర్యంక విద్యోపాసనకై యనంతపురమున కేగెను.

పిమ్మట సోదరులును నగు వేదవహాళి వేదవిచారుల కనాత్మజులగు దుర్మంత్రులచే గల్పింపబడిన విరోధము నుపశమింప జేయుటకై యతిరాజులు భారతపురాణముల నంపి వేదవిచారుని రప్పించెను. పూర్వప్రాతికూల్యమును స్మరించి వేదవిచారుడు రాజుకంట బడుటకు జంకుచుండ భారత మాతనికి కర్తవ్యమును సయ్యక్తికముగ నుపదేశింప దానిని నాతడు శిరసావహించి ధైర్యవలంబించి భారతపురాణముల పురస్కరించుకొని రాజు మోలనిలచెను. అంత శ్రీయతిరాజు పురుషకారముచేయకావరాజ్యాధికారమును బడసి రాజుచే నాజ్ఞాపితుడై సేనాధిపతియగు సదాశుబ్దని పురస్కరించుకొని బౌద్ధాదులవిజయమునకై యేతెంచెను. ఇంతవరకు నిలిచినపురాణములు గావించిన నిష్కల్మష సేవకు ప్రసంగించి యిట్లే మీపనిని మీరు జాగరూకులై నిర్వహించుచుండుడని శాసించి యతిరాజులు వారి నంపివేసిరి. అట్లే యితరరాజ్య కార్యనిర్వహణదక్షులగు ధర్మము, శబ్దము మొదలగు నిధి కారులందర రావించి వారికి సత్సేవాక్రమమును విధించి ప్రభానామాత్యులగు రామానుజులు వారివారి పనులకై వారిని పంపివేసిరి.

మహారాజు సుమతి సునీతులతో గూడి శ్రీయతిరాజులు గావించిన దిగ్విజయమునకు వారిని వేరోళ్ళ గొనియాడుచుండ సేనాపతి యేతెంచి దిగ్విజయ వృత్తాంతము నంతను నవి

స్తరముగ వర్ణించి దిగ్విజయోత్సవమును మహా వైభవముతో జరిపించ యనుమతివేడెను. రాజాజ్ఞచే శ్రీమత్పరాంకుశ పరకాలనాథ యామున శ్రీవత్సాంక దాశరథి ప్రభృతులచే నాయుత్సవ మతివైభవోపేతముగ జరుపబడెను. ఆయుత్సవ సందర్భమున మహారాజు వైభవమున కంతకును కారణమైన ప్రియంగు నామధేయముతో వైతాళిక వేషమున వచ్చిన వాత్స్యవంశోద్భవులగు సుదర్శనులకు యతిరాజులచే కోశాధికార పదవినిప్పించబడెను. అగత మహారాజు సుమతి సునీతులతో గూడి యా యుత్సవమునంతను సానందముగ సేవించి భుజంగరాజు పర్యౌక శాయిగు శీరంగరాజుల ప్రణమిల్లి బహు భంగుల నుతించెను. చివరకు “రామానుజార్య దివ్యాజ్ఞా వరతా మభివర్ధతా” మృత్యును భరత వచనముతో నాటకము శుభాంతముగా ముగిసెను.

ఇట్టి మహద్వైభవోపేతమై యప్రతిమమగు నీ నాటకరత్న మేనోయొక మూల మృగుచుంక దీని ముమ్మును దులికి నిజప్రకాశముతో పండిత హృదయ సింహాసనము సధిరోహింప జేసిన న్యాయవేదాస్త్ర వాతస్పతి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె.కం.రామానుజాచార్యస్వామివారికి శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక పండితమణ్ణలి తరపునను శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము తరపునను పరశ్వత ప్రణామ పరకపరల సమర్పించు చున్నాడ.

ఇకముందీనాటక రచనా శైలియు, ఈకవి పుంగవుని బుద్ధికౌశలమును రసజాల యనుభవము కొరత యచ్చటచ్చట కొన్ని కొన్ని ఘటములు

సాంధ్యానువాదముగా నీపత్రికలో ప్రకటింపబడగలవు.

ఈనాటకమునందలి పాత్రల పరిచయము

పురుషులు

(సత్పక్షము)

1. వేదహృళి- (ఉపనిషద్విచారము) నాయకుడు
2. వేదవిచారుడు- (కర్మవిచారము) రాజునకు సోదరుడు- చార్వాక బౌద్ధాదులకు ప్రబల శత్రువు.
3. చిన్నధర్ముడు- (కామ్యకర్మలు) స్వవృత్తికి భర్త-వేదవిచారుని మిత్రుడు.
4. పెద్దధర్ముడు- (నిష్కామకర్మ) స్వవృత్తికి భర్త-యతిరాజుల యనుచరుడు.
5. యామునాచార్యులు- (రామానుజులకు ఆర్యులు) నాయకుని హితైషి.
6. యతిరాజు2 వేదహృళి శిష్యునితీపుంగవు (శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రవర్తకుడు) పేరే రామానుజులు.
7. ప్రియరంగుడు- వాత్స్యవంశీయుడు సుదర్శనుడనువరదవిష్ణువు. వైతాళిక వేషముతో నాయకునివద్దనున్న శ్రీయూమునాచార్యులకు శ్రీగాంచీపూర్ణల శ్రీముఖమును గొని వచ్చి సభారంగమున మాయావాదితి నిరుత్తరునిగ జేసిన ప్రోడయగు రామానుజ శిష్యుడు.
8. రంగప్రియుడు- వాఘాల వంశోద్భవుండు- దాశరథుడు-రెండవ వైతాళికుడు రామానుజుల శిష్యుడు-మొదటివైతాళికునకుతోడైనవాడు.

9. సమూహుడు- వేదమాళి సేనానాయకుడు
మాయావాది ప్రధాన మంత్రిత్రములో
పదవిభ్రష్టుడు గావింపబడి రామానుజుల నాశి

యించి సకలమతముల ఖండించి రామానుజు

లకు విజయము చేకూర్చినదిట్ల ఈతడే తంత్ర
పాలుడను రామానుజుల ప్రధానయోధుడు.
ప్రియశిష్యుడును.

10. పరాంకుశుఁడు-ప్రధానమంత్రిత్రయగు రామా
నుజ పక్షియులు శ్రీయామున రామానుజులు
విధించు శిక్షలను శత్రువులపై నమలుజరుపు
చునోగులు.

11. దివ్యపురుషుడు- ఉండిక్షనంటి కత్తనశిక్షలను
లుపరచు ఉన్నో భాగ్యుని పార్ద్రోలను.

12. పరకాలుడు-ఈతడొక పైన్యాధికారి-ఈత
నికి రంగమునందంతగా ప్రవేశము లేదు.

స్త్రీలు

1. సుమతి-నాయిక పట్టిమహిమి

2. సునీతి-నాయికకు ప్రియసఖి అతిమేధావతి

3. గీతా-సుమతీసఖి-జనకునిమాత గొప్ప విష్ణు
భక్తురాలు.

4. సద్విద్య- సుమతీసఖి-మాయావాదికి అను
కూలురాలవలె నటించుచు ఆతని కొలువు
కూటముననుండెడిది. అంతరంగమనసుమతి

సునీతి గీతలకు ప్రియసఖి

అసత్పక్షియ పురుష పాత్రలు

1. మాయావాది- అద్వైతసిద్ధాంత కూటస్థుడు.
వేదమాళికిపట ప్రధానామాత్యుడు-గూఢ

రాజ ద్రోహి.

2. యాదవుడు } ప్రధానామాత్యుని పక్షియులే

3. భాగ్యుడు } యైనను ఆతనితోగాని తమలో
తాముగాని అంతగా

కలియుని వేదమాళి కపట ఉపమంత్రులు

స్వార్థపరులు గూఢ రాజద్రోహులు

మాయావాదికి అంతరంగ

4. చార్వాకుడు } మిత్రులు రాజకులమునకు

5. బౌద్ధుడు } సహజబద్ధవిరోధులు పరస్పర

6. దిగంబరుడు } సహకారులై ప్రతిపక్షితో
నెదుర్కొనుమిత్రులు.

7. కపిలుడు, పతంజలుడు, కణభుక్కు, అక్షపా
దుడు, వీరు మాయావాదితో సంతగా కలి

యగు జవంశమునకు మిత్రులువలె నాభా

సింతురు గాని వారికంత అనుకూలులుగారు

తమచే రాజ్యమునేలవలెనను సంకల్పముతో

నుండెడివారు.

8. శంకరుడు- మాయావాదికి చేయూతయైన

మహాభైరవీ సిద్ధిగల ప్రధానమిత్రుడు.

9. భాగ్యనియోగవాది } వీరు

10. నిష్కాపంచీకరణ నియోగవాది } వృద్ధులు.

మాయావాదికి సహచరులేగాని శంకరుడనను

వీరికి గిట్టదు.

11. శుక్లపటుడు-బహుజీవవాదీ ఉభయులును

12. సన్యాసీ - వీరజీవవాదీ } వ్యాకర్తృజ్ఞాన

వాదులే మాయావాదిమిత్రులే వీరిలో వీరికి

మాత్రము పడదు.

13. యోగాచారుడు } శంకరునకు ప్రియమిత్రులు

14. మాధ్యమికుడు } బుద్ధశిష్యులలో నొకరు.

ఈ పక్ష స్త్రీ పాత్రలు

మిథ్యాదృష్టి- మాయావాది కుమార్తె.

జారిణి. మాయావాదిచే వేదమాళి కప్పగింపబడి

సుమతి సునీతులను వెడలగొట్టించెను. ప్రాకృత

మును గానముచేసి భరతశాపముచే సంతర్ధాన

మయ్యెను.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
వేదాంతవిలాసము (అనెడు)

యతిరాజవిజయనాటకము నందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు.

(పథమాంకారంభమందు)

1. శ్లో. పద్మే త్వన్నయనే స్థరామి సతతం భావో భవత్కున్తలే ।
నీలే ముహ్యతి కిం కరోమి మహితైః క్రితోఽస్మి తే విభ్రమైః ।
ఇత్సు త్వన్నవచో నిశమ్య సరుషా నిర్బుద్ధిశో రాధయా ।
కృష్ణ త్పైర మేవ త ద్ద్యపదిశన్ క్రిడావితః పాతు వః ॥

తా॥ ఓ లక్ష్మీ! నేనెల్లప్పుడును నీ నేత్రములనే తలంచుకొనుచుందును, ఓ నీదాదేనీ! నామనోవృత్తి నీ ముంగురులయందే మోహమాను జెంది యుండును. ఓభూదేవీ! (మహి = మైః) అని పదచ్ఛేదము) సుప్రసిద్ధములగు నీవిలాసలచే కొనబడిపోతిని ఏమిచేయుదును? అని శ్రీకృష్ణుడు నిద్రలో పలకరించుటను విని రాధ కోపముతో భయపెట్టగా క్రిడావితఃగాన నా నీలాపము నంతిని ఆ రాధవరముగ నే సమన్వయించిన శ్రీకృష్ణుడు మిమ్ము రక్షించుగాక. (రాధాగమనము ముగియఁగా)

రాధా! నేనెల్లప్పుడును నీనేత్రములను తామరపువ్వులని తలంచుచున్నాను. నన్నగు నీముంగురులయందే నామనస్సు సమోహమును చెందుచున్నది. పూజ్యములగు నీవిలాసలచే కొనబడిపోతిని నేనేమిచేతును?

మొదటి యోజనలో 'పద్మే నీలే మహి' అనుపదములు మూడును శ్రీనీదాభూదేవుల సంఘోదనలు.

రెండవ యోజనలో 'పద్మే యనునది నయనమునకును నీలే' అనునది కుంభిలములకును మహితైః అనునది విభ్రమములకును విశేషణములు.

2. శయ్యా యస్య దృశా శృణోతి భవతి ఛన్దాసి యద్వాహనం ।
లీలా యస్య జగన్తి కాలకలనామూలం చ యల్లోచనం ।
నిదా జాగ్రత్ ఏవ యస్య నిగమసోమోఽవతం సోత్పిలం ।
దేవః పువ్యతు రజమజ్జననిధిః శ్రేయాంసి భూయాంసి నః ॥

తా॥ ఏ శ్రీరంగనాథునివాన్న కండ్లతో వినునో (ఆదిశేషువు చక్షుశ్రవము) వేదము లెవ్వని వాహనమో (వేదాత్మావిహగేశ్వరః) జగములవనిలీలయో కామును లెక్కించుటకు మూలములగు జగద్రీసూర్యులవని నేత్రముతో ఎవనికి మేల్కొనియుండగనే నిద్రయో ఆతనిని యోగనిద్ర-జగద్రక్షణలోచన) వేదాంతసముదాయ మెవ్వనికి తలపునో, అట్టి గిరిగళురరాశియగు దేవుడు మన కపరిమితములగు శుభము లొనగూర్చుగాత!!

(ఆదిశేషునకు కన్నులేచెపులు. గరుత్మంతుడు వేదమూర్తి ఆతని వాహనము లోకముల సృష్టిసీతలయాదులు భగవంతునకు ఆటలు సూర్యచంద్రులొకటి కండ్లు, జగద్రక్షణ చింతయే ఆయనకునిద్ర వేదశిరస్సులగు ఉపనిషత్తులచేతనే ఆయన తెలుపబడును.)

శ్రీభగవద్గీమానుజాచార్య సన్యాస స్వీకార కారణము.

విద్యారణ్య పంచనన విద్యావాచస్పతి శ్రీమాన్ విక్రం రామచంద్రాచార్యులవారు.

ఉడయవర్ భార్యను త్యజించు విషయమున గ్రంథములలోని భేదములు చూపెద.

1. దివ్యసూరిచరితములో ఘటముల మేళనముచే గురుపత్నిని అగౌరవించుట
2. ప్రపన్నామృతములో

I అభ్యంజనము చేయువారికి అన్నములేదనుట చూడగా చద్దెన్న ముండుట.

II బావీలోనీళ్ళను చేదునపుడు పెరియనంబిగారి భార్య కుండలోని నీళ్లు యీమె కడవలోకి చిందగా ఆమెను నీచమైన మాటలాడుట.

III ఒక పండితుడు అకలిఅని అడుగగా యింటికి పంపి అన్నమడుగ మనగా ఆమె అన్నములేదు బియ్యము లేవు నీచిచటకుండతగవు పోపో నిన్నెవరు పంపివారో వారిని పోయి అడుగు అని తలుపుఁడియజేసుకొని నిష్ఠురముల పలుకుచుండెను. ఆయన రామానుజునికి ఈనైవేద్యమును తెలిపెను. అంతి ఒకజాబు తనమామ తనకొడుకుపెండ్లియనియు నీవురావలసినదనియు రాశి యిచ్చి పనుపుకుంకమ చిత్రవస్త్రమును యిచ్చి పంపినట్లుగా ఈవైష్ణవుని చేతనే పంపెను. ఆయన పోయి ఆమెకు యీవస్తువులను యిచ్చి జాబు చదివించి వినిపించెను. అంతట ఆయనకు ఆమె వండి అన్నమిడెను. ఆయన సాపాటుచేసి యుండగా రామానుజాచార్యులు వచ్చి తెలియనట్లుగా ఆవైష్ణవునివల్ల యావస్తుకనుగొని భార్యతో నీకు కావలసిన వస్త్రాభరణములను తీసుకొని ఈవైష్ణవునితోడ పుట్టింటికి హమ్మని నేను అయదుదినాలు తాళి వస్తాను అని చెప్పగా దానదాసీ బంధుజనులతోడ బయలుదేరి పుట్టింటి కరిగెను. అంత వెంటనే సన్యాసమును దీసికొనెను.

3. గురుపరంపరా ప్రభావములో

I తలంటువానికి చద్దెన్నము లేదనుట వెతకగా నిండా వుండుట.

II గురుపత్నికి అమెకు బిందె తగువులు అంశట సన్యసించినారు.

4. పెరియ తిరుముడి యడవులో భార్యహిద నెపము చెప్పబడలేదు.
5. పరమయోగి విలాసములో భావీలో నీళ్లు చేదునపుడు ఇరువురిఖిందలతాకుడుచేనిరువురికితగవు.
6. ఆచార్య సూక్తి, ముక్తావళిలో అభ్యంజనము చేయువానికి అన్నము లేదనుట అన్నము వెతకగా నుండెను. దానిని వానికి పెట్టెను. గురుపత్ని ఘటాంబుబిందువులు గాలిచే నీకుండలో చెదిరి పడినందున నిరువురికి గలిగిన తగవు. కాంచీపూర్ణునికి సాపాటుజెట్టి ఆయన యెంగిలాకు యెత్తివేసి సచేల స్నానము చేయుట.

నీకు యావజ్జీవనమునకు కావలసినంత ద్రవ్యమిచ్చెద పుట్టింటనుండుమని చెప్పిపంపించి వరద

రాజుచే నివ్వబడ్డ కామాయత్రిదండములతో సన్యసించెను.

భగవద్గీతాసూత్రాచార్యులవారు సన్యసించుటకు కారణము భార్య విధేయురాలు కాకబోవుటయని చరిత్రలయందు దెలిపియున్నారు. ఆవిషయమై ఇంచుకంత విచారించి సత్యమును గ్రహింపవలసినది శిష్యకృత్యమై యున్నది.

భగవద్గీతాసూత్రాచార్య శిష్యవర్గము ఇటీవల శౌగల వడగలముని రెండు శాఖలుగ వీడియున్నది. ఆరెండు సంఘములవారునూ ఆచార్యచరిత్రములను రచించియున్నారు. వాటిని బట్టి ఆచార్య విషయములను గుర్తెరుంగవలయును. ఆగ్రంథము లెవ్వియన

1. దివ్యసూరిచరితము ఇది సంస్కృతము శ్లోకరూపము భగవద్గీతాసూత్రాచార్య చరిత్ర కాలములోని వారగు గరుడవాహన పండితునిచే రచియింపబడినది.

2. ప్రపన్నామృతము ఇదియు సంస్కృతశ్లోకరూపము అనంతాచార్య రచితము.

3. గురుపరంపరా ప్రభావము ఇది ద్రావిడభాష వాక్యరూపము ఇది పిన్నప్పగియ పెరుమాళ్ జీయర్ సాదించినది.

4. పెరియతిరుముళియడవు.

5. పరమయోగివిలాసము ఇది ఆంధ్రభాషా పద్యకావ్యము. తిమ్మకృపాలాచితము.

6. ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి. ఇది ఆంధ్రసీస పద్యాత్మకము. నంబూరి కేశవాచార్య విరచితము.

ఈయెదుగ్రంథములున్నూ భగవద్గీతాసూత్రాచార్యులవారి వెనుక చాలా సంవత్సర శతాబ్దములు గడచిన పిమ్మట రచింపబడినవి. ఈ యారు గ్రంథములు శౌగలవారు రచించినవి.

1. ఆంధ్రపూర్ణ విరచితముయతిరాజు వై భవము ఇది సంస్కృత శ్లోకరూపము.

2. తృతీయబ్రహ్మతంత్రీ స్వతంత్రస్వామి రచితము మువ్వూరు గురుపరంపరా ప్రభావము ఇది ద్రావిడభాషా వాక్యరూపము. ఈరెండునూ వడగలవారిచేవిరచితములు. ఆంధ్రపూర్ణము భగవద్గీతాసూత్రాచార్యులవారి కాలములోనున్న వారికన్న ఈయతిరాజువై భవకర్త వేరుగ నుండవచ్చును. కావున నీరెండు గ్రంథములు గూడ భగవద్గీతాసూత్రాచార్యులవారికి బహుకాలాంతరము రచింపబడినవి. మరిన్ని వడగలవారిచే రచింపబడిన గ్రంథములు కొన్ని గలవు, అవి యెవ్వియనిన

1. ప్రబంధనిర్వాహము తిరుమలై శ్రీనివాసాచార్య కృతము దేశికశిష్యులు.

2. నాలాయిర త్రియన్ వ్యాఖ్యానము.

3. పన్నీరాయిరప్పడి గురుపరంపరా ప్రభావము ఇది ద్వితీయ బ్రహ్మతంత్ర స్వతంత్ర స్వామి రచితము. ద్రావిడభాషాగద్యరూపము.

4. రామానుజ చరిత్రము కంచి శ్రీశైలతాతాచార్య విరచితము. ఈనాలుగు గ్రంథము లున్నూ నాకు దొరకలేదు. నేను చూచిన నీయెనిమిది గ్రంథములలోను భగవద్గీతాసూత్రా

చార్యులవారు భార్యను త్యజించుటకు ఆమెయందు మూడు తప్పులున్నటులను వాట్లను సహించ లేక ఆమెను విడచి సన్యసింపినట్లును దెలుపబడియున్నది. ఈచరిత్రములన్నియు ఒక్క తీరుననే యుండినచో తప్పైన నొప్పైన నమ్మవలసేవచ్చును. వాట్లలో విరోధము జూపట్టిన నమ్మకము తగ్గిపోవును. అట్లుగాక నొకదానికన్న మరొకగ్రంథములో వింతవింతయగు కారణములను దెల్పిన యడల కొందరు కొన్నిమట్టుకు దెల్పినారనియు మరికొందరు మరికొన్నిటిని దెల్పినారనియు డలువ వగును. అవి ప్రమాణాంతర బాధితములుగానిచో అందుకై ఆగ్రంథములలోని తాత్పర్యములం దెల్పడను. పెరియత్తిరుముడి యడువులో యేమికారణమున్నా చెప్పబడి యుండలేదు. యతిరాజ వైభవములో ఘటవిషయము లేదుగాని గురుపత్నిని అభిక్షేపించినట్లున్నది.

1. ఘటవిషయము ఇంచుకంత భేదముగ మిగత నన్ని గ్రంథములందును దెలుపబడి యున్నది.

2. అభ్యంజనముచేయువానికి చద్దెన్నము విషయము ప్రపన్నామృతము గురుపరంపరా ప్రభావము ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి వడగల గురుపరంపరలోను ఈవద్దెన్నమృతముతో దెలుపబడి యున్నది. ఎటలనైన రెండుతప్పులను నప్పిన గ్రంథములు ఈ మూడును.

3. మూడవతప్పును దెల్పిన గ్రంథములు మూడునూ మూడు దోవలగ నున్నవి.

ఆకలిగాన్న పండితునికి అన్నములేదని తన పుట్టింటనుండి శుభలేక తెచ్చిన నాపండితు నకే అన్నమును పెట్టుటకుని ప్రపన్నామృతమున దెలుపబడియున్నది. తిరుక్కచ్చినంబిగారు భుజించిన విస్తరిని యెత్తివేసి సచేలస్నానము చేసినదియని ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళి యందుగలదు ఒకభాగవతము వున్నచోటును నీచముగ దలంచి శుద్ధిచేసి స్నానము చేసినదియని మువ్వాయిర గురుపరంపర యందున్నది.

ఈమూడవ తప్పును దెల్పిన గ్రంథములీమూడే మూడుదోవలగ నున్నవి. ఇకమీద నెవరైన గ్రంథమును చేయనెడ మూడుచోట్ల దెల్పిన మూడు విధములైన మూడు తప్పులను మూడుగ నెన్ని ఆయమృమీద నైదుతప్పులుగ చెప్పెదరేమో? కవులు నిరంకుశులుగదా, వారి హక్కుకు అడ్డమేమిగలదు. ఈ ప్రకారము భార్యసితిని కలిగించి భర్తకు యెట్టి గౌరవమునుదెల్పిరో చూడుడు. పుట్టింటనుండి తన తమ్ముని పెళ్ళియని శుభలేఖ వచ్చినట్లు భగవద్రామానుజాచార్యుల వారు భోర్జరీచేసి అన్నములేదని అనిపించుకొని వచ్చిన పండితునిచేతికి యిచ్చి మరల నీజవాబును ఇయ్య అన్నమును పెట్టుతుందని ఆపండితుని పంపినట్లు ప్రపన్నామృతములో దెలుపబడినది.

ఇట్లు ఒకరు వ్రాసి పంపినట్లు పుత్తరమును వ్రాసి పంపుట అసత్యము మోసము గదా? ఇట్లు భగవద్గోమానుజాచార్యుల వారు చేసిరి యన్నవారికేమి గౌరవము సంపాదించినట్లు అబల యైన యువిదను విడనాడుటకు ఇంత అసత్యము మోసము చేయవలయునా? నాక్తిప్యము లేదు. పొమ్మనిన పోదా? కర్కశురాలు గనుక నేను పోను నీవే పొమ్ము అని యెదురు తిరిగితగవులాడునని ఇట్లు చేసినవచ్చును. అట్లుగనుక భగవద్గోమానుజాచార్యులవారు దలంచి యుండినచో యెట్లైన

పుత్రరక్షణమున సన్యసించి మనమే యిల్లువెడలి పోబోవుచున్నాము దీనితోయేల యీవాదులూట యని తనే పలకకుండపోయి సన్యసించెను. అయితే సన్యసించినట్లు విని ఆమె వీరివద్దకు వచ్చి ఎటుల సన్యసించినావు ఇది చెల్లదు వికచివేసి రమ్మని తగవు పెట్టినేమో? యని అసత్యము మోసముచేసి దూరముగనుండు పుట్టింటికి పంపి మరల రావడనే ధైర్యముతో సన్యసించుట కిటుల చేసినదని దలవ నగును. దూరమైనను మహాచండియగు దానికి దూరమేమి అప్పుడైన విని వచ్చి తన సని తను చేసుకుందా? ఎప్పటికైన తప్పదని యేల యోచించి యుందురని గ్రంథకర్తలు దలవగైరి. ఇట్టి అసత్యము వంచనము చేయువారని గురువును దెల్పుట చండి కలహాప్రియ కోసం నిష్కరభాషిణి యని ఆచార్యుఁడైనది దెల్పుట యేమి అన్యాయమో యోచించుకొ.

ఈభోర్జరిజాతే భగవద్రామానుజాచార్యులవారు వ్రాసిన పంపి మోబుచ్చి నీవు నీరా పుట్టింటనుంచి పిలవవచ్చిన వారితోడ పొమ్మ. నేను గి దినములు తాళి వచ్చెదను అని అసత్య మును పలికినదే నిజమైనచో నీవిషయము రామపత్ని త్యాగమును వ్యాసవిధ వాగ్మనమును యధ్విరా సత్యవచనమును మీమాంసకులు విచారించి తీర్మానముచేసినట్లు విచారించవలసిన గొప్ప యంశము దీనిని మిగత చరిత్రకారులు వదలియుండురా. నాంధ్రుడు వదలినది వీరకటు దెలిసెనో స్వప్నమున తెలిసినది కాబోలు. మూడవతప్పు నంగీకరించిన మరొక గ్రంథముగు ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళియందు భగవద్రామానుజాచార్యులవారు భార్యయందు మూడు దప్పుల నిరూపించి ఇక నీవు యాశ్చర్యవచనమునకు కావలసినంత ద్రవ్యమును తీసుకొని నీపుట్టింటికి పొమ్మ అని చెప్పి తన భార్యను ప్రయాణము చేసి పంపి సన్యాసమును దీసికొనెనని యేలచెప్పెను అట్లు దెల్పుట వాగ్మి న్నమ్మతము లేదేమోయన్న ఇట్లు దెల్పువలెనని వీరికి ముచ్చటయేమో?

ఈగ్రంథమును బట్టి భగవద్రామానుజాచార్యులవారి యోగ్యతయు వారి భర్తృపత్ని యొక్క యోగ్యతయు యెట్టిదని మనము కనుగొనుట సముద్రమున కొత్తభమణిని పొందినట్లున్నది మతాంతర గ్రంథములందు భగవద్రామానుజాచార్యులవారి యందీనంచనాత్మక ప్రశంసల కళ త్రాడులు గలిగినట్లుల ఎచ్చోటయున్నా చెప్పబడియుండలేదు. అట్లు మతాంతరులు చెప్పట గలదు. ఒకటి రెండు దృష్టాంతరమునకై దెల్పెదను. శంకరుడు పరకాయ ప్రవేశముననూరుతుండి రాజస్థ్రీలతో రమించి కళాశాస్త్రమును చక్కగ అనుభవమునకు దెచ్చుకొనెననియు ఒక సమయ మున శంకరునికి భగంధరవ్రణము గలిగినట్లును అద్వైతులు శంకరవిషయమున దెల్పియున్నారు. ఆవిషయములను మధ్యలు యెత్తుకొని పరకాయ ప్రవేశమున అనుభవములు జ్ఞాపకముండునెడల నిదివరకటి జన్మములో ననుభవించిన రతులన్నియు జ్ఞాపకముండి మండనమిశ్చుని భార్యను జయింప రాదా? అదికల్ల ఈశరీరముతోనే రమించెను గాన నీశరీరమునకే భగంధరవ్రణమును గలిగినదియని వేడుకగ జెప్పుదురు. మరిన్ని వల్లభభాష్యవ్యాఖ్యానములో శైవభాష్యకర్తయగు నీలకంఠునిగూర్చి తన్మతచోరస్తు, అని వ్రాసెను. అంతకుముందు రామానుజ భాష్యమునుగూర్చి దెలిపి ఆరామానుజ భాష్యమును చార్యముచేసినవాడు నీలకంఠుడని వ్రాసెను. అనగా శ్రీభాష్యములోని గొప్పవిచార

క్షలముల నెత్తివేసి విష్ణువాచకములకు బదులు శివవాచకములను పెట్టి చేసిన గ్రంథమువలె కనుపించు
 తుంది గనుక అట్లు తాసెను. ఈప్రకార మెవ్వరున్నా భగవద్రామానుజాచార్యుల వారిని గూర్చి
 చాచులేను. గాన వారిరువురియందు సద్గుణములే నిండియుండును. అయితే ఈ యర్థము చరిత్ర
 లందు వెల్లడిగ దెలుపబడలేదుగదా స్ఫురించునట్టి పదములైన గలవా యోచింతము. భగవద్రా
 మానుజాచార్యులవారి సమకాలములో బుట్టిన దివ్యసూరిచరితమున మహాపూర్ణః/గూఢార్థానురు
 ద్ధితాప్యధర్మసన్య వ్యాకాశ్చిదధ గృహిణీ సఖాయ తస్మై॥౩౭॥ గృహిణీసఖాయ రామానుజాయ
 యని విశేషణముతోడగూడ దెలుపబడినందున భార్యభర్తల కిరువురికిని తనయాచార్యులగు
 భగవద్రామున మున్యునదిష్ట రహస్యార్థముల నుపదేశించునట్లు యేర్పడును. లేకపోయినచో
 గృహిణీసఖాయ యనువిశేషణము వ్యర్థమగును కావున నీదాపతులకు అశ్రద్ధన్యము లక్ష్మీనారా
 యులకునవలె సభిక్రీతి యనియు మహాపూర్ణులు (పెరియనంబిగారి) యందు ఆయుమృతం గూడ
 నెక్కువ ఆచార్యభక్తి గలిగి యున్నదనియు దెలియును. పెరియనంబిగూడ యువతి సుఖః అని
 విశేషణము చేసినందున వారునూ తమ భార్యయందత్యంత క్రియుతులనియు అట్టి ఆచార్య పత్ని
 నెడ ఇంచుకంత అపచారము చేసినపు ఆచార్యనిగ్రహము గలుగునని యెల్లరకుం దెలియును గాన
 నట్టి ఆచార్యపత్ని నెడ భగవద్రామానుజాచార్య పత్ని ద్వేషించి యుండదు. అట్లుగానియెడ
 గృహిణీసఖాయ, యనుతిసఖః అను విశేషణములనునచినది జూడగా పితా పితృవ్యో భ్రాతావా
 నై నా మథ్యాపయే త్పరః అను ధర్మశాస్త్రముంబట్టి స్త్రీ పరపురుషునివద్ద విద్య నేర్చుకునరాదు
 గాన మహాపూర్ణులు (పెరియనంబి) గారి భార్యవద్ద భగవద్రామానుజాచార్యులవారి ధర్మపత్ని
 రహస్యార్థములం గ్రహించుచుండెనను అర్థము నిచ్చుటయని దోచును. అయితే బావిలో నీళ్ళు
 చేదుతరి ఇరువురి ఘటములు మెలితబడినందున నిరువురు కోరిగించిరి. “కూసాంబు గ్రహణవిధౌ
 మిధః కదాచి త్కుష్మిన్వోర్ధ్వటమిశేనేన లక్ష్మణస్య/గేహిన్యా సపదివి మానితావరోధః అని
 ఆదివ్యసూరి చరితముననే యున్నందున ఈవిషయము లేదనుటకులేదు. అయినను ఒకరు స్నానము
 చేయక యుండి నీళ్ళు చేరుకొంటును అశుభముగ భావిలోకి చేదలకు వేళియుండును. అపుడు
 ఆరెండు ఘటములు మేళనము అనగా పెరియవేసుకొని ఆలస్యమైయుండును. దానిచే కాలహరణ
 మైయ్యును ఒకరితో నొకరు చచ్చించుకొనియుండవచ్చును. కావుననే కుప్యంత్యోః అని ద్వివచనము
 ప్రయోగించబడి యున్నది. ఆవిషయమిరువురియందునూ తుల్యమే అయినను మహాపూర్ణుల భార్య
 ఈ వల్పులిషయమును తన భర్తతో దెల్పుకునెను. ఈతనకమ్మగారో గొప్పమనస్సు గలది గనుక
 తనభర్తతో జెప్పకయుండె అంతట నాయాచార్యులగు మహాపూర్ణులు శ్రీరంగమునకు భార్య
 తోడ పోయిరి. వారి ప్రయాణమునకు ఈయిరువురి కలహము కారణమని దలంచి ఈతగవు యెం
 తయో బ్రహ్మాండముగ జరిగియుండును. అని భగవద్రామానుజాచార్యులవారికి దోచునట్లయ్యెను.
 వారు శ్రీరంగమునకు వెళ్ళినందున నిది పెద్దదిగ నలవబడినదేగాని లేనిచో ఆడవార్లమాటలకింప
 నెన్నబడి యుండగలినది. అయితే నీవు మీయాచార్యులకు యేదో గొప్ప గౌరమును సంచాదించ

దలంచి అవిమర్శిత కృత్యులను చేసితివే యనిన నిది యవిమర్శిత కృత్యముగాదు.

మహాపూర్ణుల (పెరియనంబి) గారు భగవద్రామానుజాచార్యులవారికి స్వాచార్య భగవ
స్వాముచార్యోపదిష్ట రహస్యార్థముల నుపదేశించుట పూర్తిఅయ్యె కావుననే విరక్తిగలిగి సన్యా
సము కొరకు బంధ్యులను మఠికొరకు భగవద్రామానుజాచార్యులవారు స్వజన్మ గ్రామముగు
శ్రీ పెరుంబూదూరునకు వేంచేసిరి. ఆమరునాడు మహాపూర్ణులున్నా వచ్చిన కార్యమొనడునవారు
శ్రీరంగమునకు విచ్చేసిరి. ఈరెంటి మధ్యకాలములో జరిగిన సీతధ కాకతాళియముగ నున్నదే
కాని ఇది కారణము గాదు. వారిభార్య ఇట్టి మర్దుదములు గలదే అయినచో నిట్టివి ఇదివరకెన్ని
పర్యాయములై యుండదు. అప్పుడంతయు నిట్లు సన్యాసమునకు యత్నించిరా లేదు. కావున
ఆచార్యోపదిష్ట రహస్యార్థగ్రహణముచే విరక్తిగలిగి స్వగ్రామమునకు బోయి తన బంధుమిత్రులను
వప్పించి బంధుపుత్ర మనుమోదయుత్వాంతును శుశ్రూషము నాచరించి వెంటనే కంచీకి వేంచేసి
భార్యకు యావజ్జీవనమునకు శరీరయాత్రకు కావలసినంత పుష్కలసౌఖ్యము నొసంగి ఆమె పుట్టింటికి
ఆమెను వప్పించిపంపించి 'యదహరేవ విరజేత దహరేవ ప్రసృజేత్' అనుశ్లోకమునబట్టి సన్యసించిరి.
ఇది జరిగిన యధార్థము. ఇది దీనిమీద కవులు ఎంతైన బెంచెదరు. కావున భగవద్రామానుజా
చార్యులవారునూ వారి ధర్మపత్నియు సీతారాములవలె సుచరిత్రులు సీత కన్యకైవలె ఈయాచార్య
పత్నికీన్ని అతికించిరి కాని అది వాస్తవము గాదు వేనవేల ప్రతివాదులను జయించి వశ్యము చేసి
కొను శక్తిగలవారికి యింటిలోని యాశుదానిని వశపరచుకునేక అసత్యము ప్రతారణము చేసి
కొంప కోలుపోవలయునా? యోచించుచు.

శ్రీ య తి రా జ భ జ న తీ ర్త న లు

కవికావకంపి, గానకావిపుజ, హరిఃపాదతులసిన, కరి వారాయనాచార్య భగవంత్

"జయభారతమాత" అనుదానివలె, కన్నడ—త్రిసూరీ

ప॥ జయ ! కాంతిమజేయా ! జయ ! కరుణానిలయా !

సువిశాః హృదయః శుభగుణాలయా ! బహుపరాక్ !

॥జ॥

1. నీదుమతము, నీలియుతము నిఖలవిదితము
వేదనుతము, విశ్వహితము, విగతిమరితము
విపులజగదభిమతియుతము వినయభరితము బహుపరాక్ ! ॥జయ॥

2. భావ్యకార ! మహావివర్య ! విజయీభవ ! భో !

వేంకటేశ శంఖ చక్ర వితరణ చణ ! భో !

శుభప్రసాద ! నారాయణార్యసుకవినుకవదా ! బహుపరాక్ ॥జయ॥

చక్కాంకనార్తత

శ్రీ ౬, పే, శ్రీమాన్ తిరుమల కందుకూరి తాతాచార్యులయ్యవార్లంగారు

కాంచీపురం.

తత్తచక్కాంకనము గృహస్థులచే చేయుచు
కొనుట శ్రేష్ఠమా! లేక సన్యాసాశ్రమస్థులచే
చేయుచుకొనుట శ్రేష్ఠమా! అను విషయమున
సన్యాసాశ్రమస్థులకు అగ్నిపత్తిష్ఠాపనాది కార్య
ములయందు అధికారములేదు గనుకను సన్యా
సాశ్రమస్థులగు భగవద్రామానుజులు మున్నగు
పూర్వాచార్యులు తాము స్వయముగ గృహ
స్థులవద్దనే తత్తచక్కాంకనపరులగుట మాత్రమే
గాక యితరులు తత్తచక్కాంకన పరులగుటకు
గాను గృహస్థులనే ఆచార్యపీఠస్థులుగ నేర్పరచి
యుండుటచే తత్తచక్కాంకనమును చేయుటకు
గృహస్థులే శ్రేష్ఠులనియు, సన్యాసాశ్రమస్థులు
గౌరవక్షీయులనియు ఈవ్యాకర్తకారి యభి
ప్రాయము. సన్యాసాశ్రమస్థులు తమ నాశ్రయి
చిన శిష్యులకు తత్తచక్కాంకనము చేయకూడ
దని లేదు. వారికి తొలిదియు కాదు. సన్యాసా
శ్రమస్థులు అగ్నిపత్తిష్ఠాదులు చేయకూడకనుట
శాస్త్రీయమే-శిష్యాచారిసిద్ధమే అందుచే వారు
యితరులచే అగ్నిపత్తిష్ఠతప్తాదులును చేయించి
అంకనమును మూర్తియ స్వయముగ చేయుచుం
గుట కలదు. ఇదియుశాస్త్రీయమే-శిష్యసమృతమే
ఇంతకు గృహస్థులు-సన్యాసులు-అని భేదమును
కారణముగాగూని వీరిలో వీరికి శ్రేష్ఠస్వ-అశ్రే
ష్ఠత్వమును అరోపితమకొని కులకర్మాగతులైన
యోగ్యులైన స్వాచార్యులను విడిచి కొత్తగా
మరొకరిని ఆశ్రయించుట ఎవరికిన్ని ఎంత
మాత్రము తగదు.

వైదికమగు శ్రీనైష్ఠవ సాంప్రదాయములో
వర్ణ ఆశ్రమముల బట్టిగాక జ్ఞానానుష్ఠానముల
బట్టి మాత్రమే యోగ్యత ఏర్పడును.

సంపాదకుడు.

చక్కాంకనమునది రోగనివారణార్థమై వ్యాదులకు దుర
కలు వేయుటవంటిదికాదుగా; అగ్నిపత్తిష్ఠాపనచేసి అందు
నుదర్శన హోమాదులచేసి అట్టి సంస్కారాన్ని యందే
తత్తముచేసి సమాక్రయమును చేయిపె శాస్త్రీయము. ఇప్పటి
సన్యాసులు అట్లు చేయుట కానరాదు. అట్లు చేయుటయూ
కూడదు. వ్యాదులకు దురకలువేయుట వారాదిరోగ నివృత్తి
ప్రత్యక్షఫలము. ఇది అట్టిదికాదు. ఇది అపవర్గ సాధనము
గాన ఇందునకు శాస్త్రమే ప్రమాణము.

రో|| తస్మాద్భాత్యం ప్రమాణం తే కార్యకార్య వ్యవస్థితో||
కార్యకార్యవ్యవస్థికి శాస్త్రమే ప్రమాణముగదా! యోగ్యము
వలన వంశసంస్కారమావశ్యకమనెడమో అట్టి శాస్త్రము
వలననే అధికారి నిర్ణయముకూడ చేయుట యుక్తము.

శ్లో|| పుర లోగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య స్వగృహాన్యోక్తివిధానతః||

ఇత్యాదివచనములవలన అగ్నియందధికారులే వంశసంస్థా
రములు చేయుట కధికారులని యేర్పడుచున్నది.

మరియు

శ్లో. ఆచార్యకలకోదైస్తు వర్ణమే దధిషేదితం ।

తద్యఃశసంభవం వాచి సారంవర్ణక్రమాగతం।

అన్యథా నకలం కర్మ యదా రూద్రోక్యకం భవేత్||

అనియును ఆచార్యవట్టాభిషిక్తులైన వారినిగాని అట్టివారి వం
శ్యులనుగాని ఆశ్రయించుటే ముఖ్యమనియును సుదర్శన
హోమాదులచేసిన అగ్నియందేతత్తముచేసి స్వయవలయు
ననియు ఇందువలన విన్నముగ క్షునన సంస్కారము అపవర్గ
సాధనము కాదనియును స్పష్టముగ నేర్పడుచున్నది.

శ్లో. అపాశాగ్నా వంశయత్సా వరలోకం న విష్ఠతి;

ఆచార్యో గార్హభీం యోనిం విన్దేచ్ఛిష్యోపి తాద్రుశీం||

పూర్వోక్త విధివికారముగజేయు ఆచార్యులను అట్లు
చేయించుకొనని శిష్యుడును. గర్భభయోనియందు జనించునని
చెప్పియున్నది. సన్యాసులకు ఏకేశవిధియున్నదని అన్నచో

అవి ముఖ్యములుగావు. గౌణముని వానింపకగినవి గనుకనే సన్యాసులకున్న “తస్మా త్రేష్టో గృహీశ్రమీ” అని యున్నందున గృహస్థుడు శ్రేష్ఠుడని చెప్పియున్నాడు.

“గౌణ ముఖ్యయో ద్యుష్టే కార్యసంప్రత్యయః” అని యుండుటంబట్టి గృహస్థుడే శ్రేష్ఠుడు యిచ్చుట సామాన్య విశేషన్యాయము ప్రవర్తింపదు. శ్రేష్ఠకర్తాస్వారస్యమువలన ఆచార్యులుండుగ వివరీతబుద్ధులచే అన్యథా ఆశ్రయింప చేయుటయు అట్లు ఆశ్రయించుటయు మిక్కిలి పాపాపహము ఈవిషయము

శ్లో. నాన్యై రూపాయై ర్యిచ్చిరై ర్యంత్రైషద పురస్కరైః ।

ముచ్యతే మనుజో మూఢో సర్వదృష్ట రివాజనః ॥

సర్వదృగ్భిదాక్కుగలదని చెప్పియున్నది గన ఆస్తికులగు వారు కుసధము నవలంబించుటకన్న సత్పరము నవలంబించుచో యెంతశ్రేయోదాయకమో యోచింపుడు. గనుక ఇవి యన్నియు యోచించి కాత్మకారయ

శ్లో. తస్మా తస్యైశ్వర్యానా బ్రహ్మార్ మలాచార్యం ప్రభూజయేత్ ॥

అనేక సాధకభాదకములను యోచించు కలాచార్యుల నాశ్రయించుమని విధించియున్నది. శిష్యులనుష్ఠింపజేయ నాచార్యులు వునః పునరుపదేశముచేయుట వారి కృత్యము.

“దీర్ఘబ్రతుం దయాళుం” అని ఆచార్యులను దీర్ఘబ్రతువుగా జెప్పబడియున్నది అనగ ఎంతచెప్పిననూ మళ్ళని శిష్యుని విషయమై ప్రాతికూల్యనివృత్తికారకు భగవత్సన్నిధియందు ప్రవర్తిచేయవలయునని తాత్పర్యము. అట్లైనచో పిల్లకొరకై

కల్లి పద్యముచేసినచో పిల్లకొరము యెట్లుతీరునో అట్లు శిష్య ప్రాతికూల్యమును పోగొట్టుకని అభిప్రాయము. అట్లాచార్యులారంభించినచో “శిష్యపాపం గురో రపి” యనుపదనము బొప్పున శిష్యునియొక్క పాపమాచార్యులకు సిద్ధించును తన్ని వృత్తికారకు ఆచార్యులు చెప్పక తప్పదు. అప్పటికి మళ్ళనిచో వాని బలవత్తరపాపమనే విశ్వయింపవలయును (రావణునికి విభీషణోపదేశమువలె) మణివాళిమారులును.

“తన గురువిన తాళిలెగ్గో తన్నిలన్నొన్నిల్లాదార్ అన్నుకన్నార్ తైదాలు మున్నయకొన్ ఇన్నమిగు విజ్ఞాని తానశిక్తు వేండియిరాన్ ఆరలార్ నజ్జార వరంగో తిరునాడు ॥

తన కులక్రమాచార్యుల పాదపద్మములయందు భక్తిజేయక ఎన్నితత్కంబులు చేసిననూ సర్వేశ్వరుడు అనన్తవృద్ధమైన మోక్షమునొసంగడు.

ఇచ్చట “తనగుటవిన్” అని సాయించుటవలన కులగురువని అర్థము. ఇట్లుచెప్పించో ఆశ్రీనవనభూషణవాక్యవిరోధము

సంభవించును.

ఇత్తి మహాపాతకాపహ కార్యములయందు సువర్తింపక విరమింతురని నమ్మెదము. ఉదయవరుణామౌదలగువారు అవరించియున్నారని వారనుష్ఠానములు శునికువమానములుగ దావించకగదు. ఏలన “శేషాంశం మామ ధామకం” సాక్షి దీక్షరావతారమై లోకోద్భవనాద్యముగ “ఎలా శ్రీ ద్భవిష్ఠతి” అని అవతరించి లోకోద్భవనమును అనేకవిధములుగ చేసి సర్వప్రభావమును అనేక ప్రకారములుగ బహిరంగపరచుచూ అనే కులకు మోక్షము నిచ్చించుచూ ఇచ్చుచూ

శ్లో. పరీక్షితవిషత్పితాంభః ప్రతిష్ఠాపైతథమః ॥

విషమిక్రమిరృపానాడులవలన సర్వప్రకారములనేకప్రతిష్ఠితమైతమము కలిగి

శ్లో. జ్ఞానాగ్ని సర్వకర్మాణి భస్మసాక్షులుతే తదా ॥
యదియధాత్త తస్యజ్ఞానాగ్నిచే సర్వదృవితములను సశేష చేయుచూ జ్ఞానీత్యాలైవ మే మతం, అని సర్వేశ్వరునరుం గూడ నాత్మమూర్తయై యుండెడి వారి పరిరూపులు మనకు సామ్యత్వావహములు కానేరవు. గృహస్థులనలన హుతిమైన అగ్నియందే చేసి యుండురనే నిశ్చయించుటయ్యుక్తము.

శ్లో. అమాతాగ్నా వంకలుత్యా పరిలోకం న వింరతి ॥
యను నవనవిరుద్ధముగచేసి యున్నారనుటకు కారణము కానరాదు. ఉదయవరులు మణివాళిమారులు మొదలగు యతి పరులును గృహస్థకృష్ణులేగదా; మరియు సన్యాసులకు శ్రంశముకలిగినయడం వారికి శుద్ధికరప్రాయశ్చిత్తము కానరాదు. శ్రీరంగవచ్చామానుజులవారే తద్వృథాచికరణమున

“శ వాధికారికి మని పరనానుమానా ద్దవయోగాద్”
నైష్ఠికాదీనాం పరీహృతానాం పరమస్మృతే స్తస్య ప్రాయశ్చిత్తా నంభవత్.

శ్లో. ఆరూఢో నైష్ఠికిం ధర్మం య స్తు స్రవ్యవతే యః
ప్రాయశ్చిత్తం న పశ్యామి యేన బుద్ధ్యై త్స ఆత్మహా ఆతః అధికారిలక్షణోః ప్రాయశ్చిత్తం ఇతర బ్రహ్మచారి విషయంఅనియూ ఉపపాతకంవా. మహావారంవా. బహిష్కారకర్తవ్యః అనియూ ఆరూఢులైన నైష్ఠిక వ్రాతానన ప్రవ్రాజ కాశ్రమక్రమమైనచో వారికి ప్రాయశ్చిత్తము లేదు. ఆరూఢపండితులగుటంబట్టి వీరు ఆత్మహంతులు వీరికి బుద్ధికరప్రాయశ్చిత్తములు ఎచ్చుటను కనవదదు. వీరికి స్థానికము కర్మంతము సులభతరము పంచధర్మపరమాన్యాయము నిత్యముభజించుచూ స్థిరమరవామతై శరీరావిరోధితే పుంసార్థముగ నుండు సన్యాసులకు ఇంద్రియనిగ్రహము మూసరిండుగ నైనను తటస్థించదనుట అనుభవవైరుధ్యము అప్పజోవాయభక్షః అనేదివిశ్వామిత్ర ప్రభృతులచే చెప్పిరైతే పాతేపూర్వోన్మలంబు

ఏమిచెప్పవచ్చునుగనుక నే“తస్మాచ్చైష్ట్యోగ్యహాశ్రమి”యని చెప్పిరి, ఇందుకు పూర్వదాగమును పూర్వదాగముననే ఆచ్చు చేసియున్నాముగాన అందున చూచుకొనవలయును.

ఆచార్యకుటుంబస్థుల నాశ్రయించుటవలన అచ్చిరా లేదనుట మిక్కిలి పెరిగినము వారినాశ్రయించిర యెవరికి అచ్చిరా లేదాఁడకరికి మాత్రమే అచ్చిరా లేదాఁ అంతరికి అచ్చిరా లేదనుట ఏర్పడెనుభవవిరుద్ధము ధనకనఁపుత్రవాహనాదు లతో సంబోధముగనే యున్నారు. ఒకరికి మాత్రమే అచ్చిరా లేదనుటలో అర్థములేదు వారివారికర్థముల ననుదవించి కాలమున ఆచార్యుల బోధమునున్నది.

“యదానామన్తరూపేణ వశుప్తునుతాంతయాః”

యనునటుల యదానామన్తరూపముగ వశుప్తునుతలు సంభవించుచు, ఇది అంతరికి సామాన్యము ప్రహృద్ధి క్షంతవర్తించును ఇంతే గనుక అందున గురించి యోచించవలసిలేదు. ఆచార్యుల ఆచార్యులు దునికి సమాశ్రయమును చేసినంతమాత్రమున గురి నాభ్యావయోగము కలిగిన పిరికి సమాశ్రయము చేయుట హేతువగుగా నాభ్యావయోగము నాశ్రయించినమాత్రా ఆత్మ ఆన

త్తులు సంభవించుటగాని ఇంతకన్న అవికనుగువ్వగాని సంభవించినచో అవ్యవేమి చేయవచ్చును

సాధారణముగ సన్యాసునివాశ్రయించుటగృహస్థునికియు క్రమాయను దానిని యోచించవలెను బోధములో

“పుణ్యః పుణ్యేన కర్మణా భవతి పాపః పాపేన కర్మణా”

ఈశ్వరివలన పుణ్యకర్మముచేయువాడు పుణ్యవలము ననుభవిండును. పాపకర్మలు చేయువాడు పాపవలముననుభవించును పుణ్యపాపములు లేందునూ మారిమారి ఒకవృత్తికి రత్తతానానుసారముగ అనుభవమునకు వచ్చుచుండును. అట్లేదానిఁ ఈవరమార్గ విషయమును జతపరచుట మిక్కిలి అనుచితము పెరిగినము ఇందువలన కులవ్రతమాగరాదాద్యులను తప్ప ఇతరుల నాశ్రయించుట చాత్రవిరుద్ధమనియూ పూర్వాచార్యులచే నిర్దేశించబడినవారి తిరువంపులనే ఆశ్రయించవలయుననియూ సన్యాసులకన్న గృహస్థులే ముఖ్యులనియూ ఇవియున్నాయు అర్చించు వృత్తిరేచాదుల వలన స్వర్గముగ ప్రతిపాదింపబడును.

శ్రీమద్రామానుజ మహాత్మ్యము.

శ్రీమాన్ శ్రీమత్రిమమరై నల్లన్వక్రవత్తై సంవత్కుమార జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారిష్ట రచింపబడినది

శ్లో॥ మానకమోహమంతయుర మాపశిపాదపయోజయుగ్మరు |
కామదదస్యమున్ దృఢము గాదలపోసిననాగురుండున |
మూర్ఖానితక్తి శాలియన మానదయైకపయోధియైరారా |
మానుజపాదమూలశరణ మందుడలంచినుతించి మొక్తదన్ ||

1 కీర్తన బేగడ-తిక్కగతి.

ప॥ మీాప్రభావమప్రమేయము స్వామీయతీంద్ర ||మీాప్ర||

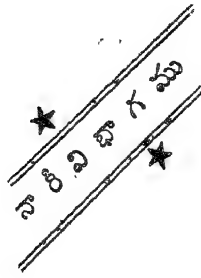
అ॥ మీాపదాబ్జరజముసోక బాణములకు దావులేక |

శ్రీవతిసాన్నిధ్యంబు జేరుకొనుటనిశ్చయంబు ||మీా||

చ॥ కారుణికోత్తములుమీరలు లోకముననింక గలరెమిమ్ముబోలువారలు |

కూరవతికినరుడుగాగ గొంటిరటగదయ్యుమాగ |

ధారుణినిదివిన్నవారు ధన్యులుగాకుండబోరు ||మీా||౧||

గీతా

శ్రీమతి వి. శ్రీనివాసమ్మగారు

1. గీత వేదసాగరమందు పుట్టిన చంద్రుడని చెప్పవచ్చును. పాలసముద్రము తరచినప్పుడు పుట్టిన చంద్రునివలె కాంతియుతమగు శాంతి ప్రభలీనుచున్నది.

2. శ్రీభగవద్గీత శ్లోకరసపుష్పలమను జలముతో అర్థభావములను అమృతజలతరంగములతో పొంగి పొరలుచు సముద్రమువలె గంభీరముగను స్వచ్ఛముగను ప్రకాశించుచున్నది. ఇదియే గీతా సముద్రము.

3. శ్రీగీత సూర్యమండలమువలె తేజఃపూర్ణమై తేజరిల్లుచు దేవీప్రసాదమై వెలుగుచున్నది. సకలాత్మబిందుండు అజ్ఞానమను చీకటిని బోగొట్టి ఆత్మస్వరూపసాక్షాత్కారమును జ్ఞానమును ప్రకాశింపజేయుచున్నది. మరియు నాస్తికమతములను ఎంపింపజేసి కాల్చివేయుచున్నది. పుట్టుగుడ్డివానికి సూర్యప్రకాశ మెట్లు తెలియనో అట్లే నాస్తికులకు తెలియనలవిగాని యర్థభావములుగలవి.

4. భగవద్గీత మేఘమువంటిది. మేఘమెట్లు చల్లదనము నిచ్చి తాపమును బోగొట్టునో అట్లే శ్రీభగవద్గీతామేఘము తాపత్రయములను

బోగొట్టి చిత్తవిశ్రాంతి కలుగజేసి ఉదారముగా పరమార్థములను వర్షించును. మరియు ఆత్మలనెడు ధాన్యమును పండించి సత్తకలుగునట్లు చేయును.

5. శ్రీగీత చంద్రునివంటిది. పూర్ణచంద్రుడై ఆకాశమున 16 కళలతో గూడి ప్రకాశించుచున్నాడో అట్లే శ్రీగీత 18 కళలతో గూడి భూమండలమంతయు తన శీతలామృత కిరణములచే డడుపుచు అజ్ఞానులనెడు ఎండిపోయిన మారులను చిగిరింపజేసి హారపుష్పములనెడు పుష్పములను పుష్పించి ఆనందవాహుకంబై యున్నది. మరియు ధవళతరంబైయుండు వెన్నెలలు గాయుచు హృదయకమలమును పరిసదృశముగా కాంతియుతముగా జేయుచున్నది. మరియు చంద్రుడై చంద్రకాంతశిలలను కరిగించి తన యమృత కిరణముల స్పర్శచే డప్పి భూతముగా జేయుచున్నాడో అట్లే శ్రీగీతా చంద్రుడు తన స్వచ్ఛభావార్థచంద్రికలచే భక్తుల హృదయములను కరిగించి భక్తిచే నిరవిభూతమగునట్లు చేసి ముక్తునిగా జేయుచున్నది. సత్త్వగుణప్రయుక్తమగునట్లు మనస్సును సాత్త్విక

జ్ఞానముతో పరిశుద్ధముగా నుండునట్లు జేయుచున్నది.

6. శ్రీభగవద్గీత ఆత్మలకు అన్నమువలె పోషకమై తీర్థమువలె ధారకమై న్యూపాలు పెరుగు పప్పువలె భోగ్యమై కాయకూరలు పండ్లువలె రుచికరమై ఆత్మలకు ఆరోగ్యవర్ధకమై బుద్ధికి జాడ్యము అంఃసేయక బలమునిచ్చునదై మధుర ఫలరసములతో గూడిన రసాయనమువలె భక్తి రసమును పానముచేయించి మనస్సునకు సద్గుణ పుష్టి గలుగజేసి జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యము మొదలగు సాత్వికానుష్ఠానముచే అధికారులగుచు జేయును. శ్రీగీతాన్నభోజనము ఆత్మలను తృప్తి పరచును.

7. శ్రీభగవద్గీత గంగా ప్రవాహమువలె విస్తారమై పరమపావనమై జీవాత్మల కాలపక్వ దశలందు పూర్వజన్మ సంచితములను శాపకర్మలను పోగొట్టి వెంటవచ్చుచున్న ఆగామి సంచిత ప్రారబ్ధములను రూపుమాపుచేయు సమర్థమై సవిత్రిమై ఒకసారి చదివినంత మాత్రముననే ఆత్మ శుద్ధిచేసి నిర్మలనిగా జేయుచున్నది. ఇదియే గీతాగంగోదకము ఈగంగోదకమును ద్రావిన వారికి మరలజన్మమెత్తవలసినదిలేదు.

8. శ్రీగీత యరటిపండువలె మృదుపాకము గలిగి రుచికరముగా పలుకుటకు సుఖముగా నుండును అన్ని పండ్లయందును పారవేయవలసిన గింజలుగలవు. కదలీఫలములందు పారవేయదగిన గింజలులేవు అట్లే శ్రీగీతా కదలీఫలమందు త్యాజ్యముగునట్లుగాని కఠినముగాగాని ఏయర్థమున్నులేదు.

9. శ్రీభగవద్గీత ద్రాక్షపండ్లవలె అర్చన పుష్టిగల శోకములు భావములు గలిగియున్నది. వినుటకు మధురమై చమత్కరము ఇంపుగలిగి నవరసపూరితమై యున్నది.

10. శ్రీభగవద్గీత పుష్పమువంటిది. ఈగీతా పుష్పము పరమాత్మస్వరూపమైన వేదకల్పవృక్షమునందు పుట్టిచది. ఈకల్పవృక్షము ఉపనిషదర్థములనెడు శాఖలచే నలరారి శబ్దములనెడి ఆకుల నడమ శ్లోకజ్ఞానభావములనెడు కొమ్మలచే వ్యాపించి విశేషజ్ఞానమునెడి చిగురుపెట్టి భక్తి నిష్ఠలనెడి మొగ్గలుగా రమణీకులచే భగవత్కటాక్షమనెడు శీతలవాయుస్పర్శచే చక్కగా పుష్పించి ప్రపత్తియను జ్ఞానపరిమళముతోగూడి శేషత్వపారతంత్ర్యజ్ఞానమునుమకరందసారముతో పూరితమై జ్ఞానులు, భక్తులు, ప్రపన్నులు అనెడు తుమ్మెదలకు దేహపోషణకు జీవనమై తన జ్ఞాన పరిమళవ్యాప్తిచే జగత్తంతయు స్వభావ సుగంధ సౌరభ మిళితంబుగా జేయుచు గీతాధ్యయన పరులకు సౌఖ్యదాయకమైన పుష్పరాజముగా నున్నది. ఇదియే గీతాకల్పపుష్పము.

11. శ్రీభగవద్గీత సందనవమువంటిది. వనమునందు పుష్పవృక్షములును ఫలవృక్షములును తీగపందియలును పూపొదరిండ్లును తామర తటాకములును అట్టి తామరకొలనులందు తామరాకులు మొగ్గలు తామరపూవులు గలిగి మనోహరముగా నుండును. అట్టి తామరతటాకములందు హంసపక్షులు కొంగలు నీరుకోళ్ళు మొదలగు పక్షులు నిర్భయముగాను సుఖముగాను విహరించుచు కూయుచుండును. అట్టి తామర

పుష్పములందు తేనె నాస్వాదించుచు గండు తుమ్మెదలు తుమ్మెదలు మైమరచి గానము చేయుచుండును. ఫలవృక్షములందు సాగసైవ చిలుకలు, కోకిలలు, నెమళ్ళు, పావురములు మొదలగు పలువిధములగు విహంగములు పంచ విధములగు చిత్రీవర్ణములచే చిత్రించినట్లుండు రెక్కలు ముక్కులుగలిగి ఈశ్వరునిచే సృష్టింపబడిన నానావిధ అండజములు పాటల నాటలచే ఎగురుచు తిరుగుచుండును. అట్టి సందనవనమున తిరుగాడుచు విహరించు జనులకు నానగదదాయకమైయుండును. అటులనే ఈగీతానందనవనము గూడ వేదవృక్షములు, శాస్త్రపత్రములు, సమన్వితార్థపుష్పములు ప్రమాణార్థప్రమేయాగ్రఫలములుగలిగియున్నది. తటాకములవలె ప్రమేయ నిర్లయార్థములతోనింపినదై నిరూపణశోకములు సమృద్ధిగాగలదు. ఈగీతావనమున సర్వకాలములందు విహరించుచు అర్ధరస తటాకములందు సదాముని తేలి ఈదులాడుచు రసపానము చేయుచు పరమహంసలగు యశీశ్వరులు బ్రహ్మచందానుభవము ననుభవింతురు. మరియు ముచులు, ఋషులు, యోగులు, సిద్ధులు, అవధూతలును కర్మయోగులు, జ్ఞానయోగులు, భక్తియోగులు, ప్రపన్నులు (భక్తియోగులనగా ఆళ్వార్లు, ప్రపత్తినిష్ఠులనగా పూగ్వాచార్యులు) మొదలగు పక్షులు ఈగీతావనము నాశ్రమించి నిత్యవాసము చేయుచు శ్రీగీతాచార్యులను శరణాగతిపొంది కడతేరుచున్నారు. ఆదిగురు పరతపసరు మొదలు మన స్వాచార్యపర్యంతము గీతా చరమశ్లోకార్థమును చరమోపాయమునుగా సమ్మి తాపనుష్ఠించి తమతమ శిష్యుల ననుష్ఠింప

జేసి తాము జీవించి యితరులను జ్ఞేయింపజేసి యప్పటికిని అంతోజ్ఞేవనము చేయుచునేయున్నారు పక్షులు, తుమ్మెదలు అనగా స్వాపదేశమునకు భక్తులు ప్రపన్నులు అని యర్థము తటాకము అనగా భగవద్గుణానుభవ రసములతో నిండి యుండు స్వరూప ప్రకాశకగ్రంథములు వీరినే గీతావనమందును.

12. శ్రీ భగవద్గీత సింహానునందని. నాస్తి కులకు పాపండు, జాడ్యమతానలంబగులకు భయం కరమై భయము గొలుపుచున్నది. సింహామెట్లు గ భీరవుగు నాకారము గలిగి తీక్షణ రూక్షములు గలిగిన కన్నులతోకూడిన ముఖమును ఉంట్టాకరాశములు గలిగినదై గర్జించుండునో అట్లే శ్రీగీతాసింహమున్ను బాహ్య కున్దస్థి వాదులను తన విభూతి విశ్వరూపములను జూపించి భయమును కలిగించుచు శ్లోకరూప గర్జనలను గర్జించుచున్నది.

మరియు సింహము పర్వత శిఖరములందును గుహలయందువాసముచేయుచువీనుగులు మొదలగు పెద్ద పెద్ద జంతువులను అణగిదొక్కి తనబలముతోనీళ్ళి చంపునో అట్లే శ్రీగీతాసింహముగూడ జ్ఞానులగు విద్వాంసుల హృదయ గుహలందును వాటి శిఖరములందునువాసము చేయుచు నాస్తిక అవైదిక బాహ్య కున్దస్థి మతములను తన వాక్యార్థములను నోళ్ళతో చీల్చి భావార్థములను గోరలతో గుచ్చి యెత్తి పిసరి పారవేయును (గోరలనగా శృతి స్మృతులు దానిభావములు నామాన్యులకు గోచరించక వినుటకుగాని తలచుటకుగాని ధైర్యము చాలక భీతిపొంది కంపించునట్లు చేసి అహరకారవరు

మన గడగడలాడించి వణగొచ్చు చేయును.
ప్రతిమోక్షతానిహము.

[illegible]

14. నీగీత కల్పవృక్షము పండిది: కల్ప
వృక్షము చాలకుండమున పుట్టి చేపలోమున
నుడువది కోరినవారికి కోరునట్టి కత్నాభరణ
ములను పరిమళముతోఁగూడి ఎప్పుడును వాడ
కులను దివ్యపుష్పములు దివ్యవస్త్రములు స్వర్ణ
ముఖ మొకలగునవచ్చును కోరిన వారికి కోరిన
ప్రకారం మచ్చును మోయును నీవృక్షము తన
నీడ గాఢముగదీన వారికి ఎంతనానల నగుల
నియక చల్లదనమునిచ్చి కాపాడును, అటులనే
శ్రీతాతాకల్పవృక్షముహూ సవకెనదికి ఏయేఅర్థ
ములు గానఁసియున్నవాఁ వారి వారి బుద్ధికి కోరి
కకు తగినంత అగ్రభావముల నొసగి తృప్తి పొం
ది చి తఁగదొంగెయ్యును, మోయు నీగీతావృక్ష

ముగింద నుండు వారికి చిత్తశాంతియును నీవ
నిచ్చి సుఖదుఃఖములు అజ్ఞాన అవ్యభాజ్ఞాన విప
క్షానములను వానప్రస్థములను అహంకార
మమకార చరణములు మొలగు ఎంక వాన
భాధల సంబంధముక కత్మలను శమ్యద్ధానము
ప్రతిగా భగవంతునిచ్చు చేర్చి శాంతి నిచ్చి
అనిందించియును మరియును నిత్యబోధము
అనునది కేమునున్నది, ఇదియే శీతా కల్ప
సూక్తి.

10. శ్రీకృష్ణ సేనమువంటిది, శ్రీగీతావేదము
 అత్యంత సేనమువలె నిర్వహింపబడినది. అత్యంత
 సేనములై పురుషార్థము వాక్యములై సకలలోక
 వ్యాప్తములగుచున్నవి. అగాధమయిన సముద్రము
 నలె బ్రహ్మాండమంతయు చుట్టుకొని అర్థములను
 అలలతో సాగుచు పరిధిమించు చున్నది 14
 లోకములందును ఈగీతలు స్మరింపబడుచున్నవి,
 ఇదియే గీతావేదము.

10 శ్రీభగవద్గీత హంసపరిచయోది హంస
పత్ని పుష్పపాలు సేరు వేరుజేయు సామర్థ్యము
కలిగి యున్నదో అట్లే భగవద్గీతా హంసయు
పరమాత్మ జీవాత్మలను వేరుజేసి వారి తారీ
తమ్యములకు వేరువేరుగా జూపి యున్నది.

17 శ్రీభగవద్గీతా శాస్త్రము ధర్మశాస్త్రములవలె ఆత్మధర్మము వర్ణాశ్రమధర్మము రాజసితి సంహసితి మొదలగు పాక్షిక ధర్మములకు అనేకములగు మతాచార ధర్మసంప్రదాయములు ఆశ్రయధర్మము సమసంబంధి దేశాధర్మములు అన్నిటిని వివరముగా బోధించి యున్నది.

18 శీత వీతిశాస్త్రము, శిభగచరిత చిత్ర

శాస్త్రమువలె న్యాయములను తర్కశాస్త్రమువలె వాదోపవాద ప్రశ్నోత్తరములను మీమాంసాశాస్త్రమువలె స్పర్శలు సమాధానములున్న జ్యోతిశాస్త్రమువలె భూతభవిష్యద్వర్తమాన కాలములను కాలచక్ర విధములు యుగ ధర్మములు కాల యుగ పరిమితి సంఖ్యలు బ్రహ్మానుల దినసంఖ్యలు సంవత్సర యుగముల గణితములు బ్రహ్మానుల ఆయువుపరిణామములు గూడ గణించి వివరించి యున్నది.

19 వ్యాకరణ శాస్త్రమువలె శ్రీగీత ఛందోబద్ధమై ప్రాణలక్షణ పాద బద్ధాక్షర సంఖ్య నియమములు గల వృత్త భేదములతో గూడి యున్నది.

20 శ్రీగీతలు మంత్రశాస్త్రమువలె ప్రణవ

మంత్రముయొక్క గొప్పదనము తెలుపుచున్నది ఇది అజ్ఞాన ఆశాపితాచ గ్రస్తమైన వ్యాధిని బోగొట్టు మంత్ర రాజమై ఆత్మసంజీవనియై యున్నది.

ఇట్టి పరమోత్తరకమగు గీతామంత్రమును మనుజులగువారు తమతమ హృదయకోశములు నిర్మలములై జ్ఞానప్రకాశమై ఆత్మ పరమాత్మల సాక్షాత్కారములంది మోక్షము లభిం గుటకై సమస్తజనులును శ్రీభగవద్గీతల రుగురుముఖముగా తెలుసుకొని పలువిధములగు అభిప్రాయము గల వారై జ్ఞాన నిష్ఠలు గలిగి పలువిధములగు భావలచే గీతాభాష్యము వ్రాసి జనులకుపకరించి నేటివరకు ఉపన్యాసములు చేయుచున్నారు యిదియే గీతామంత్రము.

స్వస్వరూప వైశద్యదశ యనగా నేమి :

పరస్వరూప విషయమున స్వీకరింపవలసిన వాటినిగురించియు, త్యజించవలసిన వాటినిగురించియును జాగరూకతగల వాడుగానుండుట, అని శ్రీగామానుజులవారు సాయించిరి.

ఇతరసంగమములను త్యజించి అటుపిమ్మట భగవంతుని ఆశ్రయించునది అని కూరతాత్వాల్ సాయించిరి.

సర్వేశ్వరుని ఆశ్రయించి అటుపిమ్మట యితరసంగమములను వదలుకొనునది యని ముదలి యాండాళ్ సాయించిరి.

అజ్ఞానముపోయి జ్ఞానము కలవాడగుట యని ఆండాళ్ నాయించుదురు.

(శ్రీమాన్ ఈయజ్ఞి శేషాచార్యులుగారు)

- కా. శ్రీరంజంగ ఐశ్వర్యసంపదమాయ - శ్రీవామరాచార్య బాషాకేందుమనీషజీశ్వరులు వాచాచాతురీమాధురీ సారస్వతక సుధర్మంతురు మనఃస్వమోదమంజూపి పెం వారన్ వైష్ణవసంఘమునోద్భవువిశిష్టాద్వైతకులుస్థాంగగన్
- ఉ. ఎందఱువైష్ణవోత్తములొ యెందఱుదర్శగుణానువద్యులొ యెందఱు వుభయవర్తనులొ-యెందఱు భారతయాపిలాసులొ యెందఱు సర్వమొప్పించి-యించెడిదర్శులొ వీరిబోధనలొ బొందుగ భక్తిచోవినుటె-పుణ్యము నర్హతగాదెచూడగన్.
- ఉ. ఎవ్వరిచేత దారకమ-హీనకస్తాపనమై చరించెనో యెవ్వరిచేత పెంపుగని-యేక్రియద్రాక్షణో చేకచేకమం దవ్వెచుచ్చాగ గణ్యుల మ-హాత్మరకార్యములై భూసుదుర్ బుద్ధైజ్ఞాన చెల్లినని-నిర్మలచిత్తలుచాలి కింజలుల్
- సీ. ఎవ్వని మనసంక మిహలోక పరలోక వాంచల కనుపుగా-వరలుచుండె నెవ్వనిహేమంపు-నెల్లియెనకలలో కములకు ద్రాక్షమైకాలుచుండె నేవానిసర్వకం-పిరేకులోకాల
- కర్మం వ్యాప మె-యలరుచుండె నెవ్వని మతరాజ-మీదేశమున బాజ నీయమై కోభతో-నెగడుచుండె
- గీ. నెవరిమనకను నృరియించి-రెడదయందు ననికమాత్యారులందఱు-నాకతోడ నట్టిరామానుజాత్ముల-హర్షిళముల పరవిశిష్టసంఘముగాచి-పరగుగాత
- సీ. సంహారచంద్రుని-చాయల నిరసించు మోమునఁజిలునవ్వు-మొలకకెత్త కమనీయ గాంభీర్య-కల్యాణయుతదర్శ వైభవోపేతమై-వరలుచుండ బున్దకరత్నాల-హస్తంమ్ములధరించి తుజ్జానతిమిరంబు-నణచుచుండ మార్గచాంచితమగు మధురధాషణములు కపటపండిత మతిఘ్నములుగాగ
- గీ. సంగమంతంతకుసుజాలప్రాంగుచుండ నొయ్యనొయ్యన పాదంబు-ఱుర్విమీద నిడుచు సుయ్యారమలరగ-నడచివచ్చు వైష్ణవోక్త ములకెనాడు వందనంబు

శ్రీమాన్ ఆకవిల్లి లోభగాధీశ్వరసింహాచార్యులుగారు

- ఉ॥ వాననసేయరేమి? భగవంతుడెవండు? మరెవ్వరుండు? యా పాపమూర్తిరూపమేది? పాన్పుదియెవ్వరు? దారయెవ్వరో? యేవనమందునుండు? నల యెవ్వరున్నేహితులంతశిష్యమే చావులు నేవకుందగిన ధన్యులయెవ్వరు? భృత్యులెవ్వరో?
- ఉ॥ నిందుకుజన్మనిచ్చెమన కెందుకునీకువియందుసార్థకం ఎందఱురేమి మూలభవ భంజనిజేసెనెవండుదేమి? సం బంధముచేమిచానికివి బద్ధులకునొనమదృష్టిలేని, యీ మందునిజేసేనేమి? మన మాయలవేమి? యెటంచుదల్పరే
- ఉ॥ శ్రీపతివైష్ణవమంటపరి నేవకురే సురలందరంబ శ్రీ కాశీరమావరంపదము కానగమంగళరూపమంట, సం తాపముదీర్చుకేపుడల తద్దయుపాస్పట, పాలనంద్రమం దావరమాత్యుఁడాయనట నారయ యోగులు గొల్పుచుండినన్.
- ర॥ కన క్షణభంగురంబయిన కాదుమనిత్యమటంచుదల్చిగ ద్దనలను జేసినస్వర్గమన పౌఖ్యముబొందెదమంచుదుఃఖమం దనసుత నామరూపులయి నాశనమందఁగనేల కృష్ణునిన్ మననముజేసి మోక్షమును మందకజ్ఞానమునందు బొందరే
- గీ॥ “దుష్టచింతలునామది దోఁగనీఁక కుజనన్నేహంబునెవ్వరు గోరనీఁక సర్వవేళలహృదయంబు సరనిజాక్ష వీడుస్మరణంబునేయంగ నెరపు”మనరె.

భక్తి “ని వే ద న” పత్రిక

సంవత్సర చందా రూ. 5-0-0 లు

మాత్రమే. పెంటనేచేరండి.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ఆచార్య తిరుమేనివైభవము

[మంగళంకి రంగనాయకమ్మగారు కోరుకొండ]

తిరుక్కోట్టాయూర్ నందిగారు శ్రీరంగమున తిరునాళ్ళ మహోత్సవమును సేవించి తిరిగి వేంచేయుచుండగా నెరబెరుమానారు వారిననువర్తించి స్వామీ! నాకు రక్షకమగు నొక శ్రీస్తూత్తాని సామించి కృత్యచేయుడని ప్రార్థించగా నానంది గారు కొంచెమాలోచించి 'మాయాచార్యులగు శ్రీఆచరందారులు నీటిలోనిలిచి యఘమర్షణ మంత్రిమును జపించునపుడు వారిపృష్ఠభాగము బోల్గించిన కాగువలె నుండును. నేనదియే రక్షించుటకు తగిననని నమ్మియుంటిని. మీరు నల్ల నమ్మి యుండుడ'ని సాయించిరి.

ఒకతర యుడయవరులొక మూగభక్తినిపట్ల తమకుగల కృపాతిశయముచే నాతని నుజ్జ్వలించేయనెంచి యాతనినొక యేకాంతస్థలమునకు గొంపోయి తనశరీరము నాతనికింజూపి యిదియే రక్షకమని నమ్మియుండుమని సంజ్ఞజేసిచూపిరి. దీనిని తలుపు రంధ్రమునుండి జూచిన కూరత్తాళ్వారు మూర్ఖుల్లి కంతతడవునకు తెప్పిలి 'అయ్యో! నేనంత పాపిని! శాస్త్రము నధిగమించి మహాపాపివైతినే! ఏమియు నెఱుంగని మూగనై పుట్టిన నీపురుషార్థమును ఉడయవరులు కనికరించి నాకుగూడ ప్రసాదించి యుందురుగదా! హా! దైవమా! కూరత్తాళ్వారునై శాస్త్రములను విస్తారముగా జదివియుండుటచే గదా నాకు నాకులదైవము తమ దివ్యమంగళవిగ్రహమును దిక్కుగా కొసంగక ప్రసత్తి నుపదేశించిరి' అని మిక్కిలి విలపించిరి.

ఇందుచే నాచార్యుల దివ్యమంగళవిగ్రహమే శిష్యునకు నిఁజిశయపురుషార్థ సాధన మని పెద్దల విశ్వాసమని సిద్ధాంతీకరించబడుచున్నది.

ప్రచార విభాగము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

గుంటూరుజిల్లా వెరాలి తాలూకా శ్రీరంగపురం అగ్రహారం గ్రామంలో శ్రీవిశ్వప్రద్యోత ప్రచారకసంఘకార్యదర్శిగా ౧౯౬౧ ఏప్రిల్ ౧, శ్రీమాన్ ఆ.వి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యస్వామి వేంచేరిన సందర్భములో శ్రీమహానంద గాయకస్వామివారి సన్నిధిలో శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ తిరుమల తాతాచార్యులుగారి అధ్యక్షతన జరిగిన సభా సందర్భములో శ్రీస్వామివారు "మహాప్రభుని విష్ణువేదములో మతముయొక్క ఆచరణకళ" అను శీర్షికను గురించి యువనృతించినారు.

ఆసందర్భములో ఈశ్రీ-వి శార్యవర్ణముతో ప్రసంగము యొక్క శాఖ ప్రాపించబడినది.

ది 11-6-51

శ్రీ రంగపురము

అధ్యక్షులు:- శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ తిరుమలచినవెంకటరంగాచార్యులు
కార్యదర్శి:- వేదాల సుందరరాజగోపాలాచార్యులు

సభ్యులు

1. గుడిమెళ్ళ తిరుమల వెంకటలక్ష్మణాచార్యులు
2. గుడిమెళ్ళ తిరుమల తాతాచార్యులు
3. వేదాల వెంకటప్పలాచార్యులు
4. పగచాంగం శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు
5. సముద్రాంత చూడాచార్యులు
6. ఉత్పల వెంకటసరసింహాచార్యులు
7. వేదాల తిరుమల రంగరామానుజాచార్యులు
8. మద్దురి హనుమరెడ్డిగారు బి. ఎ.
9. తాళ్ళూరి బసవపున్నయ్యగారు, గ్రామమునసలు.

కు కృ వా ర పు పూ జ లు

అ ర్త మూ రు

- 1 పెరను మంగయ్యమ్మ
- 2 దాసరి సూర్యకాంతం
- 3 చిర్ల బాపనమ్మ
- 1 కర్రి పత్రిమ్మ వీ కానశపూజ
- 2 చింతా సరయ్య ,,

ఈపూజలు చాల వైభవముగను భజనలు తోటి కూడా జరుపబడెను.

సం. కార్తీదర్శి.
చి. ఆదెమ్మ

వి జ య వా డ

4-5-51 కె. ధనమ్మగారు	0-14-0
11-5-51 ,, ధనమ్మగారు	1- 2-0
18-5-51 ,, ధనమ్మగారు	1- 2-0
25-5-51 కూరపాటి గోదాదేవిగారింట్లో	1- 5-0

పై విధముగా శుకవారోత్సవములు జరుపగ జరిపించినారు.

కార్తీదర్శి,
కె. ధనమ్మగారు

స వ రణ

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ పాలకొల్లు శాఖతాలూకు తమవద్ద నిర్వహింపబడుచున్న రూ.50-0-0 లును శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూన్ తిరుమల వారి మెల్ల మెంకట ధర్మాచార్యులుగారు ఇదివరలోనే ఆశాఖ కార్తీదర్శులకు మిచ్చివేసినామని తెలిపి.

య తీ ం దృ స్తు తి

మొవ్వ దాకరవి సూరి, పూడివాడ.

కం. శ్రుతికతులకు సంగతమో

విశతార్థముఁ దేవవరచి విశ్వమునెల్లన్.
జతురతఁద్రోచిన శ్రీమ
ద్యుతివతినాత్మం దలంతునతులితభక్తిన్.

కా. కాషాయాంబరధారిన్ మృదులవాక్య జిహ్వావిద్ధాంతమున్
పోషించె నిర్మలరాగమస్మృతులనీలో తొలుతై మన్వని
ర్దోషవ్యానమత్కార దోధవదవంక్షుర్గామె యొదంసగా
కాషాయోషకునాంతరంబుఁగరగింపంగల్గెనిమ్మెదినిన్ 2.

ఉ. మోవిలామనీ జిలుఁగు మాటలయందలిరత్నబివముల్
మానమైచేటికిన్ విమలమానసవీపులఁ దాండవంబు నీ
లోన వసించినట్టి యతిలోఁదయౌచహినాండవృద్ధిలో
స్నానములాడెఁద్రోవటంబు జంతువితానముతోడి లోకముల్

చ. యతికంఠీరవ మాతవద్యుదననిర్వృత్తత్వగర్భాధ్వని
ప్రతతుల్ కర్ణపుటంబులంబడినదైర్యంబెల్లఁదోనాడి దు
ర్మతవాతాయురెల్ల మూర్ఛలెను నిర్వాదంబులైనట్టి నీ
వరురామ్నాయవదోవిచారములకావంధ్రార్థమాయుష్యమో

ఉ. మానితయోగిచంద్ర, యనమానకృపాధరిలాత్మ నీపు బ్ర
హ్మపుటైక సౌగంధమందిలు నెక్కిరచించినిట్టి పో
పాన సరంపల్ దెలియఁబుట్టును గన్ములువిచ్చువారికిన్
గానఁగొపు పూర్వభవకర్మకరంకిత నేతగర్వదీకిన్ 5

కా. లోకంబెల్ల కమోభిభూతమయిన లోకేశనాథున్ నీ
లోంబందుదయించి నాగ్నవికలాలోకంబుచేనించి నీ
రాకల్ సార్థమైనతోడ జగమారాటంపఁగ్రుఁకితే
యోకాదుజ్యుం సార్థభావయతిహనూనీకనంతాంబుల్, 6

గుంటూరుజిల్లా తెనాలి తాలూకా శ్రీరంగపురం అగ్రహారంలో జరిగిన సభాసందర్భమున యువన్యాసానంతరం ఈ భర్తల సమక్షమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు సమర్పించిన శ్రీమన్ గుడిమెళ్ళ తిరుమల చినవెంకటరంగాచార్యులుగారు రూ 116-0-0లు భక్తితో సమర్పించినారు. గాన వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యము లిచ్చి రక్షించుగాక.

మరియు

శ్రీకృష్ణన యువజన సంఘంచారు రూ 116--0--0 లు సమర్పించినారు. వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యములిచ్చి రక్షించుగాక.

శ్రీ రామ తీర్థం

శ్రీమన్ తి. ప. రామానుజస్వామిగారి షష్టకుమారుని భార్య మాతన గృహప్రవేశ సమయమున (అనగా 13-6-51 తేదీ శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 2-0-0లు సమర్పించినారు. వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యముల నిచ్చి రక్షించుగాక.

కాకినాడ

కాకినాడ జగన్నాథపురం కా|| శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఫణిహారం తిరువెంగళాచార్యులుగారు తమ శ్రేష్ట కుమార్తె వివాహ సందర్భములో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు సమర్పించినది కట్నం రూ 10-0-0 లు వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యముల నిచ్చి రక్షించుగాక.

గెల్లనాపల్లి

గెల్లనాపల్లి కాపురస్తులు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ వేదపండితులైన, గుడిమెళ్ళ వెంకటనరసింహాచార్యులుగారు తమ శ్రేష్ట పుత్రుని వివాహ సందర్భమున శ్రీ.వి. ప్ర. సంఘమునకు కట్నంగా రూ 2-0-0లు సమర్పించినారు. వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యముల నిచ్చి రక్షించుగాక.

రాజమండ్రి

టి. కె. రామానుజాచార్యులుగారి శ్రేష్ట కుమారుని ఉపనయనసందర్భమున 14-6-51 తేదీ శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు కట్నంగా రూ 2-0-0లు సమర్పించినారు వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యములు నిచ్చి రక్షించుగాక.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

జ్యేష్ఠమాస పండిత సభలు

రేపల్లెతాలూకా ముక్తిపల్లి అగ్రహారంలో శ్రీమాన్ కీ. శే. పండిత గుడిమెళ్ళ తిరుమల వెంకటరంగాచార్యస్వామివారి జయంతీ సందర్భమున జరిగిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ జ్యేష్ఠమాస సభలు శ్రీమాన్ న్యాయశిరోమణి వేదాల తిరువేంగళాచార్యస్వామి వారి అధ్యక్షతక్రింద గి దినములు వైభవోపేతముగా జరిగినవి. ఆసంవత్సరములో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యదర్శి ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్య స్వామివారు తమ మృణ్మయమధుర శైలితో భగవద్గీతోపన్యాసములు గావించి అశేషజనములను ఆనందపరచిరి. వారి సమక్షములో అధ్యక్షుల వారిని అర్థనూటపనహార్యతో సత్కరించిన పిమ్మట ఈదిగువవారితో ఉపసంఘము ఏర్పాటు గావింపబడెను.

అధ్యక్షులు.

శ్రీమాన్ తిరుమల గుడిమెళ్ళ అంతర్వేది నృసింహాచార్యులుగారు.

ఉపాధ్యక్షులు.

శ్రీమాన్ కాండ్లూరు నరసింహాచార్యులుగారు.

శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ చ్చిరంగాచార్యులుగారు

కార్యదర్శి.

శ్రీమాన్ కవిరత్న గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో పాలకొల్లు గ్రామమున ది 6-5-1951 తేదీని శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ శ్రీ విభాగమునకు చెందిన శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా మండలి శాఖ ఏర్పాటు చేయబడిది.

అధ్యక్షురాలు:- శ్రీమతి సలాది ఆండాళమ్మగారు
ఉపాధ్యక్షురాలు:- ,, చెక్లా తాయారమ్మగారు
కార్యదర్శిణులు:- కనుమూరిరంగనాయకమ్మగారు
,, దూళిపాటి శేషమ్మగారు

కార్యదర్శిణి:- శుమ్మలపల్లి సుభద్రమ్మగారు

కార్యకారిణిసభ్యురంగుడు
శ్రీమతి మాచెపల్లి రత్ననూణిక్కమాగారు
,, రేపాక కనకమ్మగారు
,, రేపాక సీతారత్నమ్మగారు
,, రేపాక మంగరాజుగారు
,, రేపాక మంగరాజుగారు
,, రేపాక సీతామహాలక్ష్మిగారు
,, రేపాక గవరాజుగారు
,, బంగారు సుందరమ్మగారు
,, బంగారు సత్యవతిగారు
,, కంటేటి రంగనాయకమ్మగారు
,, బొండాడయతిరాజనల్ల తాయారమ్మగారు

ప్రచురే రామానుజాయ నమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర - శ్రావణమాసము

సంచిక ౫

నే నె వ డ ను ?

కోఁహ మిత్యత్ర నిపుణో భూత్వా చిన్తయ

పార్థివ !

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

(ఓ సావీరమహారాజా ! “నేనెవ్వడను” అను విషయమును గూర్చి నేర్పరివై విచారించుము)

విష్ణు. పు. ద్వి. అం. ౧౩-అధ్యాయం. ౧౦౩-శ్లో.

ఆధ్యాత్మిక సాధమునకు శరీరాత్మ వివేకము
ప్రథమసోపానము. ఇది లేకుండాట దుఃఖ
హేళువు. ఈ వివేకము తేకయే యజ్ఞుడు డట్లు
విలపించెను. కావుననే శ్రీకృష్ణుడు-

అశోచ్యా నన్యశోచ స్త్వం ।

ప్రజ్ఞావాదాం శ్చ భావసే ।

గతాసూ నగతాసూం శ్చ ।

నా ఽనుశోచన్తి పణ్డితాః ॥

పామరులట్లు దుఃఖించతగని భీష్మాదులను
గూర్చి దుఃఖించితివి. శరీరాత్మవివేకము గల
ప్రజ్ఞులట్లు దేహాస్తరానుభవముల నుగ్గడించు
చున్నావు. దేహాత్మవివేకజ్ఞానముకలవారు దేహ
ములను గూర్చిగాని యాత్మలగూర్చిగాని విలపిం
చరు) అని యాక్షేపించెను.

ఈ యాక్షేపణను హృదయమున నిడుకొ
నియే తనకా క్షానమున్నగాని తరించుట దుష్క
రమని నిశ్చయించుకొని యజ్ఞుడు శ్రీకృష్ణుని
శరీరాత్మస్వరూపములను గూర్చియు సుధాత్మ
స్వరూప తత్ పాప్తి సాధనములను గూర్చియు
పశ్చించెను. శ్రీకృష్ణు డాపశ్చలకు విచిత్ర
ముగా సమాధానమొసంగి “క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయో
రానం య త్తద్దానం మతం మమ” అని దేహాత్మ
జ్ఞానము తనకెట్లుమొసదని ప్రశంసించెను.

ఆత్మకు ప్రాకృతిక దేహసంబంధ మొక
మొంకివ్యాధి. అది సకలావర్థమూలకందము.
రోగనిదానమెరుంగుట దాని చికిత్స కెట్లు అవ
సరమో యక్లే దేహస్వరూపము నెఱుంగుటయు
నవసరమని భట్టరు శ్రీరంగరాజస్తనము నందు

ఉత్తరశతకప్రారంభమున “అచిదవిశేషితాన్”
అనెడు శ్లోకమున శరీర నిర్మాణమును వర్ణించి.

ఈశరీరాత్మవివేకమే లేనిచో చార్యాక చక్ర
హఃపబడి యడుగంటవలసినదే. చూడుడు
చార్యాక ప్రబోధవిధానము-

య న్నాస్త్యేన తదస్తి వస్త్వితీ ।
మృమా జల్పద్భి రేవా స్త్వితే ।
వాచాలై ర్భుకృభి శ్చ సత్యవచసో ।
నింద్యాః కృతా నాస్తి కాః ।
హంహా! పశ్యత తత్వతో యది ।
పున శ్చిన్నా దిహో వర్తతాః ।
దృష్టః కిం పరిణామరూపితచిత్తే ।
జీవః పృథ క్తైరపి ॥

(అస్తికులమని విర్రవీగుట లేనిదాని నున్న
దని యసత్యముగ వాదించు పెక్కుమంది వడరు
బోతులచే సత్యభాషణ పారీణులగు నాస్తికు
లెట్లు నిందింపబడుచున్నారో గాంచుడు. నిజ
ముగ నీశరీరమును నరికినచో నందు భూత సం
ఘాత సునిష్పన్నమగు జ్ఞానముకంటె వేరగు జీవు
డనెను వాడెవ్వనిచేతనైనను చూడబడెనా?)
అనిపాటుచున్నారు. వీరి సిద్ధాంత తత్వమిది.

భుక్త్యై వేత్తి చ దేహ ఏవ
స మహాభూతాని, తేష్యేవ ధీః
కిన్వాదా మదశక్తివత్,
కృశుఫలం భోక్తా స కోఽపి స్థిరః.
దగః కిం పున రభ్యుపైతి,
నియమో న క్వాపి, జీవే త్సుఖం
యావజ్జీవతి, దైవతం
సరపతి ర్మాయో బలం కేవలమ్.

(అనుభవించునదియు నెఱుంగునదియు దేహమే

భూతచతుష్టయ సంఘాతమే యాదేహము.
మాదిక ద్రవ్యములగు గంజాయి మొదలగు
పదార్థములయందు కొన్ని యితర పదార్థములు
మేళనచే మత్తును బుట్టించుకొని యుత్పన్నమగు
స్థిర యా సంఘాతమునందును జ్ఞాన మున్నును
చును. శరీరవియోగానంతరము యష్టయాగాది
ఫలముల ననుభవించుటకు స్థిరమగు భోగ్య
యొకడు లేడు, అవియన్నియు బ్రాహ్మణుల
బ్రతుకు జెరువున కేర్పడిన బూటక తంతులేగాని
వాస్తవములుగావు. కానిచో కాలి భస్మమైన
వాడెట్లు తిరిగియాఫలానుభవమునకు సిద్ధపడును!
న్నానసంధ్యావ్రతోపవాసాదినియమములునున్న
బ్రతికి యున్నంతవరకు సుఖముగ బ్రతుకవలసి
నదే. రాజకంటె దేవుడెవడు? న్యాయముకంటె
బలమేదీ?

ఇంతకు మించిన తత్వములేదు.) అశిచార్యా
కులందురు ఈవిషయము తలకెక్కినచో నిక
నేమణి మంత్రలింతోషధులకును బ్రతుకుటకల్గ
కావున ముందుగనే జాగ్రత్తపడి శరీరాత్మనివే
కము నార్జించవలెను.

ప్రజాపతి, ఇంద్రావీరోచనులకీ వ్యాధి కుదురు
వరకెంత యనువర్తించినను పరమార్థము నుపదే
శించనేలేదు. విరోచనుడా వ్యాధిలోనేమిగ్లెను.
ఇంద్రుడు మాత్ర మది కుదుర్చుకొని సదుప
దేశమును బడసి యుజ్జీవించెను.

కావున మన శరీరాత్మ వివేకము నార్జించి
తరించుట ప్రధాన కర్తవ్యముగాను

“నేనెవడనను” విషయమును సానధానముగ
పరిశీలించవలెను. ఇదియే గీత రెండవమధ్యాయ
ప్రధాన ప్రమేయము.

యం యం వా లిప్యంతరభావం ।

త్యజప్యస్తే కలీబరం ।

తం తమే నేతి కాస్తేయ ।

సహ తద్భావభావితః ॥

చిహ్నశబ్దో నేయే యాకారమును తలం
చుచు శరీరమును విడుచునో చిరంతరభావనా
భావితమగు నాయాకారములచే తిరిగి జన్మతో
లభించును (గీతా. 8 అధ్యాయం)

ఈ శ్లోకమునకు లక్ష్యభూతుడగు జడభర
తుని చరితమే మనకు స్పష్టముగ శరీరాత్మ వివే
కమును గావించును “నేనవ్యవ” నను సంజేహ
మును దీర్చునుగాన నాచరితమును సంగ్రహముగ
నెరుంగుటము.

— జడభరత చరితము —

ఈతఃకోక మహారాజు. పూర్వము పోయిన
రాజులందఱును “వార్ధకే మునివృత్తినా” షష్ఠును
నట్లు ముసలితనము కైబడగనే యిదివరకే తమ
పైబడియున్న గాఢభారమును పుత్రులకప్ప
గించి యరణ్యములకేగి తమ మనమును విషయ
ప్రసాదము గానీయక భగవత్ప్రసాద మొనరిం
తును. అట్టివాఁడొకడీ జడభరతును ఈతఃకోకమ
హారాజు సాలగ్రామక్షేత్రము నాశ్రయించి యాగము
సభ్యసించుచుండెను, ఇతడు విష్ణుభక్తులతో
సాటిలేనిమేటి యనుట నిర్వివాదము. తనసర్వాం
గములను భగవత్కైంకర్యమునం దన్వయింప
జేసినజెట్టి.

ఈతఃకోకనాడు స్నానసంధ్యాద్యనుష్ఠానా
ర్థమై సమీపతరవర్తియగు నొక మహానదికేగెను
తన యనుష్ఠానమును ముగించుకొని యితడు
తన యాశ్రమోన్ముఖుడగుతరి యచ్చటికి నిండు

మాడితోనున్న లేడియొకటి నీరుద్రావుటకై
యేతెంచి తాగిచుండగనే సింహమొకటి సర్వ
ప్రాణిభయంకరముగ గర్జించెను. దానిని విని
యీలేడి భయభ్రాంతయై తటాలున నొడ్డున
కేగుచునరికి గర్భమునిచ్చిన్నమై పాపమానేడి
చనిపోయెను. గాని దానిచిన్నబిడ్డ యానందప్రవా
హమున బడెను. ప్రారబ్ధప్రేరితుడై యాభరతు
డాపిల్లను బట్టుకొని తన యాశ్రమము జేరి పుత్ర
నిర్విశేషముగా నాలేడిపిల్ల నల్లారు ముద్దుగా
బెంచుచుండెను. అది చెంతలేని క్షణమాతని
కొక యుగమై గడచుచుండెను. చివరికితనికి
మరణ మాసన్నమయ్యెను. ఆలేడిపిల్ల భవిష్య
త్తును గూర్చి చింతశప్ప యీతనికి వేరొకచింత
లేకుండెను. అట్లాన్ముగబోత చింతతో నాప్రా
జ్ఞుడు ప్రాణములవీడెను.

జంబూమార్గమనెను గర్ధాక్షీర్ణ విశేషమం
దొక యరణ్యమున పూర్వజన్మ జ్ఞానముతో
లేడియై పుట్టెను. వెంటనే తల్లిని విడిచి సాల
గ్రామ క్షేత్రమున కేతెంచి ఆజన్మ నచ్చట
సురక్షితముగా గడపి ప్రారబ్ధవసానమున
నాశరీరమును వీడి పూర్వజన్మ జ్ఞాన
ముతో నొక సరాచార సంపన్నులగు పరిశుద్ధ
యోగుల కులమున బ్రాహ్మణుడై జన్మించెను.

సహజముగ చర్యవిజ్ఞాన సంపన్నుడును సర్వ
శాస్త్రార్థ తత్వవేత్తయునగు నాశ్రమం నీతు
డయ్యెను వేదమును చదువక కర్మల నాచరిం
చక జడ సంభావణ గావించుచు జీవించుటకు
మాత్రము లభించిన దానిని దినుచు జీవితమును
గడుపుచుండెను. అట్లయ్యుదృఢగాతుగై సోదరు
లచే కృషి కర్మయందు నియుక్తుడై యుండెను.

సావీరరాజుచెంతనుండు క్షత్త్రయీతనిని కాళికి బలివేయవలెనని యెంచి తుదకా కాళిచేతనే వధింపబడెను.

ఇట్లుండ నొకనాడు సావీరరాజు పల్లకినెక్కి పయనించుచుండ నాతని భటులీ భరతుని పల్లకి మోతకు నియోగించిరి. మానావమాన సమదర్శియగు నీ యోగిపుంగవుడందుల కియ్య కొని నడచుచుండెను. అసమాన్యంధులసొందు కుదురక నాపల్లకి కుదుపజొచ్చెను. రాజనౌకరుల గద్దింప నానేరమీ భరతునిపై మోపబడెను.

అంతట నారాజునకు భరతునకు నీక్రింది సంభాషణ ప్రారంభమయ్యెను. (రాజు శరీరాత్మ భ్రాంతితోను భరతుడు శరీరాత్మ విజ్ఞానము తోను మాట్లాడుదురు.)

రాజు:- ఏమిరా! తిండిపోతా! ఈపాటి దూరమునకే యలసిపోతివా? ఇంత బలిసి యున్నావే యీపాటి శ్రమనే యోర్వజాలవా?

భర:- నేను బలిసియూలేను, నీపల్లవికి మోయుటయూలేదు. ఇకవాక శ్రమయే? ఆయాస మెందులకు?

రాజు:- ఏమి! విపరీతముగా మాట్లాడు చున్నావే! ప్రత్యక్షముగా బలిసి కాన్పించు చున్నావు. ఇచ్చటకింకను పల్లకిని మోయుచునే యున్నావు. బరువుమోయువాడు శ్రమచెందుట లోకరివాజుగదా!

భర:- నీవు ప్రత్యక్షముగా జూచుచున్న దేదో ముందుగా జెప్పము (కంటికిగబడని యాత్మను చూచుట యెట్లు?) బలాబలముల మోటువిమ్ముట విచారితము. (విశేష్యమగుధర్మి (ఆత్మ)యే గోచరించనపుడు దాని విశేషణము

లగు బలము దుర్బలము మొదలగునవి గోచరించుట సుతరాంకల్లయే)

నీవు నాపల్లకి నిప్పటికిని మోయుచునే యున్నావనియు, ఇప్పటికిని యది నీభుజముపై న జూడ బడుచునే యున్నదనియు నంటివేయాలెండును శుద్ధకల్ల. అదియెట్లు వినుము పాద యుగ్మము భూమిపై నున్నది. ఆపాదములపై పిక్కలున్నవి. వాటిపై తొడలున్నవి. వాటి నాధారముగా జేసుకొని కడుపున్నది. దాని నాశ్రయించి రొమ్మ భుజములు బాహువులు కలవు. ఆ భుజములపై పల్లకీ దండియున్నది. ఇట్లుండ నాకెట్లు భారముంచును. ('నేను' అను నది వీటికంటె వేరగు ఆత్మ గాన దానికి భార మెట్లుండును? కావున 'నేను' మోయుటలేదని భావము)

నీవుమోయబడు చున్నావనుటయు ససత్యమే (నీవు అనగా రాజశరీరాంతగమగు నాత్మని భావము) ఏలననగా-పల్లకియందున్నది నీవుకాదు నిన్నాత్మగా కలిగియుండి భ్రాంతిచే తానాత్మగా గోచరించు దేహమే. ఆదేహమందు నీవున్నావు ఈదేహమునందు నేనున్నాను. ఇట్లన్నను నేను మోయుచున్నాను నీవు మోయబడుచున్నావను కొనుట అయదార్థము.

రాజు:- నేను నీచే మోయబడకున్నచో మరి యెవ్వరిచే మోయబడుచున్నాను?

భర:- అట్లగుదుము. నీవు, నేను, ఇతరులు, అందరమును దేహముగా మారిన పృథివ్యాది భూతములచే మోయబడుచున్నాము.

రాజు:- అచేతనములగు నాభూతములకీ గమ నాది వ్యాపారము లెట్లు సిద్ధించును?

భర:- సీరు, గాలి మొదలగు వాటిచే గడ్డి దూది మొదలగు పదార్థములవలెను, దుర్బలుడు పెంకి గుఱుములచే వలెను సత్వరజస్తమోగుణ పరిణామరూపమైన తీవ్రప్రవాహముచే యా భూతములు తమతమ పనుల గావించుచున్నవి. అనగా సంతకరణపర్యంతమగు సీభూతసంఘాత మును వాటి యందున్న గుణములు నడుచుట కూర్చునుట కోరుట కలహించుట మొదలగు పెక్కువిధముల ప్రవర్తింప జేయుచుండును.

రాజ:- గుణములట్లు తాము ప్రవర్తించి తదనుగుణముగా వీటిని ప్రవర్తింపజేయుట కేమి కారణము?

భర:- సత్వరజస్తమో గుణములు ప్రాచీన కర్మమున నట్లు ప్రవర్తించును.

రాజ:- ఆకర్మకు నిదానమేమి?

భర:- అవిద్యయే.

రాజ:- అవిద్యయనగానేమి?

భర:- ఇదుగో యిప్పుడు నీకు వర్తించు నదియే. ఆత్మగానట్టి దేవాదిదేహములను ఆత్మ యని తలంచుటయే.

రాజ:- అది సాధారణముగా నెట్టి వారి కుండును?

భర:- అది బ్రహ్మాది పితీలికాపర్యంతము నకల ప్రాణులకు నుండును. కావున నాత్మ కాన్పించుటయు మోయుటయు నసంగతములు. ఇక బలసి యుండుటయు నిట్టిదియే వాస్తవముగ నాత్మకు కర్మలు లేవు. రక్తమాంసాది సంస్కర్మ దానికిలేదు. అది నశించదు. శోకమోహజరా మరణ తీగ్నిప్రాణుల దానిని బాధింపజాలవు. సత్వరజస్తమో గుణములు దానికి లేనేలేవు.

అందులకు కారణమది ప్రకృతికంటె వేరైనదగుటయే. కావుననే దానికి పెరుగుట తగుగుటలేదు కొన్ని పదార్థములు కలిసి యేర్పడిన శరీరాదు లకే వృద్ధిక్షయములు గాని అట్లు సంఘాతరూప ములు కాని యాత్మకు ఆకాశపరమాణ్వాదులకు వలెనవి యుండవు.

భుజమునందుండు భార మాభుజముకన్నను వేరగు నాయందుండు నందువేని యది నీ యం దేల యుండరాదు? సకలాత్మలయం దేలయుండ రాదు? ఇట్లన్ని భారము లందరకుండవలయుననెడి వాహ్యోతి ప్రసంగము వాహకాతి ప్రసంగము సిద్ధించకుండునా?

ఈకారణములచే నేను సీభారవాహకుడను. గాకుండుటచే నాకాశ్రమము లేనని వేరుగా చెప్పవలెనా?

పార్థివములగు కాష్టాదులయందు మమకార మెట్లు నింద్యమో యట్లే దేహములును పార్థి వములే గాన వాటియందలి మమకారమున్ను నట్టిదేయగును. ఇంక నహంకారముమాట చెప్ప నేల? భూతసంఘాతమగు దేహమునందలి మమ కారము (ఇది నాదేహమనుకొనుట) ఆరోపితమే గాని స్వస్తిస్థముకాదు.

అని చెప్పి భరతుడూరకుండి పూర్వవలెనే పల్లకిని మోయుచునే యుండెను. అంత నారా జాతని విజ్ఞానమున కచ్చెరువొంది యీతడు సామాన్య మానవుడు కాడని గ్రహించి యిట్టివానిచే తన పల్లకిని మోయుచుకొనుటయే గాక తానాతనిని గద్దించినందుకు సిగ్గును భయ మును ఆశ్చర్యమును ముప్పిరిగొన తటాలున పల్లకినుండి భూమిపై నురికి యాతని పాదపద్మ ములను గట్టిగబట్టి

రాజు:- మహాత్మా! నన్ను మన్నించి పల్లకిని వీడుదు. నాయండనుగృహముంచి నన్ను క్షమింపుడు. ఇట్లు మూఢునిపగిది కాన్పించు తమ జాతికి చెందినవారో తమకులమేదియో, తమరేమి గోరి యిట్లు విచ్చేసిరో పచ్చుటకు కారణమేదియో యిదియంతయు సవిత్తరముగా జెప్పుడు.

భర:- రాజా! జాతికులము లాత్మధర్మములు గావు. అవి శరీరధర్మములు. కావున (జాతి కులము గర్భితముగు) నీవెవ్వరని ప్రశ్నించుటయు నేనిట్టివాడనని ప్రాక్కుచ్చుటయు ససంగతములు ఇక యెందు నిమిత్తమై వచ్చితిని యడిగితివి. వినుము. పుణ్యసాపము వలన సుఖదుఃఖాది భోగములుద్భవిల్లు చుండును. అవి నిర్దిష్టముగు నొక దేశమునందు నిర్దిష్టముగు నొక దేశమునందు మాత్రమే యనుభవించదగియుండును. కావున జీవుడు వాటి ననుభవించుటకే దేశాంతరమును దేశాంతరమును పర్యటించుచుండును. అట్లే నేనును యీదేశమున ప్రవేశించితిని?

ఇక కారణము నారయదలంచుచున్నావా? అదియు వినుము. ప్రతిప్రాణికిని ప్రతిజన్మకును సుఖదుఃఖ తత్సాధనములనా ధర్మాధర్మములే కారణము. ఇక ప్రశ్నించి నారాకకు కారణము నేల ప్రశ్నింతువు?

రాజు:- స్వామి! కారణమింత ప్రశ్నలకు త్తరములు సంతృప్తికరముగనే యున్నవి గాని నీవెవ్వరని ప్రశ్నించుటయు నేనిట్టి వాడనని ప్రాక్కుచ్చుటయు ససంగతములంటిరా? అవి యెటు? ఆత్మ క రగాను భో కగాను సహాను

రించుచునే యున్నదిగదా! అట్టితరి నేను ఫలాన యని యేలజెప్పరాదు! 'అహం' శబ్దమున కర్థమే లేదా? తదర్థముగు నాత్మకు ధర్మములులేవా? అవిలేనిచో గదా చెప్పబడజాలకుండుట! ఇంతకు ముందే ఆత్మ నశించినది. శోక మోహాదులు లేనది. అవి యేవోదానికి కొన్ని ధర్మములు జెప్పితివి గదా! కాబట్టి నీవెట్టివాడవని ప్రశ్నించుటయు నేనిట్టివాడనని జెప్పుటయు ననుసన్నములుకావని తలంతును. శరీరమును నేననుట పొసగదు గాని ఆత్మను నేననుట కేమిభోటు?

భర:- నిజమే! ఆత్మనునే ననుటలో తప్పు మియుచులేదు. ఆత్మప్రత్యేకము, అసంగతము తానే ప్రకాశించునది. అట్లు భాసించునది ఆత్మయేగాని దేశముకాదు. కావున దానిని నేనని చెప్పవచ్చును. కాని జాత్యాది ధర్మగర్భితములగు నీవెవ్వడనని యడుగుటయు నేనిట్టి వాడనని చెప్పుటయు మాత్రములేగదు. ఆత్మకు శుద్ధ్యాది విశేషములున్నను జాత్యాది ధర్మములు లేవు. కావున దేశమునన్న హేరగునాత్మ యున్నదని యంగీకరించు పక్షమున వైవిధ్యముగు ప్రశ్నోత్తరము లసంగతములగును.

రాజు:- అట్లుగుచో నాత్మ శరీరము కంటె వేరెట్లుగునో నెలవిండు.

భర:- రాజా! నేననునదేది? నాలుకయా? దంతములా? చెదవులా? తాలువులా? లేక యితర శబ్దోత్పత్తి స్థానములా? అవియన్నియు ననేకములు. ఆత్మ యొక్కటియే. కావున నవి యాత్మ కాబాలవు. మరియు నచేతనములగు నాలుక మొదలగునవి శబ్దములు పుట్టుటకు సాధనము గాని కరలు గానేరవు. కర, చేతనముగు

నాత్మయే, ఇట్లే నేను తాగుచున్నాను. నేను స్మరించుచున్నాను మొదలగు యనుభవములను నాధనమగు బాహ్యకరణములున్న అంతరకరణములున్న ఆత్మలు కాజాలవు.

రాజు:- వాగ్విదియమే జిహ్వది నాధనములచే స్వతంత్రముగా 'నేనుచున్నదనిచో' నది ముక్తకావచ్చునా?

భర:- కాదు వాక్కునూడ నాధనమే గాని దానికి న్వాతంత్ర్యములేదు. అదియాత్మయన్నను దానికి స్థాల్పమేదీ? అప్పుడు నీవు బలిసితివనుట యెట్లు?

అదియుచుకాక "నావాక్కుని" నేననుదానికంటె వాక్కువేరుగా మనంధాప బడుచున్నది గదా! యాత్మ యెట్లుగు?

రాజు:- పోనిండు ఇట్టి జిహ్వదుల కాధారమైన శిరస్సునుగాని కాళ్ళు చేతులు మొదలైన వాటిని గాని తత్వముదాయమగు దేహమును గాని యాత్మయన్నచో?

భర:- జాగరాత్లో నాతల నాచేతులు నా కాళ్ళ అని నేననుదానికంటె వేరుగా యగునంధింబడుటవల్లను, స్వప్నావస్థలో ఆత్మ ప్రకాశించుచున్నను దేహవిద్యభాభాపించుటచేతను సుషుప్త్యవస్థలో నాత్మ భాపించుచున్నను దేహము భాపించక పోవుటచేతను "స్వర్గకామాయజేత" యనెడు శ్రుతివాక్యముచే శరీరముకంటె వేరగు నాత్మకలదని సుస్పష్టముగా సూచించబడుట విశదీకరణగుటచేతను దేహేంద్రియాదులూత్మలు కాజాలవుగాన రాజా! ఇక నేనని చెప్పబడునదేదీ?

"స్వర్గకామాయజేత" యను శ్రుతి జ్యోతిష్మము చేసిన వానికి శరీరవిఘ్నాచనానంత

రము స్వర్గము వచ్చునని చెప్పబడున్నది. దీనిచే శరీరముకంటెవేరగు నాత్మకలదని స్పష్టమగుచున్నదిగదా! శరీరమే యాత్మయనిన యీ శ్రుతి కోపింపదా?

ఇట్లు దేహేంద్రియాదు లాత్మకాజాలవు. గాన వాటితో దేనిని నేనందును?

నాకంటె వేరై నాయాకారమగు జ్ఞానాకారముకంటె వేరైన యాకారము కలిగి యొక యాత్మయన్నచో, నప్పుడు నేనే యాకారము కలవాడును యాయాత్మ వేరొక యాకారము కలదియని చెప్పవచ్చును. అట్లున్నదామరి ఆత్మలన్నియు నొకే జ్ఞానాకారముతో సమమై యున్నవి, జాతివలదు యాత్మధర్మములు కానే కావు.

రాజు:- ఒకే యాకారము కలిగి యున్నంత మాత్రమున ఒకే వస్తువుగా జెప్పవచ్చునా?

భర:- "ఏకోఽపి స్ఫునిష్పన్న స్ఫుశుష్పాః కురుతే ప్రజాః" (ఒకే ఛాన్దము బాగుగా పండినది. ప్రజలను బాగుగ పోషించును) అను ముఖ్య ప్రయోగముండుటచే నిచ్చటను ప్రకాశైక్యమును పురస్కరించుకొని యేకత్వ వ్యవహారము సమంజసమే యగును.

ఆత్మయొక్క పేరున్నచో 'నివోన్యిత్యానాం చేతనశ్చేతనానాం ఏకో బహూనాం యో విదధాతి కామాన్' అనెడుఆత్మలకు బహుత్వమును జెప్పెడు శ్రుతి విరోధించును. సమానాకారత్వము 'నిర్దోషంహి సమం బ్రహ్మ' మొదలగు బహుతర ప్రమాణసిద్ధము.

ఇట్లాత్మలకు వైషమ్యమే లేదుగాన ప్రకౌత్తరము అనంగతములు.

ఓరాజా! ఇంతవరకు నీకు దేహాదులాత్మ కంటే వేరుగా గాన్పించుట అనేకములుగా నుండుట, మొదలగు కారణములచే నాత్మ కాజాలవని చెప్పితిని. ఇప్పుడవి. యనిత్యములగుటచే నాత్మలు కాజాలవని చెప్పెద వినుము.

ఓరాజా! దారునిర్మితమగుటచే నీపల్లకి యనిత్యమగుటంజేసి యెట్లాత్మకాజాలో యల్ల రాజగునీవు, వాహకులమగు మేము, అందరము అనిత్యమగుటచే నాత్మ కాజాలము.

ఈపల్లకిని జూడుము ఇది బ్రతికియుండగా చెట్టని పిలువబడును. భేదంబడి దారులైనది. పిమ్మట వడ్డంగిచే కోయబడి చెక్కబడి కూర్చబడి యీపల్లకియైనది. ఇప్పుడాచెట్టు దారువనెడు పేరేవి?

1. ఇప్పుడు నీవు చెట్టు నెక్కితివంగురా? కర్మనెక్కితి వందురా? పల్లకినెక్కితివందురు.

2. ఆమూయవస్థలు నశించిన ఆయన పేరులున్న నశించినవి.

3. ఈపల్లకి యైనను చెక్కబడిన మూక్కరిల కూర్పు చెడినచోనేది?

ఇట్లే ఊచలు, కర్మ, గుడ్డ వేరువేరుగా విడిచొనచో గొడుగే? 'నీవు నేను' యని లోకులనుకొనెను శరీరముల గతియు నిట్టిదే కావున నవి యెన్నడు నాత్మ కాజాలవు.

అడవి, మొగవాడు, గోవు, గొట్టె, గుట్టము గాడిద, చెట్టు, పిట్ట మొదలగు వేరులు కర్మ వశమున లభించెడు దేహములకు లోకులచే పెట్టబడినవే గాని శాస్త్రస్థానములచే తెలియదగిన యాత్మలకు చెందునవి కావు. ఆత్మ యెన్నడును దేవాది రూపుడు కాజాలడు. దేవ

త్వాని శరీరాకారభేదములు కర్మమూలములు తండ్రి కొడుకు గాజు భటుడు మొదలగునవి నిత్యములు గావు. పుట్టుకను బట్టి వచ్చినవే.

అచిత్పదార్థమును అవస్తువు అనెత్తు అనుట అదితుచ్ఛము మిథ్యయనిగాదు. నశించునదనియే కావుననే కాలాంతరమునందైనను యేమార్పులను జెందక నామాంతరములకు గురికాని పదార్థమును పరమార్థవస్తువందురు. అట్టితరి 'అవస్తు' వనగా నట్టి మార్పులను నామాంతరములను చెందునదియేగాదా. అది తుచ్ఛము మిథ్యయు నెట్లగును, అస్థిరమైనది అసత్తనుట కింకొక యుదాహరణము గలదు. చూడుము నీవు ప్రజలకు రాజువు. తండ్రికి బిడ్డవు, శత్రువునకు శత్రువు భార్యకు భర్తవు, కొడుకునకు తండ్రివి నీవెవరని నిలుకడగా జెప్పుదును. ఇవి యస్థిరములు గాన అసత్తులగుచున్నవి. అంతయుగాని మిథ్యగావు.

కావుననే రాజా!

త్వం కి మేత చ్చిరః కిం ను

గ్రీవా తవ తస్యో దరం ।

కిము పాదాదికం త్వం వై

తనై తి త్కిం మహిపతే ॥

సమస్తానయవేధ్య స్త్వం

పుథ గ్భూష! వ్యవస్థితః ।

కో ఽహ మిత్యత్ర నిపుణో

భూత్వా చింతయ పాశ్చివ ॥

నీవీ కాన్పించు తల యగుదువా? మెడయగు దువా? ఈకడుపునీదా? (ఆత్మకు అవయవములు లేవు) కాలు సేతులునీవగుదువా? అవినీవియగునా? నీవీ యవయవము లన్నిటికంటె 'పై నెవాడవు' అహంబుద్ధ్యా పరాగర్థా త్వత్వగర్భో హి

భిద్యతే, ప్రత్యగర్థ (ఆత్మ) పరాగర్థ (విషయ) ములకు భేదము వాటికి అహంబుద్ధియుండుటయు లేకుండుటయునే గదా!

కావున రాజా! నేనవడనను విషయమును గూర్చి నీవే నేర్పుతో నాలోచించుకొనుము.

ఇట్లాత్మ స్వరూపము నిర్ణయింపబడినది గాన దేవాదిజాతుల చగశాదులు దేహ ధర్మములే గాని యాత్మధర్మములు కావని తేలివది. అట్టితరి “నేను సర్వసాధారణాకారుడన”ని చెప్పదగినదే గాని యితర్మాటలనుండి తనను (సోఽహం) నేనిట్టి విలక్షణమైన వాడనని చెప్పట బాత్తుగ సంఘము కానేదు. నీప్రశ్న యసమంజస మంటిని.

రాజు:- (విషయముతో సాష్టాంగనమస్కారము గావించి) స్వామీ! ఆత్మయాధ్యాత్మ్య

ప్రతిపాదకముగుటచే పరమప్రయోజనముగు తమ యుపన్యాసమును విని ధన్యుడనైతిని. ఇట్టి పర మార్థమునే కపిలమహర్షి వలన తెలియగోరి నేను పయనమైతిని. మార్గమధ్యమున తమ రెదురైనా కీరహస్యాధ్యక్షుల ప్రసాదించితిరి. లోకులయజ్ఞా నాంశకారమునుబారదోలుటకై శ్రీమహావిష్ణువు యొక్క యంశావతారమగు నాకపిలమహర్షి వే నీవా? కానిచో నిట్టి యుపన్యాస మెవ్వడుచేయు గలడు? గాత్రస్థ సార్థకమైనది. నాకింకను పర మార్థముల ననుగ్రహింపమని ప్రార్థించెను.

ఈ రాజ భరత గువాడ మెంత సరసముగ శరీరాత్మ వివేకమును బోధించు చున్నదో గాంచుడు. నేనవడనను సందేహమింకను ఆరాజును బాధించు నందురా?

య తి రా జ భ జ న కీ ర్త న లు

కవితావతంస, గానకళానిపుణ, హరికథాచతురానన కరి నారాయణచార్య ఛాగవతార్

ఝుంఝూటి రాగము — త్రిసగతి.

1. యతీశ! భావ్యకార! రా మానుజార్య! జయ! జయ! ||య||
శ్రీతావనా! సుపావనా! వి శిష్టజనోద్ధారణా!
సతంబు నీచుతంబు శా శ్శతము హితము! జయ! జయ! ||య||
2. నీఁవిత్తనామము, నిఖిలజనోద్ధారము
పాపతిమిరహారము, భవభయోపహారము
శ్రీపరాంకుశాంఘ్రి. సం సేవి జనాధారము ||య||
3. ఈవిశాలజగతిలో, నెల్లమానవాళికి
శ్రీవిశిష్టమంత్రమున్, జెప్పియైకమత్యమున్
నీవిశాలహృదయమున్, నెనరుజూపినావహా! ||య||
4. దేశసేవయేరమా, ధీశ సేవయనుహితో
దేశమెల్ల వారికిన్, దెలియఁజేసినావుదా
రాశేయంబుతోడనా, రాయణార్యనుతపదా! ||య||

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

రహస్య త్రయార్థ సారము

శ్రీమాన్ శ్రీమత్తిరుమలై నల్లాన్ చక్రవర్తి సంపత్కుమార జగన్నాథతిరువేంకటాచార్యుఁలవారు

తిరుమంత్ర ప్రకరణము

పాట

చాపుతాళము

తిరుమంత్రమందును దీప్తించు నర్థంబు | నరసింహై దవినుండార్యవరులారా ||
పదము మొదటిదికార మిదిహరికి నామమా | నిదియెట్టులనియందురేని వినుశికును ||
అన్నిపదములకు నియ్యదిమూలమైయుండు | నన్నివస్తువులను హరిమూలమగుచు ||
కనుకనియ్యదివాచక మతంబువాచ్యంబు | వినుడు మరియుక హేతువును వచించెదను ||
అనఘాతువును రక్షణకంబనియందు | రవసినిదియిత్పిన్నమయ్యె సంమండి ||
హరిసర్వరక్షణండగుటచే నినివాని | నెరిగించునట్టిదగు నింకనుంగలదు ||
సిరిపురుషకారంబు జేయకరక్షణము | జరుగమినిగలుగుద త్సంబంధమిచట ||
దీనిపయిబ్రాప్తించి కానబడనిచతుర్థి | కొనుదాదర్శమను నట్టిదర్శంబు ||
కనుక హరిశేషత్వమును నకారార్థంబు | గను బరిగణించెదరు కారంబుదీని ||
అవధారార్థకంబగుటనుననన్యార్థ | మవునంచుదెల్పునది యంతయేగాక ||
ఇది శ్రీమహాలక్ష్మి కెనుగువాచకమగుచు | మిథునశేషత్వమీ పదవినిలభించు ||
ఇది కొందరిమతంబు మొదటిదేముఖ్యమని | యెదరన్యశేషత్వ మదుమునదిగనుక ||
సోవధారణము వాక్యము సర్వమచటనం | దావిధమునిద్రించు ననియుజెప్పెదరు ||
వీరుకంఠోక్తమై నెలయుటప్రధానమని | వారితోవాదింతు వారంతబోక ||
అపుడుభయశేషత్వ ముల్లెకంఠోక్తమన | నెపుడై నబల్కవీ లేయనుమనంద్రు ||
దానికన్నవిదేప్ర ధానమ్ముహరిశేష | మైనదెటుసిరికిగా దనియందువీరు ||
ఇకమకారమునాత్మ లగువాచకంబంద్రు | ప్రకటంబుగాదీని పశ్యతివినుండు ||
ఇరువదైదవవర్ణ మిదియనుచుగణింతు | రిరువదైదవతత్వ మినిమజేవుడు ||
గనుకనిదిగుదిరెడది గాకజ్ఞానార్థమా | మనఘాతువుననుండి జనియించెగనుక ||
ఈమకారముజ్ఞాన మేరూపమగుశీవ | సామాన్యమునకువా చకమైయెలంగె ||
మరియునవబోధనము నెరిగించుమనుధాతు | వరయదీనికిమూల మనిననర్థమిదె ||
అనందమయుడనుచు నర్థమగుహర్షార | మైనమదిఘాతువున నయ్యెనిదియనిన ||
పరిమాణమర్థమై సరగుమసిఘాతువున | ధరవిదిజనించెనన దగునణుత్వంబు ||
పరగునిదిజాత్యైక వచనచుటపమిట్టి | నెరిగించునట్టిదై యెల్లరునుమెచ్చు ||

ఈమూడువర్ణములు నేకమైయోంకార | మైమెలగెదీనిఫలి తాంశమేమనిన ||
 సర్వకారణమునకు సర్వరక్షకునకా | సర్వేశ్వరునకు శేషంబాత్మసమితి ||
 అతనికేదక్కదన కై ననన్యలకైన | నితడు శేషంబుగా జెప్పటికైన ||
 అతనితోడ ననన్య రాతాటక్రిదేవి | కితడు శేషమనివే శేషప్పనేల ||
 అనుచునిశ్చితమైన యదియిట్టి శేషత్వ | మునుభగవదాశ్రితుల దనుకజెప్పెదరు ||
 కొందరిదిప్రభవపద మందుజెప్పెదరుమరి | కొందరు ద్విత్వీయపద మందుజెప్పెదరు ||
 ఇదియెప్రణవార్థమును నిద్దానివివరించు | నదిమంత్రీశేషమిప్పు డదియునినుపింతు ||
 నారాయణపదంబు కారవివరణమునకు | కారవివరణమునకు గానమరిపదము ||
 తననూనారాయణ పదంబుమీదిచతుర్థి | యునుమకారమువిచృతి కనుకూలమగుచు ||
 కొందరిదినారపద మందనివచింతురిప్పు | డందముగనునమఃప దార్థంబువినుచు ||
 కలందుభేదమున ఖండమునఖండమని | తెలిపెదనువానిచే గలుగునర్థములు ||
 మొదటిపక్షమునందు నిదిరెండువర్ణములు | బాదలియుండగలెండు పదములై యొప్పు ||
 మొనటిపదమునకాగ మనిషేధవాచకము | తుదిపదమువచియించునదిమమతయందు ||
 కనుకమమకారము క్కడనిషేధింపబడె | గననహంకారసహ కారమిదిగనుట ||
 మమతానిషేధంబు మరియుహంతానిషే | ధమునకునునుపలక్షణముగాగ్రహింతు ||
 ఈరెంటినివృత్తి యెసగినవిద్యామ | హీరుహమునకుబీజ మింకేదియలేదు ||
 ఈనమఃపదమాది నిచటదుదినస్వయము | దానొందినైరుత్తి తయమునునడంచు ||
 వరుసగానిదిస్వరూపముపాయముఫలంబు | జెగచునట్టివియని చింపగాబడియె ||
 మరియుఖండంబగున మఃపదముపాయంబు | నెరిగించునట్టియై యెసగుననియుండు ||
 నారాయణపదంబు నకునమాసములుసాం | పారంగరెండుగల వపియుడెల్పెదను ||
 ఒకటితత్పురుషమరి యొక్కటిబహువీహి | ప్రకటముగ మొదటిదిప రత్నంబుదెల్పు ||
 సౌలభ్యమునుదెల్పు వాలిగదిరెండవది | క్రాలుసారపదంబు గదముదుముందు ||
 ఇదిక్షయమబోధించి యెసగురిజ్ఞానాతువున | నొదివినష్టమనాది నొదవువృద్ధిగని ||
 మరియుబహువచనంబు ధరించుచితానన | శ్వరవస్తుసంఘముల బల్కునదియయ్యె ||
 అయనపదమునకు తృత్యకంబైనట్టి | యయభాతువుననుండి యమరెనుదయంబు ||
 కర్తరివృత్త్యత్తి కర్మణివృత్త్యత్తి | వర్తించునీయయన పదముననుగనుక ||
 మొదటిగమరనుపాయ మునుదెల్పుమరిరెండ | వదియుపేయముననియు బల్కుగావచ్చు ||
 అలబహువీహియం గనుగుణంబుగగుణం | బులనారపదమునం దొలగింపవలయు ||
 అయనపదముననుపా యముపేయమునుబల్కు | నయిశవుడచేతనము నల్లెతగుదొలగ ||
 నారాయణపదంబు పైరవాల్లుచతుర్థి | గోరుకైంకర్యములు గోనసాగునట్లు ||

తిరుమంత్రమునక్కిలుడెలుపబడెనర్థము | పరమగోప్యంబిదిప | పన్నగోచరము ||
 దీనిదగుగౌరవము న్యూనంబుగాకుండ | జ్ఞానులగువారలకు సంధింపవలయు ||
 అవ్యాపకంబులకు నందరానిమహత్త్వ | మావ్యాపకంబులన నగుమంత్రములకు ||
 వానిలోనిదియర్థ పరిపూర్తిశిష్టజను | లైనవారిపరిగ్రహముగల్గియుడరు ||
 దీనినేగాకాయ ద్దానివాచ్యునిమరియు | దీనిజెప్పినవాని నొనుమన్నింప ||
 ఇదియుమంగళమాత్ర మేయనన్యార్థుడై | పాదలునాత్మయటంచు బోధించుగాన ||
 ఇదియెరుకపడనినా జేముజన్మించియు | న్నదిలేననిరి పూర్వులైనదేకిరులు ||
 ఎరుకపడినంతనిది యెదప్ప వేరొకటి | యెరుగరప్పడెజని యచినామనిరి ||
 ఇదిశబ్దశక్తిచే నెలమిరక్షించుచు | న్నయింపానకులైన యట్టివారలను ||
 హరియుపాయచు పేయమచుకొనుప్రసన్నులను | నరసిరక్షించునిది యర్థబోధమున ||
 దీనియర్థముమహిమ దెలిసినంతయుమీకు | నేనుసంగ్రహముగా నిపుడుజెప్పితిని ||

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ౬. వే శ్రీహాన తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాడు

శ్లో. బ్రహ్మత్రాణప్రసాదో ధృతధరణిధరః శ్రావణమస్తేషదక్షః |
 ప్రహ్లాదహ్లాదకారీ మధితిబిబల్తో భగ్నరాజన్యజన్యః |
 లక్ష్మాలక్ష్మారహో హలహతకలహో వల్లవోల్లాసకారీ |
 భావీ పాషణ్డశతుః భవతు మధురిపుః శ్రేయసే భూయసేనః ||

తాత్పర్యము

(హాయి న వేదముల నిచ్చి) బ్రహ్మను కాపాడుటలో నేగ్గురియు (మత్స్యవ
 తారము), పర్వతమునెత్తినవాడును (కూర్మావతారము), భూమిచుద్ధరించుటలో సమ
 ర్థుడును (వరహావతారము), ప్రహ్లాదునకానరదప్రదుడును (నృసింహావతారము),
 బలిచక్రవర్తి బలమును మధించినవాడును (వామనావతారము), రాజమండలిని
 భంగపరచినవాడును (పరశురామావతారము), లంకయందమును చెడగొట్టినవాడును
 (శ్రీరామావతారము), నాగలిచే శత్రువుల సంహరించినవాడును (బలరామావ
 తారము) గోపకులకానరదప్రదుడును (శ్రీకృష్ణావతారము), రాబోవు నాస్తికసంహ
 ర్తయు (కలికావతారము) నగు శ్రీమన్నారాయణుడు మనకు మహత్తర మంగళా
 వహు డగుగాక !

శ్లో. మత్స్యః కూర్మో వరాహో శ్చ నారసింహ శ్చ వామనః |

రామోరామ శ్చ రామ శ్చ కృష్ణః కలిక ఏషోహ ||

అను శ్లోకము నవలంబించి దశావతారము లిందుక్రమముగా వర్ణింపబడినవి.

రత్నస్తంభసమాన సుందరతర పోత్తజ్జ జానుద్వయం ।
 హుప్రాస్తవిలంబి బాహుయుగళం దోర్లమ్మి కర్ణద్వయమ్ ।
 కర్ణాంతాయత నేత్రోద్యమయుగలం నేత్రోస్త నిర్వృత్తృపా ।
 పూరం ధీర ముదార మున్నన మముం శిషార్థసూతం ప్రమః ॥

త్వా మస్తరా నఖలు మే పరదైవ మన్యత్ ।
 నో మా ద్యశోఽపి దయసీయ ఇహోస్తి తేఽన్యః ।
 దైవా దియం సముచితాఘటాప్రవృత్తా ।
 కిం త్వం తథాపి భగవత్! సముచేత సే మామ్ ॥

స్వామివేదములు ఉపేదములు వేదాంగములు పురాణములు ఇతిహాసములు ధర్మ దర్శనముల గని ఆశుశ్రుములుగ వలరింప బడియున్నవి. అవి చేతరలనుష్ఠించవలసిన నియమములు 'శాసనాత్' చాస్త్రముని చెప్పిరి. శాసనశబ్దమునుండి హూణభాషయందు 'to ordain' అను 'రూట్' నుండి వచ్చినది. శాస్త్రములు దైవముచే విధింపబడిన చట్టములు, (ordenaana) అని ఉహించు కొనవలయును. ఇప్పుడు రాజ్యపరిపాలకులు జనులకు మేలుచేయుటకు విధించు శాసనములవలె మన వేద శాస్త్రములందలి విధులు మన యాత్మలు చెడకుండుటకును మనము పక్షి జెందుటకును విధింపబడిన శాసనములవలెగనవి. రాజ్యపరిపాలకులు విధించు శాసనములను మీడిన వారి కేపకారము రాజగండన మేర్పడునో అట్లే శాస్త్రవిధులను మీడినవారును దోష దండకకు పాత్రులు గావలసిన వారగుదురు.

ఈవేదశాస్త్రములనాటింటిని శ్రీభగవద్దామానుజాచార్యులవారు శ్రీమధ్యాచార్యుల వారు, శ్రీనల్లభాచార్యులవారు, నాదరించెనరు. శ్రీశంకరాచార్యులుమాత్రము పరిత్యక్తమొక్క టియే. తత్వమనియు దదితరములన్నియు మిథ్యయనియు జెప్పెదరు.

ఈవేదములయందు హూణభాషలో (Eltrens) అని చెప్పబడు నీతులు, ఆత్మగూణములును నీలోకమునందు మనుజుడు నడుచుకొనవలసిన పక్షాలు వివరింపబడుచున్నవి.

పురాణాదులయందు, గృహస్థులుగానుండువారు పతిపుత్రులుగలవారలయు వారోచర్చుకొనవలసిన యన్యోన్యోపకారములునువారు ప్రాణివర్గమునందుజూపవలసిన శ్రీయును విశేషపఱుపబడినది. వేదములను, కర్మభాగమనియు, జ్ఞానభాగమనియు, ఉపాసనభాగమనియు మూడు విధములుగా విభజింపవచ్చును. మనపూర్వాచార్యులు నాధయామున యతివగాదులు, కర్మములను కైంకర్యమునందువయోగించువానిగను, జ్ఞానమును శాస్త్రములయందు మహావిశ్వాసమును గలిగించువానిగను, ఉపాసనముగా దివ్యాలయములయందారాధనరూపమైన దానిగను నాదరించుచు వచ్చిరి.

భగవద్దామానుజాచార్యులవారు వేదములను గుఱించి శ్రీభావ్యమునందు ఈప్రకారము వివరించుచున్నారు:

ప్రథమంతావత్ స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః ఇత్యధ్యయనేనైవ స్వాధ్యాయశ్చబ్రవాచ్య పేదాక్షర శాశ్విగహణం విధియతే, తచ్చాప్యయసం కింరూపం కథంచక్రైస్య మిత్త్యే చేతాయాం, అప్యవర్షం బ్రాహ్మణమున నయిత తమధ్యాపయే దిత్త్యనేన “శాస్త్రావణ్యాం వా సోష్ట పద్యాంవా ఉపకృత్య యథావిధియక్త శ్చస్తాంస్యధీయాత మానాన్విప్రోగ్గ పంచమానిత్వాచి వ్రతనియమ విశేషోపదేశైశ్చా వేషీతాని విధియంతే ఏవం సత్సన్తాపప్రసూత సదాచారనిష్ఠా త్మగురోపేత వేదవిదాచార్యోఽనీతస్య వ్రతనియమ విశేషయక్త స్వాచార్యో చ్చారణా నూచ్చా రణరూప మక్షరరాశి గ్రహాంధల మధ్యయన విత్త్యనగవ్యతే. అధ్యయన ఇన్ద్రస్వాధ్యాయ సూక్ష్మ రః, స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్య ఇతి స్వాధ్యాయస్య కర్మత్వావగమాత్, సంస్కారోహినామ కార్యా చ్చరయోగ్యతాకరణమ్, సంస్కారత్వంచ స్వాధ్యాయస్య యక్తం ధర్మార్థ కామమోక్ష రూప చతుషార్థ చతుష్టయ తత్సాధనావబోధి తత్వాత్ “జపానినాన్వరూపే శాపి తత్సాధన త్యాచ్య-

అనగా ప్రథమమున వేదమధ్యయనము చేయదగినది అను విధివాక్యము, పేదాక్షర గ్రహణరూపమున వేదాధ్యయనమును విధించుచున్నది. వేదాధ్యయనమెట్టిది? దానినెట్లు చేయ వలయును? అనగా “అప్యవర్షం బ్రాహ్మణ ముపనయిత తమ ధ్యాపయేత్” (ఏనిమిదవయేట బ్రాహ్మణబాలున కుపనయనముచేసి వేదముల నభ్యసించజేయవలయును, బ్రాహ్మణుడు శాస్త్రానామ పూర్ణిమగాడు గాని, భాద్రపద పూర్ణిమగాడుగాని శాస్త్రానుసారముగ నుపాకరణ మొనర్చి శ్రద్ధాయుక్తడై నాలుగుమాసముల పదునైదుదినములు వేదముల నభ్యసించవలయును.) మొదలు గాగల శాస్త్రవాక్యములు, వేదాధ్యయనమునకుఁగావలసిన వ్రతనియమములు, మొదలగు సంగము లను విధించుచున్నది. ఈప్రకారము నద్యంశ్యక్షును పదాచార సంసన్నుడును ఆత్మగురోసేతుఁ డును వేదాధ్యయనపరుడును, నగురాచార్యునివలన నుపనయనమును బొందినవాడై యుపాకరణాని వ్రతనియమములుగల శిష్యుఁడాచార్యునిచే సంత చెప్పించుకొని వేదమును గ్రహించుటయే వేదాధ్యయనమని తెలియుచున్నది. కావున అధ్యయనముననది వేదముయొక్క సంస్కారము, సంస్కారముగా, నీడైన చోకపపుపును మఱియొకకార్యమున కుపయు కమగునట్లు చేయుటయే! అధ్యయనమున సంస్కారమును వేదములు పొందుటచే నవి, ధర్మార్థ కామ చతుష్విధపురుషార్థములను వానిని బొందుటకగు సాధనములను దెలియజేయునవిగా జపాదులచేత స్వయముగ గూడ నట్టి పురుషార్థములను జేకూర్చునదిగను నగుచున్నవి.

ఆచార వేదాః ప్రమాణం స్మృతి రుపకురుతే సేతిహాస్యే పురాణైః ।

ర్షాయై సాన్ధం త్వదర్చా విధి ముపరి పరిషీయతే పూర్వభాగః ।

ఉపోన్వితాః ప్రసీహా గుణ విధన పరిజ్ఞాపనై స్వత్ప్రదాతాః ।

వేదోఽపి వేదైశ్చ సర్వై రహ మితి భగవన్ స్సేన చ వ్యాచకరః ॥

అనగా; ప్రప్రథమమున వేదములు, ప్రమాణములు స్మృతీతిహాస పురాణ న్యాయములు వానికి సహాయకారులుగా నుండునవి. వేదములలోని పూర్వభాగము భగవదారాధనమును గుఱించి వచించుచున్నవి. ఉత్తరభాగము భగవంతుని సంకల్పగుణ విభవములను గుఱించి యనువదించుచు గానిని బొందుమార్గమును దెలుపుచున్నవి. శ్రీకృష్ణుడు గీతయందు సర్వవేదములచేతను దెలిసికొనవలసినవాడు భగవంతుడు తానే యని స్పష్టపఱచెను.

హింసవ్రతనగా, వేదవేదాంతములను నితిహాస పురాణాదులను సమ్మతయేగాక, అందుఁ జెప్పబడియుండు వర్ణాశ్రమధర్మములను ఆచరించుచు, అందువిధింబడిన విధి నిషేధములకు లోబడి నడుచుకొనువారు.

వేదములు

ఆదియందు వేదములు చతుర్ముఖ బ్రహ్మయందీ వెలువడినవి. వేదాక్షరభాగ గ్రహించుటకును వీలుగానిది. అందును శ్రీవేదవ్యాసభగవానులు, ఆవేదాక్షరరాశిని ఋక్కు, యజుస్సు, సామము, అధర్వణ వేదము అని నాలుగువిధములుగా విభజించిరి. (అధర్వణవేదమునామ వేదాంతర్లతము) కావుననే వేదవ్యాసులని వారికి జగత్ప్రసిద్ధమగు నామమేర్పడినది.

ఋగ్వేద మగ్నినుండి వెలువడినది, యజుర్వేదము వాయువునుండి వెలువడినది, సామ వేదము సూర్యునినుండి వెలువడినది, అధర్వణవేదము వేటుపడి యున్నది.

అమరసింహుడు మూడువేదములను గుఱించి మాత్రము ప్రస్తావించి యున్నాడు.

అధర్వణవేదమునందలి మంత్రములు దివ్యమంగళవిగ్రహములను ప్రతిష్ఠ చేయుటకును, ప్రోక్షణాదులకును, శత్రుసంహారాదులకును ప్రతిపాదించబడుచున్నవి.

వేదవ్యాస మహర్షికి నలుగురు శిష్యులుండిరి. అందులో “వైలులు” అనువారికి ఋగ్వేదమును, “వైశంపాయనులు” అనువారికి యజుర్వేదమును, “శైమిని” అను మహర్షికి సామవేదమును, “సుమంతుడు” అను వారికి అధర్వణ వేదము నుపదేశించిరి. ఇతిహాస పురాణాదులను సూతునకు దెలిపిరి. వీరలు వారివారి శిష్యవర్గమున కుపదేశించుచు పరంపరగాఁ ప్రచారమునకుఁ దెచ్చిరి.

ఋగ్వేదమునందు పదునాఱుసంహితలు; యజుర్వేదమునందు ఎరుబదియూఱు సంహితలున్ను సామవేదమునందు వెయ్యిసంహితలకుఁ దక్కువ లేకయు; అధర్వణవేదమునందు, తొమ్మిదిసంహితలున్ను ఉన్నవి.

వైశంపాయనులు యజుర్వేదమును నిరువదియేడుగురు శిష్యుల కుపదేశించిరి. వైశంపాయనులు దశ ప్రధానశిష్యులైన యాజ్ఞవల్క్యునకుఁ దన యితరశిష్యులకు నుపదేశింపుమని చెప్పిరి.

అనమయమున వైశంపాయనులు తనసోదరకుమారులను ప్రమాదమున చంపివై చెను. అందువలన సాధించిన పాపమునందలి భాగమును యాజ్ఞవల్క్యులను బంతుకొనువని చెప్పిరి. యాజ్ఞవల్క్యులు పాపమును దాముదీసుకొననవ్యతిరేకమేదమిందువలన ఆచార్యాజ్ఞవల్క్యులంఘించినవారైరి.

వైశంపాయనులు ఆపైన యాజ్ఞవల్క్యులను దాముచెప్పిన వేదములను గ్రహింపమనిరి. వెంటనే వారు వైశంపాయనులకడ నధ్యయించి వేదములను గ్రహింపవలెనని వైశంపాయనుల యితర శిష్యులు గుర్వాజ్ఞను దలచి పాపురములను వేదముల ముంగిలైచిరి. కావుననే నీనికి 'కృష్ణయజుస్సు' అను పేరేగాక "తైత్తిరీయము" అను పేరును గలిగినది. సంస్కృతమున 'తిత్తిరి' యనగా 'పాపురము' అని యర్థము.

ఈ ప్రకారము సంభవించినదానినిజూచి యాజ్ఞవల్క్యులు బహువ్యసనముతో సూర్యదేవత నుపాశించి వారి తేజస్సువలన గ్రోత్యయజుర్వేదమును సామోత్కరింప జేసిరి. నీనినే శుక్లయజుర్వేదమందురు. శుక్లయజుర్వేదమనగా "శుద్ధమైన యజుర్వేదమని యర్థము. నీనినే "ఉదాస చేయిని" అని చెప్పబడుచున్నది.

కాని శ్రీవిష్ణుపురాణమునకు ఈ శుక్లయజుర్వేదాధ్యాపకులు "వాజులు" అని వ్యవహరింపబడిరి. ఇందులకుఁగారణము సూర్యభగవాన్ నీ వేదముల నుపదేశించునప్పుడొక గుఱ్ఱము రూపము ధరించి నీనినుపదేశించుటయే! అని కొందర యభిప్రాయము మఱి కొందరు: వైశంపాయనులకు వ్యాసమహర్షి యుపదేశించిరనియు వారు 'తిత్తిరి' అను వాదకుపదేశించిరనియు, వారి వద్దనుండి 'ఉష్ణులు' అనువారు భుజించిరనియు, వారివద్దనుండి యాత్రేయు లుపదేశము పొందిరనియు, వారలు "శాఖ" యను విభాగము నేర్పఱచిరనియు, అప్పటినుండియే శాఖావిభాగ మేర్పడినదనియు జెప్పదురు.

ఈ శుక్లయజుర్వేదమును యాజ్ఞవల్క్యులు పదునైదుమంది శిష్యుల కుపదేశించిరి. అందు కాణ్యశాఖ, మాధ్యందినశాఖ, సుప్రసిద్ధములు వానితరువాత జాబాలశాఖ, బౌద్ధాయనశాఖ, తాపనీయశాఖ, అనునవి పసిదమ్ములు వాని నుండి యచేకములగు నవాంతర శాఖలుద్భవించినవి. వానిలో ఆపస్తంభశాఖ, ఆశేయీశాఖ, ఇష్టశిష్యులచేత నుద్భవించుచున్నది. ఇతరశాఖలు చాల నజుత జీర్ణములైనవనియే చెప్పవచ్చును.

జైమినిమహర్షి కుమారులు సుమంతులు అనువారు దనతండ్రియొద్ద సామవేదమును నధ్యయనముచేసిరి. సుమంతుని కుమారులు "సుశ్రామణి" యనువారు జైమినిమహర్షియొద్ద నధ్యయనించినవారు, వేటుశాఖల నేర్పఱచిరి. ఆశాఖలన్నియు ఇంగుని నశ్రామధమవల్లన నావని ప్రసిద్ధము.

అధర్వణవేదమును సుమంతులు తనశిష్యులైన కబంధన కుపదేశించిరి. సాక్ష అను వారలకు భాగించి యిచ్చించిరి. ఇందు మొదటిశాఖ 'దేవదగ్ధి' అను శాఖ 'విష్పలాద'మనియు వ్యవహారమునఁగలబడుచున్నది. ఈయధర్వణ ముదియొక శాఖ కలదు. మిగిలినవలె ప్రసిద్ధిలోనవికావు.

ఒక్కొక్కవేదమునందును 'మంత్ర' భాగమనియు 'బ్రాహ్మణ' భాగమనియు విభాగమున్నది. భగవంతునికై చేయు ప్రార్థనలు, స్తోత్రములు, తత్సంబంధ వేదమంత్రములు "సంహిత" యనబడును. ఆచారములు, వానిని వివరించు నైతిహ్యములు, అనుష్ఠానములు దేవతావిచారములు కల భాగమునకు "బ్రాహ్మణ" మని వ్యవహారము. కాని ఇప్పుడుండు బ్రాహ్మణములయందనేక స్తోత్రములు లేక మంత్రములు మాత్రము చేర్చబడినవి.

ఇందు వేదాంతభాగములకు "ఉపనిషత్తు" లనిపేరు, ఋగ్వేదములోని "ఋక్" అనునది (land) అను (Root) నుండి వచ్చిన (ఋచ్) అను ధాతువునుండి వచ్చినది. (ఋచ్ నైసూయస్తే అనయా దేవాః) అనియు నర్థము. అనగా 'దేవతావిషయకమైన స్తోత్రము' అనిభావము. ఇది యెనిమిది కాండములుగా విభాగింపబడినది. కాండము కొన్ని యధ్యాయములుగా విభజింపబడినవి ఇట్లుగాక మఱియొక్కవిధముగా పదిమండలములుగా విభజింపబడినది. అవి నూలు అనువాకములుగా విభజింపబడినవి. ఇందు వేయి సూక్తములున్నవి. రెండువేలు వర్ణములుగా విభజింపబడినవి, మొత్తమునఁ బదివేల శ్లోకములందుండుగలవు.

ఈఋగ్వేదము మహారాష్ట్ర దేశమునందును త్రిలింగదేశమునందున్న పంజాబు దేశమునందును, వ్యవహారముననున్నట్లు గనబడుచున్నది. వేదములను సంగ్రహిత, పదము, క్రమము, జట, ఘనము, అను ఐదు విధములుగ విభజించి యధ్యయనము చేయుదురు. 'సంగ్రహితయనఁగాఉదాత్తానుదాత్త స్వరములు అను వీనితో నధ్యయనము చేయునది.

పదమనగా: పదపదములుగా సమాసములను విడదీసి యందుగఁగ్రహించి పదముల కర్థము అను వివరించు మఱికొన్ని పదములను జేర్చి చెప్పవచ్చును.

క్రమమనగా: ప్రసంగపదమును రెండవపదముతో జేర్చి రెండవపదమును మూడవ పదముతో జేర్చి చెప్పవచ్చును. "జట" యనగా మొదటి పదమును రెండవపదముతోను రెండవ పదమును మొదటిపదముతోను తిప్పి చెప్పవచ్చును.

ఘనమనగా: జటక్రమముగా, మొదటిపదమును రెండవపదముతో జేర్చి చెప్పి మూడవపదమును జేర్చి చెప్పుట; ఆ పదములను దలకెందగా మార్చి చెప్పుట.

ఒక్కొక్కమంత్రమును అనుసంధించునప్పుడు మంత్రదృష్టయైన ఋషిపేరును, ఛందస్సును, దేవతపేరును జెప్పి సంకల్పించుకొని ప్రార్థించుట ఆచారమైయున్నది.

ఋగ్వేదముయొక్క అనుక్రమణికచూడగా రెండవకాండమునకు మంత్రదృష్ట గృత్సవి మధుఁడుఅనుఋషి, మూడవకాండమునకు మంత్రదృష్ట విశ్వమిత్రుఁడు. నాల్గవకాండమునకు మంత్రదృష్ట వామదేవులు. ఐదవకాండమునకు మంత్రదృష్ట అతిమహర్షి కుమార్లు బుధుడు. ఆరవ కాండమునకు మంత్రదృష్ట భరద్వాజుఁడు. ఏడవకాండమునకు మంత్రదృష్ట వసిష్ఠుఁడు. ఇతర కాండములకు అగస్త్యుఁడు, కాశ్యపుఁడు, అంగిరస్సు, జమదగ్ని, పరాశరుడు, వ్యాసుడు, గౌతముఁడు,

బృహస్పతినారదుడు ఇందు ముఖ్యముగా కాణ్వలును, చెప్పబడుచున్నారు. విశ్వామిత్ర సంతతి వారు, శునశ్శేపులు, కుత్సులు అని అనేక ఋషులును జెప్పబడియున్నారు.

అనేక రాజులు కూడా మంత్రద్రష్టులుగా చేర్చబడియున్నారు. వారు ఎవరనగా బృహంగిర, త్రయారుణ, త్రసదస్సులు అనువారు.

మఱిొన్ని సంహితలకు యుననాశ్వులు వారికుమారులు మంథాద్రి అనువారును ఉశనస్సుల కుమారులు చక్రవర్తి అనువారును రోహితాశ్వుల కుమారులు వసుమనసులనువారును కాశీరాజు దేవదాసి కుమారులు ప్రతర్దనులనువారును రాజులలో మంత్రద్రష్టులుగా వ్యవహరింపబడియున్నారు.

ఐతరేయారణ్యకము.

ఇందు జగత్సృష్టి చెప్పబడియున్నది. జీవాత్మతత్త్వమును గురించియు పంచభూతములను గురించియు పరమాత్మనుగురించియు వచింపబడియున్నది. ఇందు ఐదుఆరణ్యకములుకలవు. నానిని పదునెనిమిది అధ్యాయములుగా విభజింపబడి, అవి జెబ్బునెయ్యెను ఖండములుగా భాగింపబడినవి.

కాశీతీ బ్రాహ్మణోపనిషత్

ఇందు ఇంద్రుశకును బ్రతర్దనునకును జరిగిన పరబ్రహ్మ విచారముకలదు. అజాత శత్రు వను కాశీదేశపురాజు బాలాకి అను బ్రాహ్మణునకు పరబ్రహ్మవిషయము సుపదేశించిన విచారము కలదు. ఇదే విషయము యజుర్వేదము నందలి బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందును గనబడుచున్నది ఈకాశీతీ బ్రాహ్మణము ఋగ్వేదముయొక్క శాఖయని విద్యారణ్య స్వాములవారియభిప్రాయము ఇందు అరుణుని కుమారులు ఉద్దాలకులకును వారి కుమారులు శ్వేతకేతువునకును, చైత్రునకును జరిగిన సంవాదము కలదు.

శుక్ల యజుర్వేదము

దీనిని "వాజసనీయ" అనియు "శుక్ల యజుర్వేద"మనియుజెప్పఁబడును. ఇందలి మంత్ర భాగము వేదములలో నల్ల చిన్నది. భగవత్ స్తోత్రములు ప్రార్థనలు కల భాగమును "సగంహిత" యందురు. ఇందు నలుబది యధ్యాయములు కలవు. ఇవి 'ఖండిక'లు అను పేరుతో చిన్న చిన్న భాగములుగా విభజింపబడియున్నవి. ఇందు ప్రార్థనా మంత్రములున్నవి.

ఋగ్వేదమువలె ననువాకములుగా నిది విభజింపబడియున్నది. ఇటువంటిది రెండువందల యెనుబదియారుల గలవు. దాదాపు రెండువేల శ్లోకములు గలవు.

'యజుస్' అనుపగము "యజనమ్" అను ధాతువు నుండి వృత్తిన్నట్లైవది. 'యాజనమ్' అనగా దేవతాశ్రాద, దేవతారాధనము ఈయజుర్వేదమునందు యాగవిధానములు వివరింపబడి యున్నవి. అంభు ప్రధమాధ్యాయము, రెండవ యధ్యాయము నందలి చాల భాగము వక్షసు జందుని వృద్ధితులముల ననుసరించి యాగములు చేయవలసిన విధులు చెప్పబడియున్నవి. మూడవయధ్యాయమునందు "కార్యాన్ని ప్రతిష్ఠ" చేయవలసిన విధానమును వివరింపబడినది.

పై నైడధ్యాయములయందును అగ్నిష్టోమయాగమును గుఱించి చెప్పబడినది. అటుపైని రెండధ్యాయములయందు వాజపేయము, రాజసూయయాగము వీని విధానము లున్నవి. కడపటి భాగమునందు రాజుల షట్కాభిషేకవిషయము విశదముగా గలదు. పదునొకండవ యధ్యాయమునుండి పదునెనిమిదవ యధ్యాయమువఱకు (అనగా ఎనిమిదధ్యాయములయందు) సౌత్రామణి యాగమునకు సంబంధించిన యగ్నిప్రతిష్ఠాదులను వివరించి పందొమ్మిదవయధ్యాయము మొదలు ఇరువది యొక్క ధ్యాయమువఱకు సౌత్రామణి యాగవిధానము వచింపబడినది ఇరువదిరెండవ యధ్యాయము మొదలు ఇరువదియైదవ యధ్యాయము వరకు భూమండలత్యక్తపత్రి పడవినశిలపీఠము ఊత్తియులు చేయవలసిన యశ్వమేధయాగమును గుఱించి చెప్పబడియున్నది. పైరెండధ్యాయములయందు నానావిధయాగములు వివరింపబడినవి. ముప్పది ముప్పదియొకటవ యధ్యాయమున శ్రీమన్నారాయణుని త్ర్యంభముగాజేయు పురుషమేధమును గుఱించినదిగానున్నది. పైమూడధ్యాయములు సర్వమేధమును యజ్ఞమును గుఱించి వివరించినవి. దీనికి ఫలము సర్వకార్యములయందు జయమును సంపాదించుటయే! దీని పైయధ్యాయమునందు పితృపితామహా ప్రతితామహాదులు సగ్గతిని పొందుటకు చేయవలసిన పితృమేధయజ్ఞవిధానము వచింపబడినది. కడపటి పైయైదధ్యాయములయందు అధర్వకమారులకు దధీచివలన సాక్షాత్కరింపబడిన స్తోత్రములు ప్రార్థనలు, మంత్రములు, తపోవిషయములునున్నవి. కడపటి యధ్యాయమునందు పరబ్రహ్మ విచారమున్నది. దీనినే “ఈశావాస్యోపనిషత్తు అని చెప్పదురు. దీనికి మంత్రద్రవ్య దధీచి! ఈశుక్లయజుర్వేదము యొక్క రెండవభాగమగు మాన్యందినశాఖ”ను “శతపథబ్రాహ్మణ”మని చెప్పుదురు. ఇందు పదునాల్గు కాండములు కలవు. దానిని రెండు భాగములుగా విభజించిరి. మొదటి భాగమునందు పదికాండములును, రెండవభాగమునందు నాల్గుకాండములును గలవు. ఈపదునాల్గు కాండములయందు నాలుగువందల నలుబది బ్రాహ్మణములుకలవు. మొత్తము ఏడువేలనూరువందల యిరువది నాల్గు ఖండికలున్నవి. ఈవేదము చదవసించువారు కాశీదేశమునందును గుజరాత్ దేశమునందును, అక్కడక్కడున్నారు, మహారాష్ట్రమునందును, త్రిలింగదేశమునందును వేదములలో విధింపబడిన అశ్వమేధము, పురుషమేదము, అను యజ్ఞములయందు అశ్వములయు మనుష్యులయు విశేషము విధింపబడలేదు.

అశ్వమేధయజ్ఞమునందు, ఆమువందల తొమ్మిదివిధములైన గ్రామ్యారణ్యకవృక్షము పక్షులను, చేపలను, పౌక్తులను పాము మొదలగు వానిని నుపవాసముచేయించి గ్రామ్యశ్రీగాదులను నిగువదియొక్క యూపస్తంభములకుగట్టి వానికి మధ్యమధ్యమున అరణ్యమృగ స్రస్థపాదులనుంచి యజ్ఞాంతమునందు వానిని యధేచ్ఛముగా సంచరించునటులు వదల వలసి . పురుషమేధయజ్ఞము నందు నానావిధ గ్రామ్యారణ్యములయందుసంచరించుమనుష్యులను మాటయెనుబదియైదుమందిని పదునొక్కయూపస్తంభములకుగట్టి శ్రీమన్నారాయణునికి బ్రీతిగలు గజేయు స్తోత్రములను మంత్రములను కేర్పించి యాగము సమాప్తికాగానే ఆమనుష్యవర్గమునకు

ఏవిధమైన శ్రమముగలిగింపక యధేచ్ఛముగా సంచరింప జేయవలయును. హోమమునందఱు వెన్నను ఆహుతిచేయుట యాచారము, కొండలు అశ్వముయొక్క మౌనమునాహుతిజేసి శేషమును యజమానుడు స్వీకరింపవలయునని చెప్పదురు. అట్లెనయెడల పురుషమేధయజ్ఞముచేయు మానవుడు సరమాంసమును హోమముచేసి దానిశేషము యజమానుడు స్వీకరింప బడవలసిన స్థిరమగును. అట్లాచారముచందుగనబడలేదు. మాంసాదులను స్వీకరించుటయను నాచారము పురాణములయందును దంత్రీములయందును గృహ్యసూత్రములయందును గనబడుచున్నవి. దీనికి సమాధానము నీవిధముగా నూహింపవచ్చును. అశ్వమేధ సరమేధయజ్ఞములను సరమాత్మ స్త్రీత్యర్థమారాధన రూపముగా నెంచి యాగముల జేయువారు జీవహింసచేయక యధేచ్ఛగా సంచరించుచు వానిని వదలివేయుదురు. అట్లుగాక, ఇహలోకమునందుండి, ప్రజ్ఞ, ధనము పుత్రసంతానాదుల సమేతించు మానవులు, చేయు యాగములయందు గృహ్యసూత్రకారులు విధించినరీతిని హింసనుజేయువలసి నట్లు గానవచ్చుచున్నది.

అశ్వమేధయాగమునందుఁ జెప్పబడు అశ్వమును విరాట్పురుషుని స్వరూపముగా తైత్తిరీయ సంహితయందు వర్ణింపబడియున్నది. అశ్వముల యవయవములు కాలముయొక్క విభాగములుగను ప్రపంచముయొక్క విభాగములుగను చెప్పబడియున్నవి. ఉదయము దాని శిరస్సుగను, సూర్యుడు కిన్నులుగను, వాయువు దాని యచ్చాస నిశ్వాసములుగను, చంద్రుడు దాని చెవులుగను వర్ణింపబడినది. ఇట్లుండగా, అశ్వమును విశేషముచేసి దాని మాంసమును హోమము చేయుట యనునాచారము, తాంత్రీకులవలననో, పౌరాణికులవలననో గృహ్యసూత్రకారులవలననో కామ్యఫలముల పభిలషించువారికి గర్తవ్యముగా నేర్పడియుండునని యూహింపవచ్చును.

యాజ్ఞకులు

మంత్రములను ప్రయోగించి వైదికక్రియలను జేయించువాగు “యాజ్ఞకు”లనబడుదుమట, వానికి సగంహిత, ధనము కశీమము, జట, ఘనము అనగావి చక్కగఁదెలిసియుండవలయును.

శృష్టయజుర్వేదము

ఇందు శుక్లయజుర్వేదమునకంటె నెక్కువగా మంత్రములున్నవి. సంహితాభాగమును ఏడష్టకములనియు, కాండములనియు వర్ణవహరింతురు. ఒక్కొక్కకాండమును, ఏడులేక యెనిమిది ధ్యాయములనియు లేక నలువదిసాల్గు పశ్చములనియు, ప్రపాతకములనియువిభజించిరి. ఒక్కొక్క ప్రశ్నను అనువాకములుగా విభజించిరి. మొత్తము (సుమారు) ఆరువందల నలువనియారను వాకములు గలవు.

ఈశుక్లయజుర్వేదము మొదటి యనువాకమునందు ప్రార్థనలు, స్తోత్రములు, శుక్లయజుర్వేదము నందలి ప్రథమ ఖండికయందుఁగూడఁగలవు.

ఇందు మంత్రద్రవ్యలగు ఋషులుపేర్కొనబడలేదు. ప్రజాపతి, సోమదేవత, అగ్నిదేవత మొదలగు దేవతా విశేషములే మంత్రద్రవ్యలుగఁ జెప్పబడిరి.

(ఔరాయణ ప్రారంభము జేయుటకు పూర్వము అనుసంధానము చేయవలసినమంత్రములు)

శంసోమిత్రీశ్శంవరుణః | శంసో భవత్స్వర్యమా |
 శంసోఽప్త్యోబృహస్పతిః | శంసోవిష్ణు రురుక్రమః |
 శంసోబ్రహ్మణే | నమస్తేవాయో | త్వమేవప్రత్యక్షం బ్రహ్మాసి |
 త్వమేవ సత్యక్షం బ్రహ్మవదిష్యామి | ఋతం
 వదిష్యామి | సత్యంవదిష్యామి | తన్మామవతు |
 తస్యకారమవతు | అవతుమామ్ | అవతుతకారం |
 ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి ||
 సమానావవతు | సమానాభునస్తు | సహవీర్యంకరవాపహై |
 తేజస్వినావధీతమస్తమావిద్విమానహై | ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి ||

తైత్తిరీయ సంహిత దీనిని ఏడుకాండము:అనియు లేక నాలుగుకాండములు మూడష్టకము అనియు వ్యవహరింతురు. ప్రథమకాండమునందు ఎనిమిది ప్రపాఠకములున్నవి. దీనిని నూట నలుబదియారనువాకములుగా విభజించిరి. రెండవకాండమునందు ఆఱుప్రపాఠకములు కలవు. వీనిని డెబ్బదియైదనువాకములుగా విభాగించిరి. మూడవకాండమునందు ఐదు ప్రపాఠకములు కలవు. అందు ఏబదియైదనువాకములున్నవి. నాల్గవకాండము ఇందు ఏడుప్రపాఠకములున్నవి. ఇవి ఎనుబది రెండనువాకములుగా విభజింపబడినవి. ఐదవయష్టకము, ఇందు ఏడు ప్రపాఠకములు కలవు. వానిని నూటయిరువది యనువాకములుగా విభాగించిరి. ఆఱవయష్టకము ఇందు ఆఱు ప్రపాఠకములుకలవు. వానిలో నఱువది యాఱనువాకములున్నవి. ఏడవ యష్టకము ఇందు ఐదు ప్రపాఠకములు కలవు. వీనినినూట ఏ డనువాకములుగా విభజించిరి.

మొత్తము సంహితాభాగమునందు నాలుగు కాండములు మూడష్టకములున్నవి. వానిని నలుబదినాలు ప్రపాఠకములుగా విభజించిరి. మొత్తము ఆఱునందల యేబదియొక్క యనువాకములిందు గలదు.

తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము ఇందు మూడుకాండములు గలవు. వానిని ఇరువది యెనిమిది ప్రపాఠకములుగా విభజించిరి. అందు మూడువందల ముప్పది యెనిమిది యనువాకములున్నవి.

తైత్తిరీయారణ్యకం! ఇందు ఆఱు ప్రపాఠకములు నూటముప్పది తొమ్మిది అనువాకములు కలవు.

సంహితా	44	ప్రశ్నలు	బ్రాహ్మణము	25	ప్రశ్నలు
ఆరణ్యకము	8	,,	మద్రతప్రశ్నము	2	,,
కాండము	3	,,	శుభకార్యములకు		,,
				మొత్తం	82

తైత్తిరీయ ఆరణ్యకము- ఇందు మూడవప్రసాదకమాన బ్రహ్మమేధ సంస్కారము వివరింప బడియున్నది. ఆరవ ప్రసాదకమునందు పితృమేధ సంస్కారము వివరింపబడియున్నది. తైత్తిరీయోపనిషత్తు శీతోవల్లియందుబడుగొండనువాకములు కలవు. ఆనందవల్లియందుదొమ్మిది యనువాకములు కలవు. భృగువల్లియందుబడియను వాకములు కలవు. నాగాయణమునందు ఏబదిరెండనువాకములు గలవు. అధర్వణ వేదమునందు వచింపబడిన బృహన్నారాయణోపనిషత్తు ఇందు గలదు. దీనిని ఏకాగ్నికాండమందురు. ఇందు మైత్రాయణీశాఖ, కశోపనిషత్తు శ్వేతాశ్విత గోపనిషత్తు కలవు.

సామ వేదము

ఈవేదము, నామగానముతో పారాయణచేయబడినయెడల భగవంతునికి మిక్కిలి ప్రీతిని గలిగించునదిగంగనబడుచున్నది. శ్రీభగవద్గీతయందు “వేదాగాంసామకేనోఽస్మి” అని శ్రీకృష్ణులు తానే దీనిని శ్లాఘించి చెప్పెను. సామవేదమునుపదము “స్వతిభిరతి దుఖమ్” గేయత్వాత్, స్వతి దుఃఖయతి దురయత్వాదితివా, స్వతి వాపం సామధ్యేయరాశే (ఆనుమితమున్.) ఇతి భరితి.

“సామ” అనునది షహాతన క్రియాపదమునుండి యేర్పడినది. వ్య అనుగా నశింపజేయుట వీనిని (పాపములను) సామవేదమును బారాయణచేయగాఁ బాపములు నశించునని యర్థము. ఇందు వేముశాఖలుగలవు. అవి అర్చిక అనియు ఆరణ్యకమనియు రెండు భాగములుగ విభజింపబడియున్నవి. అర్చికభాగమున “దశలి” అనుపేరుతో పదిపది మంత్రములు చేర్చబడియున్నవి. ఇట్లు గామగేయ గానమని పదునేడు అధ్యాయముగా విభజింపబడియున్నది. ఇందు (సుమారు) ఆఱువందల శ్లోకములు గలవు.

ఆరణ్యకమును ఆరణ్యగానమనియు వ్యవహరింతురు. ఈబ్రాహ్మణభాగము షడ్వింశ బ్రాహ్మణము. అద్భుతబ్రాహ్మణము పంచవింశతిబ్రాహ్మణము తండ్యబ్రాహ్మణము అనునీటిని విభజింపబడినది. ఇందు తండ్యబ్రాహ్మణము మిక్కిలి శ్రేష్టమని నాయనాచార్యుల వారి యభిప్రాయము.

ఈసామవేదమునందు ఎరిమిది అధ్యాయములు లేక ప్రసాదకములు గల ఛాందోగ్యోపని షత్తు గలదు. ఇందు సుమారు నూటయేబది భాగములు గలవు.

ఇందు సనత్కుమార నారదసంవాదము కలదు. అరుణుని కుమారుడు ధృవకుడు వాసికుమారుడు శ్వేతకేతువు కేకయరాజు కుమారుడు అశ్వపతియొద్దకు వెళ్ళి పరమాత్మ స్వరూపము జీవాత్మ స్వరూపమును గుఱించి విచారించినట్లు చెప్పబడియున్నది. నాల్గవ అధ్యాయము నందు సాత్రాయణి కుమారుడగు జానశ్శ్రుతి చరిత్రము వివరింపబడియున్నది.

ఉపమన్యులకుమారులు ప్రాచీనశాల, పులస్త్యుల కుమారులు సత్యజన్య, వల్లభుల వంశ మునబుట్టిన యింద్రీద్యుమ్నులు, అశ్వతరేశ కుమారులు విదులులు. వీరందరు జీవాత్మ పరమాత్మ లను గురించి విచారించియున్నారు.

పైజెప్పబడిన ఋషులందఱును అరుణకుమారులు ఉద్ధాలకుల యొద్దకు వెళ్ళిరి. వారిని కేకయరాజు కుమారులు అశ్వపతి యొద్దకు వెళ్ళుమనిరి.

నామవేదముచందలి యొకశాఖకు 'తలవకారము'లని వ్యవహరింతురు. దీనినే కేహోప పత్తి అనియు స్వవహారము.

అధర్వణవేదము

ఈవేదమును చతుర్ముఖబ్రహ్మ తన కుమారుడైన అధర్వణ కుపదేశించెను. అతఁడు భరద్వాజుని కుమారుఁడు సత్యవాచునకుఁ దేశించెను. అతఁడు ఆంగిరసున కుపదేశించెను.

ఁగిఁ తాభాగముచందు, ఇరువదికాండములు కలవు. అవి అనువాకములుగను, సూక్త మ్ములుగను, బుక్కులుగను విభజింపబడినవి. ఇందు ఆరువేల శ్లోకములు కలవు. వీరిని నూఱు అను వాకములగ విభాగించిరి. ఇందు సుమారు. ఏనువందల యఱువది మంత్రములు కలవు. నలుబది ప్రపాఠకలుగ నివి విభజింపబడినవి.

వీరి మఱియునందు సత్త్వములు ఇరువది యెరిమిది. వీరినిగణనమున కృత్తికా నక్ష త్రము మొదలు ఆశ్లేషాసత్త్వమునకుఁ జేర్చుకొనెదరు.

ఈఅధర్వణవేదముచందు శత్రునిరసనమేకాక, అనేక సత్కార్యములను సఫలముగా జేయుటకును ఆపస్తలను నివర్తించుటకును, తగిన ప్రోత్సాహములు ప్రార్థనలు కలవు.

ఇందు గోపధ బ్రాహ్మణముకలదు. అందు ఐదు ప్రపాఠకలు కలవు. మొదటిప్రపాఠక యందు ప్రసంచస్మష్టిపరింఁబడి ప్రజాపతి అధర్వణులు అను తన కుమారులను బ్రసంచమును సృష్టించుటకును కాపాడుటకును నేర్పచినాఁడులు చెప్పబడియున్నది.

ఇందు ముండకోపనిషత్తు, పశ్చిమోపనిషత్తు మానూక్యోపనిషత్తు, నరసింహపూర్వతాపనీ యోపనిషత్తు, ఉత్తరతాపనీయోపనిషత్తు కఠవల్క్యోపనిషత్తులు కలవు.

కశనల్లియందు యమధర్మరాజునకును నచికేతస్సకును జరిగిన పరబ్రహ్మ విచారిముకలదు.

ఈనాల్గు వేదములయందును లోకనీతులు అగ్నిశాస్త్రము, శ్లోతిషము, ఆయుర్వేదము గలవు నాంఖ్యమతమునకు మూలపురుషుడు ఈశ్వరికృష్ణుడనువాడు. వీరు కపిలముమీయొద్ద సాక్షాత్తుగా నుపదేశమును బొందినవారు. నాంఖ్యమతమునందలి కొన్ని నీతులను బౌద్ధులవలం బించిరి.

ఉపవేదములు

ఇవి ఆయుర్వేదము, గాంధర్వవేదము, ధనుర్వేదము, స్థావర్యము, అని విభజింపబడినవి.

ఆయుర్వేదమునందు రోగములు, వానిచికిత్స చెప్పబడినది.

గాంధర్వవేదమునందు నాట్యము, సంగీతమును, వివరింపబడినది.

ధనుర్వేదమునందు అస్త్రశస్త్రముల గురించియు, వాని ప్రయోగోపసంహారములు

మొదలగు వానినిగురించి వివరింపబడినది.

సాక్షాత్కమయించు అరువదిగాల్గు విధముల శీల్పమునై పుణ్యమునుగుఱించి వచింపబడినది.

వేదాంగములు 6

శీత, కల్పము, శ్వాకరణము, ఛర్మస్ప, జ్యోతిషము, నిరుక్తి, వీనిని గుఱించిన విషయమిందుగలదు,

ఉ పా ం గ ము లు 4

పురాణము, న్యాయము, మీమాంస, ధర్మశాస్త్రము అనినాల్గు.

మీమాంసయందు, కర్మమీమాంసమనియు, బ్రహ్మమీమాంసమనియు గలవు. వ్యాసులు పరబ్రహ్మ విషయకముగా నాల్గు కౌండీనులను పదునాల్గు అధ్యాయములుగను విభజించియున్నారు. సర్వవిషయములను గరతలామలకముగా చూడకెఱిగించుచు మనశ్రేయస్సునకు మూలసాధనమైన వేదములను గాఢముల బ్రాహ్మణులకు ధర్మమైయున్నది. “బ్రాహ్మణానాంధనం వేదః” అనియు, ధ్రావిడభాషయందు “అగ్గణర్మాను” అనియు జెప్పినారు. కావున ఈవేదముల నధ్యయనముచేసి కాపాడవలసినవారు బ్రాహ్మణులు కనుక ఉన్నతపదవిలో నున్నవారు వేదాధ్యయనపరులైన బ్రాహ్మణుల రప్పించి తమ బాలుర కుపయక్తములగు, పురుషసూక్తములు, ఉపనిషత్తులు, బ్రతిదినము ఒకగంట కాలమైనను జెప్పించి వానినభివృద్ధి పఠపవలయును. ఇదిగాక వీరలు సంపాదించెడి ద్రవ్యమునందు కొంతభాగమును ఇందులకై ప్రత్యేకము ఒక సభకూర్చి సేకరించి యాద్రవ్యమును, సప్తమకౌండమో లేక అశీతిద్రవ్యమో సగంహితాపారాణచేయుటకును పదము, క్రమము చెప్పుయోగ్యత సంపాదించినవారికి మూడు మొక్కింటికింతయని వారి జేహయాత్మకుగాను గావలసిన ద్రవ్యము నిప్పించి వారికి శాశ్వతమైన ఉద్యోగము దొరకువరికు సహాయమొనర్చి పోషించినయెడల, బాలురు కొందరైనను వేదముల నభ్యసించుటకు రాగలరు. ఈవిషయమును గుఱించి పెద్దలలోదించి, మహామహిమగల వేదములు నవ్వుముకాకుండునటులు ఏర్పాటు చేయవలయునని దాసుని ప్రార్థన.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

పరవిష్టు

సాహిత్యభాషణ శ్రీ శి. పే. శ్రీమన్ సముద్రాం తక్కువాచార్యులుగాదు
ముక్తివల్లి అగ్రహారం.

శ్లో. శ్రీమద్వైష్ణవరక్షావ్యవేశికేంద్రియదాబ్ధియోః

అనురోమవిరోమాహ్లాం మనోలగతమామకమ్

ఆర్యమిత్రులారా "సర్వేశ్వరస్వరూపులగు ఈశ్వరత్వముం
శలములందు చేరనులంచునూ మనము సేవేక్షించుచునే కాని
మఃజనుపేక్షించుచు. అయిననూ ఒకచేరునుదైననూ మనము
మిశ్రముకాని సుభమును పొందువాడలెదు. అట్టి
సుభమును పొందినలయున్న సర్వేశ్వర సాన్నిధ్య
ముగనే లభించును. అట్టిసాన్నిధ్యము లభించవలయున్న
చారీ నుయగ్రహమును సంపాదించు కొవలయును. అట్టి
యనుగ్రహమునకు పరవిష్టుయే వారనము. అనిగా జక్తియే
వారనము. తత్త్వరూపాలు తెలియవలయున్న స్వరూ
ప్రమాణమైన శ్రుతియే శరణ్యము. ఆశ్రుతి గమ్యురార్యము కల
దిగుటచేత దధర్మము నెరుగుట మానవులకు సాధ్యము కానే
రదు. గాన తన యాజ్ఞాభాషమగు వేదాప్రప్రాయమును కానే
జయింపరక పరిచి "వ్యాసోనారాయణశః" యర్పణం
సర్వేశ్వరుడు వ్యాసరూపమున నవతరించి ఖగ్త్యధిప్రాయ
మును బ్రహ్మసూత్రరూపమున తెలియపరచెను. విశ్వమునూ
సర్వేశ్వరునికి శయ్యారూపమున కైంకర్యమొనర్చుచూ సర్వా
లము లాడుచుండెను యనన్తుడే సర్వేశ్వరహృదయాప్రప్రాయ
మెరిగిన వాడగుటచేత ఆయనమీద భగవద్రూపానుజ రూప
మున యవతరించి యాజ్ఞాసూక్తిప్రప్రాయమును శ్రీరామ్య
మునందు పరవిష్టుయే పరబ్రహ్మప్రాప్తికి సారనమని ప్రసా
దించబడినది. పరవిష్టుయేవిద్య యగుటచేకాని సర్వవిద్యా
శ్రేణుత్వరూపాత్యక్షము కలది యగుటచేగాని పరవిష్టుయన
సార్థకము.

"అథపరాయయా తదక్షరమధిగమ్యతేయ త్తద
ప్రేక్ష్యమగ్రాహ్య మవచ్చమగోత్రమపక్షశ్లోత్రం
తదహజిహ్వాం నిర్వ్యంవిదుం సర్వగతం పునాక్షిం
తదవ్యయం యహ్మవియోగం పరివర్జ్యనిరీహః॥

యని యుపనిషత్తునందు పరివిష్టుయే పరబ్రహ్మ ప్రాప్తి
సాధనమని చెప్పబడినది. (పరవిష్టుయో-భక్తిరూపాపన్న
జ్ఞానమేయం ముచ్చుంకుం విండుమాయాం ఆక్షరశబ్దాచ్యు
తైన అద్రేక్ష్యాత్వాది దర్మవిశిష్టమైన పరబ్రహ్మయొక్క
ప్రాప్తికి సరివిద్యయే సాధనము.

చాది: అయితేఆక్షరశబ్ద వాప్యము పరబ్రహ్మయైనచో
తప్రాప్తికి పరవిష్టుసాధనమని చెప్పవచ్చును. ఇచ్చట పర
బ్రహ్మదర్శమైనది. సూక్ష్మరూప ప్రకృతియొక మిమ్మున నిద్రి
కానేరదు.

అయితే చేతనాచేతన సాధారణములైన యవ్యక్తత్వాది
గుణములను బట్టి సూక్ష్మరూప ప్రకృతియే ఆక్షరశబ్దాచ్యు
మనుట న్యాయమా? అనితరసాధారణ దర్శనములచే నిర్ణయించి
వలెనందువా విశ్వయమే విచుము.

ఆధ్యాత్మికాది శబ్దములు బ్రాహ్మణ్యము సమ స్రవ్యభృంకు
నోపించిననూ పరాత్పరముల అప్రసక్తిగల శీహృ)పక్షితలైన
కవియోమలనె దోషించుచుగాని చట్టలాదులను బోధించ
నేరవు. అటులనే అదృశ్యత్వాది శబ్దములన్న స్థూలరూపా
చేతనగత దృశ్యత్వాది దర్శనములు నిష్పదములై పరాతీయమై
ప్రసక్తిగల అవస్థానరమునుపొందిన సూక్ష్మరూపాచేతనమనె
దోషించును. గాని విశాతీయమై అప్రసక్తమైన కాష్టాదులను
బోధించనేరదు.

"అక్షరాత్పరతఃపరః" యన్నబోధింపడ పరమాతమైన
యక్షరముకంటె పరుడగు చాచి నిర్దేశించినది గాని చాచి
కంటె పరుడగు చాచి నిర్దేశించరదు. అందువలన పురుష
గత పరత్వాపధిగా నిర్దేశించబడినచాచు పరమపురుషుడు
కానేరదు గాన యక్షరశబ్దాచ్యమైన భూతయోనియగునది
ప్రధానమే. చాచికంటెపరుడుగా నిర్దేశించబడినచాచు ఇది
వదియైన వాడైన"పురుషుడే పరమాత్మ కానేరదు.

అక్షరాత్పరతః పరః యన్నబోధి అక్షరముకంటె పరుడు
జీవుడు అతనికంటెపరుడు పరమాత్మయని సామాన్యకరణ్య
మునువిడిచి చెప్పకూడదాయనియందువేయె అనరాదు. సమాన
విభక్తితో నిర్దేశించబడిన వాటికి సామాన్యకరణ్యముచే నిన్వ
యించుట యుచితముగాన ఈసామాన్యకరణ్య స్వార్సన్వ
భంగముకాకుండ విశేషణ విశేష్యభావమే న్యాయము.

కాబట్టియే ప్రకృతి సమిష్టిపురుషాదిపిత్తమై భూతస్వప్తిని
చేయుటచే భూతయోనిత్వమునిద్దించును"యద్రోహాది స్పృశతే
స్పృహతేద" యనువాక్యశేషము ప్రకటన చేయుచున్నది.
స్పృహమున్నప్పుడు పురుషాదృష్టితమైన ప్రకృతి భూతస్వప్తిని
చేయునట్టి విధమునున్నూ-రెండవదృష్టానము పురుషానధిష్టి
తమై భూతస్వప్తిచేయ విధమునున్నూ-మూడవ దృష్టానము
పురుషానధిష్టానమున భూతస్వప్తిచేయ విధమునున్నూ-తెలియ
చేయుచున్నది కావున రెండు స్తలములందునునూ పరబ్రహ్మ
కానేరదు.

సీద్ధాంతి: చాలాపొరపడితివి, సావధానముగా వినుము.
"అథపరాయయాతదక్షరమధి గమ్యతే" యను ఖగ్గిని
ఉపయోగసాధారణములైన దర్శనములనుబట్టి సూక్ష్మరూపప్రకృతి
పరమగా నవ్యయించితివి గాని ఈప్రకరణమునందు

యస్యర్వజ్జనస్సర్వతీర్తిః అని శ్రుతి అనితర సాధరణములైన సర్వజ్జనాని గుణములను ఆయత్సరకే విధించుటచే యక్షరశబ్ద వాద్యము పరమాత్మయే. కావుననే ..యద్భూతయోనింవా అని చెప్పి భూతయోనిత్వము సర్వేభూతానికి స్వరసముగా నమన్వయించును. ఏలందుచు ..అక్షరాత్మంభవతీహ విశ్వమ్ విశ్వకర్త ప్రయోగమువలన చేత నాత్మకమైన నిఖిలవ్రపంచ స్పృష్టి తెలుపబడుచున్నది. గాన అట్టి చేతనాచేతనాత్మక వ్రపంచస్పృష్టికి ప్రకృతికారణము కానేరదు.

అయితే భూతయోనియైగా భూతోపాదన కారణమనిగదా నీవు చెప్పునది అప్పుడు మూడుల బహువానకారణము మృదాదులుగాన నమస్త భూతోపాదనకారణత్వము పరమాత్మకు స్థితింపనేరదే. కాదు ..యస్యాత్మా శరీరం యస్యపుదిపి శరీరం అనియెడి శ్రుతియందు పులిపికరీరకునిగా చెప్పుటచే మృతునందుకూడా నిస్తర్వామిగానుండుటచే మహద్భూతపాదన కారణమున సర్వేభూతగుణచేనర్వభూతయోనిత్వ ముపవన్నమే గమకనే యధోరూపిస్సృష్టితెగ్గూర్కాకేదా యనువాక్యకేషము వక్తగా పరమాత్మను వాద్య స్థితింపచున్నది. ఎటులగా ! తోకమునందు ఉపాదానకారణము తనకంటె భిన్నమగు నిమిత్తకారణము నవేక్షించుట చూచుచున్నారము. గాన పరమాత్మయూ పృథిన్మనిమిత్త కారణావేక్షియైనచో ఏక విజ్ఞానేన శర్యవిజ్ఞానము అనుప సన్నముకాదు.

2 బర పరబ్రహ్మకు పరస్పర విలక్షణ వ్రపంచోపాదాన కారణత్వము ఎటుల సంభవించును.

3 మహద్భూత్వ త్రియంబుఉపాదానకారణములైన మృత్పిండాదులకు భూత్వావస్థోపవర్తము కనపడుచున్నది.

4 ప్రాకారమునకు ఉపాదానకారణములైన యలుకరాళ్ళయంతు చక్షరళికాద్వి రూప భూత్వాకార తిరోధానము కనపడుచున్నది అక్షరశబ్దవాద్యుడైన నిర్వికారుడైన పరబ్రహ్మకు భూత్వాకారోపవర్త తిరోధానములు సంభవించవుగాన ఉపాదానకారణత్వము ఎటుల సిద్ధించును. అనునట్టి యాశంకలకు రూపమును ..యోర్వరావిస్య జతే గృహ్కాతేద యను వాక్యకేషము ఒనంగుచున్నది. ..యథోర్వనాదే ప్రవయా మాధ్ధాం స సత్త్వప్రకరతః || తదావిహ్యత్వమాచుస్థాంగ్రవ త్యేవంజనార్తనః యను ఎటుల బాధమను కీటము తనతోపలనన్న తంబువులను బయల్పరచుటకు మరల మ్రొంగుబడునెరవేక్ష కర్తృత్వమి కలదియో

ఒకటియైన పృథ్వికి భూత్వానస్థానమర్త తిరోధానములు లేకున్ననూ అతి విలక్షణములైన ఆనివ్రాపదులకు ఉపాదానత్వ మెటులు సిద్ధించినచో.

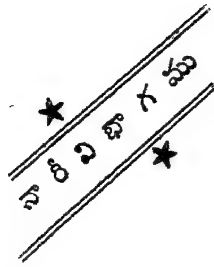
పరస్పర విలక్షణములైన చేతనునికి ఆచేతనములైన కేళ

లోమాద్యుపాదానత్వ మెటులసిద్ధించునో అటులనే నిమిత్త కారణాస్తరావేక్షలేని ఉపాదేయవిలక్షణుడైన నిర్వికారుడైన పరమాత్మనుండి పరశ్వరవిలక్షణుడైన చేతనాచేతనాత్మకమైన నిఖిల జగత్తు కలుగుచున్నదని సమాధాన మొసంగినది.

..అక్షరాత్మరతః యను శ్రుతికినిపు చెప్పనది సరికాదు. ఇప్పుట వజ్రమృత్తముగా నిర్దేశించబడిన పరతఃయనునది సరళత్వము వజ్రమృత్తస్తవదావేక్ష కలదియనుటచే వచ్చినదిగాని సామానాధికరణసిద్ధికికాదు. ఇవిగాక పరతఃయనునదము సర్వకార్యవర్గణోదకపదార్థాహారా వేక్షకలదిగాన దానినవేక్షించుచో అధ్యాహారోదకపదార్థమగును. మరియను అక్షరాత్మరతః పరుడు జీవులకాదు పరతఃఅక్షరాత్ అని శ్రుతిచెప్పలేదు. అక్షరాత్మరతఃపరః అని శ్రుతిప్రముము చెప్పినది గాన అక్షరాత్మరతః పరుడుగా నిర్ణయించబడినవాడు పరమాత్మయే కాని జీవుడుకాదు.

మరియు ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞాని రూపవేషణమువక్త కూత అక్షరశబ్దవాద్యుడు పరమాత్మయని నిర్ణయించబడినది.

“స బ్రహ్మవిద్యాంసర్వ విద్యాప్రతిష్ఠాం ఆదర్శాయశ్యేష్ట పుత్రాయప్రాహ” బ్రహ్మదేవుడు తన పెద్దకుమారుడగు అంగిరసునకు సర్వవిద్యాశ్రయమైన బ్రహ్మవిద్య నుపదేశించెను. ఇట్లు చతుర్ముఖునిగురువరంపరాల్పమైన బ్రహ్మవిద్యను అంగిరసుని వలన వినగోరి శౌనకుడు బ్రహ్మవిద్య సర్వవిద్యా శ్రయమగుటజ్ఞి ఒక బ్రహ్మజ్ఞానమువలన సర్వవిజ్ఞానము కలుగుననెడి యాశచే “కన్యీమ్నూర్గవోవిజ్ఞాతే సర్వమి దం విజ్ఞాతం భవతియనియెడిగెను. ఈప్రశ్నకు శౌనకుడు “చ్యేని ద్యేవేదితవ్యే ఇతిహస్యయస్మిహ్మ విదోవదన్విపరాదైవావతా చేరియని సమాధానము చెప్పెను. ఈకావున బ్రహ్మను పొందగోరువాడు పరాపరవిద్యలను తెలుసుకొనవలయుననగా పరాపరవిద్యలు బ్రహ్మవిద్యకు అర్థాస్తరములు కావని తేలివచ్చి. అట్టి పరాపరవిద్యలలోపరవిద్యయనగా భక్తిరూపానన్వజ్ఞానమె యని “నాయమాత్మావగ్రీవన నలభ్యఃయను శ్రుతి జ్ఞానము యొక్క విశేషస్వరూపమును తెలుపుచున్నది. అయితే పర బ్రహ్మప్రాప్తికి ఒకవిద్యదాదా ఒకవిద్యచేకనే బ్రహ్మ ప్రాప్తి కలుగుచుండగా రెండవవిద్య వ్యర్థమేకదాయని యంతు నేమో కాదు పరాపరవిద్యలలో పరవిద్యయొగ జన్మమైనది. దానిని అపరోక్షజ్ఞానమందురు. అదియే భక్తిరూపానన్వజ్ఞానము. అపరవిద్య శాస్త్రజన్యజ్ఞానము దీనిని పరోక్షజ్ఞానము ఈరెంటిలో అపరోక్షమైన భక్తిరూపానన్వజ్ఞానము ఆశ్వనవానముగా పరబ్రహ్మప్రాప్తిసాధనము. పరోక్షజ్ఞానమో వ్యవధానముగా పరబ్రహ్మప్రాప్తిసాధనముగాన రెండునూ సార్థకములె గాన అక్షరశబ్దవాద్యుడైన జగత్కారణుడైన సర్వజ్ఞత్వాని సమస్త కళ్యాణగుణాకరుడైన నారాయణ పరబ్రహ్మయొక్క ప్రాప్తికి ముఖ్యసాధనమైనది పరవిద్యయే యని సిద్ధాంతము.

గీ త

శ్రీమతి వి. శ్రీనివాసమ్మగారు

గీత బంగారము వంటిది. ఈగీతా స్వర్ణము ఎవరిహృదయమునందు భద్రమై యున్నదో అట్టి నరుడు జ్ఞానధనవంతుడు అగుచున్నాడు ఎట్లనగా అధికముగ బంగారముచేత గలినవాడు లోక మలో గొప్ప ధనవంతుడుగా భావించబడుచు గౌరవింపబడుచున్నాడు. అటులనే గీతాస్వర్ణము తనవశమందు గలవాడు జ్ఞాన ధనికుడు గౌరవింప బడువాడు, మరియును స్వర్ణముగలవాడు స్వర్ణ మును సామ్యులుగాను, నవరత్నములు పొందిన భూషణములుగాను, నాణ్యములుగాను, పాత్రలు గాను, ద్రవ్యరూపముగాను మార్చి క్రయవిక్ర యార్జముగాచేసి నిర్భయముగా ఆనందభరితుడై అనుభవించుచు భోగ సుఖ పరాయణుడై యుండునో అట్లే భగవద్గీతా స్వర్ణ విగ్రహము తనవద్ద కలవాడు. శ్లోకముగా జనువుచు నిత్య పారాయణముచేయుచు, ఆచార్యులవలన విశేషార్థములను వినుచు తెలుసుకొనుచు విధ విధములుగా భావార్థముల గ్రహించుచు, ఇతరులకు తానుచెప్పి వారించే మరియుతరులకు చెప్పిం చుచూ ఇష్టమువచ్చినట్లు గీతానుష్ఠానములను అనుష్ఠించుచు సుఖించుచున్నాడు. ఇట్టి గీతార్థ జ్ఞానముగల యాచార్యులు శిష్యులు అందరు

లోకమునందుండు జనులవలన గౌరవింపదగిన వారు. మరియు బంగారమెట్లు అన్నిలోహముల కన్న శ్రేష్టమో అట్లే శ్రీగీతార్థ జ్ఞానముగల పెద్దలు విద్వాంసులలోను పండితులలోను, శ్రేష్టులుగానుండురు. మరియు బంగారును, ఇ త్థడియు, సామాన్యులకు ఒకే వర్ణముగా తోచును, దానిని పుటమువేయగానే వాటివాటి పేరుపేరు నిజస్వరూపములు కంసాలివానికెల్లు తెలియునో అట్లే సామాన్యులకు అన్ని శాస్త్రములును గీతాశాస్త్రమును ఒకటిగా తోచినను జ్ఞానులగు పండితులకు మాత్రము గీతాశాస్త్రము శాస్త్ర ప్రధానముగానే తోచును. బంగారము పుటము వేళి కరగించిచూడగా వన్నె ఎట్లు గణనకువచ్చు చున్నదో. అట్లే శ్రీగీతలు పెద్దలచే నిర్ణయించి చెప్పబడు వ్యాఖ్యానములు విస్తారముగా విన గలిగిన గీతామహాత్మ్యము తెలియుచున్నది.

శ్రీగీతలు కౌస్తుభమణివంటిది. కౌస్తుభమణి పాలసముద్రమున బుట్టిన దేవమణి సముద్రుడు ఈదివ్యరత్నమును శ్రీమహాలక్ష్మి కల్యాణకాల మునందు శ్రీమహావిష్ణువునకు సమర్పించెను. శ్రీవిష్ణుమూర్తి శ్రీమహాలక్ష్మిని ఎల్లప్పుడు పక్ష పమున ధరియించి యుండునట్లే ఈకౌస్తుభ

మణిని కూడ సర్వకాలములయందు విడువక వక్షస్థలమున ధరించియుండును. అట్లే ఈగీతా కౌస్తుభమణియును శ్రీకృష్ణభగవానుని హృదయ స్థమునందును, వాక్కునందును నిత్యనాసము చేయుచు భగవంతుడగు పరమాత్మయొక్క విగ్రహగుణవిభూతులను ప్రకాశింపజేయుచుతన దీప్తిచే భక్తుల అజ్ఞానమును చీకటిని బోగొట్టి తగిన ప్రభావంతములగు అర్థములను కల్పించి ఇచ్చుచు రత్నభూషణమువలె జ్ఞానుల ఆత్మలను జ్ఞానప్రకాశకమగునట్లు అలంకరించును. శ్రీమహా లక్ష్మీకి కౌస్తుభమణి సహజవృద్ధిస్థానమును, సమాన స్థానమును ఎట్లు వహించెనో అట్లే శ్రీభగవద్గీత యును భగవంతుడగు శ్రీమహారాయునిని, (శ్రీకృష్ణుని) సనాతన స్థానమును స్వరూప స్థానమును వహించియున్నది. గనుక యిన్ని మహిమలతో గూడి 14 లోకములుగల బ్రహ్మాండ మంతయు నిండి సూర్యచంద్ర పక్షతాగ్రదులవలె ఎల్లకాలమును ప్రకాశించుచు ప్రసన్నమహిమ యున్న శ్రీగీతాశాస్త్ర గ్రంథమును కేవలము సామాన్యమైనదిగా గాని, ప్రకృతిసంభంధము కలదిగా గాని, విషయాంతరములతో చేరిన సాధారణ పుస్తకముగాగానిఎంచరాదు. శ్రీగీతలు అప్రాకృతమగు దైవసంభంధ పరమాత్మస్వరూపంబుగా నెంచవలయును. వ్యాప్యతులతో గూడిన, ప్రణవస్వరూపముగా నెంచవలయును. 24 అక్షరములతో గూడిన గాయత్రీ మంత్రముగా నెంచవలయును మరియు భగవదాత్మ భగవద్గుణ, భగవద్విగ్రహ, భగవద్విభూతులను విస్తారముగా వివరముగా, దెలుపు వేదముల స్వరూపముగా ఉపనిషత్తుల స్వరూపముగానెంచ

వలయును. ముముక్షువులకు సదనుష్ఠానమార్గములను దెలుప శాస్త్రముల మూలస్వరూపముగా నెంచవలయును. భగవదవతార విశేషములను, కారణములను తెలిపించు ఇతిహాస శ్రేష్ఠస్వరూపములుగాను, భగవంతుని లీలావిశేషములను దుష్టనిగ్రహ శిష్టపరిపాలనమును వివరించి తెలియజేయు పురాణ స్వరూపములని ఎంచవలయును.

శ్రీగీత 700 వంశు, శ్లోకములు కలది. 31 భాగములు లేక 6 భాగములు, 31 అర్థములు లేక 6 అర్థములు కలది.

18 అధ్యాయములు కలది. ఆదిధ్యాయముల పేర్లు వరుసగా ఆయాధ్యాయములను బట్టి తెలుపబడియున్నది. అవి ఏవియనగా?

1 అస్థునవిహవయోగము. 2 సాంఖ్యయోగము. 3 కర్మయోగము 4 జ్ఞానయోగము 5 కర్మసన్యాసయోగము, 6 ఆత్మసంయమ యోగము, 7 జ్ఞానవిజ్ఞానయోగము 8 అక్షరవర బ్రహ్మయోగము, 9 రాజవిద్యారాజగుహ్యయోగము, 10 విభూతియోగము, 11 విశ్వరూప సందర్శనయోగము, 12 భక్తియోగము, 13 క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞవిభాగయోగము, 14 గుణతయ విభాగయోగము, 15 పురుషోత్తమప్రాప్తియోగము, 16 దైవానురంభస్విభాగయోగము 17 శుద్ధాతయవిభాగయోగము, 18 మోక్షసన్యాసయోగము — మరియు 31 భాగములు 1 కి అరుదిధ్యాయములుగా విభజింపబడినది. అట్టి 31 భాగములున్న. కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ, భక్తియోగములుగా వివరింపబడియున్నది. ఈ మూటియందు ప్రవృత్తినిష్ఠయు నిమిడియున్నది. శ్రీగీతా గ్రంథము పఠించువారిని శ్రీగీతా స్వరూ

పుడగు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ సంసార సముద్రము నుండి రక్షించును. సంసారము నమునుగనియక వివేకము కలుగజేయును, సముద్రము చాటుటకు పడవ ముఖ్యముగా కావలసియున్నది. పడవ ఎట్లు తన్నాశ్రయించిన వారిని వొడ్డుచేర్చునో అట్లే శ్రీగీతయు తన్ను తరించువారిని సంసార సముద్రము నుండి తరింపజేసి, భగవత్పాదార విందములయందు జేర్చి సాలోక్య, సామీప్య, సారూప్య, సాయుజ్యములను భగవత్కైంకర్యముల నొసంగి పునర్జన్మరహితము జేయు మహా ప్రభావము. ఈగీతోపనిషత్తునకు గలదు. జను లారా! ఈకామునందు కలివురుష పట్టస్సామాజ్యకోలాహమనందు మనలనుద్ధరించునది శ్రీభగవద్గీతయే, మనకు మనుష్యజన్మము లభించుటదుష్టరము. ఇట్టి సమయమున నరజన్మమున స్వయముగ నాత్మజ్ఞానమును వృథాచేయక ఆయుః కాలమును దినముల ప్రోద్ధలను దండుగలుచ్చుక ఆటలు పాటలు వేడుకలును నిద్రలుచిట్టార్పులు పరదూషణములు, ఆత్మభూషణయు, మూఢుల సహవాసము జేయక సత్సహవాసము జేయుచు డాంబికులతో జేరక అడకునగలవారి ననుసరించుచు ఆడంబర మొగవేషములు అబద్ధ సూభాషణలు వంచనతోగూడిన తలంపులు, మోసముతో గూడిన ముచ్చటలు, మాయలతో గూడిన మచ్చికలు, మర్మములతో గూడిన నడవడికలు, పటాహోపములు, ఆర్భాటములు, అట్టహాసములు జేయుచు మేము భాగవతులము, అనుష్ఠానపరులమని కొందరును, ప్రపన్నులమనియును, ప్రధమనిష్ఠాపరులనియు, కొందరు చరమ చరవర్చనిష్ఠాపరులమనియు, కొందరు చరమ చర

మార్గములెరిగిన పరిపూర్ణులమనియు, కొందరు గూరువులుగాను, కొందరు ఆచార్యులుగాను, కొందరు మనకు మించిన జ్ఞానాధికులులేరనియు, మోక్షము మాయరచేతులోనున్నది మేమిచ్చిన వారికి ఉన్నదనియు, మాతోచేరని వారికి మోక్షములేదనియు, మేమే ఉత్తారకులము ఉపకారకులము, అని తమతమ ప్రభావములను దంభముగా పలుకుచును ప్రచారములు చేయుచుండు అహంకారపరులతో చేరక శ్రీగీతలను చదువుచు, గీతార్థములను వినుచు, గీతాగ్రంథమును పూజించుచు, అనుష్ఠానములు చేయుచు దినములను, కాలమును, గడువు మహనీయులే మోక్షార్థులు, ముముక్షువులు మూర్తిభవించిన భగవదవతారములు అనినమ్మి పెద్దలయందు భక్తిగలిగి ఆత్మజ్ఞేమనుగోరుచు శ్రీగీతాచార్యులను, మరవకుండుటయే శ్రేయోదాయకము. శ్రీకృష్ణపరమాత్ముని మహిమకంటె శ్రీకృష్ణుని వాక్కుచే చెప్పబడిన గీతా వాక్యార్థముల మహిమ అపారము గనుక అట్టి గీతలను నమ్మికడతేరి ధన్యులు గావలెను.

మరియు నీగీతామహిమయందు చెప్పబడిన ముఖ్యమగు సారార్థము లేవియనగా శ్రీభగవద్గీత సాయించిన శ్రీపార్థసారథిస్వామిని మరువక భక్తిగలిగి శ్రద్ధగా పూజించవలయును నిశ్చలముగా నిర్మలముగా గలిగిన మనస్సుచే ఏకాంతముగా ధ్యానించవలయును. శ్రీగీతలను నిత్యము అనుసంధించు చుండవలయును.

అర్థములు వ్రపదేశముఖముగా తెలుసుకొని అనుష్ఠించుచుండవలయును. గీతల మహిమలు మనకు తెలియజెప్పి శ్లోకార్థములు కాలక్షేపము

సాయించిన గురువును జ్ఞానము గలిగించి ఆత్మ పరిశుద్ధముచేసి మనసును నిర్మలముగా చేసిన యాచార్యుని అలక్ష్యము చేసి మరచిపోయిన యడల అట్టివారికి ఏయధమున్నూ ఫలించదు గనుక గీతాచార్యుని గీతలను గీతలు సాయించి అర్థములు విశదముచేసి చెప్పిన ఆచార్యుని త్రికాలములందు ధ్యానము చేయుచుండ వలయును. పరమాత్మయగు శ్రీకృష్ణుడు ఏకాంతముగా అర్జునునికి గీతోపదేశముచేసి తాకితీతియధర్మముగు యధమునందు పురికొల్పి భూభారనివారణము మాత్రమేచేసెను. మన యాచార్యులు అట్లుచేయక ప్రత్యక్షదైవమై లోకాంతముగా గీతార్థములు చెప్పి ఆత్మశుద్ధి చేసిరి. గనుక భగవంతునికన్న ఆచార్యులే ప్రత్యక్షముగా పూజనీయులు స్మరించదగినవారు భగవంతుడగు గీతాచార్యులు ఇట్టి గీతాజ్ఞానము గల ఆచార్యుల హృదయకమల కీతములందు స్థిరముగా వేంచేసి యుండును గనుక భగవంతుడు ఆచార్యరూపియై మనలను కడతేర్చునని

నిశ్చయముగా నమ్మవలయును. భగవంతుడే సాక్షాత్తుగా ఆచార్య స్వరూపుడు అని అనేక ప్రమాణములు గలదు.

భగవంతుడు ఆచార్యుని అంతర్యామి రూపిగానుండి ఆచార్యరూపియై శ్రీగీతార్థశ్లోకములను మనకు చెప్పి ఆత్మను ప్రకాశింపజేసి ఉజ్జ్వలింపజేసిరి. గనుక శ్రీగీతాచార్యుడగు కృష్ణావతారము శ్లోకములతో నిండియుండు శ్రీభగవద్గీతా భాష్యగ్రంథావతారము శ్రీగీతలభాష్యములను అర్థములు మనకు కాలక్షేపముగా ఉపదేశించిన ఆచార్యావతారము ఈమూడును ఒకటే తత్వముగానెంచి శ్రద్ధాభక్తులు గలిగి యుండవలయును.

ఈ విషయములందు చపలబుద్ధి యుండగూడదు. మూర్ఖులగువారు చేయు మూఢోపదేశములు నమ్మగూడదు. మూఢులతో చేరక దూరముగా తొలిగియుండవలయును. ఇదియే స్వరూపజ్ఞానమునకు అనుష్ఠానమునకు ముక్తికి ముఖ్యసాధనము.

పరమపదమెట్లు సిద్ధించును ?

స్వరూపనాశకులతో కలసి మెలసియుండుట యనర్థము.

స్వరూపవర్థకులతో కలియకపోవుట యనర్థము.

సత్పురుషులు కానివారితో గలసి మెలసియున్నట్లైన అనర్థముచేకూరును

సత్పురుషులతో గలసి మెలసియుండుట 'సదాపశ్యంతి' అన్నట్లు పరమ

పదప్రాప్తిని చేకూర్చును.

ఉడయవరులకు దివ్యప్రబంధమందలి యాదరణ.

శ్రీమతి మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు.

ఉడయవరులొకసారి యాళ్ళారుల సేవింప తిరునగరికి వేంచేయుచు మార్గమధ్యమున తిరు ప్పుళింగుడియందు విడిదిచేయసంకల్పించి స్వయం పాకమున్నకై వలసిన సామగ్రిలనెల్ల సంగ్రహించుకొని బాకు వేంచేయుచుండ దారిలో నొక బ్రాహ్మణబాలిక కానించెను. అప్పుడు వారిరువురకు నిట్లు సంవాదము జరిగెను.

రామా:- అమ్మాయీ! తిరునగరిచ్చటికెంత దూరము?

బాలిక:- (రహస్యముగా) ఏమయ్యా! ఇంత పెద్దవాడవే! తిరువాయ్ మొట్టయే చదువుకొన లేదా! అయ్యో పాపము.

రామ:- ఏమమ్మాయీ! తిరువాయ్ మొట్టలో యీవూరున కావూరింత దూరమని వ్రాయబడి యుండునా ఇది యేమి చిత్రముగా మార్పాడుచున్నావే!

బాలిక:- సరి సరి ఇది యొక మీక్షేపణయా? పరిసంచమునందలి నగరము లన్నిటి దూరము నందుండు నంటినా? ఈవూరునకు తిరునగరి దూరముమాత్ర మందవశ్యము వ్రాయబడియే యున్నది. అందుచే నిట్లంటిని.

రామా:- అది యెచ్చటనో చూపగలవా?

బాలిక:- నేను చూపుటకేమున్నది! అదియే తనను చూపుకొనుచున్నంత స్పష్టముగానున్నది. తొమ్మిదవ పదిలోని రెండవ తిరువాయ్ మొట్ట యందలి పదియవ పాశురమున.

... .. తిరుప్పళి గుడియాయ్!

వడివిడై యిల్లా మలర్ మగళ్ ,
మత్తైనిలమకళ్ విడిక్కు మొల్ల డియై
కొడువిన్దై యేనుమ్ పిడిక్క నీయెరు
నాళ్ కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ్||

తిరుప్పళింగుడియందు వేంచేయున్న స్వామీ!

సాటిలేని సౌందర్యముతోనొప్ప దివ్యమంగళ విగ్రహముగల శ్రీపిరాట్టియు, అట్టి స్వభావమే గల భూపిరాట్టియు స్పృశించదగిన మృదువైన నీశీరపాదములను కూర్చిరపాపములు గలచేచుకూడ స్పృశించునట్లు నీహాకదినమందైనను నన్ను నీ తావునకు పిలుచుకొనుట గాని లేదా నీవే నే నున్నచోటునకు వేంచేయుటగాని చేయవా? తండ్రి!

అని యాళ్ళారు సాయించిన పాశురము జాపకమేలేదా!

రామా:- ఊ! ఉన్నచో-

బాలిక:- అయ్యో! రామా! ఇంక నేనేమి చెప్పను. ఇది నాపాపమే. అందాళ్ళారులు 'కూవుడల్ శెయ్యాయ్' యనుటచే తిరునగరికి తిరుప్పళింగుడి కూతవేటు దూరమని యీ మాత్రమే యెరుంగరా?

రామా:- (మహాశ్చర్యానందములుపొంగి) నాతల్లీ! యిటురాతల్లీ! నిన్ను ముద్దు పెట్టుకొందునా! నిన్నా శీర్షదంతునా? నీచరణ కుసుమము లకు మొక్కుదునా! నాచిరుతా! నీవున్న యూరెంత పవిత్రమమ్మ! నీతల్లిదండ్రులేమి పుణ్యమును జేసినమ్మా! అయ్యో! నిర్భాగ్యుడను. ఇట్టి గ్రామమున నా స్వయంపాక ప్రయత్నము.

పాపమునకే గాదా! (అని యాసామగులు నెల్ల పారవేసి కుండల బద్దలగొట్టి)

నాతల్లీ! సియిల్లు చూపుమమ్మా! నీతల్లి దండ్రుల శేవించి వారి ప్రసాదము నారగించి తరింతును. పద పద తల్లీ! జాగు చేయకుము.

బాలిక:- (తెల్లబోయి చూచుచు) స్వామీ! అయినచో వేంచేయుడు (అని ముందుకుచును)

అంత నాబాలిక యిల్లుచేరి యచ్చట నామె తల్లి దండ్రులు బంధువులతో సంభాషించు

చుండ ఉడయవరులు వారిని నేవించి మీరు తలియచేసి మాకింత ప్రసాదమును ప్రసాదించు డని ప్రార్థించి తమతోనున్న ప్రథానాచార్య పురుషవర్గముతో నారగించి యాబాలిక సంబంధము గలవారి నందర నంగీకరించి వారి మన్ననల నంది పెద్దలందరితోను తిరునగరికి వేంచేసిరి.

ఇందువలన ఉడయవరులకు దివ్యప్రబంధ మందున్న యాదరణము సువ్యక్తమగుచున్నది గాదా?

★ ఇండుపగింజ ★

శ్రీమతి మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు

సంగమరాజు

వర్ణముతువునందు నదులు నదములు సరస్సులు, తటాకములు మొనలగు వాటియందలి నీరైరనై చిక్కనై పానమున కవర్ణమై యనారోగ్యకరమై యుండుట ప్రత్యక్షసిద్ధము. అనీటిని పానార్థ మొనరింప వలెననిన దాని నొక భాండముం దుంచి యొక యిండుపగింజ గంధమును దీసి దాని నాజలమున బాగుగ విలీనము గావింపవలెను. అంత నాబురద యీకుండ యడుగునకు దిగి నీరు తేరి పానార్థ మై యుండును. కాని వాడుకొనుట కానీటిని పైకితీసినప్పుడెల్ల నడుగున నడగియుండు నాబురద కలిగి నీటిని కలుప పరచుచునే యుండును. కావున నానీటిని వేరొక శుద్ధ పాత్రలో జేర్చిన పపిత్రిమై యెల్లప్పుడును పానార్థ మై యుండును.

అట్లే యజ్ఞానపదమగు శరీరమునందును ఆత్మను ఆచార్యుడను మహాశక్త కారకుడు తిరుమొత్తజ్ఞానమునేకు యిండుపగింజ గంధముచే తేర్చ నాయజ్ఞానమడు గంటి జ్ఞానమొకింత పైకితేరి ప్రకాశించును. ఆయాత్మ యింకను నాశరీరమందే యున్నచో నొకనాడైనను ఆజ్ఞానము కలుపపడుట యనివార్యముగాన నాయాత్మ పాకృత శరీరమును వీడి యపాకృత శరీరమున జేరువరకు కలతజెందక గాపాడు భారమును వహించియున్న సదాచార్యుని సన్నిధిని వర్తించుటయే యాత్మకుష్వరూపానరూప ధర్మమని పూర్వాచార్యులు సాయించుదురు.

ప్రచార విభాగము

ప్రచార విభాగము

అర్థములు

1. తాడి రావున్న భార్య చిట్టెమ్మ 0-4-3
 2. ఎనమండి సరిశింహమూర్తి భార్య
సీతామహాలక్ష్మి 0-4-3
 3. తాడి వెంకన్న భార్య గంగమ్మ 0-4-3
 4. కోనాల అమ్మిరెడ్డి భార్య సత్తెమ్మ 0-4-3
 5. కొప్పురి సూర్యేడ్డి భార్యమహాలక్ష్మి 0-4-3
 6. మంక రావున్న భార్య మంగయ్యమ్మ 0-4-3
 7. ద్వారంపూడి వెంకటరెడ్డి భార్య మంగయ్యమ్మ 0-4-3
- పై ప్రకారం శుక్రవాహనోత్సవములు జయపడముగా జరిపించినారు.

సం॥ కార్యదర్శి,
చి. ఆదెమ్మ.

ఏకాదశి పూజలు

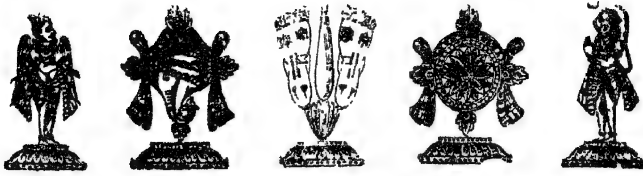
అర్థములు

1. ఎనమండి సరిశింహమూర్తి భార్య
సీతామహాలక్ష్మి 0-4-0
2. పోతంశెట్టి వెంకన్న భార్యమహాలక్ష్మి 0-4-3
3. కొప్పురి సూర్యేడ్డి భార్య సత్యవతి
తొలి ఏకాదశి 0-4-3

ఈపూజలు సహస్రనామములు భజనలు
తోను చాల వైభవముగా జరుపబడెను.

సం॥ కార్యదర్శి,
చి. ఆదెమ్మ.

ప్రచార విభాగము

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ విశిష్టా ద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆషాఢమాస పండిత సభా హ్వన పత్రిక

స్వస్తి శ్రీ ఖరనామసంవత్సర ఆషాఢబహుళ తదియా శనివారము (21-7-51)
మొదలు మూడుదినములు కాకినాడ దేవాలయము వీధిలో వేంచేసియున్న శ్రీ వేణు
గోపాలస్వామివారి ఆలయమునందు, “న్యాయవేదాంత విద్వాన్” శ్రీ ఉ.వే. శ్రీమూర్తి
గొడవర్తి శతగోపాచార్యస్వామిగారి అధ్యక్షతక్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
ఆషాఢమాస పండితసభలు జరుపబడును. అందు పండితులచే వివిధవేదాంత విషయ
ములు ఉపన్యసింపబడును గాన తామెల్లరు నిందుపాల్గొని అనందింపగోరుచున్నాము.

శ్రీ యతిరాజ నేనా మహిళా మండలి యాజమాన్యమున ప్రతిదినము
మధ్యాహ్నము ౫|| 2-0 లు మొదలు 4-0 వరకు స్త్రీలకు ప్రత్యేకము విడుదలము
జరచే ఉపన్యాసము లివ్వబడును.

ఇట్లు,

ఆహ్వాన సంఘము

1	శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. గొడవర్తి శకగోపాచార్యులుగారు.	శ్రీవిశిష్టాద్వైతమతస్వరూపము
2	,, శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు.	పురుషార్థములు
3	,, శ్రీ. తి. పు. ధర్మాచార్యులుగారు.	భగవద్భజనము
4	,, మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు.	భక్తి
5	,, శ్రీ. “కవిత్వ” గు. రామానుజాచార్యులుగారు.	ధనుర్దాసు
6	,, కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు.	గీత
7	,, తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు.	సద్విద్యా
8	,, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు.	ధ్యానయోగము
9	,, తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు.	ప్రణామము
10	,, వింజమూరి రామానుజాచార్యులుగారు.	రామానుజువై భవము
11	,, ఈయ్యి వీరరాఘవాచార్యులుగారు.	మానవకర్తవ్యము
12	,, కే. శకగోపాచార్యులుగారు.	రామాయణభౌతికప్రేమ
13	,, పెద్దింటి రాఘవాచార్యులుగారు.	శ్రీకృష్ణుని ఉపదేశము
14	,, విశ్వపతి శాస్త్రులుగారు	
15	,, M. V. V. K. రంగాచార్యులుగారు.	శ్రీవిశిష్టాద్వైతము నూతన మానవ లోకము.

సంభావనలు

రాజమహేంద్రవరం

ముత్తంగి సుబ్బరామయ్యగారి పరమప
వోత్సవ సందర్భములో వారికుమార్తె సంఘ
మునకు సమర్పించిన సంభావన రు. 5—0—0

నరసాపురం

కందాళ రాజగోపాలాచార్యులుగారి భార్య
జానికమ్మగారి పరమపదోత్సవ సందర్భములో
ఆవిడ కుమార్తె తిరునారాయణ రవిబాబుగారు
సంఘమునకు సమర్పించినవి రు. 5—0—0 లు
పై సంభావనలు రెండున్ను కలవగుంట
శేషాచార్యులుగారి ద్వారా మాసంఘమునకు
చేరినవి.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ వి శిష్టా ద్వై త ప్ర చార క సం ఘ

శ్రీ వ ణ మా స ప ం డి త స భా హ్వీ న ప త్రి క
(శ్రీపాదుకాక్షేత్రం, నడిగడ్డపాలెం, తెనాలి తాలూకా)

స్వస్తి శ్రీ భానామసంవత్సర శ్రావణాష్టమి ద్వాదశీ మంగళవారం (14-8-51)
మొదలు మాడుదినములు తెనాలితాలూకా నడిగడ్డపాలెంలోనున్న శ్రీపాదుకా
క్షేత్రమున ఉపన్యాసకేంద్ర సుబోధక సుధీమణీ శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కోయిల్
కందాడై రంగాచార్యులుగారి అధ్యక్షతకీర్తిగా శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ శ్రావణ
మాస పండిత సభలు జరుపబడును. అందు పండితులచే వివిధవేదాంత విషయములు
ఉపన్యసింపబడుచుగాన తామెల్లరును యందు పాల్గొని ఆనందింప గోరుచున్నాము.

శ్రీపాదుకాక్షేత్రం, } ఇట్లు,
నడిగడ్డపాలెం. } శ్రీకోదండరామ సేవక సమాజము.

ఉపన్యాసకులు

1. శ్రీ కో. కం. రంగాచార్యులుగారు
2. శ్రీ బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యులుగారు
3. శ్రీ మహాభాష్యం వరదాచార్యులుగారు
4. శ్రీ కో. యి. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు
5. శ్రీ కవీరత్న గు. రామానుజాచార్యులుగారు
6. శ్రీ సముద్రాల లక్ష్మణాచార్యులుగారు
7. శ్రీ శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు
8. శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు
6. శ్రీ కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు
10. శ్రీ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు
11. శ్రీ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు
12. శ్రీ పగాళర సుదర్శన భట్టరు అయ్యవార్లంగారు
13. శ్రీ ఈయ్యణ్ణి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు
14. శ్రీ ఆయుర్వేద మహాపాథ్యాయ తి. ప. రామానుజ

విషయములు

- విభీషణ శరణాగతి
- చక్రపత్రి తిరుమంగళ
- సీతావతార వై భవము
- తిరువడి వై భవము
- శబరి
- అంగుళీ ప్రధానము
- గుహాపైరుమాళ్
- సీతాకల్యాణము
- శ్రీరామజననము
- పాయస విభాగం
- ఇల్లై పైరుమాళ్
- భరతాశ్వాత్
- సముద్ర తరణము
- శ్రీరామపట్టాభిషేకము

స్వామిగారు

మార్గము:— మదరాసులై నుటోని చుండూరు ప్లేషన్ లోదిగిన ఈశాస్ర్యముగా
మైలుదూరములో నడిగడ్డపాలెమున్నది.

శ్రీరస్తు
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

గీతామందిరము

శ్రీవిష్ణుద్వైత ప్రచారక సంఘముచే, దీవి యొక్క శ్రీ శాఖయగు శ్రీయతిరాజు సేవా షహిదా మండలి యొక్క సంపూర్ణసహాయము వలన కొనబడిన, మదరాసులోని వరదాముత్తయప్పన్ పీఠిని గల నెం. 17రు, గీతామందిరము నామము గల యింటిలో ఈ క్రింద తెలుపబడిన మూడువిధములైన కార్యక్రమములు ఈ సంవత్సరమున ప్రారంభించబడును.

1. ఉభయవేదాంత పాఠశాల,
2. బాలికా పాఠశాల.
3. నిత్యకాలక్షేపగోష్ఠి.

వివరములు

ఉభయవేదాంతపాఠశాల 1

ఆదర్శము :- జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సంపన్నులగు విద్యార్థులకున్ను; ప్రచారకులకున్ను; జిజ్ఞాసువులకున్ను ముఖ్యమైన అవసరమగు ప్రకరణ గ్రంథములతో సహా ఉభయవేదాంత గ్రంథముల శాము ఉపదేశమును బొందుట; ఇతరులకు వాటిని పాఠపూర్వముగను, కాలక్షేపరూపముగను, ఉపన్యాసరూపముగను, బోధించగల శక్తిని సంపాదించుట; ఆశ్మిత్యైరణకున్ను ప్రచారమునకున్ను అనువగు అనుభవాత్మక జ్ఞానమును సంపాదించుట; అను ఈ మూడింటికి తగువిధమున శిక్షణ నిచ్చుట.

కాలము:- ఈ పాఠశాలలోని కార్యక్రమము వరుసగ రెండు సంవత్సరముల పరిమితి గలదిగ యుండును. ఆ రెండు సంవత్సరముల యనంతరము గాని తిరిగి క్రొత్త విద్యార్థుల చేర్పుకొనబడదు.

పాఠములు ఉదయము గం. 6-30. లగా యుతు గం.10-0 వరకున్ను;

సాయం. గం. 2-0. లగా యుతు గం. 5-0 వరకున్ను సామాన్యముగ జరుగును.

అనధ్యయనములలో మాత్రమే పాఠముల అధ్యయనము లేదు. అప్పటివరకు అయిన పాఠములపై విమర్శనలు, విశేషములు, వాక్యార్థములు, సింహాసలోకనము, పెద్దలచే ఉపన్యాసములు, విద్యార్థుల పరీక్షలు జరుపబడును.

పాఠ్యక్రమము - సంస్కృతవేదాంతము

వేదాంతకాముది, యతీంద్రమతదీపిక, సిద్ధాంతసిద్ధాంతజనము, గీతాభాష్యము, ఉపనిషద్భాష్యము, వేదార్థసంగ్రహము - శ్రీభాష్యము - శ్రుతప్రకాశిక (చతుస్సూత్రి).

ద్రావిడవేదాంతము

అష్టాదశరహస్యములు, తత్త్వక్రయవ్యాఖ్యానము, ముముక్షునది, శ్రీవచనభూషణమువ్యాఖ్యానము, భగవద్విషయము, ఆచార్యహృదయము.

విద్యార్థి యోగ్యతలు

అ. చాతుర్వర్ణ్యమందలి స్త్రీలు, పురుషులు యిందు చేర్చుకొనబడుదురు.

ఆ. వయోనియమము గాని ఆశ్రమనియమము గాని లేదు.

ఇ. ఇందు చేరువారు శిరోమణిగాని, ఉభయభాషా ప్రవీణుగాని లేక పీఠికో నమానమగు సంస్కృత పరీక్షలు గాని లేక ఈ పాఠ్యగ్రంథముల గురుముఖతః చదివి ఈ పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులు కాగలిగిన పాండిత్య మునుగాని కలిగి యుండవలయును.

ఈ. సంజనంస్కారపరులై యుండవలయును.

ఉ. శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘసభ్యులై యుండవలయును.

ఊ. శిష్టాచారసంప్రదాయములనుండు సంపూర్ణ విశ్వాసముగలవారై వేదాంతోపదేశమునకు తగిన జ్ఞాన-అనుష్ఠాన-భక్తి-వైరాగ్యముల గలవారై యుండవలయును.

ఋ. తమ విద్యార్థ్యాసానంతరము శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారమును చేయగల శక్తి-సామర్థ్యములు-ఉత్సాహమును గలవారై యుండవలయును.

ౠ. వంశసూక్తములు-పంచోపనిషత్తులు; విశ్వాసుసంధానము-తిరువాయ్మొగ్గి కంఠస్థముగా వచ్చినవారలై యుండవలయును

ౡ. దైవికాఙ్గంశములవలన తన్ను మరి యే యితరకారణములవలనను ఈ రెండుసంపత్సరముల మధ్యను ఈ విద్యార్థ్యాసమును మానకుండునటుల ప్రతిజ్ఞచేయువారై యుండవలయును.

ౣ. అనునవికులకు, ఉపనిషత్సామ్యము, శ్రీరాష్యముల శ్రవణముపాత్రమే.

నడుపాయములు

I. విద్యార్థుల యోగ్యతానుసారముగ నెలవక్కంటికి విద్యార్థివక్కంటికి రూ. 10-0-0 మొదలు రూ. 50-0-0లు వరకు ఉచితవేతన మివ్వబడును.

II. ఈ ఉచిత వేతనము పాఠశాల ప్రారంభమైన పిమ్మట మూడుమాసములవరకు ఆ యా విద్యార్థుల యోగ్యతలు పరిశీలించబడి తృప్తికరముగ యున్నపిమ్మట మాత్రమే గడచిన మూడునెలల ఉచిత వేతనములతో సహా ఈయబడును.

సామాన్యములు:- ఈ ఉచితవేతన నిర్ణయములోను, ఈ పాఠశాలకు సంబంధించిన యావత్తు నిర్ణయములలోను ఈ సంఘకార్యదర్శులదే అంత్యనిర్ణయము.

అ. ఉచితవేతనమును కోరని విద్యార్థులు కూడ యిందు చేర్చుకొనబడుదురు.

ఇ. రెండు సంవత్సరములకాలము పూర్తిగ యుండ నవకాళము లేనివారలై ఆ యా ప్రత్యేక గ్రంథముల మాత్రము సేవించదలచిన విద్యార్థులుకూడ వారివారి యోగ్యతానుసారముగ యిందుచేర్చుకొనబడుదురు.

ఈ. విద్యార్థిగ గాకుండగ కేవల శ్రవణయోగ్యతమాత్రము కలిగియుండి ఈ పాఠ్యగ్రంథమందలి కొన్నింటిని గాని లేక అన్నింటిని గాని చివనలెనవిగోరువారికి కూడ యిందు అవకాళము కలిగించబడును. ఇట్టివారలు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘసభ్యులై ఈ గ్రంథముల శ్రవణయోగ్యతను కలిగియుండవలయును.

బాలికాపాఠశాల 2

ఆదర్శము:- ప్రతిరోజు లోక విశ్వకోపాఖ్యాతికవిశ్వ నభివృద్ధిపరచుట.

కాలము:- సామాన్యముగ ఉదయము గం. 7-0. లగాయతు గం. 10-0. వరకన్ను, సాయం. గం. 2-0. లగాయతు గం. 5-0. వరకన్ను జరుగును.

పాఠ్యక్రమము:- ఇందు లోకవిశ్వ:-

ప్రయతేజుగ మెట్టికృతేషును పరీక్షను లక్ష్మ్యముగ యుండుకొని 1 సంవత్సరములలో ఆ పాఠ్యక్రమము విభజించి నేర్పబడును.

గృహవిశ్వహామము, గృహవైద్యము, సంస్కృతము (కావ్యజ్ఞానము ఒకనాటకము, ఒకచెంపు, అలంకారము.)

హిందీ (రాష్ట్రభాషావికారద.)

ఆంధ్రము (కావ్యజ్ఞానము. శి శతకములు.)

అరవము (మాటలాడుట అర్థముచేసుకొనుట.)

ఆధ్యాత్మికవిద్య

ఆవశ్యకస్తోత్రపాఠములు. (ముకుందుమాల, ఆశ్వంబారుస్తోత్రము, గవ్యత్రయము, శ్రీగుణరత్నకోశము, క్షమా ఖండశి, దేవరాజాష్టకము, శ్రీకృష్ణాష్టకము, శ్రీహర్యాష్టకము, శ్రీవిష్ణురహస్రనామము, పంచామృతస్తోత్రము, శ్రీరామ-కృష్ణ-లక్ష్మి అష్టోత్తర శతనామస్తోత్రములు, దాటీపంచకము, వరత్వాదిపంచకము, శ్రీగోదా-లక్ష్మీపతకశ్లోకములు ఇత్యాదులు.

విశ్వానుసంధానము. తిరువల్లాండు, కణ్ణినుణ్ణిమలై, తిరువళ్ళి మెట్టిచ్చి, తిరుప్పావై, వారణమాయకం, కోయిల్ తిరునామమెట్టి, రామానుజనామ త్తంవారి, ఉపదేశరత్నమాలై, శివయతిరుమూర్తి.

శ్రీ భగవద్గీత ఇత్యాదులు.

ఆధ్యాపాదాదుల పరిత్రసరణము.

నిత్యకాలక్షేపగోష్ఠి 3

ప్రతినిత్యము చుట్టాహ్వానము గం. 2-0. లగాయతు గం. 5-0. వరకు కేవల వేదాంత గ్రంథముల కా లక్షేపము జరుగుచుండును.

ఇవిగాక ప్రతినిత్యము ఉదయాస్తమానములయందు తిరునామము, నమిష్టిప్రార్థన, తిరునక్షత్ర జయంత్యాది ఉత్సవకాలములలో విశేషములు జరుగుచుండును.

కార్యాలయము:-

107, వరదాముత్తిరుప్పావీడి, మదరాసు-1

డి. 20-6-1951.

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీ

శ్రీరత్న

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

భక్తులకు సవినయ విజ్ఞప్తి

బ్రహ్మయజ్ఞరూపమగు నీ కార్యక్రమమును జరుపుటకు సాలు వక్కంటికి సుమారు పదివేలరూప్యముల వరకు వ్యయపెగునవి అంచనా వేయబడినది. ఈ సంఘము తరపున ఈ వట్టజమున యింతవరకు జరిగిన అన్ని విధములైన కార్యక్రమములకు ఈ వట్టజవాసు లందరు విరివిగ విరాళముల విచ్చి వైభవముగ జరిపించినారు.

ఇంతవరకు జరిగిన ప్రచారఫలితముగనే సుమారు 40 వేల రూప్యములతో గీతామందిరస్థాపనయు, ఈ పాఠశాల-కాలక్షేప గోష్ఠ్యాది ప్రారంభమున్ను జరుగుచున్నవి. ఇది విరూపాక్షకృతమైన విలక్షణ కార్యక్రమము.

విజ్ఞానముద్వారాగాని విరివిగ ప్రచారము జరుగజాలదు, వేదాంతవిజ్ఞానమును వెరజల్లజాలిన విద్యాలయములే నేడు కరువైనవి. ఉన్న ఏ కొద్ది విద్యాలయములలోను విద్యార్థులుండట లేదు. ఇందులకు కారణము? ప్రజలలో ఈ విషయమున ఉత్సాహము, తగిన ప్రోత్సాహము లేకుండుటయే.

అందుచే అట్టికొరతను తీర్చుటకై యిందు తెలిపిన కార్యక్రమమును జరుపించుటకు ఈ సంఘము తల పెట్టినది.

ఈ కార్యక్రమమును నడుపుటకు కావలసిన సాలు 1కి సుమారు పదివేలరూప్యములను ఉదారమహాళయులు విరాళముల స్వ-వరహ స్తములద్వారా యిప్పించ గోరుచున్నారము.

పెద్దమొత్తముల విరాళముగ విచ్చువారి తిరునామములు గీతామందిరమున లిఖించి యుంచబడును.

దాతలు తమ పేరులతో ఆ యా ప్రత్యేక ప్రత్యేక కార్యక్రమములను నడిపించవలసినదో అటులే జేయ వచ్చును. లేదా ఆ యా ప్రత్యేక విద్యార్థులకు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ ఉచిత వేతనముల తమ పేరులతో నీయదలచిన వారు అటులే జేయవచ్చును. దాతల కెవరి కెట్టి ఉత్సాహమున్నదో తెలిపిన, అందులకు అనుకూలమగు అన్ని ఏర్పాటులను ఈ సంఘమువారు కలుగజేయగలరు.

ఒక రూపాయి మొదలు పదివేలవరకు ఎవరి కెంత అవకాశము-ఉత్సాహము-గలదో అంత విరాళమును ఈయవచ్చును.

అందరు కలిసి ఈ కార్యక్రమమును విర్విప్పుముగను వైభవముగను, నడిపించవలసినదిగ గోరుచున్నారము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఇట్లు,

శ్రీవిష్ణుద్వైత ప్రచారక సంఘము

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

5779/1

భాగ్య

నివేదన

చీదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర-భాద్రపదమాసము

సంచిక ౩

శ్రీ వైష్ణవుడెవడు?

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్

తే. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోరుకొండ.

ఏతే సత్పురుషాః పరార్థిఘటకా
స్వార్థాన్ పరిత్యజ్యయే ||

తన సర్వస్వమును త్యజించి పరులకార్యముల
ఘటింపజేయువారే సత్పురుషులు.) భర్తృహరి.

ఎవరు తనపట్ల మిక్కిలి నిష్ఠురముగను, నిర్ద
యగను ప్రోవృత్తిచూపిపట్ల గూడ నుదారము
గను దయాదాక్షిణ్యములతోను ప్రవర్తింతురో
వారే శ్రీ వైష్ణవులు. ఇందులకు మనకు భక్త
ప్రహ్లాద యనుష్ఠాన మొక ప్రబల నిదర్శనము.

హిరణ్యకశిపుడు తన మారణోపాయము
లన్నియు రిత్తవోవుటగాంచి చింతాక్రాంతుండై
యుండ పురోహిత పుత్రులదిగాంచి రాజా! నీవీ
మాతృముఖకే యింతచింతించవలెనా మేమున్న
దెందులకు? చెప్పిచూతుము. ఈతడు మారనిచో
మామంత్ర శక్తిని విజృంభింపజేసి యభిచార

హోమము గావించి కృత్యయను భూతము నొక
దానిని బుట్టించి దానిచే నీతని రూపదంగింతు
మని యోదార్చిరి.

పిమ్మట వారాతనిని తమయింటికి గొన్నో
యిరి. అచ్చట గురుశిష్యుల కీవిధమగు సంవాద
మొకటి జరిగెను.

గురు- నాయనా! నీయది బ్రహ్మవంశము.
రాక్షసేంద్రుని పుత్రుత్వముగా జన్మించితివి
నీతండ్రివలె నీవును సమస్తతోకాధార భూతుడ
వగుదువు. నీకాదేవతలతో పనియేమి? నీకాయ
నంతుని చింతయేల? తండ్రికిమించిన దేవుడు
గలడా! తండ్రికి మించిన గురుడున్నాడా?

ప్రహ్లా- మహాత్ములారా! మీరు సెలవిచ్చి
నట్లు యాకుల ముత్తువృష్టమై, దియే. నాతండ్రి
సకల జగదారాధ్యుడనుటలో సందేహమేమి?.

గురువులలో తండ్రి మొదటివాడనుటయు నిర్వివాదాంశమే. సర్వవిధముల నాతనికి పరాధమును గావింపరాదనియే సర్వదా తలంచుచుండును, కాని తాము నీకాయనంతుని చింతయేల యంటిరే యది మాత్రము నిరర్థకము. మీయందలి గౌరవముచే నేనింతకంటె జెప్పజాల. (తనలో) గురువులైనను భగవంతుని నిందించినవారి నపేక్షించుటకు నాచిత్త మొప్పుకున్నది. వీరికా పృథావమొకింత సూచింతును గాక.

(ప్రకాశముగా) ఏమి! గురువుంగవులారా? ఏమంటిరి? అనంతుని చింతయేల యనియా? బాగు బాగు, మంచి గురువులే దాపించిరి, మీరు చింతాదంతుర మనస్కులు కారేని నేనా యనంతుని మహిమ నొకింత విన్నవించు సావధాన చిత్తులగుడు.

ధర్మార్థ కామమోక్షముల కంటె శంసారి మండలమున పురుషార్థాంతరము మృగ్యమే గదా! అట్టి పురుషార్థముల నాల్గిటిని యాతడు ప్రశాదించునే, యక మనకేమి కావలెను? గురువుంగవులారా! వేదే! నానిశ్చయమును వినుడు ఆయనంతుడే జగత్పతి, యాతడే కర్త, ఆతడే వికర్త, ఆతడే సంహర్త, ఆతడే భోక్త, ఆతనిని మించిన ప్రభువువేరొకడులేడు, ఇది ముమ్మాటికి నిశ్చయము. మీరు కూడ నాతని భజించి తరించుడు, ఇట్లాసినందుకు నన్ను ఊమింతురు గాక!

గురు- (కోపముతో) ఓరి! నిర్భాగ్యుడా! నీవు మామాటవిందువని నిప్పులో కాలుకుండ కాపాడితిమి. ఇట్లొకొక్కడును వశరవని కమ్మితిమి. చూడుము. నీవు మామాటను లక్ష్యజెట్టవేని

యిదుగో యిప్పుడే కృత్యను విడిచి నిన్ను నిర్మా లింతుము, మాశక్తిని చవిచూతువుగాక.

ప్రశ్న- ఆచార్యోత్తములారా! ఇది యెంత పెరిగి, ఎవ్వనిచే నెవ్వడు రక్షింపబడువాడు? ఎవ్వనిచే నెవ్వడు భక్షింపబడువాడు? రక్షణ భక్షణములు రెండును తానాచరించు పుణ్య పాఠముల మీద నాధారపడి యుండుట నెరుంగరా? అందువల్లనే గదా ప్రతివాడును సర్వ ప్రయత్నములచేతను స్వత్కర్మలనే యాచరించ రించవలెను.

(ఆచార్యపుత్రులు పట్టరాని కోపముతో కృత్యను పుట్టించి విడుతురు. అది భయంకారా కారమును దాల్చి కోపముతో మండిపడుచు భూమిని తొక్కుచు శూలము నాతని రొమ్మున గ్రుచ్చును. అయ్యది యాతనిని స్పృశింపగానే తుత్తునియులై నేలంగూలును, ఆహా! భగవంతు నకు ప్రియమందరిమగు నాతని హృదయము సోకిన వజ్రాయుధమే రూపడంగ నిక నీక్షిద్ర) శూలమా హింసించునది?

పాపులచే పాపులహింసంప నేర్పడిన యా కృత్య యిప్పుడు విపరీతముగ నుపయోగింప బడుటచే ప్రహ్లాదునిపట్ల కుంతితశక్తియై యెదురు తిరిగి నా గురుపుత్రులనే వేదింప నారంభించెను ఓహో ఇతరి నాయుత్తమ భక్తుని పరాక్రమ ప్రివృత్తి సువర్ణాక్షర విలేఖ్యముగదా! నిరంత రానుభావ్యముగదా! సకలపాప విమోచకము గదా!

అట్లాకృత్యచే దహ్యమాన సర్వాంగులగు నాగురుపుత్రుల గాంచి మన చిరుతభక్త శిఖా మణి కన్నీరు మున్నీరుగా గార్చుచు.

ప్రహ్లా- కృష్ణా! తాహి తాహి! ఓ సర్వ
వ్యాపకా! ఓజగద్రూపా! ఓజగన్నాథా! యీ
నాయాచార్యపుత్రులనీ మంత్రాగ్నినుండి కాపా
డవా! ఇదుగో! నేప్రమాణము జేయుచున్నాను.

సకల భూతములయందును సర్వవ్యాపియగు
సర్వేశ్వరుడు శ్రీమహావిష్ణువే యనుటకు సంశయ
ములేదేని యీ వి పో తములు జీవించుదుగాక!

సర్వవ్యాపకుడగు సర్వేశ్వరుని శత్రుపక్ష
మందును సంభావించునని నాపురోహితపుత్రులు
జీవించుదుగాక!

నన్ను చంపుటకు ద్యమించి విషము నిచ్చియు
నిప్పుచు దోచియు, దిగ్గజములచే దొక్కించియు,
సర్పములచే గజపించియు డిగించిన వారిపట్ల
నేను నిక్కముగ మిత్రులపట్ల ప్రవర్తించితినేని
యీనాసత్యముచేతనే నాయీ యాజకులు చిరం
జీవులగుదురుగాక! (ఇంతలో నా మంత్రాగ్ని
యదృశ్యమయ్యెను.)

గురు- ప్రహ్లాదు నాలింగనము జేసుకొని
యసుభారలచే నాతని నభిషిక్తునిజేయుచు)

మాతండి! దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ! అప్రతిహత
బలవీర్య సమన్వితోభవ! పుత్రపౌత్ర ధనైశ్వర్య
యశ్రోభవ! సీతత్వమెరుగక యపచారపడితిమి.
తండి! “వైష్ణవులు అపకారుల కుపకార మొన
రింతుర”ను ధర్మమును వినియు విశ్వసించక నేడు
దానిని పాక్షాత్కరించితిమి గదా! మేము ధన్యు
లము, మేమిదేహీయు సమహాత్మ్యమునంతను నీ
తండికి విన్నవించుము. (అని నిష్క్రమింతురు)

ఇది యొక పాచీనోదాహరణము.

మరియొక విచిత్రముగు సర్వాచీనోదాహర
ణము నిచ్చి యీ విషయమును మరింత బల
పరప యత్నింతును.

పూర్వకాలమున రామదాసుడను నొక భక్త
శిరోమణి యుండెను. ఆతడెన్నడును చేయజూచి
యెఱుంగని యప్రతిగ్రహ దీక్షీతుడు. ఒక
నాడొక మహారాజుతనిని బహుభంగుల బల
వంతపరచి బహుమూల్యరత్నాదికము నర్పిం
చెను. భగవంతుని లీలకు విషయము కానిదేదీ?
ఆతడాధనరాశిని గైకొని తన యాశ్రమమునకు
మరలుచుండ మధ్యేమార్గమున నిద్దరు దొంగ
లాతనిని బంధించి రత్నరాశిని కొల్లగొట్టి యం
తఃపిత్తో పోక నాతని చేతులు నరికి తుడకాతని
నొక పాడునూత పారవైచి లేచిపోయిరి.

దైవవశమున నారాజచంద్రుడే వేటకై
యడవిని దిరుగాడుచు తృష్ణాతురుడై యానూతి
చెంత కేతెంచి యందున్న నాదీన చేతుని
రామదాసుగా గుర్తించి యొక తాగిటి సహాయ
మున నాతనిని బయటకు దీయించెను. ఎంత బల
వంత పరచినను తన కపకారము గావించిన యా
చోరుల జాడ నొకింతయు నాభక్తుడు జూరవిడువ
లేదు. చేయనది లేక నారాజపుంగవుడు శ్రద్ధా
భక్తులతో నాభక్తునిపరిచర్యమాత్రము గావించు
చుండెను.

దైవికముగ నొకనాడాచోరులూ రాజభవన
పార్శ్వమునుండి యేగుచుండుట నా రామదాసు
గాంచి రాజుచే వారల తనచెంతకు తావించెను.
ఆదొంగలూ రామదాసును గుర్తించి నిలుపున
నీరై గజగజ వణకజొచ్చిరి. ఆభక్తుడది చూచి
వారల ననేక రీతుల నాశ్వాసించి రాజుతో వీరు
తన మిత్రులు గాన వీరల కిచ్చవచ్చినంత ధన
రాశి నొసంగుమని యాదేశించెను. నుడువుట
తడవుగ ధనరాసులూ దొంగలమోల గుమ్మ
రింపబడెను.

అదొంగలాశ్చర్య చకితమనస్కులై యీవిప రీత ఫలాగమ నిదానమారయ జాలక సగళయా క్రాంత మనస్కులయ్యు యేమియు నెరుంగనట్లు సటింఛుచు నోపినంత ధన నిచయము నెత్తుకొని సంతృప్తాంతరంగులై రాజభటుని సహాయముతో తమ గ్రామమునకేగ దొడంగిరి. మార్గమధ్యమున నారాజభటుడు వీరలచు తమకు రామదాసుతో పరిచయమెట్లు కలెను. ఆయన మీకింత ధనము నిప్పింపనేల యని ప్రశ్నింప వారలు నిర్భయముగా “ఓ! రాజోద్యోగి! మేమొకసారి యీ సన్యాసిని మృత్యువాతనుండి రక్షించితిమి. ఆతడా ఋణమునుండి యిప్పుటి కిట్లు విముక్తుడాయెను. యని యంతిమాక్షర సమాప్తి గమకాలముననే యెదుట భూమి బద్దలై వీరి నిరువురను తన పొట్ట బెట్టుకొనియె. ఆరాజభటుడిది గాంచి భయసంభ్రమములతో బెదరుచు రాజు చెంతకేతెంచి రామదాసు వినుచుండ నీవార్త నంతను సవిస్తరముగ విన్నవించెను. ఈమాటలు చెవిని బడినతోడనే యాభక్తశిఖామణి నేత్రముల నుండి యశ్రుధారలు జలజలరాల దొడంగెను. వాటిని తుడుచుటతక్షణగ నారామదాసు నకు రెండు చేతులును వచ్చివేసెను. ఇదియంతయు జూచుచున్న నారాజున కాశ్చర్యముదయించెను. దీనికేమి హేతువని నిర్బంధించుటచే నారామదాసు జరిగినదంతయు పూసగుచ్చినట్లు చెప్పివేసెను. ఇది యంతయు వినిన పిమ్మట నారాజున కాశ్చర్యము మరింత వృద్ధిజెంది యాతని నిట్లు ప్రశ్నించెను.

రాజు- వారు తమ చేతుల నరకినచో తమకు మిత్రులెట్లయిరి?

దాసు- తన చాతుర్యముచే నహితమునుండి తనను మరలించినవాడే తనకు మిత్రుడు నేను చేయిజాది యెవరినుండియు నేమియు పరిగగి

హించనని ప్రతిపాదించియుంటిని. దైవభుట నచే నేనాప్రతిజ్ఞ నుల్లంఘించితిని అందులకు ఫలముగా వీరు నాచేతులను నరికి నాపాపమును పోగొట్టి క్రియాత్మక ఉపదేశ మూలమున హిత సాధకులైరి గావున వీరు నాకు మిత్రులైరి.

రాజు- వీరికి తమరేల ధనముల నిప్పించితిరి.

దాసు- మిత్రుల కపేక్షిత ధనముల నిప్పించుట సహజముగానే ఘటించవచ్చును గదా! అదియును గాక నేను సాపరాధుడను గనుక నన్ను వీరు శిక్షించుట సరియైనది గాని మరి యొకనాడు వీరిల్లు ధనాశచే నిరసరాధుని కూడ హింసించుటచేని నరకములపాలగుదును, అందుచే వీరి ధనతృప్త్యను శమింపజేయు తలంపుచే నీచే ధనము లిప్పించితిని?

రాజు-అయినచో వీరిచావునకుమీరునగవనేల?

దాసు-నావలనగదా పాపము! వీరికి దుర్మరణ మానన్నమైనది. లోకులు నన్ను త్రుడుడందురు. ఉత్తముని స్నేహఫలము త్రమసే గావలెను. కాని యిచ్చట విపరీతమాయెను. కావుననేను ఓ దైవమా! నాస్నేహమున కిట్టి విపరీత ఫలము ఘటించుటకు నేనేమిపాప మాచరించితి నయ్యా! యని యేడ్చితిని.

రాజు-అయినచో మీకు చేతులెట్లువచ్చినది?

దాసు- ఇది సర్వేశ్వరుని నిర్దేశానుకూల కృపా ఫలము. ఆమహనీయుడు తన భృత్యుని యపచారముల గణింపక తన దయాపూర్ణస్వభావమునే యావిష్కరించుచుండును.

ఇదియంతయు విని యారాజుచంద్రుడుహర్షపులకిత గాత్ముక్తి యానందవశమున గద్గదకంఠుడాయెను.

— హా! భక్త రామదాస్ —

ఇదిగదా నిజముగు వైష్ణవలక్షణము.

సదాదిశబ్దములకు శ్రీమన్నారాయణనియంత్రే పర్యవసానము

కోయిల కన్దద వెంకటనర్సింహాచార్యులుగాడు, రామన్నపేట, వరంగల్.

భగవంతునిచే సృష్టించబడిన ఈప్రపంచము నందు వైతన్యము కలిగి ఇహపర సాధకంబులు శాస్త్రవశ్యతగలది మానవజన్మమే. కావుననే జ్ఞానవిహీనముగు అచేతనమువలన దుఃఖమునుభవించు సరకస్థుల వలెను సుఖానుభవముందు తేజశ్వరీరులగు దేవతలవలెకాక కిందటి జన్మ పరంపరలనుండి వచ్చుచున్న పాపవిప్లవైకి పునరావృత్తి రహితమై శాశ్వతమైన మహదానంద మందుటకు కారణమైనది. యీ భూలోకముందైన మానవజన్మమే.

ఈమానవుడు ముఖ్యముగా తెలుసుకొనదగిన విషయము కారణమస్తునై పరబ్రహ్మయనబడు శ్రీమన్నారాయణుడు ఆనారాయణబోధకముగు జ్ఞానము అపారుషేయమై నిత్యమై నిర్గుణమై భగవంతుని విప్రలంభ ప్రమాదాది దోషరహితమై స్వయంప్రమాణమై శ్రీమన్నారాయణునిచే చతుర్ముఖ బ్రహ్మ కుపదేశించబడిన వేదమువలన కల్గును. అందు సదేవసామ్యేదమగ్ర ఆసీత్, బ్రహ్మవాఇదమగ్ర ఆసీత్, ఆత్మావాఇదమగ్ర ఆసీత్, పురుష ఏదగ్ సంస్వం, యదా తమస్త న్నదివానరాత్రి ర్నరన్నచానచ్ఛివపవ కేవలః, హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే, నకిరిం ద్రీస్త్వ దుత్తరః, ఆకాశోహవై నామరూప యోష్చిర్యహితా, ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్, ఇత్యాదివేదాంతవాక్యములందుసామాన్య వాచకములచే కొన్ని కొన్ని విశేషవాచకములచే కారణమస్తు బహుత్వము చెప్పబడుటచే ముముక్షుజనము సంశయవిచ్ఛిత్తికాక బాగుపడ

కుండుటచూచి సంసారభయపీడితులగు వారల యదృష్టవిశేషమువలన యవతరించిన భగవద్రామానుజాచార్యులవారు నారాయణాంశచే యవతరించిన శ్రీవేదవ్యాసుల వారిచే వేదార్థముల నన్ని కేస్త్రీకరించి రచింపబడిన బ్రహ్మసూత్రములకు వైన జెప్పబడు వేదాంత వాక్యార్థముల కన్నింటికీ సమన్వయముజేసి యదార్థార్థమును తేల్చి భాష్యమునురచించిరి. మరియు అభేదవాదు లిదివరలో బ్రహ్మసూత్రముల కర్థమునిర్ణయించిన పిమ్మట తిద్ది పీఠి నిర్ణయ మొందులకన!

అభేదవాదులు భేదశ్రుతులకు వ్యావహారిక సత్యత్యమాత్రము జెప్పి అభేదశ్రుతులకే పారమార్థిక సత్యత్యము నంగీకరించినారు.

అత్యంత భేదవాదులు అభేదశ్రుతుల కపర మార్గత్వమును జెప్పి భేదశ్రుతులకు పరమార్థత్వము నంగీకరించినారు. ఇక శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యుల వారైతెనో భగవద్రాజ్ఞారూపంబగు వేదమునందలి ప్రామాణ్యంబు ప్రామాణ్యబుద్ధిచే అంగీకార అనంగీకారములుచేయరాదని తలచుతో భేదాభేదశ్రుతుల నన్నిటిని ఘటకశ్రుత్యనుసారము చక్కగా విమర్శించి సమన్వయ మొనరించినారు. కాన రామానుజాచార్యులవారి సిద్ధాంతమే సర్వజనాదరణీయమని సిద్ధాంతము.

సచ్ఛబ్దము (సదేవసామ్యేద మగ్ర ఆసీత్) అనుష్ఠలమందు కారణరూప ద్రవ్యము మహాక అవస్థ నొందుట కార్యమని యేద్రవ్యము

స్వభావము గలది కార్యావస్థయో. ఆస్వభావము గల ఆద్రవ్యమే కారణావస్థము, కాన పరివృత్త్య మానమైన ఈప్రపంచమునకింత గుణసామ్య వర్ణమగు దీని సూక్ష్మైవస్థనే సచ్చబ్రహ్మము చెప్పచున్నదని శంకకలుగగా సచ్చబ్రహ్మము ప్రకృతికి సంబంధించని ఈక్షణరూప సంకల్ప విశేషము కల్గి యుండుటచే ప్రకృతి పరమకాదనియు సర్వకారణత్వమును పరిపాదించుటచే చేతన పరముగాక పరమచేతనంబగు నారాయణునే భోదించుచున్నది.

బ్రహ్మశబ్దము నారాయణునికన్న నితరములగు చేతనాచేతన పరముగా శంకించి స్వరూపముచేతను అనవధికారికత బ్రహ్మత్వము బ్రహ్మశబ్దమునకు ప్రవృత్తినిమిత్తమని ఆబ్రహ్మత్వము నారాయణునియందు తప్ప నితరత్రా లేకుండుటచే బ్రహ్మశబ్దము శ్రీమన్నారాయణ పరముగా సిద్ధాంత మొనరించినారు. ఆత్మశబ్దము, అస్తీత్వాత్మాయను వ్యుత్పత్తిచే కర్మభూమిభవించు వాడనియర్థము. ఆకర్మఫల భోక్తృత్వము జీవునికే సంభవించుటచే ఆత్మశబ్దముచే చెప్పబడువాడు జీవుడని శంకించి అదభక్షణ, యను భాత్సనుసారముగ అదనము సామాన్య భక్షణముకాక “య్యబ్రహ్మచక్షుర్భింత ఉభేదవత ఓదనః మృత్యుర్యస్యోపసేచనం” అని మృత్యుః సేచనసహిత సకలబ్రహ్మాంధోప సంహృతిరూప మొనడగుటచే ఆఅదనము శ్రీమన్నారాయణునకు తప్ప తదితర చేతనునికి సంభవించనందున ఆత్మశబ్దము శ్రీమన్నారాయణ పరమే.

పురుషశబ్దము పురిసీదత ఇతిఅను వ్యుత్పత్తిచే పురుషశబ్దవాచ్య ప్రకృతి పరిణామ రూపంబగు

శరీరమందుండు వాడనియర్థ మగుటచే దేవాది శరీరవిశిష్టుడగు జీవుని పరముగా శంకించి పురుష ఏవేదగ్ం సర్వం యద్భూతం యచ్చభవ్యం ఉతామృతత్వస్యేశానః॥ అని బూతభవ్యరూప వత్స అమృత ప్రదత్వ ఈశానత్వాది ధర్మవిశిష్టునిగా చెప్పబడుటచే అధర్మంబులు ఈశ్వర వ్యతిరిక్తంబగు జీవునియందు అసంభవంబగుటచే పురుషశబ్దము శ్రీమన్నారాయణపరమే.

పరంతు శబ్దములకు అర్థ మును బోధించుట పర్యవసాన వృత్తియని అపర్యవసాన వృత్తియని రెండు విధంబులు అందు విశేషకాంక్షమును బోధించునది పర్యవసానవృత్తియని విశేషాంశమును బోధించున దపర్యవసాన వృత్తియని వ్యవహరింతురు. కావున “సజత్కాలంగాన్యన్యా దేవతాః” అను శ్లోకచే నకల దేవతలు శ్రీమన్నారాయణునికి విశేషణ భూతంబగు శరీరంబనియు వాడు విశేష్యమగుయాత్మయనియు అపర్యవసాన వృత్తిచే విశేష్యమగు నారాయణునియందే పర్యవసించును.

ఇంకను వేదవాక్యంబులు విధిరూపంబులని అనుచాద రూపంబులని రెండువిధంబులు అందు అనుచాద వాక్యంబులుకన్న విధి వాక్యంబులకు ప్రాధాన్యము కాన (అనితర సాధారణంబగు) ఇతరులగు సాధారణముకాని నారాయణ శబ్దంబుచే కారణత్వము విధింపబడుటచే అనుచాదవాక్య ఘటితంబులగు ఇంద్రా పిరణ్యగర్భ శంభాదిశబ్దంబులచే విధింపబడిన కారణత్వము నారాయణునియందే పర్యవసించునుకాన సద్భ్రాహ్మత్వాది సామాన్యవాచకంబులగు శబ్దంబులు అభిన్ననిమిత్తోపాదానకారణత్వ సత్యసంకల్పత్వ

సకల జగద్రీక్షకత్వ సకల జగత్సంహారకత్వ
మోక్షప్రదత్వాది ధర్మసాహచర్యముచే శ్రీమ
న్నారాయణ ప్రతిపాదకంబులె ఇంద్రాది విశేష
వాచకంబులకు తత్తదసాధారణ శబ్దంబులు
సరంబ్రహ్మైకసాధారణ ధర్మసాహచర్యంబుచే
అవయవార్థ విశేషంబుచే అపర్యవసానవృత్తి
పూర్వకంబుగా నారాయణ పర్యవసానంబులగు
టచే: “అప్యేవేదాయత్వదమామనంతి”యనియు
వేదాక్షరాణి యావంతివృత్తాని ద్వికోత్తమైః
తావంతి హరినామాని కీర్తితాని నసంశయః
అని శ్రుతిస్మృతులచే శిష్యబహుచక్షుడి.

‘యస్యాత్మశరీరయస్య పృథ్వీశరీరం’ ఇత్యాది
శ్రుతులచే సకలచేతనాచేతన శరీరకుడు నారాయ
ణుడగుటచే శరీరవాచకానాంశద్వేనా శరీరిణి
పర్యవసానంబును న్యాయం బనుసరించి సర్వశబ్ద
వాచ్యత్వము శ్రీమన్నారాయణనియందు సంభ
వించుచుండగా సదాదిశబ్రంబులు శ్రీమన్నారా
యణ పర్యవసానంబులగుట కెంతయు సందియం
బుండదు. ఇదియే సహశరసారాశర్యాది నాథ
యామున యతినరాది పూర్వాచార్యాభి మత
మగు సమన్వయము.

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. చే శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

సదానామ-

శ్లో. విభు శ్చే నైవ స్యా దనుపరిమిశో లబు ర్యది భవాన్ ।
కథం సర్వత్ర స్యా ద్వివిధ ఇతి చే నోచిత మిదం ।
స్వయం న స్యా ద్రూపద్వయ మపి న చే త్త్వాం మధురిహి ।
కథం భూతాకారం కథయ నిరణైషి దుఃఖివత్ ॥

—: తాత్పర్యము :—

ఓమధురిపూ! నీవు విభుపరిమాణము కలవాడవందుమా సకల చేతనా
చేతనాంతః ప్రవేశార్థమగు ననుపరిమాణుడవగుట యొప్పుదు. అందుల కను
పరిమాణుడవందుమా, నంతట నిండి యెట్లుందువు? పోనీ ఉభయకార్యనిర్వా
హమున కుభయవిధపరిమాణుడవందుమా, ఒక దానికి రెండు విరుద్ధరూపము
లుండవు గాన నిది యసంగతము. ఇక నుపనిషత్తు నిన్నెట్టి యాకారుడవని
నిర్ణయించెనో నీవే చెప్పుము.

భగవద్విషయ పరంపర

శ్రీరామానుజయోగి సుందరవర
 శ్రీశైలనాథాన్ గురూన్ ।
 లోకార్కరవిది-కృష్ణ కలిశిత్
 వేదాంతి భట్టారకాన్ ।
 శ్రీగోవింద యతీంద్ర పూర్ణ యమునా
 వాస్తవ్య రామాన్మజే ।
 పద్మాజ్ఞహ్వయ నాథయోగి శతశిత్
 సేనేశ పద్మా హరీన్ ॥

1. శ్రీరామానుజయోగి = ఒన్నాన వానమామం రామానుజ
2. సుందరవర = మణవాళ మామునులు
3. శ్రీశైలనాథ = తిరువాయ్మొప్పిన్
4. లోకార్కర = చిన్నలోకాచారియర్
4. ఉత్తరవిదికృష్ణ = వడక్కుత్తరవిదిప్పిన్
6. కలిశిత్ = నంబిన్
7. వేదాంతి = నంజీయర్
8. భట్టారక = భట్టరు
9. శ్రీ గోవింద = ఎంబారు
10. యతీంద్ర = శ్రీరామానుజులు
11. పూర్ణ = పెరియనంబి
12. యమునావాస్తవ్య = శ్రీ ఆళవందార్లు
13. రామ = మణక్కాలనంబి
14. పద్మాజ్ఞహ్వయ = ఉయ్యక్కొందారు
15. నాథయోగి = శ్రీమన్నారమునులు
16. శతశిత్ = నమ్మాళ్వార్లు
17. సేనేశ = విష్వక్సేనులు
18. పద్మా = శ్రీదేవి
19. హరీ = శ్రీయఃపతి

ఈ పందొమ్మిండుగురు ఆచార్యులను గురువరంపరామాలికలోను శ్రీరామానుజులు మధ్యనాయకమణియైయున్నారు.

తిరువాయ్మొళి వ్యాఖ్యానములు

- తిరుక్కురుచ్చెప్పిరాన్ పిళ్ళాను = ఆరాయరప్పడి 6000
 (విష్ణుపురాణ ప్రక్రియ)
 నంజీయరు = ఒంబడినారాయర ప్పడి 9000
 (శ్రీభాష్యప్రక్రియ)
 పెరియవాచ్చాన్దిక్కై = ఇరువత్త నారాయరప్పడి 24000
 (శ్రీరామాయణ ప్రక్రియ)
 వడక్కుత్తరవిదిప్పిన్ = ఈరుముప్పత్తారాయరప్పడి 36000
 (బ్రహ్మసూత్ర ప్రక్రియ)
 చాదికేసరి ఆళగియ మణవాళ జీయర్ = పప్పిరాయరప్పడి 12000 (శ్రీభాగవత ప్రక్రియ)
 * “వడి” అనగా 32 అక్షరములు గల భాగమని పేరు.
 దేవిని ఒక “గ్రంథము” అర్చిస్తూ వాడుకలను.

శ్రీభాష్య పరంపర

శ్రీ. వరదగురు వేంకటేశ
 రామానుజ వరద విష్ణుచిత్తార్యాన్
 కురుకేశ్వర భాష్య కృతౌ
 నమామి నాదేన యామునం వ్యాసం ॥

1. వరదగురు = నయనారాయణాచార్యులు
2. వేంకటేశ = వేదాంతదేశికులు
3. రామానుజ = అప్పళ్లార్లు
4. వరద = నరాధూర్ అమ్మోళ్
5. విష్ణుచిత్తార్య = ఎంగళాళ్వారు
6. కురుకేశ్వర = తిరుక్కురుగప్పిరాన్ పిళ్ళాన్
7. భాష్యకృత = శ్రీరామానుజులు
8. యామున = శ్రీయోగవందార్లు
9. నాథ = శ్రీమన్నాథమునులు
10. వ్యాస = వేదవ్యాసులు
11. పరాశర = పరాశరమునులు
12. సేనముదలి = విష్వక్సేనులు
13. శ్రీహరి = శ్రీయఃపతి

ఈ పదముగురు ఆచార్యులను గురువరంపరామాలికలోను శ్రీరామానుజులు మధ్యనాయకమణియై యున్నారు.

శ్రీభాష్యవ్యాఖ్యాతలు—వ్యాఖ్యానములు

1. దోమానియాండాన్ = నయవివేకము, మిత్రప్రకాశికా
2. సేనేళ్వారాచార్యులు = శారీరకా దికిరవార్ల సంగ్రహము
 (సేనానాదీయం) ఆనుపుష్పపద్య రూపము 800.
3. వరదనారాయణ భట్టారకులు = వ్యాయసేదర్శనము
4. విష్ణుచిత్తార్యులు = శ్రీభాష్యవివరణము, సంగతిమాలా
5. వ్యాసాచార్యులు = శృత ప్రకాశికా శృతదీపికా
6. వేదాంతాచార్యులు = తత్వటీకా, అధికరణార్థసంగ్రహము
 (నైగర్తావృత్తరూపము)
 అధికరణ దర్శణము
7. రంగరామస్వామి = మూలభాష ప్రకాశికా.
 (గురుభాషప్రకాశికా)
8. సుగవురం శ్రీనివాసాచార్యులు = తత్త్వమార్తాండము,
9. కంచి శ్రీనివాసాచార్యులు = తత్త్వరత్నావళి,
 (మణిమంజూషా సహితా)
10. అప్పయ్యదీక్షితులు = నయమయూఖమాలికా

ఉపనిషద్వాక్యములు విశిష్టాద్వైతమునకే అనుకూలములు

సకామారి వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు

అపారతః విచారించగా ఉపనిషత్తులలో ప్రతిపాదించబడిన అభేదశ్రుతులు సరస్వతీహృదయే సత్యము; మిగిలినది సర్వము అసత్యము; భేదము అపమార్గము అని తోచుచున్న ఉన్నది. గాని శాస్త్రసహాయముచేత వీర్ణవృత్తితో యోచించినయెడల విశిష్టాద్వైతమే సత్యము అని యేర్పడుచున్నది. విశిష్టాద్వైతమునగా విశిష్టం చ విశిష్టం చ విశిష్టే: విశిష్టయో: అద్వైతం, అని విగ్రహము. నామరూప విభాగములు లేని సమయమునందు సూక్ష్మరూపముగా నుండి తిరిగి నామరూప విభాగమేర్పడి నప్పుడు స్థూలరూప మగుచున్నది. ఈ విషయమే సదేవ సోమ్యద మగ్ర ఆసీత్ ఏకమే వా ద్వితీయం అను శ్రుతిచేత ప్రతిపాదించ బడుచున్నది. మరికొన్ని అభేదశ్రుతులను విచారితము. “నేహ నానా స్తి కిష్కనః మృత్యో సు మృత్యు మాప్నోతి య ఇహ నాశేవ పశ్యతి” అను శ్రుతిని ఆపారతః యోచించగా ఈ పరిబ్రహ్మయందు యేవిధమైన భేదము లేదు. ఎవడైతే దీనియందు భేదమునుచూచుచో వాడు సంసారము నుండి తిరిగి సంసారమును పొందుచునే వుండును అనితోచునట్లున్నది. గాని దానికి ఈ అర్థము. ఎల్లన ఈడగత్తునందు బ్రహ్మాత్మకము గాని వస్తువే లేదు. ఎవడైతే ఇచ్చట బ్రహ్మాత్మకముగానిదానినా వస్తువును చూచుచున్నాడో వాడు సంసారము నుండి తిరిగి సంసారమును పొందుతూనే ఉండును. అని అబ్రహ్మాత్మక నానాత్వమే ఇచ్చట నిషేధించబడుచున్నది.

సమస్త విషయము బ్రహ్మాకార్య మగుటచేత బ్రహ్మాత్మకమగుటచేత బ్రహ్మతో ఏకమగుట చేతనున్న బ్రహ్మావ్యతిరేకమైన భేదము నిషేధించబడుచున్నదేగాని ‘బహుస్యాం ప్రజాయేయ’ అని తైత్తిరీయములో చెప్పబడిన అనేక రూపములుగా అగుట అను సంకల్పముగాని, యోగవ్యక్తమైన సర్వరూప యోగక్షరమైన సర్వరూప, యస్మాత్తరం శరీరం, అను శ్రుతివాక్యములచే చెప్పబడిన అస్త్రాంతాంత్యముగాని ‘అనేన శేన నాత్మ నామసగ్రిత్య నామరూపే వ్యాకరవానే’ అను శ్రుతిచేత చెప్పబడిన పేరును రూపమును పొందుట అను అంశముగాని ఈశ్రుతిచేత నిషేధించబడవు. ఇందుకు ప్రమాణశ్లోకము.

యద్బ్రహ్మతో గుణ శరీర వికార భేదకర్తాని గోచరవిధి ప్రతిషేధ వాచః! అనోన్మనస్థిన్న విషయాన విరోధగర్భ మర్హం చైతన్య విధయః ప్రతిషేధబాధ్యాః! సమస్త హేయగుణ రహితునికి హేయకార వస్తువుతో ఏక్యము సమ్భవించుట అసంభవమైనందువల్లనున్న సర్వజ్ఞునికి తన సజ్జల్యముచేత హేయవిషయకమైన భృమ కలిగినది అని చెప్పుట అసమ్భావితమై నందువల్లనున్న సర్వజ్ఞుడుకాదు అని చెప్పినయెడల (య సర్వజ్ఞ సర్వజ్ఞేత్) అను శ్రుతితో విరోధించుటవల్లనున్న సర్వశక్తునికి తనయందుగల హేయవిచారణ శక్తిలేదన్నచో ప్రతాప్య శక్తి ర్వివిధైవ శూన్యతే అను సర్వశక్తి శ్రుతులు విరోధించుట వల్లనున్న “పుధగతాన్తానం ప్రేరితారంచ మత్వాజ్ఞప్తతస్తే నామృతత్వమేతి జుష్టయదా

పశ్యత్వ న్యమిశం) అనునట్లు భేదజ్ఞానమేమోతో పాయము అన్నందువల్ల నున్న ఛాగపశున్యాయ ముచేత సామాన్యముగా భేదనిషేధము స్వతంత్ర భేదవిశేష నిషేధపర్యవసాయి అగుటవల్ల నున్న జ్ఞాజ్ఞాద్వాప బావీశానీశౌ) అనుటచేత ఈశ్వరుడు నియమించువాడు జీవుడు నియమించబడువాడు అని భేదము స్పష్టముగా యేర్పడుచున్నందువల్ల నున్న, ఇది అనువాద రూపమున్నట్లైతే ఘట పటాది భేదమువలెనే ప్రత్యక్షప్రమాణా గోచరము కానందువల్ల అట్లు చెప్పబడుటవీలులేనందు వల్ల నున్న ప్రమాణా న్తర ప్రాప్తమైన అర్థము యొక్క పునరను సన్ధానమేగదా అనువాదము అనుటవల్ల నున్న ఇత్యాది అనేక యుక్తులచేత ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడిన భేదనిషేధ శ్రుతులు అబ్రహ్మత్వక నానాత్వ నిషేధపరములే గాని భేదమాత్రా నిషేధపరములు గావు. యత్రాహి ద్వైతమివభవతి, యత్రాత్వస్య సర్వమాత్మైవా భూత్, తత్కేన కం పశ్యేత్ తత్కేన కం విజా నీయాత్ ఇత్యాది అభేదశ్రుతులున్న ఈ విధ ముగానే ఉన్నేయములు.

(తత్త్వమసి శ్వేతకేతో) అను శ్రుతియందు తచ్ఛబ్దము పూర్వవస్తు పరామర్శి అగుటవల్ల సర్వజ్ఞుడై సత్యసంకల్పుడై జగత్కారణ భూతు డైన పరబ్రహ్మనే పరామర్శిస్తుంది. దీనికి పూర్వము (తద్దైక్షిత బహుస్యాం) అను శ్రుతుల వల్ల ఆ బ్రహ్మయే చెప్పబడుటవల్ల ఆ తత్వద మ్మతో సమానాధికరణమైన త్వం అను పద మున్న అచేతన విశిష్టజీవుడు శరీరముగాగల

పరబ్రహ్మనే ప్రతిపాదిస్తున్నది. ఇట్లే (యదాహ్యే వైషయే తస్మిన్నదర మన్తరం కురుతే, అధతస్య భయంభవతి) అను శ్రుతివాక్యముచేత బ్రహ్మ యందు కొంచము భేదమును తలచి నప్పటికిని వానికి భయము కలుగుచున్నది. అని యేర్పడు చున్నది గదా అనగా ఆశ్రుతికి అట్లు అర్థము గాదు. (సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జలానితిశాస్త్ర ఉపానీత) అను శ్రుతిచేత సమస్త జగత్తుయొక్క సృష్టి స్థితి సంహారములు పరమాత్మ కార్యమై నందునల్ల తదాత్మకము జగత్తు అని అనునన్ని యట శాస్త్రహేతువు. అరీతిగా అనుసన్ధానమే అభయహేతువు అని యేర్పడుచున్నది. అయితే (అధతస్య భయంభవతి) అని యెందునల్ల చెప్ప బడినది. అనగా ఆశ్రుతికి పూర్వము (యదాహ్యే వైషయే తస్మిన్నదృశ్యే ఽనాత్మేన్యోఽనిరుక్తే ఽనిలయనే ఽభయం ప్రతిష్ఠాం విన్యతే అధనో ఽభయంగతో భవతి) అని బ్రహ్మయందు ప్రతి ప్తమ పొందినట్లైతే అదే భయహేతువు అని అర్థము. ఈ అంశమునే మహర్షులు చెప్పిరి (యన్న హూర్తం ఊణం వాపి వాసుదేవో నచిన్యతే) సాహచిన్యహచ్చిదగ్గి సాభ్రాన్తి స్సాచవి క్రియా॥ ఏకస్మిన్నవ్యతిక్రాన్తే ముహూర్తేభ్యా ననర్జితే దస్యభిరుక్తే తేనేవ య క్షమాన్గ్నితుం భృశం॥ ఇత్యాది అనేక ప్రమాణములచేత ఉపని షత్తులకు విశిష్టాద్వైత బోధనమునందు తాత్పర్యమేగాని కేవలాద్వైత బోధనమునందు తాత్పర్యము లేదు.

“ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తి”

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

అష్టాధిపతి పండిత పరిషత్తునా సందర్భమున చదువబడిన

పద్య రత్నములు

(కవి నారాయణాచార్య వాగవహర్, కాకినాడ.)

కా. “దాసోహం” సకలాభినంద్య పరిషత్తుంగ శ్రీచేతకున్,
“దాసోహం” భగవద్దాసుభవ పూ తస్మాంత స్థానికన్,
“ధాసోహం” యతిసార్వభౌమ చరణ ద్వంద్వాశ్రిత శ్రేణికిన్,
“దాసోహం” మనకార్యదర్శులకు, ను ద్యత్, వి, ప్ర, సంఘానికిన్, 1

మ. సిరులొప్పన్ సకలాగమాంత విదుతా శ్రీవైష్ణవాగ్రేసరుల్,
హరిభక్తాగ్రణులెందఱోయిటు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత స
త్పరిషన్నాస సభాప్రియుక్తముగ సం వర్ణించినారల్, భలీ !
పరమామోదము, కాకినాడ పుర సా భాగ్యమ్ము ముమ్మాటికిన్ 2

శీ. శ్రీరస్తు సర్వదా శ్రీవిశిష్టాద్వైత సమయప్రచారక సంఘమునకు
భద్రమస్తు, సతమ్ము, ప్రస్తుతాపాదమా సానుప్రియుక్తన భాధి పతికి
జేమమ స్త్యనిశమ్ము శ్రీశాంభుభక్తికృతాహ్వాన కరణ సంఘాధిపతికి
శుభమస్తు నిత్యమ్ము సువిశాలభావ సం యుక్తక్రియాదర్శి యుగళమునకు

గీ. భాగ్యమస్తు సతము = శ్రీ వర్ణమునకు, భవ్యమస్తు సదా సభా పండితులకు
శుభవిత్తరస్తు సర్వదా శ్రోతలకును, సౌఖ్యమస్తు సదా మీకు సభ్యులార! 3

వైష్ణవత్వ మనగా నేమి ?

పరసమృద్ధ్య సహత్వమును, పరసమృద్ధి సమత్వమును,
పరసమృద్ధ్యేక ప్రయోజనత్వమును వైష్ణవత్వ లక్షణము.

శ్రీరామానుజ క్రితువు విజయవాడ

శతావధాని కృష్ణమాచార్యులుగారు కొడుక్కి (నైతాం)

శిశి

శ్రీప్రవనీయసోదర ? వ శీకృత రంగవిహార హోమ సా

రాస్తగోల్ల సద్యతివరామల రూపకృపావిలాస భూ
మాస్తనితోన్నత స్వరవిమర్శితదుర్మద హంసనీ పదా
నుస్తుతిగల్గజేయుము మనోజ్ఞ గుణాకర శ్రీయతీశ్వరా
బ్రగములనుక్షరింప కడుజాలి ? బూనిజెనించి వాది వ
క్రగతు లదంచి దానజవ కాంక్షలదీరించి తాపమెల్లబాల్
తుగ నడగించి విజ్ఞుల నుతుల్గానుచుంటివి మాదృశాత్మ
వుగద గతుల్లుగజోచెటి మేటివి శ్రీయతీశ్వరా.

విద్యల తత్వమెల్ల జన విశ్రుతభాష్యమునందు జూపి రా
బ్రహ్మమణి ప్రకాశమనజాలు సుమంగళ విగ్రహా ప్రమే
యద్యుతు లుల్లసిల్లగ జయంబునహించిన దివ్యలోక దే
వాద్యుడవీవు నీమహిమనారయ నెంతటివాడ పిన్నవా
డ్యద్యతనుండు నిన్గొలచునంతటి వాడగు నాయతీశ్వరా ?

ముముక్షువుకు దేవతాంతరముల యెడల ప్రీతియును, శబ్దాది
విషయముల యెడల ప్రీతియును, మోక్షము గలుగుటకు ప్రతిబంధ
కములు. వీటిలో రెండు మాత్రమున్నవాడు కాలాంతరమం
దైనను కడతేరవచ్చును. వీటిలో నొక్కటిమాత్రము (విషయప్రా
ప్రణామము) ఎప్పటికిని ప్రతిబంధకముగానే యుండగలదు.

రహస్య త్రయార్థ సారము

శ్రీమద్ శ్రీమత్తెడమలై నల్లాన్ చక్రవర్తి సంపత్కుమార జగన్నాథలింగవేంకటాచార్యులవారు

ద్యయమంత్ర పరకరణము

పాట

నాపుతాళము

ద్యయమంత్రమున కర్థము | దెల్పెదను. వయయ్యచి మూలింపుక్షీ |
అందు శ్రీమత్పదంబు | మొదటికి, మంచుశ్రీయనలక్ష్మీయనా |
దీనికిన్ మూలమున | శ్రీచాణూ, వానాశేవార్థకంబు |
ఈపదంబునకు చెందు | వ్యుత్పత్తి, లేపారునవి వినుండు ||
శ్రీయతేశ్రీయశ్రీయని | యనియెందు, నీయర్థము లాదెల్పును ||
నమలచె నాశ్రీయంప | బడునుశ్రీహరినాశ్రీయంచునుచు ||
ఈయెందు హేతువులను || దగ్గుబురుష, కారమును జేయంగను ||
అపరాధియగునితనికి | హరిగదియు, నపుడత్యవసరంబిది ||
శిశ్యయోగంబర్థము | గామతు, ప్రిత్యయంబుండుగాన ||
పురుషకారముజేసెడి | సిరియెపుడు, హరినిబాయనిదయ్యెను ||
నరుడిందువలనహరిని | గదియునవ, సరమరయ బనిలేదికన్ ||
కావలయు రుచియొక్కటే | హరిగదిసి, సేవింపగావీనికి ||
పురుషకారబలంబున | స్వాతంత్ర్య, గరిమశిరమునువంచిన ||
అపుడుతలయెత్తుగుణముల్ | నారాయ, నిపదంబుచే దెలియును ||
గుణములవియేవియేని | యవిజేయు, పనులేవియేవనినను ||
పాపములకడలకుండ | గావింప, నోపువాత్సల్యమొకటి ||
పనులుగానుండవనుచు | నమ్మించి, తనరుస్వామిత్వమొకటి ||
వానిస్వామిత్వముగని | యెడబాయ, నీనిసౌశీల్యమొకటి ||
వానిగనియాశ్రీయంప | జేయునది, యైనసౌలభ్యమొకటి ||
వైరులనుబారవోలి | చేర్చుకొని, తీరుజ్ఞానముశక్తియున్ ||
ద్వీపచనంబైనచరణ | శబ్దమీ, యవనిదెల్పునదేమన ||
జేర్చిసౌధర్యంబును | పాయసం, పూర్తియును దెలుపబడును ||
శేషభూతునకు దీని | లేవందు, శేషియెడ జొచ్చుటకును ||
ఇదివిగ్రహైకదేశ | మగుటచే, నదినినిలశీతమగున్ ||

శరణపదమునకర్థము | నిచటదల తురుపాయమేయనుచును ||
 దాననిష్ఠములమరును | అటుగాని, వానివారణగలుగును ||
 అవనిబ్రహ్మద్యేయను | దానిక ధ్యవసించుననియర్థము ||
 ఒకమారెయిది జేయగా | దగియుండ నికవర్తమానమేల ||
 ఎప్పుడై నబారపడినను | బరిహృతికి నుపయుక్తమైనదియిది ||
 శ్రీపదంబు త్రరార్థ | మందలిది ప్రాప్యత్వమును దెలుపును ||
 కైంకర్యవర్థకత్వ | మనునర్థ మింకొకటియందుగలదు ||
 ఇందువివరింపబడియె | దిరుమంత్ర మందుజెప్పినప్రాప్యము ||
 దీనివివరింపకుండ | దెలియదటు గాన దెల్పెదనువినుడు ||
 సర్వశేషిగనుండున | వానికని నిర్వచించురుదీనిని ||
 ఈపదమువిగ్రహమును | గుణములను, నేపుమీరగదెల్పును ||
 ఐనశేషిత్వమునను | దీనిక్రిబ ధావముగజూపుండును ||
 ఇందలిచతుర్థివలన | కైంకర్యమందముగదెల్పుబడును ||
 పొందుగనమఃపదంబు | కైంకర్య మందుగలుపునుదీయును ||
 తనకొరకుగావించుట | యిందుగలు పనిచెప్పబడునిజముగా ||
 ఇందుననవిద్యాదులున్ | వినివృత్తి జెందునిస్సంశయముగా ||
 సౌందర్యమొకవిఘ్నము | అట్లె మొద టందెలుపుకైంకర్యము ||
 కైంకర్యమెపుడుగోరు | నటుతడా తంకవినివృత్తిగోరు ||
 ఇదియెద్దయమంతార్థము | నిదిదెలియ నొదవుబురుహార్థమెల్ల ||
 దీనినినకించునుండ | నన్వార్హు డై ననధికారియగును ||
 ఇందుబెరియపిరాట్టిచే | బురుహార్థ మందనగుననిచ్చెప్పెను ||
 ఆత్మగుణములకెల్లను | వాసమగు నాశ్చయిందధికారియూ ||
 ఇందువివరింపబడియె | దిరుమంత్ర మందుగలిగినయర్థము ||
 దీనికున్నప్రభావమ్ | వేదంబు లోనిరూపింపబడెను ||
 రుచిఁగొప్పహితమయిన | దాచార్య నిచయంబుచేనియ్యది ||
 కనుకనాచార్యనిష్ఠ | గలిగియుం డినవారికిదిముఖ్యము ||
 ఈకారణములదీని | యర్థమును మీకువినుపించినాడ ||

: చరమశ్లోక ప్రకరణము :

చావుతాళము

వినుడుచరమశ్లోక మునకుగలయర్థమో | ఘనులారశ్చంద్రగలిగి ||
 సర్వధర్మాననియె సంగుపదమునధర్మ | శబ్దారమేమనినను ||
 దృష్టఫలసాధనము లిచటజెప్పంబడవ | దృష్టఫలసాధనములే ||
 అవియనేకంబులై నందుచేబహువచన | మయ్యెనిచ్చటనుండుగా ||
 అర్హతాపాదకము లగునిత్యకర్మంబు | లగుసర్వశబ్దార్థము ||
 ఇకబరిత్యజ్యయను నెడద్యాగమనెడిదా | నికిగలుగుభావమిదియె ||
 ముందటియుపాయముల యందుపాయత్వమతి | జెందినామిహోషము ||
 అనుపాయములగువా నినుపాయములటంచు | ననుకొంటిమిదిగూడుచే ||
 భ్రాంతిపడితిమిశుక్తి రజతమనివిపరీతి | భాగమున కేగితిమని ||
 ఇట్టిబుద్ధివిశేష మెరిగద్యజ్యుండుట | యిచటిత్యాగపదార్థము ||
 పరియనెడిమపసర్గ పదముదానికిసర్గ | మెరిగింతునాలింపుడి ||
 పాతకాదులనెట్లు వర్జింతురోయట్టి రీతిరుచివాసనలతో ||
 మరలబై బడకుండ మదిసిగ్గునద్యజించు | సరణినిదిబోధించును ||
 ల్యప్తపాయాంతరము లనువిడచియెగ్రహింప | నొప్పుననునదిజెప్పును ||
 మామనినసర్వసం రక్షకుడునీకువశు | డైమెలగునన్ననదగున్ ||
 నీమనమృతిజూచి నీదుతప్పులనొప్పు | గాదలచునన్నుననియన్ ||
 నమకూర్పువాదుదూరము జేసిననువిడచి | యమరజాలనినన్నని ||
 సానబ్రమాణంబు చేనేకశ్చంద్ర | మైనదవధారణంబు ||
 ఇందుచేస్తేకార మందలియుపాయత్వ | మొందుచుండెనివృత్తిని ||
 శరణశబ్దముక్రింది సందర్భములకుదా | సరిపడవలసివందున ||
 దీనికర్థములెన్ని యైననున్న మనిచట | నొనుపాయమెయర్థము ||
 వ్రజధాతువునకున ర్థంబుగతియదిబుద్ధి | నిజముగానిబుగటచే ||
 అర్థమేర్పడియెవ్రజ యచునట్టిదానిక | ధ్యవసింపుమాయనుచును ||
 అహమనినసర్వజ్ఞు డైసర్వశక్తియై | ప్రాప్తయునునగునేనని ||
 త్యాగపదార్థముదెలివి బలిమిప్రాప్తియులేకు | పాయమేనగునిన్నని ||
 వినుపింతుసర్వపా పేభోయనెడిపదం | బునకర్థమగుదానిని ||
 ననుజేరనీయనివి యనివెరతువోవేని | గనియవన్నిటినుండియు ||
 మోక్షయిష్టామియన ముక్తి నందగజేసి | పుచ్చెదనటంచర్థము ||

మనకుబని లేదవియె చనుదమంతటనుదా । మనుచునిచే ప్రత్యయమనున్ ॥
 మాశుచఃపదమిక్క మమువిశ్వశించిమతి । లోశోక మొందకుమనెన్ ॥
 ఇటురహస్యత్రయకి నెసగునర్థములఘు । స్ఫుటముగా వినుపించితిన్ ॥
 భగవంతుడునుభాగ వతులునాచార్యులీ । పగిదినుదయజూచిరి ॥
 తస్మాలున్నక్షమించి యొప్పులున్నగ్రహించి । తస్పకకృపన్ జూడుడి ॥
 పసుధనల్లాన్ చక్క వర్తింపత్కుమా । రసదన్వయోద్భూతుడన్ ॥
 గతిమనుజగన్నాథ తరుచే కటార్యుడను । హరిదాసులకు దాసుడన్ ॥

శ్లో.

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. చే శ్రీమాన్ తె ౨౦. గోపాలచార్యులుగాడు

శ్లో. జానమి నైవ సత్య మర్హకృతే భీష్మప్రహరణోద్వమాత్ ।
 గోపస్త్రాణ విహరభూర్పదితం త్వద్భ్రహ్మచర్యం జన్మైః ॥
 దాత్యేన స్ఫుట మిశ్వరత్వ మపి తే స్వామి స్తథాప్య త్రరా ॥
 గర్భోజ్జ్వల భేషజాయ భవతః పాదాయ తస్మై నమః ॥

కా త్వ ర్య ము

స్వామి! అర్జునుని నిమిత్తమై భీష్మాచార్యులను సంహరించు ప్రయత్నము వలన నీ సత్యము నెఱింగితిమి. గొల్లస్త్రీలతో విహరించుచు నీ వొనరించిన ధూర్త కృత్యములచే జనులు నీ బ్రహ్మచర్యము నెరింగిరి. కురుపాండవులమధ్య రాయభారముచే నీ యీశ్వరత్వము నెల్లడియైనది. ఐనను శ్వామి! ఉత్తరాగ్రభమునందున్న పరీక్షిద్రక్షణమునకు దివ్యవధమైన నీపాదమునకు వందనము.

శ్లో. అశోకిలా మాశు విభాతు ముర్య్మి ।
 మపాకశాలా నమరాం శ్చ కర్తుం ।
 శక్తా పి శాస్తా నమస్తు వ యా తే ।
 తస్మై నమ స్సప్తమభూమికాయై ॥

భూమియందు శోకిలు లేకుండ జేయుటకును, దేవతలకు వంటయుల్లు లేకుండ జేయుటకును, తగినంత శక్తి సంపదలు కలిగియుండియు ప్రణతిమాత్రముచే శాంతిం చిన ప్రసిద్ధమగు నీయేడవదైన శ్రీరామావతారమునకు నమోవాకములు.

బ్రహ్మవిద్యాఫల విచారము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమహా
పాలకొండ కందాడ వీరరాఘవ

అప్పలాచార్యులుగారు, శ్రీరామతీర్థము.

1. ఈవిషయమున, బ్రహ్మవిద్యలననేవి,వాటి స్వరూపమెట్టిది, వాటిసంధికరించు వారెట్టివారు, వారికి లభించుఫలమెయ్యది, ఆఫలమునిచ్చువారెవరు, అట్టి ఫలస్వరూపమెయ్యది, యను విషయములు విమర్శనీయములుగఁ బ్రసక్తమగుచున్నవి, యందు బ్రహ్మవిద్యలన నేవియనగా

2. ప్రాచీనులు వేదములనుపూర్వభాగమనియు ఉత్తరభాగమని రెండుభాగములుగఁ జేసియున్నారు. అందుపూర్వభాగము సత్యవైమిత్తికాదికర్మ ప్రతిపాదకము నుత్తరభాగము బ్రహ్మప్రతిపాదకమునై యున్నవి. అట్టియుత్తరభాగమునఁబడును పనిపత్తులందు, సద్విద్య, భూమవిద్య, ఉద్దీపవిద్య మొదలగుఁగాని విద్యలుఁ బేర్కొనఁబడినవి. వాటినే బ్రహ్మవిద్యలందురు. వాటినేధ్యానోపాసనాది శబ్దములచేఁగూడ శాస్త్రకారులు వాడుదురు. యిక వాటి స్వరూపమెట్టిదనిన.

3. విద్యయనగా విదజ్ఞానే, యనెడి ధాతువు యొక్క రూపమగుటఁజేసి విద్యాశబ్దమునకు జ్ఞానమునుఁ గలుగఁజేయునది యని యర్థమగుటచే. బ్రహ్మవిద్యయనగా బ్రహ్మవిషయజ్ఞానజనకమని తేలుచున్నది. కావున బ్రహ్మవిద్యయనగా బ్రహ్మయను విషయమును బోధించు జ్ఞానమనియర్థము, అట్లైననుపనిపత్తులందఱు బేర్కొనఁబడిన బ్రహ్మవిద్యలు బ్రహ్మను బోధించుచు స్వతంత్రముగ ఫల సంపాదకములగుచున్నవాలేదాయన విషయము విచారింపవలసియున్నది. అట్లు విచారించిఁచో నుద్గ్రధవిద్య “ఓమిత్యేతదక్షరముద్గ్రధముపాసీత” యని కర్మకాండమునఁ

బఠింపఁబడినదై కర్మాంగముగఁగానించుచున్నది అద్వానితోఁబాటు బ్రహ్మవిద్యలన్నియును సిద్ధరూపమగు బ్రహ్మను బోధించునవియై, తాదృశ బ్రహ్మకుఁగ్రియా మయకృత్వస్వయము లభింపనందునను తమకు ప్రత్యేకముగ బ్రహ్మప్రాప్తి కన్న వేరగు ఫలము నిర్దేశింపఁబడకున్నందునను గృత్వంగములై కృతుద్వారా ఫలసంపాదకములగుచున్నవిగాని స్వతంత్రముగ ఫలసంపాదకములుఁ గానరవని యటచొక సంతయముఁ గల్గుచున్నది. గాని “యదేవవిద్యయాకరోతిశ్రద్ధయోఽనిషగా తతేవ వీర్యవత్తరం” అని విద్య ప్రతిబంధనివర్తన పూర్వకముగకీఘ్రిముగ ఫలమును సంపాదించు సామర్థ్యమనఁబడు సధికబలమును క్రతువునకు కలుఁజేయునని తప్ప విద్యకు వేరొక ప్రయోజనములేదనిగాని విద్యలేనందున కృతువునకు నైగుణ్యమనిగాని యిచట ప్రతిపాదించఁబడలేదు. ఇంకను బ్రహ్మవిద్యల కన్నిటికిని మోక్షరూపమగు బ్రహ్మప్రాప్తినే ఫలముగఁ బ్రమాణములు బోధించుచున్నవి. గనుక బ్రహ్మవిద్యలు కర్మాంగములు గాక స్వతంత్రఫలసంపాదకములే యని నిర్ణయింపఁబడుచున్నవి. యీవిద్యల సధికరించువారెవ్వరనిన

4. సాంగవేదాధ్యయనము, జేయు నపుడు పూర్వభాగమున బోధింపఁబడినకర్మలునుఁదత్ఫలభూతములగు స్వర్గాదులును పరిమితములు, ననిత్యములు, ననియు నుత్తరభాగమునఁ బోధింపఁబడిన బ్రహ్మజ్ఞానమునుఁ దత్ఫలభూతమగు బ్రహ్మప్రాప్తియును నపరిమితములు నిత్యములుననియు నచ్చటనే “స్లవాప్యేతే అధ్యధాయ జ్ఞరూపా”

అనియును “పరీక్ష్యలోకాన్కరచితాన్ బ్రహ్మ
జోనిర్వేదమాయాన్నాస్యకృతః కృతేన, తద్వి
జ్ఞానార్థం సగురుమేవాభి గచ్ఛేత్సమిత్వాణి
శోత్రియం బ్రహ్మనిష్ఠం, తస్మై సవిద్యానుపస
న్నాయశమ్యక్ప్రశాంత చిత్తాయశమాన్వితా
య, యేనాక్షరం పురుషం వేదసత్త్వం ప్రోవాచ
తాంతోతత్వబ్రహ్మవిద్యామ్” అనియును వివరిం
చుచున్న ప్రమాణములనుబట్టి కర్మఫలము
లందు నిర్వేదముఁగలిగి మోక్షమందాన క్రికల
వాడై బ్రహ్మవిద్యలనబడు బ్రహ్మవిద్యల సధిక
రించదగినవాడు. యిది నట్టివాడుఁ బొందుఫల
మెయ్యదియన-

5. “అవిద్యాయామ్యత్త్యం తీర్త్వా విద్యయా
మృతమస్మతే, బ్రహ్మవిదాప్రోతిపరమ్, నపున
ర్త్వత్యవే, తదేకంపశ్యతి, సస్వరాడ్భవతి, పృథ
గాత్మానం ప్రేరితారంచ మత్స్యా జప్తస్తతస్తే
నామృతత్యమేతి, తమేవం విద్యానమృత ఇహభ
వతి, నాన్యఃపంథాఅయనాయ విద్యతే॥ ఇత్యాది
శ్రుతివాక్యములచే నిచట బూర్వభాగమందు
జ్యోతిష్టోమాది కర్మలకు స్వర్గాది ఫలములు
వలెనే నిరతిశయానంద రూపమోక్షమనబడు
భగవత్ప్రాప్తియే బ్రహ్మవిద్యా ఫలమని నిరూ
పింపబడుచున్నది. శ్రీభాష్యకారులుఁ గూడ
“ఇహబ్రహ్మ విద్యా స్మర్యాబ్రహ్మ ప్రాప్తిరూప
మోక్షైకఫలాః, సద్విద్యా భూమవిద్యా దహర
విద్యా ఉపకోసవిద్యా వైశ్వానరవిద్యా ఆనంద
మయవిద్యాక్షరవిద్యాదికాపకశాఖాగతాశ్వాఖా
న్తరగతాశ్చోదాహరణమ్ ॥ అనియును, బ్రహ్మ
ప్రాప్తి ఫలానాం సద్విద్యాదహరవిద్యాదీనాంనా
నాత్వ ముక్తం ॥ అనియును బెక్కుఫలములలో

నిట్టి బ్రహ్మప్రాప్తి నే విద్యాఫలముగఁ బేర్కొని
యున్నారు. ఇట్టి ఫలము నిచ్చువారెవరనిన,

16. ఇట్టిఫలమును లభింపజేయువాడుఁగూడ
నుపాసనములనబడు కర్మజ్ఞానసహకృత భక్త్యాదు
లచే భీతుడగునీశ్వరుడేగాని కేవల కర్మజ్ఞానా
దులుగాని తత్సహకృతిములగు భక్త్యాదులుగాని
సాధనములుగానేవు. ఈవిషయము “ఏష హ్యే
వానన్దయాతి, సవాఏషమహానజ ఆత్మా అన్నా
దోషసుదానః॥” అనెడి శ్లోకులచేతను-

“యోయోమూంయాంతమం భక్తః

శ్చీర్ధయా ద్విశు మిచ్ఛతి ।

తస్యతస్యాచలాం శృణోం ।

తామేవ విదధామ్య హమ్ ॥

సతయా శ్చీర్ధయాయుక్తః ।

తస్యా రాధన మిహతే ।

లభ తేచతతఃకామామ్ ।

మమైవవిహితా హితాన్ ॥

అనెడి గీతావాక్యములచేతను-

“అతఃపరముపాసనం వివక్షిన్నుపాసీనానాం
పరస్మాదేవాస్మా త్సరుషాత్త త్ప్రాప్తిరూపమప
వర్గాఖ్యం ఫలమితిసంప్రతిబృతే” అనియును.

“అహరహరనుష్ఠీయమాస వర్ణాశ్రమధర్మా
సగృహీత తదుపాసనరూప తత్సమా రాధన
ప్రీతిః, ఉపాసీనానాదికాల ప్రవృత్తానన్దదుస్త
రకర్మ సంపదయరూపా విద్యాంవినివర్త్యస్వయా
ధాత్మ్యానుభవరూపా నవధికాతిశయానన్దంప్రా
ప్తయ్యపునర్నావర్త యతీత్యపి, శబ్దాదేవావగ
మ్యతే శబ్దశ్చ” సఖిశ్చేవంపర్తయన్ యాజ్ఞదా
యుషం బ్రహ్మలోక మభిసంపశ్యతే,

నచపునరావర్తతే॥ ఇత్యాదికః. అనియు నుదహరింపబడిన భాష్యములచేతను స్ఫుటముగ వివరింపబడుచున్నది. యింకనిట్టిపలస్వరూపమెట్టిదనిన,

7. పైనుదహరింపబడిన భాష్యములచేతను, ననేకములగు శ్మతులచేతను-

“మాముపేత్య పునర్జన్మ ।

దుఃఖాలయమశాశ్వతం ।

నాపుష్పంతి మహాత్మానః ।

సంసిద్ధింపరమాంగతాః ॥”

“ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః ।

పునరావర్తి నోద్దున ।

మాముపేత్యతుకౌంతేయ ।

పునర్జన్మ నవిద్యతే ॥

అనెడి యాగీతావాక్యములచేతను మోక్ష

రూపముగు ఫలము నిత్యమనియు, నిరవధి

కానందరూపమనియు స్పష్టమగుచున్నది.

శ్రీ రామానుజ సప్తకం

సంస్కృత విద్యాభివృద్ధిక

శ్రీ జి. వే. శ్రీహన్ బాబుగడ్డ కంవాద

అకహశింగరాధామృదగాన, నెల్లితుమరు.

శ్లో॥ శ్రీకేశవాత్మజాతం । శ్రీరజనపరిపాలనైక సుస్వాంతం ।
పరమముదారగుణాఢ్యం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

శ్లో॥ చామండ బాద్ధమత । నాశకరం యతికులేశ్వరం పూజ్యం ।
కామాయశోభినంతం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

శ్లో॥ శేషావతారరూపమ । శేషజనాఘాఘహరణచరణాబ్జం ।
శ్రీభాష్యకారమమలం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

స్వాచార్యాజ్ఞనుమీర దోసమని సుంజెనక వెనుదీయకే
పాచీనంబగు మంత్రరాజము మహావాత్సల్య సంపూర్ణ
ధ్యావోనైఖరి వెల్లడించితిరిగాన స్వామీ! యతీశప్రభూ!
ఆచార్యత్వముటన్న మీదె వినుడో యాచార్యచూడామణీ !

శ్రీభాష్యమును తాధరించెనుగదా శీర్షమ్ముపైఁజేమితో
నాభామానతి మీమహాత్మమిక నెన్నకొ కింపునర్నాయమే
మీభావమ్మున చేతనోద్ధరణమే మేలైనకృత్యంబుగా
దాభావింపగ స్వామీ! తండ్రి! యతిరాజ! ధానకల్పదుర్గమా ॥

శుభ్రికినపార్థమావిధిని జూపగ దానిని లోసహించక
హితమతినిశ్చయార్థము రహింబకటించగలేదె ? స్వామి మీ
వితరణమేమిజెప్పవలెనె వీతభయాదులమయ్యు నిట్టులే
సతతము మిమ్ము సంస్మరణ సల్పెడి భాగ్యమామకొసంగుడీ ॥

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

శ్లో॥ పరస్మాదస్యస్మై యదపి, యదపి స్వేన పరతః ।
పరస్మై, స్వస్మై తు స్వతి ఇతరతో వా స్ఫురతి యత్ ।
త దేత త్వర్వాత్మా! తవ భవతి పాద్యణ్యజలధేః ।
విధేయం చాధేయం వివిధవినియోగోచిత మపి ॥

కావ్యరమ్యము

షడ్గుణాకరా! సర్వేశ్వరా! ఇతరునకు (చేతనునకు) ఇతర (ప్రమాణాంతర) మువలన మాత్రమే భాసించునట్టి జడమగు లీలావిభూతీయు, ఇతరునకు అజడము గాన స్వయంప్రకాశమగుటచే తనంతను ఇతరము వా నకు భాసించునట్టి నిత్యవిభూ తీయు, ప్రత్యగర్థమగుటచే తనకుతాను; తనంతను ఇతరములవలనను భాసిల్లునట్టి చేతనతత్వమును ఓ సర్వశరీరీ! ఇదియంతయు నీకు పరతంత్రమైనదియు, ధరింపఁదగిన దియు, యిచ్చవచ్చినట్లుపయోగించుట కుచితమైనదియు (శరీరలక్షణము) నగుచున్నది. (భగవచ్చుట్టమున కర్థమగు జ్ఞాన, శక్తి, బల, ఐశ్వర్య, వీర్య, తేజస్సులనెఱుఁ గుటగూఁడుములును భగవద్గుణములలో ప్రధానమైనవి.)

శ్లో॥ తమో య త్పా గాసీ త్త్రిగుణమయ, మస్మా చ్చ య దభూ, ।
త్ర తో య త్రైధా సీ, ద్భూచువిధ మతో య త్సమజని, ।
తతః పశ్చభ్యో య త్వవనగగనాద్వాత్మక మభూ ।
త్ర దేత త్వర్వం తే భవతి ఖలు లీలాపరికరః ॥

కావ్యరమ్యము

సృష్టికి పూర్వావస్థలో త్రిగుణాత్మకమగు పశ్చిమ తమోమయమైన అన్య క్తముగా నుండెను. దానినుండి మహత్తత్వముదయించెను. దానినుండి వైకారికము త్రైజనము భూతాది యనబడు సాత్విక రాజసతామసాహంకారము పుట్టెను. దాని నుండి జ్ఞానేంద్రియములు కర్మేంద్రియములు మనస్సు పంచతన్మాత్రాలని బహువిధ పదార్థములుద్భవించెను. ఆపంచతన్మాత్రాలనుండి పృథివ్యాది పంచభూతములు జన్మిం చెను. స్వామీ! ఇదియంతయు నీకు కీడాకందుకముగదా!

నా రీ వి భా గ ము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

కంగులుం-పగలుం

పాశురోపన్యాసము

అంత్యము

శ్రీమతి సంహారి ఆంధ్రమ్మగారు,

చిటూరు.

—o—o—o—

తిరువాయ్మొళి 2 పల్లె, ౨ వ తిరు. ౧. పాశురము.

ఈతిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, భగవద్విశ్లేషమును సహించవలక యెరియ
పెరుమాళ్ తిరువశికళ్ళలో ప్రకృతిచేసి అచ్చట కూడ తన మనోరథమును లభించక దుఃఖపర
వశులై ఒక పిరాట్టయవధను బొందియుండగా, అష్టాష్టాష్టయొక్కతల్లి నాకుమార్తె విషయమై
నీవేమి సంకల్పించియున్నావని పెరియపెరుమాళ్ నన్నిధిలో విన్నవించుచున్నటుల తాయమారవ
స్థలో విన్నవించిన పాశురము.

పాశుః— కంగులుం పగలుం కణ్ణయిలజీయాళ్ | కణ్ణనిర్ కైకళాల్లిత్తాక్కం |
శంగు శక్కరంగత్తెచ్చ కై కూప్పం | తామరై కణ్ణిచ్చే తళరుం |
ఎంగనే తడిక్కే నున్నై విట్టెన్నం | ఇరునిలగై తుళావిరుక్కం |
కెంగయల్ పాయ్నిర్ తిరువరంగత్తాయ్ | ఇవళే తిఱత్తై నెయ్కిన్ఱాయ్ |

కంగులుం- రాత్రియందును

పగలుం- పగలుయందును

కణ్ - సేత్రములయొక్క

కుయిల్ - నిదురను

అచియాళ్ - ఎఱుగుదు

కణ్ణనిర్ - కందిసిటిని

కైకళాళ్ - చేతులచేత

ఇత్తెత్తుం - జల్లును

శంగు శక్కరంగత్ - ఎడ్డు-శంఖము-చక్కము అనుచు

కైకూప్పం - నమస్కరించును

తామరైక్కట్ - ఎడ్డు - పచ్చమువంటి సేత్రములు అనుచు

తళరుం - శిథిలమనస్కురాలగును

ఉన్నైవిట్టి - నిన్నువదలి

ఎంగనే - ఎట్లు

తరిక్కేన్ - జీవించెదను

ఎన్నుం - అని అనును

ఇరు - విశాలమైన

నిలం - భూమిని

కై - చేతులచే

తూ-ఇరుక్కం-తరుముచుండును

కెం - నుండరమైన

కయిల్ - మత్స్యములు

పాయ్ - ఎగులుచున్న

నిర్ - నిరుగల

తిరువరంగత్తాయ్ - శ్రీరంగస్వామి

ఇవళేతిఱత్తై - ఈమెవిషయమై

ఎన్ నెయ్కిన్ఱాయ్ - ఏమిచేయకలంబివిడి

తాత్పర్యము:- ఓ శ్రీరంగనాథా! ఈ ఆళ్వారునాయకి నిన్ను ఎడబాసి యుండజాలక రాత్రింబగళ్లు నిద్రాహారములు లేకుండగ దుఃఖించుచు నీదివ్యావయవ దివ్యాయుధముల స్మరించు కొనుచు, నమస్కరించుచు, మూర్ఛపొందుచు, భూమిని తడుముచు ఇట్లు అమితబాధ పడుచున్నది. ఈమెను నీవేమి చేయదలచితివో?

ఈపాశురము ఆళ్వార్లు నాయకావస్థలో తల్లిభావనచేత పాడినప్పటికి ఇందులో శ్రీవిశిష్టాద్వైత మత ఆధిక్యతనంతా అన్యూపదేశముగా నిరూపించారు మనఆళ్వార్లు, ఇదిగాక ఏభగవద్గీత మన దేశమందే గాక దేశదేశాంతరములయందు అన్యమతస్థుల చేత కూడా కొనియాడబడి పూజింపబడుచుండెనో, ఆభగవద్గీత సారాంశ మైన చరమశ్లోకార్థమునే ఈపాశురము ద్వారా ఆళ్వార్లు తెలుపుడు చేయుచున్నారు. ఈచరమ శ్లోకము విలువ మనసు నందుంచుకొనియే వీరు తిరువాయ్మొలలో ఒకచోట “వార్తయరి బవర్మాయవ రాళ్ళన్ది యావరో, అనిపాడి నారు, “వార్త” యనగా వాక్యమని శ్రీమహా భారతమున కంతా అర్థవంతమై సారవంత మైన ఈచరమశ్లోకము వాక్యమని, అమృతము కొరకు సముద్రముదనం చేస్తే ఎన్నో రత్నములు మొదలైనవి పుట్టి నటుల ఈచరమశ్లోకమును పుట్టించుట కొరకే శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ మాహాభారతము చేయ వలసి వచ్చినదని, అంటే భారతసారము చరమ శ్లోక మని ఆళ్వారుల అభిప్రాయము, అందు వలన నీచరమశ్లోక విలువ తెలిసినవారు శ్రీగీతా చార్యునికి తప్ప వేరొకరికీ దాసులవుతారా? అని వీరి అభిప్రాయము. ఈచరమశ్లోకమును యింతగా వీరు ఎందులకు కొనియాడినారంటే ఈశ్లోకములో వున్న స్వార్థ త్యాగమునకు

“సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” అన్నికర్మలలోను ఫలత్యాగము కర్తృత్వత్యాగము చెప్పుటయే గాక మాం ఏకం అనుటలో నుండే స్వార్థత్యాగ మును వర్ణించుటకు 10 పేజీలైనా చాలదు.

మా, అని తిరిగి ‘ఏకం’ అనిసాయించుటలో శ్రీగీతాచార్యుని అభిప్రాయము. సర్వధర్మ ములు నీకేవిధముగ రక్షకము కాజాలనో, నీవు చేసిన ప్రతికూడా నీకొక రక్షకము కాదు. నీ రక్షణకు నానిర్లేతుక జాయమాన కటాక్షమే ప్రధానకారణము. నాకటాక్షముచేతనే నీవు సంసార విముక్తికొంది నన్నుజేర గలిగితి నను గోవాలి అని గీతాచార్యుని అభిప్రాయము. ఎంత స్వార్థత్యాగమో చూడండి. శ్రీగీతాచార్యులు ఏకం అని చెప్పిన స్వార్థత్యాగమునే ఈపాశు రము ద్వారా ఆళ్వార్లుపాడినారు. స్వార్థత్యాగ మునకున్న గొప్పదనము మరదేనికి లేదు. మొనటనుంచి మనహృదాదేశము, ఇతరదేశస్థు లుతా రాజ్యమును కొల్లగొట్టినవానిని నాయ కులుగా ఎంచుకుంటే, రాజ్యములు విడచివేళిన గోచిపాతరాయలనే నాయకులుగా ఎంచుకొని విశ్వామిత్రీ సంతతివారము. భారద్వాజముని సంతతివారము. అని గొప్ప ఆధిక్యతగా చెప్పు కొని ఆనందపడి పోతున్నాము.

ఏవరమాత్మానందము కొరకు ఆయుషు లం దరు యితరవిషయములన్నీ త్యాగముచేసినారో అటువంటి భగవదానందముకూడా జీవులకొరక

త్యాగము చేసిన స్వార్థత్యాగి. శ్రీభగవద్వా
మానుజ మునీంద్రులు, ఇంతమంది జీవులు పరమ
పదమునకు వెళ్ళితే నేను మాత్రం సరకంలో
వుంటేనేమి అని గురువాజ్ఞను మీరి. మంత్రము
జనులందరికి వెదజల్లిన త్యాగమూర్తి రామాను
జులు, ఆకారణంచేతనే గదా, రామానుజ సిద్ధా
న్తమనుపేరుతో ఈమతము ప్రచారములో నుం
డుట, అట్టి స్వార్థత్యాగముతో గూడిన ఈ
విశిష్టాద్వైతమతమునకు పురాది నాలూకరి దివ్య
ప్రబంధములు. అందులో ఈ కంగులుం, పగలుం
అన్న పాశురములో మొదటి మూడు పాదము
లలో భగవానుని శరణుపొందిన జీవుడేవిధముగా
పూడాలి, అనే విధముచెప్పి చివరి నాల్గవ పాద
ములో ఈజీవుడుచేసే భక్తి ఉపాయముకాదు
వాని నిశ్చేతుక కటాక్షమే పుసాయము అని
చరమశ్లోకములో చెప్పిన “ఏకం” అన్న శబ్దము
నకు వివరించుచున్నారు. ఆశ్వాసరూపిపాశురములో
“కంగులుం పగలుం, కణ్ణులరియాళ్” ఆశ్వా
సమలపద్యను తల్లి చెప్పినట్లుగా అన్యోపదేశముగ
తమకు స్వామియందుండ్ల తిని (ప్రేమభక్తి అని
దానికి పేర్లు) ఆభక్తిని తెలుపుడు చేస్తున్నారు.
రాత్రిం బగళ్లు నాకూతురికి నిద్రలేదు. రంగ
నాథా అని తల్లిగారు భాధతో చెప్పుతున్నారు.

ఈలోకములో ధనములేదనో, పోయినదనో.
లేక దారేమణ పుత్రేష్వణాదులగు యితర విష
యముల యందుండ్ల మమకారంచేత నిద్రలేని
వారున్నారు గాని, పరమాత్మకొరకు పరితపించి
వీని దర్శనము కాలేదని రాత్రిం పగళ్లు నిద్ర
లేకుండా పరితపించే వారెవరున్నారు,

ఈప్రకృతిలో రాత్రిం పగళ్లు అనే విభా
గము లేదు. ఒకే ఆలాపన రంగనాథా-

కణ్ణిర్ కైకళాలైక్కుం” కంటిసిరునిచేతు
లతో తుడుచుకొంటూంది నాకూతురు. అని
యన్నారు. లోకములో అదిలేదు. ప్రాకృతిక
ఎస్తువులుపోయినవని విచారపడేవారున్నాగుని
పరమాత్మను గురించి విచారపడే వారెవరు
న్నారు. సామాన్యమైన కంటిసీరా, ఈమె
తుడుచుకొంటే నిలిచేటందుకు పదిరూపాయలు
పోయిన విచారము. లక్షరూపాయలు పోయిన
విచారము ఒకటవుతుందా.

శ్లోద్రవిషమాలను ప్రేమించి వాటినికబాటు
వలన కలిగే దుఃఖము గనుకనా అరికట్టడానికి
అప్రాకృత విషయాన్ని ప్రేమించి అదిలభ్యము
కాకపోతే వచ్చిన కంటిసిరు అరికట్టడానికి సాధ్య
మగునా. నాబిడ్డ వెర్రిగాని, అని తల్లిగారి అభి
ప్రాయము, “శంగు శక్కరంగళెన్దుకైకూప్పం”
శంఖుచక్ర గదాధరుడవైవచ్చి ఒకసారి దర్శన
మియవా అనిపోతుంది. దాహము విపరీతముగా
వేసినవాడు మంచినీళ్ళను అడగలేక చేతితో
సంజ్ఞ చేసినటుల బలహీనతచేత శంఖము, చక్రము
అని రెండు చేతులు జోడించి నమస్కారము
చేస్తూన్నది. బ్రాహ్మణునికి పిచ్చిపట్టినా వేదమే
మాట్లాడునటుల ఈఆశ్వాస పరివర్ణలోనున్నా.
శేషత్వస్వరూపమునకు తగిన అంజలి మాత్రము
మానరు. “తామరై కణ్ణెన్నేతళురు- తామర
రేకులవంటి నేత్రసౌందర్యము కలదానిని అని ఆ
నేత్ర సౌందర్యమునే తలంచుకొని మూర్ఛ
పోతుంది. అశోకవనంలో చెరలోనున్న సీతాదేవి
ఆవనంలోని సౌందర్యములెన్ని రావణుడు వర్ణిం
చినా అదేమీ ఆమె కంటికి గుపడలేదు.
“రామరక్తాంత నయన మశ్శ్యంతీ సుదుఃఖతా”

అని శ్రీరామచంద్రుల నేత్రములు తలచుకొని
దుఃఖించినటుల వాని నేత్రముల సౌందర్యము
తలచుకొని మూర్ఛపొందుతూ వుంటుంది.
“రామః కమలపత్యాక్షః సర్వసత్త్వమనోహరః
అని ఆంజనేయలన్నటుల మొరటుమానసులైన
మాహానరజాతినంతా స్త్రీరత్నముతో నిలబడి
పనిచేయుచుకునే నేత్రసౌందర్య మారఘరా
మునిగి. అని వానరజాతీయంతయూ ఈడుపడిన
నేత్రసౌందర్యము తలచుకొని భాధపడిపోతుంది
నాకూతురు.

ఎంగనే తరిక్కినున్నై విట్టెన్నుం నిన్ను
విడచి ఏతాగున బ్రతుకగలను అంటుంది. పరచు
పద నాథుని పేమించినాను గనుకనా అది వేరే
దేశము అదినాకు సాధ్యపడదు. అని పూరడిల్లు
టకు అవతారములు పేమించాను గనుకనా!
కామకృష్ణాద్యవతారములలో వున్ననకు కాలి
కులకేగాని నాకీప్రాప్తములేదని ఊరజిల్లుటకు
ఆకొంతలేమి లేకుండా “పిన్నార్ వణంగుం
శోది” అన్నట్లు తర్వాత వారికి కూడా లభ్య
మయ్యేలాగున ఉభయకావేరి మధ్యలో అర్చా
రూపముతో మమ్ములను ష్టించుటకు దీక్ష
వహించిన నిన్ను విడచి ఎటులజీవించగలరయ్యా
అంటుంది.

“ఇరునిలమ్ కె తుళావిరుక్కుర” తనుకూర్చు
న్నచోటు నంతా పిచ్చపట్టిన దాని మాదిరిగా
తడుముకుంటూన్నది. అని ఈమూడు పాదము
లలో వీటికి సర్వేశ్వరునియందు పుగడే భక్తి
స్వరూపమును చెప్పి చివరి నాల్గవ పాదములో
ఈభక్తి ఉపాయభక్తికాదు. ఉపాయము నీకటా
క్షమేననే భావన తెలియదున్నారు.

“శెంగయల్ పా సీర్ తిరువరంగత్తాయ్
ఇవళ్ తిరత్తు ఎన్ శెఱ్ఱుగిన్నాయ్” అని తోట
లలో జలసమృద్ధి వుండుటచేత మత్స్యములన్నీ
బలము. సంతోషముతో ఆనీటిలో తుళ్లు
తున్నాయి. అటువంటి జలసమృద్ధిగల్గిన తోట
లచే చుట్టబడిన శ్రమహరమయిన శ్రీరంగము
నందు పవ్వళించిన శంగనాథా ఈమెవిషయ
ములో ఏమిచేయదలచుకున్నావు, రక్షించదలచు
కున్నావా? లేక యింకా ఈప్రకృతిలోనే ఉంచ
దలచుకున్నావా? అనిభావము-

ఇంటికు ఈపాశురమువలన మనకితేలిక దేము
టగడి అంటే మొదటిమూడుపాశురములతోచెప్పి
న భక్తి ఉపాయము క్రిందకు తీసుకొంటే వాడు
పరమపదనాథుడే అవుగాక నిత్యసూరి నిర్వా
ణాకుడే అవుగాక వీరి చింతచెట్టు తొట్టి వగ్గరకు
వీరున్న చోటికి సర్పయాగములో మంత్రశక్తికి
సర్పములన్ని అగ్నికుండములో పడినటుల వాడు
వచ్చి దర్శనమిచ్చి తీరాలి. అంతటిభక్తి పేములు
వీరిది గాని రక్షణ విషయములో వానిశయే
కటాక్షమే పుపాయము గాని ఈజీవుడు చేసిన
భక్తికాదు. అని శ్రీగీతాచార్యులు ‘మామ్’
చెప్పాక ‘ఏకం’లో చెప్పిన అర్గాన్ని ఈపాశురము
ద్వారా ఆభ్యాస మనకి తెలుపును చేస్తున్నారు.
సాధారణముగా లోకములో రామాకృష్ణ అను
కొండి పుణ్యము వస్తుండని హరికథలవి వింటూ
దివ్యదేశయాత్రలవి చేస్తూవుంటే పాపముపోయి
పుణ్యములభిస్తుందని వాడుకగదా, సాధారణ
జనమంతా ఆ అభిప్రాయములతోనే భజనలు
చేసినా యాత్రలు తీర్థములకు వెళ్ళినా, కానివీరు
అందులో స్వార్థత వున్నది. భగవానుని

భగవదనుభవమును విడచివుండలేని స్థితిలోకి రావాలి, మనము అన్న మెందులకు తింటున్నాము తిననిదివుండలేము గనుక ఆవిధముగనే తేనె పాల్ అముతు, తిత్తిక్కుమ్, తిరునామమ్ అని తేనెపాలు కలకండమాదిగా వుంటుంది నాకు భగవన్నామము విడచివుండలేను. ఉణ్ణం శోర్ పరగునీర్ తిణ్ణమ్ వే త్తలై యుమ్ ఎల్లాంకణ్ణం ఎంబెరుమాళా అన్నస్థితిలోనికి రావాలి, తినే అన్నము తాగే నీరు నేనుకొనే తాంబూలము అంతా నాకు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మయే అన్నస్థితిలోకి రావాలి, గాన మన పాపాలు పోవుటకు భగవన్నామము చేస్తున్నామనే స్థితి తాటిపోవాలి.

స్వార్థహితమైన ప్రేమ భగవానుని యాదుం డాలి అనే స్వార్థత్యాగముతో కూడిన భక్తియే శ్రేష్ఠము. అనేసంగతి ఈ పాశురము ద్వారా తెలియచేసినారు, ఆత్వార్థ శ్రీవిశిష్టాద్వైత మత మునకు ప్రధానమీ పాశురము.

రామాకృష్ణా అని పూజే నోటితో వుచ్చు రించేదానికే విలువ కట్టుతాకే అటువంటిది. భగవానునికొరకు రాతింబగ్గు పరిశ్రమించి దుఃఖ పడేస్థితిలోకివచ్చినా అదంతా సత్తాధారకమే గాని రక్షణకు గాదు, రక్షణకు వాని కటాక్షమే కారణమనే త్యాగము స్వార్థ త్యాగము ఈ పాశురములో నిండివున్నది. ఇంతటి స్వార్థత్యాగ ముతో కూడిన సాంప్రదాయకము గమగనే! మన విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారు ఈ గొప్ప సిద్ధాంతము అందరు తెలుసుకొని ఆనందపడి పుణ్యవించాలనే వుద్దేశముతో పూరుపూరు వాడవాడలా తిరిగి నభ లేర్పరచి జనులందరిని పోగుచేసి స్వార్థ త్యాగులై కష్టనష్టముల కోర్చి ప్రచారము చేస్తున్నారు. మనమంతా వారి పుణ్యమమునకు ప్రోత్సహమిస్తూ ఈ విశిష్టాద్వైత మత ప్రచారములో వుండే విశిష్టతను గ్రహించి తరించెదము గాక.

భగవత్కైంకర్యమా !

అనంతాశ్వానను భగవత్కైంకర్య నిష్ఠా గరిష్ఠ లోకరు తిరుమలైయందు నందనవనము నొక దానిని నిర్మించి తిరువేంగడముడయానుకు నిరంతర పుష్పకైంకర్యపరులై యుండిరి.

మొదట శైవుడై యుండి సుకృతవళమున తొండనూర్ నందిచే దిద్దుబడి శ్రీకృష్ణపుడైన నొక మహాశయుడు తిరుమలకేగి యచ్చట మన యునగతాశ్వానని సేవించి పారచ్చట పువ్వుల మొక్కల నొకచోట నుండి కిక్కిరియొకచోట నాటగ నారసిస్వామి! అనంతాశ్వానే! మీరు దయాధర్మహృదయులనియు భాగవత పరతంత్రులనియు వింటినే ఇప్పుడేమి యింత భూతుకులై తిరి. శ్రియఃపతి పరమపదమును వీడి భూమండల వాసుల నుజ్జీవింపచేయ సంకల్పముతో వెంక

భాగవతకైంకర్యమా !!

టాదికి వేంచేసియుండ వారి దుస్సహవిశ్లేష వ్యసనము మెడబట్టి తోయ శ్రీవేంకటాద్రినే నిత్యవాసముగా గల్పించుకొని వృక్షరూపమున నివసించు నిత్యసూరి నివహము నొకచోట నుండ నీయక మీరేల మెడపిసికి కిక్కిరించి బాధింతురు? మీకు పుణ్యమే యపేక్షితమగునని నేను నాయాచార్యులగు తొండనూర్ నంది తిరు మాళిగ (యింటి)లో ప్రతినత్యము తదీయారాధన యైనపిమ్మట స్వాము లారగించి విడిచిన యాకులనెత్తి పారవైచి శుద్ధిచేయుచుండును. ఆ సుకృతమండలి నాల్గవవంతును మీకు నేను సమర్పింతును. కావున నాయందు దయయుంచి మీరే పుష్పవృక్షముల బాధించుటకు విరమించరా యని ప్రార్థించిరి.

ఆచార్య విశ్వాసబలము

శ్రీమతి నరంగంబి రంగనాయకమ్మగారు కోడలొండ.

—o—o—o—

“యాదృశీ భావనా యత్ర సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ”
(ఏ వస్తువునందెట్టి నిశ్చలభావన యుండునో ఆ వస్తువట్టి ఫలితమునే యిచ్చును.)

ఒకనాడు సంబిళ్ళ తమ యంతరంగ శిష్య వర్గముతో తిరువెళ్ళరై నాచ్చియారును సేవించి తిరిగి శ్రీరంగమునకు వేంచేయునప్పుడు కావేరి నది పొంగి పొరలజొచ్చెను. అప్పుడు వారందరు నొకదోన నెక్కి నదీమధ్యమున కేగు సరికి సూర్యాస్తమయమై నలుగడల చీకటి యలవి కొనుటయే గాక పెద్దవర్షము కురియ సాగెను. ముందున కడుగుసాగుటయే దుర్భరమాయెను. దిక్కులు తోచుటలేదు. దోనయు మునుగ నారంభించెను. హాహారవములు చెలరేగెను. అంత నా దోన నడుపువాడు దోనయందున్న వారిలో నొక్కరైనను దిగనిచో సంబిళ్ళ మొదలగు పెద్దలతో నందరును నదీగర్భమున స్థాయిగ విశ్రేమించుట తథ్యమని చెప్పివేసెను. కాని యిట్టి సాహసమెవరికి? అందరకును ప్రాణములు తీవ్రమై గదా! ఇక నేమున్నది? అంతపని కానున్నది. ఈ యుపద్రవమును గాంచి యొక సాత్విక వృద్ధ భక్తురాలొకడై “నాయనా? నాకు మారేళ్ళు నిండినవి. నావలననెవ్వరికి నీషతైన నుపకారము నున్న నా సంబిళ్ళ బ్రతికిన పెక్కురుజీవించుదురు. గాన నే నిదే నదిలో దిగుచున్నాను. నాతండ్రిని భద్రముగ దరిజేర్చు నాయనా! యని ‘సంబిళ్ళై

తిరువడిగళ్ళే శరణ మ’ నుచు తటాలున నీట నురి కెను. అందరు నాశ్చర్యచకితులై స్థిలిరి. దోన తేలివది. అందరును సురక్షితముగా నొడ్డు చేరిరి. కాని సంబిళ్ళగారి మనస్సామె సాహసకృత్య ముచే వుండుపడెను. అయ్యో! నా నిమిత్త మా యల్లాలెంత సాహసకృత్య మొనరించి తనువు చాలించెనో యని పరిపరి విధముల విలపింప దొడగిరి.

ఇంతలో నాయమ్మ దూరమునుండియే పేరి మాటలను విని “ఆచార్యా! నేను చావలేదు. నాకొరకై వ్యాకులపడకును. నేను నదిలోని కురికినతోడనే సమీపమున నాకొక దిబ్బదొరికి నది. దాని నవలంబించి నిలిచియున్నానని కేక వైచెను. అదివిని యందరు నాశ్చర్యపడిరి. వెంటనే సంబిళ్ళగారు దోన నవట కంపిరి. నీమె భద్రముగా నాచాక్కుల చెంతజేరి వారిని సేవించి నిలిచెను.

నీ వెట్లు బ్రతికితివని వారడగ నామె యిట్లు త్తరి పోసెను.

“స్వామీ! తమ పాదారివిండుములనే యెడ నిడుకొని నదియందు పడి కొట్టుకొని పోవుదు. డగ వెంటనే తమ రచ్చట కొక మెరికదిబ్బగా వేంచేసి నన్ను రక్షించితిరి గాదా! యని యడుగగా సంబిళ్ళయు “అమ్మా! నీవిశ్వాస మట్లుండ అది యట్లు గాకుండుటెట్లు? “యాదృశీ భావనా యత్ర సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ” యని సామించిరి.

—o—o—o—

ఓం

శ్రీరస్తు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నియమావళి

రిజిస్టర్డ్ 1951-వ సంవత్సరం

—: కేంద్ర కార్యాలయము :—

“గీతా మందిరము”

107, వరదాముత్తియప్పన్ పీఠి, మదరాసు - 1.

శ్రీయశిరాజనేవామహాలామండలి

శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారకసంఘస్థాపన

(రిజిస్ట్రేషన్)

శాశ్వతభవన నిధి.

చిరునామాధాన

సమిష్టిపారాయణ

కాలక్షేపము

క్రైస్తవ్యులతిరునామములు:

విరాళము రూ.

చారిత్రాలు

చేతిపనులు

భజన

గ్రంథాలయము

అనుష్ఠానము

శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకై శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ శ్రీ శాశ్వత భవన నిధి యశిరాజనేవా మహాలామండలి మదరాసు రాజ వారిచే "గీతామందిర భవనము"ని 5.3.1951 తేదీన కొని స్వాధీనపరచుకొన బడినది.

ఈ భవనము ఖరీదు రూ. 30,000-0-0
 రిజిస్ట్రేషన్, రిఫ్రేష్, వగైరాచిల్లర ఖర్చులకు } రూ. 10,000-0-0
 మొత్తము రూ. 40,000-0-0

ఇందు యిప్పటికి సుమారు రూ. 20,000.0.0 మాత్రము దాతలవారి విరాళములగు యివ్వబడినది. ఇంకను రూ. 20,000.0.0 కావలసి యున్నది.

ఇదియు గాక మిద్దెమీద కాలక్షేపమునకై రెండు పెద్ద హాల్స్ కట్టవలసి యున్నది. ఎక్కొక్క హాల్ గ సుమారు ఎనిమిదిదేసివేల రూప్యము లగునవి అంతనా చేయబడినది.

ఈ వకమున నూచింపబడిన కార్యక్రమములన్నియు ఈ భవనముక జరుగవలసి యున్నవి. వీ లన్నింటికీన్ని విరివిగ సౌముఖ్యకావవలయున్నది.

గాన దాతలు ఈ సదుపక్రమమునకు తోడ్పడి వ్యహాస్త వరహాస్తముల ద్వారా విరివిగ విరాళముల నిచ్చి శహాయ పడవలసినదిగ వనియముగ ప్రార్థించి చున్నారము.

ఇట్లు,

శ్రీ. విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీ

శ్రీమతేహనుజాయనమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క

మొయొరండము ఆఫ్ ఆసోషియేషను

- I. ఈ సంఘము యొక్క పేరు:— ఈ సంఘము "శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము" అని పిలువబడును.
- II. ఈ సంఘము యొక్క కార్యాలయము మదరాసు రాజధానిలో యుండును.
- III. ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శము:— విశ్వమానవరక్షాము; విశ్వమానవసౌభ్రాతృత్వము; ఐక్యమత్యము; అభ్యుదయము, విప్లవస్పృహ; ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతి; ఆస్తిర్యం.
- IV. ఈ సంఘము యొక్క ఆచరణము:— సవినయనిష్ఠాస్పృహ; త్యాగము; జీవనానుభవము; పవిత్రత; పూజ్యత; స్వచ్ఛమత సహనము; సహకారము; సమన్వయము; స్వర్గవల్లభములను క్రమక్రమమున దర్శించుట; తాత్వికాభివృద్ధికి సంబంధించిన అభ్యాసములను ప్రోత్సహించుట; మనోవాక్యముల కర్మతః వికాస ప్రపంచము.
- V. ఈ సంఘము యొక్క కార్యక్రమము:—
 ౧. నవంబరు, సాంఘిక సమావేశములలోను భగవద్భాగవత ఉత్సవాదిలోను, పాఠశాలలోను అవకాశ ఆవసరముల ననుసరించి పాఠకులగు శ్రీ పురుషాచార్య వేదాంత వేదాంతవ్యాసముల నిర్వహించుట.
 ౨. శిష్యసంఘములను, మతాధిపతులు, దేవాలయసంబంధము, ఉపాధ్యాయులు మున్నగువారిద్వారా వేదాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగునట్లు ప్రోత్సహించుట, అడ్డపాటి యథావకాశము తోడ్పడుచుండుట.
 ౩. స్థిరమైనట్టియు, తాత్కాలికమైనట్టియు సాంఘికమైనట్టియు ప్రాచ్యవిద్య అధ్యాత్మికవేదాంత పాఠశాలలను, గ్రంథాలయములను నేర్పించి నడుపుట, ఇదివరలో ఉన్నవాటికి తోడ్పడుట, జీవితమైనట్టివి పునరుద్ధరించుట.
 ౪. పండిత పరిషత్తులు, విద్యార్థిసమితివేళములు, నవరత్న ప్రచారములు జరుపుచుండుట, సరీక్షణిని విడుదలములు, రచనప్రయత్నములు, విహుమతుల విప్పుచుండుట.
 ౫. మాతన న్యతంత్ర అనువాదగ్రంథములను వ్యాఖ్యానములను జీకరించు వ్రాయించుట, ప్రచురించుట అవసరమైన పూర్వగ్రంథములను జిగ్గిల ద్రివిండుట, అమూల్యగ్రంథముల సేకరించి ప్రచురించుట, గ్రంథవిమర్శనాదుల చేయించి ప్రచురించుట.
 ౬. సాంప్రదాయగ్రంథ కాలక్షేపములు, పురాణవకాసములు, హరికథాకాలక్షేపములు, ఉత్సవములు, వేడుకలు, రేడియోప్రసంగములు, గ్రామపాఠశాలలు, జలము, నాటకములు, పరిమాప్రదర్శనములు మున్నగు వానిద్వారా జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల ప్రచారము చేయుట.
 ౭. నిధిధనులైన పై విక, వార, పక్ష, మాసపత్రికలు, కరపత్రములు, వివేచిక ప్రచురించుచుండుట.
 ౮. దేవాలయముల పెరించుట, ఉన్నవాటియొక్క సక్రమవిర్వహణలై తోడ్పడుట, జీవోద్ధారణచేయుట.
 ౯. యతిరాజాశ్రమములు, రామానుజమాతములు, శతకోపనిషత్తులు, వరకాలమతములు, కాలక్షేపకూటములు, వనశిఖరములు, సేవాసంఘములు, కాంతికుటీరములు, విశ్రాంతిశాలలు, ఆశ్రమములు మున్నగునవి స్థాపించుట, పాలించుట, ఇదివరలో యున్నవాటి సక్రమపరిపాలనలై తోడ్పడుట, జీవోద్ధారణచేయుట.
 ౧౦. ఈ సంఘముయొక్క పూర్వభివృద్ధికిన్ని, జీవకోపాధిని, అధ్యాత్మికాభివృద్ధికిన్ని ఉపయోగించునట్టి స్వరూపానురూపములైన పుస్తకములు, విద్యలను ఏర్పాటుచేసి పనిచేయుట.
 ౧౧. ఈ సంఘభివృద్ధి కుపయోగించు అన్నివిధములైన యితర కార్యక్రమముల ననుసరించి పనిచేయుట.

VI. ఈ క్రింద తెలుపబడిన మహాశయాలను ఈ సంఘమునకు కార్యనిర్వాహకవర్గముగ ఎన్నుకోవడమైనది.

అధ్యక్షులు

శ్రీ. జి. వే. శ్రీమణి పరాశర సుదర్శనభట్టరు అయ్యవార్లంగారు, కోయకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ. గోదావరిజిల్లా.

ఉపాధ్యక్షులు

- " " అద్దంకి తిరుమల సమయోద్ధంధ కోలాహరి లక్ష్మీనృసింహ కుమార తిరువేంకట తాత చేళికా దాచ్యులు అయ్యవార్లంగారు, చీరాల, గుంటూరుజిల్లా.
- " " నదామూరి శతగోపాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు, నూజివీడు, కృష్ణాజిల్లా.
- " " రావుబహదూరు వేమూరి రంగరాధం శ్రేష్ఠిగారు, ధర్మకర్తలు శ్రీపార్థసారథి దేవస్థానము, 7, దక్షిణమాడపేటి, తిరువల్లిక్కేటి, మదరాసు.

ప్రధానకార్యదర్శి

- " " తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోయకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ. గో. జి. సహాయకార్యదర్శి మరియు కోళాడికారి

- " " ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు, అర్జునూరు, (వయా) ద్వారాపూడి, తూ. గో. జి.

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు

- " " కొమాండ్నారి యితైయిప్పి వెంకటాచార్యులుగారు, కాళ్ల కూరు, (వయా) భీమవరము, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " పండితవల్లభర్తీ శ్రీనివాసరంగాచార్యులుగారు, 29, పెనుమాళ్ మొదలివీధి, మదరాసు-1.
- " " శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు, చిన్నగోపురంవీధి, పాలకొల్లు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " కవిరత్నగుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు, ముత్తవల్లి, కూడపనూరిపేట, గుంటూరు జి.
- " " మొలుగు రామానుజాచార్యులు, ఎ. గుళ్ల, ఏవ్వరపాస్తల, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " నందూరి అప్పలాచార్యులుగారు, పింహాచలం, విశాఖపట్టణముజిల్లా.
- " " కో. కం. రంగాచార్యులుగారు, రామన్నపేట, వరంగల్లు నైజాం.
- " " తిరుమలపురిపల్లి భూదాచార్యులుగారు, ఏకిర, (వయా) మండపేట, తూర్పుగోదావరిజిల్లా.
- " " కందాకపెదఅప్పలాచార్యులుగారు, శ్రీరామత్వరము, (వయా) నెల్లిమర్, విశాఖజిల్లా.
- " " మట్టవల్లి రంగనాథయ్యగారు, 27, రెడ్డిరామన్నపేటి, మదరాసు-1.
- " " దాన శేషుగారు, దానకుటీరం, అంగలకురు, గుంటూరుజిల్లా.
- " " చి. మా. వెంకటాచార్యులుగారు, గద్వాలబండ్ల, నాపల్లికోడ్లు, హైదరాబాదు.
- " " శ్రీ సీతారామయ్యతీర్థులుగారు, శ్రీకృష్ణాశ్రమము, పెదముత్తేపి, కృష్ణాజిల్లా.
- " " నదామూరి గోపాలకృష్ణులుగారు, మంగళంపాడు, (వయా) నూత్తురుపేట, నెల్లూరుజి.
- " " పాతాళం వీరరామయ్య శ్రేష్ఠిగారు, అద్వైతేటి, ఆదియప్పనాయకన్ పేటి, మదరాసు-1.
- " " బోయిన శీతారామయ్యగారు, బేబోయి, (వయా) గుడివాడ, కృష్ణాజిల్లా.
- " " కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు, తణుకు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " ఈయ్యటి రామబాచార్యులుగారు, శ్రీయతిరాజాశ్రమము, నరసాపురము, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " కిరాకపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు, 147, అజ్ఞాపితైవీధి, మదరాసు-1.
- " " తె. కం. వరహాస్వామిగారు, కోయకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరం.

శ్రీ

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క

ఆర్థికల్పు ఆప్ అసోసియేషను.

రూల్సు అండు రిగ్యులేషన్సు

1. ఈ సంఘము యొక్క పేరు:— ఈ సంఘము “శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము అని పిలువబడును.
2. ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శము:— విశ్వమానవ కల్యాణము, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వము, ఐక్యమత్యము, అభ్యుదయము, విస్వాస్థివేద, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి, ఆస్తికత్వము.
3. ఈ సంఘము యొక్క ఆచరణము:— సవిమలవిస్వాస్థివేద, త్యాగము, జీవ కారుణ్యము, పవిత్రత, పూజ్యత, సర్వోత్తమసహాయము, సహకారము, సమన్వయము, స్వస్వవర్ణాశ్రమ ప్రయుక్తధర్మ విశ్వహానిము, రాజకీయ కార్యక్రమ రహిత ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి కార్యచరణము, మనోవాక్యాదుకర్మము, ఏకమాన ప్రవర్తనము.
4. ఈ సంఘము యొక్క విశ్వాసము:— ౧. చివరిద్విశిష్టాద్వైతదైవ శ్రీమన్నారాయణుడే పరకత్వము.
 ౨. కర్మ-జ్ఞానాంగక భక్తి-ప్రసక్తులచే ప్రసన్నుడైన శ్రీమన్నారాయణుడే ఉపాయము.
 ౩. అప్రాకృతదేశవిశిష్టదైవ-శ్రీమన్నారాయణుడే పరమప్రాప్తిము.
5. ఈ సంఘమునకు ప్రమాణము:— సత్త్వగుణప్రధానమైన శ్రుతి-స్మృతి-సూత్ర-అగమ-ఇతిహాస-పూజా-శిష్టాచార సాంప్రదాయములు.
6. ఈ సంఘము యొక్క సభ్యత్వము ఆర్థికము:— ఇందు సభ్యత్వము సాధారణమనియు, కాశ్యకమనియు, రెండు తరగతులుగ యుండును.

సాధారణసభ్యత్వము

సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 1-4-0 ను చెల్లించువారు సామాన్యసభ్యులు
 సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 3-4-0 ను చెల్లించువారు మహాసభ్యులు
 సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 5-4-0 ను చెల్లించువారు నిర్వాహకసభ్యులు
 సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 10-0-0 ను చెల్లించువారు పోషకసభ్యులు
 సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 25-0-0 ను చెల్లించువారు మహాపోషకసభ్యులు
 సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 50-0-0 ను చెల్లించువారు రాజపోషకసభ్యులు
 సంవత్సరము వక్కుంటికి రూ 100-0-0 ను చెల్లించువారు మహారాజ పోషకసభ్యులు; అని ఎన్నబడుదురు.
 ఏది సభ్యత్వము సంవత్సరములో ఎప్పుడు చేసెను కూడ ఆ సంవత్సర పాటణము 30 నాటితో నమాప్తి యగును. సభ్యత్వము సమాప్తి అయినవారు తిరిగి సభ్యత్వచందాను చెల్లించి అందులకై నిర్ణయించబడిన రీతిను పొందు వరకు తిరిగి ఈ సంఘమున సభ్యులుగ పరిగణింపబడరు.

శాశ్వతసభ్యత్వము

- ఒకే పర్యాయము రూ 250/ను చెల్లించువారు శాశ్వత సభ్యులుగను
 ఒకే పర్యాయము రూ 500/ను చెల్లించువారు శాశ్వత సహాయకులుగను
 ఒకే పర్యాయము రూ 1000/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత నిర్వాహకులుగను
 ఒకే పర్యాయము రూ 2500/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత పోషకులుగను
 ఒకే పర్యాయము రూ 5000/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత మహారాజ పోషకులుగను
 ఒకే పర్యాయము రూ 10000/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత రాజపోషకులుగను
 ఒకే పర్యాయము రూ 11116/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత మహారాజ పోషకులుగను ఎన్నబడుదురు.

వీరి సభ్యత్వము వీరి జీవితాంతమువరకు యుండును. ('స' వియములోని "ఈ" శీర్షికగల వియము నకు లోబడి)

6. ఆ. సభ్యుల విధులు:— ౧. ఇతరులను సభ్యులుగ చేర ప్రోత్సహించుట.

౨. తమ తమ ప్రాంతములలో ఈ సంఘ వ్యాప్తికి పాటుబడుట; ఈ సంఘసభలలోను, ఉత్సవములలోను వేడుకలలోను యథావిధిగా పాల్గొను చుండుట.

౩. కుట్రా కుట్రకార్యములయందు ఈ సంఘమునకై ప్రత్యేక కట్టుములు, బహుమతులు; సంభావనావికముల కా మొనంగు చుండుట, యితరుల వల్ల వసూలు చేయుచుండుట.

౪. ఈ సంఘముద్వారా ప్రచరించబడు సత్రికలు పుస్తకములు, వగయిరాదుల తగినంత ప్రోత్సాహ మిచ్చు చుండుట.

౫. ఈ సంఘప్రాంతీయ పాఠశాలలకన్ను, ప్రవార సంస్థలకన్ను యథాశక్తి తోడ్పడుచుండుట.

౬. ఈ సంఘమునకు తమకు వీలగు ఆర్థికావకాశముల కల్పించుట.

౭. అధికార సంఘ నియమముల నాదరించి విరవహించుట.

౮. ఈ సంఘ ప్రవారాధ్యమై జరుపబడు కార్యక్రమము లన్నింటియందు యథాశక్తి పాల్గొని విరవహించు చుండుట.

౯. తమ తమ వర్ణాశ్రమ దర్మముల ననుసరించి సంధ్యావందనము, దేవతార్చనము, అతిథి ఆవాగతి సత్కార పూజలు, సత్కథాశ్రవణము, భగవద్భజనము, సత్సహవాసము, ఏకాదశి ఉపవాసము, పెద్దల సేవా కుట్రాపాదులు, భగవద్భగవతాధార్య జయంతులు, తిరునక్షత్రోత్సవములు యథాశక్తి నలుపుచుండుట.

౧౦. అన్ని విధముల త్రికరణాత్మకా ఆదర్శమైనట్టియు, పవిత్రమైనట్టియు అహింస-నీతి-ధర్మయుతమైన నట్టియు, జీవితమును గడుపుచుండుట.

6. ఇ. ఈ సంఘము యొక్క కార్యాలయము:— సంఘకార్యదర్శి యుండు స్థలమునగాని. వారి కనుకగు స్థలమునగాని సంఘకార్యాలయ ముండును. ప్రస్తుత మీ సంఘకార్యాలయము "147, అణ్ణాపిత్తై వీధి, మెదరాసు-1."

7. ఆ. ఆర్థికము:— చందాలు, విరాళములు, ప్రతినెమ్యునియించి జరుగు కుట్రాకుటముల సమయముల యిం దీయబడిన బహుమతులు, కట్టుములు, నభలు; సమావేశములు, ఉత్సవములు మొన్నగు వాటియం దీయబడిన ప్రత్యేక ఉమ్మడి విరాళములు, ఆయా ప్రత్యేక కార్యక్రమములకై ఏర్పడిన ఆహ్వానసంఘములు అయికార్యముల పూర్తిచేసిన పిమ్మట తిరిగివచ్చు విలువలను కేంద్రసంఘమునకే పంపవలెను.

ఆ. ప్రత్యేక విధులకై నిర్దేశించి దాకలవలన వీయబడు సొమ్ములు ఎవ్వరి కీయబడినను అవి యన్నియు కేంద్ర సంఘముయొక్క అధికార పర్యవేక్షణ వలనా సూచనల ప్రకారము ఆయా ప్రత్యేక విధులకై మాత్రమే వినియోగింప బడవలయును.

ఇ. ఈ సంఘము యొక్క ధనము యావత్తు ప్రభుత్వముచే అంగీకరింపబడిన బ్యాంకులలో కోశాధికారి లేక కార్యదర్శులపేర నిల్వ చేయబడవలయును. ఆవసరమునకు మించిన ధనమును ఏవ్యక్తివద్దను నిల్వ యుండరాదు.

ఈ. సంఘము యొక్క కార్యక్రమము:— ౧. సభలలోను, సాంఘికాది సమావేశములలోను, భగవత్-భాగవత-ఉత్సవాదులలోను, పాఠశాలలోను అవకాశ అవసరముల ననుసరించి పండితులగు శ్రీ.పురుషోద్ధరులచే వేదాంతోపన్యాసముల విప్పించుట,

౨. శిష్యసంచారము గలవారు, మతాధిపతులు, దేవాలయ సంబంధులు, ఉపాధ్యాయులు మున్నగు వారి ద్వారా వేదాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగునటుల పోషింపించుట, అట్టివారికి యధావకాశము తోడ్పడుచుండుట.

౩. స్థిరమైనట్టియు, తాత్కాలికమైనట్టియు, సాంఘిక మైనట్టియు, ప్రాచ్యవిద్య-ఆధ్యాత్మిక వేదాంత పాఠశాలను, గ్రంథాలయములను నేర్పరచి నడుపుట, ఇదివరలో ఉన్నవాటికి తోడ్పడుట, జీర్ణమైన వాటిని పునరుద్ధరించుట.

౪. పండిత పరిషత్తులు, విద్యార్థి సన్నివేశములు సభలు, ప్రదర్శనములు జరుపుచుండుట, పరిక్షలు జరిపి వీరుదముల, దృవపత్రముల, బహుమతుల నిచ్చుచుండుట.

౫. నూతన స్వతంత్ర - అనువాద గ్రంథములను - వ్యాఖ్యానములను - టీకలను-వ్రాయించుట - ప్రచురించుట, అవసరమైన పూర్వగ్రంథముల తిర్గి ముద్రింపించుట, అముద్రిత గ్రంథముల సేకరించి ప్రచురించుట, గ్రంథవిమర్శనాదుల చేయించి ప్రచురించుట.

౬. సాంప్రదాయ గ్రంథ కాలక్షేపములు, పురాణ వతనములు, హరికథా కాలక్షేపములు, ఉత్సవములు, వేడుకలు, రేడియో ప్రసంగములు, గ్రామఫోనురికార్డులు, భజనలు, నాటకములు, సినిమా ప్రదర్శనములు మున్నగువాని ద్వారా జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల ప్రచారము చేయుట.

౭. వివిధములైన దైవిక, వార, పక్ష, మాసాది పత్రికలు, కరపత్రములు, వివేదికలు ప్రచురించుచుండుట.

౮. దేవాలయముల నిర్మించుట, ఉన్నవాటియొక్క సక్రమ నిర్వహణకై తోడ్పడుట, జీర్ణోద్ధారణ చేయుట.

౯. యతిరాజాశ్రయములు, రామానుజకుటుంబములు, శతకోపశిఖరములు, సరకాలమతములు, కాలక్షేపకూటములు, కాంతికుటీరములు, విశ్రాంతికాలలు, ఆశ్రమములు, మున్నగునవి స్థాపించుట, పాలించుట, ఇదివరలో యున్నవాటి సక్రమపరిపాలనకై తోడ్పడుట, జీర్ణోద్ధారణ చేయుట.

౧౦. ఈ సాంఘముల యొక్క పురోభివృద్ధికిన్ని, జీవనోపాధికిన్ని, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికిన్ని ఉపయోగించునట్టి స్వరూపాను రూపములైన వృత్తులను, విద్యలను ఏర్పాటుచేసి పనిచేయుట.

రి. సభ్యుల హక్కులు:— అ. ప్రతి సభ్యుడున్ను తమ గృహసంఘమును ఎన్నుకొనుటకున్ను, మహాజన సభాసమావేశమున పాల్గొని అందరి తీర్మానముల నిషయమైన తమ యలిసౌఖ్యముల తెలుపుటకున్ను, ఒక్కొక్క “సమ్మతి సూచన”ను (ఓటును) కలిగి యుండును.

ఊ (1) సంవత్సరములో ఎప్పుడు సభ్యులుగ చేరినను ఆ సంవత్సర పాల్గుణ బహుళ కం వరకు మాత్రమే సభ్యత్వాధికారమును కలిగియుండుట.

(2) సంచాలక సమితి, పండిత పరిషత్తులోని సభ్యులు మాత్రము వానిలో సభ్యత్వము కలిగియున్నంత వరకు సాంవత్సరికచందా కట్టినవరము లేకుండగనే ఈ సంఘ సభ్యత్వాధికారమును కలిగియుందురు.

ఇ. ఈ సంఘ కార్యకారిణి సమితివారు ఎవరినైనను తగినంత కారణమున్నచో అకారణమును తెలుపకుండగనే ఈ సంఘమున సభ్యునిగ చేర్చుకొన నిరాకరించవచ్చును.

ఈ. తాను స్వయముగ గాని, పరోక్షముగ గాని ఈ సంఘమునకు ఏవిధముగ నష్టముగాని, కళంకముగాని కలిగించిన ఏతరగతి సభ్యునైనను వారి సభ్యత్వమును ఈ కార్యకారిణి సమితి తొలగించవచ్చును.

9. కార్యనిర్వహణము:— ఈ సంఘముయొక్క కార్యనిర్వహణము ఈ క్రింది విధముగ నిర్వహించబడును.

1. గ్రామ సంఘములు, 2. సంచాలక సమితి, 3. మహాసంఘ కార్యకారిణి సమితి = కేంద్రసంఘము, = కార్యకారిణి సమితి (సమావర్తములు). 4. మహాసనభ = కేంద్రసభ = వార్షిక సమావేశము = విరాట్ సమావేశము, (సమావర్తము) 5. ఆహ్వానసంఘము, 6. ఉపసమితులు, 7. పండిత పరిషత్తు, 8. సంబద్ధ సంస్థలు, 9. శ్రీ యతిరాజు సేవా మహిళా మండలులు.

(1) పైన తెలిపిన వాటిలోని అధికారవర్గము వారందరు శ్రీలు, పురుషులు కూడ అధికారవర్గములో యుండవచ్చును. తమయొక్క జీవితములో అత్యధిక కాలమును ఈ సంఘముయొక్క సక్రిమాభివృద్ధితై విషయోగించి పాటుబడువారై యుండవలెను.

(2) శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతములను బాగుగా తెలిసిన వారై వాటిని తమకర్తావసరముగ ఆచరణ యందుంచు వారై ఆచర్యప్రాములై యుండవలెను.

(3) పంచ సంస్కారపథులై యుండవలెను. (పంచసంస్కారములు = శంఖచక్రతాపము-చిద్రోర్వపుండ్రము-వామము-మంత్రము-యోగము.)

(4) దేశకాలానుగుణ్యముగ యీ సంఘాభివృద్ధికి అనుకూలమగు వ్యవహార నిర్వహణ శక్తి సామర్థ్యములు గల వారై యుండవలెను.

(5) అంటవ్యాధులులేని ఆరోగ్యవంతులై యుండవలెను.

(6) ఈ సంఘమునందు పరుసగ కనీసము మూడు సంవత్సరములు సభ్యులై యుండవలెను. (ప్రత్యేక పరిస్థితులలో కార్యకారిణి సమితి ఈ కాలపరిమితిని మార్చవచ్చును)

(7) అ. ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన ఎన్నికలన్నియు చేతులెత్తుట మూలమునగాని, చీటివిచ్చుట ద్వారా గాని లేక ప్రత్యేక పరిస్థితులలో తమ ప్రతినిధుల పంపుట ద్వారాగాని, లిఖిత రూపముగగాని కార్యకారిణి సమితి ఆదేశానుసారముగా జరుపబడవలెను.

ఆ. ఎన్నికొనబడుట వలన వచ్చిన అధికారములు కూడ సంఘ సభ్యత్వముతోపాటు ఆ సంవత్సరపాల్గొని బి||శ్ అమావాస్య వరకు మాత్రమే యుండును.

ఇ. ప్రతిసమావేశమునందును హాజరైన వారిలో సగముకంటె అధికసంఖ్యకుల సమ్మతుల ననుసరించి కార్యక్రమము నిర్ణయింపబడవలెను.

ఈ. ఇరుపక్షములయందు సమ్మతులు సమానముగ వుండునపుడ మాత్రమే ఆయా సమావేశాధ్యక్షుడు తన సమ్మతిని ఉపయోగించవలెను. ఇతిర సమయముల యందెప్పుడును అధ్యక్షుడు తన సమ్మతి నుపయోగించకూడదు.

(8) ప్రతి సమావేశమునందును ఖర్చించబడు కార్యక్రమము ఆ యాసమావేశములకు సంబంధించిన సభ్యులకు తగినంత ముందుగ ఆయా కార్యనిర్వహణ తేలెయిచ్చేయబడవలెను.

(9) ప్రతి సమావేశమునకు సామాన్యముగ అసమావేశ సభ్యత్వ పట్టిక సంఖ్యలలో అయిదవ వంతు కోరికముగ వుండును.

- (10) ప్రతి సమావేశమును అధ్యక్షుని సూచనపై కార్యదర్శియే తేదీ ప్రదేశాదుల నిర్ణయించి ప్రకటించుచుండవలెను.
- (11) కార్యకారిణీ సమితివారు యమమతిలేకుండగ ఈసంఘమందలి ఏతరగతి సభ్యులకూడ ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన ఏవనివికూడ చేయరాదు.
- (12) అన్ని ఏర్పాటులయందును, అంత్యనిర్ణయమునందును కార్యకారిణీ సమితివారు సంపూర్ణాధికారమును కలిగి యుందురు.
- (13) ఈ సంఘముయొక్క ఏసమితిలోనభ్యులే ననుసరియే ఆసమితియొక్కగాని, కార్యనిర్వాహక వర్గము యొక్కగాని నిర్ణీతసంఖ్యలో నాలింప మూడవవంతు సభ్యులచే విశ్వాస రాహిత్యతీర్మానము చేయబడినచో గాని, తామే రాజీనామానిచ్చి అది కార్యకారిణీసమితిచే అంగీకరించబడిన వెంటనేగాని, తమ యధికారమును, సంఘసభ్యత్వమును కోల్పోవును అట్టి యధికారము వెంటనే కార్యకారిణీ సమితి సంత్రమించును కార్యకారిణీసమితిపై విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానము చేయబడినచోగాని లేక అది రాజీనామా నిచ్చినపుడుగాని దాని యధికారములు సంచాలకసమితికి సంత్రమించును. ఈ రెండింటియొక్కయు ఖాళీనమయముల యందు ఈ సంఘ సాధారణసభ్యులే మహాజన సభను జరిపి ఖాళీస్థానముల కన్నిటికిని నూతన ఎన్నికలు జరుపుకొన వలెను.

10. గ్రామ సంఘము:— అ. సామాన్యముగా వదిమండికంటే తక్కువగాని సభ్యులుగల ప్రదేశమునందు గ్రామసంఘ పేర్పరచబడవలెను, ఈసంఖ్యా నిర్ణయ మార్పునకు కార్యకారిణీ సమితి యధికారము కలిగి యుండును.

ఆ. వీరిలో నొకయధ్యక్షుడు, ఒక కార్యదర్శియు, ముగ్గురు సభ్యులుగల గ్రామసంఘ కార్యనిర్వాహక వర్గమును ఆగ్రామ సభ్యులు ఎన్నుకొనవలెను. అవసరమున్నచో ఉపాధ్యక్షుండు, సహాయ కార్యదర్శియు, కోశాధికారిని ఎన్నుకొనవచ్చును.

ఇ. గ్రామకార్య నిర్వాహకవర్గము అవసరమైనపుడెల్లను సమావేశమగుచు మహాజన సభయొక్కయు, కార్యకారిణీ సమితివారియొక్కయు సూచనలు, సలహాలు, ఆదేశముల ననుసరించి తమకార్యక్రమములను సంతను జరుపుకొనుచు నెలవారి వివేదికలను, జను ఖర్చులను తెలుపుచుండవలెను.

ఈ. ఈవర్గమువారు సంఘముచే ప్రచురించబడు వత్రికను నియతముగ తెప్పించి సభ్యులనందర నొకచో సమావేశపరచి అవత్రికను దదివి విమపించుట, సంఘప్రచరణల నన్నిటిని తమ పుస్తకభాండాగారమునకు తెప్పించి వాటిప్రాముఖ్యతను సభ్యులకు బోధించి ప్రతి సభ్యుడును ఒకపుస్తకమును కొని దాని ఉపయోగమును పొందునట్లుచేయవలెను. మరియు తమ గ్రామమందున్న పండితులచేగాని, గ్రామాంతరములనుండి విచ్చేసిన పండితులచేగాని వేదాంత విషయక ఉపన్యాసముల విప్పించుచుండవలెను. కుభకార్యములలో యజమానుల ప్రోత్సహించి సంఘమునకు విరివిగా ఆర్థిక సహాయమును పెంపొందించవలెను; సంఘాదేశములను సర్వజన విదితముల గావించవలెను.

ఊ. మహాజనసభా సమావేశమునకు ఒక నెలకుముందుగానే సంచాలక సమితివారు సూచించిన వారిలో నొకరిని రాటోపు సంవత్సరమునకు మహాజన సభాధ్యక్షులుగ గ్రామ సంఘముచే ఎన్నుకొనబడవలెను. గ్రామ సంఘములో హెచ్చువాటిచే సూచించ బడినవారే మహాజనసభాధ్యక్షులుగను తత్సమావేశానంతరము ఆ సంవత్సరమంతయు ఈ సంఘమునకున్ను, కార్యకారిణీ సమితికిన్ని అధ్యక్షులుగ నుందురు.

11. సంచాలక సమితి:— అ. (1) ఈ సంఘసభ్యత్వమును మూడు సంవత్సరములకు తక్కువ గాకుండా పరునగా కలిగియుండి సంచాలక సమితి ప్రథమ సభ్యులచే కనీసముక సంవత్సరము క్రమశిక్షణపొంది తమయొక్క జీవితకాలమునంతను ఈ సంఘాభివృద్ధి కొరతై ఈ సంఘ నియమ నిబంధనల ననుసరించి పనిచేయ వాగ్దానమును జేసి యిటుల నాదరించు వారు మాత్రమే ఈ సమితిలో తమయావజ్జీవితము సభ్యులుగ నుందురు.

- (2) ఈ సమితిలోని సభ్యులైన నను ఈ సంఘమును నిబంధనలకు వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించి నపుడుగాని లేక సంఘమునకు వీరివలన ఏవిధముగానైన నష్టముకలిగినదని ఋజువైన ననుగాని (ఈ విషయములు కార్యకారితో సమితిలోని మూడింట రెండువంతులు సభ్యులచే తీర్మానింప బడవలెను) మహాజనసభలో హాజరైన సభ్యులలో నాల్గింట మూడు వంతుల మంది వీరిపై విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానమును జేసినపుడుగాని వీరంతట వీరే స్వయముగా రాజీనామాచిచ్చినపుడుగాని వీరుగైరుహాజరగుట తటస్థించి నపుడుగాని ఈ విషయమును కార్యకారితో సమితి వారిచే ప్రకటించబడిన వెంటనే ఈ సమితిలో వీరి సభ్యత్వము రద్దుచేయవలెను.
 - (3) అవసరమైనపుడు ఈ సమితిలో సభ్యులకు ఈ సంఘాభి వృద్ధికై తమకామును, శక్తిని, వినియోగించుచున్నందులకుగాను కార్యకారితో సమితివారు వీరికి తగు ధనసహాయము చేయవలయును.
 - (4) ఎవరినైన నను సూతనముగా సభ్యుల సీసమితిలో జేర్చుకొనుటకు ఈ సమితిలోని సభ్యులలో నగముకంటె హెచ్చుమంది యంగీకరించవలెను.
 - (5) ఎవరి సభ్యత్వధరణిస్తునైన నను ఏకారణముచెప్పకయే అంగీకరించకపోవుటకీ సమితికి సంపూర్ణాధికారము కలదు.
 - (6) ఈ సమితిలో సభ్యులై యున్నంతకాలము అట్టి సభ్యులు ఈ సంఘమునకు యితర సభ్యులవలె వార్షిక సభ్యత్వధరణా దేనివి కట్టి నవసంఘులేకుండగనే ఈ సంఘములో కూడ తమ యావజ్జీవితము సభ్యత్వమును కలిగియుండుదురు.
 - (7) ఈ సమితిలో సభ్యులందరు తమ జీవితములను అన్ని విషయములలోను ఆచర్యప్రాయముగ రాజకీయ విరహిత పవిత్రతతో గడుపవలయును.
 - (8) త్రికరణకుద్దీకలవారై ఐహికా ముష్టికానందము నొనగూర్చుగల శుద్ధ సాత్విక జీవితము, కట్టుబాట్లు, నీతి, నియమములు కలవారై యుండవలయును.
- ఆ. ఈ సమితి యీ సంఘముయొక్క యవత్త కార్యక్రమముతోను సంబంధము కలదై ఈసంఘ లక్ష్య సిద్ధికిని నిర్వహణకును అవసరతము పాటవదురు ఈ సంఘాభివృద్ధికిని కీర్తిప్రతిష్ఠలకును, కార్యనిర్వహణకును బాధ్యత కలదై యుండును.
- ఇ. ఈ సమితి మహాజనసభ జరుగుటకు ముందుగ జరుగు విషయ నిర్ణయ సభలో పాల్గొని మహాజనసభలో చర్చించబడవలసిన తీర్మానములను తయారు చేయవలెను.
- ఈ. కార్యకారితో సమితివారిచే తమకు ఒప్పించబడిన పనులను నిర్వర్తించుచు కార్యకారితో సమితివారికి నెలవారి వివేదికలను జమఖర్చులను పంపుచుండవలెను.
- ఊ. మహాజనసభకు ఒక నెలరోజులు ముందుగ మహాజనసభకు అధ్యక్షులుగ యుండతగిన వారిపేర్లను రెండింటిని గాని అంతకంటె హెచ్చుగాని సూతనాధ్యక్ష యెన్నిక నిమిత్తమై ఈ సమితి సూచించవలెను.
- ఊ. కార్యకారితో సమితికి నిర్ణీత సభ్యుల సంఖ్యలో నగముమంది సభ్యులను ఈ సమితి తమలోనుండి ఎన్నుకొన వలయును (అంతమంది సభ్యులు సమితిలో లేనపుడు మిగతావలసిన సభ్యులను ఈ సమితి వారే తమకిష్టమైన యితర యోగ్యులైన సభ్యుల కార్యకారితో సమితికి ఎన్నుకొనవచ్చును.)
- ఋ. ఈ సమితిలో వ్యవహారరక్షణను ఆరద్ధప్రాయముల అయినట్టి ఒకరిని ప్రథమ సభ్యులుగను మరియొకరిని ద్వితీయ, తృతీయ సభ్యులుగను ఎన్నుకొనవలెను. ఈ ప్రథమ సభ్యులే కార్యకారితో సమితికి కార్యదర్శిగ విర్ణయించబడవలెను. వీరి గైరు హాజరీలో క్రమముగా ద్వితీయ తృతీయ సభ్యుల స్థానమునాక్రమింతురు. వీరు ముగించు మహాజనసభకు ఈ సమితిచే తమనుండి ఎన్నుకొనబడిన మరొకరు ఆస్థానమున నియమింప బడుదురు.

బూ. వారంతట వారు రాజీనామా నిచ్చువరకుగాని, లేక వారిపై విశ్వాస రహిత్య తీర్మానముచేయబడువరకు గాని ఈ స్థానము ఇతర యే కారణముల చేతనైనను ఖాళీయగు వరకుగాని ఈ ప్రథమ సభ్యత్వ పదవియు దాని ననుసరించి కార్యకారణీ సమితి కార్యదర్శి పదవియు కూడ స్థిరముగనే యుండును.

౧౧. ఈ సమితియందలి సభ్యులకు భూములు మొలలగువాటివలన ఎచ్చు స్థిరముగు ఆదాయముగాక మరియే యితరముగు ఆదాయములోనైనను కార్యకారణీ సమితిచే నిర్ణయింపబడిన దానికంటె అదనపు ఆదాయము సంఘమునకే చెందిజేయబడవలెను.

ఎ. ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన యావత్తు చ:స్థిరాస్తులు ఈ సమితి యొక్క ప్రథమ లేక ద్వితీయ సభ్యులు పేరున యుండి ఈ సమితియొక్క పరిపాలనలోను బాధ్యతలోను యుండవలెను.

12. కార్యకారణీ సమితి:—ఇదియే మహాసంఘ కార్యకారణీ సమితి యనియు కేంద్రసంఘము అనియు, కార్యకారణీసమితి అనియుకూడ వ్యవహరింప బడును.

అ. 1 మహాజన సభా సమావేశమున నిర్ణీతమై తిరిగి మహాజనసభా సమావేశము జరుగువరకు ఈ సంఘము యొక్క యావత్తు కార్యక్రమమును బాధ్యతతో నిర్వహించుచు పనిచేయు నిమిత్తమై మహాజన సభాధ్యక్షునిచే ఈ సమితి యీ క్రిందివిధముగ నేర్పాటు చేయబడవలెను. అవసరమైనప్పుడెల్ల ఈ సమితి సమావేశమగుచు వలయు కార్యక్రమము నేర్పాటు చేసుకొనుచు పనిచేయుచుండవలెను.

2. ఈ సమితి అధ్యక్షులు, గౌరవాధ్యక్షులు, ఉపాధ్యక్షులు, కార్యదర్శులు, కోశాధ్యక్షులు మొలలగువారితో కలసి 10 మంది మొదలు 30 మందివరకు అవకాశ ఆసనములను బట్టి సభ్యులతో ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

3. ఈ సమితికి మహాజన సభాధ్యక్షుడే అధ్యక్షుడుగా నుండును.

4. అ. యీ సమితిలో మొత్తము నిర్ణీత సంఖ్యలో సగముమంది సంచాలక సమితిచే వారినుండి ఎన్నుకొన బడిన సభ్యులును నాలుగువ వంతు సభ్యులు వండిత పరిషత్సభ్యులును ఎనిమిదవ వంతు సభ్యులు కాశ్యత సభ్యులును మిగత ఎనిమిదవ వంతు సభ్యులు సమర్థులగు ఇతర సాధారణ సభ్యులును అధ్యక్షులచే ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

ఆ. వలయునంతమంది సభ్యులు సంచాలక సమితిలో లేనప్పుడు మాత్రమే సంచాలక సమితిచే సూచించ బడిన ఇతర సభ్యుల నెవరినైనను వారికి బదులుగ కార్యకారణీ సమితి సభ్యులుగా అధ్యక్షులే ఏర్పాటు చేయవలెను.

5. సాధారణ సభ్యులను మాత్రము అధ్యక్షులు తమ ఇష్టము వచ్చిన వారినందరిని ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును. మిగిలిన వారినందరిని ఆయాసమితి సభ్యులే మహాజన సభ జరుగుచున్న కాలములో తమనుండి ఎన్నుకొని అధ్యక్షులకు తెలుపవలయును. వీరిని అధ్యక్షుల లంగికరించ వలెను.

6. ఈ సమితికి సంచాలక సమితి ప్రథమ ద్వితీయ సభ్యులు ప్రధాన సహాయ కార్యదర్శులుగ నుండురు. గౌరవాధ్యక్షులను ఉపాధ్యక్షులను ఎవరినైనను సరియే అధ్యక్షులు ఏర్పాటు చేయవచ్చును.

7. ఈ సంఘముయొక్క చరస్థిరాస్తులు యావత్తు ప్రధాన కార్యదర్శిపేర ఆయన స్వాధీనములోనే యుండవలయును.

8. అధ్యక్ష ఉపాధ్యక్ష స్థానములకు అన్ని విధములైన ఖాళీసమయములందును సంచాలక సమితి ప్రథమ సభ్యులే అధ్యక్షుడి కారమున వన్నిటిని కలిగియుండురు.

9. ఈ సమితి సమావేశములకు యీ సమితి సభ్యులు కాని వారివెవరినైనను ఆక్రమసర సమయములందు కేవల సలహాకు మాత్రమే అధ్యక్షులు ఆహ్వానించ వచ్చును. అట్లు ఆహ్వానింపబడిన వారు తమసలహాల నిచ్చుటమాత్రమేగాని సమితి సమావేశములలో ఓటింగు హక్కును కలిగియుండరు.

13. మహాజనసభ:—కేంద్రసభ, వార్షిక సమావేశము:— అ. ఈ సంఘమహాజన సభాసమావేశము ప్రతిసంవత్సరము సామాన్యముగ పాల్గొని మాసములో కార్యకారణీసమితివారు నిర్ణయించిన స్థలమున జరుగుచుండును.

ప్ర. ఈ సభయందు ఈ సలహా ముయోక్క అన్ని విధములగు సభ్యులున్న పాల్గొనవచ్చును.

ఉ. మహాజననభ జరుగుచుకొనుచుగ నంచాలకనమితి వాదన్ను, పండితపరివత్తు వాదన్ను, కార్యకారిణి నమితివారన్ను. గ్రామంబు ప్రతివిధులన్ను సమావేశమై “విషయ విషయ నమితి” యనుపేరును వహించి, మహాజననభలో చర్చించుటకై ఈ సంఘసభ్యులచే పంపబడిన తీర్మాన ములను చర్చించి అందుంగీకరింపబడిన తీర్మానములను మహాజననభలో చర్చకు ప్రవేశపెట్టవలెను.

ము. ఆత్మసర సమయములయందు సంఘాత పండిత పరిషత్తు నమితి సభ్యులలో సగముకంటె హెచ్చుమంది కోరినపుడుగాని లేక కార్యకాకారిణి నమితి అనసరమని భావించినపుడుగాని అనసర మహాజనసభను సమావేశ పరచి అప్పటి సమస్యల చర్చించి తీర్మానించవచ్చును. ఇట్టితీర్మానములు సాధారణ మహాజనసభ సమావేశమునందు తీరమైన తీర్మానముల వలెనే అమలు జరుపబడవలయును.

౧౭. వియమావళి మార్పునందు మహాజనసభకు మాత్రమే అధికారముండును.

2. ఆయా నిర్ణీతమైన వసులు నెరవేరిన వెంటనే ఇవి కాము జరిపించిన యాగస్తు కాగ్యక్రమమును, జను బద్ధులను వివరముగ తెలుపుచు మిగిలిన ధనమును కార్యకారిణి సమీక్షింపికి అందజేయవలెను. అంత చిత్తో ఆ యాహ్వాన సంఘము రద్దగును.

ర. ఉపసమితులు:— అ, ఈసంఘము యొక్క ఉద్దేశాదు సారముగ ఆయావిధులను వ్యవస్థతో చక్కగా నిర్వహించుటకై కార్యకారణి సమితివారిచే ఆవసరమువెంటివి ఉపసమితులు ఏర్పాటు చేయబడుచుండ వలెను.

49. ఈ ఉపసమితుల యొక్క కార్యక్రమము, విధులు - నిబంధనలును కార్యకారిణీ సమితివారే నిర్ణయించవలెను. అన్ని రకముల ఉపసమితులను కార్యకారిణీ సమితి వారి సలహానూచనల ననుసరించి మోక్షమే పనిచేయవలెను.

ఈ. ఈ ఉపసమితులు తమకు ఒప్పగించబడిన పనిపూరియైన వెంటనే గాని లేక మహాజనసభా సమావేశము జరుప బడినవెంటనే గాని లేక అవసరములను బట్టి కార్యకారితో సమితివారి తీర్మానమువల్లగాని రద్దగును.

డి. వీరికి నియమించబడిన విధులను సక్రమముగ జరుపుకొనుటకై వీరిలో వీరు అధ్యక్ష. కార్యదర్శులను ఏర్పాటు చేసుకొనవలయును.

16. పండిత పరిషత్తు:— అ. ఈ సంఘముయొక్క కార్యక్రమములో ధార్మికమైనట్టియు, సాంఘికమైనట్టియు, విద్యాసంబంధమైనట్టియు, సాంప్రదాయ సంబంధమైనట్టియు యావత్తు విషయములయందును తోడ్పడుటకై కార్యకారితో సమితివారిచే “పండిత పరిషత్తు” అనునది ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

ఆ. విద్యావంతులై పూర్వాచార్య సంప్రదాయానుగుణ ఆషష్ఠానపదులై యీ సంఘనియమ నిబంధనలకు లోబడినవారై ఈ సంఘ కార్యకారితో సమితివారిచే సంప్రదింపులైనవారు ఇందు సభ్యులుగా నుండవచ్చును.

ఇ. ఈ పరిషత్తునందలి సభ్యులు మూడు తరగతులుగ నుండురు.

మొదటి తరగతి:— గురుముఖత: ఉపదేశమున పొందిన శ్రీభాష్య భగవద్విషయములందును, సంస్కృత నాటకాలంకారాది సాహిత్యమున్ను, తర్కవ్యాకరణ శాస్త్రముల రెండింటియందుగాని, పూర్వమీమాంస యందు గాని, ఏయొక్కదానియందుగాని పూర్ణపరిజ్ఞ గలవారై యుండవలెను.

రెండవతరగతి:— శ్రీభాష్యమునుగాని, భగవద్విషయమునుగాని సంస్కృత నాటకాలంకారాది సాహిత్య పదులై గురుముఖత: ఉపదేశమును పొందినవారై తర్కమునగాని లేక వ్యాకరణమునగాని ప్రజ్ఞగలవారై యుండవలెను.

మూడవతరగతి:— నాటకాలంకారాది సంస్కృత సాహిత్యము కలవారై సాంప్రదాయ గ్రంథకాలక్షేప ములయందు సామాన్యపరిజ్ఞానము గలవారుగాని, వేదపండితులుగాని ద్రావిడ ఆయిరాధ్యాపకులుగాని, అగమ పండితులుగాని ఈ తరగతికి చెందుదురు.

ఈ. ఇందు మొదటితరగతి రెండవ తరగతి పండితులకు మాత్రమే పండిత పరిషత్తు నభిలో చర్చించబడు ధర్మ విర్తయ్యాది విషయములలో పాల్గొనుటకున్ను, సమ్యకుల నిర్బుటకున్ను హక్కుయుండును. మూడవ తరగతి పండితులకు కేవలము ప్రచారము నిమిత్తమైన నభిలో ననుసన్యాసము లిర్బుటకు మాత్రమే అధికారముండును. విద్యాయోగ్యతాదుల ననుసరించి క్రమముగా తరగతులు మారుటకు అవకాశ ముండును.

డి. ఈ పరిషత్తువారు తమకు సంబంధించిన నియమ నిబంధనలను సంఘకార్యకారితో సమితివారి అంగీకారము నకు లోబడి నిర్ణయించుకొను చుండవలెను.

డి. ఈ పరిషత్తువారు తమ కార్యక్రమమును సక్రమముగ నిర్వహించుకొనుటకై తమలో మొదటితరగతి పండిత పరమునుండి తగినపండితుల నొకరిని అధ్యక్షులుగను, అటులనే అవసరము ననుసరించి ఉపాధ్యక్షులను, కార్యదర్శులను ఏర్పాటు చేసుకొనవలెను.

ఋ. పండిత పరిషత్తులో అప్పటి కంగీకరించబడి ఏర్పడియున్న మొదటి తరగతి రెండవతరగతి పండితుల సంఖ్యలో సగముమందికంటె హెచ్చుమంది అంగీకరించిన గాని, సాంఘికమైనట్టిగాని, ధార్మికమైనట్టిగాని, ఆచారవిషయములయందు ఎట్టి కర్తవ్యము సంఘముచే చేయబడరాదు. ఈ పండితులు తమ అభిప్రాయము లను వ్రాతమూలముగ తెలుపవచ్చును. వీరు తమ యభిప్రాయముల తెలుపుటకు యుక్తమగు రీతిని మూడు వర్గాయములు అవకాశ మివ్వవలయును. అప్పటికిన్ని కొందరు తమ యభిప్రాయములను తెలుపనిచో మిగత వారు తమలోని హెచ్చుమంది సమ్యకుల ననుసరించి నిర్ణయముల చెప్పవచ్చును.

ఋ. కార్యకారితో సమితిచేగాని మహాజన సభచేగాని, తమపై విశ్వాస రాహిత్యతీర్మానము చేయబడినపుడు గాని లేక తామే స్వముముగ రాజీనామా చేసినపుడుగాని లేక ఇతరవిషయములైన గృహవివాహాల వలనగాని వీరి సభ్యత్వము రద్దగును.

౧౭. ఈపరిషత్తువా రీ సంఘమువారిచే ఏర్పాటు చేయబడిన పాఠశాలాధికములలో విద్యావిధానమును నిర్ణయించుటయు అప్పుడప్పుడు విద్యార్థులయొక్కయు, నూతనముగ జేరు పండితులయొక్కయు యోగ్యతలను శక్తిసామర్థ్యములను పరీక్షించి నిర్ణయించుటయు, ఉపన్యాసాదుల విద్యుటము, పత్రికలను పుస్తకములను ప్రచురించుటయు, దేవాలయ, రామానుజకూటాదుల నిమిత్తమై ప్రోత్సహించుటయు, వాటి సక్రమ పరిపాలనలో నుండుట సంఘకార్యకాండీనమితి వారిచే కోరబడిన శాస్త్రీయ విషయములలో తమసలహాల విచుట మున్నగు పనులు చేయవలెను.

౧౮. ప్రతి సంవత్సరమున్ను కార్యకారిణీ సమితికి తమ సమితి సభ్యులలో నుండి కార్యకారిణీ సమితియొక్క విరీత సంఖ్యలో నాలుగవ వంతు సభ్యులను ఎన్నుకొనవలెను.

17. సంబద్ధ సంస్థలు :— అ, ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శ-విశ్వాస-ప్రమాణాది-నియమ నిబంధనలకు వ్యతిరేకము గానట్టియు, అనుకూలమైనట్టి ఆదర్శ విశ్వాస-ప్రమాణాది నియమ, నిబంధనలను కలిగియున్నట్టియు పేదాంత . ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన ప్రచారక సంస్థలను ఈసంఘమునకు సంబద్ధ సంస్థలుగా జేర్చుకొనవచ్చును.

అ, అట్టిసంబద్ధ సంస్థలు ఈసంఘమునకు విరుద్ధముగాకుండగ స్వతంత్రములుగా వ్యవహరించుకొనవచ్చును.

ఇ, ఈసంఘముచే నంగీకరింపబడిన ప్రతి సంబద్ధసంస్థయు ఈ సంఘమునకు సాలు 1 కి రు 3-0-0 చొ॥న చందాను చెల్లించవలెను. ఇట్లు చెల్లించనిచో తమ సభ్యత్వమును కోల్పోవును.

ఈ, ఏసంస్థనైనను, ఎన్నడైనను సంబద్ధ సంస్థగా చేర్చుకొనుటకుగాని నిరాకరించుటకుగాని, అంగీకరింపబడిన వాటితో సంబంధమును రద్దుపరచుటకుగాని ఈ సంఘకార్యకారిణీసమితి సంపూర్ణాధికారము కలిగి యుండును.

18. ఈనియమనిబంధనావళిలోని అవసరమగు మార్పులను ప్రతిసంవత్సరమునకొక పర్యాయము మాత్రమే వార్షికసభలో మాత్రమే మార్చబడవచ్చును; అవసరమహాజన సభలలోను కూడ అవసరమ ననుసరించి మార్చబడవచ్చును.

19. ఏవిధమైన అధికారపదవియందలి సభ్యులైనను నరియే ఆహ్వానింపబడిన మూడుసన్నివేశములకు వరుసగా హాజరుకానిచో ఈసంఘముయొక్క ఆ అధికారపదవియొక్క సభ్యత్వమును కోల్పోవుదురు. కాని గై రహాజరునకు తగినంత కారణమున్నదని కార్యకారిణీ సమితివారు నిర్ణయించినచో సభ్యత్వము రద్దవడదు. లేదా ఆపదవికి తిరిగివారే నియమించ బడవచ్చును.

20. ప్రత్యేకకార్య క్రమములకై దాతలచే ఏయబడిన అన్ని విధములైన విరాళములు ఆ యాదాతలయంద్రేణును సారముగ మాత్రమే వినియోగించబడవలయును. వాటి నిర్వహణకై ఆయాప్రాంతములందు ఉపసమితుల ఏర్పాటు చేయవలయును. ఈ ఉపసమితులు సక్రమముగ పనిచేయు చున్నంతవరకు కేంద్రసంఘమువారు వాటి విషయమై కడగజేసుకొన కూడదు. దాతల ఉద్దేశభంగము కలిగినపుడు మాత్రమే కేంద్రసంఘము వారు కడగజేసుకొని వానిని సక్రమపరచవలెను.

21. శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి:—అ, ఈ సంఘముయొక్క కార్యక్రమము ప్రింట్లో విరివిగా ప్రచారమై వ్యాప్తిచెంది వృద్ధియగుటకుగాను ప్రత్యేక ప్రీశాఖ ఈ సంఘముయొక్క యాజమాన్య పర్యవేక్షణల క్రింద పనిచేయునట్టియు ఈ సంఘముందలి ప్రీ సభ్యురాండ్రతో మాత్రమే కూడుకున్నట్టియు "శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి" అను పేరుతో అవకాశము, అవసరము గల స్థలముల యందెల్ల ఈ సంఘ ప్రీ శాఖోపసమితులు ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

ఈ ఇందు ఈ సంఘముయొక్క ప్రీ సభ్యురాండు మాత్రమే సభ్యురాండ్రుగ నుండురు. పురుషసభ్యులిం దుంట్ రాదు.

- (1) ఈ మండలము యొక్క యావత్తు కార్యక్రమ నిర్వహణమునకై ఈ ఉపసమితికై ఏర్పరుచుకున్న సరిహద్దులలో గల, ఈ సంఘము యొక్క అన్ని తరగతుల ప్రీతభ్యుదాండ్రవేతను తమలోనుండి అయిదుగురికి తక్కువ గాకుండగను, ఇరువదిమందికి ఏక్కువగాకుండగను (అవసరానుసారముగ) కార్యనిర్వాహకసభ్యురాండ్రును మరియు ఒక అద్యక్షురాలను, నలుగురికి మించుకండగ ఉపాద్యక్షురాండ్రును, ఇద్దరికి మించుకండగ కార్యదర్శిణులను (కార్యదర్శిణులలో ఒకరిని కోశాధికారిణిగ కూడను) మూడుసంవత్సరములకొక సర్వాయము చొప్పున ఎన్నుకొనుచుండవలయును. వీరిలో అద్యక్షురాలున్న, ఉపాద్యక్షురాండ్రు యిద్దరున్న, కార్యదర్శిణులలో వకరున్న, మిగత సభ్యురాండ్రులో సగముమంది మున్ను శాశ్వత సభ్యురాండ్రునుండి ఎన్నుకొన బడవలయును. ఇంతమంది శాశ్వత సభ్యురాండ్రులేని చోట్లయందు వారంగీకరించ నపుడుగాని యితర సాధారణ సభ్యురాండ్రుచే ఆస్థానముల పూర్తిచేసుకొనవచ్చును.
- (2) కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితుల ననుసరించి కొన్నిస్థలములలో అద్యక్షురాలిని, ఉపాద్యక్షురాలిని, కార్యదర్శిణులలో వకరిని, సభ్యురాండ్రులో నలుగురికి మించుకండగను, ఈ మూడుసంవత్సరముల గడువుగల ఎన్నికలతో సంబంధము లేకండగ వారివారి జీవితాంతము వరకు ఆ యా పదవులు శాశ్వతముగ వారువారు కలిగియుండు నటుల శ్రీవిశిష్టాద్యైత ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకారిణి సమితివారు నిర్ణయించవచ్చును.
- (3) అద్యక్ష-ఉపాద్యక్ష-కార్యదర్శి-కార్యనిర్వాహక సభ్యురాండ్రుతో కూడుకున్న దానిని "శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళా మండలి కార్యనిర్వాహక వర్గము అని వ్యవహరించ వలయును.
- (4) ఈ కార్యనిర్వాహక వర్గము నెలకొక సర్వాయమున సమావేశమగుచు తమ కార్యక్రమమును నిర్ణయించు కొనుచుండవలయును.
- (5) ఈ మండలికి సంబంధించిన యావత్తు కార్యక్రమ నిర్వాహణావ్యక్త, యజమాన్యము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు కలిగియుండురు. శ్రీయతిరాజ సేవామహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమునై శ్రీవిశిష్టాద్యైత ప్రచారకసంఘ కేంద్ర కార్యకారిణి సమితి వారు అన్ని అధికారములను కలిగియుండురు.
- (6) శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు పరుసగ మూడు సర్వాయములు తమ ప్రత్యేక ప్రత్యేక సమావేశములలో ఒకేమాదిరిగ తీర్మానించిన విషయములను శ్రీవిశిష్టాద్యైత ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకారిణి సమితివారు నిరాకరించరాదు. ఇందు మూడవ సర్వాయములో కూడిన సమావేశములో మాత్రము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్య నిర్వాహక వర్గము యొక్క నిర్ణయమైన సంఖ్యలో మూడింట రెండువంతుల మంది క్లి సభ్యురాండ్రుచే ఆ తీర్మానము అంగీకరించబడవలెను లేనిచో ఆ తీర్మానము ఉత్తరమైనటుల ఎంచబడదు. ఇట్టి మూడు సమావేశములకున్న కనీసమొకనెల వ్యవధాన ముండవలెను.
- (7) సంవత్సరమున కొకసర్వాయము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి యొక్క వ్యవస్థ సభ్య సమావేశమును జరుగవలెను. అందు ఆ సంవత్సరము జరిగిన కార్యక్రమము యొక్క సింహావలోకనము, ముందు సంవత్సరము జరుగవలసిన కార్యక్రమ నిర్ణయము, జను బియ్యలు, ముందు చేయవలసిన వాని అంచనాలు వగైరా యావత్తు విషయములు పరిశీలించబడి నిర్ణయించబడవలయును. ఈ వర్సనవ్య నిర్ణయానుసారముగ ఈ కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు తరువాత కార్యక్రమమును నడిపించ వలయును.
- ఇ: ఈమండలి ప్రీంలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల యభివృద్ధికి మాత్రమే అనుకూలముగ అన్ని విధముల కార్యక్రమముల నవలంబించి పనిచేయవలయును. ఇందులకై ఆశ్రమములు, పాఠశాలలు, గ్రంథాలయములు, ఉపన్యాసభవనములు, భజనమందిరములు, కాలక్షేపకూటములు, పక్షనాయములు మున్నగువానిని ఏర్పరచవలయును.

ఈ. ఈ మండలిచే శ్రీలక్ష్మి మాత్రమే ఏర్పరచబడిన అశ్రమాదులలో పురుషులకు ప్రవేశముండరాదు గాని ప్రత్యేక పరిస్థితులయందు మాత్రము జ్ఞాన భక్తి-వైరాగ్య సంపన్నులైన నట్టి యోగుఁగు పురుషులచే ఈ మండలివారు కాఁజేపముఁగాని, పఠనాదులనుగాని, ఉపన్యాసములనుగాని, పాఠప్రవచనాలనుగాని, తాత్కాలికముగ మాత్రము తమకార్యక్రమములో చేర్చి ఏర్పాటుచేయవచ్చును అట్టి ప్రత్యేక పరిస్థితులలో వీరిని వినుటకై తాత్కాలికముగ పురుషులకు కూడ అవకాశమును కల్పించవచ్చును.

ఏ పరిస్థితులయందును కూడ, యిటుల తాత్కాలికముగ అవకాశము కల్పించబడిన ఈ పురుషుల సంబంధముచే ఈ మండలియొక్క కార్యక్రమమునకు ఎట్టి అటంకముగాని, కష్టస్థములుగాని, అవాంతరములుగాని, కలుగకుండునటుల జాగ్రత్తగ యుండవలయును ఇట్టి ప్రత్యేక పరిస్థితులలో ఇతికార్యక్రమ ఏర్పయ్యవలయు ముందుగాను, కార్యక్రమ విస్తరణములోనూ, సామాజికమైన శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకనియ శాఖవారి సహాయము, సహాయమును ఉపయోగించగ తీసుకొను చుండవలయును.

ఉ. ఆశ్రమములు:— (1) శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలియొక్క కార్యక్రమ ప్రచారమునకై ఆనుచు నున్నట్టియు, ప్రకాంత ఆర్థ పరితరణమునకు అనుకూలమైనట్టియు, ప్రమాదరహితమైనట్టియు ఆశ్రమములు స్థాపించబడవలయును. ఆశ్రమ వాతావరణములయందు అతిసౌకర్యముగను, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య ప్రకృతికరముగను, నిరాదంబరముగను, విమలముగను, దేవద్యులగురు సన్నిధానముందును, ఎందరినీ వసతిగల ప్రాంతముందును యుండవలయును.

(2) మద్యమాంసాది విషిర్థ ద్రవ్యములుగాని, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యములకు విరుద్ధములగు వాఙ్మయముగాని, వస్తువుగాని ఆశ్రమములో ఉపయోగించబడకూడదు; ఆశ్రమ ఆవరణలోనికి తీసుకొని రాబడకూడదు.

(3) ఈ మండలి కార్యక్రమమున సంపూర్ణవిశ్వాసముండి, దీనిని ప్రచారము చేయుటకయ్యే తమ యావజ్జీవమును వినియోగించ ప్రతిజ్ఞచేసి, ఈ మండలిలో మూడు సంవత్సరములకు తక్కువగానుండగ సభ్యత్వము కలిగియుండి, తమ ఆదర్శ-సత్త్వవర్తనలలో సంఘమునకు సంపూర్ణవిశ్వాసమును కలిగించగలిగి, ప్రచారమునకున్న, ప్రశాంతజీవితమునకున్న వలయు జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యములు గల శ్రీమతి మాత్రమే ఈ ఆశ్రమములలో స్థిరనివాసులుగ చేర్చుకొనబడిదురు.

(4) స్థిరనివాసులుగ అంగీకరించిన పిమ్మటకూడ వీరిప్రవర్తనవలన సంఘమునకు కష్ట-నష్టములు కలుగునో అట్టివారిని శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారితో సంప్రదించి ఆశ్రమమునుండి తొలగించుటకు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక కేంద్ర కార్యకలాప సమితివారు అధికారమును కలిగియుందురు.

(5) ఆశ్రమములలో విలాసకరమైనట్టియు, భోగరూపమైనట్టియు జీవితమున కవకాశముండరాదు.

(6) ప్రతి ఆశ్రమములోను ప్రతిదినము ఉదయమునను, పాయంకాలమునను తప్పనిసరిగా ఆశ్రమవాసులందఱు కలిసి సమిష్టిగా పాల్గొనుటకు వీలగునటుల భగవదారాధనము, భగవత్పూజన, స్వయానగ్రంథపారాయణము, సాంప్రదాయ గ్రంథకాలక్షేపము, భజనయ, పఠనాదులు యుండవలయును.

(7) ఏదైన తగినంత కారణముండిననే తప్ప ఆశ్రమవాసులలో ఎవరుకూడ ఈ సమిష్టి కార్యక్రమములలో పాల్గొనకుండగ యుండరాదు.

(8) ఆశ్రమములలో జరుగు సమిష్టికార్యక్రమము లన్నింటిలోను ఆశ్రమవాసులు కానట్టియు, ఈ మండలియందు సానుభూతి, శ్రద్ధాసక్తులు కలగినట్టియు, యితరశ్రీలుకూడ పాల్గొనుటకు అవకాశ ముండవలయును.

(9) ప్రతి ఆశ్రమములోను స్వరూప సాంప్రదాయముకూలమైనట్టి భగవంతుని జయంతులు, భగవత్-భావతాదార్య సుప్రసిద్ధ తిరునక్షత్రములు, శుక్రవారములు, ఏకాదశులు, యంకా యితర పవిత్ర పుణ్యవర్షదినములు జరుపబడుచు అందు సాంప్రదాయసిద్ధమైన ఉత్సవాది కార్యక్రమములు జరుపబడు చుండవలయును.

- (10) వీలై సంకవరకు ప్రతి ఆశ్రమవాసియు తపఃవికమునను పరము తిండి బల్లలకు కావలసిన ధనమును తానే వ్యయముగ క్షాతకష్టములచే సంపాదించుటకు అనువగునట్టి వ్యూహానుకూల కట్టరపరిశ్రమలు, ఆశ్రమము లోనే ఆశ్రమయాజుహువ్యముననే స్థాపించబడవలయును. ఈ విషయములో స్థానికమైన శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రధారక సంఘశాఖవారి సలహాలను, సహాయమును తప్పక తీసుకొనవలయును.
- (11) ఆశ్రమవాసులు సంపాదనయంతయు ఆశ్రమాభివృద్ధికే వినియోగించ బడవలయును. వారి వారసులు వగై రాల తెట్టిహక్కులు, సంబంధము యుండరాదు.
- (12) ఏ ఆశ్రమములోను ఎవరికి వ్యక్తిగతముగ ఏవిధమైన స్థిరమైన హక్కులు యుండరాదు.
- (13) దీనికి సంబంధించిన ధర్మసాస్త్రలన్నియు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రధారక సంఘ యాజమాన్య పర్యవేక్షణల క్రింద శ్రీయతిరాజు సేవా మహిళామండలి వారికి మాత్రమే సమిష్టిరూపముగా చెందినవై యుండును.
- (14) ఆశ్రమములలోని వారందరు తమ తమ వర్ణాశ్రమానుకూల ఆచారవ్యవహారముల కనుగుణముగ పదుడు కొను చుండవలయును.
- (15) ఆశ్రమము లన్నింటియందును జ్ఞానానుష్ఠానములకే ప్రాధాన్య ముండవలయును.
- (16) ఆశ్రమవాసులలో పరస్పరము నీచోచ్ఛ్రావము యుండరాదు. “పరస్పరం ధోష ముతః” అను సూత్రము వనసరించి సమానగౌరవ ప్రతిపత్తుల కలిగి యుండవలయును.
- (17) ప్రతి ఆశ్రమముయొక్క దైనిందిన సామాన్య కార్యక్రమ వివ్యాహారమునకున్ను, ఆశ్రమవాసులలో ఒకరు పర్యవేక్షకులుగా శ్రీ యతిరాజు సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారి సంప్రతింపులపై శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రధారక సంఘ కేంద్రకార్యకారీణీ సమితివారిచే ఏర్పాటు చేయబడవలయును.
- (18) అవకాశమున్నంత వరకు ప్రతి ఆశ్రమమును చేర్చి పాఠశాలలు, గ్రంథాలయములు, ఉపన్యాసభవనములు, భజనమందిరములు, కాణక్షేపకూడములు యుండవలయును.

అ. ఆశ్రమములో స్థిరనివాసులుగ చేర్చుకొనబడు శ్రీ కుండవలసిన యోగ్యతలు:— i. శ్రీయతిరాజు సేవా మహిళామండలిలో మూడుసంవత్సరములకు తక్కువగాకుండగ సభ్యులై యుండ వలయును.

ii. తప్తక్రాంతనాది సంవసంస్కారపథ్యలై యుండవలయును.

iii. తమప్రాకృత బంధువర్గముతో ఎట్టి లావాదేవీలుగాని, ప్రాకృతసంబంధముగాని యుండరాదు.

iv. జాతి-ఆశ్రయ-నిమిత్తాలచే దూషితములుగాని శాఖాహారమును మాత్రమే విరుచు విష్టంతో భుజించు వారలై యుండవలయును.

v. జ్ఞాన-వైరాగ్య సూచకములగు నట్టిము. విలాస-భోగ రహితమైనట్టియు, నిరాకంబరము, నిర్మలము అయి నట్టి వస్త్రాలంకారాజామలను మాత్రమే ధరించవలయును.

ఆ. పాఠశాలలు:— బాలికలకున్ను, పెద్దవారలగు శ్రీమంతులు ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి కరములగు విద్యలున్ను (సోత్రపాఠములు, ప్రబంధములు, పురాణములు, సాంప్రదాయ గంథములు ఇత్యాదులు) వీనికి వ్యతిరేకముగాని, అంతయు గాని కలగనట్టి యితరవిద్యలున్ను నేర్చుటకు పాఠశాల యుండవలయును. ఈ పాఠశాలలలో శ్రీలే అధ్యాపకులందుగ వినియోగించబడవలయును.

ఇ. గ్రంథాలయములు:— శ్రీయభివృద్ధికి అనువగునట్టి జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యభోవకము లైనట్టి పత్రికలు, పుస్తకములు, పఠములు మున్నగు వాఙ్మయముతో కూడుకొనియున్న గ్రంథాలయములు స్థాపించబడవలయును. ఈ గ్రంథాలయములలో ప్రాకృతిక మైనట్టియు, మనోవికారముల కలిగించునట్టియు, జ్ఞాన-

భక్తి-వైరాగ్యముల కనుకూలముకానట్టియు పత్రికలుగాని, పుస్తకములుగాని, పత్రములుగాని ఎట్టి వాఙ్మయము యుండరాదు. గ్రంథాలయమునకు సంబంధించిన పరివారముగకూడ స్త్రీలే విమోగింపబడవలయును.

ఈ ఉపన్యాసభవనములు:— జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య భోదకములగు ఉపన్యాసములనుగాని, కాలక్షేపాదులనుగాని, పఠనాదులనుగాని జనుపుటకు (చెప్పువారుస్త్రీలే, వినువారుస్త్రీలే అయియుండునట్టి) ఉపన్యాసభవనములను, కాలక్షేపకూటములను, పఠనాలయములను స్థాపించవలయును.

ఉ. శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలియొక్క లౌకిక రాజకీయములకు సంబంధించిన పనులను నిర్వహించుటకుగాను స్థానికమైన శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారి సలహా సహాయములపై ఆ సంఘములోని వారి వెపరినైనగాని లేక యోగ్యులగు యితరులనుగాని పురుషులను ఆ యా ప్రత్యేకపనులకై ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును.

CERTIFICATE OF REGISTRATION OF SOCIETIES

ACT XXI OF 1860

S. No. 9 of 1951.

I hereby certify that "**Sri Visishtadvaita Pracharaka Sangham**" has this day been registered under the Societies' Registration Act, XXI of 1860.

Given under my hand at Madras, this fourteenth day of March, One thousand nine hundred and fifty one.

*Additional Assistant Registrar of
Joint Stock Companies,
Chingleput District.*

సవినయవినతి

“కలా సంఘే శక్తిః” కలియుగమున సంఘముననే శక్తియుండును. సుసంఘటిత సంఘము ద్వారా మాత్రమే మన మీ కాలమున ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని, ఆత్మోన్నతిని, ఆనందమును పొంద కలుగుదుము. పరస్పరబోధకును, భక్తిబావ ప్రచారమునకును సంఘమే కదా సాధనము. సత్సంగమునకును, సాదుసేవకును, సదనుష్ఠానమునకును శరణ్యము సంఘమే గాన దయయుంచి తాము ఈ సంఘమున సభ్యత వహించుట మాత్రమే గాకుండగ తమ యనుయాయుల నందరను ఇందు వెంటనే సభ్యులుగ జేర్పించి ఈ సంఘమును పటిష్ఠము, సుసంఘటితము, ఫలప్రదాయి అగునటుల జేయగోరుచున్నారము.

ప్రధాన కార్యాలయము:—

గీతామందిరము

107, వరదాను త్రియప్పకొ పీఠి,
మదరాసు—1.

తమ,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి 3

భారత-భాద్రపదమాసము

సంచిక ౬

శ్రీ వైష్ణవుడెవడు?

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్

తే. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోరుకొండ.

ఏతే సత్పురుషాః పరార్థిభుటకా
స్వాస్థ్యాన్ పరిత్యజ్యయే ॥

తన సర్వస్వమును త్యజించి పరులకార్యముల
ఘటింపజేయువారే సత్పురుషులు. భర్తృహరి.

ఎవరు తనపట్ల మిక్కిలి నిష్ఠురముగను, నిర్ద
యగను ప్రవర్తించువారిపట్ల గూడ నుదారము
గను దయాదాక్షిణ్యములతోను ప్రవర్తించురో
వారే శ్రీ వైష్ణవులు. ఇందులకు మనకు భక్త
ప్రహ్లాద యనుష్ఠాన మొక ప్రబల నిదర్శనము.

హిరణ్యకశిపుడు తన మారణోపాయము
లన్నియు రిత్తవోవుటగాంచి చింతాక్రాంతుండై
యుండ పురోహిత పుత్రులదిగాంచి రాజా! నీవీ
మాతృమునకే యంతచింతించనలెనా మేమున్న
దెందులకు? చెప్పిచూతుము. ఈతడు మారనిచో
మామంత్ర శక్తిని విజృంభింపజేసి యభిచార

హోమము గావించి కృత్యమును భూతము నొక
దానిని బుట్టించి దానిచే నీతని రూపదంగింతు
మని యోదార్చిరి.

పిమ్మట వారాతనిని తమయింటికి గొన్నో
యిరి. అచ్చట గురుశిష్యుల కీవిధమగు సంవాద
మొకటి జరిగెను.

గురు- నాయనా! నీయది బ్రహ్మవంశము.
రాక్షసేంద్రుని పుత్రత్వముగా జన్మించితివి
నీతండ్రివలె నీవును సమస్తలోకాధార భూతుడ
వగుదువు. నీకాదేవతలతో పనియేమి? నీకాయ
నంతుని చింతయేల? తండ్రికిమించిన దేవుడు
గలదా! తండ్రికి మించిన గురుడున్నాడా?

ప్రహ్లా- మహాత్ములారా! మీరు సెలవిచ్చి
నట్లు యాకుల ముక్కుపై మై దియే. నాతండ్రి
జగదారాధ్యుడనుటలో సందేహమేమి?

గురువులలో తండ్రి మొదటివాడనుటయు నిర్వివాదాంతమే. సర్వవిధముల నాతనికపరాధమును గావింపరాదనియే సర్వదా తలంచుచుండును. కాని తాము సీకాయనంతుని చింతయేల యంటిరే యది మాత్రము నిరర్థకము. మీయందలి గౌరవముచే నేనింతకంటె జెప్పజాల. (తనలో) గురువులైనను భగవంతుని నిందించినవారి నపేక్షించుటకు నాచిత్త మొప్పుకున్నది. వీరికాపభావమొకింత సూచింతును గాక.

(ప్రకాశముగా) ఏమి! గురువుంగవులారా? ఏమంటిరి? అనంతుని చింతయేల యనియా? బాగు బాగు. మంచి గురువులే దాపరించరి. మీరు చింతాదంతుర మనస్సులు కారేని నేనా యనంతుని మహిమ నొకింత విన్నవించు సావధాన చిత్తులగుడు.

ధర్మార్థ కామమోక్షముల కంటె శంసార మండలమున పురుషార్థాంతరము మృగ్యమే గదా! అట్టి పురుషార్థముల నాల్గిటిని యాతడు ప్రశాదించునే, యక మనకేమి కావలెను? గురువుంగవులారా! వేయేల! నానిశ్చయమును వినుడు ఆయనంతుడే జగత్పతి, యాడే కర్త, ఆతడే వికర్త, ఆతడే సంహర్త, ఆతడే భోక్త, ఆతనిని మించిన ప్రభువువేరొకడులేడు. ఇది ముమ్మాటికి నిశ్చయము. మీరు కూడ నాతని భజించి తరించుడు. ఇట్లాడినందుకు నన్ను ఊమింతురు గాక!

గురు (కోపముతో) ఓరి! నిర్భాగ్యుడా! నీవు మామాటవిందువని నిన్నులో కాలకుండ కాపాడితిమి. ఇట్లొకెన్నడును వరరవని మితిమీరి చూడుము. నీవు మామాటను లక్ష్యపెట్టవేని

యదుగో యిప్పుడే కృత్యము విడిచి నిన్ను నిర్మూలించుము. మాశక్తిని చవిచూతువుగాక.

ప్రశ్న- ఆచార్యోత్తములారా! ఇది యెంత పెరిగి. ఎవ్వనిచే నెవ్వడు రక్షింపబడువాడు? ఎవ్వనిచే నెవ్వడు భక్షింపబడువాడు? రక్షణ భక్షణములు రెండును తానాచరించు పుణ్య పాపముల మీద నాధారపడి యుండుట నెరుంగరా? అందువల్లనే గదా ప్రతివాడును సర్వప్రయత్నములచేతను సత్కర్మలనే యాచరించ రించవలెను.

(ఆచార్యపుత్రులు పట్టరాని కోపముతో కృత్యము పుట్టించి విడుతురు. అది భయంకారాకారమును దాల్చి కోపముతో మండిపడుచు భూమిని తొక్కుచు శూలము నాతని రొమ్మపై గుచ్చును. అయ్యది యాతనిని స్పృశింపగనే తుత్తునియై నేలంగూలును. ఆహా! భగవంతునకు ప్రియమరిదమగు నాతని హృదయము సోకిన వజ్రాయుధమే రూపడంగ నిక నీక్షింద్ర) శూలమా హింసించునది?

పాపుచే పాపులహింసించ నేర్పడిన యా కృత్య యిప్పుడు విపరీతముగ నుపయోగింప బడుటచే ప్రహ్లాదునిపట్ల కుంతితశక్తియై యెదురు తిరిగి నా గురువుతులనే వేదింప నారంభించెను ఓహో ఇతరి నాయుత్తమ భక్తుని పరాక్రమ ప్రవృత్తి సువర్ణాక్షర విలేఖ్యముగదా! నిలంత రానుభావ్యముగదా! సకలపాప విమోచకము గదా!

అట్లాకృత్యచే దహ్యమాన సర్వాంగులగు నాగురువుతుల గాంచి మన చిరుతభక్త శిఖామణి కన్నీరు మున్నీరుగా గార్చుచు.

ప్రహ్లాద! కృష్ణ! తాహి తాహి! ఓ సర్వ వ్యాపక! ఓజగద్రూప! ఓజగన్నాథ! యీ నాయాచార్యపుత్రులనీ మంత్రాగ్నినుండి కాపాడవా! ఇదుగో! నేప్రమాణము జేయుచున్నాను.

సకల భూతములయందును సర్వవ్యాపియగు సర్వేశ్వరుడు శ్రీమహావిష్ణువే యనుటకు సంశయములేదేని యీ విప్రోత్తములు జీవించుటగాక!

సర్వవ్యాపకుడగు సర్వేశ్వరుని శత్రుపక్షమందును సంభావించునేని నాపురోహితపుత్రులు జీవించుటగాక!

నన్ను చంపుటకు ద్యమించి, విషము నిచ్చియు నిప్పునదోచియు, దిగ్గజములచే దొక్కించియు, సర్పములచే గజపించియు డిగించిన వారిపట్ల నేను నిక్కముగ మిత్రులపట్ల ప్రవర్తించితినేని యీనానత్యముచేతనే నాయీ యాజకులు చిరం జీవులగుదురుగాక! (ఇంతలో నా మంత్రాగ్ని యదృశ్యమయ్యెను.)

గురు-ప్రహ్లాదు నాలింగనము జేసుకొని యశుభారలచే నాతని నభిషిక్తునిజేయుచు,

మాతండ్రి! దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ! అప్రతిహత బలవీర్య సమన్వితోభవ! పుత్రప్రేతాధిపత్యైవ యక్తోభవ! సీతత్వమెరుగక యపచారపడితిమి. తండ్రి! “వైష్ణవులు అపకారుల కుపకారమొనరింతురు”ను ధర్మమును వినియు విశ్వసించక నేడు దానిని సాక్షాత్కరించితిమి గదా! మేము ధన్యులము. మేమిదేహీ! సీమహాత్మ్యమునంతను నీ తండ్రికి విన్నవించుము. (అని నిష్క్రమించుట.)

ఇది యొక ప్రాచీనోదాహరణము.

మరియొక విచిత్రముగు నర్వాచీనోదాహరణము నిచ్చి యీ విషయమును మరింత బలపరచ యత్నింతును.

పూర్వకాలమున రామదాసుడను నొక భక్త శిరోమణి యుండెను. ఆతడెన్నడును చేయజూచి యెఱుంగని యప్రతిగ్రహ దీక్షితుడు. ఒక నాడొక మహారాజుతనిని బహుభంగుల బలవంతపరచి బహుమూల్యరత్నాదికము నర్పించెను. భగవంతుని లీలకు విషయము కానిదేదీ! ఆతడాధనరాశిని గైకొని తన యాశ్రమమునకు మరలుచుండ మధ్యేమార్గమున నిద్దరు దొంగలూతనిని బంధించి రత్నరాశిని కొల్లగొట్టి యంతటితో పోక నాతని చేతులు సరికి తుడకాతని నొక పాడునూత పారవైచి లేచిపోయిరి.

దైవవశమున నారాజచంద్రుడే వేటకై యడవిని దిరుగాడుచు తృప్తాతురుడై యానూతి చెంత కేతెంచి యందున్న నాదీన చేతనుని రామదాసుగా గుర్తించి యొక త్రాటి సహాయమున నాతనిని బయటకు దీయించెను. ఎంత బలవంత పరచినను తన కపకారము గావించిన యాచోరుల జాడ నొకింతయు నాభక్తుడు జూరవిడువలేను. చేయునది లేక నారాజపుంగవుడు శ్రీధాభక్తులతో నాభక్తునిపరిచర్యమాత్రము గావించుచుండెను.

దైవికముగ నొకనాడాచోరులూ రాజభవన పార్శ్వమునుండి యేగుచుండుట నా రామదాసు గాంచి రాజుచే వారల తనచెంతకు తావించెను. ఆదొంగలూ రామదాసును గుర్తించి నిలుపున నీరై గజగజ వణికిజొచ్చిరి. ఆభక్తుడది చూచి వారల ననేక రీతుల నాశ్వాసించి రాజుతో వీరు తన మిత్రులు గాన వీరల కిచ్చవచ్చినంత ధనరాశి నొసంగుమని యాజేశించెను. నుడువుట తడవుగ ధనరాసులూ దొంగలమోల గుమ్మరింపబడెను.

అదొంగలాశ్చర్య చకితమనస్కులై యీవిప
రీత ఫలాగమ నిదానమారయ జాలక సగళయా
క్రాంత మనస్కులయ్యు యేమియు నెరుంగనట్లు
నటించుచు నోపినంత ధన నిచయము నెత్తుకొని
సంతుష్టాంతరంగులై రాజభటుని సహాయముతో
తమ గ్రామమునకేగ దొడంగిరి. మార్గమధ్యమున
నారాజభటుడు వీరలను తమకు రామదాసుతో
పరిచయమెట్లు కల్గెను. ఆయన మీకింత ధనము
నిప్పింపనేల యని ప్రశ్నింప వారలు నిర్భయ
ముగా “ఓ! రాజోద్యోగీ! మేమొకసారి యీ
సన్యాసిని మృత్యువాతనుండి రక్షించితిమి.
ఆతడా ఋణమునుండి యిప్పటి కిట్లు విముక్తు
డాయెను. యని యంతిమాత్రం సమాప్తి సమ
కాలముననే యెదుట భూమి బద్ధలై వీరి నిరవ
రను తన పొట్ట బెట్టుకొనియె. ఆరాజభటుడిది
గాంచి భయంభ్రమములతో బెడరుచు రాజు
చెరితకే తెంచి రామదాసు వినుచుండ నీవార్త
నంతను నవి స్తరముగ విన్నవించెను. ఈమాటలు
చెవిని బడినతోడనే యాభక్తశిఖామణి నేత్ర
ముల నుండి యశుధారలు జలజలరాల దొడం
గెను. వాటిని తుడుచుటతప్పగ నారామదాసు
నకు రెండు చేతులును వచ్చివేసెను. ఇరియం
తయు జూచుచున్న నారాజున కాశ్చర్యముద
యించెను. దీనికేమి హేతువని నిర్భంధించుటచే
నారామదాసు జరిగినదంతయు పూసగుచ్చినట్లు
చెప్పివేసెను. ఇది యంతయు వినిన. పిమ్మట నా
రాజునకాశ్చర్యము మరింత వృద్ధిజెంది యాతని
నిట్లు ప్రశ్నించెను.

రాజు- వారు తమ చేతుల నరకినచో తమకు
మిత్రులెట్లయిరి?

దాసు- తన చాతుర్యముచే నహితమునుండి
తనను మరలించినవాడే తనకు మిత్రుడు నేను
చేయజూచి యెవరినుండియు నేమియు పరిగ్ర

హించనని ప్రతిన గావించియుంటిని. దైవఘట
నచే నేనాప్రతిజ్ఞ నుల్లంఘించితిని అందులకు
ఫలముగా వీరు నాచేతులను నరికి నాపాపమును
పోగొట్టి క్రియాత్మక ఉపదేశ మూలమున హిత
సాధకులైరి గావున వీరు నాకు మిత్రులైరి.

రాజు- వీరికి తమరేల ధనముల నిప్పించితిరి.

దాసు- మిత్రుల కపేక్షిత ధనముల నిప్పిం
చుట సహజముగానే ఘటించవచ్చును గదా!
అదియును గాక నేను సాపరాధుడను గనుక
నన్ను వీరు శిక్షించుట సరియైనది గాని మరి
యొకనాడు వీరిల్లు ధనాశచే నిరపరాధుని కూడ
హింసించుటచే నిరకములపాలగుదును. అందుచే
వీరి ధనతృప్త్యు శమింపజేయు తలంపుచే నీచే
ధనము లిప్పించితిని?

రాజు- అయినచో వీరిచావునకుమీరునగవనేల?

దాసు- నావలనగదా పాపము! వీరికి దుర్మరణ
మాసన్నమైనది. లోకులు నన్ను త్రముడందురు.
ఉత్తముని స్నేహఫలము త్రముమే గావలెను. కాని
యిచ్చుట విపరీతమాయెను. కావుననేను ఓ
దైవమా! నాస్నేహమున క్లిష్టి విపరీత ఫలము
ఘటించుటకు నేనేమిపాప మాచరించితినియ్యా!
యని యేడ్చితిని.

రాజు- అయినచో మీకు చేతులెల్లవచ్చినని?

దాసు- ఇది సర్వేశ్వరుని నిగ్రేతుక కృపా
ఫలము. ఆమహనీయుడు తన భృత్యుని యప
చారముల గణించక తన దయాపూర్ణ స్వభావ
మునే యావిష్కరించుచుండును.

ఇదియంతయు విని యారాజుచంగుడుహర్ష
పులకిత గాత్ముడై యానందవశమున గద్గద
కంఠుడాయెను.

— హా! భక్త రామదాస్ —

ఇదిగదా నిజమగు వైష్ణవలక్షణము.

సదాదిశబ్దములకు శ్రీమన్నారాయణనియం దే పర్యవసానము

కోయిల్ కన్దాడ వెంకటనర్సింహాచార్యులుగాడు, రామన్న పేట, వరంగల్.

భగవంతునిచే సృష్టించబడిన ఈప్రపంచము నందు చైతన్యము కలిగి ఇహపర సాధకంబులు శాస్త్రవశ్యతగలది మానవజన్మమే. కావుననే జ్ఞానవిహీనముగు అచేతనమువలెను దుఃఖమునుభవించు నరకస్థుల వలెను సుఖానుభవమందు లేజశ్వరీరులగు దేవతలవలెకాక క్షిద్రుతి జన్మ పరంపరలనుండి వచ్చుచున్న పాపనివృత్తికి పునరావృత్తి రహితమై శాశ్వతమైన మహదానంద మందుటకు కారణమైనది. యీభూలోకమందైన మానవజన్మమే.

ఈమానవుడు ముఖ్యముగా తెలుసుకొనదగిన విషయము కారణవస్తువై పరబ్రహ్మ యనబడు శ్రీమన్నారాయణుడు ఆనారాయణ బోధకముగు జ్ఞానము ఆపారుషేయమై నిత్యమై నిర్గుణమై భగవం విప్రలంభ ప్రమాదాది దోష రహితమై స్వయంప్రమాణమై శ్రీమన్నారాయణునిచే చతుర్ముఖ బ్రహ్మ కుపదేశించబడిన వేదమువలన కల్గును. అందు సదేవసౌమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, బ్రహ్మతాత్పర్యమగ్ర ఆసీత్, ఆత్మావా ఇదమగ్ర ఆసీత్, పురుషువేదగ్రంసర్వం, యదా తమస్త న్నదివానరాత్రి ర్నసన్నచాసచ్ఛివవవ కేవలః, హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతా గ్రే, నకిరిం ద్రస్త్వ దుత్తరః, ఆకాశోహవై నామరూప యోగ్నిర్యహితా, ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్, ఇత్యాదివేదాస్తవాక్యములందుసామాన్య వాచకములచే కొన్ని కొన్ని విశేషవాచకము లచే కారణవస్తు బహుత్వము చెప్పబడుటచే ముముక్షుజనము సంశయవిచ్ఛిత్తికాక బాగుపడ

కుండుటచూచి సంసారభయవీడితులగు వారల యదృష్టవిశేషమువలన యవతరించిన భగవద్రా మానుజాచార్యులవారు నారాయణాంశచే యవ తరించిన శ్రీవేదవ్యాసుల వారిచే వేదార్థముల నన్ని కేంద్రీకరించి రచింపబడిన బ్రహ్మసూత్ర ములకు పైన జెప్పబడు వేదాంత వాక్యార్థ ముల కన్నింటికి సమన్వయముజేసి యదార్థార్థమును తేల్చి భాష్యమునురచించిరి. మరియు అభేదవాదు లిదివరలో బ్రహ్మసూత్రముల కర్థమునిర్ణయించిన పిమ్మట తిర్గి వీరి నిర్ణయ మెందులకన!

అభేదవాదులు భేదశ్రుతులకు వ్యావహారిక సత్యత్వమాత్రము జెప్పి అభేదశ్రుతులకే పారమార్థిక సత్యత్వము నంగీకరించినారు.

అత్యంత భేదవాదులు అభేదశ్రుతుల కపర మార్థత్వమును జెప్పి భేదశ్రుతులకు పరమార్థత్వము నంగీకరించినారు. ఇక శ్రీభగవ ద్రామానుజాచార్యుల వారైతెనో భగవద్రాజ్ఞా రూపంబగు వేదమునందలి ప్రామాణ్య ౭ ప్రామాణ్యబుద్ధిచే అంగీకార అనంగీకారములుచేయ రాదని తలంపుతో భేదాభేదశ్రుతుల నన్నిటిని ఘటకశృత్యనుసారము చక్కగా విమర్శించి సమన్వయ మొనరించినారు. కాన రామానుజా చార్యులవారి సిద్ధాంతమే సర్వజనాదరణీయమని సిద్ధాంతము.

సచ్ఛబ్దము (సదేవసౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్) అనుష్ఠమందు కారణరూప ద్రవ్యము మరొక అవస్థ నొందుట కార్యమని యేద్రవ్యము

స్వభావము గలది కార్యావస్థయో, ఆస్వభావము గల ఆద్యవ్యమే కారణావస్థము, కాన పరిదృశ్య మానమైన ఈప్రపంచమునకింత గుణసామ్యా వస్థమగు దీని సూక్ష్మవస్థనే సచ్చబ్రహ్మము చెప్పచున్నదని శంకకలుగగా సచ్చబ్రహ్మము ప్రకృతికి సంబంధించని ఈక్షణరూప సంకల్ప విశేషము కల్గి యుండుటచే ప్రకృతి పరమకాదనియు సర్వకారణత్వమును ప్రతిపాదించుటచే చేతన పరముగాక పరమచేతనంబగు నారాయణునే భోదించుచున్నది.

బ్రహ్మశబ్దము నారాయణునికన్న నితరము లగుచేతనాచేతన పరముగా శంకించి స్వరూపముచేతను అనవధికాతిశయ జ్యహత్వము బ్రహ్మశబ్దమునకు ప్రవృత్తినిమిత్తమని ఆబ్రహ్మత్వము నారాయణనియందు తప్ప నితరత్రా లేకుండుటచే బ్రహ్మశబ్దము శ్రీమన్నారాయణ పరముగా సిద్ధాంతమొనరించినారు. ఆత్మశబ్దము, అక్షీత్వాత్మాయను వ్యుత్పత్తిచే కర్మఫలమనుభవించు నాడనియర్థము. ఆకర్మఫల భోక్తృత్వము జీవునికే సంభవించుటచే ఆత్మశబ్దముచే చెప్పబడువాడు జీవుడని శంకించి అదభిక్షణ, యను ధాత్వసూత్రముగ అదనము సామాన్య భక్షణముకాక “య్యబ్రహ్మచక్షత్రోంచ ఉభేభవతే ఓదనః మృత్యుర్యస్యోపసేచనగ” అని మృత్యూపసేచనసహిత సకలబ్రహ్మాంహోప సంపృతిరూపమైనదగుటచే ఆఅదనము శ్రీమన్నారాయణునకు తప్ప తదితర చేతనునికి సంభవించనందున ఆత్మశబ్దము శ్రీమన్నారాయణ పరమే.

పురుషశబ్దము పురిసీదత ఇతిఅను వ్యుత్పత్తిచే పురుషశబ్దవాచ్య ప్రకృతి పరిణామ రూపంబగు

శరీరమందుండు వాడనియర్థమగుటచే దేవాది శరీరవిశిష్టుడగు జీవుని పరముగా శంకించి పురుష ఏవేదగ్ం సర్వం యద్భూతం యచ్ఛభవ్యం ఉతామృతత్వస్యేశానః॥ అని బూతభవ్యరూప వత్స అమృత్యుప్రదత్వ ఈశానత్వాది ధర్మవిశిష్టునిగా చెప్పటచే ఆధర్మంబులు ఈశ్వర వ్యతిరిక్తంబగు జీవునియందు అసంభవంబగుటచే పురుషశబ్దము శ్రీమన్నారాయణపరమే.

పరంతు శబ్దములకు అర్థ మును బోధించుట పర్యవసాన వృత్తియని అపర్యవసాన వృత్తియని రెండు విధంబులు అందు విశేషకాశమును బోధించునని తర్కవసానవృత్తియని విశేషాన్వితమును బోధించున దపర్యవసాన వృత్తియని వ్యవహరింతురు. కావున “సతత్కాలంగాన్యత్వా దేవతాః” అను శ్లోకిచే సకల దేవతలు శ్రీమన్నారాయణునికి విశేషణ భూతులగు శరీరంబనియు వాడు విశేష్యమగుయాశ్చయనియు అపర్యవసాన వృత్తిచే విశేష్యమగు నారాయణనియందే పర్యవసించును.

ఇంకను వేదవాక్యంబులు విధిరూపంబులని అనువాద రూపంబులని రెండువిధంబులు అందు అనువాద వాక్యంబులకన్న నిసి వాక్యంబులకు ప్రాధాన్యము కాన (అనితర సాధారణంబగు) ఇతరులకు సాధారణముకాని నారాయణ శబ్దంబుచే కారణత్వము విధింపబడుటచే అనువాదవాక్య ఘటితంబులగు ఇంద్రా పిరణ్యగర్భ శంఖ్యాదిశబ్దంబులచే విధింపబడిన కారణత్వము నారాయణనియందే పర్యవసించునుకాన సద్బ్రహ్మాత్వాది సామాన్యవాచకంబులగు శబ్దంబులు అభిన్నవిమిత్తోపాదానకారణత్వ సత్యసంకల్పత్వ

సకల జగద్రక్షకత్వ సకల జగత్సంహారకత్వ
మోక్షప్రదత్వాది ధర్మసాహచర్యముచే శ్రీమ
న్నారాయణ ప్రతిపాదకంబులె ఇంద్రాది విశేష
వాచకంబులగు తత్తదసాధారణ శబ్దంబులు
సరంబ్రహ్మసాధారణ ధర్మసాహచర్యంబుచే
అవయవార్థ విశేషంబుచే అపర్యవసానవృత్తి
పూర్వకంబుగా నారాయణ పర్యవసానంబులగు
టచే: “సర్వేవేదాయత్పదమామనంతి”యనియు
వేదాక్షరాణి యావంతిపఠతాని ద్విజోత్తమైః
తావంతి హరినామాని కీర్తితాని నసంశయః
అని ప్రతిస్పృతులచే జెప్పబడుచున్నది.

‘యస్యాత్మాశరీరయస్య పృథ్వీశరీరం’ ఇత్యాది
ప్రతులచే సకలచేతనాచేతన శరీరకుడు నారాయ
ణుడగుటచే శరీరవాచకానాంశబ్దానాం శరీరిణి
పర్యవసానంబను న్యాయం బనుసరించి సర్వశబ్ద
వాచ్యత్వము శ్రీమన్నారాయణనియందు సంభ
వించుచుండగా సదాదిశబ్దంబులు శ్రీమన్నారా
యణ పర్యవసానంబులగుట కెంతయు సందియం
బుండదు. ఇదియే పరాశరపారాశర్యాది నాథ
యామున యతివరాది పూర్వాచార్యాభి మత
మగు సమన్వయము.

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాళాచార్యులుగారు

సదాహుడు-

శ్లో. విభు శ్చేన్నైవ స్యాదణుపరిమితోఽణు ర్వది భవాన్ ।
కథం సర్వత్ర స్యాద్వివిధ ఇతి చేన్నోచిత మిదం ।
స్వయం న స్యాద్రూపద్వయ మపి న చేక్ష్యత్వాం మథురిపో!
కథం భూతాకారం కథయ నిరణైషి దుపనివత్ ॥

—: తాత్పర్యము :—

ఓమధురిపూ! నీవు విభుపరిమాణము కలవాడవందుమా సకల చేతనా
చేతనాంతః ప్రవేశార్హమగు నణుపరిమాణుడవగుట యొప్పుదు. అందుల కణు
పరిమాణుడవందుమాశ్లేనంతట నిండి యెట్లుందువు? పోనీ ఉభయకార్యనిర్వా
హమున కుభయవిధపరిమాణుడవందుమా, ఒక్కదానికి రెండు విరుద్ధరూపము
లుండవు గాన నిది యసంగతము. ఇక నుపనివత్తు నిన్నెట్టి యాకారుడవని
నిర్ణయించెనో నీవే చెప్పుము.

భగవద్విషయ పరంపర

శ్రీరామానుజయోగి సుందరవర
శ్రీశైలనాథాన్ గురూన్ ।
లోకార్కృతరవీధి-కృష్ణ కలిజిత్
వేదాంతి భట్టారకాన్ ।
శ్రీగోవింద యతీంద్ర పూర్ణ యమునా
వాస్తవ్య రామానుజే ।
పద్మాక్షహ్యాయ నాథయోగి శరణిత్
సేనేశ వద్మా హరిన్ ॥

- [జీయర్]
1. శ్రీరామానుజయోగి = బన్నాన వానమామల రామానుజ
 2. సుందరవర = మణివాళ మామునులు
 3. శ్రీశైలనాథ = తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై
 4. లోకార్కృత = పిళ్ళైలోకాదారియర్
 4. ఉత్తరవీధికృష్ణ = పడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై
 - 6 కలిజిత్ = నందికై
 7. వేదాంతి = నంజీయర్
 8. భట్టారక = భట్టరు
 9. శ్రీ గోవింద = ఎంతరు
 10. యతీంద్ర = శ్రీరామానుజులు
 11. పూర్ణ = పెరియనంది
 12. యమునావాస్తవ్య = శ్రీ ఆళవందార్లు
 13. రామ = మణిక్కాలనంది
 14. పద్మాక్షహ్యాయ = ఉయ్యక్కొందరు
 15. నాథయోగి = శ్రీమన్నాథమునులు
 16. శరణిత్ = నమ్మాళ్వార్లు
 17. సేనేశ = విష్వక్సేనులు
 18. వద్మా = శ్రీదేవి
 19. హరి = శ్రీయఃపతి

ఈ పదొమ్మిండుగురు ఆచార్యులను గురువరంపరా
మాలికలోను శ్రీరామానుజులు మధ్యనాయకమణియైనారు.

తిరువాయ్మొళి వ్యాఖ్యానములు

- తిరుక్కురుగై ప్పిరాన్ పిళ్ళాను = ఆరాయరప్పడి 6000
(విష్ణుపురాణ ప్రక్రియ)
నంజీయరు = ఒంబిది నారాయర ప్పగి 9000
(శ్రీభాష్యప్రక్రియ)
పెరియవాచ్చాన్ బిళ్ళై = ఇరుపత్తి నారాయరప్పడి 24000
(శ్రీరామాయణ ప్రక్రియ)
పడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై = ఈరుముప్పత్తారాయరప్పడి 36000
(క్రుతవ్రతాశిక ప్రక్రియ)
వాదికేసరి అళగియ మణివాళ జీయర్ = పప్పిరాయరప్పడి 12000 (శ్రీభాగవత ప్రక్రియ)
* "పద" అనగా 32 అక్షరములు గల భాగమని పేరు.
దీనిని ఒక "గ్రంథము" అని కూడ వాడుకలను.

శ్రీభాష్య పరంపర

శ్లో. వరదగురు వేంకటేశా
రామానుజ వరద విష్ణుచిత్తార్థాన్
కురుకేశ్వర భాష్య కృతౌ
సమామి నాదేన యామునం వ్యాసం ॥

1. వరదగురు = నయనారాయణాచార్యులు
2. వేంకటేశ = వేదాంతదేశికులు
3. రామానుజ = అప్పళ్లార్లు
4. వరద = సదాధూర్ అమ్మళ్
5. విష్ణుచిత్తార్థ = ఎంగళార్థాను
6. కురుకేశ్వర = తిరుక్కురుగప్పిరాన్ పిళ్ళాన్
7. భాష్యకృత్ = శ్రీరామానుజులు
8. యామున = శ్రీయాళవందార్లు
9. నాథ = శ్రీమన్నాథమునులు
10. వ్యాస = వేదవ్యాసులు
11. పరాళర = పరాళరమునులు
12. సేవముదలి = విష్వక్సేనులు
13. శ్రీహరి = శ్రీయఃపతి

ఈ పదముగురు ఆచార్యులను గురువరంపరామాలికలోను
శ్రీరామానుజులు మధ్యనాయకమణియైనారు.

శ్రీభాష్యవ్యాఖ్యాతలు—వ్యాఖ్యానములు

1. సోమానియాండాన్ = నయవివేకము, మిత్రప్రకాశకా
2. సేనేశ్వరాచార్యులు = కాళికరాధి కరణ్డార్ సంగ్రహము
(సేనానాదీయం) అనుభవపద్య
రూపము 300.
3. వరదనారాయణ భట్టారకులు = వ్యాయసుపర్యసము
4. విష్ణుచిత్తాచార్యులు = శ్రీభాష్యవివరణము, సంగతమాలా
5. వ్యాసాచార్యులు = శృత ప్రకాశికా శృతదీపికా
6. వేదాంతాచార్యులు = తత్వజీతా, అధికరణార్థసంగ్రహము
(నైగ్గరావృత్త రూపము)
అధికరణ దర్శనము
7. రంగరామస్వామి = మూలభావ ప్రకాశికా.
(గురుభావప్రకాశికా)
8. ముగ్గురం శ్రీనివాసాచార్యులు = తత్వమూలాంధము.
9. కంచి శ్రీనివాసాచార్యులు = తత్వరత్నావళి.
(మణిమంజుషా సహితా)
10. అప్పయ్యదీక్షితులు = నయయూఖమాలికా

ఉపనిషద్వాక్యములు విశిష్టాద్వైతమునకే అనుకూలములు

నాదూరి వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు

ఆపాతతః విచారించగా ఉపనిషత్తులలో ప్రతిపాదించబడిన అభేదశ్రుతులు పరబ్రహ్మ ఒక్కడే సత్యము; మిగిలినది సర్వము అసత్యము; భేదము అపరమార్థము అని తోచునట్లు ఉన్నది. గాని శాస్త్రసహాయముచేత దీర్ఘదృష్టితో యోచించినయెడల విశిష్టాద్వైతమే సత్యము అని యేర్పడుచున్నది. విశిష్టాద్వైతమనగా విశిష్టం చ విశిష్టం చ విశిష్టే; విశిష్టయోః అద్వైతం, అని విగ్రహము. నామరూప విభాగములు లేని సమయమునందు సూక్ష్మరూపముగా నుండి తిరిగి నామరూప విభాగమేర్పడి నప్పుడు స్థూలరూప మగుచున్నది. ఈ విషయమే సదేవ సోమ్యేద మగ్ని ఆనీత్ ఏకమే వా ద్వితీయం అను శ్రుతిచేత ప్రతిపాదించ బడుచున్నది. మరికొన్ని అభేదశ్రుతులను విచారితము. “నేహ నానా స్తి కిచ్చన. మృత్యో స్స మృత్యు మాహ్నోతి య ఇహ నానేవ వశ్యతి” అను శ్రుతిని ఆపాతతః యోచించగా ఈ పరబ్రహ్మయందు యేవిధమైన భేదము లేదు. ఎవడైతే దీనియందు భేదమునుచూచునో వాడు సంసారిము నుండి తిరిగి సంసారమును పొందుచునే వుండును అనితోచునట్లున్నది. గాని దానికి ఈ అర్థము. ఎల్లన ఈజగత్తునందు బ్రహ్మాత్మకము గాని వస్తువే లేదు. ఎవడైతే ఇచ్చట బ్రహ్మాత్మకముగానిదానిగావస్తువును చూచుచున్నాడో వాడు సంసారము నుండి తిరిగి సంసారమును పొందుకూనే ఉండును. అని అబ్రహ్మాత్మక నానాత్వమే ఇచ్చట నిషేధించబడుచున్నది.

సమస్త ప్రపంచము బ్రహ్మకార్య మగుటచేత బ్రహ్మాత్మకమగుటచేత బ్రహ్మతో ఏకమగుట చేతనున్న బ్రహ్మవ్యతిరిక్తమైన భేదము నిషేధించబడుచున్నదేగాని ‘బహుస్యాం ప్రజాయేయ’ అని తైత్తిరియములో చెప్పబడిన అనేక రూపములుగా అగుట అను సంకల్పముగాని, యోగవ్యక్తమన్నరే సచ్చిద్రన్ యోగక్షరమన్నరే సచ్చిద్రన్, యన్యక్షరం శరీరం, అను శ్రుతివాక్యములచే చెప్పబడిన అస్తర్యామిత్యముగాని ‘అనేన జీవే నాత్మ నానుప్రనిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి’ అను శ్రుతిచేత చెప్పబడిన పేరును రూపమును పొందుట అను అంశముగాని ఈశ్రుతిచేత నిషేధించబడవు. ఇందుకు ప్రమాణశ్లోకము.

యద్బ్రహ్మణో గుణ శరీర వికార భేదకర్తాది గోచరవిధి ప్రతిషేధ వాచః! అన్యోన్యభిన్న విషయా న విరోధగన్ధ మ్మరన్తి తన్న విధయః శ్రుతిషేధబాధ్యాః! సమస్త హేయగుణ రహితునికి హేయాకార వస్తువుతో ఐక్యము సమ్భవించుట అసంభవమైనందువల్లనున్న సర్వజ్ఞునికి తన సజ్జల్పముచేత హేయవిషయకమైన భ్రమ కలిగినది అని చెప్పట అసమ్భావితమై నందువల్లనున్న సర్వజ్ఞుడుకాడు అని చెప్పినయెడల (య సర్వజ్ఞ సర్వవిత్) అను శ్రుతితో విరోధించుటవల్లనున్న సర్వశక్తునికి తనయందుగల హేయనివారణ శక్తిలేదన్నచో (పరాస్య శక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే) అను సర్వశక్తి శ్రుతులు విరోధించుట వల్లనున్న “పుధగాత్మానం పేరితారంచ మత్వాజుప్తస్తతస్తే నామృతత్వమేతి. జుప్తంయదా

పశ్యత్వ స్యమిశం) అనునట్లు భేదజ్ఞానమేమోయో పాయము అన్నందువల్ల నున్న ఛాగపశున్యాయముచేత సామాన్యముగా భేదనిషేధము స్వతంత్ర భేదవిశేష నిషేధపర్యవసాయి అగుటవల్ల నున్న జ్ఞాజ్ఞోద్వాప జావీశానీశో) అనుటచేత ఈశ్వరుడు నియమించువాడు జీవుడు నియమించబడువాడు అని భేదము స్పష్టముగా యేర్పడుచున్నందువల్ల నున్న, ఇది అనువాద రూపమన్నట్లైతే ఘటపటాది భేదమువలనే పశ్యత్వప్రమాణ గోచరము కానందువల్ల అట్లు చెప్పబడుటలులేనందువల్ల నున్న ప్రమాణాస్తర ప్రాప్తమైన అర్థము యొక్క పునరను స్థానమేగదా అనువాదము అనుటవల్ల నున్న ఇత్యాది అనేక యుక్తులచేత ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడిన భేదనిషేధ శ్రుతులు అబ్రహ్మత్వక నానాత్వ నిషేధపరములే గాని భేదమాత్రా నిషేధపరములు గావు. యద్యపి ద్వైతవివధవతి, యత్రోత్పస్య సర్వమాత్మైవాభూత్, తత్కేన కం పశ్యేత్ తత్కేన కం విజానీయాత్ ఇత్యాది అభేదశ్రుతులున్న ఈ విధముగానే ఉన్నాయములు.

(తత్త్వమసి శ్వేతకేతో) అను శ్రుతియందు తచ్ఛబ్దము పూర్వవస్తు పరామర్శి అగుటవల్ల సర్వజ్ఞుడై సత్యసంకల్పుడై జగత్కారణ భూతుడైన పరబ్రహ్మనే పరామర్శిస్తుంది. దీనికి పూర్వము (తద్వైక్షత బహుస్యాం) అను శ్రుతులవల్ల ఆ బ్రహ్మయే చెప్పబడుటవల్ల ఆ తత్త్వదమునో సమానాధికరణమైన త్వం అను శబ్దమున్ను అచేతన విశిష్టజీవుడు శరీరముగాగల

పరబ్రహ్మనే ప్రతిపాదిస్తున్నది. ఇట్లే (యదాహ్యే వైషయే తస్మిన్నదర మస్తరం కురుతే, అధతస్య భయంభవతి) అను శ్రుతివాక్యముచేత బ్రహ్మయందు కొంచము భేదమును తలచి నప్పటికిన్ని వానికి భయము కలుగుచున్నది. అని యేర్పడుచున్నది గదా అనగా ఆశ్రుతికి అట్లు అర్థము గాదు. (సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మజ్జలానితిశాస్త్ర ఉచాసీత్) అను శ్రుతిచేత సమస్త జగత్తుయొక్క సృష్టి స్థితి సంహారములు పరమాత్మ కార్యమైనందునల్ల తదాత్మకము జగత్తు అని అనుసరించుట శాస్త్రహేతువు. ఆరీతిగా అనుసరించుటే అభయహేతువు అని యేర్పడుచున్నది. అయితే (అధతస్య భయంభవతి) అని యెందువల్ల చెప్పబడినది. అనగా ఆశ్రుతిని పూర్వము (యదాహ్యే వైషయే తస్మిన్నదృశ్యే ౭.నాశ్శేష్య ౭నిరు ౭. ౭నిలయనే ౭భయం ప్రతిష్ఠాం విగ్ధతే అధనో ౭భయంగతో భవతి) అని బ్రహ్మయందు ప్రతిష్ఠను పొందినట్లైతే అదే భయహేతువు అని అర్థము. ఈ అంశమునే మహర్షులు చెప్పి (యన్మహూర్తం త్తణం వాపి వాసుదేవో నచిన్యతే) సాహచిన్యహచ్చిద్రం సాభ్రాన్తి స్సాచవిశ్రియా! ఏకస్మిన్నవ్యతిక్రాన్తి ముహూర్తేధ్యానవర్జితే! దస్యభిర్ముఖే! తేనైవ యుక్తమాన్గిస్తగుభృశం! ఇత్యాది అనేక ప్రమాణములచేత ఉపనిషత్తులకు విశిష్టాద్వైత బోధనమునందు తాత్పర్యమేగాని కేవలాద్వైత బోధనమునందు తాత్పర్యము లేదు.

“ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తిః”

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

అష్టాదశానంద పరిషత్ పరిషత్పతా సంధర్భమున నడువబడిన

పద్య రత్న ములు

(కృతి శాఖాధ్యక్షులచే భాగవతార్. కాకినాడ.)

- కా. “దాసోహం” సకలభీనంద్య పరిషత్ ద్రంగ శ్రీనేతకున్,
 “దాసోహం” భగవద్గుణానుభవ పూ తస్మాంత సభ్యాశికిన్,
 “దాసోహం” యతిసార్యభామ చరణ ద్వంద్వాశ్రిత శ్రేణికిన్,
 “దాసోహం” మనకల్పదత్తులకు, సు ద్యుత్, వి, ప్ర, సంఘానికిన్, 1
- మ. సిరుతాస్పేన్ సకలాగమాంత విదుతా శ్రీవైష్ణవాగ్రేసరుల్,
 హరిభక్తాగ్రేసరులైదత్తోయిటు విశిష్టాద్వైత సోదాంత స
 త్పరిషత్సభా సభాప్రయుక్తముగ సం దర్శించినారల్, భళి !
 పరమామౌనము, కాకినాడ పుర సా భాగ్యము ముమ్మాటికిన్ 2
- శ్రీ శ్రీకృష్ణ సర్వదా శ్రీవిశిష్టాద్వైత సమయప్రచారక సంఘమునకు
 భద్రమస్తు, సతము, ప్రస్తుతాష్టమా సానుప్రయుక్త స భాగి పతికి
 జేయును ప్రసన్నము శ్రీ శాంభుభక్తికి తాహ్వాన కరణ సంఘాధిపతికి
 శుభమును నిత్యము సువిశాలభావ సం క్తి క్రియాదర్శి యగళమునకు
- గీ. భాగ్యమస్తు సతము = శ్రీ వర్ణమునకు, భవ్యమస్తు సదా సభా పండితులకు
 శుభవితతిరస్తు సర్వదా శ్రీతలకును, సాఖ్యమస్తు సదా మీకు సభ్యులక! 3

వైష్ణవత్వ మనగా నేమి ?

పరసమృద్ధ్య సహత్వమును, పరసమృద్ధి సమత్వమును,
 పరసమృద్ధ్యక ప్రయోజనత్వమును వైష్ణవత్వ లక్షణము.

శ్రీరామానుజ కృతువు విజయవాడ

కవచాని కృష్ణహార్యులుగారు కొరట్ల (వైకాం)

శిశి

శ్రీస్తవనీయసోదర ! ఖ శీకృత రంగవిహార హోమ సా

రాస్తగణోల్ల సద్యతివరామతి రూపకృపావిలాస భూ
మాస్తనితోన్నత స్వరవిమృతదుర్భజ్జ హంసనీ పదా
నుస్తుతిగల్గజేయుము మనోజ్ఞ గుణాకర శ్రీయతీశ్వరా
బ్రగములనుత్థరింప కడుజాలి ! బూనిజెనించి వాది వ
క్రగతు లశంచి దాసజన కాంక్షలదీరించి తాపమెల్ల బూట్
తుగ్గనడగించి విజ్ఞలను నుశుల్కాచుగటివి మాదృశాత్మ శ్రీ
వుగడ గతులలుగబో చెటి మేటివి శ్రీయతీశ్వరా.

విద్యల తత్వమెల్ల జన విశ్రుతిభాష్యమునందు జూపి రా
బ్రద్యుమణి ప్రకాశమనజాలు సుమంగళ విగ్రహ ప్రమే
యద్యుతు లుల్లసిల్ల గ జయంబువహించిన దివ్యలోక దే
వ్వాద్యుడవీవు సీమహిమనారయ నెంతటివాడ పిన్నవా
డద్యుతనుండు నిన్గొలచునంతటి వాడగు నాయతీశ్వరా ?

ముముక్షువుకు దేవతాంతరముల యెడల ప్రీతియును, శిశ్నాది
విషయముల యెడల ప్రీతియును, మోక్షము గలుగుటకు ప్రీతిబంధ
కములు. వీటిలో రెండు మాత్రమిన్నవాడు కాలాంతరముం
దైనను కడతేరవచ్చును. వీటిలో నొక్కటిమాత్రము (విషయప్రా
ప్త్యాము) ఎప్పటికిని ప్రీతిబంధకముగానే యుండగలదు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

రహస్య త్రయార్థ సారము

శ్రీహన్ శ్రీమత్తిరుమలై నల్లన్ చక్రవర్తి సంవత్సరమార జగన్నాథులరువేంకటాచార్యులవారు

ద్యయమంత్ర ప్రికరణము

పాట

నాపుతానము

స్వయమంత్రమున కర్థము । దెల్పెదను, దయయొగచి యూలించుషీ ।
అందు శ్రీమత్పదంబు । మొదటిపద, మందుశ్రీయనలక్ష్మీయహా ।
దీనికిన్ మూలమొన । శ్రీ, ఛో, ధాతు, నామసేవార్థకంబు ।
ఈపదంబునకు రెండు । వ్యుత్పత్తి, లేపారునవి వినుండు ॥
శ్రీయతేశ్వరీయతేయని । యవిరెండు, నీయర్థము లదెల్పును ॥
నరులచే నాశ్రయింప । బడునుశ్రీ, హరినాశ్రయించుచును ॥
ఈరెండు హేతువులను । దగుబురుష, కారిమును జేయంగను ॥
ఆపరాధియగునితనికి । హరిగదియు, నపుడత్యవసరంబిది ॥
శిష్యయోగంబర్థము । గామతు, ప్రిత్యయంబుండుగాన ॥
పురుషకారముజేసెడి । సిరియెపుడు, హరినిబాయనిదయ్యెను ॥
నరుడిందువలనహరిని । గదియునవ, సరమరయ బనిలేదికన్ ॥
కావలయు రుదియొక్కటే । హరిగదిసి, సేవింపగావీసికి ॥
పురుషకారబలంబుని । స్వాతంత్ర్య, గరిమశిరయనువంచిన ॥
అపుడుతలయెత్తుగుణమున । నారాయ, నాపదంబుచే దెలియును ॥
గునములవియేవికేవి । యవిజేయు, పనులేవియేవనినను ॥
సాపనులకడకుండ । గావింప, నోపువాత్సల్య మొకటి ॥
పనులుగాకుండవనును । నమ్మించి, తనరుస్వామిత్య మొకటి ॥
వానిస్వామిత్యముగని । యెడబాయ, నీనిసౌశీల్య మొకటి ॥
వానిగనియాశ్రయింప । జేయునది, యెనసౌభ్య మొకటి ॥
వైరులనుబారకలి । చేర్చుకొని, తీరుజ్ఞానముశక్తియున్ ॥
ద్వీపజిగ్మలై నచరణ । శబ్దమీ, యవనిదెల్పునదేమన ॥
జేర్తిసౌంధర్యంబును । వాయసం, పూర్తియును దెలుపబడును ॥
శేషభూతునకు దీని । లేవందు, శేషియెడ జూచ్చుటను ॥
ఇదివిగ్రహైకదేశ । మగుటచే, నదిసినిలక్షితమగున్ ॥

శరణపదమునకర్థము | నిచటదల తురుపాయ మేయనుచును ||
 దాననిష్ఠములమరును | అటుగాని, వానివారణగలుగును ||
 అవనినిబ్రహ్మద్యేయను | దానిక ధ్యవసించుననియర్థము ||
 ఒకమారెయిది జేయగా | దగియుండ నికవర్తమానమేల ||
 ఎపుడై నబారపడినను | బరిహృతికి నుపయోగ మైనదియిది ||
 శ్రీపదంబు త్రరార్థ | మందలిది ప్రాప్యత్వమును దెలుపును ||
 కైంకర్యవర్థకత్వ | మనునర్థ మింకొకటియిందుగలదు ||
 ఇందువివరింపబడియె | దిరుమంత్ర మందుజెప్పినప్రాప్యము ||
 దీనివివరింపకుండ | దెలియదటు గాన దెల్పెదనువినుడు ||
 సర్వశేషిగనుండిన | వానికని నిర్వచింతురుదీనిని ||
 ఈపదమువిగ్రహమును | గుణములను, నేపుమీరగదెల్పును ||
 ఐనశేషిత్వమునను | దీనికిబ్ర ధానముగజూపుండును ||
 ఇందలిచతుర్థివలన | కైంకర్యమందముగ దెల్పుబడును ||
 పొందుగనమఃపదంబు | కైంకర్య మందుగలుపునుదీయును ||
 తనకొరకుగావించుట | యిందుగలు పనిచెప్పబడునిజముగా ||
 ఇందునవవిద్యాదులున్ | వినివృత్తి జెందునిస్సంశయముగా ||
 సౌందర్యమొకవిఘ్నము | అట్లై మొద టందెలుపుకైంకర్యము ||
 కైంకర్యమెప్పుడుగోరు | నటుతఱా తంకవినివృత్తిగోరు ||
 ఇదియెద్దయమంత్రార్థము | నిదిదెలియ నొదవుబురుషార్థమై ||
 దీనినినకించుకుండ | నన్యార్థు డై ననధికారియగును ||
 ఇందుబెరియపిర్పాకిచే | బురుషార్థ మందనగుననిచెప్పెను ||
 ఆత్మగుణములకెల్లను | వాసమగు నాత్మయిందధికారియౌ ||
 ఇందువివరింపబడియె | దిరుమంత్ర మందుగలిగినయర్థము ||
 దీనికున్నప్రభావము | నేదంబు లోనిరూపింపబడెను ||
 రుచిపరిగృహీతమయిన | దాచార్య నిచయంబుచేనియ్యది ||
 కనుకనాచార్యనిష్ఠ | గలిగియుం డినవారికిదిముఖ్యము ||
 ఈకారణములదీని | యర్థమును మీకువినుపించినాడ ||

: చరమశ్లోక పరకరణము :

చాపుతాశము

వినుడుచరమశ్లోక మునకుగలయర్థమో | ఘనులారశ్రద్ధగలిగి ||
 సర్వధర్మాననియె సంగుపదమునధర్మ | శబ్దారమేమనినను ||
 దృష్టఫలసాధనము లిచటజెప్పంబడవ | దృష్టఫలసాధనములే ||
 అవియనేకంబులై నందుచేబహువచన | మయ్యెనిచ్చటనుండుగా ||
 అర్హతాపాదకము లగునిత్యకర్మంబు | లగుసర్వశబ్దార్థము ||
 ఇకబరిత్యజ్యయను నెడద్యోగమనెడిదా | నికిగలుగుభావమిదియె ||
 ముందటియుపాయముల యందుపాయత్వమతి | జెందినామిదిరోషము ||
 అనుపాయములగువా నినుపాయములటంచు | ననుకొంటిమిదిగూడునే ||
 భ్రాంతిపడితిమిశ్రుక్తి రజతమనివిపరీత | భాగమున కేగితిమని ||
 ఇట్టిబుద్ధివిశేష మెవగద్యజ్ఞుంచుటే | యచటిత్యాగపదార్థము ||
 పరియనెడినుపసర్గ పదముదానికినర్థ | మెరిగింతునాలింపుడి ||
 పాతకాదులనెట్లు వర్జింతురోయట్టి రీతిరుచివాసనలతో ||
 మరలబై బడకుండ మదిసిగ్గునద్యజించు | సరణినిదిబోధించును ||
 ల్యపూసాయాంతరము లనువిడచియెగ్రహింప | నొప్పుననునదిజెప్పును ||
 మామనినసర్వసం రక్షకుడునీకువశు | జై మెలగునన్ననదగున్ ||
 నీమనమృతిజూచి నీదుతప్పలనొప్పు | గాదలచునన్నుననియున్ ||
 సమకూర్చువారుదూరము జేసిననువిడచి | యమరజాలనినన్నని ||
 పానబ్రహ్మణంబు చేనేకశ్రద్ధార్థ | మైనదనధారణంబు ||
 ఇందుచేస్తేకార మందలియుపాయత్వ | మొందుచుండెనివృత్తిని ||
 శరణాశ్రయముక్రింది సందర్భములకుదా | సరిపడవలసివందున ||
 దీనికర్థములెన్ని యైననున్న మనిచట | నానుపాయమెయర్థము ||
 వ్రజధాతువునకున ర్థంబుగతియదిబుద్ధి | నిజముగానిల్లగుటచే ||
 అర్థమేర్పడియెవ్రజ యచునట్టిదానిక | ధ్యవసంపుమాయనుచును ||
 అపామనినసర్వజ్ఞు జై సర్వశక్తియై | ప్రాప్తయనునగునేనని ||
 త్వపదార్థముదెలివి బలిమిప్రాప్తియులేకు | పాయమేనగునిన్నని ||
 వినుపింతుసర్వపా పేభ్యోయనెడిపదం | బునకర్థమగుదానిని ||
 నచుజేరనియనివి యనివెరతువోవేని | గనియవన్నిటినుండియు ||
 మోక్షయిష్టామియన ముక్తి నందగజేసి | పుచ్చెదనటంచరము ||

మనకుబని లేదవియె చనుదమంతటనుదా । మనుచుణిచ్ఛత్వయమనున్ ॥
 మాశుచఃపదమొక) మమువిశ్వశించిమతి । లోశోక మొందకుమనెన్ ॥
 ఇటురహస్యత్రయకి నెసగునర్థములఘు । స్ఫుటముగా వినపించితిన్ ॥
 భగవంతుడునుభాగ వత్తులునాచార్యులీ । పగిదిననుదయజూచిరి ॥
 తప్పలున్నటుమించి యొప్పులున్నగ్రహించి । తప్పకకృపన్ జూచుడి ॥
 వసుధనల్లాన్ చక్క) వర్తింపవత్కుమా । రసదన్యయోద్భూతుడన్ ॥
 గరిమనుజగన్నాథ తిరువేకటార్యుడను । హరిదాసులకు దాసుడన్ ॥

శ్లో

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ౬. వే శ్రీమాన్ తె కం. గోపాలాచార్యులుగారు

శ్లో. జానమ స్తవ సత్య మర్జునకృతే భీష్మప్రహరోద్యమాత్ ।
 గోపస్త్రైణ విహారభూత్ విదితం త్వద్భీష్మచర్యం జనైః ॥
 దాత్యేన స్ఫుట మీశ్వరత్వ మపి తే స్వామిం స్తభావ్యు త్తరా ॥
 గరోభిజ్జీవ న భేషజాయ భవతః సాదాయ తస్యై నమః ॥

కా త్ప ర్య ము

స్వామీ! అర్జునుని నిమిత్తమై భీష్మాచార్యులకు సంహరించు ప్రయత్నము వలన నీ సత్యము నెఱింగితిమి. గొల్లస్త్రీలతో విహరించుచు నీ వొనరించిన భూర్త కృత్యములచే జనులు నీ బ్రహ్మచర్యము నెరింగిరి. కురుపాండవులమధ్య రాయభార ముచే నీ యీశ్వరత్వము వెల్లడియైనది. ఐనను శ్రీస్వామీ! ఉత్తరాగ్రాగ్భయసంధున్న పరీక్షీద్రక్షిణమునకు దివ్యోషధమైన నీపాదమునకు వందనము.

శ్లో. అగోకిలా మాశు విభాతు ముర్వీ ।
 మపాకశాలా నయరాం శ్చ కర్తుం ।
 శక్తా పి శాంతా నమస్తు వ యా తే ।
 తస్యై నమ స్సప్తమభూమికాయై ॥

భూమియందు గోకిలలు లేకుండ జేయుటకును, దేవతలకు వంటయుల్లు లేకుండ జేయుటకును, తగినంత శక్తి సంపదలు కలిగియుండియు ప్రణతిమాత్రముచే శాంతించిన ప్రసిద్ధమగు నీయేకవదైన శ్రీరామావతారమునకు నమోవాకములు.

బ్రహ్మవిద్యాఫల విచారము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్
పాలకొండ కందాడై వీరరాఘవ

అప్పలాచార్యులుగారు, శ్రీరామతీర్థము.

1. ఈవిషయమున, బ్రహ్మవిద్యలననేవి,వాటి స్వరూపమెట్టిది, వాటిసంధికరించు వారెట్టివారు, వారికి లభించుఫలమెయ్యది, ఆఫలమునిచ్చువారెవ్వరు, అట్టి ఫలస్వరూపమెయ్యది, యను విషయములు విమర్శనీయములుగఁ బ్రసక్తమగుచున్నవి, యందు బ్రహ్మవిద్యలన నేవియనగా

2. ప్రాచీనులు వేదములనుపూర్వభాగమనియు ఉత్తరభాగమని రెండుభాగములుగఁ జేసియున్నారు. అందుపూర్వభాగము సత్త్వైషమి త్తికాదికర్మ ప్రతిపాదకము నుత్తరభాగము బ్రహ్మప్రతిపాదకమునై యున్నది. అట్టియై ఉత్తరభాగమునఁబడుచు పనిపత్తులందు, స్వచ్ఛంద్య, భూమవిద్య, ఉద్గీఢవిద్య మొనలగుఁగొన్ని విద్యలుఁ బేర్కొనఁబడినవి. వాటినే బ్రహ్మవిద్యలందురు. వాటిసేధ్యానోపాసనాది శబ్దములచేఁగూడ శాస్త్రకారులు వాడుచురు. యిక వాటి స్వరూపమెట్టిదనిన.

3. విద్యయనగా విదజ్ఞానే, యనెడి ధాతువు యొక్క రూపమగుటఁజేసి విద్యాశబ్దమునకు జ్ఞానమునుఁ గలుఁగఁజేయునది యని యర్థమగుటచే. బ్రహ్మవిద్యయనగా బ్రహ్మవిషయకజ్ఞానజనకమని తేలుచున్నది. కావున బ్రహ్మవిద్యయనగా బ్రహ్మయను విషయమును బోధించు జ్ఞానమనియర్థమా, అట్లెననుపనిపత్తులందుఁ బేర్కొనఁబడిన బ్రహ్మవిద్యలు బ్రహ్మను బోధించుచు స్వతంత్రముగ ఫల సంపాదకములగుచున్నవారేదాయను విషయము విచారింపవలసియున్నది. అట్లు విచారించిచో నుద్గీఢవిద్య “ఓమిత్యేతదక్షరముక్తిఘముపాసీత” యని కర్మకాండమునఁ

బరింపఁబడినదై కర్మాంగముగఁగాన్పించుచున్నది అద్వానితోఁబాటు బ్రహ్మవిద్యలన్నియును సిద్ధరూపమగు బ్రహ్మను బోధించునవియై, తాదృశ బ్రహ్మకుగ్రియా మయకృత్వస్వయము లభింప నందునను తమకు ప్రత్యేకముగ బ్రహ్మప్రాప్తి కన్న వేరగు ఫలము నిర్దేశింపఁబడకున్నందునను గృత్వంగములై కృతుద్వారా ఫలసంపాదకములగుచున్నవిగాని స్వతంత్రముగ ఫలసంపాదకములుఁ గానేరవని యిటొక సంశయముఁ గల్గుచున్నది. గాని “యదేవవిద్యయాకరోతిశృద్ధయోఽనిషదా తనేవ వీర్యవత్తరం” అని విద్య ప్రతిబంధనివర్తన పూర్వకముగకీఘ్రిముగ ఘమును సంపాదించు సామర్థ్యమనఁబడు నధికబలమును క్రతువునకు కలుఁజేయునని తప్ప విద్యకు వేరొక ప్రయోజనములేదనిగాని విద్యలేనందున కృతువునకు నై గుణ్యమనిగాని యిచట ప్రతిపాదంపఁబడలేదు. ఇంకను బ్రహ్మవిద్యల కన్నిటికిని మోక్షరూపమగు బ్రహ్మప్రాప్తినే ఫలముగఁ బ్రమాణములు బోధించుచున్నవి. గనుక బ్రహ్మవిద్యలు కర్మాంగములు గాక స్వతంత్రఫలసంపాదకములే యని నిర్ణయింపఁబడుచున్నవి. యీవిద్యల నధికరించువారెవ్వరనిన

4. సాంగవేదాధ్యయనముఁ జేయు నపుడు పూర్వభాగమున బోధింపఁబడినకర్మలునుఁదత్ఫలభూతములగు స్వర్గాదులును పరిమితములు, ననిత్యములు, ననియు నుత్తరభాగమునఁ బోధింపఁబడిన బ్రహ్మజ్ఞానమునుఁ దత్ఫలభూతమగు బ్రహ్మప్రాప్తియును నపరిమితములు నిత్యములుననియు నచ్చటనే “ఽవాప్యేతే అధ్యాయజ్ఞరూపా”

అనియును “పరీక్ష్యలోకాన్కరచితాన్ బ్రాహ్మ
 ణోనిర్వేదమాయాన్నాస్త్యకృతః కృతేన, తద్వి
 జ్ఞానార్థం సగురుమేవాభి గచ్ఛేత్సమితాప్తిణః
 శ్రోత్రియం బ్రహ్మిణం, తస్మైసవిద్యానుపస
 న్నాయశమ్యక్ప్రశాంత చిత్తాయశమాన్వితా
 య, యేనాత్మరం పురుషంవేదసత్యం ప్రోవాచ
 తాంతోతత్వబ్రహ్మవిద్యామ్” అనియును వివరిం
 చుచున్న ప్రమాణములనుబట్టి కర్మఫలము
 లందు నిర్వేదముగలిగి మోక్షమందాన క్రికల
 వాడై బ్రహ్మవిద్యలనబడు బ్రహ్మవిద్యల సభి
 రించడగినవాడు. యికి నట్టివాడు బాంధుఫల
 మెయ్యదియన-

5. “అవిద్యయామృత్యుం తీర్త్వా విద్యయా
 మృతమశ్నుతే, బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్, నపున
 రత్నత్యవే, తదేకంపశ్యతి, సస్వరాడభవతి, పుధ
 గాత్మానం ప్రేరితారంచ మత్వా జప్తస్తతస్తే
 నామృతత్వమేతి, తమేవం విద్వానమృత ఇహభ
 వతి, సాన్యఃపంథాఅతునాయ విద్యతే॥ ఇత్యాది
 శ్రుతివాక్యములచే నిచట బూర్వభాగమందు
 జ్యోతిష్టోమాద్ధి కర్మలకు స్వరాది ఫలములు
 వలెనే నిరతిశయానంద రూపమోక్షమనబడు
 భగవత్ప్రాప్తియే బ్రహ్మవిద్యా ఫలమని నిరూ
 పింపబడుచున్నది. శ్రీభాష్యకారులు గూడ
 “ఇహబ్రహ్మ విద్యా స్పర్శాబ్రహ్మ ప్రాప్తిరూప
 మోక్షైకఫలాః, సద్విద్యా భూమవిద్యా దహర
 విద్యా ఉపకోసలవిద్యా వై శ్వానరవిద్యా ఆనంద
 మయవిద్యాత్మరవిద్యాది కాపికశాఖాగతాశ్శాఖా
 వ్రగతాశ్చోదాహరణమ్ ॥ అనియును, బ్రహ్మ
 ప్రాప్తి ఫలానాం సద్విద్యాదహరవిద్యాదీనాంనా
 నాత్వ ముక్తం ॥ అనియును బెక్కుఫలములలో

నిట్టి బ్రహ్మప్రాప్తి నే విద్యాఫలముగఁ బేర్చిని
 యున్నారు. ఇట్టి ఫలము నిచ్చువారెవరనిన,

16. ఇట్టిఫలమును లభింపజేయువాడుగూడ
 నుపాసనములనబడు కర్మజ్ఞానసహకృత భక్త్యాదు
 లచే భీతుడగునీశ్వరుడేగాని కేవల కర్మజ్ఞానా
 దులుగాని తత్సహకృతములగుభక్త్యాదులుగాని
 సాధనములుగానేరవు. ఈవిషయము “ఏష హ్యే
 వానన్దయాతి, సవాసవమహానజ్జ ఆత్మా అన్నా
 దోవసుదానః॥” అనెడి పురులచేతును-

“యోయోమాంధాంతమం భక్తః

శ్శ్రద్ధయా చ్ఛేషు మిచ్ఛతి ।

లిచ్ఛతస్యాచలాం శ్రద్ధాం ।

తామేవ విదధామ్య మాన్॥

సతయా శ్రద్ధయాయుక్తః ।

తస్యా రాధన మిహతే ।

లభతేచతఃకామాన్ ।

మదైవవిహితా హితాన్ ॥

అనెడి గీతావాక్యములచేతును-

“అతఃపరముపాసనం వివక్షన్ముపాసీనానాం
 పరస్మాదేవాస్మా త్సరుమాత్త త్ప్రాప్తి రూపమప
 వర్గాఖ్యం ఫలమితిసంప్రతిబ్ధాతే” అనియును.

“అహరహరనుష్ఠీయమాన నగ్లాశ్రమధర్మా
 నుగ్రహీత తదుపాసనరూప తత్సమా రాధన
 ప్రీతిః, ఉపాసీనానాదికాల ప్రవృత్తానస్తదుస్త
 రకర్మ సంపదయూపా విద్యాంవినివర్త్యస్వయా
 ధాత్మ్యానుభవరూపా సవధికాతిశయానన్దంప్రా
 పయ్యపునర్నావర్త యతీత్యపి శబ్దాదేవావగ
 మ్యతే శబ్దశ్చ॥” సఖ్యేవంవర్తయన్ యావదా
 యుషం బ్రహ్మలోక మభిసంపత్త్యతే,

నచపునరావర్తతే॥ ఇత్యాదికః. అనియు నుదహరింపబడిన భాష్యములచేతను స్ఫుటముగ వివరింపబడుచున్నది. యింకనిట్టిపలస్వరూపమెట్టిదనిన,

7. పైనుదహరింపబడిన భాష్యములచేతను, సనేకములగు శ్లోతులచేతను-

“మాముచేత్య పునర్జన్మ ।
దూఃఖాలయమశాశ్వతం ।
నాపునవంతి మహాత్మానః ।
సంసిద్ధింపరమాంగతాః ॥”

“ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః ।

పునరావర్తి నోరున ।

మాముచేత్యతుకౌంతేయ ।

పునర్జన్మ నవిద్యతే ॥

అనెడి యీగీతావాక్యములచేతను మోక్షరూపమగు ఫలము నిత్యమనియు, నిరవధికానందరూపమనియు స్పష్టమగుచున్నది.

శ్రీ రామానుజ స్వకం

సంస్కృత విద్యాకుమారక

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ బాతుగడ్డ కందాడ
అశహశింగరాచార్యులుగాడు, నేర్పికుడు.

శ్లో॥ శ్రీ కేశవాత్మజాతు । శ్రితజనపరిపాలనైక స్వస్వాంతం ।
పరమముదారగుశాశ్వతం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

శ్లో॥ సామండ శాన్తమత । నాశకరం యతికులేశ్వరం పూజ్యం ।
కాషాయశోభినంతం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

శ్లో॥ శేషావతారరూపమ । శేషజనాఘాఘహరణచరణాబ్జం ।
శ్రీ భాష్యకారమమలం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

స్వాచార్యాజ్ఞనుమీర దోసమని సుంజైనక వెనుదీయకే
ప్రాచీనంబగు చుంత్రరాజము మహావాత్సల్య సంపూర్ణస
ధ్యాచోవైఖరి వెల్లడించితిరిగాన స్వామీ! యతీశప్రభూ!
ఆచార్యత్వమటన్న మీదె వినుడో యాచార్యచూడామణీ ॥

శ్రీ భాష్యమునైన తాధరించెనుగదా శీర్షమ్ముపై బేమతో
నాభాషాసతి మీమహాత్వమిక నెన్నక కింపునర్వాయమే
మీభావమ్మున చేతనోద్ధరణమే మేలైనకృత్యంబుగా
దాభావింపగ స్వామీ! తండ్రి! యతిరాజా! ధానకల్పదుర్మా ॥

శ్రుతికినపరమావిధిని జూపగ దానిని లోసహించక
హితమతినిశ్చయార్థము రహింబ్రకటించగలేదె ? స్వామి మీ
వితరణమేమిజెప్పవలెనె వీతభయాదులమయ్యు నిట్టులే
సతతము మిమ్ము సంస్కరణ సల్పడి భాగ్యముమాకోసంగుడి. ॥

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. వే శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

శ్లో॥ పరస్మా దస్యస్తై యదపి, యదపి స్వేన పరతః ।
పరస్మై, స్వస్మై తు స్వత ఇతరతో వా స్ఫురతి యత్ ।
త దేత త్సర్వాత్మకా! తవ భవతి మాధ్వణ్యజలధేః ।
విధేయం చాధేయం వివిధవినియోగోచిత మపి ॥

తాత్పర్యము

షడ్గుణాకరా! సర్వేశ్వరా! ఇతరునకు (చేతనునకు) ఇతర (ప్రమాణాంతర) మువలన మాత్రమే భాసించునట్టి జడమగు లీలావిభూతియు, ఇతరునకు అజడము గాన స్వయంప్రకాశమగుటచే తనంతను ఇతరము వలనను భాసించునట్టి నిత్యవిభూతియు, ప్రత్యగర్థమగుటచే తనకుతాను; తనంతను ఇతరములవలనను భాసిల్లునట్టి చేతనతత్వమును ఓ సర్వశరీరీ! ఇదియంతయు నీకు పరతంత్రమైనదియు, ధరింపఁదగినదియు, యిచ్చవచ్చినట్లుపయోగించుట కుచితమైనదియు (శరీరలక్షణము) నగుచున్నది. (భగవచ్చట్టమన కర్థమగు జ్ఞాన, శక్తి, బల, ఐశ్వర్య, వీర్య, తేజస్సులనెఱుఁగరుగణములును భగవద్గుణములలో ప్రధానమైనవి.)

శ్లో. తమో య త్ప్రా గాసీ త్త్రిగుణమయ, మస్మా చ్చ య దభూ, ।
త్తతో య త్రైధా సీ, ద్భూసువిధ మతో య త్సమజని, ।
తతః పశ్చభ్యో య త్పవనగగనాద్వాత్మక మభూ ।
త్త దేత త్సర్వం తే భవతి ఖలు లీలాపరికరః ॥

తాత్పర్యము

సృష్టికి పూర్వావస్థలో త్రిగుణాత్మకమగు ప్రకృతి తమోమయమైన అవ్యక్తముగా నుండెను. దానినుండి మహత్ త్వముదయించెను. దానినుండి వైకారికములైన జనము భూతాది యనబడు సాత్విక రాజసతామసాహంకారము పుట్టెను. దానినుండి జ్ఞానేంద్రియములు కర్మేంద్రియములు మనస్సు పంచతన్మాత్రాలని బహువిధ పదార్థములుద్భవించెను. ఆపంచతన్మాత్రాలనుండి పృథివ్యాది పంచభూతములు జన్మించెను. స్వామీ! ఇదియంతయు నీకు కీడాకందుకముగదా!

నా రీ వి భా గ ము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

కంగులుం-పగలుం
పాశురోవన్యాసము
అంత్యము

శ్రీమతి నండురి ఆనందమ్మగారు,
ఏ లూ రు.

తిరువాయిమొలి 2 పత్తు. ౨ వ తిరు. ౧. పాశురము.

ఈతిరువాయిమొల్లో నమ్మాళ్వార్లు, భగవద్గీతేషమును సహించజాలక పెరియ పెరుమాళ్. తిరువడికళ్ళలో ప్రసత్తిచేసి అశ్వుట కూడ తన మనోరథమును లభించక దుఃఖపర వశులై ఒక పిరాట్టియవస్థను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి నాకుమార్తై విషయమై నీవేమి సంకల్పించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సన్నిధిలో విన్నవించుచున్నటుల తాయిమూరవ స్థలో విన్నవించిన పాశురము.

పాశు:- కంగులుం పగలుం కణ్ణయిఁజియాళ్ | కణ్ణిన్ కైకళాల్లిత్తెక్కుం |
శంగు శక్కరంగళెన్దు కై కూప్పం | తామరై కణ్ణనే తళరుం |
ఎంగనే తరిక్కే నున్నె విట్టెన్నుం | ఇరునిలగై తుళావిరుక్కుం |
శెంగయల్ పాయ్సిన్ తిరువరంగత్తాయ్ | ఇవళ్ తిఱత్తెన్ శెయ్కిన్దాయ్ |

క. గులుం. రాతియందును

పగలుం. పగలుయందును

కణ్. శ్రేతములయొక్క

రుయల్. నిడురను

అచియాళ్. ఎఱుగుదు

కణ్ణిన్. కంటినిటిని

కైకళాళ్. చేతులచేత

ఇత్తెక్కుం. ఇట్లును

శంగు శక్కరంగళ్. ఎన్దు-శంఖము-చక్రము అనుచు

కైకూప్పం. నమస్కరించును

తామరై కణ్ణనే. పద్మమువంటి నేత్రములు అనుచు

తిరువరంగ. శిథిలమనస్కురాలగును

ఇవళ్ తిఱత్తెన్. నిన్నువదలి

ఎంగనే. ఎఱుగు

తరిక్కేన్. జీవించెదను

ఎన్నుం. అని అనును

ఇరు. విశాలమైన

నిలం. భూమిని

కై. చేతులచే

తుళా. ఇరుక్కం-తరుచుచుండును

శెం. సుందరమైన

కళుల్. మత్స్యములు

పాయ్. ఎగులుచున్న

నీర్. నీరుగల

తిరువరంగత్తాయ్. శ్రీరంగనాద

ఇవళ్ తిఱత్తెన్. ఈమెవిషయమై

ఎన్ శెయ్కిన్దాయ్. ఏమిచేయకలంపింపి:

తాత్పర్యము:- ఓ శ్రీరంగనాథా! ఈ ఆశ్వాసునాయకి నిన్ను ఎకబాసి యుండజాలక రాతింబగళ్లు నిద్రాహారములు లేకుండగ దుఃఖించుచు నీనివ్యావయవ దివ్యాయుధముల స్మరించు కొనుచు, నమస్కరించుచు, మూర్ఛిమొందుచు, భూమిని తడుముచు ఇట్లు అమితబాధ పడుచున్నది. ఈమెను నీవేమి చేయదలచితివి?

ఈపాశురము ఆశ్వాసు నాయకానందలో తల్లి భావనచేత పాడినప్పటికి ఇందులో శ్రీవిశిష్టా ద్వైత మత ఆధిక్యతనంతా అన్యాయదేశముగా నిరూపించారు మనఆశ్వాసు. ఇదిగాక ఏభగవద్గీత మన దేశమందే గాక దేశదేశాంతరములయందు అన్యమతస్థుల చేత కూడా కొనియాడబడి పూజింపబడుచుండెనో, ఆభగవద్గీత సారాంశ మైన చరమశ్లోకార్థమునే ఈపాశురము ద్వారా ఆశ్వాసు తెలుపుడు చేయుచున్నారు. ఈచరమ శ్లోకము విలువ మనసు నందుంచుకొనియే వీరు తిరువాయ్మొళిలో ఒకచోట “వార్తైయిరి బవర్మాయవ రాళ్ళన్జి యావరో, అనిపాడి నారు, “వార్త” యనగా వాక్యముని శ్రీమహా భారతమున కంతా అర్థవంతమై సారవంత మైన ఈచరమశ్లోకము వాక్యముని, తాత్పర్యము కొరకు సముద్రముదనం చేస్తే ఎన్నో రత్నములు మొదలైనవి పుట్టి నట్లు ఈచరమశ్లోకమును పుట్టించుట కొరకే శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ మహాభారతము చేయ నలశి వచ్చినదని, అంటే భారతసారము చరమ శ్లోక మని ఆశ్వాసుల అభిప్రాయము. అందు వలన నీచరమశ్లోక విలువ తెలిసినవారు శ్రీగీతా చార్యునికి తప్ప వేరొకరికి దానులువుతారా? అని వీరి అభిప్రాయము. ఈచరమశ్లోకమును యంతగా వీరు ఎందులకు కొనియాడినారంటే ఈశ్లోకములో వున్న స్వార్థ త్యాగమునకు

“సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” అన్నికర్మలలోను శలత్యాగము కర్తుత్యత్యాగము చెప్పబడే గాక మాం ఏకం అనుటలో నుండే స్వార్థత్యాగ మును వర్ణించుటకు 10 పేజీలైనా చాలదు.

మూ., అని తిరిగి ‘ఏకం’ అనిసాయించుటలో శ్రీగీతాచార్యుని అభిప్రాయము. స్వార్థత్యాగములు నీకేవిధముగ రక్షకము కాజాలనో, నీవు చేసిన ప్రపత్తికూడా నీకొక రక్షకము కాదు, నీ రక్షణకు నానిర్దేశితమైన జాయమాన కటాక్షమే ప్రధానకారణము. నాకటాక్షముచేతనే నీవు సంసార విముక్తికొంది నన్నుజేర గలిగితివను కోవాలి అని గీతాచార్యుని అభిప్రాయము. ఎంత స్వార్థత్యాగమో చూడండి. శ్రీగీతాచార్యులు ఏకం అని చెప్పిన స్వార్థత్యాగమునే ఈపాశు రము ద్వారా ఆశ్వాసుపాడినారు. స్వార్థత్యాగ మునకున్న గొప్పదనము మరదేటికీ లేదు. మొదటనుంచి మనహృదయదేశము, ఇతరదేశస్థు లుతా రాజ్యమును కొల్లగొట్టినవాని నాయకులుగా ఎంగుతుంటే, రాజ్యములు విడిచిపెట్టిన గోచిపాతరాయులనే నాయకులుగా ఎంచుకొని విశ్వామిత్రీ సంతతివారము, భారద్వాజముని సంతతివారము, అని గొప్ప ఆధిక్యతగా చెప్పు కొని ఆనందపడి పోతున్నాము.

ఏవరమాత్మానందము కొరకు జన్మము లం దరు యితరవిషయములన్నీ త్యాగముచేసినారో అటువంటి భగవదానందముకూడా జీవులకొరకు

త్యాగము చేసిన స్వార్థత్యాగి. శ్రీభగవద్రామానుజ మునీంద్రులు, ఇంతమంది జీవులు పరమ పదమునకు వెళ్ళితే నేను మాత్రం నరకంలో వుంటేనేమి అని గురువాజ్ఞను మీరి. మంత్రము జనులందరికి వెదజల్లిన త్యాగమూర్తి రామానుజులు, ఆకారణంచేతనే గదా, రామానుజ సిద్ధాంతమనుపేరుతో ఈమతము ప్రచారములో నుండుట, అట్టి స్వార్థత్యాగముతో గూడిన ఈ విశిష్టాద్వైతమతమునకు పురాది నాలాయుర దివ్య ప్రబంధములు, అందులో ఈ కంగులుం, పగలుం అన్న పాశురములో మొదటి మూడు పాదములలో భగవానుని శరణుపొందిన జీవుడేవిధముగా వ్రాడాలి, అనే విధముచెప్పి చివరి నాల్గవ పాదములో ఈజీవుడుచేసే భక్తి ఉపాయముకాదు వాని నిర్వేతుక కటాక్షమే ప్రపాయము అని చరమశ్లోకములో చెప్పిన “ఏకం” అన్న శబ్దమునకు వివరించుచున్నారు. ఆశ్వారూపీపాశురములో “కంగులుం పగలుం, కణ్ణులరియాళ్” ఆశ్వాత్ తమఅవధను తల్లి చెప్పినట్లుగా అన్యోపదేశముగ తమకు స్వామియందుండే ప్రీతిని ప్రేమభక్తి అని దానికి పేర్లు ఆభక్తిని తెలుపుడు చేస్తున్నారు. రాత్రిం బగళ్లు నాకూతురికి నిద్రలేదు. రంగ నాథా అని తల్లిగారు భాధతో చెప్పుతున్నారు.

ఈలోకములో ధనములేదనో, పోయినదనో, లేక దారేవని పుత్రేష్వణాదులగు యితర విషయముల యందుండే మమకారంచేత నిద్రలేని వారున్నారు గాని, పరమాత్మకొరకు పరితపించి వీని దర్శనము కాలేదని రాత్రిం పగళ్లు నిద్రలేకుండా పరితపించే వారెవరున్నారు,

ఈప్రకృతిలో రాత్రిం పగళ్లు అనే విభాగము లేదు. ఒకే ఆలంకార రంగనాథా-

కణ్ణిన్ కైకళాలిరైక్కుం” కంటినిరునిచేతులతో తుడుచుకొంటూంది నాకూతురు. అని యన్నారు. లోకములో అదిలేదు. ప్రాకృతిక వస్తువులుపోయినవని విచారపడేవారున్నారగాని పరమాత్మను గురించి విచారపడే వారెవరున్నారు. సామాన్యమైన కంటినిరా, ఈమె తుడుచుకొంటే నిలిచేటందుకు పదిరూపాయలు పోయిన విచారము. లక్షరూపాయలు పోయిన విచారము ఒకటవుతుందా.

క్షుద్రవిషమాలను పేమించి వాటివిడబాటు వలన కలిగే దుఃఖము గనుకనా అరికట్టడానికి అప్రాకృత విషయూన్ని పేమించి అదిభక్త్యము కాకపోతే వచ్చిన కంటినిరు అరికట్టడానికి సాధ్యమగునా. నాబిడ్డ వెరిగాని, అని తల్లిగారి అభిప్రాయము, “శంగు శక్రంగ శ్చెన్దుకకూప్పుం” శంఖుచక్ర గదాధరుడవై వచ్చి ఒకసారి దర్శనమియవా అనిపోతుంది. దాహము విపరీతముగా వేళినవాడు మంచినీళ్ళను అడగలేక చేతితో సంజ్ఞ చేసినటుల బలహీనతచేత శంఖము, చక్రము అని రెండు చేతులు జోడించి నమస్కారము చేస్తూన్నది. బ్రాహ్మణునికి పిచ్చిపట్టినా వేదమే మాట్లాడునటుల ఈఆశ్వాస్లు ఏఅవధిలోనున్నా, శేషత్వస్వరూపమునకు తగిన అంజలి మాత్రము మానరు. “తామరై కణ్ణెన్నేతళురు- తామర రేకులవంటి నేత్రసౌందర్యము కలదానిని అని ఆ నేత్ర సౌందర్యమునే తలంచుకొని మూర్ఛ పోతుంది. అశోకవనంలో చెరలోనున్నసీతాదేవి ఆవనంలోని సౌందర్యములెన్ని రావణుడు వర్ణించినా అదేమీ ఆమె కంటికగుపడలేదు. “రామంరక్తాంత నయన మశ్యంతీ సుదుఃఖతా”

అని శ్రీరామచంద్రుల నేత్రములు తలచుకొని దుఃఖించినట్లుల వాని నేత్రముల సౌందర్యము తలచుకొని మూర్ఛపొందుచూ వుంటుంది. “రామః కమలపత్యాక్షః సర్వసత్త్వమనోహరః అని అంజనేయులన్నట్లుల మొరటుమానసులైన మావానరజాతినంతా స్థిరత్వముతో నిలబడి పనిచేయుచుకునే నేత్రసౌందర్య మారఘురా మునిది.” అని వానరజాతీయంతయూ ఈడుపడిన నేత్రసౌందర్యము తలచుకొని భాధపడిపోతుంది. నాకూతురు.

ఎంగనే తరిక్కినున్నై విట్టెన్నుం నిన్ను విడచి ఏతాగున బ్రతుకగలను అంటుంది. పరచు పద నాథుని ప్రేమించినాను గనుకనా అది వేరే దేశము అదివాకు సాధ్యపడదు. అని పూరణిలు టకు- అవతారములు ప్రేమించాను గనుకనా! తామకృష్ణాద్యవతారములలో పున్నసమ కావీ కులకేగాని నాకీప్రాప్తములేదని ఊరణిలుటకు ఆకొరతలేమి లేకుండా “పిన్నానార్ వణంగు శోది” అన్నట్లు తర్వాత వారికి కూడా లభ్యమయ్యేలాగున ఉభయకావేరి మధ్యలో అరాచి రూపముతో మమ్ములను ట్టించుటకు దీక్ష వహించిన నిన్ను విడచి ఎటులజీవించగలనయ్యా అంటుంది.

“ఇతనిలకు కేతుభాషితుక్కు” తనుకూర్చున్నచోటు సంతా పిచ్చపట్టిన దాని మాదిరిగా తడుముకుంటూన్నది. అని ఈమాడు పాదములలో వీటికి సర్వేశ్వరునియందు వుండే భక్తి స్వరూపమును చెప్పి చివరి నాల్గవ పాదములో ఈభక్తి ఉపాయభక్తి కాదు. ఉపాయము నీకటాక్షమేననే భావన తెలియదున్నారని.

“శేంగయత్ పా నీర్ తిరువరంగత్తాయ్ ఇవల్ తిరత్తు ఎన్ శేఱ్ఱగిన్నాయ్” అని తోటలలో జలసమృద్ధి వుండుటచేత మత్స్యముఅన్న బలము. సంతోషముతో అనీటిలో తుళ్లుతున్నాయి. అటువంటి జలసమృద్ధిగల్గిన తోటలచే చుట్టబడిన శ్రమహరమయిన శ్రీరంగమనందు పవ్వలించిన తంగనాథా ఈమెవిషయములో ఏమిచేయదలచుకున్నావు, రక్షించదలచుకున్నావా? లేక యింకా ఈప్రకృతిలోనే ఉంచదలచుకున్నావా? అనిభావము:-

ఇంతకు ఈపాశురమువారన మనకితేలిక దేమిటగిది అం శ్రీమొదటిమాడు పాశుములతో చెప్పిన భక్తి ఉపాయము క్రిందకు తీసుకొంటే వామ పరమపదనాథుడే అవుగాక నిత్యసూరి నిర్వాణాకుడే అవుగాక వీరి చింతచెట్టు తోట నగ్గరకు వీరున్నచోటికి సర్వయాగములో మంత్రశక్తి సర్వములన్ని అగ్నికుండములో పడినట్లు వాడు వచ్చి దర్శనమిచ్చి తీరాలి. అంతటిభక్తి ప్రేమలు వీరిది గాని రక్షణ విషయములో వానివదే కటాక్షమే పుపాయము గాని ఈజీవుడు చేసిన భక్తి కాదు. అని శ్రీగీతాచార్యులు ‘మామ్’ చెప్పాక ‘ఏకం’లో చెప్పిన అర్థాన్ని ఈపాశురము ద్వారా ఆభ్యాస ము కేటెలుపుడు చేస్తున్నాడు. సాధాణముగా లోకములో రామాకృష్ణ అనుకొండి పుణ్యము వస్తుందని హరిశతలలి వింటూ దివ్యదేశయాత్రలవి చేస్తూవుంటే పాపముపోయి పుణ్యములభిస్తుందని వాడుకగదా, సాధారణ జనమంతా ఆ అభిప్రాయములతోటే భజనలు చేసినా యాత్రలు తీరములకు వెళ్ళిగా, కానివీరు అందులో స్వార్థత వున్నది. భగవానుని

భగవదనుభవమును విడచివుండలేని స్థితిలోకి రావాలి, మనము అన్న మెందులకు తింటున్నాము తిననిదివుండలేము గనుక ఆవిధముగనే తేనె పాల్ అముతు, తిత్తిక్కుమ్, తిరునామమ్ అని తేనెపాలు కలకండమూడిగా వుంటుంది నాకు భగవన్నా మము విడచివుండలేను, డ్లూ శోర్ పరగునీర్ తిణ్ణమ్ వె త్తలై యుమ్ ఎల్లాంకణ్ణం ఎంబెరుమాళ్ అన్నస్థితిలోనికి రావాలి. తీనే అన్నము తాగేవిరు నేనుకొనే తాంబూలము అంతా నాకు శ్రీకష్ట పరమాత్మయే అన్నస్థితిలోకి - వాలి. గాన మన పాపాలు పోవుటకు భగవన్నామము చేస్తున్నా మనే స్థితి తాటిపోవాలి.

స్వార్థహితమైన ప్రేమ భగవానుని యాదుం డాలి అనే స్వార్థత్యాగముతో కూడిన భక్తియే శ్రేష్ఠము. అనేసంగతి ఈపాశురము ద్వారా తెలియజేసినారు, ఆత్మార్థ శ్రీవిశిష్టాద్వైత మత మునకు ప్రధానమీపాశురము.

రామాకృష్ణ అని పూజే నోటితో వుచ్చ రించేదానికే విలువ కట్టుతారే అటువంటిది. భగవానునికొరకు రాత్రింబగళ్లు పరిశపించి దుఃఖ పడేస్థితిలోకివచ్చినా అదంతా సత్తాధారకమే గాని రక్షణకు గాదు. రక్షణకు వాని కటాక్షమే కారణమనే త్యాగము స్వార్థ త్యాగము ఈ పాశురములో నిండివున్నది. ఇంతటిస్వార్థత్యాగ ముతో కూడిన సాంప్రదాయకము గనుగనే! మన విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారు ఈగొప్పసిద్ధాంతము అందరు తెలుసుకొని ఆనం దపడి పుజ్జేవించాలనే వుద్దేశముతో పూరుపూరు వాడవాడలా తిరిగి సభ తేర్పరచి జనులందరిని పోగుచేసి స్వార్థ త్యాగములై కష్టనష్టముల కోర్చి ప్రచారము చేస్తున్నారు. మనమంతా వారి పుద్యమమునకు ప్రోత్సహమిస్తూ ఈవిశిష్టాద్వైత మత ప్రచారములో వుండే విశిష్టతను గ్రహించి తరించెదము గాక.

భగవత్ప్రేంకర్యమా !

అనంతాశ్వానను భగవత్ప్రేంకర్య నిష్ఠా గరిష్ఠ లోకరు తిరుమలైయందు నందనవనము నొక దానిని నిర్మించి తిరువేంగడముడయానుకు నిరంతర పుష్పకైంకర్యపరులై యుండిరి.

మొదట శైవుడైయుండి సుకృతవశమున తొండనూర్ నందిచే దిద్దబడి శ్రీకైష్ణవుడైన నొక మహాశయ్యుడు తిరుమలకేగి యచ్చును మన యునఁతాశ్వానని నేవించి వారచ్చట పువ్వుల మొక్కల నొకచోట నుండి కీ మరియొకచోట నాటగ నారసిశ్యామి! అనంతాశ్వానే! మీరు దయాధృహృదయులనియు భాగవత పరతంత్రు లనియు వింటినే ఇప్పుడేమి యింత ఘాతుకులై తిరి, శ్రియఃపతి పరమపదమును వీడి భూమండల వాసుల నుజ్జీవింపజేయ సంకల్పముతో వెంక

భాగవతకైంకర్యమా !!

టాదికి వేంచేసియుండ వారి దుస్సహవిశ్లేష వ్యసనము మెడబట్టి తోయ శ్రీవేంకటాద్రినే నిత్యవాసముగా గల్పించుకొని వృక్షరూపమున నివసించు నిత్యసూరి నివహము నొకచోట నుండ నీయక మీరేల మెడపిసికి కీ పెల్లగించి బాధిం తురు? మీకు పుణ్యమే యపేక్షితమగునేని నేను నాయాచార్యులగు తొండనూర్ నంది తిరు మాళిగ (యింటి)లో ప్రతినిత్యము తదీయారా ధన యైనపిమ్మట స్వాము లొరగించి విడిచిన యాకులనెత్తి పారవైచి శుద్ధిచేయుచుందును. ఆసుకృతమందలి నాల్గవంతును మీకు నేను సమర్పింతును. కావున నాయందు దయయించి మీరీ పుష్పవృక్షముల బాధించుటకు విరమిం చరా యని ప్రార్థించిరి.

ఆ చా ర్య వి శ్వా స బ ల ము

శ్రీమతి మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు కోరుకొండ.

—అంతరిక్షం—

‘యాదృశీ భావనా యత్ర సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ’
ఏ వస్తువునందెట్టి నిశ్చలభావన యుండునో ఆ
వస్తువట్టి ఫలితమునే యిచ్చును.)

ఒకనాడు సంబిళ్ళ తమ యంతరంగ శిష్య
వర్గముతో తిరువెళ్ళరై నాచ్చియారును సేవించి
తిరిగి శ్రీరంగమునకు వేంచేయునప్పుడు కావేరీ
నది పొంగి పొరలజొచ్చెను. అప్పుడు వారందరు
నొకదోనె నెక్కి నదీమధ్యమున కేగు సరికి
సూర్యాస్తమయమై నలుగడల చీకటి యలవి
కొనుటయే గాక పెద్దవర్షము కురియ సాగెను.
ముందున కడుగుసాగుటయే దుర్భరమాయెను.
దిక్కులు తోచుటలేదు. దోనెయు మునుగ
నారంభించెను. హాహారవములు చెలరేగెను.
అంత నా దోనె నడుపువాడు దోనెయందున్న
వారిలో నొక్కరైనను దిగనిచో సంబిళ్ళ మొద
లగు పెద్దలతో నందరును నదీగర్భమున స్థాయిగ
విశ్రమించుట తథ్యమని చెప్పివేసెను. కాని యిట్టి
సాహసమెవరికి? అందరకును ప్రాణములు తీపియే
గదా! ఇక నేమున్నది? అంతపని కానున్నది. ఈ
యుపద్రవమును గాంచి యొక సాత్విక వృద్ధ
భక్తురాలొకతె “నాయనా! నాకు సూరేళ్ళు
నిండినవి. నావలన నెవ్వరికి నీపక్షైవ నుపకారము
నున్న. నా సంబిళ్ళ బ్రతికిన పెక్కురుజీవింతురు.
గాన నే నీదే నదిలో దిగుచున్నాను. నాతిండిగిని
భద్రముగ దరిజేర్చు నాయనా! యని ‘సంబిళ్ళై

తిరువడిగళే శరణ మ’ నుచు తటాలున నీట నురి
కెను. అందరు నాశ్చర్యచకితులై సిగ్గిలిరి. దోనె
తేలినది. అందరును సురక్షితముగా నొడ్డు చేరిరి.
కాని సంబిళ్ళగారి మనస్సామె సాహసకృత్య
ముచే పుండుపడెను. అయ్యో! నా నిమిత్త మా
యిల్లాలెంత సాహసకృత్య మొనరించి ననువు
చాలించెనో యని పరిపరి విధముల విలపింప
దొడంగిరి.

ఇంతలో నాయమ్మ దూరమునుండియే పిరి
మాటలను విని “ఆచార్యా! నేను చావలేదు.
నాకొరకై వ్యాఖ్యపడకుము. నేను నదిలోని
కురికినతోడనే సమీపమున నాకొక దిబ్బదొడ్డికి
నది. దాని నవలంబించి నిలిచియున్నానని కేక
వైచెను. అదివిని యందరు నాశ్చర్యపడిరి. వెం
టనే సంబిళ్ళగారు దోనె నచట గుంపిరి. నీమె
భద్రముగా నాచార్యుల చెంతజేరి వారిని సేవించి
నిలిచెను.

నీనెట్లు బ్రతికితివని వారడుగ నామె యిట్లు
తల్లి వ్రాసెను.

“స్వామీ! తమ పాదారవిందములనే యొక
నిమిషమున నదియందు పడి కొట్టుకొని పోవుచు
డగ వెంటనే తమ రచ్చల కొక మెరికదిబ్బగా
వేంచేసి నన్ను రక్షించితిరి గాదా! యని యను
గగా సంబిళ్ళయు “అమ్మా! నీవిశ్వాస మట్లుండ
అది యట్లు గాకుండుటెట్లు? “యాదృశీ భావనా
యత్ర సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ” యని సామించిరి.

శ్రీ
శ్రీరస్తు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నియమావళి

రిజిస్టర్డ్ 1951.వ సంవత్సరం

—: కేంద్ర కార్యాలయము :—

“గీతామందిరము”

107, వరదాముత్తయప్పన్ వీధి, మదరాసు -

శ్రీ విశ్వరాజసేవామహిళామండలి

శ్రీ విశ్వద్యైత ప్రచారక సంఘ స్త్రీశాఖ

(6 శీర్షికలు)

శాశ్వత భవన నిధి.

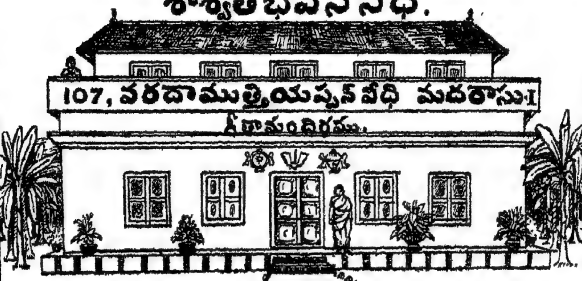
తరువాదాధన

సమిష్టి పారాయణ

కాలక్షేపము

107, నరదామత్రియప్పవేది మదరాసు-1

గీతామందిరము

క్షేంకర్యపరులతిరునామములు

విరాళము రూ. _____

శిశువక్షణ గోశాల

పాఠశాల

చేతిపనులు

భజన

గ్రంథాలయము

అనుష్ఠానము

శ్రీ విశ్వద్యైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకై శ్రీ విశ్వద్యైత ప్రచారక సంఘ శ్రీ కామయగ శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా మండలి మదరాసు శాఖ వారిచే "గీతామందిర భవనము"ని 5.8.1951 తేదీని కొని స్వాధీనపరచుకొని ఉన్నది.

ఈ భవనము ఖరీదు రూ. 30,000.0-0
 రిజిస్ట్రేషన్, రిపేర్లకు } రూ. 10,000.0-0
 వగైరాదిల్లర ఖర్చులకు }
 మొత్తము రూ. 40,000.0-0

ఇందు యిప్పటికి సుమారు రూ. 20,000.0-0 మాత్రము దాతలవలన విరాళముగా యివ్వబడినది. ఇంకను రూ. 20,000.0-0 కావలసి యున్నది.

ఇదియు గాక మిగిలిన కాలక్షేపమునకై రెండు పెద్ద హాళ్లు కట్టవలసి యున్నది. ఒక్కొక్క హాల్ కు సుమారు ఎనిమిదిదేసివేల రూప్యము లగునని అంచనా వేయబడినది.

ఈ వకమున సూచించబడిన కార్యక్రమములన్నియు ఈ భవనమున ఉచితముగానే యున్నవి. వీ టన్నింటికిన్ని విడివిడిగా పొమ్ముకావనియున్నది.

గాన దాతలు ఈ సదుప్యయములకు తోడ్పడి న్యహస్త వకహస్తముల ద్వారా వివిధ విరాళముల విద్వి సహాయ పడవలసినదిగ నవినయముగ ప్రార్థించి చున్నారము.

ఇట్లు,
 శ్రీ విశ్వద్యైత ప్రచారక సంఘము

శ్రీ

శ్రీమతేరాఘవానందనమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క

మొమొరండము ఆఫ్ అనోషియేషను

- I. ఈ సంఘము యొక్క పేరు:— ఈ సంఘము “శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము” అని పిలువబడును.
- II. ఈ సంఘము యొక్క కార్యాలయము మదరాసు రాజధానిలో యుండును.
- III. ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శము:— విశ్వమానవరత్నాశ్రయము; విశ్వమానవసౌభ్రాతృత్వము; ఐక్యమత్యము; అభ్యుదయము, విప్లవస్వభావము; ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతి; ఆస్తిర్యము.
- IV. ఈ సంఘము యొక్క ఆచరణము:— సవినయనిష్ఠాస్వచ్ఛందసేవ; త్యాగము; జీవకారుణ్యము; వచిత్రత; ఘోష్యత; స్వచ్ఛమతిసహనము; సహకారము; సహనీయము; స్వస్వ వర్ణాశ్రయ ప్రయత్న దర్శి నిర్వహణము; రాజకీయకార్యక్రమ రహిత ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికర కార్యాచరణము; మనోవాక్యము కర్మత: సహన ప్రవర్తనము.
- V. ఈ సంఘము యొక్క కార్యక్రమము:—
 ౧. సభలకోసం, సాంఘికాది సహజేములలోను భగవద్భాగవత ఉత్సవాదిలోను, పాఠశాలలోను అవకాశ ఆవశ్యకముల ననుసరించి మదితుగు శ్రీ పున సామరచే వేదాంతోపన్యాసముల నిర్వహించుట.
 ౨. శిష్యసంఘాలముగలవారు, మతాధిపతులు, దేవాలయసంబంధులు, ఉపాధ్యాయులు మున్నగువారిద్వారా వేదాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగునటుల ప్రోత్సహించుట, అడ్డవారికి యథావకాశము తోడ్పడుచుండుట.
 ౩. స్థిరమైనట్టియు, కాత్కారికమైనట్టియు, సాంఘికమైనట్టియు ప్రాకృతిక ఆధ్యాత్మికవేదాంత పాఠశాలలను, గ్రంథాలయములను నేర్పించి నడుపుట, ఇదివరలో ఉన్నవాటికి తోడ్పడుట, జీవోద్ధారణ పునరుద్ధరించుట.
 ౪. మండిత పరిషత్తులు, విద్యార్థిసమితివేళములు, సభలు, ప్రవర్తనములు జరుపుచుండుట, పరిక్షణజరిపి నిరుద్ధములు, దృవపత్రముల, నిరూపకుల నిర్వహించుట.
 ౫. మాతన స్వతంత్ర అనువాద గ్రంథములను వ్యాఖ్యానములను బీకలను వ్రాయించుట, ప్రచురించుట ఆవశ్యకమైన పూర్వగ్రంథములను తిర్గి యిచ్చించుట, అముద్రితగ్రంథముల సేకరించి ప్రచురించుట, గ్రంథవిమర్శనాదుల చేయించి ప్రచురించుట.
 ౬. సాంప్రదాయగ్రంథ కాలక్షేపములు, పురాణపఠనములు, హరికథాకాలక్షేపములు, ఉత్సవములు, వేడుకలు, రేడియోప్రసంగములు, గ్రామపోకిరికాద్యలు, భజనములు, నాటకములు, సినిమాప్రదర్శనములు మున్నగు వానిద్వారా జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల ప్రచారము చేయుట.
 ౭. వివిధములైన న దైవిక, వార, వక్ష, మాసాదిపత్రికలు, కరవక్రములు, నివేదికలు ప్రచురించుచుండుట.
 ౮. దేవాలయముల నిర్మించుట, ఉన్నవాటియొక్క సక్రమనిర్వహణకై తోడ్పడుట; జీవోద్ధారణచేయుట.
 ౯. యతిరాజాశ్రమములు, రామానుజమాతములు, శతకోపశివీరములు, వరకాలమతములు, కాలక్షేపకూటములు, వనతిగ్రామములు, సేవాసంఘములు, శాంతికుటీరములు, విశ్రాంతిశాలలు, ఆశ్రమములు మున్నగునవి స్థాపించుట, పాలించుట, ఇదివరలో యున్నవాటి సక్రమపరిపాలనకై తోడ్పడుట, జీవోద్ధారణచేయుట.
 ౧౦. ఈ సంఘముయొక్క పురోభివృద్ధిని, జీవకోపాధిని, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని ఉపయోగించునట్టి స్వరూపానురూపములైన వృత్తులను, విద్యలను ఏర్పాటుచేసి వనిచేయుట.
 ౧౧. ఈ సంఘాభివృద్ధి కుపయోగించు అన్నివిధములైన యితర కార్యక్రమముల నవలంబించి వనిచేయుట.

VI. ఈ క్రింద తెలుపబడిన మహాశయాలను ఈ సంఘమునకు కార్యనిర్వాహకవర్గముగ ఎన్నుకోవడమైనది.

ఆధ్యక్షులు

శ్రీ. ఉ. వే శ్రీమాణి పరాశర సుదర్శనభట్లరు అయ్యవార్లంగారు, కోయకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ. గోదావరిజిల్లా.

ఉపాధ్యక్షులు

- " " అద్దంకి తిరుమల సమయోద్ధండ కోలాహల లక్ష్మీనృసింహ కుమార తిరువేంకట తాత కేశికాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు, చీరాల, గుంటూరుజిల్లా.
- " " నదామూరి శతగోపాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు, మాజిపేడు, కృష్ణాజిల్లా.
- " " రావుబహదూరు వేయూరి రంగనాథం శ్రేష్ఠిగారు, ధర్మకర్తలు శ్రీపార్థసారథి దేవస్థానము, 7, దక్షిణమాడపేడి, తిరువల్లికేజి, మచిరాసు.

ప్రధానకార్యదర్శి

- " " తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోయకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ. గో. జి.

సహాయకార్యదర్శి మరియు కోశాధికారి

- " " ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు, అర్తమూరు, (వయా) ద్వారపూడి, తూ. గో. జి.

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు

- " " కొమాండూరి యితేయివిల్లి వెంకటాచార్యులుగారు, కాళ్లకూరు, (వయా) భీమవరము, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " పండితవర్ధన్ శ్రీనివాసరంగాచార్యులుగారు, 29, పెరుమాళ్ మొదలిపేడి, మచిరాసు-1.
- " " శాంతలూరి వెంటాచార్యులుగారు, చిన్నగోపురంపేడి, పాలకొల్లు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " కవిరత్నగుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు, ముక్తివల్లి, కూచిపూడిపోస్టు, గుంటూరు జి.
- " " మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు, ఎ. గుళ్ల, పిప్పరపాస్టు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " నాడూరి అప్పలాచార్యులుగారు, సింహాచలము, విశాఖపట్టణముజిల్లా.
- " " కో. కం. రంగాచార్యులుగారు, రామన్నపేట, వరంగల్లు నైజాం.
- " " తిరుమలపురిపల్లె ధర్మాచార్యులుగారు, ఏడిప, (వయా) మందపేట, తూర్పుగోదావరిజిల్లా.
- " " కందాకపెడఅప్పలాచార్యులుగారు, శ్రీరామత్వము. (వయా) నెల్లిమర, విశాఖజిల్లా.
- " " మట్లవల్లి రంగనాథయ్యగారు, 10, రెడ్డిరామన్నపేడి, మచిరాసు-1.
- " " దాస శేషుగారు, దాసకుటీరం, అంగలకురు, గుంటూరుజిల్లా.
- " " చి. మా. వెంకటాచార్యులుగారు, గద్వాలబంగళా, నానల్లిరోడ్డు, హైదరాబాదు.
- " " శ్రీ సీతారామయ్యతీర్థయ్యగారు, శ్రీపొట్టిశ్రీరాముని, పెదముత్తేరి, శ్రీపొట్టిజిల్లా.
- " " నదామూరి గోపాచార్యులుగారు, మంగళంపాడు. (వయా) మాట్లూరుపేట, నెల్లూరుజి.
- " " పాతాళం వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠిగారు, అద్దంకేట, ఆదియప్పనాయకపేడి, మచిరాసు-1.
- " " బోయిన శీతారామయ్యగారు బేలవోలు, (వయా) గుడివాడ. కృష్ణాజిల్లా.
- " " కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు, తిరుమల, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " ఈయంజి రామచంద్రాచార్యులుగారు, శ్రీయతిరాజాశ్రమము, నరసాపురము, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
- " " కిరాళపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు. 147, అజ్ఞాపల్లిపేడి, మచిరాసు-1.
- " " తె. కం. వరహస్వామిగారు, కోయకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరం.

శ్రీ

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క

ఆర్థికల్పు ఆప్ అసోసియేషను.

రూల్సు అండు రిగ్యులేషన్సు

1. ఈ సంఘము యొక్క పేరు:— ఈ సంఘము “శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము అని పిలువబడును.
2. ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శము:— విశ్వమానవ కल्याణము, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వము, ఐకమత్యము, అభ్యుదయము, విప్లవస్థాపన, ఆధ్యాత్మికాభ్యుత్పత్తి, ఆస్తికత్వము.
3. ఈ సంఘము యొక్క ఆచరణము:— సవిశయవిస్ఫావ్యత, త్యాగము, జీవ కాదుజ్యము, పరిశ్రమ, పూజ్యత, సర్వసత సహాయము, సహకారము, సమన్వయము, స్వస్వవర్ణాశయ ప్రయత్న దర్శన విశ్వసూత్రము, రాజకీయ కార్యక్రమ రహిత ఆధ్యాత్మికాభ్యుత్పత్తి కార్యచరణము, మనోవాక్యాయ కర్మతః ఏకరూప ప్రవర్తనము.
4. ఈ సంఘము యొక్క విశ్వాసము:— ౧. చివరిద్విశిష్టాద్వైతమైన శ్రీమన్నారాయణుడే పరమత్వము.
౨. కర్మ-జ్ఞానాంగక భక్తి-ప్రవర్తనచే ప్రసన్నుడైన శ్రీమన్నారాయణుడే ఉపాయము.
౩. అప్రాకృతదేశవిశిష్టమైన శ్రీమన్నారాయణుడే పరమప్రాప్యము.
5. ఈ సంఘమునకు ప్రమాణము:— సత్త్వగుణప్రధానమైన శ్రుతి-స్మృతి-సూత్ర-అగమ-ఇతిహాస-పూజా-శిష్టాచార సాంప్రదాయములు.
6. ఈ సంఘము యొక్క సభ్యత్వము ఆర్థికము:— ఇందు సభ్యత్వము సాధారణమనియు, కాశ్వకమనియు, రెండు తరగతులుగ యుండును.

సాధారణసభ్యత్వము

సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 1-4-0 ను చెల్లించువారు సామాన్యసభ్యులు
సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 3-4-0 ను చెల్లించువారు మహాసభ్యులు
సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 5-4-0 ను చెల్లించువారు నిర్వాహకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 10-0-0 ను చెల్లించువారు పోషకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 25-0-0 ను చెల్లించువారు మహాపోషకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 50-0-0 ను చెల్లించువారు రాజపోషకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్రంబికి రూ 100-0-0 ను చెల్లించువారు మహారాజ పోషకసభ్యులు; అని ఎన్నబడుదురు.

వీరి సభ్యత్వము సంవత్సరములో ఎప్పుడు చేసినను కూడ ఆ సంవత్సర పాటుగా బి 900 నాటితో సమాప్తి యగును. సభ్యత్వము సమాప్తి అయినవారు తిరిగి సభ్యత్వవందాను చెల్లించి అందులకై నిర్ణయించబడిన రీతిను పొందు వరకు తిరిగి ఈ సంఘమున సభ్యులుగ పరిగణించబడరు.

కాశ్వతసభ్యత్వము

- ఒకే వ్యయము రూ 250/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత సభ్యులుగను
 ఒకే వ్యయము రూ 500/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత సహాయకులుగను
 ఒకే వ్యయము రూ 1000/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత విర్యాహతులుగను
 ఒకే వ్యయము రూ 2500/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత పోషకులుగను
 ఒకే వ్యయము రూ 5000/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత మహారాజ పోషకులుగను
 ఒకే వ్యయము రూ 10000/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత రాజపోషకులుగను
 ఒకే వ్యయము రూ 11116/-ను చెల్లించువారు కాశ్వత మహారాజ పోషకులుగను ఎన్నబడుదురు.

వీరి సభ్యత్వము మీ జీవితాంతమువరకు యుండును. ('రి' నియమములోని "ఈ" శీర్షికగల నియమము నకు లోబడి)

6. ఆ. సభ్యుల విధులు:— ౧. ఇతరులను సభ్యులుగ చేర ప్రోత్సహించుట.

అ. తమ తమ ప్రాంతములలో ఈ సంఘ వ్యాప్తికి పాటుబడుట; ఈ సంఘసభలోను, ఉత్సవములలోను వేడుకలలోను యథావిధిగా పాల్గొను చుండుట.

ఇ. కుట్ర కుట్రకార్యములయందు ఈ సంఘమునకై ప్రత్యేక కట్టుములు; చహుకులు; సంధానవాచికముల కా మొనంగు చుండుట, యితరుల పెల్ల వసూలు చేయుచుండుట.

ఈ. ఈ సంఘముద్వారా ప్రచురించబడు పత్రికలు పుస్తకములు, వగయిరాదు తగినంత ప్రోత్సాహ మిచ్చు చుండుట.

ఁ. ఈ సంఘప్రాంతీయ పాఠశాలలకున్న, ప్రభుత్వ సంస్థలకున్న యధాశక్తి తోడ్పడుచుండుట.

ఁ. ఈ సంఘమునకు తమకు వీలగు అర్థికావకాశముల కల్పించుట.

జ. అధికార సంఘ నియమముల నాదరించి నిర్వహించుట.

ఛ. ఈ సంఘ ప్రధానమైన జనపదము కార్యక్రమము లన్నింటియందు యధాశక్తి పాల్గొని నిర్వహించు చుండుట.

ఞ. తమ తమ వర్ణాశ్రమ భర్తృముల ననుసరించి సంధ్యావందనము, దేవతార్చనము, అతిథి అభ్యాగతి స్మారక పూజలు, సత్కారాశ్రమము, భగవద్పూజనము, సత్సహవాసము, ఏకాదశి ఉపవాసము, పెద్దల సేవా కుశ్రూపాలులు, భగవద్భగవతాచార్య జయంతులు, తిరునక్షత్రోత్సవములు యధాశక్తి నడుపుచుండుట.

ఠ. అన్ని విషయాల తీర్మానాత్మక ఆదర్శమైనట్టియు, పవిత్రమైనట్టియు అహింస-నీతి-ధర్మయుతమైనట్టియు, జీవితమును గడుపుచుండుట.

6. ఇ. ఈ సంఘము యొక్క కార్యాలయము:— సంఘకార్యదర్శి యుండు స్థలమునగాని, వారి కనువగు స్థలమునగాని సంఘకార్యాలయ ముండును, ద్రస్తుత మీ సంఘకార్యాలయము "147, అజ్ఞాపిత్సై వీధి, మదరాసు-1."

7. అ. అధికము:— చంపాలు, విరాళములు, ప్రతినెల సభ్యులయింట జరుగు కుట్రకుభముల సమయముల యెం దీయబడిన బహుకులు, కట్టుములు, నీతి, సమాజేతములు, ఉత్సవములు మొన్నగు వాటియెం దీయబడిన ప్రత్యేక ఉమ్మడి విరాళములు, ఆయా ప్రత్యేక కార్యక్రమములకై ఏర్పడిన అహ్వానసంఘములు ఆయకార్యముల పూర్తిచేసిన తర్వాత మిగిలిన నిల్వలములు కేంద్రసంఘమునకే చెందవలెను.

ఆ. పృత్యేక విధులకై నిర్దేశించి దాతలవలన నీయబడు సొమ్ములు ఎవ్వరి కీయబడినను అవి యన్నియు కేంద్ర సంఘముయొక్క అధికార పర్యవేక్షణ నలహా సూచనల ప్రకారము ఆయా ప్రత్యేక విధులకై మాత్రమే వినియోగింప బడవలయును.

ఇ. ఈ సంఘము యొక్క ధనము యావత్తు ప్రభుత్వముచే అంగీకరింపబడిన బ్యాంకులలో కోశాధికారి లేక కార్యదర్శులపేర నిల్వ చేయబడవలయును. అవసరమునకు మించిన ధనమును ఏవ్యక్తివద్దను నిల్వ యుండరాదు.

ఈ. సంఘము యొక్క కార్యక్రమము:— ౧. సభలలోను, సాంఘికాది సమావేశములలోను, భగవత్-భాగవత-ఉత్సవాదులలోను, పాఠశాలలోను అనకాళ అవసరముల ననుసరించి పండితులగు శ్రీ.పురుషోద్ధులచే వేదాంతోపన్యాసముల నిప్పించుట.

౨. శిష్యసంఘము గలవారు, మతాధిపతులు, దేవాలయ సంబంధులు, ఉపాధ్యాయులు మున్నగు వారి ద్వారా వేదాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగునటుల పోత్సహించుట, అట్టివారికి యధావకాళము తోడ్పడుచుండుట.

౩. స్థిరమైనట్టియు, తాత్కాలికమైనట్టియు, సాంఘిక మైనట్టియు, ప్రాచ్యవిద్య-అధ్యాత్మిక వేదాంత పాఠశాలను, గ్రంథాలయములను నేర్పరచి నడుపుట, ఇదివరలో ఉన్నవాటికి తోడ్పడుట, జీర్ణమైన వాటిని పునరుద్ధరించుట.

౪. పండిత పరిషత్తులు, విద్యార్థి సన్నివేశములు సభలు, ప్రదర్శనములు జరుపుచుండుట, పరీక్షలు జరిపి దిరుదముల, ధృవపత్రముల, బహుమతుల విచ్చుచుండుట.

౫. మాతన స్వతంత్ర - అనువాద గ్రంథములను - వ్యాఖ్యానములను - టీకలను-వ్రాయించుట - ప్రచురించుట, అవసరమైన పూర్వగ్రంథముల తిర్గి ముద్రింపించుట, అముద్రిత గ్రంథముల సేకరించి ప్రచురించుట, గ్రంథవిమర్శనాదుల చేయించి ప్రచురించుట.

౬. సాంప్రదాయ గ్రంథ కాలక్షేపములు, పురాణ వతనములు, హరికథా కాలక్షేపములు, ఉత్సవములు, వేడుకలు, రేడియో ప్రసంగములు, గ్రామఫోనురీతిగలు, భజనలు, నాటకములు, సినిమా ప్రదర్శనములు మున్నగువాని ద్వారా జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల ప్రచారము చేయుట.

౭. వివిధములైన దైనిక, వార, పక్ష, మాసాది పత్రికలు, కథపత్రములు, వివేదికలు ప్రచురించుచుండుట.

౮. దేవాలయముల నిర్మించుట, ఉన్నవాటియొక్క సక్రమ నిర్వహణకై తోడ్పడుట, జీర్ణోద్ధారణ చేయుట.

౯. యతిరాజ్యాయములు, రామానుజకూటములు, శతకోపశిఖరములు, వరకాలమతములు, కాలక్షేపకూటములు, శాంతికుటీరములు, విశ్రాంతిశాలలు, ఆశ్రమములు, మున్నగునవి స్థాపించుట, పాలించుట, ఇదివరలో యున్నవాటి సక్రమపరిపాలనకై తోడ్పడుట, జీర్ణోద్ధారణ చేయుట.

౧౦. ఈ సాంఘియుల యొక్క పురోభివృద్ధికిన్ని, జీవనోపాధికిన్ని, అధ్యాత్మికాభివృద్ధికిన్ని ఉపయోగించునట్టి స్వరూపాను రూపములైన వృత్తులను, విద్యలను ఏర్పాటుచేసి పనిచేయుట.

డి. సభ్యుల హక్కులు:— ఆ. ప్రతి సభ్యుడున్ను తమ గౌరవసంఘమును ఎన్నుకొనుటకున్ను, మహాజన సభాసమావేశమున పాల్గొని అందరి తీర్మానముల నిషయమై తమ యలిప్రాయముల తెలుపుటకున్ను, ఒక్కొక్క "సభ్యుతి హావన"ను (ఓటును) కలిగి యుండును.

ఢ (1) సంవత్సరములో ఎపుడు సభ్యులుగ చేరినను ఆ సంవత్సర పాల్గొని బహుళ ౩౦ వరకు మాత్రమే శిక్షిత్వాధికారమును కలిగియుండుట.

(¹) సంచాలక సమితి, పండిత పరిషత్తులోని సభ్యులు మాత్రము వానిలో సభ్యత్వము కలిగియున్నంత వరకు సాంవత్సరికచందా కట్టినవరము లేకుండగనే ఈ సంఘ సభ్యత్వాధికారమును కలిగియుండును.

ఇ. ఈ సంఘ కార్యకారిణి సమితివారు ఎవరినైనను తగినంత కారణమున్నచో ఆకారణమును తెలుపకుండగనే ఈ సంఘమున సభ్యునిగా చేర్చుకొన నిరాకరించవచ్చును.

ఈ. తాను స్వయముగ గాని, పరోక్షముగ గాని ఈ సంఘమునకు ఏవిధముగ నష్టముగాని, కలంకముగాని కలిగించిన ఏతరగతి సభ్యునైనను వారి సభ్యత్వమును ఈ కార్యకారిణి సమితి తొలగించవచ్చును.

9. కార్యనిర్వహణము:— ఈసంఘముయొక్క కార్యనిర్వహణము ఈ క్రింది విధముగ నిర్వహించబడును.

1. గ్రామ సంఘములు, 2. సంచాలక సమితి, 3. మహాసంఘ కార్యకారిణి సమితి = కేంద్రసంఘము, = కార్యకారిణి సమితి (సమావర్తములు). 4. మహాసనభ = కేంద్రసభ = వార్షిక సమావేశము = విరాట్ సమావేశము, (సమావర్తము) 5. ఆహ్వానసంఘము, 6. ఉపసమితులు, 7. పండిత పరిషత్తు, 8. సంబద్ధ సంస్థలు, 9. శ్రీ యతిరాజ సేవా మహిళా మండలులు.

(1) పైన తెలిపిన వాటిలోని అధికారవర్గము వారందరు స్త్రీలు, పురుషులు కూడ అధికారవర్గములో యుండవచ్చును. తమయొక్క జీవితములో అత్యధిక కాలమును ఈ సంఘముయొక్క సక్రిమాభివృద్ధితై వినియోగించి పాటుబడువారై యుండవలెను.

(2) శ్రీవిశిష్టాద్యైక సిద్ధాంతములను బాగుగా తెలిసిన వారై వాటిని తమకర్త్యానుసారముగ ఆచరణ యందుంచు వారై ఆచర్యప్రాముఖ్యతై యుండవలెను.

(3) పంచ సంస్కారవరులై యుండవలెను. (పంచసంస్కారములు = కంఠచక్రతాపము-చిద్రోహపుండ్రము-నామము-మంత్రము-యోగము.)

(4) దేశకాలానుగుణ్యముగ యీసంఘాభివృద్ధికి అనుకూలముగ వ్యవహార నిర్వహణ కక్రిసామర్థ్యములుగల వారై యుండవలెను.

(5) అంటువ్యాధులులేని ఆరోగ్యవంతులై యుండవలెను.

(6) ఈ సంఘమునందు వరుసగ కనీసము మూడు సంవత్సరములు సభ్యులై యుండవలెను. (ప్రత్యేక పరిస్థితులలో కార్యకారిణి సమితి ఈకాలపరిమితిని మార్చవచ్చును)

(7) అ. ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన ఎన్నికలన్నియు చేతులెత్తుట మూలమునగాని, చీటినిచ్చుట ద్వారా గాని లేక ప్రత్యేక పరిస్థితులలో తమప్రతినిధుల పంపుటద్వారాగాని, ఓభిచరూపముగగాని కార్యకారిణి సమితి ఆదేశానుసారముగా జరుపబడవలెను.

ఆ. ఎన్నికొనబడుట వలన వచ్చిన అధికారములుకూడ సంఘ సభ్యత్వముతోపాటు ఆ సంవత్సరపాల్గొని బిజ్జా అమావాస్య వరకు మాత్రమే యుండును.

ఇ. ప్రతిసమావేశమునందును హాజరైన వారిలో నగముకంటె అధికసంఖ్యకుల సమ్మతం ననుసరించి కార్యక్రమము నిర్ణయింపబడవలెను.

ఈ. ఇరుపక్షములయందు సమ్మతులు సమానముగ వేండునపుడ మాత్రమే ఆయా సమావేశాధ్యక్షుడు తన సమ్మతిని ఉపయోగించవలెను. ఇతర సమయముల యందెప్పుడు అధ్యక్షుడు తన సమ్మతి నుపయోగించకూడదు.

(8) ప్రతి సమావేశమునందును చర్చించబడు కార్యక్రమము ఆ యాసమావేశములకు సంబంధించిన సభ్యులకు తగినంత ముందుగ ఆయా కార్యక్రమంపై తెలియజేయబడవలెను.

(9) ప్రతి సమావేశమునకు సామాన్యముగ అసమావేశ సభ్యత్వ పట్టిక సంఖ్యలలో అయిదవ సంతు కోరముగ వుండును.

- (10) ప్రతి సమావేశమును అధ్యక్షుని సూచనపై కార్యదర్శియే తేదీ ప్రదేశాదుల నిర్ణయించి ప్రకటించుచుండవలెను.
- (11) కార్యకారిణి సమితివారు యనుమతిలేకుండా ఈ సంఘమందలి ఏతరగతి సభ్యులకూడ ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన ఏవనివికూడ చేయరాదు.
- (12) అన్ని ఏర్పాటులయందును, అంత్యవిర్ణయము నందును కార్యకారిణి సమితివారు సంపూర్ణాధికారమును కలిగి యుందురు.
- (13) ఈ సంఘముయొక్క ఏసమితికోసభ్యులైననుసరియే ఆసమితియొక్కగాని, కార్యనిర్వాహక వర్గము యొక్కగాని నిర్ణీతసంఖ్యలో నాలిండు మూడవవంతు సభ్యులచే విశ్వాస రాహిత్యతీర్మానము చేయబడినచో గాని, కామే రాజీనామానిచ్చి అది కార్యకారిణిసమితిచే అంగీకరించబడిన వెంటనేగాని, తమ యధికారమును, సంఘసభ్యత్వమును కోల్పోవును అట్టి యధికారము వెంటనే కార్యకారిణి సమితికి సంక్రమించును కార్యకారిణిసమితిపై విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానము చేయబడినచోగాని లేక అది రాజీనామా నిచ్చినపుడుగాని దాని యధికారములు సంచాలకసమితికి సంక్రమించును. ఈ రెండింటియొక్కయు ఖాళీసమయముల యందు ఈ సంఘ సాధారణసభ్యులే మహాజన సభను జరిపి ఖాళీస్థానముల కన్నిటికిని నూతన ఎన్నికలు జరుపుకొనవలెను.

10. గ్రామ సంఘము:— అ. సామాన్యముగా పదిమందికంటె తక్కువగాని సభ్యులగల ప్రదేశమునందు గ్రామసంఘ పేర్పరచబడవలెను, ఈసంఖ్యా నిర్ణయ మార్పునకు కార్యకారిణి సమితి యధికారము కలిగి యుండును.

ఆ. వీరిలో నొకయధ్యక్షుడు, ఒక కార్యదర్శియు, ముగ్గురు సభ్యులగల గ్రామసంఘ కార్యనిర్వాహక వర్గమును ఆగ్రామ సభ్యులు ఎన్నుకొనవలెను. అవసరమన్నచో ఉపాధ్యక్షులను, సహాయ కార్యదర్శులను, కోశాధికారిని ఎన్నుకొనవచ్చును.

ఇ. గ్రామకార్య నిర్వాహకవర్గము అవసరమైనపుడెల్లను సమావేశమగుదు మహాజన సభయొక్కయు, కార్యకారిణి సమితివారియొక్కయు సూచనలు, సలహాలు, ఆదేశముల ననుసరించి తమకార్యక్రమములు సంతమ జరుపుకొనుచు నెలవారి నివేదికలను, జను ఖర్చులను తెలుపుచుండవలెను.

ఈ. ఈవర్గమువారు సంఘముచే ప్రచురించబడు పత్రికను వియతముగ తెప్పించి సభ్యులనందర నొకచో సమావేశపరచి ఆపత్రికను చదివి వినుపించుట, సంఘప్రచరణల నన్నిటిని తమ పుస్తకభాండాగారమునకు తెప్పించి వాటిప్రాముఖ్యతను సభ్యులకు బోధించి ప్రతి సభ్యుడును ఒకపుస్తకమును కొని దాని ఉపయోగమును పొందునట్లుచేయవలెను. మరియు తమ గ్రామమందున్న పండితులచేగాని, గ్రామాంతరములనుండి విచ్చేసిన పండితులచేగాని వేదాంత విషయక ఉపన్యాసముల విప్పించుచుండవలెను. ఈకార్యములలో యజమానుల ప్రోత్సహించి సంఘమునకు విరివిగా ఆర్థిక సహాయమును పెంపొందించవలెను; సంఘాదేశములను సర్వజన విదితముల గావించవలెను.

ఊ. మహాజనసభా సమావేశమునకు ఒక నెలకుముందుగానే సంచాలక సమితివారు సూచించిన వారిలో నొకరిని రాబోవు సంవత్సరమునకు మహాజన సభాధ్యక్షులుగ గ్రామ సంఘముచే ఎన్నుకొనబడవలెను. గ్రామ సంఘములో హెచ్చువాటిచే సూచించ బడినవారే మహాజనసభాధ్యక్షులుగను తత్సమావేశాంతరము ఆ సంవత్సరమంతయు ఈ సంఘమునకున్న, కార్యకారిణి సమితిపై అధ్యక్షులుగ నుండురు.

11. సంచాలక సమితి:— అ. (1) ఈ సంఘసభ్యత్వమును మూడు సంవత్సరములకు తక్కువ గాకుండా పరునగా కలిగియుండి సంచాలక సమితి ప్రథమ సభ్యులచే కనీసమొక సంవత్సరము శ్రమశిక్షణపొంది తమయొక్క జీవితకాలమునంతయు ఈ సంఘాభివృద్ధి కొరకై ఈ సంఘ వియమ నిబంధనల ననుసరించి పనిచేయ వాగ్దానమును జేసి యిటుల నాచరించు వారు మాత్రమే ఈ సమితిలో తమయావజ్జీవితము సభ్యులుగ నుండురు.

(2) ఈ సమితిలోని సభ్యులెవరైనా ఈ సంఘనియమ విబంధనలకు వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించి నపుడుగాని లేక సంఘమునకు వీరివలన ఏదైనా నష్టము కలిగినదని ఋజువైననుగాని (ఈ విషయములు కార్యకారణి సమితిలోని మూడింట రెండువంతులు సభ్యులచే తీర్మానింపబడవలెను) మహాజనసభలో హాజరైన సభ్యులలో నాల్గింట మూడు వంతుల మంది వీరిపై విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానమును జేసినపుడుగాని పీఠం తట వీరే స్వయముగా రాజీనామాచిచ్చినపుడుగాని వీరుగైరుహాజరగుట తఱచునని నపుడుగాని ఈ విషయమును కార్యకారణి సమితి వారిచే ప్రకటించబడిన వెంటనే ఈ సమితిలో వీరి సభ్యత్వము రద్దయిపోవును.

(3) అవసరమైనపుడు ఈ సమితిలో సభ్యులకు ఈ సంఘాభివృద్ధికై తమకాలమును, శక్తిని, వినియోగించుచున్నందులకుగాను కార్యకారణి సమితివారు వీరికి తగు ధనసహాయము చేయవలయును.

(4) ఎవరినైనను నూతనముగా సభ్యుల పీఠములలో జేర్చుకొనుటకు ఈ సమితిలోని సభ్యులలో సగముకంటె హెచ్చుమంది యంగీకరించవలెను.

(5) ఎవరి సభ్యత్వధరణాస్తునైనను ఏకారణముచెప్పకయే అంగీకరించకపోవుటకీ సమితికి సంపూర్ణాధికారము కలదు.

(6) ఈ సమితిలో సభ్యులై యున్నంతకాలము అట్టి సభ్యులు ఈ సంఘమునకు యితర సభ్యులవలె వారిక సభ్యత్వపంచా దేవిని కట్టినవనంశములేకుండగనే ఈ సంఘములో కూడ తమ యావజ్జీవితము సభ్యత్వమును కలిగియుండుదురు.

(7) ఈ సమితిలో సభ్యులందరు తమ జీవితములను అన్ని విషయములలోను ఆరద్రస్థాయముగ రాజకీయ విరహిత పవిత్రతతో గడుపవలయును.

(8) త్రికరణకుద్దికలవారై ఐహికా ముష్టికానందము నొనగూర్చగల ఉద్ద సాత్విక జీవితము, కట్టుబాట్లు, నీతి, వియమములు కలవారై యుండవలయును.

ఆ. ఈ సమితి యీ సంఘముయొక్క యావత్త కార్యక్రమముతోను సంబంధము కలదై ఈసంఘ లక్ష్య సిద్ధికిని నిర్వహణకును అనవరతము పాటుపడుదు ఈ సంఘాభివృద్ధికిని కీర్తిప్రతిష్ఠలకును, కార్యనిర్వహణకును బాధ్యత కలదై యుండును.

ఇ. ఈ సమితి మహాజనసభ జరుగుటకు ముందుగ జరుగు విషయ నిర్ణయ సభలో పాల్గొని మహాజనసభలో చర్చించబడవలసిన తీర్మానములను తయారు చేయవలెను.

ఈ. కార్యకారణి సమితివారిచే తమకు ఒప్పించబడిన పనులను నిర్వహించుచు కార్యకారణి సమితివారికి నెలవారి నివేదికలను జమఖర్చులను పంపుచుండవలెను.

ఊ. మహాజనసభకు ఒక నెలరోజులు ముందుగ మహాజనసభకు అధ్యక్షులుగ యుండగలిన వారిచేర్చును రెండింటిని గాని అంతకంటె హెచ్చుగాని నూతనాధ్యక్ష యెన్నిక నిమిత్తమై ఈ సమితి సూచించవలెను.

ఊ. కార్యకారణి సమితికి నిర్ణీత సభ్యుల సంఖ్యలో సగముమంది సభ్యులను ఈ సమితి తమలోనుండి ఎన్నుకొన వలయును (అంతమంది సభ్యులు సమితిలో లేనపుడు మిగతకావలసిన సభ్యులను ఈ సమితి వారే తమకిష్టమైన యితర యోగ్యులైన సభ్యుల కార్యకారణి సమితికి ఎన్నుకొనవచ్చును.)

ఋ. ఈ సమితిలో వ్యవహారదక్షులు ఆరద్రస్థాయులు ఆయనట్టి ఒకరిని ప్రథమ సభ్యులుగను మరియుద్దరిని ద్వితీయ, తృతీయ సభ్యులుగను ఎన్నుకొనవలెను. ఈ ప్రథమ సభ్యులే కార్యకారణి సమితికి కార్యదర్శిగ నిర్ణయించబడవలెను. వీరిగైరు హాజరీలో క్రమముగా ద్వితీయ తృతీయ సభ్యుల స్థానమునాక్రమింతురు. వీరు ముగ్గురును హాజరుకానప్పుడు ఈ సమితిచే తమనుండి ఎన్నుకొనబడిన మరొకరు ఆస్థానమున నియమింపబడుదురు.

బూ. వారంతట వారు రాజీనామా విచ్చువరకుగాని, లేక వారిపై విశ్వాస రహిత్య తీర్మానముచేయబడువరకు గాని ఈ స్థానము ఇతర యే కారణముల చేతనైనను ఖాళీయగు వరకుగాని ఈ ప్రథమ సభ్యత్వ పదవియు దాని ననుసరించి కార్యకారణి సమితి కార్యదర్శి పదవియు కూడ స్థిరముగనే యుండును.

౫. ఈ సమితియందలి సభ్యులకు భూములు మొదలగువాటివలన వచ్చు స్థిరముగు ఆదాయముగాక మరియే యితరముగు ఆదాయములొనైనను కార్యకారణి సమితిచే నిర్ణయించబడిన దానికంటె అదనపు ఆదాయము సంఘమునకే చెందజేయబడవలెను.

౬. ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన యావత్తు చరస్థిరాస్తులు ఈ సమితి మొక్క ప్రథమ లేక ద్వితీయ సభ్యులు పేరున యుండి ఈ సమితియొక్క పరిపాలనలోను బాధ్యతలోను యుండవలెను.

12. కార్యకారణి సమితి:—ఇదియే మహాసంఘ కార్యకారణి సమితి యనియు కేంద్రసంఘము అనియు, కార్యకారణి సమితి అనియుకూడ వ్యవహరింప బడును.

అ. 1 మహాసన సభా సమావేశమున నిర్ణీతమై తిరిగి మహాసనసభా సమావేశము జరుగువరకు ఈ సంఘము యొక్క యావత్తు కార్యక్రమమును బాధ్యతతో నిర్వహించుచు పనిచేయు నిమిత్తమై మహాసన సభాభ్యుత్థునిచే ఈ సమితి యీ క్రిందివిధముగ నేర్పాటు చేయబడవలెను. అవసరమైనప్పుడెల్ల ఈ సమితి సమావేశమగుచు వలయు కార్యక్రమము నేర్పాటు చేసుకొనుచు పనిచేయుచుండవలెను.

2. ఈ సమితి అధ్యక్షుడు, గౌరవాధ్యక్షుడు, ఉపాధ్యక్షుడు, కార్యదర్శుడు, కోశాధ్యక్షుడు మొదలగువారితో కలసి 10 మంది మొదలు 30 మందివరకు అవకాశ ఆసనములను బట్టి సభ్యులతో ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

3. ఈ సమితికి మహాసన సభాభ్యుత్థుడే అధ్యక్షుడుగా నుండును.

4. అ. యీ సమితిలో మొత్తము నిర్ణీత సంఖ్యలో సగముమంది సంచాలక సమితిచే వారినుండి ఎన్నుకొన బడిన సభ్యులున్ను నాలుగువ వంతు సభ్యులు వండిత పరిషత్సభ్యులున్ను ఎనిమిదవ వంతు సభ్యులు కాశ్యత సభ్యులున్ను మిగత ఎనిమిదవ వంతు సభ్యులు సమర్థులగు ఇతర సాధారణ సభ్యులున్ను అధ్యక్షులచే ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

ఆ. వలయునంతమంది సభ్యులు సంచాలక సమితిలో లేకప్పుడు మాత్రమే సంచాలక సమితిచే సూచించ బడిన ఇతర సభ్యుల నెవరినైనను వారికి బదులుగా కార్యకారణి సమితి సభ్యులుగా అధ్యక్షులే ఏర్పాటు చేయవలెను.

5. సాధారణ సభ్యులను మాత్రము అధ్యక్షులు తమ ఇష్టము వచ్చిన వారివందరిని ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును. మిగిలిన వారివందరిని ఆయాసమితి సభ్యులే మహాసన సభ జరుగుచున్న కాలములో తమనుండి ఎన్నుకొని అధ్యక్షులకు తెలుపవలయును. వీరిని అధ్యక్షు లంగీకరింప వలెను.

6. ఈ సమితికి సంచాలక సమితి ప్రథమ ద్వితీయ సభ్యులు ప్రధాన సహాయ కార్యదర్శులుగ నుండురు, గౌరవాధ్యక్షులను ఉపాధ్యక్షులను ఎవరినైనను సరియే అధ్యక్షులు ఏర్పాటు చేయవచ్చును.

7. ఈ సంఘముయొక్క చరస్థిరాస్తులు యావత్తు ప్రధాన కార్యదర్శిపేర ఆయన స్వాధీనములోనే యుండవల యును.

8. అధ్యక్ష ఉపాధ్యక్ష సాసములకు అన్ని విధములైన ఖాళీసమయములందును సంచాలక సమితి ప్రథమ సభ్యులే అధ్యక్షుడి కారము నన్నిటిని కలిగియుండురు.

9. ఈ సమితి సమావేశములకు యీ సమితి సభ్యులు కాని వారికెవరినైనను ఆకస్మాద్య సమయములందు కేవల సలహాకు మాత్రమే అధ్యక్షులు ఆహ్వానింప వచ్చును. అట్లు ఆహ్వానింపబడిన వారు తమసలహాల నిచ్చుటమాత్రమేగాని సమితి సమావేశములలో ఓటింగు హక్కును కలిగియుండరు.

13. మహాసనసభ:—కేంద్రసభ, వార్షిక సమావేశము:— అ. ఈ సంఘముహాసన సభాసమావేశము ప్రతిసంవత్సరము సామాన్యముగ ఫాల్గుణ మాసములో కార్యకారణిసమితివారు నిర్ణయించిన స్థలమున జరుగుచుండును.

- ఆ. ఈ సంఘము ముందు సంవత్సరమున జరుపబడవలసిన యావత్తు కార్యవిధానమున్ను ఈ మహాజనసభ యందే నిర్ణయించుచుండవలెను.
- ఇ. ఈ సభయందు ఈ సంఘముయొక్క అన్నివిధములగు సభ్యులున్ను పాల్గొనవచ్చును.
- ఈ. మహాజనసభయందు హెచ్చుమందిచే అంగీకరి. పబడిన గాని ఏతీర్మానమున్ను ఈ సంఘము అమలుజరుపరాదు.
- ఉ. మహాజనసభ జరుగుటకుముందుగ సంఘానికి సమితి వాచున్న, పండితపరిషత్తు వారున్న, కార్యకారిణి సమితివారున్న. గ్రామసంఘ ప్రతినిధులన్ను సమావేశమై “విషయ నిర్ణయ సమితి” యనుపేరును వహించి, మహాజనసభలో చర్చించుటకై ఈ సంఘసభ్యులచే పంపబడిన తీర్మానములను చర్చించి అందంగీకరింపబడిన తీర్మానములను మహాజనసభలో చర్చకు ప్రవేశపెట్టవలెను.
- ఊ. కార్యకారిణి సమితివారిచే సమర్పించబడిన వార్షిక నివేదికను, జను ఖర్చులను చర్చించవలెను.
- ఋ. అత్యవసర సమయములయందు సంఘానికి పండిత పరిషత్తు సమితి సభ్యులలో నగముకంటె హెచ్చుమంది కోరినపుడుగాని లేక కార్యకారిణి సమితి ఆవసరమని భావించినపుడుగాని అవసర మహాజనసభను సమావేశ పరచి అప్పటి సమస్యల చర్చించి తీర్మానించవచ్చును. ఇట్టితీర్మానములు సాధారణ మహాజనసభా సమావేశమునందు తీర్పమైన తీర్మానముల వలెనే అమలు జరుపబడవలయును.
- ఋ. మహాజనసభా సమావేశానంతరము తిరిగి మహాజన సభాసమావేశమగువరకు దీనియొక్క అధికారములు యావత్తు కార్యకారిణి సమితికి సంక్రమించును. ఈ నియమము అవసర మహాజనసభా సమావేశమునకు కూడ చెందును.
౧. నియమావళి మార్పునందు మహాజనసభకు మాత్రమే అధికారముండును.

14. ఆహ్వాన సంఘము:— అ. (1) మహాజనసభా సమావేశముల జరుపుటకున్న, మధ్యమధ్య సభలు సమావేశములు ఉత్సవములు వగయిరా కార్యక్రమములు జరుపుటకున్న, తాత్కాలిక సాంఘిక పాఠశాలలు జరుపుటకున్న, పండితులను పెద్దలను సన్మానించుటకున్న వలయు యావత్తు ఏర్పాటులను చేయఁజేతై ఆ యా నిర్ణీత ప్రాంతములందు “ఆహ్వాన సంఘములు” అను పేరుతో సంఘములు ఏర్పడుచుండవలెను.

2. ఆయా నిర్ణీతమైన వసులు నెరవేరిన వెంటనే ఇవి తాము జరిపించిన యావత్తు కార్యక్రమమును, జను ఖర్చులను వివరముగ తెలుపుచు మిగిలిన ధనమును కార్యకారిణి సమితివారికి అందజేయవలెను. అంతటితో ఆ యాహ్వాన సంఘము రద్దగును.

ఆ. ఆహ్వాన సంఘములు ఏర్పడుట, పనిచేయుట వగయిరా అన్నియు మహాజనసభ కార్యకారిణి సమితివారి యనుమతిని పొంది వారి యొక్క సలహాలు మాదనలు ప్రకారము మాత్రమే పనిచేయుచుండవలెను.

15. ఉపసమితులు:— అ. ఈసంఘము యొక్క ఉద్దేశాను సారముగ ఆయావిధులను బాధ్యతతో చక్కగా నిర్వహించుటకై కార్యకారిణి సమితివారిచే ఆవసరమువెబడిన ఉపసమితులు ఏర్పాటు చేయబడుచుండవలెను.

ఆ. అన్ని ఉపసమితులయందలి సభ్యులు ఈ సంఘములో ఏదో ఒక తరగతి సభ్యులను కలిపారై యుండవలెను.

ఇ. ఈ ఉపసమితుల యొక్క కార్యక్రమము, విధులు - నిబంధనలును కార్యకారిణి సమితివారిచే నిర్ణయింపవలెను. అన్ని రకముల ఉపసమితులన్ను కార్యకారిణి సమితి వారి సలహానాచనల వనుసరించి మాత్రమే పనిచేయవలెను.

- ఈ. ఈ ఉపసమితులు తమకు ఒప్పగించబడిన పనిపూరియైన వెంటనే గాని లేక మహాజనసభా సమావేశము జరుప బడినవెంటనే గాని లేక అవసరములను బట్టి కార్యకారితో సమితివారి తీర్మానమువల్లగాని రద్దగును.
- ఉ. వీరికి నియమింపబడిన విధులను సక్రమముగ జరుపుకొనుటకై వీరిలో వీరు అధ్యక్ష . కార్యదర్శులను ఏర్పాటు చేసుకొనవలయును.
16. పండిత పరిషత్తు:— ఆ. ఈసంఘముయొక్క కార్యక్రమములో ధార్మికమైనట్టియు, సాంఘికమైనట్టియు, విద్యాసంబంధమైనట్టియు, సాంప్రదాయ సంబంధమైనట్టియు యావత్తు విషయములయందును తోడ్పడుటకై కార్యకారితో సమితివారిచే “పండిత పరిషత్తు” అనునది ఏర్పాటు చేయబడవలెను.
- ఆ. విద్యాసంబంధమైన పూర్వపాఠ్య సంప్రదాయానుగుణ ఆనుష్ఠానపథ్యలై యీ సంఘనియమ నిబంధనలకు లోబడినవలె ఈసంఘ కార్యకారితోసమితివారిచే సంప్రదింపులైనవారు ఇందు సభ్యులుగా నుండవలయు.
- ఇ. ఈపరిషత్తునందలి సభ్యులు మూడు తరగతులుగ నుందురు.
- మొదటి తరగతి:— గురుముఖత: ఉపదేశమున పొందిన శ్రీశాస్త్ర భగవద్విషయములందును, సంస్కృత నాటకాలంకారాది సాహిత్యమున్ను, తర్కవ్యాకరణ శాస్త్రముల రెండింటియందుగాని, పూర్వపరిమాన యందు గాని, ఏయొక్కదానియందుగాని పూర్ణపరిజ్ఞ గలవారై యుండవలెను.
- రెండవతరగతి:— శ్రీశాస్త్రమునుగాని, భగవద్విషయమునుగాని సంస్కృత నాటకాలంకారాది సాహిత్య పఠ్యలైగురుముఖత: ఉపదేశమును పొందినవారై తర్కమునగాని లేక వ్యాకరణమునగాని ప్రజ్ఞగలవారై యుండవలెను.
- మూడవతరగతి:— నాటకాలంకారాది సంస్కృత సాహిత్యము కలవారై సాంప్రదాయ గ్రంథకాలక్షేప ములయందు సామాన్యపరిజ్ఞానము గలవారుగాని, వేదపండితులుగాని ద్రావిడ ఆయిరాధ్యాపకులుగాని, అగమ పండితులుగాని ఈతరగతికి చెందుదురు.
- ఈ. ఇందు మొదటితరగతి రెండవ తరగతి పండితులకు మాత్రమే పండిత పరిషత్తు నభిలో చర్చించబడు ధర్మ విద్వత్తాది విషయములలో పాల్గొనుటకున్ను, సమ్యకుల నిర్ణయములను హక్కుయొందును.
- మూడవ తరగతి పండితులకు కేవలము ప్రచారము విమర్శమైన నభిలో చి సమన్వయము లిచ్చుటకు మాత్రమే అధికారముండును. విద్యాయోగ్యతాదుల ననుసరించి క్రమముగా తరగతులు మారుటకు అవకాశ ముండును.
- ఉ. ఈపరిషత్తువారు తమకు సంబంధించిన వియమ నిబంధనలను సంఘకార్యకారితో సమితివారి అంగీకారము నకు లోబడి నిర్ణయించుకొను చుండవలెను.
- ఉ. ఈపరిషత్తువారు తమ కార్యక్రమమును సక్రమముగ నిర్వహించుకొనుటకై తమలో మొదటితరగతి పండిత పరమమునండి తగినపండితుల నొకరిని అధ్యక్షులుగను, అటులనే అవసరము ననుసరించి ఉపాధ్యక్షులను, కార్యదర్శులను ఏర్పాటు చేసుకొనవలెను.
- ఋ. పండిత పరిషత్తులో అప్పటి కంగీకరింపబడి ఏర్పడియున్న మొదటి తరగతి రెండవతరగతి పండితుల సంఖ్యలో సగముమందికంటె హెచ్చుమంది అంగీకరించిన గాని, సాంఘికమైనట్టిగాని, ధార్మికమైనట్టిగాని, ఆచారవిషయములయందు ఎట్టి నిర్ణయము సంఘముచే చేయబడరాదు. ఈపండితులు తమ అభిప్రాయము లను వ్రాతచూలముగ తెలుపవచ్చును. వీరు తమ యభిప్రాయముల తెలుపుటకు యుక్తమగు రీతిని మూడు పర్యాయములు అవకాశ మివ్వవలయును. అప్పటికిన్ని కొందరు తమ యభిప్రాయములను తెలుపనిచో మిగత వారు తమలోని హెచ్చుమంది సమ్యకుల ననుసరించి నిర్ణయముల చెప్పవచ్చును.
- ఋ. కార్యకారితో సమితిచేగాని ఏ హాజన పథ్యచేగాని, తమపై విశ్వాస రాహిత్యతీర్మానము చేయబడినపుడు గాని లేక తామే స్వముముగ రాజీనామా చేసినపుడుగాని లేక ఇతివిధములైన గైరుహాజర పరిణాగానీ వీరి సత్కర్తవ్యము రిద్దగును.

౧౭. ఈపరిషత్తువా రీ సంఘమువారిచే ఏర్పాటు చేయబడిన పాఠశాలాధికములలో విద్యావిధానమును నిర్ణయించుటయు ఆపద్దపప్పుడు విద్యార్థులయొక్కయు, నూతనముగ జేరు పండితులయొక్కయు యోగ్యతలను శక్తిసామర్థ్యములను పరీక్షించి నిర్ణయించుటయు, ఉపన్యాసాదుల విద్యుటయు, పత్రికలను పుస్తకములను ప్రచురించుటయు, దేవాలయ, రామానుజకూటాదుల నిమిత్తమై ప్రోత్సహించుటయు, వాటి సక్రమ పరిపాలనలో నుండుట సంఘకార్యకాణిసమితి వారిచే కోరబడిన శాస్త్రీయ విషయములలో తమసలహాల విద్యుట మున్నగు పనులు చేయవలెను.

౧౮. ప్రతి సంవత్సరమున్ను కార్యకారిణీ సమితికి తమ సమితి సభ్యులలో నుండి కార్యకారిణీ సమితియొక్క నిర్ణీత సంఖ్యలో నాలుగవ వంతు సభ్యులను ఎన్నుకొనవలెను.

17. సంబద్ధ సంస్థలు:— అ, ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శ-విశ్వాస-ప్రమాణాది-నియమ నిబంధనలకు వ్యతిరేకము గానట్టియు, అనుకూలమైనట్టి ఆదర్శ విశ్వాస-ప్రమాణాది నియమ, నిబంధనలను కలిగియున్నట్టియు పేదాంత . అధ్యాత్మిక విజ్ఞాన ప్రచారక సంస్థలను ఈసంఘమునకు సంబద్ధ సంస్థలుగ జేర్చుకొనవచ్చును.

అ, అట్టిసంబద్ధ సంస్థలు ఈసంఘమునకు విరుద్ధముగాకుండగ స్వతంత్రములుగా వ్యవహరించుకొనవచ్చును.

ఇ, ఈసంఘముచే సంగీకరింపబడిన ప్రతి సంబద్ధసంస్థయు ఈ సంఘమునకు సాలు 1 కి రు 3-0-0 చొ॥న చందాను చెల్లించవలెను. ఇట్లు చెల్లించనిచో తమ సభ్యత్వమును కోల్పోవును.

ఈ, ఏసంస్థనైనను, ఎన్నుదైనను సంబద్ధ సంస్థగా చేర్చుకొనుటకుగాని విరాకరించుటకుగాని, అంగీకరింపబడిన వాటితో సంబంధమును రద్దుపరచుటకుగాని ఈ సంఘకార్యకారిణీసమితి సంపూర్ణాధికారము కలిగి యుండును.

18. ఈవిషయమనిబంధనావళిలోని అవసరమగు మార్పులను ప్రతినంవత్సరమునకొక పర్యాయము మాత్రమే వార్షికసభలో మాత్రమే మార్చబడవచ్చును; అవసరమహజన సభలలోను కూడ అవసరము ననుసరించి మార్చబడవచ్చును.

19. ఏవిధమైన అధికారపదవియందలి సభ్యులైనను నరియే ఆహ్వానింపబడిన మూడుసన్నివేశములకు పరుసగా హాజరుకానిచో ఈసంఘముయొక్క ఆ అధికారపదవియొక్క సభ్యత్వమును కోల్పోవుదురు కాని గైరుహాజరునకు తగినంత కారణమున్నదని కార్యకారిణీ సమితివారు నిర్ణయించినచో సభ్యత్వము రద్దుపడదు. లేదా ఆపదవికి తిరిగివారే నియమింప బడవచ్చును.

20. ప్రత్యేకకార్య క్రమములకై దాతలచే నీయబడిన అన్ని విధములైన విరాళములు ఆ యాదాతలయందేగాను సారముగ మాత్రమే వినియోగింపబడవలయును. వాటి నిర్వహణకై ఆయాప్రాంతములందు ఉపసమితుల నేర్పాటు చేయవలయును. ఈ ఉపసమితులు సక్రమముగ పనిచేయు చున్నంతవరకు కేంద్రసంఘమువారు వాటి విషయమై కలుగజేసుకొన కూడదు. దాతల ఉద్దేశభంగము కలిగినపుడు మాత్రమే కేంద్రసంఘము వారు కలుగజేసుకొని వానిని సక్రమపరచవలెను.

21. శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి:— అ, ఈ సంఘముయొక్క కార్యక్రమము ప్రీతిలో విరివిగా ప్రచారమై వ్యాప్తిచెంది వృద్ధియగుటకుగాను ప్రత్యేక ప్రీతిగా ఈ సంఘముయొక్క యాజమాన్య పర్యవేక్షణల క్రింద పనిచేయునట్టియు ఈ సంఘమందలి ప్రీతి సభ్యురాండ్రతో మాత్రమే కూడుకున్నట్టియు "శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి" అను పేరుతో అవకాశము, అవసరము గల స్థలముల యందెల్ల ఈ సంఘ ప్రీతి శాఖోపసమితులు ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

అ, ఇందు ఈ సంఘముయొక్క ప్రీతి సభ్యురాండ్రు మాత్రమే సభ్యురాండ్రుగ నుండురు, పురుషసభ్యులిం దుండరాదు.

- (1) ఈ మండలము యొక్క యావత్తు కార్యక్రమ వివరాలు మునకై ఈ ఉపసమితికి వీరవడుకున్న సరిహద్దులలో గల, ఈ సంఘము యొక్క అన్ని తరగతుల ప్రీతభ్యుదయ ప్రణాళికను తమ దౌనుండి అయిదుగురికి తక్కువ గాకుండగను, ఇరువదిమందికి ఏకైకంగాకుండగను (అవసరానుసారముగ) కార్యవినియోగ సభ్యులందఱు; మరియు ఒక అధ్యక్షురాలను, నలుగురికి మించకుండగ ఉపాధ్యక్షురాలను, ఇద్దరికి మించకుండగ కార్యదర్శిణులను (కార్యదర్శిణులలో ఒకనిని కోఠాధికారిణిగ కూడను) మూడుసంవత్సరములకొక వర్యాయము చొప్పున ఎన్నుకొనుచుండవలయును. వీరిలో అధ్యక్షురాలున్ను, ఉపాధ్యక్షురాలందఱో యిద్దరున్ను, కార్యదర్శిణులలో వకరున్ను, మిగత సభ్యులందఱో సగముమందియున్ను శాశ్వత సభ్యులందఱుమంది ఎన్నుకొన బడవలయును. ఇంతమంది శాశ్వత సభ్యులందఱులేని చోటయందు వారంగీకరించ నపుడుగాని యితర సాధారణ సభ్యులందఱుచే ఆస్థానముల వూర్తిచేసుకొనవచ్చును.
 - (2) కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితుల ననుసరించి కొన్నిస్థలములలో అధ్యక్షురాలిని, ఉపాధ్యక్షురాలిని, కార్యదర్శిణులలో వకరిని, సభ్యులందఱులో నలుగురికి మించకుండగను, ఈ మూడుసంవత్సరముల గడువుగల ఎన్నికలతో సంబంధము లేకుండగ వారివారి జీవితాంతము వరకు ఆ యా పదవులు శాశ్వతముగ వారువారు కలిగియుండు నటుల శ్రీవిశిష్టాధ్యక్ష ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకారిణి సమితివారు నిర్ణయించవచ్చును.
 - (3) అధ్యక్ష-ఉపాధ్యక్ష-కార్యదర్శి-కార్యవినియోగ సభ్యులందఱుతో కూడుకున్న దానిని "శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళా మండలి కార్యవినియోగ వర్గము అని వ్యవహరించ వలయును.
 - (4) ఈ కార్యవినియోగ వర్గము నెలకొక వర్యాయుడైన సమావేశమగుచు తమ కార్యక్రమమును నిర్ణయించు కొనుచుండవలయును.
 - (5) ఈ మండలికి సంబంధించిన యావత్తు కార్యక్రమ వినియోగబాధ్యత, యజమాన్యము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యవినియోగ వర్గమువారు కలిగియుండుదురు. శ్రీయతిరాజ సేవామహిళామండలి కార్యవినియోగ వర్గముపై శ్రీవిశిష్టాధ్యక్ష ప్రచారకసంఘ కేంద్ర కార్యకారిణి సమితి వారు అన్ని అధికారములను కలిగియుండుదురు.
 - (6) శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యవినియోగ వర్గమువారు వరుసగ మూడు వర్యాయములు తమ ప్రత్యేక ప్రత్యేక సమావేశములలో ఒకేమాదిరిగ తీర్మానించిన విషయములను శ్రీవిశిష్టాధ్యక్ష ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకారిణి సమితివారు నిరాకరించరాదు. ఇందు మూడవ వర్యాయములో కూడిన సమావేశములో మాత్రము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్య వినియోగ వర్గము యొక్క నిర్ణయమైన సంఖ్యలో మూడింట రెండువంతుల మంది క్లి సభ్యులందఱుచే ఆ తీర్మానము అంగీకరించబడవలెను లేనిచో ఆ తీర్మానము ఉత్తరమైనటుల ఎంచబడదు. ఇట్టి మూడు సమావేశములకున్ను కనీసమొకనెల వ్యవధాన ముండవలెను.
 - (7) సంవత్సరమున కొకవర్యాయము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి యొక్క సర్వ సభ్య సమావేశమును జరుగవలెను. అందు ఆ సంవత్సరము జరిగిన కార్యక్రమము యొక్క సంచానలోకనము, ముందు సంవత్సరము జరుగవలెనని కార్యక్రమ నిర్ణయము, జరుగుదురు. ముందు చేయవలెనని వాని అంచనాలు వగైరా యావత్తు విషయములు పరిశీలించబడి నిర్ణయించబడవలయును. ఈ సర్వసభ్య నిర్ణయముసారముగ ఈ కార్యవినియోగ వర్గమువారు తరువాతి కార్యక్రమమును నిర్దేశించ వలయును.
- వి. ఈ మండలి ప్రీతిలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల యభివృద్ధికి మాత్రమే అనుకూలముగ అన్ని విధముల కార్యక్రమముల నవలంబించి ఎపిచేయవలయును. ఇందులకై ఆశ్రమములు, పాఠశాలలు, గ్రంథాలయములు, ఉపన్యాసభవనములు, భజనమందిరములు, శాలిక్షేపకూటములు, వర్ణాలయములు మున్నగువానిని ఏర్పరచవలయును.

ఈ. ఈ గుండలిచే త్రీతై మాత్రమే పిర్పరవదివ అశ్రమాదులలో పురుషులకు ప్రవేశముండదామ గాని ప్రత్యేక పరిస్థితులయందు మాత్రము జ్ఞాన భక్తి-వైరాగ్య సంపన్నులైనట్టి యోగులకు పురుషులచే ఈ మండలివాడు కాశీవస్తులుగాని, వతనాదులనుగాని, ఉపన్యాసములనుగాని, పాత్రప్రవచనములనుగాని, తాత్కాలికముగ మాత్రము తమకార్యక్రమములో చేర్చి ఏర్పాటుచేయవచ్చును అట్టి ప్రత్యేక పరిస్థితులలో వీరిని వినుటకై తాత్కాలికముగ పురుషులకు కూడ అవకాశమును కల్పించవచ్చును.

ఏ పరిస్థితులయందును కూడ, యిటుల తాత్కాలి ముగ అవకాశము కల్పించబడిన ఈ పురుషుల సంబంధముచే ఈ మండలియొక్క కార్యక్రమమునకు ఎట్టి అటంకముగాని, కష్టపష్టములుగాని, అవాంతరములుగాని, కలుగకండి నటుల జాగ్రత్తగ యుండవలయును ఇట్టి ప్రత్యేక పరిస్థితులలో ఇట్టి కార్యక్రమ పిర్పయమునకు ముందుగాను, కార్యక్రమ నిర్వహణములోని కూడ స్థానికమైన శ్రీ విశిష్టాద్యైక ప్రచారకసంఘ శాఖవారి సహాయము, సహాయమును ఉపయోగగ తీసుకొను చుండవలయును.

ఉ. ఆశ్రమములు:— (1) శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలియొక్క కార్యక్రమ ప్రచారమునకై ఆసు వగునట్టియు, ప్రశాంత ఆదర్శ పవిత్ర జీవితమునకు అనుకూలమైనట్టియు, ప్రమాదరహితమైనట్టియు ఆశ్రమములు స్థాపించబడవలయును. ఆశ్రమ వాతావరణమంతయు అతినిశాంతముగను, జ్ఞాన భక్తి-వైరాగ్య ప్రబోధకరముగను, నిరాదంబరముగను, నిర్మలముగను, దేవద్యులగురు సన్నిధానమందును, ముండినీటి వసతిగల ప్రాంతమందును యుండవలయును.

(2) మధ్యమాంసాది విషిర్ధ ప్రద్యములుగాని, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యములకు వికర్షణములగు వాఙ్మయముగాని, వస్తు పుష్పగాని ఆశ్రమములో ఉపయోగించబడకూడదు; ఆశ్రమ ఆవరణలోనికి తీసుకొని రాబడకూడదు.

(3) ఈ మండలి కార్యక్రమమున సంపూర్ణవిశ్వాసముండి, దీనిని ప్రచారము చేయుటకయ్యే తమ యాజ్ఞాతీ తమను వినియోగించే ప్రతిజ్ఞచేసి, ఈ మండలిలో మూడుసంవత్సరములకు తక్కువగానుండగ నభ్యర్థియు కలిగియుండి, తమ ఆదర్శ-సత్రవర్తనలో సంఘమునకు సుపూర్ణవిశ్వాసమును కలిగించగలిగి, ప్రచారమునకున్న, ప్రశాంతజీవితమునకున్న వలయు జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల గల శ్రీమ మాత్రమే ఈ ఆశ్రమములలో స్థిరనివాసులుగ చేర్చుకొనబడుదురు.

(4) స్థిరనివాసులుగ అంగీకరించిన పిమ్మటకూడ వీరిప్రవర్తనవలన సంఘమునకు కష్ట-నష్టములు కలుగుచో అట్టివారిని శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారితో సంప్రతించి ఆశ్రమము నుండి తొలగించుటకు శ్రీ విశిష్టాద్యైక ప్రచారక కేంద్ర కార్యకారణి సమితివారు అధికారమును కలిగియుండును.

(5) ఆశ్రమములలో విలాసకరమైనట్టియు, భోగరూపమైనట్టియు జీవితమున కవకాశముండరాదు.

(6) ప్రతి ఆశ్రమములోను ప్రతిదినము ఉదయమునను, సాయంకాలమునను తప్పనిసరిగా ఆశ్రమవాసులందరు కలిసి సమిష్టిగా పాల్గొనుటకు వీలగునటుల భగవదారాధనము, భగవత్పూజన, స్వరూపగ్రంథిపారాయణము, సాంప్రదాయ గ్రంథకాశీవస్తు, భజనయు, పతనాదులు యుండవలయును.

(7) ఏదైన తగినంత కారణముండినచే తప్ప ఆశ్రమవాసులలో ఎవరకూడ ఈ సమిష్టి కార్యక్రమములలో పాల్గొనకుండగ యుండరాదు.

(8) ఆశ్రమములలో జరుగు సమిష్టికార్యక్రమము లన్నింటిలోను ఆశ్రమవాసులు కానట్టియు, ఈ మండలియందు సానుభూతి, శ్రద్ధానక్తులు కలిగినట్టియు, యితర శ్రీమతులకూడ పాల్గొనుటకు అవకాశ ముండవలయును.

(9) ప్రతి ఆశ్రమములోను స్వరూప సాంప్రదాయముకూలమైనట్టి భగవంతుని జయంతులు, భగవత్-భాగవత చార్య సుప్రసిద్ధ తిరునక్షత్రములు, శుక్రవారములు, ఏకాదశులు, యంకా యితర పవిత్ర పుణ్యవర్షదినములు జరుపబడుచు అందు సాంప్రదాయస్థిమైన ఉత్సవాది కార్యక్రమములు జరుపబడు చుండవలయును.

- (10) వీరై సంకవరకు ప్రతి ఆశ్రమవాసియు కనఁగివరమునను వలయు తిండి బట్టలకు కావలసిన ధనమును తానే స్వయముగ కృతఃకష్టములచే సంపాదించుటకు అనువగునట్టి స్వయాపానుకూల కఠీరపరిశ్రమలు, ఆశ్రమము లోనే ఆశ్రమయాజ్ఞవాన్యముననే స్థాపించడవలయును. ఈ విషయములో స్థానికమైన శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘశాలవారి సలహాలను, సహాయమును తప్పక తీసుకొనవలయును.
- (11) ఆశ్రమవాసులు సంపాదనయంతయు ఆశ్రమావృద్ధికి వినియోగించ బడవలయును. వారి వారసులు వగైరాల కెట్టిహక్కులు, సంబంధము యుండరాదు.
- (12) ఏ ఆశ్రమములోను ఎవరికి వ్యక్తిగతముగ ఏవిదమైన స్థిరమైన హక్కులు యుండరాదు.
- (13) దీనికి సంబంధించిన ధర్మసామ్రాజ్యము శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ యాజమాన్య పర్యవేక్షణల క్రింద శ్రీయతిరాజు సేవా మహిళామండలి వారికి మాత్రమే సమిష్టిహావముగా చెందినవై యుండును.
- (14) ఆశ్రమములోని వానందరు తమ తమ వర్ణాశ్రమానుకూల ఆధారవ్యవహారముల కనుగుణముగ నడుచుకొను చుండవలయును.
- (15) ఆశ్రమము లన్నింటియందును జ్ఞానానుస్థానములకే ప్రాధాన్య ముండవలయును.
- (16) ఆశ్రమవాసులలో పరస్పరము నీచోచ్ఛరావము యుండరాదు. "పరస్పరం తోచయూతః" అను సూత్రము ననుసరించి సమానగౌరవ ప్రతిపత్తుల కలిగి యుండవలయును.
- (17) ప్రతి ఆశ్రమముయొక్క రైవందిన సామాన్య కార్యక్రమ నిర్వాహమునకున్న, ఆశ్రమవాసులలో ఒకరు పర్యవేక్షకురాలగు శ్రీ యతిరాజు సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారి సంప్రతిష్ఠాపై శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్రకార్యకారితో సమితివారిచే ఏర్పాటు చేయబడవలయును.
- (18) అవకాశమున్నంత వరకు ప్రతి ఆశ్రమమును చేర్చి పాఠశాలలు, గ్రంథాలయములు, ఉపన్యాసవనములు, భజనమందిరములు, కాలక్షేపకూలములు యుండవలయును.

అ. ఆశ్రమములో స్థిరనివాసులుగ చేర్చుకొనబడు శ్రీ కుండవలసిన యోగ్యతలు:— i. శ్రీయతిరాజు సేవా మహిళామండలిలో మూడుసంవత్సరములకు తక్కువగాకుండగ నభ్యుక్తమై యుండ వలయును.

ii. త ప్రకృతాంకనాది సంపదసంపాదనపరమై యుండవలయును.

iii. తమప్రాకృత బంధువర్గముతో ఎట్టి లావాదేవీలుగాని, ప్రాకృతసంబంధముగాని యుండరాదు.

iv. జాతి-ఆశ్రయ-నిమిత్తములచే దూషితములుగాని కాభాహారమును మాత్రమే వినుచు విష్ణుతో భుజించు వారై యుండవలయును.

v. జ్ఞాన-వైరాగ్య సూచకముగ నట్టియు, విలార-భోగ రహితమైనట్టియు, నిరాదంబరము, నిర్మలము అయినట్టి వస్త్రాంకాభరణములు మాత్రమే ధరించవలయును.

ఆ. పాఠశాలలు:— జాగ్రత్తకున్న, పెద్దవారలగు ప్రోక్తులను ఆధ్యాత్మికవిద్య కరములగు విద్యజ్ఞులు (స్తోత్రపాఠములు, ప్రబంధములు, పురాణములు, సాంప్రదాయగంథములు ఇత్యాదులు) వీనికి వ్యతిరేకముగాని, అంతయు గాని కలుగనట్టి యతిరవిద్యజ్ఞుల నేర్పడుటకు పాఠశాల యండవలయును. ఈ పాఠశాలలలో శ్రీలే అధ్యాపకరాండ్రుగ వినియోగించబడవలయును.

ఇ. గ్రంథాలయములు:— శ్రీయతివృద్ధికి అనువగునట్టి జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యభోజకములై పటిష్ఠతలు, పుస్తకములు, పత్రములు మన్నిగ వాఙ్మయముతో కూడికొనియున్న గ్రంథాలయములు స్థాపించడవలయును. ఈ గ్రంథాలయములలో ప్రాకృతిక మైనట్టియు, మనోవికారముల కలిగించునట్టియు, జ్ఞాన-

భక్తి-వైరాగ్యముల కనుకూలముకానట్లయు పత్రికలుగాని, పుస్తకములుగాని, పత్రములుగాని ఎట్టి వాఙ్మయము యుండరాదు. గ్రంథాలయమునకు సంబంధించిన ఎరివారముగకూడ స్త్రీలే విమోగింపబడవలయును.

ఈ ఉపన్యాసభవనములు:— జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య భోవకములగు ఉపన్యాసములనుగాని, కాలక్షేపాదులనుగాని, పఠనాదులనుగాని జరుపుటకు (చెప్పవారుస్త్రీలే, వినువారుస్త్రీలే అయియుండునట్టి) ఉపన్యాసభవనములను, కాలక్షేపకూటములను, పఠనాలయములను స్థాపించవలయును.

ఉ. శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలియొక్క లౌకిక రాజకీయములకు సంబంధించిన పనులను నిర్వహించుటకుగాను స్థానికమైన శ్రీ విష్ణుద్వైత ప్రచారక సంఘమువారి సలహా నిహాయములపై ఆ స్వంఘములోని వారి నెరివైనైగాని లేక యోగ్యులగు యితరులనుగాని పురుషులను ఆ యా ప్రత్యేకపనులకై ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును.

CERTIFICATE OF REGISTRATION OF SOCIETIES

ACT XXI OF 1860.

S. No. 9 of 1951.

I hereby certify that “**Sri Visishtadvaitha Pracharaka Sangham**” has this day been registered under the Societies’ Registration Act, XXI of 1860.

Given under my hand at Madras, this fourteenth day of March, One thousand nine hundred and fifty one.

*Additional Assistant Registrar of
Joint Stock Companies,
Chingleput District,*

సవినయవినతి

“కల్యాణ సంఘే శక్తిః” కలియుగమున సంఘముననే శక్తియుండును.
 సుసంఘటిత సంఘము ద్వారా మాత్రమే మన మీ కాలమున అధ్యాత్మికాభి
 వృద్ధిని, ఆత్మోన్నతిని, ఆనందమును పొంద కలుగుదుము. పరస్పరబోధకును,
 భక్తిబావ ప్రచారమునకును సంఘమే కదా సాధనము. సత్సంగమునకును,
 సాదుసేవకును, సదనుష్ఠానమునకును శరణ్యము సంఘమే గాన దయయుంచి
 తాము ఈ సంఘమున సభ్యత వహించుట మాత్రమే గాకుండగ తమ యను
 యాయుల నందరను ఇందు వెంటనే సభ్యులుగ జేర్పించి ఈ సంఘమును పటిష్ఠము,
 సుసంఘటితము, ఫలప్రదాయి అగునటుల జేయగోరుచున్నారము.

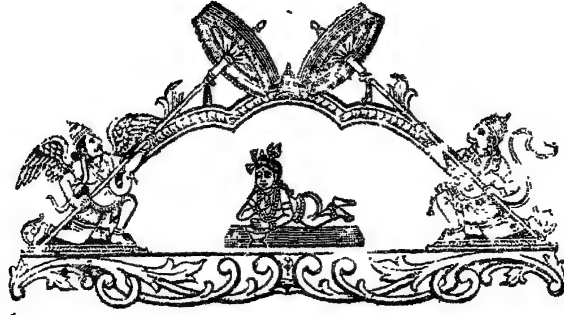
ప్రధాన కార్యాలయము:—

గీతామందిరము

107, వరదాము త్రియప్పకొ వీధి,
 మదరాసు—1.

తమ,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర-భాద్రపదమాసము

సంచిక ౩

శ్రీవైష్ణవదేవడు?

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగా, కోరుకొండ.

ఏతే సత్పురుషాః పరార్థఘటకా

స్వాస్థ్యాన్ పరిత్యజ్యయే ॥

తన సర్వస్వమును త్యజించి పరుల కార్యముల ఘటింపజేయువారే సత్పురుషులు. భర్తృహరి.

ఎవరు తనపట్ల మిక్కిలి నిష్ఠురముగను, నిర్దయగను ప్రవర్తించువారిపట్ల గూడ నుదారముగను దయాదాక్షిణ్యములతోను ప్రవర్తితురో వారే శ్రీవైష్ణవులు. ఇందులకు మనకు భక్తప్రహ్లాద యనుష్ఠాన మొక ప్రబల నిదర్శనము.

హిరణ్యకశిపుడు తన మారణోపాయము లన్నియు రిత్తవోవుటగాంచింతాకాంతుండై యుండ పురోహిత పుత్రులదిగాంచి రాజా! నీవీ మాతృమునకే యింతచింతించవలెనా మేమున్న దెందులకు? చెప్పిచూతుము. ఈతడు మారనిచో మామంత్రశక్తిని విజృంభింపజేసి యభిచార

హోమము గావించి కృత్యయను భూతము నొక దానిని బుట్టించి దానిచే నీతని రూపశంగితము మని యోదార్చిరి.

పిమ్మట వారాతనిని తమయింటికి గొన్నోయిరి. అచ్చట గురుశిష్యుల కీవిధమగు సంవాద మొకటి జరిగెను.

గురు- నాయనా! నీయది బ్రహ్మవంశము. రాక్షసేంద్రుని పుత్రరత్నముగా జన్మించితివి నీతండ్రివలె నీవును సమస్తలోకాధార భూతుడవగుదువు. నీకాడేవతలతో పనియేమి? నీకాయ నంతుని చింతయేల? తండ్రికిమించిన దేవుడు గలడా! తండ్రికిమించిన గురుడున్నాడా?

ప్రహ్లా- మహాత్ములారా! మీరు సెలవిచ్చి నట్లు యాకుల ముత్కుప్తమైనదియే. నాతండ్రి నకల జగదారాధ్యక్షులలో సందేహమేమి?

గురువులతో తండ్రి మొదటివాడనుటయు నిర్వివాదాంశమే. సర్వవిధముల నాతనికపరాధమును గావింపరాదనియే సర్వదా తలంచుచుండును.

కాని తాము నీకాయనంతుని చింతయేల యంటిరే యది మాత్రము నిరర్థకము. మీయందలి గౌరవముచే నేనింతకంటె జెప్పజాల. (తనలో) గురువులైనను భగవంతుని నిందించినవారి నవేక్షించుటకు నాదిత్య మొప్పుకున్నది. వీరికా ప్రభావ మొకింత సూచింతును గాక.

((పకాళముగా) ఏమి! గురువుంగవులారా! ఏమంటిరి? అనంతుని చింతయేల యనియూ? బాగు బాగు. మంచి గురువులే దాపరించిరి. మీరు చింతాదంతుర మనస్కులు కారేని నేనా యనంతుని మహిమ నొకింత విన్నవించు సావధాన చిత్తులగుడు.

ధర్మార్థ కామమోక్షముల కంటె సంసార మండలమున పురుషార్థాంతము మృగ్మమే గదా! అట్టి పురుషార్థముల నాల్గింటిని యూతడు ప్రసాదించునే, యిక మనకేమి కావలెను? గురువుంగవులారా! నేయేల! నానిశ్చయమునువినుడు ఆయనంతుడే జగత్పతి, యాతడే కర్త, ఆతడే వికర్త, ఆతడే సంహర్త, ఆతడే భోక్త, ఆతనిని మించిన ప్రభువువేరొకడులేడు. ఇది ముమ్మాటికి నిశ్చయము. మీరు కూడ నాతని భజించి తరించుడు. ఇట్లాడినందుకు నన్ను ఊమింతురు. గాక!

గురు- (కోపముతో) ఓరీ! నిర్భాగ్యుడా! నీవు మామాటవిందువని నీప్పులో కాలుకుండ కాపాడితిమి. ఇట్లొకెన్నడును వదరవని నమ్మితిమి. చూడుము, నీవు మామాటను లక్ష్యపెట్టవేని

యిగుగో యిప్పుడే కృత్యను విడిచి నిన్ను నిర్మా లింతుము. మాశక్తిని చనిచూతువుగాక.

ప్రహ్లా- ఆచార్యోత్తములారా! ఇది యెంత వెర్రి. ఎవ్వనిచే నెవ్వడు రక్షింపబడువాడు? ఎవ్వనిచే నెవ్వడు భక్షింపబడువాడు? రక్షణ భక్షణములు రెండును తానాచరించు పుణ్య పాపముల మీద నాధారపడి యుండుట నెరుంగరా? అందువల్లనే గదా ప్రీతివాడును సర్వ ప్రయత్నములచేరిన సత్కర్మలచే యాచరించవలెను.

(ఆచార్యపుత్రులు పట్టరాని కోపముతో కృత్యను వ్రేలించి విడుదలు. అది భయంకారా కారమును దాల్చి కోపముతో మండిపడుచు భూమిని త్రొక్కుచు శూలము నాతని కొమ్మున గ్రుచ్చును. అయ్యది యాతనిని స్పృశింపగానే తుత్తునియలై నేలంగూలుచు. ఆహా! భగవంతు నకు ప్రియమందిరమగు నాతని హృదయము సోకిన వజ్రాయుధమే రూపదంగ నిక నీక్షాద్ర) శూలమా హింసించునది?

పావులచే పావుల హింపింప నేర్పిన యా కృత్య యిప్పుడు విచిత్రముగ నుపయోగింప బడుటచే ప్రహ్లాదునిపట్ల కుంతితశక్తియై యెదురు తిరిగినా గురువుశ్రుతిచే వేదింప నారంభించెను. ఓహో ఇత్తరి నాయుత్తమ భక్తుని పరార్థక ప్రవృత్తి సునర్లాక్షర విలేఖ్యముగదా! నిరంతరానుభావ్యముగదా! సకలపాప విమోచకము గదా!

అట్లాకృత్యచే దహ్యమాన సర్వాంగులగు భాగుగురుశ్రుతి గాంచి మన చిరుతభక్త శిఖా మణి కన్నీరు మున్నీరుగా గార్చుచు.

ప్రహ్లా- కృష్ణా! తాహి తాహి! ఓ సర్వ
వ్యాపకా! ఓ జగద్రూపా! ఓ జగన్నాథా! యీ
నాయాచార్యపుత్రులనీ మంత్రాంగినుండికాపా
డవా! ఇదిగో? నేప్రమాణము జేయుచున్నాను.

సకల భూతములయందును సర్వవ్యాపియగు
సర్వేశ్వరుడు శ్రీమహావిష్ణువే యనుటకు సంశయ
ములేదేని యీ విప్రోత్తములు జీవించుకుగాక!

సర్వవ్యాపకుడగు సర్వేశ్వరుని శత్రుపక్ష
మందును సంభావించునేని నాప్రహ్లాతపుత్రులు
జీవించుకుగాక!

నన్ను చూపుట కుద్యమించి, విషమునిచ్చియు
నిష్కనవోచియు, దిగ్గజములచే దొక్కించియు,
సర్పములచే గఱపించియు డిండిచిన వారిపల్ల
నేను నిక్కముగ మిత్రులగుట ప్రవర్తించితినేని
యీనాసత్యముచేతనే నాయీ యాజకులు చిరం
జీవులగుదురుగాక! (ఇంతలో నా మంత్రాంగి
యదృశ్యమయ్యెను.)

గురుప్రహ్లాదు నాలింగనము జేసుకొని
యశుభ్రధారలచే నాతని నభిషిక్తునిజేయుచు)

మాతండి! దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ! అప్రతిహత
బలవీర్య సమన్వితోభవ! పుత్రప్రేతప్రదనైశ్వర్య
యుక్తోభవ! సీతత్యమెరుంగక యపచారడితిమి.
తండి! “వైష్ణవులు అపకారుల కుపకారమొన
రింతుర”ను ధర్మమును వినియు విశ్వసింపక నేడు
దానిని సాక్షాత్కరించితిమి గదా! మేము ధన్యు
లము, మేమిదే పోయి సీమహాత్మ్యమునంతను నీ
తండికి విన్నవించును. (అని నిష్క్రమించుదురు)

ఇది యొక ప్రాచీనోదాహరణము.

మరియొక విచిత్రమగు సర్వాచీనోదాహర
ణము నిచ్చి యీ విషయమును మరింత జల
పరప యత్నింతును.

పూర్వకాలమున రామదాసుడను నొక భక్త
శిరోమణి యుండెను. అతడెన్నడును చేయిజాచి
యెటుంగని యప్రతిగ్రహ దీక్షితుడు, ఒక
నాడొక మహారాజుతనిని బహుభంగుల బల
వంతపంచి బహుమూల్యరత్నాదీకము సర్పిం
చెను. భగవంతుని లీలకు విషయము కానిదేది? ఆతడాధనరాశిని కైకొని తన యాశ్రమమునకు
మరలుచుండ మధ్యేమార్గమున నిద్దరు దొంగ
లాతనిని బంధించి రత్నరాశిని కొల్లగొట్టి యం
తటితో పోక నాతని చేతులు నరికి తుడకాతని
నొక పాడునూత పాపవైచి లేచిపోయిరి.

దైవవశమున నారాజవంద్యుడే వేటకై
యడవిని దిరుగాడుచు తృష్ణాతురుడై యానూతి
చెంత కేతెంచి యందున్న నాదీన చేతనుని
రామదాసుగా గుర్తించి యొక తాటి సహాయ
మున నాతనిని బయటకు దీయించెను. ఏంత బల
వంతి పరచినను తన కపకారము గావించిన యా
చోరుల జాడ నొకింతయు నాభక్తుడు జారవిడువ
లేదు. చేయునది లేక నారాజపుంగవుడు శ్రద్ధా
భక్తులతో నాభక్తుని పరిచర్య మాత్రము
గావించుచుండెను.

దైవికముగ నొకనాడాచోరులూ రాజభవన
పార్శ్వమునుండి యేగుచుండుట నా రామదాసు
గాంచి రాజుచే వారల తనచెంతకు రావించెను.
ఆదొంగలూ రామదాసును గుర్తించి నిలువున
నీరై గజగజ వణంకజొచ్చిరి. ఆభక్తుడదిచూచి
వారల ననేక రీతుల నాశ్వాసించి రాజుతోపేరు
తన మిత్రులు గాన వీరల కిచ్చవచ్చినంత ధన
రాశి నొసంగుమని యాదేశించెను. నుపపుట
తడవుగ ధనరాసులూ దొంగలమోల గుమ్మ
రింపబడెను.

అదొంగలాళ్ళర్వ చకితమనస్కులై యీవిప
రిత ఫలాగమ నిదానమారయ జాలక సంశయా
క్రాంత మనస్కులయ్యు యేమియు నెరుంగనట్లు
నటించుచు వోపినంత ధన నివయము నెత్తుకొని
సంతుష్టాంతరంగులై రాజభటుని సహాయముతో
తమ గ్రామమునకేగదొడంగిరి. మార్గమధ్యమున
నారాజభటుడు వీరలను తమకు రామదాసుతో
పరిచయమెల్లుకల్గెను. ఆయన మీకింత ధనము
నిప్పింపనేల యని ప్రశ్నింప వారలు నిర్భయ
ముగా “ఓ! రాజోద్యోగీ! మేమొకసారి యీ
సర్వాసిని మృత్యువాతనుండి రక్షించితిమి.
అతడా ఋణమునుండి యిప్పటి కిట్లు విముక్తు
డాయెను. యని యంతిమాత్రర సమాపి సమ
కాలముననే యెగుట భూమి బ్రద్దలై వీరి నిరువు
రను తన పొట్ట బెట్టుకొనియె ఆరాజభటుడిది
గాంచి భయసంభ్రమములతో బెడరుచు రాజు
చెంతకేతెంచి రామదాసు వినుచుండ నీవార్త
సంతను సవిస్తరముగ విన్నవించెను. ఈమాటలు
చెప్పిబడినతోడనే యాభక్తశిఖామణి నేత్ర
ముల నుండి యశ్రుధారలు జలజలరాల వోవరి
గెను. వాటిని తుడుచుటతడువుగ నారామదాసు
నకు రెండు చేతులును వచ్చివేసెను. ఇదియ
తయు జూచుచున్న నారాజున కాళ్ళర్వముద
యించెను. దీనికిమి హేతువని నిర్భూభించుటచే
నారామదాసు జరిగినదంతయు పూసగుచ్చినట్లు
చెప్పివేసెను. ఇదియంతయు వినిన పిమ్మట నా
రాజున కాళ్ళర్వము మరింత వృద్ధిజేసి యాతని
నిట్లు ప్రశ్నించెను.

రాజు- వారు తమ చేతుల సరికిసచోతమకు
మిత్తులెట్లయరి?

దాసు- తన చాతుర్యముచే సహితమునుండి

తనను ముల్లించినవాడే తనకు మిత్తుడునేను
చేయించి యెవరినుండియు నేమియు పొరగ

హించనని ప్రతిసగావించియుంటిని. దైవఘట
నచే నేనా ప్రతిజ్ఞ నుల్లంఘించితిని అందులకు
ఫలముగా వీరు నాచేతులను నరికి నాశాపమును
పోగొట్టి క్రియాత్మక ఉపదేశ మూలమున హిత
సాధకులైరి గావున వీరు నాకు మిత్రులైరి.

రాజు- వీరికి తమరేల ధనముల నిప్పించితిరి.

దాసు- మిత్రుల కపేక్షిత ధనముల నిప్పిం
చుట సహజముగానే ఘటించవచ్చున గదా!
అయ్యుచు గాక నేను సాపరాధుడను గనుక
నచ్చు వీరు శిక్షించుట సద్మైతరి గాని మరి
యొకనాడు వీరిట్లు ధనాశచే నిరపరాధుని కూడ
హింసాతులేని నరకముల పాలగుదురు. అందుచే
వీరి ధనతృప్తను శమింపజేయు తలంపుచే నీచే
ధనము లిప్పించితిని?

రాజు- అయిన వోవీరిచావునకుమీరువగవనేల?

దాసు- నావలనగదాపాపము! వీరికి దుర్మరణ
మాసన్నమైనది. లోకులు నన్ను త్రముపందురు.
ఉత్తముని స్నేహఫలము శ్రమమేగావలెను. కాని
యిచ్చట విపరీతమాయెను. కావున నేను ఓ
దైవమా! నాస్నేహమున కిట్టి విపరీత ఫలము
ఘటించుటకు నేనేమిపాప మాచరించితివయ్యా!
యని యేడ్చితిని.

రాజు- అయినవోమీరు చేతులెట్లువచ్చినది?

దాసు- ఇది సర్వేశ్వరని నిర్దేశిత కృపా
ఫలము. ఆమరూపియును తన భృష్టుని యప
చారముల గణింపక తన దయాపూర్ణ స్వభావ
మునే యావిష్కరించుచుండును.

ఇదియంతయు విని యారాజచంద్రుడు హర్ష
పులకిత గాతురై యానందవశమున గద్గద
కంఠజాయెను

— హా! భక్త రామదాస్ —

ఇదిగదా నిజముగు వైష్ణవలక్షణము.

సదాదిశబ్దములకు శ్రీమన్నారాయణనియం దే పర్యవసానము

కోయిల్ కణ్ణడ వెంకటనర్సింహాచార్యులుగారు, రామన్నపేట, వరంగల్.

భగవంతునిచే సృష్టించబడిన ఈప్రపంచము నందు చైతన్యము కలిగి ఇహపర సాధకంబులు శాస్త్రవశ్యతగలది మానవజన్మమే. కావుననే జ్ఞానవిహీనముగు అచేతనమువలెను దుఃఖమునుభవించు సరకస్థుల వలెను సుఖానుభవమందు తేజశ్వరీరులగు దేవతలవలెకాక కిందటి జన్మ పరంపరలనుండి వచ్చుచున్న పాపనివృత్తికి పునరావృత్తి రహితమై శాశ్వతమైన మహదానందమందుటకు కారణమైనది. యీభూలోకమందైన మానవజన్మమే.

ఈమానవుడు ముఖ్యముగా తెలుసుకొనదగిన విషయము కారణవస్తువై పరబ్రహ్మయనబడు శ్రీమన్నారాయణుడు ఆనారాయణబోధకమగు జ్ఞానము అపారుషేయమై నిత్యమై నిర్గుణమై భగవంతుని విప్రలంభ ప్రమాదాది జోషరహితమై స్వయంప్రమాణమై శ్రీమన్నారాయణునిచే చతుర్ముఖ బ్రహ్మ కుపదేశించబడిన వేదము వలన కల్గును. అందు సదేవసౌమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, బ్రహ్మవాఇదమగ్ర ఆసీత్, ఆత్మావా ఇదమగ్ర ఆసీత్, పురుషోవేదగోసర్వం, యదా తమస్త న్నదివానరాత్రి ర్నసన్నచాసచ్చివవ కేవలః, హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే, సకిరింద్రీస్త్వ దుత్తరః, ఆకాశోహవై నామరూప యోగ్నిర్యహితా, ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్, ఇత్యాదివేదాస్తవాక్యములందుసామాన్య వాచకములచే కొన్ని కొన్ని విశేషవాచకములచే కారణవస్తు బహుత్వము చెప్పబడుటచే ముముక్షుజనము సంశయవిచ్ఛిత్తికాక బాగుపడ

కుండుటచూచి సంసారభయపీడితులగు వారల యదృష్టవిశేషమువలన యవతరించిన భగవద్రామానుజాచార్యులవారు నారాయణాంశచే యవతరించిన శ్రీవేదవ్యాసుల వారిచే వేదార్థముల నన్ని కేస్త్రీకరించి రచింపబడిన బ్రహ్మసూత్రములకు పైన జెప్పబడు వేదాంత వాక్యార్థముల కన్నింటికి సమన్వయముజేసి యదార్థార్థమును తేల్చి భాష్యమునురచించిరి. మరియు అభేదవాదు లిదివరలో బ్రహ్మసూత్రముల కర్మమునిర్ణయించిన పిమ్మట తిరిగి వీరి నిర్ణయ మెందులకన!

అభేదవాదులు భేదశ్రుతులకు వ్యావహారిక సత్యత్యమాత్రము జెప్పి అభేదశ్రుతులకే పారమార్థిక సత్యత్యము నంగీకరించినారు.

అత్యంత భేదవాదులు అభేదశ్రుతుల కపర మార్గత్యమును జెప్పి భేదశ్రుతులకు పరమార్థత్యము నంగీకరించినారు. ఇక శ్రీభగవద్రామానుజాచార్యుల వారైతెనో భగవద్రాజ్ఞానరూపంబగు వేదమునందలి ప్రామాణ్య లక్షణ ప్రామాణ్యబుద్ధిచే అంగీకార అనంగీకారములుచేయరాదని తలంపుతో భేదాభేదశ్రుతుల నన్నిటిని ఘటకశృత్యనుసారము చక్కగా విమర్శించి సమన్వయ మొనరించినారు. కాన రామానుజాచార్యులవారి సిద్ధాంతమే సర్వజనాదరణీయమని సిద్ధాంతము.

సచ్ఛబ్దము (సదేవసౌమ్యేద మగ్ర ఆసీత్) అనుష్ఠమందు కారణరూప ద్రవ్యము మరొక అవస్థ నొందుట కార్యమని యేద్రవ్యము

స్వభావము గలది కార్యావస్థయే. ఆస్వభావము గల ఆద్యవ్యమే కారణావస్థము, కాన పరిదృశ్య మానమైన ఈప్రపంచమునకింత గుణసామ్యా వస్థమగు దీని సూక్ష్మావస్థనే సచ్చబ్రహ్మము చెప్ప చున్నదని శంకకలుగగా సచ్చబ్రహ్మము ప్రకృతికి సంబంధించని ఈక్షణరూప సంకల్ప విశేషము కల్గి యుండుటచే ప్రకృతి పరమాకాదనియు సర్వకారణత్వమును ప్రతిపాదించుటచే, చేతన పరముగాక పరమచేతనంబగు నారాయణునే భోదించుచున్నది.

బ్రహ్మశబ్దము నారాయణునికన్న విశేషము లగు చేతనాచేతన పరముగా శంకించి స్వరూ పముచేతను అనవధికాతిశయ బ్రహ్మాత్వము బ్రహ్మ శబ్దములకు ప్రవృత్తినిమిత్తమని ఆబ్రహ్మాత్వము నారాయణునియందు తప్ప నితరత్రా లేకుండుటచే బ్రహ్మశబ్దము శ్రీమన్నారాయణ పరముగా సిద్ధాంత మొనరించినారు. ఆత్మశబ్దము, అస్త్రీత్వా త్మాయను వ్యుత్పత్తిచే కర్మభూమనుభవించు వాడనియర్థము, ఆకర్మఫల భోక్తృత్వము జీవునికే సంభవించుటచే ఆత్మశబ్దముచే చెప్ప బడువాడు జీవుడని శంకించి అదభిక్షణే, యను ధాత్వనుసారముగ అదనము సామాన్య భక్షణముకాక “య్యబ్రహ్మచక్షురీంచ ఉభేధవత ఓదనః మృత్యుర్యస్యోపసేచనం” అని మృత్యు పసేచనసహిత సకలబ్రహ్మాంతోప సంహృతిరూప మైనదగుటచే ఆఅదనము శ్రీమన్నారాయణునకు తప్ప తదితర చేతనునికి సంభవించనందున ఆత్మ శబ్దము శ్రీమన్నారాయణ పరమే.

పురుషశబ్దము పురిసీదత ఇతిఅను వ్యుత్పత్తిచే పురుషశబ్దవాచ్య ప్రకృతి పరిణామ రూపంబగు

శరీరమందుండు వాడనియర్థ మగుటచే దేవాది శరీరవిశిష్టుడగు జీవుని పరముగా శంకించి పురుష పవేదగం సర్వం యద్యాభతం యచ్చభవ్యం ఉతామృతత్వస్యేశానః॥ అని బూతభవ్యరూప వత్స అమృత ప్రదత్వ ఈశానత్వాది ధర్మవిశిష్టునిగా చెప్పటచే ఆధర్మంబులు ఈశ్వర వ్యతి రిక్తంబగు జీవునియందు అసంభవంబగుటచే పురుషశబ్దము శ్రీమన్నారాయణపరమే.

పరంతు శబ్దములకు అర్థ మును బోధించుట పర్యవసాన వృత్తియని అపర్యవసాన వృత్తియని రెండు విధంబులు అగు విశేష కాశమును బోధించునది పర్యవసానవృత్తియని విశేషాన్విత మును బోధించున దపర్యవసాన వృత్తియని వ్యవహరింతురు. కావున “సజ్జాతాంగాన్యన్యా దేవతాః” అను శ్లోకిచే సకల దేవతలు శ్రీమ న్నారాయణునికి విశేషణ భూతంబగు శరీరం బనియు వాడు విశేష్యమగుయాశ్చయనియు అప ర్యవసాన వృత్తిచే విశేష్యమగు నారాయణుని యందే పర్యవసించును.

ఇంకను వేదవాక్యంబులు విధిరూపంబులని అనువాద రూపంబులని రెండువిధంబులు అందు అనువాద వాక్యంబులకున్న విధి వాక్యంబు లకు సాధాన్యము కాన (అనితర సాధారణం బగు) ఇతరులకు సాధారణముకాని నారాయణ శబ్దంబుచే కారణత్వము విధింపబడుటచే అను వాదవాక్య ఘటితంబులగు ఇంద్రా హిరణ్యగర్భ శంభాదిశబ్దంబులచే విధింపబడిన కారణత్వము నారాయణునియందే పర్యవసించునుకాన సద్బ్ర హ్మాత్వాది సామాన్యవాచకంబులగు శబ్దంబులు అభిన్నవిమిత్తోపాదానకారణత్వ సత్యసంకల్పత్వ

సకల జగద్రీక్షకత్వ సకల జగత్సంహారకత్వ
మోక్షప్రదత్వాది ధర్మసాహచర్యముచే శ్రీమ
న్నారాయణ ప్రతిపాదకంబులె ఇంద్రాది విశేష
వాచకంబులగు తత్త దసాధారణ శబ్దంబులు
సరంబ్రహ్మసాధారణ ధర్మసాహచర్యంబుచే
అవయవార్థ విశేషంబుచే అపర్యవసానవృత్తి
పూర్వకంబుగా నారాయణ పర్యవసానంబులగు
టచే “సర్వేవేదాయత్పదమామనంతి”యనియు
వేదాక్షరాణి యావంతిపృథాని ద్విజోత్తమైః
తావంతి హరినామాని కీర్తితాని నసంశయః
అని ప్రతిష్ఠుతులచే జెప్పబడుచున్నది.

‘యస్యాత్మాశరీరంయస్య పృథ్వీశరీరం’ ఇత్యాది
ప్రతులచే సకలచేతనాచేతన శరీరకుడు నారాయ
ణుడగుటచే శరీరవాచకానాంశబ్దానాం శరీరణి
పర్యవసానంబను న్యాయం బనుసరించి సర్వశబ్ద
వాచ్యత్వము శ్రీమన్నారాయణనియందు సంభ
వించుచుండగా సదాదిశబ్దంబులు శ్రీమన్నారా
యణ పర్యవసానంబులగుట కెంతయు సందియం
బుడను. ఇదియే పరాశరపారాశర్యాది నాథ
యామున యతినరాది పూర్వాచార్యాభి మత
మగు సమన్వయము.

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులగారు

సదూహుడు-

శ్లో. విభు శ్చే నైవ స్యా దణుపరిమితో ఽణు ర్యధి భవాన్ |
కథం సర్వత్ర స్యా ద్వివిధ ఇతి చే న్నోచిత మిదం |
స్వయం న స్యా ద్రూపద్వయ మపి న చేజ్జేత్వాం మథురిపో |
కథం భూతాకారం కథయ నిరన్తేషి దుపనివత్ ||

—: తా త్ప ర్య ము :—

ఓమధుధిపూ! నీవు విభుపరిమాణము కలవాడవందుమా సకల చేతనా
చేతనాంతః ప్రవేశార్థమగు నణుపరిమాణుడవగుట యొప్పుదు. అందులకణు
పరిమాణుడవందుమా, నంతట నిండి యెట్లుందువు? పోనీ ఉభయకార్యనిర్వా
హమున కుభయవిధపరిమాణుడవందుమా, ఒక దానికి రెండు విరుద్ధరూపము
లుండవు గాన నిది యసంగతము. ఇక నుపనిషత్తుల్ని నెట్టి యాకారుడవని
నిర్ణయించెనో నీవే చెప్పుము.

భగవద్విషయ పరంపర

శ్రీరామానుజయోగి సుందరవర
 శ్రీశైలనాథన్ గురూన్ ।
 లోకార్చ్యోక్త రవీంద్ర-కృష్ణ కలిశిత్
 వేదాంతి భట్టారకాన్ ।
 శ్రీగోవింద యతీంద్ర పూర్ణ యమునా
 వాస్తవ్య రామానుజే ।
 పద్మాజెహ్యాయ నారయోగి శతశిత్
 సేనేశ పద్మా హరిన్ ॥

- [జీయర్
1. శ్రీరామానుజయోగి = బన్నాన వానమామల రామానుజ
 2. సుందరవర = మణవాళ మామనులు
 3. శ్రీశైలనాథ = తిరువాయ్ముప్పిప్పై
 4. లోకార్చ్య = పిత్తెలోకాచారియర్
 4. ఉత్తరరవీంద్రకృష్ణ = వడక్కుత్తిరువీధిప్పిత్తై
 - 6 కలిశిత్ = నందిరై
 7. వేదాంతి = నంజీయర్
 8. భట్టారక = భట్టరు
 9. శ్రీ గోవింద = ఎంబారు
 10. యతీంద్ర = శ్రీరామానుజులు
 11. పూర్ణ = పెరియనంది
 12. యమునావాస్తవ్య = శ్రీ ఆళవందార్లు
 13. రామ = మణక్కొలనంది
 14. పద్మాజెహ్యాయ = ఉయ్యక్కొందార్లు
 15. నారయోగి = శ్రీమన్నారమునులు
 16. శతశిత్ = వమ్మార్కాట్టరు
 17. సేనేశ = విష్వక్సేనులు
 18. పద్మా = శ్రీదేవి
 19. హరి = శ్రీయఃపతి

ఈ పదొమ్మిండుగురు ఆచార్యులను గురుపరంపరా
 చూచికలోను శ్రీరామానుజులు మద్యనాయకమణియైనారు.

తిరువాయ్మొళి వ్యాఖ్యానములు

తిరుక్కురుగై ప్పిరాన్ పిళ్ళాను = ఆరాయరప్పడి 6000
 (విష్వక్సేన ప్రక్రియ)
 నంజీయరు = బంబడినారాయర ప్పడి 9000
 (శ్రీభాష్యప్రక్రియ)
 పెరియవాచ్చాన్ బిరై = ఇరుపత్తి నారాయరప్పడి 24000
 (శ్రీరామాయణ ప్రక్రియ)
 వడక్కుత్తిరువీధిప్పిత్తై = ఈడుముప్పక్కారాయరప్పడి 36000
 (బ్రహ్మసూత్ర ప్రక్రియ)
 వాదికేసరి అళగియ మణవాళ జీయర్ = పప్పిరాయరప్పడి
 12000 (శ్రీభాగవత ప్రక్రియ)

* "పడి" అవగా 32 అక్షరములు గల భాగమని పేరు.
 దీనిని ఒక "గ్రంథము" అని కూడ వాడుటకలదు.

శ్రీభాష్య పరంపర

వరదగురు వేంకటేశా
 రామానుజ వరద విష్ణుచిత్తార్యాన్
 కురుకేశ్వర భాష్య కృతో
 సమామి నాదేన యామునం వ్యాసం ॥

1. వరదగురు = నయనార్యచార్యులు
2. వేంకటేశ = వేదాంతదేశికులు
3. రామానుజ = అప్పర్లార్లు
4. వరద = నిడదూర్ అమ్మళ్
5. విష్ణుచిత్తార్య = ఎంగళార్కాట్టరు
6. కురుకేశ్వర = తిరుక్కరుగప్పిరాన్ పిళ్ళాన్
7. భాష్యకృత్ = శ్రీరామానుజులు
8. యామున = శ్రీయాళవందార్లు
9. నాథ = శ్రీమన్నాథమునులు
10. వ్యాస = దేవవ్యాసులు
11. పరాశర = పరాశరమునులు
12. సేనముదలి = విష్వక్సేనులు
13. శ్రీహరి = శ్రీయఃపతి

ఈ పదముగురు ఆచార్యులను గురుపరంపరామాలికలోను
 శ్రీరామానుజులు మద్యనాయకమణియైనారు.

శ్రీభాష్యవ్యాఖ్యానములు—వ్యాఖ్యానములు

1. సోహనియాందాన్ = నయవిమేషము, మిత్రప్రకాశికా
2. సేనేశ్వరార్యులు = శారీరకా దిశరవార్లు సంగ్రహము
 (సేనానాదీయం) ఆనువువపద్య
 రూపము 800.
3. వరదనారాయణ భట్టారదులు = వ్యాయసుపర్వసము
4. విష్ణుచిత్తార్యులు = శ్రీభాష్యవివరణము, సంగతిమాళా
5. వ్యాసార్యులు = శృత ప్రకాశికా శృతదీపికా
6. వేదాంతాచార్యులు = తత్వటీకా, అధికరణద్రవ్యసంగ్రహము
 (నైగ్గరావృత్తరూపము)
 అధికరణ దర్శనము
7. రంగరామప్పామి = మూలభావ ప్రకాశికా.
 (గురుభావప్రకాశికా)
8. సురపురం శ్రీనివాసాచార్యులు = తత్త్వమూర్తాండము,
9. కంచి శ్రీనివాసాచార్యులు = తత్త్వరత్నావళి,
 (మణిమంజూషా సహితా)
10. అప్పర్నుండికిరులు = నయమయూఖమాలికా

ఉపనిషద్వాక్యములు విశిష్టాద్వైతమునకే అనుకూలములు

నడాయాది పెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు

ఆపాతతః విచారించగా ఉపనివృత్తులలో పృథివీదించబడిన అభేదశక్తులు పరబ్రహ్మ ఒక్కడే సత్యము; మిగిలినది సర్వము అసత్యము; భేదము అపరమార్థము అని తోచునట్లు ఉన్నది. గాని శాస్త్రసహాయముచేత ద్విరదృష్టితో యోచించినయెడల విశిష్టాద్వైతమే సత్యము అని యేర్పడుచున్నది. విశిష్టాద్వైతమనగా విశిష్టం చ విశిష్టం చ విశిష్టే; విశిష్టయోః అద్వైతం, అని విగ్రహము. నామరూప విభాగములు లేని సమయమునందు సూక్ష్మరూపముగా నుండి తిరిగి నామరూప విభాగమేర్పడి నప్పుడు స్థూలరూప మగుచున్నది. ఈ విషయమే సదేవ సోమ్యద మగ్ర ఆసీత్ ఏకమే వా ద్వితీయం అను శ్లోచిత పృథివీదించ బడుచున్నది. మరికొన్ని అభేదశక్తులను విచారితము. “నేహ నానా స్తి కిష్కవ. మృత్యో స్స మృత్యో మాప్నోతి య ఇహ నానేవ పశ్యతి” అను శ్లోచిత ఆపాతతః యోచించగా ఈ పరబ్రహ్మ యందు యేవిధమైన భేదము లేదు. ఎవడైతే దీనియందు భేదమునుచూచునో వాడు సంసారము నుండి తిరిగి సంసారమును పొందుచునే వుండును అనితోచునట్లున్నది. గాని దానికి ఈ అర్థము. ఎల్లన ఈజగత్తునందు బ్రహ్మత్వము గాని వస్తువే లేదు. ఎవడైతే ఇచ్చట బ్రహ్మత్వముగాని దానిగావస్తువును చూచుచున్నాడో వాడు సంసారము నుండి తిరిగి సంసారమును పొందుతూనే ఉండును, అని అబ్రహ్మత్వక నానాత్వమే ఇచ్చట నిషేధించబడుచున్నది.

సమస్త ప్రపంచము బ్రహ్మకార్య మగుటచేత
 బ్రహ్మత్వకమగుటచేత బ్రహ్మతో ఏకమగుట
 చేతనున్న బ్రహ్మవ్యతిరక్తమైన భేదము నిషే-
 ధించబడుచున్నదేగాని 'బహుస్యాం ప్రజాయేయ'
 అని తైత్తిరియములో చెప్పబడిన అనేక రూప
 ములుగా అగుట అను సంకల్పముగాని, యో-
 గ్యక్రమస్తరే సచ్చరన్ యోగక్షరమస్తరే
 సచ్చరన్, యస్యాక్షరం శరీరం, అను సృతి
 వాక్యములచే చెప్పబడిన అస్తర్యామిత్యముగాని
 'అనేన జీవే నాత్మ నాఽనుప్రనిత్య నామరూపే
 వ్యాకరవాణి' అను సృతిచేత చెప్పబడిన పేరును
 రూపమును పొందుట అను అంశముగాని
 ఈసృతిచేత నిషేధించబడవు. ఇందుకు
 ప్రమాణశోకము.

యద్బ్రహ్మణో గుణ శరీర వికార భేదకర్తాది
గోచరవిధి ప్రతిషేధ వాచః॥ అన్యోన్యభిన్నవిష
యా న విరోధగన్ధ మర్వాచి తన్న విధయః ప్రతి
షేధబాధ్యాః॥ సమస్త హేయగుణ రహితునికి
హేయాకార వస్తువుతో వికృతము సమ్మినించుట
అసంభవమైనందువల్ల నున్న సర్వజ్ఞునికి తన సజ్జ
ల్యముచేత హేయవిషయకమైన భృమ కలిగినది
అని చెప్పట అసమ్మతితమై నందువల్లనున్న
సర్వజ్ఞుకామ అని చెప్పినయెడల (య సర్వజ్ఞ
సర్వవీత్) అను శ్రితితో విరోధించుటవల్ల
నున్న సర్వశక్తునికి తనయందుగల హేయనివా
రణ శక్తిలేదన్నచో (సకాన్య శక్తి ర్వివిధైవ
హ్యాయతే) అను సర్వశక్తి శ్రితులు విరోధిం
చుట వల్లనున్న “పుధగాత్మాసం ప్రేరితారంచ
మత్యాజ్ఞప్తతినే నామృతత్యమేతి, జుష్టంయదా

పశ్యత్స్య న్యమిశం) అనునట్లు భేదజ్ఞానమేమోక్షోపాయము అన్నందువల్ల నున్న ఛాగపశున్యాయముచేత సామాన్యముగా భేదనిషేధము స్వతంత్ర భేదవిశేష నిషేధపర్యవసాయి అగుటవల్ల నున్న జ్ఞాజ్ఞాద్వావ జావీశానీశో) అనుటచేత ఈశ్వరుడు నియమించువాడు జీవుడు నియమించబడువాడు అని భేదము స్పష్టముగా యేర్పడుచున్నందువల్ల నున్న, ఇది అనువాద రూపమున్నట్లైతే ఘటపటాది భేదమువలెనే పశ్యత్సప్రమాణా గోచరము కానందువల్ల అట్లు చెప్పబడువీలులేనందువల్ల నున్న ప్రమాణాంతర ప్రాప్తమైన అర్థము యొక్క పునరను సన్ధానమేగదా అనువాదము అనుటవల్ల నున్న ఇత్యాది అనేక యుక్తులచేత ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడిన భేదనిషేధ పురుషులు అబ్రహ్మాత్మక నానాత్వ నిషేధపరములే గాని భేదమాత్ర నిషేధపరములు గావు. యత్రహి ద్వైతమివభవతి, యత్రైత్యస్య సర్వమాత్మైవా భూత్, తత్కేన కం పశ్యేత్ తత్కేన కం విజానీయాత్ ఇత్యాది అభేదపురుషులున్న ఈ విధముగానే ఉన్నేయములు.

(తత్త్వమసి శ్వేతకేతో) అను పురితియందు తచ్చబ్రహ్మ పూర్వవస్తు పరామర్శి అగుటవల్ల సర్వజ్ఞుడై సత్యసంకల్పుడై జగత్కారణ భూతుడైన పరబ్రహ్మనే పరామర్శిస్తుంది. దీనికి పూర్వము (తద్దైక్షిత బహుస్యాం) అను పురుషుల వల్ల ఆ బ్రహ్మయే చెప్పబడుటవల్ల ఆ తత్త్వదముతో సమానాధికరణమైన త్వం అను పదమున్ను అచేతన విశిష్టజీవుడు శరీరముగాగల

పరబ్రహ్మనే ప్రతిపాదిస్తున్నది. ఇట్లే (యదాహేత్యవైషయే తస్మిన్నదర మంతరం కురుతే, అధతస్య భయంభవతి) అను పురితివాక్యముచేత బ్రహ్మయందు కొంచము భేదమును తలచి నప్పటికిని వానికి భయము కలుగుచున్నది. అని యేర్పడుచున్నది గదా అనగా ఆపురితికి అట్లు అర్థము గాదు. (సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జలానితిశాస్త్ర ఉపాసీత్) అను పురితిచేత సమస్త జగత్తుయొక్క సృష్టి స్థితి సంహారములు పరమాత్మ కార్యమునందువల్ల తదాత్మకము జగత్తు అని అనుసంధించుట శాస్త్రహేతువు. ఆరికిగా అనుసంధానమే అభయహేతువు అని యేర్పడుచున్నది. అ.ప.శే (అధతస్య భయంభవతి) అని యెందువల్ల చెప్పబడినది. అనగా ఆపురితికి పూర్వము (యదాహేత్యవైషయే తస్మిన్నదృశ్యే ఒనాశ్శ్యే ఒనిరుక్తే ఒనిలయనే ఒభయం ప్రితిప్తం విస్తే అధనా ఒభయంగతో భవతి) అని బ్రహ్మయందు ప్రతిష్ఠను పొందినట్లైతే అదే భయహేతువు అని అర్థము. ఈ అంశమునే మహర్షులు చెప్పిరి (యన్మహూర్తం ఊణం వాపి వాసుదేవో నచిప్ర్యతే) సాహవిస్త్యహచ్చిదగం సాభ్యాన్తి స్సాచవికిరీమా॥ ఏకస్మిన్నప్యతికాస్తే ముహూర్తాభ్యానవర్జితే దన్యుభిర్ముషి తేనేవ యు క్తమాకర్షిణుం భృశం॥ ఇత్యాది అనేక ప్రమాణములచేత ఉపనిషత్తులకు విశిష్టాద్వైత బోధనమునందు తాత్పర్యమేగాని కేవలాద్వైత బోధనమునందు తాత్పర్యము లేదు.

“ఓం శాన్తి శాన్తి శాన్తి॥”

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

ఘోషాధిపతి పరిషత్ పరిషత్పతి సందర్శమున చదువబడిన

పద్య రత్న ములు

(ప్రతి శాఖాధ్యక్షులకు ఒకవకాల్, కాకినాడ.)

శా. “దాసోహం” సకలాభినంద్య పతిష క్రింగ ప్రిసేతుక్,
 “దాసోహం” భగవద్గుణానుభవ పూ తస్మాత్ సభ్యాశీకిన్,
 “దాసోహం” యతిసార్వభౌమ చరిణ ద్వంద్వాశ్రిత శ్రేణిశీన్,
 “దాసోహం” మనకార్యదర్శులకు, ను ద్యత్, వి, ప్రి, సంకశ్చిన్, 1

మ. సమతాప్తికో సకలాగమాంత విదుతా శ్రీవైష్ణవాగ్రేసరుల్,
 హరిభక్తాగ్రణితైర్దహతాయిత విశిష్టాద్వైత సోధాంత స
 త్పరిమళాస సభాప్రియుక్తముగ సం దర్శించినారల్, భళీ !
 పరమామోదము, కాకినాడ పుర సా భాగ్యము ముమాశ్రితికి 2

శీ. శ్రీరస్తు సర్వదా శ్రీవిశిష్టాద్వైత సమయప్రచారక సంఘమునకు
 భద్రమిస్తు, సతముత్త ప్రస్తుతాపాదమా సానుప్రియుక్త స భాషి పతికి
 తేనుమ స్త్యనిశమ్మ శ్రీ శాంభుభక్తి తాహ్వన కరణ సంఘాధిపతికి
 శుభమిస్తు నిత్యమ్మ సువిశాలభావ సం యుక్తక్రియాదర్శి యుగళమునకు

గీ. భాగ్యమస్తు సతము = శ్రీ వర్గమునకు, భవ్యమస్తు సదా సభా పండితులకు
 శుభవీరతిరస్తు సర్వదా శ్రీతలకును, సాఖ్యమస్తు సదా మీకు సభ్యులారా! 3

వైష్ణవత్వ మున్నగా నేమి ?

పరసమృద్ధ్య సహత్వమును, పరసమృద్ధి సమత్వమును,
 పరసమృద్ధ్యక ప్రయోజనత్వమును వైష్ణవత్వ లక్షణము.

శ్రీరామానుజ క్రితువు విజయవాడ

శతావధాని కృష్ణమాచార్యులుగారు కొడుక్లు (వైణం)

శ్రీస్తవనీయసోదర ? వ శీకృత రంగవిహార హోమ సా

రాస్తరణోల్లసద్యతివరామతి రూపకృపావిలాస భూ
మాస్తనితోన్నత స్వరవిమర్శితదుర్భద హంసనీ పదా
నుస్తుతిగల్గజేయుము మనోజ్ఞ గుణాకర శ్రీయతీశ్వరా
జ్జగములనుక్షరింప కడుబాలి ? బూనిజెనించి వాది వ
క్రగతు లడంచి దాసజన కాంక్షలదీరించి తాపమెల్ల బోల్
తుగ నడగించి విజ్ఞులను నుత్తుల్లోతుంటివి మాదృశాత్మ
వుగద గతుల్లుగబో చెటి మేటివి శ్రీయతీశ్వరా.

విద్యల తత్వమెల్ల జన విశ్రుతభావ్యమునందు జూపి రా
జ్జ్యదుమ్మగి ప్రకాశమనజాలు సుమంగళ విగ్రహా ప్రమే
యద్యతు లుల్లసిల్ల గ జయంబువహించిన దివ్యలోక దే
వ్వాద్యుడవీవు నీమహిమనారయ నెంతటివాడ పిన్నవా
డద్యతనుండు నిన్గొలచునంతటి వాడగు నాయతీశ్వరా ?

ముముక్షువుకు దేవతాంతరముల యెడల ప్రీతియును, శిబ్బాది
విషయముల యెడల ప్రీతియును, మోక్షము గలుగుటకు ప్రతిబంధ
కములు, వీటిలో రెండు మాత్రమున్నవాడు కాలాంతరమం
దైనను కడతేరవచ్చును. వీటిలో నొక్కటిమాత్రము (విషయప్రా
వణ్యము) ఎప్పటికిని ప్రతిబంధకముగానే యుండగలదు.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

రహస్య త్రయార్థ సారము

శ్రీమాన్ శ్రీమత్తిడమలై నల్లాన్ చక్రవర్తి సంపత్కుమార జగన్నాథతిరువేంకటాచార్యులవారు

ద్యయమంత్ర ప్రికరణము

సా ట

చా పు తా శ యు

ద్యయమంత్రమున కర్థము | దెల్పెదను, నయయంచి మూలించుషీ :
అందు శ్రీమత్పదంబు | మొదటిపద, మందుశ్రీయనలక్ష్మీయోః ||
దీనికిన్ మూలమైన | శ్రీ, ఛో ధాతు, వౌనుచేవార్థకంబు ||
ఈపదంబునకు రెండు | వ్యుత్పత్తి, లేపారునవి వినుండు ||
శ్రియతేశ్రీయతేయని | యవిరెండు, నీయర్థము లదెల్పును ||
సరులచే నాశ్రయింప | బడునుశ్రీ, హరినాశ్రయించునరుచు ||
ఈరెండుః హేతువులను || దగుబురుష, కారిమును జేయంగను ||
అపరాధియగునితనికి | హరిగదియు, నపుడత్యవసరంబిది ||
నిత్యయోగంబర్థము | గామతు, ప్రిత్యయంబుండుగాన ||
పురుషకారముజేసిడి | సిరియెపుడు, హరినిబాయనిదయ్యెను ||
సరుడిందువలనహరిని | గదియునవ, సరమరయ బనిలేదికన్ ||
కావలయు రుదియొక్కటే | హరిగదిసి, సేవింపగావీనికి ||
పురుషకారబలంబున | స్వాతంత్ర్య, గరిమశిరమునువంచిన ||
అపుడుతలయెత్తుగుణముల్ | నారాయ, ణపదంబుచే దెలియును ||
గుణములవియేవియేవి | యవిజేయు, పనులేవియేవనినను ||
పాపములకడలకుండ | గావింప, నోపువాత్సల్య మొకటి ||
పనులుగాకుండవనుచు | నమ్మించి, తనరుస్వామిత్వ మొకటి ||
వానిస్వామిత్వముగవి | యెడబాయ, నీనిసాశీల్య మొకటి ||
వానిగవియాశ్రయింప | జేయునది, యైనసాలభ్య మొకటి ||
వైరులనుబారదోలి | చేర్చుకొని, తీరుజ్ఞానముశక్తియున్ ||
ద్వితీయపదంబైనచరణ | శబ్దమీ, యవనిదెల్పునదేమన ||
జేర్తిసాంధర్వంబును | పాయసం, పూర్తియును దెలుపబడును ||
శేషభూతునకు దీని | రేవందు, శేషియెడ జూచ్చుటకును ||
ఇదివిగ్రహైకదేశ | మగుటచే, నదిదీనిలక్షితమగున్ ||

శరణపదమునకర్థము | నిచటదల తురుపాయమేయనుచును ||
 దాననిష్ఠములమరును | అటుగాని, వానివారణగలుగును ||
 అవనినిబ్రజద్యేయను | కానిక ధ్యవసించుననియర్థము ||
 ఒకమారెయిది జేయగా | దగియుండ నికవర్తనూనమేల ||
 ఎపుడై నభారపడినను | బరిహృతికి నుపయోగ మైనదియిది ||
 శ్రీపదంబు త్రార్థ | మందలిది ప్రాప్యత్వమునుదెలుపును ||
 కైంకర్యవర్థకత్వ | మనునర్థ మింకొకటియిందుగలదు ||
 ఇందువివరింపబడియె | దిరుమంత్ర మందుజెప్పినప్రాప్యము ||
 దీనివివరింపకుండ | దెలియదటు గాన దెల్పదనువినుడు ||
 సర్వశేషిగనుండిన | వానికని నిర్వచించురుదీనిని ||
 ఈపదమువిగ్రహమును | గుణములను, నేపుమీరగదెల్పును ||
 ఐనశేషిత్వమునను | దీనిక్రిబ ధానముగజూపుండును ||
 ఇందలిచతుర్థివలన | కైంకర్యమందముగదెల్పుబడును ||
 పొందుగనమఃపదంబు | కైంకర్య మందుగలుపునుదీయను ||
 తనకొరకుగావించుట | యిందుగలు పనిచెప్పబడునిజముగా ||
 ఇందుననవిద్యాదులున్ | వినివృత్తి జెందునిస్సంశయముగా ||
 సౌందర్యమొకవిఘ్నము | అట్లెమొద అందెలుకైంకర్యము ||
 కైంకర్యమెపుడుగోరు | నటుతడా తంకవినివృత్తిగోరు ||
 ఇదియెద్దయమంత్రార్థము | నిదిదెలియ నొదవుబురుషార్థమెల్ల ||
 దీనినికించునుండ | నన్నార్హుడై ననధికారియగును ||
 ఇందుబెరియపిరాట్టిచే | బురుషార్థ మందనగుననిచెప్పెను ||
 ఆత్మగుణములకెల్లను | వాసమగు నాశ్మయిందధికారియౌ ||
 ఇందువివరింపబడియె | దిరుమంత్ర మందుగలిగినయర్థము ||
 దీనికున్నప్రభావము | వేదంబు లోనిరూపింపబడెను ||
 రుచిపరిగృహీతమయిన | దాచార్య నిచయంబుచేసియ్యది ||
 కనుకనాచార్యనిష్ఠ | గలిగియుం డినవారికిదిముఖ్యము ||
 ఈకారణములదీని | యర్థమును మీకువినుపించినాడ ||

: చరమశ్లోక ప్రకరణము :

చాపుతాళము

వినుడుచరమశ్లోక మునకుగలయర్థమో | ఘనులారశ్రద్ధగలిగి ||
 సర్వధర్మాననియె సంగుపదమునధర్మ | శబ్దారమేమనినను ||
 దృష్టఫలసాధనము లిచటజెప్పంబడవ | దృష్టఫలసాధనములే ||
 అవియశేకంబులై నందుచేబహువచన | మయ్యెనిచ్చటనుండుగా ||
 అర్హతాపదకము లగునిత్యకర్మంబు | లగుసర్వశబ్దార్థము ||
 ఇకబరిత్యజ్యయను నెడద్యాగమనెడిదా | నికిగలుగుభావమిదియె ||
 ముందటియపాయముల యందుపాయత్వమతి | జెందినామిదిదోషము ||
 అనుపాయములగువా నినుపాయములటంచు | ననుకొంటిమిదిగూడునే ||
 భ్రాంతిపడితిమిశుక్తి రజతమనివిపరీత | భాగమునకేగితిమని ||
 ఇట్టిబుద్ధివిశేష మెవగద్యజ్ఞుంచుటే | యిచటిత్యాగపదార్థము ||
 పరియనెడిదుపసర్గ పదముదానికిసర్గ | మెరిగింతునాలింపుడి ||
 పాతకాదులనెట్లు వర్జింతురోయట్టి రీతిరుచివాసనలతో ||
 మరలబై బడకుండ మదిసిగ్గునద్యజించు | సరణినిదిజోధించును ||
 ల్యప్తపాయాంతరము లనువిడచియెగ్రహింప | నొప్పుననునదిజెప్పును ||
 మామనినసర్వసం రక్షకుడునీకువశు | జై మెలగునన్ననదగున్ ||
 నీమనమ్మతిజూచి నీదుతప్పలనొప్పు | గాదలచునన్నుననియున్ ||
 సమకూర్చువారుదూరము జేసిననువిడచి | యమరజాలనిసన్నని ||
 స్థానబ్రమాణంబు చేనేకశక్తార్థ | మైనదవధారణంబు |
 ఇందుచేస్తేకార మందలియపాయత్వ | మొందుచుండెనివృత్తిని ||
 శరణశ్రద్ధముక్తింది నందర్భములకుదా | పరిపడవలసివందున ||
 దీనికర్థములెన్ని యైననున్ననునిచట | నానుపాయమెయర్థము ||
 ప్రజభాతువునకున ర్థంబుగతియదిబుద్ధి | నిజముగానిట్లగుటచే ||
 అర్థమేర్పడియెప్రజ యచునట్టిదానిక | ధ్యవసింపుమాయనుచును ||
 అపామనినసర్వజ్ఞుడైసర్వశక్తియై | ప్రాప్తయునునగునేనని ||
 త్యాగపదార్థముదెలివి బలిమిప్రాప్తియులేకు | పాయమేనగునిగ్గుని ||
 వినుపింతుసర్వపా పేభ్యోయనెడిపదం | బునకర్థమగుదానిని ||
 సనుజేరనియనివి యనివెరతువోవేని | గనియవన్నిటినుండియు ||
 మోక్షయిష్టామియన ముక్తి నందగజేసి | పుచ్చెదనటంచర్థము ||

మనకుబని లేదవియె చనుదమంతటనుదా । మనుచుణిచి ప్రత్యయమనున్ ॥
 మాశుచఃపదమిక్క మమువిశ్వశించిమది । లోశోక మొందకుమనెన్ ॥
 ఇటురహస్యత్రయకి నెవగునర్థములఘు । స్ఫుటముగా వినుపించితిన్ ॥
 భగవంతుడునుభాగ వతులునాచార్యులీ । పగిదిననుదయజూచిరి ॥
 తప్పలున్నట్లమింది యొప్పులున్నగ్రహించి । తప్పకకృపన్ జూడుశీ ॥
 వసుధనల్లాన్ చక్క వర్తింపంతుమా । రసదన్యయోద్భూతుడన్ ॥
 గరిమనుజగన్నాథ తిరువేంకటార్యుడను । హరిదాసులకు దాసుడన్ ॥

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ౬. వే శ్రీమాన్ తె కం. గోపాలాచార్యులుగా

శ్లో. జానీమ చైవ సత్య నాదనకృతే భీష్మప్రహరోద్యమాత్ ।
 గోపస్త్రైణ విహారహూర్తపీడితం త్వద్భ్రహ్మచర్యం జన్తైః ॥
 దాత్యేన స్ఫుట మిశ్వరత్వ మపి తే స్వామిం స్తథాప్య త్తరా ॥
 గర్భజీవ న భేషజాయ భవతః పాదాయ తస్మై నమః ॥

కా త్ప ర్క ము

స్వామీ! అర్జునుని నిమిత్తమై భీష్మాచార్యులను సంహరించు ప్రయత్నము వలన నీ సత్యము నెఱింగితిమి. గొల్లశ్రీలతో విహరించుచు నీ వానరిగినిపై గొల్ల కృత్యములచే జనులు నీ బ్రహ్మచర్యము నెరింగిరి. కురుపాండవులమగ్న గాయథానముచే నీ యీశ్వరత్వము వెల్లడియైనది. ఐనను శ్రీ స్వామీ! ఉత్తరగార్భజునిపైనున్న పరీక్షిద్రక్షణమునకు దివ్యవృద్ధమైన నీపాదమునకు నంగనము.

శ్లో. అగోకిలా మాశు విభాతు ముర్యీ ।
 మపాకశాలా నమరాం శ్చ కర్ణం ।
 శక్తా పి శాస్తా సమస్తు వ యా తే ।
 తస్మై నమ స్సస్తమభూమికాయై ॥

భూమియందు గోకిలు లేకుండ జేయుటకును, దేవతలకు నంటులు లేకుండ జేయుటకును, తగినంత శక్తి సంపదలు కలిగియుండియు ప్రాణిమాతృముచే శాంతించిన ప్రసిద్ధముగు నీయేవదైన శ్రీరామావతారమునకు నమోవాకములు.

బ్రహ్మవిద్యాఫల విచారము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమహా
పాలకొండ కందాడ వీరరాఘవ

అప్పలాచార్యులుగారు, శ్రీరామతీర్థము.

1. ఈవిషయమున, బ్రహ్మవిద్యలననేవి, వాటి స్వరూపమెట్టిది, వాటిసంధికరించు వారెట్టివారు, వారికి లభించుఫలమెయ్యది, ఆఫలమునిచ్చువారెవ్వరు, అట్టి ఫలస్వరూపమెయ్యది, యను విషయములు విమర్శనీయములుగఁ బ్రసక్తమగుచున్నవి, యందు బ్రహ్మవిద్య లన నేవియనగా

2. ప్రాచీనులు వేదములనుపూర్వభాగమునియు ఉత్తరభాగముని రెండుభాగములుగఁ జేసియున్నారు. అందుపూర్వభాగము సత్యనైమిత్తికాదికర్మ ప్రతిపాదకము నుత్తరభాగము బ్రహ్మప్రతిపాదకమునై యున్నవి. అట్టియుత్తరభాగమునఁబడును పనిషత్తులందు, సద్విద్య, భూమవిద్య, ఉద్గ్రీహవిద్య మొదలగుఁగాని విద్యలుఁ జేర్చొనఁబడినవి. వాటినే బ్రహ్మవిద్యలందురు. వాటినే ధ్యానోపాసనాది శబ్దములచేఁగూడ శాస్త్రకారులు వాడుచురు. యిక వాటి స్వరూపమెట్టిదనిన.

3. విద్యయనగా విదజ్ఞానే, యనెడి ధాతువు యొక్క రూపమగుటఁజేసి విద్యాశబ్దమునకు జ్ఞానమునుఁ గలుగఁజేయునది యని యర్థమగుటచే. బ్రహ్మవిద్యయనగా బ్రహ్మవిషయకజ్ఞానజనకమని తేలుచున్నది. కావున బ్రహ్మవిద్యయనగా బ్రహ్మయను విషయమును బోధించు జ్ఞానమనియర్థము, అట్లెననుపనిషత్తులందుఁ జేర్చొనఁబడిన బ్రహ్మవిద్యలు బ్రహ్మను బోధించుచు స్వతంత్రముగ ఫల సంపాదకములగుచున్నవాలేదాయను విషయము విచారింపవలసియున్నది. అట్లు విచారించిఁచో నుద్గ్రీహవిద్య “ఓమిత్యేతదక్షరముద్గ్రహముపాసీతి” యని కర్మకాండమునఁ

బలింపఁబడినదై కర్మాంగముగఁగాన్పించుచున్నది అద్వానితోఁబాటు బ్రహ్మవిద్యలన్నియును సిద్ధరూపమగు బ్రహ్మను బోధించునవియై, తాదృశ బ్రహ్మకుఁగ్రియ మయకృత్స్వయము లభింప నందునను తమకు ప్రత్యేకముగ బ్రహ్మప్రాప్తి కన్న వేరగు ఫలము నిర్దేశింపఁబడుచున్నందునను గృత్వాంగములై కృతుద్వారా ఫలసంపాదకము లగుచున్నవిగాని స్వతంత్రముగ ఫలసంపాదకములుఁ గానేరవని యిటనొక సంశయముఁ గల్గుచున్నది. గాని “యదేవవిద్యయాకరోతిశ్రద్ధయో పనిషదా తనేవ వీర్యవ త్తరం” అని విద్య ప్రతిబంధనివర్తన పూర్వకముగశీఘ్రముగ ఫలమును సంపాదించు సామర్థ్యమనఁబడు సధికబలమును క్రతువునకు కలుఁజేయునని తప్ప విద్యకు వేరొక ప్రయోజనములేదనిగాని విద్యలేనందున కృతువునకు నై గుణ్యమనిగాని యిచట ప్రతిపాదంపఁబడలేదు. ఇంకను బ్రహ్మవిద్యల కన్నిటికిని మోక్షరూపమగు బ్రహ్మప్రాప్తినే ఫలముగఁ బ్రమాణములు బోధించుచున్నవి. గనుక బ్రహ్మవిద్యలు కర్మాంగములు గాక స్వతంత్రఫలసంపాదకములే యని నిర్ణయింపఁబడుచున్నవి. యీవిద్యల సధికరించువారెవ్వరనిన

4. సాంగవేదాధ్యయనము, జేయు నపుడు పూర్వభాగమున బోధింపఁబడినకర్మమునందత్పల భూతములగు స్వర్గాదులును పరిమితములు, నని త్యములు, ననియు నుత్తరభాగమునఁ బోధింపఁబడిన బ్రహ్మజ్ఞానమునుఁ దత్పలభూతమగు బ్రహ్మప్రాప్తియును నపరిమితములు నిత్యములుననియు నచ్చటనే “ఏ వాప్యేతే అథృథాయ జ్ఞయాపాః”

అనియును “పరిక్ష్యలోకాన్మర్తచితాన్ బ్రహ్మ
జ్ఞానిర్వేదమాయాన్నాస్యకృతః కృతేన, తద్వి
జ్ఞానార్థం సగురుమేవాభి గచ్ఛేత్సమిత్యాణిః
శోత్రియం బ్రహ్మిష్ఠం, తస్మైసవిద్యానుపస
న్నాయసమ్యక్ప్రశాంత చిత్తాయశమాన్వితా
య, యేనాత్మరం పురుషంవేదసత్యం ప్రోవాచ
తాంతోతత్వబ్రహ్మవిద్యామ్” అనియును వివరిం
చుచున్న ప్రమాణములనుబట్టి కర్మఫలము
లందు నిర్వేదముఁగలిగి మోక్షమందాన క్రికల
వాడై బ్రహ్మవిద్యలనబడు బహువిద్యల సధిక
రించఁదగినవాడు. యిదిసట్టివాడుఁ బూ. దుఃఖల
మెయ్యదియన-

5. “అవిద్యయామ్యత్వం తీర్త్వా విద్యయా
మృతమశ్నుతే, బ్రహ్మవిదాప్రోతిపరమ్, నపున
ర్మృత్యవే, తదేకంపశ్యతీ, సస్వరాఢ్యవతి, పృథ
గాత్మానం ప్రేరితారంచ మత్వా జప్తస్తతసే
నామృతత్వమేతి, తమేవం విద్యానమృత ఇహభ
వతి, నాన్యఃపంథాఅయనాయ విద్యతే॥ ఇత్యాది
ప్రతివాక్యములచే నిచట బూర్వభాగమందు
జ్యోతిష్టోమాది కర్మలకు స్వర్గాది ఫలాములు
వలెనే నిరతిశయానంద రూపమోక్షమనబడు
భగవత్ప్రాప్తియే బ్రహ్మవిద్యా ఫలమని నిరూ
పింపబడుచున్నది. శ్రీభాష్యకారులుఁ గూడ
“ఇహబ్రహ్మ విద్యా స్వర్గాబ్రహ్మ ప్రాప్తిరూప
మోక్షైకఫలాః, సద్విద్యా భూమవిద్యా దహర
విద్యా ఉపకోసలవిద్యా వైశ్యానరవిద్యా ఆనంద
మయవిద్యాత్మరవిద్యాది కాపక శాఖాగతాశ్శాఖా
స్తరగతాశ్శోపాహరణమ్ ॥ అనియును, బ్రహ్మ
ప్రాప్తిఫలానాం సద్విద్యాదహరవిద్యాదీనాంనా
నాత్వ ముక్తం ॥ అనియును బెక్కుఫలములలో

నిట్టి బ్రహ్మప్రాప్తి నే విద్యాఫలముగఁ బేర్కొని
యున్నారు. ఇట్టి ఫలము నిచ్చువారెవరినిన,

16. ఇట్టిఫలమును లభింపఁజేయువాఁడుఁగూడ
నుపాసనములనబడు కర్మజ్ఞానసహకృతి భక్త్యాహ
లచే భీతుడగునీశ్వరుడేగాని కేవల కర్మజ్ఞానా
దులుగాని తత్పహకృతములగుశ్శిభక్త్యాదులుగాని
సాధనములుగానేరవు. ఈవిషయము “ఏషహ్య
వానన్దయాతి, సవాపిషమహానజ ఆత్మా అన్న
దోషసుదానః॥” అనెడి పుస్త్రులచేతను-

“యోయోమూర్ఖాంతినుం భక్తిః

శృద్ధయా ద్విషు మిచ్ఛతి ।

తస్యతస్యాచలాం శిర్షాం ।

తామేవ విదధామ్య హమ్ ॥

సతయా శృద్ధయాయుక్తః ।

తస్యా రాధన మీహతే ।

లభతేచతఃకామామ్ ।

మయైవవిహితా హితాన్ ॥

అనెడి గీతావాక్యములచేతను-

“అతఃపరమునానంద విహితము ప్రాప్తి కారణం
పరస్మాదేహస్మాత్ శిరుషాంతి తస్మైరూపమిష
నర్గాఖ్యం ఫలమితిచరప్రశిఖ్యతే” అనుమును.

“అహరహరనుష్ఠేయమాన స్వార్థానిరసాద్భా
వగృహీత తదుపాసనరూప నిర్విమానాభావ
ప్రీతిః, ఉపాసీనానాదికాల ప్రవృత్త్యానానా
రకర్మ సంచయరూపా సవిద్యావినివృత్త్యానా
భాత్కార్యనుభవరూపా సవధికారికరూపానాప్తి
పయ్యపుసర్వానర్త యతీత్యపి శివోదేవాదిగ
మ్యతే శిబ్దశ్చ॥” సఖ్యేవనివర్త మిష రూపిణా
యుషా బ్రహ్మలోక మధిపతిత్యతే,

నచపునరావర్తతే॥ ఇత్యాదికః. అనియు నుదహరింపబడిన భాష్యములచేతను స్ఫుటముగ వివరింపబడుచున్నది. యింకనిట్టిపలస్వరూపమెట్టిదనిన,

7. పైనుదహరింపబడిన భాష్యములచేతను, ననేకములగు శ్మృతులచేతను-

“మాముపేత్య పునర్జన్మ ।
దుఃఖాలయమశాశ్వతం ।
నాపువంతి మహాత్మానః ।
సంసిద్ధింపరమాంగతాః ॥”

“ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః ।

పునరావర్తి నోర్జున ।

మాముపేత్యతుకౌంతేయ ।

పునర్జన్మ నవిద్యతే ॥

అనెడి యీగీతావాక్యములచేతను మోక్షరూపముగు ఫలము నిత్యమనియు, నిరవధికానందరూపమనియు స్పష్టమగుచున్నది.

శ్రీ రామానుజ సప్తకం

సంస్కృత విద్యాకుమారక

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ బాకుగడ్డ కందాడ

అకహళింగరాచాధ్యక్షుడు. నెల్లికుదురు.

శ్లో॥ శ్రీకేశవాత్మజాతం । శ్రితజనపరిపాలనైక సుస్వాంతం ।
పరమముదారగుణాఢ్యం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

శ్లో॥ పాపంశ్చ జ్ఞాప్తమత । నాశకరం యతికులేశ్వరం పూజ్యం ।
కాషాయశోభినంతం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

శ్లో॥ శేషావతారరూపమ । శేషజనాఘాఘహరణచరణాబ్జం ।
శ్రీభాష్యకారముమలం । కలయేరామానుజం కృపాసింధుం ॥

స్వాచార్యాజ్ఞనుమీర దోసమని సుంతైనక వెనుదీయకే
పాచీనంబగు మంత్రరాజము మహావాత్సల్య సంపూర్ణస
ద్వావోపైఖరి వెల్లడించితిరిగాన స్వామీ! యతీశప్రభూ!
ఆచార్యత్వమటన్న మీదె వినుడో యాచార్యమాడామణీ ॥

శ్రీభాష్యమును తాధరించెనుగదా శీర్షముపై బ్రేమతో
నాభాషాసతి మీమహాత్మమిక నెన్నక కింపునర్నాయమే
మీభావమున చేతనోద్ధరణమే మేలైనకృత్యంబుగా
దాభావింపగ స్వామీ! తండ్రి! యతిరాజా! ధానకల్పదుగ్రీమా ॥

మృతికినపారమ్యావిధిని జూపగ దానినిలోసహించక
హితమతినిశ్చయార్థము రహింబ్రకటించగలేదే ? స్వామి మీ
వితరణమేమిశేషవలెనె వీతభయాదులమయ్యు నిట్లులే
సతతము మిమ్ము సంస్మరణ సల్పెడి భాగ్యముమాకోసంగుడి ॥

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ఉ. వే శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

శ్లో॥ పరస్మా దన్యస్మై యదపి, యదపి స్వేన పరతః ।
పరస్మై, స్వస్మై తు స్వతి ఇతరతో వా స్ఫురతి యత్ ।
త దేత త్వర్వాత్మా! తవ భవతి హృద్యజలధేః ।
విధేయం చాధేయం వివిధవినియోగోచిత మపి ॥

తాత్పర్యము

పద్మణాకరా! సర్వేశ్వరా! ఇతరునకు (చేతనునకు) ఇతర (ప్రమాణాతర) మువలన మాత్రమే భాసించునట్టి జడమగు లీలావిభూతియు, ఇతరునకు అజడము గాన స్వయాంప్రకాశమగుటచే తనంతను ఇతరము వా వను భాసించునట్టి నిత్యవిభూతియు, ప్రత్యగర్థమగుటచే తనకుతాను; తనంతను ఇతరములవలనను భాసిల్లునట్టి చేతనతత్వమును ఓ సర్వశరీరీ! ఇదియంతయు నీకు పరతంత్రమైనదియు, ధరింపదగినదియు, యిచ్చవచ్చినట్లుపయోగించుట కుచితమైనదియు (శరీరలక్షణము) నగునున్నది. (భగవచ్చబ్రహ్మన కర్థమగు జ్ఞాన, శక్తి, బల, ఐశ్వర్య, వీర్య, తేజస్సుల నెను ఆరుగుణములును భగవద్గుణములలో ప్రధానమైనవి.)

శ్లో. తమో య త్ప్రా గాసీ త్త్రిగుణమయ, మస్మా చ్చ య గభూ, ।
త్తతో య జ్యేష్ఠా సీ, ద్భూతువిధ మతో య త్సమజని, ।
తతః పశ్చభ్యో య త్వవనగగనాద్వాత్మక మభూ ।
త్త దేత త్వర్సం తే భవతి ఖలు లీలాపరికరః ॥

తాత్పర్యము

సృష్టికి పూర్వావస్థలో త్రిగుణాత్మకమగు ప్రకృతి తమోమయమైన అవ్యక్తముగా నుండెను. దానినుండి మహత్తత్వముదయించెను. దానినుండి వైకారికములైన జనము భూతాది యనబడు సాత్విక రాజసతామసాహంకారము పుట్టెను. దానినుండి జ్ఞానేంద్రియములు కర్మేంద్రియములు మనస్సు పంచతన్మాత్రాలని బహువిధ పదార్థములుద్భవించెను. ఆపంచతన్మాత్రాలనుండి పృథివ్యాది పంచభూతములు జన్మించెను. స్వామీ! ఇదియంతయు నీకు కీడాకందుకముగదా!

నా రీ వి భా గ ము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

కంగులుం-పగలుం
పాశురోపన్యాసము
శ్రీమతే

శ్రీమతి నండురి ఆనందమ్మగారు,
ఏ లూ రు.

5741/1

తిరువాయిమొల్లి 2 పత్తు. ౨ వ తిరు. ౧. పాశురము.

ఈతిరువాయిమొల్లిలో నమ్మాళ్వార్లు, భగవద్విశ్లేషమును సహించజాలక పెరియ పెరుమాళ్ తిరునాడీకళ్ళలో ప్రసత్తిచేసి అచ్చట కూడ తన మనోరథమును లభించక దుఃఖపర వశులై ఒక పిరాట్టియవధను బొందియుండగా, అప్పుడాపిరాట్టియొక్కతల్లి నాశుమారై విషయమై నీవేమి సంకల్పించియున్నావని పెరియ పెరుమాళ్ సన్నిధిలో విన్నవించుచున్నటుల తాయిమారవ స్థలో విన్నవించిన పాశురము.

పాశుః కంగులుం పగలుం కణ్డయిఁజియ్యాళ్ | కణ్డనీర్ కైకళాల్లిత్తెక్కుం |
శంగు శక్కరంగళెన్దు కై కూప్పం | తామరై కణ్డనే తళరం |
ఎంగనే తరిక్కే నున్నై విట్టెన్నుం | ఇరునిలగై తుళావిరుక్కుం |
తెంగయత్ పాయ్నీర్ తిరువరంగత్తాయ్ | ఇవళ్ తిఱత్తెన్ శెయ్కన్నాయ్ ||

క. గులుం - రాత్రిమందును
పగలుం - పగలుయందును
కణ్ - నేతములయొక్క
తుయిర్ - నిడుగు
అజియాళ్ - ఎఱుగుదు
కణ్డనీర్ - కంటినిటిని
కైకళాళ్ - చేతులచేత
ఇట్టెక్కుం - జల్లును
శంగు శక్కరంగళెన్దు - శంఖము - చక్కము అనుచు
తైకూప్పం - ననుశ్చరించును
తామరైక్కుల్ ఎన్దు - పద్మమువంటి నేత్రములు అనుచు
తళరం - శిథిలమనస్కులగును
ఉన్నైవిట్టి - నిన్నువదలి
ఎంగనే - ఎట్లు

తరిక్కేన్ - డీవించెదను
ఎన్నుం - అని అనును
ఇరు - విశాలమైన
నిలం - భూమిని
కై - చేతులచే
తుళా - ఇరుక్కం - తడుముచుండును
శెం - సుందరమైన
కయిల్ - మత్స్యములు
పాయ్ - ఎగులుచున్న
నీర్ - నీరుగల
తిరువరంగత్తాయ్ - శ్రీరంగనాథ
ఇవళ్ తిఱత్తెన్ - ఈమెవిషయమై
ఎన్ శెయ్కన్నాయ్ - ఏమిచేయవలంబితివి?

తాత్పర్యము:- ఓ శ్రీరంగనాథా! ఈ ఆళ్వారునాయకి నిన్ను ఎకబాసి యుండవాలక రాత్రింబగళ్లు నిద్రాహారములు లేకుండగ దుఃఖించుచు నీదివ్యావయవ దివ్యాయుధముల స్మరించు కొనుచు, నమస్కరించుచు, మూర్ఛపొందుచు, భూమిని తడుముచు ఇట్లు అమితబాధ పడుచున్నది. ఈమెను నీవేమి చేయదలచితివో?

ఈపాశురము ఆళ్వార్లు నాయకావస్థలో తల్లిభావనచేతి పాడినప్పటికి ఇందులో శ్రీవిశిష్టా ద్వైత మత ఆధిక్యతనంతా అన్యోపదేశముగా నిరూపించారు మనఆళ్వార్లు. ఇదిగాక ఏభగవద్గీత మన దేశమందే గాక దేశదేశాంతరములయందు అన్యమతస్థుల చేత కూడా కొనియాడబడి పూజించబడుచుండెనో, ఆభగవద్గీత సారాంశ మైన చరమశ్లోకార్థమునే ఈపాశురము ద్వారా ఆళ్వార్లు తెలుపుదు చేయుచున్నారు. ఈచరమ శ్లోకము విలువ మనసు నందుంచుకొనియే వీరు తిరువాయ్మొళిలో ఒకచోట “వార్తైయరి బవర్మాయవ రాళ్ళన్ణి యావరో, అనివాడి నారు, “వార్త” యనగా వాక్యమని శ్రీమహా భారతమున కంతా అర్థవంతమై సారసంతి మైన ఈచరమశ్లోకము వాక్యమని, అమృతము కొరకు సముద్రముదనం చేస్తే ఎన్నో రత్నములు మొదలైనవి పుట్టి నటుల ఈచరమశ్లోకమును పుట్టించుట భారతే శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ హహాభారతము చేయ వలసి వచ్చినదని, అంటే భారతసారము చరమ శ్లోక మని ఆళ్వారుల అభిప్రాయము. అందు వలన నీచరమశ్లోక విలువ తెలిసినవారు శ్రీగీతా చార్యునికి తప్ప వేరొకరికి దాసులపుత్రారా? అని వీరి అభిప్రాయము. ఈచరమశ్లోకమును యింతగా వీరు ఎందులకు కొనియాడినారంటే ఈశ్లోకములో వున్న స్వార్థ త్యాగమునకు

“సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” అన్నికర్మలలోను ఫలత్యాగము కర్తృత్వత్యాగము చెప్పబడే గాక మాం ఏకం అనుటలో నుండే స్వార్థత్యాగ మును వర్ణించుటకు 10 సేద్యైతనా చాలదు.

మా, అని తిరిగి ‘ఏకం’ అనినామించుటగా శ్రీగీతాచార్యుని అభిప్రాయము. స్వార్థధర్మములు నీకేవిధముగ రక్షకము కావాలి, నీవు చేసిన స్వప్రతిపూజా నీకేనే నిక్షిప్తము కావాలి. నీ రక్షణకు నానిచ్చేతుక జాయమాన కటాక్షమే ప్రధానకారణము. నాకటాక్షముచేతనే నీవు సంసార విముక్తికొంది నన్ను జీర గలిగితివను కోవాలి అని గీతాచార్యుని అభిప్రాయము. ఎంత స్వార్థత్యాగమో మానండి. శ్రీగీతాచార్యులు ఏకం అని చెప్పిన స్వార్థత్యాగమునే ఈపాశు రము ద్వారా ఆళ్వార్లుపాడినారు. స్వార్థత్యాగ మునకున్న గొప్పదనము మూడేటి లేదు. మొదటనుంచి మననా దూడేశము, ఇతరదేశ్యే లుతా రాజ్యమును కొల్లగొట్టినవాని నొకడు కులుగా ఎంచుకుంటే, రాజ్యములు విడచి వీరిని గోవిపాతరాయలనే నాయకులుగా ఎంచుకొని విశ్రామిల్లి సంతతివారము. భారద్వాజముని సంతతివారము. అని గొప్ప ఆధిక్యతగా చెప్పి కొని ఆనందపడి పోతున్నాము.

ఏవరమాత్మానందము కొరకు ఆయుధం లం దరు, యితరవిషయములన్నీ త్యాగముచేసినారో అటువంటి భగవదానందముకూడా జీవులకొరకు

త్యాగము చేసిన స్వార్థత్యాగి. శ్రీభగవద్రామానుజ మునీంద్రులు, ఇంతమంది జీవులు పరమ పదమునకు వెళ్ళితే నేను మాత్రం సరకంలో పుంటేనేమి అని గురువాజ్ఞను మీరి. మంత్రము జనులందరికి వెదజల్లిన త్యాగమూర్తి రామానుజులు, ఆకారణంచేతనే గదా, రామానుజ సిద్ధాంతమనువేరుతో ఈమతము ప్రచారములో నుండుట, అట్టి స్వార్థత్యాగముతో గూడిన ఈ విశిష్టాద్వైతమతమునకు పురాది నాలాయుర దివ్య ప్రబంధములు, అందులో ఈ కంగులుం, పగలుం అన్న పాశురములో మొదటి మూడు పాదములలో భగవానుని శరణుపొందిన జీవుడేవిధముగా పూజాలి, అనే విధముచెప్పి చివరి నాల్గవ పాదములో ఈజీవుడుచేసే భక్తి ఉపాయముకాదు వాని నిర్వైతక కటాక్షమే పుపాయము అని చరమశ్లోకములో చెప్పిన “ఏకం” అన్న శబ్దమునకు వివరించుచున్నారు. ఆశ్వాసరూపిపాశురములో “కంగులుం పగలుం, కణ్ణులరియూళ్” ఆశ్వాస తమఅవస్థను తల్లి చెప్పినట్లుగా అన్యోపదేశముగ తమకు స్వాయుయందుండే ప్రీతిని(ప్రేమభక్తి) అని దానికి పేర్లు ఆభక్తిని తెలుపుడు చేస్తున్నారు. రాత్రిం బగళ్లు నాకూతురికి నిద్రలేదు. రంగ నాథా అని తల్లిగారు భావంతో చెప్పుతున్నారు.

ఈలోకములో ధనములేదనో, పోయినదనో, లేక దారేమని పుత్రేష్వరూదులగు యితర విషయముల యందుండే మమకారంచేత నిద్రలేని వారున్నారు గాని, పరమాత్మకొరకు పరితపించి వీని దర్శనము కాలేదని రాత్రిం పగళ్లు నిద్రలేసుండా పరితపించే వారెవరున్నారు,

ఈప్రకృతిలో రాత్రిం పగళ్లు అనే విభాగము లేదు. ఒకే ఆలాపన రంగనాథా-

కణ్ణనీర్ కైకళాలిరైక్కుం” కంటిసీరునిచేతులతో తుడుచుకొంటూంది నాకూతురు. అని యన్నారు. లోకములో అదిలేదు. ప్రాకృతిక వస్తువులుపోయినవని విచారపడేవారున్నారగాని పరమాత్మను గురించి విచారపడే వారెవరున్నారు. సామాన్యమైన కంటిసీరా, ఈమె తుడుచుకొంటే నిలిచేటందుకు పదిరూపాయలు పోయిన విచారము. లక్షరూపాయలు పోయిన విచారము ఒకటవుతుందా.

క్షుద్రివిషయాలను ప్రేమించి వాటినిడబాటువలన కలిగే దుఃఖము గనుకనా అరికట్టడానికి అప్రాకృత విషయాన్ని ప్రేమించి అదిలభ్యము కాకపోతే వచ్చిన కంటిసీరు అరికట్టడానికి సాధ్యమగునా. నాబిడ్డ వెర్రిగాని, అని తల్లిగారి అభిప్రాయము, “శంకు శక్కరంగ శ్లెష్మకకూప్సం” శంఖుచక్ర గదాధరుడవైవచ్చి ఒకసారి దర్శనమియివా అనిపోతుంది. దాహము విపరీతముగా వేళినవాడు మంచినీళ్ళను అడగలేక చేతితో సొబ్బ చేసినటుల బలహీనతచేత శంఖము, చక్రము అని రెండు చేతులు జోడించి నమస్కారము చేస్తూన్నది. బ్రాహ్మణునికి పిచ్చిపట్టినా వేదమే మాట్లాడునటుల ఈ ఆశ్వాస ఓ అవస్థలోనున్నా, శేషత్వస్వరూపమునకు తగిన అంజలి మాత్రము మానరు. “తామరై కణ్ణన్నేతళురు- తామర రేకులవంటి నేత్రసౌందర్యము కలదానిని అని ఆ నేత్ర సౌందర్యమునే తలంచుకొని మూర్ఛ పోతుంది. అశోకవనంలో చెరలోనున్న సీతాదేవి ఆవనంలోని సౌందర్యములెన్ని రావణుడు వర్ణించినా అదేమీ ఆమె కంటికెగుపడలేదు. “రామంరక్తాంత నయన మశ్వంతీ సుదుఃఖతా”

అని శ్రీరామచంద్రుల నేత్రములు తలచుకొని దుఃఖించినటుల వాని నేత్రముల సౌందర్యము తలచుకొని మూర్ఛపొందుతూ పుంటుంది. “రామః కమలపత్యాక్షః సర్వసత్త్వమనోహరః” అని అంజనేయులన్నటుల మొరటుమాననులైన మావానరజాతిసంతా స్త్రీరత్నముతో నిలబడి పనిచేయుచుకునే నేత్రసౌందర్య మారఘురా మునిని. అని వానరజాతియంతయూ ఈడుపడిన నేత్రశౌందర్యము తలచుకొని భాధపడిపోతుంది నాకూతురు.

ఎగనే తరిక్కించునై విట్టెన్నుం నిన్ను విడచి ఏతాగున బ్రతుకగలను అంటుంది. పరమ పద నాథుని ప్రేమించినాను గనుకనా అది వేరే దేశము అదినాకు సాధ్యపడదు. అని పూరణిల్లు టకు- అవతారములు ప్రేమించాను గనుకనా! తామకృష్ణాద్యవతారములను శున్నసమ కాల్ కులకేగాని నాకీప్రాప్తములేదని ఊరశిల్లుటకు ఆకొరతలేమి లేకుండా “పిన్నానార్ వణంగుం శోది” అన్నట్లు తర్వాత వారికి కూడా లభ్యమయ్యేలాగున ఉభయకావేరి మేధ్యలో అర్చి రూపముతో మమ్ములను క్షీంచుటకు దీక్ష వహించిన నిన్ను విడచి ఎటులజీవించగలనయ్యా అంటుంది.

“ఇథనిలమ్ కె తుళావిరుక్కుగ” తనుకూర్చున్నచోటు సంతా పిచ్చపట్టిన దాని మాదిరిగా తలచుకుంటూన్నది. అని ఈమూడు పాదములలో వీరికి సర్వేశ్వరునియందు పుండే భక్తి స్వరూపమును చెప్పి చివరి నాల్గవ పాదములో ఈ భక్తి ఉపాయభక్తి కాదు. ఉపాయము నీకటాక్ష మేననే భావన తెలియపరుస్తున్నారు.

“శైంగయల్ పా సీర్ తిరువరంగత్తాయ్ ఇవల్ తిరన్తు ఎన్ శెయ్గిన్నాయ్” అని తోటలలో జలసమృద్ధి పుండుటచేత మత్స్యముఅన్న బలము, సంతోషముతో ఆనీటిలో తుట్టె తున్నాయి. అటువంటి జలసమృద్ధిగల్గిన తోటలచే చుట్టబడిన శ్రమహరమయిన శ్రీరంగమానందు పవ్వళించిన తంగనాథా ఈమెవిషయములో ఏమిచేయదలచుకున్నావు, గట్టిచదలచుకున్నావా? లేక ఎంకా ఈప్రకృతిగానే ఉండి దలచుకున్నావా? అనిభావము-

ఇంకను ఈపాసురమునందు మనఃజేల్చిన నేమిటగిది అం నీమొదటిమూడుపాదములలో, పెప్పిన భక్తి ఉపాయము క్రిందకు తీసుకొంటే వామన పరమపదనాథుడే అవుగాక నిత్యసూరి నిర్వాహకుడే అవుగాక వీరి చింతచెట్టు శోభిల్ల వగైరకు వీరున్నచోటికి సర్పయాగములో మురికిశస్త్ర సర్పములన్ని అగ్నికుండములో పడినట్లుగా వామనచ్చి దర్శనమిచ్చి తీరాలి. అంతటిభక్తినిములు వీరిది గాని రక్షణ విషయములో నానికేమీ కటాక్షమే ప్రపాయము గాని ఈచీపుడు చేశిన భక్తి కాదు. అని శ్రీగీతాచార్యులు ‘మామ్’ చెప్పాక ‘ఏకం’లో చెప్పిన అగార్ని ఈపాసురము ద్వారా ఆభ్యాస ముం పలుపును చేస్తున్నాడు. సాధారణముగా లోకములో రామాభ్యాసాన్ని అనుకొండి పుణ్యము వస్తుందని హరిశ్చంద్రుని వింటూ దివ్యదేశయాత్రలవి చేస్తూవుంటే పాపముపోయి పుణ్యములభిస్తుందని వాడుకగదా, సామాన్య జనమంతా ఆ అభిప్రాయములతో నీ భజనలు చేశినా యాత్రీలు తీర్థములకు వెళ్ళినా, కానివీరు అందులో స్వార్థ ప్రన్నవి. భగవానుని

భగవదనుభవమును విడచివుండలేని సితిలోకి రావాలి, మనము అన్న మెందులకు తింటున్నాము తిననిదివుండలేము గనుక ఆవిధముగనే తేనెపాల్ అముతు, తిత్తిక్కుమ్, తిరునామమ్ అని తేనెపాలు కలకండమాదిగా వుంటుంది నాకు భగవన్నామము విడచివుండలేను. ఉల్లు శోర్ పరగునీర్ తిణ్ణమ్ వెత్తలె యుమ్ ఎల్లాంకణ్ణం ఎంబెరుమాన్ అన్నస్థితిలోనికి రావాలి. తినే అన్నము తాగే నీరు నేనుకొనే తాంబూలము, ఇంతా నాకు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మయే అన్నస్థితిలోకి రావాలి. గాన మన పాపాలు పోవుటకు భగవన్నామము చేస్తున్నామనే స్థితి తాటిపోవాలి.

స్వార్థహితమైన ప్రేమ భగవానుని యాదుండాని అనే స్వార్థత్యాగముతో కూడిన భక్తియే శ్రేష్ఠము. అనేసంగతి ఈ పాశురము ద్వారా తెలియచేసినారు. ఆత్మాన్ని శ్రీవిశిష్టాద్వైత మతమునకు ప్రదానమిచ్చాము.

రామాకృష్ణ అని పూజే నోటితో వుత్సరించేదానికే విలువ కట్టుతారే అటువంటిది. భగవానునికొరకు రాతింబగళ్లు పరిశపించి దుఃఖ పడేసితిలోకివచ్చినా అదంతా సత్తాధారకమే గాని రక్షణకు గాదు. రక్షణకు వాని కటాక్షమే కారణమనే త్యాగము స్వార్థ త్యాగము ఈ పాశురములో నిండివున్నది. ఇంతటి స్వార్థత్యాగముతో కూడిన సాంప్రదాయకము గనుకనే! మన విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారు ఈ గొప్ప సిద్ధాంతము అందరు తెలుసుకొని ఆనందపడి వుజ్జ్వలించాలనే వుద్దేశముతో పూరుపూరు వాడవాడలా తిరిగి సభ తేర్చరచి జనులందరిని పోగుచేసి స్వార్థ త్యాగముల కప్పనప్రముల కోర్చి ప్రచారము చేస్తున్నారు. మనమంతా వారి వుద్దేశమునకు ప్రోత్సహింపమనూ ఈ విశిష్టాద్వైత మత ప్రచారములో వుండే విశిష్టతను గ్రహించి తరించెదము గాక.

భగవత్ప్రేమకర్యమా !

అనంతాత్మానను భగవత్ప్రేమకర్య నిష్ఠాగరిష్ఠు లొకరు తిరుమలైయంచు నందనవనము నొక దానిని నిర్మించి తిరువేంగడముడయానుకు నిరంతర పుష్పకైంకర్యపరులై యుండిరి.

మొదట శ్రీపుణ్యయుండి సుకృతవళమాన తొండనూర్ నందిచే దిద్దబడి శ్రీవైష్ణవుడైన నొక మహాశయ్యుడు తిరుమలకేగి యచ్చట మన యున్న ఆత్మాదుని నేమిచి వారచ్చట పువ్వుల మొక్కల నొకచోట నుండి కి మరయొకచోట నాటగ నారసీస్వామి! అనంతాత్మానే! మీరు దయాధోహృదయులనియు భాగవత పరతంత్రులనియు వింటినే ఇప్పుడేమి యింత ఘాతుకులై తిరి. శ్రియఃపతి పరమపదమును నీడి భూమండల వాసుల నుజ్జీవింపచేయ సంకల్పముతో వెంక

భాగవతకైంకర్యమా !!

టాదికి వేంచేసియుండ వారి దుస్సహవిశ్లేష వ్యసనము మెడబట్టి తోయ శ్రీ వెంకటాద్రినే నిత్యవాసముగా గల్పించుకొని వృక్షరూపమున నివసించు నిత్యసూరి నివహము నొకచోట నుండ నీయక మీరేల మెడపిసికి కి పెల్లగించి బాధింతురు? మీకు పుణ్యమే యపేక్షితమగునేని నేను నాయాచార్యులగు తొండనూర్ నంది తిరుమాలిగ (యింటిలో) ప్రతినిత్యము తదియారాధన యైనపిమ్మట స్వాము లొరగించి విడిచిన యాకులనెత్తి పారవైచి శుద్ధిచేయుచుండును. ఆసుకృతమందలి నాల్గవవంతును మీకు నేను సమర్పింతును. కావున నాయందు దయయుంచి మీరీ పుష్పవృక్షముల బాధించుటకు విరమించరా యని ప్రార్థించిరి.

ఆచార్య విశ్వాసబలము

శ్రీమత మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు కోమకొండ.

— ౨౨ —

“యాదృశీ భావనా యత్ర సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ”
(ఏ వస్తువునందెట్టి నిశ్చలభావన యుండునో ఆ
వస్తువట్టి ఫలితమునే యిచ్చును.)

ఒకనాడు సంబిళ్ళ తమ యంతరంగ శిష్య
వర్గముతో తిరువెళ్ళరై నాచ్చియారును సేవించి
తిరిగి శ్రీరంగమునకు వేంచేయునప్పుడు కావేరీ
నది పొంగి పొరలజొచ్చెను. అప్పుడు వారందరు
నొకదోన నెక్కి నదీమధ్యమున కేగు సరికి
సూర్యాస్తమయమై నలుగడల చీకటి యలవి
కొనుటయే గాక పెద్దవర్షము కురియ సాగెను.
ముందున కడుగుసాగుటయే దుర్భరమాయెను.
దిక్కులు తోచుటలేదు. దోనయు మునుగ
నారంభించెను. హాహారవములు చెలరేగెను.
అంత నా దోన నడుపువాడు దోనయందున్న
వారిలో నొక్కరైనను దిగనిచో సంబిళ్ళ మొద
లగు పెద్దవాళ్ళో నందరును నదీగర్భమున స్థాయిగ
విశ్రమించుట తథ్యమని చెప్పి వేసెను. కాని యిట్టి
సాహసమెవరికి? అందరకును ప్రాణములు తీపియే
గదా! ఇక నేమున్నది? అంతపని కానున్నది. ఈ
యవద్రవమును గాంచి యొక సాత్విక వృద్ధ
భక్తురా లొకతె “నాయనా! నాకు మార్గేళ్ళు
నిండినవి. నావలనెవ్వరికి నీషణైన నుపకారము
నున్న. నా సంబిళ్ళ బ్రతికిన పెక్కురుజీవింతురు.
గాన నే నిదే నదిలో దిగుచున్నాను. నాతండ్రిని
భద్రముగ దరిజేర్చు నాయనా! యని ‘సంబిళ్ళై

తిరువడిగళ్ళ శరణ మ’ నుచు తటాలున నీట నుడి
కెను. అందరు నాశ్చర్యచకితులై స్క్లిలిరి. దోన
తేలిసది. అందరును సురక్షితముగా నొడ్డు చేరిరి.
కాని సంబిళ్ళగారి మనస్సామె సాహసకృత్య
ముచే పుండుపడెను. అయ్యో! నా నిమిత్త మా
యిల్లాలెంత సాహసకృత్య మొనరించి ననువు
చాలించెనో యని పరిపరి విధముల విచారించు
దొడంగిరి.

ఇంతలో నాయమృత దూరమనుండియే నిలి
మాటలను విని “అచాగ్నా! నేను కావలేదు.
నాకోర్కె వ్యాకులపడకును. నేను ఎవరోని
కురికినతోడనే సమీపమున నాకోక దిబ్బదొంగ
నది. దాని నవలంబించి నిలిచియున్నానని లేక
వైచెను. అదివిని యందరు నాశ్చర్యపడిరి. కా
టనే సంబిళ్ళగారు దోన నదట కంపిరి. నీమె
భద్రముగా నాచార్యుల చెంతింటి వారస సేవించి
నిలిచెను.

నీవెట్లు బ్రతికితివని వారముగ నామె యిట్లు
త్తిరి పొసంగెను.

“స్వామీ! తమ సాధారణిందములనే యుప
నిడుకొని నదియందు ఒడి గొట్టుచు నిల్చుచు
ఉగ మెటనే లిమ రచ్చు కొక మెరిసేదట్లుగా
వేంచేసి నన్ను రక్షించితిరి గావా! యని యడు
గగా సంబిళ్ళయు “అమ్మా! నీవిశ్వాస ముల్లండ్
అది యెట్లు గాకుండుటయి “యాదృశీ భావనా
యత్ర సిద్ధి ర్భవతి తాదృశీ” యని నామించిరి.

శ్రీం
శ్రీరస్తు
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నియమావళి

రిజిస్టర్డ్ 1951-వ సంవత్సరం

—: కేంద్ర కార్యాలయము :—

“గీతా మందిరము”

107, వరదాముత్తియప్పన్ వీధి, మదరాసు - 1.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

శ్రీ

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క

మొయొరండము ఆఫ్ అసోషియేషను

- I. ఈ సంఘము యొక్క పేరు:— ఈ సంఘము “శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము” అని పిలువబడును.
- II. ఈ సంఘము యొక్క కార్యాలయము మదరాసు రాజధానిలో యుండును.
- III. ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శము:— విశ్వమానవత్వాణము; విశ్వమానవసౌభ్రాతృత్వము; శుభ మత్యము, అభ్యుదయము, విప్లవస్థాపన; అధ్యాత్మికాభ్యున్నతి; ఆర్థిక.
- IV. ఈ సంఘము యొక్క ఆచరణము:— నవినయవిప్లవస్థాపన; త్యాగము; జీవనానుభవము; చరిత్రతః పూజ్యత; నవ్యమతపానము; సహకారము; సమన్వయము; స్వచ్ఛ వర్ణాశ్రమ వ్యవస్థాపన; నిర్వహణము; రాజకీయకార్యక్రమ రహిత అధ్యాత్మికాభివృద్ధికిర కార్యచరణము; మనోవాక్యము తిర్యగ్ముఖత; వివరణ ప్రసంగము.
- V. ఈ సంఘము యొక్క కార్యక్రమము:— ౧. సభలకోసం, సాంఘికాది సహజేములలోను భగవద్భగవత ఉత్సవాదిలోను, పాఠశాలలోను అవకాశ ఆవశ్యకముల ననుసరించి పండితులగు శ్రీ పున సామలచే వేదాంతోపన్యాసముల విప్పించుట.
౨. శిష్యసంచారముగలవాడు, మతాధిపతులు, దేవాలయసంబంధము, ఉపాధ్యాయులు మున్నగువారిద్వారా వేదాంత ప్రధానము విరివిగా జరుగునటుల ప్రోత్సహించుట, అష్టవారికి యథావకాశము తోడ్పడుచుండుట.
౩. స్థిరమైనట్టియు, కాశ్చారికమైనట్టియు, సాంఘికమైనట్టియు ప్రాచ్యవిద్య అధ్యాత్మికవేదాంత పాఠశాల లను, గ్రంథాలయములను నేర్పించి నడుపుట, ఇదివరలో ఉన్నవాటికి తోడ్పడుట, జీవితమైనవాటిని పునరుద్ధ రించుట.
౪. పండిత పరిషత్తులు, విద్యార్థిసమితివేళములు, సభలు, ప్రచారకసమితి జరుపుచుండుట, పరిక్షణింపి నిబంధ ముల, దృఢపత్రముల, బహుమతుల నిచ్చుచుండుట.
౫. సూత్రపత్ర సత్కలత్ర అనువాదగ్రంథములను వ్యాఖ్యానములను టీకలను వ్రాయించుట, ప్రచురించుట అవసర మైన పూర్వగ్రంథములను తిర్చి ఎద్రింపించుట, అమూల్యగ్రంథముల సేకరించి ప్రచురించుట, గ్రంథవిమర్శ నాదుల చేయించి ప్రచురించుట.
౬. సాంప్రదాయగ్రంథ కాలక్షేపములు, పురాణవతనములు, హరికథాకాలక్షేపములు, ఉత్సవములు, వేడుకలు, రేడియోప్రసంగములు, గ్రామపీఠికార్థములు, కవిత్వములు, నాటకములు, సినిమాప్రదర్శనములు మున్నగు బావిద్యరాజ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల ప్రచారము చేయుట.
౭. వివిధములైన దైవిక, వార, వక్ష, మాసాదిపత్రికలు, కరపత్రములు, వివేచిక ప్రచురించుచుండుట.
౮. దేవాలయముల నిర్మించుట, ఉన్నవాటియొక్క సక్రమవిర్వహణకై తోడ్పడుట, జీవోద్ధారణచేయుట.
౯. యతిరాజాశ్రమములు, రామానుజమఠములు, శతకోపశివరములు, పరకాలమఠములు, కాలక్షేపమఠములు, వసంతిగృహములు, సేవాసంఘములు, శాంతికుటీరములు, విశ్రాంతిశాలలు, ఆశ్రమములు మున్నగునవి స్థాపించుట, పాలించుట, ఇదివరలో యున్నవాటి సక్రమపరిపాలనకై తోడ్పడుట, జీవోద్ధారణచేయుట.
౧౦. ఈ సంఘములయొక్క పురోభివృద్ధికిన్ని, జీవకోపాధికిన్ని, అధ్యాత్మికాభివృద్ధికిన్ని ఉపయోగించునట్టి న్యూపాసనరూపములైన పుస్తకములు, విద్యులను ఏర్పాటుచేసి పనిచేయుట.
౧౧. ఈ సంఘాభివృద్ధి తనయొగించు అన్నివిధములైన యితర కార్యక్రమముల నవసరించి పనిచేయుట.

VI. ఈ క్రింద తెలుపబడిన మహాశయాలను ఈ సంఘమునకు కార్యనిర్వాహకవర్గముగ ఎన్నుకోవడమైనది.

అధ్యక్షులు

శ్రీ. ఉ. వే శ్రీమూర్తి వరాళర సుదర్శనశట్టరు అయ్యవార్లంగారు, కోడుకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ. గోదావరిజిల్లా.

ఉపాధ్యక్షులు

అద్దంకి తిరుమల సమయోద్ధంద కోలాహల లక్ష్మీసృసింహ కుమార తిరువేంకట తాత కేశికాదాస్ అయ్యవార్లంగారు, చీరాల, గుంటూరుజిల్లా.
 నదాచారి శతగోపాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు, నూజివీడు, కృష్ణాజిల్లా.
 రావుబహదూరు వేమూరి రంగారావు శ్రేష్ఠిగారు, ధర్మకర్తలు శ్రీపార్థసారథి దేవస్థానము, 7, దక్షిణమాడవీధి, తిరువల్లికేరణి, మదరాసు.

ప్రధానకార్యదర్శి

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, కోడుకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ. గో. జి.
 సహాయకార్యదర్శి మరియు కోశాధికారి

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు, అర్జునూరు, (వయా) ద్వారాపూడి, తూ. గో. జి.

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు

కొమాండ్మారి యితైయప్పి వెంకటాచార్యులుగారు, కాళ్లకూరు, (వయా) భీమవరము, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
 పండితవల్లభరీ శ్రీనివాసరంగాచార్యులుగారు, 30, పెగమాళ్ మొవరివీధి, మదరాసు-1.
 కాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు, చిన్నగోపురంవీధి, పాలకొల్లు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
 కవిరత్నగుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు, ముక్తిపల్లి, కూచిపూడిపోస్టు, గుంటూరు జి.
 మొలుగు రామానుజాచార్యులు, 11 గుళ్ల, పిప్పరపోస్టు, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
 నందూరి అప్పలాచార్యులుగారు, సింహాచలము, విశాఖపట్టణముజిల్లా.
 కో. కం. రంగాచార్యులుగారు, రామన్నపేట, వరంగల్లు జిల్లా.
 తిరుమలపురిపుల్ల ధర్మాచార్యులుగారు, ఏడిర, (వయా) మండపేట, తూర్పుగోదావరిజిల్లా.
 కందాకపెదఅప్పలాచార్యులుగారు, శ్రీరామత్వము, (వయా) నెల్లిమన, విశాఖజిల్లా.
 మట్లపల్లి రంగనాథయ్యగారు, 57, రెడ్డిరావుస్టేషనీ, మదరాసు-1.
 దాన శేషుగారు, దానకుటీరం, అంగలకురు, గుంటూరుజిల్లా.
 చి. మా. వెంకటాచార్యులుగారు, గద్వాలబంగళా, నాపల్లిరోడ్డు, హైదరాబాదు.
 శ్రీ సీతారామయ్యతీంద్రులవారు, శ్రీపాపాశ్రమము, పెదముత్తేరి, పశ్చిమజిల్లా.
 నదాచారి గోపాళకృష్ణులదాస్యలుగారు, మంగళంపాడు, (వయా) నూజివీడు, నెల్లూరుజి.
 పాళాకం వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠిగారు, అద్యక్షేటు, ఆదియప్పనాయకన్ వీధి, మదరాసు-1.
 బోయిన శీతారామయ్యగారు, బేవోలు, (వయా) గుడివాడ, కృష్ణాజిల్లా.
 కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు, తణుక, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
 ఈయంజి రామచంద్రాచార్యులుగారు, శ్రీయతిరాజాశ్రమము, నరసాపురము, పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.
 కరాళపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు, 147, అణ్ణాపల్లెవీధి, మదరాసు-1.
 తె. కం. వరహాపాణిగారు, కోడుకొండ, (వయా) రాజమహేంద్రవరం.

శ్రీ

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క

ఆర్థికల్పు ఆప్ అగ్రోసియేషను.

రూల్సు అందు రిగ్యులేషన్సు

1. ఈ సంఘము యొక్క పేరు:— ఈ సంఘము “శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము అని పిలువబడును.
2. ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శము:— విశ్వమానవ కల్యాణము, విశ్వమానవ సౌభ్రాతృత్వము, ఐకమత్యము, అఖ్యుదమము, విప్లవాత్మకత, ఆస్తికత్వము.
3. ఈ సంఘము యొక్క ఆచారము:— సవినయనిష్ఠాత్మకత, శాంతి, జీవ కాదుణ్యము, వచిత్రత, వ్యాజ్యత, సర్వోపశాంతి, సహకారము, సమన్వయము, స్వస్వవర్ణాశ్రమ ప్రయుక్త దర్శన విశ్వహాని, రాజకీయ కార్యక్రమ రహిత ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి కార్యాచరణము, మనోవాక్కాయ కర్మకాండ వికరూప ప్రవర్తనము.
4. ఈ సంఘము యొక్క విశ్వాసము:— ౧. చివరిద్వివిధాద్వైతమున శ్రీమన్నారాయణుడే పరకర్తవ్యము.
అ. కర్మ-జ్ఞానాంగక భక్తి-ప్రవర్తనచే ప్రసన్నుడైన శ్రీమన్నారాయణుడే ఉపాయము.
ఆ. ఆప్రాకృత దేశవిశిష్టమైన శ్రీమన్నారాయణుడే పరమప్రాప్యము.
5. ఈ సంఘమునకు ప్రచారము:— సత్త్వగుణప్రధానమైన శ్రుతి-స్మృతి-సూత్ర-ఆగమ-ఇతిహాస-పూజ-విష్టాచార సాంప్రదాయములు.
6. ఈ సంఘము యొక్క సభ్యత్వము ఆర్థికము:— ఇందు సభ్యత్వము పాదారణమనియు, కాశ్యకమనియు, రెండు తరగతులుగ యుండును.

సాధారణసభ్యత్వము

సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 1-4-0 ను చెల్లించువారు సామాన్యసభ్యులు
సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 3-4-0 ను చెల్లించువారు సహాయసభ్యులు
సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 5-4-0 ను చెల్లించువారు నిర్వాహకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 10-0-0 ను చెల్లించువారు పోషకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 25-0-0 ను చెల్లించువారు మహాపోషకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 50-0-0 ను చెల్లించువారు రాజపోషకసభ్యులు
సంవత్సరము వక్కంటికి రూ 100-0-0 ను చెల్లించువారు మహారాజ పోషకసభ్యులు; అవి ఎన్నబడుదురు.

వీరి సభ్యత్వము సంవత్సరములో ఎప్పుడు చేసినను కూడ ఆ సంవత్సర పాతాణం ది 30 నాటితో నమాప్తియగును. సభ్యత్వము నమాప్తి అయినవారు తిరిగి సభ్యత్వకందాను చెల్లించి అందులకై నిర్ణయించబడిన రీతిని పొందు వరకు తిరిగి ఈ సంఘమున సభ్యులుగ పరిగణించబడరు.

శాశ్వతసభ్యత్వము

- ఒకే పర్యాయము రూ 250/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత సభ్యులుగను
- ఒకే పర్యాయము రూ 500/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత సహాయకులుగను
- ఒకే పర్యాయము రూ 1000/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత నిర్వాహకులుగను
- ఒకే పర్యాయము రూ 2500/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత పోషకులుగను
- ఒకే పర్యాయము రూ 5000/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత మహారాజ పోషకులుగను
- ఒకే పర్యాయము రూ 10000/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత రాజపోషకులుగను
- ఒకే పర్యాయము రూ 11116/-ను చెల్లించువారు శాశ్వత మహారాజ పోషకులుగను ఎన్నబడుదురు.

ఏది సభ్యత్వము ఏది జీవితాంతమువరకు యుండును. ('ర' నియమములోని "ఈ" శీర్షికగల నియమము నకు లోబడి)

6. ఆ. సభ్యుల విధులు:— ౧. ఇతరులను సభ్యులుగ చేర ప్రోత్సహించుట.

౨. తమ తమ ప్రాంతములలో ఈ సంఘ వ్యాప్తికి పాటుబడుట; ఈ సంఘసభలోను, ఉత్సవములలోను వేడుకలలోను యథావిధమున పాల్గొను చుండుట.

౩. కుదా కుడికార్యములయందు ఈ సంఘమునకై ప్రత్యేక కట్టుములు; బహుమతులు; సంభావనాదీకముల తా మొసంగు చుండుట, యితరుల పెల్ల వసూలు చేయుచుండుట.

౪. ఈ సంఘముద్వారా ప్రచురించబడు పత్రికలు, పుస్తకములు, వగయిలాలను తగినంత ప్రోత్సాహ మిచ్చు చుండుట.

౫. ఈ సంఘప్రాంతీయ పాఠశాలలకన్ను, ప్రవార సంస్థలకన్ను యథాశక్తి తోడ్పడుచుండుట.

౬. ఈ సంఘమునకు తమకు వీలగు ఆర్థికావకాశముల కల్పించుట.

౭. అధికార సంఘ నియమముల నాదరించి నిర్వహించుట.

౮. ఈ సంఘ ప్రవారాధ్యమై జరుపబడు కార్యక్రమము లన్నింటియందు యథాశక్తి పాల్గొని నిర్వహించు చుండుట.

౯. తమ తమ వర్గాలను ధర్మముల ననుసరించి సంధ్యావందనము, దేవతార్చనము, అతిథి ఆవాగతి స్వాగత పూజలు, సత్కారావళిము, భగవద్భజనము, సత్సహవాసము, ఏకాదశి ఉపవాసము, పెద్దల పేదల కుట్రాషాదులు, భగవద్భాగవతార్చన జయంతులు, తిరునక్షత్రోత్సవములు యథాశక్తి నలుపుచుండుట.

౧౦. అన్ని విధముల తీవ్రతాత్మక ఆదర్శమైనట్టియు, పవిత్రమైనట్టియు అహింస-సత్య-ధర్మయుతమైనట్టియు, జీవితమును గడుపుచుండుట.

6. ఇ. ఈ సంఘము యొక్క కార్యాలయము:— సంఘకార్యదర్శి యుండు స్థలమునగాని, వారి కనుకని స్థలమునగాని సంఘకార్యాలయ ముండును. ప్రస్తుత మీ సంఘకార్యాలయము "147, అడ్డాపల్లె వీధి మదరాసు-1."

7. అ. ఆర్థికము:— చందాలు, విరాళములు, ప్రతీకసభ్యునియించు జరుగు కుశలభముల సమయముల యిం దీయబడిన బహుమతులు, కట్టుములు, నణలు, సహాయములు, ఉత్సవములు మొత్తము వాటియం దీయబడిన ప్రత్యేక ఉమ్మడి విరాళములు, అయితే ప్రత్యేక కార్యక్రమములకై ఏర్పడిన అదనపునణలు అయితే సభ్యుల యొద్దనున్న విద్యుద విద్యుద విద్యుదములు కేంద్రసంఘమునకే చెందవలెను.

- ఆ. ప్రత్యేక విధులకై విధ్వేషించి దాతలవలన నీయబడు సొమ్ములు ఎవ్వరి కీయబడినను అవి యన్నియు కేంద్ర సంఘముయొక్క అధికార పర్యవేక్షణ నలహా నూచనల ప్రకారము ఆయా ప్రత్యేక విధులకై మాత్రమే వినియోగింప బడవలయును.
- ఇ. ఈ సంఘము యొక్క ధనము యావత్తు ప్రభుత్వముచే అంగీకరింపబడిన బ్యాంకులలో కోశాధికారి లేక కార్యదర్శులపేర నిల్వ చేయబడవలయును. అవసరమునకు మించిన ధనమును ఏవ్యక్తివద్దను నిల్వ యుంచరాదు.
- ఈ. సంఘము యొక్క కార్యక్రమము:— ౧. సభలలోను, సాంఘికాది సమావేశములలోను, భగవత్-భాగవత-ఉత్సవాదులలోను, పాఠశాలలోను అనకాళ అవసరముల ననుసరించి వండితులగు శ్రీ-పురుషాదులచే వేదాంతోపన్యాసముల నిప్పించుట.
౨. శిష్యసంచారము గలవారు, మతాధిపతులు, దేవాలయ సంబంధులు, ఉపాధ్యాయులు మున్నగు వారి ద్వారా వేదాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగునటుల పోత్సహించుట, అట్టివారికి యధావకాళము తోడ్పడుచుండుట.
౩. స్థిరమైనట్టియు, తాత్కాలికమైనట్టియు, సాంఘిక మైనట్టియు, ప్రాచ్యవిద్య-ఆధ్యాత్మిక వేదాంత పాఠశాలను, గ్రంథాలయములను నేర్పరచి నడుపుట, ఇదివరలో ఉన్నవాటికి తోడ్పడుట, జీర్ణమైన వాటిని పునరుద్ధరించుట.
౪. వండిత పరిషత్తులు, విద్యార్థి సన్నివేశములు సభలు, ప్రదర్శనములు జరుపుచుండుట, పరీక్షలు జరిపి విరుదముల, ధృవపత్రముల, బహుమతుల నిచ్చుచుండుట.
౫. నూతన స్వతంత్ర - అనువాద గ్రంథములను - వ్యాఖ్యానములను - టీకలను-వ్రాయించుట - ప్రచురించుట, అవసరమైన పూర్వగ్రంథముల తిర్చి ముద్రింపించుట, అముద్రిత గ్రంథముల సేకరించి ప్రచురించుట, గ్రంథవిమర్శనాదుల చేయించి ప్రచురించుట.
౬. సాంప్రదాయ గ్రంథ కాలక్షేపములు, పురాణ వతనములు, హరికథా కాలక్షేపములు, ఉత్సవములు, వేడుకలు, రేడియో ప్రసంగములు, గ్రామఫోనురికార్డులు, భజనలు, నాటకములు, సినిమా ప్రదర్శనములు మున్నగువాని ద్వారా జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యముల ప్రచారము చేయుట.
౭. వివిధములైన దైనిక, వార, వత్స, మాసాది పత్రికలు, కరవక్రములు, నివేదికలు ప్రచురించుచుండుట.
౮. దేవాలయముల నిర్మించుట, ఉన్నవాటియొక్క సక్రమ నిర్వహణకై తోడ్పడుట, జీర్ణోద్ధారణ చేయుట.
౯. యతిరాజాశ్రయములు, రామానుజకూటములు, శతకోవళిరములు, వరకాలమతములు, కాలక్షేపకూటములు, శాంతికుటీరములు, విశ్రాంతికాలలు, ఆశ్రమములు, మున్నగునవి స్థాపించుట, పాలించుట, ఇదివరలో యున్నవాటి సక్రమపరిపాలనకై తోడ్పడుట, జీర్ణోద్ధారణ చేయుట.
౧౦. ఈ సాంఘియుల యొక్క పురోభివృద్ధికిన్ని, జీవనోపాధికిన్ని, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికిన్ని ఉపయోగించునట్టి స్వరూపాను రూపములైన వృత్తులను, విద్యలను ఏర్పాటుచేసి పనిచేయుట.
- రి. సభ్యుల ఖాక్కులు:— అ. ప్రతి సభ్యుడున్ను తమ గృహసంఘమును ఎన్నుకొనుటకున్న, చహాజ్ఞా సభాసమావేశమున పాల్గొని అందరి తీర్మానముల నిషయమై తమ యభిప్రాయముల తెలుపుటకున్న, ఒక్కొక్క “సభ్యుని సూచన”ను (ఓటును) కలిగి యుండును.
- టి (1) సంవత్సరములో ఎపుడు సభ్యులుగ చేరినను ఆ సంవత్సర ఫిబ్రవరి బహుళ ౩౦ వరకు మాత్రమే శిష్యత్వాధికారమును కలిగియుండుట.

(?) సంచాలక సమితి, పండిత పరిషత్తులోని సభ్యులు మాత్రము వానిలో సభ్యత్వము కలిగియున్నంత వరకు సాంవత్సరికచరమా కట్టినవరము లేకండగనే ఈసంఘ సభ్యత్వాధికారమును కలిగియుండురు.

ఇ. ఈ సంఘ కార్యకారిణీ సమితివారు ఎవరినైనను తగినంత కారణమున్నచో ఆకారణమును తెలుపకుండగనే ఈ సంఘమున సభ్యునిగ చేర్చుకొన నిరాకరించవచ్చును.

ఈ. కాను స్వయముగ గాని, పరోక్షముగ గాని ఈ సంఘమునకు వివిధముగ నష్టముగాని, కళంకముగాని కలిగించిన ఏతరగతి సభ్యునైనను వారి సభ్యత్వమును ఈ కార్యకారిణీ సమితి తొలగించవచ్చును.

9. కార్యనిర్వహణము:— ఈసంఘముయొక్క కార్యనిర్వహణము ఈ క్రింది విధముగ నిర్వహించబడును.

1. గ్రామ సంఘములు, 2. సంచాలక సమితి, 3. మహాసంఘ కార్యకారిణీ సమితి = కేంద్రసంఘము, = కార్యకారిణీ సమితి (సమాన్వయము), 4. మహాజననభ = కేంద్రనభ = వార్షిక సమావేశము = విరాట్ సమావేశము, (సమాన్వయము) 5. అహోజనసంఘము, 6. ఉపసమితులు, 7. పండిత పరిషత్తు, 8. సంబద్ధ సంస్థలు, 9. శ్రీ యతిరాజు సేవా మహిళా మండలులు.

(1) పైన తెలిపిన వాటిలోని అధికారవర్ణము వారందరు ప్రీతి, పురుషులు కూడ అధికారవర్ణముతో యుండవచ్చును. తమయొక్క జీవితములో అత్యధిక కాలమును ఈ సంఘముయొక్క సక్రిమాభివృద్ధితై వినియోగించి పాటుబడువారై యుండవలెను.

(2) శ్రీవిశిష్టాద్వైతక పిఠాంకములను బాగుగా తెలిసిన వారై వాటిని తమక క్త్యానుసారముగ ఆచరణ యందుంచు వారై ఆచర్యప్రాములై యుండవలెను.

(3) పంచ సంస్కారపరులై యుండవలెను, (పంచసంస్కారములు = కంఠచక్రతాపము, చిద్రోర్వపుండ్రము, వామము-మంత్రము, యాగము.)

(4) దేశకాలానుగుణ్యముగ యీసంఘాభివృద్ధికి అనుకూలమగు వ్యవహార నిర్వహణ కక్తిసామర్థ్యములు గలవారై యుండవలెను.

(5) అంటువ్యాధులులేని ఆరోగ్యవంతులై యుండవలెను.

(6) ఈ సంఘమునకు వరుసగ కనీసము మూడు సంవత్సరములు సభ్యులై యుండవలెను. (ప్రత్యేక పరిస్థితులలో కార్యకారిణీ సమితి ఈకాలపరిమితిని మార్చవచ్చును)

(7) అ. ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన ఎన్నికలన్నియు చేతులెత్తుట మూలమునగాని, చీటివిచ్చుట ద్వారాగాని లేక ప్రత్యేక పరిస్థితులలో తమప్రతినిధుల పంపుటద్వారాగాని, లిఖిత రూపముగగాని కార్యకారిణీ సమితి ఆదేశానుసారముగా జరుపబడవలెను.

ఆ. ఎన్నుకొనబడుట వలన వచ్చిన అధికారములుకూడ సంఘ సభ్యత్వముతోపాటు ఆ సంవత్సరఫాల్గుణ బిక్ అమావాస్య వరకు మాత్రమే యుండును.

ఇ. ప్రతిసమావేశమునందును హాజరైన వారిలో సగముకంటె అధికసంఖ్యాకుల సమ్మతుల ననుసరించి కార్యక్రమము నిర్ణయించబడవలెను.

ఈ. ఇరుపక్షములయందు సమ్మతులు సమానముగ నుండునపుడ మాత్రమే ఆయా సమావేశాధ్యక్షులు తన సమ్మతిని ఉపయోగించవలెను. ఇతర సమయముల యందెప్పుడును అధ్యక్షులు తనసమ్మతి నుపయోగించకూడదు.

(8) ప్రతి సమావేశమునందును చర్చించబడు కార్యక్రమము ఆ యాసమావేశములకు సంబంధించిన సభ్యులకు తగినంత ముందుగ ఆయా కార్యక్రమంపై తెలియజేయబడవలెను.

(9) ప్రతి సమావేశమునకు సామాన్యముగ ఆసమావేశ సభ్యత్వ పద్ధిత సంఖ్యలలో అయిదవ వంతు శోరముగ నుండును.

- (10) ప్రతి సమావేశమును అధ్యక్షిని సూచనపై కార్యదర్శియే తేదీ ప్రదేశాదుల నిర్ణయించి ప్రకటించుచుండవలెను.
- (11) కార్యకారిణి సమితివారు యనుమతిలేకుండా ఈ సంఘముందలి ఏతరగతి సభ్యులకూడ ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన ఏవనివికూడ చేయరాదు.
- (12) అన్ని ఏర్పాటులయందును, అంత్యనిర్ణయము నందును కార్యకారిణి సమితివారు సంపూర్ణాధికారమును కలిగి యుండురు.
- (13) ఈ సంఘముయొక్క ఏసమితిలో సభ్యులైననుసరియే ఆసమితియొక్కగావి. కార్యనిర్వాహక వర్గము యొక్కగావి నిర్ణీతసంఖ్యలో నాలింటి మూడవవంతు సభ్యులచే విశ్వాస రాహిత్యతీర్మానము చేయబడినచో గావి, కామీ రాజీనామానిచ్చి అది కార్యకారిణిసమితిచే అంగీకరించబడిన వెంటనేగాని, తమ యధికారమును, సంఘసభ్యత్వమును కోల్పోవును అట్టి యధికారము వెంటనే కార్యకారిణి సమితికి సంక్రమించును కార్యకారిణిసమితిపై విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానము చేయబడినచోగాని లేక అది రాజీనామా నిచ్చినపుడుగాని దాని యధికారములు సంచాలకసమితికి సంక్రమించును. ఈ రెండింటియొక్కయు ఖాళీనయముల యందు ఈ సంఘ సాధారణసభ్యులే మహాజన సభను జరిపి ఖాళీస్థానముల కన్నిటికిని నూతన ఎన్నికలు జరుపుకొనవలెను.

10. గ్రామ సంఘము:— అ. సామాన్యముగా పదిమందికంటె తక్కువగాని సభ్యులుగల ప్రదేశమునందు గ్రామసంఘ పేర్పరచబడవలెను, ఈస.భ్య నిర్ణయ మార్పునకు కార్యకారిణి సమితి యధికారము కలిగి యుండును.

ఆ. వీరిలో నొకయద్యక్షుడు, ఒక కార్యదర్శియు, ముగ్గురు సభ్యులుగల గ్రామసంఘ కార్యనిర్వాహక వర్గమును ఆగ్రామ సభ్యులు ఎన్నుకొనవలెను. అవసరమున్నచో ఉపాధ్యక్షులు, సహాయ కార్యదర్శులను, కోశాధికారిని ఎన్నుకొనవచ్చును.

ఇ. గ్రామకార్య-నిర్వాహకవర్గము అవసరమైనపుడెల్లను సమావేశమగుచు మహాజన సభయొక్కయు, కార్యకారిణి సమితివారియొక్కయు సూచనలు, సలహాలు, ఆదేశముల ననుసరించి తమకార్యక్రమము సంతను జరుపుకొనుచు నెలవారి నివేదికలను, జను ఖర్చులను తెలుపుచుండవలెను.

ఈ. ఈవర్గమువారు సంఘముచే ప్రచురించబడు పత్రికను నియతముగ తెప్పించి సభ్యులందర నొకచో సమావేశపరచి ఆపత్రికను చదివి చినుపించుట, సంఘప్రచురణల నన్నిటిని తమ పుస్తకభాండాగారమునకు తెప్పించి వాటిప్రాముఖ్యతను సభ్యులకు బోధించి ప్రతి సభ్యుడును ఒకపుస్తకమును కొని దాని ఉపయోగమును పొందునట్లుచేయవలెను. మరియు తమ గ్రామముందున్న పండితులచేగాని, గ్రామాంతరములనుండి విచ్చేసిన పండితులచేగాని వేదాంత విషయక ఉపన్యాసముల విప్పించుచుండవలెను. శుభకార్యములలో యజమానుల ప్రోత్సహించి సంఘమునకు విరివిగా ఆర్థిక సహాయమును పెంపొందించవలెను; సంఘాదేశములను సర్వజన విదితముల గావించవలెను.

డి. మహాజనసభా సమావేశమునకు ఒక నెలకుముందుగానే సంచాలక సమితివారు సూచించిన వారిలో నొకరిని రాబోవు సంవత్సరమునకు మహాజన సభాధ్యక్షులుగ గ్రామ సంఘముచే ఎన్నుకొనబడవలెను. గ్రామ సంఘములో హెచ్చువాటిచే సూచించ బడినవారే మహాజనసభాధ్యక్షులుగను తత్సమావేశానంతరము ఆ సంవత్సరమంతయు ఈ సంఘమునకున్న, కార్యకారిణి సమితికిన్ని అధ్యక్షులుగ నుండురు.

11. సంచాలక సమితి:— అ. (1) ఈ సంఘసభ్యత్వమును మూడు సంవత్సరములకు తక్కువగాకుండా పరుసగా కలిగియుండి సంచాలక సమితి ప్రథమ సభ్యులచే కనీసమొక సంవత్సరము క్రమశిక్షణపొంది తమయొక్క జీవితకాలమునంతను ఈ సంఘాభివృద్ధి కొరతై ఈ సంఘ నియమ నిబంధనల ననుసరించి పనిచేయ వాగ్దానమును జేసి యిటుల నాచరించు వారు మాత్రమే ఈ సమితిలో తమయాజ్ఞాపితము సభ్యులుగ నుండురు.

- (2) ఈ సమితిలోని సభ్యులెవరైనా ఈ సంఘనియమ విబంధనలకు వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించి నపుడుగాని లేక సంఘమునకు వీరివలన ఏవిధముగానైన నష్టముకలిగినదని యుజ్జవై ననుగాని (ఈ విషయములు కార్యకారణి సమితిలోని మూడింట రెండువంతులు సభ్యులచే తీర్మానింప బడవలెను) మహాజనసభలో హాజరైన సభ్యులలో నాల్గింట మూడు వంతుల మంది వీరిపై విశ్వాస రాహిత్య తీర్మానమును జేసినపుడుగాని వీరంతట వీరే స్వయముగా రాజీనామాచిచ్చినపుడుగాని వీరుగైరుహాజరగుట తఱస్పించి నపుడుగాని ఈ విషయమును కార్యకారణి సమితి వారిచే ప్రకటించబడిన వెంటనే ఈ సమితిలో వీరి సభ్యత్వము రద్దయిపోవును.
 - (3) అవసరమైనపుడు ఈ సమితిలో సభ్యులకు ఈ సంఘాభివృద్ధితై తమకాఁమును, శక్తిని, వినియోగించుచున్నందులకుగాను కార్యకారణి సమితివారు వీరికి తగు ధనసహాయము చేయవలయును.
 - (4) ఎవరినైనను నూతనముగా సభ్యుల సమితిలో జేర్చుకొనుటకు ఈ సమితిలోని సభ్యులలో నగముకంటె హెచ్చుమంది యంగీకరించవలెను.
 - (5) ఎవరి సభ్యత్వధరణాస్తునైనను ఏకారణముచెప్పకయే అంగీకరించకపోవుటకీ సమితికి సంపూర్ణాధికారము కలదు.
 - (6) ఈ సమితిలో సభ్యులై యున్నంతకాలము అట్టి సభ్యులు ఈ సంఘమునకు యితర సభ్యులవలె వారిక సభ్యత్వవందా దేనిని కట్ట నవసంఘులేకుండగనే ఈ సంఘములో కూడ తమ యవస్థీవికము సభ్యత్వమును కలిగియుండుదురు.
 - (7) ఈ సమితిలో సభ్యులందరు తమ జీవితములను అన్ని విషయములలోను ఆసర్వప్రాయముగ రాజకీయ విరహిత పనిత్రతతో గడుపవలయును.
 - (8) త్రితరణకుద్ధికలవారై ఐహికా ముష్టికానందము నొనగూర్చుగల శుద్ధ సాత్విక జీవితము, కట్టుబాట్లు, నీతి, వియమములు కలవారై యుండవలయును.
- ఆ. ఈ సమితి యీ సంఘముయొక్క యవత్త కార్యక్రమముతోను సంబంధము కలదై ఈసంఘ లక్ష్య నిర్దిశించి నిర్వహణకును అనవరతము పాటువడుచు ఈ సంఘాభివృద్ధికిని కీర్తిప్రతిష్ఠలకును, కార్యవిర్వహణకున్న బాధ్యత కలదై యుండును.
- ఇ. ఈ సమితి మహాజనసభ జరుగుటకు ముందుగ జరుగు విషయ నిర్ణయ సభలో పాల్గొని మహాజనసభలో చర్చింపబడవలసిన తీర్మానములను తయారు చేయవలెను.
- ఈ. కార్యకారణి సమితివారిచే తమకు ఒప్పగించబడిన పనులను నిర్వహించుచు కార్యకారణి సమితివారికి నెలవారి నివేదికలను జమఖర్చులను పంపుచుండవలెను.
- డ. మహాజనసభకు ఒక నెలరోజులు ముందుగ మహాజనసభకు అధ్యక్షులుగ యుండతగిన వారిజేర్పను రెండింటిని గాని అంతకంటె హెచ్చుగాని నూతనాధ్యక్ష యెన్నిక నిమిత్తమై ఈ సమితి నూనించవలెను.
- ఊ. కార్యకారణి సమితికి నిర్ణీత సభ్యుల సంఖ్యలో నగముమంది సభ్యులను ఈ సమితి తమలోనుండి ఎన్నుకొన వలయును (అంతమంది సభ్యులు సమితిలో లేనపుడు మిగతకావలసిన సభ్యులను ఈ సమితి వారే తమకిష్టమైన యితర యోగ్యులైన సభ్యుల కార్యకారణి సమితికి ఎన్నుకొనవచ్చును.)
- ఋ. ఈ సమితిలో వ్యవహారదక్షులు ఆరద్యప్రాయములు అయినట్టి ఒకరిని ప్రథమ సభ్యులుగను మరియొకరిని ద్వితీయ, తృతీయ సభ్యులుగను ఎన్నుకొనవలెను. ఈ ప్రథమ సభ్యులే కార్యకారణి సమితికి కార్యదర్శిగ నిర్ణయింపబడవలెను. వీరి గైరు హాజరీలో క్రమముగా ద్వితీయ తృతీయ సభ్యులొస్తాననునాక్రమింతురు. వీరు ముగ్గురును హాజరుకానప్పుడు ఈ సమితిచే తమనుండి ఎన్నుకొనబడిన మరొకరు ఆస్థానమున వియమింప బడుదురు.

ఋ. వారంతట వారు రాజీనామా విచ్చవరకుగాని, లేక వారిపై విశ్వాస రహిత్య తీర్మానముచేయబడువరకు గాని ఈ స్థానము ఇతర యే కారణముల చేతనైనను ఖాళీయగు వరకుగాని ఈ ప్రథమ సభ్యత్వ పదవియు దాని ననుసరించి కార్యకారితీ సమితి కార్యదర్శి పదవియు కూడ స్థిరముగనే యుండును.

౧. ఈ సమితియందలి సభ్యులకు భూములు మొదలగువాటివలన వచ్చు స్థిరమగు ఆదాయముగాక మరియే యితరమగు ఆదాయములోనైనను కార్యకారితీ సమితిచే నిర్ణయింపబడిన దానికంటె అదనపు ఆదాయము సంఘమునకే చెందజేయబడవలెను.

2. ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన యావత్తు చరస్థిరాస్తులు ఈ సమితి యొక్క ప్రథమ లేక ద్వితీయ సభ్యులు పేరున యుండి ఈ సమితియొక్క పరిపాలనలోను బాధ్యతలోను యుండవలెను.

12. కార్యకారితీ సమితి:—ఇదియే మహాసంఘ కార్యకారితీ సమితి యనియు కేంద్రసంఘము అనియు, కార్యకారితీసమితి అనియుకూడ వ్యవహరింప బడును.

అ. 1 మహాజన సభా సమావేశమున నిర్ణీతమై తిరిగి మహాజనసభా సమావేశము జరుగువరకు ఈ సంఘము యొక్క యావత్తు కార్యక్రమమును బాధ్యతతో విర్వహించుచు పనిచేయు నిమిత్తమై మహాజన సభాధ్యక్షునిచే ఈ సమితి యీ క్రిందివిధముగ నేర్పాటు చేయబడవలెను. అవసరమైనపుడెల్ల ఈ సమితి సమావేశమగుచు వలయు కార్యక్రమము నేర్పాటు చేసుకొనుచు పనిచేయుచుండవలెను.

2. ఈ సమితి అధ్యక్షులు, గౌరవాధ్యక్షులు, ఉపాధ్యక్షులు, కార్యదర్శులు, కోశాధ్యక్షులు మొదలగువారితో కలసి 10 మంది మొదలు 30 మందివరకు అవకాశ ఆసనములను బట్టి సభ్యులతో ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

3. ఈ సమితికి మహాజన సభాధ్యక్షుడే అధ్యక్షుడుగా నుండును.

4. అ. యీ సమితిలో మొత్తము నిర్ణీత సంఖ్యలో సగముమంది సంచాలక సమితిచే వారినుండి ఎన్నుకొనబడిన సభ్యులును నాలుగువ వంతు సభ్యులు పండిత పరిషత్సభ్యులును ఎనిమిదవ వంతు సభ్యులు కాళ్యుత సభ్యులును మిగత ఎనిమిదవ వంతు సభ్యులు సమర్థులగు ఇతర సాధారణ సభ్యులును అధ్యక్షులచే ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

ఆ. వలయునంతమంది సభ్యులు సంచాలక సమితిలో లేనప్పుడు మాత్రమే సంచాలక సమితిచే సూచించబడిన ఇతర సభ్యుల నెవరినైనను వారికి బదులుగ కార్యకారితీ సమితి సభ్యులుగా అధ్యక్షులే ఏర్పాటు చేయవలెను.

5. సాధారణ సభ్యులను మాత్రము అధ్యక్షులు తమ ఇష్టము వచ్చిన వారినందరిని ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును. మిగిలిన వారినందరిని ఆయాసమితి సభ్యులే మహాజన సభ జరుగుచున్న కాలములో తమనుండి ఎన్నుకొని అధ్యక్షులకు తెలిపవలయును. వీరిని అధ్యక్షులంగీకరింప వలెను.

6. ఈ సమితికి సంచాలక సమితి ప్రథమ ద్వితీయ సభ్యులు ప్రధాన సహాయ కార్యదర్శులుగ నుండురు. గౌరవాధ్యక్షులను ఉపాధ్యక్షులను ఎవరినైనను సరియే అధ్యక్షులు ఏర్పాటు చేయవచ్చును.

7. ఈ సంఘముయొక్క చరస్థిరాస్తులు యావత్తు ప్రధాన కార్యదర్శిపేర ఆయన స్వాధీనములోనే యుండవలయును.

8. అధ్యక్ష ఉపాధ్యక్ష స్థానములకు అన్ని విధములైన ఖాళీసమయములయందును సంచాలక సమితి ప్రథమ సభ్యులే అధ్యక్షుడి కారము వన్నిటిని కలిగియుండురు.

9. ఈ సమితి సమావేశములకు యీ సమితి సభ్యులు కాని వారినెవరినైనను ఆకళనసక సమయములందు కేవల వలహకు మాత్రమే అధ్యక్షులు ఆహ్వానించ వచ్చును. అట్లు ఆహ్వానింపబడిన వారు తమవలహాల విచ్చుటమాత్రమేగాని సమితి సమావేశములలో ఓటింగు హక్కును కలిగియుండరు.

13. మహాజనసభ:—కేంద్రసభ, వార్షిక సమావేశము:— అ. ఈ సంఘమహాజన సభాసమావేశము ప్రతిసంవత్సరము సామాన్యముగ పాల్గొని మాసములో కార్యకారితీసమితివారు నిర్ణయించిన స్థలమున జరుగుచుండును.

- ఆ. ఈ సంఘము ముందు సంకల్పరమున జరుపబడవలసిన యావత్తు కార్యవిధానమున్ను ఈ మహాజనసభ యందే నిర్ణయించుచుండవలెను.
- ఇ. ఈ సభయందు ఈ సంఘముయొక్క అన్నివిధములగు సభ్యులున్ను పాల్గొనవచ్చును.
- ఈ. మహాజనసభయందు హెచ్చుమందిచే అంగీకరి. పబడిన గాని ఏతీర్మానమున్ను ఈ సంఘము అయజరువ రాదు.
- ఉ. మహాజనసభ జరుగుటకుముందుగ సంచాలకసమితి వారున్ను, పండితపరిషత్తు వారున్ను, కార్యకారిణి సమితివారున్ను, గ్రామసంఘ ప్రతినిధులున్ను సమావేశమై “విషయ నిర్ణయ సమితి” యనుపేరును వహించి, మహాజనసభలో చర్చించుటకై ఈ సంఘసభ్యులచే పంపబడిన తీర్మానములను చర్చించి అందంగీకరింపబడిన తీర్మానములను మహాజనసభలో చర్చకు ప్రవేశపెట్టవలెను.
- ఊ. కార్యకారిణి సమితివారిచే సమర్పించబడిన వార్షిక నివేదికను, జమ ఖర్చులను చర్చించవలెను.
- ఋ. అత్యవసర సమయములయందు సంచాలక పండిత పరిషత్తు సమితి సభ్యులలో సగముకంటె హెచ్చుమంది కోరినపుడుగాని లేక కార్యకారిణి సమితి అవసరమని భావించినపుడుగాని అవసర మహాజనసభను సమావేశ పరచి అప్పటి సమస్యల చర్చించి తీర్మానించవచ్చును. ఇట్టితీర్మానములు సాధారణ మహాజనసభా సమావేశమునందు తీర్మానముల వలెనే అమలు జరుపబడవలయును.
- ఋ. మహాజనసభా సమావేశానంతరము తిరిగి మహాజన సభాసమావేశమగువరకు దీనియొక్క అధికారములు యావత్తు కార్యకారిణి సమితికి సంక్రమించును. ఈ నియమము అవసర మహాజనసభా సమావేశమునకు కూడ చెందును.
౧. నియమావళి మార్పునందు మహాజనసభకు మాత్రమే అధికారముండును.
14. ఆహ్వాన సంఘము:— అ. (1) మహాజనసభా సమావేశముల జరుపుటకున్ను, మధ్యమధ్య సభలు సమావేశములు ఉత్సవములు వగయిరా కార్యక్రమములు జరుపుటకున్ను, తాత్కాలిక సాంఘిక పాఠశాలలు జరుపుటకున్ను, పండితులను పెద్దలను నన్నావించుటకున్ను వలయు యావత్తు ఏర్పాటులను చేయుటకై ఆ యా నిర్ణీత ప్రాంతములందు “ఆహ్వాన సంఘములు” అను పేరుతో సంఘములు ఏర్పడుచుండవలెను.
2. ఆయా నిర్ణీతమైన పనులు నెరవేరిన వెంటనే ఇవి తాము జరిపించిన యావత్తు కార్యక్రమమును, జమ ఖర్చులను వివరముగ తెలుపుచు మిగిలిన ధనమును కార్యకారిణి సమితివారికి అందజేయవలెను. అంతటితో ఆ యాహ్వాన సంఘము రద్దగును.
- ఆ. ఆహ్వాన సంఘములు ఏర్పడుట, పనిచేయుట వగయిరా లన్నియు మహాసభ కార్యకారిణి సమితివారి యనుమతిని పొంది వారి యొక్క సలహాలు సూచనలు ప్రకారము మాత్రమే పనిచేయుచుండవలెను.
15. ఉపసమితులు:— అ. ఈసంఘము యొక్క ఉద్దేశాను సారముగ ఆ సూచనలను బాహ్యతతో చక్కగా నిర్వహించుటకై కార్యకారిణి సమితివారిచే అవసరమువెంటివి ఉపసమితులు ఏర్పాటు చేయబడుచుండవలెను.
- ఆ. అన్ని ఉపసమితులయందలి సభ్యులను ఈ సంఘములో ఏదో ఒక తరగతి సభ్యులను కలవాలై యుండవలెను.
- ఇ. ఈ ఉపసమితుల యొక్క కార్యక్రమము, నియమ - విబంధనలను కార్యకారిణి సమితివారి నిర్ణయించవలెను. అన్ని రకముల ఉపసమితులన్ను కార్యకారిణి సమితి వారి సలహాసూచనల ననుసరించి మాత్రమే పనిచేయ వలెను.

ఈ, ఈ ఉపసమితులు తమకు ఒప్పగించబడిన పనిపూరియైన వెంటనే గాని లేక మహాజనసభా సమావేశము జరుప బడినవెంటనే గాని లేక అవసరములను బట్టి కార్యకారితో సమితివారి తీర్మానమువల్లగాని రద్దగును.

ఉ. వీరికి నియమించబడిన విధులను సక్రమముగ జరుపుకొనుటకై వీరిలో వీరు అధ్యక్ష - కార్యదర్శులను ఏర్పాటు చేసుకొనవలయును.

16. పండిత పరిషత్తు:— అ. ఈసంఘముయొక్క కార్యక్రమములో ధార్మికమైనట్టియు, సాంఘికమైనట్టియు, విద్యాసంబంధమైనట్టియు, సాంప్రదాయ సంబంధమైనట్టియు యావత్తు విషయములయందును తోడ్పడుటకై కార్యకారితో సమితివారిచే “పండిత పరిషత్తు” అనునది ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

ఆ. విద్యాసంబంధ పూర్వావార్య సంప్రదాయగుణ అక్షప్తానందరై యీ సంఘనియమ నిబంధనలకు లోబడినవరై ఈసంఘ కార్యకారితోసమితివారిచే సంప్రదింపులైనవారు ఇందు సభ్యులుగా నుండవలయు.

ఇ. ఈపరిషత్తునందలి సభ్యులు మూడు తరగతులుగ నుండురు.

మొదటి తరగతి:— గురుముఖత: ఉపదేశమున పొందిన శ్రీశాస్త్ర భగవద్విషయములందును, సంస్కృత నాటకాలంకారాది సాహిత్యమున్ను, తర్కవ్యాకరణ శాస్త్రముల రెండింటియందుగాని, పూర్వమిమాంస యందు గాని, ఏయొక్కవానియందుగాని పూర్ణపరిజ్ఞ గలవరై యుండవలెను.

రెండవతరగతి:— శ్రీశాస్త్రమునుగాని, భగవద్విషయమునుగాని సంస్కృత నాటకాలంకారాది సాహిత్య పఠ్యైగురుముఖత: ఉపదేశమును పొందినవరై తర్కమునగాని లేక వ్యాకరణమునగాని ప్రజ్ఞగలవరై యుండవలెను.

మూడవతరగతి:— నాటకాలంకారాది సంస్కృత సాహిత్యము కలవరై సాంప్రదాయ గ్రంథకలక్షేప ములయందు సామాన్యపరిజ్ఞానిము గలవారుగాని, వేదపండితులుగాని ద్రావిడ ఆయిదాధ్యపకులుగాని, అగమ పండితులుగాని ఈతరగతికి చెందుదురు.

ఈ, ఇందు మొదటితరగతి రెండవ తరగతి పండితులకు మాత్రమే పండిత పరిషత్తు సభలో చర్చించబడు ధర్మ విర్ణయాది విషయములలో పాల్గొనుటకున్ను, సమ్మతుల నిచ్చుటకున్ను హక్కుయుండును.

మూడవ తరగతి పండితులకు కేవలము ప్రచారము నిమిత్తమైన సభలలో సుసన్యాసము లిచ్చుటకు మాత్రమే అధికారముండును. విద్యాయోగ్యతాదుల ననుసరించి క్రమముగా తరగతులు మారుటకు అవకాశ ముండును.

ఉ. ఈపరిషత్తువారు తమకు సంబంధించిన నియమ నిబంధనలను సంఘకార్యకారితో సమితివారి అంగీకారము నకు లోబడి విర్ణయించుకొను చుండవలెను.

ఉ. ఈపరిషత్తువారు తమ కార్యక్రమమును సక్రమముగ నిర్వహించుకొనుటకై తమలో మొదటితరగతి పండిత పర్ణమునుండి తగినపండితుల నొకరిని అధ్యక్షులుగను, అటులనే అవసరము ననుసరించి ఉపాధ్యక్షులను, కార్యదర్శులను ఏర్పాటు చేసుకొనవలెను.

ము. పండిత పరిషత్తులో అప్పటి కంగీకరింపబడి ఏర్పడియున్న మొదటి తరగతి రెండవతరగతి పండితుల సంఖ్యలో సగముమందికంటె హెచ్చుమంది అంగీకరించిన గాని, సాంఘికమైనట్టిగాని, ధార్మికమైనట్టిగాని, ఆచారవిషయములయందు ఎట్టి ఒక్కయము సంఘముచే చేయబడరాదు. ఈపండితులు తమ అభిప్రాయము లను ప్రాతమూలముగ తెలుపవచ్చును. వీరు తమ యభిప్రాయముల తెలుపుటకు యుక్తమగు రీతిని మూడు సభ్యాయములు అవకాశ మివ్వవలయును. అప్పటికిన్ని కొందరు తమ యభిప్రాయములను తెలుపనిచో మిగత వారు తమలోని హెచ్చుమంది సమ్మతుల ననుసరించి విర్ణయముల చెప్పవచ్చును.

ము. కార్యకారితో సమితిచేగాని మహాజన సభచేగాని, తమపై విశ్వసన రాహిత్యతీర్మానము చేయబడినపుడు గాని లేక తామే స్వముముగ రాజీనామా చేసినపుడుగాని లేక ఇతివిషయములైన గైరుహాజుల వలనగాని వీరి సత్కర్తవ్యము నిర్దగును.

౧౭. ఈవరిషత్తువా రీ సంఘమువారిచే ఏర్పాటు చేయబడిన పాఠశాలాదికములలో విద్యావిధానమును నిర్ణయించుటయు అప్పుడప్పుడు విద్యార్థులయొక్కయు, నూతనముగ జేరు పండితులయొక్కయు యోగ్యతలను శక్తిసామర్థ్యములను పరీక్షించి స్వీకరించుటయు, ఉపన్యాసాదుల విద్యుటయు, పత్రికలను పుస్తకములను ప్రచురించుటయు, దేవాలయ, రామానుజకూటాదుల నిమిత్తమై ప్రోత్సహించుటయు, వాటి సక్రమ పరిపాలనలో నుండుట సంఘకార్యకాండీనమితి వారిచే కోరబడిన శాస్త్రీయ విషయములలో తమసలహాల నిచ్చుట మున్నగు పనులు చేయవలెను.

౧౮. ప్రతి సంవత్సరమున్ను కార్యకారణీ సమితికి తమ సమితి సభ్యులలో నుండి కార్యకారణీ సమితియొక్క విరీత సంఖ్యలో నాలుగవ వంతు సభ్యులను ఎన్ను కొనవలెను.

17. సంబద్ధ సంస్థలు :— అ, ఈ సంఘము యొక్క ఆదర్శ-విశ్వాస-ప్రమాణాది-నియమ నిబంధనలకు వ్యతిరేకము గానట్లయి, అనుకూలమైనట్టి ఆదర్శ విశ్వాస-ప్రమాణాది నియమ, నిబంధనలను కలిగియున్నట్లయి వేదాంత - ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన ప్రచారక సంస్థలను ఈసంఘమునకు సంబద్ధ సంస్థలగ జేర్చుకొనవచ్చును.

అ, అట్టిసంబద్ధ సంస్థలు ఈసంఘమునకు విషయముగాకుండగ స్వతంత్రములుగా వ్యవహరించుకొనవచ్చును.

ఇ, ఈసంఘముచే సంగీకరింపబడిన ప్రతి సంబద్ధసంస్థయు ఈ సంఘమునకు సాలు 1 కి రు 3-0-0 చొప్పున చందాను చెల్లించవలెను. ఇట్లు చెల్లించనిచో తమ సభ్యత్వమును కోల్పోవును.

ఈ, ఏసంస్థనైనను, ఎప్పుడైనను సంబద్ధ సంస్థగా చేర్చుకొనుటకుగాని నిరాకరించుటకుగాని, అంగీకరించబడిన వాటితో సంబంధమును రద్దుపరచుటకుగాని ఈ సంఘకార్యకారణీసమితి సంపూర్ణాధికారము కలిగి యుండును.

18. ఈనియమనిబంధనావళిలోని అవసరముగ మార్పులను ప్రతీసంవత్సరమునకొక పర్యాయము మాత్రమే వార్షికసభలో మాత్రమే మార్చబడవచ్చును; అవసరమహజన సభలలోను కూడ అవసరము ననుసరించి మార్చబడవచ్చును.

19. ఏవిధమైన అధికారపదవియందలి సభ్యులైనను సరియే ఆహ్వానింపబడిన మూడుసన్నివేశములకు వరుసగా హాజరుకానిచో ఈసంఘముయొక్క ఆ అధికారపదవియొక్క సభ్యత్వమును కోలుబోవుదురు. కాని గైరుహాజరునకు తగినంత కారణమున్నదని కార్యకారణీ సమితివారు నిర్ణయించినచో సభ్యత్వము రద్దుపడదు. లేదా ఆపదవికి తిరిగివారే నియమింప బడవచ్చును.

20. ప్రత్యేకకార్య క్రమములకై దాతలచే సేయబడిన అన్ని విధములైన విరాళములు ఆ యాదాతలయంద్రేశాను సారముగ మాత్రమే వినియోగింపబడవలయును. వాటి విర్యహతై ఆయాప్రాంతములందు ఉపసమితుల నేర్పాటు చేయవలయును. ఈ ఉపసమితులు సక్రమముగ పనిచేయు చున్నంతవరకు కేంద్రసంఘమువారు వాటి విషయమై కలుగజేసుకొన కూడదు. దాతల ఉద్దేశభంగము కలిగినపుడు మాత్రమే కేంద్రసంఘము వారు కలుగజేసుకొని వానిని సక్రమపరచవలెను.

21. శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి:— అ, ఈ సంఘముయొక్క కార్యక్రమము ప్రీతిలో విరివిగా ప్రచారమై వ్యాప్తిచెంది వృద్ధియగుటకుగాను ప్రత్యేక ప్రీతిగా ఈ సంఘముయొక్క యాజమాన్య పర్యవేక్షణల క్రింద పనిచేయునట్లయి ఈ సంఘమండలి ప్రీతిసభ్యురాండ్రతో మాత్రమే మూడుకున్నట్లయి "శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి" అను పేరుతో ఆవకాశము, అవసరము గల స్థలముల యందెల్ల ఈ సంఘ ప్రీతికాఠీనసమితులు ఏర్పాటు చేయబడవలెను.

అ, ఇందు ఈ సంఘముయొక్క ప్రీతి సభ్యురాండ్రు మాత్రమే సభ్యురాండ్రుగ నుండురు. పురుషసభ్యులందుండరాదు.

- (1) ఈ మండలము యొక్క యావత్తు కార్యక్రమ నిర్వహణమునకై ఈ ఉపసమితికై ఏర్పరచుకున్న సరిహద్దులలో గల, ఈ సంఘము యొక్క అన్ని తరగతుల శ్రీ సభ్యులంద్రచేతను తమలోనుండి ఆయమగురికి తక్కువ గాకుండగను, ఇరువదిమందికి ఏకైకంగాకుండగను (అవసరము సారముగ) కార్యనిర్వాహక సభ్యులంద్రును; మరియు ఒక అధ్యక్షురాలను, నలుగురికి మించికుండగ ఉపాధ్యక్షురాలను, ఇద్దరికి మించకుండగ కార్యదర్శిని (కార్యదర్శిమంలో ఒకనిని కోశాధికారిజగ కూడను) మూడు సంవత్సరములకొక పర్యాయము చొప్పున ఎన్నుకొనుచుండవలయును. వీరిలో అధ్యక్షురాలున్ను, ఉపాధ్యక్షురాలను యద్దరున్ను, కార్యదర్శినిమంలో వకరున్ను, మిగత సభ్యులంద్రలో సగముమందియున్ను శాశ్వత సభ్యులంద్రుండి ఎన్నుకొన బడవలయును. ఇంతమంది శాశ్వత సభ్యులంద్రులేని చోటయందు వారంగీకరించ నపుడుగాని యితర సాధారణ సభ్యులంద్రచే ఆస్థానముల పూర్తిచేసుకొనవచ్చును.
- (2) కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితుల ననుసరించి కొన్నిస్థలములలో అధ్యక్షురాలిని, ఉపాధ్యక్షురాలిని యద్దరిని, కార్యదర్శినిమంలో వకరిని, సభ్యులంద్రలో నలుగురికి మించకుండగను, ఈ మూడు సంవత్సరముల గడువుగల ఎన్నికలతో సంబంధము లేకుండగ వారివారి జీవితాంతము వరకు ఆ యా పదవులు శాశ్వతముగ వారువారు కలిగియుండు నటుల శ్రీవిశ్వాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకారణ సమితివారు నిర్ణయించవచ్చును.
- (3) అధ్యక్ష-ఉపాధ్యక్ష-కార్యదర్శి-కార్యనిర్వాహక సభ్యులంద్రతో కూడుకున్న దానిని "శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళా మండలి కార్యనిర్వాహక వర్గము అని వ్యవహరించ వలయును.
- (4) ఈ కార్యనిర్వాహక వర్గము నెలకొక పర్యాయమైన సమావేశమగుచు తమ కార్యక్రమమును నిర్ణయించు కొనుచుండవలయును.
- (5) ఈ మండలికి సంబంధించిన యావత్తు కార్యక్రమ నిర్వాహణభార్యత, యజమాన్యము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు కలిగియుండురు. శ్రీయతిరాజ సేవామహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమునై శ్రీవిశ్వాద్వైత ప్రచారకసంఘ కేంద్ర కార్యకారణ సమితి వారు అన్ని ఆధికారములను కలిగియుండురు.
- (6) శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు వరుసగ మూడు పర్యాయములు తమ ప్రత్యేక ప్రత్యేక సమావేశములలో ఒకేమాదిరిగ తీర్మానించిన విషయములను శ్రీవిశ్వాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకారణ సమితివారు నిరాకరించరాదు. ఇందు మూడవ పర్యాయములో కూడిన సమావేశములో మాత్రము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్య నిర్వాహక వర్గము యొక్క నిర్ణయమైన సంఖ్యలో మూడింట రెండువంతుల మంది క్లి సభ్యులంద్రచే ఆ తీర్మానము అంగీకరించబడవలెను లేనిచో ఆ తీర్మానము ఉత్తీర్ణమైనటుల ఎంచబడదు. ఇట్టి మూడు సమావేశములకున్ను కనీసమొకనెల వ్యవధాన ముండవలెను.
- (7) సంవత్సరమున కొకపర్యాయము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి యొక్క సర్వ సభ్య సమావేశమును జరుపవలెను. అందు ఆ సంవత్సరము జరిగిన కార్యక్రమము యొక్క నిఘోషలోకనము, ముందు సంవత్సరము జరుగవలసిన కార్యక్రమ నిర్ణయము, జను ఖర్చులు, ముందు చేయవలసిన వాని అందనాలు వగైరా యావత్తు విషయములు పరిశీలించబడి నిర్ణయించబడవలయును. ఈ సర్వసభ్య నిర్ణయముసారముగ ఈ కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు తరువాత కార్యక్రమమును నడిపించ వలయును.
8. ఈ మండలి శ్రీలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన-భక్తి-నైరాగ్యముల యభివృద్ధికి మాత్రమే అనుకూలమగు అన్ని విధముల కార్యక్రమముల నవలంబించి పనిచేయవలయును. ఇందులకై ఆశ్రమములు, పాఠశాలలు, గ్రంథాలయములు, ఉపన్యాసభవనములు, భజనమందిరములు, కాలజేపకూటములు, వేదసాలయములు మున్నగువానిని ఏర్పరచవలయును.

ఈ. ఈమండలిచే శ్రీశై మాత్రమే ఏర్పరచబడిన ఆశ్రమాదులలో పురుషులకు ప్రవేశముండరాదు గాని ప్రత్యేక పరిస్థితులయందు మాత్రము జ్ఞాన భక్తి-వైరాగ్య సంపన్నులైనట్టి యోగ్యులు పురుషులచే ఈ మండలివారు కాక్షేపముగాని, పఠనాదులనుగాని, ఉపన్యాసములనుగాని, పాఠప్రవచనములనుగాని, తాత్కాలికముగ మాత్రము తమకార్యక్రమములో చేర్చి ఏర్పాటుచేయవచ్చును అట్టి ప్రత్యేక పరిస్థితులలో వీరిని వినుటకై తాత్కాలికముగ పురుషులకూడ అవకాశమును కల్పించవచ్చును.

ఏ పరిస్థితులయందును కూడ, యిటుల తాత్కాలి:ముగ అవకాశము కల్పించబడిన ఈ పురుషుల సంబంధముచే ఈ మండలియొక్క కార్యక్రమమునకు ఎట్టి అటంకముగాని, కష్టపక్షములుగాని, అవాంతిములుగాని, కలుగకుండునటుల జ్ఞాత్రగ యుండవలయును ఇట్టి ప్రత్యేక పరిస్థితులలో ఇట్టికార్యక్రమ పద్ధతయమునకు ముందుగాను, కార్యక్రమ నిర్వహణములోను కూడ స్థానికమైన శ్రీ విశిష్టాద్యైత ప్రచారకసంఘ కాఖవారి సహాయము, సహాయమును కల్పించగ తీసుకొను చుండవలయును.

ఉ. ఆశ్రమములు:— (1) శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలియొక్క కార్యక్రమ ప్రచారమునకై ఆసు పగునట్టియు, ప్రాంత ఆదర్శ పవిత్ర జీవితమునకు అనుకూలమైనట్టియు, ప్రమాదరహితమైనట్టియు ఆశ్రమములు స్థాపించబడవలయును. ఆశ్రమ వాతావరణములయందు అతిసౌకర్యముగను, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య ప్రబోధకరముగను, విరాడంబరముగను, నిర్మలముగను, దేవద్యుజగురు సన్నిధానముందును, మంచినీటి వసతిగల ప్రాంతముందును యుండవలయును.

(2) మద్యమాంసాది విషిర్ల ప్రవ్యములుగాని, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యములకు విరద్ధములగు వాఙ్మయముగాని, వస్తు పుష్కగాని ఆశ్రమములో ఉపయోగించబడకూడదు; ఆశ్రమ ఆవరణలోనికి తీసుకొని రాబడకూడదు.

(3) ఈ మండలి కార్యక్రమమున సంపూర్ణస్వాసముండి, దీనిని ప్రచారము చేయుటకయ్యే తమ యావజ్జీవమును వినియోగించ ప్రతిజ్ఞచేసి, ఈ మండలిలో మూడుసంవత్సరములకు తక్కువగాకుండగ సభ్యత్వము కలిగియుండి, తమ ఆదర్శ-సత్వవర్తనలో సంఘమునకు సంతృప్తినిచ్చునమును కలిగించగలిగి, ప్రచారమునకున్న, ప్రాంతజీవితమునకున్న వలయు జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యములు గల శ్రీమతి మాత్రమే ఈ ఆశ్రమములలో స్థిరనివాసులుగ చేర్చుకొనబడుదురు.

(4) స్థిరనివాసులుగ అంగీకరించిన పిమ్మటకూడ వీరిప్రవర్తనవలన సంఘమునకు కష్ట-నష్టములు కలుగుటో అట్టివారిని శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారితో సంప్రతించి ఆశ్రమమునుండి తొలగించుటకు శ్రీ విశిష్టాద్యైత ప్రచారక కేంద్ర కార్యకాండ సమితివారు అధికారమును కలిగియుందురు.

(5) ఆశ్రమములలో విలాసకరమైనట్టియు, భోగరూపమైనట్టియు జీవితమున కవకాశముండరాదు.

(6) ప్రతి ఆశ్రమములోను ప్రతిదినము ఉదయమునను, సాయంకాలమునను తప్పనిసరిగా ఆశ్రమవాసులందరు కలిసి సమిష్టిగా పాల్గొనుటకు వీలగునటుల భగవదాధానము, భగవత్ప్రార్థన, స్వరూపగ్రంథపారాయణము, సాంప్రదాయ గ్రంథకాక్షేపము, భజనము, పఠనాదులు యుండవలయును.

(7) ఏదైన తగినంత కారణముండినచే తప్ప ఆశ్రమవాసులలో ఎవరకూడ ఈ సమిష్టి కార్యక్రమములలో పాల్గొనకుండగ యుండరాదు.

(8) ఆశ్రమములలో జరుగు సమిష్టికార్యక్రమము లన్నింటిలోను ఆశ్రమవాసులు కానట్టియు, ఈ మండలియందు సానుభూతి, శ్రద్ధాసక్తులు కలిగినట్టియు, యితరశ్రీమతికూడ పాల్గొనుటకు అవకాశ ముండవలయును.

(9) ప్రతి ఆశ్రమములోను స్వరూప సాంప్రదాయానుకూలమైనట్టి భగవంతుని జయంతులు, భగవత్-భావతాతాపర్య సుప్రసిద్ధ తిరునక్షత్రములు, శుక్రవారములు, ఏకాదశిలు, యంకా యితర పవిత్ర పుణ్యసంక్రమములు జరుపబడుచు ఆందు సాంప్రదాయస్థమైన ఉత్సవాది కార్యక్రమములు జరుపబడు చుండవలయును.

- (10) వీలై సంకవరకు ప్రతి ఆశ్రమవాసియు తన సీవికమునకు వలయు-తిండి బట్టలకు కావలసిన ధనమును తానే స్వయముగ కాయకష్టములచే సంపాదించుటకు అనువగునట్టి స్వయాపానకూల ఒడవరిశ్రమలు, ఆశ్రమము లోనే ఆశ్రమయాజువాన్యముననే స్థాపించబడవలయును. ఈ విషయములో స్థానికమైన శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘకాలవారి సలహాలను, సహాయమును తప్పక తీసుకొనవలయును.
- (11) ఆశ్రమవాసులు సంపాదనయంతయు ఆశ్రమాభివృద్ధికే వినియోగించ బడవలయును. వారి వారసులు వగై రాల కెట్టిహక్కులు, సంబంధము యుండరాదు.
- (12) ఏ ఆశ్రమములోను ఎవరికి వ్యక్తిగతముగ ఏవిధమైన స్థిరమైన హక్కులు యుండరాదు.
- (13) దీనికి సంబంధించిన చర-స్థాపనలన్నియు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ యాజమాన్య పర్యవేక్షణల క్రింద శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలి వారికి మాత్రమే నమిష్టిరూపముగా చెందినవై యుండును.
- (14) ఆశ్రమములలోని వాండరు తమ తమ వర్ణాశ్రమానుకూల ఆచారవ్యవహారముల కనుగుణముగ నడుచు కొను చుండవలయును.
- (15) ఆశ్రమము లన్నింటియందును జ్ఞానానుష్ఠానములకే ప్రాధాన్య ముండవలయును.
- (16) ఆశ్రమవాసులలో వరసరము వీరవృత్తానము యుండరాదు. "వరసృగం భోవయతః" అను సూత్రము ననుసరించి సమానగౌరవ ప్రతిపత్తుల కలిగి యుండవలయును.
- (17) ప్రతి ఆశ్రమముయొక్క దైవంజిన సామాన్య కార్యక్రమ నిర్వాహమునకున్ను, ఆశ్రమవాసులలో ఒకరు పర్యవేక్షకులయగ శ్రీ యతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యనిర్వాహక వర్గమువారి సంప్రతింపులపై శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్రకార్యకాండీ నమితివారిచే ఏర్పాటు చేయబడవలయును.
- (18) అవకాశమునంత వరకు ప్రతి ఆశ్రమమున చేర్చి పాఠశాలలు, గ్రంథాలయములు, ఉపన్యాసభవనములు, భజనమందిరములు, కాలక్షేపకూలములు యుండవలయును.

అ. ఆశ్రమములో స్థిరనివాసులుగ చేర్చుకొనబడు శ్రీల కుండవలసిన యోగ్యతలు:— i. శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళామండలిలో మూడుసంవత్సరములకు తక్కువగాకుండగ సభ్యురాలై యుండ వలయును.

ii. త ప్రకాశనాది పంపసంస్కారపథ్యలై యుండవలయును.

iii. తమప్రాకృత బంధువర్గముతో ఎట్టి లావాదేవీలుగాని, ప్రాకృతసంబంధముగాని యుండరాదు.

iv. జాతి-ఆశ్రయ-నిమిత్తములచే దూషితములుగాని శాఖాహారమును మాత్రమే వినును విష్టంతో భుజించు వారలై యుండవలయును.

v. జ్ఞాన-వైరాగ్య సూచకములగు నట్టియు, విలాస-భోగ రహితమైనట్టియు, నిరాదంబరము, నిర్మలము అయి నట్టి వస్త్రాంశాఃజాతులను మాత్రమే ధరించవలయును.

ఆ. పాఠశాలలు:— బాలికలకున్ను, పెద్దవారిలగు శ్రీలకున్ను అధ్యాత్మికాభివృద్ధి కరములగు విద్యలన్ను (స్తోత్రపాఠములు, ప్రబంధములు, పురాణములు, సాంప్రదాయగంభములు ఇత్యాదులు) వీనికి వ్యతిరేకముగాని, అంశము గాని కలుగనట్టి యితరవిద్యలన్ను నేర్చుటకు పాఠశాల యుండవలయును. ఈ పాఠశాలలలో శ్రీరే అధ్యాపకురాలిగుగ నియోగించబడవలయును.

ఇ. గ్రంథాలయములు:— శ్రీయభివృద్ధికి అనువగునట్టి జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యభోవకము లైనట్టి వత్తికలు పుస్తకములు, పఠములు మున్నగు వాఙ్మయముతో కూడుకొనియున్న గ్రంథాలయములు స్థాపించబడవలయును. ఈ గ్రంథాలయములలో ప్రాకృతిక మైనట్టియు, మనోవికారముల కలిగించునట్టియు, జ్ఞాన

భక్తి-వైరాగ్యముల కనుకూలముకానట్లయు పత్రికలుగాని, పుస్తకములుగాని, పత్రములుగాని ఎల్ల వాఙ్మయము యుండరాదు. గ్రంథాలయమునకి సంబంధించిన పరివారముగకూడ స్త్రీలే నిమోగింపబడవలయును.

ఈ ఉపన్యాసభవనములు:— జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య భోజకములగు ఉపన్యాసములనుగాని, కాలక్షేపాదులనుగాఁ, పఠనాదులనుగాని జరుపుటకు (దెప్పువారుస్త్రీలే, వినువారుస్త్రీలే అయియుండునట్టి) ఉపన్యాసభవనములను, కాలక్షేపకూటములను, పఠనాలయములను స్థాపించవలయును.

ఉ. శ్రీమతిరాజ సేవా మహిళామండలియొక్క లౌకిక రాజకీయములకు సంబంధించిన పనులను నిర్వహించుటకుగాను స్థానికమైన శ్రీ విశ్వప్రద్యోత ప్రచారక సంఘమువారి సలహా నిహాయములపై ఆ సంఘములోని వారి నెవరినైనగాని లేక యోగ్యులగు యితరులనుగాని పురుషులను ఆ యా ప్రత్యేకపనులకై ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును.

CERTIFICATE OF REGISTRATION OF SOCIETIES

ACT XXI OF 1860

S. No. 9 of 1951.

I hereby certify that "**Sri Visishtadvaitha Pracharaka Sangham**" has this day been registered under the Societies' Registration Act, XXI of 1860.

Given under my hand at Madras, this fourteenth day of March, One thousand nine hundred and fifty one.

*Additional Assistant Registrar of
Joint Stock Companies,
Chingleput District,*

సవి నయవి నతి

“కతా సంఘే శక్తిః” కలియగమున సంఘముననే శక్తియుండును.
 నుసంఘటిత సంఘము ద్వారా మాత్రమే మన మీ కాలమున అధ్యాత్మికాభి
 వృద్ధిని, ఆత్మోన్నతిని, ఆనందమును పొంద కలుగుదుము. పరస్పరబోధకును,
 భక్తి బావ ప్రచారమునకును సంఘమే కదా సాధనము. సత్సంగమునకును,
 సాదుసేవకును, సదనుస్థానమునకును శరణ్యము సంఘమే గాన దయయుంచి
 తాము ఈ సంఘమున సభ్యత వహించుట మాత్రమే గాకుండగ తమ యను
 యాయుల నందరను ఇందు వెంటనే సభ్యులుగ జేర్పించి ఈ సంఘమును పటిష్ఠము,
 నుసంఘటితము, ఫలప్రదాయి అగునటుల జేయగోరుచున్నారము.

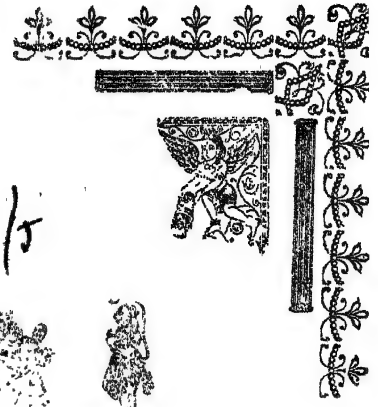
ప్రధాన కార్యాలయము:—

గీతామందిరము

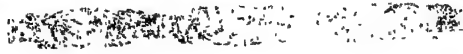
107, వరదాముత్తియప్పకొ వీధి,
 మదరాసు—1.

తమ,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

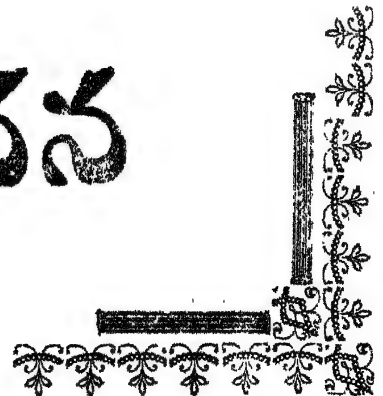
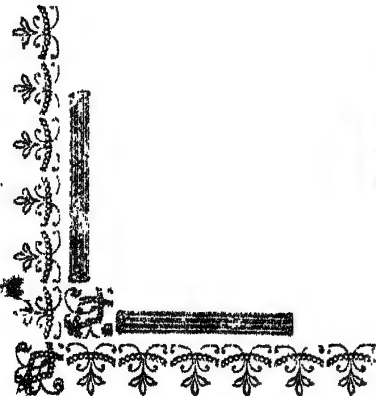

5828/5

“ప్రతి”

నివేదన

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర-ఆశ్వయుజమాసము

సంచిక 2

యతిరాజవిజయనాటకము

[ప్రియరబ్ధ రజప్రియుల వాక్చాతుర్యము]

తత్పరిణామము—ప్రతీయాంకము

నేదమాళికి మాయానాది దుర్నయ మరహ్యకరమాయెను. రామానుజులను ప్రభానా మాత్య పదవి నలంకరింపజేసిన బాంగుడుననెడు సంకల్పము ప్రబలమాయెను. కాని మాయానాది వారి ప్రవేశమును తీవ్రముగా ప్రతిఘటించెను. శ్రీయామునాచార్యులవారును శ్రీకాంచీపూర్ణులును యొక్కెనను రామానుజుల నాస్థానము నలంకరింపజేయవలెనని యత్నించుచుండిరి. ఇట్లుండగా నేదమాళికి శ్రీయామునులతోను ముగ్గులతోను కొలువునందుండగా ముగ్గులు తనమోలినే పరస్పరము కలహించి యనధ్యముగా ప్రసరించుట యాతనికి దుస్సహమాయెను. సరిగ నిదే సమ యమునకు శ్రీయతిరాజ శిష్యపుంగవులగు వాఘాలగోత్రోద్భవులగు దాశరథులను వాత్స్య గోత్రోద్భవులగు సుదర్శనవరద విష్ణువులును వైతాళిక వేషములతో శ్రీకాంచీపూర్ణుల యాజ్ఞా పత్రమును శ్రీయామునుల కర్పింప నిభామండపమున ప్రవేశింతురు.

రాజు:—(గౌరవముతో వైతాళికులను జూచుచు) మీరెవరు? ఏలవచ్చితిరి?

వైతా:—రాజా! ముందు పూజ్యులను పూజించియే విన్నవించుము.

రాజు:—(అలోచించి) ఐనను ఆలోచనవల ? ఇట్టి ఆత్మజ్ఞాన సంపన్నుల బుద్ధి గూఢని పనులలోనికి దిగదు. (వైకి) ఐనచో నన్నే జేయుదు. (వై తాళికులు వినయముతో వంగిరేడి యాము నాచార్యుల పాదములను శిరస్సుననిడుకొందురు)

యాము:—(భయముతో) మహారాజ ముందంత యాడరము తగదు. (అని తొలి పాదములను కాపాయవస్త్రాగ్రముతో కప్పికొందురు)

రాజు:—(గౌరవముగా చూచుచు)

వై తా:—మేము పూజ్యులగు రామానుజుల పాదదాసుల మని తమకు మహ్యముగా నెఱుంగుదుము.

యాము:—(స్నేహగౌరవములతో) మహారాజానుగ్రహసాక్షులు కలను!

వై తా:—పూజ్య! తమ యనుగ్రహముచే ధన్యులనుగుచుము.

రాజు:—పుణ్యమూర్తులారా! పశ్చిమయిట్లే యుండిపోయెను.

వై తా:—(భయముతో తిరిగిచూచి) దేవా! మేము శ్రీరామానుజుల పాదదాసులుగా నెఱుంగుచు తునకలము.

రాజు:—గురువందనసమయముననే యావిషయము తెలిసినది. అది దేవ్యుగా యని వివరించుకొని తెలియగోరుచున్నాను.

వై తా:—ఆయన మాకు విద్యకు సంబంధించిన లెండి తిరిగి పుట్టకుండుకేయు జనకుమరు.

రాజు:—(ఆనందముతో) ఆయనయేనా మీరాచార్యుడు ? (అలోచించి) ఆయన మిమ్మిచ్చిచ్చి తలండ్లనా ?

వై తా:—ఎప్పటికిని తలపెట్టదు.

రాజు:—(సం దేహముతో నుండును)

వై తా:—కాని యోగమహిమచే నెల్లప్పుడును మిమ్మునుభవించుచునే యుండును.

రాజు:—(చిరునవ్వునవ్వును)

వై తా:—తమరు రెండవపశ్చిమ సన్నధులు కలదు.

రాజు:—(నవ్వి) పూజ్యులారా! ఒక్కక్షణకాలము ఊమింపుడు. (ఇతిరెండు పాదములను పాదములను పాదములను యెద్ద సమాహుడని యెవ్వడైనా యున్నాడా ?

వై తా:—ఊరక యుండుటయేగాదు.

రాజు:—ఇంకేమి ?

వై తా:—మాయావాదిని కీ పారవేయుటకు సన్నాగమును పన్నుచున్నాడు.

రాజు:—(మాయావాదిని జూచి కోపముతో తనలో) దుర్మాన్యుడా! పశ్చిమభక్తిని హింసించుటకు నీకేమి శలించునో తెమ్ము. (వైకి) పుణ్యులారా! మీరు వచ్చిన పనిని జెప్పును.

వై తా:—(ఒకరిముఖము నొకరు చూచుకొందురు)

రాజు:—(కుడికన్ను అదిరి నట్లభినయించి ఆనందోత్సాహములతో) ఆలోచన యేల ? విశ్వాసముతో చెప్పుడు.

వైతా:—అంతయు నిదియే చెప్పను (అని పట్టుబట్టచే చుట్టబడిన ఉత్తరమును విప్పియిత్తుడు)

యాము:—(దానిని తీసుకొనును)

రాజు:—ఇది యెచ్చటనుండి వచ్చినది ?

వైతా:—అదియునాయత్తరమే చెప్పను.

రాజు:—ఆర్యా ! చదువును, చదువగా వినగోరుచున్నాను.

యాము:—(ఉత్తరమును) విప్పి చదువుచు చిరునవ్వు నవ్వును)

రాజు:—దోషమేమైన గలదా !

యాము:—లేదు లేదు. నిర్గుప్తమే. కాని మీరు అందెకు శిరస్సున మోపజూచిరి.

రాజు:—అది యెట్లు ?

యాము:—నాకొత్తకై వచ్చిన యీ యుత్తరము తమకు జూపబడెను.

రాజు:—తప్పేమి ? అదియును నాదే. చదువును.

యాము:—ఐనను చదువుటకు భయపడుచున్నాను.

రాజు:—(బలవంతముగ తీసుకొని తానేచదువును) స్వస్తి శ్రీ యామునమునుల పాదపంధన మాచ

రించి కాంచీపూర్ణుడు గావించు విజ్ఞప్తి—

ఇప్పుడు శ్రీహస్తీకైలాభరణముగు శ్రీయఃపతియైన శ్రీనరదరాజులు నాయెదుట సాక్షాత్క

రించి రామానుజుల నీవిధముగ నాజ్ఞాపించెను.

“నాయాజ్ఞానువర్తియగు వేదమాళి యిత్తరి వేదబాహ్యులును కుదృష్టులును నగు దుష్ట

మంత్రీవర్గముచే బీడింపబడుచు కలతజెందుచున్నాడు. కావున నీపాతనిని కాపాడవలె” నని

అందుల కనుకూలించు మతి నీతి, సత్కర్మ, సముత్సాహము మొదలగు వారినితోడిచ్చి

రామానుజుని బంపితిని, కావున నీవును రాత్రిం బవళ్యు వేదమాళిని గాపాడుచుండుము” అని

యాము:—(ఆనందముతో) ఇది యొక గొప్ప యభ్యుదయమే.

మాయా:—చేవా ! వైతాళికుల అసత్యభాషణములకు పూర్తిగ మోసపోతివి.

(కోపముతో యామునుని జూచుచు)

రావణ సన్యాసీ ! నీయూలోచన యనెడు కపట మెండమావి నీటియందీరాజుని ముంచి

వేసితివి. రాముడువలె నే దురవస్థ నొందుకో గదా !

ప్రియరంగుడు:— రామానుజుని బలముచే రామునివలెనే మా రామానుజుల బలముచే నీ రాజును

ఏవిధమాగు దురవస్థను చెందంబోడు. కాని యంతటను గెలుపునే పొందును. నీవుమాత్రము

మును పూర్తిగ విడిచిపెట్టి నాకంటె వేరొక్కఁడులేడని జెప్పఁను నొక్క మాయనే దిగ్భరి
నమ్మియున్న నీవే నిజముగ రావణసన్యాసివి.

మాయా:—(కోపముతో) బాగు! బాగు! వైతాళికవటుడా! అబ్బా! ఎంతచదునున్నదివి?

పరమహంసనగు నా యజ్ఞోపవీతత్యాగమును నీ వొక్కడవే కాబోలు తెలిసికొంటివి.

ప్రియరంగుడు:—కాదు-కాదు, అందఱు నెఱుంగుదురు. జుడెమును నీడినది. కాకియో హంసయో

మనకెందుకు గాని సేనిష్ఠకు జెప్పన దగికాదు.

మాయా:—(ఆలోచించి) హు! మరేమి? శారీరసూత్రములను విడిచితి ననుచున్నావా సోమి!

ఓరి యవివేకీ! శ్రీవేదమాలిమహారాజును అద్వైతసామ్రాజ్యము నేలించుచున్నావు.

ఎరుంగుదువా? ఇక నే నాసూత్రముల నెట్లు వీడుదును? చాలు చాలు. పొమ్ము. పొమ్ము.

కొను పిల్లవానికి నీ కీబ్రహ్మవిద్యాప్రసంగమేల?

ప్రియ:—ఔను నేను మూర్ఖుని గాన నేమియు నెఱుంగను, నీవు వికేసరిగదా సత్సము.

సంగీతవిద్యయు బాల్యమును వేదాంతవిజ్ఞానవిరోధులూ? (వకవక నవ్వి) ప్రశంసించుచు

లను బ్రహ్మవేత్తల గోష్ఠిలో జేర్చువు కాబోలు. మకనారద స్పృహగలవాని నీవు భూమికి

శంఖమే. వారు బ్రహ్మవేత్తలే కాదు, నారికి యాచార్యులు కూడను. ఆదిమము

మేమందువు?

ఓరి! వ్యర్థపాండిత్యాభిమానీ! చూడుము. ఈ ముక్తపురుషుని నపరిమితావధి నిర్వికల్ప

శ్రియఃపతి చెంతజేరి పరబ్రహ్మవిద్యాబలము నలన సత్యలోకాని చతుర్దశ భుజనశిఖర

యందును ఆయన ననుసరించి యనంతగరుడాదులతో గూడి స్వేచ్ఛగా నంచరించుచు నీవ

సంకల్పమాత్రముననే కావలసిన యన్నమును కావలసివచ్చిరూపములను పొందుచు

నత్యంతాశ్చర్యమయమైన గానమును జేయుచు పరబ్రహ్మ ప్రకాశించిన యహ్మమున

ముతో గూడియుండు ననెడు బ్రహ్మజ్ఞుల కింపైన పుతిని ఓ మాయావా! ఇప్పుడును

వకపోయినను విననైనలేదా!

ఇప్పుడది యట్లుండనిమ్ము. ఆకాశకుసుమ సదృశమైన వద్వైలముని యేదో యంగీకరించి

యదియే సత్యము దానికి విరుద్ధమగు నర్థముల బోధించుచుగావ్యబ్రహ్మసూత్ర సముదాయ

మంతయును, దాని యర్థమగు-బ్రహ్మ సకలచేతనా చేతన ప్రపంచమునకును, కాగణమునకు

టను దానికి వలయు నిఖలకల్యాణగుణములు కలిగియుండుటను మోక్షమొనంగుట మొన

లగు వాటిని మిథ్యమిథ్య యని వదరు నీవు బ్రహ్మసూత్రముల బరిత్యజించక మరేదేము

చేసితివి? ఐనను వాటిని స్మరించుట నిజముగ వైదికుల వాచించుటకే గజా! నిజమాలో

చించిన వేదమాలి యద్వైత విషయానుభావమున్ను నంచనగాక మరియేమిగలు ?

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః,

భగవంతుడు-ఆయన పేరేమ-ఉప్పుఘట్ట.

"శ్రీమన్నారాయణ"

ఏమహాత్మా అక్కా-ఇంకను స్వామి వేంచేయలేదేమి?
అదేనమ్మా, నేను ఆలోచించుచున్నాను. చెల్లెలందరు వచ్చినట్టేనా
అహా! అందరు వచ్చి జేసినారు. ఇంక అనలాయన ఆవిర్భవించుటే ఆలస్యము
పూజా దృష్ట్యము లన్నియు సిద్ధముగా నున్నవా?
అవునవును ఏది ఏమాత్రము లోటువచ్చినా మనకు పొడుపులు లేప్పవు
అవాస్తవమైన క్రామమునికి ఈ అట్టహాసము లన్నియు మన తృప్తికొరకే గాని ఆయన కేమైన
అపేక్షయున్నదా?

అవును గాని అక్కా! స్వామికి కావలసినది మానసిక జ్ఞానము, మానసిక సమర్పణము
గాని పైపై యాడంబకములు కావండులే. మరి ఈ మడి-తడు లెందుకు? ఈబొట్టు జుట్టు ఎందుకు?
ఈ సింగారింపులు-అలంకారములు ఎందుకు, ఈపూజా పునస్కారము లెందుకు?

సీవు చెప్పినది నిజమే. గాని ఆంతరంగిక భావములకు బాహ్యచిహ్నాలు గురుతులు కేవలము
మానసిక భక్తిరహిత బాహ్యచిహ్నాలు వ్యర్థములు గాని మానసిక భక్తి యుండునపుడు బాహ్య
చిహ్నాలు కూడ యుండవలయును. ఉండవలయునేమిటి? అవి కలిగియే తీరును.

నలుపుదనము లేకుండగ మేళుము వర్షించునా?

తెల్లనికాంతి లేకుండగనే సూర్యుడు ప్రకాశించునా?

ఎరుపుదనము లేకుండగనే అగ్ని దహించునా?

ధ్వని లేకుండగనే వాయువువీచునా?

ఆయా బాహ్యచిహ్నాలు కలుగుట వానివానియొక్క లోలోపల యుండు విషయముల
యొక్క సూచకత్వరూప శ్వభావము.

అవునవును నిజమే. నాటకములలో స్త్రీకూడ రాజస-తామస ఆంతరంగిక గుణముల కల
వాడని తెలియుటకు భోడిగుండ్లో లేక జుట్టువిరబోతయో యుండునటుల జేసి, మొగమున యింత
నిభూతిని బూసెదరు. ఎరుపో-నలుపో బట్టలు ఏ గూడ కట్టుగనోగట్టెదరు.

సాత్త్విక ఆంతరంగిక గుణముల కలవాడని తెలియుటకు మంచి జుట్టు మొగమున మంచి
తిరుమణి శ్రీ మూర్తి బొట్టునో లేక యిటువంటిమంచి ఉత్కృష్టమైన బట్టెదరు. తెల్లటిమంచి
అంచుల బట్టను చక్కగ కట్టెదరు.

అంతరంగిక గుణములు లేకుండగ కేవలము గొప్పకో, గౌరవమునకో, జాబుకో దర్పమునకో, మోసమునకో- మాయకో మాత్రము పైకి వేషములు చేసినవో అది స్వర్గము. అట్టివీరిద భామ్యులవల్ల ఎంత ప్రయోజనమో అంతే.

అవునమ్మా అవును

అదుగో వేషనాదము

అక్కల్లారా రండు నాధుళ్ళ మన్నాదుడు జగన్నాధుడు అట్లు జగన్నాధుడు వేదవేదము చున్నాడు. ముందు కుంభహారతి నిత్రము ఆసనము సర్దుడు.

అర్ఘ్యపాద్యముల నాయ త్త పఱచుడు

పండ్లు-పానీయములు సిగ్గుముగా యున్నవి గదా

ఈవిధముగా మూర్తీభూతభక్తి స్వరూపులగు అష్టపట్టమహిమలున్నవారితోకాబృందమున్ను విచ్చేసిన శ్రీకృష్ణపరమాత్మునికి హృదయపూర్వక స్వాగతమిచ్చి సపర్యల నొనరించిరి. శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు మధ్యగ పసిడి సింహాసన మలంకరించగా చుట్టూ మిగత వారందరు గుమిగన గొప్పిగను కూర్చొని యుండిరి. పండ్లు అందించువారు కొందరు పానీయముల త్రాగించువారు కొందరు పూజల నొనర్చువారు కొందరు హారతుల సమర్పించువారు కొందరు పాటల జాడువారు కొందరు పాదము లొత్తువారు కొందరు ఇటుల అత్యుత్సాహము మిన్న ముట్టుచుండెను.

ఇంతలో నారదమహర్షి విచ్చేసిరి. అందరూ లేచి ఆయనకు స్వాగతమిచ్చి ఒక ఉన్నతి సుఖాసనమున ఆయనను ఆసీనుని జేసిరి.

నారదుడు:- శ్రీకృష్ణా! ఏమి నేటి విశేషము, ఇంత మంచి ప్రీయురాలినితో ఇంత సాద కాళముగా ఆనందించుచున్నావే ఆహా చ్చిట్టి అపూర్వదృశ్యమును, అశ్వాత్థిమ గోప్సీని, దగ్ధింశ గలిగిన నాభాగ్యమే భాగ్యము, నాజన్మయే జన్మ.

రుక్మిణి:- మహర్షీ నేడు నాధుని జన్మదినోత్సవము ఎన్ని దినములు గుండియో తంతో ప్రయాసజెంది ఉపాసించగా ఉపాసించగా ఈనాటికి నాధునికి అనుగ్రహము కలిగెను. ఉత్సవమున పాల్గొన నంగీకరించెను.

నారదుడు:- అమ్మలారా మీరు గదా ముక్తులు. మీరు గదా ధన్యులు. జన్మాంతర సహస్రములయందు తపో-జ్ఞాన-సమాధులచే భగవదనుభవ విరోధములకు పాపములు నశించగా గద శ్రీకృష్ణుని యందు ఇట్టి భక్తి జనించును.

యమేనైష వృణుతే తేన లభ్యః ।

తస్య ఏష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వాం॥

మీరాయనను నగిరిగి ఆయన మిమ్ముల వరించెను. మీకాయన ఈవిధముగా ఉత్సవ మిచ్చెను.

శ్రీకృష్ణుడు:- “ప్రియో హి జ్ఞానినోత్తరం
అహం స చ మమ ప్రియః”

వారు నన్ను ప్రేమించిరి. నేను వారిని ప్రేమించితిని. ఇందు విశేషమేమున్నది నారదా!
నారదుడు:- స్వామీ! మీ పరస్పర ప్రేమ ఎట్టిదో నాకు తెలియునటుల బోధించరా.

శ్రీకృష్ణుడు:- ముందు వారినడగఁము. తరువాత నేను తెలిపెద.

నారదుడు:- అమ్మా మీకు శ్రీకృష్ణుని పైగల ప్రేమను నాకు ఉదాహరణ పూర్వకముగ
తెలియునటుల బోధించరా.

గోపికలు పట్టమహిమలు అందరున్న:- నారదా నాధుని పైగల ప్రేమను మే మెట్లు తెలుప
గలము, ఆయనే మా కాధారము, ఆయనే మా ప్రాణము, ఆయనే మా ఆత్మ, ఆయనే మా
భోగము, ఆయనే యాశండుము, ఆయనే మా సౌఖ్యము, ఆయనే మా మోక్షము, ఆయనే మా
సర్వస్వము. మహామునీ మేము దీనిని తెలుపక క్తులము గాము. మాకు భావమున్నది గాని భాష
లేదు. మాకు హృదయమున్నది గాని శబ్దము లేదు. మాకు ప్రేమ యున్నదిగాని వానిని వివరించ
గల సాధనము లేదు. వేయేల మేమే ఆయన-ఆయనే మేము-ఆయనే మా స్వరూపము. మేమే
ఆయన స్వరూపము. ఆయన లేనిచో మేము లేము.

నారదుడు:- శ్రీకృష్ణా, సర్వజ్ఞా, సర్వశక్తీ జగితీవ్యామోహా, నీచేష్టితములు అప్ర
మేయములు. అనంతములు. అత్యాశ్చర్యకరములు. జగదేక సుందరుడవు, నవమన్మథ మన్మధు
డవు. నీకటాక్షము కలిగినచో నిన్ను ప్రేమించుచి జీవియుండునా? అయితే నీవు వీరి నెటుల
ప్రేమించుచున్నావో తెలుపవా! వీరు తెలివినది నాకు బోధపడలేదు. నీవైన నాకు తెలియునటుల
విశదీకరించుమా.

శ్రీకృష్ణుడు:- నారదా నేను మాత్రము చెప్పగలనా
“జ్ఞానీ త్వత్ప్రేమ మే మతం”

నాకు వీరు ఆత్మవంటివారు.

ఒకగోపిక:- అల్లాగున గాదు స్వామి. నీవు నిజముగా మమ్ముల నెట్లు ప్రేమించుచున్నావో
చెప్పమా.

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్నా. జెల్ల మునువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరిషక గోపిక:- నన్నో?

శ్రీకృష్ణుడు:- తేనెనువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరిషక గోపిక:- మధి నన్నో?

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను గుమ్మెత గుమ్మ పాలనువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరిషక గోపిక:- నన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను గట్టి మీగడ పెరుగునువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరివకగోపిక:- నన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను ఆనాడు చిలికి తీసిన తెల్లని వెన్నముద్దనువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరివకగోపిక:- నన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- విన్ను అప్పుడు కాచిన ఆవునెయ్యినివలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరివకగోపిక:- నన్నో?

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను పాయసమువలె, జిలేబివలె, మంచిపిండివంటలవలె ప్రేమించుచున్నాను.

జాంబవతి:- నన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను బాగా పండిన అంటుమూమిడి పండుచువలె ప్రేమించుచున్నాను, మిఠాయివలె ప్రేమించుచున్నాను.

సత్యభామ:- నన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను-అమృతమువలె ప్రేమించుచున్నాను.

రుక్మిణి:- స్వామీ-నావిషయమైకూడ

శ్రీకృష్ణుడు:- అట్లుగుటకు సందేహించెదవేల దేవీ. నిన్ను ఉప్పులునువలె ప్రేమించుచున్నాను.

ఈమాట వినునప్పటికి రుక్మిణికి చాల అజ్ఞానమెను. అందరిని మంచిమంచి విలువగల ప్రేమాస్పదమైన వస్తువులువలె ప్రేమించునట్లుల కెని నన్ను పట్టమహిషిని, మహాభక్తురాలను తనను తప్ప అన్యమెరుంగని అపన్యాయురాలను, కల్లకపటము ఎరుగని సర్వభా అనన్యభాగ భూతురాలనై యుండుదానిని, స్వస్వముచుచది లేకుండగ అనన్యశేషభూతురాలనై యుండుదానిని ఎందుకు పనికిరాని చవట చవిటి ఉప్పులుల్లుకింద తోసి వేసెనే అని రుక్మిణి చాల చిన్న పోయిన మోముతో మిగత సవతులను మొగమెత్తి చూడజాలక అచ్చట నిలువజాలక రోషా వేశములతో లేచిపోయెను. మిగత గోపికలు దేవిమూలులు స్తంభించిపోయిరి. నారదుడు నిశ్చేష్టుడాయెను. శ్రీకృష్ణుడు మౌనము మోమున చిరునగవు చిందులాడ నిమ్మళముగ లేచి వెళ్ళిపోయెను నారదుడు తన వలననే ఈఉత్పన్న ఉత్సాహమునకు భంగము వాటిల్లెను కాబోలునని కిక్కురు మనకుండగ అంజలిగీల్చించి ఆకాశమున కెగసిపోయెను.

మరునాడు శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణిదేవి అంతఃపురమునకు విచ్చేసెను. మహాభక్తురాలగు రుక్మిణిదేవి నాథుని ఎదుక్కొని సకల సపర్యలకొనర్చి దివ్యాసనమున కూర్చుండబెట్టి శ్రీపాదముల నొత్తుచుండెను.

శ్రీకృష్ణుని రాకచే ఆమె హృదయనీచును గల నిన్నటి రోషతాపము వప్పున చల్లాలెను. గాని ఏమియు పట్టుకరించ జాలకుండెను. శ్రీకృష్ణుడు గూడ తిరిగి నిన్నటి ప్రసంగమును ఎత్త జంకుచుండెను.

శ్రీకృష్ణుడు:- దేవి మఱియుక నృతమాచరించవలయున్నది.

రుక్మిణి:- చిత్తము.

శ్రీకృష్ణుడు:- అది కలుబది దినము లాచరించవలయున్నది. దానికి ఇతర ఏనియమములు లేవు గాని కొలదిగ ఆహారనియమము మాత్రము గలదు. ఉప్పులేకుండగ చప్పడి పదార్థములను మాత్రమే భుజించవలయును. ప్రతిదినము మూడు వేళలాదును భగవంతుని ఆరాధించి ముగ్గురు ముత్తైదువులకు యిట్టి చప్పడి పదార్థములతో సాపాటు పెట్టుచుండవలెను.

రుక్మిణి:- చిత్తము.

మర్నాటినుండి వ్రతదీక్ష ప్రారంభమాయెను. ఏరోజున కారోజు సాపాటుకై ముగ్గురు ముత్తైదువులు దొరకుట అతి దుర్లభమగుచుండెను. ఒకనాడు వచ్చిన వారలు మర్నాడు ఎంత బ్రతిమాలునను రాసుండిరి. తన సవతులు కూడ వచ్చుటకు నిరాకరించిరి. చివరకు తనకు కూడ ఈ ఉప్పులేచి చప్పడి కూడు సహించక ఆగాటి కానాడు చిక్కి శత్రువుగుచుండెను. ఎన్నోరకముల తినుబండారములను చేయించుచుండిరి. ఎన్నోరకముల పండ్లు, పాలు వచ్చి పడుచుండెను. ఏమి లాభము ఉప్పు లేక పోవుటచే ఏదియు ఎవరికి సహించకుండెను. ఎటులనో అతికష్టముపై శిశిరోజులు గడిచెను. శ్రీకృష్ణుడు ఆనాడు తిరి రుక్మిణిదేవి అంతఃపురమునకు విచ్చేసెను.

శ్రీకృష్ణుడు:- దేవి, ఏమి యింతతో యింత చిక్కిపోతివే. లేవలేకున్నాదేమి? రేపు మన నృతసమాప్తి దినము. రేపు మన బంధు-మిత్రులందరిని పిలిచి తదీయారాధన జరుపవలయును. అందు నలుభై పిండినంటలు, నలుభై కూరలు, నలుభై పచ్చళ్ళు చేయించవలెను. దేనిలో కూడ ఒక్క ఉప్పురామున్న నను వేయకూడదు. చివరకు నేతిని, చివరకు పెరుగును నీవే స్వయముగ వడ్డించవలయును.

రుక్మిణి:- చిత్తము.

శ్రీకృష్ణుడు:- మర్నాటికి తన బంధుమిత్రులందరును, రాజాధిరాజులను అందరిని సాపాటుకు ఆహ్వానించెను. అందరు విచ్చేసిరి. నారదుడు కూడ వచ్చెను. అన్ని పదార్థములు వడ్డించబడెను. అందరు భోజనమున కుపక్రమించిరి. రుక్మిణిదేవి నెయ్యినివడ్డించ ప్రారంభించెను. ప్రతివాడు ప్రతి పదార్థమును అతి ఆప్యాయముతో నోటిలో పెట్టుకొనుట, చప్పగ యుండుటచే చీ చీ అనుచు ఉమ్మి వేయుట జరుగుచుండెను. ప్రతి విస్తృత వద్దను రుక్మిణిదేవికి యిదే అనుభవము కలుగుచుండెను. చివరవరకు యింతియే. ఎవరూ ఏపదార్థమును కొంచమైనను తినలేదు. ఛీ, ఛీ, ధూ, ధూ, అను శబ్దములు మిన్నుముట్టెను. రుక్మిణిదేవికి కళ్లు తిరిగెను. కన్నీటివారకు మేరలేదు. మనస్సు వైధి ల్యము చెందెను. ఒకమూల చతికిల బడెను. చివరకు మూర్ఛపొందెను. శ్రీకృష్ణుడు వచ్చి ఆమెను వదిలోనికి తీసుకొని ముఖమున పన్నీగు జల్లుచు శైత్యోపచారములు జేసెను. రుక్మిణికి తెలివి వచ్చెను.

రుక్మిణి:- నాథా! తమించరా, నీచేష్టలు అప్రమేయములు నీమాటలు అనగాహ్యములు, అజ్ఞానిని అపరాధిని తమించుమా. ఉప్పళులో యింత మహాత్మ్యమున్నదని తెలుసుకొన లేకపోతిని. ఊరక మీపై అలిగితిని, అందులకు తగిన శాస్త్ర జరిగినది. ఇక నైనను నన్ను నయమాపవా?

నారదుడు:- ఆహా స్వామి, ఎంత విచిత్ర సంఘటనను కలిగించితివి.

అందుకనే నిన్ను ఉపనిషత్తులు యథా సైంధవఘనః — రసఘనః సన" అని వర్ణించినవి. లోకములో ఎన్నో అమూల్య అపురూప సదార్థము లుండగా నిన్ను ఉప్పళుళ్లుతో ఉపవించుటయే?

ఉప్పళుతో సాటియగు స్వచ్ఛమైన, బాహ్యంతరములలో ఏకరూపమైన, అన్నిటిలోను అంతర్లీనముకాగల, అన్నింటికి అవసరమైన, ఎప్పటికి స్వస్వరూప విచ్ఛిత్తిలేని, బీజకునికముగలు బ్రహ్మాంశాధిపతివరకు అందుబాటులోయున్న అందరికి అత్యావశ్యకమైన, మిగతావానిని పైను తన సత్తవై ఆధారపడి యుండునటుల చేయకలిగిన, స్వతః ప్రాప్తమైన, త కు తానే కారణమైన ఏ రూపములో యున్నను తన స్వభావమును విడువకుండనట్టి, రుచు అన్నింటికి ఆధారభూతమైన తన స్వరూపమును మార్చుకుని యితరములకు అభేదాశ్రితయమును కలిగించు నట్టి ఇరిగినను యిట్టి అసంఖ్యేయములైన గుణగణములు గల వస్తువు మహాకటి లేదు కదా. ఉప్పళునకు ఉచ్చేషాటి నీకు నీవే సాటి. నీ ప్రేమకు నీ ప్రేమయే సాటి.

రామానుజ వైభవము

కోగంటి నీకారామాద్యుబాగుడు, అల్లారు.

శా. శ్రీమదైష్ట్యవ సంఘమెల్ల నినుసంసేవించి వైకుంఠ ల
క్షీమార్థస్యతనందు నై హికము నన్ శ్రీమంతమై సర్వ సా
ఖ్యామోదముల నందుచుండునని విద్యాసాగరుల్ బుల్కు నో
స్వామీ దాసునిగూడ నట్టెగని విశ్వాసించు రామానుజా ||
మ. జనముల్ మూర్ఖగతిన్ చరించునెడ విజ్ఞానమ్ము సంధింప భూ
మిని జగ్గించి త్వదీయసన్మతము గంభీరమ్ముగా శాంత వృ
త్తిని తేమంకరమైన పద్ధతిని బోధింపంగ రాజ్యమ్ము లం
దున, రాజుల్ గనిమెచ్చు నీమత ముగొల్తున్ భక్తి రామానుజా ||

- శా. “జీవాత్మే పరమాత్మ” యంచును మహాత్మేపమ్ముఁ జేయుచో
నానాదమ్ముల యుక్తి యుక్తముగ మిథ్యాభూతముల్ జేసి యా
శ్రీవైకుంఠ నివాసుడిగతిగ భూరిప్రాథ వాదార్పితిన్
నీవే నిక్కపుపూన్ని గెల్చితివి తండ్రి స్వామి రామానుజా || 3
- మ. పరమా మ్నాయపు సారమెల్ల నొక శ్రీభాష్య స్వరూపమ్ముగా
పరవాదుల్ సభలన్ జితాస్మ యనగా వాదించి శ్రీవైష్ణవ
స్థిరతన్ బాదుకొనంగజేసితివిగాదే యట్టి నీగొప్ప నీ
కరుణన్ నేనెటుసంస్కరింతు వినతత్మోపాల రామానుజా || 4
- మ. పరమోత్కృష్టమునై శుభప్రదమునై వాత్సల్యభావమ్మునై
కరుణావాసమునై సమస్తరిపురేఖాకాననజ్వాలయై
స్థిరమై జౌద్ధమతాగ్ని మేఘము యుక్తిపించునీమార్గ మి
ద్ధర నాచంద్రముగాగ నేనెపుడు నిర్ధారింతు రామానుజా || 5
- శా. కాలమ్ముంతయు వమ్ముజేసికొని దుష్కాంతోపప్రధానాత్ములై
లోలత్వంబున నీభవాంబు నిధిగల్గోల వ్యధాచిత్తులై
కాలప్రేరితులై మునుంగ గని యుత్కంఠన్ మహాప్రేమతో
నాలోకించి వికుంఠమంపితివిగాదా నీవు రామానుజా || 6
- శా. నీ విద్యావిభవమ్ము నీప్రతిభ, నీ నిర్వాఙ్మహా ప్రేమయు
భావింపక మముబోంట్ల నెల్ల నిపుడే వైకుంఠముం జేర్చగా
నీవేదైవమవంచు సద్గురుడుగా నిత్యమ్ము నీధ్యానమే
గావంశాల సమర్థమంచెపుడు మొక్కింజూతు రామానుజా || 7
- మ. హృదయమ్ముందున శాంతిలేదు విధులే కృత్యమ్ములా లేవు నె
మ్మది విజ్ఞానములేదు కోవిదులు సంభావించు పాండిత్య మ
న్నది పూజ్యమ్ము కవిత్వమిల్లెయగు నెన్నన్ మూర్ఖత మాత్రమే
ఁదిలంబాయెను మోక్షమే విధిగ సంపాదింతు రామానుజా || 8
- మ. విలసద్భావ పరంపరల్ పరగనిస్వీకించి వర్ణింప మొ
క్కులు బల్ మొక్కితి నేటికయ్యదియె నాకున్ ప్రాప్తమాయెక కపి
శులు విద్వాంసులు గూడ నెప్పుడు వచించుక నీమహాత్మ్యంబు నే
కలముంబట్టి తదీ యసూక్తులనెవక్కాణింతు రామానుజా || 9

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ౬. వే శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాళాచార్యులుగారు

శ్లో. ధ్యాయన్ సత్య మనన్త మన్త రజడం బ్రహ్మ రవిస్థేక్షణం ।
నిష్క్రమ్యా శు సుఖమ్మయైవ కృషయా నిర్ఘాతమాయాశుషః ।
విష్ణో స్తత్పద మేత్య తత్ర పరమహోమ్ని స్వయం చి త్స్విరాట్ ।
భుజ్జే- తేన విపశ్చితా సహ మహానన్దా ననన్తా న్పుధః ॥

ప్రాజ్ఞుడు, సత్యమై, యశరిచ్చిన్నమై స్వయం ప్రకాశమై, పుంశరీకములవంటి నేలై ములు గలిగియున్న పరబ్రహ్మను మనస్సునందు ధ్యానించుచు సుఖమ్మయనబడు గాఢమాగ్ధ మున వెంటనే బైలుదేరి భగవ దనుగ్రహముచే ప్రకృతి బంధమును ఛేదించుకొని యా పసిష్ట మైన శ్రీవైకుంఠపురమున జేరి యచ్చట జ్ఞానస్వరూపుడై, కర్మపరతంతువు గాక సర్వజ్ఞుడగు సర్వేశ్వరునితో గూడి యసంఖ్యాకములగు మహానందముల ననుభవించుచున్నాడు.

శ్లో. యః పఠ్యశ్చి స్పృశన్ పఠాశ్చ చ మహాభూతాని రక్షన్ హరిన్ ।
కీడ త్యన్భూదివ్యమజ్జగదుః శ్రీహాసనాదిః పుమాన్ ।
సర్వం క్షుప్త మకర్ష్యమఖ్యపరిధాతన్తం సమర్థోఽపి సన్ ।
వ్యాజం కిశ్చి ద్ధవేక్ష్య రక్షతి జగ ద్విశ్వవ్యవస్థాపకః ॥

లక్ష్మీవిశ్మయమును, అత్యుత్కృతకల్యాణ గుణములు కలవాడును, నగు అగాధి పురుషుడైన స్వర్వేశ్వరుడు, సకల చేతనులను అచేతనులను మహాభూతములను సృష్టించుచు హరించుచు కీడించును. ప్రపంచముల మర్యాదల నేర్పరచు నా పరమ పురుషుడు చేయుటకును, మానుట కును తాగుమారు గావించుటకును సమర్థుడయ్యును నేనో యొక్కమిమను గల్గించియో ప్రపంచ మును రక్షించును.

శ్లో. కర్మవ్యాజకృతాఖిలాత్మ నివహ క్లౌళానబోధ స్ఫుర ।
త్పశ్యాత్తాప కృపావిమోచిత జగజ్జన్మాది లీలానరం ।
భోగైకప్రపణం విధాన్యతః పరబ్రహ్మపి దత్తాభయో ।
భూతేభ్యో యతిరాజ ఏష ఇతి మే చేత స్వభూ మ్నిశ్చయః ॥

ఈ మాయతిరాజులు, ప్రాణులందరకు నభయ మొసంగి పరమాత్మను - తాను జనుల కర్మలను మిషగా గొని నిఖిలాత్మవర్గమునకును కల్పించిన దుఃఖముల గాంచి వశ్చాత్మ పృథ్వి దనుగా పారవశ్యమున (భీ ఇక నెప్పుడు నిట్టి స్పృహగిది - వ్యాపారముల చేయరాదని విరక్తితో) స్పృహగిది లీలావ్యాపారముల యందాదగము లేని స్పృహనిగా జేసి, కేవల భోగలాలసునిగా జేసివేయునని నామనము నిశ్చయ ముదయించెను.

(యతిరాజు లే యందరకు మోక్ష మొసాగుమగ్నని భావము)

(మెల్లమెల్లగా దగ్గరజేరి) ఓ మాయా-మరచితిని-యభార్థవాడీ! సన్యాసి చక్కవర్తీ! నానెత్తిని చేయిబెట్టి నీవే నిజమును జెప్పుము. స్వానుభవ సిద్ధమును స్వయంప్రకాశమును నగు మన యద్వైతబ్రహ్మ తాను సిద్ధించుటకు దేనినైన సోకప్రమాణమును వేషించునా? అవేషించిన దానికి గోచరించును గాన మన బ్రహ్మ మిథ్యయే కావలసివచ్చును.

(గట్టిగా నవ్వి)

వృత్త్యమగు వస్తుజాతమంతయు జడమును మిథ్యయును గాన నాపరబ్రహ్మ దృశ్యమెన్నడును గాడను నీవు తీసికొనిన గోతిలో నీవేపడుదువు.

మరియు నదియేకాదు. నిజముగ జెప్పుము. నీకుముక్తి యెట్టిది?

న సాధ్యా బ్రహ్మచేన్ముక్తిః తదన్యాయే న్మృత్యువైవహా ।

ముక్తి శూన్యస్య వేదాంత సంపదస్తే కపేస్సృజః ॥

బ్రహ్మయే మోక్షమందువా ఆ బ్రహ్మచిత్తము గాన ముక్తి సాధింపబడునదియేగాదు. అంతకంటె వేరందువా అదిమిథ్యయే యగును. బ్రహ్మకంటె వేరగునవన్నియు మిథ్యయని గదా నీ సిద్ధాంతము). అట్టితెరి ముక్తియే మృగ్యమైన నీకు కోటికి పుష్పమాలవలె వేదాంత సంపదలేటికి?

మాతూ:—(సిగ్గుతో తలవంచుకొనును)

రాజు:—(ఆనందముతో) ప్రియరంగడు నిజముపల్కెను.

మాయా:—(తనలో) ఈ దుర్మార్గుడు నన్నన్నివిధముల వంచించివేసెను.

రంగప్రియుడు:—(ఆనందముతో) భుజమును కొట్టుకొని గర్జించుచు ఎగురును)

భాస్కరయోధవులు:—(ఆనందాశ్చర్యములచే నుదయించు నవ్వును లోలో నడచుకొనుచు)

ఓ! వందివటుడా! మహాపోషకవైతివే! ఐనను ప్రధానమంత్రీకేఖరుని పరాధవించుటకు మేరలేకున్నదే ఏమనుకొనుచున్నావో—

ఈతనికి బృహస్పతి యొక గడ్డిపరకే వితండవాదములో ముల్లోకములయందును సాటిలేని మేటి (వితండము = తనకుడుమును శ్లాపించక పరపక్షమును మాత్రము నిరసించువాదము) కప్పలవలె వదరుచున్నను పథులను సరకుగొనడు. మత్తగజ కుంభస్తల ఫాలన లీలాపార వశ్యమున నిక్కబొడుచుకొనిన జూలుతో నలరారు సింహమేసుమా యితడు.

ప్రియ:—(నోరుమూసుకొనియుండి) ఏమైన ననుకొననిమ్ము.

రాజు:—పుణ్యులారా! మహాయతి నతికృమింపరాదు సుడీ!

ప్రియ:—దేవా! మేము సన్యాసులము, సన్యాసి అల్ప ఆయతిని గూడ నతికృమింపడు. (ఆయతి ఉత్తరఫలము) మహాయతి నేల యతికృమించును?

మాయా:—(కోపముతో) రాజా! వైతాళికుల మిథ్యాప్రసంగములకు మోసపోయి సన్యాసులమగు

మమ్మేల పరాభవింతువు ?

ప్రియ :- ఓ సర్వప్రపంచ మిథ్యావాదీ ! నీకు సత్యప్రసంగములు కూడ కొన్నియున్నవా ?

మాయా :- (తనలో) వీరు సకల రాజ సభలయందును సంచరించుటలో దిట్టలు, వీరిని తాలసజేయుటకంటె నాకు వేరొక ప్రత్యుత్తరము తోపకయన్నది. (వైకి) బిడ్డలారా ! మీమాటల నేర్పునకు మెచ్చితి. పాపము ! మీరు పిల్లలును పాటకులును మిమ్ములనందఱును శౌరవింపవలెను. మీగురువగు రామానుజునకు నేను తరమిత్తును లెండు, మీరు పొందు.

ప్రియ :- (కోపముతో) నేనుండగా నీకు మా యాచార్యప్రసంగమే ? చెప్పని గుచ్చుకొని పోయి గదా ముల్లు పాదమును గుచ్చుకొన వలెను.

రంగ :- (చిరునవ్వు నవ్వి) మిత్రీమా ! సామ్రాజిని వీనితో నీకేమిటిరా ! పరిమళ విహీనమగు పువ్వునెవ్వడైనను తలను దాల్చునా ?

రాజు :- (భాస్కరయాదవులతో) సరి, మీకనుష్ఠానవేళ యతికిమించుచున్నది. ప్రధానమంత్రిని పురస్కరించుకొని దయచేయుడు, మరియు- వందులు నిందించినను, శ్తుతించినను రాజకుల వాసులు-అందును విశేషించి విరాగులైన మీవంటివారు వాఁమాటల పాటించరాను.

మాయా :- తమదును నట్లే భావింపవలెను. (అని భాస్కరయాదవులతో విష్ణుమించును).

రాజు :- (యామునులను లేచుచుండుట చూచి శౌరవముగా) పూజ్య ! ఒక్కక్షణము ఓమింపవలెను. కాంచీపూర్ణుల యాదేశము తమకు సంకెలయగుచున్నది. (ఆలోచించి) వై తాళి కుల మాటను వినిన పిమ్మట నేనేమో మారినట్లున్నాను.

యాము :- (నవ్వి) నీ వెందులకు మారవు. రాహువు మ్రింగిన చంద్రునివట్లే యుండిపోవునా ?

రాజు :- (ఆశ్చర్యముతో) బురదలోనుండి తీసి బాగుగా కడిగి నిర్మలమైన సన్నని బట్టతో తుడిచిన రత్నమువలె నేడు నన్ను నిర్మలముగా గొంచుచున్నాను.

యాము :- వై తాళికులను చేతితో పట్టుకొని) బిడ్డలారా ! రామానుజుల మతి నీతుత ప్రభావము సంతను తెలిపితిరిగదా !

రాజు :- సంజేహమేమి ? బింబము యొక్క సౌందర్యమునకు ప్రతిబింబమే ప్రమాణము. పూజ్యుడా ! తమ విద్యానైపుణ్యముచే రామలక్ష్మణులవలె తమ గురువును ప్రకాశింపజేయుచున్న వీరలెవ్వరు ?

యాము :- బిడ్డలారా ! బ్రహ్మవేత్తయగు నీరాజునకు నమస్కరింపును.

రంగ :- పాదాలగోత్రజుడనగు దాశరథి నిదే నమస్కరించుచున్నాను.

ప్రియ :- వాత్స్యగోత్రోద్భవుడనగు సుదర్శన వదదభిష్టు విదే నమస్కరించుచున్నాను.

రాజు :- (వేమ కొత్తాబాలములతో) ఎవరు లేనిచో రామానుజులు సన్యాసియే కారందురో పారేనా వీరు ?

యాము :—మగ్గేరు ?

రాజు :—వత్సలారా ! యతిరాజునుగ్రహపాత్రులు కండు. (ఆలోచించి, మంత్రి) కోపముతో నేగెనని కలతజెందుచున్నాను.

యాము :—దేవా ! అట్లు భయపడకుము, పాము గరుత్మంతునియొక్క రెక్కపాటువల్లనైన జెబ్బును సహించునా ? ఏమగు సీంహగర్జనమునైన విసజాలునా? అట్లే యీమంత్రి సహింపశక్యము గాని రామానుజుల లేకమాత్ర పృసంగముచేతనే ఊణగర్వుడై మిక్కిలి భయపడి యెక్కడనో కనబడక దాగియున్నాడు.

రాజు :—(ఆనందముతో) ఇప్పటికి స్వస్థత జెడితిని.

యాము :—దేవా ! వైతాళికులయం దనుగ్రహముంచుడు.

రాజు :—(ఆలోచించి) నా యాత్మను సమర్పించుటకంటె వీరి కర్వమైన దేదియు నాకు గోచరించుటలేదు.

వైతా :—(ఆనందముతో) ప్రభువు కింకరులకు సర్వస్వమే గదా ?

(అందఱును నిష్క్రమింతురు.)

య తి రా జ భ జ న కీ ర్త న లు.

కవితావతంస, గావకానిపుణ, హరికథావతరావత

కరి నారాయణాచార్య భాగవతార్.

శ్రీరంజని — రూపకము

1. శ్రీరామానుజమునీంద్ర ! శ్రితజనవాత్సల్యసాగద్ర !
చారువక్త్రవిజితచంద్ర ! సకలవిబుధనుతసుధీంద్ర !
2. శ్రీశునాబ్జక్షృణ్వకొనియా, శేషుని యంశమున భువిని |
గేశవార్య సూరివరుని, గేహమున జనించితిహో || శ్రీ ||
3. శ్రీభూతపురమున నీవుచెలంగి యవతరించినపుడు |
శోభితగృహముల జనములు శోభనాత్మలై వెలసిరి || శ్రీ ||
4. అమితహర్షమంది కేశ వార్యుడు పుతోత్సవమును |
సముచిత గతి భాగవతోత్తములకు నర్పించెనపుడు || శ్రీ ||
5. లోకహితముగోరి నీవు, లోకమున జనించినావు |
శ్రీకరీనారాయణార్య, సేవిత చరణాంబుజాత ! || శ్రీ ||

నా రీ వి భా గ ము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరుక్కోళ్ళూర్ పెణ్ బిళ్ళై రహస్యము

(రచయిత :- శ్రీపద్మావత శ్రీపాదరేణువు, మదరాసు.)

తిరుక్కోళ్ళూర్ పెణ్ బిళ్ళై ఎంబెరుమానారులతో యిటుల యనెను,

మొదటి వార్త

భాగవతము

అరవము || అల్లెత్తు వడే నెట్టేనో, అక్కూరై పోలే ||

తెలుగు || తోడితెచ్చెద నన్నానా, అక్కూరుని వలె ||

వివరణము.

కంసుడు అక్కూరుని బిలచి యిటులనెను.

అ|| సఖుల తోడ భూమిచక్క మేలెద బొమ్ము |

తెమ్ము నేగమైనను దేవసుతుల |

మఖము పేరు జెప్పి మంత్రభేదము సేయ |

వలయు బెంజనదు వైరిజనుల ||

[భాగవతము]

అక్కూరులు. ఉ|| పంపిన బోనివాడనె నృపాలక మానవులైన పుమ్ము నూ |

హింపరు దైవయోగముల నిరయక గావరు, తోచినట్లు ని |

మృంప గతి జరింతు రది గాదనవచ్చునె ఈశ్వరేచ్ఛద |

పింపగ రాదు నీపగతు బిడ్డల దెచ్చెద బోయివచ్చెద ||

అనుచు శ్లో || “అద్య మే సఖలం జన్మ సుప్రభాతా చ మేనిశా” |

అ|| కంసుని అన్నమును తిని జీవించిన నాకిప్పుడే తెల్లవానినది, అని కదా అక్కూరుడు ప్రాప్యములో రుచిగలవాడై శ్రీకృష్ణబలరాములను తోడితెచ్చుటకై వెళ్ళుచూ బంధానము కడకు పోవుచుండగా

చం॥ ఎట్టి తపంబు సేయబడ నెట్టి చరిత్రము లభమయ్యె నో ।
 యెట్టి ధనంబు నద్దులకు నీబడనో తొలిబామునందు నా ।
 యెట్టి వివేకహీనునకు నాదిముసీందుగలు యోగదృష్టలం ।
 బట్టగ లేని ఈశ్వరుని బ్రహ్మమయున్ హరి జూడ గల్గెడిన్ ॥
 చం॥ మాపటివేళ నేను జని మాధవు పాద సమీపమందు దం ।
 జాపతితుండనైన నత డాశుగ కాల భుజంగజేగ సం ।
 తాపిత భక్తలోక[అ]భయదారుణమైన కరాబమాదలగ్ ।
 మోపి హసించి నా కభయమున్ గృపతోడుత నీయకుండునె॥

అనుకొనుచు అక్రూరుడు రథముడిగి భూమిపై పొరలుచు పోయెనే అటుల నేను నిర్భయ
 ముగా కృష్ణబలరాముల తోడుకొని వచ్చెదను అని అనగలిగితివా?

రెండవవార్త.

మహాధరకము

అ. అగమైత్తు విట్టేనో విదురరై వ్పొలే ।

తె. అహంకార-మమకారంబులను వర్జించినానా విదురుల వలె.

శ్రీకృష్ణపరమార్థ దూతకార్యాగమై హస్తినాపురికి పోయినప్పుడు భీష్మద్రోణాదులందరిని
 “ఇదెవరి ఇల్లు? ఇదెవరి ఇల్లు?” అని అడుగుతూపోయెనట అందఱు “అస్మత్కృహం” అంటూవచ్చిరట
 కడపట విదురుని అడిగెనట కృష్ణా! “తవ గృహం” అనెనట అప్పుడు శ్రీకృష్ణపరమార్థ “హస్తినా
 పురిలో నాకని ఒక ఇల్లు ఉన్నదా?” అనుచు విదురుని ఇంటిలో దూరగానే విదురుడు అత్యంత
 శంభ్రముతో “అగతౌ-ఉపాగతౌ- గేహముపాగతౌ-మమ గేహ ముపాగతౌ” అనుచు

కం॥ నా యింటికి విచ్చేయుము నీ యథేష్ఠిసరోజరేణు నికరము సోకన్ ।

సా యిల్లు పవిత్రంబగు శ్రీయుత నీ భటుని పెద్ద సేమం దగదే ॥

కం. నీ పాదకములసేవయ నీ పాపార్చకుల తోడి నెయ్యమును !

నితాంతాపారభూతదయయును జాపస మందార నాకు దయసేయ గదే॥

అనుచు విదురుడు “సంభ్రమై స్తుప్య గోవింద ఏతే న్నః పరమం ధనం” అనుచు భక్తిపరవ
 శుడై కైంకర్యములను జేసెను.

శ్లో॥ భుక్తవత్సు ద్విజాగ్రేషు నిష్ణః పరమాసనే ।

విదురాన్నాని బుభుజే శుచీని గుణవంతి చ ॥

తా! విదురునికి అహంకార మమకారములు ఏమాత్రము లేనందున అతడు పెట్టినఅన్నము

పరమపావనమై భక్త్యుపహృతమైనది. గనుక పరమభోగ్యముతోను అత్యాదరముతోను శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తృప్తిగ భుజించెనట.

శ్లో॥ భీష్మ దోగ్రా వతికృమ్య మాం వైవ మధుసూధన !

కి మధం పుండరీకాక్ష భుక్తం వృషళ భోజనం ॥

ఉత్కృష్టవర్ణస్థులైన భీష్మదోగ్రాదులు శ్రీకృష్ణుని రాకకై యెదురుచూచుచుండగా, వారింటికి వెళ్ళునుండగ హీనవర్ణుడైన విదురుడు తనయింటికి కృష్ణపరమాత్మ వచ్చునను తలంపుకూడ లేనివాడై యుండగా పుండరీకాక్షుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ వెళ్ళి భుజించెను. ఇందెందుచేత? ఆ భగవద్భక్తుని నిరహంకారతనము దెల్పుటకే అని తెలియుచున్నది.

ఓస్వామీ! నేను వీరివలె అహం-మమతలను సమూలముగా వదలినానా? అని తిరుక్కోళూర్ పాల్వితై ఎంబెరుమానార్లతో అనెను.

శ్రీఎంబెరుమానార్లు తిరుక్కోళూరును దివ్యదేశమునకు వేంచేయునప్పుడు ఆతిరుక్కోళూరు నుండి వచ్చు నొక శ్రీగత్తుము వీరి కెదురుగా వచ్చి నమస్కరించి నిలువ, అమ్మా! నీ వెచ్చట నుండి వస్తున్నావని ప్రశ్నింప ఆయమృయు నేను తిరుక్కోళూరును దర్శించి తిరిగి వస్తున్నావని విన్నవించెను.

తిరుక్కోళూరు వివరము.

తిరువాయ్ మొల్లి 6-7.

శా॥ ఉణ్ణం శోరు పరుగు సిర్ తిన్నుం వెత్తిలైయు మెల్లాం ।

కణ్ణన్ ఎంబెరుమా నెన్జే కణ్ణల్ సిర్కల్లి ।

మణ్ణిను శవ శీర్ వళెమ్మి క్కవనూర్ విసవి ।

త్రిణ్ణమెన్ని శమాన్ పుగు మూర్ తిరుక్కోళూరే ॥

తా॥ భుజించు ప్రసాదమును త్రాగునట్టి జలమును నములునట్టి తాంబూలమును ఇవన్నియు శ్రీకృష్ణుడే యని పలుమారు చెప్పుచు దుఃఖాశ్రువులను విడుచుచు భుజియుం దా శిర్యుపతి యొక్క కల్యాణ గుణములచేతను, సంపత్తుచేతను పరిపూర్ణమైన వానియొక్క దివ్యదేశము నను గుచు నా చిన్నది ప్రవేశించెడి దివ్యదేశము తిరుక్కోళూరే ఇది నిశ్చయము అని శ్రీనమ్మాళ్వార్లు తల్లి అవస్థ ననుకరించిరి.

తిరుక్కోళూరును దివ్యదేశము 108 దివ్య తిరుపతులలో నొకటి ఇది “నమ్మాళ్వార్లు మంగళాశాసనము చేసిన నవ తిరుపతులలో నొకటి. “అళ్వార్ తిరునగరి” తూర్పుగా 1½ మైలు దూరమున నున్నది. నవనిధులు యిచ్చట దాగియుండునట్లు “అధర్మదేవత” కు బేరునకు కొండము

చెప్పిన చోటు గనుక దీనికి “కోళూరని” పేరు గలిగెను. కుబేరునకు ప్రత్యక్షమైన జేత్రము వైత్రమానిధి, లేక నిజేపవత్తుడు, లేక లక్ష్మీపవితృడని, పెరుమాళ్ళకు తిరునామములు. కోళూర్ వల్లినా చ్చియార్ లేక పుగుమూర్ విలిత్తాయార్లని తాయార్లకు తిరునామములు. ఇది శ్రీమధురకవి ఆళ్వార్ల అవతారస్థలము.

తిరుక్కోళూర్ దివ్యదేశమునకు శ్లోకము.

శ్లో॥ శ్రీతేజస్థాన నిలయం శేషశాయి న మచ్యుతం ।

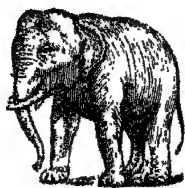
నిశ్చిప్త నిధి నామానం పక్షిరాజ ప్రియోదయం॥

నిశ్చిప్తము-లేకనవనిధుల వివరము.

1. పద్మం 2. మహాపద్మం 3. శంఖం 4. మకరం 5. కచ్చపం 6. మకురం 7. కుందం
8. నీలం, 9. వరం అని నవనిధుల పేర్లు.

శ్రీరత్నము యొక్క మాటవిని ఎంబెరుమానాన్లు చాల సంతసించి “అమ్మా నీవు చాల ధన్యురాలవు” అనిరి. గాని అందరు నిత్యనివాసమాచేయు దివ్యదేశమును సేవించుకొని తిరిగి వచ్చి వేయుచున్నావే, అనిరి. ఆవార్తను విని ఆ భక్త శిరోమణి దిగువ వివరించు 81 మంది భక్త శ్రేష్ఠులను తెలుపుచు, “స్వామీ ఇట్టి మహాత్ములయొక్క జ్ఞానములలో ఒక్కరి జ్ఞానమైనను దాసుకాలికి ఉండినయెడల నేను తిరుక్కోళూరులోనే వాసము చేయగలిగియుండును. అట్టి జ్ఞానము నాకు లేదు. నావలన ఆదివ్యస్థలమున కేమి కైంకర్యము కాగలదు స్వామీ. తనువంటి ఆచార్య సుధీమఃకులు వెళ్ళి మంగళాశాసన మొనర్చినట్లైన వైత్రమానిధికిన్ని మధురకవులకును నిత్యోత్సవ పత్తోత్సవ మాసోత్సవ అయనోత్సవ అష్టోత్సవ పవిత్రోత్సవ పల్లవోత్సవ విశ్వోత్సవ వాదులు జలుగునని ఆమె విన్నవింపగా ఎంబెరుమానాన్లు ఆమెకు కటాక్షించి ఆమె తిరుమాళిగకు వేంచేసి తళిహచేయమని తామారగించి తళిహప్రసాదమును శ్రీపాదతీర్థమును సాించి ఆమెకు తిరుక్కోళూరు పెణ్బిల్వై అని తిరునామముంచెరిని తిరువాయ్మొగిప్పిల్వై వచ్చిచున్నట్లు పెద్దగానమామల జియ్యన్లు కటాక్షించిరి.

- జేయర్ తిరువడిగళే శరణం -

పరమపదాధికారమెవ్వరిది?

మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు.

ఆకాలమున శ్రీవైష్ణవ సమృద్ధితో నలరారు మహానుభావులు సంబిళ్ళగారు వారు శ్రీరంగ మందొక చిన్న తిరుమాళికలో నివసించు చుండిరి. కాని వారికది బొత్తుగ, నిరుక్త యుండెను. దానికి ప్రక్కగనే యొక మడుసలికి కొంత స్థల ముండెను. ఆమెయు సంబిళ్ళ కంతరంగశిష్యురాలే యగుటచే నొక సంబిళ్ళ శిష్యుడే యగు శ్రీవైష్ణవడామెను పరిపరి యాస్థమును నంబిళ్ళకు సమర్పించమని నిర్బంధించుచుండెను. కాని యామె శ్రీరంగములో నీపాటిసలమైన నేరికి చిక్కును? గాన నేను బ్రతికి యున్నంత కాల మీస్థలము నెవ్వరికివ్వనని ఖండితముగా జెప్పివేసెను. ఆసంగతి సంబిళ్ళకు తెలిసి యామెను రప్పించి అమ్మా! నీ కొక్కదాని కెంతవోటు కావలెను? పెద్దలు నివసించుటకు కొంచెము స్థలము నీయరాదా యనిరి. అదివిని యామె 'స్వామీ! అందుల కభ్యంతరమేమి? నాస్థలమంతయు మీరే గ్రహింపుడు. కాని నాకు మాత్రము పరమపదములో నొక గజము స్థలమును తమరు ప్రసాదించవలెన'ని విన్నవిం చెను. అంత సంబిళ్ళ 'ఓసీ యింతయేగదా నీ కోరిక అల్లె యిత్తుము తీసికొనువని పరిహాస

ముగా పల్కిరి. ఆమెయు 'నాతండ్రి! నేనబలను చదువురాదు. గడసుకాయనుగాను గాన మాట మాత్రమే నాకు చాలదు. వాస్తవ మూలముగా నుండవలెనని మనవిజేసుకొనెను. వారందులకు సంతసించి నొకకాగితమును తెప్పించి

ఫలానసంవత్సరము, ఫలానమాసము, ఫలాన తిథి, ఫలానవారమున పరమపదనాథునకు తిరుక్కలికన్ని దానుడు వాస్తవము

ప్రభూ! దానుడి నాడీమెకు పరమపదమున నొక గజము స్థలమును విశ్రయించితిని. ఈక్రయ మును చెల్లించి ఆస్థలమునిప్పించ గోరుదున్నాను

ఇట్లు మీపాదసేవకుడు-

తిరుక్కలి కన్నిదానక

అని సంతకము చేసి యిచ్చిరి. ఆమె సంభోషముతో శాయత్రయమును శీరసావహించి తన స్థలమునంతను వారికి స్వాధీనపరచి తీర్థప్రసాదముల పరిగ్రహించి రెండు దినములు సంబిళ్ళ గారిని సేవించుచు సుఖముగ నుండి మూడవ దినమున పరమపదించెను.

కావున పరమపదాధికార మాదార్థ్యులదే యని సిద్ధాంతము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

ఆపాదమాన పండిత పరిషత్పభాహ్వన సంఘము యొక్క అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ శ్రీపైండా శ్రీరామకృష్ణయ్య జమీందారుగారి

స్వాగతోపన్యాసము

(తూర్పుగోదావరి జిల్లాలోని కాకినాడ పట్టణమున శ్రీ వేణుగోపాలస్వామివారి సన్నిధిలో స్వస్తిశ్రీ) ఖరనామ సంవత్సర ఆపాద బహుళ తదియ శనివారము (21-7-1951)న జరిగిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆపాదమాన పండిత పరిషత్పభాహ్వన సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీమాన్ పైండా శ్రీరామకృష్ణయ్య జమీందారు గారిచేసిన స్వాగతోపన్యాసము.)

భక్త శిఖామణులారా! సోదర సోదరీమణులారా!

నేడు చాల సుదినము, వివిధప్రాంతములనుండి ఈ మహాసభకు భక్తాగ్రగణ్యులు అహస్య నింపగల అత్యుత్తమపదవికి నన్ను నియమించి నందులకు నేనెంతయు కృతజ్ఞుడను. వేదాంత విషయమున ఆరితేరిన ఈ సభ్యుల నమక్షమున వక్కాణింప సాహసించినందులకు నన్ను మన్నింప దరు గాక.

గీర్వాణవిద్యావశ్యకత

ప్రస్తుత పరిస్థితులనుబట్టి చూడగా మనదేశమునందు ఉత్తమవిద్యయే పూర్తిగా నశించినదని చెప్పవచ్చును. పూర్వము ఎన్నియో శతాబ్దముల నుండి రాజాధిరాజులు, చక్రవర్తులు మొదలైన వారెందరో తమ యొక్క అశ్రయమునందు పండితుల నుంచుకొని గీర్వాణవిద్యను సాధింపజేసి, అందులకు తగుమైన విధానము ననుసరించెడి పాఠశాలలను, మఠములను, ఇంకెన్నియో ఈశ్వరము విద్యకై ఏర్పరచి అభివృద్ధి పొందించుచుండిరి. యీకాలమున అన్నియు ఖీణమిచ్చుచున్నది. ఆఖరుకు ఈలోకములో కలుగు సుఖములేదు సరిగదా, ఓరలోకములకు కూడ దూరమగుట తటస్థించుచున్నది. ఏలనందురా? ఆధ్యాత్మిక తిరుణోపాయమైన విషయములన్నియు గీర్వాణభాష యందే పూర్వులచే రచియింపబడియున్నవి.

వీనిని తెలుసుకొనుటకు, నేర్చుకొనుటకు, అనుష్ఠించుటకు తగు ప్రోత్సాహము లేక చాలా వరకు ఖీణదశకు వచ్చినదనుటకు సందేహములేదు. అయినను మన భారతదేశమున ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతి గొడ్డుతనమును బొందలేదు, ఆధ్యాత్మిక విద్యావిధానమునకు అన్నివిధముల అత్యాసక్తికమైన గీర్వాణభాషకు ప్రతి ఆస్తికుడు తన శక్తికొలది అన్నివిధముల పాటుపడుగాక.

కర్తవ్యము

యిప్పటి మనయొక్క పరిస్థితి పూర్వులకంటె సీచాతిసీచమైన మార్గముల నవలంబించుచు మనము కొంతవరకైనా తుదకు ఏకైకక్షామైగా భగవంతుని స్మరించి తిరిగిమరి తలచిన యీ లోకసౌఖ్యమే పరమపురుషార్థమని నమ్మి అనేకవిధములైన చెడుచూర్ణములను వీక్షింపుచున్న చున్నాము. సోదర సోదరీమణులారా! కాలము మహావిలువ గల్గినదినుమరికీ, ఒకక్షణముగాని నష్టో త్తిరి రాజాలము. మనము ఏకార్యము చేసిననూ ఈలోకములోనే, ఈశరీరములోనే చేయవలసి యున్నది. ఓరలోకసాధనమైన కార్యము ఈలోకముననే చేయవలసియున్నది.

శ్లో. వర్షార్థ మప్యే ప్రియతేత మాసాన్ । నిశార్థ మర్థం దివసం యతేత ॥

వ్యార్థక్య హేతో ర్వయసా నవేన । పరత్రహేతో రిహ జన్మనా చ ॥

మనకు దేహములు శాశ్వతము గావుగదా, గనుక అందరము మోక్షోపాయమును వెలిసు కొని ఈదేహవసానమున సుఖించ ప్రయత్నింతుము. గాక.

(వర్షాకాలము నాలుగు మాసములు సుఖించ దలచినవాడు అందులకు వలయువస్తు సామగ్రి సంతను మిగత ఎనిమిది మాసములు కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును రాత్రిసుఖించ

దలచినవాడు అందులకు వలయు వస్తు సామగ్రినంతను పగలు కష్టపడి సంపాదించకొన ప్రయత్నించవలయును.

ముసలితనమున సుఖించదలచినవాడు అందులకు వలయు వస్తుసామగ్రినంతను యౌవన కాలముననే కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును. ఆవిధముగానే ఈదేశోపసానమున పరిలోకమున సుఖించదలచినవాడు అందులకు వలయు దానినంతను ఈలోకముననే ఈజన్మముననే కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును.

లోకములో పురుషార్థములు నాలుగదా. ఈలోకములోనున్నంతవరకు ధర్మము, అర్థము, కామములనెడి మూడుపురుషార్థములను యించుమించు అనుభవించుచునే యున్నాము గాని చతుర్థ పురుషార్థమైన మోక్షమునందు మాత్రము చాలా అశ్రద్ధ చేయుచున్నాము. ఎంతవరకు మనము ఆనాల్గవపురుషార్థమును పొందలేమో అంతవరకు స్వర్గనరకాదిలోకములలోగల వాటివాటిఫలముల ననుభవించుచున్నా శ్లో. పునరపి జననం పునరపిమరణం పునరపి మాతృ ర్జతరే శయనం॥ అన్నరీతిగ చచ్చుచూ, పుట్టుచూ, అన్నివిధములైన భాదల ననుభవించుచుండ వలసినదే. అందుచే నాల్గవ పురుషార్థమును పొందదలంచిననూ ఆధ్యాత్మికవిద్యఅత్యవసరము. ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతికి వేదాంత విషయమే ముఖ్యమైనది. కాబట్టి మనకు ఈనాల్గవ పురుషార్థమును కృపచేయగలవాడు ఒక్క సర్వేశ్వరుడే. వాటిని తెలుపగలవారు జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యసంపన్నులగు భక్తులే. కాబట్టి 'పరమాత్ముని యొక్క విరక్తో అపరమాత్ముని' పరమాత్మా తిరిక్తమైన ప్రాకృతిక విషయములయందు విరక్తి యున్నగాని పరమాత్మునియందు అనురాగము కలుగజాలదు. సదరు మూడు పురుషార్థములను సాధ్యమైనంతవరకు తగ్గించుచూ ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని పొందగల్గుటకు సాధనములైన అనేక విధానములను ఈపండితోత్తములవలన గ్రహించి ఆచరించి, యిందుమూలముగా తరించెదము గాత,

జీవుడు పాపాణములలో, చెల్లు చేమలలో, కిమికిలక జంతువులలో అనేక అనుభవముల పొంది చైతన్యము వికశించగా అన్నిటికంటెను శ్రేష్టమైన జ్ఞానసాధనమగు మానవశరీరము ధరించును. అందుచేతనే అన్నిటికంటెను మానవజన్మము ఉత్తమమైనది, ఈజన్మమందు జీవునకు స్వతంత్రశక్తి కల్గి, నిన్న-నేడు-రేపు అను జ్ఞానమును, తానుచేయుపనులు అందులకు తగిన అనుభవములు తనకు గల్గించునవియనియు తెలిసికొనుటకు అవకాశము కలుగుచున్నదిగాన యిప్పుడే మనము పరిపూర్ణ జ్ఞానమును సంపాదించవలెను. ఇదియే మన కర్తవ్యము. ఈప్రపంచము ఒకపాఠశాల వంటిది. ఒక్కొక్కనికి తన ఒక్కొక్క జీవితకాలము కొన్నిపాఠములు, (ఈయనుభవములు వలన జీవుడు పరిపూర్ణ పరిణామముపొందుటకై అనేక జన్మములు పొందును. జీవుడు ఈస్థూలశరీరధారి యగుటయే జన్మము. ఈజన్మలలో కొందరిని మేధావంతులుగాను, తెలివీపినులుగాను, సోమరులుగాను, విద్యావంతులుగాను, కుంటి, కుడ్డివారుగాను, ధనవంతులుగాను, బీదవారుగాను అనేకవిధములైన వారినిగ మనము గాంచుచున్నాము. ఇదంతము వెనుకటి జన్మములయొక్క మానస, వాచక, క్రియారూపములైన కర్మల ఫలములై యున్నవి. మనము మంచితలంపులుగలిగి

మంచికార్యములనుచేయు పరోపకారులమై మనజ్ఞానమునుయితరులకు బోధించుచు సత్ప్రివర్తనములమై
 ఉత్తమజన్మములను పొంది మోక్షమునకు అర్హులమై యుందుముగాక. కాబట్టి బుద్ధిమంతులై
 ధైర్య ప్రతి జీవుడు శ్రమయని యెంచక సర్వదా ప్రయత్నముల చేయుచు, కొత్త ఋణముల
 జేయక సర్వకర్మలను కృష్ణార్పణము గావించుచు,

యత్త రోషియదశ్చాసి యజ్ఞహోషి దదాసియత్ |

యత్తపస్యసి కౌతేయ తస్మైరుష్య మదర్పణం ||

పాతఋణముల తీర్చుకొనుచు “జ్ఞానాగ్ని సర్వకర్మాణి భస్మసామ్యుచుతే సహా సప్రి
 వర్తంతై, లోకహితము కొరకైయ్యే జీవించుచు తాము యజ్ఞాన సముదమును దాటించు, యితరు
 లను దాటించుచు, స్వార్థపరత్వమును కామకోపముల జయించుచు, భగవంతుని పుష్కలగుణము
 పురోభివృద్ధికై సదా నాటుపడుచు, శాంతి-సామరస్యముల సాధించుచు మనము తరించుచు మితరుల
 తరుణోపాయములకై పాటుపడుదుము గాక.

గీత. 18-62 తమేవ శరణం గచ్ఛ | సర్వభావేన భారతి |

తత్ప్రసాదా త్వరాం శాంతిం | స్థానం సామ్యుచి భాగ్యం ||

సర్వవిధములచేతను ఆసర్వేశ్వరునే శరణజొచ్చుమా! ఆయన యరుగ్రహించుచే నిష్క్రమము
 మోక్షమును పొందగలవు. అని గీతాచార్యుడే తెలిపెనుగదా, జగత్ప్రభుడే, మానవజన్మాణము
 నకై వెక్కురూపములతో అవతరించిన ఆపరాత్మరుడు మనలను శక్తివంతులగు నుద్ధరించుట
 గను, పవిత్రులగును, నిర్భయులగును, స్వార్థరహితులగును, భగవద్భాగవతాదాన్య విమల
 వారినిగను మానల నొనర్చి తరింపజేయుగాక.

అందులకు వలయు మార్గముల నీ పండిత ప్రకాండులు మనకు పలుకుచుచున్నాడు. పర
 ప్రచారము దశదిక్కుల వ్యాపించి విశ్వకల్యాణ మొనర్చుగాక యని సర్వేశ్వరుని ప్రార్థన
 చున్నాను.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

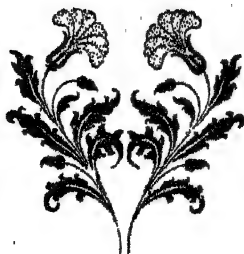
ఇట్లు

కాకినాడ }
 21-7-51 }

సుజన విశ్వే ముగళు.

పైంజా శ్రీరామకృష్ణయ్య.

శ్రీమాన్ పైన్ . కాకినాడ.

దయయుంచి పండితులు సప్రమాణముగా ఈక్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు

పత్రికా ముఖమున ప్రచురించ ప్రార్థించుచున్నాము.

1. ప్రపన్నులైన శ్రీవైష్ణవులకు గయలోను, బ్రహ్మకపాలములోను పిండ ప్రధానము చేయవలయునా? అవసరములేదా?

2. చేయవలసియున్నచో మామూలు పితృకర్మ (మృతాది 18 దివసములు) పూర్తియైన తరువాత ఎంతకాలములో చేయవలయును.

3. సంవత్సర సూతకములో చేయవచ్చునా? ఈశాస్త్రముల జరిగించుటలో ఏకకాలము మంచిది, ఏవకాలములు కూడవు?

4. ఈ శాస్త్రము జరిగించుటలో భార్య బహిష్టు భార్య గర్భిణి యింటిలో శుభకర్మలు జరిగించియుండుట, యిత్యాదులవల్ల ఆటంకములున్నవా?

5. గయాశాస్త్రము, బ్రహ్మకపాలశాస్త్రము ఈరెండింటిలో ఏది ముందు చేయవలయును, ఏది వెనుక చేయవలయును? ఈక్రమమును తప్పటలో ప్రత్యేక వాయ మేమైన యున్నదా?

6. ఈపిండప్రధానముల ఒక పర్యాయమే చేయవలయునా? లేక అవకాశము చిక్కునప్పుడెల్ల అనేక పర్యాయములు చేయుచుండవచ్చునా?

7. ఒక పర్యాయము చేయుటలోను అనేక పర్యాయములు చేయుటలోను ఫల భేదమున్నదా?

8. గయాశాస్త్రమును మాత్రము చేయకలిగి, బ్రహ్మకపాలశాస్త్రమును చేయ జాలకున్నప్పుడు ఏమైన ప్రత్యేక వాయ మున్నదా?

9. గయాశాస్త్రము ఎన్నిదినములు చేయవలయును? ఒకరోజు మొదలు మూడు పక్షములు వరకు చేయు యాచారమున్నటుల మాహాత్మ్యములో యున్నది. ఇందులో ఏపక్షము శ్రేష్ఠము.

10. త్రిగయాశాస్త్రము, అష్టగయాశాస్త్రము అనువీనిలో ఏది యాచరించుట యుక్తము.

11. గయాశాస్త్రభోజనము గయావశులకు మాత్రమే పెట్టవలెనను నియమ మున్నదిగా? వారిభోజనానంతరమున తిర్తి శ్రీవైష్ణవస్వాములకు సాపాటు జరిగించ వలెనా? అవసరములేదా?

12. గయావశుల భుక్తశేషమును శ్రాద్ధకర్తలు స్వీకరించవచ్చునా?

13. గయా బ్రహ్మకపాలముల శాస్త్రానంతరమున జరిగించు ప్రత్యాభిక్రమములను పారణవిధానమున జరిగించవలెనా? లేక సంకల్ప విధానమున జరిగించవలెనా?

14. మహాలయపక్షములో గయచుండు ఏమేమి యాచరించవలయును.

శ్రీవిశ్వదేవత ప్రచారక సంఘ శాసనసభ పండితవభ.

(పాదుకాకేతరిం — నడిగడ్డపాలెం — కృష్ణాజిల్లా.)

ది 14-8-1951 మొదలు 8దినములు వరంగల్ వాస్తవ్యులగు ఉపన్యాసకేపర, సుబోధక సుధీమణి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూన్ కో. కం. రంగారావులగారి అధ్యక్షతక్రింద జగద్విఖ్యాతిని గాంచి పూర్వార్యుల సంస్మరింప జేసిన శ్రీశ్రీశ్రీ వాసుదాసుగారి ప్రశాంతాశ్రమమున వై సభ జరుపబడెను. పస్తత ఆశ్రమనిర్వాహకులుగా మండి 16 సంవత్సరములనుంచయు అఖండ “హరేరామ” భజనను నిర్వహించుచున్న శాంతమూర్తి శ్రీయుత కో. వెంకటప్పదాసుగారి ఆతిథ్య మాశాటి శబరిని జ్ఞాపకము జేసెను.

‘శబర్నా పూజిత స్సయ్యక్త’ను వాల్మీకిభగవానునినుడి ముఖ్యమైనది. ప్రముఖులగు పండితులు నానాప్రకారములనుండియు 15మంది విచ్చేసి తమ విశిష్ట వేదాంతోపన్యాసములతో భక్తులనానందాభిసోలలాడించిరి. గుడివాడనుండి విచ్చేసిన శ్రీయుత బోయన సీతారామరాసుగారి భజనపార్టీ వారు సహజముగ భక్తితో తాము తన్మయముచెంది ప్రేక్షకుల నందరను తన్మయులగావించుట ఆశ్చర్యవహము.

ఈఆశ్రమ ధర్మదానము, సాత్వికవాతావరణము నిజముగ ప్రాచీనమతంగాది షహద్దుల ఆశ్రమములకు ఉదాహరణమై అందరకు నందు నిత్యనివాసాభిలాషనంకు రింపజేసెను.

ప్రముఖులగు హరిదాసులు భక్తిరస భరితములగు కథలతో భక్తులచేతులకు విందొసంగిరి.

ఈమాఘమాసముతో జరుపబడు శ్రీశ్రీ వాసుదాసుగారి జయంతి మహోత్సవ సంవత్సరముగా నిరంతర “హరేరామ” భజనకు శాంతమూర్తి గొప్పచైదిక ఉత్సవ విశేషమును మనసంఘ యాజమాన్యమును జరుపదలంచినట్లును అదే సమయమున ఆగ్రామములో వేరుగా వేంచేసియున్న శ్రీసీతాలక్ష్మణ సహిత శ్రీ కోదండరామస్వామివారి కోనెలను దివ్యజేశముగావించ దలంచినట్లును శ్రీవెంకటప్పదాసుగారు సెలవిచ్చుట ముదావహము.

ఇంకను వారు తమ ఆశ్రమ నిర్వహణ భారమంతయు మనసంఘమునకే సమర్పించ నిశ్చయించియున్నారు.

అచ్చటకు విచ్చేసిన శ్రీవాసుదాసుగారి భక్తులందరును ఆమూడు దినములును అచ్చట శ్రీవాసుదాసుగారు వేంచేసియున్నట్లే మిక్కిలి భక్తితో ప్రవర్తించుట ఆశ్చర్యమును గొల్పినది.

ఇట్లు,

శ్రీ విశ్వదేవత ప్రచారక సంఘం.

పరమార్థిక వైష్ణవ విశ్వవిద్యాలయం, బృందావనం.

(Vaishnava Theological University Vrindaban, Mathura)

—❦—

ఇంతవరకు నిర్మింపబడిన తాత్విక అన్వేషణాలయము (Research Institute) కార్యాలయము (Senate House) గాక శ్రీచైతన్య కళాశాల సంపూర్ణిచేయబడెను. ది 12-8-1951 తేదీన హాన్ శ్రీ కన్యాలాల్ మాణిక్యలాల్ మున్షీజీవల్ల గృహప్రవేశము జరిగినది. వనమహోత్సవము గూడ మున్షీ దంపతులచే ప్రారంభింపబడెను. భేదాభేదమార్గముగుండ భక్తివిధి వెంబడిని మహా తానాముతో అనేక సాధుజనులు తత్వవేత్తలు ఈశుభ ప్రశాళికను దర్శించియుండిరి. పలు తావులనుండి ఆశీస్సులు చేరివుండెను.

ఈసంస్థలొ నొకటిగా ప్రముఖపాత్రవహించసలసియుండిన ప్రపన్న కళాశాలయను శ్రీమద్రామానుజీయ సాంప్రదాయక భవనమున కైఫల నిర్దేశ్యము చేయబడినది. ఈయావరణానొ నన్నిమత సౌలభ్యములకంటెను బ్రధమస్థానము నలంకరించవలసినది విశిష్టాద్వైత ప్రచారమని పలువిధముల జ్ఞాపకముచేయదగినది ఇందుకై కేటాయించిన ప్రదేశమున సత్వరము రామానుజ కళాశాల నిర్మితమగునని యాశించబడుచున్నది.

బృందావనమునగల 12 వనములును 24 వృషవనములును, శ్రీకృష్ణ భగవానుని చర్యలతో సంబంధించిన 84 కోశముల విస్తీర్ణముగల వృజయండల పరికరమా ప్రశాళిక శ్రీ పరమార్థిక విశ్వవిద్యాలయాధికారులు నిర్వహించబూనిరి. అక్టోబరు 17 తేదీ మొదలు ఒక నెలవరకు యీ పరికరమాకార్యక్రమము జరుగును. ఇందు పాల్గొనదలచిన భక్తిపరులు ముందుగ శ్రీ డాక్టర్ చి. గంగులి M. B. Bs. రిజిస్ట్రార్ (V. T. University Vrindaban) అని వ్రాసినచో వివరములు తెలియగలరు.

యాత్రికుల వృత్తిగృహములకును సాచారుకును ప్రదేశములో చూడతగిన షేత్రములకు ప్రయాణసౌకర్యములకును అపునరమన్న ఔషధసదుపాయముతోను ఏర్పాట్లు చేయబడినవి. పరిక్రమాకాలము ఒక మాసమునకు రు 200 లేక 300 ఖర్చుపడును. కృష్ణచర్య షేత్రములు పర్ణింతులకే గాక శిశువృత్తములు ప్రసంగములు, తత్వవిమర్శనాది కాలక్షేపములు, భజనము, సంకీర్తనములు, రాధాకృష్ణ విగ్రహాతిథినాళ్లు ఇత్యనేక భక్తిపూరిత కార్యక్రమములుగడును. ప్రతిదినము వాక్యోక్తచోటునుంచి మరెయొక తావుకు మార్పుచు వ్యభిచారియంతయు వాక్ మోహనంపూర్ణ దృశ్యమగును.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆషాఢమాస పండిత సభ,

శ్రీవేణుగోపాలస్వామివారి ఆలయము, కాకినాడ.

ఖరనామ సం॥ర ఆషాఢ బహుళ 3 శనివారం (21-7-51) తేదీ మొదలు 3 దినములు కాకినాడలోనున్న శ్రీవేణుగోపాలస్వామివారి దేవాలయమున న్యాయవేదాంత విద్వాన్ శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గొడవర్తి శతకోపాచార్య స్వామివారి అధ్యక్షతకింద పై సభ జరుపబడినది. శ్రీయుత బచ్చరామేశ్వరగారి ధర్మసత్యం పండితుల విడిది గృహముగా ఏర్పరచబడెను. ఆసత్యమునకు ప్రస్తుతం ధర్మాధికారిగానున్న శ్రీయుత పైండాకాంతారావుగారు కీ॥శే॥ పైండావెంకటచలపతిరావుగారి ధర్మపండునుంచి తీసి పండితులకును దేశాంతరులకు శోతృబృందమునకును పడ్యశోపేతముగు సాపాటు వసతులను కడుగడు శ్రద్ధతో గావించిరి. దేవాలయ ధర్మకర్తలగు శ్రీయుత పైండావెంకటచలపతిగారు కూడా ఉపన్యాసవేదిక శోతలవసతులు లైట్లు వగైరా ఉపన్యాసములకు వలయు ఏర్పాటుల నన్నిటినీ స్వయముగా దగ్గరనుండి మిక్కిలి శ్రద్ధాభక్తులతో నిర్వహించిరి. కార్యక్రమముగో నిర్ణయించిన విధముననే సకమముగ పండితులందరి ఉపన్యాసములును జరిగినవి పెక్కుమంది స్త్రీలును పురుషులును సభలో పాల్గొని ఆనందించిరి. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కరి నారాయణాచార్య భాగవతారుగారు పండిత పామర రంజకముగా “శ్రీ గోవాకల్యాణమును” హరికథా కాలక్షేపము గావించి శోతల ప్రశంసకు పాత్రులైరి. శ్రీ ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుల స్వాగతోపన్యాసము ముద్రింపబడి సభలో పంచిపెట్టబడెను. శ్రీమతి నింజముని శాయారామ్మగారను విదుషీమణి తమ సహజ మృదుమధుర పాండితీ ధోరణితో స్త్రీల సభలో నువ్వనెంచిరి. ఆమె “అర్థపంచకమును” సాంధ్యానువాదముగా అచ్చువేయుచు నిమిత్తమై గు 116లు సంఘమునకు సమర్పించుటకు వాగ్దానము గావించిరి. ఇతర విదుషీమణులు కూడ పెక్కుడు ప్రశంసలను మధ్యాహ్నము గం 2-0ల నుంచి గం 4-0 వరకు ప్రత్యేక స్త్రీల సభలో నువ్వనెంచిరి. అనగానై భవముతో నాలవదినము సభలు విరమింపబడెను.

ఇట్లు,

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీమతీ రామానుజాయ నమః

యతిరాజసేవా మహిళామండలి శుక్రవారోత్సవ వార్షికసభలు

బంధరు, : : గొడుగుపేట.

ఈనెల 9-8-51 నుండి 12-8-51 తారీఖు వరకు బంధరు గొడుగుపేట పాతచల్లరస్తా వేటగోపాలస్వామి కోవెలలో మహానైభవముగా జరిగినవి కేవలము శ్రీతే యీసమావేశములను అతినిపుణతతో జయప్రదముగా నిర్వహించిరి. 9 వ తారీఖు సాయంత్రం గం. 4 నుంచి రాజు పేటలో వున్న సంఘాధ్యక్షురాలగు శ్రీపతి శీతమ్మగారి యింటివద్దనుంచి చినముత్తేవి (సూర్యనారాయణ బృందము) సన్నాయి మంగళవాద్యముతో, బృందమేళములతోను యతిరాజులవారి పటమును చలవ చప్పురములో వేంచేపుచేసి శత్రుచామరలాంచన లాంచితులై రామానుజులవారు బయలుదేరగా భాగవతబృందమంతయు ప్రబంధాధ్యయనాదులు భజనలు సల్పుచూ ముందునడువ వెనుక యతిరాజసేవామహిళా భక్తబృందము భజయతిరాజం భజనచేయుచు సుమారు 1 ఫర్లాంగు దూరంగొప్పివ్యాపించి నడుచుచు గం 7 లు అగుసరికి గొడుగుపేట కన్యకాపరమేశ్వరీ సత్రమునకు వచ్చి రామానుజులపటము అక్కడ వేంచేపుచేసిరి. ప్రతిదినము ఉదయంతిరువారాధన సేవాకాలం తీర్థప్రసాదాలు 3 దినములు జరిగినవి. యిందు శ్రీమాన్ జగ్గయ్యపేట మరంగంటి రాఘవాచార్యులుగారు వారికుమార్లు నరిశింహాచార్యులుగారు శ్రీనివాసాచార్యులుగారు తిరువారాధన సేవాకాలం తీర్థప్రసాద వినియోగాదులుచేసి భక్తులను సంతోషపెరిరి.

ప్రతిరోజు యీగోష్ఠియొక్క పురస్కాస్తు యిటులనే జరిగినది. మధ్యాహ్నం గం 3 లకు ప్రోజుగోపాలస్వామివారి కోవెలలో దూరశ్రవణయంత్రములతో అలంకరింపబడిన మంటపముపై గ్రీనంధూరి ఆనందమ్మగారి అధ్యక్షతను ఉ. వే. ప్రి. గొడవర్తి జగన్నాథాచార్యులవారి అధ్యక్షతను పలువురు శ్రీస్థావరప్రముఖులచే వేదాంగోపన్యాసములీయబడెను. రెండవోజు శ్రీమాన్ కొదమశింహం తిరు సంగళాచార్యులవారిచే అతి మనోహరముగా తిరునామసంకీర్తన గానసభ జరిగెను. ఇంకొక ఉపన్యాసించినవారు శ్రీమాన్ ఉ. ప్రి. శ్రీ. చ. వెం. నరశింహాచార్యులుగారు కొమాంధూరి ఇల్లై వెల్లి రామానుజాచార్యులుగారు, మరంగంటి నరశింహాచార్యులుగారు గుడివాడవాస్తవ్యులు ఘంటసాల శ్రీనివాసులుగార్లున్ను, శ్రీమాడుంబై రామానుజమ్మగారు (రాజమండ్రి) నల్లండిఘట్ లక్ష్మీనరసమ్మగారు (బందరు) మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు (కోరుకొండ) మరంగంటి భిరాటమ్మగారు (బందరు) నల్లని చక్కవర్లు తాయారమ్మగారు (రాజమండ్రి) దొడ్డి పట్ల నరసమ్మగారు శ్రీమతి శీతమ్మగారు మరంగంటి శీతమ్మగారు కంఠేటి తాయారమ్మగారు (బందరు) ఉపన్యాసించిరి.

శ్రీమత్ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీశ్రీశ్రీ శీతారామయతీంద్రులవారి ఉపన్యాసము భజనలు నాలుగురోజులు సభను తన్మయుల చేసినవి. మరంగంటి విద్యులత మరంగంటి కాంచనం యం. మురళి పి. మురళి ఈబాలబాలికలు భగవద్గీత 11 వ అధ్యాయం, 15 వ అధ్యాయం త్రీక్షణ ప్లాంట్ల సంవాదమును, ఆల్బర్ట్ నాయక్ నాటిక నందూరు ఆనందమ్మగారు వ్యాసినది నాటకమును చక్కని వేషములతో ప్రర్శించి ఆనందపర్చిరి. ప్రతిదినము నందూరి ఆనందమ్మగారు పుష్ప న్యాసములు అమృతప్రవాహమువలె సభనంతా ముగ్ధులుచేసినవి. మొదటిరోజు కారద్యోగినీడెన చదివిరి.

చివర రోజు పోతురెడ్డి సుబ్బాపావుగారు స్వాములకు ఖడ్గరు శాల్వలనిచ్చి పక్కాచిది తదుపరి వచ్చిన ఉపన్యాసకులకు సంఘమువారు సత్కారముల చేసిరి. నాటకము వేసిన పిల్లలు ఆశీర్వాదించుచూ కోరుకొండ రంగనాయకమ్మగారు ప్రైజుల నిచ్చిరి. ఈ సంఘమువారు కూడా పిల్లలకు ప్రైజుల నిచ్చిరి. ఈ సభలు చక్కగా జరుగుచున్నవని విని శ్రీమతి పుయ్యోగు గారు గారు నేను వర్షము వలన రాలేకపోతిననియు సభలు బాగా జరిగి నందుకు తమ సంగోషమును తెలియపర్చుచూ నాటకము వేసిన పిల్లలకు ప్రైజు పంపెదనని నూజిపేటనుండి వుత్తర టెం వ్యాపారి ప్రైజులు వచ్చిన తర్వాత యిచ్చెదము, ఈ సభలు కావలయునని యెంతయో అభిలాషతో ధన సహాయం చేసిన బంధు నారీమణులకు వందనములు.

కార్యకర్తలది.

యం. సీతమ్మ.

శుక్ర వార పూజలు

అర్చనా మూర్తు

లంక సూరన్న భార్య వీరమ్మ	0-4-3
పుండమాటి రావన్న భార్య అమ్మన్న	0-4-3
వేపనూరి నారయ్య భార్య మంగయ్యమ్మ	0-4-3
కరి నత్తిరెడ్డి భార్య మంగయ్యమ్మ	0-4-3
మహానాథభట్టరాజన్ శాజుగారి భార్య	0-4-3
చెల్లమ్మ	0-4-3
లంక వీరన్న భార్య మహాలక్ష్మి	0-4-3
నల్లమిల్లి బసివరెడ్డి భార్య సూరమ్మ	0-4-3
నల్లమిల్లి సత్యం భార్య అచ్చయ్యమ్మ	0-4-3
పోతం శెట్టి వెంకన్న భార్య మాణిక్యం	0-4-3
నల్లమిల్లి అప్పారావు భార్య బుల్లెమ్మమ్మ	
మల్లిడి వెంకటరెడ్డి భార్య గంగయ్యమ్మ	
సత్తి శ్రీకృష్ణయ్య భార్య సుబ్బయ్యమ్మ	
శాడి వెంకన్న భార్య మహాలక్ష్మి	
చిన్నం రామన్న భార్య వెంకయ్యమ్మ	
కర్తి వీర్రెడ్డి భార్య వెంకమ్మ	

బందరు శ్రీ య. సే. మహిళా మండలి

యొక్క జమా-పుచ్చలు

చందాల మూలముగా	రు-ఆ-పై
వసూలైన మొత్తము	583-8-0
పండిత సన్మానములు, ప్రసాదములు, సాహిత్య భజనలు, మైకు, అచ్చు ఊరేగింపు వగైరాలకు అయిన ఖర్చు	564-0-0
నిల్వ	19-8-0

కార్యదర్శి

ఏకాదశి పూజలు

అర్చనా మూర్తు

నానరి రామన్న భార్య సుబ్బయ్యమ్మ	0-4-3
కోనాల వెంకయ్యభార్య బుల్లి అమ్మమ్మ	0-4-3
పత్తి సూరయ్య భార్య సూరమ్మ	0-4-3
పత్తి వీర్రెడ్డి భార్య అచ్చయ్య	0-4-3
శ్రీకృష్ణమహాదేవి	
చిన్ని బాలిక లక్ష్మీ గారాయణ భాయి	0-4-3

కట్ట ములు

విజయవాడ యతిరాజ సేవా మహిళా సంఘమునకు శుక్రవారం పూజలో

యచ్చినది

1-0-0

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఈయన శ్రీనివాసాచార్యుల గారు శ్రీ పారేపల్లి చరిత్రయందు జరిపిన భగవద్విషయ చాస్త్రములై సందర్భమున మన స ఘమునకు సమర్పించిది 5-0-0

వంగోలు

సమర్పి సుబ్రహ్మణ్య గారు తమ మనసును భారసాల సందర్భమున సమర్పించుకు కట్టుగా సమర్పించినది 2-0-0 లు వీరికి శ్రీయః శ్రీ ఆయురారోగ్య నివృత్తిములు నిచ్చి రక్షించుగాక.

విశాఖ పట్నం

విశాఖపట్నం కాపురములు శ్రీమతి నానరి ఆండాళ్ళమ్మగారు తమ కుమార్తె చి. సా. పద్మావతికి కుమార్తె కలిగిన సందర్భములో స ఘమునకు 5-0-0 కట్టుగా సమర్పించి నారు వీరికి ఆయురారోగ్య నివృత్తిములు నిచ్చి రక్షించు గాక.

చీరాల వాడప్పయ్యలు మ.రా.శ్రీ. మువ్వల వెంకటేశ్వరుగారి జ్యేష్ఠ కుమారు చి. వెంకట సుబ్బారావు వివాహ సందర్భమున విశిష్టాద్యైత ప్రచారక సంఘమునకు కట్టుగా 5-0-0 సమర్పించిరి.

ప్రతి "వివేచన" (వేదాంత మాసపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ గాఢములున్న;
 శక్తి ప్రచార విషయమైన వార్తలున్న;
 వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నో
 త్తరములున్న ప్రచురించబడును.

చందాలు;

సాధారణ చందా నం. రం 18 రు. 5-0-0
 సహాయ చందా " " రు. 10-0-0

70
 శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి

వి 47. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి పరమస్వ రామానుజ
 స్వామివారు,
 S. V. S. కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్,
 తిరువతి.

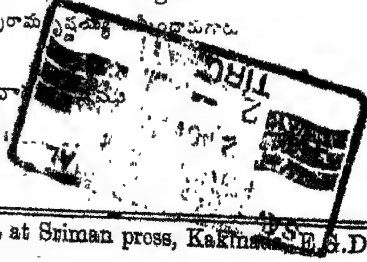
Book-Post

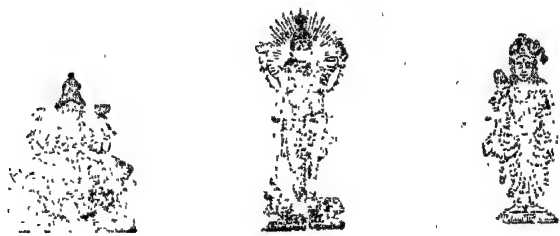
విషయ సూచిక

తొలివార్తలు:—

- యతిరాజవిజయ నాటకం
- తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాడు, కోడలొంది.
- భగవంతుడు ఆయనపేరేమ, ఉప్పలూరు
- ఆ. వి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగాడు, అర్చమూడు.
- రామానుజులై శనం
- కోడలొంది పితరాచార్యులుగాడు
- యతిరాజవిజయనాటకమందలి పాల్గొన్న చక్కని
- శ్లోకములు
- తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాడు, కోడలొంది.
- యతిరాజ భజన శ్లోకములు
- కవి నారాయణాచార్య ధాగవతాచార్యులు
- నారసింహాగమము
- శ్రీమద్భాగవతపాదరేఖలు ముద్రాప
- పరిమళపదాధికార మొదలు
- శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకుమ్మగారు, తిరువతి
- కాశీనాథ స్వామిగారి పద్యములు
- వైంశ శ్రీరామకృష్ణాచార్యులుగాడు
- ప్రచుర

5820

"ప్రతి"

వివేచన

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భక్తి

ని వేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర-ఆశ్వయుజమాసము

సంచిక - 2

యతిరాజవిజయనాటకము

[ప్రియరజ రజప్రియుల వాక్పాతుర్యము]

తత్పరిణామము—తృతీయాంకము

వేదమాళికి మాయావాది దుర్షయ మసహ్యకరమాయెను. రామానుజులను ప్రధానా మాత్య పదవి నలంకరింపజేసిన బాంగుడుననెడు సంకల్పము ప్రబలమాయెను. కాని మాయావాది నారి ప్రవేశమును తీవ్రముగా ప్రతిఘటించెను. శ్రీయామునాచార్యులవారును శ్రీ కాంచీపూర్ణులును యెట్లైనను రామానుజుల నాస్థానము నలంకరింపజేయవలెనని యత్నించుచుండిరి. ఇట్లుండగా వేదమాళికి శ్రీయామునులతోను మంత్రిులతోను కొలువునందుండగా మంత్రులు తనమొలనే పరస్పరము కలహించి యసభ్యముగా ప్రసరించుట యాతనికి దుస్సహమాయెను. సరిగ నిదే సరు యమునకు శ్రీయతిరాజ శిష్యపుంగవులగు వాధూలగోత్రోద్భవులగు దాశరథులును వాత్స్య గోత్రోద్భవులగు సుదర్శనవరద విష్ణువులును వైతాళిక వేషములతో శ్రీకాంచీపూర్ణుల యాజ్ఞా పత్రమును శ్రీయామురుల కర్పింప సభామంపపమున ప్రవేశింతురు.

రాజు:—(గౌరవముతో వైతాళికులను జూచుచు) మీరెవరు ? ఏలవచ్చితిరి ?

వైతా:—రాజా ! ముగ్గు పూజ్యులకు పూజించియే విన్నవించుము.

రాజు:—(అలోచించి) ఐనను ఆలోచనపల ! ఇట్టి ఆత్మజ్ఞాన సంపన్నుల బుద్ధి గూడని పనులలోనికి దిగదు. (వైకి) ఐనచో నన్నే జేయుదు. (వైతాళికులు వినయముతో దగ్గరకేగి యాము నాచార్యుల పాదములను శిరస్సుననిడుకొందురు)

యాము:—(భయముతో) మహారాజ ముండంత యాడరము తగదు. (అని తమ పాదములను కాపాయవస్త్రాగ్రముతో కప్పికొందురు)

రాజు:—(గౌరవముగా చూచును)

వైతా:—మేము పూజ్యులగు రామానుజుల పాదదాసుల మని తమరు మమ్మునుగ్రహింప వలెను.

యాము:—(స్నేహగౌరవములతో) మహారాజానుగ్రహపాత్రులు కండు !

వైతా:—పూజ్య ! తమ యనుగ్రహముచే ధన్యులమగుదుము గదా !

రాజు:—పుణ్యమూర్తులారా ! పశ్చిమంట్ల యుండిపోయెను.

వైతా:—(భయముతో తిరిగిచూచి) దేవా ! మేము శ్రీరామానుజుల పాదదాసులైనామే తునకలము.

రాజు:—పరువందనపనుయముననే యావిషయము తెలిసినది. అందెవ్వరూ యని వివరముగనే తెలియగోరుచున్నాను.

వైతా:—ఆయన మాకు విద్యకు సంబంధించిన తండ్రి తిరిగి పుట్టకుండ జేయు జనకులము.

రాజు:—(ఆనందముతో) ఆయనయేనా మీకాచార్యుడు ? (అలోచించి) ఆయన మమ్మెన్నఁడు తలంఁజేసెనో ?

వైతా:—ఎప్పటికిని తలఁపెట్టరు.

రాజు:—(సందేహముతో నుండును)

వైతా:—కాని యోగమహిమచే నెల్లప్పుడును మిమ్మునుభవించుచునే యుండును.

రాజు:—(చిరునవ్వునవ్వును)

వైతా:—తమరు రెండవపశ్చకు నన్నధ్యులు కలదు.

రాజు:—(నవ్వి) పూజ్యులారా ! ఒక్కక్షణకాలము తమింపుడు. (ఇతరులకు వినబడకుండ) వారి యొద్ద సదాశుభాదని యెవ్వడైనా యున్నాడా ?

వైతా:—ఊరక యుండుటయేగాదు.

రాజు:—ఇంకేమి ?

వైతా:—మాయావాదిని కీ పారవేయుటకు న్నాగమును పన్నుచున్నాడు.

రాజు:—(మాయావాదిని జూచి) కోపముతో తనలో దుర్మార్గుడా ! ప్రభుభక్తివిహీనుడవగు నీకేమి ఫలించునో తెమ్ము. (వైకి) పూజ్యులారా ! మీరు వచ్చిన పనిని జెప్పుడు.

వైతా:—(ఒకరిముఖము నొకరు చూచుకొందురు)

రాజు:—(కుడికన్ను అదిరి నట్లభినయించి ఆనందోత్సాహములతో) ఆలోచన యేల ? విశ్వాసముతో జెప్పుడు.

వైతా:—అంతయు నిదియే చెప్పును (అని పట్టుబట్టచే చుట్టబడిన ఉత్తరమును విప్పియిత్తుడు)

యాము:—(దానిని తీసుకొనును)

రాజు:—ఇది యెచ్చటినుండి వచ్చినది ?

వైతా:—అదియునాయత్తరమే చెప్పును.

రాజు:—ఆర్యా! చదువుకు, చదువగా వినగోరుచున్నాను.

యాము:—(ఉత్తరమును) విప్పి చదువుచు చిరునవ్వు నవ్వును)

రాజు:—దోషమేమైన గలదా!

యాము:—లేదు లేదు. నిర్దుష్టమే. కాని వీరు అందెను శివస్సున మోపజూచిరి.

రాజు:—అది యెట్లు ?

యాము:—నాకొత్త వచ్చిన యీ యత్తరము తమకు జూపబడెను.

రాజు:—తప్పేమి ? అదియును నాదే. చదువుకు.

యాము:—ఐనను చదువుటకు భయపడుచున్నాను.

రాజు:—(బలవంతముగ తీసుకొని తానేచదువును) స్వస్తి శ్రీ యామునమునుల శాసనందన మాచ

రించి కాంచీపూర్ణుడు గావించు విజ్ఞప్తి—

ఇప్పుడు శ్రీహస్తీశైలాధరణమగు శ్రీయఃపతియైన శ్రీవరదరాజులు నాయెదుట సాక్షాత్క

రించి రామానుజుల నీవిధముగ నాజ్ఞాపించెను.

“నాయాజ్ఞానువర్తి యగు వేదమాళి యిత్తరి వేదబాహ్యులును కుదృష్టులును నగు దుష్ట మంత్రినర్థముచే బీడింపబడుచు కలతజెందుచున్నాడు. కావున నీహితనిని కాపాడవలె” నని

అందుల కనుకూలించు మతి నీతి, సత్వము, సముత్సాహము మొదలగు వారినితోడిచ్చి

రామానుజుని బంపితిని, కావున నీవును రాత్రిం బవల్కు వేదమాళిని గాపాడుచుండుము” అని

యాము:—(ఆనందముతో) ఇది యొక గొప్ప యభ్యుదయమే.

మాయా:—చేవా! వైతాళికుల ఆసత్యభాషణములకు పూర్తిగ మోసపోతివి.

(కోపముతో యాముకుని జూచుచు)

రావణ సన్యాసీ! శిరూలోచన యనెడు కపట తుండమావి నీటియందీరాజుని ముంచి

వేసితివి. రాముడువలె నే దురవస్థ నొందునో గదా!

ప్రియరంగుడు:—రామానుజుని బలముచే రామునివలెనే మా రామానుజుల బలముచే నీ రాజును

నీవిధముగ దురవస్థను చెందంబోడు. కాని యంతటను గెలుపునే పొందును. నీవుకూర్చిము

సెట్ల సభిక్షేపించితివి కాన నన్ని దురవస్థలను పొందియే తీరుదువు. (నవ్వి) బ్రహ్మసూత్ర)

మును పూర్తిగ విడిచిపెట్టి నాకంటె వేరొక్కడలేడని జెప్పుచు నొక్క మాయనే దిక్కని సమ్మయమున నీవే నిజముగ రావణసన్యాసివి.

మాయా:—(కోపముతో) బాగు! బాగు! వైతాళికవటుడా! అబ్బా! ఎంతచతురుడవైతివి?

పరమహంసనగు నా యజ్ఞోపవీతత్యాగమును నీ వొక్కడవే కాబోలు తెలిసికొంటివి.

ప్రియరంగుడు:—కాదు-కాదు, అందరు నెఱుంగుదురు. జూదెమును వీడినది. కాకియో హంసయో

మనకెందుకు గాని నేనిప్పుడు జెప్పన దగికాదు.

మాయా:—(ఆలోచించి) హు! మరేమి? శారీరసూత్రములను విడిచితి ననుచున్నావా యేమి?

ఓరి యవివేకీ! శ్రీవేదమౌళిమహారాజును అద్వైతసామ్రాజ్యము నేలించుచున్నాను. ఎరుంగుదువా? ఇక నే నాసూత్రముల నెట్లు వీడుదును? చాలు చాలు, పొమ్ము. పాడు కొను పిల్లవానికి నీ కీబ్రహ్మవిద్యాప్రసంగమేల?

ప్రియ:—ఔను నేను మూర్ఖుని గాన నేమియు నెఱుంగను. నీవు వికేకి గదా చెప్పును. సంగీతవిద్యయు బాల్యమును వేదాంతవిజ్ఞానవిరోధులా? (పకపక నవ్వి) ప్రహ్లాదనారదులను బ్రహ్మవేత్తల గొప్పిని జేగ్గువు కాబోలు. శుకనారద పుత్రాంతము నీకు చెబుటకి శంభమే. వారు బ్రహ్మవేత్తలే కాదు. వారికి యాచార్యులు కూడను. అనిషయ మేమందువు?

ఓరి! వ్యర్థపాండిత్యాభిమానీ! చూడుము, ఈ ముక్తపురుషు డవరిమితానంది భోక్తుడై శ్రీయఃపతి చెంతజేరి పరబ్రహ్మవిద్యాబలము నలన సత్యలోకాది చతుర్గత భుజనముల యందును ఆయన ననుసరించి యనంతగరుడాదులతో గూడి స్వేచ్ఛగా నంచరించుచు నున్న సంకల్పసూత్రముననే కావలసిన యన్నమును కావలసినన్నిరూపములను పొందుచు నత్యంతాశ్చర్యమయమైన గానమును జేయుచు పరబ్రహ్మ ప్రసాదించిన బ్రహ్మసంగద ముఖో గూడియుండు ననెడు బ్రహ్మజ్ఞులకింపైన శ్రుతిని ఓ మాయావాడీ! నీవు చురు వకపోయినను విననైనలేదా!

ఇప్పుడది యట్లుండనిమ్ము. ఆకాశకుసుమ సదృశమైన నద్వైతమని యేగో యంగీకరించి యదియే సత్యము దానికి విరుద్ధమగు సర్థముల బోధించుచుగాన బ్రహ్మసూత్ర సమ్మదాయ మంతయును, దాని యర్థమగు-బ్రహ్మ సకలచేతనా చేతన ప్రపంచమునకున్ను కారణముగు టను దానికి వలయు నిఖిలకల్యాణగుణములు కలిగియుండుటను మోక్ష మొసంగుట మొన రగు వాటిని మిథ్యమిథ్య యని వదరు నీవు బ్రహ్మసూత్రముల బరిత్యజింపక మరియేమి చేసితివి? ఐనను వాటిని స్వీకరించుట నిజముగ నైదికుల వాచించుటకే గదా! నిజమూలో దించిన వేదమౌళి యద్వైత విషయూహనమును వంచనగాక మరియేమగును?

[తరువాయి 18 వ పేజీలో]

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః,

భగవంతుడు-ఆయన పేర్లు-ఉప్పుఘట్ట.

"శ్రీమన్నారాయణ"

ఏమమ్మా అక్కా-ఇంకను స్వామి శేంచేయలేదేమి?
అదేనమ్మా, నేను ఆలోచించుచున్నాను. చెల్లెలందరు వచ్చినట్టేనా
అహో! అందరు వచ్చి తీసినారు. ఇంక అనలాడున ఆవిర్భవించుటే ఆలస్యము
తూజా ద్రవ్యము లన్నియు సిద్ధముగా నున్నవా?
అవునవును ఏది ఏమాత్రము లోటువచ్చినా మనకు పొడుపులు తప్పవు
అవాప్తనను స్రకామునికి ఈ అట్టహాసము లన్నియు మన తృప్తికొరకే గాని ఆయన కేమైన
అపేక్షయున్నదా?

అవును గాని అక్కా! స్వామికి కావలసినది మానసిక జ్ఞానము, మానసిక సమర్థణము
గాని పైపై యాడంబకములు కావందులే. మరి ఈ మడి-తడు లెందుకు? ఈబాట్లు జాట్లు ఎందుకు?
ఈ సింగారింపులు-అలంకారములు ఎందుకు, ఈపూజా పునస్కారము లెందుకు?

నీవు చెప్పినది నిజమే. గాని ఆంతరంగిక భావములకు బాహ్యచిహ్నాలు గురుతులు కేవలము
మానసిక భక్తిరహిత బాహ్యచిహ్నాలు వ్యర్థములు గాని మానసిక భక్తి యుండునపుడు బాహ్య
చిహ్నాలు కూడ యుండవలయును. ఉండవలయునేమిటి? అవి కలిగియే తీరును.

నలుపుదనము లేకుండగ మేళుము వర్షించునా?

తెల్లనికాంతి లేకుండగనే సూర్యుడు ప్రకాశించునా?

ఎరుపుదనము లేకుండగనే అగ్ని దహించునా?

ధ్వని లేకుండగనే వాయువువీచునా?

ఆయా బాహ్యచిహ్నాల కలుగుట వానివానియొక్క లోలోపల యుండు నిష్ఠయముల
యొక్క సూచకత్వ కూప స్వభావము.

అవునవును నిజమే. నాటకములలో కూడ రాజన-తామన-ఆంతరంగిక గుణముల కల
వాడని తెలియుటకు భోడిగుండో లేక జాటువీరబోతయో యుండునటుల జేసి, మొగమున యింత
విభూతిని బూసెదరు. ఎరుపో-నలుపో బట్టలు ఏ గూడ కట్టుగనో గట్టెదరు.

సా త్త్విక ఆంతరంగిక గుణముల కలవాడని తెలియుటకు మంచి జాట్లు మొగమున మంచి
తిరుమణి శ్రీ చూర్ణ బాట్లనో లేక యిటువంటిమంచి ఊర్ధ్వపుండ్రమును బెట్టెదరు. తెల్లటిమంచి
అంగుల బట్టను చక్క-గ కట్టెదరు.

అంతరంగిక గుణములు లేకుండగ కేవలము గొప్పకో, గౌరవమునకో, జాబుకో దర్పమునకో, మోసమునకో- మాయకో మాత్రము పైకి వేషములు వేసినవో అది వ్యర్థము. అట్లుంటే భామ్యులవల్ల ఎంత ప్రయోజనమో అంతే.

అవునమ్మా అవును

అదుగో వేణునాదము

అక్కలారా రంగు నాధుక్కుమన్నాధుకు జగన్నాధుకు అఖిల జగన్నాధుకు వేంచేయుచున్నాడు. ముందు కుంభహారతి నిత్యము ఆననము సద్దుకు.

అర్చనాద్యముల నాయత్త పఱచుడు

పండ్లు-పానీయాదులు సిద్ధముగా యున్నవి గదా

ఈవిధముగా మూర్తిభూతభక్తి స్వరూపులగు అష్టకల్పమహిమలున్నుగోపికాబృందమున్ను విచ్చేసిన శ్రీకృష్ణపరమాత్మునికి హృదయపూర్వక స్వాగతమిచ్చి సపర్యల నొనరించిరి. శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు మధ్యగ పసిడి సింహాసన మలంకరించగా చుట్టూ మిగత వారందరు నిమిగిసి గోష్ఠిగను కూర్చుని యుండిరి. పండ్లు అందించువారు కొందరు పానీయాదులు త్రాగించువారు కొందరు పూజల నొనర్చువారు కొందరు హారతుల సమర్పించువారు కొందరు పాటల జాపివాగు కొందరు పాదము లొత్తువారు కొందరు ఇటుల అత్యుత్సాహము మిన్న ముట్టుచుండెను.

ఇంతలో నారదమహర్షి విచ్చేసిరి. అందరూ లేచి ఆయనకు స్వాగతమిచ్చి ఒక ఉప్పుల సుఖాసనమున ఆయనను ఆసీనుని జేసిరి.

నారదుడు:- శ్రీకృష్ణా! ఏమి నేటి విశేషము? ఇంత మంచి ప్రీయురాండ్రతో ఇంత సౌఖ్యకాళముగా ఆనందించుచున్నావే ఆహా ఎట్టి అపూర్వదృశ్యమును, అత్యుత్తమ గోష్ఠిని, నర్మింపగలిగిన నాభాగ్యమే భాగ్యము. నాజన్మయే జన్మ.

రుక్మిణి:- మహర్షీ నేడు నాధుని జన్మదినోత్సవము ఎన్ని దినముల నుండినో పంజీకరించుకొని సజ్జెంది ఉపాసించగా ఉపాసించగా ఈనాటికి నాధునికి అనుగ్రహము కలిగెను. ఉత్సవమున పాల్గొన సంగీకరించెను.

నారదుడు:- అమ్మలారా మీరు గదా ముక్తులు. మీరు గదా ధన్యులు. జన్మాంతర సహస్రములయందు తపో-జ్ఞాన-సమాధులచే భగవదనుభవ విరోధములగు పాపముల నశించగా గదా శ్రీకృష్ణుని యందు ఇట్టి భక్తి జనించును.

యమేనైష వృణుతే తేన లభ్యః |

తస్య ఏష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వాం ||

మీరాయనను వరించిరి. ఆయన మిమ్ముల వరించెను. మీకాయన ఈవిధముగా ఉత్పన్నమిచ్చెను.

శ్రీకృష్ణుడు:- “ప్రియో హి జ్ఞానినోత్పరం
అహం న చ మమ ప్రియః”

నాకు నన్ను ప్రేమించిరి. నేను వారిని ప్రేమించితిని. ఇందు విశేషమేమున్నది నారదా!
నారదుడు:- స్వామీ! మీ పరస్పర ప్రేమ ఎట్టిదో నాకు తెలియునటుల బోధించరా.

శ్రీకృష్ణుడు:- ముందు వారినడగఁము, తరువాత నేను తెలిపెద.

నారదుడు:- అమ్మా మీకు శ్రీకృష్ణుని పైగల ప్రేమను నాకు ఉదాహరణ పూర్వకముగ
తెలియునటుల బోధించరా.

గోపికలు పట్టమహిళులు అందరున్ను:- నాశడా నాధుని పైగల ప్రేమను మేమెట్లు తెలుప
గలము. ఆయనే మాకాధారము, ఆయనే మా ప్రాణము, ఆయనే మా ఆత్మ, ఆయనే మా
భోగము, ఆయనే యాశంధము, ఆయనే మా సౌఖ్యము, ఆయనే మా మోక్షము, ఆయనే మా
సర్వస్వము. మహామునీ మేము దీనిని తెలుపక క్షులము గాము. మాకు భావమున్నది గాని భాష
లేదు. మాకు హృదయమున్నది గాని శబ్దము లేదు. మాకు ప్రేమ యున్నదిగాని చానిని వివరించ
గల సాధనము లేదు. వేయేల మేమే ఆయన-ఆయనే మేము-ఆయనే మా స్వరూపము. మేమే
ఆయన స్వరూపము. ఆయన లేనిచో మేము లేము.

నారదుడు:- శ్రీకృష్ణా, సర్వజ్ఞా, సర్వశక్తీ ఆశ్రితవ్యామోహా, నీచేష్టితములు అప్రీ
మేయములు. అనంతములు. అత్యాశ్చర్యకరములు. జగదేక సుందరుడవు, సవమన్మథ మన్మథు
డవు. నీకటాక్షము కలిగినచో నిన్ను ప్రేమించు జీవియుండునా? అయితే నీవు వీరి నెటుల
ప్రేమించుచున్నావో తెలుపనా? వీరు తెలివినది నాకు బోధపడలేదు. నీవైన నాకు తెలియునటుల
విశదీకరించుమా.

శ్రీకృష్ణుడు:- నారదా నేను మాత్రము చెప్పగలనా
“జ్ఞానీ త్వత్ప్రేమ మే మతం”

నాకు వీరు ఆత్మవంటివారు.

ఒకగోపిక:- అలాగున గాదు స్వామి. నీవు నిజముగా మమ్ముల నెట్లు ప్రేమించుచున్నావో
చెప్పమా.

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను, జెల్ల మునువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరిచక గోపిక:- సన్నో?

శ్రీకృష్ణుడు:- తేనెనువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరిచక గోపిక:- మరి సన్నో?

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను గుమ్మైన గుమ్ము పాలనువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరిచక గోపిక:- సన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను గట్టి మీగడ పెరుగునువలె ప్రేమించుచున్నాను.

మరివకగోపిక:- సన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను ఆనాడు చిలికి తీసిన తెల్లని వెన్నముద్దనువలె ప్రేమించుచున్నాను.
మరివకగోపిక:- సన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను అప్పుడు కాచిన ఆవునెయ్యినివలె ప్రేమించుచున్నాను.
మరివకగోపిక:- సన్నో?

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను పాయసమువలె, జలేబివలె, మంచిపిండివంటలవలె ప్రేమించుచున్నాను.
జాంబవతి:- సన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను బాగా పండిన అంటు-మిడి పండువువలె ప్రేమించుచున్నాను,
మిథాయివలె ప్రేమించుచున్నాను.

సత్యభామ:- సన్నో

శ్రీకృష్ణుడు:- నిన్ను-అమృతమువలె ప్రేమించుచున్నాను.

రుక్మిణి:- స్వామీ-నావిషయమైకూడ

శ్రీకృష్ణుడు:- అడుగుటకు సందేహించెదవేల దేవీ, నిన్ను ఉప్పళులునువలె ప్రేమించు
చున్నాను.

ఈమాట వినునప్పటికి రుక్మిణికి చాల లజ్జవోడమెను. అందరిని మంచిమంచి విలువల
ప్రేమాస్పదమైన వస్తువులువలె ప్రేమించుటల చెప్పి నన్ను పట్టమహిషిని, మహాభక్తురాలను
తనను తప్ప అన్యమెరుంగని అసన్యాస్త్రురాలను, కల్లకపటము ఎరుగని సర్వభా అసన్యభాగ
భూతురాలనై యుండుదానిని, స్వస్వమునువది లేకుండగ అసన్యశేషభూతురాలై యుండు
దానిని ఎందుకు పనికిరాని చవట చవిటి ఉప్పళులుక్రింద తోసి వేసెనే అని రుక్మిణి చాల చిన్న
పోయిన మోముతో మిగత సవతులను మొగమెత్తి చూడజాలక అచ్చట నిలువజాలక రోజు
వేళములతో లేచిపోయెను. మిగత గోపికలు దేవిమారులు ప్రార్థించిపోయిరి. నారదుడు నిశ్చేష్ట
డాయెను. శ్రీకృష్ణుడు మాత్రము మోమున చిరునగవు చిందులాడ నిమృళముగ లేచివెళ్ళిపోయెను
నారదుడు తన వలననే ఈఉత్సవ ఉత్సాహమునకు భంగము వాటిల్లెను కాబోలునని శిష్యులు మన
కుండగ అంజలిగీలించి ఆకాశమున కెగసిపోయెను.

మరునాడు శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణిదేవి అంజాపురమునకు విచ్చేసెను. మహాభక్తురాలుగు రుక్మిణి
దేవి నాథుని ఎదుక్కొని సకల సమర్థులకొనర్చి దివ్యాసనమున కూర్చుండబెట్టి శ్రీపాదముల నొత్తు
చుండెను.

శ్రీకృష్ణుని రాకచే ఆమె హృదయసీమను గల నిన్నటి రోషతాపము వర్షాన చల్లారెను.
గాని ఏమియు వెలుకరించ జాలకుండెను. శ్రీకృష్ణుడు గూడ తిరిగి నిన్నటి ప్రసంగమును ఎత్త జంకు
చుండెను.

శ్రీకృష్ణుడు:- దేవి ముగ్ధులక వ్రతమాచరించవలయున్నది.

రుక్మిణి:- చిత్తము.

శ్రీకృష్ణుడు:- అది నలుబది దినము లాచరించవలయున్నది. దానికి ఇతర ఏనియమములు లేవు గాని కొలదిగ ఆహారనియమము మాత్రము గలదు. ఉప్పులేకుండగ చప్పడి పదార్థములను మాత్రమే భుజించవలయును. ప్రతిదినము మూడు వేళలందుకు భగవంతుని ఆరాధించి ముగ్గురు ముత్తైదువులకు యిట్టి చప్పడి పదార్థములతో సాపాటు పెట్టుచుండవలెను.

రుక్మిణి:- చిత్తము.

మర్నాటినుండి వ్రతదీక్ష ప్రారంభమాయెను. ఏనోజున కారోజు సాపాటుకై ముగ్గురు ముత్తైదువులు దొరకట అతి దుర్లభమగుచుండెను. ఒకనాడు వచ్చిన వారలు మర్నాడు ఎంత బ్రతిమాలినను రాకుండిరి. తన నవతులు కూడ వచ్చుటకు నిరాకరించిరి. చివరకు తనకు కూడ ఈ ఉప్పులేని చప్పడి కూడు సహించక ఆనాటి కానాడు చిక్కి శల్యమగుచుండెను. ఎన్నోరకముల తినుజండాదారములను చేయించుచుండిరి. ఎన్నోరకముల పండ్లు, పాలు వచ్చి పడుచుండెను. ఏమి లాభము ఉప్పులేక పోవుటచే ఏదియు ఎవరికి సహించకుండెను. ఎటులనో అతికష్టమువై శిశ్నోజులు గడిచెను. శ్రీకృష్ణుడు ఆనాడు తిర్గి రుక్మిణి దేవి అంతఃపురమునకు విచ్చేసెను.

శ్రీకృష్ణుడు:- దేవి, ఏమి యంతలో యింత చిక్కిపోతివే. లేవలేకున్నావేమి? రేపు మన వ్రతసమాప్తి దినము. రేపు మన బంధు-మిత్రులంతాని పిలిచి తదీయారాధన జరుపవలయును. అందు నలుభై పిండివంటలు, నలుభై కూరలు, నలుభై పచ్చళ్ళు చేయించవలెను. దేవిలో కూడ ఒక్క ఉప్పురాయివైనను వేయకూడదు. చివరకు నేతిని, చివరకు పెరుగును నీవే స్వయముగ వడ్డించవలయును.

రుక్మిణి:- చిత్తము.

శ్రీకృష్ణుడు:- మర్నాటికి తన బంధుమిత్రులందరును, రాజాధిరాజులకు అందరిని సాపాటుకు ఆహ్వానించెను. అందరు విచ్చేసిరి. నారదుడు కూడ వచ్చెను. అన్ని పదార్థములు వడ్డించబడెను. అందరూ భోజనమున కుడకమించిరి. రుక్మిణిదేవి నెయ్యినివడ్డించ ప్రారంభించెను. ప్రతివారు ప్రతి పదార్థమును అతి ఆప్యాయముతో నోటిలో పెట్టుకొనుట, చప్పగ యుండుటచే చీ చీ అనుచు ఉమ్మి వేయుట జరుగుచుండెను. ప్రతి విస్తరి వద్దను రుక్మిణిదేవికి యిదే అనుభవము కలుగుచుండెను, చివరవరకు యింతియే. ఎవరూ ఏపదార్థమును కొంచమైనను తినలేదు. ఛీ, ఛీ, ఛీ, ఛీ, అను శబ్దములు మిన్నుమొట్టెను. రుక్మిణిదేవికి కళ్ళు తిరిగెను. కన్నీటిదారకు మేరలేదు. మనస్సు కైధి ల్లము చెందెను. ఒకమూల చతికిల బడెను. చివరకు మూర్ఛపొందెను. శ్రీకృష్ణుడు వచ్చి ఆమెను వడిలోనికి తీసుకొని చుట్టుమున వన్నీరు జల్లుచు కైత్యోపచారములు జేసెను. రుక్మిణికి తెలివి వచ్చెను.

రుక్మిణి:- నాథా! తమించరా, నీచేష్టలు అప్రమేయములు నీమాటలు అనూహ్యములు. అజ్ఞానిని అపరాధిని తమించుమా. ఉప్పులో యింత మహాత్మ్యమున్నదని తెలుసుకొన లేకపోతిని. ఊరక మీపై అలిగితిని. అందులకు తగిన శాస్త్ర జరిగినది. ఇకనైనను నన్ను నయగూడనా?

నారదుడు:- ఆహా స్వామి, ఎంత విచిత్ర సంఘటనను కలిగించితివి.

అందుకనే నిన్ను ఉపనిషత్తులు యథా సైంధవఘనః — రసఘనః (న) అని వర్ణించినవి. లోకములో ఎన్నో అశూల్య అపురూప సదార్థము లుండగా నిన్ను ఉప్పుఘట్టుతో ఉపమించుటయే?

ఉప్పుతో సాటియగు స్వచ్ఛమైన, బాహ్యంతరములలో ఏకరూపమైన, అన్నిటిలోను అంతర్లీనముకాగల, అన్నింటికి అవసరమైన, ఎప్పటికి స్వస్వరూప విచ్ఛిత్తిలేని, విడుదలకలు బ్రహ్మాంశాధిపతివరకు అందుబాటులోయున్న అందరికీ అత్యావశ్యకమైన, మిత్రవానినైతిని నీ సత్తవై ఆధారపడి యుండునటుల చేయకలిగిన, స్వతః ప్రాప్తమైన, శవకు తానే కాణ్యమున ఈ రూపములో యున్నను తన స్వభావమును విడువకుండనట్టి, దురు అన్నింటికి ఆపారభూతమైన తన స్వరూపమును మార్చుకుని యితరులకు అభేదాశీయమును కలిగించు నట్టి ఇతనిని ఉప్పు అసంఖ్యేయములైన గుణగణములు గల వస్తువు మహాకటి లేదు కదా. ఉప్పునకు ఉప్పుసాటి నీకు నీవే సాటి. నీ ప్రేమకు నీ ప్రేమయే సాటి.

రామానుజప్రేభవము

కోగంటి నీకారామాద్యుబాగుడు. అల్లారు.

- శా. శ్రీమద్వైష్ణవ సంఘమెల్ల నినుసంసేవించి వైకుంఠ ల
క్ష్మీమహార్థనృతనందు నై హికమనన్ శ్రీమంతమై సర్వ సా
ఖ్యామోదముల నందుచుండునని వివ్యాసాగరుల్ బల్కు నో
స్వామీ దాసునిగూడ నట్టెగని విశ్వాసించు రామానుజా ||
- మ. జనముల్ మూర్ఖత్తిన్ చరించునెడ విజ్ఞానమ్ము సంధింప భూ
మిని జగ్గించి త్వదీయసన్మతము గంభీరమ్ముగా శాంత వృ
త్తిని క్షేమంకరమైన పద్ధతిని బోధింపంగ రాజ్యమ్ము లం
దున, రాజుల్ గనిమెచ్చు నీమతమ గొల్తున్ భక్తి రామానుజా||

- శా. “జీవాత్మే పరమాత్మ” యంచును మహాత్మేపమ్ముటం జేయుచో
నాశాదమ్ముల యుక్తి యుక్తముగ మిధ్యాభూతముల్ జేసి యా
శ్రీవైకుంఠ నివాసుడీగతిగ భూరిప్రాణ వాదార్భటిన్
నీవే నిక్కపుపూన్ని గెల్చితివి తండ్రీ స్వామి రామానుజా ॥ 3
- మ. సరమా మ్నాయపు సారమెల్ల నొక శ్రీభావ్య స్వరూపమ్ముగా
పరవాదుల్ సభలన్ జితాస్మయనగా వాదించి శ్రీవైష్ణవ
స్థితన్ బాదుకొనంగ జేసితివిగాదే యట్టి నీగొప్ప నీ
కరుణన్ నేనెటుసంస్మరింతు వినతత్వోపాల రామానుజా ॥ 4
- మ. పరమోత్కృష్టమునై శుభప్రదమునై వాత్సల్యభావమ్మునై
కరుణావాసమునై సమస్తరిపురేభాకాననజ్వలయై
స్థిరమై బాధమతాగ్ని మేఘము యుక్తిపించునీమార్గ మి
ద్ధర నాచంద్రీముగాగ నేనెపుడు నిర్ధారింతు రామానుజా ॥ 5
- శా. కాలమ్మంతయు వమ్ముజేసికొని దుష్కాంతౌపధానాత్ములై
లోలత్వంబున నీభవాంబు నిధిగల్గొల వ్నధాచిత్తులై
కాలప్రేరితులై మునుంగ గని యుత్కంఠన్ మహాప్రేమతో
నాలోకించి వికూఠమంపితివిగాదా నీవు రామానుజా ॥ 6
- శా. నీ విద్యావిభవమ్ము నీప్రతిభ నీ నిర్వాణమహా ప్రేమయున్
భావింపక మముబోంట్ల నెల్ల నిపుడే వై కుంఠముం జేర్చగా
నీవేదైవమవంచు సదురుడుగా నిత్యమ్ము నీధ్యానమే
గావించాల సమర్థమందెపుడు మొక్కంజూతు రామానుజా ॥ 7
- మ. హృదయమ్మందున శాంతిలేడు విధులేకృత్యమ్ములాలేవు నె
మ్మది విజ్ఞానములేడు కోవిదులు సంభావించు పాండిత్య ము
న్నది పూజ్యమ్ము కవిత్యమిట్లయగు నెన్నన్ మూర్ఖత మాత్రమే
ఁదిలంబాయెను మోక్షమే విధిగ సంపాదించు రామానుజా ॥
- మ. విలసద్భావ పరంపరల్ పరగనిస్వీకించి వర్ణింప మొ
క్కులు బల్ మొక్కితి నేటికయ్యదియొనాకున్ ప్రాప్త మాయెక కవి
శులు విద్వాంసులు గూడ నెప్పుడు వచించుకొ నీమహాత్మ్యంబు నే
కలముంబట్టి తదీ యసూక్తులనెవక్కాణింతు రామానుజా ॥

యతిరాజవిజయ నాటకమునందలి కొన్ని చక్కని శ్లోకములు

శ్రీ ౬. వే శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

శ్లో. ధ్యాయన్ సత్య మనన్త మన్త రజడం బ్రహ్మ రవిస్తేజః ।
నిష్క్రమ్యా శు సుఖమ్నయైవ కృతయా నిర్ధాతమాయాతుషః ।
విష్ణో స్తత్పద మేత్య తత్ర పరమహోయిష్య స్వయం చి త్స్వరాట్ ।
భుజ్జేతేన విశ్చితా సహ మహానన్దా ననన్తా న్పుధః ॥

ప్రాజ్ఞుడు, సత్యమై, యపరిచ్ఛిన్నమై స్వయం ప్రకాశమై, పుండరీకములవంటి నేత్రములు గలిగియున్న పరబ్రహ్మను మరచుకొనని ధ్యానించుచు సుఖము యనబడు గాఢానందమున వెంటనే బైలుదేరి భగవ దనుగ్రహముచే శక్తి బంధమును ఛేదించుకొని యా ప్రసిద్ధమైన శ్రీవైకుంఠపురమున జేరి యచ్చట జ్ఞానస్వరూపుడై, కర్మపరతింపును గాక నన్వేషకు సర్వేశ్వరునితో గూడి యసంఖ్యాకములగు మహానందముల ననుభవించుచున్నాడు.

శ్లో. యః ప్రత్యక్షి సృజన్ పరాశ్చ చ మహాభూతాని రక్షన్ చారిన్ ।
క్రీడ త్యన్భూదివ్యమజ్గళగుణః శ్రీమా నగాదిః పుమాన్ ।
సర్వం కన్త మకన్త మప్యపరిధాకన్తం సమర్థోఽపి నన్ ।
వ్యాజం కిచ్చి దపేత్య రక్షతి జగ ద్విశ్వవృషాపకః ॥

లక్ష్మీవిశిష్టుడును, అత్యున్నత కల్యాణ గుణములు కలవాడును, నగు అగారి పురుషుడైన స్వర్వేశ్వరుడు, సకల చేతనులను అచేతనులను మహాభూతములను సృష్టించుచు వారించుచు క్రీడించును. ప్రపంచముల మర్నాదల నేర్పరచు నా పరమ పురుషుడు చేయుటకును, మానుటకును తానుమారు గావించుటకును సమర్థుడయ్యుచు నేదో యొక మిషను గల్పించి సర్వం జమును రక్షించును.

శ్లో. కర్మవ్యాజకృతాఖిలాత్మ నివహ క్లేశావబాధ స్ఫుర ।
త్పశ్చాత్తాప కృపావిమోచిత జగజ్జన్మాది లీలాదరం ।
భోగైకప్రవణం విధాన్యతి పరబ్రహ్మపి దత్తాభయో ।
భూతేభ్యో యతిరాజ సేష ఇతి మే చేత ప్యభూ నిశ్చయః ॥

ఈ మాయతిరాజులు, ప్రాణులందరికు నభయ మొనంగి పరమాత్మను—తాను జనుల కర్మలను మిషగా గొని నిఖిలాత్మవర్గమునకును కల్పించిన దుఃఖముల గాంచి పశ్చాత్తప్త ధర్మ పారవశ్యమున (భీ ఇక నెప్పుడు నిట్టి సృష్ట్యాది వ్యాపారముల చేయరాదని విరక్తితో) సృష్ట్యాది లీలావ్యాపారముల యందాదగము లేని వానినిగా జేసి, కేవల భోగలాలసునిగా జేసేవేయునని నామనమున నిశ్చయ ముదయించెను.

(యతిరాజు లే యందరకు మోక్ష మొసగుమని భావము)

(4 వ పేజీ తరువాయి)

(మెల్లమెల్లగా దగ్గరజేరి) ఓ మాయా-మరచితిని-యథార్థవాదీ! సన్యాసి చక్రవర్తి నానెత్తిని చేయిబెట్టి నీవే నిజమును జెప్పుము. స్వానుభవ సిద్ధమును స్వయంప్రకాశమును నగు మన యద్వైతబ్రహ్మ తాను సిద్ధించుటకు వేనినైన నొకప్రమాణమును సవేషించునా? అవేషించిన దానికి గోచరించును గాన మన బ్రహ్మ మిథ్యయే కావలసివచ్చును.

(గట్టిగా నవ్వి)

వృత్త్యుమగు వస్తుజాతమంతయు జడమును మిథ్యయును గాన నాపరబ్రహ్మ దృశ్యమెన్నడును గాడను నీవు తీసికొనిన గోతిలో నీవేపడుదువు.

మరియు నదియేకాదు. నిజముగ జెప్పుము, నీకుముక్తి యెట్టిది?

న సాధ్యా బ్రహ్మచేన్ముక్తిః తదన్యాచే నప్రప్తైవవా ।

ముక్తి శూన్యస్య వేదాంత సరిపదస్తే కపేస్సృజః ॥

బ్రహ్మయే మోక్షమందువా ఆ బ్రహ్మనిత్యము గాన ముక్తి సాధింపబడునదియేగాదు. అంతకంటె వేరందువా అదిమిథ్యయే యగును. బ్రహ్మకంటె తేరగునవన్నియు మిథ్యయని గదా నీ సిద్ధాంతము. అట్టిది ముక్తియే మృగ్యమైన నీకు కోరికే పుష్పమాలవలె వేదాంతసరిపదలేటికి?

మాయా:- (సిగ్గుతో తలవంచుకొనును)

రాజ:- (ఆనందముతో) ప్రియరంగడు నిజముపల్కెను.

మాయా:- (తనలో) ఈ దుర్మార్గుడు నన్నన్నివిధముల వంచించివేసెను.

రంగప్రియుడు:- (ఆనందముతో భుజమును కొట్టికొని గర్జించుచు ఎగురును)

భాస్కరయాదవులు:- (ఆనందాశ్చర్యములచే నుదయించు నవ్వున లోలో నడచుకొనుచు)

ఓ! వందివటుడా! మహాప్రోడవైతివే! ఐనను ప్రధానమంత్రీశేఖరుని పరాభవించుటకు మేరలేకున్నదే ఏమనుకొనుచున్నావో—

ఈతనికి బ్రహ్మస్పృతి యొక గడ్డిపరకే విలంబవాదములో ముల్లోకములయందును సాటితేని మేటి (విలంబము = తనపక్షమును స్థాపించక పరపక్షమును మోత్రీయు నిరసించువాదము) కప్పలవలె వడరుచున్నను పరులను సరకుగొనడు. మత్తగజ కుంభ స్తల ఫాలన లీలాపార వశ్యమున నిక్కబాడుచుకొనిన జూలుతో నలరారు సింహమేనుమా యితడు.

ప్రియ:- (నోరుమూసుకొనియుండి) ఏమైన ననుకొననిమ్ము.

రాజ:- పుణ్యులారా! మహాయతి నతిక్రమింపరాదు సుదీ!

ప్రియ:- దేవా! మేము సన్యాసులము, సన్యాసి అల్ప ఆయతిని గూడ నతిక్రమింపడు. (ఆయతి = ఉత్తరఫలము) మహాయతి నేల యతిక్రమించును?

మాయా:- (కోపముతో) రాజా! వైతాళికుల మిథ్యాప్రసంగములకు మోసపోయి సన్యాసులమగ

మమ్మేల పరాభవింతువు ?

ప్రియ :- ఓ సర్వప్రపంచ మిథ్యావాదీ ! నీకు సత్యప్రసంగములు కూడ కొన్నియున్నవా ?

మాయా :- (తనలో) వీరు సకల రాజ సభలయందును సంచరించుటలో దిట్టలు. వీరిని లాలనజేయుటకంటె నాకు వేరొక ప్రత్యుత్తరము తోపకయన్నది. (వైకి) బిడ్డలారా ! మీమాటల నేర్పునకు మెచ్చితి. పాపము ! మీరు పిల్లలును పాటకులును మిమ్ములనందఱును శౌరవించవలెను. మీగురువగు రామానుజునకు నేను త్తరమిత్తును లెండు, మీరు పొందు.

ప్రియ :- (కోపముతో) నేనుండగా నీకు మా యాచార్యప్రసంగమేల ? చెప్పవి గుచ్చుకొని పోయి గదా ముల్లు పాదమును గుచ్చుకొన వలెను.

రంగ :- (చిరునవ్వు నవ్వి) మిత్రీమా ! సామ్రాజిని వీరితో నీకేమిటిరా ? పరిమళ విహీనమగు పువ్వునెవ్వడైనను తలను దాల్చునా ?

రాజు :- (భాస్కరయాదవులతో) సరి, మీకనుష్ఠానవేళ యతిక్రమించుచున్నది. ప్రధానమంత్రిని పురస్కరించుకొని దయచేయుడు. మరియు- వందులు నిందించినను, శ్తురించినను రాజకుల హనులు-అందును విశేషించి విరాగులైన మీవంటివారు వాఁమూటల పాటించరాదు.

మాయా :- తమరును నట్లే భావింపవలెను. (అని భాస్కరయాదవులతో నిష్క్రమించును).

రాజు :- (యామునులను లేచుచుండుట చూచి శౌరవముగా) పూజ్య ! ఒక్కక్షణము ఊమింపవలెను. కాంచీపూర్ణల యాదేశము తమకు సంకెలయగుచున్నది. (అలోచించి) నై తాళి కుల మాటను వినిన పిమ్మట నేనేమో మారినట్లున్నాను.

యాము :- (నవ్వి) నీ వెందుకు మూరపు. రాహువు మ్రింగిన చంద్రుడట్లే యుగాదిపోవునా ?

రాజు :- (ఆశ్చర్యముతో) బురదలోనుండి తీసి బాగుగా కడిగి నిర్మలమైన సన్నని బట్టతో తుడిచిన రత్నమువలె నేడు నన్ను నిర్మలముగా గాంచుచున్నాను.

యాము :- (నై తాళికులను చేతితో పట్టుకొని) బిడ్డలారా ! రామానుజుల మతి నీతుల ప్రభావము నంతను తెలిపితిరిగదా !

రాజు :- సందేహమేమి ? బింబము యొక్క సౌందర్యమునకు ప్రతిబింబమే ప్రమాణము. పూజ్య ! తమ విద్యానైపుణ్యముచే రామలక్ష్మణులవలె తమ గురువును ప్రకాశింపజేయుచున్న వీరలెవ్వరు ?

యాము :- బిడ్డలారా ! బ్రహ్మవేత్తయగు నీరాజునకు నమస్కరింపుడు.

రంగ :- వాఘాలగోత్రజుడనగు దాశరథి నిదే నమస్కరించుచున్నాను.

ప్రియ :- వాత్స్యగోత్రోద్భవుడనగు సుదర్శన వ్రదవిష్ణు విదే నమస్కరించుచున్నాను.

రాజు :- (ప్రేమ కౌతూహలములతో) ఎవరులేనిచో రామానుజులు సన్యాసియే కారండూరో వారేనా వీరు ?

యాము :—మరేమి ?

రాజ :—వత్సలారా ! యతిరాజునుగ్రహపాత్రులు కండు. (ఆలోచించి, మంత్రి) కోపముతో నేగెనని కలతజెందుచున్నాను.

యాము :—దేవా ! అట్లు భయపడకుము. పాము గరుత్మంతునియొక్క రెక్కపాటువల్లనైన దెబ్బను పహించునా ? ఏనుగు సింహగర్జనమునైన వివజాలునా? అట్లే యీమంత్రి సహింపశక్యము గాని రామానుజుల శేషమాత్ర ప్రసంగముచేతనే ఓణగర్బుడై మిక్కిలి భయపడి యొక్కడనో కనబడక దాగియున్నాడు.

రాజ :—(ఆనందముతో) ఇప్పటికి స్వస్థత జెందితిని.

యాము :—దేవా ! వైతాళికులయం దనుగ్రహముంచుదు.

రాజ :—(ఆలోచించి) నా యాత్మను సమర్పించుటకంటె వీరి కర్హమైన దేదియు నాకు గోచరించుటలేదు.

వైతా :—(ఆనందముతో) ప్రభువు కింకరులకు సర్వస్వమే గదా ?

(అందరును నిష్క్రమింతురు.)

య తి రా జ భ జ న కీ ర్త న లు.

కవితావతంస, గానకళానిపుణ, హరికథాచక్రరాసన

కరి నారాయణాచార్య భాగవతార్.

శ్రీరంజని — రూపకము

1. శ్రీరామానుజమునీంద్ర ! శ్రితజనవాత్సల్యసాగద్ర !
చారువక్త్రవిజితచంద్ర ! సకలవిబుధనుతసుధీంద్ర !
2. శ్రీశునాబ్జక్షౌణ్డకొనియా, శేషుని యంశమున భువిని,
శేషవార్య సూరివరుని, శేషమున జనించితివో ||
3. శ్రీభూతపురమున నీవుచెలఁగి యవతరించినపుడు |
శోభితగృహముల జరములు శోభనాత్ములై వెలసిరి ||
4. అమితహర్షమంది శేష వార్యుడు పుత్రోత్పన్నమును |
సముచిత గతి భాగవతోత్తములకు నర్పించెనపుడు ||
5. లోకహితముగోరి నీవు, లోకమున జనించినావు |
శ్రీకరినారాయణార్య, సేవిత చరణాంబుజాత !

నా రీ వి భా గ ము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరుక్కోళూర్ పెణ్ బిళ్ళైరహస్యము

(రచయిత :- శ్రీమద్భాగవత శ్రీపాదరేణువు, మదరాసు.)

తిరుక్కోళూర్ పెణ్ బిళ్ళై ఎంబెరుమానారులతో యిటుల యనెను.

మొదటి వార్త

భాగవతము

అరవము || అల్లెత్తు వడే నెట్టేనో, అక్కూరరై వ్పేలే ||

తెలుగు || తోడితెచ్చెద నన్నానా, అక్కూరుని వలె ||

వివరణము.

కంసుడు అక్కూరుని బిలచి యిటులనెను.

అ|| సఖుల తోడ భూమిచక్క మేలెద బామ్మ.

తెమ్ము నేగమైవసుదేవసుతుల ||

మఖము పేరు జెప్పి మంత్రభేదము సేయ ||

వలయు బెంజనదు వైరిజనుల ||

[భాగవతము]

అక్కూరులు. ఊ|| పంపిన బోనివాడనె నృపాలక్ష్మీమానవులై స తమ్ము నూ ||

హింపరు దైవయోగముల నించుక గానరు. తోచిన్లు ని ||

మ్మంప గతిక జరింతు రది గాదనవచ్చునె ఈశ్వరేచ్ఛ న ||

ప్పింపగ రాదు నీవగతు బిడ్డల దెచ్చెద బోయివచ్చెనక ||

అనుచు శ్లో || “అద్య మే సఖలం జన్మ సుప్రభాతా చ మేనిశా” ||

అ|| కంసుని అన్నమును తిని జీవించిన నాకిప్పుడే తెల్లవారిసది. అని కదా అక్కూరుడు పోవ్యములో రుచిగలవాడై శ్రీకృష్ణబలరాములకు తోడితెచ్చుటకై వెళ్ళుచూ బృందావనము కడకు పోవుచుండగా

చం॥ ఎట్టి తపంబు సేయబడె నెట్టి చరిత్రము లభమయ్యె నో ।
 యెట్టి ధనంబు నన్దులకు నీబడెనో తొలిబామునందు నా ।
 యెట్టి వివేకహీనునకు నాదిముసీందులు యోగదృష్టులం ।
 బట్టగ లేని ఈశ్వరుని బ్రహ్మమయుగ హరి జూడ గల్గెడిన్॥
 చం॥ మాపటివేళ నేను జని మాధవు పాద సమీపమందు దం ।
 డాపతితుండనైన నత డాశుగ కాల భుజంగవేగ సం ।
 తాపిత భక్తలోక[అ]భయదారుణమైన కరాబ్జహృదలం ।
 మోపి హసించి నా కభయమున్ గృహతోడుత నీయకుండునే॥

అనుకొనుచు అకూర్చుడు రథముడిగి భూమిపై పొరలుచు పోయెనే అటుల నేను నిర్భయముగా కృష్ణబలరామల తోడుకొని వచ్చెదను అని అనగలిగినా?

రెండవవార్త.

మహాభరతము

అ. అగమ్యశీతు విశ్టేనో విదురరై ప్పొతే ।

తె. అహంకార-మమకారంబులను వర్జించినానా విదురుల వలె.

శ్రీకృష్ణపరమాత్మ దూతకార్యార్థమై హస్తినాపురికి పోయినప్పుడు భీష్మద్రోణాదులందరిని “ఇదెవరి ఇల్లు? ఇదెవరి ఇల్లు?” అని అడుగుతూపోయెనట అందఱు “అస్తవ్యవహం” అంటూవచ్చిరట కడపట విదురుని అడిగెనట కృష్ణా! “తవ గృహం” అనెనట అప్పుడు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ “హస్తినాపురిలో నాకని ఒక ఇల్లు ఉన్నదా?” అనుచు విదురుని ఇంటిలో దూరగానే విదురుడు అత్యంత సంభ్రమముతో “అగతౌ-డిపాగతౌ- గేహముపాగతౌ-మమ గేహ ముపాగతౌ” అనుచు

కం॥ నా యింటికి విచ్చేయుము నీ యంఘ్రిసరోజరేణు నికరము సోకణ ।

నా యిల్లు పవిత్రంబగు శ్రీయుత నీ భటుని పెద్ద సేయూ దగదే ॥

కం. నీ పాదకములసేవయ నీ పాదార్చకుల తోడి నెయ్యమును !

నితాంతాపారభూతదయయును దాపస మందార నాకు దయసేయ గదే॥

అనుచు విదురుడు “సంభ్రమై స్తుప్యగోవింద ఏత న్నః పరమం ధనం” అనుచు భక్తిపరవశుడై కైంకర్యములను జేసెను.

శ్లో॥ భుక్తవత్సు ద్విజాగ్రేషు నిష్ణాః పరమాననే ।

విదురాన్నాని బుభుజే శుచీని గుణవంతి చ ॥

తా! విదురునికి అహంకార మమకారములు ఏమాత్రము లేనందున అతడు పెట్టినఅన్నము

ఋషుపావనమై భక్త్యుపహృతమైనది. గమక సామభోగ్యముతోను అత్యాగ్రహణతోను శ్రీకృష్ణ ఋషమాత్మ తృప్తిగ భుజించెనట.

శ్లో॥ భీష్మ దోగ్రీణా వతిక్రిమ్య మాం వై వ మధుసూధన ।

కి మరం పుండరీకాక్ష భుక్తం వృషళ భోజనం ॥

ఉత్కృష్టవర్ణస్థులైన భీష్మదోగ్రీణాదులు శ్రీకృష్ణుని రాకకై యెదురుచూచుచుండగా, నాం టికి వెళ్ళకుండుగ హీనవర్ణుడైన విదురుడు తనయింటికి కృష్ణపరమాత్మ వచ్చునను తాం పుకూక లేనివాడై యుండగా పుండరీకాక్షుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ వెళ్ళి భుజించెను. ఇం దెంచుచేత? ఆ భగవద్భక్తుని నిరహంకారతను దెల్పుటకే అని తెలియుచున్నది.

ఓస్వామీ! నేను వీరివలె అహం-మమతలను సమూలముగా వదలినానా? అని తిరుక్కోళూర్ పెణ్ బిల్లై ఎంబెరుమానార్లతో అనెను.

శ్రీఎంబెరుమానార్లు తిరుక్కోళూరను దివ్యదేశమునకు వేంచేయునప్పుడు ఆతిరుక్కోళూరు నుండి వచ్చు నొక శ్రీరత్నము వీరి కెదురుగా వచ్చి నమస్కరించి నిలువ, అమ్మా! నీ వెచ్చట నుండి వస్తున్నావని పశ్చింప ఆయమృయు నేను తిరుక్కోళూరును దర్శించి తిరిగి వస్తున్నావని విన్నవించెను.

తిరుక్కోళూరు వివరము.

తిరువాయ్ మొద 6-7.

పా॥ ఉణ్ణుం శోరు పరుగు నీర్ తిన్నుం నెత్తిలైయు మెల్లా ।

కణ్ణన్ ఎంబెరుమా నెన్దెన్దే కణ్ణల్ నీర్మల్లి ।

మణ్ణెను శవన్ శీర్ వళమ్మి క్కవనూర్ విసవి ।

త్రిణ్ణమె నిన్ శమాన్ పుగు మూర్ తిరుక్కోళూరే ॥

తా॥ భుజించు ప్రసాదమును త్రాగునట్టి జలమును నములునట్టి తాంబూలమును ఇచ్చియు శ్రీకృష్ణుడే యని పలుమారు చెప్పుచు దుఃఖాశువులను విడుచుచు భూమిమీద దా శ్రీయఃపతి యొక్క కల్యాణ గుణములచేతను, సంపత్తుచేతను పరిపూర్ణమైన వానియొక్క దివ్యదేశము నగు గురు నా చిన్నది ప్రవేశించెడి దివ్యదేశము తిరుక్కోళూరే ఇది నిశ్చయము అని శ్రీనమ్మాళ్వార్లు తల్లి అవస్థ ననుకరించిరి.

తిరుక్కోళూరను దివ్యదేశము-108 దివ్య తిరుపతులలో నొకటి ఇది “సమ్మాళ్వార్లు మంగళాశాసనము చేసిన నవ తిరుపతులలో నొకటి “ఆళ్వార్ తిరునగరిణి” తూర్పుగా 1½ మైలు దూరమున నున్నది. నవనిధులు యిచ్చట దాగియుండునట్లు “అధర్మదేశవత” కుబేరునకు కొండెము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

యతిరాజసేవా మహిళామండలి శుక్రివారోత్సవ వార్షికసభలు

బంధు, : : గొడుగుపేట.

ఈనెల 9-8-51 నుండి 15-8-51 తారీఖు వరకు బందరు గొడుగుపేట పాతచల్లరస్తా యతిరాజసేవా మహిళా మండలి భవనముగా జరిగినవి కేవలము శ్రీమతే రామానుజాయ నమః అతినిపుణతతో జయప్రదముగా నిర్వహించిరి. 9 వ తారీఖు సాయంత్రం గం. 4 నుంచి రాజు పేటలో వున్న సంఘాధ్యక్షురాలగు శ్రీమతి శీతమ్మగారి యింటివద్దనుంచి చినముత్తేవి (సూర్యనారాయణ బృందము) సన్నాయి మంగళవాద్యముతో, బ్యాండుమేళములతోను యతిరాజులవారి పటమును చలవ చప్పురములో వేంచేపుచేసి ఘత్యచామరలాంచన లాంచితులై రామానుజులవారు బయలుదేరగా భాగవతబృందమంతయు ప్రబంధాధ్యయనాదులు భజనలు సల్పుచూ ముందునడువ వెనుక యతిరాజసేవామహిళా భక్తబృందము భజయతిరాజం భజనచేయుచు సుమారు 1 ఫర్లాంగు దూరంగొప్పివ్యాపించి నడుచుచు గం 7 లు అగునరికి గొడుగుపేట కన్యకాపరమేశ్వరీ సత్యమునకు వచ్చి రామానుజులపటము అక్కడ వేంచేపుచేసిరి. ప్రతిదినము ఉదయంతిరువారాధన సేవాకాలం తీర్థప్రసాదాలు వి దినములు జరిగినవి. యిందు శ్రీమాన్ జగ్గయ్యపేట మరంగంటి రాఘవాచార్యులుగారు వారికుమార్లు నరికింపచార్యులుగారు శ్రీనివాసాచార్యులుగారు తిరువారాధన సేవాకాలం తీర్థప్రసాద వినియోగములు చేసి భక్తులను సంతోషపెట్టిరి.

వక్త్ర "నివేదన"

(వేదాంత మాసపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ గాఢములున్న;
భక్తిప్రచార విషయమైన వాస్తవికములు;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములున్న ప్రచురించబడును.

చందాలు;

రు. 5-0-0

రు. 10-0-0

70

శ్రీమత్. శ్రీమత్. శ్రీమత్.

B. 95 Sri Venkateswara Oriental Library,
THIRUPATTI, Chittur Dt.

Book-Post

విషయ సూచిక

కార్యాలయము:-

యతిరాజవిజయ నాటకం

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాడు, కోటకొండ.

భగవంతుడు ఆ.మనసేగిను, ఉప్పుమట్ల

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగాడు, అర్జునూరు.

రామానుజస్వామి

కోటకొండ పీఠాధిపతిగాడు

యతిరాజవిజయనాటకమండలి, ఉప్పుమట్ల

శ్లోకములు

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాడు, కోటకొండ.

యతిరాజ భజన కీర్తనలు

కెరి నారాయణాచార్య చాపలంగు.

నాగేంద్రభాగము

శ్రీమద్భాగవతపాదరేఖలు మదరాసు

పరిమళవాణికార మెవ్వరిది?

శ్రీమత్తుమరింగంబి రంగనాయకమ్మగాడు, కోటకొండ

కాశీనాథ స్వామితోపన్యాసము

నెండా శ్రీరామకృష్ణయ్య జమీందారులు

ప్రచారము

చెప్పిన చోటు ౫ నుక దీనికి “కోళూని” పేరు గలిగెను. కుబేరునకు ప్రత్యక్షమైన క్షేత్రము వైత్తమానిధి, లేక నిక్షేపవిత్తుడు, లేక లక్ష్మీప్రవిశృంభని, పెరుమాళ్ళకు తిరునామములు. కోళూర్ వల్లినాచ్చియార్ లేక పుగుమూర్ పల్లిత్తాయార్ ల్లని తాయార్లకు తిరునామములు. ఇది శ్రీమధురకవి ఆళ్వార్ల అవతారస్థలము.

తిరుక్కోళూర్ దివ్యదేశమునకు శ్లోకము.

శ్లో॥ శ్రీతేజస్థాన నిలయం శేషశాయన మచ్యుతం ।

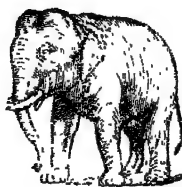
నిక్షేప్తనిధి నామానం పక్షిరాజ ప్రియోదయం॥

నిక్షేప్తము-లేకనవనిధుల వివరము.

1. పద్మం 2. మహాపద్మం 3. శంఖం 4. మకరం 5. కచ్చపం 6. ముకుందం 7. కుందం
8. నీలం, 9. వరం అని నవనిధుల పేర్లు.

శ్రీరత్నము యొక్క మాటవిని ఎంబెరుమానార్లు చాల సంతసించి “ఆమ్మా నీవు చాల భగ్యురాలవు” అనిరి. గాని అందరు నిత్యనివాసముచేయు దివ్యదేశమును సేవించుకొని తిరిగి వచ్చి వేయుచున్నావే, అనిరి. ఆవార్తను విని ఆ భక్త శిరోమణి దిగువ వివరించు 81 మంది భక్త శ్రేష్ఠులను తెలుపుచు, “స్వామీ ఇట్టి మహాత్ములయొక్క జ్ఞానములలో ఒక్కరి జ్ఞానమైనను దాసుకానికి ఉండినయెడల నేను తిరుక్కోళూరిలోనే వాసము చేయగలిగియుండును. అట్టి జ్ఞానము నాకు లేదు. నావలన ఆదివ్యస్థలమున కేమి కైంకర్యము కాగలదు స్వామీ. తమవంటి ఆచార్య సుధీమనులు వెళ్ళి మంగళాశాసన మొనర్చినట్లైన వైత్తమానిధికిన్ని మధురకవులకును నిత్యోత్సవ పత్తోత్సవ మాసోత్సవ అయనోత్సవ అబ్బోత్సవ పవిత్రోత్సవ పల్లవోత్సవ బ్రహ్మాత్సవ వాదులు జటుగునని ఆమె విన్ననింపగా ఎంబెరుమానార్లు ఆమెకు కటాక్షించి ఆమె తిరుమాళిగకు వేంచేసి తళిహచేయమని తామారగించి తళిహప్రసాదమును శ్రీపాదతీర్థమును సాయించి ఆమెకు తిరుక్కోళూరు షేణ్ బిల్వై అని తిరునామముంచెరిని తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్వై వచించునట్లు పెద్దవాసమామల జియ్యర్లు కటాక్షించిరి.

- జీయర్ తిరువడిగళే శరణం -

ప ర మ ప దా ధి కౌ ర మె వ్వ రి ది ?

మరింగంటి రంగవాయకమృగాడు.

ఆకాలమున శ్రీవైష్ణవ సమృద్ధితో నలరారు మహానుభావులు సంభిల్లగారు వారు శ్రీరంగ మందొక చిన్న తిరుమాళికలో నివసించు చుండిరి. కాని వారికది బాత్తుగ నిర్భుకై యుండెను. దానికి ప్రక్కగనే యొక ముదుసలికి కొంత స్థలముండెను. ఆమెయు సంభిల్ల కంతరంగశిష్యురాలే యగుటచే నొక సంభిల్ల శిష్యుడే యగు శ్రీవైష్ణవదామెను పరిపరి యాస్థామును నంభిల్లకు సమర్పించమని నిర్భుధించుచుండెను. కాని యామె శ్రీరంగములో నీపాటిస్థలమైన నేరికి చిక్కును! గాన నేను బ్రతికి యున్నంత కాల మీస్థలము నెవ్వరికివ్వనని ఖండితముగా జెప్పివేసెను. ఆసంగతి సంభిల్లకు తెలిసి యామెను రప్పించి అమ్మా! నీ కొక్కదాని కెంతచోటు కావలెను? పెద్దలు నివసించుటకు కొంచెము స్థలము నీయరాదా? యనిరి. అదివిని యామె 'స్వామీ! అందుల కభ్యంతరమేమి? నాస్థలమంతయు మీరే గ్రహింపుడు. కాని నాకు మాత్రము పరమపదములో నొక గజము స్థలమును తమరు ప్రసాదించవలెనని విన్నవిం చెను. అంత సంభిల్ల 'ఓనీ యింతయేగదా నీ కోరిక అట్లే యిత్తుము తీసికొనుమని పరిహాస

ముగా పల్కిరి. ఆమెయు 'నాతండ్రి! నేనబలము చదువురాదు. గడసుకాయనుగాను గాన మాట మాత్రమే నాకు చాలదు. వాగ్రత మూలముగా నుండవలెనని మనవిజేసుకొనెను. వారిందులకు సంతసించి నొకకాగితమును తెప్పించి

ఫలానసంవత్సరము, ఫలానమాసము, ఫలాన తిథి, ఫలానవారమున పరమపదనాథునకు తిరుక్కలికన్ని దాసుడు వాగ్మిను చిక్కుము

ప్రభూ! దాసుడీ వాడిమెకు పరమపదమున నొక గజము స్థలమును విక్రయించితిని. ఈశ్రయమును చెల్లించి ఆస్థలమునిచ్చింప గోరుచున్నాను

ఇట్లు మీపాదసేవకుడు

తిరుక్కలి కన్నిదాస

అని సంతకము చేసి యిచ్చిరి. ఆమె సంతోషముతో నాయుత్తరమును శీరసావహించి తన స్థలమువంతను వారికి స్వాధీనపరిచి తీర్థప్రసాదముల పరిగ్రహించి నెండు దినములు సంగంబు గారిని సేవించుచు సుఖముగ నుండి మాతన దినమున పరమపదించెను.

కావున పరమపదాధికార మాదాగుల్లదే యని సిద్ధాంతము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

ఆపాదమాన పండిత పరిషత్పభాహ్వన సంఘము యొక్క అధ్యక్షులగు

శ్రీమాన్ శ్రీపైండా శ్రీరామకృష్ణయ్య జమీందారుగారి

స్వాగతోపన్యాసము

(తూర్పుగోదావరి జిల్లాలోని కాకినాడ పట్టణమున శ్రీ వేణుగోపాలస్వామివారి పన్నిధిలో స్వస్థిశ్రీ) ఖరనామ సంవత్సర ఆపాద బహుళ తదియ శనివారము (21-7-1951)న జరిగిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆపాదమాన పండిత పరిషత్పభాహ్వన సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీమాన్ పైండా శ్రీరామకృష్ణయ్య జమీందారు గారిచేసిన స్వాగతోపన్యాసము.)

భక్త శిఖామణులారా! సోదరసోదరీమణులారా!

నేడు చాల సుదినము. వివిధప్రాంతములనుండి ఈ మహాసభకు భక్తాగ్రగణ్యములు భక్త్యైక నింపగల అత్యుత్తమపదవికి నన్ను నియమించి నందులకు నేనెంతయు కృతజ్ఞుడను. వేదాంత విషయమున ఆరితేరిన ఈ సభ్యుల నమక్షమున వక్కాణింప సాహసించినందులకు నన్ను మన్నించు డరు గాక.

గీర్వాణవిద్యావశ్యకత

ప్రస్తుత పరిస్థితులనుబట్టి చూడగా మనదేశమునందు ఉత్తమవిద్యయే పూర్తిగా నశించినదిని చెప్పవచ్చును. పూర్వము ఎన్నియో శతాబ్దముల నుండి రాజాధిరాజులు, చక్రవర్తులు మొదలైన వారెందరో తమ యొక్క అశ్రమమునందు పండితుల నుంచుకొని గీర్వాణవిద్యను సాక్షాదానగా, అందులకు తగుమైన విధానము ననుసరించెడి పాఠశాలలను, మఠములను, ఇంకెన్నియో మహావిద్య విద్యకై ఏర్పరచి అభివృద్ధి పొందించుచుండిరి. యీకాలమున అన్నియు పోయి గుఱుమఱుచే ఆఖరుకు ఈలోకములో కలుగు సుఖములేదు సరిగదా, పరిలోకములకు పుట్టి దూరమగుట తటస్థించుచున్నది. ఏలనందురా? ఆధ్యాత్మిక తిరునామయమైన విషయములన్నియు గీర్వాణవిద్య యందే పూర్వలభ్యత రచియింపబడియున్నవి.

వీనిని తెలుసుకొనుటకు, నేర్చుకొనుటకు, అనుష్ఠించుటకు తన ప్రోత్సాహము లేక చాలా వరకు ఊదాదేశకు వచ్చినదనుటకు సందేహములేదు. అయినను మన భారతదేశమున ఆధ్యాత్మిక భ్యన్నతి గొడ్డుతనమును బొందలేదు, ఆధ్యాత్మిక విద్యావిధానమునకు అన్నివిధముల అత్యావశ్యకమైన గీర్వాణభాషకు ప్రతి ఆస్తికుడు తన శక్తికొలది అన్నివిధముల పాటుపడుగాక.

కర్తవ్యము

యిప్పటి మనయొక్క పరిస్థితి పూర్వలభ్యకంటె సేవాతీనీచమైన మాగ్గముల ననుసరించు ను మనము కొంతవరకైనా తుదకు ఏఒక్కఁడూమైగా భగవంతుని స్మరించి తరిగింతుని తెలుదగ మహా లోకసౌఖ్యమే పరమపురుషార్థమని నమ్మి అనేకవిధములైన చెనుచూర్ణములను విస్మరింపచున్నాము. సోదర సోదరీమణులారా! కాలము మహావిలున గల్గినదినుమనగి, ఒకక్షణము గానినదో తిరి రాజాలదు. మనము ఏకార్యము చేసిననూ ఈలోకములోనే, ఈకగిరములోనే చేయవలసి యున్నది. పరిలోకసాధనమైన కార్యము ఈలోకముననే చేయవలసియున్నది.

శ్లో. వర్షార్థ మప్తే ప్రయతేత మాసాన్ | నిశార్థ మర్థం దివసం యతేత |

వ్యర్థకృతే హేతో ర్వయసా నవేన | పరత్రహేతో రిహ జన్మనా చ ||

మనకు దేహములు శాశ్వతము గావుగదా, గనుక అందరము మోక్షోపాయమును తెలిసుకొని ఈదేహపానమున సుఖంబు పయత్నింతుము గాక.

(వర్షాకాలము నాలుగు మాసములు సుఖించ దలచినవాడు అందులకు వలయువస్తు సాముగింతను మిగత ఎనిమిది మాసములు కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును రాత్రిసుఖించ

దలచినవాడు అందులకు వలయు వస్తు సామగ్రినంతను పగలు కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును.

ముసలితనమున సుఖించదలచినవాడు అందులకు వలయు వస్తుసామగ్రినంతను యావ్వన కాలముననే కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును. ఆవిధముగానే ఈదేహోపసానమున పరలోకమున సుఖించదలచినవాడు అందులకు వలయు దానినంతను ఈలోకముననే ఈజన్మముననే కష్టపడి సంపాదించుకొన ప్రయత్నించవలయును.

లోకములో పురుషార్థములు నాలుగదా. ఈలోకములోనున్నంతవరకు ధర్మము, అర్థము, కామములనెడి మూడుపురుషార్థములను యించుమించు అనుభవించుచునే యున్నాము గాని చతుర్థ పురుషార్థమైన మోక్షమునందు మాత్రము చాలా అశ్రద్ధ చేయుచున్నాము. ఎంతవరకు మనము ఆనాల్గవపురుషార్థముకుపొందలేమో అంతవరకు స్వర్గనరకాదిలోకములలోగల వాటివాటిఫలముల ననుభవించుచున్నాం. పునరపి జననం పునరపిమరణం పునరపి మాతృ ర్జరే శయనం॥ అన్నరీతిగ చచ్చుచూ, పుట్టుచూ, అన్నివిధములైన భాదల ననుభవించుచుండ వలసినదే. అందుచే నాల్గవ పురుషార్థమును పొందదలంచిననూ ఆధ్యాత్మికవిద్య అత్యవసరము. ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతికి వేదాంత విషయమే ముఖ్యమైనది. కాబట్టి మనకు ఈనాల్గవ పురుషార్థమును కృతచేయగలవాడు ఒక్క సర్వేశ్వరుడే. వాటిని తెలుపగలవారు జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్యసంపన్నులగు భక్తులే. కాబట్టి 'పరమాత్ముని యోరక్తః విరక్తో అపరమాత్ముని' పరమాత్మా తిరిక్తమైన ప్రాకృతిక విషయములయందు విరక్తి యున్నగాని పరమాత్మునియందు అనురాగము కలుగజాలదు. సదరు మూడు పురుషార్థములనూ సాధ్యమైనంతవరకు తగ్గించుచూ ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని పొందగల్గుటకు సాధనములైన అనేక విధానములను ఈపండితోత్తములవలన గ్రహించి ఆచరించి, యిందుమూలముగా తరించెడము గాత,

జీవుడు పాపాణములలో, చెల్లు చేమలలో, క్రిమికీటక జంతువులలో అనేక అనుభవముల పొంది వైతన్యము వికశించగా అన్నిటికంటెను శ్రేష్టమైన జ్ఞానసాధనమగు మానవశరీరము ధరించును. అందుచేతనే అన్నిటికంటెను మానవజన్మము ఉత్తమమైనది. ఈజన్మమందు జీవునకు స్వతంత్రశక్తికల్గి, నిన్న-నేడు-రేపు అను జ్ఞానమును, తానుచేయుపనులు అందులకు తగిన అనుభవములు తనకు గల్గించునవియనియు తెలిసికొనుటకు అవకాశము కలుగుచున్నదిగాన యిప్పుడే మనము పరిపూర్ణ జ్ఞానమును సంపాదించవలెను. ఇదియే మన కర్తవ్యము. ఈప్రపంచము ఒకపాఠశాల వంటిది. ఒక్కొక్కనికి తన ఒక్కొక్క జీవితకాలము కొన్నిపాఠములు, (ఈయనుభవములు వలన జీవుడు పరిపూర్ణ పరిణామముపొందుటకై అనేక జన్మములు పొందును. జీవుడు ఈస్థూలశరీరధారి యగుటయే జన్మము. ఈజన్మలలో కొందరిని మేధావంతులుగాను, తెలివిహీనులుగను, సోమరులుగను, విద్యావంతులుగను, కుంటి, గుడ్డివారుగను, ధనవంతులుగను, బీదవారుగను అనేకవిధములైన వారినిగ మనము గాంచుచున్నాము. ఇదంతయు మెనుకటి జన్మములయొక్క మానస, వాచక, క్రియారూపములైన కర్మల ఫలములై యున్నవి. మనము మంచితలంపులుగలిగి

మంచికార్యములనుచేయు పరోపకారులమై మనజ్ఞానమునుయితరులకు బోధించుచు సత్ప్రివర్తనులమై
 ఉత్తమజన్మములను పొంది మోక్షమునకు అర్హులమై యందుముగాక. కాబట్టి బుద్ధిమంతు
 డైన పృథివీ ప్రభు శ్రీమాయని యెంచక సర్వదా ప్రయత్నముల జేయుచు, కొత్త ఋణములకు
 జేయక సర్వకర్మలను కృష్ణార్పణము గావించుచు,

యత్క్రోషియదశ్నాసి యజ్ఞహోషి దదాసియత్ ।

యత్ప్రపస్యసి కౌంతేయ తత్తురుష్వ మదర్పణం ॥

పాతఋణముల తీర్చుకొనుచు “జ్ఞానాగ్ని స్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే సదా॥ సత్ప్రి
 వర్తనూలై, లోకహితము కొరకైయ్యే జీవించుచు తాము యజ్ఞాన సముద్రమును దాటుచు, యితరు
 లను దాటించుచు, స్వార్థపరత్వమును కామకోపముల జయించుచు, భగవంతుని పుస్త్రులగుజీవుల
 పురోభివృద్ధికై సదా పాటుపడుచు, శాంతి-సామరస్యముల సాధించుచు మనము తిరిగిచు యితరుల
 తరుణోపాయములకై పాటుపడుదుము గాక.

గీత. 18-62 తమేన శరణం గచ్ఛ । సర్వభావేన భారతి ।

తత్ప్రసాదా త్వరాం శాంతిం । స్థానం చాప్స్యసి శాశ్వతం ॥

సర్వవిధములచేతను ఆసర్వేశ్వరునే శరణజొచ్చుమా! ఆయన యచగ్రహముచే నిర్మితమైన
 మోక్షమును పొందగలవు. అని గీతాచార్యుడే తెలిపెనుగదా, జగత్ప్రభుడై, మానవకల్యాణము
 న్నకై వెక్కురూపములతో అవతరించిన ఆపరాత్మరుడు మనలను శక్తివంతులగు సుస్థిరచిత్తుల
 గను, పవిత్రులగు, నిర్భయులగు, స్వార్థరహితులగు, భగవద్భాగవతాచార్య ప్రేమకల
 వారినిగను మానవ నొనర్చి తరింపజేయుగాక.

అందులకు వలయు మార్గముల నీ పండిత ప్రకాండులు మనకు తెలుపుదురుగాక. మరి
 ప్రచారము దశదిక్కుల వ్యాపించి విశ్వకల్యాణ మొనర్చుగాక యని సర్వేశ్వరుని ప్రార్థించు
 చున్నాను.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

ఇ స్తు

కా కి నా డ }
 21-7-51 }

సుజన విధేయును,

పైండా శ్రీరామకృష్ణయ్య.

శ్రీమాన్ పైన్ . కాకినాడ.

దయయుంచి పండితులు సప్రమాణముగా ఈక్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు

పత్రికా ముఖమున ప్రచురించ ప్రార్థించుచున్నాము.

1. ప్రపన్నులైన శ్రీవైష్ణవులకు గయలోను, బ్రహ్మకపాలములోను పిండ ప్రధానము చేయవలయునా? అవసరములేదా?

2. చేయవలసియున్నచో మామూలు పితృకర్మ (మృతాది 18 దినములు) పూర్తియైన తరువాత ఎంతకాలములో చేయవలయును.

3. సంవత్సర సూతకములో చేయవచ్చునా? ఈశాగ్రధముల జరిగించుటలో ఏకకాలము మంచిని, ఏకకాలములు కూడవు?

4. ఈ శాగ్రధము జరిగించుటలో భార్య బహిష్టు భార్య గర్భిణి యింటిలో శుభకర్మలు జరిగించియుండుట, యిత్యాదులవల్ల ఆటంకములున్నవా?

5. గయాశాగ్రధము, బ్రహ్మకపాలశాగ్రధము ఈరెండింటిలో ఏది ముందు చేయవలయును, ఏది వెనుక చేయవలయును? ఈక్రమమును తప్పటలో ప్రత్యవాయ మేమైన యున్నదా?

6. ఈపిండప్రధానముల ఒక పర్యాయమే చేయవలయునా? లేక అవకాశము చిక్కునప్పుడెల్ల అనేక పర్యాయములు చేయుచుండవచ్చునా?

7. ఒక పర్యాయము చేయుటలోను అనేక పర్యాయములు చేయుటలోను ఫల భేదమున్నదా?

8. గయాశాగ్రధమును మాత్రము చేయకలిగి, బ్రహ్మకపాలశాగ్రధమునుచేయ జాలకున్నప్పుడు ఏమైన ప్రత్యవాయ మున్నదా?

9. గయాశాగ్రధము ఎన్నిదినములు చేయవలయును? ఒకరోజు మొదలు మూడు పక్షములు వరకు చేయు యాచారమున్నటుల మాహాత్మ్యములో యున్నది. ఇందులో ఏపక్షము శ్రేష్ఠము.

10. త్రిగయాశాగ్రధము, అష్టగయాశాగ్రధము అనవీనిలో ఏది యాచరించుట యుక్తము.

11. గయాశాగ్రధభోజనము గయావళులకు మాత్రమే పెట్టవలెనను నియమ మున్నదిగదా? వారిభోజనానంతరమున తిర్తి శ్రీవైష్ణవస్వాములకు సాపాటు జరిగించ వలెనా? అవసరములేదా?

12. గయావళుల భుక్తశేషమును శాగ్రధకర్తలు స్వీకరించవచ్చునా?

13. గయా బ్రహ్మకపాలముల శాగ్రధానంతరమున జరిగించుప్రత్యాష్టికములను పారణవిధానమున జరిగించవలెనా? లేక సంకల్ప విధానమున జరిగించవలెనా?

14. మహాలయపక్షములో గయయందు ఏమేమి యాచరించవలయును.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ శాసనానుసంధితవధ.

(పాదుకాక్షేత్రం — నడిగడ్డపాలెం — కృష్ణాజిల్లా.)

ది 14-8-1951 మొదలు కిదిసములు వరంగల్ వాస్తవ్యులగు ఉపన్యాసకేసరి, సుబోధక సుధీమణి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. రంగాచార్యులగారి అభ్యక్షతక్రింద జగద్విఖ్యాతిని గాంచి పూర్వాచార్యుల సంస్కరింప జేసిన శ్రీశ్రీశ్రీ వాసుదాసుగారి ప్రశాంతాశ్రమమున పై సభ జరుపబడెను. పస్తత ఆశ్రమనిర్వాహకులుగా నుండి 16 సంవత్సరములనుంచీయు అఖండ “హరేరామ” భజనను నిర్వహించుచున్న శాంతమూర్తి శ్రీయుత కో. వెంకటప్పదాసుగారి ఆతిథ్య మాశాటి శబరివి జ్ఞాపకము జేసెను.

‘శబర్వా పూజిత స్సమ్యక్’ను వాల్మీకిభగవానునినుడి మాకనుభవైక వేద్యమైనది. ప్రముఖులగు పండితులు నానాప్రంతములనుండియు 15మంది విచ్చేసి తమ వివిధ వేదాంతోపన్యాసములతో భక్తులనానందాభినోలలాడించిరి. గుడివాడనుండి విచ్చేసిన శ్రీయుత బోయన సీతారామరాసుగారి భజనపార్టీవారు సహజముగ భక్తితో తాము తన్మయముచెంది ప్రేక్షకుల నందరను తన్మయలోగావించుట ఆశ్చర్యవహము.

ఈఆశ్రమ స్థాపకము, సాత్వికవాతావరణము నిజముగ ప్రాచీనమతంగాది వహస్సుల ఆశ్రమములకు ఉదాహరణమై అందరకు నందు నిత్యనివాసాభిలాషనంకు రింపజేసెను.

ప్రముఖులగు హరిదాసులు భక్తిరస భరితములగు కథలతో భక్తులచెవులకు విందొసంగిరి.

ఈమాఘమాసముతో జరుపబడు శ్రీశ్రీ వాసుదాసుగారి జయంతి మహోత్సవ సందర్భమున యీ నిరంతర “హరేరామ” భజనకు శాంతస్థానమై గొప్పనైదిక ఉత్సవ విశేషమును మనసంఘ యాజమాన్యమును జరుపదలంచినట్లును అదే సమయమున అగ్రామములో వేరుగా వేంచేసియున్న శ్రీసీతాలక్ష్మణ సహిత శ్రీ కోదండరామస్వామివారి కోవెలను దివ్యదేశముగావించదలంచినట్లును శ్రీవెంకటప్పదాసుగారు సెలవిచ్చుట ముదావహము.

ఇంకను వారు తమ ఆశ్రమ నిర్వహణ భారమంతయు మనసంఘమునకే సమర్పించ నిశ్చయించియున్నారు.

అచ్చటకు విచ్చేసిన శ్రీవాసుదాసుగారి భక్తులందరును ఆమూడు దినములును అచ్చట శ్రీవాసుదాసుగారు వేంచేసియున్నట్లే మిక్కిలి భక్తితో ప్రవర్తించుట ఆశ్చర్యమును గొల్పినది.

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘం.

పరమార్థిక వైష్ణవ విశ్వవిద్యాలయం, బృందావనం.

(Vaishnava Theological University Vrindaban, Mathura)

ఇంతవరకు నిర్మింపబడిన తాత్విక అన్వేషణాలయము (Research Institute) కార్యాలయము (Senate House) గాక శ్రీచైతన్య కళాశాల సంపూర్ణిచేయబడెను. ది 12-8-1951 తేదీని హాన్ శ్రీ కార్యాలాల్ మాణిక్యలాల్ మున్షీజీవల్ల గృహప్రవేశము జరిగినది. వనమహోత్సవము గూడ మున్షీ దంపతులచే ప్రారంభింపబడెను. భేదాభేదమార్గముగూడ భక్తివిధి పెంబడిని మహా తాపాముతో అనేక సాధుజనులు తత్వవేత్తలు ఈశుభ ప్రణాళికను దర్శించియుండిరి. పలు తావులనుండి ఆశీస్సులు చేరివుండెను.

ఈసంస్థలూ నొకటిగా ప్రముఖపాత్రవహించవలసియుండిన ప్రపన్న కళాశాలయను శ్రీమద్రామానుజీయ సాంప్రదాయక భవనమున కైస్తవ నిర్దేశ్యము చేయబడినది. ఈయావరణాలో నన్నిమత సౌలభ్యములకంటెను బ్రధమస్థానము నలంకరించవలసినది విశిష్టాద్వైత ప్రచారమని పలువిధముల జ్ఞాపకముచేయదగినది ఇందుకై కేటాయించిన ప్రదేశమున సత్వరము రామానుజ కళాశాల నిర్మితమగునని యాశించబడుచున్నది.

బృందావనమునగల 12 వనములును 24 వృషవనములును, శ్రీకృష్ణభగవానుని చర్యలతో సంబంధించిన 84 కోశముల విస్తీర్ణముగల వ్రజమండల పరిక్రమా ప్రణాళిక శ్రీ పరమార్థిక విశ్వవిద్యాలయాధికారులు నిర్వహించబూనిరి. అక్టోబరు 17 తేదీ మొదలు ఒక నెలవరకు యీ పరిక్రమాకార్యక్రమము జరుగును. ఇందు పాల్గొనదలచిన భక్తిపరులు ముందుగ శ్రీ డాక్టర్ చి. గంగులి M. B. B. రిజిస్ట్రార్ (V. T. University Vrindaban) అని వ్రాసినచో వివరములు తెలియగలను.

యాత్రికుల వంతిగృహములకును సాచాటునకును ప్రదేశములలో చూడతగిన క్షేత్రములకు ప్రయాణసౌకర్యములకును అవసరమన్న ఔషధసదుపాయములతోను ఏర్పాట్లు చేయబడినవి. పరిక్రమాకాలము ఒక మాసమునకు రు 200 లేక 300 ఖర్చుపడును. కృష్ణచర్య క్షేత్రములు దర్శించుటకే గాక శిష్యహాత్మ్యములు ప్రసంగములు, తత్వవిమర్శనాది కాలక్షేపములు, భజనలు, సంకీర్తనములు, రాధాకృష్ణ విగ్రహాతిరునాళ్లు ఇత్యనేక భక్తిపూరిత కార్యక్రమములుండవు. ప్రతిదినము మొక్కొక్కచోటునుంచి మరెయొక తావుకు మార్పుచు వ్రజభూమియంతయు మోక నెలలో సరిపూర్ణ దర్శితమగును.

కాకినాడ.
30.8.1951

ఎం. వి. వి. కె. రంగారావు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆపాదమాస పండిత నభ,
 శ్రీవేణుగోపాలస్వామివారి ఆలయము, కాకినాడ.

ఖరనామ సం॥ర ఆపాద బహుళ 3 శనివారం (21-7-51) తేదీ మొదలు 9 దినములు కాకినాడలోనున్న శ్రీవేణుగోపాలస్వామివారి దేవాలయమున న్యాయవేదాస్త విద్వాన్ శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గొడవ రి శతకోపాచార్య స్వామివారి అధ్యక్షతక్రింద పైసభ జరుపబడినది. శ్రీయుత బహురామేశంగారి ధర్మసత్రిం పండితుల విడిది గృహముగా ఏర్పరచబడెను. ఆసత్రిమునకు ప్రస్తుతం ధర్మాధికారిగానున్న శ్రీయుత పైండాకాంతారావుగారు కీ॥శే॥ పైండావెంకటచలపతిరావుగారి ధర్మపండితులచే తీసి పండితులకును దేశాంతరులకు శోత్రబృందమునకును షడ్శోపేతముకు సాపాటు వసతులను కడుగడు శ్రద్ధతో గావించిరి. దేవాలయ ధర్మకర్తలకు శ్రీయుత పైండావెంకటచలపతిగారు కూడా ఉపన్యాసవేదిక శోత్రలవసతులు లైట్లు వగైరా ఉపన్యాసములకు వలయు ఏర్పాటుల నన్నిటిని స్వయముగా దగ్గరనుండి మిక్కిలి శ్రద్ధాభక్తులతో నిర్వహించిరి. కార్యక్రమముగా నిర్ణయించిన విధముననే సకమముగ పండితులందరి ఉపన్యాసములును జరిగినవి చెక్కుమంది స్త్రీలును పురుషులును సభలో పాల్గొని ఆనందించిరి. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కరి నారాయణాచార్య భాగవతతారుగారు పండిత పామర రంజకముగా “శ్రీ గోదాకల్యాణమును” హరికథా కాలక్షేపము గావించి శోత్రల ప్రశంసకు పాత్రులైరి. శ్రీ ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుల స్వాగతోపన్యాసము ముదిరింపబడి సభలో పంచిపెట్టబడెను. శ్రీమతి వింజమూరి తాయారమ్మ గారను విదుషీమణి తమ సహజ మృదుమధుర పాండితీ ధోరణితో స్త్రీల సభలో నువన్యసించిరి. ఆమె “అర్థపంచకమును” సాంధ్యానువాదముగా అచ్చువేయించు నిమిత్తమై రు 116లు సంఘమునకు సమర్పించుటకు వాగ్దానము గావించిరి. ఇతర విదుషీమణులు కూడ చెక్కురు ప్రశంసము మధ్యాహ్నము గం 2-0ల నుంచి గం 4-0 వరకు ప్రత్యేక స్త్రీల సభలో నువన్యసించిరి. అనూన వైభవముతో నాల్గవదినము సభలు విరమింపబడెను.

ఇట్లు,

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీమతేరామానందాయ నమః

భక్తి నివేదన

వేదాంతమానవత్రిక

54331

సంపుటి 3

ఖర - కాశీ కమానము

సంచిక ౮

పా య న వి భా గ ము

"శ్రీమన్నారాయణ"

గీ త ర.

"జన్మ కర్మచ మే దివ్యం ।
ఏవం యో చే త్తి త త్త్వతః ।
శ్మత్త్వా దేహం పునర్జన్మ ।
జైతి మామేతి సోరున ॥"

తనయొక్క అప్రాకృత మైనజన్మను గూర్చియు
కర్మను గురించియు ఏవదైతే సంపూర్ణముగా
చక్కగా తెలుసుకొనగలుగునో అట్టివాడు ఈ
ప్రాకృతిక జేహమును విడిచి తిరిగి ఈ ప్రాకృ
తిక జన్మను పొందడు. అప్రాకృత దివ్యమంగళ
విగ్రహుడను, సమస్త కల్యాణ గుణాకరుడను
నైన నన్ను పొందును అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ
ఉపదేశించి యున్నాడు.

గాన మనయొక్క జన్మరాహిత్యమునకై
శ్రీరామ దందునియొక్క జన్మమును గూర్చి
స్మరింతము.

శ్రీరామావతారము సంపూర్ణావతారము,
ఏలనగా లోకములో ధర్మము లు ప్తమగుచున్న
దనియు, అధర్మము విజృంభించుచున్నదనియు,
సాధువుల పరిత్యాగము అవసరమనియు, ధర్మ
సంస్థాపనము కర్తవ్యమనియు దేవతలందరు
శ్రీమహావిష్ణువును ప్రార్థించగా, తాను శ్రీరాము
డుగా సపరికరముగా అవతరించెనని శ్రీమహా
విష్ణువు దేవతలకు అభయ మొసంగెను.

వెంటనే సప్తస్థులున్న కామధేవుడు యొక్క
చాలను పిలికి దానిని పాయపముగ తయారు చేసి
అందు శ్రీమహావిష్ణువుయొక్క షోడశకలహ
అహ్వనించి ప్రవేశపెట్టెను. దానిని ఒక దివ్య
పురుషుని చేతికిచ్చి దశరథుని పుత్రకామేష్ఠి
యాగాన్ని ద్వారా దశరథునికి అందజేసిరి.

దశరథునికి 360మంది భార్యలున్నను అందు
వేదోక్తముగ వివాహమాడిన పట్టమహిళలు
ముగ్గురు మాత్రమే దశరథుడు ధర్మచింత గల

వాడు. అందుచే ఈ పట్టమహిషిలు ముగ్ధురికి మాత్రమే ఆదివ్యపురుషదత్తమైన పాయసమును దశరథుడు యథాన్యాయముగ పంచిపెట్టెను.

ఈ విభాగమును శ్రీవాల్మీకి మహర్షి యిటులు తెలుపుచున్నారు.

భాలకాండ ౧౩-౨౭.

శ్లో. కౌసల్యామై సరపతిః ।
పాయసార్థం దదౌ తదా ।
అర్థాదర్థం దదౌ చాపి ।
సుమిత్రాయై సరాధిపః ॥

శ్లో. కైకేయ్యై చావశిష్టార్థం ।
దదౌ పుత్రార్థ కారణాత్ ।
ప్రదదౌ చావశిష్టార్థం ।
పాయసస్యామృతోపమం ॥

శ్లో. అనుచింత్య సుమిత్రాయై ।
పున రేవ మహిపతిః ।
ఏవం తాసాం దనౌ రాజా ।
భార్యాణాం పాయసంప్రధక్ ॥

(పాయసస్య అర్థం పాయసార్థం అర్థశబ్ద మిచ్చట సగముభాగము అని అర్థము “అర్థం సమీకృతే” అని అమరనిఘంటువు.)

దివ్యపురుషుడిచ్చిన దివ్యపాయసమును సరిగా రెండు భాగములుగ జేసి ఒక భాగమును పెద్ద భార్యయైన కౌసల్యాదేవికిచ్చెను. (అర్థాత్-పృథక్క్వత్ అర్థం-అర్థాదర్థం-చతుర్థాంశం) మిగిలిన సగముభాగమును రెండు సమభాగములుగ జేసి అందలి ఒక భాగమును (అనగా మొత్తములో నాలుగవవంతును) దశరథుడు సుమిత్రాదేవి

కిచ్చెను. ఇక మొత్తములో నాలుగవవంతు మాత్రము మిగిలియుండెను. (అవశిష్టస్య అర్థం-అవశిష్టార్థం-అష్టమాంసం) ఆ మిగిలిన పాయస మును రెండు భాగములుగ జేసి అందలి ఒక భాగమును (అనగా మొత్తములో ఎనిమిదవ వంతును పుత్రుని నిమిత్తమై దశరథుడు కైకేయి కిచ్చెను. ఇక మొత్తములో ఎనిమిదవ వంతు పాయసము మిగిలి యుండెను. నీతిశాస్త్ర విశారదుడగు దశరథుడు చక్కగా ఆలోచించి ఆ మిగిలిన అమృతతుల్యమైన ఎనిమిదవ వంతు పాయసమును సుమిత్రాదేవికి తిరిగి యిచ్చెను. ఈ విధముగా రాజైన దశరథుడు ఆ కుగ్గురు భార్యలకు పాయసమును ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా పంచి యిచ్చెను. అనగా మొత్తము పాయస ములో కౌసల్యాదేవికి సగమువంతును ($\frac{1}{2}$)-0.8-0 వంతు) ముట్టెను. సుమిత్రాదేవికిపాదార్థ వంతును ($\frac{1}{8}$ -0.6-0 వంతు) ముట్టెను. కైకేయాకి ఎనిమిదవ వంతును $\frac{1}{8}$ -0.2-0 వంతు) ముట్టెను.

అయినచో ౧౮ స్కందలోని శ్లోకముల నను న్వయమును కూడఁ జూచితము.

కౌసల్యా జనయ దామం ।
దివ్య లక్షణ లక్ష్మితం ।
విష్ణో రర్థం మహాభాగం ।
పుత్ర మిత్యుక్తునందనం ॥

భరితో నామ కైకేయాం ।
జష్టే సత్యపరాక్రమః ।
సాతౌ ద్విష్ణో శృతుర్భాగః ।
సర్వై స్సముదితో గుణైః ॥

దివ్యమైన లక్షణములతో గూడుకున్నట్టియు విష్ణువుయొక్క అర్ధాంశభూతుడైనట్టియు, రాముడను పుత్రుని గెనను.

సాక్షాత్తు విష్ణువైన శ్రీరాముని యొక్క నాలుగవ అంశభూతుడైన సమస్త కల్యాణగుణములతో గూడుకొని, సత్యపరాక్రముడైన భరతుడు కైకేయి యందు జనించెను. (శ్రీరామును విష్ణువుయొక్క అర్ధాంశభూతుడు. గాన అట్టి శ్రీరామునిలో నాల్గవవంతు అనగా మొత్తములో ఎనిమిదవవంతు యగును గాన యంతకు ముందు తెలిపిన వానితో ఎట్టి విరోధమున్ను లేదు. లేక చతుర్థస్య భాగః-అంశం-చతుర్థాగః అనగా నాలుగవ వంతు యొక్క సమ భాగము అనగా మొత్తములో ఎనిమిదవవంతు అని అర్థమగును. గాన సాక్షాత్ శబ్దమునకు ప్రత్యేక సార్థక్యమును చెప్పకొనక పోయినను సరిపోవును.

అద లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నా ।
సుమిత్రా జనయ త్సుతౌ ।
వీరా సర్వాస్త్రకుశలా ।
విష్ణో రథరమన్వితౌ ॥

అటుపిమ్మట వీరులైనట్టియు, సర్వాస్త్ర కుశలులైనట్టియు, విష్ణువుయొక్క అంశస్వరూపులైనట్టియు, లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నులనెడు పుత్రులను కనెను. (ఈ శ్లోకమందలి అర్థ శబ్దమునకు 'ఇంత భాగము'ని అర్థముగాదు. 'ఇంత భాగము' అని మాత్రమే అర్థము-గాన పూర్వశ్లోక విరోధ మేమియు లేదు.

ఇచ్చట ఒక సంశయము మాత్రము కలుగుచున్నది. దశరథుడు పాయసమును మొదట

కొసల్యకిచ్చెను. పిమ్మట సుమిత్రకిచ్చెను. తరువాత కైకేయి కిచ్చెను. అటుపిమ్మట తిరిగి సుమిత్రకిచ్చెను.

పుత్రులు జనించిన కృమము మాత్రము దీనికి అనువుగ లేదు.

మొదట కొసల్యయందు శ్రీరాముడు జనించెను. పిమ్మట కైకేయియందు భరతుడు జనించెను. తరువాత సుమిత్రయందు లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నులు జనించిరి. కొసల్యకు దశరథుడు మొదట పాయసము నిచ్చెను. గాన ఆమెయందు మొదట శ్రీరాముడు జనించుట న్యాయమే. తరువాత పాయసము ముట్టిన సుమిత్రకు లక్ష్మణుడు జనించవలసియుండగా అటులగాకుండగ కైకేయికి భరతుడు జనించెను. అటుపిమ్మట లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నులు సుమిత్రకు జనించిరి. అందుచే పాయస విభాగకృమయు ననుసరించి వీరి జన్మలు కలుగలేదేల యని సంశయము కలుగుచున్నది.

ఇందులకు సమాధానమేమనెన - పాయస విభాగము ననుసరించిగాక పాయస పాశన ననుసరించి వీరి జన్మలు కలిగినవి.

ఎల్లన దశరథుడు కొసల్యకు మొదట సగము భాగము పాయసమును యిచ్చిన వెంటనే ఆమె దానిని త్రాగివేసెను.

పిమ్మట నాలుగవ వంతు పాయసమును దశరథుడు సుమిత్రకిచ్చిన వెంటనే ఆమె దానిని త్రాగలేదు. దశరథుడు దర్శమును తెలిసి పాలించువాడు. కొసల్య పెద్దభార్య గనుక ఆమెకు సగము భాగము నిచ్చుటయు, నేను రెండవ భార్యనుగాన నాకు ఆమె కంటే తక్కువగ

నాలుగవ భాగమును మాత్రమే యిచ్చుటయు అప్పుడే తనచేతిలోనున్న పాదసమును తాగి న్యాయమే-ఇంకను నాలుగవ భాగము మిగిలి యున్నది-యిచ్చుటకు కైకేయు ఒకరై మాత్రమే మిగిలియున్నది. అందు మూడవభాగమున నా కంటె ఆమెకు తక్కువ భాగము నీయవలెను. ఆమెకు ఈనాలుగవ భాగమునంతను యిచ్చి వేసినచో ఆమెను నన్నును సమానముగ జూచి నటుల అగునే. ధర్మాత్ముడైన దశరథుడీ విషయమున ధర్మమును పాటించునా లేక వాల్మీక్యమునకు వశుడగునా అని సుమిత్రాదేవి తనకు దశరథుడిచ్చిన పాదసమును వెంటనే తాగక చేతిలో యుంచుకొని జూచుచుండెను. ఇంగితజ్ఞుడగు దశరథుడు దానిని గ్రహించెను. ఎనిమిదవ శతకు పాదసమును మాత్రమే కైకేయు తన కిచ్చినదానితో తృప్తిపడి, దశరథుడు తనకు పాదసమిచ్చిన వెంటనే తాగివేసెను. అందుచే రామునికి తరువాత భరతుడు జనించెను. కైకేయుకిచ్చిన పిమ్మట దశరథుడుజ్జిత్తిరి మిగిలిన పాదసమును సుమిత్రాదేవియొను. సుమిత్రా

దేవి, దశరథుని పాదసమును తాగి చున్న పాదసమును అందుకొని దానిని తాగి రెండవమూడు అగ్నిగను. మిగిలిన తాగిన పాదసాంశమున లక్ష్మణుడును; అయిదిమిగిలిన రెండవమూడు తాగిన పాదసాంశమున భీష్ము ఘృణుడును జన్మించిరి.

గాన పాదస ప్రాగ్నినాథు పాదసము మాత్రమే ఘృణులు జన్మించిరి. ఇంకొక్కరిచ్చిన తరువాత సుమిత్రాకిచ్చిన పాదసము వలన లక్ష్మణుడు జనించెను. గనుక లక్ష్మణుడు శ్రీరామునికి అనుచడుడాయెను. కైకేయుకిచ్చిన తరువాత సుమిత్రాకిచ్చిన పాదసము వలన భీష్ముడు జనించెను. గనుక భరతునికి శత్రుఘ్నుడు అనుచరుడాయెను.

నీని ననుసరించియే లోకమున కూడ రామ లక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులను కృప సంతోషము ప్రసాదియాయెను.

ధౌ తి క ప ర త్వ ము

శ్రీమాన్ యం. వి. పి. కె. రంగరాజుగారు

అవ్వకేటు, కాశీనాథు.

తస్మాద్దితినామ స ఏష సర్వేభ్యః పాపైభ్యః శుభః ।

ఉదేతి హవా సర్వేభ్యః పాపైభ్యః య ఏవం వేద ॥ (పాదసోపనిషత్ 1.5. VIII)

పాపములన్నింటిని అతీతమగు పరతత్వము "ఉత్" అనుపేరుగలదు. ఉదకముగు గంగ వలె భూతములన్నింటిని పావనముజేయగలిగినది ఒక్కటే. ఇదిగ్రహించిఉపాసనచేసినచో అన్ని కష్టపక్షాలు తొలగును. సత్యాన్వేషణపాశ్చాత్యధర్మమున పృథక్కరణ వద్ధతి నవలంబించి

నది. సూక్ష్మబిందువులు అపప్రామాణికములుగ పరిచ్ఛేదించి నింకెవరను పరిశోధన జరిగినది. ఇటీవల ఆ బక్తయ్యు వ్యాకృతి నైషధీ త్యమవలననే కనుగొనబడినది. ఇందుచే నీవనా శనముచేయు బాణములు (Atom Bomb) తయారగుచున్నవి. వారోషిరూ, నాగనకే ప్రాంత

ముల ప్రయోగించిన విశేషములు చదివినప్పుడు “స్ఫూరత్సహస్రారశిఖాతీవ్రం” “ప్రాణనివాశి చక్రం” జ్ఞాపకము వచ్చును. గొడుగువలె గుండ్రముగ మంటవాయపు భూమినుండి అంతరిక్షమున కెగసి ఆవరణమంతయు మైశ్వకొలది ప్రజేశము భస్మీపటల మగుటయేగాక చాలకాలము వరకును అటు కాలుబెట్టినవారందరికిని జ్వలన సంచలన రుగ్మత బాధించగలదు. (Radio activity) “అధయ ఏషాంతరాధిత్యే హిరణ్మయః పురుషోద్భవ్యతే” అన్నట్లు సూర్యమండలమధ్య వర్తియు, హిరణ్మయమును ప్రత్యక్షమైనాడు, గాని ఉగ్రతపవర్యవసానము వీరకాద్రీధ్వంసకృత్యమగును.

శాస్త్రపరిశ్రమ సాగినపిదప ఉజ్జనక గోళకాశాస్త్రము నిర్మించబడినది. ఉడజని (Hydrogen) రసమూలకము, నారాయణసంబంధి, పునకకరణకు వ్యతిరేకముగ సంధాన మార్గము నవలంబించినది. పరిశోధనానుక్రమముగ కొంతకాలమున కుపయోగించక తీరదు. ప్రస్తుత వాతావరణములో రాజ్యాంగ వైవిధ్యములతో నీయా యుధములు మారణక్రియల కుపయోగపడునని జీవకోటి భీతిలుచున్నది. లోకమంతటను యుద్ధ ప్రసంగము లెక్కువగుచున్నవి. ఎచ్చటచూచినను “సేనయోః ఉభయోర్మధ్యే” “లోకక్షయ కృత్ ప్రవృద్ధో లోకాన్ సమాహర్తుమిహప్రవృత్తః” ఇట్టి సూచన లుడుచుచున్నవి. “ఆదిత్యవర్ణ తమసః పరస్తాత్” అనునట్లు స్వచ్ఛమగు (ఉత్ = అయం) ఉడయమై ఊయూహించవలసి వున్నది. ఆటంబంబులు హైడ్రోజన్ బాంబులు మానవకోటిని పెను

చీకటిలో మగ్గించివేయునా? పాపములను పాపకునివలె దహించి స్వచ్ఛన్న ద్రవ్యమును రక్షించునా? ఇది నేటి ప్రపంచ సమశ్శ. భారత జాతిసమశ్శయు నిందుపై నాధారపడినదే. బయట అమెరికా-రష్యా వైరుధ్యమున్నది. అంతరంగికముగ హైందవ-పాకీస్తానీ కలవరమున్నది. లోకతంత్రమునకు విశిష్టాద్వైతశిద్ధాంత మిప్పుడెట్లుపయోగించవలెనో దానిపై మన భావిచింత మాధారపడియుండును. “ఉత్” వేగముగ ప్రసరించుచున్నది. కాని నీయుద్వేగమునరికట్టగలిగినది సూర్యజనిక సత్యప్రవృత్తియే. “పరమసత్య సమాశ్రియః కః” యని పరమ సాత్వికస్థానమగు పురుషోత్తముడే పుండరీకనయ నుడుచు రెట్టించుటచే “తన్వయభాకప్యాసం పుండరీకమేవమక్షిణీ ||” యను సామవేదీయ వాక్యము ప్రతిధ్వనించుచున్నది. “చిదచిత్ప్రీతి భాగవృత్తి” “విశ్వం” అగుటచే చేతనాచేతన విభాగము నైసర్గికము. చైతన్యములోను వివిధ విచిత్ర కళాంశ భేదములుండుటయు అనుభవ వేద్యమే. భేదములున్నంత మాత్రమున జీవభూతములు నిందితములనగూడదు. సత్సరజోస్తమో ప్రేరితములగుటచే వ్యాపార వైరుధ్యములును సహజమే. ఇందువల్లనే పాపపుణ్య నిరూపణకు తావుగలిగినది. హింసాయుతము పాపము; కరుణాపూరితము పుణ్యము, రుజువర్తనము పాపము, కుటిలప్రవృత్తి దోషము; సత్యసంభాషణ ఉచితము, అవృతము సంఘటిహాము.

సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ రంగములలో మానవచరిత్రము సహస్రాబ్దముల నుండియు “అహింసాసత్యమకోధస్త్యాగశ్చాన్తిరైవై శుభమ్”

“దయాభూతేష్వలోలుప్స్వం” ఇట్టి చిహ్నము అనే పోషించుచు వచ్చినది. దేహమునకు రుగ్మతవలె సాంఘిక చైతన్యమున కవధకశక్తులు ప్రజ్వరిల్లుటయు ఒకపండుగలదు. దైవాసురద్వంద్వమనంతప్రాయము. కాగా పర్యవసానమందు సాత్విక ప్రవృత్తియే జయించునను విశ్వాసముతో జీవితము గడపవలయును. మతకర్తలందరు ఇంచేకీభవింతురు. “అభయం సత్త్వ సంశుద్ధిర్దానయోగస్య నస్థితిః” యనునదియును మతనిరాత్రులందరికిని సామాన్యకర్తవ్యమేయని అంగీకరించబడినను భయవిమోచన కొఱకు సాధించబడిన యుపాయములయందు మాత్రము భేదముండును. మొదట బండ్లను ఎద్దులతోను, గుఱ్ఱములతోను సాగించి ఆవిరియంత్రము, చమురుయంత్రము, పెట్రోలుయంత్రము, ప్రకృతము శైటయంత్రము (Jet propulsim) నరకు పరిణమించినట్లే ఉగ్రవిగ్రహోపాసనద్వారా భయముపై నాధారపడిన మంత్రితంత్రములు క్రమశః భక్తి విశ్వాసము ప్రవృత్తిమార్గముల మార్పులవలన బయటబడినవి.

గతిమార్గమునందలి భాగములన్నియు చక్కముచే, చిన్న పెద్ద స్ప్రింగులు (Spring) శంఖావళిల ననువాదముచే, ఏయంత్రముచూచినను చక్కశంఖవలయములతో నిండియుండును. విశ్వ

మందలి నక్షత్ర గ్రహచాగములును చక్కశంఖగతుల ననువదించుచున్నవి. ఊహాప్రపంచమంతయు భౌతికశాస్త్రమున స్పృశ్యమగుకాలమున మానవజాతి జ్ఞానసోపానములతో నలెనా? ప్రత్యక్షకక్షుల పెండుకుని పెండు మారణకార్యములందు మగ్గుముఖావలెనా?

ఇదియే నేటి నాగరికత యందలి ప్రధాన సమస్య. ఇందు విశిష్టాద్వైత పరమగు సమాధానమునకే ముఖ్యస్థానముగలదని నాయూహ. ప్రకృతి కల్పగాదు. తత్ప్రస్తుతమైన నాధారములయంత్రములన్నియు అబద్ధములుకావు. శైటు (Jet) విధానమున శబ్దవేగము వత్తికొనించు గాలివిమానములు నిర్మితములగుచున్నవి. ఖండంతరముల నుండి గాక చంద్రబాహుళమునగియు సూర్య బింబములోనివియు నక్షత్రమండలము నాటియు భృనిప్రసారములు (Radio) ఆకాశకచిహ్నములు (Redor) మున్నగు సూక్ష్మతర విభేదములు గ్రాహ్యము లగుచున్నవి. “అగోరణీ. నూన్ మహతోమహీయాన్” అని గిర్గని యంత్రములు సాక్ష్యమిచ్చి ప్రత్యక్షనిరూపణ చేయుచున్నవి. భౌతికశాస్త్ర ప్రసంగములన్నియు జీవిత విధానమున నలవరుచుకున్నందున విశ్వమందు భక్తియు మానవజ్ఞుడు విశ్వాసమును సార్థక ప్రయోజనములను ప్రసన్నము పెంపొందును. ఇది మన ప్రస్తుత కర్తవ్యము.

తత్వత్రయ సత్యత్వ వివరణము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గొడవర్తి అనన్త ఆశఘరాచార్యులుగారు - ఉండి

శ్లో॥ వస్తే లక్ష్మణయోగీంద్రం విశిష్టాద్వైతబోధకమ్ ।
యస్మిన్మణ్డపదా తత్త్వత్రితయం సూచయన్నివ॥

మోక్షార్థము గల పురుషునకు సత్త్వత్రయమును దెలిసికొనుట యావశ్యకమై యున్నది. తత్త్వత్రయమునకు మూడు తత్త్వములని యర్థము, అవి 1. చిత్తు (జీవుడు) 2. అచిత్తు (ప్రకృతి) 3. ఈశ్వరుడును ఈ మూడింటి స్వరూపమును దెలియక జీవుడు తానెట్లు నడచుకొనవలెనో తెలిసికొనలేడు. అందుచేతనే ముక్తిని నొందలేడు. కావున సతత్త్వత్రయజ్ఞాన మావశ్యకము.

ఈ మూడు తత్త్వములును సత్యములే యని మన బుద్ధిచేతనే యూహించు కొనవచ్చును. అదెట్లనగా:—

అచిదాత్మకమగు ప్రపంచము ప్రత్యక్షముగాఁ గానవచ్చుటం జేసి “అచిత్తు” లేదని యెవ్వఁడును జెప్పజాలడు. అందుచే “అచిత్తు” సిద్ధించినది కదా!

ఇక అచిద్రూపంబగు దేహముకన్న వేరుగా “జీవుడు” అను పదార్థమున్నదా? లేదా? అనగా ఉన్నది—అదెట్లన:—

“ఇది నాదేహము” అన్నప్పుడు “నేను” అనునది వేరుగాను దేహము వేరుగాను యోచుచున్నది. ఆ “నేను” అనునదియే “జీవుడు” ఈ

విధముగా “చిత్తు” సిద్ధించుచున్నది.

ఇట్టి జీవుఁడనుండిన నుండనిండు. ఈశ్వరుఁ డున్నాడనుటకు నిదర్శన మేమనగా:—

ఈ ప్రపంచమును నడిపెడి స్వతంత్రుఁడును సర్వశక్తుఁడును వగు నీశ్వరుఁడు వేరుగా లేక జీవుఁడే స్వతంత్రుఁడు శక్తుఁడును నైనచో, జీవుఁడెప్పుడును సుఖమునే యనుభవింపవలయును గాని దుఃఖము, ననుభవింపరాదు. దుఃఖమునుభవింపుట యెవ్వనికినిష్టముకాదుకదా! కనుక వీరి కర్మాను గుణముగ నీ జీవులచే సుఖదుఃఖములు ననుభవింపఁ జేయువాఁడనుండి తీరవలయును అతఁడే యీశ్వరుఁడు. ఈ విధముగా యుక్తిచే మూడు తత్త్వములును సిద్ధించినవి.

ఇక నిందులకు శుక్రాద్వి ప్రమాణములును బెక్కులు గలవు. ఈమూడు తత్త్వములును సత్యములే కాని కొందరు చెప్పునట్లు “బ్రహ్మ” (ఈశ్వరుఁడు) మాత్రము సత్యమయి శేషించిన జీవప్రకృతులు రెండును ససత్యములు కావు. ఈ విషయము నీక్రింది ప్రమాణములు ఋజువు చేయుచున్నవి. శుక్ర, అనేనజీవేనాత్మనాను ప్రవిశ్యనామ రూపే వ్యాకరవాణి? నేనేజీవాత్మతో బాటు ప్రకృతితో బ్రవేశించి నామరూపాత్మక మగు ప్రపంచ మగుచున్నాను. అనియు

“అజానేకాం లో హితశక్త్య కృష్ణాం బహిష్కరి
ప్రజాం సృజమానాం స్వరూపామ్ అజోహ్యేకో
జషమాణోను శేతేజహత్తేనా మృతభోగా
మజోన్యః” సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మికయై పృ
పంచమును సృజించుచున్న యనాదియగు ప్రకృ
తిని జన్మలేని యొకఁడు [జీవుడు] అనుభవించు
చున్నాడు. పుట్టువులేని మరియుకఁడు జ్ఞాత్వా
ద్వావజా వీశనీశో “అజాహ్యే కాభోక్తృ
భోగార్థయైతా” జీవేశ్వరు లిరువురును పుట్టువు
లేనివారు అందీశ్వరుఁడు సమర్థుఁడు జీవుడనను
ర్థుఁడు.” “అనాదియగు ప్రకృతి యొకటి జీవుని
భోగార్థమైయున్నది” అనియు శ్లో, “ద్వాసుపర్ణా
సుయుజౌ సఖాయా సమానం వృక్షం పరిష
స్వజాతే” జీవేశ్వరులను రెండు పక్షులు ప్రకృతి
యను నొక వృక్షము నంటియుండును అనియు
శ్లో, “భోక్తాభోగ్యం ప్రేరితార ఇమత్యా”
అనుభవించు జీవుడు అనుభవింపఁబడు ప్రకృతిని
అనుభవింపఁజేయు నీశ్వరునిఁడెరిసి అనియు శ్లో
“నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేత నానామకో
బహూనాం యోవిదభాతికామాన్” నిత్యమైన
బహుచేతనులకు (జీవులకు) నిత్యమైన యొక
చేతనుఁడు (ఈశ్వరుఁడు) భోగముల నిచ్చుచు
న్నాడో అనియు శ్లో “క్షరాత్మానావీశ తే
దేవవకః” ప్రకృతిని ఆత్మను ఒక్కఁడేవుడు నియ
మించుచున్నాడు అనియు శ్లో “య ఆత్మనోంత
రోయమయతి” “యస్యాత్మాశరీరమ్” ఎఱఁడాత్మ
లోపలనుండి నియమించు చున్నాడో; ఎవని
కాత్మ శరీరముగా నున్నదో అనియు ‘ప్రకృతిం
పురుషశ్చైవ విధృనాదీ ఉభావవి’ ప్రకృతి,
జీవుడు ఈ రెండును ననాదులు అనియు ‘కార్య

కారణ కర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతే రుచ్యతే
పురుషః సుఖదుఃఖాణాం భోక్తృత్వే హేతు
రుచ్యతే’ శరీరేంద్రియ కర్తృత్వముల యందు
ఆత్మాధిష్టితమగు ప్రకృతి కారణము, సుఖదుఃఖ
ముల ననుభవించుటలో జీవుఁడు కారణమనియు
‘సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతి సమ్భవాః
నిబధ్నన్తి మహాబాహో దేహీ దేహిన మవ్య
యమ్’ సర్వభూతాని కౌనేయ ప్రకృతింయాన్తి
మామికామ్ కల్పక్షయే పునస్తాని కల్పాదావిస్త
జామ్యహమ్’ సత్త్వరజస్త మస్మి లనెడి ప్ర
కృతి గుణములు జీవుని దేహమున బంధించు
చున్నవి. కల్పాంతమున ఆత్మ ఒకప్పుడుండి
మఱొకప్పుడుండకపోడు. సర్వ భూతములు
మదీయ ప్రకృతిని బొందుచున్నవి. కల్పారంభ
మున మరలి వానిని సృజించుచున్నాను. అనియు
‘నజాయతే మ్రియతేవాకదాచి న్నాయం
భూత్వా భవితావానభూయః|అజోనిత్యః శాశ్వ
తోయం పురాణో నహస్యతే హస్యమానేరీరే|’
“వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని
గృహ్లాతి సరోపరాణితథాశరీరాణి విహాయ జీర్ణా
న్యన్యాని సంహృన్తి నవానిదేహీ|’ శివుః పుట్టు
వాఁడును గాఁడు మరణించువాఁడును గాఁడు జన్మ
లేనివాఁడు; నిత్యుఁడు; శాశ్వతుఁడు; పురాతనుఁడు
నరుఁడు చినిగిన వస్త్రములను విడిచి కొత్త
వస్త్రములను ధరించునట్లు జీవుఁడు జీర్ణించిన
శరీరముల విడిచి కొత్త శరీరములను దాల్చు
చున్నాడు, అనియు అచేతనా పరాధాదనిత్యా
సతత వికయా’ ‘వికారజనని మజ్జామద్భరూపా
మజాంధ్రువమ్’ ప్రకృతి అచేతనము; ఇతరు
లకు శేషము; నిత్యము; ఎల్లప్పుడు వికారము

నొందునది; అనియు ప్రకృతి వికారమును గలిగించునది; జ్ఞానశూన్యము; ఎనిమిది రూపములు కలది; అనాది; స్థిరమైనది; అనియు “దైవీహ్యేషా గుణమయీ మమమాయా దురత్యయా, త్రిగుణాత్మికయగు నామాయ యతికమింప రానిదనియు “ద్వావిమా పురుషౌ లోకే” ఉత్త

మః పురుష స్త్వన్యః”జీవుడు బద్ధుడు ముక్తుడు అని రెండు విధముల పురుషోత్తముడు జీవుని కన్న వేఱనియు ఇత్యాది ప్రత్యాద్యనేక ప్రమాణంబులచే జీవేశ్వర ప్రకృతులనెడి మూడు తత్త్వములును దేనికది వేఱనియు సత్యము అనియు స్పష్టమగుచున్నది.

మూత్రపురీషోత్పర్జన సమయములలో యజ్ఞోపవీతమును

దక్షిణ కర్ణమందుంచు పెండులకు :

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన

మొదగు వెంకటాచార్యులుగారు

ముగ్గుళ్ళ అగ్రహారం.

“యక్ష్మి ప్రమాణాభ్యాం వస్తుసిద్ధిః” తస్మాత్సంతానసారము ఏమాటను గాని ప్రమాణితమును చేయుటకు ప్రమాణయుక్త లానశ్యములు, ఇందువలన పై పోల్చుకు కూడ సమాధానము ప్రమాణములు యుక్తులు అనెడు రెండిటిన్వారా ఇవ్వవలసి యుండును.

“దివాసన్యాసు కర్ణసబ్జిహ్వాసూత్రోడనఙ్ముఖః

కుర్యాత్ మూత్రపురీషే చ సాత్వాచ్యేక్షాక్షాముఖః”

యాజ్ఞవల్క్య- అ. 1- శ్లో. 16.

“ఏవిశ్రిం నక్షిణే కర్ణేశ్చత్వావిగ్మాలిము త్స్పృశేత్ ||” (మితాక్షరా) మూత్రపురీషోత్పర్జన సమయములందు యజ్ఞోపవీతమును దక్షిణ కర్ణమందుంచుకొనవలెను. ఆసమయమున మానముగా కూడ వుండవలెను. ఉమ్మివేయుట మాటలాడుట మొదలగు పనులను చేయరాదు. దక్షిణోర్ణమున యజ్ఞోపవీతముంచియే మూత్రపురీషోత్పర్జనము చేయవలెను. ఈవిషయములో చాలమంది స్మృతికారుల వచనములు కనబడుచున్నవి. కాని ఇట్లు యెందుకుచేయవలెనని ప్రశ్న ? ఇందులకు దార్శనికయుక్తులుద్వారా జవాబు ఇవ్వవలసి యుండును.

“యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతే ర్గ్ధాత్ సహజం పురిస్తాత్” ఇత్యాది శ్మతులు యజ్ఞోపవీతము భగవంతునితో సమానముగానే పరమపవిత్రమునదని చెప్పుచున్నవి. భగవం వతునికూడ “ఏవిత్తాగ్నాం పవిత్రంయో మంగళానాం చ మంగళం” పవిత్రములకు పవిత్రము మంగళములకు మంగళము”అని చెప్పెడి వాక్యములనుకూడ చూచుచున్నాము. అయిన నిప్పుడు జేలినదేమి ? యజ్ఞోపవీతముకూడ భగవంతునితో సమానముగనే పరమపవిత్రమనియే, కాని యొకభేదముకలదు. భగవంతుడన్నివిధములుగా నెల్లప్పుడును అన్నిస్థలములందును పవిత్ర

ముగనే యుండును, కాని ఏకదేశీయమైన యజ్ఞోపవీతము అపవిత్రావస్థలో దాని సంస్కరణలను పుట్టునట్టి నైద్యుతిక ప్రవాహముయొక్క సంపర్కము వలన అపవిత్రమగును. ఇంకొక్కవిషయము, భగవంతుడు చేతనము, యజ్ఞోపవీతము జడము, చేతనము యెల్లప్పుడు పవిత్రము, మరియు ప్రాకృతికవస్తువు దేశకాలపాత్రాను సారముగా పవిత్రతాపవిత్రతలను పొందుచున్నది. యజ్ఞోపవీతము మిక్కిలి పవిత్రవస్తువనుటలో అణుమాత్రముకూడ సందేహములేదు. దీనిపవిత్రత అన్నివిధములచేత రక్షింపబడిననే బ్రహ్మసూత్రము, అనగా బ్రహ్మతోగూడ సంబంధము కలుగజేయు సూత్రము (కారణము). అట్లుకానియెడల నూలుగారమే.

మూత్రపురీషోత్సర్జన సమయములో సమస్త శరీరముయొక్క నైద్యుతికశక్తి దూషితమై అపవిత్రమైపోవును. ఇట్టి పరిస్థితిలో ఏమాదిరిగా కలుకుండలో నుండుటవలన గంగాజలముయొక్క పవిత్రతయు, అస్పృశ్యులయొక్క స్పృశ్యతనను దేవతాపీతముయొక్క పవిత్రశక్తి మొదలయి విస్తృతమైపోవునో ఆప్రకారముగానే అపవిత్ర పరిస్థితిలో పరమ పవిత్రమున యజ్ఞోపవీతముయొక్క రక్షణనేయనియెడల అది బ్రహ్మసూత్రముగాక కేవలము సూత్రమే (గారమే) అయిపోవును. తిరిగియత్రితో అభిమాత్రితమగు మరయొక యజ్ఞోపవీతమును ధరించువరకు బ్రహ్మతోకాని, సంధ్యావందనము వేదాధ్యయనము మొదలగు నైదికకర్మలతోకాని సంబంధము కలుగదు. అధికారములేదు. కనుక అశుచి కర్మలు చేయునప్పుడు దూషితమును శారీర నైద్యుత ప్రవాహమువల్ల దూషితము కాకుండునట్లు

యజ్ఞోపవీతముయొక్క నైద్యుత శక్తిని నిక్షింపటకు మనమేమి చేయవలయును?

కుడిచేవికి జండెము చుట్టనలెను. అందుచే నది అపవిత్రము కాకుండునని శ్రోతసిద్ధాంతానుకూలముగా మహర్షులు చెప్పి తత్వముతో (అనగా దేనియొక్క విద్యుత్ సప్తగును దూషితముకాని అపవిత్రముకాని కాదో దానితో) సంబంధముండు వస్తువులో పవిత్రమగు విద్యుత్ ధార ప్రవహించుటవలన అది అపవిత్ర అవ్వనోకూడ పవిత్రమగు నుండగలదు. ఏతత్త్వమునైనా పుడు అపవిత్రముకాదో, దేనితో సంబంధముండుటవలన యజ్ఞోపవీతముయొక్క పవిత్రత మనుజుని అపవిత్రావస్థలోకూడ త్రికాలపాతన తత్త్వముయొక్క పవిత్రతమున నైద్యుతిక ప్రవాహముతో సంస్కరణ ఉండుటవలన నష్టముకాదో ఆ తత్త్వమేనియో విచారించునదిము.

ప్రకృతిమూల తన స్వప్తియొక్క అనిర్వచనీయ సౌందర్యమునకు ప్రధానముగా సంపత్తిములతో అలంకరించినది. సమస్త విశ్వమండలముయొక్క అన్నిపదార్థములలో ఈపంచతత్త్వములే ఓత్సాహముగలచున్నవి. ఆముఖ్య పంచతత్త్వములు ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము పృథివి అనువి యని శ్లోతికూడ చెప్పబడున్నది. “తస్మాద్వాదేస్మాదాత్మిక ఆకాశస్స మూర్ఖతః, ఆకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః అగ్నేరాపః అప్యక్షపృథివి” అట్లనలన ఆకాశము, ఆకాశమువలన వాయువు, వాయువువలన అగ్ని, అగ్నివలన జలము, జలమువలన పృథివి ఉత్పన్నమైనవి. ఇవియేప్రధానముగా పంచతత్త్వములు, వీటిలో ఏతత్త్వము సప్తగును అపవిత్రముకాదో చూతము. పృథివి దేశకాలానుసార

మ.గా అపవిత్రమయిపోవును. శ్రీశానభూమి, గోతకట్టిన ప్రదేశము, మూత్రపురీషాత్సర్జన స్నానము, కశ్యావికేత సాదములు పడిన ప్రదేశము అపవిత్రమగుచున్నది. ఈలాగుననే జలము కూడ స్నానభేద అవస్థాభేదములచే అపవిత్రమయిపోవుచున్నది. గంగాజలమే మ్లేచ్ఛస్పర్శ చేత మధ్యభాండములో వుంచుటవలన కూపోదకవి మిశ్రణము వలన అపవిత్రమగుచూ తదితర జలముల విషయము ఏమి చెప్పవలెను. “మేచ్ఛస్స ర్శేసురా భాండేకూపోదక విమిశ్రణే” ఇత్యాదికములైన వచనములు కనబడుచున్నవి. సాధారణోదకము కూడ మలమూత్రాదికము యొక్క సంస్పర్శమువలన చితి మొదలయిన వాటి సంస్పర్శమువల్ల అశుద్ధమయి పోవుచున్నది. ఈలాగుననే సృశానాగ్ని (చితాగ్ని) నోటితో ఊదబడిన అగ్ని భూమాయితమయిన అగ్ని అపవిత్రముగా అంగీకరింప బడినవి. ఇక మిగిలినది వాయు విషయము. అదికూడ వేశ్యాలయము, మదిరాలయము, శౌచాలయము దుర్గంధయుక్తమయిన స్నానముయొక్క వాయువు చాల అపవిత్రమయినది. ఇందువలననే అపవిత్రమయిన లేక దూషితమయిన వాయు మండలముగో ఉండుటవలన అనేకమంది వ్యక్తులు రోగకారత మగుచున్నారు.

ఇందువల్ల పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువు యీ నాలుగు తత్వములు ఎల్లప్పుడును పవిత్రత్రముగా నుండువు.

అపవిత్రమైన దేశకాలములలో వీటి పవిత్రత నష్టమగునని నిశ్చయమయినది, మిగిలినది ఆకాశ

తత్త్వము ఈ ఆకాశతత్త్వము మిక్కిలి అపవిత్రమయిన అవస్థలో ఉండినను అపవిత్రముకాదు. ఇది అన్ని విధముల చేత పవిత్రత తత్త్వము. అనగా ఆకాశతత్త్వము యొక్క వైద్యుతికధార (ఎలక్ట్రిక్ కరెంట్) ఎప్పుడును దూషితము కాదు.

ఫలానిస్థానముయొక్క ఆకాశము అపవిత్రమగునని మనకు శాస్త్రములలో ఎక్కడను ప్రమాణము దొరకదు. ఇందువలన పరమ పవిత్రమయిన యజ్ఞోపవీతముయొక్క పవిత్రత మూత్రపురుషాత్సర్గ మొదలయిన అశౌచావస్థలలో నష్టమవుతుండు నటుల దానిని ఎల్లప్పుడు పవిత్రముగా నుండు ఆకాశ తత్త్వముతో సంబంధించి చెయవలెను. అన్నివిధములచే పవిత్రముగా నుండెడి విద్యుత్ ప్రవాహము యజ్ఞోపవీతము యొక్క సర్వారశములో వ్యాప్తమయి పవర్ హాన్ తో సంబంధము కలుగజేయుటవలన అన్ని ప్రక్కలకు విద్యుత్ యొక్క కరెంట్ యెట్లు ప్రచలితమగుచున్నదో ఆమాదిరిగానే అపవిత్రావస్థలో కూడ యజ్ఞోపవీతముయొక్క పరమ పవిత్రతను నష్టము కానీయదు. అందుచేతనే అది బ్రహ్మ సూత్రమగుచున్నది.

జండెమును బాహ్యకాశముగో వేలాగు గట్టులు సంభవము. శరీరమునుండి తీసివైచిన పిమ్మట యజ్ఞోపవీత మపవిత్రమగును. కాబట్టి మూత్రపురుషాత్సర్గ సమయములలో యజ్ఞోపవీత సంబంధము ఆకాశతత్త్వముతో తయారయిన. ఇంద్రియములో గాని అంగముతోగాని చేయవలెను. పూర్వోక్తములయిన ఆకాశాది పంచతత్త్వములు రెండువిధములుగా ఉండుచున్నవి. పంచీకృతము, అపంచీకృతమనియు, కాని యిది

వేదాంతముయొక్క విస్తృత వివేచన విషయాంతర మగుట వలన విడుచుదుము. అపంచీకృతము పంచతత్వముల యొక్క సాత్వికాశల వలన అయిదుజ్ఞానేంద్రియములు తయారయినవి. ఎట్లన పృథివి తత్వముయొక్క సాత్వికాంశవల్ల (ఘ్రాణేంద్రియము (ముక్కు) జలమునుండిజిహ్వా(నాలుక) అగ్నినుండి చక్షు, వాయువు వలన, త్వచా, ఆకాశము యొక్క సాత్వికాంశమున కర్ణేంద్రియము (చెవి) తయారయినవి. ఇందువలననే ఏ తత్వమునుండి ఏ ఇంద్రియము తయారయినదో ఆ ఇంద్రియము ఆ తత్వగుణముననే గ్రహించ గలదు ఇంకొక దానిని గ్రహింపజాలదు. ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము పృథివి ఈ అయిదు తత్వములకు క్రమముగా శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస గంధాదులు తమ తమ గుణములయి వున్నవి. ఇందువలన ఆకాశమువలన ఉత్పన్నమయిన కర్ణేంద్రియము (చెవి) ఆకాశగుణమగు శబ్దమును గ్రహించుచున్నది. రెండవ దానిని గ్రహించుటలేదు. ఈ ప్రకారముగనే వాయు తత్వము వలన ఉత్పన్నమయిన త్వచా స్పర్శ గుణమును, అగ్నితత్వమువలన ఉత్పన్నమయిన చక్షువు (నేత్రము) దాని గుణరూపమును జలము వలన పుట్టిన జిహ్వా (నాలుక) దాని గుణమును రసమును పృథివి తత్వమువలన పుట్టిన నాసిక (ముక్కు) దాని గుణమును గంధమును గ్రహించు చున్నది. రెండవ ఇంద్రియము గ్రహించుట లేదు. ఇందులో ఇప్పుడు సంవేదనము

లేదు. శబ్దగ్రహణము వలన కర్ణేంద్రియము ఆకాశ తత్వమువలన ఉత్పన్నమయినది అందుచేతనే శ్రోత్రేంద్రియము అన్ని పరిస్థితులలో పరమ పవిత్రమయినది. దానితో సంబంధింప జేయుటవలన శౌచాదికములైన అపవిత్రావస్థలలో కూడ యజ్ఞోపవీతము యొక్క పవిత్రత సురక్షితమగుచున్నది. ఇందువలన బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులు లఘు శంకాలేక దీర్ఘ శంకా (మూత్రముల వినర్జన) సమయములలో యజ్ఞోపవీతమును చెవికి చుట్టుచున్నారు. అటుచేయుట పవిత్రమును కుడిచెవికే ఎందుకు చుట్టినది?

వామాంగముకంటె దక్షిణాంగము అన్ని విధముల చేత పవిత్రమని తలుచబడినది. నీలనన శరీరముయొక్క వామాంగములో స్త్రీ శక్తి (Negative Power) దక్షిణాంగములో పురుషశక్తి (Positive Power) తలచబడినది. ఏ స్త్రీ జాతికి వేదాధ్యయనము యజ్ఞోపవీతము యొక్క అధికారమేలేదో ఆ స్త్రీ శక్తితో సమావిష్టమయిన వామాంగము మీద యజ్ఞోపవీత ముంచుటకు అధికారము మాత్ర మెవనికి గలదు? ముంకను స్త్రీశక్తిలో అశుచిత్వముండుట నైనదియు, దానితో సంయోగము చేయుటవలన పవిత్ర వస్తువుయొక్క పవిత్రత ఎల్లు రక్షింపబడగలదు? కనుకనే ఋషులు దక్షిణాకరణమున యజ్ఞోపవీతముచియే మూత్ర పురపోత్సర్గము మొదలయిన అశౌచక క్రియలు చేయుటకు ఆజ్ఞయిచ్చి యున్నారు.

యజ్ఞాది క్రతువుల యొక్క అనుష్ఠాన విధానము

శ్రీ ఓ, థే, శ్రీమాన్ మొదలు రామానుజాచార్యులుగారు, ముగ్గుళ్ళు.

ధర్మార్థ కామమోక్షములను పశుర్విత పురుషార్థములలో
 ఒకమపురుషార్థమగు మోక్షమునకు కర్మ జ్ఞాన యోగము
 భక్తియోగ ముపాయమని వేదాంత నిర్దానానుసారి మార్గము.
 సర్వాభ్యుదయ విహితకర్మల నాచరించుచో భక్తి కలుగదు. అం
 దులకై కర్మాచరణ మావశ్యకము. "నామృతిహి సహాయార్థం
 ఏరామితా చక్షురః | సపుత్రౌ చారాగ్రజ్ఞాతిర్మర్త్య స్తిష్ఠతేనః ||
 తస్మాద్భ్యం సహాయార్థం నిత్యం సంపినుయాద్యతైః |
 క్షీణహి సహాయే కుమస్తరత భువంత్యై" ఇతి, తంపిత్రి,
 భార్య, సంపాదము, క్షాత్రులు, మొదలగు గృహ కర్మములను
 నక్షత్ర సహాయముచేచువారు, ధర్మమొనటియే సహాయమును
 ధర్మ సహాయమున దుస్తరమగు తమస్సు దాట శక్తుడుగును,
 అనగా ఆజ్ఞానము నశించి జ్ఞానోపాయమగును. (సరమపురుష
 విషయముగ) జ్ఞానము వలన మోక్షము సంభవించును కాన
 లభ్యుత్పత్తి సహాయమునక్షత్ర ధర్మ సంపాదన చేయవలయును.
 ధర్మము శ్రేయస్కరమగును యజ్ఞాదికము, యజ్ఞాదికము
 వలన భక్తియొగము సిద్ధించును. సన్న్యాసులకు కూడ తమ
 యాచార్యుల విహితకర్మముల నాచరించుచువలసిన భక్తి యోగ
 మునొందించును యజ్ఞాదికర్మములందు అధికారముగల గృహ
 స్థులు చూడ్రము అయాకర్మల నాచరించవలయును గాని విగ్న
 వరాదు. "తమేతం వేదానువద సేన ద్విహ్యూద వినిదిత్త
 యజ్ఞేనదాసేన కవసానాకేం" ఇవి మొదలగు శ్రుతులు
 యజ్ఞాదికమువలననే బ్రహ్మజ్ఞానోత్పత్తిని చెప్పుచున్నవి.
 ఇప్పుట యజ్ఞములచే తెలిసికొని నిచ్చయించుచుండిరి అను
 టచే "అపినాతి మాంసం" క్రితే హింసించవలదు చిన్నాదు
 అను వ్రతమునందును హింసానాశించుచునే ఇట్టి శ్రమోగము
 సంపదించును గాని బుద్ధము హింసావాచకులని యెటుల
 తెలియుచున్నచో అటులనే యజ్ఞములు జ్ఞానసాధకములైన
 నేవిదివిద్విద్వి (తెలుగుకొనుచున్నది అను వ్యవహారములలో
 సంభవించును గాని యజ్ఞములు జ్ఞానసాధకములని చెప్పెదగ్గ
 యున్నది. అందువలన గమనసాధనముగ అశ్వమును
 యెటుల కల్గెను మొదలగు వరికరముల యపేక్షియో అటు
 లనే మోక్షసాధనమగు భక్తికి యజ్ఞాది కర్మాపేక్షివలదు. గీతల
 యందు "యజ్ఞోదానంతపః కర్మ సత్యాజ్ఞం కార్యమేవతత్,
 యజ్ఞోదానంతపత్నైవ పావనాని మనషిదామై" యజ్ఞము, దాన
 క్షు, తపస్సు మొదలగు వర్ణ్యామౌలిక కర్మజాలము "సతి

త్వేనం వర్తయన్యావ దాయుషం బ్రహ్మలోపి మవినం
 ద్యతే" అని యావజ్జీవము బ్రహ్మోపాసన విహితమగుటచే
 అట్టి బ్రహ్మోపాసనకులకు "కషాయపక్షిః కర్మాణి జ్ఞానంతు
 పరమాగతిః | కషాయేకర్మవిః పక్షేతతోజ్ఞానంవ్రవర్తతే"
 ఐత్యోపనిషత్ కర్మల జ్ఞానోత్పత్తి నగ్రితించడక పాపనాశక
 ములు జ్ఞానము సరమగతిసాధనముగనుక కర్మలచే పాపము
 నశించిన తరువాత జ్ఞానము కలుగును అని చెప్పిన రీతిగా
 ఉపాసన నిచ్చుతి విరోధియగు ప్రాచీనకర్మజాలమును నశిం
 పడేయును గనుక వివచనగనదిగాదు, ప్రాణముపోవుపరకును
 పగ్గితినియును చేయనేవలయును. అనిచెప్పబడినది, మరియు
 భక్తి చిరసమాధానసాధ్యమగుటచే అన్తరింధ్రియనియమనము
 నిషిద్ధకామ్యాదికర్మవర్జనము, క్షమమొదలగునవిహిత అపే
 షితములు, ఇన్ధ్రియనిగ్రహములే నిషిద్ధకామ్యాదికర్మల
 యందు బ్రవర్తించినయెడల అందువలన గలుగు పాపముల
 చేత భక్తికి పగ్గితింబడకము కలుగును మోక్షేచ్ఛలేనివాడైనను
 విహితమగుటచే యజ్ఞాదికర్మ ఆచరించవలసియే యున్నది.
 అగ్నిహోత్రకర్మ యొనటియే యావజ్జీవితరణియునున్నా,
 వర్ణవలసాధనముగా అచరణీయునున్నా అగుచున్నటుల
 యజ్ఞాదికము ఆశ్రమముగనున్నా విద్యాభ్యుదయగనున్నా
 దిహితమగుటచే కరణీయేయగుచున్నది. మరియు "ధర్మేణ
 పాపముపడుచో, ఇలాది కృతులచే యజ్ఞముల నాచరించిన
 చో హరికమోగే మటిన పాపములవలన భట్టుత్పత్తి పగ్గితి
 బంధములు గాని చెప్పబడినది. ప్రతినిత్యమును ఆచరించ
 బడుచున్నాది కర్మములను అన్తరింధ్రియగదిగి ఉత్కృష్ట
 మగునై ఉత్కృష్టమగును. ఆశ్రమకామ్యులగు విధురాదు
 లను (విధులుగనిగా వార్తలేనవాలు) యజ్ఞాదికర్మలయందడి
 కారము లేకుండునూ బ్రహ్మవిద్యయందడికారము గల్గిది,
 ఇహింసానదేవతాధనాదులవారి భక్తికి అజ్ఞయెకమన్నును.
 ఆశ్రమకామ్యులగు దైక్కాదులకు జపాదికమువలన బ్రహ్మ
 విద్య ఉత్పన్నమైనటుల ఉపనిషత్తులలోగన్నట్లుచున్నది. "సపే
 నాపిచపంపిద్యేద్బ్రాహ్మణోనాత్యవంశయః, కుర్వాదన్యస్మి
 నానార్యాన్త్యేత్రోబ్రాహ్మణఃఉత్తమః" అని జపాదికముచేబ్ర
 హ్మవిద్యోత్పత్తి చెప్పబడినది. అయిననూ అనాశ్రమివలన
 బ్రహ్మవిద్యోత్పత్తి ఉత్పన్నమై, ఒకటివలననూ ఆశ్రమకామ్యుడై
 యుండుకూడదని చెప్పబడినది. విగ్రహవంతలో ఆశ్రమసామకుడ

య్యోయుండవలెను. గుర్తస్యధర్మములయందు శ్రద్ధయున్నచో
 యన్యధాఽపి పాపములు వివాచముకాని యాపన్నునకు జపా
 దివము వలననే ప్రతిబంధకములు నశించి బ్రహ్మవిద్య ఉత్ప
 న్నముకావలసియున్నది. ఆశ్రమమువనున్నచో అనేకధర్మ
 ముల నాచరించుటకు వీలగుటచే భక్తి ప్రతిబంధకపాపములు
 శిఘ్రమున నశించి అచిరకాలముననే భక్త్యుదయమగును.
 గనుక శక్తుడగువాడు ఆశ్రమరహితయైయుండుటకంటె ఆశ్ర
 మసహితయైయుండుటయే శ్రేష్ఠము. నైవేద్య, వైభావన, పరి
 వ్రాజకాశ్రమ భృష్టులకు వతితులగుటవలన బ్రహ్మవిద్యాది
 కారములేదు. వీరికి ప్రాయశ్చిత్తముగూడ కాస్తములందు చెప్ప
 బడియుండలేదు. వైదికాదులకు బ్రహ్మచర్యాదిద్యుతి మహా
 పాతకములలో చెప్పబడినది ఉపపాతములలో నగుటచే ప్రా
 యశ్చిత్తమువలన పరిశుద్ధులగు వీరికి బ్రహ్మవిద్యాదికారము
 గలదని చలంపరాదు. వీరికి పాపనివృత్తికై కొన్ని కాస్తముల
 వలన ప్రాయశ్చిత్తాదికారము నిర్దిష్టమనా "ప్రాయశ్చిత్తం
 నవక్యామియేనకుర్వేత్స ఆత్మహా" అనువృత్తి వచనమువలన
 వైదికకర్మాదికారమునకు తగినకుడి హేతువుగా ప్రాయశ్చి
 త్తము లేదని చెప్పబడుటచే ప్రాయశ్చిత్తమువలన సరకానుభ
 వములేకపోయిననూ బ్రహ్మవిద్యాదికారములేదనియే నిర్ధాం
 తము. భక్తుడు తపమహిమను ప్రకటనచేయక దండాదికూన్య
 దై విహితకర్మం నాచరించుచుండవలెను. విహితవల సాధన
 మగు ఉపాసనకై పాతకములగు పుణ్యకర్మం నాచరించినచో
 ఉపాసనోత్పత్తి ప్రతిబంధక ప్రతిబంధకర్మ యున్నయెడల ఈ
 కర్మానంతరమున్నూ లేచిపో శిఘ్రముగానున్నూ నిర్దిష్టము.
 ఇటులనే ముక్తి ఫలసాధనమగు ఉపాసనము గూడ ప్రతిబం
 ధకములేనిచో శిఘ్రముగానున్ను, ఉన్నచో నిలమృముగా
 నున్ను ఉత్పన్నమగును. ముక్తిఫలమగు ఉపాసనకు గూడ
 బ్రహ్మజ్ఞానియెడల జేయ ఆవచారము ప్రతిబంధకమగును.
 ప్రతిదివమును ఆచరించబడు నిత్యవైమిత్రికాది కర్మంవలన
 భక్త్యుత్పత్తి ప్రతిబంధక పాపములు నశించి భక్తిఉత్పన్న
 మగుట జలచిహ్నమై బ్రహ్మజ్ఞానముకాదు అనే యజ్ఞ
 ముల నాచరించుచుండెను. శ్రీకృష్ణగవామిగూడ అలా
 సమస్త కాములుగననాకు చేయవలసివెడియులేదు. భార్యను
 లంఘనక కర్మలముందర పొందగనవేడియును లేదు. అలా
 ననూ లోక సంగ్రహార్థము కర్మయందు ప్రవర్తించుచునే
 యున్నవాడను. శిష్టజనాగ్రేసరుడగు వసుదేవుని గృహమున
 బుట్టి అపుట్టిన కులమునకు దగిన కర్మయందు ఎప్పుడునూ
 ప్రాయశ్చిత్తములేక పర్తించువాడుగా వైదికేని శిష్టజనులెల్ల
 యనూ నమ్ముజూచి నాయాచారమును జ్ఞాతి యదియే ధర్మమని
 నిశ్చయించుకొనినవారై తాము చేసుచుంపిన కర్మను జేయ

నందున ప్రత్యవాయము గలవారై సరమును పొందుదు.
 శాస్త్రీయాచారములను పాటించనందున శిష్టములకుం దెచ్చి
 కిని సంరమును కలిగించుటకు నేనే ఉర్త నిగుడును. అది
 వాత గూడ కర్మానర్థులగునట్లు చెబుచువాడగుదును అందు
 వలన ఉర్తల నాచరించుచుంటిని. శిష్టుడని వ్యవహరించబడి
 వాడు ఏకర్తను ఏ అజ్ఞములతోడ నాచరించుచో స్వల్పక్రామ
 లగు తక్కిన లోకులును దాని నటులనే ఆచరించుదు. అత
 దాచరింపజేసి అతనిని జూచి లోకులు గూడ ఉర్తల నాచరిం
 పక నశించుట లోకనాశవమువలన గలుగు పాపము వానిని
 జ్ఞానభృష్టునిచేయును. కనుక నిజపర్యావ్రామిర సర్వ
 లను ఎప్పుడు నాచరించవలయును అని చెప్పియుండెను. ఉర్త
 ఫలములో గూడినదై నచో బంధరూపమగును. ఫలముననే
 ఉండవ. భగవంతుడే నాచే ఈకర్తలను చేయుచున్నట్లు
 నేను ఉర్తలకు ఉర్తనుగాను అని తలచి యాచరించబడునా
 ఉర్తలు భగవదాభవ రూపములై మోక్షహేతువులగును. చలా
 పేజురహితదై కర్తగావించిననూ అగ్ని బుద్ధిపూర్వకముగ
 నో అబుద్ధిపూర్వకముగనో స్వశిలంబగా మనము మొలచేసి
 ననూ తనంతకానే వడిననూ యెటుల మొలుచునో అటులనే
 కర్తలు గూడ ఫలజనకములగును

అందుచే నీశీవునకు కర్తబంధ ముచిహ్ను
 ఈలోకముననే ఆకర్తలను మనుభవించవలసి వచ్చును. ఇం
 మోక్షమెట్లు లభించును. అది భయపడవలదు. ఉర్తకారము
 అగ్న్యాది స్వభావము కలది కాదు. ఫలశంగముతో నాచరింప
 బడినదే బంధహేతువుగాని ఫలశంగములే యీ వలంబియు
 నది బంధకముగాదు. "త్యక్త్యా కర్తవ్యసంఘం నిత్యవృ
 త్తానిరాళియః కర్తవ్యాని వృత్త్యైః నై వకించి త్యురోతి
 సః" ఎవడి ఉర్తనుపాసనమును చేయుచు ఉర్తఫలమునందాస్త
 క్తిని వదలి నిత్యధగు అక్షయందే తృప్తుడగుడు అన్వేషుగు
 ప్రకృతి తన కాళియమగుననెడి యుక్తవసాయము లేదా
 డగునో వాడు ఉర్తలయందాట ముఖ్యముతో వర్తిండునూ
 బంధకర్తవ్యననూ చేయనివాడేయగును. అనియు "నిరాశీర్షక
 చిత్తాత్మక నరకపరిగ్రహః శాశ్వతః సేవం ఉర్తసర్వన్నా
 ప్సోత్పత్తిర్నివృత్తి" పరాధిసంధిలేనివాడై నిజయా స్థిర చిన్తా
 లేని మనస్సె గలవాడగుట అక్షయే ముఖ్యప్రయోజనముగా
 గలవాడగుటచే మిగిలిన ప్రాకృత వస్తువులయందు మమక
 లేనివాడై శరీరమౌళిముడే సాధించవలగిన ఉర్తమాత్రమునాచ
 రించువాడు సంసారబంధరూప పాపము నొందడు. అనియూ
 శ్రీకృష్ణభగవానునిచే చెప్పబడినది. బ్రహ్మోపాసనా చూత్ర
 నిష్ఠులై నిత్యవైమిత్రిక కర్తలను విడువవారు "నియతస్యకు
 నన్యాసః కర్తవ్యోవోపవర్తతే మోక్షాన్తస్య పరిత్యాగః

పాపము వంకి ర్వికార" నివృత్తియొక్క కర్మలను విడువరాదు. అనునది వినినచో శరీరయాత్రాపిచిత్రే వగ్గరినదే కర్మము. అనునటుల శరీరయాత్రయే సిద్ధింపదు. మరియు శరీరయాత్ర యజ్ఞప్రాశనముచే జరుపబడునని మంచి జ్ఞానము నున్న చున్నది లేనందుల "తేత్సవంతుజ్ఞతే పాపాయేవ యజ్ఞాత్మ కాచిజ్ఞ" అనునటుల పాపముగా పరిణమించిన యజ్ఞమునే గుఱించుచుండును. ఇట్టి పాపాశనము వలన మనస్సుకు అస్థాయము లిగించినచో విపరీత జ్ఞానము లుండును. అప్పుడే మనస్సు ఆప్యాయతమగునని "అన్న మయం హిసోమ్యమనః" అను భావోగ్య కృతి చెల్లుచున్నది. యజ్ఞశిష్టమైననే యాహారము శుద్ధమై రుచి ప్రమత్తుల నశంపజేసి వర్షోదేయమును గలిగించి బ్రహ్మజ్ఞానమునకును సాధనమగును. కావున నిత్యవైషిత్తిక కర్మలను యాశ్చర్య మాచరించుచునే యుండవలయును గాని విడుచుట యున్నదు, ఇటుల జ్ఞానోత్పాదకములగు కర్మలను బంధములనెడి లక్షానము వలన విడుచుట తమఃకార్యమగు లక్షానము వలన గలుగునది గాన తామసము (కమోమాంసు) అని చెప్పబడినది అని చెప్పిన రీతిగ తామస త్యాగము గలవారగుటచే విద్యావత్తము నొందక సంసార సతితులగు చున్నాడు. కర్మ సన్యాసము భక్తియోగము దుర్లభము. వారికి మోక్షమున్నా దుర్లభమే. పుణ్య పాప రూప కర్మ సజ్జేతము ప్రార్థనము, లగాని అని వివిధముగా చున్నది. బ్రహ్మ జ్ఞానమునకు పూర్వ మాచరించబడినచై ప్రతిభ కర్మాత్మక ప్రతిబింబము వలన ఘోషము గాని కర్మ సజ్జేతమనబడును. వలము నిచ్చుట అభిముఖమగు కర్మ ప్రార్థనము. ఇవి పూర్వము చుచి చెప్పబడును. బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగిన పితృల చేయబడిన లింగ అగామి ఇది ఉత్తరానుమతి చెప్పబడును. ఇది పరిమాదిమియు బుద్ధిపూర్వకమనియు రెండు విధములు

గా నున్నది. బ్రహ్మవిద్యా శిష్యుడగు శుభముజేయునకు ప్రారంభ కర్మయున్నా ప్రాయశ్చిత్తము చేయబడని బుద్ధి పూర్వోత్తరానుమన్నా అనుభవించ దగినదేయై యున్నది. ప్రాయశ్చిత్తము చేయబడినచో బుద్ధిపూర్వోత్తరానుమన ఉండును. బ్రహ్మవిద్యా మాహాత్మ్యము వలన సజ్జేతము నశించును. ప్రాయశ్చిత్తరానుమము వీననంటదు, బ్రహ్మజ్ఞాని యెక్క పుణ్య పాప కర్మల నశించుట అంటకపోవుట అనగా వీనికి పరిణమములు కాకపోవుటయే. ఆ కర్మల వలన కలిగిన అవృష్టమే మగును. ఘోరక నశించునా: యనిన వాని పుణ్యమును వాని మిశ్రులకున్న పాపములను శత్రువులకున్నా భగవంతుడు వందపెట్టి వానిని నిర్మూలించి చేసి ముక్తినిచ్చును ఒక పుణ్యపాపములు మరియొకనికి సంతృప్తిమించుట యనగా బ్రహ్మజ్ఞాని చేసిన పుణ్యమునకై వాని ననుగ్రహించ కలసి యున్నది. పాపమునకై వానిని నిగ్రహించ వలసియున్నది, వాడు బ్రహ్మజ్ఞానియై మరణించు చున్నందున వానిని నిగ్రహించుటకు గాని అనుగ్రహించుటకు గాని వీలులేనందున వానియందు మైత్రి గలవానికి మైత్రికి వలచుగు అనుగ్రహమును భగవంతుడే వలసియున్నది గాన దానితో పాటా దీనిని జేర్చి వీనిని విశేషముగ అనుగ్రహించును. భాగవతుడగువానిని ద్వేషించిన వానిని నిగ్రహించవలసియున్నది. కావున వీని నిగ్రహముతో పాటు నాగవతుని నిగ్రహమును జేర్చి విశేషముగ నిగ్రహించును. ఇటుల సర్వవికారములై బ్రహ్మజ్ఞాని మోక్షము నొందును, గనుక మోక్షము నభిలషించు ప్రతి మనుజుడు మోక్షకారణ భూత బ్రహ్మ జ్ఞాన (భక్తి) నిష్పత్తికై వలసంగ కర్తవ్య త్యాగ పూర్వకముగ స్వవర్తకము విహిత కర్మలనాచరించుచునే యుండవలయును, అని వేదాస్త్ర సిద్ధ మార్గము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ మద్భాగవత పారాయణము

శ్రీమన్ కిశోరి రంగాచార్యులుగాడు, విజయవాడ.

శ్లో॥ శ్రీమద్భాగవతం శాస్త్రం యతః భాగవతైర్వదా ।
కీర్త్యతే సూర్యతే చాపి శ్రీకృష్ణ సత్య నిశ్చితమే ॥౧॥
శ్రీ మద్భాగవతం యతః శ్లోకం శ్లోకార్థమేవచ ।
తత్తాపి భగవాన్ కృష్ణో వలపీభి ర్విరాజతే ॥౨॥
భాతే మానవం జన్మ ప్రాప్య భాగవతం నయైః ।

శుభ్రతం సాపసరాధీ నైరాత్మ ఘాతస్తు తైః కృతః ||3||

శ్రీమద్భాగవతం శాస్త్రం నిత్యం యైః పఠితే వితమ్ |

పితృరాతుశ్చ భార్యాయాః కులపంక్తిః సుతారితాః ||౪||

విద్యాప్రకాశో విప్రాణాం రాజ్ఞా శత్రుజయోవిశామ్ |

ధనం న్వాప్యంత శూద్రాణాం శ్రీమద్భాగవతాద్ భవేత్ ||౫||

యోషితా మపరేషాంచ సర్వవాంఛిత పూరణమ్ |

అతోభాగవతం నిత్యం కో నసేవేత భాగ్యవాన్ ||౬||

శ్రీమద్భాగవతము శాస్త్రమనియు యెచ్చట నయ్యది పఠింపబడునో వినుచుండబడునో యెచ్చట శ్రీకృష్ణపరమాత్మ నిశ్చయముగా నుండుననియు శ్రీభాగవతము తిను మంత్రో సబృంహణమనియు భక్తిజ్ఞున వైరాగ్య జనకమనియు ఇహపరసాధన భూతమనియు విశేషముగా పురాణములందు ప్రశంసింపబడియున్నది. సప్తద్వీపములు సప్త సముద్రములు సప్త కుల పర్వతములు, సప్తక్షోణ్య లోకములు, సప్త అథోలోకములు, సప్తమహాముఖములు, సప్తచక్రములు, సప్తపురములు యీవిధముగా సప్త సంఖ్యగా పేర్కొనబడినవి. “కల్యాణేంద్రము” అను రీతి శ్రీ వెంకటనాథుడు సప్తగిరిల మధ్య వేంచేసియున్నవాడు, యీ జాతిక సంబంధము చూచి యే మనదేహము కూడా సప్తప్రాకారములు (అనగా చర్మము లగాయతు శిల్యము నొక్కదేహ అంతస్థులు (layers)) కలియున్నది. తన్మధ్యమందు జీవపరమాత్మ నివసించి యున్నాడు. దేహమునను యే అన్యస్తత కలిగినను చర్మగతమైనచో వైద్యులు ఔషధములచే నివారించుదురు గాని అంతకు మించిన అనగా శిల్యగతమైన యెవరితరమును గాదు. అంతయేల రక్తనాళము కు సంబంధించినను చికిత్సచేయజాలరు. ఉదాహరణకు గాను రక్తనాళములలో రక్తము ఘనభవించిన (clotting of blood) చికిత్స చేయజాలరు. “శ్రీకృష్ణరసాయనంపిబ” అను పూర్వాచార్యులు చూక్తి ప్రకారములకు అను బంధముగా నున్న సప్తగిరి మధ్యస్థ శ్రీ వెంకటనాథునిశేవ. సప్తప్రాకార మధ్యస్థ శ్రీరంగనాథునిశేవయే పరమాషధము ఇయ్యది వైద్యశాస్త్రరీత్యా (Scientific) గా బహిష్కరించుచు వరిషీత్ సప్త దినములలో శ్రీ భాగవత పురాణ శ్రవణము చేసి ముక్తి నొందెను. ధుంధుకారి మహాపాపములు చేశి పితాచ జన్మనొంది శ్రీమద్భాగవతమును గోక్షుచే సప్త దినములలో నిసి ప్రేతత్వ విముక్తి నొంది విష్ణుగోకము నొందెను.

శ్లో॥ భిద్యతే హృదయగ్ధిః భిద్యతే సర్వసంశయాః |

క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి సప్తహ శ్రవణే కృతే |

సృష్టి నిర్వహణార్థము బ్రహ్మ సహితము. శ్రీమద్భాగవత సప్తహ పారాయణ చేయు చున్నాము.

శ్లో॥ బ్రహ్మతాపరమస్త్రితసేన కృష్ణాస్తయేఽనిశమ్ ।
సప్తావరణ భంగాయసప్తాహం సమవర్తయత్ ॥౧॥

శ్లో॥ శ్రీ భాగవత సప్తాహ సేవ నాప్తమశోరధః ।
స్వప్నివితనుతే నిత్యం ససప్తాహః పునః పునః ॥౨॥

స్వసామగ్య వృద్ధికై రుద్భిషు సహితము సప్తాహపారాయణ మాచరించుట విశదము.

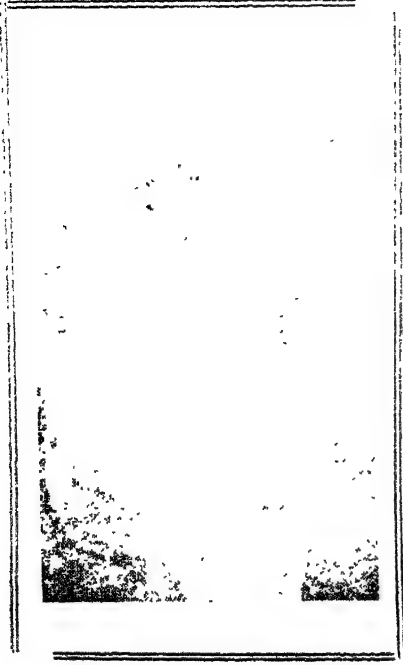
అర్థమును గ్రహించి పారాయణ మొనరించుట సర్వోత్తమము. అర్థము తెలిసికొన్న భక్తి జ్ఞానవైరాగ్యములు వృద్ధి పొందగలవు. శ్రీమద్భాగవతగ్రంథము విష్ణుసంబంధమున్న వేదాంత ఘట్టములతో కూడి యుండుటను బట్టియు సరియైన వ్యాఖ్యానములు గానరావు. వీరరాఘవీయ వ్యాఖ్యాన పుస్తకములు పూతనముగా ముద్రింపబడియుండుటచే ప్రతులు ప్రస్తుతము లభ్యమగుట కష్టము ఇంతకు సంస్కృత జ్ఞానములేని వారికి మరింత కష్టము గనుక ఇట్టి మహాతరమైన గ్రంథమను పండితులయిన భాగవతోత్తములు సకల చేతనోజ్జీవకార్యము యెల్లరకు సుబోధకముగా నుండుటల ప్రతి శ్లోకమునకు తెనుగు తాత్పర్యమును రచించి తమతమ జన్మముల పాపవచేళి కొనుట ఉత్తమమని నాయొక్క ఆశయును. యిందువలన శ్లోకార్థము తెలిసికొన్న పిమ్మటను పారాయణ అతిసులభము కాగలదు. పండితవర్ణులు సంకల్పించిన యిది యొక దుర్బలకార్యము యెన్నటికిని కాజాలదు. సాలగ్రామ దానము ఉభయతారకము. అటులనే యీ కార్యము కూడ ఉభయతారకము.

శ్రీమద్భాగవతమును సప్తదినములలో పారాయణ చేయవగును. యిందుకునూ శక్తిలేని వారు మాసద్వయ పారాయణ చేయవచ్చును. శ్రీమద్భాగవత పారాయణ విధానమును గురించి వ్యాసము “పారాయణ సంపుట పారాయణ” అను శీర్షిక క్రింద “శ్రీ వైష్ణవ పత్రిక” లో ప్రచురించబడుచున్నది.

విరాటపర్వము “వర్ష ప్రదముని” యెల్లరకు విశదమే. అట్టి విరాటపర్వమును విధివిధానముగా కంఠద్రోశమున ఉపకముచందు పారాయణ మొనరించిన సువృష్టికలుగుట నిస్సందేహము. అట్టి విరాటపర్వమును కూడ సామాన్య జనులకు అసగా సంస్కృతజ్ఞానము లేనివారికికూడ అందు బాటులో నుండునట్లు తెనుగు తాత్పర్యము సహా ముద్రించుట యుచితము.

లోకకళ్యాణార్థము డొమనివృత్తర్థము యీ మహాపుణ్యకార్యమును భాగవతోత్తములైన పండితశిష్యులు ఒకరించి ఉభయతారక మొనరూర్చి భగవత్పార్థన మొనరించుచున్నాడను.

“సర్వేజనాః స్సుఖినో భవంతు !!

శ్రీబత్రికాధుని సన్నిధానమున శ్రీ సుదామో
క్షరీ వహామల్యమును, అక్షరీలక్షనీక్షో
జముగావించుచున్న శ్రీవిశ్వాద్యైతప్రచా
రకసంఘ కార్యదర్శిగాలైన శ్రీ డి. వే.
శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు.

“వారే దీక్షాంతరం హృషీకేశమునకు
ములుదేరబోవుచున్న దృశ్యము”

శ్రీ రస్తు

ఋషీకేశము ఆంధ్రీ ఆశ్రమము

అ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

నాఉత్తరదేశ యాత్రలో నేను సేవించిన పుణ్యస్థలములలో ఋషీకేశము నందలి ఆంధ్రాశ్రమ మొక పవిత్రస్థలము, ఇదిఉత్తరభారతదేశమున హిమచల్పర్వతశ్రేణి ప్రారంభములో హిమగిరినలె ధవళమై, గంభీరమై, యుష్మతమై, యుదాతమై, సువిశాలమై, పవిత్రపుణ్యోదకములతో నలరారు గంగానదీ తీరసమీపమున, ఆంధ్రీకైశరశ్చంద్రికలను దశదిశల వెదజల్లుచు విరాజిల్లుచున్నది. ఇదిఆంధ్రులమనోభావనలనే నిర్మలమై, ఆంధ్రులవలెనే సర్వజన సోదరత్వముతో, ఆంధ్రులసహజస్వభావమైన, సర్వజన సుస్వాగత దృక్పథముతో, ఆంధ్రీనాగరికతను చాటుచున్నది.

ఈఆంధ్రాశ్రమమును శ్రీ శ్రీ శ్రీయోగి సచ్చిదానంద సరస్వతిస్వాములవారు నిర్మించిరి. మీ తూర్పుగోదావరిజిల్లా, రాజోలుతాలూకా, అవిశియను గ్రామమందు యుత్తమ క్షత్రియులగు కళాచారి వంశమునందు జన్మించిరి. బాల్యముననే, జ్ఞానవైరాగ్య సంపన్నులై, భద్రాచలము వద్దనున్న పాళికొండలలో, కొంతకాలము నిరాహార దీక్షతో తపస్సుచేసిరి. పిమ్మట విశాఖపట్నంజిల్లా, పెరుమాళ్ళ గ్రామంలో ఆశ్రమమును స్థాపించుకొని తపస్సుచేసిరి. అటుపిమ్మట శ్రీవిజయనగరం మహారాజుగారి అడవిమీకారు గండిలో కొంతకాలమున్నూ, పూరిజగన్నాథ దేవాలయములో కొంతకాలము, కలకత్తా కాశీదేవాలయములో కొంతకాలము, కాశీ, అయోధ్య, నైమిశారణ్యములలో కొంతకాలమున్నూ గడపి చివరకు ఋషీకేశమునకు యాత్రకై వచ్చు యాత్రికులగు ఆంధ్రులకు బసవ్వగౌర సాకర్యములు లభింపకపోవుటయు, భాషరాని తనమున పశుముబ్బండులనుజూచి, 1939 న సంవత్సరములో యీఆంధ్రాశ్రమస్థాపనకు పూనుకొనిరి. ఈరాజర్షి అతినిరాడంబరజీవి, మృదుమధురమితభాషి, సువిశాలగంభీర, మనోభావనచే విరాజిల్లు మహాతపస్వి. అపుడు ముఖ్యపుంగవృత్త విరాజిల్లుచుండు శ్రీ. టి. ప్రకాశంవంతులుగారు 1-0-0 శ్రీబులుసు సాంబమూర్తిగారు. రు 1-0-0, వి. వి. గిరిగారు రు 1-0-0, శ్రీజైజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు రు 5-0-0, శ్రీపద్మ సోమసుందరంగారు. రు 15-0-0, శ్రీ గంటు లక్ష్మన్నగారు రు 3-0-0 శ్రీఅల్లాడి కృష్ణస్వామయ్యగారు. రు 10-0-0, శ్రీశౌంఠి రామమూర్తిగారు రు 10-0-0 చందాలుయిచ్చి, యీఆశ్రమస్థాపనకు యీస్వామిజీగారిని మిక్కిలి ప్రోత్సహించిరి. ఆవిధముగానే ప్రారంభములో రెండువేల రూపాయల చందాలు సంపాదించి, ఆధనముతో చక్కని పరిదేశములో 1200 గజములస్థలమునుకొని, ఆశ్రమ కట్టడము పనినిప్రారంభించిరి.

క్రమముగా మన ఆంధ్రదాతలు దీని ఆవశ్యకతను గుర్తించి, మిక్కిలి సహాయ మొనర్చుచుండిరి.

ఇప్పటికి సిమెంటుతో, దృఢతరమైన సువిశాలసుసౌఖ్యముతో అలరారు, 64 గదులు, 10 చదరాలతోను, మూడంతస్తుల దివ్యభవనమును సుమారు 2 లక్షల 15 వేల రూప్యముల వ్యయముతో శ్రీస్వామిజీ స్థాపించిరి. ఈపదివి స్రోదేశములో, శ్రీస్వామిజీ యొక్క గే వారి స్వశక్తితో యింత అద్భుతమైన నిర్మాణమును చేయుటకుంటి, మన ఆంధ్రదేశమున కెంతయోమహాచహము మరియున్నది శ్రీస్వామిజీయొక్క ఆత్మశక్తికి చిహ్నము.

ఇప్పుడింకను సుమారు యెనిమిదివేల గజముల స్థలమును, శ్రీశాస్త్రము విట్టాభిసీతా రామయ్య, శ్రీ అనంతేశయనంగార్లు సహాయముతో సంపాదించిరి. ఇందులో యొకవైపున శ్రీలక్ష్మీనారాయణ మందిరము, శ్రీసంతపద్మనాథస్వామి పంది రము, శ్రీలక్ష్మీమందిరమున్ను, రెండు గోపురములు, రెండు పీఠాల మండపములున్నూ 20 గదులు క్రిందవాసులకున్నూ, 30 గదులు తపశ్శాలలు లక్షన్నూ, 20 వంట గదున్నూ 30 గదిలున్నూ, మొత్తం మంత్రానికి నిల్వకొనియు, రెండవ వైపున శ్రీ చంద్రమూళేశ్వర మందిరము, సమగ్రమందిరము, స్వజన్మభము యిత్యాది, దక్షిణదేశపు శిల్పత్వముతో దక్షిణదేశపు సాంప్రదాయముతో, నిత్య భూప దీప భాగాలంకారములతో విలసిల్లుచు ముందు ముందు తిరుపతి, రామేశ్వరము మొదలైన దివ్యక్షేత్రములరీతి, యజ్ఞయు దివ్యక్షే త్రమై యలలారున్న నిర్మాణ మొనర్చు మిక్కిలి కుహూహలముతో శ్రీస్వామిజీ సంకల్పం చునారాని. ఇందుకు సుమారు 5 లక్షల ధనము అనసరమగునని అంచనా వేయబడినది. ఈపరుకై మైసూరుజిల్లాలోని, శివారు పట్టణమందలి శిల్పి చిన్నప్పాచారిగారికి, 44 విగహ ములు మిక్కిలి అభినాతన శిల్పత్వముచే నిర్మించుటకు 10 వేల రూపాయలకు కంట్రా క్టుయివ్వబడినది. పునాదికై రాయి కంకర, సిమెంటు వగైరాలు సంపాదించబడినది పునాది, త్వరితగా పనిపూర్ణముకానున్నది. శ్రీస్వామిజీయొక్క యీసంకల్పమునకు ఆంధ్రులం దను విరివిగవిరాళములిచ్చి శోభిష్టపరిచియున్నది ఇట్టిమహత్తరమైనపని యీఉత్తర పాశ్చాత్యమంత్రులను లేదనవచ్చును.

శ్రీస్వామిజీ యీసంస్థకు యీక్రింది మహాశయాలను ట్రస్టీలుగ నేర్పాటుచేసి దీనిని పట్టికు సంస్థగ రిజిస్టరుచేయించి, జరు ఖర్చులకు నోచర్లతోసహా ఆడిట్ చేయించి ప్రమ రించుచున్నారు.

(ట్రస్టీలు. సర్. కొంతి మొకటరామమూర్తిగారు, G. C. S, ఆఫ్ఫింగు గవర్నరుబొంగాయి.

కోమాడభూషి. అనంతేశయన అయ్యంగారు. పార్లమెంటు డిప్యూటీసెక్రెటరీ న్యూఢిల్లీ కోరాజు ఆఫ్ మనగాల

కొంతిపొగడ నరసింహ పంతులుగారు (E.X డిప్యూటీసెక్రెటరీ)

కోమాడభూషి పార్లమెంటు సభ్యులుగారు. (ఆంధ్ర)యిన్నూరెన్ను కంపెనీ డైరెక్టరు)

శ్రీమదా శ్రీరామకృష్ణయ్యగారు. జమీందారు. కాకినాడ.

(శ్రీ)గోవింద వెంకటసుబ్బయ్యనాయుడుగారు. గూమారుజిల్లా నెల్లూరు

ఇప్పుడు చేయవలసిన యీఅయిదు లక్షలరూపయముల పనిని యేదాతలైన స్వయం
ముగిసిగొంచ సంసిద్ధులైయున్న యుడల యీసంస్థపేరు, అదర్శము మార్చుకొండగ యుండ
వలెను. ఇందు స్వయముగ మానేజ్మెంటు చేసుకొనుటలో, ఆదాతలకు శ్రీస్వామిజీ
వారుచప్పగించగలమనుచున్నాడు. కూడా, ఈరాజర్షి యొక్క పవిత్రభావము తెలియున
ననీయములు.

సీరి సంత్రం కల్పము శ్రీఘృకాలములో ఆశ్రయపఱిసగలమొనర్చుగాక. దాతలంద
రుయుదాహరణముతో యీసంస్థకు విరాళములకొనం, మిక్కిలి ప్రోత్సహముతో
తమ ధనమును,

జన్మమును సార్థక పఱచు కొందురు గాక.

పైనుడహరించిన నిర్మాణకార్యక్రమము ఆచారకాలములో పరిపూర్తి యై హిమవన్న
గరభిఖరముపై అఖండ తీర్చితిలకై, అలరారుచు ఆంధ్రత్వమును ప్రకాశింపజేయుచుండుగాక.

★ నివేదన ★

(శ్రీ.జి.వే.శ్రీమూన్ పం.గల పార్థసారథిఆచార్యులుగారు
వ్రాసారు.

శా|| శ్రీరుచ్చేష భిక్షోర్వరస్యముఖ సూరిస్తాయమానాద్యలీలా
మానుష్య విహంగుఃసానుభవ సలభావ్యయామోదచేతో
ముక్తాత్మా సమన్వితార్చనసముద్భూత ప్రకామానుకం
పామందస్మిత చంద్రికాయత ముఖప్రగల్భ్య మీడేహరిం.

శా|| నీపిల్లునీపి వచ్చి నల్పితిని తండ్రి! సూర్యహస్తాలతో
నీపాదముల కర్పణం బొనరునన్ దేలేదు నేనే మియున్!
నాప్రాణ మొకంబున్న; దద్దిత్వదధీనంబే! కృపాదృష్టినీ
వ పాత్ర బరికించిపోవు మనుచుం బ్రార్థింతు నారాయణా!

మ|| నీను సంతన మాచరించుటకఁగానీ భావహర్ష్యంబుతో
నీను బుధించి స్వరూపముండలియఁగానీ శక్తి యేలేదు—నే
ననభిజ్ఞుడను; మందబుద్ధి; మదీయంబొమనః పుష్పమున్
వినయంబొప్పభవత్పదాబ్జములకర్పింతుం గ్రహింపంగదే!

ని|| చూడు! మింతకు మించి మొచ్చుకొనఁ దగిన
కాన్గ యేమున్నదో ప్రభూ! జ్ఞానదీప్తి
సుప్రకాశిత మొనరించి సూర్యహృదయ
మక్షయంబుగ జ్యోతిర్మయంబొనర్పు! ... 4

నారీవిభాగము

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తిరుక్కోళూర్ పెచ్చి బైరహస్యము

(రచయిత :- శ్రీమద్భాగవత శ్రీహరిదేవు పదాను)

భాగవతము

అ. దేహపై విట్టేనో యుపిపత్నియై వొలే ||

తె. పూలదేహబంధమును వదలితినా యుపిపత్ని వలె ||

వి

యమునాతీర మందొకనాడు గో-గోపత్న గోపబాలురతో

శ్రీకృష్ణులరాములు విహరించుచుండ, గోపబాలురు “కృష్ణా!

ఆకలిగొంటి”మనిరి అందులకు శ్రీకృష్ణుడు వారలను అచ్చట

యాగము చేయుదున్న యుషుల వద్దకువెళ్ళి అన్నమడుగ మనెను.

సీ! చల్లపులార యీ చనమున విప్రులు బ్రహ్మవాదులు దేవభవమునకు |

నరుగుట కాంగినిసాహ్వయ సత్రింబు సలుపుచున్నారు సనుకు మీరు |

మా నామములు సెప్పి మెత్తితో సేడిగిన నన్నంబు బెట్టి దరనుచు బలుక |

వారలు చని విప్ర వరుల కెల్లను మొక్కి పనులమేపుచు బలభద్రకృష్ణ!

తే || లలసి వుత్తొంచి రిట మమ్ము నన్న మడుగ ధర్మవిదులార, యర్థిప్రదాతలార |

పెట్టు డన్నంబు శ్రాంతుల బిలిచి తెచ్చి పెట్టుదురు గాదె మిము బోటి పెద్ద తెల్ల!

న || బ్రహ్మవాదులు అన్నము లేదవగా గోపకులు నిరాశులై రాగా |

శ్రీకృష్ణుడు వారల మునిపత్నుల నడిగి రమ్మరిరి ||

కం || గోవుల మేపుచు నాకొని గోవిందుం డన్న మడిగి కొనిరండని

మమ్మా వేళం బుత్తొంచెను ధీవిలసితలార రండు తెండన్నంబుల |

అని. గోపాలురు తెలివిన వెంటనే మునిపత్నులు

న || గోవింద సంగర్భన కుతూహలులై ధరణి సుందరులు సంభ్ర మానం

దంబులు తెండంబుల సందడిందు భక్ష్యభోజ్య లేవ్య చోవ్య పానీయ

భేదంబులం గలిగి సంస్కార సంపన్నంబులైన యన్నంబుల కుంభముల

యందు నిడికొని సంరంధంబు సముద్రంబునకు నడచు నదుల తొలుగుచు ||

క || చిహ్నము మగలును భ్రాతృలు నష్టము చని వలదనంగ నగుగలడని మా ।

నోష్టము జగదీశ్వరునకు జక్షన నన్నంబు గొనుచు జనిరా సుదతుల్ ॥

తే || రాజితోత్పలకర్ణపూరములవాని, మహితపల్లనపుష్పధామములవాని ।

భువనమోహననటవేషభూతివాని, గనిరి కాంతలు కన్నుల కఱపు దీతి ॥

క || కని లోచన రంధ్రంబుల మునుమిడి, హరిలలితరూపమును లోగొని, నె ।

మృగమున బరిరంభించిరి తనుమధ్యలు, హృదయజనిత తాపమువాయన్ ॥

క || పరమేశ్వరార్పణముగ బరజనులకు బిక్షయిడిన బరమపదము నం ।

బరగెదరల తుది, సాక్షాత్ పరమేశుకు భిక్షసేచు ధలమెట్టిదియో ? ॥

అని మునిపత్నులు శ్రీకృష్ణునికి అన్నమును తీసుకొని వెళ్ళి నివేదించిరి.

వ || ఇట్లు కృష్ణబలరాములు గోవదాలయోగోష్ఠానాపేతంబైన యన్నంబు భుజించి

మునిపత్నులారా మీరు యజ్ఞవాటంబులకు వెళ్ళి మీభర్తలతోగూడి ।

యజ్ఞమును సాగింపుడు శ్రవణమననధ్యానంబునను కీర్తనంబునను కలుగుప్రీతి ।

సామీప్యంబున గల్గు, శీఘ్రంబుననే మీకుమత్పాప్తి కల్గునని ।

దీవించి బంపెను. అందులో నొక్క మునిపత్ని సూత్రము భర్తచేత వారింప

రాజినదై శ్రీకృష్ణుని ధ్యానించుచు గర్మానుబంధంబైన దేహంబును సంతృప్తంబు ।

గావించెనే. స్వామి ! అటు భక్తిజేసి నా శరీరత్యాగంబు జేసినానా ।

శ్రీ రామా య న ము

అ || పశుముకై చ్చెట్రినో పిరాట్టియైవ్వులే ॥

తే || దశకంఠరావణుని హతముగావించినానా సీతమ్మవలె ॥

రావణుడు || మత్తకోకిల || ఇంచుబోణిరొ పుష్కరాఖ్య సమిద్ధమైన విమానము ।

భ్యంచనకవిభా విభాసము యక్షులగ్రీజు బోరని ।

ద్వించి తెచ్చితి హృద్య మయ్యెడ జేరి యిద్దఱ మెంతయున్ ।

జంచదిప్తునుభోపభోగము జానపొందుచు నుండమా ? ॥

అని రావణుడు సీతతో మదనోద్దీప్తితమగు దుర్వాక్యము లాడగా సీతయు ।

సీత || శ్లో || తృణ మంతరతః కృత్వా పృథ్వీవాచ శుచిస్మితా ।

నివర్తయ మనో మత్త స్వజనే క్రియతాం మనః ॥

అనగా నామాటవినక సీతా నామహిమ వినుము ॥

శ్లో || పంచాంగం సాతక శ్చాయం పశ్య బ్రహ్మ కృతో మమా

ప్రతీహార స్వయం సూర్య శ్వశీ చ్చత్రధరః కృతః

వసుః శో యం జలగ్రాహీ । మార్జకః పవన స్త్విహ

అగ్నిః కృతో యం రజకః మాలాకార శ్చ చీపతిః

దండపాశి ర్యమ శ్చాత్రి దాన్య శ్చాత్రి సురప్రియః ।
 మాత్రాంశో నాశిత శ్చాయం గణపః భిరరక్షకః ।
 మంగళాద్యా గ్రహే స్సప్త సోపానామే, ఇవా సనే
 ఉందోలికశ్చైలాసః క్షుభేనో పివిర్భితః
 ॥ రావణుని ప్రగల్భములను విని సిర్గిత్వముతో ॥
 సీత-సీతః ॥ కూకటిముడికి నై కురులు గూడనినాడె బెదరక తాటక పీచమడచె ।
 గాఢేయ డొనరించు కృతరక్షణము సేయ బెక్కుండు దైత్యులను క్కుణించె
 నవనివైవిలసిల్లు నఖిలరాజన్యులు వేలెడైత్త గలేల విల్లువిణిచె ।
 ఘోరాటవులలోన గృన్యరుసమయాస భరమాపణాది రాక్షసుల జంపె ॥
 ౧ ॥ పాదరజమున నొకరాయ బడతి జేసె, లీల మాయామృగంబును గూల నేసె ।
 రాజమాతృండ మేదిసి రక్షకుండు రామభూపాలుడాది నారాయణుండు ॥
 ౧ ॥ అట్టిరామున కీమట్టియనగ నెంత, లంకయన నెంత దనుజుల పొంక మెంత ।
 నీవనగ నెంత నీలాపుచేనయెంత చెప్పనేటికి నీ వెజ్ఞుచెదవుగాక ॥
 మ॥ పీరాలాపము లాడనేల వినుమీ విశ్వప్రకాశంబుగా ।
 బారా వారము గట్టి రాఘవుడు కోపస్ఫూర్తి దీప్తిపగా ।
 ఘోరాజన్ నిను డాసిలావుకలిమిన్ గోటీరయుక్తంబుగా ।
 గూర్త్రాస్త్రంబుల మున్నముల్ దుఃఖి భుక్తుల్ పెట్టు భూతాళికిన్ ॥
 ఆ॥ ధర్మసత్యుడైన ధశరథసుతవక్త్రు ధర్మపత్ని సాధ్వీ దరమెనీకు ।
 రాక్షసాధముండ రూక్షచరిత్రుండ పాపి నన్ను దాక బాలిశుండ ॥
 ఇట్లుల సీతమ్మవలె రావణుని దూషించి, శ్రీరాములచేత సంహరింపజేసినానా—

ప వృ పు రా ణ ము

ఆ । పిణ మెఱుప్పవి లేనో తొండమాన్ పోలే ।

తె ॥ నిర్గత జీవులను బ్రతికించినారా తొండమాన్ చక్కచర్చివలె ॥

వి

తొండమాన్ చక్కచర్చి రాజ్యపాలనచేయుకాలమున కూర్చుండను బ్రాహ్మణుడు
 కాశీయాత్ర పోవసమకట్టి రాజువద్ద నేడుమానములు గర్భవతియైన తనభార్యనున్న ఐదేడ్ల
 ప్రియముగల తననుతుని ఒప్పగించి తానాకు మానములలో మరిలివచ్చెదనని వెళ్ళెను
 రాజువారలను ఊరికి దూరముగా నొకగృహమందుంచి ఆరు మాసములకు వలయు భోజన
 వస్తువులను సమకూర్చియుంచెను. ఆ బ్రాహ్మణికి నెలలు నిండి ప్రసవబాధకలిగెను. ఆమె వీధిథలుపు
 తెరిచి ఇల్లువెలుపలకురాను ప్రాయత్నింపగా సాధ్యముకాకపోయెను ఎవరో విధివశాత్తుగా
 గుమ్మము తలుపును చిలుకపేసి పోయిరి. ఆమె ఎంత అణచినను తెలుగురులకు వినబడనందున

ఆమె నిస్సహాయముగా ప్రసవించి నానాబాధలు పడవలసివచ్చెను. నానాటికి ఆహారసామగ్రిలు తఱుగుచురాగా కూకుచేక కృతించి మువ్వురును నేలంబడి ప్రాణముల బాసిరి. తొమ్మిదిమాసములైన తర్వాత కూర్మకు గంగాన్నానము తీరి రాజువద్దకువచ్చి తన భార్యా బిడ్డలను పంపమనెను రాజిత వజకు ఈవిషయమును బొత్తిగా మఱచెను గనుక దిగ్గున విభ్రమమొంది భటులనంపగావారు పోయిచూచి మూడు శిల్పములున్నవని చెప్పిరి. రాజు దిగులొంది తన యిష్టజేవమైన శ్రీనివాసుని పార్థివ నిశ్చయించుకొని కూర్మనితో వాండ్లు చక్కనర్చిని స్వామిదర్శనార్థమై కొండకు వెళ్ళినచెప్పిపంపి రాత్రికాగానే నరసింహ గుహమార్గముగా మాయలుగనే వెళ్ళి సన్నిధిజేరి శ్రీనివాసునితో తన మహాపరాధమును జెప్పి దూఱించి. వారలను బ్రతికిందితేరరి లేకుండిర ఈకరవాలముతో నాఅనువుల బాసెదనని వేడుకొనెను. శ్రీవారికి తొండమానుపై అనుగ్రహము గల్గి ఆ మూడనులను దెచ్చి నాస్వర్ణపుష్కరణి పూర్వదిగ్భాగమునందున్న నోకతీర్థములో ముంచ మని ఆజ్ఞజేసెను. అట్లే మూడు శిల్పములను దెచ్చి ముంచగా వారలు కరణశేఖరములతో నీటి పైకి వచ్చిరి. రాజమహానంతోషముతో కూర్మడికి అతని భార్యా బిడ్డల నొప్పజెప్పెను. కూర్మ డిన్నా శ్మేక్కడికి పోయినారని భార్యనడుగగా నామె విష్ణుమాయ చేత బ్రహ్మలోక మును చూచినచ్చినాననెను. సుతుడు సప్తద్వీపములను కైలాసమును శంకరునిదర్శించి వచ్చినా ననెను. “శిశువు” నేను దేవగణములను పర్యవేక్షణములను చూచి వచ్చినాననెను అందఱును సంతోషముగా వెళ్ళిరి. ఇప్పటికిని ఆతీర్థమునకు శిల్పతీర్థము అని పేరు బరగుచున్నది.

(తి. అ) తొండమానవత అతిమానుష కృత్యమును చేసినానా?

తిరువాయ్ మొలిలోని 10 వ పదిలోని మొదటి తిరువాయ్ మొలిలోని పాశురము శ్రీమతి నండూరి ఆనందమ్మగారు. ఏలూరు—

1. కాళ తామరై త్తడమణివయల్ తిరుమోగూర్ ||

నాళు మేవి నన్దమరందనన్ అశురరైత్త గర్వక్కుమ్ ||

హోళు నాన్దుడెళిరుక్కుళిల్ కమలక్కణ్ క ని వాయ్

కాళమేగత్తెయన్ని మత్తోన్నిలమ్ కదియే ||

మొదటి నించి కూడా మన ఆచార్య ఆర్చావ తారమండు విశేష మీడుపాడు పొందియుండిరి వారు తిరుమోగూరిలో వేంచేసియున్న అర్చావతార వైభవమును గురించి పాడినపాశురమిది మనమంతా కూడా దివ్యదేశములలో అర్చాస్వరూపిగావున్న సర్వేశ్వరుని శేవించడము అచ్చట నేప్రసత్తిచేయడము చేయుటలో ఆశ్చర్యమేమిలేదు ఎందు వలనన గా పరమపదనాథుని సేవ మనకు దేశాంతరగతజలము మాదిరి ప్రసయోగము లేదుగదా దేశము కాలము వేరగుటచేత

ఆరామకృష్ణాద్భవతారముల శేవించుకొందామని సమకాలికులైన నంద దశరథ వాసుదేవాదులకే గాని కాలాంతరులముగుటచేత మనకుపయోగములేదు సరి జన్మాంతరసహస్రేషు తపోజ్ఞానము కలువారికేగాని మనభోతి అజ్ఞానులకు అంతర్యామి స్వరూపము గోచరించదుగదా అందువలన మనకు అర్చావతార అనుభవము తప్పవేను ఉపాయము లేదు గాని సర్వేశ్వరుని కరుణవలన మయ్యజు మనీషలమ్ అన్నట్లు కొంచెమైనా ఆజ్ఞానము కలదని భక్తిలభించినవాని ఆల్వార్పుటచేత కరవ్యూహవిభవ అంతర్యామి స్వరూపములను కరతలామలకములుగా అనుభవించుటేగాక! శ్రీకృష్ణపరమాత్మ అనుభవము దగ్గరకు వచ్చేసరికి పత్మతైశుషియవర్కు- అనే రకములో వానిగుణచేష్టితముల యశోదమ్మవలె అనుభవించు గాక కృష్ణా నీకు జకలా అందులో దొంగతనమా దొరికి పోవడమా అమృతాటితోలోలకి కట్టివేస్తే గట్టిగా నీవు ఏడుస్తువుంటావ్ ఆమె నోరుమూయి అనుభవపెట్టితే వెక్కి వెక్కి ఏడ్చితి నాయనా ఏమిటి ఈసాలభ్యముతండ్రి అనిఎత్తిరం అని 6 మాసములలా నీవాల్యగుణాను సంధానము తలచుకొని మూర్ఛపొందినాడుగదా తిరిగి పిరందవారు అన్న పాశురములో శ్రీకృష్ణా నీవు చెజసాలలో పుట్టడమా పుట్టతూనే తల్లిదండ్రుల సంకల్ప విడగొట్టతూ పుట్టావా నీ నవతరించి నపుడు పురుటి గదిలో మంగళదీపమైనా లేదుగదా ఒక మంగళవాయిద్యమైనాలేదే మాకొరకు ఎన్నికష్టాలు తండ్రి అని అచ్చట ఒక 6 మాసాలు మూర్ఛనొందారు గదా, తిరిగి బాలగోపాలుని రాక ఆలస్యమై పోయినదని ప్రణయ లోషము కలిగి మిన్నికై అని పాశురముల యను సంధానంబులో నామితి గచ్చకాయలు కచ్చి పోవయ్యా అని వానితో ప్రణయ కలహము కూడ ఆసిన ఆల్వార్లు వేయ్ మరుతోల్కై మెలియుమాలో అనే పాశురములో బాలగోపాలుడుతనబడినో నేవున్నాడు ప్రభాతమొవివక్షుల కలకలా రావమువని బాలగోపాలుడికిలేగదూడలను మేపడమంటేచాలిష్టము గనుక తప్పక కెల్లవారితే వెళ్ళి పోతాడు. వెళ్ళక మానడని వాని సన్నిధిలోనే కృష్ణాచూడుము నీవియోగ దుఃఖముచేత నాశరీరమెలా పాలిపోయినదో అనిదుఃఖించిరి. రామావతారము దగ్గరకొచ్చేసరికి, కర్ణావర్త ఇరారుపి రానై యల్లాల్ మత్తుం కర్పణో అని చదువుకొన్నాడు. శ్రీరామచంద్రులను తప్ప మరెవరి నైనను కొనియాడెరరా అని ఈవిధముగా అవతారములను కరతలామలకముగా అనుభవించిన ఆల్వార్లు అర్చావతారము దగ్గరకొచ్చేసరికి ఒజివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్ మన్నివజిలీలా అమై కెయ్యవేందు నామ్ అని ఎల్లకాలమున్ను ఆనెనుకొండలవాని పాదపద్మము లలోనే అన్నికైం కన్యములు చేయపలెను. ఆనెంకటా చలపతే నాకు ప్రాప్యము, అని పాడి అగలగిల్లే నిరయమెన్ను అలర్ మేర్ మంగై యురైమాక్ బా అన్న పాశురములో పిరాటిలుతోరిన నావసు కొండలవాని పాదపద్మములేనాకు శరణము, వేంకటాద్రిమీద వేంచేసివున్న, నాతీసునేం గడ ముడయాను పాదపద్మములే, నాకు శరణ్యము, అని ఉపాయో పేయములు నాకు

అర్చావతార ఎంబెరు మానార్ల తిరువణిఘళై అని నిరూపించుటయేగాక, నాయీకావస్త పొందినా తాయిమారవర్ణపొందినా, దూతలనుపంపినా, అర్చావతారమండే అత్యంత ప్రాసక్తమును కలిగి యుండిరి. ఆళ్వార్లు నాయీకావస్తనుపొందినది అర్చావతారమండే సంగ కోలత్తిరుక్కురుం గుడి నందిమైనాన్ కండపిన్, అన్న పాశురములో తిరుక్కురుం గుడినంబిని నేవించినప్పిట్ట, వాని శంఖ చక్రములలో న్జ్ఞానిఅధరముతో నామచన్ను వెళ్ళిపోయినది. అమ్మలారా, మరెందులకు నన్ను కోప ముచేయుదురు. తల్లిగారవన్న పొందినపుడు కంగులుం పగలుం అన్న పాశురములో శ్రీరంగనాథా నాకు మఱిసేవిషయములో ఏమితలంచుకున్నావు. అని పాడిరి.

ఆఖరుకు తిరువనంత పురిందగ్గరికి నచ్చునరికి, పరమ పదమెందులకు ఆపరమపదనాధుడే ఈతిరు వనంతపురములో వేంచేసియున్నాడు. రంశి రంశి.

కెడుమిడరాయ వెల్లంకేశవావెన్న, అని వాసని తలుచుకొనునరికి. ప్రతిబంధకాలన్నీ పోవునరండి. అని పాడిరి ||నది|| ఈతాళతామరై పాశురములోని విశేషమేమి. యనగ ఆళ్వార్లు తిరువాయ్ మొలిపాడి అయిపోయినది. సర్వేశ్వరుడు పరమపదమునకు రమ్యమని తొందర చేయు చుండెను. వెళ్ళకతప్పదు. వెళ్ళిపోవాలి ||గాని|| విరజానదీ స్నాన పర్యంతము ఈజీవాత్మకు వాసనా గేఱునెలు పోవుగదా అంతపర్యంతము, అర్చిరాది మార్గములో నాకు సహాయ భూతులెవ్వరు, అలవాటైన శరీరమాకూడా రాదు || పెత్తాకో, పెత్తు జజిందాకో, అన్నట్లు దేహబంధువులు రాదు ఇక దొరికిన సహాయభూతులెవరు. ఈఆత్మ నిక్షేపమును ఎవరి నెత్తిన జెబ్బుదును అని ఆలోచించి అందరి ఆత్మల భారము మోసేవాడు ఆసర్వేశ్వరుడే, శబరిమూట. సుగ్రీవునిమూట రాక్షసుడైన విభీషణుని మూట. గుహుని మూట, ధర్మపుత్రాదులమూట, ద్రాపతిమూట, కాకాసురునిమూట విదురునిమూట, వీరు వారసనేల అందరుమూటలు మోయువాడు వాడే. వాడినెత్తినే మన ఆత్మ భారమువేదాము, అని నిర్ణయించుకొనిరి. అటుల నిర్ణయించుకొని ఆళ్వార్లు, అలా భారము వేసేటప్పుడు పరమ పదనాధునితో లేక రామకృష్ణావతారములతోగదా, సహాయంగా తీసుకో వాలి అలా కాకుండా తిరుమోగూరులో వేంచేసియున్న అర్చావతారమునే సహాయంగా తీసు కొని పాడారంటే ఏమనుకొవాలి.

ఆళ్వార్లు ఈప్రకృతిలో ఉన్నారగనూ ఈప్రకృతి యందలి అర్చావతారములనేక భావన లతో అనుభవించినారనినచో అర్థమున్నది. గాని, ఈతిరుమోగూరుపాశురములగాడే ఈప్రకృ తిలోనా తమరులేరు. ఈశరీర సంబంధము విడిచి సూర్యమండలము భేదించుకొని అర్చా మార్గ ముగా వెళ్ళిపోమాన్న ఆళ్వార్లు ఈప్రకృతిలో వేంచేసియుండే అర్చా స్వరూపమునే వారి సహాయ భూతులుగా వరించారంటే ఈ అర్చావతారములో వారు రామకృష్ణాద్యవతారముల నెలాగ సేవించినది తెలియపరుస్తున్న పాశురము. ఈ తాళతామరైఅనే పాశురము — “తాళతామరై తక

మహిమయల్ తిరుమోగూర్“ విశాలమైన జలసమృద్ధిచేత నిండిన వరిపైరులలో వికసించిన తామర పుష్పములచేత నిండిన అందమైన తిరుమోగూరు సర్వేశ్వరు త్రివిక్రముడై మూడులోకములు గొలచినప్పుడే, దేవేంద్రాదులు సమకూరించితే పారి శిరిస్తున ధరించిన మణులకాంతి తామర పుష్పములాంటి పాదములమీద బడి, మణులచే పాదములు పాదములచే మణులు, ఎంతో ప్రకాశించివని. యిచ్చిట తిరుమోగూరులో పండిన వరిపైరులమధ్యను, తామరపుష్పములున్న ప్రకాశించుచున్నవి. అంత అందమైన తిరుమోగూరులో నాళుమేవి సన్గమరందున్ను, అనగ సుప్రభాతాచమే నిశా” అని ఏదినానికాదినమే ఆహారీ అందము అచ్చట భాగవతుల సంసర్కము చేత కలిగిన ఆనందముతో “అప్పొళ్ళుడైక్కప్పొళ్ళుదు ఎన్నారావముధములాగ దివ్యదేశము మీద ఆశతో పరమ పదమునుగూడ మఱచిపోయి “తోళ్ళునాన్లుడై చ్చురికుళల్ కపలక్కణ్ కనివాయ్” చతుర్భుజములు, నల్లని వెంట్రోలుగల ఎర్రని చిరునవ్వులతోగూడిన, తామరేకుల వంటి సేత్రాలతో నన్ను కట్టాడించుచు “పాధేయం పుండరీకాక్ష నామసంకీర్తనముగానున్న నాకాలమేఘము, నానీరు నిండిన చల్లని మేఘములేప్ప నాకువేరు సహాయ మెవ్వరులేరు అని కాలమేఘుడై యన్ని మత్రిస్తే లం కతియే అని పాడినారుగదా ! ఈపాశురమున మనకు తెలిసది ఏమనగా ఈప్రకృతియందున్న పుడేగాక ఈప్రకృతి కనంతరము రామకృష్ణాద్యవతారముల ను కరతామలకముగా అనుభవించినఆత్మార్లు ఈఅర్చాన తారమునే దారి సహాయముగా తీసుకొన్నాడు. అంటే ఆత్మార్లకు అర్చానతారమునం దెటువంటి ప్రవత్తిని కల్గియున్నదీ మనకు తెలియచున్నది. — వారే అర్చానతారమందు అంత ప్రావణ్యము, కలిగియుంటే మనచోటి అజ్ఞులకు దివ్యదేశములు తప్ప వేరు ప్రాప్యప్రాప్తకములు లేవని చెప్పనలెనా? యిందు వలననే పిళ్ళై లోకాచార్యులువారు కూడా ఉగంధరుళిననిశంగళితే ప్రావణ్య నాయ్ ఇరుక్కవేమి అని దివ్యదేశములయందు ప్రావణ్యము కలవారే ద్వయ మంత్రమునకు అధికారి. అందు వలన ఎంబెరుమాన్ పూర్వము సోబరి అను ఋషీశ్వరుడు 60 మంది భార్యలను తృప్తిపరచుటకొరకు 60 మంది సోబరి రూపములను పొంది తృప్తిపరచినటుల మనకొరకు 108- దివ్యదేశములయందు వేలచేసియున్నాడు. అదిదివ్యదేశములే మనకు ప్రాప్యప్రాప్తకము అని మన పూర్వాచార్యులు ఏకవిధముగా సావించిరి గాన అర్చానతారమునందు ప్రావణ్యమే మనకు శరణ్యము

ఈపాశురమునంగతి మనస్సుతో నుంచుకొనేకుజల్, ఆచ్చియర్. మత్తి నాలోకై పుడుత్తై తయిరరవంకేట్టిలయో” “అని తిరుప్పావైలో” ఆండాల్ తల్లిపాడినారు. సత్త్వోదయము కావలెను నేను లేవనని లోపలవున్న గోపిక చెప్పితే ఇంకా సత్త్వోదయముకాదంటారేమి మహానుభావులైన సమ్మాళ్వారనే కవ్యముతో శిష్యులశరీరము అనే దధిభూతులముఖ భావముచేపై ఒకఘోషపుట్టినది తిరువామ్ మొలిపిబంధము అని పరమ పదమువరకు వెళ్ళిచి త్యక్తులను పోలన చేయుచు

న్న టుల వున్నది, కంట్రోల్ పోయిన తరువాతకూడా కొరతగా తినేవారిమాదిరి, — నమ్మాళ్వారనతరించి ఆపూర్వ రసభావములు కలిగించిన తిరువాయ్మొళిని, సరమ పదమున కూడా ఆర్చావతార ఆధిక్యమును, కలిగించిన తిరువాయ్మొళిని, పాడుతూవుంటే ఇంకా హాపు హాపు అహమన్న అహమన్న మంటూ కూర్చున్నారే అని హేళన చేయుచున్నట్లున్నది. ఆదివ్య ప్రబంధభోజ యింకా త్తెల్లవారతేగంటా వేమమ్మా ఆస్తిగదా శ్రీఅండా తల్లిభావము. యింకా ఎన్నో భావములు కలవు.

శ్రీమతి ముగంజై రామానుజమ్మగారు.

తులసి చు హి చు

రా జ మ ం డి.

తులసి ఒకమహా భక్తురాలు. ఆమెభగవంతుని గురించి తపస్సుచేసెను. సర్వేశ్వరుడామెకు ప్రత్యక్షమై నీకేమికావలయునో కొనుమని చెప్పగా, కలకేఖరాళ్వార్లు తిరువేంగడముడయాన్ సన్నిధిలో పడియాయ్కిడందున్ పవళవాయ్ కాణ్బేనే, అనగా మెట్టునై పడియుండిమీ అధరా మృతము నేవించుచుండడమేనాకు ముఖ్యమైనదియని కోరినట్లుగా నాకుగూడ మీదృఢమైన తిరు వక్షిఘట్ పొందియుండడమే నాకోరికయని భక్తురాలుజెప్పెను, అంతట పెరుమాళ్ళు నిన్ను భూలోక మందు, మొక్కగ యవతరింపజేసి నిన్ను తరింపజేయుదుననిరి. ఆమె భగవత్కటాక్షముచేత శ్రీవిల్లి పుత్తూర నెడి నివ్యదేశంలో భాగవతోత్తముల యిండ్ల యందు తులసి మొక్కగ నవతరించి నది, అప్పుడు పెరుమాళ్ళుభాగవతోత్తము లందరికి స్వప్నముగ సాక్షాత్కరించి మీపెరటియందు తులసిమొక్కలున్నవి, అవిమీకు గుర్తుగ చూచుకొనుటకు చల్లదనము మార్గచము, పరిమెళ మనె డిగుణముతో కలిసి యొప్పుకు చుండును. అది ప్రతిదినము వాటి దళములు కోసి నా పాదపూజ చేయవలయునని ఆజ్ఞ అయినది. అప్పుడు భాగవతోత్తము లందరు, శ్రీ విల్లి పుత్తూర నందు ఈస్వ నృత్తాంత మొకరుచెప్పగ, అందరునడే మాదిరిగ తమస్వస్థ నృత్తాంతములను ఒకే రీతిగ చెప్పుకొ నిరి వారు పెరటిలో చూడగ పెరుమాళ్ళు ఆజ్ఞ ఇచ్చిన విధముగ, చల్లదనము మార్గచము, పరి మళము అనెడి మూడుగుణములతో నొప్పుకుచున్న తులసిచూచి, ఆశ్చర్యచకితులై, దళములను కోసి భగవదాజ్ఞాను సారముగ వారి తిరువడిమళ్ళమీద సమర్పించిరి.

అప్పుడు భక్తురాలు కోరిక నెరవేరినందులకు యామెచాలయానందముతో నిత్యయవ్వనముతో పెరుమాళ్ళ తిరునడిని ఆశ్రయించియున్నది. ఇట్లు కొంతకాలము గడచిన పిమ్మట సర్వేశ్వరుని వక్షస్థలమందున్న లక్ష్మీదేవి తులసినిపరిహసించెను, అప్పుడు తులసివాడిపోయి. మనస్సు క్లేశపడి పోయి, నిత్యయవ్వనముపోయి ఎండి నురుగైపోయి యుండుటంచూచి పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుడు ఏమికారణమాయని విచారించగా, లక్ష్మీనలన వచ్చిన పరాభవమని గ్రహించిరి.

ఈభక్తురాలైన తులసియందుండెడి వాత్సల్యముచేత వారి మరల తనప్రియ భాగవతోత్తములందరికి తను తిరువడియందు తిరుత్తుళాయిని సమర్పింపవలదని మూలముగ కట్టితమయొడలుకును. కిరీటమునకును అలంకరించ వలసినదని యాజ్ఞ యిచ్చిరి. వారందరును పెరుమాళ్ళ యాజ్ఞను సారముగచేసిరి. అప్పుడు కొంచెము కాలముకాగా ఈతులసి అనే భక్తురాలు లక్ష్మీతో ఓలక్ష్మీ నీవు నాకంటె దిగువైతివే! నేను నీకంటె అధిలురాలనైతిని. నీవు వక్షస్థలమునందును నేను శిరః భాగమానోహించితిని గాన నేను నీకన్న ఘనురాలను అని పరిహసించెను. అందుకు లక్ష్మీ సిగ్గుచాటు పడవ్వడకాంతముగ రత్నసింహాసనముపై గూర్చుండి యుండుగ లక్ష్మీ ఆయనను "నీవు ఎట్టి కైంకర్యము చేసినదాసురాండ్రయందు ప్రేమకలుగునో అకైంకర్యము దాసురాలి కటాక్షించ వలయునని ప్రార్థించగా. పెరుమాళ్ళు మండహాసము చేయుచు, భూలోకమందు పుష్ప కైంకర్యము చేయుచున్న నాప్రియ భక్తులైన విష్ణు చిత్తులతో గూడ నీవు పుష్పకైంకర్యము చేసిన నాకుచాల ప్రియమని పెరుమాళ్ళు ఆనతిచ్చిరి. అప్పుడు అటులనే దాసురాలిని కటాక్షించమని లక్ష్మీవేడు కొనెను. పెరుమాళ్ళు ఈమెయందు ప్రేమ కలిగి భూలోకమందు తులసి వనములో చిన్న పసిపాపగ నవతరింపజేసెను. విష్ణుచిత్తులు తులసిని కోయటకు వనమునకేరెంచగ, ఈపసిపాపను చూచినటవత్రశాయి సన్నిధికి తీసుకొనిపోయి ఈసంగతివారితో విన్నవించగ. నట వత్రశాయి ఆమెకు గోదా దేవియని నామకరణముచేసి మీరు పెంచు కొనుడని ఆజ్ఞ ఇచ్చెను. వారామెను పెంచి వారితో కూడ కైంకర్యము చేయించుచునుండిరి. చూచితిరా! తులసిని ను పరిహసించెనో ఆతులసినే చేతులార పెరుమాళ్ళకు సమర్పించ వలసి వచ్చినదే! లక్ష్మీగర్వము పూర్తిగవోయినది. ఈతులసినల్లనే గదా. సత్య భామ గర్వభంగము కూడఅయినది ఈతులసీ దశమపామ అద్భుతమైనది,

శ్రీ విశిష్టా ద్వైత ప్రచారక సంఘ పండితసభలు.

మైలవరం

ఈ ఖాతాము సవత్సర ఆశ్విని బహుళ
విదియా మంగళవారం (16-10-51) మొదలు
31 రోజులు మైలవరం గ్రామంలో శ్రీ వెంకటేశ్వర స్వామివారి జేవాలయమున శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ పరాశర సుకర్పనభట్టరు అయ్య వార్లంగారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీమతి శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాజా సూరానేని శ్రీ వర మంగయ్యమ్మ అనే శ్రీ శ్రీ శ్రీ రావుబహద్దరు జమీందారిని వారి బోధనాహము వలన శ్రీ విశిష్టాద్వైత శాస్త్రాచారక సంఘ పండిత సభలు అతి వైభవముతో జరిగి పరిచయమైనవి.

పతిదినము ఉదయము గం 8-0 అకు కోవెలలో పెక్కుమంది భాగవతోత్తముల సేవాకాల గోష్టితో శాల భోగమున్న అమ్మపిమ్మట 11 గంటలవరకు వివిధ నేదాంతోపన్యాసములున్న గావింపబడినవి.

షరల మధ్యాహ్నం గం 4-0 లు మొదలు గం 9-0 ల వరకును ఉపన్యాసములు గావింపబడినవి.

గ్రామస్థులగు స్త్రీలును, పురుషులును శ్రద్ధా భక్తులతో రెండువేళల వచ్చి మిక్కిలి శ్రీ ఆదరముతో నిశ్శబ్దముగా ఉపన్యాసములను విని యోనందించిరి. ఇంకను గ్రామాంతరములనుండి పెక్కుమంది యీ సభల విమిత్తమై వచ్చిరి.

శ్రీ శ్రీ రాణీవారు పండితులకును, గ్రామస్థులగు శ్రీ వైష్ణవులకును గ్రామాంతరములనుండి వచ్చిన వారి కందరకును కోవెలలోనే బ్రహ్మాండముగు తదీయారాధనను జరిపించిరి.

రాత్రి పతిదినమును పండితులందరును కలసి శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో నతి శ్రావ్యముగా శ్రీ సహ సనామచారయణమును గావించిరి. పిమ్మట తీర్థ పనాచ గోష్టితో ఆనాటి కార్త్యకముము ముగియు చుండెను.

రెండవదినము ఉదయము శ్రీస్వామివారికి శాస్త్రోక్త విధానముగా పండితుల ఉపనిషత్పాఠయణతో శతకలశాభిషేకము గావింపబడెను. అనంతరముగ భోగము శ్రీస్వామికి నివేదింపబడి పెక్కుమంది భక్తులకు వినియోగింపబడెను.

ఈ సభకు శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాణీవారును వారి పరి
వారమును ఇంకను గ్రామస్థులును ఆహ్వాన
సంఘాధ్యక్షులును కార్యదర్శులు సభ్యులును
గావించిన సేవ నిరుపమానము ఇందు శ్రీమాన్
మనికొండ వెంకటలక్ష్మయ్య శ్రీప్రిగారి శ్రీధా
భక్తులు ప్రసంగింపవలయును.

పీఠం దరికిని శ్రియఃపతియగు శ్రీనివాసుడు
సమస్త సౌభాగ్యములకు భగవద్భాగవతభక్తిని
ఉత్తరోత్తర పెంపొందించి రక్షించుగాత!

ఇచ్చట ఇదే ప్రథమ సభయైనను ఇంత
వైభవముగా జరుగుట ఆశ్చర్యకరమును
ముదావహమును అగుచున్నది.

ఈ సభకు శ్రీ కో. యి. శ్రీనివాస రామా
నుజాచార్యులుగారు కో. కం. రంగాచార్యులు
గారు, న. చ. సం. జగన్నాథతిరునెంఱా
చార్యులుగారు, శ్రీ తి. ప. రామానుజస్వామి
గారు, కవిరత్నగుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులు
గారు, శ్రీరంగం న. చ. రఘునాథాచార్యులు
గారు, మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు
మహాభాష్యం వరదాచార్యులుగారు ప్రభృతులు
విచ్చేసిరి. శ్రీ శ్రీ సీతారామ యతీంద్రుల వారి
భజన రెండవ దినం రాత్రి జరుపబడెను. వారు
భగవద్భక్తిలో తన్మయులై సభ్యుల నందర తన్మ
యులు గావించుచు రెండుగంటలకాలము భజన
గావించిరి. శ్రీ శ్రీ రాణీవారే యించుమించు
యీసభకగు ఖర్చునంతను భరించి పండితులకు
శంత్సృష్టిగ సన్మానించిరి.

ఇట్లు,

శ్రీ వి. ప్ర. సంఘకార్యదర్శి.

సంభావన

గవర్నరుపేట విజయవాడ శాఖ రు 58 లు
సమర్పించిరి.

మోటమట్టి చూడామణిమ్మగారు భిక్షువార్యు
మొ (సంఘము తనపున) సంతకమును
దున ఆచార్య సంభాషన 5-0-0

బారిసాల కిట్టములు

నూనె మహాలక్ష్మమ్మగారు 5-0-0

మాంబళం రంగనాయకమ్మగారు 5-0-0

కిట్టములు

శివకోటి రాజలక్ష్మమ్మగారు 1-0-0

చింతలపూడి సాంమ్రాజ్యం 1-0-0

మాపుగంట లక్ష్మీనరసమ్మ 1-0-0

ఇట్లు,

తిమ విధేయ రాజు

దాసానుదాసురాలు

కె. ధనమ్మ.

నెల్లూరు

ఈ రాజాపురాత్రిక మాస సభలు నెల్లూరు
రులో జరుపబడుటకు ప్రయత్నింపఁబడుచున్నవి. తప్పక జరుగుననియే ఆశించు
చున్నాము.

శ్రీ గీతామందిర ప్రారంభోత్సవము

(107 వరదాముత్తయప్పన్ వీధి మద్రాసు 1)

గత సంవత్సరము కార్తీక మాసములో ప్రారంభింపబడి బ్రహ్మాండ వైభవముతో మదరాసు నగరమున శ్రీ ఉప్పటూరు వారి రామానుజ కూటములో మన సంఘముచే నిర్వహింపబడిన శ్రీ గీతాసందేశోత్సవ ఫలితంగా నచ్చట ఆదర్శముగ పని చేయుచున్న శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సంఘము వారిచే సుమారు నలుబది వేల రూపాయల ఖర్చుతో కొనబడిన దివ్యమందిర ప్రారంభోత్సవము శ్రీ గీతావతార దినసమగ్ర పరిమళవిత్రమైన యీ మార్గశిరశుద్ధవీకాదశి ఆదివారం (9-12-51) ఉదయం గం 10-1లకు గావింపబడును.

ఉత్సవము ఈక్రింది విధముగా వారము దినములు మన సంఘ యాజమాన్యమున నిర్వహింపబడును.

9-12-51 ఆదివారం

ఉదయం: తిరువీధి (గీతావతనముతో)

గం 10-1 లకు

గృహప్రవేశం

శ్రీ శ్రీ శ్రీ మైలవరం రాణి వారిచే మన సంఘమునకు సమర్పింపబడిన శ్రీ శ్రీ శ్రీ అరంగ నగరప్పన్ స్వామి వారు వారి పరివార తిరువారాధన ప్రారంభోత్సవము

శ్రీ గీతాజయంతి అంకురార్పణము

శ్రీ గీతా అఖండ పారాయణ ప్రారంభము

కేంద్ర కార్యాలయ ప్రారంభోత్సవము

మధ్యాహ్నం:

శ్రీ యతిరాజ సేవా మహిళామండలి కార్యాలయ ప్రారంభము

గీతోపన్యాస ప్రారంభము

రాత్రి :

మన సంఘముచే ప్రకటింపబడిన శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాద మనెడు

గీతా నాటక ప్రదర్శనము.

10-12-51 సోమవారం

ఉదయం :

తిరువారాధన

తిరువీధి

గీతామందిరమున గీతా సమష్టి పారాయణము

గీతాలర్చనరణము

ఉభయ వేదాంత పాఠశాల ప్రారంభోత్సవము

మధ్యా: విమలమణులచే గీతోపన్యాసములు

పండిత గీతోపన్యాసములు

రాత్రి: శ్రీ “కవిరత్న” గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులగారిచే అభిప్రాయముగా రచింపబడిన “శ్రీ యతిరాజవిజయ”నును ఋత్వికా ప్రదర్శనము.

విశేషోత్సవములు

11-12-51 మంగళవారం బాలికా పాఠశాల ప్రారంభోత్సవము

12-12-51 బుధవారం శ్రీ శ్రీ శ్రీ మైలవరం రాణీగారు మొదలగువారు సగం మునకు సమర్పించిన శ్రీ కోశములతో సంప్రదాయ గంగిధాలయ ప్రారంభోత్సవము

13-12-51 గురువారం సంప్రదాయ గంగిధ విక్రయశాల ప్రారంభోత్సవము

14-12-51 శుక్రవారం శ్రీ కాలక్షేప ప్రారంభోత్సవము

15-12-51 శనివారం చావిడ వేదాంత విభాగ ప్రారంభోత్సవము

అనాటి రాత్రి తిరుప్పవై వినోదము

కార్యక్రమము వివరముగా యథావకాశమందరకు ముందు అందఁయుండు వచ్చును,

ఇట్లు,

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక మండలాను సగర శాఖాసంఘము

శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా సంఘము (మండలాను శాఖ)

కేంద్ర సంఘ కార్యదర్శులు:-

తె. కం. గోపాలాచార్యులు

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఉత్తరదేశ ప్రచారము

గార్వాలా బదిరి కాశమములో ఈ సంఘ శాఖ ఏర్పాటు చేయబడినది దీనికి అధ్యక్షులు శ్రీ శ్రీ శ్రీ సుదర్శనాచార్య స్వామి (శ్రీ రామానుజ కూట మహాంతు ప్రతినిధి)

కార్యదర్శులు:- శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణప్రసన్నాచార్యస్వామి (కివడిస్వామి)

దేవ ప్రయాగలో ఈ సంఘ శాఖ ఏర్పాటు చేయబడినది.

అధ్యక్షులు:- శ్రీ శ్రీ శ్రీ నరహరిశాస్త్రి

కార్యదర్శులు:- శ్రీ శ్రీ శ్రీ మురళీధరాచార్యులు

హే చ్చ రి క

“శ్రీ గీతామందిర శ్రీ మదుభయ వేదాంత

పాఠశాల ప్రారంభోత్సవములు

[107 వరదా ముత్తయప్పన్ వీధి, మద్రాసు 1]

స్వస్తి శ్రీ భరణామ సం॥ర మార్గశిర శు ౧౧ శ్రీ ఆదినారం [9-12-51]
ఉదయం గం 10-0 లకు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘముచే మద్రాసు నందలి
వరదాముత్తయప్పన్ వీధిలోని 107వ నంబరు గల శ్రీ గీతామందిర ప్రారంభోత్సవ
ముతో పాటు ఉభయవేదాంత పాఠశాలయు ప్రారంభింపబడును. అందు రెండు
సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగా శిక్షను పొందగోరు అధికారులు తమ యోగ్యతలను
తెలుపుచు నవంబరు నెలాఖరులోగా కార్యాలయమునకు దరఖాస్తులను పంపు కొన
వలెను. ప్రస్తుతము కొద్దిమంది విద్యార్థులకే యవకాశ మొసంగ బడును గాన
యోగ్యతలను బట్టియే చేర్చుకొనబడుదురు.

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యదర్శి.

దరఖాస్తులు పంపవలసిన అడ్రసు

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యదర్శి, కోరుకొండ
(వయా) తాజమహేంద్రవరం, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

రాజమహేంద్రవరం

శ్రీ యతిరాజ వేదా మహిళా సంఘము

ఈ సంఘమునకు అధ్యక్షులగు శ్రీమతి రామినీడి రాయలమ్మగారు శ్రీమతి ముడుంటై
రంగనాయకమ్మగారు కార్యదర్శిని యగు ముడుంటై రామానుజమ్మ గారును
శ్రీ. వి. ప్రచారక సంఘ ఆదేశాను సారముగా యీ క్రింది సభ్యురాలంద్రి
సంపూర్ణ సహాయముతో శ్రీ. వేణుగోపాలస్వామివారి ఆలయమున పత్రిక ఏకాదశికిని
శ్రీ భగవద్గీతా సమిష్టి పారాయణ ఉపన్యాసములు జరిపించుచు యీ సంవత్సరమంతయు గడిపి
యీ నెల 10వ తేదీ ద్వాదశీ శనివారంనాడు సదరు ఆలయములో విశేష భోగ రాగాదులు జరి
పించి సహస్రనామార్చనము గీతోపన్యాసములతో శాస్త్రమర మహోత్సవమును నెరవేరి.

ఆసందర్భమున మన సంఘమునకు రు 5-0-0లను విరాళముగా సమర్పించిరి.

ఇందు విశేషించి శ్రీధ్రాభ క్తులతో పాల్గొన్న ఇతర సభ్యురాలిండు—

శ్రీమతి సున్న లక్ష్మీతాయారమ్మగారు

శ్రీమతి చిట్టూరి సుభద్రమ్మగారు

,, కుమ్మరగుంట పుల్లమగారు

,, ఈయన్ని రంగం యక స్మగారు

,, నున్న మాణిక్యంబగారు

,, పాలకోడేటి మంగమ్మగారు

,, శ్రీ కమలాభాయమ్మగారు

మొదలగువారు

మొదలగువారు శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాణీవారిచే జరిపింపబడిన సభయే కార్తీకమాస సభగా పరిగణింపబడినది.

మార్గశిర మాస సభ — మదరాసు చీరాలలలోను

పుష్యమాస సభ — పంగోలులోను, మాఘమాస సభ — నడిగడ్డచాలెములలోను

జరుపబడవచ్చును.

కార్తీకమాస

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ కోదండరామక్రతువు

ఇది శ్రీవాల్మీకియొక్క అపరావతారమన దగు శ్రీ శ్రీ వాసుదాసు గారికభిచూనా స్వసమగు దివ్యక్షేత్రము ఇందేశ్వరవారు తమ ఆంధ్రవాల్మీకి రామాయణమును దానికి మంగిర వైఖ్యానమును రచించిరి ఇచ్చట వారిచే నేర్పాటు గావింపబడిన ఒక ఆశ్రమముగలదు అందు శ్రీవాణిహస్తాక్షరీ రామాయణము (మందరముతోను)ను శ్రీవారితిరువారాధనయు వారిపుస్తక బహుదానమును సురక్షితమై నిత్యము పూజింపబడుచున్నవి, ఇట్టిపరమపవిత్రమును ప్రశాంతియును నగు ఈయాశ్రమమున శ్రీకోదండరామసేవక సమాజమును పేరుతో శ్రీమాన్ కూసంనేని వెంకటప్పరాసుగారనెడు శ్రీవారిఆంతరంగిక ప్రియశిష్యులును పరమసాత్వికులునగు నొకవ్యక్తి సుమాదుపద హరుసరి వత్సరములనుండి అఖండ రామసంకీర్తనమును గావించుచున్నారు. వీరికి తోడుగాబంగారునకు పరిమళమువలె విద్వాన్ సాహిత్యవిద్వా ప్రవీణ శ్రీమాన్ కోడూరివెంకటాచార్యులుగారు పనిచేయుచున్నారు ఈమధ్య శాశ్వతమాసములలో నిచ్చటజరిగిన మనసంఘ పండితసభకు విచ్చేసిన భాగవతోత్తములీప్రశాంతిని యీరామణీయకమును గొలిపి పరమానందముతో దీనియభి వృద్ధికిగానించిన మంశాశాసనమునకు ఫలితముగా సీమాఘమాసములో శ్రీవారి జన్మదినోత్సవ సంవత్సరమున సుమారు నూరుగురు మహాపండితులతో సీమాశ్రమమున శ్రీ వి. ప్రచారకసంఘయాజమాన్యమున “శ్రీకోదండరామక్రతువు”

6 దినములు ప్రతిదినం ఉదయం చతుర్వింశతి రామాయణ పారాయణమును దానికంగముగా యజుర్వేదము, నాలాయరదివ్య ప్రబధములు, శ్రీవిష్ణుపురాణం, శ్రీభాగవతం, గీతాభాగవతం,

మొదలగుపాఠాభ్యాసములను లక్ష అష్టాక్షరీ మహామత్ర ఆహుతులును తదంగ తర్పణములును మ
ధ్యాహ్నము మఋతంధు పండితప్రకాగడులచే శ్రీమద్రామాయణ విషయములను గూర్చి పండితపా
మర రంజకమగు ఉపన్యాసములున్న గావింపబడును .

ఈ ఉత్సవములు పుష్యగిర శుక్రవారం (25-1-1952) సరాత్రి అంకరార్పణతో శాస్త్రాంశించి
బడి చతుర్థి బుధవారం 30-1-52 పూర్ణాహుతి 31-1-52 అవభృతములతోను సమాప్తి గావింప
బడును .

ఇందు నిమిత్తమై వేంచేయు భాగవతోత్తముల కందరకును తదీయ రాధన బస వైరా
వర్షాల్లు గావింపబడును కావున సంఘాభిమానులు శ్రీవాసుదాసుగారి శిష్య బృంశము యాచార్జుని
య ఇందుపాల్గొని దీనిని వైభవోపేతముగా జరిపించ గోరుచున్నాము.

ఆ తరుణమునకు ఎవరికి లభించినన్ని తులసీదళములు వారు తెచ్చి సమర్పించవలెను .

ఇట్లు .

శ్రీకోదండరామసేవకసమాజం నడిగడ్డపాలెం .

చుండూరు పోస్టు (వయా) తెనాలి గుంటూరుజిల్లా .

వం గోలు

ఈ నగర సంఘమువారు గణంగడు శ్రీధాభక్తులతో అతి వైభవముగా మూడు సవత్స
రములనుండి మన సంఘ పండితులచే నిరంతర కాలక్షేప గోష్ఠిని సాగించుచునే యున్నారు.

శ్రీమద్రామాయణ, శ్రీవిష్ణుపురాణ, అష్టావశరహస్య, ఆచార్యహృదయ తిరుప్పావై, గీతాది
శ్రబుధములు || శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొ. కం. రంగాచార్యులుగారు 2 సంవత్సరములు సాయించితి.

శ్రుతం శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొ. యి. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు సంస్కృత
భారతము నుండి శ్రీకృష్ణదాయభారం సాయించుచున్నారు.

వీరు సుమారొక శంవత్సరమునుండియు బృహద్ద్రష్టా సంహిత ఉత్తరరామాయణాది గ్రం
థములను సాయించిరి, ఇట్లే అంతటను జరుగవలెనని ఆశించుచున్నాము.

ఖరనామ సం॥ర ఆశ్వీజ శు ౧౩శ్రీ శనివారం (13-10-౧1) తేదీ మొదలు 3 దినములు నిజయ వాడలోని కొత్తగుళ్ళలో బాపట్ల వాస్తవ్యులైన శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాంఝారి యితైవిల్లి శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆశ్వీజమాస పండితసభ అతి నైభవముగ గావింపబడెను.

శ్రీ పాశేపల్లివారి రామానుజకూటము పండితులకు విశిష్టగా నొసంగబడెను. ఆ రామానుజ కూట ట్రస్టీలు ఉవారాశయముతో సభలు 3 రోజులును ఆసఫలకై వేళి సిన పండితులు శ్రోతలు మొదలగువారి కందరకును వడ్డీపోవేత మగు తదీయారాధన నేర్పాటు గావించి రామానుజ కూట నిర్మాతల ఉద్దేశములను సఫలపరచిరి. ఆ ట్రస్టీలలో ముఖ్యులును, రామానుజ కూట స్థాపకుల వంశీయులునగు శ్రీమాన్ పాశేపల్లి సీతారామయ్య శ్రేష్ఠిగారు రాత్రిం బవల్లి అచ్చటనే వేచియుండి ఏలోటును తేకుండా అపరిమిత శ్రద్ధాభక్తులతో యీ ముఖ్యతమ తదీయారాధన కార్యక్రమమును నిర్వహించి పండితుల శుభాశీస్సులకు పాత్రులైరి. పండితులపల్ల వారి గౌరవ ప్రపత్తులు వర్ణనాతీతము, ఉదయము ఆ రామానుజ కూటమున తీర్గ ప్రసాద గోష్టికి పెక్కురు భక్తులు విచ్చేయుచుండిరి. రెండువేళలయందును పెక్కుశ్రోతుజన మతిశ్రద్ధాభక్తులతో సభ సలంకరించి ఉపన్యాసములను విని ఆనందించు చుండిరి. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టర్ అయ్యనాల్గంగారు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తి. వ. రామానుజస్వామిగారు, శ్రీమాన్ మహాభావ్యం ఎరదాచార్యులుగారు, తి.పు. వెంకటా

చార్యులుగారు, శ్రీమాన్ కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. రంగాచార్యులుగారు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ సీతారామ యతీంద్రులవారు మొదలగు పెక్కురు పండితులు విచ్చేసి వివిధ వేగాంతి విషయము లుపన్యసించిరి.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళా సంఘము వారి యాజమాన్యమున సరసాపురము నందలి శ్రీయతిరాజాశ్రమ స్థాపకురాలగు శ్రీమతి 'కరా' తాయారమ్మగారు శ్రీమతి కె. ధనమ్మగారు, కవితలక, కవి తావిశారద బిరుదాంశతులగు శ్రీమతి కాంచన వల్లి కనకమ్మగారు, ఉపన్యాస విశారద శ్రీమతి గునుపూడి ఇందుమతీదేవిగారున్నా స్త్రీలహితో పడేశము, దివ్యప్రబంధములు, ఆముక్తమాల్యద విభీషణశిరణాగతి మొదలగు విషయములు శ్రీ త్పవ్పాదయ రంజకముగా నుపన్యసించిరి. ఈ కార్యనిర్వహణ భారమునంతను శ్రీమతి కరా తాయారమ్మగారు తమ శరీరారోగ్యము సరిలే కున్నను సంఘాభిమానముతో బహునేర్పుగ నిర్వహించిరి. వారికి శ్రీయఃపతి సంపూర్ణారోగ్యమును చేకూర్చి నిరాడంబర భగవద్భాగవతారాధనను పెంపొందింప జేయుగాక.

శ్రీ నందిచాటి సోదరులున్నూ, శ్రీ ఉదయగిరి కృష్ణారావుగారు, శ్రీ శివకోటి లక్ష్మీనరసింహంగారు, శ్రీమాన్ మా. సీతారామయ్యగారు శ్రీ కూరచాటిరామారావుగారు మొదలగు అచ్చటి సంఘ కార్యకర్తలు యీ సభకు కావలసిన ఆర్థికలోపమేమియు రాకుండ సక్రమముగ జరుగుటకు చేసిన సేవ ప్రశంసనీయును.

55/33/93

:- శుభోదంతము :-

మన సంఘ కార్యదర్శులును నిరంతర సంఘ సేవా తత్పరులును. పీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులువారు సంఘ శ్రేయస్కులు. మనవతరించిన స్థలమును బదిలీకాశ్రమమునందు శ్రీ బదిలీనారాయణాచార్యులును, మన తిరులప్పాక్షరి మహామంత్ర పునశ్చరణమును శాస్త్రీ ఆ. చి. దివములు నిరంతర దీక్షతో నిర్విఘ్నముగా నెరవేర్చి సంఘాభివృద్ధికి ప్రోత్సహనములు నిరంతర గైకొని ఋషీకేశము వేంచేసి అద్వైత ఉంధాశ్రమమును నడుపుచున్నారు. త్వరగా వారి సేవాభివృద్ధి మనకు లభించునని కోరుతున్నాము.

శుభోదంతము

శుభోదంతము ప్రకటన

శుభోదంతము ప్రకటన

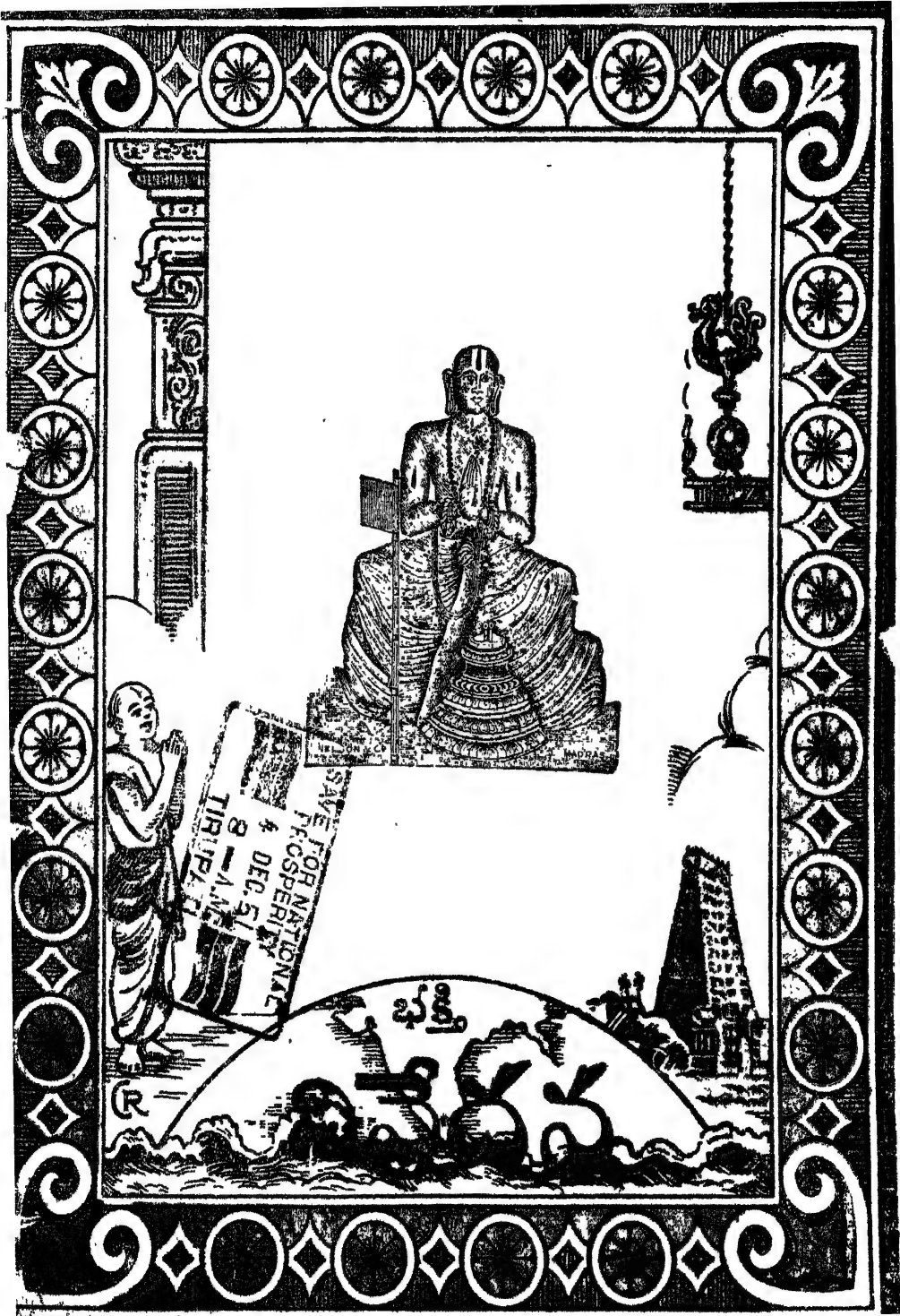
శుభోదంతము ప్రకటన

మరింతగా తెలుసుకొని 16 వోల్టలకు ఒకనాడు పొందాము. వానిముతో అమ్మ వేసి చంపావాళ్ళకు 0-5-0 కు వి. పి. గా సంప్రదించి దీక్షలు చేయబడెను. (మొత్తం పుస్తకం 6.0-0) అగును. పరిశ్రేష్ట పుస్తకము కావలసినవారు 2-0-0 అడ్వాన్స్ ను తో వరఖాస్తు : సంప్రదించుచో పూర్తి అయిన నెలలనే అందుకై వఖర్చుల సహా వి. పి. గా అందజేయబడును. గాన మహాశయాలందరు ఈ పార్కర్స్ అంగీకరించి అపూర్వకరహస్త్య పునర్నిర్మాణమునకు మీరేగాక మీ బంధుమిత్రులను కూడ ప్రోత్సహించి వరఖాస్తు సందర్భార్థన.

1951 సం॥ నవంబరు 15వ తారీఖు లోగా మీదరఖాస్తులు మాకార్యాలయమునకు చేరాలి.

కావలసినవారు ఈకింది అక్షరముల వ్రాయవలెను.
సడాకులో గోపాలకృష్ణమూనాచార్యులుగారు,

శ్రీ శాన్ ప్యెన్, కాకినాడ.
మ. గో. తిల్లా

శ్రీమతేరామానుజాయ నమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంతమానవత్రిక

సంపుటి 3

ఖర - శాస్త్రీకమాసము

సంచిక ౮

పా య న వి భా గ ము

"శ్రీమన్నారాయణ"

గీ త ర.

"జన్మ కర్మచ మే దివ్యం ।
ఏవం యో వేత్తి త త్తత్తః ।
శృక్వా దేహం పునర్జన్మ ।
క్షతి మామేతి సోఽన ॥"

తనయొక్క అప్రాకృత మైనజన్మను గూర్చియు కర్మను గురించియు ఎవడైతే సరఫూర్ణముగా చక్కగా తెలుసుకొనగలుగునో అట్టివాడు ఈ ప్రాకృతిక దేహమును విడిచి తిరిగి ఈ ప్రాకృతిక జన్మను పొందడు. అప్రాకృత దివ్యమంగళ విగ్రహమునను, సమస్త కల్యాణ గుణాకరుడను నైన నన్ను పొందును అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ తీవ్రజేరించి యున్నాడు.

గాన మనయొక్క జన్మరాహిజ్యమునకై శ్రీరామచంద్రునియొక్క జన్మమును గూర్చి స్మరింతు.

శ్రీరామావతారము సంపూర్ణావతారము. ఏలననగా లోకములో ధర్మము లుత్తమగుచున్న దనియు, అధర్మము విజృంభించుచున్నదనియు, సాధువుల పరిత్యాగము అవసరమనియు, ధర్మ సంస్థాపనము కర్తవ్యమనియు దేవతలందరు శ్రీమహావిష్ణువును ప్రార్థించగా, తాను శ్రీరాము డుగా సరికరముగా అవతరించెదనని శ్రీమహా విష్ణువు దేవతలకు అభయ మొసంగెను.

తెంటనే సప్తగ్ధులున్న కామధేనువు యొక్క చాలను బిలికి దానిని పాయసముగ తియ్యారు తేసి అందు శ్రీమహావిష్ణువుయొక్క షోడశకళలకు ఆహ్వానించి ప్రవేశపెట్టిరి. దానిని ఒక దివ్య పురుషుని చేతికిచ్చి దశరథుని పుత్రకామేష్ఠి యాగాన్ని ద్వారా దశరథునికి అందజేసిరి.

దశరథునికి 830మంది భార్యలున్నను అందు వేదోక్తముగ వివాహమాడిన పట్టమహిషాలు ముగ్గురు మాత్రమే దశరథుడు ధర్మచింతి గల

వాడు. అందుచే ఈ పట్టమహిషిలు ముగ్గురికి మాత్రమే అదివ్యపురుషుడైన తమైన పాయసమును దశరథుడు యథాన్యాయముగ పంచిపెట్టెను.

ఈ విభాగమును శ్రీవాల్మీకి మహర్షి యిటుల తెలుపుచున్నారు.

భాలకాండ ౧౩-౨౭.

శ్లో. కౌసల్యాయై నరపతిః ।
పాయసార్థం దదౌ తదా ।
అర్థాదర్థం దదౌ చాపి ।
సుమిత్రాయై సరాధిపః ॥

శ్లో. కైకేయ్యై చావశిష్ఠార్థం ।
దదౌ పుత్రార్థం కౌరవైః ।
ఏదదౌ చావశిష్ఠార్థం ।
పాయసన్యాయతోపమం ॥

శ్లో. అనుచింత్య సుమిత్రాయై ।
పున రేవ మహిషతిః ।
ఏవం తాసాం దదౌ రాజా ।
భార్యాణాం పాయసంస్పృధకే ॥

(పాయసస్య అర్థం పాయసార్థం అరశబ్ద మిచ్చట సగముభాగము అని అర్థము “అర్థం సమేశకే” అని అనుకనిఘంటువు.)

దివ్యపురుషుడిచ్చిన దివ్యపాయసమును సరిగా రెండు భాగములుగ జేసి ఒక భాగమును పెద్ద భార్యయైన కౌసల్య దేవికిచ్చెను. (అర్థాత్-పుత్ర క్కృత్ అర్థం-అర్థాదర్థం-చతుర్థాంశం) మిగిలిన సగముభాగమును రెండు సమభాగములుగ జేసి అందలి ఒక భాగమును (అనగా మొత్తములో నాలుగవవంతును) దశరథుడు సుమిత్రాదేవి

కిచ్చెను. ఎక మొత్తములో నాలుగవవంతు మాత్రమే. మిగిలిన ముండును. (అవశిష్టస్య అర్థం- అవశిష్ఠార్థం-అప్తమాంగం) ఆ మిగిలిన పాయస మును రెండు భాగములుగ జేసి అందలి ఒక భాగమును (అనగా మొత్తములో ఎనిమిదవ వంతును) పుత్రుని నిమిత్తమై దశరథుడు కైకేయి కిచ్చెను. ఇక మొత్తములో ఎనిమిదవ వంతు పాయసము మిగిలి యుండెను. సీతీశాస్త్ర విశారదుడగు దశరథుడు చక్కగా ఆలోచించి ఆ మిగిలిన అమృతతుల్యమైన ఎనిమిదవ వంతు పాయసమును సుమిత్రాదేవికి తిరిగి యిచ్చెను. ఈ విధముగా రాజైన దశరథుడు ఆ ముగ్గురు భార్యలకు పాయసమును ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా పంచి యిచ్చెను. అనగా మొత్తము పాయస ములో కౌసల్యదేవికి సగమువంతును ($\frac{1}{2}$)- 0-8-0 వంతు) ముట్టెను. సుమిత్రాదేవికి పదార్థ వంతును (3/8- 0-6-0 వంతు) ముట్టెను. కైకేయికి ఎనిమిదవ వంతును 1/8- 0-2-0 వంతు) ముట్టెను.

అనునచో ౧౮ స్వర్గలోని శ్లోకముల సమన్వయమును కూడ ఆలోచింతము.

శ్లో. కౌసల్య జనయ ద్రామం ।
దివ్య లక్షణ లశీతం ।
విష్ణో రర్థం మహాభాగం ।
పుత్ర మిత్యైకునందనం ॥

భరతో నామ కైకేయ్యాం ।
జజ్ఞే సత్యపరాక్రమః ।
సామో ద్విష్ణో శ్చతుర్భాగః ।
సర్వై స్సముదితో గుణైః ॥

దివ్యమైన లక్షణములతో గూడుకొన్నట్టియు విష్ణువుయొక్క అర్ధాంశభూతుడైనట్టియు, రాముడను పుత్రుని గనెను.

సాక్షాత్తు విష్ణువైన శ్రీరాముని యొక్క నాలుగవ అంశభూతుడైన సమస్త కల్యాణ గుణములతో గూడుకొని, సత్యపరాక్రమముడైన భరతుడు కైకేయి యందు జనించెను. (శ్రీరాముడు విష్ణువుయొక్క అర్ధాంశభూతుడు. గాన అట్టి శ్రీరామునితో నాల్గవవంతు అనగా మొత్తములో ఏనిమిదవవంతు యగును గాన ఐదవవంతు ముందు తెలిపిన వానితో ఎట్టి విరోధమున్ను లేదు. లేక చతుర్థస్య భాగములంత-చతుర్థాగః అనగా నాలుగవ వంతు యొక్క సమ భాగము అనగా మొత్తములో ఏనిమిదవవంతు అని అర్థమగును. గాన సాక్షాత్ శబ్దమునకు ప్రత్యేక సార్థక్యమును చెప్పకొనక పోయినను సరిపోవును.

అథ లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నా ।
సుమిత్రా జనయ త్సుతౌ ।
వీరా సర్వాస్త్రకుశలా ।
విష్ణో రథసమన్వితౌ ॥

అటుపిమ్మట పేరులైన స్త్రీయు, సర్వాస్త్ర కుశలులైన స్త్రీయు, విష్ణువుయొక్క అంశస్వరూపులైన స్త్రీయు, లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నులనెడు ధనులను కనెను. (ఈ శ్లోకమందలి అర్థ శబ్దమునకు 'ఇంత భాగము'ని అర్థముగాదు. 'కొంత భాగము' అని మాత్రమే అర్థము-గాన పూర్వశ్లోక విరోధ మేమియు లేదు.

ఇచ్చట ఒక సంశయము మాత్రము కలుగుచున్నది. దశరథుడు పాయసమును మొదట

కొనల్యకిచ్చెను. పిమ్మట సుమిత్రకిచ్చెను. తరువాత కైకేయి కిచ్చెను. అటుపిమ్మట తిరిగి సుమిత్రకిచ్చెను.

పుత్రులు జనించిన కృమము మాత్రము దీనికి అనువ్రగ లేదు.

మొదట కొనల్యయందు శ్రీరాముడు జనించెను. పిమ్మట కైకేయియందు భరతుడు జనించెను. తరువాత సుమిత్రయందు లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నులు జనించిరి. కొనల్యకు దశరథుడు మొదట పాయసము నిచ్చెను. గాన ఆమెయందు మొదట శ్రీరాముడు జనించుట న్నాయమే. తరువాత పాయసము ముట్టిన సుమిత్రకు లక్ష్మణుడు జనించవలసియుండగా అట్లుగాకుండగ కైకేయికి భరతుడు జనించెను. అటుపిమ్మట లక్ష్మణ-శత్రుఘ్నులు సుమిత్రకు జనించిరి. అందుచే పాయస విభాగకృమయు ననుసరించి వీరి జన్మలు కలుగలేదేల యని సంశయము కలుగుచున్నది.

ఇందులకు సమాధానమేమనిన - పాయస విభాగము ననుసరించిగాక పాయస పాశ్రీన ననుసరించి వీరి జన్మలు కలిగినవి.

ఎల్లన దశరథుడు కొనల్యకు మొదట సగము భాగము పాయసమును యిచ్చిన వెంటనే ఆమె దానిని తాగివేసెను.

పిమ్మట నాలుగవ వంతు పాయసమును దశరథుడు సుమిత్రకిచ్చిన వెంటనే ఆమె దానిని తాగిలేదు. దశరథుడు ధర్మమును తెలిసి పాలించువాడు. కొనల్య వృద్ధభార్య గనుక ఆమెకు సగము భాగము నిచ్చుటయు, నేను రెండవ భార్యయగున నాకు ఆమె కంటె తక్కువగ

నాలుగవ భాగమును మాత్రమే యిచ్చుటయు న్యాయమే-ఇంకను నాలుగవ భాగము మిగిలి యున్నది-యిచ్చుటకు కైకేయి ఒకరై మాత్రమే మిగిలియున్నది. ఆమె మూడవభార్యగాన నా కంటె ఆమెకు తక్కువ భాగము నీయవలెను. ఆమెకు ఈనాలుగవ భాగమువంతను యిచ్చి వేసినచో ఆమెను నన్నును సమానముగ జూచి నటుల అగునే. ధర్మాత్ముడైన దశరథుడీ విషయమున ధర్మమును పాటించునా లేక వాల్మీకీ మునకు వశుడగునా అని సుమిత్రాదేవి తనకు దశరథుడిచ్చిన పాయసమును వెంటనే త్రాగక చేతిలో యుంచుకొని జూచుచుండెను. ఇంగితజ్ఞుడగు దశరథుడు దానిని గ్రహించెను. ఎనిమిదవ వంతు పాయసమును మాత్రమే కైకేయి తనకిచ్చినదానితో తృప్తిపడి, దశరథుడు తనకు పాయసమిచ్చిన వెంటనే త్రాగివేసెను. అందుచే రామునికి తరువాత భరతుడు జనించెను. కైకేయికిచ్చిన పిమ్మట దశరథుడు తిరిగి మిగిలిన పాయసమును సుమిత్రాకివ్వబోయెను. సుమిత్రా

అప్పటికి తనచేతిలోనున్న పాయసమును త్రాగి వేసి, రెండవపర్యాయము దశరథుడు తనకిచ్చుచున్న పాయసమును అందుకొని దానిని తిరిగి రెండవమారు త్రాగెను. మొదట త్రాగిన పాయసాంశమున లక్ష్యబుడును, అలుపిమ్మట రెండవమారు త్రాగిన పాయసాంశమున శత్రు ఘ్నుడు క్షించెను.

గాన పాయస ప్రాశనాను సారముగ మాత్రమే ఘ్రమీలు జన్మించిరి. కౌశల్యకిచ్చిన తరువాత సుమిత్రాకిచ్చిన పాయసము వలన లక్ష్యబుడు జనించెను. ఒక లక్ష్యబుడు శ్రీరామునికి అనుచరుడాయెను. కైకేయికిచ్చిన తరువాత సుమిత్రాకిచ్చిన పాయసము వలన శత్రుఘ్నుడు జనించెను. గనుక భరతునికి శత్రుఘ్నుడు అనుచరుడాయెను.

దీని ననుసరించియే లోకమున కూడ రాము లక్ష్యబుభరతశత్రుఘ్నులను కృమి సంకీర్తనము ప్రసీద్ధియాయెను.

భౌతిక పరత్వము

శ్రీమాన్ యం. వి. శి. కంగాచార్యులుగారు

అద్యక్షులు, కాకినాడ.

తస్మాదితినామ స ఏష సర్వేభ్యః పాపభ్యః ఉదితః ।

ఉదేతి మావా సర్వేభ్యః పాపభ్యః య ఏవం వేద ॥ (ఛాందోగ్యపనిషత్తు I. 5 viii.)

పాపములన్నింటిని అతీతముగు పరతత్వము "ఉత్" అనుకొనెనుగలదు. ఉదకముగు గంగ నలె భూతములన్నింటిని పాపసముజ్జయగలిగినది ఒక్కటే. ఇదిగ్రహించి ఉపాసనచేసినచో అన్ని కల్మషములు తొలగును. సత్యాన్వేషణ పాశ్చాత్యవిధానమున పృథక్కరణ వద్దతి నవలంబించి

నది. సూక్ష్మబిందువులను అణుప్రామాణికములుగ విశ్లేషించి కొంతవరకు పరిశోధన జరిగినది. ఇటీవల అణుశక్తియు, వ్యాకృతి శక్తియువలననే కురుగొనబడినది. ఇందుచే జీవనాశనముచేయు బాణములు (Atom Bomb) తయారగుచున్నది. పూర్వజీవా, నాగసకే ప్రాంత

ముల ప్రయోగించిన విశేషములు చదివినప్పుడు “స్ఫూరత్సహస్రారశిఖాశీతీవ్రం” “పాణినినాశి చక్రం” జ్ఞాపకము వచ్చును. గొడుగువలె గుండ్రముగ మంటవాయపు భూమినుండి అంతరిక్షమునకెగిసి ఆవరణమంతయు మైశ్వకొలది ప్రదేశము భస్మీపటల మగుటయేగాక చాలకాలము వరకును అటు కాలుబెట్టినవారందరికిని జ్వలన సంచలన రుగ్మత బాధించగలదు. (Radio activity) “అధయ ఏహేంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషోద్భవ్యతే” అన్నట్లు సూర్యమండల మధ్య వర్తియు, హిరణ్మయమును ప్రత్యక్షమైనాడు, గాని ఉగ్రతపఃపర్యవసానము వీరకాద్రీ ధ్వంసకృత్యమగును.

శాస్త్రపరిశ్రమ సాగినపిదప ఉజ్జనక గోళకా శాస్త్రము నిర్మించబడినది. ఉదజని (Hydrogen) రసమూలకము, నారాయణసంబంధి, పురుషకర్మణకు వ్యతిరేకముగ సంధాన మార్గము నవలంబించినది. పరిశోధనానుక్రమముగ కొంతకాలమున కుపయోగించక తీరదు. ప్రస్తుత వాతావరణములో రాజ్యాంగ వైవిధ్యములచే నీయా యుధములు మారణక్రియల కుపయోగపడునని జీవకోటి భీతిల్లుచున్నది. లోకమంతటను యుద్ధ ప్రసంగము లెక్కువగుచున్నవి. ఎచ్చటచూచినను “సేనయోః ఉభయోర్మధ్యే” “లోకక్షయ కృత్ ప్రవృద్ధో లోకాన్ సమాహర్తుమిహాప్రవృత్తః” ఇట్టి సూచన లుదయించుచున్నవి. “ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్” అనునట్లు స్వచ్ఛముగు (ఉత్ = అయం) ఉదయమెల్లడో యూహించవలసి వున్నది. ఆటంబంబులు మైడ్లోజన్ బాంబులు మానవకోటిని పెను

చీకటిలో మగ్గించివేయునా? పాపములను పాపకునివలె దహించి స్వచ్ఛన్న ద్రవ్యమును రక్షించునా? ఇది నేటి ప్రపంచ సమస్య. భారత జాతిసమస్యయు నిందుపై నాధారపడినదే. బయట అమెరికా-రష్యా నైరుధ్యమున్నది. అంతరంగికముగ హైందవ-పాకీస్తానీ కలవరమున్నది. లోకతంత్రమునకు విశిష్టాద్వైతశిద్ధాంత మిప్పుడెట్లుపయోగించవలెనో దానిపై మన భావిజీవిత మాధారపడియుండును. “ఉత్” వేగముగ ప్రసరించుచున్నది. కాని నీయుద్వేగమునరికట్టగలిగినది సార్వజనిక సత్యప్రవృత్తియే. “పరమసత్య సమాశ్రియః కః” యని పరమ సాత్వికస్థానమగు పురుషోత్తముడే పుండరీకనయ నుడుచు రెట్టించుటచే “తస్యయథాకప్యాసం పుండరీక మేవమక్షీణీ ||” యను సామవేదీయ వాక్యము ప్రతిధ్వనించుచున్నది. “చిదచిత్ప్రవిభాగవృత్తం” “విశ్వం” అగుటచే చేతనాచేతన విభాగము నైసర్గికము. చైతన్యములోను వివిధ విచిత్ర కళాంశాభేదములుండుటయు అనుభవవేద్యమే. భేదములున్నంత మాత్రమున జీవభూతములు నిదితమలనగూడదు. సత్వజోస్తమో ప్రేరితములగుటచే వ్యాపార వైరుధ్యములును సహజమే. ఇందువల్లనే పాపపుణ్య నిరూపణకు తావుగలిగినది. హింసాయుతము పాపము; కరుణపూరితము పుణ్యము, రుజువర్తనము పాపము, కుటిలప్రవృత్తి దోషము; సత్యసంభాషణ ఉచితము, అవృతము సంఘదోహము.

సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ రంగములలో మానవచరిత్రము సహస్రాబ్దముల నుండియు “అహింసాసత్యమగ్నిధన్యాగ్నాన్నిరపై శునమ్”

“దయాభూతేష్వలోలుప్స్వం” ఇట్టి చిహ్నములనే పోషించుచు వచ్చినది. దేహమునకు రుగ్మతవలె సాంఘిక చైతన్యమున కవధకశక్తులు ప్రజ్వలిల్లుటయు ఒకపండుగలదు. దైవాసురద్వంద్వమనఃతప్తాయము, కాగా పర్యవసానమందు సాత్విక ప్రవృత్తియే జుండుచునను విశ్వాసముతో జీవితము గడపవలయును. ఎంత కర్తలందరు ఇంద్రదేవీభవించును. “అభయం సత్త్వ సంశుద్ధిరానయోగస్య నస్థితిః” యనునదియును మతనిర్మాతలందరికిని సామాన్యకర్తవ్యమేయని అంగీకరించబడినను భయవిమోచన కొఱకు సాధించబడిన యుపాయములయందు మాత్రము భేదముండును. మొదట బండ్లను ఎద్దులతోను, గుఱ్ఱములతోను సాగించి ఆవిరియంత్రము, చమురుయంత్రము, పెట్రోలుయంత్రము, ప్రకృతము జెటుయంత్రము (Jet propulsion) వరకు పరిణమించినట్లే ఉగ్రవిగ్రహోపాసనద్వాడ భయముపై నాధారపడిన మంత్రతంత్రములు క్రమశః భక్తి విశ్వప్రేమ ప్రపత్తిమార్గముల మార్పులనలభించబడినవి.

గ్రహీయారమునందలి భాగములన్నియు చక్రముచే, చిక్చిక్చిక్ స్ప్రింగులు (Spring) శంఖావయవ సనువాదముచే, ఏయంత్రముచూచినను చక్రశంఖవలయములతో నిండియుండును. విశ్వ

మందలి నక్షత్ర గ్రహవాహములును చక్రశంఖ గతుల ననువదించుచున్నవి. ఊహాప్రచంచ మంతయు భౌతికానుభవమున స్ఫుటమగుకాలమున మానవజాతి జ్ఞానప్రేరితమై బాగుపడవలెనా? ప్రత్యక్షక్షేత్ర పెంచుకుని పరిస్పర మారణకార్యములగు ముగ్ధముకావలెనా?

ఇదియే నేటి నాగరికత యందలి ప్రధాన సమస్య. ఇందు విశిష్టాద్వైత పరమగు సమాధానమునకే ముఖ్యస్థానముగలదని నాయూహ. ప్రకృతి కల్లగాదు. తత్త్వపులపై నాధారపడు యంత్రములన్నియు అబద్ధములుకావు. జెటు(Jet) విధానమున శబ్దవేగము నతిక్రమించు గాలివిమానములు నిర్మితములగుచున్నవి. ఖండంతరముల నుండి గాక చంద్రబ్రాహ్మమునుండియు సూర్య బింబములోనివియు నక్షత్రమండలము దాటియు ధ్వనిప్రసారములు (Radio) ఆకాశకచిహ్నములు (Redor) మున్నగు సూక్ష్మతర విభేదములు గ్రాహ్యము లగుచున్నవి. “అనోరణీయాన్ సుహతోమహీయాన్” అని దర్శని యంత్రములు సాక్ష్యమిచ్చి ప్రత్యక్షనిరూపణ చేయుచున్నవి. భౌతికశాస్త్ర ప్రసంగములన్నియు జీవిత విధానమున నలవరుచుకున్నందున విశ్వమందు భక్తియు మానవప్రజ్ఞయడ విశ్వాసమును సార్థక ప్రయోజనముపట్ల ప్రసన్నతయు పెంపొందును. ఇది మన ప్రస్తుత కర్తవ్యము.

తత్వత్రయ సత్యత్వ వివరణము

శ్రీ శ్రీ. వే. శ్రీమాన్ గొడవర్తి అనన్త అశ్వరూపాచార్యులుగారు - ఉండి

శ్లో॥ వస్తే లక్ష్మణయోగీంద్రం విశిష్టాద్వైతబోధకమ్ ।
యస్మిన్దాత తత్త్వతీతయం సూచయన్నివ ।

మోక్షార్థ గల పురుషునకు సత్త్వత్రయ మును దెలిసికొనుట యావశ్యకమై యున్నది. తత్త్వత్రయమనగా మూడు తత్త్వములని యర్థము, అవి 1. చిత్తు (జీవుడు) 2. అచిత్తు (ప్రకృతి) 3. ఈశ్వరుడును ఈ మూడింటి స్వరూపమును దెలియక జీవుడు తానెట్లు నడచు కొనవలెనో తెలిసికొనలేడు. అందుచేతనే ముక్తిని నొండలేడు. కావున సతత్త్వత్రయ జ్ఞాన మావశ్యకము.

ఈ మూడు తత్త్వములును సత్యములే యని మన బుద్ధిచేతనే యూహించు కొనవచ్చును. అదెట్లనగా:—

అచిదాత్మకమగు ప్రపంచము ప్రత్యక్షము గాఁ గానవచ్చుటం జేసి “అచిత్తు” లేదని యెవ్వడును జెప్పజాలడు. అందుచే “అచిత్తు” సిద్ధించినది కదా!

ఇక అచి(దూపంబగు) దేహముకన్న వేరుగా “జీవుడు” అను పదార్థమున్నదా? లేదా? అనగా ఉన్నది-అదెట్లన:—

“ఇది నాదేహము” అన్నప్పుడు “నేను” అనునది వేరుగాను దేహము వేరుగాను తోచుచున్నది. ఆ “నేను” అనునదియే “జీవుడు” ఈ

విధముగా “చిత్తు” సిద్ధించుచున్నది.

ఇట్టి జీవుడుండిన నుండనిండు. ఈశ్వరుఁ డున్నాడనుటకు నిదర్శన మేమనగా:—

ఈ ప్రపంచమును నడిపెడి స్వతంత్రుడును సర్వశక్తుడును నగు నీశ్వరుడు వేరుగా లేక జీవుడే స్వతంత్రుడు శక్తుడును నైనచో, జీవుడెప్పుడును సుఖమునే యనుభవింపవలయును గాని దుఃఖము ననుభవింపరాదు. దుఃఖమనుభవింపుట యెవ్వనికినిష్పముకాదుకదా! కనుక వీరి కర్మాను గుణముగ నీ జీవులచే సుఖదుఃఖముల ననుభవింపఁ జేయువాఁడొకఁడుండి తీరవలయును అతడే యీశ్వరుడు ఈ విధముగా యుక్తిచే మూడు తత్త్వములును సిద్ధించినవి.

ఇక నిందులకు శ్రుత్యాది ప్రమాణములును బెక్కులు గలవు. ఈమూడు తత్త్వములును సత్యములే కాని కొందరు చెప్పవచ్చు “బ్రహ్మ” (ఈశ్వరుడు) మాత్రము సత్యమయి శేషించిన జీవప్రకృతులు రెండును నసత్యములు కావు. ఈ ఈ విషయము నీక్రింది ప్రమాణములు ఋజువు చేయుచున్నవి. శ్రు, అనేనజీవేనాత్మనాను ప్రవిశ్యనామ రూపే వ్యాకరవాఃశి” నేనేజీవాత్మతో బాటు ప్రకృతిలో బ్రవేశించి నామరూపాత్మక మగు ప్రపంచ మగుచున్నాను. అనియు

“అజామేకాంలో హితశక్త, కృష్ణాం బహ్విం
ప్రజాం సృజమానాం స్వరూపామ్; అజోహ్యేకో
జుషమానోను శేతేజహాత్వేనా మృక్తభోగా
మజోన్యః” సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మికయై ప్ర
పంచమును సృజించుచున్న యనాదియగు ప్రకృ
తిని జన్మ లేని యొకఁడు [జీవుడు] అనుభవించు
చున్నాడు. పుట్టువు లేని మరయొకఁడు జ్ఞాజ్ఞా
ద్వావజా వీశనీశౌ “అజామ్యే కాభోక్తృ
భోగార్థయక్తా” జీవేశ్వరు లిరువురును పుట్టువు
లేనివారు అందీశ్వరుఁడు సమర్థుఁడు జీవుడనను
గ్ధుఁడు.” “అనాదియగు ప్రకృతి యొకటి జీవుని
భోగార్థమైయున్నది” అనియు శ్లో, “ద్వాసుపర్ణా
సుయుజౌ సఖాయౌ సమానం వృక్షం పరిష
స్వజాతే” జీవేశ్వరులను రెండు పక్షులు ప్రకృతి
యను నొక వృక్షము నంటియుండుచు అనియు
శ్లో, “భోక్తృభోగ్యం ప్రేరితార ఇచ్చమత్వా”
అనుభవించు జీవుడు అనుభవింపఁబడు ప్రకృతిని
అనుభవింపఁజేయు నీశ్వరునిఁడెలిసి అనియు శ్లో
“నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేత నానామేకో
బహూనాం యోవిషభాతికామాన్” నిత్యమైన
బహుచేతనులకు (జీవులకు) నిత్యమైన యొక
చేతనుఁడు (ఈశ్వరుఁడు) భోగముల నిచ్చుచు
న్నాడో అనియు శ్లో “క్షరాత్మానావీశే తే
దేవవీకః” ప్రకృతిని ఆత్మను ఒక్కఁడేవుడు నియ
మించుచున్నాడు అనియు శ్లో ‘య ఆత్మనోంత
రోయమయతి’ ‘యస్యాత్మాశరీరమ్’ ఎఱఁడాత్మ
లోపలనుండి నియమించు చున్నాడో; ఎవని
కాత్మ శరీరముగా నున్నదో అనియు ‘ప్రకృతిం
పురుషఁశ్చైవ విద్ధినాదీ ఉభావపి’ ప్రకృతి,
జీవుడు ఈ రెండును ననాదులు అనియు ‘కార్య

కారణ కర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతి రుచ్యతే
పురుషః సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతు
రుచ్యతే’ శరీరేంద్రియ కర్తృత్వముల యందు
ఆత్మాధిష్ఠితమగు పురుషుని కారణము, సుఖదుఃఖ
ముల ననుభవించుటలో జీవుడ. కారణమనియు
‘సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతి సమ్భవాః
నిబధ్నన్తి మహాబాహో దేహే దేహిన మవ్య
యమ్’ సర్వభూతాని తాన్తేయ ప్రకృతింయాన్తి
మామికామ్! కల్పక్షయే పునస్తాని కల్పాదావిస్మ
జామ్యహమ్’ సత్త్వరజస్త మగ్ని లనెడి ప్ర
కృతి గుణములు జీవుని దేహమున బంధించు
చున్నవి. కల్పాంతమున ఆత్మ ఒకప్పుడుండి
మఱొకప్పుడుండకపోడు. సర్వ భూతములు
మదీయ ప్రకృతిని బాండుచున్నవి. కల్పారంభ
మున మరలి వానిని సృజించుచున్నాను. అనియు
‘నజాయతే మ్రియతేవాకదాచి న్నాయం
భూత్వా భవితావానభూయః! అజోనిత్యః శాశ్వ
తోయం పురాణో నహస్యతే హస్యమానేశరీరే’
‘నాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ నవాని
గృహ్లాతి నరోపరాణితిథాశరీరాణి విహాయ జీర్ణా
న్యన్యాని సంయాతి నవానిదేహీ!’ జీవుడు పుట్టు
వాఁడును గాఢ మరణించువాఁడును గాఢు జన్మ
లేనివాడు; నిత్యుఁడు; శాశ్వతుఁడు; పురాతనుఁడు
నరుడు చినిగిన వస్త్రములను విడిచి కొత్త
వస్త్రములను ధరించునట్లు జీవుడు జీర్ణించిన
శరీరముల విడిచి కొత్త శరీరములను దాల్చు
చున్నాడు, అనియు అచేతనా పరార్థాచనిత్యా
సతత విక్రయా’ ‘వికారజననీ మజ్జామష్టరూపా
మజాంధువమ్!’ ప్రకృతి అచేతనము; ఇతరు
లకు శేషము; నిత్యము; ఎల్లప్పుడు వికారము

నొందునది; అనియు | పకృతి వికారమును గలిగించునది; జ్ఞానశూన్యము; ఎనిమిది రూపములు కలది; అగాది; స్థిరమైనది; అనియు “దైవీహ్యేమా గుణమయీ మమమాయా దురత్యయా, త్రిగుణాత్మికయగు నామాయ యత్రికమింప రానిదనియు “ద్వావిమా పురుషౌ లోకే” ఉత్త

మః పురుష స్త్వన్యః”జీవుడు బద్ధుడు ముక్తుడు అని రెండు విధముల పురుషోత్తముడు జీవుని కన్న వేఱనియు ఇత్యాది శుత్యాద్యనేక ప్రమాణంబులచే జీవేశ్వర ప్రకృతులనెడి మూడు తత్త్వములును దేనికది వేఱనియు సత్యములనియు స్పష్టమగుచున్నది.

మూత్రపురీషోత్పర్జన సమయములలో యజ్ఞోపవీతమును

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్

దక్షిణ కర్ణమందుంచు పెండులకు :

మొదగు వెంకటాచార్యులుగారు

ముగ్గుళ్ళ ఆగ్రహారం.

“యక్ష్మి ప్రమాణభ్యాం వస్తుసిన్తి” ఈశ్వరతానుసారము ఏమాటను గాని ప్రమాణితమును చేయుటకు ప్రమాణయుక్తు లావశ్యకములు. ఇందువలన పై పశ్చిమ కూడ సమాధానము ప్రమాణములు యుక్తులు అనెడు రెండిటిద్వారా ఇవ్వవలసి యుండును.

“దివాసన్యాసు కర్ణ సబ్రహ్మసూత్రోడగచ్ఛుః

కుర్యాత్ మూత్రపురీషే చ రాత్రౌచేగ్దక్షిణముఖః”

యాజ్ఞనల్క్య- అ. 1- శ్లో. 16.

“పవిత్రం దక్షిణే కర్ణేశ్చత్వావిష్కాత్రీము త్స్పృశేత్ ||” (మితాక్షరా) మూత్రపురీషోత్పర్జన సమయములయందు యజ్ఞోపవీతమును దక్షిణ కర్ణమందుంచుకొనవలెను. ఆసమయమున మానముగా కూడ వ్రుండవలెను. ఉమ్మివేయుట మాటలాగుట మొదలగు పనులను చేయరాదు. దక్షిణకర్ణమున యజ్ఞోపవీతముంచియే మూత్రపురీషోత్పర్జనము చేయవలెను. ఈవిషయములలో చాలమంది స్మృతికార్థుల వచనములు కనబడుచున్నవి. కాని ఇట్లు యెందుకుచేయవలెనని ప్రశ్న ? ఇందులకు దార్మనికయుక్తులుద్వారా బహు ఇవ్వవలసి యుండును.

“యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతే ర్యత్ సహజం పురస్తాత్” ఇత్యాది శ్మతులు యజ్ఞోపవీతము భగవంతునితో సమానముగానే పరమపవిత్రమునదని చెప్పుచున్నవి. భగవంతునికూడ “వీత్రాణాం పవిత్రంయో మంగళానాంచ మంగళం” పవిత్రములకు పవిత్రము మంగళములకు మంగళము”అని చెప్పెడి వాక్యములనుకూడ చూచుచున్నాము. అయిన నిప్పుడు తేలివచ్చేది ? యజ్ఞోపవీతముకూడ భగవంతునితో సమానముగానే పరమపవిత్రమనియే. కాని యొక భేదముకలదు. భగవంతుడన్నివిధములుగా నెల్లప్పుడును అన్నిస్థలములందును పవిత్ర

ముగనే యుండును, కాని ఏకదేశీయమైన యజ్ఞోపవీతము అపవిత్రావస్థలో దాని సంస్కరణలన పుట్టునట్టి నైద్యుతిక ప్రవాహముయొక్క సంపర్కము వలన అపవిత్రమగును. ఇంకొక్కవిషయము, భగవంతుడు చేతనము, యజ్ఞోపవీతము జడము. చేతనము యెల్లప్పుడు పవిత్రము, మరియు ప్రాకృతికవస్తువు దేశకాలసాత్మానుసారముగా పవిత్రతాపవిత్రతలను సాగుచున్నది. యజ్ఞోపవీతము మిక్కిలి పవిత్రవస్తువునటలో అణుమాత్రముకూడ సూదేహములేదు. దీనిపవిత్రత అన్నివిధములచేత రక్షింపబడిననే బ్రహ్మసూత్రము, అనగా బ్రహ్మతోనూడ సంబంధము కలుగజేయు సూత్రము (కారణము). అట్లుకానియెడల నూలుదారమే.

మూత్రపురీషోత్సర్జన నమయములో సమస్త శరీరముయొక్క నైద్యుతికశక్తి దూషితమై అపవిత్రమైపోవును. ఇట్టి పరిస్థితిలో ఏమాదిరిగా కలుకుండలో సుగుడుటవలన గంగాజలముయొక్క పవిత్రతయు, అస్పృశ్యులయొక్క స్పృశ్యులన దేవతాపీఠముయొక్క పవిత్రశక్తి మొదలయి వివిధములైపోవునో ఆప్రకారముగానే అపవిత్ర పరిస్థితిలో పరమ పవిత్రమున యజ్ఞోపవీతముయొక్క రక్షణసేయనియెడల అది బ్రహ్మసూత్రముగాక కేవలము సూత్రమే (గామీ) అయిపోవును. తిరిగిగాయత్రితో అభిమత్రితమగు మరయొక యజ్ఞోపవీతమును ధరించువరకు బ్రహ్మతో కాని, సంధ్యావందనము వేదాధ్యయనము మొదలగు నైదికకర్మలతో కాని సంబంధము కలుగదు. అధికారములేదు, కనుక అశుచి కర్మలు చేయునప్పుడు దూషితమున శారీర నైద్యుత ప్రవాహమువల్ల దూషితము కాకుండునట్లు

యజ్ఞోపవీతముయొక్క నైద్యుత శక్తిని రక్షించుటకు మనమేమి చేయవలయును?

కుడిచేవికి జందెము చుట్టవలెను. అనుచే నది అపవిత్రము కాకుండునని శ్రోతసిద్ధాంతానుకూలముగా మహర్షులు చెప్పి తత్వముతో (అనగా దేనియొక్క విద్యుత్ విఘ్నమును దూషితముకాని అపవిత్రముకాని కాదో దానితో) సంబంధముండు వస్తువులో పవిత్రమగు విద్యుత్ ధార ప్రవహించుటవలన అది అపవిత్ర అవస్థలో కూడ పవిత్రమగు సంబంధము, ఏతత్వము ఎల్లప్పుడు అపవిత్రముకాదో, దేనితో సంబంధముండుటవలన యజ్ఞోపవీతముయొక్క పవిత్రత మరుజుని అపవిత్రావస్థలోకూడ త్రికాలపావన తత్త్వముయొక్క పవిత్రమయిన నైద్యుతిక ప్రవాహముతో సాసర్గ ఉండుటవలన నష్టముకాదో ఆ తత్త్వమేనియో విచారించుదము.

ప్రకృతిమాలి తన సృష్టియొక్క అనిర్వచనీయ సౌందర్యమునకు ప్రధానముగా పంచతత్త్వములతో అలంకరించినది. సమస్త విశ్వమండలముయొక్క అన్నిపదార్థములతో ఈపంచతత్త్వములే ఓత్తప్రేతములగుచున్నవి. ఆముఖ్య పంచతత్త్వములు ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథివి అనునవి యని శ్మేతికూడ చెప్పుచున్నది. “తస్మాద్వాదేశస్మాదాత్మన ఆకాశస్స మూర్తః, ఆకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః అగ్నేరాపః అద్భ్యుఃపృథివీ” ఆత్మవలన ఆకాశము, ఆకాశమువలన వాయువు, వాయువువలన అగ్ని, అగ్నివలన జలము, జలమువలన పృథివి ఉత్పన్నమైనవి. ఇదియేపరిధానముగా పంచతత్త్వములు. వీటిలో ఏతత్త్వము నెప్పుడును అపవిత్రముకాదో చూతము. పృథివి దేశకాలానుసార

మగా అపవిత్రమయిపోవును. శ్రీశానభూమి, గోతకట్టిన ప్రదేశము. మూత్రపురుషోత్తరజ్జన స్థానము, కశ్యావికేత్ర సాదములు పడిన ప్రదేశము అపవిత్రమగుచున్నది. ఈలాగుననే జలము కూడ స్థానభేద అవస్థాభేదములచే అపవిత్రమయిపోవుచున్నది. గంగాజలమే మేజ్ఞస్పర్శ చేత మధ్యభాండములో పుంచుటవలన కూపోదకవి మిశ్రిణము వలన అపవిత్రమగుచూ తచితర జలముల విషయము ఏమి చెప్పవలెను. “స్తేచ్ఛస్య ర్భేగురా భాంజేకూపోదక విమిశ్రణే” ఇత్యాదీకములైన వచనములు కనబడుచున్నవి. సాధారణోదకము కూడ మలమూత్రాదీకము యొక్క సంస్పర్శమువలన చితి మొదలయిన వాటి సంస్పర్శమువల్ల అశుద్ధమయి పోవుచున్నది. ఈలాగుననే స్మశానాగ్ని (చితాగ్ని) నోటితో ఊదబడిన అగ్ని భూమాయితమయిన అగ్ని అపవిత్రముగా అంగీకరింప బడినవి. ఇక మిగిలినది వాయు విషయము. అదికూడ వేశ్యాలయము, మదిరాలయము, శౌచాలయము దుర్గంధయుక్తమయిన స్థానముయొక్క వాయువు చాల అపవిత్రమయినది. ఇందువలననే అపవిత్రమయిన లేక దూషితమయిన వాయు మండలములో ఉండుటవలన అనేకమంది వ్యక్తులు రోగాకాంత మగుచున్నారు.

ఇందువల్ల పృథివీ, జలము, అగ్ని, వాయువు యీ నాలుగు తత్వములు ఎల్లప్పుడును పవిత్రముగా నుండవు.

అపవిత్రమైన దేశకాలములలో వీటి పవిత్రత నష్టమగునని నిశ్చయమయినది. మిగిలినది ఆకాశ

తత్వము ఈ ఆకాశతత్వముమిక్కిలి అపవిత్రమయిన అవస్థలో ఉండినను అపవిత్రముకాదు. ఇది అన్ని విధముల చేత పవిత్ర తత్వము. అనగా ఆకాశతత్వము యొక్క వైద్యుతికధార (ఎలక్ట్రిక్ కరెంట్) ఎప్పుడును దూషితము కాదు.

ఫలానిస్థానముయొక్క ఆకాశము అపవిత్రమగునని మనకు శాస్త్రములలో ఎక్కడను ప్రమాణము దొరకదు. ఇందువలన పరమ పవిత్రమయిన యజ్ఞోపవీతముయొక్క పవిత్రత మూర్తిపురుషోత్తర మొదలయిన అశౌచావస్థలలో నష్టమవకుండు నటుల దానిని ఎల్లప్పుడు పవిత్రమగు నుండు ఆకాశ తత్వముతో సంబంధించి చెయవలెను. అన్ని విధములచే పవిత్రముగా నుండెడి విద్యుత్ ప్రవాహము యజ్ఞోపవీతము యొక్క సర్వాంశములో వ్యాప్తమయి పవర్ హాస్ తో సంబంధము కలుగజేయుటవలన అన్ని ప్రక్కలకు విద్యుత్ యొక్క కరెంట్ యెట్లు ప్రచలితమగుచున్నదో ఆమాదిరిగానే అపవిత్రావస్థలో కూడ యజ్ఞోపవీతముయొక్క పరమ పవిత్రతను నష్టము కానియదు. అందుచేతనే అది బ్రహ్మ సూత్రమగుచున్నది.

జగదెమును బాహ్యకాశముగా ప్రేలాప గట్టుట సంభవము. శరీరమునుండి తీసివైచిన శ్చిమ్మట యజ్ఞోపవీత మపవిత్రమగును. కాబట్టి మూత్రపురుషోత్తర సమయములలో యజ్ఞోపవీత సంబంధము ఆకాశతత్వముతో తయారయిన ఇంద్రియములో గాని అంగముతోగూని చేయవలెను. పూర్వోక్తములయిన అకాశాది పంచతత్వములు రెండువిధములుగా ఉండుచున్నవి. పంచీకృతము, అపంచీకృతమనియు, కాని యిది

వేదాంతముయొక్క విస్తృత వివేచన విషయాం
తర మగుట వలన విడుచుదుము. అపంచీకృతము
పంచతత్వముల యొక్క సాత్వికాశల వలన
అయిదుజ్ఞానేంద్రియములు తయారయినవి. ఎట్లన
పృథివి తత్వముయొక్క సాత్వికాంశవల్ల భూకేం
ద్రీయము (ముక్కు) జలమునుండి జిహ్వా (నాలుక)
అగ్నినుండి చక్షు, వాయువు వలన, త్వచా,
ఆకాశము యొక్క సాత్వికాంశమున కర్ణేంద్రి
యము (చెవి) తయారయినవి. ఇందువలననే ఏ
తత్వమునుండి ఏ ఇంద్రియము తయారయినదో
ఆ ఇంద్రియము ఆ తత్వగుణముననే గ్రహించ
గలదు ఇంకొక దానిని గ్రహింపజాలదు. ఆకా
శము, వాయువు, అగ్ని, జలము పృథివి ఈ
అయిదు తత్వములకు క్రమముగా శబ్ద, స్పర్శ,
రూప, రస గంధములు తమ తమ గుణములను
పున్నవి. ఇందువలన ఆకాశమువలన ఉత్పన్న
మయిన కర్ణేంద్రియము (చెవి) ఆకాశగుణమగు
శబ్దమును గ్రహించుచున్నది. రెండవ దానిని
గ్రహించుటలేదు. ఈ ప్రకారముగానే వాయు
తత్వము వలన ఉత్పన్నమయిన స్పర్శ
గుణమును, అగ్నితత్వమువలన ఉత్పన్నమయిన
చక్షువు (నేతరు) దాని గుణరూపమును జలము
వలన పుట్టిన జిహ్వా (నాలుక) దాని గుణమును
రసమును పృథివి తత్వమువలన పుట్టిన నాసిక
(ముక్కు) దాని గుణమును గంధమును గ్ర
హించు చున్నది. రెండవ ఇంద్రియము గ్రహిం
చుట లేదు, ఇందులో ఇప్పుడు సందేహము

లేదు. శబ్దగ్రహణము వలన కర్ణేంద్రియము
ఆకాశ తత్వమువలన ఉత్పన్నమయినదని అందు
చేతనే శ్రోత్రేంద్రియము అన్ని పరిస్థితులలో
పరమ పవిత్రమయినది. దానితో సంబంధింప
జేయుటవలన శౌచాదికములైన అపవిత్రావస్థ
లలో కూడ యజ్ఞోపవీతము యొక్క పవిత్రత
సురక్షితమగుచున్నది. ఇందువలన బ్రాహ్మణ,
క్షత్రియ, వైశ్యులు లఘు శంకాలెక స్థిర శంకా
(మూత్రముల విసర్జన) సమయములలో యజ్ఞోప
వీతమును చెవికి చుట్టుచున్నారు, అయిన యజ్ఞో
పవీతమును కుడిచెవికే ఎందుకు చుట్టవలెను?

వామాంగముకంటె దక్షిణాంగము అన్ని
విధముల చేత పవిత్రమని తలుచబడినది. ఏనన
శరీరముయొక్క వామాంగములో స్త్రీ శక్తి
(Negative Power) దక్షిణాంగములో పురుషశక్తి
(Positive Power) తలచబడినది. ఏ స్త్రీ జాతికి
వేదాధ్యయనము యజ్ఞోపవీతము యొక్క అధి
కారమేలేదో ఆ స్త్రీ శక్తితో సమావిష్టమయిన
వామాంగము మీద యజ్ఞోపవీత ముంచుటకు
అధికారము మాత్ర మెవరికి గలదు? యింకను
స్త్రీశక్తిలో అశుచితత్వముండుట నైస్గికిము,
దానితో సంయోగము చేయుటవలన పవిత్ర
వస్తువుయొక్క పవిత్రత ఎల్లు రక్షింపబడగలదు?
కనుకనే ఋషులు దక్షిణాకరణమున యజ్ఞోప
వీతముగియే మాత్ర పురహిత్యర్థము మొదల
యిన అశౌచక క్రియలు చేయుటకు ఆజ్ఞయిచ్చి
యున్నారు.

యజ్ఞాది క్రతువుల యొక్క అనుష్ఠాన విధానము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు, ముగ్గుళ్ళు.

ధర్మార్థ కామమోక్షములను కలుపుకొని పురుషార్థములతో పరమపురుషార్థముగు మోక్షమునకు కర్మజ్ఞాన యోగమున జన్మయోగ ముపాయముని పేదానై నంద్రానామసారి మార్గము. చర్మాశ్రమ విహితకర్మల నాచరించినచో భక్తి కలుగదు. అందులకై కర్మవరణ కూషల్యము. "నామంత్రహి సహాయాంతం పితామహా చరిషత్" సప్తకృ దాధారజ్ఞానకర్మ ప్రవృత్తికేవలం॥ తన్వాన్వృత్తిం సహాయాంతం నిర్వృత్తిం కంపితుమగచ్ఛన్తే॥ ద్రవ్యేతిహి సహాయే సంప్రదర్శనం సుప్రదయే" ఇతి. రంధ్రీ, దార్య, సంకామము, క్షాతలు, మొలలగురారు అముష్మిము నకై వజ్రోపవీతమువారుకారు. ధర్మమొకటియే సహాయపడును ధర్మవహాయమున దుష్టకముగు తమస్సు దాని శక్యమగును. అనగా ఆజ్ఞానము నశించి జ్ఞానోపయమగును. (పరమపురుష విషయముగు) జ్ఞానము వలన మోక్షము సంపదించును కాన ఆముష్మిక సహాయమునకై తర్మసంపాదన చేయవలయును. ధర్మమన శ్రేయస్సాధనమగు యజ్ఞాదికము, యజ్ఞాదికము వలన భక్తియోగము సిద్ధించును. సన్న్యాసులకు కూడ తమ యాశ్రమ విహితకర్మముల నాచరించుటవలననే భక్తి యోగ ముసిద్ధించును యజ్ఞాదికకర్మములందు అధికారముగల గృహస్థులు మాత్రము ఆయాకర్మల నాచరించవలయును గాని విగు వరదు. "కమేతం పేదానుపదసేవ జాగ్రహ్మణా వివిదిషన్తి యజ్ఞేనదాసేన తపసానాతేన" ఇవి మొదలగు ఖర్మయ యజ్ఞాదికమువలననే బ్రహ్మజ్ఞానోత్పత్తిని జెప్పుచున్నవి. ఇప్పుడు యజ్ఞాదులచే తెలిసికొని నిర్వచించుచుండిరి ఆనుటచే "అపినాణి ఘానన్తి" కత్తిచే హింసించవలచు చున్నాడు అను స్థలమునట్లము హింసాసాధనమైన జిట్టి ప్రియోగము సంపదించును గాని భగ్నము హింసాసాధనమని యెటుల తెలియుచున్నదో అటులనే యజ్ఞాదులు జ్ఞానసాధనములైన నేవివిదిషన్తి (తెలుసుకొనుచున్నాడు ఆను వ్యవహారములో సంపదించును గాని యజ్ఞాదులు జ్ఞానసాధనములని చెప్పదగ్గ యున్నది. ఆందువలన గమనసాధనమగు అశ్వమునకు యెటుల కత్తెము మొనలగు పరికరముల యపేక్షయో అటులనే మోక్షసాధనమగు భక్తికి యజ్ఞాది కర్మాపేక్షతలదు. గీతల యందు "యజ్ఞోదానంతవః కర్మ నిత్యాజ్ఞం కార్యమేనతత్. యజ్ఞోదానంతపత్నైవ పావనాని మహిషాను" యజ్ఞము, దానము, తపస్సు మొదలగు పర్వాశ్రమోచిత కర్మజాతము "సఖ

లేనం వర్తయన్యావ దాయషం బ్రహ్మలోక మభినంగ ద్యతే" అని యావజ్జీవము బ్రహ్మోపాసన విహితమగుటచే అట్టి బ్రహ్మోపాసకులకు "కషాయపక్షి కర్మాణి జ్ఞానంతు పఃచూగతిః । కషాయేకర్మణః పక్షేతతోజ్ఞానంపరివర్తతే" వర్తయన్విహిత కర్మలు జ్ఞానోత్పత్తి ప్రతిబంధక పాపనాశకములు జ్ఞానము పరమగునిసాధనముగనుక కర్మలచే పాపము సరించిన తరువాత జ్ఞానము కలుగును అని చెప్పిన రీతిగా ఉపాసన నిర్వృత్తి విరోధియగు పాపినకర్మజాతమును నశింపజేయును గనుక వికవచ్చనదిగాదు. పాపముబోవుపరమను పరితీనియను జేయనేవలయును. అనుచెప్పబడినది. మరియు భక్తిచిత్రనమాదనసాధనమగుటచే ఆవర్తింబ్రియనియమనము నిషిద్ధకామ్యాదికర్మవర్జనము, తమమొదలగునవికూడ అపేక్షితములు. ఇద్వియనిగిగిహములేక నిషిద్ధకామ్యాదికర్మల యందు జగ్గివర్తించినయెడల అందువలన గదుగు పాపముల చేత భక్తికి పరితిబంధకము కలుగును మోక్షప్రేరేపివాడైనను విహితమగుటచే యజ్ఞాదికర్మ ఆచరించవలసియే యున్నది. అగ్నిహోత్రాదికర్మ యొకటియే యావజ్జీవాచరణీయమున్నూ. నల్లవలసాధనముగా అచరణీయమున్నూ అగుచున్నటుల యజ్ఞాదికము ఆశ్రమాన్నియుగానున్నూ విద్యాన్నియుగానున్నూ విహితమగుటచే చరణీయమేయగుచున్నది. మరియు "ధర్మేణ పాపమననుదతి, ఇత్యాది ఖర్మలచే యజ్ఞాదుల నాచరించినచో పూరితముచేయబడిన పాపములవలన భక్త్యుత్పత్తి ప్రతిబంధకములు గావని చెప్పబడినది. పరితీనిత్యమును ఆచరించబడుయజ్ఞాది కర్మలవలన అన్యకరణభద్ధిగలిగి ఉత్కృష్టమగుభక్తి ఉత్పన్నమగును. ఆశ్రమకూన్యలగు విమరాదులకు (విదురుడనగా దార్యలేనివాడు) యజ్ఞాది కర్మలయందది కాంము లేకపోయినచూ బ్రహ్మవిద్యయందదికారము గలదు. ఇహోపవాసదేవతారాధనాదులవారి భక్తికి అగ్నేమేకావచ్చును. ఆశ్రమకూన్యలగు రైక్కాదులకు జపాదికమువలన బ్రహ్మవిద్య ఉత్పన్నమైయెటుల ఉపవిషట్టులలోగన్నట్లుచున్నది. "జపే నాపిదననిద్యేద్బ్రాహ్మణోనాత్రీవంశయః, తుర్యాదవ్యన్న వాకుర్యాన్తైరోర్బ్రాహ్మణాకవ్యతే" అని జపాదికముచే బ్రహ్మవిద్యోత్పత్తి చెప్పబడినది. అయినచూ అనాశ్రమినతిమే త్తుచినమే కమహిద్యజ" ఒకదినమైనచూ ఆశ్రమకూన్యలై యుండకూడదని చెప్పబడినది ఎందునంతలో ఆశ్రమకూన్యకు

య్యేయందవలెను. గాఢస్వధర్మములయందు శ్రద్ధయున్నచో
సన్మహాదేవతావలన వివాహముకాని యావస్థనుట జపా
దిము వలననే వ్రతీబంధములు వలెవి బ్రహ్మవిద్య ఉత్ప
న్నముకావలసియున్నది. ఆశ్రమముననున్నచో అనేకధర్మ
ముల నాచరించుటకు వీలగుటచే భక్తిప్రతిబంధకపాపములు
శిశుమున నశించి అచిరకాలముననే భక్త్యధ్యయగును.
గనుక బ్రహ్మగూడు ఆశ్రమరహితయైయుండుటకంటె ఆశ్ర
మరహితయైయుండుటే శ్రేష్ఠము. వైదిక, వైఖానస, పరి
వ్రాజకాశ్రమ భక్తియుగ వరతులగుటవలన బ్రహ్మవిద్యాది
కారములేదు. వీరికిప్రాయశ్చిత్తముగూడ శాస్త్రములందు చెప్ప
బడియుండలేదు. వైదికాదులకు బ్రహ్మవిద్యాదిభక్తి మహా
పాపములలో చెప్పబడనిదై ఉపపాకములలోనినగుటచే ప్రా
యశ్చిత్తమువలన పరిశుద్ధులగు వీరికి బ్రహ్మవిద్యాదికారము
గలదని భలంబాదు. వీరికి పాపనివృత్తికై కొన్ని శాస్త్రముల
వలన ప్రాయశ్చిత్తాదికారము నీడించిననూ "ప్రాయశ్చిత్తం
నవశ్యామియేనకుర్వేత్స ఆత్మహత" అనుస్మృతి వచనమువలన
వైదికకర్మాదికారమునకు తగినకుర్చి హేతువగు ప్రాయశ్చి
త్తము లేదని చెప్పబడుటచే ప్రాయశ్చిత్తమువలన నరకానుభ
వములేకపోయిననూ బ్రహ్మవిద్యాదికారములేదనియే నిర్ధాం
తము. భక్తుడు తనమహిమను ప్రకటించేయక దంబాదిహున్య
దై విహితకర్మం నాచరించుచుండవలెను. విహితఫల సాధన
మగు ఉపాసనకై పాతకములకు పుణ్యకర్మం నాచరించినచో
ఉపాసనోత్పత్తి ప్రతిబంధక ప్రతిబంధకర్మ యున్నయెడల ఈ
కర్మావంతరమున్ను లేనిచో శిశుముగానున్ను నీడించును.
ఇటులేదు చిరసాధనమగు ఉపాసనము గూడ ప్రతిబం
ధకములేనిచో శిశుముగానున్ను, ఉన్నచో విలంబముగా
నున్ను ఉత్పన్నమగును. ముక్తిఫలమగు ఉపాసనకు గూడ
బ్రహ్మజ్ఞానియెడల జేయు ఆపచారము ప్రతిబంధకమగును.
వ్రతీదివముల ఆచరించబడు నిత్యవైమిత్తికాపి కర్మలవలన
భక్తిశక్తి ప్రతిబంధక పాపములు నశించి దక్షిణిత్వము
మగును. ఆచరకర్మ ప్రతిబంధక బ్రహ్మజ్ఞానమువలన అనేక యజ్ఞ
ముల నాచరించుచుండెను. శ్రీకృష్ణభగవానుడుగూడ అచార్య
సమస్త కాములవగునాకు చేయించినదేదీయిలేదు. భార్యము
లంపవక కర్మలముందర పొందదగినదేదీయిను లేదు. అం
ననూ లోక సంగోహార్యము కర్మయందు ప్రసక్తిండుచునే
యున్నవాడను. శిష్టజాగోసరుడగు వసుదేవుని గృహమున
బట్టి ఆపుష్ప కులమువలన దగిన కర్మయందు వివస్థననూ
ప్రాయమానించే వర్తిండువాడుగా వైదికేని శిష్టజనులెల్ల
రునూ నమ్ముజూచి నాయాచారమును జట్టి యదియే దర్శనమని
నిశ్చయించుకొనవలెనై కాదు చేయవలసిన కర్మను జేయ

నందున ప్రత్యవాయము గలవారై నరకమును పొందుదుడు.
శాస్త్రీయాచారములను పాలింపనందున శిష్టములందు ఉన్నట్టి
కిని సంపదమును పరిగించుటకు నేనే కర్మ సగుడును. పరు
వాత గూడ కర్మానర్థులగునట్లు చెబుచున్నాడును అందు
వలన కర్మల నాచరించుచుండిని శిష్టుడని ప్రవహరించబడు
వాడు ఏకర్మను ఏ అర్థములలోని నాచరించుచో స్వల్పజ్ఞాను
లగు తక్కిన లోకులును వాని నటులనే అభివర్ణించును. అతి
నాచరింపదేని అతనిని యాది లోకులు గూడ కర్మల నాచరిం
పట నశించును లోకనాశమువలన గురుకు పాపము వానిని
జ్ఞానభక్తినివేయును. కనుక నరకమువలన మోక్షకర్మల కర్మ
లను వివస్థను నాచరింపవలయును అని చెప్పియుండెను. కర్మ
ఫలముతో గూడినదై నచో బంధరూపమగును. ఫలమును
క్షీంబు. భగవంతుడే నాచే ఈకర్మలను చేయించుచున్నాడు
నేను కర్మలకు కర్మముగాను అని తలచి యాచరించుట.
కర్మలు భగవంతున రూపములై మోక్షహేతువులగును. వలా
మోక్షహేతులై కర్మగాచరించిననూ అన్ని బుద్ధిభావస్వరూప
నో అబుద్ధిభావస్వరూపమునో స్వస్థింబగా ముందు మొలవేసి
ననూ తనంతలానే వదిలనూ యెటుల మొలుచునో అటులనే
కర్మలు గూడ ఫలజనకములగును
అందుచే నీజీవునకు కర్మబంధ మధికమై
ఈలోకముననే ఆకర్మఫల మనుభవించవలసి వచ్చును. ఇక
మోక్షమెట్లు లభించును. అది భయపడవలదు. కర్మజాలము
అగ్నియై స్వభావము కలిది కాదు. ఫలసంగమితో నాచరింప
బడినదే బంధహేతువుగాని ఫలసంగములేక యాచరించబడు
నది బంధకముగాదు. "త్యక్త్యా కర్మఫలానంభుం సుఖ్యం
ప్రీతిరాశ్రియః" కర్మబద్ధి ప్రతిష్ఠింపజేసి వైవర్తిక కర్మలోకి
నా" ఎవడి కర్మానుష్ఠానమును చేయుచు కర్మఫలమునందా
క్తిని వదలి విత్కృతగర్మ ఆత్మయందే తృప్తుడగుచు అన్వేషిం
వ్రతీకృత తన కాశ్రయమగుననెడి యుచ్యవసాయము లేనివా
డగుచో వాడు కర్మయందాని ముఖ్యముతో వర్తింపిననూ
ఒక కర్మవైసనూ చేయనివాడేయగును. అరియు "నిరాశ్రిత
పితృత్వత్వ వర్తనపరిగ్రహః శారీరం కేవలం కర్మమర్మన్న
పోతికిర్నివస్తి" వలాదినందిలేనివాడై విషయాన్తర చిన్త
లేనిచున్న గలవాడగుచు ఆత్మయే ముఖ్య ప్రయోజనముగా
గలవాడగుటచే మిగిలిన ప్రాకృత వస్తువులందు ముచక
లేనివాడై శరీరమాత్రముచే పాదించబడిన కర్మమాత్రమునా
రించుకాదు సంపారబంధరూప పాపము నొందును. అనియూ
శ్రీకృష్ణభగవానునిచే చెప్పబడినది. బ్రహ్మోపాసనా మాత్ర
నిష్ఠులై నిత్యవైమిత్తిక కర్మలను విడుదలచు "నిరుతస్యకు
నన్వ్యాసః" కర్మతోనోపపత్త్యే మోక్షోత్తస్య పరిత్యాగః

తానుః పరికితీకః" నిత్యనైమిత్తిక కర్మలను చితువరాదు, పిలవన వానిని చిదిచినచో శరీరయాచాగ్నిజితే నగ్నిసిద్ధే కర్మ చః" అనునటుల శరీరయాచాగ్నియే సిద్ధింపదు. మరియు శరీర యాచాగ్ని యజ్ఞశిష్టాశనముచే జడవబగునేని మంచి జ్ఞానము కలుగు చున్నది. లేనియెడల "తేత్వసుంభుజ్జితే పాపాయేవ చన్ద్రాత్మ కారణాత్" అనునటుల పాపముగా పరిణమించిన యజ్ఞమునే ఓజింపచుండును. ఇట్టి పాపాశనము వలన మనస్సుకు అప్యాయనము కలిగించినచో విపరీత జ్ఞానము కలుగును. అప్పుడుచే మనస్సు అప్యాయితమగునని "అన్న మయం హసోమ్యమః" అను ధాన్యోగ్య కృత్తి దెల్పు చు న్నది. యజ్ఞశిష్టమైననే యాహారము తద్దమై రజ స్రమస్సుల నశింపజేసి నన్ద్రోదేకమును గలిగించి బ్రహ్మజ్ఞానమునకును సాధనమగును. కావున నిత్యనైమిత్తిక కర్మలను యాశ్చక్షేత మార్చించుచునే యుండవలయును గాని విడుచుట యొప్పుదు. ఇటుల జ్ఞానోత్పాదకములగు కర్మలను బంధకములనెది లజ్ఞానము వలన విడుచుట తమఃకార్యమగు అజ్ఞానము వలన గలుగునది గన రామనము (తమోమాంయము) అని చెప్పబడి నది అని చెప్పిన రీతిగ రామన త్యాగము గలవారగుటచే విద్యావలము నొందర సంసార పతియలగు చున్నాడు. కర్మ సన్యాసులకు భక్తియోగము దుర్లభము. వారికి మోక్షమున్ను దుర్లభమే. పుణ్య పాప రూప కర్మ సజ్జీతము ప్రార్థనము, ఆగామి అని తిగివీరముగా నున్నది. బ్రహ్మ జ్ఞానమునకు పూర్వి మాచంపబడినచై ప్రతిభ కర్మాస్తర ప్రతిభనము వలన పరోన్ముఖము గాని కర్మ సజ్జీతమనబడును. వలము రిచ్చులకు అభిముఖమగు కర్మ ప్రార్థనము. ఇవి పూర్వాదు మని చెప్పబడును. బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగిన పిమ్మట చేయ బడిన కర్మ ఆగామి ఇది ఉత్తరామమని చెప్పబడును. ఇది ముదికనునియు బుద్ధిపూర్వకమనియు రెండు విధములు

గా నున్నది. బ్రహ్మవిద్యా నిష్ఠుడగు ముముక్షువునకు ప్రారబ్ధ కర్మమున్ను ప్రాయశ్చిత్తము చేయబడని బుద్ధి పూర్వోత్త రామమున్ను అనుభవించ దగినదేయై యున్నది. ప్రాయ శ్చిత్తము చేయబడినచో బుద్ధిపూర్వోత్త రామమున ఉంచును. బ్రహ్మవిద్యా మాహాత్మ్యము వలన సజ్జీతము నశించును. ప్రామాదికోత్తరామము వీనినంటదు. బ్రహ్మజ్ఞాని యొక్క పుణ్య పాప కర్మలు నశించుట అంటఃపోవుట అనగా వీనికి పరిణామములు కాఁబోవుటయే. ఆ కర్మల వలన కలిగిన అదృష్టమే మగునుః ఊరక నశించునా యనిన పాప పుణ్య మును వాని మిథులకున్న పాపములను శత్రువులకున్న భగవంతుడు సంధిపెట్టి వానిని నిర్మలుల చేసి ముక్తినిచ్చును ఒక పుణ్యపాపములు మరియొకనికి సంకర్మమిండుట యనగా బ్రహ్మజ్ఞాని చేసిన పుణ్యమునకై వాని ననుగ్రహించ వలసి యున్నది. పాపమునకై వానిని నిగ్రహించ వలసియున్నది. వాడు బ్రహ్మజ్ఞానియై మరణించు చున్నందున వానిని నిగ్ర హించుటకు గాని అనుగ్రహించుటకు గాని వీలులేనందున వానియందు మైత్రి గంపానికి మైత్రికీ ఫలమగు అనుగ్ర హమును భగవంతుడీయ వలసియున్నది గాన దానితో పాటు దీనిని జేర్చి వీనిని విశేషముగ అనుగ్రహించును. భాగవతు డగువాని ద్వేషించిన వానిని నిగ్రహించవలసియున్నది. కావున వీని నిగ్రహముతో పాటు భాగవతుని నిగ్రహమును జేర్చి విశేషముగ నిగ్రహించును. ఇటుల సర్వబంధ విని ర్ముక్తుడై బ్రహ్మజ్ఞాని మోక్షము నొందును. గనుక మోక్షము నభిలషించు ప్రతి మనుజుడును మోక్షకారణ భూత బ్రహ్మ జ్ఞాన (భక్తి) నిష్పత్తికై ఫలసంగ కర్తృత్వ త్యాగ పూర్వ కముగ వ్యవర్థాకృతి విహిత కర్మలనాచరించుచునే యుండ వలయును. అని వేదాస్త్ర సిద్ధ మార్గము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ మద్భాగవత పారాయణము

శ్రీమాన్ కికాంధి రంగాచార్యులుగారు, విజయవాడ.

శ్లో॥ శ్రీమద్భాగవతం శాస్త్రం యతః భాగవతైర్వదా ।
కీర్త్యతే శూరయతే చాపి శ్రీకృష్ణ సత్య నిశ్చింతమ్ ॥౧॥
శ్రీ మద్భాగవతం యతః శ్లోకం శ్లోకార్థమేవచ ।
తత్తాపి భాగవాన్ కృష్ణో వల్లభీభి ర్విరాజతే ॥౨॥
భారతే మానవం జన్మ ప్రాప్య భాగవతం నయైః ।

శ్రీరం పాపపరాధీ నైరాత్మ ఘాతస్తు ధైః కృతః ॥3॥

శ్రీమద్భాగవతం శాస్త్రం నిత్యం యైః పఠితేషుమ్ ।

పితృరాతృశ్చ భార్యాయాః కులపంక్తిః సుతారితాః ॥౪॥

విద్యాప్రకాశౌ విప్రాణాం రాజ్ఞా శత్రుజయోవిశామ్ ।

ధనం స్వాస్థ్యంచ శూద్రాణాం శ్రీమద్భాగవతాద్ భవేత్ ॥౫॥

యోషితా మపరేషాంచ సర్వవాంఛిత పూరణమ్ ।

ఆతోభాగవతం నిత్యం కో నసేవేత భాగ్యవాన్ ॥౬॥

శ్రీమద్భాగవతము శాస్త్రమనియు యెచ్చట నయ్యది పఠింపబడుచో వినుచు ఉభయనో యెచ్చట శ్రీకృష్ణపరమాత్మ ని శ్చ య ము గా నుండు ననియు శ్రీ భాగవతము పఠింపబడుచో మంత్రోపబృంహణమనియు భక్తిజ్ఞాన నైరాగ్య జనకమనియు ఇహపరసాధన భూతమనియు విశేషముగా పురాణములందు ప్రశంసించబడియున్నది. సప్తస్వములు సప్త సమీక్షములు సప్త కుల చర్యములు, సప్తక్షోద్ధ లోకములు, సప్త అథోలోకములు, సప్తమహాముఖములు, సప్తమలు సప్తపురములు యీవిధముగా సప్త సంఖ్యగా పేర్కొనబడినవి. “కలౌ వేంకటనాయకః” అను రీతి శ్రీ వేంకటనాథుడు సప్తగుల మధ్య వేంచేయున్నవాడు, యీ జాతిక సంబంధము నను రించి యే మనదేహము కూడా సప్తప్రకారములు (అనగా చర్మము లగాయతు శిల్యము వర్క యేడు ఆంతఃపులు (layers)) కలియున్నది. తన్మధ్యమందు జీవపరమాత్మ నివశించి యున్నవాడు ఇట్టి దేహమునను యే అన్వస్తత కలిగినను చర్మగతమైనచో వైద్యులు బోషధములచే నీవారింప గలుగుదురు గాని అంతకు మించిన అనగా శిల్యగతమైన యెవరితరమును గాదు. అంతయేల రక్తనాళము కు సంబంధించినను చికిత్సచేయజాలరు. ఉదాహరణకు గాను రక్తనాళములలో రక్తము సుశుభ్రమిచ్చిన (clotting of blood) చికిత్స చేయజాలరు, “శ్రీకృష్ణరసాయనంపిబ” అను పూర్వాచార్యుల నూక్తి ప్రకారములకు అను బంధముగా నున్న సప్తగిరి మధ్యస్థ శ్రీ వేంకటనాథునిశేవ, సప్తప్రకార మధ్యస్థ శ్రీరంగనాథునిశేవయే పరమావధము ఇయ్యది వైద్యశాస్త్రరీత్యా (Scientific) గా ఒప్పింపదగును పరిశీల్ సప్త దినములలో శ్రీ భాగవత పురాణ శ్రవణము చేసి ముక్తి నొందెను. ధుంధుకారి మహాపాపములు చేశి పితాచ జన్మనొంది శ్రీ మద్భాగవతమును గోకర్ణునిచే సప్త వింశతిములలో విని ప్రేతత్వ విముక్తి నొంది విష్ణులోకము నొందెను.

శ్లో॥ భిద్యతే హృదయగ్రన్థిః భిద్యతే సర్వసంశయాః ।

శ్రియంతే చాస్య కర్మాణి సప్తహ శ్రీవచో క్షయే ।

సృష్టి నిర్వహణార్థము బ్రహ్మ సహితము శ్రీ మద్భాగవత సప్తహ పారాయణ చేయుచున్నాడు.

శ్లో॥ బ్రహ్మాతు పరమసీత స్తేన కృష్ణాస్తయేఽనిశమ్ ।

సప్తావరణ భంగాయసప్తహం సమవర్తయత్ ॥౧॥

శ్లో॥ శ్రీ భాగవత సప్తహ సేవ నాస్తమనోరథః ।

సృష్టివితనుతే నిత్యం ససప్తహః పునః పునః ॥౨॥

స్వసామగ్య వృద్ధికి రుద్రుడు సహితము సప్తహపారాయణ మాచరించుట విశేషము.

అర్థమును గ్రహించి పారాయణ మొనరించుట సర్వోత్తమము. అర్థము తెలిసికొన్న భక్తి జ్ఞానవైరాగ్యములు వృద్ధి పొందగలవు. శ్రీమద్భాగవతగ్రంథము విష్ణుసంబంధమున్న వేదాంత ఘట్టములతో కూడి యుండుటను బట్టియు సరియైన వ్యాఖ్యానములు గానరావు, వీరభాషవీయ వ్యాఖ్యాన పుస్తకములు పురాతనముగా ముద్రింపబడియుండుటచే ప్రతులు ప్రస్తుతము లభ్య మగుట కష్టము ఇంతకు సంస్కృత జ్ఞానములేని వారికి మరింత కష్టము గనుక ఇట్టి మహాత్మకమైన గ్రంథమును పండితులయిన భాగవతోత్తములు సకల చేతనోజ్జ్వలనార్థము యెల్లరకు సుబోధకముగా నుండునటుల ప్రతి శ్లోకమునకు తెనుగు తాత్పర్యమును రచించి తమతమ జన్మముల పాపనశీ కొనుట ఉత్తమమని నాయొక్క ఆశయము. యిందువలన శ్లోకార్థము తెలిసికొన్న పిమ్మటను పారాయణ ఆతిసులభము కాగలదు. పండితవర్ణులు సంకల్పించిన యిది యొక దుర్బలకార్యము యెన్నటికిని కాజాలదు. సాలగ్రామ దానము ఉభయతారకము. అటులే యీ కార్యము కూడ ఉభయతారకము.

శ్రీమద్భాగవతమును సప్తదినములలో పారాయణ చేయవగును. యిందుకునూ శక్తిలేని వాలు మాసద్వయ పారాయణ చేయవచ్చును. శ్రీమద్భాగవతపారాయణ విధానమును గురించి వ్యాసము “పారాయణ సంపుట పారాయణ” అను శీర్షిక క్రింద “శ్రీ వైష్ణవ పత్రిక లో ప్రచు రించబడుచున్నది.

విరాటపర్వము “పర్వ ప్రదమని” యెల్లరకు విశేషమే. అట్టి విరాటపర్వమును విధివిధాన ముగా కంఠద్రగ్ధమున ఉదకమునందు పారాయణ మొనరించిన సువృష్టికలుగుట నిస్సందేహము. అట్టి విరాటపర్వమును కూడ సామాన్య జనులకు అనగా సంస్కృతజ్ఞానము లేనివారికీకూడ అందు బాటులో నుండునటుల తెనుగు తాత్పర్యము సహా ముద్రించుట యుచితము.

లోకకల్యాణార్థము మౌమనివృత్త్యర్థము యీ మహాపుణ్యకార్యమును భాగవతోత్తములైన పండితవర్ణులు ఒనరించి ఉభయతారక మొనకూర్చురని భాగవత్సార్వభౌమ మొనరించుచున్నాడను.

“సర్వేణాః స్ఫులిగో భవంతు !!

శ్రీబదరినాథుని సన్నిధానమున శ్రీమదష్టా
తరీ మహామంత్రమును, అక్షరాలక్షనీక్షణో
జపముగావించుచున్న శ్రీవిశిష్టాద్వైతపిఠా
రకసంఘ కార్యదర్శిగాలైన శ్రీ. ఉ. నే
శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు.

“వారే దీక్షాచంతరం హృషీకేశమునకు
బయలుదేరబోవుచున్న దృశ్యము”

శ్రీ రస్తు

ఋషీకేశము ఆంధ్ర ఆశ్రమము

అ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

నాడుత్తరదేశ యాత్రలో నేను సేవించిన పుణ్యస్థలములలో ఋషీకేశము నందలి ఆంధ్రాశ్రమ మొక పవిత్రస్థలము, ఇదిఉత్తరభారతదేశమున హిమవత్పర్వతశ్రేణి పార్శ్వం భములో హిమగిరివలె ధవళమై, గంభీరమై, యున్నతమై, యుదాతమై, సువిశాలమై, పవిత్రపుణ్యోదకములతో నలరారు గంగానదీ తీరసమీపమున, ఆంధ్రకీర్తిశరశ్చంద్రికలను దశదిశల వెదజల్లుచు విరాజిల్లుచున్నది ఇదిఆంధ్రులమనోభావనవలన సర్వలమై, ఆంధ్రుల వలన సర్వజన సాదరత్వముతో, ఆంధ్రులసహజస్వభావమైన, సర్వజన సుస్వాగత దృక్పథ ముతో, ఆంధ్రనాగరికతను చాటుచున్నది.

ఈఆంధ్రాశ్రమమును శ్రీ శ్రీ శ్రీయోగి సచ్చిదానంద సరస్వతిస్వాములవారు నిర్మించిరి. వీరు తూర్పుగోదావరిజిల్లా, రాజోలుతాలూకా, అవిశియను గ్రామమందు యుత్తమ క్షత్రియులగు కతారివారి వంశమునందు జన్మించిరి. బాల్యముననే, జ్ఞానవైరాగ్య సంపన్నులై, భద్రాచలము వద్దనున్న పాపికొండలలో, కొంతకాలము నిరాహార దీక్షతో తపస్సుచేసిరి. పిమ్మట విశాఖపట్నంజిల్లా, పెరుమాళ్ళ గ్రామంలో అశ్రమమును స్థాపించు కొని తపస్సుచేసిరి. అటుపిమ్మట శ్రీవిజయనగరం మహారాజుగారి అడవిమీకారు గండిలో కొంతకాలమున్నూ, పూరిజగన్నాథ దేవాలయములో కొంతకాలము, కలకత్తా కాళీదేవాలయములో కొంతకాలము, కాశీ, అయోధ్య, నైమిశారణ్యములలో కొంతకాలమున్నూ గడపి చివరకు ఋషీకేశమునకు యాత్రకైవచ్చు యాత్రికులగు ఆంధ్రులకు బసవగైరా సౌకర్యములు లభింపకపోవుటయు, భాషరాని తిలమున పడుయిబ్బందులనుజూచి, 1939 న సంవత్సరములో యీఆంధ్రాశ్రమస్థాపనకు పూనుకొనిరి. ఈరాజర్షి అతినిరాడంబరజీవి, మృదుమధురమితభాషి, సువిశాల.గంభీర, మనోభావనచే విరాజిల్లు మహాతపస్వి. అపుడు మంత్రిపుంగవులై విరాజిల్లుచుండు శ్రీ. టి. ప్రకాశంవంతులుగారు 1-0-0 శ్రీబులుసు సాంబమూర్తిగారు. రు 1-0-0, వి. వి. గిరిగారు రు 1-0-0, శ్రీబైజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు రు 5-0-0, శ్రీవత్స సోమసుందరంగారు. రు 15-0-0, శ్రీ గంటు లక్ష్మన్నగారు రు 3-0-0 శ్రీఅల్లాడి కృష్ణస్వామయ్యగారు. రు 10-0-0, శ్రీశౌంఠి రామమూర్తిగారు రు 10-0-0 చందాలుచ్చి, యీఆశ్రమస్థాపనకు యీస్వామిజీగారిని మిక్కిలి ప్రోత్సహించిరి. ఆవిధముగానే ప్రార్థనముతో రెండువేల రూపాయల చందాలు సంపాదించి, ఆధనముతో చక్కని ప్రదేశములో 1200 గజములస్థలమునుకొని, ఆశ్రమ కట్టడము పనినిప్రారంభించిరి.

క్రమముగా మన ఆంధ్రదేశము దీని ఆవశ్యకతను గుర్తించి, మిక్కిలి సహాయ మొనర్చుచుండిరి.

ఇప్పటికి సిమెంటుతో, దృఢతరమైన సువిశాలనుసౌఖ్యముతో అలరాన, 64 గదులు, 10 వరండాలతోను, మూడంతస్తుల దివ్యభవనమును సుమారు 2 లక్షల 15 వేల రూప్యముల వ్యయముతో శ్రీస్వామిజీ నిర్మించిరి. ఈ అపరిచిత ప్రదేశములో, శ్రీస్వామిజీ యొక్క రే వారి స్వశక్తితో యిత అద్భుతమైన నిర్మాణమును చేయగలుగుట, మన ఆంధ్రదేశమున కెంతయో మహిమ మరియును శ్రీస్వామిజీయొక్క ఆస్థితో శక్తిచిహ్నము.

ఇప్పుడింకను సుమారు యెనిమిదివేల గడముల స్థలమును, శ్రీరాజుగారి పట్టాభిషేక రామయ్య, శ్రీ అనంతేశయనంగార్ల సహాయముతో సంపాదించిరి. ఇందులో యొకవైపున శ్రీలక్ష్మీనారాయణ మందిరము, శ్రీనంతలపల్లినాథస్వామి వందిరము, శ్రీలక్ష్మీమందిరమున్ను, రెండు గోపురములు, రెండు విశాల మండపములున్న 20 గదులు స్థిర నివాసులకన్నా, 30 గదులు తపశ్శాలలు లక్షన్నా, 20 వంట గదున్నా 30 బావులున్నా, మొత్తం మంతటికి ఎలక్ట్రిసిటీయు, రెండింటి వైపున శ్రీ చంద్రహాళేశ్వర మందిరము, నవగ్రహ మందిరము, ద్వజస్తంభము యిత్యాన, దక్షిణ దేశపు శిల్పత్వముతో దక్షిణ దేశపు సాంప్రదాయముతో, నిత్య భూషణ దీప భాగలంకారములతో పరిసన్నిధు ముందు ముందు తీరునది, రామేశ్వరము మొదలైన దివ్యక్షేత్రములతో, యిటు దివ్యక్షేత్రమై యలలాడునట్లు నిర్మాణ మొనర్చు మిక్కిలి కుశూహలముతో శ్రీస్వామిజీ సంకల్పించునారా. ఇందుకు సుమారు 5 లక్షల భవము అవసరమగునని అంచనా వేయబడినది. ఈ పనులకై మైసూరు జిల్లాలోని, శివారు పట్టణమందలి శిల్పి చిన్నప్పాచారిగారికి, 44 విగ్రహములు మిక్కిలి ఆధునాతన శిల్పత్వముచే నిర్మించుటకు 10 వేల రూపాయలకు కంట్రాక్టుయివ్వబడినది. పునాదికై రాయి కంకర, సిమెంటు వగైరాలు సంపాదించబడినది పునాది, త్వరితా పనిప్రగతికానున్నది. శ్రీస్వామిజీయొక్క యీ సంకల్పమునకు ఆంధ్రులందరు విరివిగవిరాళములిచ్చి శోభింపజేయుచున్నది. ఇట్టి మహత్తరమైన పని యీ ఉత్తర ప్రాంతమునెచ్చటను లేదనవచ్చును.

శ్రీస్వామిజీ యీ సంస్థకు యీక్రింది మహాశయాలను ట్రస్టీలుగ నేర్పాటుచేసి దీనిని పట్టికు సంస్థ నిజప్రభువేయించి, జమ ఖర్చులకు నోచర్లతో సహా అడిట్ చేయించి ప్రచురించుచున్నాడు.

ట్రస్టీలు. సర్. శొంతి వెంకటరామమూర్తిగారు, G. C. S, E ఆర్టింగు గవర్నరుగొంబాయి. శ్రీమాదభూషి అనంతేశయన అయ్యంగారు. పార్లమెంటు డిప్యూటీ సీనియర్ స్ట్రాజ్ ఆఫ్ మునగాల శ్రీమంత్రి ప్రగడ నరశింహ వంతులుగారు (E. X డిప్యూటీ కలెక్టర్) శ్రీశ్యాం శెట్టి పార్థసారథి నాయుడుగారు. (ఆంధ్ర) యిథూరెన్ను కంపెనీ డైరెక్టరు)

శ్రీమైడా శ్రీరామకృష్ణయ్యగారు. బమిందారు. కాకినాడ.

(శ్రీ)గోగి నేని నెంకటసుబ్బయ్యనాయుడుగారు. గూడూరుజిల్లా నెల్లూరు

ఇప్పుడు చేయవలసిన యీఅయిదు లక్షలరూప్యముల పనిని యేదాతలైన స్వయం
ముగిసిరించ సంసిద్ధులైయున్న యుడల యీసంస్థ సేరు, అదర్శము మార్చకుండగ యుండు
షగతుపై, తాము స్వయముగ మానేజ్ మెంటు చేసుకొనుటలో, ఆదాతలకు శ్రీస్వామిజీ
వారువప్పగించగలమనుచున్నాము. కూడా. ఈరాజర్షి యొక్క పవిత్రభావము లెంతయున్న
ననీయములు.

వీరి సంతకం కల్పము శ్రీఘృకాలములో ఆశ్రయఃపతిసభలమొనర్చుగాక. దాతలంద
రుయుదారహృదయముతో యీసంస్థకు విరాళములనొసంగి, మిక్కిలి ప్రోత్సాహముతో
తమ ధనమును,

జన్మమును సార్థక పరచు కొందురు గాక.

పైనుడహరించిన నిర్మాణకార్యక్రమము ఆచిరకాలములో పరిపూర్తియై హిమవన్న
గరభిరముపై అఖండ జ్యోతిమలె. అలరారుచు. ఆంధ్రత్వమును ప్రకాశింపజేయుచుండుగాక.

★ నివేదన ★

(శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీ)మాన్ పంగల పార్థసారథిఆచార్యులుగారు
వలూరు.

శా॥ శ్రీరుచ్చేష ఖగేశ్వరప్రముఖ సూరిస్తాయమానాద్యలీలా
మానుష్య మహాగుణానుభవ సంలభ్యావ్యయామోదచేతో
ముక్తాత్మా సమర్పితార్చనసముద్భూత ప్రకామానుకం
పామందస్మిత చంద్రికాయత ముఖప్రగల్భ్య మిడేహరిం.

శా॥ నీపిల్పున్ పని నచ్చి నిల్చితిని తండ్రి ! శూన్యహస్తాలతో
నీపాదముల కర్పణం బొనరుపన్ దేలేదు నేనే మియన్ !
నాప్రాణ మొక్కకలున్న; దద్దిత్వదధీనంబే ! కృపాదృష్టిని
పాపాత్మ్యబరికించిపోవు మనుచుం బ్రార్థింతునారాయణా !

మ॥ నీను సంకర్తన మాచరించుటకుఁగానీ భావహర్ష్యంబులో
నిను బుధించి స్వరూపముండెలియఁగానీ శక్తియేలేదు-నే
ననభిజ్ఞుండను; మందబుద్ధిని; మదీయంబౌమనః పుష్పమున్
వినయంబౌప్పభవత్పదాబ్జములకర్పింతుం గృహింపంగదే !

గీ॥ చూడు ! మింతకు మించి మొచ్చుకొనఁ దగిన
కానక-యేమున్నదో ప్రభూ ! జ్ఞానదీప్తి
సుప్రకాశిత మొనరించి సూన్యహృదయ
మక్షయంబుగ జ్యోతిర్మయంబొనర్పు ! ... 4

శ్రీమతే నమః
నారీవిభాగము
శ్రీమతే నమః

రిరుక్కోళూర్ పెద్దే విదైరహస్యము

(రచయిత :- శ్రీమద్భాగవత శ్రీసావేరియస్ వరదాసు)

— భాగవతము —

అ॥ దేహపై విద్రేనో ఋషిపత్నియై పోలే ॥

తె॥ ఘోరదేహబంధమును నవలితినా ఋషిపత్ని నలె ॥

వి

యమునాతీర మందొకనాడు గో-గోపత్న గోపబాలురతో

శ్రీకృష్ణులరాములు విహరించుచుండ, గోపబాలురు “కృష్ణా!

అకలిగొంటి” మనరి అందులకు శ్రీకృష్ణుడు వారలను అచ్చట

యాగము చేయుదున్న ఋషుల వద్దకు వెళ్ళి అన్నమడుగ మనెను.

సీ॥ వల్లపులూరి యీ ననమున విప్రులు బ్రహ్మవాదులు దేవభవనమునకు ।

నకుగుట కాంగిరసాహ్వయ సత్రంబు సలుపుచున్నారు సనుచు మీరు ।

మా నామములు నెప్పి మ్రెక్కితొ నడిగిన నన్నంబు బెట్టె దరనుచు బలుక ॥

వారలు చని విప్రవరుల కెల్లను మొక్కి పనులమేపుచు బలభద్రకృష్ణు॥

తే॥ లలసి పుత్రైంచి రిట మమ్ము నన్న మడుగ ధర్మవిదులార, యర్థిప్రదాతలార ।

పెట్టు డన్నంబు శాంతిల బిలిచి తెచ్చి పెట్టుదురు గాదె మిము బోటి పెద్ద తెల్ల!

న । బ్రహ్మవాదులు అన్నము లేదనగా గోపకులు నిరాశులై రాగా ।

శ్రీకృష్ణుడు వారల మునివత్తుల నడగి రమ్మనిరి ॥

కం॥ గోవుల మేపుచు నాకొని గోవిందుం డన్న మడిగి కొనిరండని

మమ్మా వేశం బుత్తెంచెను ధీవిలసితలార రండు తెండన్నంబుల్ ।

అని. గోపాలురు తెలిపిన వెంటనే మునివత్తులు

వ ॥ గోవింద సంకర్షణ కుతూహాలులై ధరణి సుందరులు సంభ్రామానం

దంబులు డెందంబుల నందడిందు భక్త్యభోజ్య లేహ్య చోష్య పానీయ

భేదంబులం గలిగి సంస్కార సంపన్నంబులైన యన్నంబుల కుంభముల

యందు నిడికొని సంరంభంబుల సముద్రంబునకు నడచు నడుల తెఱంగున ॥

క || బిడ్డలు మగలును భ్రాతలు సజ్జము చని నలదనంగ నలుగలడని మా ।

నోయ్యచు జగదీశ్వరునకు జడ్డన నన్నంబు గొనుచు జనిరా నుదతుల్ ॥

తే || రాజిశోత్పలకర్ణపూరములవాని, మహితపల్లవపుష్పభామములవాని ।

భువనమోహననటవేషభూతివాని, గనిరి కాంతలు కన్నుల కలుపు దీతి ॥

క || కని లోచన రంధ్రంబుల మునుమిడి, హరిలలితరూపమును లోగొని, నె ।

మృనమున బరిరంభించిరి తనుమధ్యలు, హృదయజనిత తాపమువాయన్ ॥

క || పరమేశ్వరార్పణముగ బరజనులకు బిక్షయిడిన బరమపదము నం ।

బర గెదరల తుది, సాక్షా త్పరమేశుడు భిక్షసేచు ఫలమెట్టిదియో ? ॥

అని మునిపత్నులు శ్రీకృష్ణునికి అన్నమును తీసుకొని వెళ్ళి నివేదించిరి.

ప || ఇట్లు కృష్ణబలరాములు గోవబాలురతో షడ్రిసోపేతంబైన యన్నంబు భుజించి

మునిపత్నులారా మీరు యజ్ఞవాటంబులకు వెళ్ళి మీభర్తలతోగూడి ।

యజ్ఞమును సాగింపుడు శ్రవణమననధ్యానంబునను కీర్తనంబునను కలుగుపీఠి ।

సామీప్యంబున గల్గుచు, శీఘ్రంబుననే మీకుమత్పాప్తి కల్గునని ।

దీవించి బంపెను. అందులో నొక్క మునిపత్ని మాత్రము భర్తచేత వారింప

బడినదై శ్రీకృష్ణుని ధ్యానించుచు గర్మానుబంధంబైన దేహంబును సంతృప్తంబు ।

గావించెనే. స్వామి ! అటుల భక్తిజేసి నా శరీరత్యాగంబు జేసినానా ।

శ్రీ రామా య ణ ము

అ || ఓశముకన్ చెప్పలేనో పిరాట్టియైపోలే ॥

తే || దశకంఠరావణుని హతముగావించినానా సీతమ్మవలె ॥

రావణుడు || మత్తకోకిల || ఇంచుబోణిగొ వుష్కరాఖ్య సమదమైన విమాన మ ।

భృంచదిర్కవిభా విభాసము యశ్వసగ్గజు బోర ని ।

ద్దించి తెచ్చితి హృద్య మయ్యెడ జేరి యిద్దఱ మెంతయున్ ।

ఁంచదిష్టసుఖోపభోగము జూనపొందుచు నుండమా ? ।

అని రావణుడు సీతతో మదనోద్ధేతమగు దుర్వాక్యము లాడగా సీతయు ।

సీత ! శ్లో ! తృణ మంతరితః కృత్వా స్రోత్యువాచ శుచిస్మితా ।

నివర్తయ మనో మత్త స్వజనే క్రియతాం మనః ॥

అనగా నామాటవినక సీతా నామహిమ వినుము ॥

శ్లో || పంచాంగం పాతక శ్చాయం పశ్య బ్రహ్మ కృతో మయా

ప్రతీహార స్వయం సూర్య శ్శశీ చ్చత్రధరః కృతః

వసుతో యం జలగ్రాహీ । మార్జకః పవన స్త్విహ

అగ్నిః కృతో యం రజకః మాలాకార శ్శచిపతిః

దండపాశి ర్యమ శ్చాత్రి దాస్య శ్చాత్రి సురస్త్రియః ।

మార్తాండో నాపిత శ్చాయం గణపః భీరరక్షకః ।

మంగళాద్వ్యా గ్రహా స్సంస్తా నోపానామే, ఇవా సనే

ఊదోల్లికశ్చక్రలాసః ! యజ్ఞో పివిర్జితః

! రాజానుభవ పరిగల్భములను విని సిర్లక్ష్యముఁజేసి ॥

సీత-సీ ॥ కూకటిముడికి నై కురులు గూడనినాడె బెదరక తాటక పీచమడచె ।

గాధేయు డొనరించు కృతరక్షణము సేయ బెక్కఁడు దైత్యుల! నుక్కఁగంచె

ననన్వివేచిలసిల్లు నభలరాజన్యులు వేరైతెడత్తుగ లేని విల్లువిడిచె!

ఘోరాలపులలోన గృహ్యునుమయాస ఖరదూషణాది రాక్షసుల జంపె ॥

1. ॥ పాదరజమున నొకరాయి బడతి జేసె, లీల మాయామృగంబును గూల సేసె!

రాజమాతృఁడె మేదినీ రక్షకుండు రామభూపాలుడాది నారాయఁబండు ॥

2. ॥ అట్టిరాముని కీమద్భియనగ నెంత, లంకయన నెంత దనుజుల పొంకమెంత ।

నీవనగ నెంత నీలాపుచేవయెంత చెప్పనేటికి నీ వెజూచెదవుగాక ॥

మ॥ వీరాలాపము లాడనేల వినుమీ విశ్వప్రకాశంబుగా ।

బారా వారము గట్టి రాఘవుడు కోపస్ఫూర్తి దీపింపగా ।

ఘోరాజన్ నిను డాసిలావుకలిమిన్ గోటిరయ్యుక్తంబుగా ।

గూర్చాస్త్రంబుల మస్తముల్ దుఃఖి భుక్తుల్ పెట్టు భూతాళిన్ ॥

ఆ॥ ధర్మనిత్యుడైన ధశరథసుతనక్య ధర్మపత్ని సాధ్వీ దరమెనీకు ।

రాక్షసాధముండ రూక్షచరిత్రుండ పాపి నన్ను దాక బాలితుండ ॥

ఇట్లుల సీతమృగవలె రావణుని దూషించి, శ్రీరాములచేత సంహరింపజేసినానా—

ప ద్య పు రాణ ము

అ ॥ పిణ మెగుప్పివిట్టెనో తొండమానై పోలే ॥

తె ॥ నిర్గత జీవులను బ్రీతికించినానా తొండమాన్ చక్కవర్తివలె ॥

వి

తొండమాన్ చక్కవర్తి రాజ్యపాలనచేయుకాలమున కూర్చు డను బ్రాహ్మణుడు కాశియాత్ర పోవసమకట్టి రాజునద్ద సేదుమానములు గర్భవతియైన తనభార్యనున్న విదేష్ ప్రాయముగల తన సుతుని ఒప్పగించి తా నాకు మానములలో మరలివచ్చెదనని వెళ్ళెను రాజువారలను ఊరికి దూరముగా నొకగృహమందుంచి ఆ రుమానములకు నలయు భోజన నస్తువులను సమకూర్చియుంచెను. ఆ బ్రాహ్మణికి నెలలు నిండి ప్రసవభాధకలిగెను. ఆమె విధితలుపు తెఱచి ఇల్లు వెలుపలకురాను ప్రాయస్థింపగా సాధ్యముకాకపోయెను. ఎవరో విధివశాత్తుగా గుమ్మము తలుపును చిలుకవేసి పోయిరి. ఆమె ఎంత అణచినను, తేలువర్షులకు వినబడనందున

ఆమె నిస్సహాయముగా ప్రసవించి నానాబాధలు పడవలసినదెప్పుడు. నానాటికి ఆహారసామగ్రిలు తఱుగుచురాగా కూడుతేక కృశించి మువ్వురును నేలంబడి (పాణముల బాసిరి. తొమ్మిదిమాసములైన తర్వాత కూర్చుడు గంగాన్నానము తీరి రాజవద్దకువచ్చి తన భార్యా బిడ్డలను పంపమనెను రాజింత వజరు ఈవిషయమును బొత్తిగా మఱచెను గనుక దిగ్గున విభ్రమమొంది భటులనంపగావారు పోయిచూచి మూడు శల్యములున్నవని చెప్పిరి. రాజు దిగులొంది తన యిష్టదైవమైన శ్రీనివాసుని ప్రార్థింప నిశ్చయించుకొని కూర్చునితో వాండ్లు చక్కనివ్రునితో స్వామిదర్శనార్థమై కొండకు వెళ్ళిరనిచెప్పిపంపి రాత్రికాగానే నరసింహ గుహమార్గముగా మాయలుగనే వెళ్ళి సన్నిధిజేరి శ్రీనివాసునితో తన మహాపరాధమును దెప్పి దుఃఖించి, వారలను బ్రతికించితేనరి లేకుండిన ఈకరవాలముతో నాఅనువుల బాసెదనని వేడుకొనెను. శ్రీవానికి తొండమానుపై అనుగ్రహము గల్గి ఆ మూడస్థులను దెచ్చి నాస్వర్ణపుష్కరణి పూర్వదిగ్భాగమునందున్న నొకతీర్థములో మంచ మని ఆర్జుజేసెను. అట్లే మూడు శల్యములను దెచ్చి ముంచగా వారలు కరణశేఖరములతో నీటి పైకి వచ్చిరి. రాజమహాసంకోషముతో కూర్చుడికి అతని భార్యా బిడ్డల నొప్పజెప్పెను. కూర్చుడిన్నా శ్లేష్కాడికి పోయినారని భార్యనగుగా నామె విష్ణుమాయ చేత బ్రహ్మలోక మును చూచినదనిననెను. సుతము సక్రద్విషములను కైలాసమును శంకరునిదర్శించి వచ్చినా ననెను. “శిశువు” నేను దేవతములను పర్యవేక్షణములను చూచి వచ్చినాననెను అందఱును సంకోషముగా వెళ్ళిరి. ఇప్పుటికిని ఆతీర్థమునకు శల్యతీర్థము అని పేరు బరగుచున్నది.

(తి. అ) తొండమానునెవరి అతిమానుష కృత్యమును చేసినానా?

తిరువాయ్ మొలిలోని 10 వ పదిలోని మొదటి తిరువాయ్ మొలిలోని పాశురము శ్రీమతి నండూరి ఆనందమ్మగారు. ఏలూరు—

1. తాళ తామరై త్తడమణివయల్ తిరుమోగూర్ ||

నాళు మేవి న్నమరందనన్ అశురై త్త గోక్కుమ్ |

పోళు నాన్దుడైగుక్కుళిల్ కమలక్కళ్ కని వాయ్

తాళమేగత్తెయన్ని మత్తై న్నిలవ్ కదియే !

మొదటి నించి కూడా మన ఆచార్య ఆర్చావ తారమండు విశేష మీడుపాడు పొందియుండిరి వారు తిరుమోగూరిలో వేంచేసియున్న ఆర్చావతార వైభవమును గురించి పాడినపాశురమిది మనమంతా కూడా దివ్యదేశములలో అర్చాస్వరూపిగావున్న సర్వేశ్వరుని శేవించడము అచ్చట నేప్రవర్తిచేయడము చేయుటలో ఆశ్చర్యమేమిటలేదు ఎందు వలనన గా పరమపదనాథుని సేవ మనకు దేశాంతరగతజలము మాదిరి వునయోగములేదుగదా దేశము కాలము వేరగుటచేత

ఆరామకృష్ణాద్యవతారముల జేవించుకొందామని సమకాలికులైన నంద నశిష్య వాసుదేవాదులకే గాని కాలాం తకులమగుటచేత మనకుపయోగములేదు సరి జన్మాంతరసహస్రేషు త పోక్షా న ము కలవారికేగాని మనబోటి అజ్ఞానులకు అంతర్యామి స్వరూపము గోచరించదుగదా అందునలన మనకు అర్చావతార అనుభవము తప్పవేరు ఉపాయము లేదు గాని సర్వేశ్వరుని కరుణనలన మయచ్ఛజ మహినలన అన్నట్లు కొంచెమైనా అజ్ఞానము కలదని భక్తిలభించినవాు ఆత్మార్థపుటచేత ఘోరప్రాయవిభవ అంతర్యామి స్వరూపములను కరతలామలకములుగా అనుభవించు లేగాక! శ్రీకృష్ణపరమాత్మ అనుభవము దగ్గరకు వచ్చేసరికి వస్తుశ్చైవశ్చైవమమ్మ అనే రికముతో నానిగుణచేష్టితముల యశోదమృగతె అనుభవించు గాక కృష్ణా నీవు ఒకలా అందులో దొంగతనమా దొరికి పోవడమా అమృతాటితోలోలుకి కట్టివేస్తే గట్టిగా నీవు ఏడుస్తువుంటావ్ ఆమె నోరుమూయి అది భయపెట్టితే వెక్కి వెక్కి ఏడ్చితి నాయనా ఏమిటి ఈసోలభ్యముతండ్రి అనిఎత్తిరం అని 6 మాసములలా నీవాల్యగుణాను సంధానము తలచుకొని మూర్ఛపొందినాకుగదా తిరిగి పిరందవా రుఅన్న పాశురములో శ్రీకృష్ణా నీవు చెజనాలలో పుట్టడమా పుట్టామానే తల్లిదండ్రుల సంకెళ్ళు విడగొట్టతూ పుట్టావా నీ వ వ త రించి న వు డు వురుటి గదిలో మంగళదీపమైనా లేదుగదా ఒక మంగళవాయిద్యమైనాలేదే మాకొరకు ఎన్నికష్టాలు తండ్రి అని అచ్చట ఒక 6 మాసాలు మూర్ఛనొందారు గదా, తిరిగి బాలగోపాలుని రాక ఆలస్యమై పోయినదని ప్రణయ రోషము కలిగి మిన్నికై అని పాశురముల యను సంధానముతో నానిగి గచ్చకాయలు ఇచ్చి పోవయ్యా అని వానితో ప్రణయ కలహము కూడ ఆశిన ఆత్మార్థు వేయ్ మరు తోల్లికై మెలియుమాలో అనేపాశురములో బాలగోపాలుడుతనబడినోనేవున్నాడు ప్రభాతమైవపిష్టల కలకలా రావమువిని బాలగోపాలుడికి లేగదూడలను మేవడమంటేచాలిష్టము గనుక తప్పక తెల్లవారితేవెళ్ళి పోతాడు. వెళ్ళక మానడని వాని సన్నిధిలోనే కృష్ణాచూడుము నీవియోగ దుఃఖముచేత నాశరి రమెలా పాలిపోయినదో అనిదుఃఖించిరి. రామావతారము దగ్గరకొచ్చేసరికి, కరావిర్ ఇరామపి రాకై యల్లాల్ మత్తుం కర్పరో అని చదువుకొన్నారు. శ్రీరామచంద్రులను తప్ప మరెవ్వరి నైనను కొనియాడెదరా అని ఈవిధముగా అవతారములను కరతలామలకముగా అనుభవించిన ఆత్మార్థు అర్చావతారము దగ్గరకొచ్చేసరికి ఒజివిల్ కాలమెల్లా ముడనాయ్మన్ని వజివిలా అమై కెయ్యవేండు నామ్ అని ఎల్లకాలమున్ను ఆవిడుకొండలవాని పాదపద్మము లలోనే అన్నికైం కర్మములు చేయవలెను. ఆవెంకటా చలవతే నాకు పాప్యము; అని పాడి అగల గిల్లే నిరయమెన్ను అలర్ మేర్ మంగై యురైమార్ బా అన్న పాశురములో పిరాటిలుతోరిన నావీడు కొండలవాని పాదపద్మములేనాకు శరణము, వేంకటాద్రిమీద వేంచేసివున్న, నాతిరునేం గడ ముడయూను పాదపద్మములే, నాకు శరణ్యము, అని ఉపాయో పేయములు నాకు

అర్చావతార ఎంజెను మానార్ల తిరువడిఘళ్ళే అని నిరూపించుటయేగాక, నాయీకావస్త పొందినా తాయిమారవస్తపొందినా, దూతలనుపంపినా, అర్చావతారమందే అత్యంత ప్రావణ్యమును కలిగి యుండిరి. ఆళ్వార్లు నాయకావస్థనుపొందినది అర్చావతారమందే సంగళ్ కోలత్తిరుక్కుళుం గుడి సంబియైనాన్ కండపిన్, అన్న పాశురములో తిరుక్కుళుం గుడినంబిని సేవించినప్పిట, వాని శంఖ చక్రములతో విజ్జరిఅధరముతో నామనస్సు వెళ్ళిపోయినది. అమ్మలారా, మఱెందులకు నన్ను కోప ఘుచేయుదురు. తల్లిగారవస్త పొందినపుడు కంగులు పగలు అన్న పాశురములో శ్రీరంగనాథా నాకు మరిసీవిషయములో ఏమి తలంచుకున్నావు. అని పాడిరి.

ఆఖరుకు తిరువనంత పురందర్లకి వచ్చునరికి, పరమ పదమెందులకు ఆపరమపదనాధుడే ఈతిరు ననంతపురములో వేంచేసియున్నాడు. రండి రండి.

కెడుమిడరాయ వెల్లంకేశవావెన్న, అని వానిని తలుచుకొనునరికి. ప్రతిబంధకాలన్నీ పోవునరండి. అని పాడిరి || సరి || ఈతాళతామరై పాశురములోని విశేషమేమి. యనగ ఆళ్వార్లు తిరువాయ్ మొలిపాడి అయిపోయినది. సర్వేశ్వరుడు పరమపదమునకు రమ్మనమని తొందర చేయు చుండెను. వెళ్ళకతప్పదు. వెళ్ళిపోవాలి || గాని || విరజానదీ స్నాన పర్యంతము ఈజీవాత్మకు వాసనా రేణువలు పోవుగదా అంతపర్యంతము, అర్చిరాది మార్గములో నాకు సహాయ భూతులెవ్వరు, అలవాటైన శరీరమాకూడా రాదు || పెత్తార్, పెత్తు జజిందార్, అన్నట్లు దేహబంధువులు రాదు ఇక దొరికిన సహాయభూతులెవరు. ఈఆత్మ నిక్షేపమును ఎవరి నెత్తిన బెట్టుదును అని ఆలోచించి అందరి ఆత్మల భారము మోసేవాడు ఆసర్వేశ్వరుడే, శబరిమూట. సుగ్రీవునిమూట రాక్షసుడైన విభీషణుని మూట. గుహుని మూట, ధర్మపుత్రాదులమూట, ద్రౌపతిమూట, కాకాసురునిమూట విదురునిమూట, వీరు వారననేల అందరుమూటలు మోయువాడు వాడే. వాడినెత్తినే మన ఆత్మ భారమువేదాము, అని నిర్ణయించుకొనిరి. అటుల నిర్ణయించుకొని ఆళ్వార్లు, అలా భారము వేసేటప్పుడు పరమ పదనాధునితో లేక రామకృష్ణావతారములతోగదా, సహాయంగా తీసుకో వాలి అలా కాకుండా తిరుమొగూరులో వేంచేసియున్న అర్చావతారమునే సహాయంగా తీసు కొని పాడారంటే ఏమనుకొవాలి.

ఆళ్వార్లు ఈప్రకృతిలో ఉన్నారగును. ఈప్రకృతి యందలి అర్చావతారములనేక భావన లతో అనుభవించినారనినచో అర్థమున్నది. గాని, ఈతిరుమొగూరుపాశు రమటులగాదే ఈప్రకృ తిలోనా తమరులేరు. ఈశరీర సంబంధము విడచి సూర్యమండలము భేదించుకొని అర్చా మార్గ ముగా వెళ్ళిపోతున్న ఆళ్వార్లు ఈప్రకృతిలో వేంచేసియుండే అర్చా స్వరూపమునే వారి సహాయ భూతులుగా వరించారంటే ఈ అర్చావతారములో వారు రామకృష్ణాద్యవతారముల నెలాగ సేవించినది తెలియపరుస్తున్న పాశురము. ఈ తాళతామరై అనే పాశురము — “తాళతామరై తడ

మహానయల్ తిరుమోగూర్ “విశాలమైన జలసమృద్ధిచేత నిండిన వరిపైరులలో వికసించిన తామర పుష్పములచేత నిండిన అందమైన తిరుమోగూరు సర్వేశ్వరుడు త్రివిక్రముడై మూడులోకములు గొలచినప్పుడే, దేవేంద్రాదులు నమస్కరించితే వారి శిరిస్సున ధరించిన మణులకాంతి తామర పుష్పములాంటి పాదములమీద బడి, మణులచే పాదములు పాదములచే మణులు, ఎంతో ప్రకాశించినవి. యిచ్చట తిరుమోగూరులో పండిన వరిపైరులమధ్యను, తామరపుష్పములున్న ప్రకాశించుచున్నవి. అంత అందమైన తిరుమోగూరులో నాళుమేవి సన్మరండున్ను, అనగ సుప్రభాతాచమే నిశా” అని ఏదినానికాదినమే ఆహారీ అందము అచ్చట భాగవతుల సంసర్గము చేత కలిగిన ఆనందముతో “అప్పొళ్ళుడైక్కప్పొళ్ళుడు ఎన్నారానముధములాగ దివ్యదేశము మీద ఆశతో పరమ పదమునుగూడ మఱచిపోయి “తోళ్ళునాన్తుడై చుర్రుకళల్ కమలక్కణ్ కనివాయ్” చతుర్భుజములు, నల్లని వెంట్రోకలుగల ఎర్రని చిరునవ్వులతోగూడిన, తామరేకుల వంటి నేత్రాలతో నన్ను కళాక్షించుచు “పాధేయం పుండరీకాక్ష నామసంకీర్తనముగానున్న నాకాలమేషము, నానీరు నిండిన చల్లని మేషముతప్ప నాకుమేరు సహాయ మెవ్వరులేరు అని కాలమేషుడై యన్ని మత్తున్నెలం కలియే అని పాడినారుగదా ! ఈపాశురమున మనకు తేలివది ఏమనగా ఈప్రకృతియందున్న పూజకాక ఈప్రకృతి కనంతరము రామకృష్ణాద్వయతారముల ను కరతలామలకముగా అనుభవించినఆళ్వార్లు ఈఅర్చన తారమునే దారి సహాయముగా తీసుకొన్నారు. అంటే ఆళ్వార్లకు అర్చనతారమునం దెటువంటి ప్రవత్తిని కల్గియున్నదీ మనకు తెలియుచున్నది. — వారే అర్చనతారమందు అంత ప్రావణ్యము. కలిగియుంటే మనచోటి ఆళ్వాలకు దివ్యదేశములు తప్ప మేరు ప్రావ్యప్రావకములు లేవని చెప్పవలెనా? యింగువలననే పిల్లలలోకాచార్యులువారు కూడా ఉగంధరుళినసళంగళితే ప్రావణ్యము ఇరుక్కవేణు అని దివ్యదేశములయందు ప్రావణ్యము కలవారే ద్వయ మంత్రమునకు అధికారి. అందువలన ఎంబెరుమాన్ పూర్వము సొబరి ఆను ఋషీశ్వరుడు 60 మంది భార్యలను తృప్తిపరచుటకొరకు 60 మంది సొబరి రూపములను పొంది తృప్తిపరచినటుల మనకొరకు 108 దివ్యదేశములయందు వేంచేసియున్నాడు. ఆదివ్యదేశములే మనకు ప్రావ్యప్రావకము అని మన పూర్వచార్యులు ఏకవిధముగా సాయించిరి గాన అర్చనతారమునందు ప్రావణ్యమే మనకు శరణ్యము.

ఈపాశురముసంగతి మనస్సులో నుంచుకొనేకుజిల్, ఆచ్చియర్. మత్తి నాలోకై పుడుత్త తయిరరవంకేట్టిలయో” “అని తిరుప్పావైలో” ఆండాళ్ తల్లిపాడినారు. సత్త్వోదయము కానలెను నేను లేవనని లోపలవున్న గోపిక చెప్పితే ఇంకా సత్త్వోదయముకాదంటారేమి మహానుభావులైన సమ్మాళ్వార్లనే కన్యముతో శిష్యులశిరీరము అనే దధిభటుములను మధనముచేస్తే ఒకఘోషపుట్టినది తిరువాయ్ మొచ్చింఘము అని పరమ పదమువరకు వెళ్ళిని త్వస్థూరులను పోలన చేయుచు

న్నటుల వున్నది, కంట్రోల్ పోయిన తరువాతకూడా కొరతగా తినేవారిమాదిరి, — సమ్యా
భ్యారవతరించి ఆపూర్వ రసభావములు కలిగించిన తిరువాయ్ మొలిన, సరమ పదమున కూడా
ఆర్చావతార ఆధిక్యమును, కలిగించిన తిరువాయ్ మొలిన, పాడుతూవుంటే ఇంకా హాపు
హాపు అహమన్న అహమన్న మంటూ కూర్చున్నారే అని పేళ్ళు చేయుచున్నట్లున్నది. ఆదివ్య
ప్రబంధమోష యింకా తెల్లవార లేదంటా వేమమ్మా అనిగదా శ్రీఅండా తల్లిభావము. యింకా
ఎన్నో భావములు కలవు.

తలసిమహిమ శ్రీమతి ముసుంబై రామానుజమృగాను,
రాజమండి.

తలసి ఒకమహా భక్తురాలు. ఆమెభగవంతుని గురించి తనస్మృత్యేన. సర్వేశ్వరుడామెకు
ప్రత్యక్షమై నీకేమికావలయునో కోరుమని చెప్పగా, కలశేఖరాళ్వార్లు తిరువేంగడముడయాన్
నన్నిధిలో పడియాయ్ కిడందన్ పవళవాయ్ కాణ్డేనే, అనగా మెట్టునై పడియుండిమీ ఆధరా
మృతము నేవించుచుండడమేనాకు ముఖ్యమైనదియని కోరినట్లుగా నాకుగూడ మీదృఢమైన తిరు
వశిష్ట పొందియుండడమే నాకోరికయని భక్తురాలు చెప్పెను, అంతట పెరుమాళ్ళు నిన్ను భూలోక
మందు, మొక్కగ యవతరింపచేసి నిన్ను తరింపచేయుదుననిరి. ఆమె భగవత్కటాక్షముచేత
శ్రీవిల్లి పుత్తూర నెడి దివ్యదేశంలో భాగవతోత్తముల యిండ్ల యందు తలసి మొక్కగ నవతరించి
నది, అప్పుడు పెరుమాళ్ళు భాగవతోత్తము లందరికి స్పష్టముగ సాక్షాత్కరించి మీపెరిటియందు
తలసి మొక్కలున్నవి, అవిమీకు గుర్తుగ చూచుకొనుటకు చల్లదనము మార్దవము, పరిమెళ మనె
డిగుణముతో కలిసి యొప్పుకు చుండును. అది ప్రతిదినము వాటి దళములు కోసి నా పాదపూజ
చేయవలయునని ఆజ్ఞ అయినది. అప్పుడు భాగవతోత్తము లందరు. శ్రీ విల్లి పుత్తూరు నందు ఈనవ
వృత్తాంత మొకరుచెప్పగ, అందరునదే మాదిరిగ తమస్వస్థ వృత్తాంతములను ఒకే రీతిగ చెప్పకొ
నిరి వారు పెరిటిలో చూడగ పెరుమాళ్ళు ఆజ్ఞ ఇచ్చిన విధముగ, చల్లదనము మార్దవము, పరి
మళము అనెడి మూగుగుణములతో నొప్పుచున్న తలసినిచూచి, ఆశ్చర్యచకితులై, దళములను
కోసి భగవదాజ్ఞాను సారముగ వారి తిరునడిపి శృమిద సమర్పించిరి.

అప్పుడు భక్తురాలు కోరిక నెరవేరినందులకు యామెచాలయానందముతో నిత్యయవ్వనముతో
పెరుమాళ్ళు తిరునడిని ఆశ్రయించియున్నది. ఇట్లు కొంతకాలము గడచిన పిమ్మట సర్వేశ్వరుని
వక్షస్థలమందున్న లక్ష్మీదేవి తలసినిపరిహసించెను, అప్పుడు తలసివాడిపోయి. మనస్సు క్షేపడి
పోయి, నిత్యయవ్వనముపోయి ఎండి పురుగైపోయి యుండుటంచూచి పరాత్పరుడైన సర్వేశ్వరుడు
ఏమికారణమాయని విచారించగా, లక్ష్మీవలన వచ్చిన పరాభవమని గ్రహించిరి.

ఈ భక్తురాలైన తులసియందుండెడి వాత్సల్యముచేత వారి మరల తనప్రియ భాగవతోత్తములందరికి తమ తిరువడియందు తిరుత్తుళాయిని సమర్పింపవలదని మాలలుగ కట్టితమయొడలుకును. కిరీటమునకును అలంకరించ వలసినదని యాజ్ఞ యిచ్చిరి. వారందరును పెరుమాళ్ళ యాజ్ఞాను సారముగ చేసిరి. అప్పుడు కొంచెము కాలముకాగా ఈతులసి అనే భక్తురాలు లక్ష్మీతో ఓలక్ష్మీ సీవు నాకంటె దిగువైతివే! నేను నీకంటె అధిలురాలనైతిని. నీవు వక్షస్థలమునందుండ నేను శిరో భాగమారోహించితిని గాన నేను నీకన్న ఘనురాలను అని పరిహసించెను. అందుకు లక్ష్మీ సిగ్గుపడి సర్వేశ్వరుడేకాంతముగ రత్నసింహాసనముపై గూర్చుండి యుండగ లక్ష్మీ ఆయనను “నీకు ఎట్టి కైంకర్యము చేసినదాసురాండ్రయందు ప్రేమకలుగునో ఆకైంకర్యము దాసురాలికి కటాక్షించ వలయునని ప్రార్థించగా. పెరుమాళ్ళు మండహాసము చేయుచు, భూలోకమందు పుష్ప కైంకర్యము చేయుచున్న నాప్రియ భక్తులైన విష్ణు చిత్తులతో గూడ నీవు పుష్పకైంకర్యము చేసిన నాకుచాల ప్రియమని పెరుమాళ్ళు ఆనతిచ్చిరి. అప్పుడు ఆటులనే దాసురాలిని కటాక్షించమని లక్ష్మీవేడు కొనెను. పెరుమాళ్ళు ఈమెయందు ప్రేమ కలిగి భూలోకమందు తులసి వనములో చిన్న పసిపాపగ నవతరింపజేసెను. విష్ణుచిత్తులు తులసిని కొయుటకు వనమునకేతెంచగ, ఈపసిపాపను చూచినటవ్రతశాయి సన్నిధికి తీసుకొనిపోయి ఈసంగతివారితో విన్నవించగ. నట వ్రత శాయి ఆమెకు గోదా దేవియని నామకరణముచేసి మీరు పెంచు కొనుడని ఆజ్ఞ ఇచ్చెను. వారామెను పెంచి వారిలో కూడ కైంకర్యము చేయించుచునుండిరి. చూచితిరా ! తులసిసీమ పరిహసించెనో ఆతులసినే చేతులార పెరుమాళ్ళకు సమర్పించ వలసి వచ్చినదే! లక్ష్మీగర్వము పూర్తిగపోయినది. ఈతులసివల్లనే గదా. సత్య భామ గర్వభంగము కూడఅయినది ఈ తులసి దళమహిమ అద్భుతమైనది,

భక్తి "నివేదన" అనుబంధము

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘం పండితసభలు.

మొలవరం

ఈ ఖగిరము సూర్యుర ఆశ్వీజ బహుళ
విదియా మంగళవారిం (16-10-51) మొదలు
3 రోజులు మైవరం గ్రామంలో శ్రీ వెంకటేశ్వర స్వామివారి జేవాలయమున శ్రీ ఉ. వే.
శ్రీమాన్ శ్రీ పరాశర సుడర్శనభట్టరు అయ్య
వార్లంగారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీమతి శ్రీ శ్రీ శ్రీ
రాజా సూరానేని శ్రీ వర మంగయ్యమ్మ అనే
తెల్లాయమ్మ రావుబహుద్దరు జమీందారిణి
వారి ప్రోత్సాహము వలన శ్రీ విశిష్టాద్వైత
ప్రచారక సంఘ పండిత సభలు అతి వైభవ
ముతో జరిగి పరిచయమైనవి.

పరిచయము ఉదయము గం 8-0 లకు కోవె
లలో పెక్కుమంది భాగవతోత్తముల సేవాకాల
గోష్టితో శాల భోగమున్న అటపిమ్మట 11
గంటలవరకు వివిధ నేదాంతోపన్యాసములున్న
గావింపబడినవి.

మరల మధ్యాహ్నం గం 4-0 లు మొదలు
గం 8-0 ల వరకును ఉపన్యాసములు గావింప
బడినవి.

గ్రామస్థులగు స్త్రీలును, పురుషులును శ్రీ శ్రీ
భక్తులతో రెండువేళల వచ్చి మిక్కిలి ఆదర
ముతో విశ్వబ్రహ్మగా ఉపన్యాసములను విని
యానందించిరి. ఇంకను గ్రామాంతరములనుండి
పెక్కుమంది యీ సభల విమిత్రమై వచ్చిరి.

శ్రీ శ్రీ రాణీవారు పండితులకును, గ్రామ
స్థులకు శ్రీ నైష్ఠ్యపులకును గ్రామాంతరములనుండి
వచ్చిన వారి కందరకును కోవెలలోనే బ్రహ్మగ
డనుగు తదీయారాధనను జరిపించిరి.

రాత్రి పరిచయమును పండితులందరును కలసి
శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో నతి శ్రావ్యముగా శ్రీ
సహ సనామశారాయణమును గావించిరి. పిమ్మట
తీర్థ పసాద గోష్టితో ఆనాటి కార్యక్రమము
ముగియు చుండెను.

రెండవదినము ఉదయము శ్రీస్వామివారికి
శాస్త్రోక్త విధానముగా పండితుల ఉపనిషత్పా
రాయణతో శతకలశాభిషేకము గావింపబడెను.
అపరిమితముగ భోగము శ్రీస్వామికి నివేదింప
బడి పెక్కుమంది భక్తులకు వినియోగింపబడెను.

ఈ సభకు శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాణీవారును వారి పరి
వారమును ఇంకను గ్రామస్థులును ఆహ్వాన
సంఘాధ్యక్షులును కార్యదర్శులు సభ్యులును
గావించినసేన నిరుపమానము ఇందు శ్రీమాన్
మనికొండ పెంకటలక్ష్మయ్య శ్రీష్టిగారి శ్రీధా
భ. క్తులు ప్రారంభించినములు.

వీరందరికిని శ్రీయఃపతియగు శ్రీనివాసుని
సమస్త సౌభాగ్యములను భగవద్భాగ్యవతిభక్తిని
ఉత్తరోత్తర మోహించించి రక్షించుగాత!

ఇచ్చట ఇదే ప్రకమ సభయైనను ఇంత
వైభవముగా జరుగుట ఆశ్చర్యావహమును
ముదావహమును అగుచున్నది.

ఈ సభకు శ్రీ కో. యి. శ్రీనివాస రామా
నుజాచార్యులుగారు కో. కం. రంగాచార్యులు
గారు, న. చ. సం. జగన్నాథతిరునెంకళా
చార్యులుగారు, శ్రీ తి. ప. రామానుజస్వామి
గారు, కవిరత్నగుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులు
గారు, శ్రీరంగం న. చ. రఘురాథాచార్యులు
గారు, మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు
మహాభాష్యం పరదాచార్యులుగారు ప్రభృతులు
విచ్చేసిరి. శ్రీ శ్రీ సీతారామ యతీంద్రుల వారి
భజన రెండవ దినం రాత్రి జరుపబడెను. వారు
భగవద్గీతలో తర్వయ్యలై సభ్యుల నందర తస్మ
యలు గావించుచు రెండుగంటలకాలము భజన
గావించిరి. శ్రీ శ్రీ రాణీవారే మించుమించు
యీరభక్త సంఖ్యనంతను భరించు పండితులకు
శతతృప్తిగ సమ్రానించిరి.

ఇట్లు,

శ్రీ వి. ప్రి. సంఘకార్యదర్శి.

సంభావన

గవర్నరుపేట, విజయవాడ శాఖ రు 58 లు
ప్రమర్షించిరి.

మోటముశ్రీ చూడామణిమ్మగారు శిరువాయ్
మొ (సంఘము తరుపున) సంతకెప్పుడున్నం
చును ఆచార్య సంభావన 5-0-0

జాననాల కిట్ల ములు

నూనె మహాలక్ష్మమ్మగారు	5-0-0
మాంబళ్ళ రంగనాయకమ్మగారు	5-0-0
కిట్ల ములు	
శివకోటి రాజలక్ష్మమ్మగారు	1-0-0
చింతలపూడి సాంమ్రాజ్యం	1-0-0
మాపుగంట లక్ష్మీనరసమ్మ	1-0-0

ఇట్లు,
తమ విధేయురాలు
దాసానుదాసురాలు
కె. ధనమ్మ.

నెల్లూరు

ఈ రాజోవుకార్తీక మాస సభలు నెల్లూరులో
జరుపబడుటకు ప్రయత్నములు గావించ
బడుచున్నవి. తప్పక జరుగుననియే ఆశించు
చున్నాము.

శ్రీ గీతామందిర ప్రారంభోత్సవము

(107 వరదాము త్రియప్పన్ వీధి మద్రాసు 1)

గత సంవత్సరము కార్తీక మాసములో ప్రారంభింపబడి బ్రహ్మాండ వైభవముతో మదరాసు నగరమున శ్రీ ఉప్పటూరు వారి రామానుజ కూటములో మన సంఘముచే నిర్వహింపబడిన శ్రీ గీతాసందేశోత్సవ ఫలితంగా నచ్చట ఆదర్శముగ పని చేయుచున్న శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సంఘము వారిచే సుమారు నలుబది వేల రూపాయల ఖర్చుతో కొనబడిన దివ్యమందిర ప్రారంభోత్సవము శ్రీ గీతావతార దివసముగు పగమపవిత్రమైన యీ మార్గశిరశుద్ధవీకాదశి ఆదివారం (9-12-51) ఉదయం గం 10-1లకు గావింపబడును.

ఉత్సవము ఈక్రింది విధముగా వారము దినములు మన సంఘ యాజమాన్యమున నిర్వహింపబడును.

9-12-51 ఆదివారం

ఉదయం: తిరువీధి (గీతాపఠనముతో)

గం 10-1 లకు

గృహప్రవేశం

శ్రీ శ్రీ శ్రీ మైలవరం రాణి వారిచే మన సంఘమునకు సమర్పింపబడిన శ్రీ శ్రీ శ్రీ అరంగ నగరప్పన్ స్వామి వారు వారి పరివార తిరువారాధన ప్రారంభోత్సవము

శ్రీ గీతాజయంతి అంకురార్పణము

శ్రీ గీతా అఖండ పారాయణ ప్రారంభము

కేంద్ర కార్యాలయ ప్రారంభోత్సవము

మధ్యాహ్నం:

శ్రీ యతిరాజ సేవా మహిళాసంఘం కార్యాలయ ప్రారంభము

గీతోపన్యాస ప్రారంభము

రాత్రి :

మన సంఘముచే ప్రకటింపబడిన శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాద మనెడు గీతా నాటక ప్రదర్శనము.

10-12-51 సోమవారం

ఉదయం :

తిరువారాధన

తిరువీధి

గీతామందిరమున గీతా సమష్టి పారాయణము

గీతాలరవివరణము

ఉభయ వేదాంత పాఠశాల ప్రారంభోత్సవము

మధ్యా: విమలమణులచే గీతోపన్యాసములు.

పండిత గీతోపన్యాసములు

రాత్రి: శ్రీ "కవిరత్న" గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులగారిచే అపూర్వముగా రచింపబడిన "శ్రీ యతిరాజవిజయ"మను బుర్రకథా ప్రదర్శనము.

విశేషోత్సవములు

11-12-51 మంగళవారం బాలికా పాకశాల ప్రారంభోత్సవము

12-12-51 బుధవారం శ్రీ శ్రీ శ్రీ మైలవరం రాణీగారు మూడవ గువారు సంఘమునకు సమర్పించిన శ్రీ కోశములచే సంప్రదించిన గంగిధాలయ ప్రారంభోత్సవము

13-12-51 గురువారం సంప్రదించిన గంగిధ విక్రయశాల ప్రారంభోత్సవము

14-12-51 శుక్రవారం శ్రీల కాలక్షేప ప్రారంభోత్సవము

15-12-51 శనివారం వ్యాపక వేదాంత విభాగ ప్రారంభోత్సవము

ఆనాటి రాత్రి తిరుప్పావై వినోదము

కార్యక్రమము వివరముగా యథావకాశమందరకు ముందు అందజేయబడవచ్చును,

ఇట్లు,

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక మనరాసు నగర శాఖాసంఘము
శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా సంఘము (మనరాసు శాఖ)

కేంద్ర సంఘ కార్యదర్శులు:-

తె. కం. గోపాలాచార్యులు

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఉత్తరదేశ ప్రచారము

గార్వాలా బదిలి కాశమములో ఈ సంఘ శాఖ ఏర్పాటు చేయబడినది. దీనికి అధ్యక్షులు శ్రీ శ్రీ శ్రీ సుదర్శనాచార్య స్వామి (శ్రీ రామానుజ కూట మహాంతు ప్రతినిధి)

కార్యదర్శులు:- శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణప్రసన్నాచార్యస్వామి (కిషకిస్వామి)

దేవ ప్రయాగలో ఈ సంఘ శాఖ ఏర్పాటు చేయబడినది.

అధ్యక్షులు:- శ్రీ శ్రీ శ్రీ సరహరితాస్త్రి

కార్యదర్శులు:- శ్రీ శ్రీ శ్రీ మురళీధరాచార్యజీ

సంఘము

శ్రీ సతామల సేవా మహిళా సంఘము

హైదరాబాద్ పరిసర ప్రాంతములు

1977 ఆగష్టు 11 నుండి 1977 సెప్టెంబరు 11 వరకు

ఈ సంఘమునకు అధ్యక్షులగు శ్రీమతి రామినిడి రాయలమ్మగారు శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు కార్యదర్శిని యగు ముడుంటై. రామానుజమ్మ గారున్న శ్రీ. వి. ప్రచారక సంఘ ఆదేశాను సారముగా యీ క్రింది సభ్యురాండ్రు సహాయముతో శ్రీ. వేణుగోపాలస్వామివారి ఆలయమున ప్రతి ఏకాదశికి శ్రీ భగవద్గీతా సమిష్టి పారాయణ ఉపన్యాసములు జరిపించుచు యీ సంవత్సరమంతయు గడిచి యీ నెల 10వ తేదీ ద్వారా శ్రీనివాసరామస్వామిగారు ఆలయములో విశేష భోగ రాగాదులు జరిపించి సహస్రనామార్చనము గీతోపన్యాసములతో శాస్త్రమరణమహోత్సవమును నెరవేరి.

ఇందు విశేషించి శ్రీధ్రాభక్తులతోపాల్గొన్న ఇతర సభ్యురాండ్రు—
 శ్రీమతి నున్న లక్ష్మీతాయారమ్మగారు శ్రీమతి చిట్టూరి సుభద్రమ్మగారు
 శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యదర్శి, దరఖాస్తులు పంపవలసిన అడ్డసు
 (వయ) రాజమహేంద్రవరం, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

రాజమహేంద్రవరం

శ్రీ యతిరాజ సేవా మహిళా సంఘము

ఈ సంఘమునకు అధ్యక్షులగు శ్రీమతి రామినిడి రాయలమ్మగారు శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు కార్యదర్శిని యగు ముడుంటై. రామానుజమ్మ గారున్న శ్రీ. వి. ప్రచారక సంఘ ఆదేశాను సారముగా యీ క్రింది సభ్యురాండ్రు సహాయముతో శ్రీ. వేణుగోపాలస్వామివారి ఆలయమున ప్రతి ఏకాదశికి శ్రీ భగవద్గీతా సమిష్టి పారాయణ ఉపన్యాసములు జరిపించుచు యీ సంవత్సరమంతయు గడిచి యీ నెల 10వ తేదీ ద్వారా శ్రీనివాసరామస్వామిగారు ఆలయములో విశేష భోగ రాగాదులు జరిపించి సహస్రనామార్చనము గీతోపన్యాసములతో శాస్త్రమరణమహోత్సవమును నెరవేరి.

ఆసందర్భమున మన సంఘమునకు 9-10-0లను విరాళముగా సమర్పించి.

ఇందు విశేషించి శ్రీధ్రాభక్తులతోపాల్గొన్న ఇతర సభ్యురాండ్రు—

శ్రీమతి నున్న లక్ష్మీతాయారమ్మగారు శ్రీమతి చిట్టూరి సుభద్రమ్మగారు

,, కుమ్మరగుంట పుల్లమ్మగారు
,, నువ్వు మాణిక్యంబగారు
,, శ్రీ కమలాభాయమ్మగారు

,, ఈజున్ల రంగనాయకమ్మగారు
,, పాలకోడేటి మంగమ్మగారు
మొదలగువారు

మైలవరంలో శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాణీవారిచే జరిపింపబడిన సభయే కార్తీకమాస సభగా పరిగణింపబడినది.

మార్గశిర మాస సభ — మదరాసు చీరాలలలోను
పుష్యమాస సభ — పంగోలులోను, మాఘమాస సభ — నగేగడ్డపాలెములలోను
జరుపబడవచ్చును.

కార్యసిద్ధి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీకోదండరామకృతువు

ఇది శ్రీవాల్మీకియొక్క అపరావతారమన దగు శ్రీ శ్రీ వాసుదాసు గారికభిమానా స్పదమగు దివ్యక్షేత్రము ఇంద్రేశ్వరీవారు తమ ఆంధ్రవాల్మీకి రామాయణమును దానికి మందర వ్యాఖ్యానమును రచించిరి ఇచ్చట వారిచే నేర్పాటు గావింపబడిన ఒక ఆశీర్వాదముగలదు అందు శ్రీవారిహస్తాక్షరీ రామాయణము (మందరముతోను)ను శ్రీవారితిరువారాధనయు వారిపుస్తక బాండ్లాగాంమును సురక్షితమై నిత్యము పూజింపబడుచున్నవి, ఇట్టిపరమపవిత్రమును ప్రశాంతమును నగు ఈయాశీర్వాదమున శ్రీకోదండరామసేవక సమాజమును పేరుతో శ్రీమాన్ కూనంనేని వెంకటప్పదాసుగారనెడు శ్రీవారిఆంతరంగిక ప్రియశిష్యులును పరమసాత్వికులునగు నొకవ్యక్తి సుమారుపద హారుసంవత్సరములకుండి అఖండ రామసంకీర్తనమును గావించుచున్నారు. వీరికి తోడుగాబంగారునకు పరిమళమువలె విద్వాన్ సాహిత్యవిద్వా ప్రవీణ శ్రీమాన్ కోడూరివెంకటాచార్యులుగారు సనిచేయుచున్నారు ఈమధ్య శ్రావణమాసములో నిచ్చటజరిగిన మనసంఘ పండితసభకు విచ్చేసిన భాగవతోత్తములీప్రశాంతిని యీరామాణీయకమునుగోలి పరమానందముతో దీనియభి వృద్ధిగానించిన మంభాశాసనమునకు ఫలితముగా నీమాఘమాసములో శ్రీవారి జన్మదినోత్సవ సందర్భమున సుమారు నూరుగురు మహాపండితులతో నీయాశీర్వాదమున శ్రీ వి. ప్రచారకసంఘయాజమాన్యమున “శ్రీకోదండరామకృతువు”

6 దినములు ప్రతిదినం ఉదయం చతుర్వింశతి రామాయణ పారాయణమును దానికంగముగా యజుర్వేదము, నాలాయిరదివ్య ప్రబంధములు, శ్రీబిష్ణుపురాణం, శ్రీభాగవతం, గీతాభాష్యం,

మొదలగు వారాయులను లక్ష ఆహ్వానములతో మహామత అహుతులును తదంగతర్పణములును చేసి భ్యాహ్నము మనసంఘ పండితప్రకాశులచే శ్రీమద్రామాయణ విషయములను గూర్చి పండితవాచక రంజకమును ఉపన్యాసములును గావించబడును.

ఈ ఉత్సవములు పుష్యగిర శుక్రవారం (25-1-1952) శ్రాంతి అంకురార్పణతో వాసింకించబడి చతుర్థి బుధవారం 30-1-52 పూర్ణాహుతి 31-1-52 అవభృతములతోను సమాప్తమైనది.

ఇందు నిమిత్తమై వేంచేయు భాగవతోత్తముల కందరకును తదీయరాధనలు నైరావిర్రాల్లు గావించబడును కావున సంఘాభిమానులు శ్రీవాసుదాసుగారి శిష్య బృందములను సహజముగా యు ఇందుపాల్గొని దీనిని వైభవోపేతముగా జరిపించ గోరుచున్నాము.

ఆ తరుణమునకు ఎవరికి లభించినన్ని తులసీదళములు వారు తెచ్చి సమర్పించవలెను.

ఇట్లు.

శ్రీకోదండరామసేవకసమాజం నడిగడ్డపాలెం.

చుండూరు పోస్టు (వయా) తెనాలి గుంటూరుజిల్లా.

వం గోలు

ఈ నగర సంఘమువారు గడుంగడు శ్రీధాభక్తులతో అతి వైభవముగా మూడు సంతకములనుండి మన సంఘ పండితులచే నిరంతర కాలక్షేప గోష్ఠిని సాగించుచునే యున్నారు.

శ్రీమద్రామాయణ, శ్రీవిష్ణుపురాణ, అష్టాదశరహస్య, ఆచార్యహృదయ తిరుప్పావై, శీతాది ప్రబంధములు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. రంగాచార్యులుగారు 2 సంవత్సరములు నాయించిరి.

ప్రస్తుతం శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. యి. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు సంస్కృత భారతము నుండి శ్రీకృష్ణరాయభారం నాయించుచున్నారు.

వీరు సుమారు 3 సంవత్సరమునుండియు బృహద్దేవీ సహిత ఉత్తరరామాయణాది గ్రంథములను నాయించిరి. ఇట్లే అంతటను జరుగవలెనని ఆశించుచున్నాము.

ఖరనామ సంవత్సర ఆశ్విజ శుక్ల ద్వితియే శనివారం (18-10-51) తేదీ మొలలు నీ దినములు నిజయ వాడలోని కొత్తగుళ్ళలో బాపట్ల వాస్తవ్యులైన శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ రామానుజాచార్యులైన శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ రామానుజాచార్యులుగారి అధ్యక్షత క్రింది శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆశీర్వాదమున పండితసభ అతి వైభవముగ గావింపబడెను.

శ్రీ పారేపల్లి వారి రామానుజకూటము పండితులకు విశిష్టా నాసంగబడెను. ఆ రామానుజ కూట ట్రస్టీల ఊవారాశయముతో సభలు సెలవులు ఆసఫలకై వేచేసిన పండితులు శ్రీలలు మొదలగువారి కందరకును పడ్రోపేతనుగు తదీయారాధన నేర్పాటు గావించి రామానుజ కూట నిర్మాతల ఉద్దేశములను సఫలపరచిరి. ఆ ట్రస్టీలలో ముఖ్యులును, రామానుజ కూట స్థాపకుల వంశీయులును శ్రీమాన్ పారేపల్లి సీతారామయ్య శ్రేష్ఠిగారు రాత్రిం బవల్లు అచ్చటనే వేదియిండి ఏలోటును లేకుండా అపరిమిత శ్రద్ధాధక్తులతో యీ ముఖ్యతమ తదీయారాధన కార్యక్రమమును నిర్వహించి పండితుల శుభాశీస్సులకు పాత్రులైరి. పండితులపట్ల వారి గౌరవ ప్రపత్తులు వర్ణనాతీతము.

ఉదయము ఆరామానుజ కూటమున తీర్థ ప్రసాద గొప్పికి పెక్కురు భక్తులు విచ్చేయుచుండిరి. రెండువేళలఘండును పెక్కుశ్రోత్తుజన మతిశ్రద్ధాభక్తులతో సభ నలంకరించి ఉపన్యాసములను విని ఆనందించు చుండిరి. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టర్ అయ్యవార్లంగారు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తి. ప. రామానుజస్వామిగారు, శ్రీమాన్ మహాభావ్యం వరదాచార్యులుగారు, తి.పు. వెంకటా

చార్యులుగారు, శ్రీమాన్ కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొ. కం. రంగాచార్యులుగారు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ సీతారామ యతీంద్రులవారు మొదలగు పెక్కురు పండితులు విచ్చేసి వివిధ ప్రశ్నలకు విషయము లుపన్యసించిరి.

శ్రీతిదినుము మధ్యాహ్నము శ్రీయతిరాజ సేవా మహిళా సంఘము వారి యాజమాన్యమున నరనాపురము నందలి శ్రీయతిరాజాశ్రమ స్థాపకురాలగు శ్రీమతి. కర్ణా తాయారమ్మగారు శ్రీమతి కె. ధనమ్మగారు, కవితలక, కవి తావిశారద బిరుదాకింతులగు శ్రీమతి కాంచన వల్లి కనకమ్మగారు, ఉపన్యాస విశారద శ్రీమతి గునుపూడి ఇందుమతీదేవిగారున్నూ స్త్రీలహితో పడేశము, దివ్యప్రబంధములు, ఆముక్తమాల్యద విభీషణశరణాగతి మొదలగు విషయములు శ్రీ తృప్తాదయ రంజకముగా నుపన్యసించిరి. ఈ కార్యనిర్వహణ భారమునంతను శ్రీమతి కర్ణా తాయారమ్మగారు తమ శరీరారోగ్యము సరిలే కున్నను సంఘాభిమానముతో బహుచేర్పుగ నిర్వహించిరి. వారికి శ్రీయతిపతి సంపూర్ణారోగ్యమును చేకూర్చి నిరాడంబర భగవద్భాగవతారాధనను పెంపొందింప జేయుగాక.

శ్రీ నందిపాటి సోదరులున్నూ, శ్రీ ఉదయ గిరి కృష్ణారావుగారు, శ్రీ శివకోటి లక్ష్మీనరసింహంగారు, శ్రీమాన్ మా. సీతారామయ్యగారు శ్రీ కూరపాటిరామారావుగారు మొదలగు అచ్చటి సంఘ కార్యకర్తలు యీ సభకు కావలసిన ఆర్థికలోపమేమియు రాకుండ సక్రిమముగ జరుగుటకు చేసిన సేవ ప్రశంసనీయము.

-: శుభోదంతము :-

మన సంఘ కార్యదర్శులును నిరంతర సంఘ సేవా తత్పరులును నగు శ్రీ డి. పి. ప్రిమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులువారు సంఘ శ్రేయస్సునకై తిరుమంత్ర మవతరించిన స్థలముకు బదరికాశ్రమమునందు శ్రీ బదరీనారాయణ స్వామివారి నాన్నిధ్యమున తిరుఅష్టాక్షరీ మహామంత్ర పునశ్చరణమును శాస్త్రోక్తరీతిగ అక్షరింపజేయు నటుబది దినములు నిరంతర దీక్షతో నిర్విఘ్నముగా నెరవేర్చి సంపూర్ణావోగ్యముతో శ్రీ స్వామి వద్ద సెలవు గైకొని ఋషీకేళము వేంచేసి అచ్చట ఆంధ్రాశ్రమమున విశ్రాంతిని గొనుచున్నారు. త్వరలో వారి సేవాభాగ్యము మనకు లభించునని ఆశించుచున్నాము.

రహస్యగ్రంథముల ప్రకటన

ఈగ్రంథములకు శేష దరహస్తుకాథ వంశంబి!
ప్రకటన చందా యివ్వకు. పాల్గొనునక్కరలేదు.

ప్రస్తుతకాలంలో అమ్మబోలేనట్టి

అష్టాదశ రహస్యములన్ను

మంలిప్రోజా పేరుమీద 16 రోజులకు ఒకసారి సాంద్రానువాదముతో అచ్చువేసి చందాదార్లకు 0-5-0 కు వి. పి. గా పంపుటకు ఏర్పాటు చేయబడెను. (మొత్తం పుస్తకం 6-0-0) అగును. ప్రత్యేక పుస్తకము కావలసినవారు 2-0-0 అడ్వాన్సుతో దరఖాస్తు పంపుకున్నచో పూర్తి అయిన వెంటనే అందులకై పథుర్పుల సహా వి. పి. గా అందజేయబడును. గాన మహాశయులందరు ఈ పార్థస్థ అంగీకరించి అష్టాదశరహస్య పుస్తకములనుకూడా మీరాచేగాక మీ బంధుమిత్రులను కూడ పోత్తాహ పర్చి దరఖాస్తు పంపవార్గిన.

1951 నం॥ నవంబరు 15వ తారీఖు లోగా మీదరహస్తులు

మాకార్యాలయమునకు చేరాలి.

కావలసినవారు ఈగ్రంథి అచ్చయిప న్యాయవలెను.

నడవూరి గోపాలకృష్ణమూర్తులుగారు,

మేనేజరు:-

(శ్రీ) శూన్ ప్రిన్, ఇగ్గినాడ.

హ. గో. శిల్ప

భక్తివిహార

(వేదాంత మాసపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ తాజములనున్న;

భక్తిప్రకార విషయమైన వార్తలున్ను
వేదాంత సాంప్రదాయ విశయకమైన ప్రశ్నో
త్తరములున్ను ప్రచురించుచును.

చందాలు;

సాధారణ చందా సం. రం 13 రు. 5-0-0

సహాయ చందా ,, రు. 10-0-0

70

(ॐ)
 ध
 ध
 ध
 (ॐ)
 ध
 ध
 ध

47.

ॐ श्री गुरुभ्यो नमः

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ
ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಕೆ. ಆರ್. ವಿ. ಬಿ.

ॐ
ॐ
ॐ
ॐ

“నివేదన” అర్థమూ, (వయ) వార్ధరప్రాధి చూర్చునోహావరిజిల
 కార్యాలయము:— ఇతి

Book-Post

1. శ్రీమనామాయామదే శృంగే - శ్రీ - లక్ష్మణాచార్యుడు.
2. ఆయనే మోక్షప్రదాత.
3. ఆయనే పరితత్వము-పరిమాతృ.
4. ఆయన అఖలహేయ ప్రత్యసేక కల్యాణగుణుడు.
5. ఆయనకు జన్మడు శరీరభూషణుడు; కేవలభూతాడు, పరతంత్రుడు, సమూహుడు; అనుభావ్యుడు.
6. జీవులు జ్ఞానకాకాశులు.
7. జీవులు అనంతములు.
8. జీవులు పరమాత్మకంటె భిన్నులు; ఈ భేదము సత్యమైనది; నిత్యమైనది.
9. కేవలపరమాత్ములకు ప్రకృతి శరీరభూతమైనది; కేవలభూతమైనది; పరతంత్రమైనది; నియామ్యమైనది; అనుభావ్యమైనది.
10. ప్రకృతి వికారస్వరూపమైనది. కేవలపరమాత్ములకంటె భిన్నమైనది. ఈ భేదము సత్యమైనది; నిత్యమైనది.
11. జీవుడు ప్రకృతి పియుక్తుడై పునరావృత్తిరహితమైన పరమాత్మ సాన్నిధ్యమగు పరమపదమును బొందుటయే మోక్షము.
12. భక్తి, విక్ర-టీయే మోక్షసాధనము.
13. భక్తియన శైలధారవలె అపిచ్ఛిన్నమైన సత్ప్రతి పరంపర.
14. వివేక-విమోక్ష-అభ్యాస-క్రియ - కల్యాణ అశనసాద-అనుదరలు భక్తికంగములు.
15. ఇవి సదాచార్య-సమాశ్రయకలభ్యములు
16. జగదుపగను శ్రీరామానుజా చార్యులు వారును; వారి యనుయాయులున్న సదాచార్యులు.

“నాగురుర్వైష్ణవాతో వరః” భా.వై.పం.

వివేదన

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ప్రతి

నివేదన

వేదాంత మాసపత్రిక

సంపుటి ౩	భార మాసార్థిరమాసము	సంచిక
----------	--------------------	-------

తిరుమంత్రార్థ విశేషములు

శ్రీమాన్ శ్రీమత్తరుమలై నల్లన్ వక్కవర్తి సంపత్తుమార
జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారు
గోవిందరాజులవేటి, విజయవాడ.

శ్రియఃపతి లోకానుగ్రహకాంక్షచే బడరి
కాశ్రమమున 'తానే శిష్యశుమాయ్' ఇత్యాద్యు
క్తప్రకారముగా శిష్యాచార్యరూపములతో నర
వారాయణులై యవతరించి 'నరనారణనాయు
లగత్తరై నూల్ శింగామై విరిత్తవన్' అను నట్లు
వేదశాస్త్రముల చిక్కులు విడదీసెను అనిగా
నేమనిన సకలవేద శాస్త్రార్థ సారాం శమగు
'ధ్వేయో నారాయణస్సదా' ఇత్యాది రీతుల
బ్రతిపాదితమగు నర్థమును ప్రకాశింప జేయుట
యనియర్థము, అదియెట్లు జేసెననినః తిరుమం
త్రజ్ఞెనెళి ముట్టరుళిగాన్ అని నాదించి నారు
అనగా తిరు మంత్రమును వెల్లడించెననిభావము
దానియందలి మూడు పదములును శేషత్వము
పారతంత్ర్యము కైంకర్యమునను మూడుకా
రణములను ప్రతిపాదించు చున్నవి. ఈమూడ

ర్థములకును అనుష్ఠాతలను వరుసగా ముగ్ధుని
పరమ పద మందేర్పరచెను. వారే అసంతగ
రుడ విష్యక్తేనులు తాను ప్రాప్య స్వరూపుడు
శ్రీదేవిపురుష కార స్వరూపురాలు శేషుడనగా
ననంతుడు శేషత్వరూపుడు ఇందులకు "నివాసశ
య్యాసనే" త్యాది శ్లోకము ప్రమాణము గరుడు
డుఘోర తంత్రస్వరూపుడు. కనుకనే 'త్వదంఘ్రి
సంమర్థ కిరణాంకశోభినా' యని చెప్పబడి నది
ఇక విష్యక్తేనుడు కైంకర్య స్వరూపుడు శ్రీ
రంగ చంద్రమ స మిత్యాది శ్లోకము దీనిని
వివరించు చున్నది విశ్వచిదచిన్నయనాధి
కారము నితడు తనయంగుళి మద్రచే నిర్వహిం
చుచున్నాడు కనుక శ్రియః పతి శ్రీదేవితో
విహరించుట కవకాశము కలిగినది ఇదియే
కైంకర్యమని భావము.

వైకుంఠేతు అనే శ్లోక వ్యాఖ్యానము

శ్రీమాన్ శ్రీమద్భక్తవై నల్లాన్ చక్రవర్తి సంపత్కుమార జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారు
గోవిందరాజుపేట, విజయవాడ.

—ॐ—

శ్లో॥ వైకుంఠే తు పశే లోకే శ్రీయాసార్థం జగత్పతిః

అస్తే విష్ణు రచింత్యాత్మా భక్తై ర్భాగవతై సుహ

అనేక గ్రామములకు ప్రభువగువాడు తన గ్రామములలో నొక గ్రామమున వసించు లాగుననేక లోకములకు ప్రభువగు శ్రీమన్నారాయణుడు అన్ని లోకములలో నొకటగు వైకుంఠమున వసించు చున్నాడు “పరేలోకే” అన్ని గ్రామములలోను గొప్పదగు గ్రామమున ప్రభువగువాడు వసించునట్టితడును అన్ని లోకములలోను గొప్పదగు వైకుంఠలోకముననున్నాడని భావము ప్రధానగరియందు నివసించు ప్రభువున కన్యత్ర వ్యాప్తి లేదు గాని యితడట్లు గాదు ‘విష్ణుః’ అంతటను వ్యాపించి యుండువాడని భావము. అంతటను వ్యాపించి యుండువాడని నిర్లక్ష్యము జేయుదురే మోయని ‘అచింత్యాత్మ’ యన్నారు ఆనగా అంతను వ్యాపించి యున్నను ఇతని స్వరూపము చింతించుటకు గూడ శక్యమయినది. గాదని భావము. ‘సర్వత్రాసా’ ‘తత్త్వస్థామి’ ఇత్యాది వచనములచే నితనికి నివాస స్థానము లేనియో గలవు దీనిపై లక్షణ్య మేమనిన ‘శ్రీయాసార్థం’ ఇక్కడ సకుటుంబముగ నున్నాడని భావము. యద్వా శ్రీమంతుడై యున్నాడని భావము. ‘సవకాశీ నరమేత’ గనుక శ్రీదేవిని గూడియున్నాడని భావము. ‘శ్రీయా’ అనునదిదే వ్యంతరములకును ఉపలక్షణము. ఇందుపై శ్రీశ్రీయః పతు లిట్లు వేంచేసియుండగా నాగోష్ఠిని సేవించి యానందించు వారెవరై నగలరా? యని శంకగలిగెను. అందుపై ‘భక్తైర్భాగ వతైస్సుహ’య

న్నారు. సేవించువారు గూడ నొక రిద్దరుగారు ఒక రకము వారు గారినియు పలువురు పలురకముల వారనియు భావము ఇంచు భక్తులెవరు? భక్తులనగా ‘భజసేవయా’ అనుటచే సేవార్థకమైన భజభాతువు నుండి యీశబద్ధము నిష్పన్నమగుటచే ‘భజంతీభక్తాః’ అనగా సేవించు వారనియర్థము. సేవింపబడు వస్తువు నీచు చెప్పలేదు గావున నది యొకటే యనియు నదిభగవద్గుస్తువే యనియు భావము. దీనివలన వస్త్రం తరమిక్కడ లేదని భావము. దీనివలన నస్త్రప్రసంసార గంధులగు నిత్య సూరులు గ్రహింపబడుచున్నారు. ఇక భాగవతులనగా ‘భగవతిభక్తః భాగవతః’ అనువ్యుత్పత్తిని బట్టి యనేక విషయములు గలిగి యున్నను వానిని సేవింపక భగవద్విషయమును మాత్రమే సేవించు వారనుటచే ముక్త పురుషులు గ్రహింప బడుచున్నారు. ‘భగతిభక్తాః’ భక్తియనగాఁ పూజ్యేష్వసురాగో భక్తిరిత్యుచ్యతే యనుటచే పూజ్యుల యందలి యనురాగము, అదివీరికి భగవంతుని యందేగలదనుటచే విషయాంతర వైరాగ్యము సూచితము కనుక భాగవతులనగా ముక్త పురుషులేయని భావము. ఇట్లు విషయ విభాగము జేయుకున్నచో పునమక్తి దోషమనివార్యము నీవంన సకల జగత్పతియు. సర్వ వ్యాపకుడును అవాఙ్మానస గోచరుడును అగు శ్రీమన్నారాయణుని సర్వోత్కృష్టమగు శ్రీవైకుంఠ లోకమున శ్రీ దేవీ సహితుడై నిత్యముక సమన్వితుడై వేంచేసి యున్నాడని భావము.

శ్రీ భాష్యము నందు ప్రపత్తిప్రసంగము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీ మాన్విలువారు మా. వెంకటరామచార్య శాస్త్రి
గద్వాల సంస్థానదర్బాదికారి. కార్యకర్త మరియు పీఠంబు:- హైదరాబాదు శ్రీ ఆహోమయం.

శ్రీ భాష్యములో ప్రపత్తి ప్రసంగము నానాశబ్దాది భేదాత్ (సి-సి-51) వికల్పవి శిష్ట ఫలత్వాత్ (సి-సి-57) యీ లభికరణములలో శ్రీ భాష్యకారులచేత శ్రీ సూత్రకారులచేత నున్న సూచించబడినది తథాపి పూర్వాధికరణ మైన భూమిశ్వాసస్వాధికరణములో వైశ్వా నరవిద్యలో స్వర్లోకము వాయువు ఆదిత్యుడు మొదలైన వాల్లను అవయవముగా గలిగినటు వంటి వైశ్వానరాత్మ ఉపాస్యమని చెప్పబడి యున్నది ఇచ్చట ఆదిత్యాదిత్యేన రూపణము చేయబడిన చక్షురాది వ్యస్తావయవము ఉపాస్యమా లేక వ్యస్తము సమస్తమురెండున్న ఉపాస్యమా అని శంకించి రెండుటికిని ఉపాస్యత్వం కలదని పూర్వపక్షము చేసి సమస్తమునకే ఉపాస్యత్వ మని సిద్ధాంతము చేయబడినది యీ అధికరణములో విద్యావిశేష చింత చేయబడినది ప్రకృతమైన నానాశబ్దాదిభేదాత్ అను శబ్దాది భేదాధికరణములో సర్వ విద్యావిషయమైన విచారము చేయబడినది అని ఉభయాధికరణసంగతి నానాశబ్దాదిభేదాత్ యీసూత్రము రెండు పదములు గలది సద్విద్యా భూమివిద్య మొదలైన విద్యలు ధరసర్పరము భిన్నములైనవి శబ్దాధిభేదాత్ ఉపాసీత-విద్యాత్, అనురీతిగా విధివాక్య భేదముచేతను రూపభేదముల చేతనున్న అని సూత్రార్థము బ్రహ్మప్రాప్తిని ఫలముగా గలిగినటువంటి బ్రహ్మా పాసన రూపము లైన సద్విద్య దహరవిద్య ఇత్యాదివిద్యలు ఒకేవిద్యయే లేక నానాభూతములా అని సంశయము

ఫలము ఒక్కటే గనుక సామాన్య విశేష రూపములైన వేద, ఉపాసీత, ఇత్యాదులు అనర్థాన్తరములగుటచేత ఇవి ఒకటేవిద్య యని పూర్వపక్షము.

బహుము ఒక్కటైనను ఆయా విద్యాప్రకరణములో ఉపాస్యముగా ఫలించ బడినటువంటి ఆనందమయత్వాది గుణములయొక్క భేదముచేత ధాత్వార్థభేదము అవశ్యాపేక్షితము గనుక యజతి,దదాది,జుహూతి, ఇత్యాది విధి వాక్యములచేత విధింపబడిన యాగ దాన జూహు రూపకర్మలకు భేదమున్నట్లు బ్రహ్మ విద్యల కున్న విధివాక్య భేదముచేత అపహతపాపత్వాది గుణ భేదముచేతనున్న విద్యలకు భేదము కలదని రాధాస్తము ||నానాశబ్దాధిభేదాత్||అను సూత్రములో చెప్పబడిన శబ్దాదిభేదాత్ అను పదము ప్రపత్తి యనే న్యాసవిద్యను ప్రసంగించుచున్నది తదాహ ఇచ్చట చెప్పబడిన ధ్యానిత, ఉపాసీత, మొదలైన విధివాక్యభేదము రూపభేదప్రయుక్తము గనుక రూపభేదములోనే ఇందుకు పర్యవసానం సిద్ధించగా సూత్రములో శబ్దభేదగ్రహణము వ్యర్థమై బ్రహ్మ విద్యాన్తర్గతమైన న్యాసవిద్యకున్న వేరైన బ్రహ్మవిద్యలకంటె భేదము అవశ్యము చెప్పవలయును గనుక దీనిని విధించే టటువంటి శబ్దము న్యాసరూప మైన అర్థ విశేషవాచి యగుటవల్ల ధ్యానిత మొదలైన శబ్దములకంటె దీనికి శబ్దాన్తర్గత్యము ముఖ్యమనే యభిప్రాయముతో యీపదము న్యాసవిద్యను భేదించుచున్నది బ్రహ్మవిద్యా

స్తర్గతమైన న్యాసవిద్య అన్ని తపస్సుల కంటే అతిర్గతమైన దనే విషయము తైత్తిరీయోపనిషత్తులో “తస్మా న్యాస మేమాం తపసా మతిన్తి మాహుః” అని చెప్పబడి యున్నది యీ సూత్రములో శబ్దభేదాక్తికి న్యాసాది శబ్దమున్ను ఉపాసనాది శబ్దమున్ను తప్ప వేరు విషయము స్వరసముగా లభించదు గనుక యీ అధికరణములో శబ్దభేదముచేత చెప్పబడు విద్యాభేదము దీనికి సంబంధించినదే యని పూర్వార్థాచార్యులున్ను అభిప్రాయ పడుచున్నారు యీ సూత్రములో ప్రసత్తి ప్రసంగించిన పక్షిగదనే విషయమును శ్రీ శుక్ర ప్రకాశికాచార్యులు ఆదిశక్తిన న్యాసో విషక్షితా అని స్పష్టముగా వక్కాణించి యున్నారు. ఏత దస్తరా ధికరణమై వికల్ప విశిష్ట ఫలత్వాత్ అను వికల్పాధికరణములో శ్రీ శుక్ర ప్రకాశికాచార్యులు అస్మి న్నధికరణే న్యాసవిద్యా అభివృత్తా యీ అధికరణలో న్యాసవిద్య అభివృత్తము, అని స్పష్టముగా సాయించి యున్నారు ఫలము ఏకరూపముగా నుండినచో విద్యలకు సముచ్చయమని భావము యాగ దాన హూమ ముల యందు వ్యవస్థప్రయేజము సమానమైనను దేవతోద్దేము దేశవిశేషప్రాప్తి పరస్యత్వా చాదనం మొదలైన వాట్లచేత కర్మలు కరస్పరము భిన్నములగుచు గుణభేదము చేతనే విద్యలు పరిస్పరం భిన్నము అని ఏర్పడుటచేత వ్యర్థమని ప్రసంగించ బడిన సూత్రోపాత్తశబ్దము న్యాసవిద్యనే ప్రసంగించున్నదని భావము.

విశిష్టఫలత్వాత్ విశేషాభావవత్ ఫలం
యాసాం తాసాం భావః తత్త్వాత్ ఫలములో

విశేషము లేదని తాత్పర్యము ఇచ్చట న్యాసవిద్య అలగాంగి భావముతో స్పష్టముగా చెప్పబడక (తముండీత) అని కేవలం యోగ రూపముగా చెప్పియుండుట మాఘము వేద దీని సోమ్య-ల్యము ఇచ్చట చెప్పబడలేదు.

శాఖాన్తరములో చెప్పబడిన సోమ్య-ల్యమును ఇచ్చట అతిదేశము, చేసినచో శాఖాభేదమువల్ల కర్మ భేదము ప్రసంగించడా అని ఆక్షేపము చేయుట యుక్తముకాదు ప్రకరణాన్తర ముండినను శాఖాభేదాదులలో చెప్పబడిన న్యాసములన్నియు సర్వవేదాన్త సృత్యయ న్యాయము చేత ఒకటే కర్మకాని భిన్న కర్మలు కావు గుణోపసంహార న్యాయముచేత న్యాసవిద్య పుష్కలముగా విధించ బడినదని భావము ఉపాసనమునకున్న ఒకటే శాఖలో సోమ్య-ల్యం లభించదని కూడా భావము యీ న్యాసవిద్యయే న్యాసః పంచాంగ ఉరితః అని ప్రాప్త్యస్య బ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్త్యశ్చ సృత్యగాత్మనః ప్రాప్త్యుపాయ ఫలంచైవ తథా ప్రాప్తి విశోధిత అని పంచాంగ విశిష్టముగా సామ్రాములలో చెప్పబడి యున్నది.

యీ న్యాసవిద్యయే ప్రసత్తి తరంగిణి ఉపాయం సాఖ్యోపాయం మొదలైన శబ్దములచేత వ్యహరింప బడుచున్నది.

ఇట్టి ప్రసత్తియొక్క అనుష్ఠానము వ్యయాభ్యమస్త్రీముచేతనే ఆచార్యులచే చేయబడును.

యీ మన్త్రముయొక్క నిష్కల ప్లాధకాము

సర్వస్వామియై సర్వప్రకార నిరతిశయభోగ్యుడై శ్రీ పెరియవరాట్టిగారిలో కూడుకున్న

శ్రీ మన్నారాయణునియొక్క తిరునడికలిలో

స్వరూపప్రాప్తమైన సర్వదేశ సర్వకాల సర్వా
వస్థా చిత సర్వవిధ కైకర్యమునకున్న విరో
ధియైన సర్వమున్న నశించి పరిపూర్ణ కైక
ర్యమును పొందుటకు అకించనుడైన దాసును
స్వరక్షణ భరద్రులు యందు దాసున కన్యయం

తెగినట్లు శ్రీ విశిష్టుడైన నారాయణునియొక్క
తిరుగడికలిలో అంగపంచక సంస్కమైన ఆత్మ
రూప భరసమ్మణా చేయుచున్నాడు అని
ద్వయముయొక్క చిహ్నప్రకాశము.

రామానుజ అవతార రహస్యములు

శ్రీమాన్ శ్రీమద్విద్యులై నల్లన్ వక్కవర్తి నలంకృతుఁడ
జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవాడు
గోవిందరాజులపేట, విజయవాడ.

పెరుమాళ్లు తాను పురుషస్వరూపుడు ఇందు
లకు 'నలేరూపం నచాకారః' ఇత్యాది వచనము
ప్రకాశము శ్రీదేవీశ్రీ స్వరూపురాలు భూమి
తాది దేవీవర్గములయందు శ్రీదేవి సారూప్యముగ
లవారై యుండవచ్చును శేషుడు సర్వ స్వరూ
పుడు గరుడుడు పక్షిస్వరూపుడు విష్వక్సేనుడు
మొదలుకొని తక్కిన వారి కందరికిని భగవత్సా
రూప్యముగలదు ఇందు శేషుడు భగవంతునితో
సనన్యడే, 'సహస్ర శిరసః సాక్షా ద్య మనంతంప్ర
చక్షతే' 'విష్ణోర్యాతామసీతనుః' ఇత్యాదివచ
నము లిందుకు ప్రమాణములు. శ్రీభాగవతమున
సప్తమో వైష్ణవంధామయమనంతం ప్రచక్షతే
గర్భోబభూవ దేవక్యా హర్ష శోకవివర్ధనః॥ దేవ
క్యా జతరే గర్భోశేషాఖ్యం ధామమామకం' అని
యున్నందున నిది నిర్వివాదాంశము.

శేషుడు భగవదవతారమును విషయమున
శేషావతార తీర్ణుడగు లక్ష్మణుడు రావణుని శక్తి
చే మూర్ఛిల్లినపుడు వాడతని గొంపోవయత్నిం
పగా సాధ్యము గాకుండునట్లు తనవైష్ణవ తేజ
మును తనయందు నిలుపుకొని లక్ష్మణు డున్నా
డను గాధ సహాయమగును. ఇకబలరామా
వతారమును గురించిన పైశ్లోకములును ఇతనిని

దశావతారములలో జేర్చిన 'రామో రామశ్చ
రామశ్చ' యనునవియును ఇంకను నిష్ఠివన్ని
యును సహాయములే. 'సహస్రశిరసం' విష్ణోర్య
అనునవి శేషుని పాతాళలోక వాసునిగ జెల్లు
చున్నవిగదా యనిన సతనికి పరమధన వాసియ
గు శేషునితో భదములేనట్లు నిశ్చితమైనయు
న్నది. గాని వీరిద్దరును భిన్నులని యెందుకు లేదు
ముషిమాతులగు సాధర్యములకే యేకకాల
మునందనేక శరీర పరిగ్రహమునకు యోగ్యత
యుండగా నిట్టివారి కుండదన జెల్లుదుగదా!
కనుక నిది నిర్వివాదాంశము ఇట్టిశేషుడు ప్రధను
మందు 'అనంతః ప్రధమం రూపం' అనట్లు పర
మపదము సందేర్పడి యెను తరువాత నవనర
ముబట్టి పాతాళముందు గూడరుండెను ఇట్లు శే
షుడు భగవ దవతారమే గాని వేరగాదని
స్పష్టమయినది గదా. అతడు దన యవతార
ప్రయోజనమును నిర్వహింప భగవత్ప్రార్థిని
సకలవిధములను 'యథోచితం శేషభక్తిర్య శే
జనైః' అనునట్లు తనకుగల శేషుడను తిరునా
మము సార్థక మగునట్లు ప్రవర్తించెను అంతట
భగవంతుడు పరమ పదవాసుల కనుభవింప
జేసిన తన శేష శేషి భావసంబంధమును తన

శేషస్వరూపమున వారి కలవరచిన శేషస్వరూపులు భూలోక వాసులకు గూడ నంద జేయనిచోత్పత్తిలేమగనుక నాకొరంతను దీప్తి శ్రీ రామావతారముగా భూలోకమునకు వేసెను. శేషి శ్రీరాముడై యవతరింపగానే శేషుడు లక్ష్మణుడై యంతరించెను. వారిరువురి వలన భూలోకవాసులు శేష శేషి భావమును గుర్తెరింగిరి. కానియిందొక సందేహ ముదయించెను. శ్రీరామలక్ష్మణుల నన్నదమ్ములగుటచే వీరిక్లిష్ట శేష శేషి భావమేర్పడిన దని జనులు గ్రహించిరేమోనని ఈసందేహ నివృత్తికై శేషి తమ్ముడుగను శేషభూతు డన్నగను మారి శ్రీకృష్ణ బలరాములుగా నవతరించిరి. ఈఘట్టమున శ్రీకృష్ణుడు చిన్నవాడైనను అన్నగారిచేతనే యనుసరింప బడియెను. కొన్నిచోటుల బలరాముని గృష్ణు డనుసరించి నట్లు కను పడినను అదియతని వీలాసముగ నెంచదగును.

విశేషముగ బరికించి చూచిన బలరాముని యందు కృష్ణానువర్తనమే కనపడును. దీనివలన శేష శేషి భావము వయః ప్రియుక్తముగాదని స్పష్టమయినది. ఈ యవతారమున గీతోపదేశాదులచే తాత్కాలిక చేతన సంరక్షణము కొంత వరకు జరిగినది. ఆ యవతారము నిర్మాణమైనది. కలియుగ మారంభ మయినది. దుర్మతములకు పుబలినవి. జనుల కజ్ఞాన మావరించినది. 'యదాయదాహి' యన్నట్లు భగవదవతార కారణ మేర్పడినది. అప్పటికి భగవంతున కనే కావతారములు జరిగినవి. అందువలన నతనికి విసుగైతినదో లేక తన యవతారముల వలన

సంపూర్ణ ప్రయోజనము లభిం లేదని తలచెనో లేక తానర్చావతారమును ధరించినట్లు తిననుకొనియెనో గాని దుర్మతి నిర్మూలన పూర్వకముగా స్వమతమును స్థాపించుటకు శేషుని నియమించెను. లోకమున గూడ యజమాను లొకప్పుడు తాము జేయదగిన కృత్యముల యందు తాము విసుగొంది నపుడు తమ పుత్రాదులనో భృత్యులనో నియమించుట గలదు గదా, అట్లే నియమింప శేషు డుత్సాహముతో బయలుదేరి ప్రభుకార్యమును నిర్వహింప వచ్చి భగవద్రామానుజ రూపేణ యవతరించెను. ఈ యర్థమునే "అనంతః ప్రథమం రూపం" అనియు "అదా జగదాధార శ్చేషః" అనియు పెద్దలుప్రసాదించిరి. సీతకునకలకైంకర్యములకు మాత్రము వెనుకదీయునా? అతనికి సాధ్యము గాని కైంకర్యమున్నదా? భగవంతునిపై భారమును వేసి తదాజ్ఞాను సారముగా దుర్మతముల నిర్మూలించి విష్ణుమతమును స్థాపించి పరిపంథుల నోడించి దివ్యదేశముల నుద్ధరించి స్వశిష్యులకు శేషశేషి భావమును వెల్లడించి పరమపదమును గరతలామలకముగ జేసి దిగ్విజయము బొంది భగవదాజ్ఞాను నిరవశేషముగ నిర్వహించెను. అమృతహస్తాని ప్రభావమున కీడుపడి యర్చావతార సమాధి నున్న పెరుమాళ్ళుతనికి శిష్యుడై కొమరుడై యల్లుడై యనేక విధముల గౌరవించియు నభయ విభూతి నాయుకత్వాద్యతి శయముల గలిగించియు నతని యొక ఋణ విముక్తుడయ్యెను. అంతట రామానుజావతారము సమాప్తమైనది.

మణివాళమహామునుల ప్రభావము

శ్రీహన్ శ్రీమద్భక్తవల్లభాచార్య వల్లభాచార్య సంపత్కమార
జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవాడు.
గోనిందరాజులపేట :: విజయవాడ.

ఆ. వె. మధురకుండు శాస్త్ర సరిపన్నుడు నిగ్గ | మాగమాంగవేది యైనవాని |

జ్ఞాననిఘ్నరమ్య జామాత్మమునిగూర్చి | ప్రాణతులాచరింతు భక్తియు ||

ఒకానొకప్పుడు భగవంతున కిట్లు విచారము గల్గెను, అనతారముల యందు నాకు గూడ సాధ్యము గాని యద్భుతకృత్యము తెన్నింటినో యీ మహాత్ముడు నిర్వహించెను, ఇతని ప్రభావము నాప్రభావమును గూడ మించినది. నాయవతారమున లంకాపురిని ముట్టడించితిని గాని రావణాదులను సంహరింపక కార్యసిద్ధినందలేదు, ఇతడు శిట్లీ వట్టణమును ముట్టడించి రావణ ప్రాణిని నాశమునకు పాడుచు వాఙ్మత్యమున వశపరచుకొనియెను. నేనింద్రజిత్తు నాపాశములకుజక్కి గరుడునిసాయంబున వదలించుకొంటి గాని యితడు రాజభటులు దన్నాకరిమింప వచ్చుచుండ మంత్రబలమున నిసుకకు గొండలుగ జేసి తప్పించుకొనియెను. నేను ఖరదూషణాదుల బాణ ప్రయోగమున గాని జయింపలేనైతిని, ఇతడు దశసహస్ర జాద్దలను వాఙ్మత్యమున నోడించి పలయితుల జేసెను. ఇంక నిట్టి వెన్నియో గలవు. ఇట్టి మహనీయుని ప్రభావమున కీడుపడి నేనితనికి శిష్యుడనై కొడుకనై యల్లుడనై సేవించితిని. కాని కేవలము శిష్యుడనై సేవింపనైతిని, ఇతని వలన మంత్రరత్నమును గ్రహించితిని గాని దాని యర్థమును విని తరింపనైతిని, మదంత సంభూతులగు కూరత్తాశ్వాదులీతని విషయమునందు తనియను విన్నవించె గాని యట్టి మహాభాగ్యము నాకు లభింపలేదేయని యత్యంత వ్యాకుల చిత్తుడై యతనికి

పునరవ తారమును సంకల్పించెను, అతని సంకల్పము సారముగా శేషుడు “భూత్వాభూయో వర వర ముని రోభిగాం సార్వభౌను” అన్నట్లు వతరింపవలసివచ్చెను. అట్లవతరించిన వాకే శ్రీమణివాళ మహామునులు, పీరిని ప్రత్యక్ష పరమ పదమగు శ్రీరంగధామమున జేర్చుకొని శ్రీరంగరాజస్వామి మంత్ర రత్నార్థ వ్యాఖ్యానముగ నాలూచి భగవద్విషయమును వీరి వలన సేవించి దాని శాస్త్రములై కాలమున “శ్రీశైలేశ దయాపాత్రం” అనుతనియను సభా మధ్యమున విన్నవించెను. ఈ యవతారమున దాను కేవలము శిష్యత్వమునే ప్రకటించెను. ఇంకే వావియు గ్రహింపలేదు. ఈ యవతారమున కేవలశేషిభావము పరిపూర్ణముగ ప్రకాశింపజేయబడినది, ఇందును గురించియే వీరు ద్రావిడామా యోగధరణ దీక్షను వహించిరి. సంస్కృతామ్నాయమును రామానుజావతారమున నుద్ధరించిరి. నురల దానియందే ప్రవేశించి వీరు చర్చిత చర్చణమును జేయరైరి. కేవలశేషిభావము సంస్కృతామ్నాయమున ఎలె గాక ద్రావిడామ్నాయమున పరిపూర్ణగ జెప్పబడినది. కనుకనే దానిని వీరు వెల్లడించిరి, మరియు రామానుజావతారమున “శేషోవాసైశ్య నాథోవా శ్రీపతిర్వా” అని సంశయించి, యనేకులు నిర్ణయింపలేరైరి.

గాని యాయవతాక మందెవరికిని అట్టిసంశ

యము గలుగనేలేదు. అందుకేని శేషాంశమూ
తులని నమ్మికకలిగినది కనుకనే 'శేషాంశాయా
స్తుమంగళం' అనిపాటుంచివారు. లక్ష్యమే స్వామి
యందైనను ఒకటి రెండుఘట్టముల, యందువి
ష్వంశము ప్రతిపాదించ బడినదిగాని యా యవ
తారమునందెన్నడును అట్టి సమాదములేదు, కనుక
శేషత్వమీ యవతారముందు సరిపూర్ణమని
భావము, రామానుజుల వారి విషయమున శేషు
డాయను వితర్కము గలుగుటకు దశ సమాస ప్రా
ధవిడయమునందు ధరించిన సర్వరాజ రూపము
కారణమై యున్నది, వేత్తసార సమానమగు
త్తిదండమును జూచిన విష్వక్సేనులాయని విత
ర్కగల్గుచున్నది, ఉభయ విభూతి నాయకత్వ
మును జూచిన శ్రీయః పతియా యని శంకింప
వీలగుచున్నది. అట్టిచంశయకారణములేవియు వీరి
యందు లేవని భావము, మరియు పైరీతిగా
తర్కించినవారు మహా ప్రాజులగు సాత్వికులే
యనుటచే కొందరేయని తేలుచున్నది, అంతే
గాక 'విత్కార్యయ' అనుటచే తర్కింప దగియు
న్నారని యున్నది గాని తర్కించి నట్లులేదు. వీరి
విషయ మందు 'తోషితాఖలనూరయే' అను
టచే సూరిజనులందరును సంతోషించిరని చెప్ప
ననువుగా నున్నది వారట్లు సంతోషించుటకు
కారణము 'తులములావతీర్ణాయ' యనుటచే
అవతారమే కారణమని తోచుచున్నది. అయితే
శేషుడా విష్వక్సేనుడా శ్రీయఃపతియా ఇత
డిని తర్కింపదగిన లక్షణములు రామానుజుల
కూడెను, వీరికొక శేషలక్షణములు మాత్రమే
యండెను, కనుక వీరికన్న వారధికులు గారా
యని సంతయింప వచ్చును, కాని ముఖ్యముగా
ప్రతిపాద్యమైన లక్షణము శేషత్వమే యగుటచే

నదిలున్నము గాకుండవీరియందు భగవద్దముగ నుండుటయను నత్యంతము వీరేశ్వరుని భావము. మరియు 'భాష్యకారాయ' యనుచే రామానుజులవారు పరమత ఖండన తత్త్వరు లగుటచేనన్వయముగా ప్రధానులును మహాప్రజ్ఞులును అగు కొందగు పండితులే వారియొద్దనుండి శేషమునైనన్వనాధుడైన శివయఃపతియూ యని తిర్కించిరి మణవాళ మహామును లట్టివారు గాక స్వసాంప్రదాయ విశేషములను మాత్రమే ప్రధానముగ నరన వచన రచనలచే నుపన్యసించు వారలగుటచే నమస్త సూరిజనులును సంతోషించిరిని తెలియ వచ్చు చున్నది. మరియు పరమత పండితులగు యాదవులు యజ్ఞమూర్తి మున్నగువారు తేవప్పైరుమాళ్ల శాసనమున గాని రామానుజ సిద్ధాంతమునకునశపక లేదు, తిరువేంగడముడయానను పండితుడు మనవాళ మహామునుల సన్నిధి యందనేక ప్రశ్నముల వేసి వారిచ్చిన సమాధానముల వలన తనంతట దానే తృప్తిపడి యంగీకరించెను. కించ రామానుజులవారు శివయఃపతికి సంప్రదించు నుపదేశించిరి. వీరు తదర్థ వ్యాఖ్యానమును ప్రసాదించిరి. దీనివలన 'గణియానర్థకో గురుః' అను వచనమును బట్టి వీరి యతిశయము వెల్లడి యగుచున్నది. మరియు 'శతగోపమునివందే' 'నాథాయనమః' 'సహివిజయతేయామునమునిః' రామానుజమునిరీయూత్' 'పరకాలమునిః ప్రణమేమహితః' ఇత్యాది వచనములచే మనసాంప్రదాయమున వీరందరును మునులని చెప్పబడిరి. వీరు మునులు మాత్రమే, మణవాళమహామునులనుటచే వీరియతిశయ మింకొకరికి లేదని స్పష్టమైనది ఈమణ వాళ మహామునులను పదమునకు

భావంతరి విజయమును జేయరను తిరునామము వీరికేగలదు రామానుజుల వారును ఆళ వందారులును మున్నగు వారు జీయరులుగారా? వారందరును వీరికి ముందటి వాడైనను జేయ జియ్యరను తిరునామము వీరికేగలిగినది. దీని వై లక్షణ్య మేమనిన రామానుజ పదాంభోజ సమా శ్రియగా తాముగాని స్వీకృత విరించాది నది కుళ భూతాలన చెప్పబడిరి. స్వీకరించినది చింతింప నెక్కువగు విభూతి వీరికిగలదనియూ? లేక విభూతులు గవేక్షించు లేదనియూ? అనిచి నిస్సంశయముగ లేదు. గాని అపగత పదమాడైనను చాల నిస్సంశయముగ గలదు. అందుచే వీరిదా ములార్థ కామి పేక్షలేదని స్పష్టమయినది. అందులకుకారణముగ నధికత పరమార్థత్వ మొకటి జెప్పబడినది. స్వీకృత, ఇత్యాదిశ్లోకమున కారణము చెప్పబడ నందున మురెండర్థములలో నేనిశ్చయమో తెలలేదు. ఒకవేళ పరమార్థ మధికముగాకయు దానియందే యపేక్షగలిగి విరించాది విభూతులను తృణీకరించి లేమా? ఇంకలి లక్షణము లన్నియు పై రాగ్య లక్షణములు. ఇవి వీరిభృత్యులకే యున్నపుడు వీరి కున్నవాలేవాయును శుభకవకాశమేలేదు గదా? ఇట్టి లక్షణములు పై వారికున్నవా లేవాయనిన నున్నవనుటకు నిదర్శనమేమియు లేదు, విమర్శింపగా వీరికి వ్యతిరేక లక్షణమున్నట్లు గనఁబడుచున్నది ఎట్లనిన ధనరాసుల విషయమున రామానుజులవారు జూపిన యాదరాతిశయము లగు వారి గాఢముల విషయపరమును దశించిన వీరికి నుదమానములు బోలేదని స్పష్టము

భక్తి పుష్పములను మాత్రమే సమానముగ మోక్షోపాయములని శ్రీ భాష్యకారులు సాధించుట చే వడుగు విచిత్ర వారే యొకరిద్దరో దప్ప దక్కిన రామానుజ దాసులందరును అంగికాపాదు నిష్కలపాదు గారనుటకు సందేహము లేదు. వీరి శిష్యులలో ముఖ్యులగు ఈ కేదాశ రథులే మురుకరైయర్, అబకిరవా లంతి మోగా చుట్టయే పరమార్థ చరమావధి కువానిని పొన్నాచ్చియూరు తెలిపినను వీరికి గోచించుగాలేదు. గనుకను వీరి పరమార్థ భిక్షముచగాలేదని స్పష్టము. వత్త్రుభండముల గురించి వీరుపొందిన వివాదను గమనించిన వీరి కర్థకామాన పేక్షత్యమున్నదన వీలేరుగదా? ఇక వారిలో వారికే పడనిస్థితిలో వీరికి నిఖల జనసుహృత్త్వమెట్లు సిద్ధించును. వీరు కోధ లోభముల జయించిదని వైకథలే చెప్పుచున్నవి. ఇట్టి విలక్షణ లక్షణములు జ్ఞీమన వాళ మహాముగుల శిష్యులనున్నట్టి శ్లోకమున జెప్పబడినది. వీరు జేయజీయరను తిరుగావమును ధరి నప్పులని తెలియవచ్చుచున్నది, రామానుజులు యతిరాజులైనను యతులలో పెద్దరికము వీరికే యీయబడినది, రాచరికము జేయువాళకన్న వయస్సునగాని వైధవమునగాని పెద్దరికము వయస్సునవచ్చును. గదా! క్రియాముకార్యములు యతులు. అనగా జీయరులు. రామానుజులు యతిరాజులు. మణివాళ మహామునులు జేయ జీయరు. అనగా యతులలో పెద్దలు ఇది యప్రయుక్తముగాదు. కానిప్రయుక్తము కాదు అధ్యవసాయమును బట్టి వచ్చినది. ఇట్లని పై శ్లోకమున నిరూపితము. వీరి పెద్దతనమున కిం

కారణముగూడ గలదు. తాము జరియజేయు	యతి-ద్ర ప్రవణులను తిరు-మును
యుండియును యతీందుల యందు పావ	విమర్శించు కొలదిని వీర ప్రభావము గోచర
గ్యము గలవారై యుండిరి. కనుకనే వీరికి	మగును.

జీవాత్మ స్వరూపము

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ. ఆ. తి. స. ల. తి. తాతదేశికాచార్యులు

|| ఆకారత్రయసంపన్న మధ్యానన్దామృతోదధి |

మగ్నంజయతి తత్ప్రాజ్ఞం మంగలై కా స్పదమృహః ||

భూరితిమిగ్వేదాదతాయత । భువయతియజాత్వేదాత్ । సు వ
రితసాచవేదాత్ । తానికర్తావిజ్యబ్ధిరపః । తేభ్యోభిరప్తేభ్యత్ర
యోవద్ధాతాయత్ । అకార ఉకార మకారఇతి । తానేకధాన
మరత్ర దేకదోమితి ” । “ అకారం రావ్యకారం దమకారం
దప్రికారః । వేదకర్తామిచ్చిరబ్ధిహమృతవస్యరితీరీప్త
ఋగ్యజా సామవేదములనుండి గలిగిన వ్యాహృతి క్రియవస్య
ర్థమును న్యసంకల్ప శేజోకప్త మొనర్చి వాటినుండి అకార
ఉకార మకారము లేర్పవ నర్హ్యోదకు అమాటిని ఒకటిగ
దొవర్చు ” ఓం ” అను ప్రణవ మేర్పడినది. అనితగవదాజ్ఞా
భావములయిన కృతిస్వత్వం తెప్పించుచు “ యద్వై కింద
చును రవదత్త ర్భేదజం ” అనికృతి ప్రసాదితి ప్రామాణ్యము
గుమవస్థుతి యందలి ” అద్యంయత్కృతికరిం బ్రింహ్యత్య
యాయప్రిన్ పరితిష్ఠిక । పగుహ్యోన్యత్రివర్ధ్యదో యన్తం
వేద వేదనిక ” అనియెరిక్లేతము.

సకల వేదములకు నావ్యమై యెయ్యది వేదపారమై అకార
ఉకార మకార భాసాక్షర త్రియాత్మకమై యున్నదో యెద్దాని
యందు మూడువేదములు నిమిదియున్నవో. అయ్యది నిలక్ష
అమైన ప్రణవాఖ్యానేదమును. పరమార్థమైన పగురినలన్వృధా
రిణ ఆపాదుంచే మోక్షపరిధమైనదిగాన అద్దాని స్వరూపమును
అర్థమును ఎవరెఱుంగునో. అవ్యాచు సకలవేద పారాగతేత్ర
అనుచితే అగ్నివన రూపవేదము ప్రమాణతేర్ప మైనదిగన్వ
ప్రచురంబున్నది. ఈప్రణవ మందలి మొదటి అక్షరమగు
అకారము, ప్రాప్తితి ధాన్విరత్వరములచే. సమస్త శక్త్యాణ
గుణాత్మకమై. ఉభయ విభూతిసాధుడై క్రియఃపరియై. సర్వ
ప్ర్యాప్తమై. ఉపాన్యదై. కరణ్యుడై. ఉపాయో పేయస్య
భూపుడై. విలక్షణ విగ్రహ విశిష్టుడై. నారాయణునిదెప్పు
టున్నది. ఈఅకారచామ్యదగు నారాయణునికని. మకారచా
మ్యదగు జీవాత్మకును. మధ్య మాక్షరమగు ఉకారము అన

న్యార్థ సంబంధ వియోచకముగా నున్నది.

త్వతియాక్షరమగు మకారము జీవాత్మ నిష్కల్మష ప్రమాత
మును నిర్దయించినదగుటచే తదర్థమును విమర్శించును. అప్పు
వింగళోయం పురుషః పశ్యవింశళ ఆత్మావతి ” అకారము
వింశళః, అని కృతులు భూతానిన సర్వే దాశ్చేష్ట్యా
జీవ. ఉపర్థేణ తపర్థేణ జ్ఞాన గర్భాద యస్తథా । చివః । పికారే
జ్ఞైవాత్మం పకారేణ త్వహజ్ఞాత్విః । పికారేణ కారేణ మప
నోవక్యతిదవ్యతే । ఆత్మాకు సమకారేణ వజ్ఞావింశ । ప్రితి
రితః ” అని స్మృతియు. తాదిధాస్తములగు నియమనలు గత
మొందే వుదివ్యాది ప్రకృత్యంతములగు ఉకల్పిత
శ్లేష్టములను తెప్పి జన వదియైవ దగు మకారము. ఉదవది
యైదవ దగు జీవాత్మ తత్త్వమును తెప్పిటచే మకారమునకు
జీవాత్మ అర్థము.

మన జ్ఞానే. మను అచ దోచనే సాధా సుందరి
ఉకారయో విహారం అని భావేద ప్రద్యయముజేసి. విహార
చప్తవి. అని ప్రకృతి రోపముకాగా. హజ్ఞాదిగా అనుమాళి
ముచేసు రోపమురాగా “మె” అనివ్యజ్ఞన మార్తము సర్వదమా
స్తముగ నేర్పడుచున్నది. దీని లేత జీవాత్మ జ్ఞాన స్వరూపుడు
జ్ఞానగుణకుడు. అని నిరూపితమయినది. మాత్ర మాన్ అను
భావు నుండి గాని మక్షి పరిమాణే అను భావు మండిగాని
పూర్వ ప్రక్రియచే విధమైన మకారముచే జీవాత్మ అను పతి
మాణకుడని యేర్పడు చున్నది.

మదీ. హద్దే. అను భావుమండి వ్యుత్పన్నమైన మకార
మువలనని జీవాత్మ అన్య వ్యరూపుడని స్పష్టమగు చున్నది.

మన జ్ఞానే. మదీ. హద్దే అను భావుగగ్గ మగు
మకారమునకు విజ్ఞానం యజ్ఞంతమనే జ్యోతిరహునిచ్చి. విజ్ఞా
నమనవన ఆనియెథు కృతులు. అహం అని ప్రకృతినిర్ద
మైన జ్ఞాన వ్యరూపమును తెప్పింపు టిదియే అనుభావ్యముగ

జీవాత్మనుగ నుండుననుట జీవాత్మ జ్ఞానము న్యూనమున అర్థమౌచినది.

మన ఆనందనే. అనురాధనుచే నిష్పన్న మైనచోరము విజ్ఞానాద మరేకేనవిజ్ఞానీయో నవిజ్ఞాన దుర్వివరితో బోవిద్యో బానాత్మేవాదం పుడవ. అను తగ్గితుంటే జ్ఞానమన అను బ్రహ్మ ముత్యముచేతను పరిపూరించిన జీవజ్ఞానగుణము జీవాత్మ అని చెప్పబడును.

మనా - మన. మన. పరిమాణే అనురాధ న్యూనమున నిష్పన్నుగు మతము పరమార్థా ఆరాగ్రిమాలోభాదుల నిష్పన్నుః - అగ్ర కలగనన్య కలదాల్చు కలగనాగోళన స్పృహజ్ఞానః అనుచు - చేత అర్థాన్నిగన్య గడి. అర్థముకర్తము చేతను బ్రహ్మపాదించినది అజ్ఞానమును జీవాత్మయని తెలుపుచున్నది.

: తప్తచక్రాంకనమహిమ :

వేదాధ్యాయా వేదాంతం రాధాశ్రయమాచార్యులుగారు, పోరంకి.

శ్రీమన్నారాయణుడు సర్వసృష్టకర్తనుగ శరీరముగల వాని గతుక సర్వప్రాణుల శరీరముల తన శరీరము జేరి యందుచున్నాడు. మొత్తము శరీరపాదములము అనగా శరీరమే. విశ్వకర్మకర్త విశ్వతోమతో విశ్వోపాధి విశ్వకర్మకర్త అను కృతికర్తను అనేకము గుండును పాదముల సృష్టములను గలవాడు అంత అర్థాన్నిగల గ్రామంల సమీపమైన పరిచేయు నతిక్రమించి యందువాడు అనగా బ్రహ్మాండ మందలము నతిక్రమించి అంతుల నుండి అంతల మను పదంబున నుండువాడు అను భువు రమానా సర్వరేకేశ్వరుండు సర్వతోమణుల బ్రహ్మాని సమస్తదేవతలుగని అంక్షిపతియొక్క మహిమనుగాని శంఖకర్త మహిమనుగాని వివరింప శక్తులుగారు ఇక మార్పు లేకః ఆ భగవంతుని మహాత్మ్యము సర్వోపనితకారముగ నిశ్చయింపబడిన వేదాంత పరిమగనున్నది అపాననా జేదములు వేర్వేరుగ నిశ్చయింపబడిన అందు మోటిది శ్రీమన్నారాయణ శంఖ కర్తాంకనము ద్వారావృత్త పుండరాలము తదైష్ట్యవ మంత్రాను స్థానము పూజ జనము ద్వారము భగవన్నాడు సంతర్లనము స్మరణము నమస్కారము పాదపంచనము భగవత్పాద తీర్థస్వీకారము భగవన్ని వేదికాన్ని తోజపము ఇతర దేవతో పాసన వర్ణనము ద్వారా పరామ ప్తానము తులనీ వ్యక్తము తెంచుట జనవియూరు విద ములైన అదేవ దేవుని భక్తిజేదములు సంపాదించు విష్ణు తీర్థ జెప్పబడినది.

అందు విష్ణువిష్ణుములచే అంకితులగు వారు నిష్పంక యముగా శ్రీవిష్ణుపదంబు నొందును బ్రాహ్మణులగువారు బ్రాహ్మణులము శంఖ రక్షాంకనము శేనుకానవలయును యథాశక్తిముగ దేర్చబడిన అగ్నియందు తప్తముగు శంఖర త్రిమలము గానెంచు యథములుగాని రరించియే బ్రాహ్మణ తత్వము నాధరించిన వలయును నవికర్తం బైత శంఖరకర్త

మలము భుజములందున రరించువారు సరకంబునకుక పో శ్రీవైకుంఠము చేరిన మతాగ్ని తప్తంబగు శంఖరకర్తలను ఎరించువారు సర్వకర్తముల ప్సానవలము సమస్తయజ్ఞముల వలమునుపొందుదు.

శ్లో॥ శంఖరకర్త దేవో హరిః పూజ్యో యదాత్మనిః
తదైవ సర్వై స్సంపూజ్యో విప్రౌ కృత్యాది చిహ్నుకః
కాన శంఖర క్రిమలు రరించిన యాదినారాయణుండు సకలాత్మలచే బూజించ బడుచునట్లు తప్తంబులగు శంఖరకర్తము లధరించిన విష్ణుల మ సకల జనులచే పూజించబడును జనార్దనుండుగా వానదేవుండు సర్వృతి రహితుండైయు విష్ణు రకర్త చిహ్నులందుగు బ్రాహ్మణుండు భవబంధ రహి యగును కావున పాంక్తక సంసార పాపనమాహర్షంబుల చేరినా దగుట శీవారి యొక్క శంఖర క్రిమలుల తప్తం బుగాని చి భుజములందు యందు రరించవలయును. బైష్టవుండు శృంగస్మార్త వీధికాశకును హరిపూజ సేయబడును బైష్టవ త్వనిధికారకును మంత్రనిధి జ్ఞాననిధి మోక్షము అను వారికొకట విష్ణురూపు రరించగినవి వేదోక్తమగుటచే నను ప్తాశ్రమములయందుండెడి బ్రాహ్మణులు కుడిభుజముల వికర్తమును ఎడభుజములందు శంఖమును విగ్రహర రరించునును బ్రాహ్మవేత్తలు వనించెరి ఎట్లన

శ్లో॥ దక్షిణే - భుజే విప్రో విష్ణుయాద్యైస్సమర్చయః
వామ్యే తు శంఖం విష్ణుయాదిత బ్రాహ్మవిద్వో విదుః
అని వనించెరి ఇట్లు మహాపవిత్రతనందును సానాయా శ్లేషములందును ముగ్ధిదములందును జెప్పబడియున్నానానవంతులగు వారు జన్మసాగరము బాటుటకు పాపహంబు లేన నుదర్శన పాపనానవ్యములను రరించుచున్నాడు కొందఱు బ్రాహ్మణుల గదాబద్ధులగున్న విష్ణుచిహ్నుములను బాహ్మణుల కముల యందు రరించు చుండెడివారు అనుదర్శనము వరము ఇవికర్తములయే అగ్నివంటి రేఖనుచే వ్యపింపబడినయి

కుంభకర మైనదియుగాను నుండును అట్టినుర్బనము చేతపుల
యనవారలు పాతకమును నమద్రమును దాటుదురు గొప్పతేజ
స్సుతో గూడినదియు నాశనము లేనిదియునగు చక్రము
మహనీయుండగు పరమాత్మయొక్క చక్రవ్యూహము కాన ఆ
చక్రము దేహమునందు చరించిన వారలు సర్వోత్కృష్టులుగు
పంచవక్రము నొందుచున్నాడు.

శ్లో॥ యే కంఠ లగ్నకులసీ ననాక్ష చూలాః

యేభాహుమూల పరిచిహ్నిత కంఠచక్రాః

యేవాలలాట పతంతి లవదార్ద్య పుండ్రాః

తేవైషవాః భువన మాకు పవిత్రా యన్తి॥

అనినట్లు కంఠమునందు వేసేలెడి కులసీ ననాక్ష మాలము
గలవారును భాహుమూలములయందంకితముగు కంఠ చక్ర
ములు గలవారును పాలమున పరీకాశించెడి యూర్విపుండ్రము
గలవారు తగువైష్ణవులు లోకమును పవిత్రము చేయుచున్నాడు
శ్లో॥ తస్మా శ్చక్రాది హేతీనా మంకనం నైషవం స్మృతమ్
చక్రాది చిహ్నహీనస్య వైష్ణవత్వం సంభవతి॥
అనుటచే కంఠచక్రా ద్వాయు భాంకము నైషవ జీవః
కాన చక్రాది చిహ్నములచే భూస్వర్గ కద్యేనేమి వారికి వైష్ణ
వత్వము లభింపదు కాన భాహుమూల లవదార్ద్య వాటిచే
చరించవలయును ఇతరులగు విష్ణుభక్తులును ముఖ్యముగ పంచ
వలయును.

నారీ విభాగము

తిరుక్కోళూర్ పెణ్ బి త్తై రహస్యము

(రచయిత: శ్రీమద్భాగవత శ్రీపాద రేణువు మదరాసు)

అ! పిణవరుండిత్తెనో! గంటాకర్ణకైప్పాలే॥
తే॥ శవసంతర్పణజేసి నానా ఘంటాకర్ణనివలె
ఘంటాకర్ణము పరమ శివభక్తుడుగనుక 'హరి!
యనునామము చెవిలో పడకుండు నటుల తన
చెవికి ఘంటలు కట్టుకుని శివునిగూర్చి తపమొన
రించుచు ప్రతిరోజును మిట్టమద్యాష్టా మునకు
ఒక్క ఋషిని తనశూలముతో గుచ్చి జంపి
ఆమాంసము హరునికి నైవేద్య మొసగునట
ఒక్కనాడు ఘంటాకర్ణుడును శ్రీవానితమ్ముడైన
కాలాంతకుడును బదరికాశ్రమ ప్రాంత్యంబుల,

దిరుగుచు శ్రీకృష్ణుని గాంచి.
ఉ॥ ఎక్కడివాడవన కడునీరవుగారడవింబరించు
చక్కనిమేను నీ గడువచండము నెంచును గాన
మక్కటా!
నిక్కము మాకు చిత్తములు నీగుచున్నవి
కూరసత్వం లో!
తెక్కలిగొన్న బొక్కిపడదే మదిలో నినుగన్న
తల్లియనీ॥
అని వారలకు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ స్తుతియె

గీత॥ పరిత్యాజాయ సాధూనాం వినాశాయ చ
దుష్కృతాం॥

సంసాపనార్థాయ సంభవామి యగే యగే
భూజనములు యదుచరము॥

రాజనగా బరగు దున్నింతరమునునా
హృదయము దుష్టశిక్షయు॥

క॥ పృథ్వీ ప్రతము లఖలనాథుక నగుటన్॥

అనిచెప్పి అంత ర్ధానమయ్యెను. ఘంటార్జు శి
టల భూమిమైన తపము చేయగా కొన్నిదినము
లకు శివసాక్షాత్కర మాయెను శివుడు నీకేమి
కావలనని యడుగగా మోక్షము కానలెనని
కోరెను. అంత శివుడు విష్ణువే మోక్షప్రభాత
గనుక అతనిగూర్చి తపమునరింప మని వెళ్ళెను
ఘంటార్జుడు శివుని దూషించి కృష్ణధ్యానము
చేయసాగెను.

క॥ తలపున జూచిన రూపునా॥

వెల జూచినరూపు నొక్కవిధమై యున్నన్॥

నెలకుని ఘంటార్జుడు॥

నలినాక్షుని నామకీర్తనం బానరించెన్॥

అంత కృష్ణుడు ప్రత్యక్షమై తనభక్తు ననుగ్ర

హించి తన హస్తమున ఘంటార్జుని మేచు నిము

రుటయు.

క॥ తామర రేకులు గన్నులు॥

సామజహస్తములు తొడలు శశిమండలమున్॥

మోమును మెరపును నొడలును॥

సోమింపగ దివ్యస్వరూపగుండరుడఁ ప్పెన్॥

క॥ అతనికి బీతి నిట్లను మురారి బలారపదంబు

నిచ్చితి నతనిం తొలంగ విధిచేసితి నేడమరా

నతీవ్రురీ॥

పతివని నేనునీ నుదుట ఒట్టముగట్టితి గొంత
కాలమిట్లు

తిశయభోగమంది పరమాత్ముని గూడత
రమ్ము పిమ్మటన్॥

ఘంటార్జుడు సంతసించి తనతమ్ముడైన తా
లాంతకుని కటాక్షింపమని వేడ.

క॥ సీతమ్ముడు నీరూపునా॥

నీతోడన కూడవచ్చి నిర్జరరాజ్య॥

స్వాతంత్ర్యముగని పిమ్మట॥

నాతత్వము గూడవచ్చు నాకాధిపతి॥

అయని వరంబిచ్చి వెళ్ళెను. బడరీనారాయణ

మంది ఘంటార్జుడే తేల్చిపాలకుడై యున్నాడు.

(తి.అ) ఘంటార్జునలె అసాధ్య నతమేమైన

జేసినానా॥

అ॥ తామ్రాలం కెయ్యేనో అననూయమైన్॥

తె॥ మాతృసేవజేసినానా అననూయమైన్॥

అననూయ అక్కటా అన త్యలగువా॥

మొకజన్మమా॥

సీ॥ నవమానములు మోసి భువిగాంచి నె

డొలికనుంచి యూపిలాలించు నల్ల

గజ్జలంబెలు మోయ గాళ్ళగడ్డ ము

యెత్తుకొమ్మని చేతులెత్తినపును॥

బొదిగింట నిభగింటిదిగి తిండికిరాక వేసా

మాతాము వెట్టునపుడు॥

చెరపింప మదిలోన భీతిల్లి మొగమెత్తి

యమ్మా॥ యనుచు జాలి వరయినపుడే॥

గీ॥ కీతిని మాతాపితలకాత్మ సుతులైనా॥

గలుగు వాల్సెల్లమున కెంత విలువగలదో॥

తలప దనువెల్ల బులకలు గలిగ నేకట॥

సమయగే సంతతులులేని జన్మలట॥

దుఃఖించునట, ఒకనొక సమయమున నారదుడు త్రిదేవుల వస్తకు వెళ్ళి ఇసుప గుగ్గిళ్ళనిచ్చివేచి ఇయ్యసువగా వారలు ప్రయత్నించు సాధ్యము కాదని నశివిరి అంతే నారదుడు అన నూయ వస్తకు వెళ్ళివేచి ఇయ్యసువగా భర్తపాదము స్మరించుచు వదిలిచ్చెనట ఆ వేదిన సేవగలను తినుచూ నారదుడు త్రిదేవులారా పతివ్రతయన ఒక్క అనసూయ కేతగునని ఆమెను మెచ్చుకొనగా వీర్లకు తర్వణించి విధిలేక తమ భర్తలతో ఆమె నవమానించి రమ్మని నిర్బంధించిరి త్రిమూర్తులు ముని వేషములతో త్రిత్రితేని కాలమున వారి ఇంటికధితులై వచ్చిరి అముచులు నగ్నై మూకు అన్నము వడ్డింప వలెనని కోరిరి, అనసూయ ఇదే మోఢగవంతుని మాయ యనుచు,

గీ॥ ఈశ్వరా ధర్మచాలకా విశ్వనాథ!

పరమ పావనులగు వీరిబాలకులుగ!

సలిపి మచ్చల మీనాడు నిలుపుమయ్య!

నీవుగా కన్యగతులింక లేవునాకు!

అనగానే త్రిమూర్తులు బాలురైరి మూడు ఊయ్యలలో నుంచిననమాయ ఊపు తుండుటను జూచి త్రిదేవులతో నారదుడు,

సీ॥ నిర్విద్రో మహిమా పునీతు తామూర్తులు!

నిదురించు చుడి రేకొడువతేక!

గర్భాంతరముల జగంబుల గల్గెవా!

కొక సాక్షియొడిలోన నున్నవాకు!

తొనిసంభవము కున్నవారే నేమ!

అనసూయ కొకట గుమారుటై!

భవనంబులకు నాదిపూరువులగు వారు!

ప్రకృతి కంతకు చిన్న వారలైరి!

గీ॥ అహహ! నేడు త్రిమూర్తుల యుభవార!

నీసతీబలమున బలహినులైరి!

వసుధ పతిపూజనమకన్న వ్రతముగలదె!

సాధ్యులను మీరుఘనులు విశ్వమునగలరె!

యనగా త్రిదేవులు తోడనే అనసూయ

కడకు పారివచ్చి,

గీ॥ మాపతులు భవత్కుమారులైరి!

మా కనయ మీపు పూజ్యవై తివమ్మ!

పరమ కృపను మాకుపతి భిక్ష మొసగి!

మాంగల్య రక్షణ బాసత్సమమ్మ!

యనుచు వేడగా అనసూయ పతియాజ్ఞపై

వారలను త్రిమూర్తులను జేయవార సంతోషిం

చిముమూర్తి రూపమున దత్తాత్రేయుడైపుట్టిరే

ఇటులనేను జేసినానా?

(శ్రీమతీ రామానుజాయ నమః)

చతుర్వింశతి శ్రీరామకల్యాణ పట్టాభిషేక మహోత్సవ

ఆహ్వాన పత్రం.

(శ్రీ) విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మూలముననుసరించి అంతర్జాతీయ తేనాలి తాలూకా నగరజ్ఞాపకము (శ్రీ)వాసుదాసా శ్రీమమున స్వస్తి (శ్రీ) ఖర సంరం. పుష్ప బల మీ సోమవారము (31-1-1952 తేదీ) అంతర్జాతీయము, ఆమర్నాడు దశమి మంగళివారము 22-1-52 తేదీ ఉదయమునుండి చతుర్వింశతి శ్రీరామాయణ పారాయణములు వాటి అంగముగ జపహోమాదులు పాఠ్యముగా మూలమున బుధవారమునో పారాయణాది పరిసమాప్తయ్యు. పూజాహుతియు.

(శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ) వాసుదాసుగారి జయంత్యుత్సవము జరిగి, ఆమర్నాడు అనగా 31-1-1952 తేదీన అవధ్యదోతనము జరుపుటకున్న ఈచది దినములు ప్రతిదినము (శ్రీ)రామాయణమును గురించి ఉపన్యాసములు పండితముగల్గుతారు సరవలగును. — అభి మానులందరు విచ్చేసి యిందు పాల్గొని పాల్గొన.

(శ్రీ)విశిష్టాద్వైత ప్రచారసంఘ కార్యదర్శులు, ఆహ్వాన సంఘాగ్రహణులు సూచన:-గతినెల సత్రికలో ప్రచురించినతేదీలుమార్చబడినవి. కూనపనేని వెంకటప్పదాసు.

(శ్రీ) విశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘకార్యకాండసమితితీర్మానములు

(శ్రీమతీ రామానుజాయ నమః)

ది. 12-12-51 వ సంవత్సరం తేదీని మదరాసు పట్టణమున 107 వరదా ముత్రి యప్పన్ వీధిలో నూతనముగ స్థాపించబడిన (శ్రీ) విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యాలయమున సాయంకాలము గం 4-30 లకు (శ్రీ) ఉ. వే (శ్రీ)మాన్ (శ్రీ)పరాశర సుదర్శన భట్ట 5 అయ్యవారలంగారి అధ్యక్షతకీంద సమావేశమైన (శ్రీ) విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్రకార్యకాండ సమితి తీర్మానించిన తీర్మానములు. 12-12-51

సంగమ పాల్గొనినవర్గాలు

(శ్రీ) పరాశర సువర్ణనభట్టర్ అయ్యవార్లగారు.

జి. బి. శ్రీమన్నారాయణా చార్యులు

(శ్రీ) మర్రిదుపల వర్మభుక్త జెంకటాచార్యులు.

నోయిన సీతారామయ్య.

చందాపాది గోపాల శృంగేయారాచార్యులు

పదిమొళ్ళ రామానుజాచార్యులు.

సి. రాధాకృష్ణయ్య.

యం. శంగనాథయ్య.

పి. నీరరాఘవులు

వండిత చక్రవర్తి (శ్రీనివాసరంగాచార్యులు).

- తీర్మానములు -

1. విశ్వ కల్యాణార్థమై శ్రీవిశిష్టా ద్వైత ప్రచారక సంఘముద్వారా సం||రం 1958 లోగా విలేజ్ 1954 వ సం||రం లోగాని బడర్ నారాయణముగో "అష్టాక్షరీగోటి హవన కృతువు" అను పేరుతో ఒక శాస్త్ర యజ్ఞమును జరుపుటకున్నట్లు అతే సంవత్సరమున "ష్టాక్షరీ మందిరము" అను పేరుతో భగదాగ్రమానుజ విశ్వకల్యాణార్థమై బడర్ నారాయణముగోను. దానికి వెళ్ళు తోవ లో మరియేడు స్థలములలోను శాస్త్ర యజ్ఞములు జరిపించుటకున్న తీర్మానంచడమైనది.

ఈమహాశాస్త్ర యజ్ఞహోమమునకు అష్టాక్షరమంత్ర దీక్షతులున్న, స్వార్థత్యాగులై మంత్ర పునశ్చరణలో ఉత్సాహము శక్తిగలవారై యాకృతువు నందన్వయించి దీనిని సరిపూర్ణముగా పూజించారలు. 40 దినములు బడర్ నారాయణముగోనే యుండి. అష్టాక్షరీ జపముచేయునట్టి స్వాములు 100 మందియు 10 గోజులు మార్గము ఉండి హోమాదులలో పాల్గొనట్టి స్వాములు 100 మందియు కావలసి యున్నారు.

అందుకు యజ్ఞ సంభారాదికములు గాక దాదాపు రెండు లక్షల రూపాయలఖర్చుఅగును ఈకృతువునకు అర్థిక సహాయముచేయుటకు అందరికన్ను అవకాశ ముండునటులచేయవలెను ఒక ఆహుతికి ఒక ఆణా సమర్పించువారి యొక్క గోత్రనామము భగవత్సన్నిధియందు విన్నవించు విధానము నవలంబించుటకు తీర్మానంచడ మైనది.

ఒక వజ్రాబ్జయ్య యాబదియనిమిది రూపాయలు సమర్పించువారి గోత్రనామములు ఏర్పాటుచేయవలెను. భగవత్సన్నిధియందు విన్నవించుచు ఒక వెయ్యి ఆహుతులు జరుపుటకు

జరుగవలసిన బహుము పనికోట్లు	10,00,00,000.	జరుగవలసిన రోజులు (10) పనికోట్లు.	
జరుగవలసిన దినములు	40	ఒక ప వలసిన చారు.	100
సచుముచేయువారు.	125	రోజునకు ఒకరుచేయువలసిన హోమము	10,000
1 రోజుకు 1 మనిషికి	20,000	1 రోజునకు 1 మనిషికి	10,000
40 రోజులకు 1 మనిషికి	8,00,000.	10 రోజులకు 1 మనిషికి	10,000
40 రోజులకు 125 మందికి	10,00,00,000. పనికోట్లు	10 రోజులకు 100 మందికి	100,00,00,0
జరుగవలసిన హోమము	1,00,00,000 (కోటి)		

వెంట్రు డబ్బాలు వెయ్యి. కావలసిన ముఖ్యవస్తువులు

250 రజాయిలు

250 శాలువలు.

500 స్త్రీల వస్త్రములు. ఇంకా గడిమీలు.

2 వ తీర్మానము —

(శ్రీ) నందననామ సంవత్సరమున శ్రీరంగములో ఉపంహము తరపున శ్రీభగవద్విషయ వైభవోత్సవమును 12 రోజులు జరుపుటకు తీర్మానించడమైనది.

(మొదటి దినము అంకురార్పణము, చినరదినము అలభ్యుభోగము)

ఈ ఉత్సవములో భారతవర్షమునందలి భగవద్విషయ వేత్తలు నందిరిని ఆహ్వానించి సన్మానించుటకున్న అనకాశము ననుసరించి భగవద్విషయమునందు పరీక్షల సేకరచి అందుత్తీర్ణులగు వారలకు వారి జీవితాంతమునరకు శాశ్వత శన్మానము చేయుమగుటకు తీర్మానించడమైనది.

— ప రీ క్షా ని య మ ము —

తాత్కాలికము అచటికి సమావేశమైన పండితులనుండి 3 గురు లేక 5 గురు పండితులను పరీక్షాధికారులుగ ఎన్నుకొనవలెను. వారు తిరువాయ్ మొళి వృత్తమునుండి హతాత్తుగ ఏదో ఒక పేజీని తెరచి అపేజీయన్న తిరువాయ్ మొళినంతను ఒప్పగించుకొన వలయును.

ఇట్లు మూడుపర్యాయములుచేసి 3 తిరువాయ్ మొళిలను పూర్తిగా తప్పలు లేకుండా ఒప్పగించుకొనవలయును.

మరియు మొదటి ఒప్పగించిన తిరువాయ్ మొళిలోని ఒక పాశురమునకును. రెండవపర్యాయము ఒప్పగించిన తిరువాయ్ మొళిలోని ఒక పాశురమునకును. నంబిళ్ళగారు సాించిన ఈడును చదివి అరుంబడములోనివిషాశ్లేష్ఠములతో సరళముగ తమ మాతృభాషలో అర్థమును చెప్పవలెను.

మూడవ పర్యాయము వప్పగించిన తిరువాయ్ మొళిలోని ఒక పాశురమునకు నంబిళ్ళగారు

సంపాదించిన ఈడు ముప్పై యిరవై వాళ్ళానమును తాము స్వయముగ చూచుకొని నానిని అచ్యుతా సతిరక్షముగ చూడకుండగనే ఉపన్యసించవలయును.

ఈమూడు విధానములలోను ఉత్తీర్ణులైనవారు వారింవా. యోగ్యతల ననుసరించి మూడు తరగతులగు విభజింపబడి సన్మానింప బడుదురు.

సన్మానములు :—

ఉత్తమ కష్టితో ఉత్తీర్ణులైనవారికి భగవద్విషయ ప్రేమ, యను విరుదముతో బాటు 1 శాలనకు 100 రున్ను

రెండవ కష్టితో ఉత్తీర్ణులైనవారికి రు 50/లు మాత్రమున్ను. మూడవ తరగతితో ఉత్తీర్ణులైనవారికి రు 25/లున్ను సన్మానముగ నొసంగబడును.

ఇదిపరలో నేను ప్రసిద్ధులైన పండితుల విషయములో ఈపరీక్షలను సమయోచితముగు మార్పులతో నాచరించవలసిగూడును

ఈపరీక్షలకు ఎల్లరును హాజరుకావచ్చును.

ఇందు పాల్గొనినవారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘముచొక్క పరీక్షా నియమములకు బద్ధులై యుండవలెను.

ఈపరీక్షలో పాల్గొనునవారు 15 రోజులు ముందుగ తమపూర్తిచిరునామాతో ఒకరూపాయి పరీక్ష దునుముతో తమవరఖాస్తులకు సంపించవలయును.

వరఖాస్తులో తమ పూర్తి చిరునామాను, వయస్సు, కులం, వృత్తి, విద్యా, విద్యాచార్యులను వ్రాయవలెను.

అధికు స్త్రీలను ముందుగ పంపినవారు పరీక్షలో చేర్చుకొనబడును. ఈ ఉత్తీర్ణమునకు నేం చేయు స్వాములందరకు బసలకై తమ గామానుజకూట మునంతను ఇచ్చటకున్ను మరియు అందే గూర్వాములందరకును ఉత్తీర్ణమునరకు తదీ యారాధనము జరుపుటకున్ను అంగీకరించిన శ్రీమాన్ కళైద జమీందారులైన శ్రీ శ్రీ శ్రీ ఎఱ్ఱమిల్లి నెంక శేషరావు జమీందారు గారికిస్మి

ఈపరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన పండితులందరకున్ను సన్మాన రూపకముగ శాలువులను సమర్పించుటకు వాదానమును గావించిన రావు బహదూర్ శ్రీమాన్ వేమారి రంగనాథం శ్రేష్టిగాంధీ యిందు మూలముగకృతజ్ఞతను తెలుపుచు తీర్మానింపడమైనది.

3 వ తీర్మానము :—

శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు భంగకరముగను అభివృద్ధికి ఆటంకముగను, ప్రస్తుతకాలమున వడగల — తెంగల ఉత్తరాది — దక్షిణాది అరవ — అంధ్రప్రదేశ్ అ న్తర శాఖల పరస్పర విశ్వాస—ఆదరణ గౌరవాతి కయములతో అందరు సమిష్టి— సార్వజని నకార్యముల సమన్వయ పరచుకొని శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము ప్రచారము చక్కగ జరుగుచుండుటకు వీలైనంతవరకు

అట్ల భావించి విశిష్టాద్వైత విరాట్ సమావేశమును అనుకూలముగా కాటమున అనుకూలముగా ప్రదేశమున జరుపుటకు తీర్మానించడ మైనది. ఎక కలయు ఏర్పాటు అన్నియు చేయుటకు అధ్యక్ష- శాస్త్రమును అధికార మివ్వడ మైనది.

శ్రీ, నాల్గవో- ము:-

శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారము పరివిగా జరుగుటకు శ్రీనమస్ ఆశ్చర్య కావ కాశమును కల్పించుచున్న అధ్యక్షము.

ప్రకాశమున కవలంబించ వలసిన విధానములు:-

1. ముఖ్యముగ విద్యా ప్రచారము జరుగవలసి యున్నది. ఇది శ్రీ శాస్త్ర- భగవ- ద్వివర్య- పేద సార్వత్రికములలో పండిత పరిక్షల నేర్పరచి అందుత్తీర్ణులైన యోగులగు పండితు లందరకు జీవితాంత సన్మానము చేయుచుండుట.

2. ప్రచారకుల తయారు చేయు శిక్షణాలయములను నడుపుచుండుట,

3. వేదాంత విద్య నభ్యసించు విద్యార్థులకున్న అభ్యసంప క్షేయు పండితులకున్న, తగు ఆర్థిక సహాయమును చేయుచుండుట.

4. పత్రికా ప్రచురణ, పుస్తక ప్రచురణ, విరివిగా జరుపుట మొదలగునవి ఇందులకై “ శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార శాస్త్రము నిధి అనిపేర- ఒక శాస్త్రము నిధిని ప్రారంభించ వలెననియు, వానికై పత్రిక శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతాభి మానియు తన నికర ఆదాయములో సంతృప్తమునకు రూపాయకు ఒక్క దమ్మిడిచొప్పన ఈనిధికి శాస్త్రముగ విరాళమును సమర్పించు చుంక వలసినదిగ కోరుచు తీర్మానించడ మయినది.

~~~~~

ప్రకటన

శ్రీ విశిష్టాద్వైత శ్రీవైష్ణవ సాంప్రదాయములకు స్వబంధించిన అన్ని గ్రంథములు అంక రికి అందుబాటులో యుండుటకై మదరాసులో 107 నెకదా ముత్తయప్పన్ వీధిలో శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకమండలి గ్రంథ విక్రయశాల” వకటి స్థాపించబడినది. ఇందు తెలుగు, అరవ సాంప్రదాయ గ్రంథములన్నియు కొత్తవి - సాలవి కూడ విక్రయించబడును.

గ్రంథకర్తలు - ప్రచురణ కర్తలు తమతమ గ్రంథములను విక్రయమునకై పంపితో వాటిని విక్రయించి వాటి మూల్యమును వారి వారికి పంపుచుండుటకు ఏర్పాట్లు చేయబడినవి.

గ్రంథములు కావలసినవారు తమకు కావలసిన గ్రంథములు తెలిపినచో వారికి వి. పి. మూలముగగాని లేక మరొక విధముగగాని గ్రంథములు పంపబడగలవు.

మదరాసులో 107 వరదా ముత్తయప్పన్ వీధిలో "గీతామందిర" మను పేరుతో మదరాసు శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా సమితి కొన్ని స్వంత భవనమున శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళాసమితి యొక్క కార్యాలయము ది 9-12-61వ తేదీన అతివైభవముగ గావించ బడెను.

ఇందు శ్రీగురు మూర్తియు ప్రత్యేకము రెండు పాతశాలలు పొందించ బడుచున్నవి. ఒకదాని నుందు ప్రభుత్వపు మెట్రిక్యులేషను పరీక్షకు కూకట్ పుల్లివేట్లుగ నెట్లెట్లకు శిక్షణ నిచ్చుచు ప్రధానముగా సంస్కృతియు ఎంజ్యుయ్యునరకు తెలుగు విద్యాన్ వరకు హిందీ విశారద పరీక్షవరకు ద్రావిడ ప్రబంధము ప్రోత్సహములు నేర్పబడును.

రెండవ పాతశాల యందు కేవలము, ఆధ్యాత్మిక వేదాంత విద్యమూతము, స్వానుభవమునకున్న ప్రచారమునకును కూడ ఉపయోగ పడుటల నేర్పబడును, మరియు స్వరూపానురూపమైన చిన్న చిన్న చేతివరులు కూడ నేర్పబడును.

ఈరెండు పాతశాలలలోకూడ పవయస్సులో నున్న శ్రీలై నను చేరవచ్చును.

గ్రామాంతరము నుండి వచ్చు యోగ్యులగు బీదశ్రీలకు బసఉచితముగ నీయ ప్రయత్నించబడును. శ్రీలే ఉపాధ్యాయులుగ నేర్పరచబడుటకు ప్రయత్నములు జరుగు చున్నవి. తగిన విద్యపీఠాలు దొరకువరకు కొన్నివిషయముల నేర్పుటకు కొంతమంది ఉపాధ్యాయులు దొరికిరి, ఇంకా మిగతవానికి ఈసంఘ కార్యదర్శిగారు ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గో. లాచార్యులుగారు, పాత్య కమమును జరుపుచుందురు.

మరియు

స్వార్థత్యాగ బుద్ధిలో ఆధ్యాత్మిక ప్రశాంతతో తమ జీవితమును ఆదర్శవంతముగ నడుప నలచిన యోగ్యులగు విరాగినులైన శ్రీలకు ఇచ్చట ఆశ్రయ మివ్వబడును, వివరములు కోరువారు రిఫైకార్డును వ్రాయవలసివది,

107 వరదా ముత్తయప్పన్ వీధి.
మదరాసు 1

ఇట్లు.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

శ్రీకౌళి, శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా సమితి.

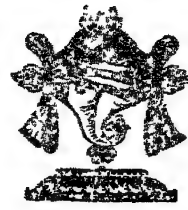
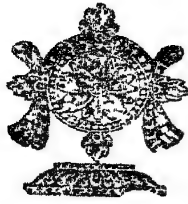
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క కేంద్ర కార్యాలయము మదరాసులో 107 వరదా ముత్తయప్పన్ వీధిలో ఏర్పాటు చేయబడినది. గాన ఇకమీద నుండి ఈవిధమునకే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు జడవ గోరుచున్నాము.

గీతామందిరము
107 వరదా ముత్తయప్పన్ వీధి
మదరాసు

కార్యదర్శి
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

వివేదన

శ్రీమదే రామానుజాయ నమః

ప్రతి

నివేదన

నేదాంత మానవత్రిక

సంపుటి 3

ఖర మార్గశిరమాసము

సంచిక ౯

తిరుమంత్రార్థ విశేషములు

శ్రీహన్ శ్రీమత్తిరుమంత్రై నల్లన్ శక్రపర్తి సంపత్కుమార
విగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారు
గోవిందరాజులపేట, విజయవాడ.

శ్రియఃపతి లోకానుగ్రహకాంక్షచే బహు
కాశ్రీమమున 'తానే శిష్యుమమ్మా' ఇత్యాద్యు
క్తప్రకారముగా శిష్యాచార్యరూపములతో నర
నారాయణులై యవతరించి 'నరనారణనాయు
లగత్తరై హాల శింజామై విరిత్తవన్' అను నట్లు
జేహశాస్త్రముల చిక్కులు విడదీసెను అనిగా
నేమనిన సకలపేద శాస్త్రార్థ సారాం శమగు
'ధ్యేయో నారాయణస్సదా' ఇత్యాది రీతుల
బ్రతిపాదితమగు నర్థమును ప్రకాశింప జేయుట
యనియర్థము. అదియేమి జేసెననినఁ తిరుమం
త్రైదేవేళి ముట్టరుళిన్ అని వాదించి నారు
ఆనగ్నాతిరు మంత్రీమును వెల్లడించెననిభావము
దానియందలి మూడు పదములును శేవత్వము
పారతంత్ర్యము కైంకర్యమునను మూడుకా
రణములను ప్రతిపాదించు చున్నవి. ఈమూడ

ర్థములను అనుష్ఠాతలను వరుసగా ముగ్గురిని
పరమ పద మండేర్పరచెను. వారే అనంతగ
రుడ విష్ణుశేనులు తాను ప్రాప్య స్వరూపుడు
శ్రీదేవిపురుష కార స్వరూపురాలు శేషుడనగా
ననంతుడు శేవత్వరూపుడు ఇందులకు "నివాసశ
య్యాసనే" త్యాది శ్లోకము ప్రమాణము గరుడు
డుపారతంత్ర్యస్వరూపుడు. కనుకనే 'త్వదంఘ్రి
సంమర్శ కిరణాంకశోభిన' యని చెప్పబడినది.
ఇక విష్ణుశేనుడు కైంకర్య స్వరూపుడు శ్రీ
రంగ చంద్రమ స మిత్యాది శ్లోకము దీని
వివరించు చున్నది విశ్వచిదచిన్నయనాధి
కారము నితడు తనయంగుళి ముచ్చిచ్చే నిర్వహిం
చుచున్నాడు కనుక శ్రియఃపతి శ్రీదేవితో
విహరించుట కవకాశము కలిగినది ఇదియే
కైంకర్యమని భావము.

వైరుంటేతు అనే శ్లోక వ్యాఖ్యానము

శ్రీహరి శ్రీమద్విజయ భక్త్యా భక్తిభక్తి సంపత్కమర జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవాడు

గోవిందరాజుగారి, విజయవాడ.

~~~~~

॥ వెకుంఁజే తు పరే లోకే శ్రీమాసార్థం జగత్పతిః

ఆహార విషయ రచింత్వ్యాత్మా భవై రాభగవతై స్సహా

అనేక గ్రామములకు ప్రభువగువాడు తన గ్రామములలో నొక గ్రామమున వసించు లాగుననేక లోకములకు ప్రభువగు శ్రీమన్నారాయణుడును అన్ని లోకములలో నొకటగు వైకుంఠమున వసించు చున్నాడు “పరేలోకే” అన్ని గ్రామములలోను గొప్పదగు గ్రామమున ప్రభువగువాడు వసించున ట్టిభటుడును అన్ని లోకములలోను గొప్పదగు వైకుంఠలోకముననున్నాడని భావము ప్రధానవగరియందు నివసించు ప్రభువున కన్యత్ర వ్యాప్తి లేదు గాని యితడట్లు గాదు ‘విష్ణుః’ అంతటను వ్యాపించి యుండునాడని భావము, అంతటను వ్యాపించి యుండువాడనిన నిర్లక్ష్యము జేయుదురే మోయని ‘ఆదింత్యాత్మ’ యున్నారు ఆనగా అంతను వ్యాపించి యున్నను ఇతని స్వరూపము చింతించుటకు గూడ శక్యమయినది గావని భావము ‘సర్వత్రాసా’ ‘తత్త్రీతిష్ఠామి’ ఇత్యాది వచనముల చే నితనికి నివాస స్థానము లేన్నియో గలవు దీనిపై లక్షణ్య, మేమనిన ‘శ్రియాసార్థం’ ఇక్కడ సకుటుంబముగ నున్నాడని భావము యద్వా శ్రీమంతుడై యున్నాడని భావము ‘సవకానరమేత’ గనుక శ్రీదేవిని గూడియున్నాడని భావము. ‘శ్రీయా’ అనునదిదే వ్యంతరములకును ఉపలక్షణము, ఇందుపై శ్రీశ్రియః పతులిట్లు వేంచేసియుండగా నాగోష్ఠిని నేవించి యానందించు వారెవరైన గలరా? యని శంకగలిగెను, అందుపై ‘భక్తార్పణ వత్సెస్సహాయ

న్నారు. సేవింతువారు గూడ నొక ద్విరుగారు
 ఒక రికము వారుగారనియు పలువురు పలురక
 ముల వారనియు భావము ఇందు భవతెను?
 భక్తులనగా 'భజసేవయూ' అనుటచే సేవాధిక
 మైన భజభాతువు నుండి యీశబ్దము నిష్పన్న
 మగుటచే 'భజంతీభక్తాః' అనగా సేవింతు
 వారనియర్థము, సేవింపబడు వస్తువు నిందు చెప్ప
 లేదు గావున నది యొకటి యనియు వదిభగవ
 ద్వస్తువే యనియు భావము. దీనివలన వస్త్రం
 తరమిక్కడ లేదని భావము, దీనివలన నస్పృష్ట
 సంసార గంధులగు నిత్య సూరులు గ్రహింప
 బడుచున్నారు. ఇక భాగవతులనగా 'భగవతిభక్తాః
 భాగవతః' అనువ్యుత్పత్తిని బట్టి యనేక విషయ
 ములు గలిగి యున్నను వానిని సేవింపక భగవ
 ద్విషయమును మాత్రమే సేవింతు వారనుటచే
 ముక్తపురుషులు గ్రహింపబడుచున్నారు. 'భగ
 తిభక్తాః' భక్తియనగా పూజ్యేష్వరురాగో
 భక్తిరిత్యుచ్యతే యనుటచే పూజ్యుల యందలి
 యనురాగము, అదివీరికి భగవంతుని యందేగల
 దనుటచే విషయాంతర వైరాగ్యము సూచితము
 కనుక భాగవతులనగా ముక్త పురుషులేయని
 భావము. ఇట్లువిషయ విభాగము జేయుకున్నచో
 పునఃమక్తి దోషమనివార్యము ఏమంద నకల
 జగత్పతియు సర్వ వ్యాపకుడును అవాఙ్మానస
 గోచరుడును అగు శ్రీమన్నారాయణుని సర్వో
 త్కృష్టమగు శ్రీవైకుంఠ లోకమున శ్రీ దేవీ
 సహితుడై నిత్యముక్త సమన్వితుడై వేంచేసి
 యున్నాడని భావము.

శ్రీ భాష్యమునందు ప్రపత్తిప్రసంగము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీ మాన్దిరాజు మా. వెంకటరాజువార్యుల రోమణి
 గద్యం సంస్థానదర్శికిరీ, శార్వకర్త మణియు పీఠంబు:- హైదరాబాద్ శ్రీ అచార్యులమఠం.

శ్రీ భాష్యములో ప్రపత్తి ప్రసంగము నానాశబ్దాది భేదాత్ (3-3-51) వికల్పావి శిష్ట ఫలత్వాత్ (3-3-57) యీ లభికరణములలో శ్రీ భాష్యకారులచేత శ్రీ సూత్రకారులచేత నున్న సూచించబడినది తథాహి పూర్వాధికరణ మైర భూ బాహ్యయస్వాధికరణములో వైశ్వా నరవిద్యుతో స్వర్లోకము వాయువు ఆదిత్యుడు మొదలైన వాట్లను అవయవముగా గలిగినటు వంటి వైశ్వానరాత్మ ఉపాస్యమని చెప్పబడి యున్నది ఇచ్చట ఆదిత్యాదిత్వేన రూపణము చేయబడిన చక్షురాది వ్యస్తావయవము ఉపాస్యమా లేక వ్యస్తము సమస్తమురెండున్ను ఉపాస్యమా అని శంకించి రెండుటికిని ఉపాస్యత్వం కలదని పూర్వపక్షము చేసి సమస్తమునకే ఉపాస్యత్వ మని సిద్ధాంతము చేయబడినది యీ అధికరణములో విద్యావిశేష చింత చేయబడినది ప్రకృతమైన నానాశబ్దాదిభేదాత్ అను శబ్దాది భేదాధికరణములో సర్వ విద్యావిషయమైన విచారము చేయబడినది అని ఉభయాధికరణసంగతి నానాశబ్దాదిభేదాత్ యీసూత్రము రెండు పదములు గలది సద్విద్యా భూమవిద్య మొదలైన విద్యలు పరస్పరము భిన్నములైనవి శబ్దాదిభేదాత్ ఉపాసీత-విద్యాత్, అశురీతిగా విధివాక్య భేదముచేతను రూపభేదముల చేతనున్న అని సూత్రాధికరణము బ్రహ్మసాక్షిని ఫలముగా గలిగినటువంటి బ్రహ్మ సానన రూపము లైన సద్విద్య నహరవిద్య ఇత్యాదివిద్యలు ఒకేవిద్యయే లేక నానాభూతముల అని సంశయము

ఫలము ఒక్కటే గనుక నామాస్య విశేష రూపములైన వేద, ఉపాసీత, ఇత్యాదులు అనర్థాన రములగుటచేత ఇవి ఒకటేవిద్య యని పూర్వపక్షము.

బహుము ఒక్కమైనను ఆయా విద్యాప్రకరణములో ఉపాస్యముగా ఫలించ బడినటువంటి ఆనందమయత్వాది గుణములయొక్క భేదము చేత ధాత్వర్థభేదము అవత్వావేషితము గనుక యజతి,దదాది,జుహూతి, ఇత్యాది విధి వాక్యములచేత విధింపబడిన యాగ దాన జూమ రూప కర్మలకు భేదమున్నట్లు బ్రహ్మ విద్యల కున్న విధివాక్య భేదముచేత అపహతపాపత్వాది గుణ భేదముచేతనున్న విద్యలకు భేదము కలదని రాధాన్తము ||నానాశబ్దాదిభేదాత్||అను సూత్రములో చెప్పబడిన శబ్దాదిభేదాత్ అను పదము ప్రపత్తి యనే న్యాసవిద్యను ప్రసంగించుచున్నది తదాహ ఇచ్చట చెప్పబడిన ధ్యానిత, ఉపాసీత, మొదలైన విధివాక్యభేదము రూపభేద ప్రయుక్తము గనుక రూపభేదములోనే ఇందుకు పర్యవసానం సిద్ధించగా సూత్రములో శబ్దభేద గ్రహణము వ్యర్థమై బ్రహ్మ విద్యాస్తరతమైన న్యాసవిద్యకున్న వేరైన బ్రహ్మవిద్యలకంటె భేదము అవశ్యము చెప్పవలయును గనుక దీనిని విధించే టటువంటి శబ్దము న్యాసరూప మైన అర్థ విశేషవాచి యగుటవల్ల ధ్యానిత మొదలైన శబ్దములకంటె దీనికి శబ్దాస్తరత్వము ముఖ్యమనే యభిప్రాయముతో యీపదము న్యాసవిద్యను భోధించుచున్నది బ్రహ్మవిద్యా

స్తర్గతమైత న్యాసవిద్య అన్ని తపస్సుల కంటే, అతిరిక్తమైన దనే విషయము తైత్తిరీయోపనిషత్తులో “తస్మా న్యాస మేషాం తపసా మతి నిక్త మాహుః” అని చెప్పబడి యున్నది యీ సూత్రములో శబ్దభేదోక్తి న్యాసాది శబ్దమున్ను ఉపాసనాది శబ్దమున్ను తప్ప వేరు విషయము స్వరసముగా లభించదు గనుక యీ అధికరణములో శబ్దభేదముచేత చెప్పబడ విద్యాభేదము దీనికి సంబంధించినదే యని పూర్వాచార్యులున్ను అభిప్రాయ పడుచున్నారు యీ సూత్రములో ప్రపత్తి ప్రసంగించ పడినదనే విషయమును శ్రీ శ్రుత ప్రకాశికాచార్యులు ఆదిశక్త్యే న్యాసో వివక్షితా అని స్పష్టముగా వక్కాణించి యున్నారు. ఏత దస్తరా ధికరణమై వికల్పో విశిష్ట ఫలత్వాత్ అను వికల్పాధికరణములో శ్రీ శ్రుత ప్రకాశికాచార్యులు అస్మిన్నధికరణే న్యాసవిద్యా అభిప్రేతా యీ అధికరణలో న్యాసవిద్య అభిప్రేతము, అని స్పష్టముగా సాయించి యున్నారు ఫలము ఏక రూపముగా నుండినచో విద్యలకు సముచ్చయమని భావము యుగ దాన హూహ ముల యందు ద్రవ్యప్రక్షేపము సమానమైనను దేవతోదేము దేశవిశేషప్రాప్తి పరస్పరత్వా పాదనం మొదలైన వాట్లచేత కర్మలు సర్వరము భిన్న ములగునట్లు గుణభేదము చేతనే విద్యలు పరిస్పరం భిన్నము లని ఏర్పడుటచేత వ్యర్థమని ప్రసంగించ బడిన సూత్రో పాత్రశబ్దము న్యాసవిద్యనే ప్రసంగించున్నదని భావము.

విశిష్టఫలత్వాత్ విశేషాభావవత్ ఫలం యాసాం తాసాం భావః తత్త్వాత్ ఫలములో

విశేషము లేదని తాత్పర్యము ఇచ్చట న్యాసవిద్య అంగాంగి భావముతో స్పష్టముగా చెప్పబడక (యుంతిత) అని కేవలం యుగ రూపముగా చెప్పియుండుట మాత్రము చేత దీని పౌష్కల్యము ఇచ్చట చెప్పబడలేదు.

తాఖాస్తరములో చెప్పబడిన పౌష్కల్యమును ఇచ్చట అతిదేశము. చేసినచో తాఖాభేదమువల్ల కర్మ భేదము ప్రసంగించదా అని ఆక్షేపము చేయుట యుక్తముకాదు ప్రకరణాంతర ముండినను తాఖాభేదాదులలో చెప్పబడిన న్యాసములన్నియు సర్వవేదాస్త్ర ప్రత్యయ న్యాయము చేత ఒకటే కర్మకాని భిన్న కర్మలు కావు గుణోపసంహార న్యాయముచేత న్యాసవిద్య పుష్కలముగా విధింప బడినదని భావము ఉపాసనమునకున్న ఒకటే తాఖలో పౌష్కల్యం లభించదని కూడా భావము యీ న్యాసవిద్యయే న్యాయః పంచాంగ ఈరితః అని ప్రాప్తస్వబ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్తశ్చ సర్వ్యాగాత్మనః ప్రాప్త్యుపాయ ఫలంచైవ తథా ప్రాప్తి విరోధిచ అని పంచాంగ విశిష్టముగా సాక్ష్యములలో చెప్పబడి యున్నది.

యీ న్యాసవిద్యయే ప్రపత్తి శరణాగితి ఉపాయం సాధ్యోపాయం మొదలైన శబ్దములచేత వ్యవహరింప బడుచున్నది.

ఇట్టి ప్రపత్తియొక్క అనుష్ఠానము ద్వయాఖ్యమన్త్రముచేతనే ఆచార్యులచే చేయబడును.

యీ మన్త్రముయొక్క నిష్కృష్ట స్థాధికము

• సర్వస్వామియై సర్వప్రకార నిరతిశయభోగ్యుడై శ్రీ వెరియపిరాట్టిగారితో కూడుకున్న శ్రీ మన్నారాయణునియొక్క తిరువడికలిలో

స్వరూపస్యైవ సర్వదేశ సర్వకాల సర్వా
వ్యూహాదీనాం సర్వవిధ తైకగ్యమునకును విరో
ధియై సర్వమున నశించి పరిపూర్ణ కైం
ర్యమున గాఢములకు లక్ష్మీనమయైన దాసుడు
స్వరూప భావములు యందు దాసున కన్వయం

తెగినట్లు శ్రీ విశిష్టుడైన గారాయణునియొక్క
తీర్థాశీకళితో అంగపంచక సంస్కమైన ఆత్మ
యొక్క భవమర్పణ చేయుచున్నాడు అని
ద్యులుముయొక్క చిహ్నప్రకృతి.

రామానుజ అవతార రహస్యములు

శ్రీహన్ శ్రీమత్తరుమతై నల్లాన్ చక్రవర్తి న. పట్టామర
జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారు
గోవిందరాజులపేట, విజయవాడ.

పెరుమాళ్లు తాను పురుషస్వరూపుడు ఇందు
లకు 'నలేరూపం సచాకారః' ఇత్యాది వచనము
ప్రమాణము శ్రీదేవీస్త్రీ స్వరూపురాలు భూనీ
తాది దేవీవర్గమంతయు శ్రీదేవీ సారూప్యముగ
లవారై యుండవచ్చును శేషుడు సర్వ స్వరూ
పుడు గరుడుడు పక్షిస్వరూపుడు విష్వక్సేనుడు
మొదలుకొని తక్కిన వారి కందరికిని భగవత్సా
రూప్యముగలదు ఇందు శేషుడు భగవంతునితో
సనన్వయః. 'సహస్ర శిరసంసాతా' ద్య మనంతంప్ర
చక్షతే 'విష్ణోర్యాతామసీతనుః' ఇత్యాదివచ
నము లిందుకు ప్రమాణములు. శ్రీభాగవతమున
సప్తమో వైష్ణవంభామయమనంతం ప్రచక్షతే
గర్భోబభూవ దేవక్యా వార్ష శోకవివర్ధనః॥ దేవ
క్యా జతరే గర్భం శేషాఖ్యం భామమామకం' అని
యున్నందున నిది నిర్వివాదాంశము.

శేషుడు భగవదవతారమును విషయమున
శేషాంశావ రూపము లక్ష్యమును రానబడి శక్తి
చే మూర్ఛిల్లినపుడు నాడతని గొంపోవయత్నిం
పగా సాధ్యము గాకుండునట్లు తనవైష్ణవ తేజ
మును తనయందు నిలుపుకొని లక్ష్యము డున్నా
డను గాధ సహాయముగను, ఇకబలరామా
వతారమును గురించిన పైశ్లోకములును ఇతనిని

దశావతారములలో జేర్చిన 'రామా రామశ్చ
రామశ్చ' యనునదియును ఇంకను నిష్ఠావన్ని
యును సహాయములే. 'సహస్రశిరసం' విష్ణోర్య,
అనునవి శేషుని పాతాళలోక వాసునిగ జెప్పు
చున్నవిగదా యనిన నతనికి పరమపద వాసియు
గుశేషునితో శబదములేనట్లు నిశ్చితమైపోయి
న్నది. గాని వీరిద్దరును భిన్నులని యెందును లేదు
ఋషిమాతృలగు సాధర్యామలకే యేక కాల
మునందనేక శరీర పరిగ్రహమునకు యోగ్యత
యుండగా నిట్టివారి కుండదన జెల్లదుగదా?
కనుక నిది నిర్వివాదాంశము ఇట్టిశేషుడు ప్రథమ
మందు 'అనంతః ప్రథమం రూపం' అనట్లు పర
మపదము నందేర్పడి యెను తరువాత నవనర
ముబట్టి పాతాళముందు గూడనుండును ఇట్లుశే
షుడు భగవ దవతారమే గాని పేరగాడని
స్పష్టమునది గదా. అతడు దవ యవతార
ప్రయోజనమును నిర్వహింప భగవత్ప్రసాదాని
సకలవిధములను 'యథోచితం శేషః' తే
జవైః' అనునట్లు తనకుగల శేషుడను తిరునా
మము సార్థక మగునట్లు ప్రస ర్తించెను అంతట
భగవంతుడు పరమ పదవాసుల కనుభవించ
జేసిన తన శేష శేషి భావసంబంధమును తన

శేషస్వరూపమున వారి కలవరిచిన శేషత్వమును భూలోక వాసులకు గూఢ నంద జేయనిచోత్పత్తిలేదుగనుక నాకొరంతను దీప్తి శ్రీ రామావతారముగా భూలోకమునకు వేసెను. శేషి శ్రీరాముడై యవతరింపగానే శేషుడు లక్ష్మణుడై యంతరించెను. వారిరువురి వలన భూలోకవాసులు శేష శేషి భావమును గుర్తెరింగిరి. కానియిందొక సందేహ ముదయించెను. శ్రీరామలక్ష్మణుల న్నడముల గుటచే వీరికిట్లు శేష శేషి భావమేర్పడిన దని జనులు గ్రహించిరేమోనని ఈసందేహ నివృత్తికై శేషి తమ్ముడు గను శేషభూతు డన్నగను మారి శ్రీకృష్ణ బలరాములుగా నవతరించిరి. ఈశుభ్రమున శ్రీకృష్ణుడు చిన్నవాడైనను అష్టగారిచేతనే యనుసరింప బడియెను. కొన్నిచోటుల బలరాముని గృష్ణు డనుసరించి నట్లు కను పడినను అదియతని విలాసముగ నెంచదగును.

విశేషముగ బరికించి చూచిన బలరాముని యందు కృష్ణానువర్తనమే కనపడును. దీనివలన శేష శేషి భావము వయః ప్రయుక్తముగాదని స్పష్టమయినది. ఈ యవతారమున గీతోపదేశాదులచే తాత్కాలిక చేతన సంరక్షణము కొంత వరకు జరిగినది. ఆ యవతారము నిర్వాణమైనది. కలియుగ మారంభ మయినది. దుర్మతములు ప్రబలినవి, జనుల కజ్ఞాన మావరించినది. 'యదాయదాహి' యన్నట్లు భగవదవతార కారణ మేర్పడినది. అప్పటికి భగవంతుని కనే కావతారములు జరిగినవి. అందువలన నతనికి విసుగైతివదో లేక తన యవతారముల వలన

సంపూర్ణ ప్రయోజనము లభించలేదని తలచెనో లేక తానర్చావతారమును ధరించియుంటి ననుకొనియెనో గాని దుర్మత నిర్మూలన పూర్వకముగా స్వమతమును స్థాపించుటకు శేషుని నియమించెను. లోకమున గూఢ యజమాను లొకప్పుడు తాము జేయదగిన కృత్యముల యందు తాము వినుగొంది నశ్చడు తమ పుత్రాదులనో భృత్యులనో నియమించుట గలదు గదా, అట్లే నియమింప శేషు డుత్సాహముతో బయలుదేరి ప్రభుకార్యమును నిర్వహింప వచ్చి భగవద్రామానుజ రూపేణ యవతరించెను. ఈ యర్థమునే "అనంతః ప్రథమం రూపం" అనియు "ఉదా జగదాధార శ్చేషః" అనియు పెద్దలుప్రసాదించిరి. నీతడుసకలకైంకర్యములకు మాత్రము వెనుకదీయునా? అతనికి సాధ్యము గాని కైంకర్యమున్నదా? భగవంతునిపై భారమును వేసి తదాజ్ఞాను సారముగా దుర్మతముల నిర్మూలించి విష్ణుమతమును స్థాపించి పరిపంథుల నోడించి దివ్యదేశముల నుద్ధరించి స్వశిష్యులకు శేషశేషి భావమును వెల్లడించి పరమపదమును గరతలామలకముగ జేసి దిగ్విజయము బొంది భగవదాజ్ఞను నిరవశేషముగ నిర్వహించెను. అమృతహస్తాని ప్రభావమున కీడుపడి యర్చావతార సమాధి నున్న పెరుమాళ్ళుతనికి శిష్యుడై 'కొమరుడై యల్లుడై యనేక విధముల గౌరవించియు నుభయ విభూతి నాయకత్వాద్యతి శయముల గలిగించియు నతని యెడ ఋణ విలు క్కుడయ్యెను. అంతట రామానుజావతారము సమాప్తి నందెను.

మణివాళమహామునుల ప్రభావము

శ్రీమన్ శ్రీమద్విద్యుత్తమహర్షి వల్లభాచార్య వర్యుని సంపత్కృతాంశ
జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవాడు.
గోనించరాజులపేట : : విజయవాడ.

ఆ. వె. మధురందు శాస్త్ర సంపన్నుడు నిగ | మాగమాంజనేది యైవవాని |

జ్ఞాననిష్ఠురమ్య జామాత్మమనిగూర్చి | ప్రణతులాచరింతు భక్తియుక్తి ||

ఒకానొకప్పుడు భగవంతుని కీర్తు విచారము గల్గెను, అవతారముల యందు నాకు గూత నాధ్యము గాని యద్భుతకృత్యము లెన్నింటినో యీ మహాత్ముడు నిర్వహించెను. ఇతని ప్రభాము నాప్రభావమును గూడ మించినది. నాయవతారమున లుకాపురిని ముట్టించితిని గాని రావణాదులను సంహరింపక కార్యసిద్ధిపండు లేదు, ఇతడు ఢిల్లీ పట్టణమును ముట్టించి రావణ ప్రతిమనుకగు పాదుషాను వాఙ్మాత్రమున వశపరచుకొనియెను. నేనింద్రజిత్తు నాగ పాశములకుజిక్కి గరుడునిసాయంబున వదలించు కొంటి గాని యితడు రాజభటులు దన్నాకృమింప వచ్చుచుండ మంత్రబలమున నిసుకను గొండలుగ జేసి తప్పించుకొనియెను. నేను ఖర దూషణాదుల బాణ ప్రయోగమున గాని జయింపలేనైతిని. ఇతడు దశసహస్ర జాద్దలను వాఙ్మాత్రమున నోడించి పలాయితల జేసెను. ఇంక నిట్టి వెన్నియో గలవు. ఇట్టి మహనీయుని ప్రభావమున కీడుపడి నేనితనికి శిష్యుడనై కొడుకనై యల్లుడునై నేవించితిని. కాని కేవలము శిష్యుడనై నేనింపనైతిని. ఇతని వలన మంత్ర రత్నమును గ్రహించితిని గాని దాని యర్థమును విని తరింపనైతిని, మదంత సంభూతులగు కూర త్రాళ్ళారులీతని విషయమువందు తనియను విన్నవించె గాని యట్టి మహాభాగ్యము నాకు లభింప లేదేయని యత్యంత వ్యాకుల చిత్తుడై యతనికి

పునరవ తారమును సంకల్పించెను. అతని సంకల్పము సారముగా శేషుడు “భూత్వాభూయో వర వర ముని ర్భోగినాం సార్వభౌను” అన్నట్లు నతరింపవలసివచ్చెను. అట్లవతరించిన వారే శ్రీమణివాళ మహామునులు. వీరిని పౌత్యక్ష పరమ పదమగు శ్రీరంగధామమున జేర్చుకొని శ్రీరంగ రాజస్వామి మంత్ర రత్నార్థ వ్యాఖ్యానమును నాలాయిర భగవద్విషయమును వీరి వలన నేవించి దాని శాస్త్రమురై కాలమున “శ్రీనైలేశ దయాపాత్రం” అనుతనియను సభా మధ్యమున విన్నవించెను. ఈ యవతారమున దాను శేవలము శిష్యత్వమునే ప్రకటించెను. ఇంకే వావియు గ్రహింపలేదు. ఈ యవతారమున శేషశేషిభావము పరిపూర్ణముగ ప్రకాశింప జేయబడినది. ఇందును గురించియే వీరు ద్రావిడామనా యోధురణ దీక్షను వహించిరి. సంస్కృతామనా యమును రామానుజా వతారమున నుద్ధరించిరి. నురల దానియందే ప్రవేశించి వీరు చర్చిత చర్వణమును జేయరైరి. శేషశేషి భావము సంస్కృతామనా యమున ఎలె గాక ద్రావిడామనా యమున పరిపూర్ణగ జెప్ప బడినది. కనుకనే దానిని వీరు వెల్లడించిరి. మరియు రామానుజావతారమున “శేషోవాసైత్య నాథో వా శ్రీఃతిర్వా” అని సంకల్పించి, యనేకులు నిర్ణయింపలేరైరి.

గాని యాయవతార మందెవరికిని అట్టిసంత

యము గలుగనేలేదు. అందరికిని శేషాంశసంభూతుని నమ్మికకలిగినది కనుకనే 'శేషాంశాయాస్తుమంగళం' అనిపాఠించినారు. లక్షణ స్వామి యందైనను ఒకటి రెండుఘట్టముల యందువిష్ణుంశము ప్రతిపాదించ బడినదిగాని ఈ యవతారమునందెన్నడును అట్టి ప్రమాదము లేదు. కనుక శేషత్వమీ యవతారమందు పరిపూర్ణమని భావము. రామానుజుల వారి విషయమున శేషుడాయను వితర్కము గల్గుటకు దశ సహస్ర బౌద్ధవిషయమునందు ధరించిన సర్పరాజ రూపము కారణమై యున్నది. వేత్తసార సమానముగు త్రిదండమును జూచిన విష్ణుకృష్ణులాయని వితర్కగల్గుచున్నది. ఉభయ విభూతి నాయకత్వమును జూచిన శ్రియః పతియూ యని శంకింపవలగుచున్నది. అట్టిసంశయకారణములేవియు వీరి యందు లేవని భావము. మరియు ధైరియము తగ్గించినవారు మహా ప్రాజ్ఞులగు సాత్వికులే యనుటచే కొండలేయని లేలుచున్నది. అంతేగాక 'వితర్కాయ' అనుటచే తర్కింప దగియున్నారని యున్నది గాని తర్కించి నట్లులేదు. వీరి విషయ మందు 'తోషితాశ్శలసూరయే' అనుటచే సూరిజనులందరును సంతోషించిరిని చెప్పనచువుగా నున్నది వారట్లు సంతోషించుటకు కారణము 'తులామూలావతీర్ణాయ' యనుటచే అవతారమే కారణమని తోచుచున్నది. అయితే శేషుడా విష్ణుకృష్ణుడా శ్రియఃపతియూ యితడిని తర్కింపదగిన లక్షణములు రామానుజులకుండెను. వీరికొక శేషలక్షణములు మాత్రమే యుండెను. కనుక వీరికన్న వారధికులు గారాయని సంశయింప వచ్చును. కాని ముఖ్యముగా ప్రతిపాద్యమైన లక్షణము శేషత్వమే యగుటచే

నదిలుప్తము గాకుండవీరియందు పూర్ణముగ నుండుటయను నతిశయము వీరికేగలదని భావము మరియు 'భాష్యకారాయ' యనుటచే రామానుజులవారు పరమత ఖండన తత్పరు లగుటచేనత్వగుణ ప్రధానులును మహాప్రాజ్ఞులును అగు కొందగు పండితులే వారియొద్ద విమర్శి శేషుడా నైననైనాధుడా శ్రియఃపతియూ యని తర్కించిరి మణివాళి మహామును ల్పవారు గాక స్వసాంప్రదాయ విశేషములను మాత్రమే ప్రధానముగ సరస వచన రచనలచే నుపన్యసించు వారలగుటచే సమస్త సూరిజనులును సంతోషించిరిని తెలియ వచ్చుచున్నది. మరియు పరమత పండితులగు యాదవును యజ్ఞమూర్తి మున్నగు వారు తేవప్పైరుమాళ్ల శాసనమున గాని రామానుజ సిద్ధాంతమునకునశపడలేదు. తిరువేంగడముడయినను పండితుడు మనవాళ మహామునుల సన్నిధి యందనేక ప్రశ్నముల వేసి వారిచ్చిన సమాధానముల వలన తనంతట దాని తృప్తి పడి యంగీకరించెను. కించ రామానుజులవారు శ్రియఃపతి మంత్రితత్వము నుపదేశించిరి వీరు తద్దర్థ వ్యాఖ్యానమును ప్రసాదించిరి. దీని వలన 'గరియాన్ధునో గురుః' అను వచనమును బట్టి వీరి యతిశయము వెల్లడి అగుచున్నది. మరియు 'శతగోపమునింబందే' 'ప్రాధాయచునయే' 'సహివిజయతేయో మునమునిః' రామానుజమునిర్జయతో' 'పరకాలమునిః ప్రణమేమహితః' ఇత్యాది వచనములచే మనసాంప్రదాయమున వీరిందరును మునులని చెప్పబడిరి. వీరు మునులు మాత్రమే, మణివాళి మహామునులనుటచే వీరియతిశయ మింకొకరికి లేదని స్పష్టమైనది ఈమణి వాళి మహామునులను పదమునకు

భాషాంతరీ కిం మను పెరియ జీయరుని తిరునామము వీరి కేగదు రామానుజుల వారును ఆళ వందారులును మున్నగు వారు జీయరులుగాకా! వారందరూను వీరికి ముందటి వాడైనను పెరియ జీయరును తిరునామము వీరి కేకల్గినది. దీని నై లక్షణ్య మేమనిన రామానుజ పరాంభోజనమా వ్రాయుగా రామానుజుని స్మృత్యైకత విరించాది మిది కులకే పాపము చెప్పబడినది, స్మృత్యైకత విరిచినది చెప్పవగు విభూతి వీరి కలదనియా! రామానుజుని విభూతి పవేక్ష గాత్రిము లేకనియా! ఇది నిస్సంశయముగ లేదు. గారి అపగత నిదమానై కిం మను పెరియ జీయరుని గలను స్మృత్యైకత గాన వచ్చెను. అనుటచే వీరిదా ముందర్థ కామ్య చేక్ష లేదని స్పష్టమయినది. అం కులకే కారణముగ నధికత పరమార్థత్వ మొకటి చెప్పబడినది, స్మృత్యైకత, ఇత్యాది శ్లోకమున కారణము చెప్పబడ నందున మురెండర్థములలో నేనిశ్చయమో తెలలేదు. ఒకవేళ పరమార్థ గుణితముగాకయు దానియందే యపేక్షగలిగి విరిచాది విభూతులను తృణీకరించి రేమో! ఇదిగలిగినది, అన్నియు నై రాగ్య లక్షణములు. ఇవి వీరిభృత్యులకే యున్నపుడు వీరి కున్నవాలేవాయను శుక కవకాశమేలేదు గదా! ఇట్టి లక్షణములు పై వారికున్నవా లేవాయనిన నున్నవనుటకు నిదర్శనమేమియు లేదు, విను ర్మిషగా వీనికి వ్యతిరేక లక్షణమున్నట్లు గన. దుచున్నది. ఎల్లనిన ధనుర్దాసుల విషయమున రామానుజులవారు జూపిన యాదరాతిశయము లకు వారి బాగులు పడిన యపచారమును ద కరనికే వీరికి సుదమానములు బో లేదని స్పష్టము

భక్తి పరవర్తలను మాత్రమే సమానము. మోక్షోదయమునీ శ్రీ భావ్యకారులు నాథింతుట చే వహున వివరితి వారే యొరిగిందో వచ్చు దక్కిన రామానుజ దాసులందును అంతిమో వాయు నిర్మలవారు గారనుండు అంతిమో లేరు. వీరి శిష్యులలో ముఖ్యులగు కులకే పాపములే ముకురైయర్, అబకిగదా లింక మానా ముచ్చయే పరమార్థ పరమావధి కనువారిని పొన్నాచ్చియారు తెలిపినను వీరి గోచిముగాలేదు. గనకను వీరి పరమాద్భుత గతముచగాలేదని స్పష్టము వత్తుటకములగు గుఱి చి వీరుపొందిన వివాదను గమనించిన వీరి కర్తకానాన పేక్షత్వమున్నదన వీలేరుగదా ఇక వారిలో వారికే పదనిశ్ఠిలో వీరికి నిఖల జనసుహృత్వమెల్లు సిద్ధించును. వీరు శోధ లోభముల జూపిన లేదని చెకధలే చెప్పుచున్నవి. ఇట్టి విలక్షణ లక్షణములు మన వాళ మహా ముగల శిష్యులకున్నట్టి శ్లోకమున చెప్పబడుచే వీరు పెరియజీయరుని తిరునామమును ధరి న్నట్లుని తెలియవచ్చుచున్నది, రామానుజులు యతిరాజులైనను యతులలో పెద్దరికము వీరి కే యాయబడినది, రాచరికము జేయువాకన్న వయస్సునగాని వైవమునగాని పెద్దగు వా రుండవచ్చును గదా! యముశార్కారులు యశులు. అనగా జీయరులు, రామానుజులు యతిరాజులు. మణివాళి మహాముసులు పెరియ జీయరు. అనగా యతులలో పెద్దలు ఇదియే ప్రయుక్తముగాదు. కాగప్రయుక్తము కాదు అధ్యవసాయమును బట్టి వచ్చినది. ఇట్లని వై శ్లోకమున నిరూపితము. వీరి పెద్దతనమున కిం

శ్రీకృష్ణునిచేత, ఆ స్వరూపుడుగ నుండునట్లు జీవాత్మ
జ్ఞానావస్థ స్వరూపుడని అర్థమేర్పడినది.

[illegible][illegible]

: త్వచక్రౌంకనమహిమ :

శ్రీ భక్తలైన వేదాంతం రాధాశ్రమచార్యులుగారు, పోరంకి.

శ్రీ మన్మధానుబంధ సర్వవ్యవసాయము శరీరముగ
 కలగించుచు శరీరముల తన కలగించుచు జేసె
 ననుచు మోక్షము శరీరపాదములన్నియు ఆనా
 యందున్న విష్ణుని పులియక విక్యతో ముఖో విక్యతో
 హస్తాదిక విక్యకస్సాప్తో అను శక్తివ్యక్తకారము అనేకము
 లగుచున్న పాదముల నేకత్రయమును గలవాడు అంత
 గా పైనిది గణాంగుల పరిమితమైన పృథేవీయు నత్యగ్నిమి
 తియూడువాడు అనగా బ్రహ్మాండ మందలము నత్యగ్నిమితి
 అంతకు నుండి ఆవల పరమ పరమమన నుండువాడు అనం
 తకు రమాపతి సర్వోత్తేజ్యుడగు సర్వోత్తేజులుండు
 బ్రహ్మానిని నమస్కరేదవతగాని అంక్షిపతియొక్క మహి
 మనుగాని శంఖగర్భ మహిమనుగాని వివరింప శక్తులుగాదు
 ఇక మానవు లెంతా ఆ భగవంతుని మహాత్మ్యము సర్వోప
 నివ్యాకరముగ విశ్వయంత్రజితవ వేదాంత ఫలముగనున్నది
 తిరాసన దేదములు వేర్వేరుగా విశ్వయంత్రజితను అందు
 మొదటిది శ్రీమత్పాదముల శంఖ చక్రాంగకవము ద్వాదశార్థ్య
 పుంధ్రపారముల పుంధ్రపవ మంత్రాన్ని ప్లావము పూజ జపము
 ద్యావనము భగవన్నామ సంకీర్తనము స్మరణము నమస్కా
 రము పాదసంసేవనము భగవద్పాద శీర్షికాకారము భగవన్ని
 వేదికాన్న భోజనము ఇతర దేవతో పావన వర్ణనము ద్వాదశీ
 వృతానుష్ఠానము జులసీ వృక్షము బెంచుట ఈపదియూల విధ
 ములైన ఆదేవ దేవుని భక్తిభేదములు సంపాద బంధవిప్ప
 త్తికై జెప్పబడినవి.

అందు విష్ణుహృదయములచే ఆంకి కుండగు వాడు విష్ణుశ
యమిగా శ్రీవిష్ణువంశము నొందును బ్రాహ్మకుండగువాడు
బాహ్యమాలము గల చక్రాంకనము చేసుకొనవలయును
యదాశాస్త్రముగ నెల్లప్పుడైన అగ్నియందు తపస్సుగు శంఖచ
క్రములను గాని వంశ యుభయముగాని ధరించియే బ్రాహ్మ
భక్త్యము నాదరించి వలయును పవిత్రం చేస శంఖచక్ర

१. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 २. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ३. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ४. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ७. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ८. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ९. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 १०. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

క్రింద శంఖపర్వతం దేవీ హరిః పూజ్యో యథా కృపః
 తదైతే తదైతే కృపా పూజ్యో విప్ర శృకృపి రిహ్మతః
 తద శంఖపర్వతం దరించిన యదినాథయేణుడు న
 రాత్మలచే బాపించి బడుడున్నట్లు తద్రంజుంగు శంఖపర్వత
 దరించిన విప్రంబును నకల జనులచే పూజించబడుచు
 జగద్గురుండగు బాసదేవుడు పృథ్వీతరహితుండైనట్లు నిపు
 ద్రి విహితుండగు బ్రాహ్మణుడు తనవలన రహి
 తుడు కావు పృథ్వీతర సాహర పాపజమూహుడుబంధు
 నేనాచరుడు హరి యొక్క శంఖపర్వతంబును తన
 బావించి మహాలయం యందు దరించిన యను. నైపు
 నుండు శృంగపర్వత నిధికాజకును హరిపూజ జేయుచు
 ప్రపంచ నిధికాజకును మంత్రనిధి శ్వాసనిధి మోక్షము ఆప
 ననికారకు వివిధముగా దరిందగినవి వేదప్రముగులచే నకు
 పూజ్యమయ్యుండుండె. బ్రాహ్మణులు కడిగిజము
 పూజమును ఎంచుచుజనుపదన శంఖమును విజ్ఞప్తి
 పంచల ముగిది బ్రాహ్మచేతలు వలించిరి ఎల్లవ

[illegible]

కులకర మైనదియుగాను నుండును అట్టినుర్వనము చేతప్రల
దానవారలు పాతకమను నమద్రమును దాటుదురు గొప్పరేణ
స్ఫులో గూడినదియు నాకనము లేనిదియు నగు చక్రము
మహానీయుండగు పరమాత్మయొక్క చక్రిస్వరూపము కాన ఆ
చక్రము లేమనునందు వరించిన వారలు సర్వోత్కృష్టులుగు
పరమపదము నొందుచున్నారు.

శ్లో॥ యే లింగం లింగులంబి ననాక్ష మాణః
యేదాహమాం పరిచిహిత కంఠచక్రాః
యేవాలంబి వలకే లనదర్శ్య పుంధాః
తేవైషవాః కుపన మాకు పవిత్ర యన్తి॥

అనిపట్టు కంఠమునందు వేసేరెడ తలనీ పడినా మలము
గలవాడు నా బాహుమాలములందుండింకితిములగు కంఠ చక్ర
ములు గలవాడును పాండున వికాశించెరి యుద్విపుండ్రము
గలవాడు తగువైష్ణవులు లోకమును పవిత్రము జేయుచున్నాడు
శ్లో॥ లిస్మా శృక్రాది హేతీనా మగంనం వైష్ణవం మృత్యుమ్
చక్రాది చిహ్నాహిన్య వైష్ణవత్వం లిస్మా రేణ
అనుచే కంఠచక్రా ద్ధ్యాయ భావం లిస్మా వైష్ణవం ఉదయ
రాన చక్రాది చిహ్నామలకే హిన్య భావ్యేనగి లిక్కి వైష్ణ
వత్వము లభింపదు కాన చక్రాస్మయి లెహ్యం గా వాతేరి
రరింపలయును ఇతిదంగు లిష్టభక్తువహనం లిస్మా గంప
నలయును.

నా రీ వి భా గ ము

తిరుక్కోళూర్ పెణ్ బి త్తై రహస్యము

(రచయిత: శ్రీమద్భాగవత శ్రీపాద రేణువు. మదరాసు)

అ॥ పీణవరుండిట్టెనో॥ గంటాకర్ణ నైప్పులే॥
తె॥ శవనంతర్వాజేసినానా॥ ఘంటాకర్ణనివలె॥
ఘంటాకర్ణుడు పరమ శివభక్తుడుగనుక హరి॥
యనునామము చెవిలో పడకుండు నటుల తన
చెవికి ఘంటలు కట్టుకుని శివునిగూర్చి తపమొన
రించుచు ప్రతిరోజును మిట్టమద్యాహ్న మునకు
ఒక్క ఋషిని తనశరాలముతో గుర్చి జంపి
ఆమాంసము హరునికి వైవేద్య మొనగునట
ఓక్కనాడు ఘంటాకర్ణుడును వానితమ్ముడైన
కాలాంతకుడును బదరికాశ్రమ ప్రాంత్యంబుల

దిరుగుచు శ్రీకృష్ణుని గాంచి.
ఉ॥ ఎక్కడివాడవన కడునీరపుగారిడివి॥ గదిం
చక్కనిమేను నీ గరువచందము నెందును గాన
మక్కటా!
నిక్కము మాకు చిత్తములు నీగుచున్నవి
కూరనక్కో లి!
కుక్కలిగొన్న బొక్కిపడదే మదిలో నినుగన్న
తల్లియనీ!
అని వారలకు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ యుట్టనియె

గీత॥ పరిత్యాజాయ సాధూనాం వినాశాయ చ
దుష్ప్రతాం॥

సంసాపనార్థాయ సంభవం యగే యగే
సంసాపనములు యమంశము॥

సంసాపనములు యమంశము॥

జయము దుష్ప్రతాయ॥

చృత్ర వ్రతము లఖలనాథుక నగుటన్॥

అనిచెప్పి అంత ర్ధానమయ్యెను. ఘంటాక్షుడి
టల భూతమైన తపము చేయగా కొన్నిదినము
లకు శివసాక్షాత్కర మాయెను శివుడు నీకేమి
కావలనని యడుగగా మోక్షము కావలనని
కోరెను. అంత శివుడు విష్ణువే మోక్షప్రభాత
గనుక అతనిగూర్చి తపమొనరింప మని వెళ్ళెను
ఘంటాక్షుడు శివుని దూషించి కృష్ణధ్యానము
చేయసాగెను.

కం॥ తలపున జూచిన రూపున॥

వెల జూచినరూపు నొక్కవిధమై యున్నన్॥

నెలకుని ఘంటాక్షుడు॥

నలినాక్షుని నామకీర్తనం బొనరించెన్॥

అంత కృష్ణుడు ప్రత్యక్షమై తపస్సు ననుగ్ర

హించి తన హస్తమున ఘంటాక్షుని మేను నిము

రుటయు.

కం॥ తామరరేకులు గన్నులు॥

సామజహస్తములు తొడలు శశిమండలమున్॥

మోమును మెరపును నొడలును॥

దోమింపగ దివ్యస్వరూప సుందరుడయ్యెన్॥

చం॥ ఎతనికి బ్రీతి నిట్లను మురారి బలంపదంబు

నీకు॥

చచ్చితి నతనిం తొలంగ నిధిచేసితి నేడమరా

నతిపుత్రి॥

పతిని నేనునీ నుదుట బిడ్డముగట్టితి గొల్ల
కాలమిట్లు॥

తిశయభోగమంది పరమాత్ముని గూడత
రమ్ము పిమ్మటన్॥

ఘంటాక్షుడు సంతసించి తనతమ్ముడైన వా

లాంతకుని కట్టాపింపమని వేడ.

కం॥ సీతమ్ముడు నీరూపున॥

నీతోడన గూడవచ్చి నిర్జరరాజ్య॥

స్వాతంత్ర్యముగని పిమ్మట॥

నాతత్వము గూడవచ్చు నాకాధిపతి॥

కొయని వరంబిచ్చి వెళ్ళెను బధరీనారాయణ

మందీ ఘంటాక్షుడే తేత్రపాలకుడై యున్నాడు.

(తి.అ) ఘంటాక్షుడలె ఆసాధ్య వ్రతమొనెన

జేసినానా॥

అ॥ తామ్రాలం కెయ్యేనో అనసూయయైవ॥

తే॥ మాన్యసేవజేసినానా అనసూయ॥

అనసూయ అక్కటా అనత్యలగువారి

మొకజన్మమా॥

నీ॥ నవమానములు మోసి భవగాంచి పెంచి

దోలికమంచి యూపిలాలించు॥

గళ్ళలండ్లు మ్రోయ గాళ్ళకడ్డను

తొత్తుకొమ్మని చేతులెత్తినపుడు

పొరిగింట నిరుగింటిరిగి తిండికాక వేసా॥

మాతామహులెట్లుకత్తుకు

వెరపింప మదిలోన భీతిల్లి మొగ్గమెత్తి

యమ్మా॥ యనుచు వారి నరయవపుడే

గీ॥ డీతిని మాతాపితలకాత్మ గుణంబైన॥

గలుగు వాత్సల్యమున కెంత విలువగలదో॥

తలప దనువెల్ల బలంబులు గలిగ నకట॥

సమయనే సంకతులనేని జన్మలకట॥

దుఖించునట, ఒకానొక సమయమున నార
దుడు త్రి దేవుల వద్దకు వెళ్ళి ఇనుప గుగ్గిళ్ళని
చ్చివేచి ఇయ్యమనగా వారలు ప్రియత్ని
సాధ్యము కాదని నశివిరి అంతే నారదుడు అన
నూయ్యవద్దకు వెళ్ళివేచి ఇయ్యమనగా భర్తచా
నమాయ సక్రించుచు వేచి ఉచ్చైనట ఆ వేచిన
సెనగలను తినుచూ నారదుడు త్రిదేవులారా
పతివ్రతయన ఒక్క అననూయ కేతగునని ఆమెను
మెచ్చుకొనగా వీర్లకు ఈర్ష్యజనించి విధిలేక
తమ భర్తలతో ఆమె నవమానించి రమ్మని
నిర్బంధించిరి త్రిమూర్తులు ముని నేపములతో
అత్రితేని కాలమున నారి ఇంటికధితులై వచ్చిరి
అముచులు నగ్నై మాకు అన్నము వడ్డింప
వలెనని కోరిరి, అననూయ ఇదేమో భగవంతుని
మాయ యనుచు,

గీ॥ ఈశ్వరా ధర్మపాలకా విశ్వనాథ!

పరమ పావనులగు వీరబాలకులుగ!

నలిపి మచ్చీల మీనాడు నిలుపుమయ్య!

నీవుగా కన్యగతులింక లేవునాకు!

అనగానే త్రిమూర్తులు బాలురైరి మూడు
డయ్యలలో నుంచి అననూయ డొపు తుండుటను
జూచి త్రిదేవులతో నారదుడు.

గీ॥ నిర్నిద్ర మహిమా పునీతు లామూర్తులు!

నిదురించు చుడి రేకొయవలేక!

గర్భాంతరముల జగంబుల గల్గవా!

కొక పాశ్చియ్యుడిలోన నున్నవారు!

యోనిసంభవము కృష్ణవారే నేడు!

అననూయ కొకట గుమార్చితై!

భవనంబులకు నాదిపూరుషులగ వారు!

ప్రకృతి కంతకు చిన్నవారైరి!

గీ॥ అహహ! నేడు త్రిమూర్తుల యంతవార!

గీసతీబలమున బలహినులైరి!

వసుధ పతిపూజనముకన్న వ్రతముగలదె!

సాధ్వలను మీరుఘనులు విశ్వమునగలరె!

యనగా త్రిదేవులు తోడనే అననూయ

కడకు పారివచ్చి,

గీ॥ మాపతులు భవత్కుమారులైరి!

మా కనయ మీవు పూజ్యవై తివమ్మ!

పరమ కృపను మాకుపతి భిక్ష మొసగి!

మాంగల్య రక్షణం బావర్చుమమ్మ!

యనుచు వేడగా అననూయ పతియాజ్ఞపై

వారలను త్రిమూర్తులను జేయవార సంతోషిం

చిముమూర్తి రూపమున దత్తాత్రేయుడై పుట్టిరె

ఇటులనేను జేసినానా?

అఖిల భాగత శ్రీ విశిష్టాద్వైత వివాదానిః ప్రశ్నములు జరుగూలమును కాలమున అనుకూలముగ పరిచేయుటలో జరుగుటకు తీర్మానించడ మైనది. ఇది వలయు ఏర్పాటులన్నియు చేయుటకు అధ్యక్ష-కార్యదర్శులకు అధికార మివ్వడ మైనది.

4. నాల్గవ తీర్మానము:-

శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారము వివిధానములను జరుగుటకు స్థిరముగా ఆర్థికాన కాశమును కల్పించుట అత్యంత అవసరము.

ప్రచారమున కసలంబించ వలసిన విధానములు:-

1. ముఖ్యముగ విద్యా ప్రచారము జరుగవలసి యున్నది. ఇది శ్రీ భాష్య-భాగవ-ద్విషయ వేద సూక్తములలో పండిత పరీక్షల నేర్పరచి అందుత్తీర్ణులైన యోగ్యులగు పండితు లందరకు జీవితాంత సన్మానము చేయుచుండుట.

2. ప్రచారకుల తయారు చేయు శిక్షణాలయములను నడుపుచుండుట,

3. వేదాంత విద్య నభ్యసించు విద్యార్థులకున్న అభ్యసంప జేయు పండితులకున్న, తగు ఆర్థిక సహాయమును చేయుచుండుట.

4. పత్రికా ప్రచురణ, పుస్తక ప్రచురణ, వివిధానములను మొదలగునవి ఇందులకై “శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార శాస్త్రవేద నిధి అనిపేర- ఒక శాస్త్రవేద నిధిని ప్రారంభించ వలెననియు - నికై ప్రతి శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతాభి మానియు తన నికర ఆదాయముతో సంపూర్ణమునకు యాపాదుకు ఒక- దమ్మిడిచొప్పున ఈనిధికి శాస్త్రవేదముగ విరాళమును సమర్పించు చుండు వలసినదిగ కోరుచు తీర్మానించడ మున్నది.

=====

ప్రతి పటన

శ్రీ విశిష్టాద్వైత శ్రీవైష్ణవ సాంప్రదాయములకు సంబంధించిన అన్ని గ్రంథములు అందరికి అందుబాటులో యుండుటకై మదరాసులో 107 నెరదా ముత్తయప్పన్ విధిలో శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ గ్రంథ విక్రయశాల” వకటి స్థాపించబడినది. ఇందు తెలుగు, ఆరవ సాంప్రదాయ గ్రంథములన్నియు కొత్తవి - పాతవి కూడ విక్రయించబడును.

గ్రంథకర్తలు - ప్రచురణ కర్తలు తమతమ గ్రంథములను విక్రయమునకై పంపినచో వాటిని విక్రయించి వాటి మూల్యమును వారి వారికి పంపుచుండుటకు ఏర్పాట్లు చేయబడినవి.

గ్రంథములు కావలసినవారు తమకు కావలసిన గ్రంథములు తెలిపినచో వారికి వి. వి. మూలముగగాని లేక మరొక విధముగగాని గ్రంథములు పంపబడగలవు.

మదరాసులో 107 వరదా ముత్తియప్పన్ వీధిలో "గీతామందిర" మను పేరుతో మదరాసు శ్రీ యతిరాజనేవా మహిళా సమితి కొన్ని స్వంత భవనమున శ్రీ యతిరాజనేవా మహిళాసమితి యొక్క కార్యాలయము ది 9-12-51వ తేదీని అతివై భవముగ స్థాపించ బడెను.

ఇందు శ్రీలకు మాత్రము ప్రత్యేకము రెండు పాఠశాలలు ప్రారంభించ బడుచున్నవి.

ఒకదాని యందు ప్రభుత్వపు మెట్రిక్యులేషను పరీక్షకు గూఁపు ప్రైవేటుగ వెళ్లుటకు శిక్షణ నిచ్చుచు ప్రధానముగా సంస్కృతము ఎంబ్రెయ్యనరకు తెలుగు విద్యాన్ వరకు హిందీ విశారద పరీక్షనరకు ద్రావిడ ప్రబంధము ప్రాంతీకపాఠములు నేర్పబడును.

రెండవ పాఠశాల యందు కేవలము, ఆధ్యాత్మిక వేదాంత విద్యమూత్రము, స్వానుభవమునకున్న ప్రచారమునకున్న కూడ ఉపయోగ పడుటలు నేర్పబడును. మరియు స్వరూపానుభవమైన చిన్న చిన్న చేతిపనులు కూడ నేర్పబడును.

ఈరెండు పాఠశాలలోకూడ ఏవయస్సులో నున్న శ్రీలై నను చేరవచ్చును.

గ్రామాంతరము నుండి వచ్చు యోగ్యులగు బీదశ్రీలకు బసడిచితముగ నీయ ప్రయత్నించబడును. శ్రీలే ఉపాధ్యాయులుగ నేర్పరచబడుటకు ప్రయత్నములు జరుగు చున్నవి. తగిన విద్యుషీమణులు దొరకువరకు కొన్ని విషయముల నేర్పుటకు కొంతమంది ఉపాధ్యాయులు దొరికిరి, ఇంకా మిగతవానికి ఈసంఘ కార్యదర్శిగారు ఉ. పే. శ్రీమాన్ తె. కం. గో. లాచార్యులుగారు, పాఠ్య క్రమమును జరుపుచుందురు.

మరియు

స్వార్థశ్యాగ బుద్ధిలో ఆధ్యాత్మిక ప్రశాంతితో తమ జీవితమును ఆదర్శవంతముగ నమప దలచిన యోగ్యులగు విరాగినులైన శ్రీలకు ఇచ్చట ఆశ్రయ మివ్వబడును, వివరములు కోరువారు కలెక్టార్డును వ్రాయవలసివది,

107 వరదా ముత్తియప్పన్ వీధి.

మదరాసు 1

ఇట్లు.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

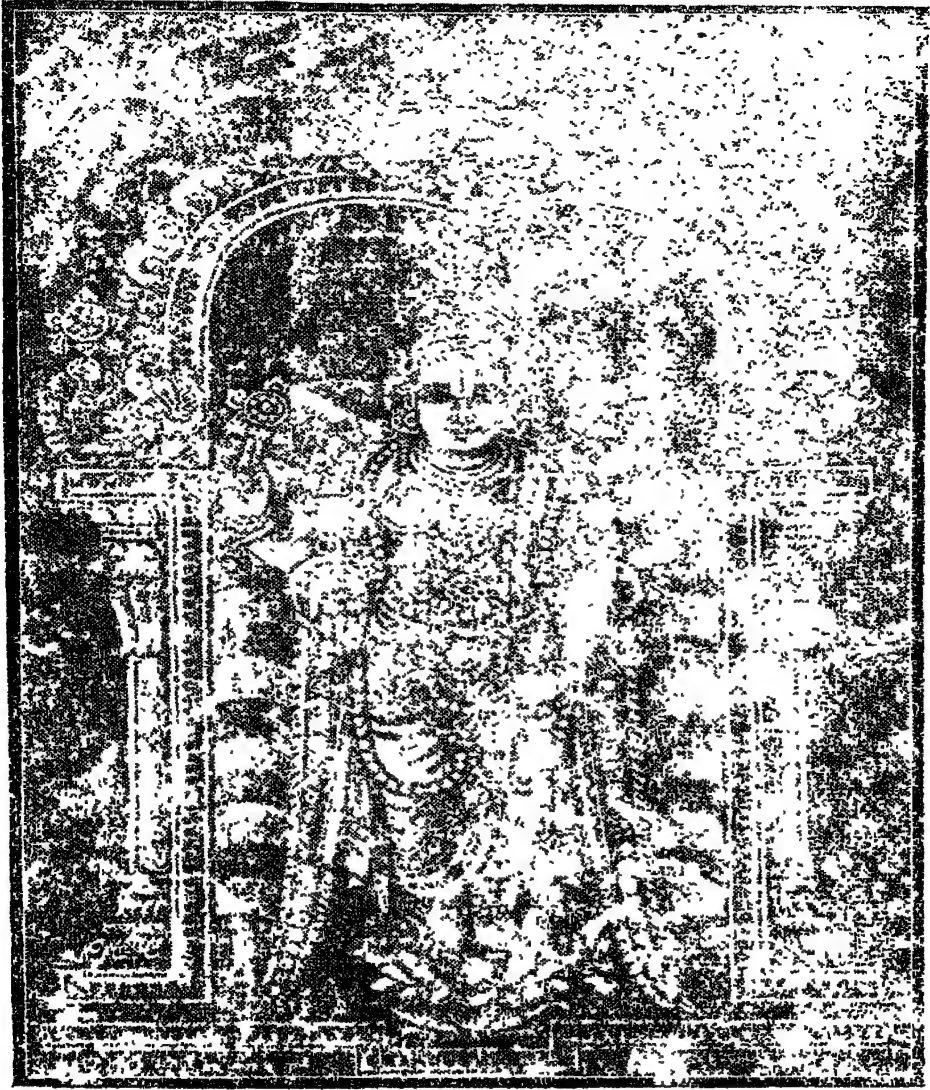
శ్రీశాఖ, శ్రీయతిరాజనేవా మహిళా సమితి.

అధ్యక్షుడు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము యొక్క కేంద్ర కార్యాలయము మదరాసులో 107 వరదా ముత్తియప్పన్ వీధిలో ఏర్పాటు చేయబడినది. గాన ఇకమీద నుండి ఈవిధనామాతే ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు అయిన గోరుచున్నాయి.

గీతామందిరము
107 వరదా ముత్తియప్పన్ వీధి
మదరాసు

కార్యదర్శి
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

నివేదన

శ్రీమతే రామాయణం నమః

భక్తి

నివేదన

వేదాంత మానవత్రిక

సంపుటి 3	భార వువ్యం	సంచిక ౧౦
----------	------------	----------

రామాయణంలో భాగ్యవేమ

వాల్మీకి రామాయణము అదికావ్యమే గాములో భాగ్యవేమయ్యు, అదర్శరూపముగ గాక గొప్ప ఇతిహాసమున్ను, ఆధ్యాత్మికగ్రంథ చిత్రింపబడినది. రామలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల మున్ను. ఇందలిచారిత్రావళి, పవిత్రములు అదర్శ అన్యోన్యత, వేమభావమున్ను, ఎల్లరకు అదర్శ రూపములు, సీతాదేవి అదర్శ పతిభారత. శ్రీరామ రూపములు, అన్నదమ్ముల మధ్య మైత్రియ్యు. ముడు అదర్శ పురుషుడేగాక, ప్రజానురంభవలై వేమయ్య బలీయముగనుండుట సహజముగదా! అద్భుత త్యాగ మొనర్చెను. ఇట్లే రామాయణ ఇందాధిక్యలకు తావెక్కడ, అని అందురేమో!

జ్ఞాతివైరము సోపిదులలోను హావనూర్తి పరస్పర విధ్వంసమునకు కారణము కావచ్చు, వారి సుగ్రీవుల నిరోధమువల్లనే వారిని వధు చునట్లు సుగ్రీవుడు శ్రీరాముని ప్రేరేపించెను. ఇట్లే రావణుడు తన్ను దూషించి వెనుకొట్టిన దుననే విభిషణుడు, శ్రీరాముని వ్రాపుచేరెను ఇంటిగుట్టు లంకకు చేటునడి, లంకాయుద్ధములో శ్రీరామసత్త్వ విజయమునకు విభిషణుని సలహా ఓక్కిలి తోడ్పడెను. తరువాతను మనచరిత్రలో రాజకుటుంబములలో సోదరుల మధ్య కలహముల వలన చాల హత్యలు, యుద్ధములు జరిగి అనర్థములు కలుగుచు వచ్చియు చరిత్రకారులువలన విచిత్రము, కనుక రామ లక్ష్మణుల భాగ్యప్రేమనుండి చేరకల గొప్ప కొనవలసిన అంశములనేకములు.

రామలక్ష్మణుల అన్యోన్యత విశిష్టము. భిన్నోదరులైనను లక్ష్మణుడు బాల్యమందుండి, పిమ్మట 14 దేండ్లను రామునితో కలిసి వనవాసము చేయుటయేగాక వివాహారములనుగూడ వదిలి సదా సీతారాముల హావనూర్తి, రామానుజ పదము ఆయనకే రూపమైనది ! కైకేయీ వరమందు జేరకున్నను లక్ష్మణుడు రామ సాన్నిధ్యముకై తనంతట వనవాస కష్టమునుభవించెను. రామునికి లక్ష్మణునిపై నుండిన ప్రేమయు అపరిమానము. లక్ష్మణునివల్ల సోదరభావముగల భాగ్య లభింపజని శ్రీరాముడు ను రామాయణములో పలుమారుల జెప్పినాడు. రామ లక్ష్మణులవలె భరత శత్రుఘ్నుల మధ్యను అవిరాభావపు సోదరప్రేమ యుండెను. భరతుని 3 రాములైన భాగ్యప్రేమ

లోకోత్తరము. రామలక్ష్మణుల ప్రేమ అతి భయకాని వస్తువు. తము నిరంతర సహవాసముతో వృద్ధియై, భయము అట్లుకాక తరుచు శ్రీరాముడు దీనిని వేసి పంపించెను, దూరముననుండినను సహన గమనము కానెరుగదు. తనకై రాజ్యకిరీటు, సింహాసనము వేచి యుండెను. దశరథ వరములలో నదియు జేరినదేకదా ! కాని ఆయనతల్లిని నిరసించి రాజ్యము శ్రీరామునికే కట్టబెట్టుటకు గురు, బంధుజనులతోను సేనతోను వెళ్ళి శ్రీరాముని ప్రార్థించి అందుకై ప్రార్థనాశక్తియును జేయబూనెను మరియు తండ్రి యాజ్ఞపై ఒక శుశ్రూషదపికి వెళ్లవలెను గదా యరిన తానే అడవికిపోయి 14 దేండ్లు గడుపుననియు భరతుడు కోరెను. ఇందునను భరతుని అపారప్రేమ స్పష్టము. కాని అది కైకేయీ వరములకును శత్రువాక్య పాలన పను విరుద్ధములు. కనుక తులసి రామాజ్ఞ ననుసరించి భరతుడే రాజ్యభారము వహించెను. అయితే దానినొక “సన్యాసము”గ అనగా మహాస్వామిపు ధర్మకర్తవ్యముగా సూచి శ్రీరామ వాదుకలు శిరసావహించి నందిగామములో మునివేషధారిక మునుచునే పాలన సాగించుచు ఉన్నప్పుడు తిరిగివెంటిచే రాముని రాజ్యపాలనము, సాగించెను. వాస్తవముకు రాజ్యపాలనమొక మహాభారమే. దినులందఱు జేమపు బాధ్యతను రాజు వహించుటే. వనవాసముననో తనయొక్కని దేహమునే, యెక్కుడు భారముమోపి కైకేయీ తన యెడ పక్షపాతమును చూపెనని రాముడు భావించెనట.

యన్మోక్షమునకు రాముడు సామాన్యపు భాత్యప్రేమ సోదరుల మధ్యనే నిల్పిపోక పారు భాత్యప్రేమతో తృప్తి నొందక దక్షిణపు దండ లందరినైనను రాజుకు భాత్యప్రేమ యుండవలె కాది మహాబ్రహ్మలందు దుష్టరాక్షసుల దౌర్జన్యము నణచి ఆప్రాంతమునను వాసయోగ్యంగా చేసి శాంతజీవనులగు ఋష్యాదులపై నపారప్రేమ జూపెను. నిపాదుడైనను గుహుని తన ఆత్మ సఖునిగ జేసుకొని భాత్యభావము జూపెను, అంతట నాగరక కుటుంబములు వేలకొలదిగ దక్షిణ ప్రాంతమును వ్యాపించెను. భారతీయ నాగరికత ఉన్నత స్థాయిని జెందెను, జనులందరకు సౌఖ్య సంపదలు హెచ్చినవి, ఆర్య, వానర, రాక్షస జాతులు మూడును రామ సుగ్రీవ విభీషణుల మైత్రిద్వారా భాత్యప్రేమ వలవరచుకొన్నవి. నాటి ప్రజాస్వామికపు విధానమునకును వర్తించును.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శిల్పి సుందరి సంపత్కుమారుని తెచ్చిన విషయము

విద్యారణ్య పంచనన, విద్యా వాచస్పతి, శ్రీహన్ వికారి రామచంద్రాచార్యులుగాను

శిల్పి సుందరి సంపత్కుమారుని తెచ్చిన విషయములో గ్రంథభేదములు

1. దిక్షుసూరి చరితములో (సంస్కృతము) కల్యాణ సర స్త్రీరమున పుట్టించినారు
2. గురుపరంపరా ప్రభావములో మూలవర్ ప్రతిష్ట చేసి పుత్రవత్ లేదనుచింతతో నున్న రామానుజులకు సోపములో నాపుత్సన బేరము శిల్పిలో తురకరాజు యింట వున్నదని చెప్పుగా శిల్పికి పోయి తెచ్చినట్లున్నది. చీబీనాంచారు వచ్చినట్లులేదు,
3. ప్రహ్లాదుమృతములో (సంస్కృతము) తిరునారాయణుని పుత్సనబేరమును శిల్పిలో రాజు తన కూతురుతో కూడ పల్లకిలో కూర్చుండబెట్టి రామానుజున కిచ్చెను. అంతట దోవలో ఆమె విష్ణుపురో అంతర్ధానము నొందెను. శిల్పి శ్రుతుడు కబీరు వచ్చి జ్ఞాని అయ్యెను అని యున్నది.
4. పెరియతిరుమడి యథవులో సుల్తాను గృహము నుండి తెల్వప్పిళ్ళను తెచ్చిరి.

5. పరమ యోగి విలాసములో తిరునారాయణుని సేవించి పుత్రవరమును ప్రతిష్ఠించి రనివున్నది.
6. ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళిలో ఢిల్లీలో రామానుజులకు రామప్రియుని ఢిల్లీను డిచ్చి కూతుర్ని యిచ్చి వివాహము చేసి కుమారుని కూడ నిచ్చి పల్లకీతో పంపెను.

తండ్రి కుమార్తె సంవాద మెక్కువగ గలదు.

తడగల గ్రంథములు

1. ఆంధ్ర పూర్ణ విరచిత యతిరాజ వైభవమున (సంస్కృతము)
ఢిల్లీ రాజ కూతురి యింటనున్న రామప్రియుని తీసుకుని వచ్చెను,
ఢిల్లీ రాజ కూతురు ఆంధ్రరాజము నొందెను. అని వున్నది.
ఆలయ చండాల ప్రవేశము చెప్పలేదు.
2. తృతీయ బ్రహ్మతంత్ర స్వతంత్ర స్వామిరచిత మువ్వాయరప్పడి గురుపరంపరలో
ఢిల్లీ రాజ కూతురవద్దనున్న రామప్రియుని తీసుకుని వస్తూవుండగా విగ్రహమును కుమార్తె
కొరకు తెమ్మని భటులను పంపగా వారి యుపద్రవమును తప్పించుకొనుటకు ఆచటవున్న
చండాలుల సహాయమును కోరిగా వారికి బహుమానముగ ఆలయప్రవేశము నిచ్చిరని
గలదు.

కృష్ణార్జున సంవాదము.

శ్రీ ఓ. పే. శ్రీమాన్

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు.

శ్లో॥ శాస్తాకారం భుజగశయనం పద్మనాభం సురేశం.

విశ్వకారం గగన సదృశం మేఘవర్ణం శుంభాగం

లక్ష్మీకారం కమలనయనం యోగిహృద్ధ్యాన గమ్యం

నందే విష్ణుం శవభయహరం సర్వలోకైకనాథమ్॥

(అనిచదువబడి తెరిపిత బడును)

క్షీరసముద్రమున శ్రీ భూ దేవులు పాదసంవాహనము గావించు చుండఁజేసినట్లుగా యాదుడు
శేషతల్పమునందు శయనించి లక్ష్మీదేవితో మాట్లాడు చుండును.

లక్ష్మీ:- నాథా! మీరనేక యవతారము తెల్ల భూమండలమున పుట్టు చుండుదురా! ఆ పుట్టు అసత్యమా? జీవులకు వలెనత్యమా?

నారా:- సత్యమే! అందుకు సందేహమేల! నాతరజీవులకు వలె అనేక జన్మలు గడచినవి. ఆవి యన్నియు సత్యములేగాని యసత్యములు గావు. వాటివన్నిటిని నేనెఱుంగుచును. ఇతరులు గతించిన తమ జన్మల నెఱుంగదు. అదియే వాళ్ళగలవిశేషము.

లక్ష్మీ:- సత్యమైనచో చేతనులవలె మీ పారమేశ్వర స్వభావమును విడిచి పుట్టుదురా? లేక దానితోనే పుట్టుదురా?

నారా:- నా పారమేశ్వరముగా నజన్మ అవయత్న సర్వేశ్వరత్వాది సమస్త స్వభావములను విడువకయే పుట్టుదును.

లక్ష్మీ:- అయిన నా జన్మమున మీశరీరము జీవులశరీరము వలె ప్రాకృతమా! అప్రాకృతమా?

నారా:- పద్మపుత్రీ! ఏమియెఱుంగనట్లదు చున్నావు! నేను నా యసాధారణముగు అప్రాకృత దివ్యమంగళ విగ్రహమును ఆయాదేవమనుష్యాది జాతులకు సహాయమున అవయవములు కలదానినిగా జేసుకొని దానియందు ప్రవేశింతును,

లక్ష్మీ:- నాథా! జీవులకు వలె మీరును ఆజన్మకు కారణముగా పుణ్యపాపములను కట్టించుకొందురా? లేకమీసంకల్ప మాత్రము చేరినే పుట్టుదురా?

నారా:- పద్మా! నాయవతారమునకు నాసంకల్పము తప్ప జేరిక కారణమును నేనచేయవలసి తెలిసినదా!

లక్ష్మీ:- స్వామీ! మీరట్లవలెరించుట సామాన్య చేతనులవలె మీపుణ్యపాపములు పక్షములగు కాలమునందా? లేక ధర్మమునకు గ్లానికలుగు గాలమునందా?

నారా:- (నవ్వుచు) లక్ష్మీ! నాకు కొన్నిపుణ్యపాపములను, కూడ తెచ్చిపెట్టకుము యదా యదాహిక్ష్ణిధర్మస్యగ్లానిర్భవతి పేరమే!

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదాఽత్మానం సృజామ్యహం!

నాజన్మమునకు కాలనియమము లేదు, ఎప్పుడువర్ణాశ్రమ ధర్మములకు హానియు అధర్మమునకు వృద్ధియు గలుగునో అప్పుడెల్ల నాసంకల్పముచే నవలెరించుచును.

లక్ష్మీ:- నాథా! మీ యవతార మితర జీవులకువలె సుఖ దుఃఖాదు లవభవించుటకా? లేక సాధు పరిత్యాగమునకా?

నారా:- (గట్టిగా నవ్వుచు) పీసీ నెట్టిదానా! సుఖ దుఃఖములకు నిమిత్తము పుణ్య పాపములే, అవి నాకు లేవని చెప్పి యుంటిని గదా! ఇక నీ ప్రశ్న కర్థమేమి? నాయవతార వాస్తవ ప్రయోజనమును చెప్పక వినుము.

పరిత్యాగిని. నారాధనం, వినాశాయన దుష్కృతం ।

ధర్మసంస్తాపనార్థాదుః సంగభవామి యుగయుగే ॥

వేదోక్తమును వర్ణాశ్రమ భర్తాచరణమే శీలముగా కలిగి సన్నా శ్రమింప, బూనిన నా
దర్శనము వేదము వానిని పాపముల బాంధవ్యాలి వారై ఊణ మాత్రా కాలమును
అనేక కల్పములుగా నెచ్చును దుఃఖవశమున విక్లిల శిథిల గాఢులగుదురని తలంచి
యట్టి వానికి ఆరాచింతలుకు లగిన నాయాకారమును జూపియు, మనోహరములైన నాచేష్ట
లచే చొక్కించియు, దయతోఁ జూపులతోఁ జిరుతియు, యింపుగా భావించి యుజ్జించి
య, రక్షించుటకును, వారిని బాధించు దుష్టులను శిక్షించుటకును, నా యారాధన రూప
మైన నీదిక ధర్మము ఊహించి నాభాగి పడగిన నాదివ్యమంగళ విగ్రహమును జూపు
లచే మరల సాధర్మ్యమును చక్కగ స్థాపించుట కొఱకును, దేవ మనుష్యాది రూపముతో ఏ
యుగము నుండైనను ఆవతరించు చుండును, నా యవతారమునకు యుగ విశేషనియమును
లేదు.

అక్షిప్త:- అయినచో మీరే ద్వాపర యుగమున నట్టి ప్రయాణావసరమేమైన కలదా ?

నారా:- అ. అ. లేకేమి, తేతాయుగమున నేను చామావతారముతో నడవితో నుండగా ఋషు
లందఱును నాయుపాకృత దివ్య శరీరాకారమును గాంచి భక్తి పార వశ్యమున మోహించి
చాయాలింగనము చేపట్టించిరి. అప్పుడు వానికి 'నేను ద్వాపరయుగమున శ్రీకృష్ణునిగా
వవతరింతును. మీరా తరుణమున గోపికలుగా బుట్టి మీ కోరిక తీర్చుకొన వచ్చునని య
భయ మొనరించి యుంటిని.

శం:- మరేయొక మాట లేవి! వినుమా! శిశువులుడు దంతవక్త్రు డి

ద్యుత! మన ద్వాపరపాలకులు! మున్ను సనందులు శాపమీయ! నీ

కంటి జనించినా! దియె కాగల కార్యము! నేటి జన్మతో,

నదియగు వారి కార్యములు! సత్కృపతో నిత నుదరించెదన్ ॥

ఇదియును గాక-మొన్ననే మన నారదుడు భూమియగుదు రాక్షసులు పెక్కురు రాక్షసేష
ముతో వృద్ధి జెందుచు సామజనుల మిక్కిలముగ హింసించు చున్నారని చెప్పి యున్నరు.
వారి రక్షణ భారము వాడేగదా! (అదియొ వినుకట్లుబియించి) అదిగో, ఎప్పుడో తీరమందుండి
నన్ను పురుష సూక్తములతో స్తుతించు చున్నారు. ఏరెవరై యుందురు. (లేచి బాగుగా జూచి)
గోరూపమును ధరించిన భూదేవిని వెంటబెట్టుకొని రుద్రేంద్రుడాది దేవ ప్రముఖులతో విచ్చేసిన
మన కృష్ణపురుషుడగు బ్రహ్మదేవుడు-విడ్డా! స్వాగతము. నీవు వచ్చిన సనియేమి.
బ్రహ్మ.

శీరసాగర తరంగశీకరా సారతారకిర చారుమూర్తయే

భోగి భోగ శయనీయకాయినే మాధవాయ మధువిద్య మేనమః ॥

(అని స్వాహంగ ప్రణామ ముచరించును)

స్వామీ! నీ వెలుంగని నేమున్నది? నీవు శ్రీరామావతార యన గావించిన పరిశిష్టము నభి
లసరతువను నాశతో ఋషీశ్వరు లందరును ప్రవల్లభో గోపికలై జన్మించి నీ యవతారమునై
తనూ తహ లాడుచున్నారు.

మ॥ ఇదిగో మాకుము భూమిదేవి! యిదిగో

యీ మాని గోమాతగా :

అచందన్ నీకడ | కేవలమునున్నదిగో !

కన్నీరు మున్నీరుగా !

హృదయంజెంత తపించు చున్నవో గదా !

యీ దుష్టలన్ మోయలే !

కదిరా ! నూధవ ! వీకుమింకఘణి !

పర్యంకంబు ఊరాంబుభిన్ ॥

సాధుజనులు తమయజ్ఞయాగాది క్రియలకు స్వస్తి జెప్పి ప్రచ్ఛన్నముగా నీ యవతారము
నకై తపంబానరించు చున్నారు. ధర్మమున్నయు మంట గలసినవి. ఇక నీవువేషింపగదని నునవి
కేసుకొనుటకై యీ దేవబృందముతో నీ దర్శనమున కేతెంచితిని. పిమ్మట నీ చిత్తము.

రా- చతుర్ముఖ! నాపనికై నీ వి.తగా చెప్పవలెనా? కేవలీ వసు కేవలము నందయశోదలును
నన్ను బిడ్డగా గోరియు నా లీలారసము నాశించియు తపంబానరించి నానుండి వరములు బొంది
యున్నారు, కావున నేను మునముందు నా కేవలత్వమును నా సహాయార్థమై బలరామునిగా నవ
తరింపజేసి నేను కృష్ణుడను పేరుతో నాతనికి తమ్ముడనై యవతరింతును.

సీ॥ ఎల్లవాయ మందున గులసతిన్ విడనాడి

నాతో నరణ్యంబు నడచినాడు !

పదునాలుగేడులు పలుకవ్వయుల కోర్చి

కనుకెప్పరితివన్ గాచినాడు !

యావ రాజ్యమొసంగ నంగీకరింపక

నాసేవకత డాస జేసినాడు !

వనితోన నీతను వదలిపెట్టుముటన్న

వెనుకాడ కల్లుగావించినాడు ॥

గీ॥ ఈతడు రామావతార మేనెత్తినపుడు

తమ్ముడై నాకు జేసిన దాచ్యమునకు !

ఋణ పడితిగాదె మిగుల లక్ష్యమనికెంతో

కాన జేసెద సేవ నవ్వాని కిప్పుడు ॥

వాన భాగవత సేవా ధర్మమొకటి నా యనుష్ఠాపము ద్వారా స్థాపించి నట్లగును. మీరే
గొడు సేనా పయత్నముతోనే తున్నాను.

బ్రహ్మ:- (సమస్కరించి) చిత్తము, హేయసంగుము మేము పోయి వత్తుము. (అని పరు
నిష్క్రమింతును)

నారా:- రమా! నేనే యవతారమైత్రునను దానికనుగుణముగ నీవును అవతరించుటచేతనే నాయవ
తార కార్య మంతయు సుకరమగు చుండెను. చూడుము.

శ్లో. ఏ యవతారమేను | ధరి

యించిన నందుకు నర్హతీతి | నా

యా యవతారమెల్ల | ముడమార |

వహించుట బట్టిగాదె | ప

వ్యాయితనేత్ర | నాచు నవతార

విధంబు సలక్షణంబుగా |

హేముగ సాగుచున్నది హ మంతున

సర్వ జనాభిరామమై ||

కావున నీ యవతారంబునందును నీవు నేవవతరించిన కొంతకాలమునకు భూమియం
దు భీష్ముని శ్రుతికికైన రుక్మిణిగా నవతరింపుము. ఈ భూదేవి నత్రాజిత్తునింట సత్యభామగా
జన్మించును. నేనప్పుడు మిమ్ముల నిరువురను పాణిగ్రహణము గావించి నాయవతార లీలారసము
ననుభవించజేతును.

ఇట్లందు:- చిత్తము.

(తెర వాలును)

(భృతరాష్ట్ర) ప సింహాసనాసీనుడై యుండును. ఆచెంతనే నీచాసనముపై నంజయుడు కూర్చొని
యుండును)

భృత:- (విచారముతో) నంజయా! శరణోగుణ మెన్ని యవర్థములకు కారణమోయి, మ
నోధము అడయించినను, అపొందినను దీనినల్ల నేగదా! ఆహా! నేను శ్రీ వ్యాస హరి
శ్చోళియ్యచి యార్జించిన విజ్ఞానము నంతను దీనిపొట్టనే పెట్టుకున్నదినుమా! పెద్దల
సేవజేసి గడించిన జ్ఞానము నంతను ఇదియే దిగమింగి వేసినది. కానిచో నాకు
ఒక్కతా యిద్దరా! నూరుగురు బిడ్డలేమి. వీరియెడల నాకేప్రేమాంధ్యమేమి? ఎవరెన్ని
చెప్పినను వినక బిడ్డని మనస్సేమి తోచిల్లునో యని వాడన్నదానికంతకు తందానతానయని
యప్పుతెచ్చికొంటిని. మొక్కయే వంగనిది మ్రోనవ వంగునా! ఇక నేమనుకొనిన ఏమిలాభము
గోపమా భార్యకు లైదుగామము రీయమని ప్రాధేయ పడితి, సర్వశక్తిగల సర్వజ్ఞ శిరోమణి
కుగ శ్రీ కృష్ణుని కాయభార మంపిరి. ఆయ్యా! పౌర్ణాగ్నీలాభయనే యవమానపరచి

కృష్ణుని! ఇంతకంటె నికచేటేమి కలదు? ఆగాటి ద్రావిడ పరిభవము తెలుచు కొనిన హృదయము తూర్పునకుచున్నది. మహాపతివ్రత! సంజయా! నిజముగా ఆభీముని ప్రతిన నాచెవులలో నహోరాత్రములు ప్రతిధ్వనించుచు నన్నుచికాకు పరచుచున్నది. నాకాహార నివృత్తిదూ మై పోయినవినుమా! నాకేమిదిక్కు? నాకేమిదారి? అయ్యో! సంజయా ఈయధ్వీర మహోపాయమేమియు లేదుకదా! నాబిడ్డలకు యుద్ధము చేయకయే రాజ్యలాభమున కేదైన ఉపాయము జెప్పుము నాయనా!

సంజ:- ధృతరాష్ట్రా! నీకేమైన వెర్రియా! పిచ్చియా! సీవింకను పెరటివారిసే యున్నావా
యతోధర్మస్త్రోక్తృష్ట! యతోక్యష్టస్త్రోజయః॥

నీబిడ్డలకు స్వారాజ్యము సిద్ధముగనే యున్నది. ఇది నిశ్చయము, తప్పదు, సర్వదమ్మనకు ఖండితర్కర విషతుల్యము. వినాశోన్ముఖునకు విజ్ఞోపదేశము విషప్రాయము. “వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః” నీవికపెరతలపుల పోవిడిచి కానున్నది కాక నూనదని ప్రశాంత చిత్తుకైన భగవంతుని ధ్యానింపుము. ఇరుగో గురువుంగవులగు వ్యాస భగవానులు ఇట్లేయుండెను చున్నారు.

(లేచి ఎదురేగి సాష్టాంగనమస్కార మాచరించి)

దేవా! ఇటువిజయముచేయుడు, ధృతరాష్ట్రపిచ్చట ఉద్విగ్న మనస్కుడై సాంత్వనోపాయము నారయు చున్నాడు.

వ్యా:- సంజయా! ధర్మప్రవేశోభవ! నేను వచ్చినదిందులకే, ధృతరాష్ట్రనికడకు పోవుదము ముగియదనువుము.

సం:- చిత్తము (ధృతరాష్ట్రనికడకేగి) రాజా! ఇరుగో! వ్యాసమహర్షి తగిన సమయమునకు హితకాములై విచ్చేసిరి.

ధృత:- గురువుంగవా! ఇదేధృతరాష్ట్రుడు నమస్కరించుచున్నాడు, ఈ యాసనము నలంకరింపుడు.

వ్యా:- ధర్మోజయతు! ధృతరాష్ట్రా! అను కున్నంతయు నైనది. మంచితివా! ఎవరెన్నిజెప్పినను నీజ్యేష్ఠపుత్రుడు వినడయ్యె ఇకచింతించిన నేమిలాభము,

కం॥ కాలంబగుటయు వృథులకు!

స్థలము సమకూరె దీనికడలకు మదిని!

వాలోచింపగ వలసిన!

నేలోనికి దివ్యదృష్టి నిచ్చెద పుత్రా!

ధృత:- అయ్యో! తండ్రి! నేను పుట్టుకున్నది. పరిశ్రమ శుభపరంపరలు నాముందరే. నేనొక్కనానినై చు నానొకటగును. నున్నది పుట్టిరి, పెండ్లాకిరి, బిడ్డలగనిరి. నేను శుభమునైనను జూచి యానాదించితిని! అయ్యో! నాచునా!—కీపుణీ కులశాసనుడు యిటుకాపాడుకృష్ణి కిచ్చి, కలను, పండు, నీ యనుగ్రహమున్నచో వినునట్లు అనుగ్రహించుము అంటియేచాంబు.

వ్యా—అయినచో కృష్ణరాష్ట్రా! నీ పయమియేడగు నీ సంజయునకు దివ్యదృష్టిని దివ్యశ్రోత్రమును ప్రసాదించుము. ఈయము యుధముగు వరకు చూడకయే భూతభవిష్యద్వర్తమానను అనుచుండగలము. భాషించుచు, చెప్పకయే దేశకాల విప్రకృష్టములు విడిపించును. అతిదష్టలితః కృష్ణపరుగును. ఈతని నెట్టి యాయుధములైనను బాధింపనేరవు. బుట్టి దివ్యశస్త్రతో నీకు నీ పెతనండ్రి సమస్త సంగ్రామ వార్తలను యధార్థముగ నెప్పటి కప్పుట విధించుచు ఉచు. అట్లువినుచు నకల యుద్ధవార్తలను వినుచుండుము, భగవత్సంకల్ప మూలకమగు ప్రళయవేగము నట్లుట కేరితరము?

సంజయా! (ఁని పిలచి ఆతనిని అభిమంత్రించును)

(సంజయుడు మాతన తేజముతో విరాజల్లును)

సంజయా! నీ కప్రితహతశక్తి : పద ననుగ్రహించితిని, నీవు ధృతరాష్ట్రనకీ యుద్ధవార్తల నన్నిటిని యధార్థముగ నెరుక పరచు చుండుము.

సం—మహా ప్రసాదము.

వ్యా—కృష్ణరాష్ట్రా! స్వభవితృడవగుము. నేనిక పోయి వత్తును.

ధృ—చిత్తము.

(వ్యాసుడు నిష్క్రమించును)

సం—ప్రభూ! మన వారందఱును కురుక్షేత్రమున సమావేశమై పూహముల పన్ని యుద్ధములై యున్నాడు. నేనొక్కసారి రణరంగముకేగి వారివారి ప్రవృత్తుల నారణ్యములో నీ సన్నిధికే తెంచి.

శం! వినినదియును నెయ్యేడనే

గనినదియును మునికృపం ప్రకాశంతైతో

చినదియును విశదంబుగ

వినిపించెద మొదలుకొని సవిస్తారముగన్ ||

ధృ—సరియే! పోయి త్వరగారమ్మ సరాకకై వేచియుండును.

సం—చిత్తము పేలవొసంగుము.

(నిష్క్రమించును)

రామానుజ ఆష్టాదశీ భూతి ప్రదానము

ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవిగోయమిత్యి. విమర్శక శిరోమణి, విద్యారత్న గా. కమాకాంతాచార్యులు గారు పి. పి.

అపారమేయ మగు వేద చతుష్టయము నకును వ్యాఖ్యానప్రాయమగు శ్రీమహాశాస్త్ర రతమున, ప్రేదాంతపరిమగు శాస్త్రీశ్వరులను జగమువాక్యముగా, నిబంధించిడిన 'నారాయణీయ ధర్మము లకు శ్రీ పాంచరాత్రముని వేదము (శాంతి 340-111, 112). స్మృత్యైవ శ్రీమన్నారాయణుడు తన నాభికుల న బుట్టిన చతుర్ముఖబ్రహ్మకు వేదము తొలగి, వాని వ్యాఖ్యానముగా నుండుటకుగాను ఈ పాంచరాత్ర శాస్త్రము నిర్మించి, దానిని ఆయనకు సరహస్యముగా సంగ్రహముగా నుపదేశించెను (శాంతి 351-67) ముముక్షువులందరికిని-తన చక్రాంకనము, ఊర్ధ్వపుండ్రకము భగవానుభారణము (పేరుపెట్టు కొనుట) అష్టాదశీమంత్రోపదేశము, భగవదర్చాపూజ-అనుపంచన స్మారములకు శ్రీ పాంచరాత్ర శాస్త్రము విధించుచున్నది-తన పితృపాదులగు శ్రీమన్నారాయణునుండి, ఈపంచసంస్కారములను బొందిన చతుర్ముఖుడు, ఇందులకు దాను వానిని కృప చేసి, స్వర్గలోకమునేల బంపెను. (అవ్యక్తావివర్తనావావిశ్లప్తిరీతియాడుము). భగవచ్చబ్రహ్మకు నారాయణునియందే ముఖ్యస్మృతి నవ్వలెను. సుపరాశర మునివరుల శాసనముండుటచే (విష్ణుపురాణము 6-5-79 ఈ నారాయణీయ ధర్మమునకే, భగవద్ (భాగవత) ధర్మమని భాగవత మతమని పేరు-బ్రహ్మమానస పుత్రుడగు నారదమహర్షి శ్రీ పాంచరాత్ర శాస్త్ర ప్రవర్తకు

డు (శ్రీ భాగవతము 1-3-11 శ్రీధరవ్యాఖ్య). శ్రీ పాంచరాత్రోక్తమును ఈ భాగవత మత నారాయణమును మూడు పరిపలుగా త్రిలోకముల యందును వ్యాపించెను. మొదటి పరిపర, దేవర్షి యగు (భాగ 10-30) నారదునిది. రెండవ పరిపర బ్రహ్మర్షి పరంపర. ఇది పురాణోత్తమాఖ్య పాంచరాత్రముని తా ప్రస్తుతమునకు వసిష్ఠ మహర్షి-మూలము. పరరాజర్షి పరిపర, ఇది వేదోక్త ప్రాశస్త్యమునకు మను మహామునిది. రాజర్షి పరిపర మనువు ద్వారా ఇత్యోక్తువు వత్తును వచ్చి జగవ్యాపక మాయెను (శాంతి 386-43, 47, 44-85 టు 83). శ్రీ పాంచరాత్రమునకు సాతత్వ మని న్యూదేశము (శాంతి 343-49). ఇత్యోక్తువు సాతత్వ నాశీ యుడు అంశముతోనే భగవానులు శ్రీరామచంద్రమూర్తిగ నవతరించెను. శ్రీరామచంద్రమూర్తివలెనే, శ్రీకృష్ణ భగవానుడును సాతత్వ వంశీయుడే, ప్రేతాయుగమున, శ్రీరామచంద్రుని వంశగురువగు వసిష్ఠ మహర్షి చేతను, ద్వారపర యుగమున శ్రీకృష్ణ భగవానుని, అంతరంగ శక్తులగు శ్రీ పరాశర, వ్యాసుల బ్రహ్మర్షుల చేతను భాగవత మత సాంప్రదాయము వ్యాపకము గావించ బడెను-నారదపరిపరయై, భాగవత ధర్మము ననుష్ఠించిన ప్రహ్లాదునిచేతను, అతని వంశీయుడగు బలిచేత, ఈ ధర్మము దైత్యుల యందును, సాతాశలోకమునను వ్యాపింప జేయ బడెను. ఈ మూడు పరిపరలతో:-

ప్రథమపరిపరా ప్రవర్తకుడుగు (శారదుడు) శతవర్షములు తపస్సు చేసి, దైవరూపమున విజ్ఞానములభించి తత్ఫలముగా మేరు పర్వతమునకు ఉత్తరతటమున నున్న క్షీరవాగరము తా మహా ప్రకాశ మానముగా వెలుంగు శ్వేతద్విపమునకు వెళ్ళి, అచట శ్రీమన్నారాయణుని సేవించి తవాజ్ఞచేదిరిగి మేరువు పర్వతము మీదుగా బదరికా శిమమునకు వచ్చి, అచట శ్రీమన్నారాయణుడే, ఆచార్యశిష్య రూపములై నరనారాయణ మహాత్ములుగా నవతరించిన తత్పన్నిధిలో శ్రీమదష్టాక్షరీ మహామంత్ర

మండేశమై, వానిని శుశ్రూషించుచు చిరకాలము భగవద్భక్తిమును జపించెను. (శాంతి) 337-22, 26, 31, 32; 344-23, 33; 345-27)-పూర్వోక్త పరంపరాత్రియములో, -రాజర్షి పరంపర, గంగానదివలె, -బ్రహ్మర్షి పరంపర, సరస్వతీనదివలె, -దేవర్షి పరంపర యమునానదివలె, సమస్తముముఖ్యచేశులను, భగవదున్నుఖులంగావించెను ఈపరంపరలలో యామన పరంపర శ్రీరామానుజుడు విశిష్టాద్వైతులకు ఉపాధ్యాయమాయెను.

శ్రీ రామానుజ మూర్తి ధ్యానము

శ్రీ 4. వే. శ్రీమాన్.

ఆ. వి. శ్రీమన్నారాయణాచార్య.

శ్లో॥ స్వరూపం పరమాత్మానం ।
స్వభావం శ్రీస్వభావకం ॥

శ్లో॥ మస్తకం శ్రీశకారాతిం ।
నాథాఖ్యం ముఖమండలం ।
నేత్రీయ్యగ్రం సరోజాక్షం ।
కపోలం రాఘవంతథా ॥

శ్లో॥ నక్షత్రలం యామునాఖ్యం ।
కంతం శ్రీపూర్ణదేశికం ।
బాహుద్వయం గోపీపూర్ణం ।
శైలపూర్ణ స్తనద్వయం ॥

అథము

శ్రీరామానుజులవారి యొక్క స్వరూపము పరమాత్ముడుగను; స్వభావము శ్రీలక్ష్మీస్వభావముగను :

శిరస్సును శ్రీపద్మాభ్యార్థుగాను; ముఖమండలమున శ్రీమన్నాథమునులుగను; నేత్రీద్వందమును శ్రీపుండరీ కాక్షులుగను కపోలమును శ్రీరామమిశులుగను;

వక్షస్థలమును శ్రీయామునాచార్యులుగను; కంతమును శ్రీపరాంకుశే బాసులుగను; హస్తద్వయమును పూర్ణులుగను; స్తనద్వయమును శ్రీశైలపూర్ణులుగను;

శ్లో॥ కుక్షింతు వరరంగార్థం ।
పుష్పం మూలాదరంతథా ।
కటింకాంచీముని క్షేమం ।
గోవిందార్థం నితంబకం ॥

అర్థము

ఉదరమును తిరువరంగ పైరుమాళయగును;
వీపును తిరుమాలై యాండానుగాను; మొలను
తిరుక్కచ్చినంబిగారుగను; నితంబమును ఎంబా
ర్దుగను;

శ్లో॥ భట్టవేదాంతి నౌదంఘే ।
ఊరూయుగ్మం కలిద్విమం ।
కృష్ణం జానుయుగంచైవ ।
లోకం శ్రీపాదపంకజం ॥

పిక్కలను భట్టరు- సంజేయర్దుగను; తొడ
లను నంబిళ్లగను; మోకాళ్లులెండింటిని వడకు-
త్తిరు పిడిపిళ్లెగను; పాదములను పిల్లెలొకాచా
ర్యులుగను;

శ్లో॥ రేఖాం శ్రీశైలనాథాఖ్యం ।
పాదుకాంవరయోగినం ।
పుండ్ర సేనాపతిం ప్రోక్తం ।
సూత్రం కూరపతిం తథా ॥

పాదమందలిరేఖలను శ్రీశైల నాథులుగను;
పాదుకలను మణివాళ మహామునులుగను; ఊర్ధ్వ
పుండ్రమును సేనాపతియర్గను; యజ్ఞోపవీత
మును కూరత్రాళ్ళుగను;

శ్లో॥ భాగినేయం త్రిదండంచ ।
కాషాయం చాంద్రపూర్ణకం ।
మాలాం చకురుకేశార్థం ।
ధాయాం శ్రీచాపకింకరం ॥

త్రిదండమును మొదలియించానుగను; కాష
యమును ఆంధ్రపూర్ణులుగను; కంఠమందలిమా
లికను తిరుక్కురుగై ప్పిరాన్ పిల్లనుగను; నీడను,
శ్రీధనుర్గాసులుగను?

శ్లో॥ ఏవం రామానుజార్థస్య ।
అవయవానఖిలాన్ గురూన్ ।
అవయవివం మహాత్మానం ।
రామానుజమునిం భజే ॥

ఈవిధముగ శ్రీరామానుజుల వారియొక్క-
సమస్త అవయవములను మనపూర్వాచార్యులుగ
ను అవయవిస్థానీయులుగ మహాత్ములైన శ్రీరా
మానుజ మునులను భజించుచున్నాము.

శ్లో॥ గురుమూర్త్యైత్య యోగీంద్రం ।
యోధ్యాయే త్ప్రత్యహం నరః ।
సర్వా నామూ నవాహ్నితి ।
లభే చ్ఛాంతేపరంపదం ॥

పూర్వాచార్యుల సందగను తమకరీరముగ
ధరించియున్న భగవద్రామానుజ యోగీండు)
లను ప్రతినిత్యము ధ్యానించు నరుడు, సమస్త
రికలను పొంది చివరకు వరమ పడమును పొంద
గలడు.

ఈవిధముగా ప్రతినిత్యము ధ్యానముచేయుటచే పూర్వాచార్యులతో గూడుకున్న భగవ
ద్రామానుజుల వారిని ధ్యానము చేయుటయగును,

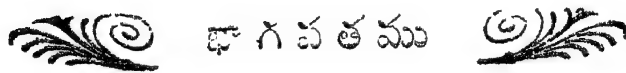
నారీ విభాగము

శ్రీమతే నామో నమః

తిరుక్కోళూర్ పెచ్చేటి కైరహస్యము

(రచయిత : శ్రీ మద్భాగవతి శ్రీపాదరేణువు. ముద్రాను)

భాగవతము

అ॥ తందై యెంగే యెన్రేనో ధృవనైప్పోలే॥

తె॥ నాతండి యెక్కడనని అడిగినానా ధృవునివలె ।

వి

ఉత్తాపపాద మహారాజునకు సునీతి సురిచి యను నిక్కరై భార్యలు గలదు వారిలో సునీతికి ధృవుడును సురుచికి ఉత్త ముండును బుట్టిరి. సురుచి బోధనలకు చిక్కి సునీతిని రాజు పట్టణమునకు దూరముగా నుంచెను. ధృవునికి విదు సంతర్పరములు కాగానే వీధిబడికి పంపెను. తోడిబాలురచే తన తండ్రియే రాజుని విని సుజేహనివృత్తికై తనతల్లితో నాతండి యెక్కడ? యని అడుగగా ఆమె దుఃఖాకాంతురాలై తన వర్తమానంబును చెల్పెను. ధృవుడు అమ్మా! నేను నగరికి వెళ్ళి రాజు సింహాసనముపై కూర్చుండి ఉత్తముని తోడపై నిడుకుని ముద్దులాడు చుండుటను గని తా నును హఠియొక్కతోడపై నెక్కి కూర్చుండెను. తటాలున సురుచి వచ్చి ధృవుని చెంపపై చూచి నీవు నీతండ్రి తోడలో కూర్చున్న తగవు. ఆపదవి కావలసియుండిన తపస్సుజేసి రమ్మని గంటించె ను. ధృవుడు దుఃఖముతో తల్లివద్దకు వచ్చి యావద్వర్తమానంబును జెప్పి నాపినతల్లి చెప్పినట్లు కలెప్పునకు వెళ్ళివని పట్టుపట్టి తల్లి యెంతవారిందినను వినక నెళ్ళుచుండుగా భగవంతునిచే నను జ్ఞాతుండై నారదులు ప్రత్యక్షమై ధృవునికి ద్వాదశాక్షరియగు “ఓం నమో భగవతే వాసుదే వాయ” యను మంత్ర ముపదేశించి వెళ్ళెను. నారదులు ధృవుని కారణముడుగగా ధృవుడు న్నామి! సపత్నిమాతృవాగిషుతలంబగు మనంబును భగవద్భావయోగ రసాయనంబున మాళు కుండునని చెప్పి యమునాతీరమున కూర్చుండి తపస్సు చేయగా భగవంతుడు ప్రత్యక్షము కాగా,

ధృవుడు:-

గీ॥ నయనముల విభుమూర్తి బాసంబుసేయు !
పగిదిదన ముఖమునను జంబకముసేయు!
గీల దగభుజములను నాలింగసంబుసేయు!
గతిని తగదండ వన్నమస్కృతు లొనర్చె!

ధృవుడు:-

చ॥ నిరతము జావకీన భద్రసీయపదాబ్జగుగంధలల్లి!
నెవ్వరుమదిసొందగా గలుగువారలు తల్పియమర్త్యదేహముల!
గరము తదీయ దారసుతకామ సుహృద్భూ బంధనర్గమున్!
మఱియు విశ్వతోముఖిరమాహృదయేళ! ముకుంద! మాధవా

యని పార్థింప భగవంతుడు ధృవుని భక్తికి మెచ్చి ధృవా! ఇమ్మేదినియందు బరిభ్రామ్యమాణగోచకృంబునుబోలి గ్రహనక్షత్రతారాగణ జ్యోతిశ్చక్రంబు నక్షత్రరూపంబులైన ధర్మాగ్ని కళ్యణకృతులను సప్తర్షులను దారాసమేతులై ప్రదక్షిణంబుదిరుగు చుండుదురు. అట్టిదురాపంబున నన్యార్థిష్టితంబును లోకత్రయ ప్రళయ కాలంబునందు నశ్వరంబుగాక ప్రకాశమానంబైన ధృవక్షీతియను పదంబు ముందట (26,000) ఎండ్లుచన బ్రాహ్మింతునని యాశీర్వదించి యంతర్ధానుడయ్యెను. (తి. అ) ధృవునివలె ఇటుల ధృఢాద్యవసాయము జేసినానా?

నా లా యి రం.

అ॥ మూనాళులై చొన్నేనో త్తత్ర బంధువై పోతే!

తే॥ మూడక్షరములగో ముక్తినిజాందినానా త్తత్రబంధుత్వవలె!

తిరుమాలి॥ మొయ్య వల్వినై యుల్నిను మూనాళుత్తుడై య పేరాల!

త్తత్తిరబందు మనే పరాంగది కండుకొండన్!

ఇత్తనై యడియరానార్కు ఇరంగుం నమ్మరంగనాయ!

పిత్తనై పెట్టుమందో పిరవియల్ పిణంగుమారే!

తా॥ ఎంతకాల మనుభవించినను నశింపని పాపమునొర్చిననుమూడు అక్షరములుగల గోవిందయను తిరునామానుసంధానముచే త్తత్రియాధముడైన త్తత్రబంధువుగదా పరమపదమును ప్రాప్తించెను హృదయమందు లేక వాక్కుచే “గోవింద” నామ మనుసంధించు కాసులకై కనికరించు వాడైన మన “రంగని” గూడ యనుభవించుటకు ప్రాప్తముండియును ఇన్పదుఃఖితాధలతో పడి పరిభ్రమించు చేతనులను జూచి “భక్తాప్రేమ” దాసులు అయ్యో అని చింతించుచున్నారు.

వి. పు. శ్లో! పాపిష్ఠః క్షత్రబంధుశ్చ పుండరీకశ్చ పుణ్యకృతః

అచార్యవత్తయా ముక్తైతస్మా దాచార్యవాన్ భవేత్ ||

తా! మహాపాపియైన క్షత్రబంధువును మహాపుణ్యత్ముడైన పుండరీకమునియు సహాచార్యసంబంధమువల్ల ముక్తి జెందిరి.

క్షత్రబంధువుయొక్క వృత్తాంతము.

పూర్వమున క్షత్రబంధువను రాజకొడుమడను. అతనికి దగ్గు సంప్రాప్తమాయెను. వైద్యులు పరీక్షించి ఈ దగ్గుకు కుండేలు మాంసము సభ్యమనిరి. అట్లే ప్రతిరోజును భుజించుచుండెను. ఒక్క రోజు అడవిలో కుండేలు దొఱకకపోయెను. రాజు వంటలవారిపై మిక్కిలి ఆగ్రహించగా ఆ మఱునాడు అప్పుడు పుట్టిన శిశువును జంపి పచనముచేసి యుంచిరి. ఈ కుండేలు మాంసము బహుభాగుగనున్నది. అదే ప్రతిరోజును పెట్టమని రాజుజ్ఞచేయగా అట్లే ప్రతిరోజును జరిగెను. నరుడు సరమాంసము తినుటవలన రాక్షసులకువలె ఈ రాజునకు కోరపండ్లు పెరగసాగెను. అంతఃపుర స్త్రీలకు తవభార్యలను హింసించి వారల రక్తములను త్రాగ నుఱికించెను. వారందరును తమ తల్లిగారిండ్లకు పోయిచేరిరి. తర్వాత మంత్రి ప్రధానులను రాజాంగసేవకులను అట్లే పురజనులను బాధింపసాగెను. అందరును భయపడి పారిపోయిరి. ఊరేలేక శూన్యమాయెను కడకు అడవి పోయి సర మాంసమునకై పరుగులాడుచుండగా శ్రీనారదముని ఎదురుపడెను. నారదులను హింసింపబోగా క్షత్రబంధురాజునకు హితోపదేశమునుజేసి తర్వాత మంత్రిపదేశము చేసి పోయెను. అతడట్లే ధ్యానగతుడాయెను.

తి. అ! ఈ క్షత్రబంధువవలె తపస్సు జేసినానా?

శ్రీ రామా యణము

అ॥ ముదలడియై పెట్టినో అహల్యయైపోవలె ।

తే॥ ఆదిమధ్యాతరహితుని పాదస్పర్శను బొందినానా అహల్యవలె ।

వి

అహల్య అయోనిజయగుటచేతను బ్రహ్మ మానస పుత్రీయై పదివేల సంవత్సరములు గౌతమమహామునితో కాపురము చేయుచుండగా ఇందునియొక్క మోసకృత్యమునకు మోసపోయినందున గౌతమల శాపబద్ధురాలై చట్రాయిగ బహుకాలము పడియుండి శ్రీరాముల పదరజంజు సోకి మరల అహల్యయై గౌతమలను గూడి గృహస్థ ధర్మమును నిర్వర్తించెను. ఈ అహల్యా దేవిని పంచకన్యలలో నొక్కఁగ యందును.

శ్లో॥ అహల్యా ద్రాపదీ సీతా తారా మండోదరీ తథా ।

నిత్యయాకావ్యస సంపన్నాః పంచ కన్యా గుణాన్వితాః॥

క॥ ముదితాపసి వెనువెంటను వదలక చనుచెంచునట్టి వడిరాముని శ్రీ

పదరజము సోకి చిత్రం బాదవగ గనువట్టె నెదుట నొక యుపల మటన్॥

క॥ పదునై యొప్పిదమై కడు గదలుచు బంగారు పూనె కరిగిన పగిదిన్ ।

బాదలుచు లావణ్యస్థితి సుదత్తై చూపట్టి నిలిచె సురుచిరలీలన్ ।

వ॥ విశ్వామిత్రులీ అమానుషకృత్యమును జూచి మనమున నుప్పొంగుచు

ఉ॥ ఆ మునివల్లభుండు కొనియాడుచు బాడుచు వేడ్కతోడ శ్రీ ।

రాముని జూచి యిట్లనియె రామ భవత్పదధూళిసోకి తా ।

భామిని యయ్యె రాయి కులపావన చూడగ జిత్రమయ్యె నీ ।

నామ మెఱుంగువారలకు నమ్మక వచ్చును భుక్తి ముక్తులున్॥

తే॥ మంచుకప్పిన మబ్బున మాటువడిన నిండు జందురు గుచివోలె నుండుదాని

నీట ప్రతిబింబితంబై నిగుడుచున్న యెండయన దేతమాడు రాకుండుదాని॥

కం॥ శ్రీరామచంద్రుని డాశ్రమ । ధారిణిజేరంగ శాపతాపమునాయన్ ।

నారీమణి తనపూర్వా । కారంబున భువనములకు గనబడెమరలన్ ॥

(తి. అ.) అహల్యవలె నేను ఆ రామచంద్రుని పాదస్పర్శను బొందినానా!

రామానుజుల రహస్య స్వీకారము

శ్రీ. వరమంగయ్యమ్మారావుగారు

తిరుక్కోట్టియూరు నంబిగారు ఎంబెరు మా నార్లను పదునెనిమిది పర్యాయములు మంత్రా ధ్వజదేశమునకై తిప్పిరి. ఎంబెరుమానార్లు అప్పటికే అపారసాండిత్యము గలవారై ఆదర్శ ప్రాయమగు అనుష్ఠానమును గలవారలై సన్యా సాశ్రమ స్వీకారము చేసినవారై యుండిరి. ఇట్టి మహనీయుల నిటుల పదునెనిమిది పర్యా యములు మంత్రార్థమునకై తిప్పెట న్యాయ ము? అనినచో నొక వృష్టాన్యాయమనే చెప్పవచ్చును.

శ్రీ నంబిగారు పదునెనిమిది పర్యాయములు పదునెనిమిది విశేషార్థముల ఎంబెరుమానార్లకు పాయించవలెనను పరమ కృపచే తిప్పిరే గాని మరెట్టి లోపము గాని యున్నదను సందేహ ముచే కాదు. గాన తిప్పెటలో తప్పులేదు. ఒక్కొక్క పర్యాయము ఒక్కొక్క ఆర్థవిశేష మును శ్రీ తిరుక్కోట్టియూరు నంబిగారు సా యించి యుండిరి. అవి యేనియన:—

1 ముముక్షువునకు సంసారబీజమునశించవలయును అది ఎటుల నశించుననగా భార్యపుత్రాదులపట్ల

“పంకా దుత్పద్యతే కీటః|

కీటః పంకం న పశ్యతే|

లోకా దుత్పద్యతే జానీ|

జానీ లోకం న పశ్యతే||

మట్టి పురుగు చురదనుండుయే పుట్టినను ఆటు రద ఆపురుగునకు గిట్టదు అటులనే క్షిణ్ణానియైన వాడు లోకముతో సంబంధము కలవాడే అయినను తాత్కాలికవిషయముల యగుదు విరాగియై యుండును, ఈవిధముగ సంసారబీజము నశించ వలయును.

2 సంసారబీజము నశించిననే తప్ప అహంకార మమకార నివృత్తి కలుగదు. అహంకార, మమ కార నివృత్తి ఎటుల కలుగుననగా.

అహంకార మనగా గర్వము. మమకార మనగా మాత్సర్యము,

“అగ్ని ర్వాప్యపకదీపం చ
తైత్త్యాం గర్వ వివర్జయేత్|

అగ్నివలన ఉత్పన్నమైన దీపము చల్లనైన గాలిచే ఆరిపోయినటుల అహంకార మమకార నివృత్తి కలుగవలెను.

3 అహంకార మమకారములు నశించిననే తప్ప దేహభిమానము నశించదు.

4 దేహభిమానము నశించిననే తప్ప ఆత్మజ్ఞానము జనించదు.

5 ఆత్మజ్ఞానము జనించిననే తప్ప ఐశ్వర్యభోగాదుల విషయమై ఉపేక్షాభావము జనించదు.

6 ఐశ్వర్యభోగాదుల విషయమై ఉపేక్షాభావము జనించిననే తప్ప భగవదంతినిపై చేరుజనించదు

- 7 భగవంతునిపై చేసే జనించిననే తప్ప తిష్ఠి యాంతరముల యందు రుచి వదలదు. 14 భగవత్పరిగ్రహము కలిగిననే గాని అనన్య ప్రయోజనము కాజాలదు.
- 8 విషయాంతరముల యందు రుచి వదలినగాని 15 అనన్యప్రయోజనము గాకుండగ అనన్యార్థ కేషభూతుండు కాజాలదు.
- 9 పారతంత్య్రము జనించినగాని అర్థ, కామ, రాగ ద్వేషాదులు విడువవు. 16 అనన్యార్థ కేషభూతుండు గాకుండగ అనన్యశరణుడు అగుట కవికాశములేదు.
- 10 రాగ ద్వేషాదులు నశించిననే గాని శ్రీవైష్ణవత్వము చేజిక్కుదు. 17 అనన్యశరణుడు గాకుండగా అధికారపురుషుడు కాజాలదు.
- 11 శ్రీవైష్ణవత్వము సిద్ధించిననేగాని సాత్విక పరిగ్రహము తలస్థించదు. 18 అధికారపురుషుడైన వానికితిరుమంత్రార్థము వాస్తవమగును.
- 12 సాత్వికపరిగ్రహము తలస్థించిననేగాని భాగవత పరిగ్రహము కలుగదు. తుదిభముగ పదునెనిమిది పర్యాయములు వేంచేసిన ఎంబెరుమానార్లకు పదునెనిమిది
- 13 భాగవత పరిగ్రహము కలిగిననే గాని భగవద్రహస్యములను తిరుక్కోటియూడు చంపిగాదు సాయించిరి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తిరువాయ్ మొళిలో 6 వ పదిలో 7 వ తిరువాయ్ మొళిలో మొదటి పాశుర భావము

గ్రీవతి నందూరి ఆనందమ్మగారు

- 1 ఉణ్ణుమ్ శోటుపరుకుమ్ నీర్ తెన్నుమ్మెత్తిల్లె యు మెల్లన్ కణ్ణన్
- 2 ఎమ్మెరుమానెన్నెన్ కణ్ కళో నీర్ మళో
- 3 మణ్ణినుళవన్ శీర్ వళమ్మిక్కవ మార్ వినవి తిల్లమెన్నిళమాన్
- 4 పుగుమూర్ - తిరుక్కోళూర్

ఈ పాశురము ఆళ్వారుతాయమారవస్తలో పాడిన పాట తినే అన్నము తాగేనీరు వేసుకునే తాంబూలము అన్ని ఆ కృష్ణ పరమార్థ అని కంటినిరు పెట్టుకునే నా కుమార్తె ఈ లోకములో కీర్తి గల తిరుక్కోవలూరికి పెళ్ళి పోయి వుంటుంది. ఇది నిశ్చయము అని తల్లి గారి భావనతో సాయించుకూన్న పాశుర తాత్పర్యము.

సరే ఇక ఈ పాశుర బాసములలోకి వచ్చి కొంచెము చర్చించు కొందాము. ఈ తిరువాయ్ మొట్టి దివ్యప్రబంధము వంటి ఉత్కృష్ట భావములుగల గ్రంథము వేరొకటిలేదని నొక్కిచెప్పటకు నాపాపిస్తున్నాను. ఈ తిరువాయ్ మొట్టి ప్రబంధము నొక్క విశిష్టాద్వైత మత సిద్ధాంతమునకే కాదు, ఆ స్తికులందరి ఆదరణకు పాత్రభూతమైన దీప్రబంధము. ఈ మహా ప్రబంధములో యే మతమును గాని యే దేవతను గాని నింద నిరసనా లేకుండా శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతముయొక్క గొప్ప దనమును ప్రకటించారు. సంఘపట్టినవాడు యెంత సేపు తన ధోరణి గాని వీరరుగునట్లు మన ఆళ్వార్లు యెంతసేపు తమకా పరమాత్మల యందులవుండే శ్రీతి యెడబాటు వలన కలిగే దుఃఖము భవకారుణ్యత ఈ గొడవలే గాని మన అశ్వభావన యెరుగకుండా పాడిన పాట ఈ తిరువాయ్ మొట్టి గనుకనే భక్తామృతమ్ విశ్వజనానుమోదనమ్ అనే బిరుదు ఈ దివ్యప్రబంధము నకు కలిగినది. అద్వైత ద్వైత భేదము లేకుండా విశ్వములో వుండే అన్ని వర్గముల వారికి ఆనందము కలుగజేసే ప్రబంధమిది. భక్తులకు తొండరిముతుణ శాస్త్రాంతై గల్ శోన్నేన్ అను నట్లు అస్తికులకు అమృతరసము వంటి దీతిరువాయ్ మొట్టి నిజముగా నాకు అద్వైత స్నేహబృందమే ఎక్కువ వారంతా ఆత్మజ్ఞానముల్లో అద్వైత సిద్ధాంతముగా నిధులు అటువంటి నా సోదరీమణులంతా మన శ్రీ నమ్మయ్య శ్రీ సూక్తులు విన్నంత ఆనందము పడిపోయి ఆనందమృక్క గారూ (మాకు పురాణములు వద్దు, మీ ఆళ్వారుల శ్రీ సూక్తులే చెప్పండి ఎంత భోగ్యమయిన వుపని వదర్థములని అంటూవుంటారు. ఈ అధిక ప్రసంగము యెందులకు చేసినానంటే విశ్వజనాను మోదనము అన్నమాటపై జ్ఞాపకము కలిగి మనవి చేసుకుంటున్నాను. సరే అన్ని బాగున్నాయి గాని అడుగడుగునకూ ఈ నాయీకా అవస్థ యేమి ఈ చెలికలై అవస్తలేమిటనీ సందేహము అందరికీ కలుగవచ్చు. సమాధానము విపులముగా చెప్పటకు గ్రంథవిస్తరభీతి. వచ్చే సంచికలో తిరుక్కురుంగుడి విషయము విన్నవించుకొంటాను. అప్పుడు కొంచెము విపులముగా చర్చించు కొందాము. గాని ముఖ్యవిషయమేమంటే ఉప్పొంగి పోతుంది గోదావరి తాను తెప్పన్న ఎగ సింది గోదావరి అని, గోదావరి మహానది పొంగుతుంది. గాని పిల్లకాలువలు పొంగవు గదా. (అటులనే సర్వేశ్వరు ననుగ్రహముచే మయర్వజ మతినలుమ్ అనునట్లుల యించుక అయినా భ్రమలేని జ్ఞానభక్తులు వాని నిర్దేశక కటాక్షముచే పొందిన ఆళ్వార్ల భావములు, తల్లిగానూ చెలికలైగానూ నాయీగానూ పొంగి ప్రసహించక పోతే మన భావములా పొంగేవి. ఇంతకు ఈ తిరువాయ్ మొట్టి అంతా అన్యోపదేశములు గల గంభీర గ్రంథము. మన ఆళ్వార్లు దివ్య దేశములు పాడినారంటే సాధారణముగా ప్రలపురాణములు మొదలయిన వీటిలో ఆ దివ్యక్షేత్ర మహిమలు అచ్చట వుండే సదుల మహిమ, స్వామిమహిమ అచ్చటకు వెళ్ళి సేవించిన వారికి వచ్చేపుణ్యము మొదలైన విషయములు ప్రకటించుతే శ్రీ మన్నమాళ్వార్లు అటులకాదు హిందూలా అంటామే. అటుల ఈతిరువాయ్ మొట్టి శ్రీవిశిష్టాద్వైత మతలా అని చెప్పవచ్చు

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ప్రకటన

మదరాసులో జరిగిన ఈసంఘ కార్యకారిణి సమితి బడరీనారాయణములో జరుప తీర్మానించి
దిన ఆష్టాక్షరి నోటిహావన కృతువును గురించి చాలమంది వివరములగురించి అడుగు చున్నాను,
వారికొరకై ఈ ప్రకటన చేయగోరు చున్నాము.

ఈకృతువు 1954 సంవత్సరము మొయి జూను నెలలలో.

జేష్ఠ ఆషాఢ మాసములలో ఉత్తర హిందూదేశములో హిమాలయ పర్వతములో యున్న
బడరికాశ్రమములో మంత్రీరాజమగు శ్రీ మదప్టూరీ మహామంత్రీమును చేతనోజ్జీవ నార్దమై
నెదజల్లుటకై నరనారాయణ రూపేణ అవతరించిన బడరీనారాయణస్వామివారి నుద్దేశించి లోక
కల్యాణార్థమై జరుపనిశ్చయింపబడినది.

ఈ కృతువు అచ్చట నలుబది దినములు జరుపదలించు చున్నాము. ఈకృతువునందు
శ్రీ మన్నారాయణ భక్తులై తచ్చిహ్నములైన తాప పుండ్రీనామ మంత్రీ యాగరూప పంచ
సంస్కార పథులై యోగ్యులైన బ్రాహ్మణులు యిందు ఋత్వికులుగ తీసుకొనబడుదురు వీరుక
ఎట్టి ప్రతిఫలాసేక్షయు లేనివారై స్వార్థరహితులై, కేవల స్వస్వరూపోజ్జీవనార్థమై మాత్రమే ఈ
కృతువు నందు పాల్గొనవలసినవారలై రాకపోకలతో సహా సుమారు రెండుమాసములు కాలము
ఆ హిమవన్నగరమున ఏకదీక్షతో యుండుటకు వలయు మనస్సంకల్పము, తగిన ఆరోగ్యము
శక్తిగలవారలై యుండవలయును.

ఈ కృతువునందు దీక్షవహించ నుత్సాహముగల ఇట్టి వారు ఈసంఘ కార్యాలయమునకు
యిపుడే తమయభిప్రాయమును లిఖితరూపముగ తెలుపవచ్చును. ఈకృతువునందు ప్రధానదీక్షితు
లుసుమారు 250 మంది కావలసి యున్నారు.

కృతునకు ముందుగ యాత్రికుల సౌకర్యార్థమే మదరాసు నుండి ప్రత్యేక రైలుచు కూడ యేర్పా
టు చేయ వలెనను తలంపు కూడ గలదు. వీటన్నింటి యొక్క వివరములు ముందు ముందు యీ
పత్రికలో ప్రచురింప బడగలవు.

యీ కృతువులో ఆర్థిక సహాయ రూపముగ పాల్గొన డలచిన భక్తులందరు యీ క్రింద రూ
పముగ దీనికి సహాయము చేయవచ్చును.

ఈ కృతువునకు కోటి పుణ్యములు నేతితో అహుతుల నిచ్చుటద్వారా శ్రీమన్నారాయణుని శాంతిలో ఈ ఆరాధించ బడును.

ఈ కోటి అహుతులకై సుమారు వెయ్యి డబ్బాల నెయ్యి కావలయును.

సమీపము, మంచినీరంధ్రం చెక్కలు వగైరా కృతు సంబంధములు కావలయును, కృతుశాంతి కై పీఠములు-పుచ్చములు నేదీయారాధన పుష్పములు కావలయును. జుత్తికులు ధరించుటకై 500 పతల దీక్షావస్త్రములు, 250 చలికై కష్టమొనగని గాలువలు వగైరాలు కావలసి యున్నవి.

పీఠవాదు, పీఠకులు ఆంధ్ర భక్తులందఱు కూడ యందు పాల్గొనుటకై వీటుగా యుండు సమయము ఈ క్రింది విధానము నేర్పాటు చేయబడినది.

ఈ కృతువునకు ఆర్థిక సహాయము చేయు వారందఱి గోత్ర నామములు శ్రీ బదిరీనారాయణుని పేరిట నిర్ణయించ బడును.

ఈ కృతువునకు వొక ఆజ్ఞాహుతి శాంతి యుక్తముగ జరుగుటకు రూ॥ 0-1-0 అగునని అంచనా నేయబడినది. గాన యీ క్రింది విధముక ఆర్థికాని సహాయము యేర్పాటు చేయబడినది.

ఒక ఆజ్ఞాహుతి తిమిగోత్ర నామ నిన్నప.		రు. అ. పై.
పుష్పముగ నిమగ్నించుటకు.	1	0-1-0
గ్రువని నాలుగు ఆజ్ఞాహుతులకు.	24	1-8-0
కూట యెనిమిది ఆజ్ఞాహుతులకు.	108	6-12-0
వెయ్యి యెనిమిది ఆజ్ఞాహుతులకు.	1008	58-0-0
పదివేలు యెనిమిది ఆజ్ఞాహుతులకు.	10008	మరియు ఒక డబ్బాల నెయ్యిన్ని. 501-0-0
లక్ష యెనిమిది ఆజ్ఞాహుతులకు.	100008	మరియుపది డబ్బాల నెయ్యిన్ని. 5001-0-0
పది లక్షల ఆజ్ఞాహుతులకు.	1000008	మరియు వంద డబ్బాల నెయ్యిన్ని. 50001-0-0

మరియు వెయ్యి డబ్బాల నెయ్యిన్ని. మరియు ఈ పవిత్ర పుణ్యసుయోగకాల మందు బదిరికాశ్రమములోను దానికి పోవు వోవలో గల పుణ్యస్థులముల యందును యాత్రికులు దిగుటకు అనువుగా యుండునటుల అష్టాక్షరి మందిరములను పేరుతో రామానుజ కూటములను (ధర్మశాలలను) నిర్మించి అందు శ్రీ రామాంజల వానిని ప్రతిష్ఠించ వలెనని తలంచు చున్నాము.

రెండు వేల రూపాయలు సమర్పించువారి పేరున ఈ రామానుజ కూటములో వొక గది నిర్మించ బడును.

ఈకృతువునకు ఆర్థికముగను తదితర విధముగను సహాయము చేయదలచువారు ఈ సంఘ పరిధాన కార్యాలయమునకు సంపవచ్చును.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారిక సంఘం.

పరిధాన కార్యాలయము,

107 వరదాముత్తయప్పన్ వీధి.

మదరాసు 1

ఇట్లు

తె. కం. గోపాలాచార్యులు,

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు,

కార్కడర్లు.

N. B.—బదరీ నారాయణస్వామివారి భామ్యగుర్తుతో గల అచ్చు రశీదు చుచ్చుకొనకుండ
కృతువు నిమిత్తమైనట్టి ధనమునుగాని, వస్తువులగాని యెవరికి ఈయకూడదు అనివిజ్ఞప్తి.

కటం

బందరు వాస్తవులు శ్రీ. ఉ. వె. శ్రీమాన్
వేదాల రంగా చార్యులు గారి మనుమకగు
చిరంజీవి వేదాల కణ్ణను యొక్క జన్మదినోత్సవ
మున అతని తల్లిగారు ఈ పత్రికకు రూ॥ 2-0-0
లుకట్టుమును సమర్పించిరి. ఈచిరంజీవిశ్రీయః
పతి ఆయురారోగ్యభాగ్యముల కృపజేయుగాక.

శుక్రివార పూజలు.

అయినపమి, ప॥ గోదావరిజిల్లా

కర్పిరామిరెడ్డి భార్య సూరమ్మ
కొప్పునాటి సూర్యరావు భార్య రేణుకు
అల్లము పురుషోత్తము భార్య లక్ష్మీకాంతమ్మ
ఈ భక్తురాండు శుక్రివార పూజలు
మహానైభాముగా జరిపించినారు.

ఏతేటిపాడు ప॥ గో॥ జిల్లా

గుడిమెట్ల రామిరెడ్డి భార్య సుబ్బయ్యమ్మ
బిబ్బిళ్ళసీతాయమ్మ
ద్వారంపూడి వేమనరెడ్డి భార్య సీతమ్మ
కట్టా వెంకన్న భార్య నరసమ్మ
నల్లమిల్లి తాతారెడ్డి భార్య సుబ్బయ్యమ్మ
తానంపూడి సుబ్బన్న భార్య బుల్లి
సత్తిరామరెడ్డి భార్య పద్మయ్యమ్మ

యలమ్మ శ్రీరాములుగారి భార్య కామాక్షమ్మ
తురగాసూర్యభగవానులుగారి భార్య సుబ్బలక్ష్మి

మొదలైన భక్తురాండ్రితోటి భాద్రపద
మాసంలోను ఆశ్వయుజ మాసంలోను వారి
వారి గృహముల యందు పత్రి శుక్రివారం
పూజలు భజనలు వగైరాలు జేరిపించిరి గాన
విగ్రందరకు ఆ శ్రీమన్నారాయణ మూర్తి
ఆయురారోగ్య అయిశ్వర్యములు యిచ్చి
రక్షించుగాక,

అర్థ మూరు

కోనాల పనరాజు భార్య సత్తిరాజు	0-4-3
మండ అప్పలరాజు భార్య వెంకమ్మ	0-4-3
కొవ్వూరి సత్యం భార్య సత్యవతి	0-4-3
నల్లమిల్లి సుబ్బయ్యభార్య సుబ్బయ్యమ్మ	0-4-3
కొవ్వూరి భాలిరెడ్డి భార్య వీరమ్మ	0-4-3
తాడి వెంకన్న భార్య గంగమ్మ	0-4-3
నాగిరెడ్డి వెంకటేశ్వర్లు భార్య పాపయ్యమ్మ	0-4-3
సత్తి గనిరెడ్డి భార్య చంటమ్మ	0-4-3
కోనాల సుబ్బన్న భార్య మహాలక్ష్మి	0-4-3
చిర్ర రామచంద్రరెడ్డి భార్య తులసమ్మ	0-4-3
మబ్బా గంగరాజు భార్య అచ్చయ్యమ్మ	0-4-3
నల్లమిల్లి వెంకటరెడ్డి భార్య కాంతమ్మ	0-4-3
చిర్ర ఈశ్వరడు భార్య వీరమ్మ	0-4-3

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత

పరిషత్సభలు

పాలకొల్లు పశ్చిమగోదావరి

స్వచ్ఛ్రీ భరణామ సంవత్సర మాఘ బహుళ పక్షి ఆదివారము (ది17-2-52)
 తేదీ లగాయిత వరుసగ మూడుదినములు పశ్చిమగోదావరిజిల్లా పాలకొల్లు పట్టణ
 మన అష్టభుజ లక్ష్మీనృసింహస్వామివారి సన్నిధిని (చిన్నగోపురము) శ్రీవిశిష్టా
 ద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత పరిషత్సభలు చీరాల వాస్తవ్యులగు
 శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీ మూర్తి ఆనాకి తిరుమల సమయోద్ధాత కోలాహల లక్ష్మీనృసింహ
 కుమారి తిరువేంగళ తాత దేశికాచార్యబ్రహ్మవర్ణంగారి అధ్యక్షత క్రింద జరుపు
 టకు నిరయించబడినది. ప్రతిదినము ఉభయమున గం7-30 మొదలు గం 10-30
 వరకున్న; సాయంత్రము గం 4-0 మొదలు గం 7-0 వరకున్న; పండితులచే
 వేదాంత సభలున్న;

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 మొదలు గం 4-0 వరకున్న శ్రీలకు
 మాతృము ప్రత్యేకము విదుషిమణులచే వేదాంతోపన్యాసములు జరుగును.

గాన భక్తులందరు యందు పాల్గొన గోరుచున్నాము.

ఇట్లు

ఆహ్వానసంఘము :-

అధ్యక్షులు:- రేపాక శేషావతారం, కార్యవ్యవస్థ:- రేపాకం గయ్య,

సహాయకార్యదర్శి:- మోటిమట్టసుబ్బారావు,

కార్యనిర్వాహకసభ్యులు:-

అరవిల్లి ఆశవాశింగరాధార్యులుగారు

చెక్కా వెంకటరత్నం,

మాచేపల్లి వెంకటరత్నము,

సింహాద్రి సత్యనారాయణమూర్తి:

కంఠేటి సేతారామబ్రహ్మము,

సలాది వెంకటరత్నము,

ఇమ్మిడి సత్యనారాయణ,

రేపాక రామలింగయ్య,

రేపాక వెంకటరత్నం,

చెక్కా రంగనాయకులు, బంగారు రాఘవయ్య,

త్యవలపల్లి వెంకటరామానుజయ్య, పోకల భాసనారాయణ,

పినిశెట్టి చిన వెంకటేశ్వరరావు, గుణ్ణం మంగయ్యనాయుడు.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వారా వార్షిక విరాట్ సమావేశ

ఆహ్వానపత్రాక్షర (చాలకొల్లు పశ్చిమగోదావరిజిల్లా)

స్వస్తి శ్రీ ఖరనామ సంవత్సర మాఘ బహుళ౯ఆదిచాదిము (17-2-52) తేదీ లగాయతు వరుస గమూడునెలములు ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము ౫ం 2-0 లగాయతు 4-0 ౫ం వరకు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వారా వార్షిక విరాట్ సమావేశము శ్రీ ఉ. వె. శ్రీమాన్ అద్వైత తిరుమల సుయోధ్యుడ కోటాహల లక్ష్మీనృసింహ కుమార తిరువేంగళ తాతదేశికాచార్యులయ్యవార్లం గారి అధ్యక్షతక్రింద పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలోని చాలకొల్లు గ్రామమున శ్రీ అష్టభుజ లక్ష్మీవృక్ష హస్తామివారి సన్నిధి యందు జరుగును. గాన ఉండుపక్షులు అభిమానులు అంగులు యందు చాలాన గోరుచున్నాము.

శ్రీ పరాశర సుదర్శనభట్టరుఅయ్యవార్లం గారు.

శ్రీ. పి. పి. సం. అయ్యవారు.

శ్రీ. కం. గోపాలాచార్యులుగారు.

శ్రీ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు.

శ్రీ. వి. సంఘకార్యదర్శులు

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధి

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారము విరివిగను శాశ్వతముగాను జరుగుననిపిస్తే ప్రతి శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతాభిమానియు తమకు వచ్చువార్షికనికరాదాయములో రూపాయి వక్కంటికి ఎక పైస చొప్పున “ శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారశాశ్వత నిధి ” కి విరాళమును సమర్పించ వలసినదిగ కోరియున్నాము. నూ ఈవిజ్ఞప్తిని మన్నించి ఈక్రిందతెలుపబడిన మహాశయులు వాగ్దానములు జేయుటేగాక తాముసమర్పించవలసిన విరాళమును పంపియున్నారు. వారికి యిందుమూలముగా మాహృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతను తెలుపుచున్నాము. శ్రియఃపతి వీరికి సకలశ్రేయస్సుల చేకూర్చు ప్రార్థనలు చున్నాము. సంవత్సరమువక్కంటికి

శ్రీ. ఉ. వె. శ్రీమాన్

శ్రీ పరాశర సుదర్శనభట్టరుఅయ్యవార్లం గారు. (కోడుకొండ)

25-0-0

శ్రీమతి శ్రీ. సూ. శ్రీవరమంగయ్యమ్మారావుగారు. (మైలవరము)

31-1-8

తె. కం. రంగరామానుజాచార్యులుగారు. (కోరుకొండ)

25-0-0

డా. ఆ. చి. కృష్ణమాచార్యులుగారు. (మదరాసు)

25-0-0

మరియు ఈపత్రికలో ఈనిధికి తోడ్పడదలచిన వారు చేయువాగ్దానపత్రములు తమకు సంబంధించి దయచేసి తాముస్వయముగ ఆపత్రికను తమవాగ్దానముతో పూర్తిజేసియు తమ బంధుమిత్రులచే పూర్తిజేయించియు, అయావాగ్దానముల ఈసంఘ కార్యాలయమునకు పంపియు ఈనిధిని తద్వారా శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకు తోడ్పడ ప్రార్థించుచున్నాము.

ఇట్లు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము,

107 వరదాముత్తయప్పన్ వీధి మదరాసు

భక్తినివేదన

(వేదాంత మాసపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ రాజములున్ను.

భక్తి ప్రచార విషయమైన వార్తలును
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నో
త్తరములున్ను ప్రచురించబడును.

చందాలు;

సాధారణ చందా ర. 18 రు. 5-0-0

సహాయ చందా ,, రు. 10-0-0

ఏకాదశి పూజలు.

వెలగల సుబ్బరెడ్డి భార్య కాంతమ్మ

సత్తి వెంకటరెడ్డి భార్య మినాక్షమ్మ

వెలగల సత్తిరెడ్డి భార్య మంగయమ్మ

మొదలైన భక్తురాంధ్రతోటి పూజలు

భజనలు కీర్తనలు అన్నియును అతి వైభవముగా

జరిపించిరి గాన వారికి శ్రీమన్నారాయణ

మూర్తి ఆయురారోగ్య విశ్వర్యములు యిచ్చి

రక్షించుగాక.

కొప్పిరెడ్డి వీరన్న భార్య భూషణమ్మ 0-4-3

చిర వెంకన్న భార్య సుబ్బయ్యమ్మ 0-4-3

పోకంకెట్టి వెంకన్న భార్య మహాలక్ష్మి 0-4-3

చిర రెడ్డి భార్య మంగయ్యమ్మ 0-4-3

కర్తి రామిరెడ్డి భార్య మాణిక్యం 0-4-3

1. శ్రీమన్నారాయణుడే సృష్టి - స్థితి - లయ
కారకుడు.

2. ఆయనే మోక్షప్రదాత.

3. ఆయనే పరతత్వము-పరమాత్మ.

4. ఆయన ఆఖిలహేయ ప్రతీతిక కల్యాణ
గుణకుడు.

5. ఆయనకు జీవుడు శరీరభూతుడు; శేషభూ
తుడు, పరతంత్రుడు, నియాముడు;
అనుభావుడు.

6. జీవులు జ్ఞానైకాకారులు.

7. జీవులు అనంతములు.

8. జీవులు పరమాత్మకంటె భిన్నులు; ఈ
భేదము సత్యమైనది; నిత్యమైనది.

9. జీవ-పరమాత్మలకు ప్రకృతి శరీరభూతమై
నది; శేషభూతమైనది; పరతంత్రమైనది;
నియామ్యమైనది; అనుభావమైనది.

10. ప్రకృతి వికారాస్పదమైనది. జీవపరమా
త్మలకంటె భిన్నమైనది. ఈ భేదము సత
మైనది; నిత్యమైనది.

11. జీవుడు ప్రకృతి వియుక్తుడై పునరావృత్తి
రహితమైన పరమార్థ సాన్నిధ్యముగు
పరమపదమును పొందుటయే మోక్షము.

12. భక్తి ఒక్కటియే మోక్షసాధనము.

13. భక్తియన తైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నమైన
స్మృతి పరంపర.

14. వివేక-విమోక్ష-అభ్యాస-క్రియా- కల్యాణ
అనవసాద-అనుదర్శలు భక్తికంగములు.

15. ఇవి సదాచార్య-సమాశ్రమణ-లభ్యములు

16. జగద్గురువగు శ్రీ రామానుజా చార్యులు
వారును; వారి యనుయాయులున్ను సదా
చారులు.

"వసుదత్తైష్టవత్ పరః" ఐ. నం.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

107, వరదా ముత్తియప్పన్ పీఠి, మదరాసు -1

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధి వాగ్దాన పత్రము.

ది. 12-12-1951 తేదీన మదరాసులోని సంఘకార్యాలయమున శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ప్రసాద సుదర్శన భట్టరు అయ్యువార్లంగారి ఆధ్వర్యత క్రింద సమావేశమైన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకర్తల సమితి జేసిన నాల్గవ తీర్మానము.

“శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగుటకు స్థిరమగు ఆర్థికావకాశము కల్పించుట అత్యంతావశ్యకము. ఇందు ప్రచారమున కవలంబించవలసిన విధానములు:-

1. ముఖ్యముగ విద్యాప్రచారము జరుగవలసియున్నది. ఇది శ్రీభాష్య-భగవద్విషయ-వేద-స్మార్తములలో పండిత పరీక్షల నేర్పరచి అందు తీర్ణులైన యోగ్యులగు పండితులందరకు జీవితాంతము వరకు సన్మానమును చేయుచుండుట.

2. ప్రచారకులను తయారుచేయు శిక్షణాలయములను నడుపుచుండుట.

3. వేదాంత విద్య నభ్యసించు విద్యార్థులకున్న, అభ్యసంపజ్ఞము పండితులకున్న తగు ఆర్థిక సహాయమును చేయుచుండుట.

4. పత్రికా ప్రచురణ; పుస్తక ప్రచురణ; విరివిగా జరుపుట మొదలగునవి.

ఇందులకై “శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధి” అనుపేరున ఒక శాశ్వత నిధిని ప్రారంభించ వలెననియు దానికై ప్రతి శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతాభిమానియు తన వికర ఆదాయముతో సంవత్సరము నకు రూపాయకు ఒక్క డబ్బుదీ చొప్పున ఈనిధికి శాశ్వతముగ విరాళమును సమర్పించు చుండవలసి నదిగ కోరుతు తీర్మానించడమైనది. ఈనిధి కేవలము శ్రీభగవద్రామానుజులవారు సిద్ధాంతీకరించి ప్రచారము జేసిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకై మాత్రమే వినియోగించవలయును”.

వాగ్దానము

పై తీర్మానమును నేను అంగీకరించుచు నేను నావార్షిక వికరదాయము ననుసరించి సంవత్సరము (మాసము) ఒక్కంటికి రూ. అక్షరాల చొ॥ శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధికి విరాళమును శాశ్వతముగ సమర్పించు చుండుటకు వాగ్దానమును జేయుచున్నాను.

సంతకము.

పేరు

చిరునామా

గ్రామము

పోస్టు

తాలూకా

జిల్లా

విరాళమును సమర్పించు కాలవివరము.

భక్తినిలయం

(వేదాంత భావనలు)

ఇందు వేదాంత భావనలు వ్రాసినవి.

శ్రీ పరమహంసాచార్యులు వ్రాసినవి.

వేదాంత భావనలు వ్రాసినవి.

తరుణులున్న ప్రచురించినవి.

ప్రచురించినవి.

ప్రచురించినవి.

ప్రచురించినవి.

శ్రీ పరమహంసాచార్యులు

శ్రీ పరమహంసాచార్యులు

శ్రీ పరమహంసాచార్యులు

Book-Post

1. శ్రీమన్నారాయణుడే సృష్టి - స్థితి - లయ కారకుడు.
2. ఆయన మోక్షప్రదాత.
3. ఆయన వేదలక్ష్మీమూర్తి - పరమాత్మ.
4. ఆయన అఖలపేయ ప్రత్యక్షిత కల్యాణ కారకుడు.
5. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
6. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
7. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
8. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
9. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
10. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
11. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
12. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
13. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
14. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
15. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.
16. ఆయన అఖలభూతానుభూతి కారకుడు.

"నగురురైవక వర" భ. వం.

ప్రచురై రామాయణము నను:

భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాసపత్రిక

సంపుటి 3

ఖర పువ్యం

సంచిక ౧౦

రామాయణంలో భాగ్యవేదము

వాల్మీకి రామాయణము అపారవ్యవస్థతో నిర్మితం. భాగ్యవేదము, అత్యంతానందముగా గాక గొప్ప ఇతిహాసమును, అధ్యాత్మికగ్రంథ చిత్రింపబడినది. రామలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల మున్ను. ఇందలిపాత్రలజీవిత, పవృత్తులు ఆదర్శ అన్వేష్యత, ప్రేమభావమును, ఎల్లరకు ఆదర్శ రూపములు. సీతాదేవి ఆదర్శ పతివ్రత. శ్రీరామ రూపములు, అన్నదమ్ముల సుధ్య మైక్రియు. ముడు ఆదర్శ పురుషుడేగాక, ప్రజాసంరంజనకై ప్రేమయు బలీయముగనుండుట సహజముగదా! అద్భుత త్యాగ మొనర్చెను. ఇట్లే రామాయ ఇందాధిక్యతకు తానెక్కడ, అని అందుకేమా!

జ్ఞాతివైరము సోదరులలోను పోషనూర్తి పరస్పర విధ్వంసమునకు కారణము కావచ్చు, వారి సుగ్రీవుల నిరోధమువల్లనే చాలిని వధించునట్లు సుగ్రీవుడు శ్రీరాముని ప్రేరేపించెను. ఇట్లే రావణుడు తన్ను దూషించి వెళ్ళిపోయిన దుననే విభీషణుడు, శ్రీరాముని ప్రార్థనలకు ఇంటిగుట్టు లంకకు వేటయినది, లంకాపాథమున శ్రీరామపక్షపు విజయమునకు విభీషణుని సలహా దిక్కిలి తోడ్పడెను. తటవాతము మనచరిత్రలో రాజకుటుంబములలో సోదరుల మధ్య కలహముల వలన చాల హత్యలు, యుద్ధములు జరిగి అనర్థములు కలుగుచు వచ్చినట్లు చరిత్రకారులువలె విదితము, కనుక రామ లక్ష్మణాదుల భాగ్యప్రేమనుండి తెలిసి వచ్చు కొనవలసిన అంశములనేకములు.

రామలక్ష్మణుల అన్యోన్యత విశిష్టము, భిన్నోదరులైనను లక్ష్మణుడు బాల్యమందును, పిమ్మట 14 యేండ్లు రామునితో కలిసి వనవాసము చేయుటయేగాక విద్యాభాగములనుగూడ వదిలి సదా సీతారాముల కాపాడుచుండెను. రామానుజ పదము ఆయనకే రూపమైనది! కైకేయీ వరమందు జేరకున్నను లక్ష్మణుడు రామసాన్నిధ్యముకై తనంతటి వనవాస కష్టమునుభవించెను. రామునికి లక్ష్మణునిపై నుండిన ప్రేమయు అప్రతిమానము. లక్ష్మణునివంటి సోదరభావముగల భారత లభించడని శ్రీరాముడు ను రామాయణములో పలుమారుల ప్రకృతము. రామ లక్ష్మణులవలె భరత శత్రుఘ్నుల మధ్యను భవిష్యాభావపు సోదరప్రేమ యుండెను.

సోదరప్రేమ. రామ లక్ష్మణుల ప్రేమ అతి ప్రథమే తాని వ్యక్తమైతము. నిరంతర సహవాసముతో వృద్ధియైచో భరతుడు అల్లుకాక తరుచు శ్రీరాముని విడిగ వేసుచే పసించెను, దూరములందును సహాస గమనము తానెరుదు. శత్రుకై రాజ్యకేరీటము. సింహాసనము వేచి యుండెను. దశరథ వర లబ్ధి నదియు జేరినదేగదా! కాని అయినతల్లిని నిరసించి రాజ్యము శ్రీరామునికే కట్టిబెట్టుటకు గురు, బంధు జనులతోను సేనతోను వెళ్ళి శ్రీరాముని ప్రార్థించి అందుకై ప్రాజాపతేతమును జేయబూనెను మరియు తండ్రి యాజ్ఞపై ఒక పుత్రుడవడి వెంటబెనెను గదా యనిన తానే అడవికిపోయి 14 యేండ్లు యుదుననియు భరతుడు కోరెను. ఇందునను భరతుని అపారప్రేమ స్పష్టము. తాని అది కైకేయీ వరములకును పితృవాక్య పాలనకును విరుద్ధములు. దశరథుడు రామాజ్ఞ ననుసరించి భరతుడే రాజ్యభారము వహించెను. అయితే దానినొక “సన్యాసము”గా అనగా మహాన్యాయపు ధర్మకర్మత్వముగా నెంచి శ్రీరామ పాదుకలు శిరసావహించి నందిగామములో మునివేషధారిగ నుడుచునే పాలన సాగించుచు శత్రువులను విడిచెనని రామునికి రాజ్యపాలనము నొప్పించెను. వాస్తవముకు రాజ్యపాలనమొక మహాభారమే. జనులందరి ఊమపు బాధ్యతను రాజు వహించెనె. వనవాసముననో తనయొక్కని దేహమునే, యెక్కుడు భారముమోపి కైకేయీ అనయెడ పక్షపాతమును భూషణని రా

యథార్థమునకు రాముడు సామాన్యపు భాతృప్రేమతో తృప్తినిందక దక్షిణపు దండకాది మహాటవులందు దుష్టరాక్షసుల దౌర్జన్యము నణచి ఆప్రాంతమునను వాసయోగ్యంగా చేసి శాంతజీవనులగు ఋష్యదులపై సపారప్రేమ జూపెను. నివాసమైనను గుహుని తన ఆత్మసఖునిగ జేసుకొని భాతృభావము జూపెను, అంతట నాగరిక కుటుంబములు వేలకొలదిగ దక్షిణప్రాంతమును వ్యాపించెను. భారతీయ నాగరికత ఉన్నత స్థాయిని జెందెను, జనులందరకు సౌఖ్యసంపదలు హెచ్చినవి, ఆర్థిక, వానర, రాక్షస చాతులు మూడును రామ సుగ్రీవ విభీషణుల మైత్రిద్వారా భాతృప్రేమ నలవరచుకొన్నవి.

భాతృప్రేమ సాదరుల మధ్యనే నిల్చిపోక పౌరులందరికైనను రాజుకు భాతృప్రేమ యుండవలెనని శ్రీమదామాయణంలో నివాసిలమైన సింహదేవ, శిశుమునిగిచ్చిన అమూల్య సందేశములందు స్పష్టమైచేయబడినది. పౌరులందరియైనను భాతృభావము వహించుటే రాజయెక్క-వలెను ధర్మం వానివల్ల నేమంచినీర్తియు కలుగుననిశ్చారమునకి సీతావచనపుమిమతతో వాల్మీకిమహర్షి రాజవంశములన్నియు అనుసరించునట్లు లోకజేమము నిచ్చు మహోత్తమమైన సంక్షేమము నిచ్చెనని మనము భావించవచ్చును. ఆ యుపదేశము యీనాటి ప్రజాస్వామిక పులిభావముకును వర్తించును.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీలక్ష్మీ నుంచి సంపత్కుమారుని తెచ్చిన విషయము

విద్యారణ్య పంచనన, విద్యా వాచస్పతి, శ్రీమాన్ విశ్వానరాయణాచార్యులుగా

శ్రీలక్ష్మీ నుంచి సంపత్కుమారుని తెచ్చిన విషయములో గృంధభేదములు

1. దివ్యనూరి చరితములో (సంస్కృతము) కల్యాణ సరస్వతీరమున పుట్టించినారు
2. గురుపరంపరా ప్రభావములో మూలవర్ ప్రతిష్ఠ చేసి పుత్రవత్ లేదనుచింతతో నున్న రామానుజులకు సృష్టములో నాపుత్సన బేరము శ్రీలక్ష్మీలో తురకరాజు యింట పున్నదని చెప్పగా శ్రీలక్ష్మీకి పోయి తెచ్చినట్లున్నది. చీలినాంచారు వచ్చినట్లులేదు.
3. ప్రహేళికామృతములో (సంస్కృతము) తిరునారాయణుని పుత్సనబేరమును శ్రీలక్ష్మీలో రాజు తన కూతురుతో కూడ పల్లకీలో కూర్చుండబెట్టి రామానుజున కిచ్చెను. అంతట దోవలో ఆమె విష్ణువుతో అంతరావము నొందెను. శ్రీలక్ష్మీ పుత్రుడు కలిసి వచ్చి జ్ఞాని అయ్యెను అని యున్నది.
4. పెరియత్తరుమడి యడవులో సుల్తాను గృహము నుండి శిల్పప్రేక్షకు తెచ్చిరి.

5. పరమ యోగి విలాసములో తిరునారాయణుని సేవించి పుత్రవ భేరమును ప్రతిష్ఠించి రనివున్నది.
6. ఆచార్యసూక్తి ముక్తావళిలో ఢిల్లీలో రామానుజులకు రామప్రియుని ఢిల్లీకు డిచ్చి కూతుర్ని యిచ్చి తివాహము చేసి కుమారుని కూడ నిచ్చి పల్లకీతో పంపెను.

తండ్రి కుమార్తె సంవాద మెక్కువగ గలదు.

వశగల గ్రంథములు

1. ఆంధ్ర ప్రాణ విరచిత యతిరాజ వైభవమున (సంస్కృతము)
ఢిల్లీ రాజ కూతురి యింటనున్న రామప్రియుని తీసుకుని వచ్చెను,
ఢిల్లీ రాజ కూతుడు అంతర్ధానము నొందెను. అని వున్నది.
ఆలయ చండాల ప్రవేశము చెప్పలేదు.
2. తృతీయ బ్రహ్మతంత్ర స్వతంత్ర స్వామిరచిత మువ్వాయరప్పడి గురుపరంపరలో³
ఢిల్లీ రాజ కూతుర్నిచ్చెనున్న రామప్రియుని తీసుకుని వస్తూవుండగా విగ్రహమును కుమార్తె
కొరకు తెమ్మని భటులను సంపగా వారి యుపద్రవమును తప్పించుకొనుటకు ఆచటవున్న
చండాలుల సహాయమును కోరగా వారికి బహుమానముగ ఆలయప్రవేశము నిచ్చరని
గలదు.

కృష్ణార్జున సంవాదము.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాడు.

అచ్చం

శ్లో॥ శాస్తాకారం భుజగశయనం పద్మనాభం సురేశం.
విశ్వకారం గగన సదృశం మేఘవర్ణం శుంభాగం
లక్ష్మీకాంతం కమలనయనం యోగిహృద్ధ్యాన గమ్యం
వందే విష్ణుం భవభయహరం పర్యలోకైకనాథమ్॥

(అనిచదువబడి తెరవెత్త బ్రతును)

క్షీరసముద్రమున శ్రీ భూ దేవులు పాదసంవాహనము గావించు చుండశ్రీమన్నారాయణుడు
శేవతల్పమునందు శయనించి లక్ష్మీదేవితో మాట్లాడు చుండును.

లక్ష్మీ:- నాథా! మీరనేక యవతారము ఇత్తి భూమంకలమున పుట్టు చుండుడుగదా! జన్మమున అసత్యమా? జీవులకు వలెసత్యమా?

నారా:- సత్యమే! అందుకు సంక్షేపమే! నాశితరజీవులకు వలె ఆశేక జన్మము గవచ్చినది. ఆవి యన్నియు సత్యములేనని యసత్యములు గావు. చాటివచ్చితిని నేనెఱుంగుదును. ఇతరులు గతించిన తమ జన్మల నెఱుంగరు. అదియే నా గలవిశేషము.

లక్ష్మీ:- సత్యమైనచో చేతనులవలె మీ పాదమేర్పర స్వభావమును విడిచి పుట్టుదురా? లేకనా నితోనే పుట్టుదురా?

నారా:- నా పాదమేర్పరముగు నజత్వ అవయత్వ సర్వేశ్వరత్వాది సమస్త స్వభావములను విడువకయే పుట్టుదును.

లక్ష్మీ:- అయిన నా జన్మమున మీశరీరము జీవులశరీరము వలె ప్రాకృతమా? ఆప్రాకృతమా?

నారా:- పద్మపుత్రీ! ఏమియెఱుంగనట్లడు చున్నావు? నేను నా యసాధారణముగు అప్రాకృతదివ్యమంగళ విగ్రహమును ఆయాజేవమునుపాది చాతులను సజాతీయమైన అవయవములు కలదానినిగా జేసుకొని దానియందు ప్రవేశించును.

లక్ష్మీ:- నాథా! జీవులకు వలె మీరును ఆజన్మకు కారణముగా పుణ్యపాపములను కట్టించుకొందురా? లేకమీసంకల్ప మాలేము చేతనే పుట్టుదురా?

నారా:- పద్మా! నాయవతారమునకు నాసంకల్పము తప్ప మేరేక కారణమును నేనవేషించను. తెలిసినదా?

లక్ష్మీ:- స్వామీ! మీరట్లవతరించుట సామాన్య చేతనులవలె మీపుణ్యపాపములు పక్షములగు కాలమునందా? లేక ధర్మములకు గ్లానికలుగు గాలమునందా?

నారా:- (నవ్వుచు) లక్ష్మీ! నాకు కొన్నిపుణ్యపాపములను కూడ తెచ్చిపెట్టకుము.

యదా యదాహి ధర్మస్యగ్లానిర్భవతి హేరమే!

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదాత్మావం స్పృహన్యహం!

నాజన్మమునకు కాలనియమము లేదు. ఎప్పుడువచ్చినను ధర్మములకు హనియ్యతలేదు.

ర్మమునకు వృద్ధియు గలుగునో అప్పుడెల్లను నాసంకల్పముచే నవతరించుదును.

లక్ష్మీ:- నాథా! మీ యవతార మితర జీవులకువలె సుఖ దుఃఖాదు లనభవించుటకా? లేక సాధు పరిత్యాగమునకా?

నారా:- (గట్టిగా నవ్వుచు) ఏమీ చెప్తదానా! సుఖ దుఃఖములకు నిమిత్తము పుణ్య పాపములే, అవి నాకు లేవని చెప్పి యుంటిని గదా! ఇక నీ ప్రశ్న కర్థమేమి? నాయవతార వాస్తవ ప్రయోజనమును చెప్పద వినుము.

పరిత్యాజాయ నాహనాం ! వినాశాయచ దుష్కృతాం !

ధర్మసంస్తాపనార్థాత్ ! సంభవామి యుగేయుగే ॥

వేదోక్తమును నమ్మాత్మ ధర్మాచరించును శీలముగా కలిగి సన్నా శ్రమింప, బూనిన నా ద్వంద్వము చేత నేను భారణ పోషకముల బొందబాలని వారై తీరణ మాత్ర కామును అనేక కల్పములుగా నెన్నుచు దుఃఖవశమున మిక్కిలి శిథిల గాతులగుదురని తలంచి యట్టి వాకి ఆరాధించుటకు లగిన సామూకాలమును జూపియు, మనోహరములైన నాచేష్ట లచే చొక్కించియు, దయతోఁగి మాపులతో తనివెయు, మింపుగా భాపించి యుజ్జించి యు రక్షించుటకును, నాని బాధించు దుష్టులను శిక్షించుటకును, నా యారాధన రూప మైవ వైదిక ధర్మము తీరింపగా నారాధించిన నాదివ్యమంగళ విగ్రహమును జూపు తచే మరల నాధర్మమును చక్షుగ స్థాపించుట కొఱకును, దేవ మనుష్యాది రూపముతో ఏ యుగము నందైనను ఆవతరింపఁ చుండును, నా యవతారమునకు యుగ విశేషవియమము లేదు.

లక్ష్మీ:- అయినచో మీఁ ద్వాపర యుగమున ఇట్టి ప్రయాణావసరమేమైన కలదా ?

నారా:- ఆ. ఆ. లేకేమి, తేతాయుగమున నేను రామావతారముతో నడవితో నుండగా ఋషు లుడదను నాయుపాకృత దివ్య శరీరాకారమును గాంచి భక్తి పార వశ్యమున మోహించి నా మూర్ఖత్వము నపేక్షించిరి. అన్నిడు వారికి, 'నేను ద్వాపరయుగమున శ్రీకృష్ణునిగా నవతరింతును. మీరా తరుణమున గోపికలుగా బుట్టి మీ కోరిక తీర్చుకొన వచ్చునని య భయ మొసంగి యుంటిని.

చం॥ మరియొక మాట దేవి ! వినుమా ! శిశువులుడు దంతవక్త్రు డి

చ్యురు ! షున ద్వాపరపాలకులు ! మున్ను సనందులు శాపమీయ ! నీ

కరణ జనించిన ! రిదియె కాగల కార్యము ! నేటి జన్మతో,

నరియగు వారి శాపములు ! సత్కృపతో నిడ నుదరించెడిన్ ॥

ఇదియును గాక మొన్ననే మన నారదుడు భూమియందు రాక్షసులు చెక్కురు రాజవేష ముతో వృద్ధి జెందుచు సాధుజనుల మిక్కిలముగ హింసించు చున్నారని చెప్పి యున్నాడు. వారి రక్షణ భారము నాదేగదా ! (ఇదియోవినుకట్టబ్రుచ్చించి) అదిగో, ఎవ్వరో తీరమొందుడి నన్ను పురుష మాత్మమంతో స్తుతిగవు చున్నారు. వీరై యుందురు. (లేచి బాగుగా జూచి) గోరూపమును ధరించిన భూదేవిని కంటబెట్టుచు రుద్రేంద్రుడాది దేవ ప్రముఖులతో విచ్చేసిన మన శ్రేష్ఠపుత్రుడగు బ్రహ్మదేవుడుగదా ! స్వాగతము, నీవు వచ్చిన పనియేమి, బ్రహ్మం॥

క్షీరసాగర తరంగశేకరా సారతారకీర చారుమూర్తయే

భోగి భోగ శయనీయశాయి నే మాధవాయ మధువిద్విషేనముః ॥

(అని సాష్టాంగ ప్రణామ మాచరించును)

స్వామీ! నీవెటుంగని దేమున్నది? నీవు శ్రీరామావతారమన గావించిన ప్రజ్ఞను సభ
లపరతువను నాశతో ఋషీశ్వరు లందరును ప్రేమలతో గోపికలై జన్మించి నీయవతారమునకై
తహ తహ లాడుచున్నారు.

మ॥ ఇదిగో చూడుము భూమిదేవి! ఇదిగో

యీ మూల గోమాతగా!

కదిలెన నీకడ! కేర్చుచునున్నదిగో!

కన్నీరు మున్నీరుగా!

హృదయంబెంత తపించు చున్నదో నదా!

యీ దుష్టులన్ మోయలే!

కదిరా! మాధవ! వీరుమింకఘణి!

పర్వంకింబు క్షీరాంబుధిన్!

సాధుజనులు తమయజ్ఞయాగాది కీర్తనకు స్వస్తి జెప్పి ప్రచ్ఛన్నముగా నీయవతారము
నకై తపంబొనరించు చున్నారు. ధర్మములన్నియు మఱి గలసినవి. ఇక నీవువేషింపగదని నన్ను
జేసుకొనుటకై యీ దేవబృందముతో నీ దర్శనమున కేతెంచితిని. పిమ్మట నీ చిత్తము,
సారా- చతుర్ముఖ! నాపనికై నీ వి-తగా చెప్పవలెనా? దేవకీ వసుదేవులును నందయశోదలును
మీ బిడ్డగా గోరియు నాలీలారసము నాశించియు తపంబొనరించి నానుండి వరంబుల బొంది
యున్నారు, కావున నేను మునముందు నా శేషతత్వమును నా శహాద్వార్తలై బలరాముగా నవ
తరింపజేసి నేను కృష్ణుడను పేరుతో నాతనికి తమ్ముడనై యవతరింతును.

నీ॥ ఎలసాయ మందున గులసతిన్ విడనాడి

నాతో నరణ్యంబు నడచినాడు!

పదునాలుగేడులు పలుకప్తముల కోర్చి

కనురెప్పరీతివన్ గాచినాడు!

యావ రాజ్యమొసంగ నంగీకరింపక

నాసేవకలి డాస జేసినాడు!

వనిలోన నీతను వదలిపెట్టుమటన్న

వెనుకాడ కట్టుగావించినాడు!

గీ॥ ఈతడు రామావతార మేనల్లి నవుడు

తమ్ముడై నాకు జేసిన దాస్యమునకు!

బుణ పడితిగాదె మిగుల లక్ష్మణునికెంతో

కాన జేసిన సేవ నవ్వాని కేవుడు!

దాస భాగవత సేవా ధర్మమొకటి నా యనుష్ఠానము ద్వారా స్థాపించి నట్లుగను, మీరే
గురు సేవా ప్రయత్నములోనే యున్నాను.

బ్రహ్మ:- (నమస్కరించి, స్త్రీయు, హరిహరము మేము పోయి వత్తుము. (అని నిష్క్రమింతుర)

హరమా:- రమా! నేనే యవతారమై నను దానికనుగుణముగ నీవును అవతరించుట తనే నాయన తార కార్య మంతయు సుకరమగు చూడెను, చూడుము.

ఊ! నీ యవతారమేను | ధరి

యంచిన నందుకు నల్ల నీతి | నా

యా యవతారమెల్ల | ముగ్ధమార |

వహించుట బట్టిగాదె | ప

ద్యాయతనేత్ర | నాడు నవతార

విధంబు సలహాంబుగా |

హాయిగ నాగుచున్నది హ మందున

నర్వ జనాభిరామమై ||

కావున నీ యవతారంబునందును నీవు నేనవతరించిన కొంతకాలమునకు భూమియందు భీష్ముని సృతికన్న రుక్మిణిగా నవతరింపుము. ఈ భూదేవి సత్రాజిత్తునింట సత్యభామగా జన్మించును. నేనప్పుడు మిమ్ముల నిరువురను పాణిగ్రహణము గావించి నాయవతార లీలారనము ననుభవించజేతును.

ఇట్లందుచిత్తము.

(తెర వాలును)

(ధృతరాష్ట్ర)కు సింహాసనాసీను యుండును. ఆచెంతనే నీచాననముపై సంజయుడుకూర్చొని యుండును)

ధృత:- (విచారముతో) సంజయ! శిరజోగుణ మెన్ని యనర్థములకు కారణమోయి,

కోపము లుద్భవించినను, చెప్పించినను దీనివల్ల నేగదా! ఆహా! నేను శ్రీ వ్యాసునితో

వాక్యించి యార్జించిన విజ్ఞానము నంతను దీనిపట్టనే పెట్టుకున్నదినుమా? పెద్దల

సేవజేసి గడించిన జ్ఞానము నంతను ఇదేయే దిగమింగి వేసినది. కానివో నాకు

ఒక్కరా యిద్దరా! నూరుగురు బిడ్డలేమి. వీరియెడల నాకీప్రేమాంధ్యమేమి? ఎవరెన్ని

చెప్పినను వినక బిడ్డని మనస్సేమి త్తోలిల్లునో యని వాడన్నదానికంతకు తందానతానయని

ముప్పు తెచ్చికొంటిని. మొక్కయే వంగనిది మూనైన వంగునా? ఇకనేమనుకొనిన ఏమిలాభము

పాపమా ధార్మికులై దుగ్ధామము లీమమని పోధేయ పడిరి, సర్వశక్తిగల సర్వజ్ఞ శిరోమణి

యగు శ్రీ కృష్ణుని రాయభార ముపిరి. అయ్యో! కార్యార్థ్యాలయననే యవమానపరిచి

కట్టచూసి. ఇంతకంటే నీకచేతు మీ కలదు? ఆగాటి ద్రాపతి పరిభవము తగుచు కొనిన హృదయము తూర్పుకుచున్నది. మహాపతివ్రత! సంజయా! నిజముగా జగముని పృథిన నాచెవులలో నహోరాత్రములు పృతిధ్వనించుచు నన్నుచికాకు పరచు చున్నది. నాకాహార నివృత్తములై పోనవినుమా! నాకేమిదిక్కు! నాకేమిదారి! అయ్యో! సంజయా ఈయుద్ధవి: మహాపాముమేమియు లేదుకా! నాబిడ్డలకు యుద్ధము చేయకయే రాజ్యలాభమున కేదైన ఊపాదుము జెప్పుము నాయనా!

సంజ:- ధృతరాష్ట్రా! నీకేమైన వెరియా! పిచ్చియా! నీవింకను పెరిటిదారిసే యన్నావా యతోధర్మస్తతోకృష్ణః! యతోకృష్ణస్తతోజయః॥

నీబిడ్డలకు స్వారాజ్యము సిద్ధముగనే యున్నది. ఇది నిశ్చయము, తప్పదు, సర్పదష్టునకు ఖండశర్కర విషతుల్యము. వినాశోన్మూలనకు విజ్ఞోపదేశము విషప్రాయము. “వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః” నీవికపెరితలఃపుల పోవిడిచి కానున్నది కాక చూనదని ప్రకాంత చిత్తువైన భగవంతుని ధ్యానింపుము. ఇరుగో గురువుంగవులగు వ్యాస భగవానులు ఇట్లే జిహ్వాచున్నారు.

(లేచి ఎదురేగి సాష్టాంగనమస్కార మాచరించి)

దేవా! ఇటువిజయముచేయుచు, ధృతరాష్ట్రాచిచ్చుల ఉద్విగ్న మనస్కుడై సాంత్యనోపాయము నారయు చున్నాడు.

వ్యా:- సంజయా! ధర్మప్రవోధవ! నేను వచ్చినదిందులకే, ధృతరాష్ట్రానికడకు పోవుదము ముగియదనువుము.

సం:- చిత్తము (ధృతరాష్ట్రానికడకేగి) రాజా! ఇరుగో! వ్యాసమహర్షి తగిన సమయమునకు హితకాములై విచ్చేసిరి.

ధృత:- గురువుంగవా! ఇదేధృతరాష్ట్రము నమస్కరించుచున్నాను, ఈ యాననము నలంకరింపుడు.

వ్యా:- ధర్మోజయతు! ధృతరాష్ట్రా! అను కున్నంతయు నైనది. చూచితివా! ఎవరెన్నిజెప్పినను నీజ్యేష్ఠపుత్రుడు వినడయ్యె ఇకచింతించిన నేమిలాభము,

కం! కాలంబగుటయు వృథులకు!

నాల్లము సమకూరె దీనికడలకు మదీనీ!

వాలోచింపగ వలసిన!

నేలోనికి దివ్యదృష్టి నిచ్చెద పుత్రా!

ధృత:- అయ్యో! లండీ. నేనుపుట్టుకున్నది, పరిశ్రమ శుభపరంపరలు స్వామిందు గడచినవి. నేనొక్కగానినైనను జూచియెఱుంగను. చూచుచువుట్టిరి, పెండ్లాకిరి, విడ్డలగనిరి. నేనొక్క శుభ మైన నను జూచునానందించితిని! అయ్యో! నాయనా! గాకివుడి కులనాశమును గాంచుటకా పాడుదృష్టి అయ్యా! వలను, వలను. 'నీ యనుగ్రహమున్నచో' వినునట్లు అనుగ్రహింపుము అంతియేచాలును.

వ్యా—అయినచో ధృతరాష్ట్ర! నీ ప్రియమిత్రుడగు నీ సంచయునకు దివ్యదృష్టిని దివ్యశోత్రిము ను ప్రసాదించు చున్నాను. ఈశనికి యీ యుద్ధముకు వ్యవరకు మాడకయే భూతభవిష్య ద్వర్తమానమగు కలకలములముట్లు భాసించును. చెప్పకయే దేశకాల విప్రకృప్తములు విడిపించును. వివిధశ్రీరేఖలు బాధింపకుండును. ఈతనినట్టి యాయుధములైనను బాధిం పనెరవు. యిట్టి దివ్యశక్తిలో నీతడు నీ చెతనుండి సమస్త సంగ్రామ వార్తలను యథార్థముగా నెప్పుడు కన్పించుచుండును. అట్లువినుచు నకల యుద్ధవార్తలను విను చుండుము. భగవత్సంకల్ప మూలకమగు ప్రళయవేగము నడ్డుట కేరితరము?

సంజయా! (ఓని పిలచి ఆతనిని అభిమంత్రించును)

(సంచయుడు మాజీన తేజముతో విరాజల్లును)

సంజయా! నీ కప్రిహతిశక్తి సంపద ననుగ్రహించితిని, నీవు ధృతరాష్ట్రునకీ యుద్ధవార్తల నన్నిటిని యథార్థముగ నెరుపుచు చుండుము.

సం—మహా ప్రసాదము.

వ్యా—ధృతరాష్ట్ర! స్వభవితృడవగము. నేనిక పోయి వత్తును.

ధృ—చిత్తము.

(వ్యాసుడు నిష్క్రమించును)

సం—ప్రభూ! మన వారందఱును కురుక్షేత్రమున సమావేశమై పూహముల పన్ని యుద్ధోన్ముఖులై యున్నాము. నేనొక్కసారి రణరంగమునకేగి వారివారి ప్రవృత్తుల నారసి తుణములో నీ సన్నిధికే తెంచి.

కం! వినినదియును నెయ్యెడనే

గనినదియును మునికృపం ప్రకాశంబైతో

చివదియును విశదంబుగ

వినిపించెద మొదలుకొని నవిస్తారముగన్ ||

ధృ—సరియే! పోయి త్వరగారము నీరాకృత వేచియుండును.

సం—చిత్తము పెలవొనంగుము.

(నిష్క్రమించును)

రామానుజ ఆత్మభావోపదేశము

ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవికరయమిత్ర, విమర్శక శిరోమణి, విద్వారత్న గౌ. రమాకాంతాచార్యులు గారు వ్రాసినది.

ఆ పౌరుషేయ మగు వేద చతుష్టయము నకును వ్యాఖ్యానప్రాయమగు శ్రీమన్మహాభావత్రయమున, వేదాంతపరమగు శాంతిస్తోత్రమునకు నుపవాక్యముగా, నిబంధించిన 'నారాయణీయ ధర్మము లకు శ్రీ పాంచరాత్రీయని పేరు (శాంతి 840-111, 112). స్మృత్యాచార్య శ్రీమన్నారాయణుడు తన నాభికములైన బుట్టిన చతుర్ముఖబ్రహ్మకు వేదము లొసంగి, వానిని వ్యాఖ్యానముగా నుండుటకుగాను ఈ పాంచరాత్ర శాస్త్రము నిర్మించి, దానిని ఆయనకు సరహస్యముగా సస్యగ్రహముగా నుండేశించెను (శాంతి 851-67) ముముక్షువులకుఁ దీనిని-తపస్యచక్రాంకనము, ఊర్ధ్వపుండ్రీకము భగవాన్మహారణము (పేరుపెట్టు కొనుట) ఉపాక్షేపమంత్రోపదేశము, భగవదర్చాపూజ-ఆనుపంఛసంస్కారములను శ్రీ పాంచరాత్ర శాస్త్రము విధించుచున్నది-తన పితృపాదులగు శ్రీమన్నారాయణునుండి, ఈపంఛసంస్కారములను బొందిన చతుర్ముఖుడు, ఇందుగ్రహకు దాను వానిని కృప చేసి, స్వర్గలోకమునేల బంపెను. (అవ్యక్తానివత్త్రువాదిత్య ప్రతిచూడుము). భగవచ్చట్రయమునకు నారాయణునియందే ముఖ్యవృత్తి నవ్యంఛనము పరాశర మునివరుల శాసనముండుటచే (విష్ణుపురాణము 6-5-79 ఈ నారాయణీయ ధర్మమునకే, భగవద్ భాగవత) ధ్యాయని భాగవత మతమని పేరు.-బ్రహ్మమానస పుత్రుడగు నారదమహర్షి శ్రీ పాంచరాత్ర శాస్త్ర ప్రవర్తకు

డు (శ్రీ భాగవతము 1-3-6 శ్రీధరవ్యాఖ్య). శ్రీ పాంచరాత్రోక్తమున ఈ భాగవత మత సాగ్రహదామును మూడు మండలముగా త్రిలోకములయందును వ్యాపించెను మొదటి పరంపర, దేవర్షి యగు (భాగ 10-20) నారిదునిది, రెండవ పరంపర బ్రహ్మర్షి పరంపర. ఇది పుగురుత్తమాఖ్య పాంచరాత్ర సంతాన ప్రవర్తకులగు వసిష్ఠ మహర్షి-చూడవ పరంపర రాజ్ఞు పరంపర.-ఇది వేదార్థ ప్రకాశకుడగు మను మహామునిది. రాజ్ఞు పరంపర మహాపు ధ్వారా ఇత్యోకువు వక్తకు వచ్చి భగవ్యావృత సామెను (శాంతి 886-45, 47, 848-85 టు 51). శ్రీ పాంచరాత్రీయమునకు సాతాంత మని వ్యవదేశము (శాంతి 842-9) ఇత్యోకువు సత్సత వశీయడు కంఠములోని భావాన్ని శ్రీరామచంద్రమూర్తిగ నవతరించెను. శ్రీరామచంద్ర మూర్తివలెనె, శ్రీకృష్ణ భగవానుండును సాద్వితి వశీయుడే, త్రేతాయుగమున, శ్రీరామచంద్రుని వంశగురువగు వసిష్ఠ మహర్షి చేతను, ద్వాపర యుగమున శ్రీకృష్ణ భగవానుని, అంతరంగ భక్తులగు శ్రీ పరాశర, వ్యాసశుక బ్రహ్మల చేతను భాగవత మత సాగ్రహదామున వ్యాకము గావింప బడెను-నారదాదివృద్ధై, భాగవత ధర్మమా ననుష్ఠించిన ప్రహ్లాదునిచేతను, అతని వంశీయుడగు బలిచేత.-ఈ ధర్మము దైత్యుల యందును,-సాతాశలోకమునను వ్యాపింప వేయ బడెను. ఈ మూడు పరంపరలతో-

ప్రథమపరిపరా ప్రవర్తకుడు (నారదుడు) తత్వములు తపస్సు చేసి, దైవియోగబలమున విజ్ఞానములభించి తత్ఫలముగా మేరు పర్వతమునకు ఉత్తరతటమున నున్న క్షీరసాగరములో మహా ప్రళాశ నూనముగా వెలుగు శ్వేతద్విషమునకు వెళ్ళి, అచట శ్రీమన్నారాయణుని సేవించి తదాజ్ఞచేదిరిగి మేరువు పర్వతము మీదుగా బదిరికా శ్రీమమునకు వచ్చి, అచట, శ్రీమన్నారాయణుడే, ఆచార్యశిష్య రూపములై సరనారాయణ మహాపులుగా నవతరించిన తత్సన్నిధిలో - శ్రీమదష్టాక్షరీ మహామంత్ర

ముఁదేశమై, వానిని శుశ్రూషించుచు చిరకాలము భగవన్మంత్రమును జపించెను. (శాంతి) 337-22, 26, 31, 32; 344-23, 33; 345-27) - పూర్వోక్త పరంపరాత్రియములో, - రాజర్షి పరంపర, గంగానదిపత్ర, - బ్రహ్మర్షి పరంపర, సరస్వతీనదిపత్ర, - దేవర్షి పరంపర యమునానదిపత్ర, సమస్తముముత్తచేశకులను, భగవదున్ముఖులఁగావించెను ఈపరంపరలలో యమున పరంపర శ్రీరామానుజీయ విశిష్టాద్వైతులకు ఉపాదేయమాయెను.

శ్రీ రామానుజ మూర్తి ధ్యానము

శ్రీ ఓ. పే. శ్రీమాన్.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణచారి.

శ్లో॥ స్వరూపం పరమాత్మానం ।
స్వభావం శ్రీస్వభావకం ॥

శ్లో॥ మత్తకం శ్రీశారాతిం ।
నాథాఖ్యం ముఖమండలం ।
నేత్రీయ్యగ్రం సరోజాక్షం ।
కపోలం రాఘవంతథా ॥

శ్లో॥ నక్షత్రం యమునాఖ్యం ।
కంఠం శ్రీపూర్ణదేశికం ।
బాహుద్వయం గోపీపూర్ణం ।
శైలపూర్ణ స్తనద్వయం ॥

అర్థము

శ్రీరామానుజులవారి యొక్క స్వరూపము పరమాత్ముడుగను; స్వభావము శ్రీలక్ష్మీస్వభావముగను;

శిరస్సును శ్రీసమాత్మార్ధుగాను; ముఖమండలమున శ్రీమన్నాథమునులుగను; నేత్రద్వందమును శ్రీపుండరీ కాక్షులుగను కపోలమును శ్రీరామ మిసులుగను;

వక్షస్థలమును శ్రీయామునాచార్యులుగను; కంఠమును శ్రీపరాంకుశ దాసులుగను; హస్తద్వయమును పూర్ణులుగను; స్తనద్వయమును శ్రీశైల పూర్ణులుగను;

శ్లో॥ కుక్షీంతు వరరంగార్థం ।
పుష్పం మాలాధరంతథా ।
కటింకాంచీముని జ్ఞేయం ।
గోవిందార్థం నితంబకం ॥

అర్థము

ఉదరమును తిరువరంగ మ్మైదుమాళయలోను;
వీపును తిరుమాలై యాండానుగాను; మొలను
తిరుక్కచ్చి నంబిగారుగను; నితంబమును ఎంబా
న్లుగను;

శ్లో॥ భట్ట నేదాంతి నౌదంఘే ।
ఊరూయగ్మం కలిద్విషం ।
కృష్ణం జానుయుగంచైవ ।
లోకం శ్రీపాదపంకజం ॥

పిక్కలను భట్టరు- సంజీయన్లుగను; తొడ
లను సంబిళ్లగను; మోకాళ్లురెండింటిని వడకుల్ల-
తిరు వీధిపిల్లెగను; పాదములను పిల్లెలోకాచా
ర్యులుగను;

శ్లో॥ రేఖాం శ్రీశైలనాథాఖ్యం ।
పాదుకాంవరయోగినం ।
పుండ్ర సేనాపతిం ప్రోక్తం ।
సూత్రం కూకపతిం తథా ॥

పాదమండలిరేఖలను శ్రీశైల నాథులుగను;
పాదుకలను మణివాళ మహామునులుగను; ఊర్ధ్వ
పుండ్రమును సేనాపతియిక్ గను; యజ్ఞోపవీతి
మును కూకపతియగును;

శ్లో॥ భాగినేయం త్రిదండంచ ।
కామాయం చాంద్రపూర్ణకం ।
మాలాం చతురుకేశార్థం ।
ఛాయాం శ్రీచాపకీరణం ॥

త్రిదండమును మొదలియాండానుగను; కామ
యమును ఆంధ్రపూర్ణులుగను; కంఠమండలిమా
లికను తిరుక్కురుగై ప్పిరాన్ పిల్లనుగను; నీడను,
శ్రీధనుర్దాసులుగను?

శ్లో॥ ఏవం రామానుజార్థస్య ।
అవయవానభలాన్ గురూన్ ।
అవయవినం మహాత్మానం ।
రామానుజమునిం భజే ॥

ఈవిధముగ శ్రీరామానుజుల వారియొక్క-
సమస్త అవయవములను మనపూర్వాచార్యులుగ
ను అవయవిస్థానీయులుగ మహాత్ములైన శ్రీరా
మానుజ మునులను భజించుచున్నాము.

శ్లో॥ గురుమూర్ఖ్యత్వ యోగీంద్రం ।
యోధ్యాయే త్రైత్యహం నరః ।
సర్వా నామా నవాప్నోతి ।
లభే చ్ఛాంతేపరంపదం ॥

పూర్వాచార్యుల నందఱను తమకరీరముగ
ధరించియున్న భగవద్భామానుజ యోగీంద్రు
లను ప్రాణినిత్యము ధ్యానించు నరుడు సమస్త శో
రికలను పొంది చివరకు పరమ పదమును పొంద
గలడు.

ఈవిధముగా ప్రాణినిత్యము ధ్యానముచేయుటచే పూర్వాచార్యులతో గూడుకున్న భగవ
ద్భామానుజుల వారిని ధ్యానము చేయుటయగును,

నా రీ వి థా గ ము

శ్రీమతే లామానుజాయ నమః

తిరుక్కోళార్ పెళ్ళి విత్తై రహస్యము

(అంకుర :- శ్రీ మద్భాగవత శ్రీహరికాండము, పదహారు)

ధా గి వ త ము

అ॥ తందై యెంగే యెన్దేనో ధృవనైప్పోలే॥

తె॥ నాతంద్రి యెక్కడనని అడిగినానాధృవునివరె ॥

వి

జిత్తాచపాక మహానానక సునీతి సురిచి యను నిర్దళ భార్యలు గలరు వారిలో సునీతికి ధృవుడును సురుచికి ఉత్తముండును బుట్టిరి. సురుచి బోధనలకు చిక్కి సునీతిని రాజు పట్టణమునకు దూరముగా నుంచెను. ధృవునికి ఐదు సంవత్సరములు కాగానే వీధిబడికి పంపెను. తోడిబాలురచే తన తండ్రియే రాజుని విని సుదేహానివృత్తికై తనతల్లితో నా తండ్రి యెక్కడ! యని అడుగగా ఆమె దుఃఖాకాంతురాలై తన వర్తమానంబును చెల్పెను. ధృవుడు అమ్మా! నేను నగరికి వెళ్ళి రాజు సింహాసనముపై కూర్చుండి ఉత్తముని తోడపై నిడుకుని ముద్దులాడు చుండుటను గని తా నును మాటియొక్కతొడపై నెక్కి కూర్చుండెను. తటాలున సురుచి వచ్చి ధృవుని చెంపపై చుట్టి నీవు నీకంఠి తోడలో కూర్చాన తగవు. ఆపదవి కావలసియుండిన తపస్సుజేసి రమ్మని గెంటించె ను. ధృవుడు దుఃఖముతో తల్లివద్దకు వచ్చి యావద్వర్తమానంబును చెల్పి నాపినతల్లి చెప్పినట్లు గెవస్సునకు వెళ్ళెదనని పట్టుపట్టి తల్లి యెంతవారించినను వినక నెళ్ళుచుండగా భగవంతునిచే నను జ్ఞాతుండై నారదులు ప్రత్యక్షమై ధృవునికి ద్వాదశాక్షరియగు “ఓం నమో భగవతే వాసుదే వాయ” యను మంత్ర ముపదేశించి వెళ్ళెను. నారదులు ధృవుని కారణమడుగగా ధృవుడు స్వామీ! సవత్సరమాతృవాగిషుత్తతంబగు మనంబును భగవద్ధ్యానయోగ రనాయనంబున మాపు కుండునని చెప్పి యమునాతీరమున కూర్చుండి తపస్సు చేయగా భగవంతుడు ప్రత్యక్షము కాగా.

ధృవుడు:-

గీ॥ నయనముల విభుమూర్తి బాసంబుసేయు !
పగిదిదన ముఖమునను జంబవముసేయు!
గీల దగభుజములను నాలింగవంబుసేయు!
గతిని తగదండ వన్నమస్కృతు నొనర్చె॥

ధృవుడు:-

చె॥ నిరతము దావకీన భజనీయపదాబ్జనుగంధలద్ధి!
నెవ్వరుమది నొందగా గలుగువారలు తత్ప్రియమర్చ్యజేహమురి!
గరము తదీయ చారసుతకామ సుహృద్భవ బంధువర్గమున్!
ముఱతురు విశ్వతోముఖ!రమాహృదయేశ! ముకుంద! మాధవా

యని ప్రార్థింప భగవంతుడు ధృవుని భక్తికి మెచ్చి ధృవా! ఇమ్మేదినియందు బరిభ్రామ్యమా
నోచక్రింబునుబోలి గ్రహనక్షత్రభారాగణ జ్యోతిశ్చక్రింబు నక్షత్రీయాపంబులైన ధర్మాగ్ని
కళ్యణకళ్యలును సప్తర్షులును చారాసమేతులై ప్రక్షీణంబు దిరుగు చుండుదురు. అట్టిదురాపం
బున నన్యాభిప్రితంబును లోకత్రయ ప్రళయ కాలంబునందు నశ్వరంబుగాక ప్రకాశమానం
బైన ధృవక్షీతియను పదంబు ముందట (26,000) ఎండ్లుచన బ్రాహ్మితువని యాశీర్వదించి యం
తర్థానుడయ్యెను. (తి. అ) ధృవునివలె ఇటుల ధృఢాద్యవసాయము జేసినానా!

నా లా యి రం.

అ॥ మూనాళులై చొన్నేనో త్త్ర బంధువై పోలే॥

లే॥ మూడక్షరములతో ముక్తినిజొందినానా త్త్ర బంధువువలె॥

తిరుమాల॥4॥ మొయ్య వల్వినై యుల్ నిను మూనాళుత్తుడైయ పేరాలే॥

త్త్ర బంధు మనే పరాంగది కండుకొండన్॥

ఇత్తనై యడియరానారు ఇరంగుం నమ్మరంగనాయ॥

పిత్తనై పెట్టుమందో పిరవియుల్ పిణంగుమారే॥

తా॥ ఎంతకాల మనుభవించినను నశింపని పాపమునొర్చిననుమూడు అక్షరములుగల గోవిందయను
తిరునామానుసంధానముచే త్త్రీయాధమడైన త్త్రీబంధువుగదా పరమపదమును ప్రాప్తింపెను
హృదయమందు లేక వాక్కుచే "గోవింద" నామ మనుసంధించు దాసులకై కనికరించు
వాడైన మన "రంగని" గూడి యనుభవించుటకు ప్రాప్తముండియును జన్మదుఃఖబాధలలో
పడి పరిభ్రమించు చేతనులను జూచి "భక్తాక్షిరేణు" దాసులు అయ్యో అని చింతిం
చుచున్నారు.

వి. పు. శ్లో! పాపిష్ఠః క్షత్రబంధుశ్చ పుండరీకశ్చ పుణ్యకృత్ |
అచార్యవత్తయా ముక్తైతస్మా దాచార్యవాన్ భవేత్ |

తా! మహాపాపియైన క్షత్రబంధువున్న మహాపుణ్యత్ముడైన పుండరీకమునియు సదాచార్యసంబంధమువల్ల ముక్తి జెందిరి.

క్షత్రబంధువుయొక్క వృత్తాంతము.

పూర్వమున క్షత్రబంధువను రాజాకడనుండెను. అతనికి దగ్గు సంపాదన మాయెను. వైద్యులు పరీక్షించి ఈ దగ్గుకు కుండేలు మాంసము పథ్యమనిరి. అట్లే ప్రతిరోజును భుజించుచుండెను. ఒక్క రోజు అడవిలో కుండేలు దొఱకకపోయెను, రాజు వంటలవారిపై మిక్కిలి ఆగ్రహించగా ఆ మఱువాడు అప్పుడు పుట్టిన శిశువును జంపి పచనముచేసి యుంచెరి. ఈ కుండేలు మాంసము బహుభాగుగనున్నది. అదే ప్రతిరోజును పెట్టమని రాజుజ్ఞచేయగా అట్లే ప్రతిరోజును జరిగెను. నరుడు నరమాంసము తినుటవలన రాక్షసులకువలె ఈ రాజునకు కోరపండ్లు పెరగసాగెను. అంతఃపుర స్త్రీలగు తనభార్యలను హింసించి వారల రక్తములను త్రాగ నుఱింపెను. వారందరును తమ తల్లిగారిండ్లకు పోయిచేరిరి. తర్వాత మంత్రి ప్రధానులను రాజాంగసేవకులను అట్లే పురజనులను బాధింపసాగెను. అగడరును భయపడి పారిపోయిరి. ఊరేలేక శూన్యమాయెను కడకు అడవికి పోయి నర మాంసమునకై పరుగులాడుచుండగా శ్రీనారదముని ఎదురుపడెను. నారదులగు హింసించబోగా క్షత్రబంధురాజునకు హితోపదేశమునుజేసి తర్వాత మంత్రోపదేశము చేసి పోయెను. అతడట్లే ధ్యానగతుడాయెను.

తి. అ! ఈ క్షత్రబంధువవలె తపస్సు జేసినానా ?

శ్రీ రామాయణము

అ॥ ముదలడియై పైకేనో అహల్యయైపోతే ।

తే॥ ఆదిమధ్యాంతరహితుని పాదస్పర్శను బొందినానా అహల్యవలె ।

వి

అహల్య అయోనిజయగుటచేతను బ్రహ్మ మానస పుత్రీయై పదివేల సంవత్సరములు గౌతమమహామునితో కాపురము చేయుచుండగా ఇందునియొక్క మోసకృత్యమునకు మోసపోయినందున గౌతముల శాపబద్ధురాలై చట్రాయిగ బహుకాలము పడియుండి శ్రీరాముల పదరజులు సోకి మరల అహల్యయై గౌతములను గూడి గృహస్థ ధర్మమును నిర్వర్తించెను. ఈ అహల్య దేవిని పంచకన్యలలో నొక్కఁగ యందురు.

శ్లో॥ అహల్య ద్రాపదీ సీతా తారా మండోదరీ తథా ।

నిత్యయావృణ సంపన్నాః పంచకన్యా గుణాన్వితాః॥

క॥ ముదితాపసి వెనువెంటను వదలక చనుదెంచునట్టి వడీరాముని శ్రీ

పదరజము సోకి చిత్రం బొదవగ గనుపట్టె నెదుట నొక యువల ముటన్ ।

క॥ పడునై యొప్పిదమై కడు గదలుచు బంగారు పూనె కరిగిన వడిదన్ ।

బొదలుచు లావణ్యస్థితి సుదలై చూపట్టి నిలిచె సురుదిరలీలన్ ।

చ॥ విశ్వామిత్రులీ అమానుషకృత్యమును జూచి మనమున నుప్పొంగుచు

ఉ॥ ఆ మునివల్లభుండు కొనియాడుచు బాడుచు వేడ్కతోడ శ్రీ ।

రాముని జూచి యిట్లనియె రామ భవత్పదధూళిసోకి తా ।

భామిని యయ్యె రాయి కులపావన చూడగ జిత్రమయ్యె నీ ।

నాను మెఱుంగువారలకు నమ్మగ వచ్చును భుక్తి ముక్తులున్ ।

తే॥ మంచుకప్పిన మబ్బున మాటువడిన నిండు జందురు గుచివోలె నుండుదాని

నీట ప్రతిబింబితంబై నిగుడుచున్న యెండయన దేజిమాడు రాకుండుదాని॥

కం॥ శ్రీరామచంద్రు డాశ్రమ । ధారిణిజేరంగ శాపతాపమునాయన్ ।

నారీమణి తనపూర్వా । కారంబున భువనములకు గవబడెమరలన్ ।

(ఈ. అ.) అహల్యవలె నేను ఆ రామచంద్రుని పాదస్పర్శను బొందినానా?

రామానుజుల రహస్య స్వీకారము

శ్రీ. వరపంగయ్యమ్మారావుగారు

తిరుక్కోట్టయూరు నందిగారు ఎంబరు మా నాల్గును పదునెనిమిది పర్యాయములు మంత్రాన్విత దేశమునకై తిప్పిరి. ఎంబరుమానార్లు అప్పటికే అపారపాండిత్యము గలవారై ఆదర్శ ప్రాయమగు అనుష్ఠానమును గలవారలై సన్యాసాశ్రమ స్వీకారము చేసినవారై యుండిరి. ఇట్టి మహనీయుల నిటుల పదునెనిమిది పర్యాయములు మంత్రాన్వితమునకై తిప్పుట న్యాయమా? అనినతో నొక దృష్టాన్తాయమునే చెప్పవచ్చును.

శ్రీ నందిగారు పదునెనిమిది పర్యాయములు పదునెనిమిది విశేషార్థముల ఎంబరుమానార్లకు సాయించవలెనను వరమ కృపచే తిప్పిరే గాని మరెట్టి లోపము గాని యున్నదను సందేహముచే కాదు. గాన తిప్పుటలో తప్పులేదు. ఒక్కొక్క పర్యాయము ఒక్కొక్క అర్థవిశేషమును శ్రీ తిరుక్కోట్టయూరు నందిగారు సాయించి యుండిరి. అవి యేవియన:—

ముముక్షువునకు సంసారబీజమునశించవలయును అది ఎటుల నశించుననగా భార్యపుత్రాదులపట్ల

“పంకా దుత్పద్యతే కీటః|

కీటః పంకం న పథ్యతే|

లోకా దుత్పద్యతే జానీ|

జానీ లోకం న పథ్యతే|

మట్టి పురుగు బురదనుండియే పుట్టినను అటు రద ఆపురుగునకు గిట్టదు అటులానే జ్ఞానియైన వాడు లోకముతో సంబంధము కలవాడే అయినను తాకికవిషయముల యగుదు విరాగియై యుండును. ఈవిధముగ సంసారబీజము నశించవలయును.

2 సంసారబీజము నశించిననే తప్ప అహంకార మమకార నివృత్తి కలుగదు. అహంకార, మమకార నివృత్తి ఎటుల కలుగుననగా.

అహంకార మనగా గర్వము. మమకార మనగా మాత్సర్యము,

“అగ్ని ర్వ్యాపకదీపం చ
శైత్యాం గర్వ వివర్జయేత్||

అగ్నివలన ఉత్పన్నమైన దీపము చల్లనైన గాలిచే ఆరిపోయినటుల అహంకార మమకార నివృత్తి కలుగవలెను.

3 అహంకార మమకారములు నశించిననే తప్ప దేహభిమానము నశించదు,

4 దేహభిమానము నశించిననే తప్ప ఆత్మజ్ఞానము జనించదు,

5 ఆత్మజ్ఞానము జనించిననే తప్ప ఐశ్వర్యభోగాదుల విషయమై ఉపేక్షాభావము జనించదు,

6 ఐశ్వర్యభోగాదుల విషయమై ఉపేక్షాభావము జనించిననే తప్ప భగవంతునిపై ప్రేమజనించదు

- 7 భగవంతునిపై ప్రేమ జనించిననే తప్ప విష 14 భగవత్పరిగ్రహము కలిగినచే గాని అనన్య
యాంతరముల యందు రుచి వదలదు. ప్రయోజనుడు కాబాలడు.
- 8 విషయాంతరముల యందు రుచి వదలినగాని 15 అనన్యప్రయోజనుడు గాకుండగ అనన్య
పారతంత్యము జనించదు. ర్హ శేషభూతుండు కాబాలడు.
- 9 పారతంత్యము జనించినగాని అర్థ, కామ, 16 ఆనన్యార్హ శేషభూతుండు గాకుండగ అన
రాగ ద్వేషాదులు విడువవు. న్యకరణుడు అగుట కవికాశములేదు.
- 10 రాగ ద్వేషాదులు సశించిననే గాని శ్రీవై 17 అవన్యకరణుడు గాకుండగా అధికారపురుషు
ష్ణవత్సము చేజిక్కుడు. డు కాబాలడు.
- 11 శ్రీవైష్ణవత్వము సిద్ధించిననేగాని సాత్విక 18 అధికారపురుషుడైన నానికీరుమంత్రార్థము
పరిగ్రహము తటస్థించదు. హస్తగతమగును.
- 12 సాత్వికపరిగ్రహము తటస్థించిననేగాని భాగ 19 ఈవిధముగ పదునెనిమిది పర్యాయములు
వత పరిగ్రహము కలుగదు. వేంచేసిన ఎంబెరుమానార్లకు పదునెనిమిది
- 13 భాగవత పరిగ్రహము కలిగిననే గాని భగవ 20 రహస్యములను తిరుక్కోటియూరు చంబిగాడు
త్పరిగ్రహము సంభవించదు. సాయింబిరి.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

తిరువాయ్ మొళిలో 6 వ పదిలో 7 వ తిరువాయ్ మొళిలో

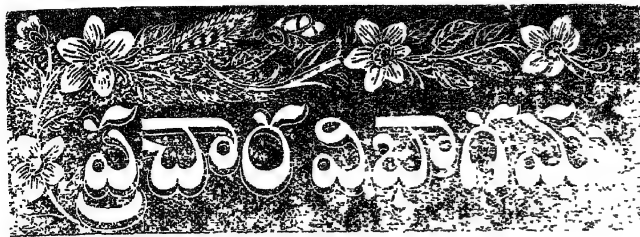
మొదటి పాశుర భావము

శ్రీమతి సంకారి అనందమ్మగారు

- 1 ఉణ్ణుమ్ శోటుపరుకుమ్ నీర్ తెన్నుమ్మెత్తిలై యు మెల్లమ్ కణ్ణన్
- 2 ఎమ్మెరుమానెనెనే కణ్కళ నీర్మళకి
- 3 మణ్ణినుళవన్ శీర్ వళమైక్క-వ నూర్ వివవి తిణ్ణమెన్నిళమాన్
- 4 పుగుమూర్ - తిరుక్కోటారే

ఈ పాశురము అశ్వారుతాయ్మారవ స్థలో పాడిన పాట తినే అన్నము తాగేనీరు వేసుకునే తాంబూలము అన్ని ఆ కృష్ణ పరమాత్మ అని కంటిసీరు పెట్టుకునే నా కుమార్తె ఈ లోకములో కీర్తి గల తిరుక్కోటవలూరికి వెళ్ళి పోయి వుంటుంది. ఇది నిశ్చయము అని తల్లి గారి భావనతో సాయించుతూన్న పాశుర తాత్పర్యము.

సరే ఇక ఈ పాశుర బాసములలోకి వచ్చి కొంచెము చర్చించు కొందాము. ఈ తిరువాయ్ మొట్టి దివ్యప్రబంధము వంటి ఉత్కృష్ట భావములుగల గ్రంథము వేనాకటిలేదని నొక్కిచెప్పటకు నాహసిస్తున్నాను. ఈ తిరువాయ్ మొట్టి ప్రబంధము మౌక్య విశిష్టాద్వైత మత సిద్ధాంతమునకే కాదు, ఆస్తికు లాదరి అదరణకు పాత్రభూతమున దీప్రబంధము. ఈ మహా ప్రబంధములో యే మతమును గాని, యే దేవతను గాని నింద నిరసనా లేకుండా శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతముయొక్క నొప్పు దనమును ప్రకటించారు. సంనిష్ఠానవాదు యెంత సేపు తన ధోరణి గాని వీరెరుగునట్లు మన ఆళ్వార్లు యెంతసేపు తమకా పరమాత్మల యందులవుండే శ్రీతి యెడబాటు వలన కలిగే ముఖము జీవకారుణ్యత ఈ గొడవలే గాని మరీ అన్యభావన యెరుగకుండా పాడిన పాట ఈ తిరువాయ్ మొట్టి గనుకనే భక్తామృతమ్ విశ్వజనానుమోదనమ్ అనే బిరుదు ఈ దివ్యప్రబంధము నకు కలిగినది. అద్వైత ద్వైత భేదము లేకుండా విశ్వములో వుండే అన్ని వర్గముల వారికి ఆనందము కలుగచేసే ప్రబంధమిది. భక్తులకు శ్రీతిండర్కముతుణ శోణాణలైగళి శోన్నేన్ అను నటుల ఆస్తికులకు అమృతరసము వంటి దీతిరువాయ్ మొట్టి నిజముగా నాకు అద్వైత స్నేహబృందమే ఎక్కువ వారంతా ఆత్మజ్ఞానములో అద్వైత సిద్ధాంతముగా నిధులు అటువంటి నా సోదరీమణు లంతా మన శ్రీ నమ్మయ్య శ్రీ సూక్తులు విన్నంత ఆనందము పడిపోయి ఆనందమృక్క గారూ (మాకు పురాణములు వద్దు. మీ ఆళ్వారుల శ్రీ సూక్తులే చెప్పండి ఎంత భోగ్యమయిన వుపని షదర్థములని అంటూవుంటారు. ఈ అధిక ప్రసంగము యెందులకు చేసినానంటే విశ్వజనాను మోదనము అన్నమాటపై జ్ఞాపకము కలిగి మనవి చేసుకుంటున్నాను. సరే అన్ని బాగున్నాయి గాని అడుగడుగునకూ ఈ నాయీకా అవస్థ యేమి ఈ చెలికత్తై అవస్తలేమిటని సందేహము అందరికీ కలుగవచ్చు. సమాధానము విపులముగా చెప్పటకు గ్రంథవిస్తరభీతి. వచ్చే సంచికలో తిరుక్కురుంగుడి విషయము విన్నవించుకొంటాను. అప్పుడు కొంచెము విపులముగా చర్చించు కొందాము. గాని ముఖ్యవిషయమేమంటే ఉప్పొంగి పోతుంది గోదావరి తాను తెప్పన్న ఎగ సింది గోదావరి అని, గోదావరి మహానది పొంగుతుంది. గాని పిల్లకాలువలు పొంగవు గదా. (అటులనే సర్వేశ్వరు ననుగ్రహముచే మయర్వజ మతినలుమ్ అనునటుల యించుక అయినా భ్రమలేని జ్ఞానభక్తులు వాని నిర్దేశుక కటాక్షముచే పొందిన ఆళ్వార్ల భావములు, తల్లి గానూ చెలికత్తైగాను నాయీగాను పొంగి ప్రసహించక పోతే మన భావములా పొంగేవి. ఇంతకు ఈ తిరువాయ్ మొట్టి అంతా అన్యపదేశములు గల గంభీర గ్రంథము. మన ఆళ్వార్లు దివ్య దేశములు పాడినారంటే సాధారణముగా స్తలపురాణములు మొదలయిన వీటిలో ఆ దివ్యక్షేత్ర మహిమలు అచ్చట వుండే నదుల మహిమ, స్వామిమహిమ అచ్చటకు వెళ్ళి సేవించిన వారికి వచ్చేపుణ్యము మొదలైన విషయములు ప్రకటించుతే శ్రీ మన్నమూళ్వార్లు అటులకాదు హిందూలా అంటామే. అటుల ఈతిరువాయ్ మొట్టి శ్రీవిశిష్టాద్వైత మతలా అని చెప్పవచ్చు

శ్రీ నిశిషాన్వేర ప్రచారక సంఘ ప్రకటన

మదరాసులో జరిగిన ఈసంఘ కార్యకారిణి సమితి బరరీనారాయణములో జరుప తీర్మానించిన ఆప్టామెరి కోటిహవన కృతువును గురించి చాలమంది వివరములు తెలిసి అడుగు చున్నారు, వారికొరకై ఈ ప్రకటన చేయగోరు చున్నాము.

ఈకృతువు 1954 సంవత్సరము మేము జూను నెలలలో.

జేష్ఠ ఆషాఢ మాసములలో ఉత్తర హిందూదేశములో హిమాలయ పర్వతములో యున్న బదరికాశ్రమములో మంత్రరాజమగు శ్రీ మదప్టామెరి మహామంత్రమును చేతనోజ్జీవ నాగమై నెదజల్లుటకై నరనారాయణ రూపేణ అవతరించిన బరరీనారాయణస్వామివారి నుద్దేశించి యొక కల్పాగారమై జరుపనిశ్చయింపబడినది.

ఈ కృతువు అచ్చట నలుబది దినములు జరుపదలంచు చున్నాము. ఈకృతువునందు శ్రీ మన్నారాయణ భక్తులై తద్విప్లవములైన తాప పుండ్రినామ మంత్ర యాగరూప పంచ సంస్కార పరులై యోగ్యులైన బ్రాహ్మణులు యిందు ఋత్వికులుగ తీసుకొనబడుదురు వీరుక ఎట్టి ప్రతిఫలాపేక్షయు లేనివారై స్వార్థహితులై, కేవల స్వస్వరూపోజ్జీవనార్థమై మాత్రమే ఈ కృతువు నందు పాల్గొనవలసినవారలై రాకపోకలతో సహా సుమారు రెండుమాసములు కాలము ఆ హిమవన్నగరమున ఏకదీక్షతో యుండుటకు వలయు మనస్సంకల్పము, తగిన ఆరోగ్యము శక్తిగలవారలై యుండవలయును.

ఈ కృతువునందు దీక్షవహించ నుత్సాహముగల ఇట్టి వారు ఈసంఘ కార్యాలయమునకు యిప్పుడే తమయభిప్రాయమును లిఖితరూపముగ తెలుపవచ్చును. ఈకృతువునందు పరిధానదీక్షితు లుసుమారు 250 మంది కావలసి యున్నారు.

కృతునకు ముందుగ యాత్రికుల సౌకర్యార్థమే మదరాసు నుండి ప్రత్యేక రైలుకు కూడ యేర్పాటు చేయ వలెనను తలంపు కూడ గలదు. వీటన్నింటి యొక్క వివరములు ముందు ముందు యీ పత్రికలో ప్రచురింప బడగలవు.

యీ కృతువులో ఆర్థిక సహాయ రూపముగ పాల్గొన దలచిన భక్తులందరు యీ క్రింద రూపముగ దీనికి సహాయము చేయవచ్చును.

ఈ క్రతువునందు గోటి పర్యాయములు నేతితో అహుతుల నిశ్చుటద్వారా శ్రీమన్నారాయణుని శాంతిగో సహా ఆరాధించ బడును.

ఈ గోటి అహుతులకై సుమారు మెయ్యి డబ్బాల నెయ్యి కావలయును.

సమిధలు, మంచినంధం చెక్కలు వగైరా క్రతు సంబంధములు కావలయును, క్రతుశాంతి కై షీరములు-పుష్పములు తదీయారాధన నివ్వణములు కావలయును. జాత్వికులు ధరించుటకై 500 జతల దీప్తవస్త్రములు, 250 చలికై కష్టకొనగైన సాలువలు వగైరాలు కావలసి యున్నవి.

బీరవారు, ధనికులు ఆగు భర్తలందరు కూక యిందు పాల్గొనుటకై వీలుగా యుండు సమయముల ఈ క్రింది విధానము యేర్పాటు చేయబడినది.

ఈ క్రతువునకు ఆర్థిక సహాయము చేయు వారందరి గోత్ర నామములు శ్రీ బదిరీనారాయణుని పన్నిడిని విన్నవించ బడును.

ఈ క్రతువునందు వొక ఆజ్యాహుతి శాంతి యుక్తముగ జరుగుటకు రూ॥ 0-1-0 అగునని అంచనా వేయబడినది. గాన యీ క్రింది విధముక ఆర్థికాని సహాయము యేర్పాటు చేయబడినది.

ఒక ఆజ్యాహుతి తమగోత్ర నామ విన్నవ రు. అ. పై.

పూర్వముగ సమర్పించుటకు. 1 0-1-0

ఇరువది నాలుగు ఆజ్యాహుతులకు. 24 1-8-0

నూట యెనిమిది ఆజ్యాహుతులకు. 108 6-12-0

మెయ్యి యెనిమిది ఆజ్యాహుతులకు. 1008 58-0-0

మరియు ఒక డబ్బా నెయ్యిన్ని.

పది వేలు యెనిమిది ఆజ్యాహుతులకు. 10008 501-0-0

మరియుపది డబ్బాల నెయ్యిన్ని.

లక్ష యెనిమిది ఆజ్యాహుతులకు. 100008 5001-0-0

మరియు వంద డబ్బాల నెయ్యిన్ని.

పది లక్షల ఆజ్యాహుతులకు. 1000008 50001-0-0

మరియు మెయ్యి డబ్బాల నెయ్యిన్ని.

మరియు ఈ పవిత్ర పుణ్యసుయోగకాల మందు బదిరికాశ్రమములోను దానికి పోవు దోవలో గల పుణ్యఘట్టముల యందును యాత్రికులు దిగుటకు అనువుగా యుండునట్లు అష్టాక్షరి మందిరములను పేరుతో రామానుజ కూటములను (ధర్మశాలలను) నిర్మించి అందు శ్రీ రామాజుల వారిని ప్రతిష్ఠించ వలెనని తలంచు చున్నాము.

రెండు వేల రూపాయలు సమర్పించువాటి పేరున ఈ రామానుజ కూటములో వొక గది నిర్మించ బడును.

ఈ క్రతువునకు ఆర్థికముగను తదితర విధముగను సహాయము చేయదలచువారు ఈ సంఘ ప్రధాన కార్యాలయమునకు పంపవచ్చును.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘం.

ఇట్లు

ప్రధాన కార్యాలయము.

తె. కం. గోపాలాచార్యులు,

107 వరదాముత్తయప్పన్ వీధి.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

మదరాసు 1

కార్యదర్శులు.

N. B.—బదరీ నారాయణస్వామివారి బాహ్యగుర్తుతో గల అన్ను రశ్మిడు పుచ్చుకొనకుండ
కృత్యపు నిమిత్తమైనట్టి ధనమునుగాని, వస్తువులగాని యెవరికి ఈయకూడదు అనివిజ్ఞప్తి.

కటం

బందరు నాస్తివులు శ్రీ. ఉ. వె. శ్రీమాన్
వేదాల రంగా చార్యులు గారి మనుమనగు
చిరంజీవి వేదాల కణ్ణను యొక్క జన్మదినోత్సవ
మున అతని తల్లిగారు ఈ పత్రికకు రూ॥ 2-0-0
లుకట్టమును సమర్పించిరి. ఈచిరంజీవికి శ్రీయః
పతి ఆయురారోగ్యభాగ్యముల కృపజేయుగాక.

శుక్రివార పూజలు.

అయినపర్వ ప॥ గోదావరిజిల్లా

కర్పూరమిరెడ్డి భార్య సూరమ్మ
కొప్పనాటి సూర్యరావు భార్య రేణుకు
అల్లము పురుషోత్తము భార్య లక్ష్మీకాంతమ్మ
ఈ భక్తురాంధ్ర శుక్రివార పూజలు
మహానై భాముగా జరిపించినారు.

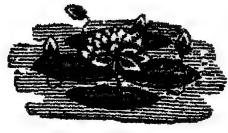
వీరేటిపాడు ప॥ గో॥ జిల్లా

గుడిమెట్ల రామిరెడ్డి భార్య సుబ్బయ్యమ్మ
చిబ్బిళ్ళ సీతాయమ్మ
ద్వారంపూడి వేమనరెడ్డి భార్య సీతమ్మ
కట్ట వెంకన్న భార్య నరసమ్మ
నల్లమిల్లి తాతారెడ్డి భార్య సుబ్బయ్యమ్మ
తానంపూడి సుబ్బన్న భార్య బుల్లి
సత్తిరామురెడ్డి భార్య పద్మయ్యమ్మ

యలమర్తి శ్రీరాములుగారి భార్య కామాక్షమ్మ
తురగానూర్యభగవానులుగారి భార్య సుబ్బలక్ష్మి
మొదలైన భక్తురాండ్రోటి భాద్యపద
మాసంలోను ఆత్మయుజ మాసంలోను వారి
వారి గృహముల యందు పత్రి శుక్రివారం
పూజలు భజనలు వగైరాలు జేపించిరి గాన
విగ్లంధరతు ఆ శ్రీమన్నారాయణ మూర్తి
ఆయురారోగ్య ఆయుర్వైర్యములు యిచ్చి
రక్షించుగాక,

అర్ధ మూరు

కోనాల పనరాజు భార్య సత్తిరాజు 0-4-3
మండ అప్పలరాజు భార్య వెంకమ్మ 0-4-3
కొవ్వూరి సత్యం భార్య సత్యవతి 0-4-3
నల్లమిల్లి సుబ్బయ్యభార్య సుబ్బయ్యమ్మ 0-4-3
కొవ్వూరి భాలిరెడ్డి భార్య వీరమ్మ 0-4-3
తాడి వెంకన్న భార్య గంగమ్మ 0-4-3
నాగిరెడ్డి వెంకటేశ్వర్లు భార్య పాపయ్యమ్మ 0-4-3
సత్తి గనిరెడ్డి భార్య చంటమ్మ 0-4-3
కోనాల సుబ్బన్న భార్య మహాలక్ష్మి 0-4-3
చిల్ల రామచంద్రరెడ్డి భార్య తులసమ్మ 0-4-3
మబ్బా గంగరాజు భార్య అచ్చయ్యమ్మ 0-4-3
నల్లమిల్లి వెంకటరెడ్డి భార్య శాంతమ్మ 0-4-3
చిల్ల ఈశ్వరదు భార్య వీరమ్మ 0-4-3

శ్రీ విశిషాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత

పరిషత్పథలు

శాలకొల్లు సజ్జనుగోదావరి

స్వస్తి శ్రీ భగవాన్ సంవత్సర మాఘ బహుళ షష్ఠి ఆదివారము (ది17-2-52)
తేదీ లగామును వరుసగ మూడుదినములు శక్తిమగోధావరిజల్లా శాలకొల్లు పట్టణ
ము అష్టభుజ లక్ష్మీకృష్ణహనూనివారి సన్నిధిని (చిన్న గోవురము) శ్రీవిశిష్టా
ద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత పాఠ్యపథలు శీరాల వాస్తవ్యులగు
శ్రీ. శి. వే. శ్రీమూర్తి ఆచార్య తిరుమల మయ్యోద్యోగ కోలాహల లక్ష్మీకృష్ణహ
కుమార తిరువేంగడ తాత దేశికాచార్యులయ్యవార్లంగారి అభ్యక్షిత క్రింద జరుగు
టకు నిరయించబడినది. ప్రతిదినము ఉభయమున గం7-30 మొదలు గం 10-30
వరకున్న: శాయంత్రము గం 4-0 మొదలు గం 7-0 వరకున్న: పాఠములచే
వేదాంత సభలున్న:

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 మొదలు గం 4-0 వరకున్న శ్రీలకు
మాత్రము ప్రత్యేకము విదుషిమణులచే వేదాంతోపన్యాసములు జరుగును.

గాన భక్తులందరు యిందు పాల్గొన గోరుచున్నాము.

ఇట్లు

ఆహ్వానసంఘము :-

అధ్యక్షులు:- రేపాక శేషావతారం శాస్త్రవర్మ:- రేపాక రంగయ్య.

సహాయకార్కునర్థి:- మోటిమజ్జనుబ్బారావు.

కార్యనిర్వాహకసభ్యులు:-

ఆరవిల్లి ఆశహరింగరాచార్యులుగారు

చెక్కా వెంకటరత్నం.

మాచేపల్లి వెంకటరత్నము,

సింహాద్రి సత్యనారాయణమూర్తి;

కంఠేటి సీతారామబ్రహ్మమూ.

కలాది వెంకటరత్నము.

ఇమ్మిడి సత్యనారాయణ.

రేపాక రామలింగయ్య.

రేపాక వెంకటరత్నం.

చెక్కా రంగనాయకులు. బంగారు రాఘవయ్య.

త్యేవలపల్లి వెంకటరామానుజయ్య, పోకల భనన్నారాయణ.

పిలిశెట్టి చిన వెంకటేశ్వరరావు, గుణ్ణం మంగయ్యగారు.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వారా వార్షిక విరాట్ సమావేశ

ఆహ్వానపత్రానికి (చాలకొల్లు పశ్చిమగోదావరిజిల్లా).

స్వస్తి శ్రీ! శురనామసంవత్సర మాఘ బహుళ౯౯౯వారిము (17-2-52) తేదీ లగాయతు వరుస గమూడునెలములు పోలిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 లగాయతు 4-0 గం వరకు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వారా వార్షిక విరాట్ సమావేశము. శ్రీ ఉ. తె. శ్రీమాన్ అగ్రంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల లక్ష్మీనృసింహ కుమార తిరునామక తాతజేకాచార్యులయ్యల వర్ణం గారి అధ్యక్షతలోండ పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలోని చాలకొల్లు గ్రామమున శ్రీ అష్టమజల లక్ష్మీకృష్ణ హస్తామివారి సన్నిధి యందు జరుగును. గాన ఈ సంఘసభ్యులు అభిమానులు అగ్రంకి యందు పాల్గొన గోరుచున్నాము.

శ్రీ పరాశరసురస్వినభట్టరుఅయ్యవార్లగారు.

శ్రీ. వి. పి. సం. అధ్యక్షులు.

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు.

శ్రీ. వి. సంఘకార్యదగ్గులు

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధి

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారము విరివిగను శాశ్వతముగాను జరుగునిమిత్తమై పోతి శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతాభిమానియు తమకు వచ్చువార్షికనికరాదాయములూ రూపాయి నక్కంటికి ఏక పైస చొప్పున “శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారశాశ్వత నిధి” కి విరాళమును సమర్పించ వలసినది కోరియున్నాము. నూ ఈవిజ్ఞప్తిని మన్నించి ఈక్రింద తెలుపబడిన మహాశయలు వాగ్దానములు జేయుటగాక తామునున్నప్పించవలసిన విరాళమును పంపియున్నారు. వారికి యందుమూలముగా మాహృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతను తెలుపుచున్నాము. శ్రియఃపతి వీరికి నకలశ్రేయస్సుల చేరూర్ప ప్రార్థించు చున్నాము. సంవత్సరమునక్కంటికి

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్

శ్రీ పరాశర సుదర్శనభట్టరుఅయ్యవార్లగారు. (కోరుకొండ)

25-0-0

శ్రీమతి శ్రీ. సూ. శ్రీవరమంగయ్యమ్మారావుగారు. (మైలవరము)

31-1-8

తె. కం. రంగరామానుజాచార్యులుగారు. (కోరుకొండ)

25-0-0

డా. ఆ. చి. కృష్ణమాచార్యులుగారు. (మదరాసు)

25-0-0

మరియు ఈపత్రికలో ఈనిధికి తోడ్పడదలచిన వారు చేయువాగ్దానపత్రములు తమకు కంఠ బడుచున్నవి. దయయుంచి తాముస్వయముగ ఆపత్రమున తమవాగ్దానముతో పూర్తి జేసియు తమ బంధుమిత్రులచే పూర్తి జేయించియు, అయావాగ్దానముల ఈసంఘ కార్యాలయమునకు పంపియు ఈనిధికిన్ని తద్వారా శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకు తోడ్పడ ప్రార్థించు చున్నాము.

ఇట్లు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము,

107 వరదాముత్తియప్పన్ వీధి మదరాసు1

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

107, వరదా ముత్తయప్పన్ పీఠి, మదరాసు -1

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధి వాగ్దాన పత్రము.

ది. 12-12-1951 తేదీన మదరాసులోని సంఘకార్యాలయమున శ్రీ ఉ. వే. శ్రీచూడా శ్రీవరాళర సుదర్శన భట్టరు అయ్యువాల్లంగారి అధ్యక్షత క్రింద సమావేశమైన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కేంద్ర కార్యకర్తల సమితి జేసిన నాల్గవ తీర్మానము.

“శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారము విరివిగా జరుగుటకు స్థిరమగు ఆర్థికావకాశము కల్పించుట అత్యంతావశ్యకము. ఇందు ప్రచారమున కవలంబించవలసిన విధానములు:-

1. ముఖ్యముగ విద్యాప్రచారము జరుగవలసియున్నది. ఇది శ్రీభాష్య-భగవద్విషయ-వేద-స్మార్తములలో పండిత పరీక్షల నేర్పరచి అందు తీర్ణులైన యోగ్యులగు పండితులందరకు జీవితాంతము వరకు సన్మానమును చేయుచుండుట.

2. ప్రచారకులను తయారుచేయు శిక్షణాలయములను నడుపుచుండుట.

3. వేదాంత విద్య నభ్యసించు విద్యార్థులకున్న, అభ్యసంపజేయు పండితులకున్న తగు ఆర్థిక సహాయమును చేయుచుండుట

4. పత్రికా ప్రచురణ; పుస్తక ప్రచురణ; విరివిగా జరుపుట మొదలగునవి.

ఇందులకై “శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధి” అనుపేరున ఒక శాశ్వత నిధిని ప్రారంభించ వలెననియు దానికై ప్రతి శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతాభిమానియు తన వికర ఆదాయములో సంవత్సరము నకు రూపాయకు ఒక్క డబ్బుచే చొప్పున ఈనిధికి శాశ్వతముగ విరాళమును సమర్పించు చుండవలసి నదిగ కోరుచు తీర్మానించడమైనది. ఈనిధి కేవలము శ్రీభగవద్రామానుజులవాసు సిద్ధాంతీకరించి ప్రచారము జేసిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకై మాత్రమే వినియోగించవలయును”.

వాగ్దానము

పై తీర్మానమును నేను అంగీకరించుచు నేను నావార్షిక వికరదాయము ననుసరించి సంవత్సరము (మాసము) ఒక్కంటికి రూ. అక్షరాల చొ॥ శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచార శాశ్వతనిధికి విరాళమును శాశ్వతముగ సమర్పించు చుండుటకు వాగ్దానమును జేయుచున్నాను.

సంతకము.

పేరు

చిరునామా

గ్రామము

పోస్టు

తాలూకా

జిల్లా

విరాళమును సమర్పించు కాలవివరము.

భక్తినివేదన

(పదవం మాసపత్రిక)

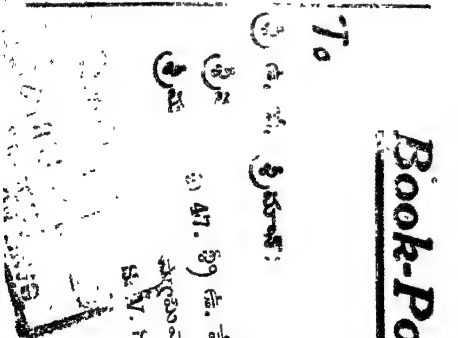
ఇందులో భక్తినివేదన రాజములనున్న;

భక్తినివేదన రాజములనున్న; భక్తినివేదన రాజములనున్న;

భక్తినివేదన రాజములనున్న;

భక్తినివేదన రాజములనున్న; భక్తినివేదన రాజములనున్న;

భక్తినివేదన రాజములనున్న; భక్తినివేదన రాజములనున్న;

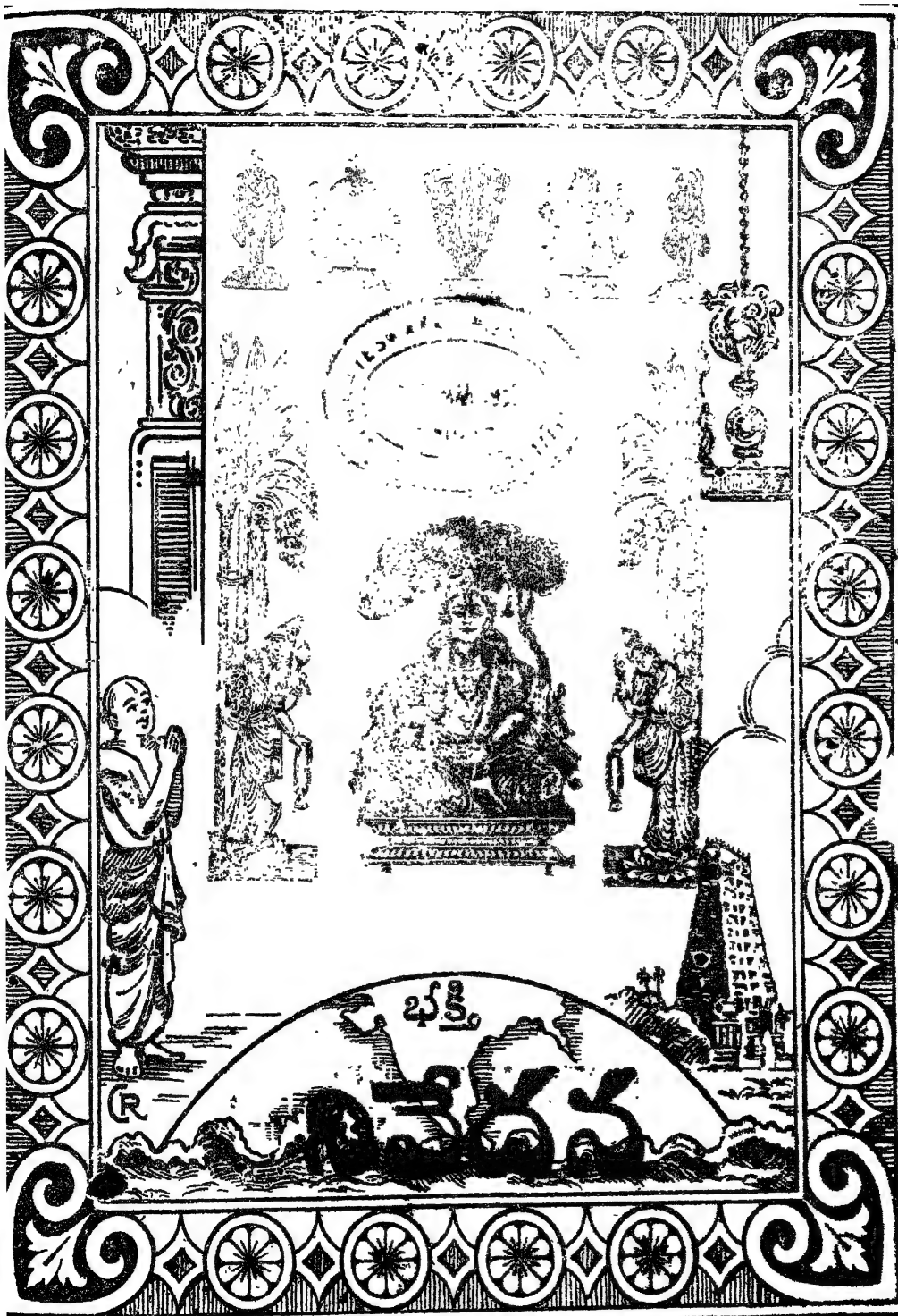
భక్తినివేదన రాజములనున్న; భక్తినివేదన రాజములనున్న;

Book-Post

1. శ్రీమన్నారాయణుడే సృష్టి - స్థితి - లయ కారకుడు.
2. ఆయనే మోక్షప్రదాత.
3. ఆయనే పరతత్త్వమా-పరమాత్మ.
4. ఆయన అఖలమేయ సత్త్వగుణ కల్యాణ గుణకుడు.
5. ఆయనకు జీవుడు శరీరభూతము. ఆయనకు మేలు, పరతత్త్వము. ఆయనకు అనుభావ్యము.
6. జీవులు జ్ఞానైకాకారులు.
7. జీవులు అనంతములు.
8. జీవులు పరమాత్మకంటె విస్తృతులు; ఈ భేదము సత్యమైంది; నిత్యమైంది.
9. జీవుల పరమాత్మకంటె ప్రకృతి విరీభూతిమైంది; శేషభూతిమైనది; పరతత్త్వమైనది; నియామ్యమైనది; అనుభావ్యమైనది.
10. ప్రకృతి వికారాస్పదమైనది. జీవపరమాత్మకంటె భిన్నమైనది. ఈ భేదము సత్యమైనది; నిత్యమైనది.
11. జీవుడు ప్రకృతి వియుక్తమై పునరావృత్తి రహితమైన పరమాత్మ నాన్నిధ్యమగు పరమపదమును పొందుటయే మోక్షము.
12. భక్తి ఒక్కటియే మోక్షసాధనము.
13. భక్తియన తైత్తిరియే ప్రకృతి పరంపర.
14. వివేక-మోక్ష-అభ్యాస-కర్మ - కల్యాణ అనవసర-అనవసరము భక్తికరములు.
15. ఇవి సదాచార్య-మాత్రమే-భక్తిమయములు.
16. జగదుద్ధరణ శ్రీరామానుజా చార్యులు వారును; వారి యనుయాయులున్న సదాచార్యులు.

"సగురురైష్టవత్ పరం" భ. వం.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

భక్తి

నివేదన

శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాదము

[శ్రీకృష్ణు డాలోచనా నిమగ్నుడై ప్రవేశించును]

(తెరలో)

నీ వడవిన్ పగల్గిరుగ నీ కుటిలాలక లాలితాస్యమి
చ్చావిధి చూడకున్న నిమిసంబులు మాకు యుగంబులై చరున్!
కావున రాత్నులైన నిను కన్నుల నెప్పుడు గానకుండల
క్షీరవర రెప్పలడ్డముగజేసి విధాత యిదేలకూర్చుడై॥

(శ్రీకృష్ణుడు వినుట నభినయించి)

ఇదిగో! ఇట్టి నా భక్తులు నా దర్శనము చేతనే గాని మరియే యితర సాధనముల చేతను
తమ భారణ పోషకాదులను లభింపనివారై నన్ను చూడని తుణమాత్రా కాలమయినను కల్ప
సహస్రముగా నెన్నుచు దుఃఖవశమున మిక్కిలి శిథిల గాతులగుదురని తలంచి వారికి నా స్వరూ
పమును నా కీర్తనలను నా చూపులను నా మాటలను నొసంగి రక్షించుటయే ముఖ్య ప్రయోజన
ముగా నవతరించితిని. ఇక వీరికి కంటకులుగా నుండు నీచులను నిర్మూలించుటయు నా
యారాధనా స్వరూపముగు ధర్మసంస్థాపన గావించుటయు శేషించియున్నవి. అందు మొదటి
పనిని చూడ నేను పుట్టిన నాటినుండియు పూతగా శకటాసుర (యమభాజ్ఞున అర్చిష్ట ప్రలంబ భేనుక
కాళియ కేళి కవలయాక్షిడ చాణూర ముష్టిక కోసల) కంఠాదుల వధించి నెరవేర్చియే యుంటిని.
ఇంకను రాజవేషముతో భూభారముగా నున్న రాక్షస ప్రకృతులు వేనకు వేలున్నారు. వీరిని
కడతేర్చి నీ భారమును తీర్చునని యా భూదేవి కళయ మొసంగి యవతరించితిని. యిందరన్న ఇదే
విధముగ వేరవేర సంహరించుట కాలవిలంబమునకు కారణమగును. ఇక ధర్మసంస్థాపన కవ

కాశమేడ? కావున సమష్టిగా వీరల సంహరించి అందులకు నిదానముగా మన యర్జునుని గూర్చి నీత నుజ్జేళించు వ్యాజముతో ధర్మ సంస్థాపనను గూడ గావించ వచ్చుననియే యీ భారత యుద్ధమును గల్పించి యర్జునుని సారథ్యమున కియ్యగొంటిని.

(ప్రక్కకు చూచి) (తనలో) అదుగో! అర్జునుడు యోధవేషముతో తొందరగ నిల్చేతెంచు చున్నాడు. వేసితనికి యుద్ధవీరుల నొకసారి చూడ తలంపును బుట్టించి నానని నెరవేర్చు కొందును.

(ప్రకాశముగా అర్జునా) స్వాగతము. యేమి? నాని యేమైన వచ్చినదా?

అర్జు:- అయ్యో! అట్లందువేమి? వచ్చినదే నీనినీవు లేనిది మాకేవని తెములును కృష్ణా.

శా. లాక్షగోహము నుండి గాచితివి. వా

ల్లభ్యంబు మీరన్ ననిన్ |

సాక్షాత్కార మొసంగి నాడవిడ పాం

చాలిన్ సభాసీమలో |

నక్షయ్యంబగు వస్త్రదానమిడి రక్షాఽ

లోకమందుంచి త

జ్ఞాతా! మాధవ! నీవు లేని దొక సా

హయ్యంబు మా కున్నదే ||

కాని కృష్ణా! అనుకొన్నంతయునైనది. యుద్ధరూపస్థమునది. నేను భీష్మగోణులకే భయపడుచున్నాను. తక్కిన వారిని సంహరించుట నాకంత వింతగాదు. కృష్ణా! వారు రణరంగమునకురుకుదు రందువా! ఆ దోగొణాచార్యులకు నా యందెంత ప్రేమ! తన పుత్రుడగు నశ్వత్థామకు గూడ జెప్పని ధనుర్వేద రహస్యములను నాకుఁదేశించి యాతనికంటె నన్ను ఘనుని గావించి నాకొకకా యేకలవ్వుని ప్రేలు నరకించె. అట్టి నా గురుడు నన్నెట్లు యుద్ధమున నెరుక్కొన నంగీకరించును?

ఇక భీష్మ పితామహునకు మన ధర్మజుడన్న యపారగౌరవము. ఇక నీవన్న యాతని భక్తికి మేరయే లేదు. ఇంకను నాతడు ధర్మమూర్తి, ఆతిఙ్గెల్లప్పుడును మన ధర్మమును కొరవుల యధర్మమును కన్నులార గాంచుచు వారల నేవగించుచు మనల యాదరించుచునే వచ్చుచున్నాడు. అట్టి వాడెట్లు మనతో యుద్ధమునకు డీకొనును. వారుభయులును శివుక యుద్ధ విముఖులగుదురనియే నా నశ్చయము. ఐనను త్వరగ మన రథమును బూన్చి రెడ్డు సేనల. మధ్యకును బోవుదము. నే నొకసారి ఉభయసేనా సంవిధానమును చూడగోరు చున్నాను.

కృ:- ఇదుగో యిప్పుడే రథమును గొని జెత్తును. నీ విట నుండుము, (అని రథముతో పోవేళించును. అర్జునుడు రథము నెక్కను. ఉభయ సేనల మధ్య రథము నిలువబడును అర్జునుడు ఉభయ సేనలను తేరి పారచూచి గడగడ వణకుచు కన్నీరు గార్చును.)

అర్జు:- కృష్ణా! ఇది ఏమి? మూలమూల నిరికియున్న బంధుజనులందరు బయటపడి యుద్ధ సన్నద్ధులై నిలిచియున్నారు! నా ప్రియ భీష్మపితామహుడు నా పూజ్య ద్రోణాచార్యులును గూడ నాతో నెదుర్కొన సన్నద్ధులై యేజెంచిరే! ఆహా! ఎంత విపరీత కాలమాసన్నమైనది. కృష్ణా నాకేలనో వీరిని చూడగ నే కరచరణములు తడబడుచున్నవి. నోరార్చుకొని పోవుచున్నది. ఆ పాదమస్తకము కంపించుచు పులకరించుచున్నది, చూడుము అయ్యో! నా దేహమంతయు మండిపోవుచున్నది. నా మనస్సు తల్లడిల్లిపోవుచున్నది. కృష్ణా! ఇక నేనీరథమున నిలువజాలక యున్నాను. (అని గాండీవమును బారవిడిచి రథముపై చతికిలబడును.)

కృ:- (తనలో) సరియె. నేతలంచి నట్లీతనికి వైరాగ్య నిదానమగు విషాద మావరించినది. ఈ యవకాశము నూతగగొని ధర్మసంస్థాపన కనువగు గీతోపన్యాసమును గావించును. దాన మనుముందు కలియుగమున నందరు దీనిని పరమోత్కృష్ట ప్రమాణ రాజముగ పరిగ్రహించి కర్తవ్య, కర్తవ్యముల నిర్వయించుకొని సకల సుఖయ నిర్ముక్తులై యథాధికారముగ మోక్ష మార్గము నవలంబింతురు గాక. ఐనను ముందీతని వైరాగ్యము నొకింత పరీక్షించి చూతును,

((ప్రకాశముగా) అర్జునా! ఇట్లెల యకస్మాత్తుగ యుద్ధ విముక్తుడ వగుచున్నావు! నీకీ యుద్ధమున తప్పక జయము లభించును. దానిచే రాజ్యము చేకూరును. అందువలన సకల సుఖముల ననుభవించువు. కావున లేచి యుద్ధమునకు గడంగుము.

అర్జు:- కృష్ణా! నా పూజ్యుడగు ఆచార్యుడు నా కత్యంత ప్రియుడగు నా తాత. ఇంకను పితృ తుల్యులు పుత్ర తుల్యులు మొదలగువారితో కలసి సుఖించుటకే గదా రాజ్యము నపేక్షించునది. అట్టివారే ప్రాణముల మీద ఆశను ధనముల యందలి తృప్తను వీడి యుద్ధరంగమున నిలచి యున్నారు గదా! కృష్ణా! ఇట్టివారిని చంపుట పాపమునకు కారణము కాదా!

కృ:- పాపమెట్లగును, వారు నిన్ను చంపుటకు సన్నద్ధులై యున్నతరి నీవు వారిని చంపుట! తాత్రీము కాదా!

అర్జు:- అది నిజమే కాని కృష్ణా! నేను వీరినందర జంపినచో కులమంతయు నశించి చిర కాలమునుండియు యరంపరగా వచ్చుచున్న కుల ధర్మములు నశించును. ఆ స్థానమును అధర్మ మాకృమించును. దానిచే కులక్రీలు చెడుదురు. వారు చెడిన వర్ణ సాంకర్ష్యమున కికనేమి కావలెను. ఆ సాంకర్ష్య దోషము కులనాశకులమగు మనకును కులమునకు నరకావహము కాదా!

ఆహా! కృష్ణా! రాజ్యలోభముచే నెట్టి పాప కార్యమున కొడిగట్టికొంటిమి! చీ! వారు నన్నేమి చేసినను చేయనిమ్మ! నేను మాత్రమిక గాండీవము నంటను. (అని రథముపై కూర్చుండును.)

కృ:- (తనలో) ఈతని మూలమున నేనిపుడు రెండు సనులు సాధింప సమకట్టితిని! ఒకటి ధర్మ సంస్థాపన రెండవది దుష్టశిక్షణము. కేవలము లౌకిక యుక్తులతో గాని నా విశ్వరూపమును చూపి గాని బాహ్యంత షరచిగాని యుద్ధమునకు పురిగొల్పితిని! రెండవ కార్యసిద్ధి యగును గాని ధర్మ సంస్థాపన కానేరదు. ఈతనికి కలిగిన నిర్వేదమున కనుగుణముగ వేదాంతార్థమును మాత్రమే బోధింతునా! మొదటి కార్యము సఫలమగును గాని దుష్టశిక్షణ యల్ల యుడిపోవును. కావున రెండు సనులును నెరవేరునట్లు రెండింటిని సనుస్వయంపరచి విస్తారముగ నీతని కుపదేశింతును. (ప్రశాశముగా) (ఆతని ముఖము నెత్తి) అర్జున! ఇదియేమి? నీవు మా యజ్ఞచుడవేనా! మా యజ్ఞుని జీవితమున నెన్ని కశ్రమము నెన్నడును చూడనేలేదే! (అయ్యో పెద్దలది వినిన అహింసకొందురు.

ఉ॥ ఎందుకు నీకు కశ్రమమిదేటికి బూనితి మంచి సంకటం !

బందున తెచ్చిపెట్టితివి యార్యులు మెచ్చనకీర్తిపోవులే !

వందున నిందుగూడ నుభయత్రసుఖంబులు ధైర్యముననీ!

వందలు మెచ్చునట్లు రణమందు జయంబును గాంచు మద్భవా!॥

(అని గాంధీవమును చేతికి నందించి చేయిబట్టి లేవదీయును అర్జునుడు లేవకయే యెడ్డుచు.)

అర్జు:- కృష్ణ! నన్ను చిన్ననాటినుండియు నందరి కంటే హెచ్చుకీర్తితో నల్లారు ముద్దుగా యెత్తి పెంచిన ముదుసలి పండగు నాతాత భీష్ముని పూజింప వలసిన చేతులతోబాటు ముల విడచి చంపుచునా కృష్ణ! అయ్యో! శన బిడ్డని గొలుగును సరకుగొనక దుర్యోధన కర్ణాదుల ఈశ్వర కలుషిత దృష్టిపై దృష్టి విడక నన్నే యుద్దేశించి ధనుర్వేదమును బోధించుచు నా చేతనే మిగిలిన వారికి ఆభ్యాసము నిప్పించుచు వారు లేని సమయమున నాకాధనుగ్యేద రహస్యముల నుపదేశించుచు నా యభివృద్ధిని గోరి విద్య గరిపిన! నా పూజ్యతములగు ద్వోకా చార్యులకు నేను కృతఘ్నుడనై సమర్పించు గురుకల్పము ఈ తీక్షణ బాణ సంప్రయోగమా! కృష్ణ! యిట్టి పాపమున కొడిగట్టుకొనుటకంటె బిచ్చమెత్తి పొట్ట పోసుకొనుట మేలుకదా! అయ్యో! నాధైర్యము మంటకలసినది. నా కృత్యా కృత్య వివేకము దూరమైనది కృష్ణ! యిక నీ పాదములే నాకు శరణ్యము. నేను నీ ప్రియశిష్యుడ! నన్ను నీటిముంచినను పాలముంచి నను నీదేభారము. నాకు శాస్త్రసారము నుపదేశించి నా కర్తవ్యమును నీవే నిర్ణయింపుము.

(అని ఆతని పాదములపైబడును.)

కృష్ణ:- అహో! నా యవతార కృత్య మంతటితో సార్థకము కాగల తరుణ మానన్న ముననది. నా దీర్ఘస్వాప్య మంతయు సమాప్తియగు వరకీ యోధులందర నా మాయచే నట్టల గావించును. (అని చుట్టును తిరిగి యందరను తేరి పారచూచును.)

ఉపనిషత్తులు — రామానుజదర్శనం

అనువాది:-- 'శ్రీశేషి'

ఉపనిషత్తులే వేదాంతముని ఒక్కమాటలో చెప్పాలి. ఏమంటే ఇవి వేద సంహితాది భాగాలలోచివరిఅధ్యాయాలు. మధ్యందిన సంహితలోచివరిఅధ్యాయం ఈశావాస్యోపనిషత్తు.

ఇక రెండో విషయమేమంటే అవి వేదాలకు అంతాలు. అంటే సారరూపాలన్నమాట. వేదములో ప్రతిపాదించబడిన బ్రహ్మజ్ఞానము ఈ ఉపనిషత్తులలో ప్రత్యక్షముగా చేరివున్నది. వేదా వశిష్టభాగాలలో మాత్రము కర్మకాండ, యజ్ఞము, దేవప్రసంశ. ఇత్యాదిరూపాన ఆ ప్రత్యక్షముగా బ్రహ్మ జ్ఞానము ఉన్నది.

ఉపనిషత్తుల అర్థాన్ని చక్కగా తెలియజేయటానికే ఉపనిషత్తులలో వర్ణించబడిన విషయాన్ని నొక తర్కపూర్ణ నైజానిక పద్ధతితో క్రమబద్ధం చేయటానికే మహర్షి వేదవ్యాసులు బ్రహ్మసూత్రాలను బయలు పరిచాడు. బ్రహ్మసూత్రాలనే వేదాంత దర్శనమంటారు. వేదములో ఉత్తరభాగమీమాంస ఉండటాన వీటిని ఉత్తర మీమాంస అని గూడా అంటారు. అంతేగాక బ్రహ్మమీమాంస వుండటాన బ్రహ్మసూత్రాలనే బ్రహ్మమీమాంస అని గూడా అంటారు.

బ్రహ్మసూత్రాన్ని స్పష్టం చేయటానికే బ్రహ్మసూత్రాలకు వాటి విషయములయిన ఉపనిషత్తులకు (శ్రేతులకూ) పరస్పర సామంజస్యాన్ని చూపటము కోసము వివిధాచార్యులూదులు బ్రహ్మసూత్రాలపై భాష్యరచనచేసారు. ఆ భాష్యాలవల్ల ఉపనిషత్తులలో ప్రతిపాదించ

బడిన విషయము అవగతముచేయబడ్డది. బ్రహ్మసూత్రాలు ఆ అర్థాలకు సాక్షులు గానే ఉన్నాయి. ఉపనిషత్తుల వాస్తవార్థం బ్రహ్మసూత్రాలతో వున్నది. కాని సంక్షిప్త రూపములో ఉన్నది. ఆచార్యుల విస్తృత పరచటమే భాష్యాలకార్యం. ఈ పరంపరవల్ల భాష్యాలు ఉపనిషత్తుల అర్థాన్ని దార్శనిక నీతి ప్రకారము క్రమబద్ధముగా అవగతపరుస్తాయి. ఈ భాష్యాలను నిర్మించటానికి ముందు ఆచార్యులు ఉపనిషత్తులలో ప్రతిపాదించబడిన తత్వాన్ని విభిన్న రూపాలలో చూచారు. శ్రీ శంకరాచార్యులు వారు అద్వైతరూపము గాను, రామానుజాచార్యులువారు విశిష్టాద్వైత రూపముగానూ, వల్లభాచార్యులవారు శుద్ధాద్వైత రూపములోను ఈ భాష్యనిర్మాణము వారి వారి స్వాభావిక సంస్కారాను గతముగా చేసారు.

ఆ తత్వాన్నే తమ దృష్టి కోణములో పెదాన్ని విస్తారముగా తమ తమ భాష్యాలలో ప్రతిపాదించారు. బ్రహ్మసూత్రాలలో ఆతత్వం యొక్క సామంజస్యాన్ని చూపారు. ఈ విధముగా శ్రుతిసూత్ర భాష్యాలు మూడూ ఒక పూర్ణ దర్శనమైతే భాష్యసూత్రంగానే వాటి పేర్లు నిర్దేశించబడుతూ వున్నాయి. శంకర వేదాంతం, రామానుజ వేదాంతము, మధ్య వేదాంతము, వల్లభ వేదాంతము. ఇవే క్రమముగా అద్వైత వేదాంతము, విశిష్టాద్వైత వేదాంతము, ద్వైత వేదాంతము, శుద్ధాద్వైత

వేదాంతము అని చెప్పబడుతున్నాయి. వీటిలో దర్శన శబ్దాన్ని కలిపితే కచ్చిత వేదాంత దర్శనము లేదా శాబ్దర దర్శనం. రామానుజ వేదాంత దర్శనము లేదా రామానుజ దర్శనం. ఇత్యాది విధాల చెప్పబడుతూ ఉన్నాయి. ఈ దర్శనాలలోనే ఒకటి ఇప్పుడు మనము వివరిస్తున్నా ఉన్న రామానుజ దర్శనము.

ఇక్కడ మనము చూడవలసిందేమిటంటే ఉపనిషత్తులలో రామానుజ వేదాంత దర్శనం ఏదీగా సామంజ్యపడే ఉన్నదిగి అంటే ఉపనిషత్తులు రామానుజ దర్శనములో ఏ విధముగా నిరూపించబడినై; అనే విషయమే గాని ఇక్కడ ఏదీవిశిష్ట సిద్ధాంతమన్న తర్కారంభంగాదు. ఉపనిషత్తులలో సామాన్యరూపముగా నాలుగు రకాల శ్లోకాలు దొరుకుతై. (౧) నిర్గుణాన్ని ప్రతిపాదించేవి. (౨) సగుణాన్ని ప్రతిపాదించేవి. (౩) అభేదాన్ని ప్రతిపాదించేవి, (౪) భేదాన్ని వాదించేవి.

నిర్గుణ ప్రతిపాదకాలలోనూ సగుణ ప్రతిపాదకాలలోనూ ఎన్నో విరోధము ఉన్నట్లు అర్థమౌతుంది. ఇదే విధముగా భేదాభేద వాదశ్లోకాలలో కూడా అనువంశికముగా ఆవైరుధ్యం వస్తునే వున్నది. ఆ వైరుధ్యంపర ఆచార్య తీర్మానానికి కూడా అవశ్యానుభవ్యమై వచ్చినది. అయితే అందులో వాస్తవ దృష్టితో చూస్తే ఈ భేదాభేద సగుణ నిర్గుణ ప్రతిపాదక శ్లోకాల నామంజన్యమే. రామానుజ దర్శనము.

నిర్గుణ ప్రతిపాదక శ్లోకాలు.

(నిష్కలం, నిష్క్రియం, నిర్గుణం నిరవద్యం నిరంజనం, అప్రత్యక్షమే, అవిశ్లేయం, ఏవ

ఆత్మా అవహత పాపి విజరో విమృత్సుర్ని శోకో విజఘ్నోఽపి హస ఇత్యాదులు). కొన్ని ఉన్నాయి. వీటి తాత్పర్యమేమంటే పరబ్రహ్మలోకామ-కోధ-లోభ-మాహ-కూర్మా-ద్వేష-రాగ శోకాలూ ఆకలి దప్పలూ జరా మరణాలూ మొదలైన సేయ (త్యాజ్య) గుణాలు లేవు. గుణకబ్ధం విశేష ము తానికే ద్యోతకము. విశేషణం సదసత్తులలో వచ్చినా ఒక్కటే. గాబట్టి ఆ పరబ్రహ్మ నిర్గుణం నిర్విశేషం.

ఇక సగుణ ప్రతిపాదక శ్లోకాలు

(పరాస్యశక్తిర్నివిభైవ శ్మయతే స్వాభావికీ జ్ఞాన బలకీయాచ |

సత్యకామః సత్యసజ్జల్పః కపిరక్రసిషీ సోఽకామయత సర్వసంధః సర్వరసః ఇత్యాదులు) కొన్ని ఉన్నాయి. వీటి తాత్పర్యమేమంటే పరబ్రహ్మలో జ్ఞాన-బల-వశ్యర్య-వీర్య-శక్తి-తేజ-సానీల్య-మార్దవ-ఆర్జవ-సౌహృద్-స్వామ్య-కారుణ్య-కూఢ్య-గాంభీర్య-బౌదార్య-చాతుర్య-సైర్య-ధైర్య-శౌర్య-పరాక్రమ-సత్యకామ-సత్యసంకల్పత్వ-సర్వ లోకైకశరణ్యత్వాలు అసంఖ్యేయముగానూ (కళ్యాణ గుణాలు) ఉన్నాయి. అని

ఈ విధముగా పరస్పరముగా నామంజన్యం చేసే రామానుజ దర్శనములో బ్రహ్మ స్వరూపము నిరూపించబడిన విధం ఎంతబట్టి పరమాత్మ యేకమౌత్రిముగా అనంత సచ్చిదానంద స్వరూపుడు. మన త్యాజ్యచోమాలు లేనివాడు. అనంత కళ్యాణ గుణ గణ. పరిపూర్ణమ. అని మూర్తి

అద్వైతా (అభేదాన్ని ప్రతిపాదించే శ్లోకులు ఏకమేవా ద్వితీయం, నేహ గానా స్త్రీం చ స, శాంతం, శేన, మద్వైతం ఇత్యాదులు) కొన్ని ఉన్నాయి.

వీటి అర్థమంటే చిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మ దప్ప ఇక ఇంకం లేనలేదని చిత్ అంటే జీవుడు అచిత్ అంటే ప్రకృతి. ఇవి బ్రహ్మ యొక్క (స్థూల-సూక్ష్మ) శరీరాలు బ్రహ్మే వీటికి (కారణ భూతమయిన) అత్మ, చేతనాచేతనాలన్నీ నిత్యాలే వాటితో యెల్లప్పుడూ విశిష్టముగా ఉంటాడు బ్రహ్మ. ఏమంటే చిదచిత్పరార్థాలు నిత్యాలు గావటాన ఎక్కడక్కడ ఉన్నావుండకపోయినా అక్కడక్కడ అంతటా బ్రహ్మ అవశ్యము వుంటాడు. ఏమంటే ఆయన అనంతము. ఎల్లప్పుడూ యెల్లచోట్లా విరాజిల్లుతూ ఉన్నాడు. అంటే గాక బ్రహ్మ ఈ చేతనాచేతనాలలో అత్మ రూపముగా ఉన్నాడు. చేతనాచేతనాలను జీవుని లాగానే నియంత్రిత పడుతాడు.

జీవుడు కర్మనశుడు గావటాన స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా తన శరీర పరియోగాన్ని యే కాలము లోనూ చేయలేడు. గాని బ్రహ్మ సర్వ స్వతంత్రుడూ అనంత భూత శాస్త్రీ యుక్తుడు గావటాన యభేద్యముగా శరీరాన్ని పరియోగించగలడు. శరీర విశిష్టమయిన అత్మను దేవదత్తమనే నామాలతో వ్యవహరిస్తూ ఉన్నట్లుగా పుణ్యవంతమయిన దేవదత్తాత్మ స్వరాన్ని పొందుతున్నది. అది ఇత్యాదివిభముగా నిర్దేశిస్తూ ఉన్నట్లుగా శరీరము అత్మను విశేషము (గుణం) గావటాన అత్మతోటే ఏకతా వ్యవహారములో వస్తుంది. ఈ విధముగానే చేతనాచేతన శరీర

రిక బ్రహ్మ ఒక్కడే అయినాడు.

విశేష్యము నుండి విశేషణము యెప్పుడూ వేరుపడదు. అంటే యిక్కడ గుణమే విశేషణమనీ, చేతనాచేతనాలు ద్రవ్యాలు గాబట్టి అవి విశేష్యా లెల్లా జ్ఞాతాయని శంకించరాదు. ఏమంటే విశేషణముతో వేరుపడ లేని దాన్నే విశేష్యమంటారు. శరీరము భోగాయతన మా తుండా అన్న సందేహము కూడదు. ఏమంటే ఏది తన శరీరముతో వేరు గాకుండా ఉండేదాని ద్వారా ధరించబడి నియంత్రితమాతూ శరీరానికి సర్వభోగాగముగా శేషమై - సర్వ [శరీర] శేషమై వుంటుందో ఆ ద్రవ్యానికే శరీరమన్నది వేరు.

చేతనాచేతనాలు బ్రహ్మశరీరమని

(యన్యాత్మా శరీరం యస్య పృథివీ శరీరం యన్యాక్షరః శరీరః మనోమయః ప్రాణశరీర నేతా ఇత్యాదు) శ్లోకులే చెబుతూ ఉన్నాయి.

ఈ విధముగా సకల విశ్వంబ్రహ్మ శరీరము గావటానికి బ్రహ్మ అనే అనబడుతూ ఉన్నది. గాబట్టే భగవత్తీత్రుతి సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ అంటే సర్వాన్ని వేరుగా ఎంచబోకు అది బ్రహ్మయే. అని చెప్పుకున్నది. ఈ భావమే (సోహమస్మి. అహంబ్రహ్మేతి స్మితత్వమసి. అని) శ్లోకులలోవున్నది. శరీరాన్ని శరీరద్వారా నిర్దిష్టపరచటానికి విలున్నట్లుగానే చేతనముగాని అచేతనముగాని బ్రహ్మ శరీరము గావటాన తనకు వేరుగా శక్తిని నిలుపలేదు. గాని దాన్ని అహం బ్రహ్మేతి నేను బ్రహ్మను అని మాలీమే అనవలసివస్తుంది. ఈ విధముగానే అశ్లేషవాద శ్లోకుల అర్థమంటే

చిదచిద్విష్ట బ్రహ్మవస్థయేమీ శేడు, కేవలము ఒక్క బ్రహ్మ ఉన్నాడు అని.

భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారం చమత్వా, నిత్యోఽనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానాం, ఇత్యాది భేదవాదశ్శత్రులు కొన్ని ఉన్నాయి. అవి చేతనా చేతన బ్రహ్మ తత్త్వాలు మూడనీ, అవి వేర్వేరునీ నిరూపణ మాత్రము చేస్తున్నాయి. ఈ విధానమువల్ల బ్రహ్మను ఆయన శరీరాన్ని సువిధముగా తెలుసుకోవచ్చు. ఈ మూటిని బుఖాన్ని యస్యాత్మా శరీరమ్, అనే మొదలయిన ఘటక శ్శత్రులు చెపుతున్నాయి. అభేదవాదశ్శత్రులు చేతనాచేతన విశిష్ట బ్రహ్మను చెపుతున్నాయి. గాబట్టి ద్వైత-అద్వైత ఘటక పరములైన శ్శత్రుల సామంజస్యము మూడు విధాలుగా ఉన్నది. పూర్వోక్త శ్శత్రులు నాలుగు విధాలవీ గూడా రామానుజదర్శనమునకు సామంజస్యాత్మాతై. సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ, అనే శ్శత్రు బ్రహ్మస్వరూపాన్ని ఉపసాహితము చేస్తుంది. సగుణ-నిగుణ భేదాభేదాలను వివరించే శ్శత్రుల సామంజస్యము గూడా రామానుజదర్శనములో వున్నది. ఇప్పటికే బయలుదేరే నిష్కర్ష ఏమంటే సత్యానంత జ్ఞానానందైక స్వరూపుడూ ఆఖలహేయ ప్రత్యయనీకుడూ సకల కళ్యాణ గుణానాగుడూ, చిదచిచ్ఛరీరకుడు ఒక్క పరబ్రహ్మ వస్తావు. దాని తత్త్వమూ గూడా అని, ఇక ఇంతకు మించినదంతా మధ్య పూర్వోక్త గుణవిశిష్టమైన సూక్ష్మచిదచిచ్ఛరీక బ్రహ్మకారణుడు. పూర్వోక్తగుణ విశిష్టమైన మూల చిదచిచ్ఛరీక బ్రహ్మకార్యమూ కారణ కారణాలలో ఆచక్షమే ఇలా అయింది. కాబట్టి

సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మలోనూ స్థూలచిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మలోనూ అద్వైతము వుండటాన పరబ్రహ్మను విశిష్టాద్వైతుడనీ ఆ సిద్ధాంతాన్నే విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమనీ అంటారు.

ఈ స్థితిని తెలుసుకొన్న చేతనుణ్ణి జ్ఞాని అంటారు. తెలుసుకొన్న తర్వాత తన అంతర్యామి వైపు ఆకర్షించబడిన వానినే భక్తుడు. అంటారు. అతడే తన ఉపాయాన్ని తెలుసుకొనే శరణాగతుడు; ప్రపన్నుడు అని అనిపించుకుంటాడు. శరణాగతే ప్రభువును తెలుసుకొనటానికి ఆయనను పొందటానికి ఏకైక ఉపాయం. శరణాగతిలో తాత్పర్యమేమంటే శరణాగతిని గూడా ఉపాయమనుకోకుండా కేవలము పభుచరణారవిదములకు సేవజేసే ఉపాయాన్ని తెలుసుకొనటమే. ప్రభుచరణ కైంజుర్యమే ప్రాప్త్యము. ఇక్కడ కాస్త దిగ్గర్భనము మాత్రమే చేయబడ్డది. గంధవిస్తరింభితి ఈ విచారణను స్పష్టీకరించింది. ఇక ముందు ఇప్పుడు ఉపనిషత్తులకూ రామానుజ దర్శనానికీ సామంజస్యాన్ని నిరూపించే ఒక శ్లోకాన్ని జప్తికి తెచ్చుకొని విశ్రమిద్దాం.

నిత్యం హేయ గుణావధూనసపరా

నైర్గుణ్యావాదాః శ్శతే

ముఖ్యార్థాః సగుణోక్తయః

శుభగుణ ప్రఖ్యాపనాత్ బ్రహ్మణః |

అద్వైతశ్శత్రుయో విశిష్టవిషయా

నిష్కర్షప్రయాప శ్శయా

భేదోక్తిస్తదిభో జలశ్శ్రుతిహితం

రామానుజాయం మతమ్ |

శ్శత్రులో నిష్కర్ష స్వరూపాన్ని ప్రతిపాదించే

మాటలకు తాత్పర్యముగా పరమాత్మలో నిత్యకళ్యాణమయ గుణాలను నికృష్టమునైనా హేయ [త్యాజ్య] గుణాలు నిత్యమూ నిరాకరణ అద్వైతశృతులు చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మకు వేరుగా మాత్రముగా ఉన్నాయి. అంటే సకల కళ్యాణ యేమీ లేదని చెప్పుతున్నాయి. భేదప్రతిపాదిక గుణాలకూ పరమాత్మ సాగరము వంటివాడని శృతి బ్రహ్మయొక్క చిదచిత్ స్వరూపాలను అర్థము. సగుణ స్వరూపాన్ని ప్రతిపాదించే వచనాల్ని తమ ముఖ్యార్థములోనే తాత్పర్యాన్ని వేర్వేరుగా నిరూపణ మాత్రము చేస్తాయి. ఈ విధముగా శ్రీమదామానుజాచార్య మతము న్నాయి. ఎందువల్లనంటే అవి బ్రహ్మయొక్క సర్వశృతి సమ్మతం.

ఉడయవరులకు తిరుక్కోటియూరు నంబిగారు సాయించిన

ప్రమేయ సారము

శ్రీపద్మరాయణ

ప్రసన్నుడైన వానికి పరిహార్యములైనవి అరు విషయములు.

1. ఆశోయణ విరోధి.
2. శ్రీవణ విరోధి
3. అనుభవ విరోధి
4. స్వరూప విరోధి
5. పరత్వ విరోధి
6. పాప్తి విరోధి.

ఇందు ఆశోయణ విరోధి యనగా:-

అహంకార-మమకారమున్న, పలాభిసంధియున్న, పుష్కలకారత్వమును పొందకుండుట యున్న, ఫలమందు సంయశమున్న కలిగియుండుట.

శ్రీవణవిరోధి యనగా:- దేవతాంతరములకు సంబంధించిన కథావిషయముల యందు అవశుడై యుండు వినుట.

అనుభవ విరోధి యనగా:- భోగభివ్య

మును బుచ్చుకొని ప్రవేశించి స్నేహద్రవ్యమును బుచ్చుకొని బయలు వెడలు విషయాను భవేచ్ఛ కలిగి యుండుట,

స్వరూప విరోధి యనగా:- తనను భగవంతునికి పరతంత్రునిగా వప్పుకొనక స్వతంత్రునిగా దలచుట.

పరత్వ విరోధి యనగా:- జేత్రజ్ఞులైన బ్రహ్మ-రుద్రుడు మున్నగు వారలను ఈశ్వరునిగా భ్రమించుట.

పాప్తి విరోధి యనగా:- కేవలలతో చేతి యుండుటయు; భగవత్పాప్తి ప్రతి బంధకము శరీరము; ఆత్మ, ఆత్మీయ, అనువర్తనములకు ప్రతిబంధకము పుత్రమిత్యాదులు; భాగవతానువర్తనమునకు ప్రతిబంధకము ఇతరసహవాసము; భగవచ్ఛేషమునకు ప్రతిబంధకము అహంకారము;

ఉపాయాధ్య వసాయమునకు ప్రతిబంధ కము, మమకారము; ఉపేయరుచికి ప్రతిబంధ కము, విషయప్రావణ్యము అనియు; వ్యాఘ్ర సింహములవంటిది, ఉపాయవేషము; గజసమూహమున కధిపతియైన గజేంద్రుని వంటిది ఉపేయవేషము అనియు; స్వరూపము మాటలాడ నివ్వదు విరోధి నోరు మూసుకొని యుండని వ్యక్తుడు.

త్వర సహించియుండనివ్వదు. స్వరూపమువంటిది తనమును సహించదు. దేహము సంఘమును సహించదు. అనియు వృత్తి తిండితో బోవును, తిండి శరీరముతో బోవును శరీరము మట్టితో బోవును, ఆత్మ కర్మతో బోవును, ఈశ్వరుడు కంటి నీటితో బోవును అనియు.

చేతనుకు ఏదైన వకదానిని దలంచునపుడు ఈశ్వరుని దివ్య సంకల్పమున ఆరు ప్రకారములుగ సంకల్పించు కొనినపుడు మూత్రమే నలం చశక్యమగును. అవి ఏవియనగా:- ౧ కర్తృత్వం ౨. కారయత్వత్వం ౩. ఉదాసీనత్వం, ౪ అనుమంతృత్వం, ౫ సహకారిత్వం, ౬ ఫలప్రదత్వం ఇందుక ర్తృత్వమనగా, తాను మొదట సంకల్పించుట,

కారయత్వత్వమనగా- ఆసంకల్పము ననుసరించి ఈచేతనుడు సంకల్పించు కొనునటుల జేయుట.

ఉదాసీనత్వమనగా:- చేతనునికి సంకల్పము కలిగించునపుడు వీని కర్మానుగుణముగ సంకల్పింపజేయుట.

అనుమంతృత్వమనగా:- ఈ చేతనుడు సంకల్పించు కొనునపుడు దీనిని ఆటంక పటచ

తాను శక్తుడై యుండియు ఆటంక పటచ కుండుట.

సహకారిత్వమనగా:- చేతనుడు ఈశ్వరుని తప్ప ఎట్టి ప్రవృత్తి నివృత్తికి సమర్థుడు గాకుండయుండుట.

ఫలప్రదత్వమనగా:- ఇవన్నియు ఈచేతనుడు జేసిన కర్మాను గుణముగ ఫలించునటుల సంపూర్ణముగ అనుభవించజేయుట అనియు;

స్వరూపమునకు సంసరణయోగ్యత, పరమ చేతనిత్వము.

సహకారికారణము:- 'అనాద్యాజ్ఞాతిలంఘన రూపమైన అపరాధము.

ప్రధానకారణము:- ఈశ్వరుని యొక్క నిరంకుశ స్వాతంత్ర్యము.

స్వరూపమునకు పరమప్రాయశ్చయై న కైంకర్య యోగ్యత-శేషత్వముతో పాటు చైతన్యమును కలిగి యుండును.

సహకారికారణము అనుకూల వృత్తులగు భక్తి ప్రసత్తులు, ప్రధానకారణము ఈశ్వరుని యొక్క సహజ కారుణ్యము అనియు,

జ్ఞానము, జ్ఞానమును వినియోగించు

కొనుట ఎటుల యనగా:-

ఈ చేతనుని ఇంద్రియముల ద్వారా వినియోగపడును, సర్వేశ్వరుని విగ్రహము ద్వారా వినియోగించు కొన బడును.

జ్ఞానము జ్ఞానమునకు శేషమగుట ఎటుల అనగా:-

దీని యొక్క స్వరూపస్థితి-ప్రవృత్తులు దేనియందా భారపడియున్నదో అది శేషి యగు

టలో సందేహమేమి, ఇటుల యుండు జ్ఞానమును

అవిద్య ఆచ్ఛాదించుట ఎటుట సంభవించెననగా

రాళ్ళు కలగ కుండగనే నీళ్ళు కలగును గదా. అటులనే అప్రాప్తమందు కలతచెందుట ప్రాప్తమందు కలత చెందుట, యున్నను జ్ఞానము ద్రవ్యమగుటచే ఎప్పుడును సమముగా కలత చెందక కుండగ యుండదుకదా.

సూలమున సూక్ష్మముండుట ఎటుల యనిన-జ్ఞానేంద్రియముల యందు వ్యాపించి నిలుచును. ...యదవాప్నోతి యశ్చాపుష్కతా-మతీశ్వరః గృహీత్యైతాని సూయాతి వాయుర్గంథానివ ఆశమాత్.

అను నటుల వాయువు పుష్పమునుండి పరిమళమును తీసుకొని పోవునటుల ఇంద్రియములను సూక్ష్మశరీరముతో కూడా గ్రహించికొని పోవు చుండును.

సూలము విడిపోయి నపుడే సూక్ష్మము కూడ వీల విడిపోవదు. అనిన ప్రాకృత దేశమున ప్రాకృత దేహము లేకుండుట చేతను ఇది ఏదేశమున పొందబడునో అదే అప్రాకృత దేశమగుట చేతను సూక్ష్మ శరీరము గమన సాధనమగుట చేతను, పోవునట్టి మార్గము నందున్న దేవజాతులు వీనిని సత్కరించి తమ తమ స్వరూపమును పొంగవలసిన వారలై యుండుట చేత, సూక్ష్మ శరీరమును విడిచినచో పన్నిరెండు కోట్ల ఆదిత్యులు తమ తేజస్సు పోగొట్టుకొని కాంతికి ఓడి పోవునటుల యుండునట్టి వీని తేజస్సు బయలు పడినచో దేశ దేశముల యందున్న వారలు ఎదురుగ నిలచి కైంకర్యమును జేసుకొని స్వరూపమును లభించుకొన శక్యముగా కుండుట చేతను ఈ సూక్ష్మము అంతఃకర్మంతము యుండును.

నకు పోవునపుడు తెరలు వేసి కప్పియే తీసుకొను పోవుదురు గదా. ఆ విధముగానే దేవ జాతులున్న

ఇదర్శికడ నెమ్మై పోందలియాయ్

(మా దుఃఖము నశించునటుల మమ్ముల గొని పోయి రక్షించుమా) అనియు,

“నీలకర్ నీశాతీవై తరుళాయ్”

(గొప్పదయన వైకుంఠనగరమునకు జేర్చి కటాక్షించుమా) అనియు,

చెప్పి కార్యము ఫలించిన పిమ్మట ఎదిరించి పోరాడునట్టి మనస్సు కలవారలగుటచే అట్టి నీచుల కండ్లబడకుండగ పోయి వైకుంఠ దివ్య ద్వారమున ప్రవేశించి స్వస్వరూపమును కప్పి యున్న వానిని తొలగించుకొనును.

అనగా శ్రీ వైకుంఠనాథుని సంతోషింప జేయ సమర్థులైన అప్పరస్సులు అనేకమంది హస్తములలో మాలలు వహించియు, అనేకమంది అంజనమును వహించియు, అనేకమంది చూర్ణమును వహించియు, అనేకమంది వస్త్రముల వహించియు, అనేకమంది ఫలములవహించుచు, ఈ ముక్తుని కూడ సంతోషింప జేయుటకై వచ్చినచో వారల దృషిలో కదా వీడు పడునది.

స్వరూపము ననుసరించి జ్ఞానముండును, అది ఆయన యానందమున అవగాహించి యుండును. అనగా ఆయనయొక్క జ్ఞానానందమున వీని సత్త ఆధారపడియుండ ఆయననే ఆమితముగ ఆకర్షించబడును. అని ఊడయవదులకు తిరుక్కోటియూరు నంబిగారు సాయించిన ప్రేమయ

నారీ విభాగము

తిరుక్కోటియూరునంబిగారు సాయించిన

ఆరువార్తలు

(శ్రీ) వరమంగయమ్మారావుగారు)

పతివ్రతయగు శ్రీకృష్ణలనే మోక్షము నం దిచ్చగలవాడై పృపన్నుడై యుండు వానికి అయిదు విషయములు త్యాజ్యములున్ను మూడు శ్రద్ధవిషయములు ఉపాదేయములున్ను అయి యున్నవి.

పతివ్రతయగు శ్రీకృష్ణ 1. కన్నియలు 2. వేశ్యలు. 3 వేశ్యాపతులు. 4 బికనీకర్పించబడి లేచిపోయినామె. 5 లోపలనేయుండి యితరాభిలాషలు కలవారు అను అయిదు విధములైన వారలు త్యాజ్యులు.

1 మాతాపితృలు, 2 తనతల్లితండ్రులకు అవర్జనీయులగు బంధువులు. 3 తనతోసమానమైన పతివ్రతలగు స్త్రీలు అను మూడువిధములైన వారలు ఉపాదేయులు.

అట్లులనే ముముక్షువునకు...

1 సంసారులు

2 దేవతాంతర పరులు

3 దేవతాంతరవరతంతులు,

4 దర్శనమున పృవేశించి యుండి

దర్శనమునకే అపకారపరులై యుండువారలు,

5 రూప నామములను గలవారలై

దర్శనమున పృవేశించి అనన్యప్రయోజన పరు

లతో ద్వేషించు చుండువారలు,

అను అయిదు తరగతులవారలు త్యాజ్యులు

1 ఆచార్యులు.

2 శ్రీ వైష్ణవులు.

3 అనన్య బ్రహ్మచారులు;

అను మూడు తరగతులవారలు ఉపాదే

యులు గాన త్యాజ్యులైన వారిని త్యజించవ

లెను. ఉపాదేయులగు వారితో స్నేహము

బాంధవ్యము కలిగి యుండవలెను,

కర్తవ్యము [శ్రీమతి పాపాయమ్మగారు]

పరమకారుణికుడగు పరబ్రహ్మయైన శ్రీ మన్నారాయణుడు అనుభవ శూన్యులై మూల ప్రకృతిలో మునిగి మురిగియున్న జీవులకు తమ పరిపూర్ణానుభవ రూపమైన నిత్య, నిరవద్య, నిరతిశయ, నిరవచ్ఛిన్న, నిరుపాధిక, ఆనందమును కలుగజేయు నుద్దేశము తోనే జీవప్రకృతి సంఘటన యాప సృష్టి జేసెను.

భగవంతుని యొక్క ఈసృష్టి ప్రయోజనమును పొంద ప్రయత్నించువాడే జ్ఞాని. అట్టివాడే ధన్యుడు. అట్టివాడేముక్తుడు. కాగలడు.

ఈప్రయోజనమును పొందవలె నన్నచో అందులకు జ్ఞాన మత్యంతావశ్యకము. ఆ జ్ఞానమెట్టిది.

1. ప్రయోజనమును పొందదలంచు తాను ఎట్టివాడు. తన స్వరూపమేమి? తనయోగ్యత ఎట్టిది,

2. ఆ ప్రయోజనమును అనుగ్రహించువాడు ఎవడు? అతని స్వరూప స్వభావములు ఎట్టివి?

3. ఆ అనుగ్రహించువాని యనుగ్రహమును పొందుటకు ఉపాయమేమి? దానిస్వరూపస్వభావములు ఎట్టివి?

4. ఆ అనుగ్రహమును పొందిన తరువాత కలుగగల అనుభవము ఎట్టిది? దాని స్వరూపస్వభావములు ఎట్టివి?

5. ఆ అనుభవము మనకీపుడే కలుగుటకు ఆటంక భూతములై యున్నవేమి? వానిస్వరూపస్వభావములు ఎట్టివి.

అను అయిదు విషయములను సంశయ, విపర్యయములు లేకుండగ విశదముగ తెలుసుకొనుటకు సాధనమైన దేదియో అదియే ఈ జ్ఞాన మనబడును.

ఈజ్ఞానము కలుగుటకు మన కాధారమేమి? ఆచార్యానుగ్రహచే మన కుపదేశింపబడిన మంత్ర, మంతార్థములే ఆధారములు.

ఆధారభూతమైన ఆమంత్ర మేమి? ప్రణవమే ఆ ప్రధానమైన మంత్రము ఇది. అ, అనియు; 'ఉ' అనియు; 'మ' అనియు; భాగత్రయాత్మక మైనది. ఆకారము పరస్వరూపమును, ఉపాయస్వరూపమును, మకారము జీవస్వరూపమును, అకారముపైగల లుప్త చతుర్దిపురుషార్థస్వరూపమును; ఉకారము విరోధిస్వరూపమును సంగ్రహరహస్యముగా తెలుపుచున్నవి, వీని అర్థానుభవము ఆచార్యోపదేశకృపాలబ్ధమైనదై యున్నది.

ప్రకృతి, జీవులకు యజమానియైన శ్రీమన్నారాయణుడు తా లీలకై ఈజగత్తను నొక యుపవనమును నిర్మించెను, ఇందు వివిధస్వరూప, స్వభావములుగల జీవసమూహములను వివిధములైన రంగులు, పరిమళములు గల మొక్కల నాటెను. వీటినిపొంది పెద్దజీవీ తనకుపయోగించు నటుల జేయుటకై జ్ఞానానుష్ఠాన విశిష్టమైన ఆచార్యులను తోటమాలిని వినియోగించెను. తోటమాలియైన ఈ యాచార్యులు తమ యజమానియైన భగవంతుని యన్నమను నవవిధ సంబంధమును గలవారై

వారి యందు, కృతిజ్ఞతా విశిష్టత ముముక్షువులను లేత లతలను అన్ని వేళల అతిజాగ్రూకత తో జూచి పడేశమును వేడివెలుతురను, లభించజేయుచు, సదనుష్ఠానమును నీటిని పోయుచు మంత్రాధ్యక్షుని స్మరణ యనుపందికి ఎక్కించి, జ్ఞానపృథుల రూపముగ ప్రాకించి జ్ఞాన-భక్తి, వైరాగ్యములను పుష్పముల పుష్పించజేసి, పుష్పిత్రియను ఫలముల పండించి, పరగత స్వీకరణరూపమున వాటిని పరిమాత్మునికి సమర్పించి

భగవంతునికి మంగళా శాసనము చేయుచు, ముగ్గురు ఆనందించుటకు అనువగునటుల చేయుచున్నారు. ఈవిషయమునే శ్రీ ఆండాళు దేవి నాచ్చియార్ తిరుమొళిలో “ఇన్ఱువంగిత్తనైయుం అమును శెయ్దిడప్పెరిల్. నాన్ ఒన్ఱు నూరాయిర మాగ కొండుత్తు పిన్నుమాళుం శెయ్నన్” అను పాశురము ద్వారా సూచించి, ఈరహస్యమును గ్రహించి తదను సరణ ద్వారా జ్ఞాన, భక్తి వైరాగ్య సంపన్నులై తరింప పొందుతుంచుటయే చేతనుల కర్తవ్యము.

తిరుక్కోళూర్ పెణ్ బిళై రహస్యము

(రచయిత: శ్రీ మద్భాగవత శ్రీపాదరేణువు, మదరాసు)

ఆఖారాచార్యుల చరిత్రము

అ॥ పింజాయ్ పళుత్తేనో ఆండాళై పోవే ॥

తె॥ పింజెలోనే పండినానా ఆండాళమ్మవలె॥

వి

పా॥ అంజు కుడిక్కు ఒరుశందదియ్యాయ్ అళ్వార్ల తంశెయ్యలై వింజినిర్కుం తన్నైయళాయ్ పింజాయ్ పళుత్తాళైయాండాళై పత్తియుడన్ నాళుం! పళుత్తాయ్ మనమేమగిల్లన్ శ్రీ. వ, భూ. ఉత్కృష్టప్రజన్మమును కోరనటుల బ్రాహ్మణోత్తములైన పా॥ వేండియ వేదంగళోది వేదార్థ సాధనమొనర్చు, పెరియాళ్వార్లు ॥పా॥ వేదమనైత్తుక్కుం విత్తానముళవైచ్చొల్లుడై యి॥ పింజల్ పళుత్త వివర్ తిరుమగళాన॥ ఆండాళమ్మను కృష్ణావతారానుభవములోని అభిరవేశాతి శయమువలన తామవతరించిన బ్రాహ్మణవర్ణమునకు, నీశమైన మూడవవర్ణమును బొంది ॥పా॥ అరివొన్ఱుమిల్లాడగోపజన్మమునే శ్లాఘించిరి. ॥పా॥ ఆయప్పాడిచ్చెల్వచ్చిరుమియర్లాళ్” అను గొల్లల వలె ఆసానముచేసెను. గనుక శ్రీఆండాళమ్మను ఆళ్వార్లు ॥పా॥ కడిమామలర్పావై యొప్పాళ్ అనిరి.

ప్రభాగనిన- ఆరుప్రకారములచేత (1) అనన్యార్థకేవలత్వం (2) అనన్యశరణత్వం (3) అనన్యభోగ్యత్వం (4) సంక్షేపమునందుభారణ (5) విక్షేపమందు అసహిష్ణుత్వం (6) తదేక నిర్వాహ్యత్వం అను ప్రకారమట్లుపరిపూర్ణురాలగు పెరియపిరాట్టితో సామ్యమనుచున్నాడు. ఈసామ్యమట్లుముయొక్క భావమే పై రెండువాక్యముల ప్రాసంగికం! (1) దృష్టముగో నుత్కర్షము (2) అదృష్టములో ఉత్కర్ష అహంకార తాహిత్యమును (1) బ్రహ్మపదవిన్నైనను తోసిపుచ్చుట (2) గోపికాస్థాన మొనర్చి తదేక పరతయై యుండుట.

అండాళమృత సీ! ఆభోగిభోగపర్యంక మధ్యంబున! వలనొప్పుపచ్చని వలువవాని! మేఘంబు పెనున్న మెరపుచందంబున! నురమునశ్రీదేవియొప్పువాని! ముసుగు తేటలు విప్ప ముఖచతుష్కము శ్రీల! తనయుడాడెడి బాడ్డుదమ్మివాని! గదలని బహుపదకృమివికేవంబుల! రవముజూపెడినూ పురములవాని! ఆ! జలజగర్భురుద్రసవకసవందన! సద్విజామరప్రకృత్యమాన చతురుడైనవాని! సాందర్యభియైన! లక్ష్మీకళతుగిని గోరి “గోద” ప్రళము సలిపె! ఈమె వివాహవిషయమై ఒక రాత్రి విష్ణుచిత్తులును, పద్మావతీ దేవియును ముచ్చటించుచుండ పా! దీనివిని అండాళు

పా! వానిడైవాళు మవ్వానవరకు మరైయవరోవేళ్ళియిల్లవగుతవవి! కాని డైత్తిరివదోరనరిపుగుందు కడప్పదుమోపుదుంకెయ్యదోపు! ఊనిడైయాళిశంగు ఉత్తమర్కెన్ను ఉన్నితైళుందవో తడములైగళో! మానిడవర్కెన్ను పేచ్చుపడిల్ వాళిగిల్లెన్ కండాయ్ మన్మదనే!

అనగానే తల్లిదండ్రితో ఈమె మనుజుని పెండ్లాడననుచున్నది. అయితే ఆదేవునికే సరిపించివేయడం!

పా! పెరుప్పెరుత్త కణ్ణాలంగళోకెయ్! పేణినమ్మిల్లత్తుళ్ళే ఇరుత్త వాన్ణెనామిరుక్క! వివళుంబనెణ్ణిగినాళో మరుత్తువప్పదంసీంగినాళెన్నుం! వార్తెప్పదువదన్ మున్! బరుప్పదుత్తిడుమిన్ ఇవళే! యులగళందానికైక్కే!

అని అనుచున్నది.

(తి. అ.) ఈ అండాళమృతలె భగవంతునేకోరి నోములు నోచినానా?

అ॥ ఎంతెరుమాన్ ఎన్నోనోపట్టర్ విరాన్ పోలే ॥

తె॥ ఎంతెరుమాన్ అన్నానా శ్రీ విష్ణుచిత్తులవలె !

వి

శ్లో॥ యోగం పాః ఉన్నడైయవిక్కిరమం । బన్దోలియామలెల్లాం ।

ఎన్నడైయ నెంజగంబాల్ । శువర్వళిఎళుదిక్కిండేన్ ।

మన్నడంగమళువలంగైక్కిండ । విరామనంబీ ।

ఎన్నిడై వందెంబెరుమాన్ । ఇని ఎంగుప్పొగిప్పడే ॥

అనుచు భక్తిపరనశులై పాడిరి.

పట్టర్పిరాన్లు పరతత్వనిర్ణయమొనర్చుట.

దక్షిణమధురకు రాజైన శ్రీ వల్లభదేవుడు, మంత్రీయగు శైల్యనంబితో నాకరాత్రి పురశోధనకుపోయినప్పుడు, అగ్రహారపు వీధియగున కాశియాత్రజేసివచ్చి పరుండియున్ననొక బ్రాహ్మణునిజూచి రాజు బ్రాహ్మణా ఇంతదూరం యాత్రజేసి వచ్చినారే మీరుకనుగొన్న పురుషార్థమేమని పరిశ్నింప అతడు—

శ్లో॥ వర్కార్థమప్యేప్రయతే తమాసాన్ । నిశార్థమర్థం దివసంయతేత । వార్థక్యహేతోర్వయసానసేన । పరత్రోహేతోరిహజన్యనాచ ॥ దీనికి తెనుగు పద్యము—

చం॥ వినియె నెలల్పుతుర్లయిని, వృష్టిది నాళికి రాత్రీకైదివం । బున, జరకై వయస్సునను, బూని పరంబున కిప్పుడుద్యమం । బునపుగ జేయగావలయు నంచు బురోహితధర్మమాత్మగీ । లోన నలవిపుడా ద్విజులలోన సుభాషితమున్ బరింపగన్ ॥

కం॥ ఉన్నట్లయిండనద్దటి । కిన్నరులను, నావచేర్చుక్రియ వెనదా బో । కున్నట్లయింకి కాలం । బున్నరులకు వయసుబుచ్చి మోసముదెచ్చున్ ॥ అనగా రాజు చింతాకులిత మనస్సులై ఇకనైనను ఈశ్వరభక్తిచేయుదమని ముందు పరతత్వ నిర్ణయము చేయనిశ్చయించి విద్యాశుల్కము నుంచి దేశదేశములకు తేలిబలాడెను. శ్రీ విల్లిపుత్తూరిలో వేంచేసియున్న వటత్రోళాయి విష్ణుచిత్తుల స్వప్నముతో. భక్తా! నీవు మధురకు వెళ్ళి నాపరతత్వమును నిర్ణయించి రమ్మనగా

స్వామీ! ఆముక్తమాల్యద-౬॥ నీ॥ గృహసమార్జనమో జలాహరణమో శృంగరపల్యంకి కావహనంబో వనమాలికాకరణమో వాల్లభ్యులభ్యధ్వజగ్రహణ బో వ్యజనాతపత్రధృతియో పాగ్దీపికారోఽమో నృహరీ! వాదములేల! తేరే యితరుల్ నీలీలకున్ బాత్రిముల్ ॥ అనగా

వ. ఆ చింత నాదిగదా! అనగా—

వి.— 200 మంది శ్రీపాదతాంగులగోష్ఠిలో మధురకు వెళ్ళి వాదములు జరిగెను. విష్ణుచిత్తులే జయించిరి. సభలో పైగా కట్టియించిన విద్యాశుల్కము తనంతట క్రిందపడెను. అప్పుడు పల్లభదేవరాజు అత్యంత ఆనందముతో విష్ణుచిత్తులనే ఆచార్యులుగా నియమించి వాని హస్తముక్తము నధిరోపించి రాజును, మంత్రీయు ఇరువంకల చామరములువేయుచు—

శ్లో॥ జయశి జయతి విద్వాన్ భట్టనాథో మహాత్మా । జయశి జయతి విష్ణుచిత్తో షహీయాక్ । జయతి జయతి ధన్యో దివ్యసూరి ర్గీమాన్ । జయతి జయతి స్థాపనాచార్యవర్య, జయతి జయతి లక్ష్మీనాథకారుణ్య పాత్రం । జయతి జయతి విద్యన్యస్తకన్యస్తపాదః । జయతి జయతి సూరి స్సర్వవిత్సార్వభౌమా । జయతి జయతి తత్వజ్ఞానినాం అగ్రగణ్య ॥ అనుచు పోవుచుండగా—గూడల శిగర్ సన్నిధికి పైగా పరమపదవాసుడు దరుడసేవ శాయించెను. విష్ణుచిత్తులు చూచి ఆనందపరవశులై స్వామికి దృష్టి రోషముకాకుండ పల్లండు పాడిరి,

తీ. ఆ, విష్ణుచిత్తులవలె విష్ణుపరతత్వమును నిర్ణయించినావా?

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా పాలకొల్లు పట్టణ మున అష్టభుజ లక్ష్మీనారాయణస్వామివారి సన్నిధిని చీరాల వాస్తవ్యులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ అద్దంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల లక్ష్మీ నృశింహకుమార తిరువేంగడ తాత దేశికా చార్యులయ్యవార్లంగారి. అధ్యక్షత క్రింద శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత పరిషత్సభలు అతివైభవముగా జరిగినవి.

17-2-52 ఉదయము అధ్యక్షులవారి తిరుపీఠ్యుత్సము జరిగినది.
ఆహ్వానసంఘమువారి స్వాగతోపన్యాసము. (శ్రీ)మాన్ ఆరవల్లి అశహశింగరాచార్యులుగారు)

కార్యదర్శినివేదిక.

8 గం|| అధ్యక్షులవారి ఉపన్యాసం. (అర్ధపంచకజ్ఞానం)
10గం|| శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. శ్రీ. తి. పురుషుల్ల వెంకటా చార్యులుగారు.
(జగత్కారణ రక్షకత్వం మొయింబాల్ వూంపొలిల్)

మధ్యాహ్నము

10గం|| శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. బెల్లపుకొండరాఘవాచార్యులుగారు. (శ్రీవిశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతం)

5గం|| ,, ,, ముడుంబై వెంకటాచార్యులుగారు. (శ్రీవైష్ణవత్వము)

సాయంకాలము

శ్రీపిష్టసహస్రనామస్తోత్రం. శ్రీలక్ష్మీఅష్టోత్తరశతనామస్తోత్రం సమిష్టిచారాయణము,

18-2-52 ఉదయము,

5గం|| శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్, శ్రీరంగం నల్లనిచక్రివర్తుల నరసింహాచార్యులుగారు. పెన్నాడ
(ఆచార్యసంప్రదాయపద్ధతి)

10గం|| ,, ,, మహాభాష్యం. వరదాచార్యులుగారు. చీరాల. (ఆచార్యవైభవము)

మధ్యాహ్నము.

10X01 ,, ,, కుమారహరి యశయవిల్లివెంకటాచార్యులుగారు. కాళ్ల కూరు.

[భక్తి. ఒలివిల్ కామెల్లాం]

,, ,, ఆరవిల్లి ఆశహశింగ రాచార్యులుగారు. [ముముక్షుత్వము]

,, ,, శ్రీవిష్ణుసహస్రనామం శ్రీలక్ష్మీఅష్టోత్తర శతనామస్తోత్ర సమిష్టి పారాయణము

19-2-52 ఉదయమున

8X01 శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. శ్రీ. సి. పు. జగన్నాథాచార్యులుగారు. [భగవత్స్మరణభ్యము]

5X01 ,, ,, గోవర్ధనం శేషభట్టరాచార్యులుగారు. [మంత్రముహిమ.]

,, ,, వంగిపురం బుచ్చికృష్ణమాచార్యులుగారు. [భాగవతాభిమానం]

10X01 ,, ,, నడూదూరిగోపాల కృష్ణమాచార్యులుగారు. [అంశిరయమక్షనారాయణ]

10X01 మధ్యాహ్నమున. న. చ. తిరువెంకట జగన్నాథాచార్యులుగారు. [రహస్యస్తోత్రము]

మీమాంస.]

5X01 తూపురాణి వెంకటాచార్యులుగారు. (భాగవతవైభవం)

అభ్యక్షులవారు.

[ఆచార్యనిష్ఠ]

15X01 ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు. [శ్రీపాదతీర్థముహిమ]

శ్రీవిష్ణుసహస్రనామస్తోత్ర- శ్రీలక్ష్మీఅష్టోత్తర శతనామస్తోత్ర సమిష్టి పారాయణము

జరిగినది.

ప్రకటన

నందన సంవత్సర పంచాంగము

శ్రీవిష్ణుద్వైత ప్రచారక సంఘముచే నందన సంవత్సర పంచాంగము, క్యాలండరు. కలిపి ప్రచురించబడినది. ఇది నిరుటివలెనే 1/2 క్రొనుసైజులో ఒకవైపు యింగ్లీషు తారీఖులతోను తిథివారములతోను వర్జములు గంటలలో క్యాలండరును, రెండవవైపున ఘడియలలో పూర్తిగా పంచాంగమును ఒక్కొక్క మాసమునకు ఒక్కొక్క పేజీ చొప్పునను చివర రెండుపేజీలలో ఖితికనుసంగిహముగను ప్రచురింపబడినది.

భక్తి "నివేదన" పత్రిక చందాదారు లందరకు ఇవి ఉచితముగ పంపబడును. ఇతరులు రూ 1-0-0 మణియార్డరుగ పంపినచో బుక్ పోస్టుగా పంపబడును.

భక్తి "నివేదన" కార్యాలయము

ఆర్తమూరు. [వయో] ద్వారపూడి.

తూ. గోదావరి జిల్లా,

